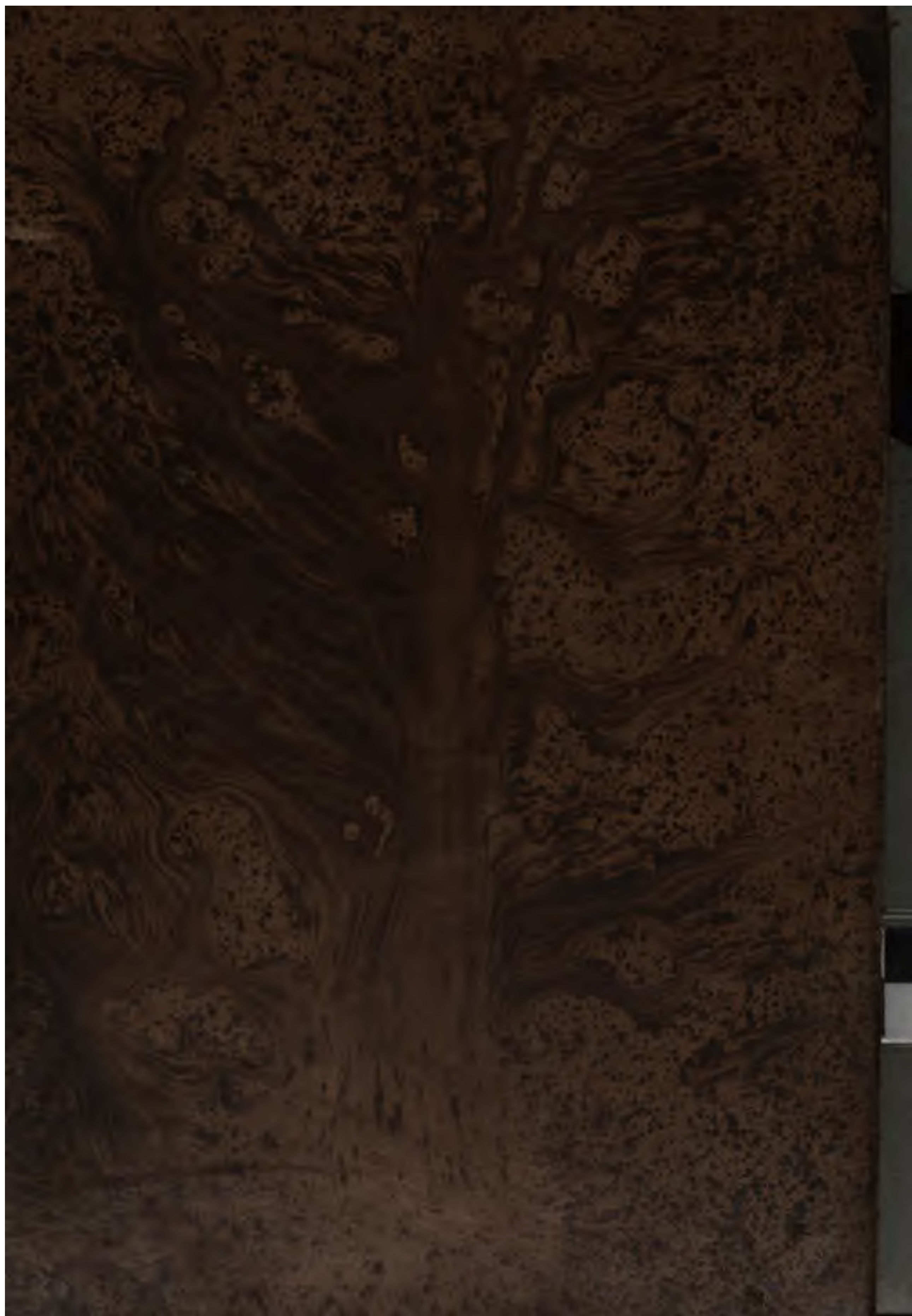

Taylor Institution.

JO. ALBERTI FABRICII
LIPSIENSIS
S. THEOLOGIÆ INTER SUOS D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECA LATINA
MEDIÆ ET INFIMÆ ÆTATIS
CUM SUPPLEMENTO

CHRISTIANI SCHOETTGENII
EDITIO PRIMA ITALICA

A P. JOANNE DOMINICO MANSI
CLERICO REGULARI CONGR. MATRIS DEI LUCENSI

E MSS. editisque Codicibus correcta, illustrata, aucta.

Accedunt in fine vetera plura monumenta tum a Fabricio olim tradita, cum hic primo adjecta.

TOMUS III.

PATAVII, Ex Typographia Seminarii. MDCCLIV.

Apud Joannem Manfrè.

ILLUSTRI ATQUE ERUDITISSIMO VIRO

JOANNI GRAMMIO

Potentiss. Danorum Regis a Consiliis, Tabulisque Publicis & Bibliotheca: Græcarum litterarum Doctori Publico Celeberrimo in Academia Hafniensi.

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Olui committere, Vir insignissime, ut pro tot præclaris benevolentiæ Tuæ in me muneribus atque humanitatis documentis non aliquod exstaret publicum meæ in Te observantiæ testimonium, pignusque animi mei Virtuti Tuæ atque constanti & dexterrimo bonas litteras juvandi studio deditissimi. Non sunt, fateor, obscuriorum temporum scriptores, quos in hoc opere recensendos mihi sumsi, ita plerique comparati, ut accuratissimæ atque cultissimæ doctrinæ Viro offerri mereantur: Ea tamen est eruditionis Tuæ utilis ac delectabilis amplitudo & intelligentia, ut caliginem etiam mediæ & infimæ ætatis tenebras feliciter honesti atque amœni penetres ingenii Tui lumine, pulchrasque & spectatu dignas doctrinæ imagines illustrare illarum quoque adminiculo & umbra docte noveris. Confido itaque laborem meum qualemcunque etiam in his ad studiosorum usus collocatum, non omnino displiciturum æquitati Tuæ, ac saltem probatum iri meum hanc Tibi partem illius consecrare gestientis animum, qui nihil magis refugio quam ingratus videri adversus tam multa atque exquisita testimonia voluntatis in me Tuæ: & nihil desidero magis quam ut amori porro me Tuo, ut soles, digneris habere quam commendatissimum. DEUS ter Optimus Maximus diu Te valere & lætum vivere jubeat, literarum præsidium atque decus.

Scripsi Hamburgi IV. Id. April. A. C. cIↃ IↃ cc xxxv.

Ad

AD LECTOREM.

Cto jam litteras primores Bibliothecæ hujus, sive Lexici Bibliothecarii, profligatas esse video, & gaudeo per illas dimidiam fere partem operosi hujus, quod mihi imposui, oneris seu operis me jam absolvisse. Neque tamen, cum tria jam illius excreverint Volumina, puto in alienis vel inutilibus lusam operam, aut de excurrente prolixitate conquerendi causam æquis lectoribus datam a me fuisse: quin ab omnibus, qui amplitudinem argumenti & scriptorum mihi dicendorum multitudinem aut varietatem intelligunt cogitantque, spero me hoc consequuturum, ut quod de immoderatius extensa actione sua promittebat sibi Plinius, (a) possint me in universitate longissimum, brevissimum in partibus judicare. *Quod itaque detexendum adhuc telæ præsentis mihi restat, ut similiter absolvere proxime, sicut sum exorsus, ac perficere mihi liceat, Optimi Numinis opem benignissimam iterum iterumque supplex imploro, & Tuam, Lector, benevolentiam ac favorem, hallucinationibusque meis veniam pudenter ac modeste expeto.*

(*a*) Lib. IX. Epist. 4.

BI-

BIBLIOTHECA MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS

LIBER VII.

Abriel de Barulo Apuliæ, sive *Barletta*, Ord. Præd. circa A. 1476. Concionator insignis, licet *sermones* sub ejus nomine post primam edit. Lugd. 1505. sæpius vulgatos, prorsus eo indignos contendit Leander Albertus in descriptione Italiæ p. 370. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 844.

Gabriel Biel, Spirensis, inter Scholasticos nomen eximium: ex concionatore Moguntino (*a*) Præpositus Ecclesiæ Collegiatæ Uracensis in Wurtenbergia. Hujus consilio usus est in condenda A. 1477. Academia Tubingensi, Comes Wurtemb. ac primus postea Dux *Eberhardus* comitemque inde adscivit in suscepto Romam A. 1478. itinere, una cum Lud. Nauclero Cancellario, Petro Jacobo Arlanensi & Joanne Reuchlino. Ex illo itinere redux annis quibusdam interjectis ab A. 1484. Philosophiam & Theologiam Tubingæ docuit, ac denique nomen dedit Ordini Fratrum de communi vita (*b*) sive Caputianorum, diemque obiit anno ante Everhardum, suum Principem A. 1495. æt. 65. Ejus scripta, in quibus multa passim reperiuntur quæ testibus eum Veritatis (*c*) ante instaurata per Reformationem sacra fecerunt accenseri, hæc sunt: (*d*)

Lectura super Canone Missæ ab *Eggelingo* Brunsvvicensi, Moguntiæ ad Clerum habita, & a Bielio aucta ac recensita. Reutlingæ 1488. Tubing. 1498. Basil. 1510. 1515. Lugd. 1517. fol. & in

(*a*) Jo. Jacobus Moserus in vitis Professorum Tubingens. Ordinis Theol. decade 1. Tubing. 1718. 4. pag. 24. seq. & 33. ubi de hoc scriptore diligenter & accurate.

(*b*) Trithemius c. 903.

(*c*) Moserus p. 29. seq. B. Gottlieb Wernsdorfius de Gabriele Biele Antipapista, Witeb. 1719. 4.

(*d*) Warthonus ad Caveum, Hendreich pandect. Brandenburg. p. 571. Moserus p. 31. seq.

in quarta forma Lugd. 1542. 1612. Venet. 1567. 1576. Brixiæ itidem & Parisiis atque Bergomi. Ex hoc opere *compendiaria elucidatio*, nescio quo auctore contracta, prodiit Coloniæ 1532. 8. & Bergomi 1574. 12.

Sermones de festivitatibus Christi, quos habuit Moguntiæ in Ecclesia Metropolitana S. Martini. Editi in 4. sine anni nota locive.

Sermones de festis S. Mariæ, itidem in 4.

Sermones Dominicales de tempore & Sanctis per totum annum, editi 1499. & Basileæ 1519. Brixiæ 1583. 4.

Sermones medicinales tempore pestis, contra pestilentiam & mortis timorem: quibus subjicitur quæstio: *utrum regnante morbo epidemiæ liceat, prosit, expediat suspectas personas & loca fugiendo vel repellendo, eam declinare*. *Basileæ* 1519. 4.

Sermo de historia Dominicæ Passionis, Reutling. 1498. & curante *Florentio Diel*. S. Theol. Lic. Moguntiæ 1509. 4. & Basil. 1519. 4.

Collectorium sive epitoma ex *Guilelmo Occam* in IV. libros Magistri sententiarum. Tubing. 1502. fol. 2. Vol. & cum supplemento in IV. librum. Brixiæ 1574. 4. tribus Vol. Basil. 1512. 1588. & Lugd. 1514. fol. Supplementum vero *Wendelini Steinbachii* in XXVII. Distinctiones ultimas, vulgatum Tubing. 1520. fol.

De Monetarum potestate & utilitate, Reutling. 4. Norimb. 1542. 4. & cum *Matthæi Boissii* additionibus, inter tractatus varios de monetis, earumque mutatione ac falsitate, Colon. 1574. 8. & ex recensione *Marquardi Freheri*, cum Nic. *Oresmio* &c. Lugd. 1605. 4. & in *Davidis Thomani* actis publicis monetariis, Augustæ Vindel. 1692. fol. pag. 271.

Defensorium contra æmulos suos *de obedientia sedis Apostolicæ*, ad Pium II. A. 1462. una cum sermonibus Bielii. Basil. 1519. 4.

Traditur Ethica Aristotelis (*a*) publicis Concionibus exposuisse, sicut ab aliis etiam factum testatus est in Apologia Augustanæ Confessionis Melanchthon pag. 62. *Audivimus quosdam pro Concione, ablegato Evangelio, Aristotelis Ethica enarrare*. * Commentariorum in Magistrum sententiarum, quos hic nomine Collectorii designat Fabricius, Brixiensis editio anni 1574. non quidem tribus in 4. voluminibus, sed quatuor absolvitur, cui accedit quintum supplementum Wendelini Heimbachii. Incipit vero supplementum illud a distinctione 28. Magistri, non vero a 27. ut hic Fabricius. In fine legitur epistola ad Christianæ Theologiæ cultores Galli Mulleri Fulsemburgensis, qua docemur Vendelinum hunc abiisse anno 1519. die 14. Jan. *Sepultum ad S. Petrum in Sylva Schombuch ad pedes præstantissimi Magistri sui Gabrielis*. Ex quo deducimus minus vere scripsisse quosdam, Gabrielem hunc Biel vitam suam ad usque 1500. prorogasse.

Gabriel Garofolus *de Spoleto*, Augustinianorum Vicarius Generalis Marchiæ Tarvisinæ A. 1420. atque inde Regens Conventus S. Spiritus Venetiis & An. 1429. (*b*) Episcopus *Lucerinus* in Apulia defunctus A. 1430. Scripsit *contra Fratricellos* (*c*) & *sermones in Evangelia* quæ in feriis Quadragesimæ, Dominicis, aliisque Festis recitantur.

* *Gabriel de Garofolis* non Lucerinus in Apulia, sed Nucerinus in Campania Episcopus decessit an. 1433. ut P. Gandolfo de ducentis Augustinianis pag. 124. definit, & Ughellius tom. VII. pag. 526. confirmat; quare falli Fabricium nostrum constat, qui Ughellium de hoc Augustiniano scriptore siluisse scribit. Memorat illum quidem, at non inter Lucerinos quo Fabricius quæsivit,

(*a*) Moserus l. c. Jo. Ulricus Pregitzer in Svevia ac Wirtenbergia sacra pag. 110. Bælius in Lexico voce *Aristote*, nota (v.) Heumanni Acta Philos. Tom. 1. pag. 713. Tom. pag. 528. seq. Bibl. Schraderiana n. 3223.

(*b*) Ita Philippus Elssius in Encomiastico Augustiniano pag. 222. licet apud Ughellum Tom. 8. pag. 321. inter Episcopos Lucerinos Gabrielis nulla mentio.

(*c*) Trithemius c. 735. de S. E.

sivit, sed inter Nucerinos Episcopos. Præter opera hic indicata sunt etiam *ejus sermones de diebus festis B. M. V.* qui nescio an umquam prodierint.

Robertus sive *Rupertus Gaguinus*, Belga, Doctor Decretorum atque Ordinis Maturinorum sive S. Trinitatis & redimendorum Captivorum minister generalis, defunctus Parisiis A. 1502. 22. Maji, (*a*) Vide Trithemium c. 914. Jovium, Auberti Miræi elogia Belgica pag. 176. Jac. Gaddium de scriptoribus non Ecclesiasticis, Valerium Andream & Franciscum Svveertium, Isaaci Bullartii Academiam scientiarum Tom. 1. pag. 137. Labbeum Tom. 2. de S. E. pag. 297. Justum Rycquium Centur. nov. Epist. 85. Thomæ Pope Blount censuram scriptorum & Vossium in historicis latinis p. 663. ubi de opere ejus præcipuo, quod est:

Compendium super Francorum gestis, libris X. a Pharamundo usque ad A. 1497. 4. atque addito libro undecimo, qui in A. 1499. desinit, Paris. 1500. 1504. fol. & 1507. 1511. 1514. 8. & sub titulo: *Annalium rerum Gallicarum* cum supplemento *Huberti Velleji*, Senatorii Advocati usque ad A. 1520. Paris. 1521. 4. & 1522. 1528. 8. atque Lugd. 1524. Paris. 1554. fol. & cum supplemento usque ad Henricum II. Francof. apud Wechelos 1577. fol. cum præf. Jo. Wolfii, & Paris. 1582. fol.

Historia Ludovici XII. Gallice in Dionysiano majori Chronico Galliæ usque ad Annum 1513. continuato Paris. 1514. fol. tomo tertio & 1538. 4. Vide Jacobum Longum Bibl. Histor. Gallic. n. 7501. seq. & 7274. ubi de majori illo Chronico Dionysiano, cujus breviatorem esse Gaguinum contendit Mezeræus. Cætera Gaguini scripta sunt:

Passio S. Richardi pueri Martyris, Paris. A. 1179. ex editione Paris. 1598. in Actis Sanctor. Tom. 3. Martii 25. p. 593.

Epistolæ Paris. 1498. 4. 1521. 4. & deinde forma minore.

Orationes quas multas & elegantissimas laudat Trithemius, sed paucæ cum Epistolis viderunt lucem.

De misera hominis conditione carmen. Incip. *Inter multa quibus se*. Itemque aliud *de variis in Ecclesia Ordinibus*, &. *Dialogus in desides & ignavos*. Paris. 1598.

De conficiendis versibus sive de *arte metrorum*, vel, ut Trithem. *de arte metrificandi*. Paris. 1498. 4. Phorcæ 1505.

Epigrammata ibid.

Decertatio *de conceptione S. Mariæ Virginis* ad Arnoldum Bostium Carmelitam, contra Vincentium de Bandelis de Castro, Ord. Præd. Carmen hexametrum, editum in 4. Paris. 1598. & 1617. 8. Incip. *Est mihi mens æquis te*.

De eodem argumento Defensio, soluta Oratione Latine & inde Gallice.

Gallica versio commentariorum Julii Cæsaris, jussu Caroli VIII. Galliarum Regis composita. Paris. 1488. & 1539. fol.

Liber postumus non ante A. 1545. editus sed A. 1480. concinnatus ab auctore, quem inscripsit: *la ruine de bon repos ou le passetems de l' oisiveté*. Vide scriptum cui titulus: Essais de litterature Tom. 2. pag. 182.

Le Conseil profitable contre les ennuis & tribulations du Monde. A. 1518. ex Latino Joannis Pici, Comitis Mirandulani.

Gajetanus, supra *Cajetanus* T. 1. p. 320.

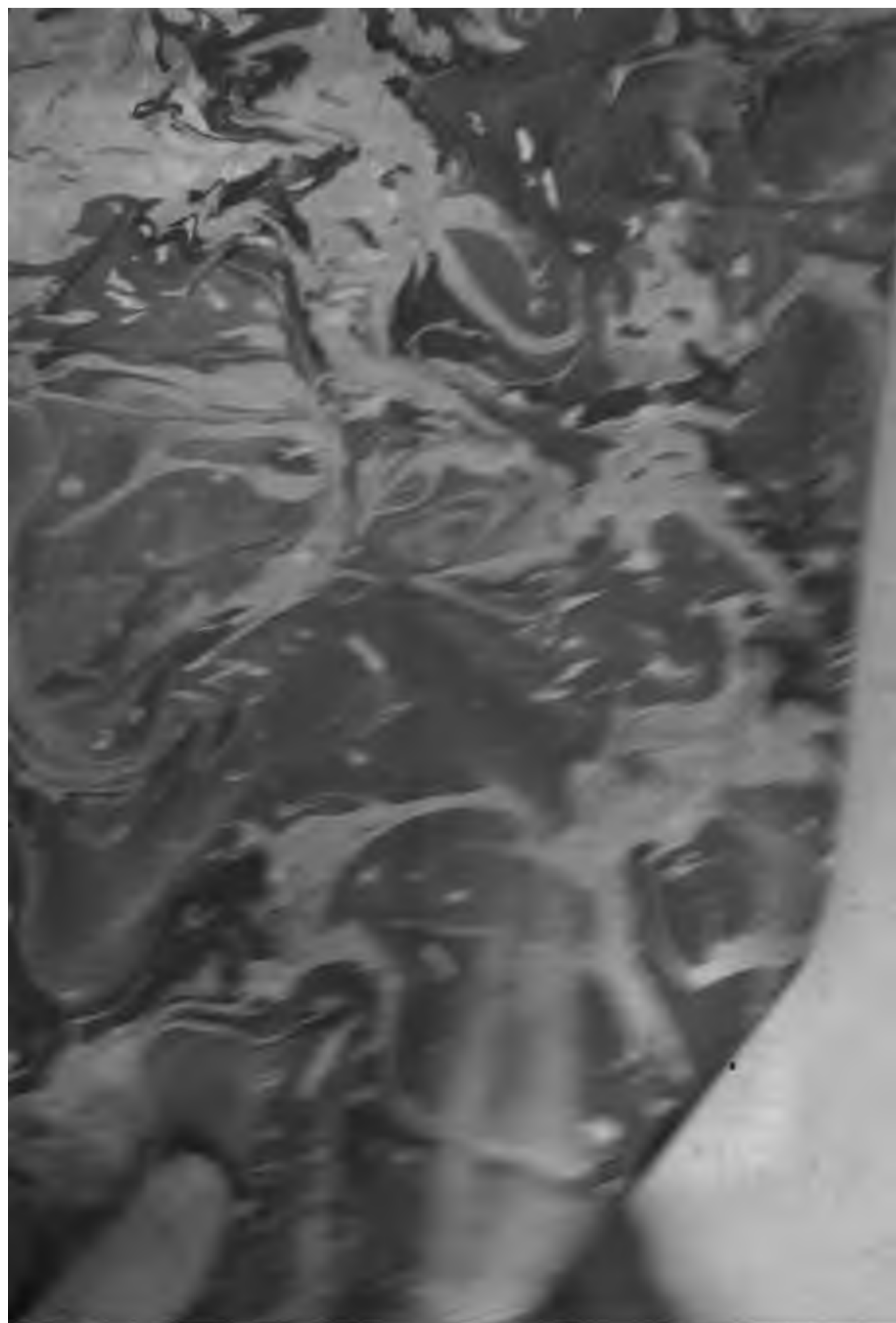
Guilelmus Gainesburg sive *Gainoburgus* Anglus, Ord. Minor. Episcopus Wigorniensis An. 1310. cujus *Quæstionum subtilium* liber laudatur a Lelando c. 507.

Huic *Disceptationum* alterum & *Sermones ad Clerum* addunt Baleus IV. 91. Pitseus pag. 401. & Waddingus pag. 152. seq.

Antonius Galateus, Liciensis, qui in patria A. 1517. 12. Novemb. obiit. De hoc supra in *Antonio* Tom. 1. p. 124. seq. Ejus vitam scriptam a Joan. Ba-

(*a*) Ali 1501. sed vide Oudin. T. 3. p. 2612.

Taylor Institution.

non prodesse cætera poterunt: & cum dicatur, (*a*) caput agni cum pedibus ejus & intestinis vorabitis, *Magister Petrus caput omittens, pedes & intestina vorabat tantummodo*. Vide infra *Galfredus Claraevallensis*.

Galfredus Babion, Anglus, cujus librum *de potestate Regia*, & *Sermones* laudat e Lelando Pitseus pag. 840.

Galfredus, sive *Godefridus de Bello loco*, (al. *Beaglerius*) Ordinis Prædicatorum, Ludovici sancti, Francorum Regis, per viginti annos ab eleemosynis & confessionibus, scripsit jussu Gregorii X. *de vita & sancta conversatione Christianissimi hujus Ludovici*, qui regnavit ab Anno 1226. ad 1270. & cui morienti sacra *Galfredus* Tuneti administravit. Exstat in Andreæ du Chesne Tomo V. pag. 444. 465. post Claudii Menardi editionem Parif. 1617. 4. cum Joinvillio & aliis ad Ludovici IX. historiam facientibus monumentis, de quibus Jacobus Longus pag. 358. Bibliothecæ historicæ Galliarum. Ex illa excerptam dederat Surius 25. Augusti.

Galfredus Benedictinus, vide infra, *Galfredus Malaterra*.

Galfredus Brito, Ordinis Minorum, defunctus A. 1316. Ejus Expositio Vocabulorum difficilium sacræ Scripturæ, versibus hexametris, quæ incipit: *Difficiles studeo partes, quas Biblia gestat, pandere*. MS. in variis Bibliothecis. Vide Jacobi le Long Bibliothecam Biblicam pag. 652. & infra *Gvido de Perpiniano*.

Galfredus de Oratorio, Ordinis Benedictini, ab Anno 1136. ad 1158. Archiepiscopus *Burdegalensis*, cujus exstant V. *Epistolæ* ad Sugerium Abbatem, editæ cum Sugerianis: & Sermones quidam MSS. & Commentarius in 50. priores Psalmos Davidis. Vide Oudinum Tomo 2. pag. 1193. seq. & infra, *Sugerius*.

Galfredus Burtonensis, Anglus, qui circa Annum 1216. traditur scripsisse *Vitam S. Moduennæ*, sive *Monennæ*, Virginis & Abbatissæ in Hibernia. Vide supra, *Gvilelmus Eddius*, Tom. 2. pag. 80. seq.

Galfredi Canonici, cognomento *de Britolio*, circa Annum 1170. & Subprioris S. Barbaræ, & aliorum ad eum Epistolæ LII. apud Edmundum Martene Tomo 1. anecdotorum pag. 494. 555. Epistola XXVIII. *vitam B. Hamonis* mittit, & legendam commendat fratribus Cœnobii Baugeziensis.

Galfredus Cardinalis, infra, *Monemuthensis*.

Galfredus Episcopus *Carnotensis*, cui An. 1092. (*b*) deposito successit *Ivo*, interfuit Concilio Senonensi A. 1080. sed nullis scriptis clarus fuit. Alter autem, qui eidem Ivoni A. 1116. successit *Gaufridus*, sive *Goffridus des Lieves*, legatus Aquitaniæ ab Innocentio II. missus est, & vita, doctrina ac prudentia Ecclesiam Carnotensem illustravit, cujus Epistolæ quædam editæ a Dacherio Tomo 3. pag. 154. seqq. & Tomo 13. p. 304. spicilegii (editionis novæ Tomo III. p. 480. 489. 490. 492.)

Galfredus Chaucerus, Poeta nobilis Anglus, vixit adhuc An. 1402. notante Baleo, licet recentius Epitaphium An. 1400. obiisse referat. Pleraque Anglice scripsit edita Lond. 1565. & 1602. fol. Ex illis versus quibus Galfridus de Vinosalvo & Richardus Rex perstringitur, adducit Seldenus præfatione ad decem scriptores pag. XLI. Sed nonnulla etiam Latine ab eo composita & omnia fere Latina (*c*) facta ex Anglicis, scribit Pitseus pag. 573. seq. ubi longus, sicut & apud Baleum VII. 24. scriptorum ejus Catalogus, in quibus & Anglica metaphrasis Boethii librorum de consolatione philosophiæ.

Galfredus Autissiodorensis, ex Petri Abælardi disciplina venit ad S. Bernardum, ejusque per plures annos notarius,

(*a*) Exod. XII. 9.

(*b*) Vide Sammarthanorum Galliam Christianam T. 2. p. 487. seq. & 489. seq.

(*c*) Parum hoc videtur mihi credibile, qui Pitseum Balei verbis non recte intellectis deceptum suspicor.

rius, inde *Ignacensis* primum Ord. Cisterc. mox *Claraevallensis*, deinde *Fossæ novæ* in Italia, ac tandem post An. 1180. *Altæcumbæ* (*a*) in Sabaudia Abbas. De eo diligenter Oudinus Tom. 2. p. 1494. seq. qui Vitam produxisse probat usque ad An. 1215. quo Joachimi Abbatis dogmata constat damnata esse ab Innocentio III. in Concilio IV. Lateranensi. Scripta ejus hæc feruntur:

Vita S. Bernardi libris III. cum libro *de ejus miraculis*: & *sermone* in die memoriæ illius sacro, edita a Mabillonio & aliis cum Bernardi operibus, ut dixi Tom. 1. p. 227. seq.

Epistola de morte ejusdem An. 1153. scripta ad Eskilum, Archiep. Lundensem, vulgata a Baluzio Tom. V. Miscell. p. 453.

Vita S. Petri, *Archiepiscopi Tarentasiensis*, defuncti An. 1175. edita a Surio, 8. Maji, Chrysostomo Henriquez in fasciculo Ord. Cisterc. atque a Papebrochio in Actis Sanctorum Tom. 2. Maji p. 323. ut Gallicam Belgicamque versionem Vischio memoratas prætercam.

Epistola de transsubstantiatione aquæ mixtæ vino in sanguine Christi, ad Henricum Cardinalem Albanensem, apud Baronium ad A. 1188. n. XXVIII.

Ad eundem Cardinalem *de gestis in Concilio Remensi* A. 1148. adversus *Gilbertum Porretanum*, apud eundem Baronium ad A. 1148. & in Conciliorum tomis.

Liber contra Petrum Abælardum, memoratus Thrithemio c. 387. quem vidi, inquit pag. 1497. laudatus Oudinus, MStum & editioni paratum in manibus Bertrandi Tissier, Prioris Bonifontis in Tierascia, cum altero ejusdem Gaufridi opusculo *de vestibus sacris*, *seu sacerdotalibus*.

Sermones in festum *S. Joannis Baptistæ*, & *in festum S. Martini*, editi a Combefisio in Bibl. Concionatoria. Longe plures *sermones* ejus duobus Voluminibus in fol. servari in Bibliotheca Claraevallensi, ab eodem Oudino notatum; qui eos apud eundem Tissierium vidit, Opera Gaufredi junctim vulgare molitum.

Liber *de contemtu Mundi*, & *sermones* quidam & notulæ *in orationem Dominicam*, inter scripta S. Bernardo tributa vulgatæ.

Libri VI. Commentariorum in Cantica MSti in Variis Bibliothecis, perinde ut *Sermones XIX. in Apocalypsin*. Vide Oudinum Tom. 2. pag. 1496. Jacobum Longum Bibl. Biblicæ p. 739. & Carolum Vischium Bibl. Cisterciensis p. 120.

Liber sepulchrorum Claræ vallis, sive *de personis illustribus in Clara valle sepultis* citatur in Chrysostomi Henriquez Menologio Cisterciensi.

Cæterum Parabolarium sive librum parabolarum ad S. Bernhardum, quem idem Vischius MStum ex Bunderio memorat, ipse p. 133. rectius tribuerat *Gvidoni* monacho filiationis Claraevallensis, qui Abbatem suum laudat Julianum sive Jordanum, vel p. 253. *Odoni* Ceritonensi sive Shirtonensi Anglo. Certe Gaufredi non esse, probat Oudinus p. 1498.

Galfredus Sacrista de *Coldingham* in Scotia, *de statu Ecclesiæ Dunelmensis* ab Anno 1144. ad 1214. in Warthoni Anglia sacra Tom. 1. pag. 718. 731. subjuncta pag. 732. *Roberti* de *Graystanes*, Dunelmensis Episcopi, continuatione usque ad Annum 1336. & pag. 765. 784. *Gvilelmi de Chambre*, usque ad Annum 1559.

Johannis Galfredi, dicti *Collectarii*, Lectura *in primum & secundum Decretalium* cum Postillis Celsi Hugonis Dissuti. 1514. fol.

Mauritius Galfredus, *Dominicanus*, circa Annum 1364. scriptor *vitæ S. Ivonis*, Presbyteri Trecorii, in Britannia Armorica, sive minore, defuncti An. 1303. Exstat in Actis Sanctorum Tom. IV. Maji 19. pag. 581. 608. cum notis.

Galfredus Eglinus, Anglus, Mathematicus, cujus *prophetiarum* librum Pitseus

(*a*) Vide Edmundum Martene Tom. 2. novæ collectionis p. 706.

ſeus pag. 841. memorans hoc affert ſpecimen: *Aſinas coronatus turbabit regnum*.

Galfredus Anglus, Monachus *Finchalenſis*, infra pag. 10.

Galfredus, ſive *Godefridus de Fontibus*, Anglus, Ordinis Minorum, Theologus & Guardianus Pariſienſis, dictus *Doctor Venerandus* teſte Waddingo pag. 143. Scripſit *de Infantia S. Edmundi*, Archiepiſcopi Cantuarienſis, qui A. 1240. obiit: Expoſitionem *in regulam S. Franciſci*, *in IV. libros Sententiarum* & *Quodlibeta*.

Galfredi, Abbatis *Fontiſmenſium*, Commentarium *in Proverbia* MS. in Bibliotheca Claraevallenſi, memorat Jacobus le Long Bibliotheca Biblica pag. 739.

Galfredus Grandfeldus, patria Anglus, Auguſtinianus in Cœnobio Northamptonenſi circa Annum 1340. cujus *Lecturas Theologiæ*, *Sermones*, *Determinationes* & *Epiſtolas* memorant Baleus V. 51. Pitſeus p. 444. Elſſius encomiaſtico Auguſtiniano p. 226.

Galfredi de Grimovilla, aliunde mihi non noti, *Summam* in Bibliotheca Sangermanenſi Cod. 344. evolviſſe ſe Cangius teſtatur.

Galfredus Groſſus, Monachus Tironienſis in Gallia, Ordinis Benedictin. circa A. 1130. ſcripſit *vitam B. Bernhardi*, *Abbatis primi Tironienſis* in diœceſi Carnotenſi Galliæ, defuncti A. 1114. ad *Gaufredum*, Epiſcopum ab Anno 1116. Carnotenſem, editam cum notis a Johanne Baptiſta Soucheto, cum Catalogo Abbatum Tironienſium, Pariſiis 1649. 4. & in Actis Sanctorum Tom. 2. Aprilis 14. pag. 222. cum notis Henſchenii. Vide Oudinum Tom. 2. p. 1113.

Galfredus Hardeby, ſive *Hardibius*, Anglus, Monachus & Provincialis Auguſtinianus, & Regi Angliæ Eduardo III. a Confeſſionibus, Theologus clarus circa Annum 1360. teſte Lelando c. 420. qui ejus librum *de perfectione Evangelicæ paupertatis* memorat. Et hunc & alterum *de vita Evangelica* Richardo Armachano oppoſitum ab eo fuiſſe, Elſſius pag. 227. encomiaſtici Auguſtiniani e Pitſeo teſtatur. Cætera ſcripta ei tributa ſunt: *Lecturæ in Vetus & Novum Teſtamentum*. *Poſtillæ Scripturarum*. *Ordinariæ quæſtiones*. *Quodlibeta Oxonienſia*. *Determinationes*. *Sermones de tempore & de Sanctis*: & Liber *de rebus geſtis Ordinis Auguſtiniani*. Vide Baleum VI. 6. & Pitſeum. p. 491.

Galfredus Hemlingtonus, S. Albani in Anglia Monachus Ord. S. Benedicti, circa A. 1150. a Pitſeo p. 215. ſeq. traditur ſcripſiſſe *hiſtoriam Alexandri Magni libris quinque* ad Radulphum Abbatem: a Baleo X. 50. *de geſtis Macedonum* ad eundem Radulphum, quem ipſum auctorem operis habuit Gualtherus, ejuſdem Abbatiæ Bibliothecarius. De alio hujus nominis Alexandreidos auctore infra, *Philippus Gvaltherus*.

Joannes Galfredus, ſupra *Galfredus Collectarius*.

Magiſter *Galfridus* ſive *Stephanus Landavenſis*, frater Urbani, Landavenſis Eccleſiæ circa A. 1119. Epiſcopi, *de Vita S. Theliavi*, *Epiſcopi Landavenſis*, circa A. 560. in H. Warthoni Anglia ſacra Tom. 2. p. 662. 666.

Galfredus Lingius, Anglus, Ord. Minor. auctor. *Chronici* ab orbe condito ad A. 390. Vide Voſſium p. 543.

Galfredus de Malterra, e Normannia, Gallus, Monachus Ord. Bened. ſcripſit de conquæſtu regnorum Siciliæ, Calabriæ & Apuliæ, ſive *de Roberti* Gviſcardi & fratris ejus *Rogerii* Boſſi, Principum Normannorum *rebus* utraque *Sicilia* tempore ſuo *geſtis* ab A. 1999. libros IV. ad Georgium, Catanæ Epiſcopum, editos primum dicatoſque Antonio Auguſtino ab Hieroymo Surita, Cæſarauguſtæ 1578. fol. cum *Alexandro Teleſino*, & in Tomo tertio Hiſpaniæ illuſtratæ, Francofurti 1606. fol. inde in Caruſii ſcriptoribus Siculis, Panormi 1723. fol. & in Muratorii ſcriptoribus Italiæ Tomo V. addita etiam utrobique alterius ſcriptoris appendice ab Anno 1027. ad 1263. nec non in Tomo quinto Theſauri Antiquitatum Si-

Siciliæ Burmanniani. Novam emendatiorem editionem ex duobus MStis parabat Antonius de Amico, Messanensis. Duos ex hoc uno Galfredos facit Vossius pag. 390. & 770.

Galfredus Marshallus, Anglus, Monachus Ordinis Benedictini, Glasconiensis, Philosophus, cujus *Repertorium Dialectices* & *Repertorium Geometriæ* a Pitseo p. 842. celebratur.

Galfridus, Monachus Finchalensis Ord. Cisterc. scripsit *Vitam S. Godrici*, Eremitæ in Anglia A. 1170. extincti, quam ex proliziore relatione *Reginaldi*, Monachi Dunelmensis, ait se contraxisse. Exstat in Actis Sanctorum Tom. V. Maji 21. pag. 70. 85.

Galfredus Monemuthensis (*a*) Archidiaconus, postea Episcopus *Asaphensis*, (*b*) sive, quod idem est, *Elviensis*, (*c*) circa Annum 1151. cujus exstat *Chronicon* sive *Historia Britonum* ab Ænea & Bruto ad mortem Cavalladri, An. Christi 689. subjuncta hac peroratione: *Reges autem illorum, qui ab illo tempore in Gvalliis successerunt Karadolo Lancarbanensi*, contemporaneo meo *in hac materia scribendos permitto. Reges vero Saxonum Gvillermo* Malmesburiensi *& Henrico* Hontendonensi: *quos de Regibus Britonum tacere jubeo, cum non habeant illum librum Britannici sermonis, quem Gvalterus, Oxenofordensis Archidiaconus ex Britannia advexit, quem de historia eorum veraciter editum in honore prædictorum Principum hoc modo in Latinum sermonem transferre curavi*. Ex Britannico idiomate Latine translatum libris XII. ad Robertum, Claudiocestriæ sive Glocestriæ Ducem, editumque in Britannicarum rerum scriptoribus apud Commelin. & Lugd. 1587. fol. una cum *Fontici Virunii* Tarvisini (*d*) historia Britannica, ex Galfrido in compendium (omissis fabulosis) contracta & divisa in libellos VI. pag. 93. Virunii compendium prodierat Augustæ Vindelicorum 1534. & Heidelbergæ 1542. & ex Davidis Porelli recensione Lond. 1585. 8. Galfridi historia ex IV. Codicibus MStis edita apud Ascensium ab Ivone Cavellato, Parisiis 1519. 4. in libros IX. dividitur ita, ut liber primus libros Commelinianæ editionis quatuor primores complectatur. Itaque de Christi sacris per Lucium in Britanniam illatis editio Parisiensis differit libro secundo, Commeliniana quinto libro: In Parisiensis libro quarto exstant Prophetiæ Ambrosii *Merlini*, a Galfredo dicatæ Alexandro Lincolniensi: quæ in Commeliniana occupant librum septimum, ut de Arthuro est liber IX. seqq. de quo Parisiensis lib. VI. sq. Exstat sæpissime MS. in Angliæ Bibliothecis. (*e*) *Nonnum Galfredum* appellant alii: (*f*) alii *Galfredum Arthurum*, quod Arthuri Regis gesta (*g*) diligentius descripsit: *Cardinalem* (*h*) etiam sunt, qui faciunt, quod tanquam non satis certum omitto. Quæ in Chronico Sigeberti Gemblacensis ad Annum 470. seq. de Rege Arthuro & aliis rebus Britannicis ex Galfredo leguntur, scriptore profitente se nec lectori velle subtrahere *historicam narrationem quæ nuper de Britannico* (*i*) *in Latinum translata est*, hæc non possunt esse a Sigeberto illo qui An-

(*a*) Monemuthensem ab Asaphensi male distinguit Hallervordus de Hist. Lat.

(*b*) Chron. Normann. apud Andream du Chesne pag. 986. Matthæus Paris. ad Annum 1551. *Eodem anno Gaudefridus Arthurus factus est Episcopus Sancti Asaph in Norvvallia, qui historiam Britonum de lingua Britannica transtulit in Latinam*.

(*c*) Lelandus de scriptoribus Britannicis c. 161.

(*d*) Diarium Eruditorum Italiæ Tomo XXIV. pag. 253.

(*e*) Vide Oudinum Tom. 2. p. 1413.

(*f*) Arnoldus Wion Tomo secundo ligni Vitæ pag. 871.

(*g*) Fallitur Sandius, qui pag. 350. ad Vossium suspicatur *Arthuri* nomen corruptum ex Archidiacono.

(*h*) Eggs purpura docta Tom. 2. p. 69.

(*i*) In præfatione miratum se ait Galfridus, *quod Gildas & Beda in Commentariis suis nihil prodidissent de Regibus qui ante incarnationem Christi Britanniam inhabitaverunt, nihil etiam de Arthuro aliisque compluribus: Talia igitur mihi & de talibus multoties cogitanti obtulit Galterus Oxoniofordensis Archidiaconus, vir in Oratoria arte atque in exoticis historiis insigniter eruditus, quendam Britannici sermonis librum vetustissimum, qui a Bru-*

to

Anno 1113. diem obiit, nec leguntur in Veteri Codice S. Victoris Parisiensis, ut testatur Antonius Rufus in præf. ad editionem Sigeberti primam, Parif. 1513. 4. apud H. Stephanum avum: sed videntur addita fortasse a Roberto de Monte qui Sigebertum continuavit. Ex Gaufridi Asaphensis Episcopi de rebus Britannicis Codice Vaticano 944. narrationem *de S. Ursula* refert Baronius ad Martyrolog. Rom. 21. Octobr. & tuetur in Annalibus ad Annum 383. n. 3. seq. Hunc scriptorem Cambdenus in Britannia pag. 416. vocat *virum sanæ antiquitatis bene peritum, sed fide ut videtur, non antiqua, tot Milesias nugas passim ex ingenio suo interserit*. Sinistre etiam de Gaufredo, ante Cambdenum, & de fide ejus Gvilelmus Neuburgensis in procemio suæ Historiæ, ubi narrata de Arthuro & Merlini divinatione, commentis & fallaciis adscribit. Similes Joan. Withmanstedii & Joannis Tvvini de Gaufredo censuras affert Degoreus Whear methodo legendi historias sect. 28. quorum ille *poeticum potius esse* scriptorem *quam historicum*, hic *Homerum Britannicum* & *mendaciorum patrem* esse judicat. Fabulosam ejus historiam vocat etiam Barthius a Britonem pag. 552. Sed ex ingenio suo interferuisse fabulas negant viri docti, & interpretem potius quam fictorem fabularum habent, quibus vera etiam multa, in recentioribus potissimum temporibus adjuncta pretium adjungunt. Vide Joannem Baleum II. 86. Vossium de historicis Lat. pag. 419. seq. Pitseum pag. 217. & Joan. Priseum in Historiæ Britannicæ defensione, Lond. 1573. 4. Joannem Lelandum in assertione Arturi, Lond. 1544. 4. Lambecium T. 2. Bibl. Vindob. p. 468. seq. & Gvil. Nicolsonum in Bibliotheca historica Angliæ, Anglicæ edita pag. 37. edit. in fol. Quod vero Pitseus scribit a Matthæo Paris Galfredum appellari *interpretem fidum*, sive ut apud Nicolsonum est, *interpretem verum*, apud Matthæum non reperio. Cætera scripta quæ Galfredo tribuuntur, hæc sunt:

Versio *Prophetiarum* (*a*) *Ambrosii Merlini* ad Alexandrum Episc. Lindensem sive Lincolniensem.

Vita Merlini Caledonii (non Chalcedonii, ut apud Wionum Tom. 2. p. 871.) Carmine ad Robertum Lincolniensem.

Commentarius in prophetias Merlini utriusque.

Ad Gualterum Oxoniensem Archidiaconum, Epistolæ.

De exilio Ecclesiasticorum.

In fragmentum Gildæ. (*b*) Incip. *Gildas vir grandis auctoritatis in historia*.

Diversi generis carmina.

Memoratur etiam *vita Arthuri Regis*, ab Galfredo scripta, sed de Arthuro, dictum ab illo in Chronico, sicut de Merlino quoque. Vide Oudinum T. 2. pag. 1410.

Liber *de corpore & sanguine Domini* habet potius auctorem *Gvilelmum* Abbatem S. Theodori ad Remos.

Galfredus de Monte Abbas S. Honorati, cujus Tractatum *de potestate & auctoritate Concilii Basileensis* An. 1431. habiti memorat Sanderus III. Bibliothec. MSS. Belgii pag. 39. qui incipit: *Quia video nonnullos*. Et *Dialogum* nescio an eodem auctore, *Hierarchiæ subcœlestis inter Orthodoxum, Catholicum & Catechumenum*. Incipit: *Instantia mea quotidiana*. * Galfredi hujus tractatus super materia S. Concilii factus in Basilea An. 1436. Fabricio ex uno Sandero notus, & ejus opinione, quantum conjicio, adhuc ineditus, prodiit excussus absque loco, & Anno in 8. teste Lambekero catalog. Biblioth. civ. Vindobon. pag. 159.

Mauritius Galfredus, supra, *Dominicanus*.

to Britonum Rege primo usque ad Cadvalladrum filium Cadvallonis, gesta & annales omnium continue & ex ordine perpulchris orationibus nobis proponebat. Rogatis igitur illius ductor, tametsi intra alienos hortulos phaleratis verba non collegerim, agresti stylo propriisque calamis contentus, Codicem illum in Latinum sermonem transferre curavi &c.

(*a*) Eadem hæc quæ in historia lib. IV. (VII.)

(*b*) *Breviarium Gildæ* Wionus appellat.

Galfredus de Oratorio, supra, Archiepiscopus *Burdegalensis*.

Galfredus de Romevallis, Anglus, Ordinis Cistercienſis, cujus *Homilias* typis mandatas a Rainero Wolfio refert Pitseus pag. 842.

Galfredus natione Brito, ex Decano Cenomanensi *Rothomagensis* ab Anno 1111. ad 1128. Archiepiscopus, sapientia & litterarum scientia, eloquentia & eruditione celebratus. Vide Ordericum Vitalem, cui *Goiffredus* vocatur pag. 840. 846. 849. & 866. sq. & Hommeyi supplementum Patrum p. 503.

Gaufridus, Diaconus *Toletanus* (Jofre de Loaysa) seculo XIII. labente scripsit supplementum sive Continuationem Historiæ Hispanicæ *Roberti Toletani*, Hispanice quidem, non Latine: sed quem Latine ipso rogante vertit *Arnaldus de Cremona* Canonicus Toletanus. Vide Nicolaum Antonium T. 2. Bibl. vet. Hisp. pag. 64. Opus adhuc delitescens MS. in Bibliothecis Galliæ & Hispaniæ, cujus Caput CCXXI. laudatur ab Arnoldo Oihenarto in Notitia Vasconiæ cap. 17. pag. 378. seq.

Galfredus de Trano, sive *Tranensis*, Subdiaconus Ecclesiæ Romanæ & Capellanus Pontificis, qui præter Quæstiones varias scripsit libros quinque *super titulis Decretalium*. Vide Trithemium cap. 491. sive ut Henricus Gandavensis cep. 55. composuit *summam de omnibus quæ continentur in codice novi Juris* (Pontificii) *secundum ordinem Rubricarum*.

Gaufredus toparcha *Villæ Harduini*, (*a*) hoc loco a me prætereundus, quia Gallice non Latine, quanquam bona fide scripsit *Historiam captæ* a Francis Venetisque An. 1204. *CPoleos*, libris IX. de quo opere dixi Tom. VI. Bibl. Gr. lib. c. 5. §. 31. neque aliud habeo in præsenti quod addam, nisi præclarum hoc opus, rarissimeque antea, obvium ex Cangii recensione esse recusum superiore anno 1733. Venetiis in nova scriptorum Histor. Byzantinæ editione. Omitto propter eandem rationem *Galfredum*, qui circa A. 879. scripsisse traditur historiam veteris Liguriæ, de qua vide sis Jacobi Longi Biblioth. Historicam Galliæ n. 15256.

Galfridus sive *Gualterus de Vino Salvo* (*b*) (Vine sauf) stirpe Normannus, gente Anglus (unde *Anglici* cognomen) clarus circa initia seculi XIII. & superstes adhuc post An. 1245. Scripsit, cum Romæ versaretur, ad Innocentium III. *Poetriam novam* (*c*) sive carmen hexametrum de arte dictandi, versificandi & transferendi, incipit: *Papa stupor mundi*. Nam quod initium ponunt Carminis de arte dicendi, Baleus III. 38. & Pitseus p. 262. *Neustria sub clypeo Regis defensa Richardi*, est versus poetriæ 366. Et quod laudant *Carmen ad Gvilelmum Cancellarium*, Incip. *Quod Papæ scripsi munus speciale:* est in Poetria v. 2095. (2120. seq.) *Monodia in obitum Regis* (Richardi) v. 366. seq. *Ad Cæsarem Henricum pro liberando Rege* v. 2075. seq. (2099. seq.) Quod iidem dicunt carmine & prosa scriptum de arte dicendi a Galfrido, videntur usi Codice, cui adjuncta expositio, vel liber ejusdem argumenti, qui incipit: *Tria sunt circa quæ*. Poetriam carmine hexametro versuum 2114. ex quatuor MSS. edidit Polycarpus Leyserus in historia poematum medii ævi pag. 862. 978. Halæ Magdeb. 1721. 8. Deinde separatim Helmst. 1724. 8. in usum prælectionum publicarum, in qua editione sunt versus 2138. Specimen operis produxerat Seldenus præf. ad X. scriptores p. XXXIX. seq. Nam editionem Viennæ Austriæ apud Wolfgangum Zazium, quam

(*a*) Meminit Albericus ad Annum 1202. pag. 425. & An. 1205. pag. 439. Chronici.

(*b*) Selden. Præfat. ad X. scriptores pag. XXXIX. & Tom. 2. Opp. p. 1166. Polycarpus Leyserus in hist. poetarum medii ævi pag. 855. seq. Perperam de *Nine salvo* apud Joannem Bromtonum pag. 1280. ubi versus ex libro ejus *de eloquentia*, quibus obitum Richardi Regis deplorat, qui leguntur in Poetria v. 366. seq. Obiit Richardus ille Anno 1200. Aliis corruptius Gaufridus iste appellatur *Mestisauf*.

(*c*) Velut artem tersius genus carminis pangendi, quam rhythmici barbarique quod hactenus invaluerat. Ita Seldenus.

quam memorat Pitseus, nec ipse nec Leyserus viderant.

De statu curiæ Romanæ carmen elegiacum versuum 1026. interlocutoribus Ganfrido & Aprile, editum a Mabillonio Tom. 4. Analect. p. 535. (edit. novæ pag. 369. 376.) qui illis temporibus tam felicis ac facilis venæ poetam extitisse miratur. Ante Mabillonium, quod illum fugit, hoc Carmen ediderat Matthias Flacius inter varia doctorum piorumque virorum de corrupto Ecclesiæ statu poemata Basil. 1557. 8. pag. 418. 454. Varias Lectiones utriusque editionis annotavit laudatus Leyserus pag. 979. 985. Auctior est Mabilloniana editio exordio versuum 48. Incip. *Pastor Apostolicus de cardine solis ad undas*. Flacianæ initium a versu: *Nuper Apostolica Gaufridus sede relicta*.

De Ecclesiæ calamitatibus, cujus scripti ipse facit mentionem v. 5.

Ille mihi dixit: tu qui nuper cecinisti
Ecclesiæ lacrymas, scribe, resume stylum.

Tractatus prosa scriptus *de plantatione arborum & conservatione fructuum, ubi de modo inserendi arbores aromaticas, fructus conservandi, vites & vina cognoscendi, vina inversa seu deteriora reformandi* MS. Cantabrigiæ, notante Caveo. Ab hoc scripto cognomen ei *de Vino salvo* tributum, verisimilis conjectura est Oudini Tom. 2. p. 1677.

Historia seu *itinerarium* Richardi *Anglorum Regis in terram sanctam*, ab Anno 1177. ad 1190. sine auctoris nomine & mutila in Bongarsii gestis *Dei per Francos* T. 1. pag. 1150. sed integra & Gaufrido auctori restituta in Thomæ Galei scriptoribus Histor. Angl. Tom. 2. pag. 247.

Carmen duplex, hexametrum alterum, alterum elegiacum in ejusdem *Richardi*, gloriosi Regis laudem. ibid. p. 430.

A Pitseo memorantur præterea nescio quod *Enchiridion* quod cum *Medulla Grammaticæ* MS. in Angliæ Bibliothecis: tum *liber de rebus Ethicis*, cujus etiam mentionem facit Baleus: nec non *de promotionibus & persecutionibus* Galfridi *Eboracensis Archiepiscopi*. Sed *poema super Maccabæos* quod sub Galfridi nomine in Bodlejana exstat, Oudinus pag. 1679. notavit esse Petri de Riga: sicut poema *de gestis Alexandri* M. non Galfridum auctorem habet sed *Gualtherum*, de quo infra.

Galfredus Cœnobita Monasterii S. Martialis Lemovicensis & Prior ab Anno 1167. *Vosiensis* (Vigeois) in Diœcesi Lemovicensi, scriptor insignis Chronici a Roberto Pio sive An. Chr. 886. ad 1184. ad sacrum S. Martialis Conventum & universum Clerum Lemovicini climatis. Edidit Labbeus Tom. 2. Bibliothecæ novæ MSS. p. 279. 342.

Galfredus Watertonus, Buriensis in Anglia Monachus Ord. Bened. circa An. 1350. Ej. *Homilias* & *in Salutationem Angelicam* laudat Lelandus c. 330. Præterea *Moralitates Psalterii* memorantur a Baleo V. 93. nec non *Collationes Monasteriales* & *Mariale*. Eadem ex Baleo Pitseus p. 474.

Joannes de Gallandia, infra *Garlandia*.

Gallus Antipater, qui circa An. 300. Imperatorum quorundam Vitas scripserat, *ancilla*, (*a*) *honorum* & *historicorum dehonestamentum* dicitur a Trebellio Pollione in Claudio secundo c. v.

Gallus Hibernus, Confessor, S. Columbani Discipulus, Abbas apud Arbonam in Germania, defunctus A. C. 640. ætat. 95. (*b*) cujus memoria recolitur in Martyrologiis XVI. Octobris. Ejus vita libris duobus a *Walafrido Strabo* scripta exstat apud Surium 16. Octobr. & in Thomæ Messinghami florilegio sanctorum Hiberniæ pag. 255. &

(*a*) *Ancillæ*, ancillariolus pro assentatore, unde *ancillari*. Vide Casauboni & Salmasii notas. Sunt qui legunt, *Gallus Annius*, *pater ancillariorum*. Sed Trebellius, ut Cellario probe observatum, imitatus est locum Sallustii, cui Fufidius dicitur *ancilla turpis*, *bonorum omnium dehonestamentum* lib. 1. hist. cap. 9. ita enim recte *pro bonorum* legendum esse vidit Rivius, quod secuti novissime Clarissimi Viri, Wassius pag. 12. & Gottlieb Cortius p. 942.

(*b*) Caveus ex Balei XIV. 14. & Jacob. Waræus de scriptoribus Hiberniæ p. 20.

& pag. 294. Memoria ex Notkero ad 16. Octobr. & de translatione ejus 16. Novembr. atque *Ratperti* (*a*) versus de festivitate S. Galli. Et p. 415. *Sermo* ab eo dictus in templo S. Stephani in consecratione Joannis Episcopi Constantiensis An. 614. Hunc primus ediderat Canisius. T. V. antiquar. Lect. parte 2. p. 896. (edit. novæ Basnagianæ Tom. 1. pag. 784.) deinde recusum in supplemento Bibl. Patrum Paris. Tom. 1. pag. 678. & in Lugdunensi Bibl. T. XI. p. 1046. & separatim cum Casp. Barthii notis Francof. 1623. 8. *Ecclesiæ vero gubernandæ formam & monita salutaria ad Wulmarum* Presbyterum, quæ memorat Baleus, intercidisse vel certe edita non esse existimo, certe inter Galli opuscula a Barthio edita, quod vir præclarus conjiciebat, non exstant, nihil enim Galli præter sermonem jam memoratum Barthius edidit. *Epistolam* brevem *ad Desiderium* ab Anno 1635. Cadurcensem Episcopum, quem *Dominum semper suum & Apostolicum Patrem* Gallus *peccator* appellat, vulgavit Jacobus Usserius in Epistolis Hibernicis pag. 23. In ea mentio de clade Massiliensi. Hujus *S. Galli* celebre *monasterium* in Suevia Ord. Bened. de quo Goldastus in Alemannicis. Vide supra Tom. 1. pag. 6. seq. atque epigrammata & hymni sacri illustrium Virorum illius Monasterii in Tom. V. parte 2. Antiquar. Lect. Henr. Cavisii, (edit. novæ Tom. 2. parte 3. pag. 185. seq.) *Chronicon* brevissimum monasterii S. Galli ab An. Chr. 691. ad 814. apud Baluzium Tom. 1. Misc. pag. 494. 495. Denique *Jodoci Mezleri*, Cœnobitæ San-Gallensis de Viris illustribus Monasterii S. Galli libro duo Anno 1606. in scripti & editi Bernardi Pezii Tom. 1. Anecdotorum parte 3. p. 555.

Gallus junior, natione Germanus, Abbas Ord. Cisterc. Cœnobii Aulæ Regiæ prope Pragam in Bohemia, Regum Mausoleis celebris, circa An. 1370. scripsit *Resolutiones dubiorum & difficultatum quæ a statu religioso quempiam avocare possent*. Præterea *Malogranatum* sive Dialogum inter Patrem & Filium, tribus libris: de statu triplici incipientium, proficientium & perfectorum. Prodiit Colon. 1476. fol. & 1481. sine loco 4. & 1487. fol. Laudat Trithemius cap. 652. *sermonesque* ejusdem Galli *ad fratres* memorat. Malogranatum etiam in Belgicam linguam versum narrat Vischius Bibl. Cisterc. p. 118. qui argumenta librorum ejus refert his verbis, Agit autem primus liber, de statu incipientium, sub tribus distinctionibus, 1. est, de conversione hominis ad Deum, 2. de contritione & confessione; 3. de satisfactione.

Liber 2. agit de statu Proficientium, tribus etiam distinctionibus, quarum prima agitur, de vitiorum detestatione, 2. de virtutum operatione, 3. de Tentationum perpessione.

Liber 3. agit de Statu perfectorum, sub tribus distinctionibus; Prima est de cordis munditia, 2. de Dei & proximi charitate, 3. de Creatoris omnium contemplatione. * Hujus, ut arbitror, Galli nomine Magistri Galli prænotati, sermones quidam *de tempore* servat MS. codex meus membranaceus eodem illo, quo Gallus vixit tempore scriptus. Sunt vero sermones XIX.

Jodocus Gallus Rubeaquensis, Theologus & Antistes Spirensis, cujus opusculum *Nosce te ipsum* lucem vidit Heidelbergæ 1480. ipse diem obiit An. 1516. Vide Cornelii Beughemii incunabula typohraphiæ pag. 64.

Gallus Arvernorum sive Claromontensis Episcopus, si Surium & Vossium sequimur S. Boniti, laudatiss. Arvernorum seculi octavi initio Episcopi vitam scripsit: Sed coævus anonymus scriptor Vitæ S. Boniti in Actis Sanctor. Tom. 1. Januar. 15. pag. 1070. in prologo tantum testatus est *vitam Elidii* (sive Illidii, vulgo S. Allyre, cujus memoria V. Ju-

(*a*) Confer. Biblioth. Patrum. Lugd. Tom. XXVII. p. 510. seq.

Junii colitur) & *Galli*, Episcoporum Arverniæ, *luculento stylo prolatam* exstare, vitam autem Boniti a Gallo scriptam non memorat. Galli hujus primi (*a*) istius nominis Episcopi Claromontani ex Gregorii Tur. Vitis Patrum Cap. 6. Vita obvia cum notis, in Actis Sanctor. 1. Julii pag. 105.

Galo sive Gallo, *Gualo*, *Uualo Carnotensis*: discipulus Ivonis: ex *Bellovacensi* Episcopo denique, commendante Epistol. 144. Ivone Episcopus *Parisiensis* A. 1105. atque *Cardinalis* & Legatus Paschalis II. ad Boleslaum Ducem Poloniæ, defunctus An. 1114. Ejus *Decretum* quo Monialibus propter libidinum intemperantiam ab Ecclesia S. Eligii Paris. expulsis *Monachos Fossatenses* XII. cum Priore instituit, exstat apud Sammarthanos T. 1. Galliæ Christianæ p. 425. seq.

Galo S. Mariæ in Porticu Diaconus (*b*) Cardinalis, Innocentii III. in Franciam An. 1208. Legatus, quem Rigordus apud Chesneum Tom. V. pag. 49. vocat *jurisperitum*, *bonis moribus ornatum*, *omnium Ecclesiarum visitatorem diligentissimum*, *Ecclesiæ beati Dionysii benevolum & devotum*. Hujus *Statuta Synodalia* sive *Constitutiones*, capitula decem leguntur in tomis Conciliorum & in Bibliothecis Patrum Parif. 1589. & 1644. tomo VI. subjunctis *Guilelmi* ab Anno 1220. Parisiensis Episcopi additionibus Capitulorum XVI. Confer Bulæum Tom. 2. Academiæ Paris. p. 16. & Tom. 3. p. 44.

Galterus, *Galtherius*, infra *Gualterus*.

Galvaneus sive *Gualfaneus Flamma*, Mediolanensis, Ord. Præd. diem obiit An. 1344. scripsit *Manipulum florum*, qui *flos florum* aliis, sive *Chronica Mediolanensis*, ab Originibus Urbis ad A. C. 1336. quam cum *Anonymi* continuatione usque ad Annum 1371. vulgavit celeberrimus Muratorius XI. Scriptorum Italiæ. Ejusdem laudatissimi Viri industriæ debemus tomo XIV. ejusdem thesauri editum Gualfanei *Commentarium de rebus gestis Azonis*, (cui Manipulum florum An. 1330. auctor dedicaverat) *Luchini & Johannis*, Vicecomitum Mediolanensium ab Anno 1328. ad 1342. Cætera ejus scripta, inedita omnia, apud Jacobum Quetisum Tom. 1. p. 617. seq. aliosque memorantur hæc: *Historia Universalis*, *Chronica Imperatorum*, *Chronica Ordinis Prædicatorum* & *Vita S. Dominici*: *Chronica extravagans* in tres partes distincta. *Politia novella*. *In Aristotelis Ethicam*, *Politicam*, *Oeconomicam*, *Rhetoricamque* & *in Libellum de Sphara*. *Summa casuum conscientiæ*. *Sermones de tempore & de sanctis*. Vide Philippum Picinellum in Athenæo eruditorum Mediolanensium pag. 231. seq. Cæterum scriptorum quibus in manipulo florum Galvaneus profitetur usum se esse, afferuntur hi tituli: 1. Gotofredi liber qui dicitur memoria seculorum. 2. Titus Livius. 3. Jacobus Januensis. 4. Paulus. 5. Historia Ecclesiastica. 6. Historia Romana. 7. Stephanardus Ord. Præd. 8. Bonvesinus. 9. Jacobus Laudensis. 10. Registrum Communitatis. 11. Ptolemæus Episcopus Ord. Præd. 12. Sicardus Episcopus, Cremonensis. 13. Acucipius. 14. Martiniana, Ord. Præd. 15. Eutropius. 16. Graphia aurea Urbis. 17. Dacius. 18. Arnolphus. 19. Chronica Paduana. 20. Registrum Potestativum. 21. Historia Beati Barnabæ. 22. Historia omnium Archiepiscoporum Mediolanensium.

Galvinus sive *Gavinus Duglas*, supra *Douglas* Tom. 2. p. 63.

Angelus Gambilio sive de *Gambellona*, (de *Gambellionibus*) (*c*) Aretinus Jus Civile docuit Ferrariæ primum, deinde ab Anno 1441. Bononiæ, postremo iterum Ferrariæ ubi diem obiit supremum.

(*a*) Vide Sammarthan. Tom. 2. Galliæ Christ. pag. 524. seq. & de Gallo II. Aruernorum Episcopo circa A. 649. p. 526.

(*b*) Non diversus videtur apud Guil. Armoricum T. V. Chesnei p. 89. *Gvala Cardinalis Presbyter*, quem in Franciam a Papa missum scribit ad Annum 1216. Cæterum fallitur G. Joseph Eggs qui Tom. 1. purpuræ doctæ p. 59. Statuta illa Synodalia refert ad Galonem Carnotensem.

(*c*) Supra Tom. 1. p. 100

nium. Vide Thom. Diplovatatium in ejus vita & Pancirollum II. 102. Ejus *tractatus de maleficiis* prodiit An. 1472. fol. sine loci nota & Colon. 1599. 4. & cum Alberti *Gandini* de eodem argumento Venet. 1573. & 1598. fol. adjuncta auctoris vita, scriptore Thoma *Diplovatacio*. Ej. *de Testamentis* in Oceano juris sive tractatu tractatuum tomo VIII. Ej. *Lectura super prima parte Institutionum*, Venet. 1492. fol. ubi Gambilio vocatur *excellentissimus juris utriusque Monarcha*, & qui nonnulla ei addidit *Franciscus* de Aretio, *famosissimus facile Juristarum Princeps*. Sed & *in quatuor Institutionum libros Commentarius* cum additionibus Antonii Caji & Francisci Purpurati ex edit. Veneta 1609. occurrit in Bibliothecis, ut in Bodlejana, in qua exstat etiam Commentarius ad tit. Digestorum *de re judicata & de Appellationibus* & Repetitio in Legem *ventre* Dig. *de acquirenda vel omittenda hereditate*. Nec non *Consilium Matrimoniale*. Commentarius in titulum *de Actionibus*, quem toto anno Bononiæ est interpretatus, num lucem viderit, non comperi.

Petrus Andreas Gammarus a Casali Bononiensis, discipulus Joannis Campegii JCtus ab Anno 1500. ac deinceps, scripsit adhuc tiro *de veritate & excellentia Legalis scientiæ*, deinde *tres Topicorum libros* ad eruenda in Legum facultate argumenta, tum *de extensionibus* quem subtilissimum & utilem tractatum vocat Marcus Mantua p. 444. nec non *de rerum permutatione*. De filiis ejus JCtis *Laurentio* & *Thoma* aliisque filiis tribus dignitate & virtute illustribus *Antonio Maria*, *Bartholomæo* & *Marco Antonio* videndus Pancirollus II. 133. De *Bernardino Glaricino Gammaro*, Bononiensi qui in Patria & Florentiæ jus docuit, atque An. 1528. rebus humanis valedixit, adi Mantuam pag. 452. Hujus ni fallor Gammari est *excussio materiæ de servitute*.

Henricus Gandavensis, infra, *Henricus*.

Historiam Ecclesiæ *Gandersheimensis* Cathedralis ac Collegiatæ Diplomaticam debemus Clarissimo Viro *Joanni Christophoro Harenbergio* qui eam magno conquisitam studio atque fide elucubratam edidit hoc ipso anno Hannoveræ 1734. fol. In ea præter varias disquisitiones, veteribus monumentis & diplomatibus, atque Actis Publicis illustratas, exstat erudita *de Abbatissis Gandersheimensibus* tractatio, cui pag. 451. *Hathumodæ*, primæ Abbatissæ vita ab *Agio* Presbytero (*a*) & Monacho Corbejensi scripta, & a celeberrimo Joanne Georgio Eccardo in quaternione veterum monumentorum Lips. 1720. fol. primum edita, præmittitur una cum *dialogo de obitu ejusdem* scripto versibus Elegiacis pag. 460. nec non *Hrosvvitæ* Canonissæ Gandersheimensis de constructione primordiisque ac fundatoribus Cœnobii Gandersheimensis Carmen Hexametrum ex duobus MSS. emendatius post editiones illustris Leibnitzii T. 2. scriptorum Brunsvicens. p. 319. A. 1710. fol. & laudatissimi Viri Jo. Georgii Leuckfeldii in Antiquitatibus Gandersheimensibus, vulgatis Germanice Guelpherbyti 1709. 4. p. 410. Vide & infra *Henricus Bodo*.

Albertus Gandinus sive de *Gandino* Aretinus, vel ut alii Cremensis, (*b*) JCtus in causis criminalibus cognoscendis Perusii, Florentiæ, Senis, & Bononiæ magna scientiæ laude claruit post An. 1300. Liber ejus *de maleficiis*, quem post *Odonem* & *Guidonem* Guzarium composuit, inter præclaros de hoc argumento habetur, prodiit & plus simplici vice separatim, & cum Angelo de *Gambilionibus* Venet. 1573. 4. 1598. fol.

Ganfredus, supra *Galfredus*.

Guilelmus de Gannato sive *Gannatensis* Ord. Præd. circa An. 1370. præter Commentarios in IV. libros sententiarum, aliosque tractatus speculativos & morales, scripsit *de vera innocentia matris Dei*, ubi XL. auctoritates adversus senten-

ten-

(*a*) Vide infra, *Vvicbbertus*.

(*b*) Vide Pancirollum II. 46. de claris Juris Interpretibus.

tentiam de immaculata conceptione: cui Minorita nescio quis opposuit *Repercussorium adversus adversarium innocentiæ Matris Dei*. Vide Quetifum Tom. 1. pag. 674. seq.

Gansfortius, vide *Joannes Wesselus*.

Dinus de Garbo, Medicus Florentiæ, An. 1360. Vide *Dinus*, Tom. 2. pag. 30.

Thomas de Garbo, Dini F. de cujus *summa Medicinali*, & aliis scriptis, post Lindenium & Merklinum, Joannes Jacobus Mangetus Biblioth. Medicæ Tom. 1. pag. 431. & Julius Niger in historia scriptorum Florentinorum pag. 513. Hic est Thomas Florentinus, quem non inferiore ingenio famave Patri subsecutum scribit Philippus Jacobus Bergomensis ad A. 1355.

Garcias, infra, *Garsias*.

Gargilium Martialem, quo loco habuerit Vopiscus, docet in vita Probi c. 2. *Mihi id animi fuit, non ut Sallustios, Livios, Tacitos, Trogos atque omnes disertissimos imitarer viros, in vita Principum & temporibus disserendis: sed Marium Maximum, Suetonium Tranquillum, Fabium Marcellinum*, Gargillium Martialem, *Julium Capitolinum, Ælium Lampridium cæterosque qui hæc & talia non tam diserte quam vere memoriæ prodiderunt*. Alexandri Severi vixisse temporibus, & vitam illius Imperatoris, qui A. C. 235. obiit, tradidisse docet Lampridius in Alexandri vita c. 37. *Habuit quotidie milii sine pipere sextarios quatuor, cum pipere duo: & ne sit longum omnia inserere quæ* Gargilius Martialis, *ejus temporibus scriptor singulatim persequutus est, omnia illi ad modum & rationem sunt præbita*. Nullam video caussam dubitandi, idem ne sit hic de quo Cassiodorus c. 28. Divin. Lect. *De hortis scripsit pulcherrime Gargilius Martialis, qui & nutrimenta olerum & virtutes eorum diligenter exposuit*. Hoc opere usum se profitetur Palladius, qui in libris de re rustica Gargilium frequenter laudat, edit. Commelinianæ pag. 544. 545. 574. 576. 578. 581. 589. 593. 598. 618. 619. 636. Laudat & librum ejus *de Hortis vel Hortorum cultura* Servius ad Georgicor. IV. 148. Ex corpore Gargilii hujus excerptum *de cura boum* fuit MS. in Biblioth. Isaaci Vossii, hodie in Biblioth. Leidensi. Sed Martialis hujus reliquias typis Lipsiensibus exscriptas proxime videbimus in luculenta scriptorum rei Rusticæ & Vegetii veterinarii editione, quam parat vir eruditissimus Joannes Matthias Gesnerus. De aliis Gargiliis & Gargilianis, Joannes Glandorpius in Onomastico historiæ Romanæ p. 378.

Garinus Ord. Præd. jussu Hugonis ab Anno 1331. ad 1341. Magistri Ordinis scripsit An. 1340. Legendam *de vita & miraculis B. Margaretæ* Virginis Ord. Præd. filiæ *Regis Ungariæ*, defunctæ A. 1271. Exstat apud Surium 28. Januar. & in Actis Sanctor. Tom. 2. Januar. pag. 900. 906.

Gariopontus, *Warimpotum*, *Raimpotum*, *Warmipotum*, *Guaripotum* alii appellant. *Garnipulus manipulos Galeni surripiens* dicitur Valesco de Taranta. *Gariponum* vocat Matthæus Silvaticus Mantuanus, jubilatus & classicus inter Medicos sui temporis. Vixit autem Silvaticus circa A. 1330. quo tempore paulo antiquiorem esse Gariopontum putabat Reinesius p. 359. Var. Lect. & lib. III. cap. 12. Sed in illarum defensione, Andreæ Rivino opposita, ad Seculum undecimum referri debere ostendit ex testimonio Petri Damiani, qui An. 1072. obiit. In hujus enim Epistolis libri V. Epistola 16. ad Pandulfum Clericum hæc verba reperiuntur, quæ etiam Barthius laudat ad Zachariam Mitylenæum pag. 279. *Dicam quod mihi Garimpontus senex, vir videlicet honestissimus & apprime literis eruditus medicus retulit*. Africanum nescio quo auctore faciunt Lindenius, Merklinus, Mangetus: In Italia scripsisse, sed a Salernitanis doctoribus venenorum eruditionem accepisse putat Reinesius, qui Salerni in regno Neapolitano, collegii Salernitani membrum postea factum fuisse Gariopontum indubitanter affir-

mandum censet pag. 144. defensionis. Christianum esse scriptorem, minimeque græce, quod voluerunt aliqui, sed latine scripsisse ostendit Barthius IV. 14. Adversar. Ejus *passionarius de ægritudinibus a capite usque ad pedes* post Lugdunenses editiones prodiit Basileæ An. 1531. 4. 1536. 8. quem ex Galeni, Æginetæ, Alex. Tralliani & Theodori Prisciani libris compositum esse, jam ante annos 400. viderat Simon Januensis, qui Synonymorum librum composuit. Ex Plinio quoque aliqua descripsisse Barthius observat, ex Theodoro autem Prisciano integra capita XIII. comportavit notante Renesio, (*a*) *sed adeo perverse, ut videre hominis stuporem & indignari simul satis haud possimus, quippe quæ non intelligeret omisit consulto, quæ intelligere se putaret, male tamen descripsit, in pluribus sententiam sui auctoris plane evertit, interdum ab eo in leviculis dissentit, quasi plagii culpa propterea eum ab eo exemtura forent, & omnino varie exercet mangonium &c.* Galeno ita usus est Gariopontus, ut Galeni etiam nomine ejus passionarius a quibusdam allegaretur, quod & *duobus libellis dynamidiarum* sive *experimentorum* Garioponti factum esse animadvertit Reinesius pag. 528. Var. Lect. ubi illus libros vero auctori restituit. Passionarius in edit. Lugd. 1516. & 1526. 4. præfert nomen *Galeni*, junctos habens libros tres: de febribus, de febribus typicis, & de symptomatibus febrium. In fronte hæc verba editor posuit: *Galeni Pergameni passionarius doctis multum desideratus, ægritudines a capite ad pedes usque complectens, in quinque libros divisus &c. Lege igitur & ni tibi mens hebes fuerit, eundem Galeni & non alterius (ut falso quidam credunt) esse perpendes*. Hic passionarius multum discrepans ab editis fuit in Bibliotheca Renati Moreau, teste Labbeo Bibl. MSS. pag. 218. De eodem subjungam locum ex ecloga Oxonio Cantabrigiensi, uti eum adducit Renatus Moreau gom. ad scholam Salernitanam *Liber iste merito Passionarius voc quia de passionibus agit, quem Galenum composuisse asserunt, sed verum, quia hujus libri diversi auctores, scilicet Alexander, Gale que Priscianus, & non simul neq consensu, sed semotim de passionib poris, & prout cuique est visum, verunt, sed Theodorus Priscianus c & a semet ipso & a quibusdam aliter quam nunc, sic ordinavit. enim utpote universales in tractat misit, deinde cætera quasi particular jungit, id est de cephalea & aliis modi. Secundum quosdam vero no dicti plures unum librum composu sed unus scilicet Paulus composuit sive hi, sive illi composuerunt*, W potus quidam Medicus Salernita *videns eum in multis esse falsum, i ribus verum, utpote in omnibus ino tum, cum quibusdam clericis optim adhibitis hunc librum, in quantur & eorum scientia diligens potuit, davit, & ordinem tractatus præ transmutavit, & errata diluendo, flua resecando, ambiguaque rescr prout nunc ordinavit, a particularib cipiens ad similitudinem totius inte*

Joannes Andreas Garisentus, circa An. 1491. non notus mihi Clarissimi Kœnigii Bibl.

Joannes Garlandius sive de *Garl* (vitiose *Gerlandus* vel *de Gallan* Anglus, Grammaticus & Poeta circa A. 1040. cujus hæc a Boston riensi in majore Catalogo atque i Baleo II. 48. & Pitseo pag. 184. memorantur:

De *Mysteriis Ecclesiæ* Carmen a conem Episcopum Londinensem, illud Commentarius. Incip. *Angl tendis, tua dum*. MS. Cantabri atque inter Codices Ecclef. Vigor sis & in Biblioth. Bodlej. n. 2195 & Gvelpherbyti, ex quo Codice

(*a*) Lib. III. cap. 12. Var. Lect. vide & pag. 510. 514. 643. 690. &c. defension. pag. 76 &c. Barth. in Adversar.

logum & primum caput affert Polycarpus Leyserus in historia Poeseos medii ævi pag. 339.

Unum omnium. Incip. *Commoda neglectis dum quærunt*.

Epithalamium B. Mariæ Virginis. Incip. *Nobilis erigitur Mundi præfecta*. MS. in Bibl. Cottoniana.

De miraculis ejusdem. Incip. *Fecit Deus mirus mirum, dum*.

Satyricum opus, incip. *scribo novam tandem satyram*.

De Pœnitentia, carmine elegiaco. MS. in Bodlejana n. 2195. 7. & inter libros Tho. Gale. n. 266.

Aurea Gemma.

Computus, *imitatus Bedam*, *& tabula Paschalis* MS. in Bibl. Bodlej. n. 2072. 16. 4137. 112. atque inter libros Guil. Laudi num. 1487. 61. & Digbæi num. 1657. 56. nec non Dublini in Collegio SS. Trin. n. 471.

Ortolanus.

Cornutus, sive Disticha hexametra moralia, edita Haganoæ 1489. *Morale Scholarium*. Vide Catalogum MSS. Angliæ Tom. 2. p. 233.

De accentu, incip. *Ecclesiæ sacræ normam qui noscere quæris*. ibid.

De orthographia MS. in Biblioth. Guelpherbytana, unde primos versus affert Clariss. Leyserus pag. 340.

Si quis in Ecclesia legis usquam verbula diva
Ut vites vitia, sis doctus in orthographia.

Liber metricus in Catalogo MSS. Angliæ Tom. 2. pag. 246. n. 8599. fortasse ab uno superiorum haud diversus.

Opus Synonymorum sive multivocorum quod incipit: *Ad mare ne videar latices deferre, camino Igniculum &c.* versibus hexametris 707. ex Codice Guelpherbytano edidit laudatus Leyserus p. 312. 338.

Opus Æquivocorum, incipit: *Augustus, ti, to, Cæsar vel mensis habeto. Augustus, tus, ui, vult divinatio dici*. MS. in eodem Codice Guelpherbyt. id. p. 338.

Dictionarius sive *de dictionibus obscuris*, non carmine sed prosaria oratione, fragmentum in MSS. Biblioth. Gudianæ pag. 575. n. 356.

Diversus, ut videtur, a superiore, licet eundem faciat Oudinus Tom. 2. p. 609. seq. *Joannes Garlandius*, Medicus, cujus *Compendium Alchymiæ* prodiit Basileæ 1560. 8. cum expositione *Arnoldi Villanovani* qui circa 1480. floruit: atque iterum Basil. 1571. 8. cum Laurentio Ventura de ratione conficiendi lapidis Philosophici. Inter Codices MSS. Ashmoleanos n. 7642. habetur Anglice hujus Garlandii *liber de Mineralibus*. * In MS. Codice Taurinensi inter latinos 968. Continetur opusculum hoc titulo: *distigium Magistri Joannis de Garlandia*. Opus est prosa oratione, ut conjicio, non metrice scriptum, nec umquam prodiisse arbitror, sicut nec cætera hujus scriptoris opera; nisi forte scriptum hoc ad alterum ejusdem nominis medicæ artis scriptorem pertinuerit, quod magis credo.

Vix autem credo postremum Joannem de Garlandia authorem *compendii Alchymiæ* diversum esse a priori illo Joanne plurium operum scriptore, ut & Libelli *Ortolani*, cum libellus iste nihil sit aliud, quam compendium Alchymiæ, cujus præfatio incipit: *Ego quidem Hortulanus ab Horto vel ab arce maritima dictus*. Liber *de Mineralibus* extat impressus in fine operis Synonimorum Basileæ 1560. ubi & alter ejus libellus *de præparatione Elixir* a Fabricio prætermissus.

Garnerius Monachus scriptor *Vitæ S. Valeriani*, editæ a Petro Francisco Chiffletio cum *Falconis* Chronico Trenorciensi, Divione 1664. 4. Alius ni fallor de quo Albericus ad Annum 1200. *Garnerius Episcopatum Lingonensem dimisit, ita quod autoritatem ordinandi & Ecclesias consecrandi obtinuit a summo Pontifice, qui aliquos novos libros compilavit, & novos tractatus & sermones sub-*

tiles satis ipse composuit. Nullam hujus Garnerii mentionem inter Episcopos Lingonenses invenio apud Sammarthanos Tom. 2. Galliæ Christianæ p. *661*.

Garnerus, infra, *Gvarnerus*.

Garsias Monachus *Cuxamensis*, circa An. 1040. cujus *Epistola ad Olivam*, Episcopum Ausonensem in Hispania Tarraconensi de initiis Monasterii Cuxamensis, & de sacris reliquiis in eo custoditis edita a Baluzio in Marca Hispanica p. 1072. 1082.

Garsias Eugui, Bajonensis in Gallia Episcopus circa An. 1392. scriptor *Compendii Historici de rebus regni Navarræ*, nescio an editi. Vide Nicolaum Antonium Tom. 2. Bibl. veteris Hispanæ IX. 7. §. 374. p. 122. qui pag. 263. memorat alterum rerum Navarrenarum scriptorem incertæ ætatis *Garsiam Lupi de Roncesvalles*.

Garsias Hispalensis, JCtus circa An. 1285. *commentarium in V. libros Decretalium* affectum reliquit, summæ quam *Pisanellam* vocant nonnulla adjecit, & *in sextum Decretalium* glossas edidit. Vide Trithemium c. 509. & Nicolaum Antonium T. 2. libr. VIII. *6*. §. 242. p. *Bibl. vet. Hisp. 62*. Gvidum Pancirollum III. 12. de claris Juris interpretibus. Omitto *Fortunium Garsiam*, JCtum itidem Hispanum, sed juniorem, qui sæculo decimo sexto scripsit, aliosque bene multos itidem juniores, qui Garsiæ nomine inter Hispanos non infrequenti sunt usi, de quibus laudatus Antonius in Bibliotheca Hispanica recentioris ætatis.

Petrus Garsias de Xantiva, circa An. 1492. oppugnavit theses *Joannis Pici* Mirandulani, lucubrationemque suam dicavit Innocentio VIII. Pontifici.

Garsias Menesius, Episcopus Eborensis An. 1473. Romæ ad Xystum IV. habuit disertam Orationem Romæ eopse anno, atque deinde a Casparc Barreiros Lusitano editam. Huic orationi cum interfuisset Pomponius Lætus, ad Xystum, *Pater sancte*, inquit, *quis est iste barbarus qui tam diserte loquitur?*

Joannes Garso, (*Garzo* sive *Garzonius*) Bononiensis, Philosophus, Medicus & Historicus, defunctus A. 1506. Ejus vitam nuper tradidit vir eruditus Christianus Schoetgenius. (*a*) Mihi scripta ejus referre satis fuerit. Sunt igitur

1. *Vitæ Joannis Evangelistæ*, & SS. *Antonii*, *Augustini*, *Laurentii*, *Gervasii & Protasii*, *Agathæ*, *Vincentii*, *Dominici*, *Petri* Veronensis Martyris, *Thomæ* Aquinatis, *Christophori* Cananei, *Petronii*, Bonon. 1503. & 1505. 4. & pars etiam in Leandri Alberti, qui Garzonem præceptorem suum laudat, sylloge de Viris illustribus Ordinis Dominicani, ibid. 1517. fol.

2. *De miseria humana*. Argentor. 1505. 4.

3. *De rebus Saxoniæ*, *Thuringiæ*, *Libonotriæ*, *Misniæ & Lusatiæ* & *de bellis Friderici Magni* sive *Admorsi libri II.* ad illustrissimum Federicum Saxoniæ Ducem scripti post An. 1486. editique Basil. 1518. 4. cum præfatione *Erasmi Stellæ* ad Georgium Ducem: quem Stellam sine magna causa pro auctore horumce librorum habuere: tum ibidem in opere Historiarum An. 1546. 8. & cum Reineri Reneccii notis & vita Viperti Comitis Groicensis sive Groitzschensis. Francof. 1580. fol. & in scriptoribus rerum Lusaticarum Christiani Godofredi Hofmanni cum observationibus W. E. Tentzelii, Lipf. 1719. fol. & in J. Burch. Menkenii scriptoribus Tom. 2. pag. 999. cum notis Reineccii, Tentzelii, aliorumque, Lipf. 1728. fol. & Germanice, Henrico de Lindenau interprete (*b*) Norimb. 1546. 4. 1550. 4. & cum Viperti Comitis vita curante Reinero Reineccio, Islebiæ 1584. 4. & in Georgii Hahnii Historia Martisburgica Lipf. 1606. fol. p. 345.

4. *De dignitate urbis Bononiæ*, *Commentarius* in Clarissimi Muratorii scriptoribus rerum Italicarum Tomo XXI.

(*a*)

(*a*) *Diplomatische und* curieuse *Nachlese der Historie von Obersachsen* parte 2. p. 529. seq.

(*b*) Chronica Friderici I. *des Freudigen*, *Landgrafen in Thuringen*, *durch Joh. Gerson*.

(*a*) Mediolan. 1732. fol.

Cætera ejus inedita adhuc sunt: *De rebus Ripanis*. *Historia de bello Mauritano* ad Bartholomæum Chisillardum. *De rebus gestis Joannis I. Bentivoli*, & *de laudibus ac rebus gestis Joan. Bentivoli II. De gestis Thaddæi*, Pepoli Bononiæ Domini. *De historia Petri Cassolini*. *De bello Bononiensium cum Joanne Galeatio*, *Alberto Estensi & Francisco Gonzaga: de bello cum Mutinensibus*, *de bello Veneto*, *de Bello Bononiensium in Claternates*. *De bello ab Alberto Principe cum Federico & Theodorico liberis gesto*. *Opus practicum* ex variis auctoribus collectum, quod MS. servatur in Biblioth. Paulina Lipsiensi *Orationes*, *Declamationes* & *Epistolæ* quarum paucæ quædam inter Antonii Codri opera, edita Basil. 1540. 4.

Joannes Gascoinus, Anglus, JCtus, circa 1382. Oxoniæ cum undecim aliis Doctoribus electus fuit sub Gvilelmo Bertono Academiæ Cancellario, ad caussam Joannis Wiclefi cognoscendam, quo in examine hæreseos condemnatus est. Inde *librum adversus Wiclefum* Pitseus pag. 541. ei tribuit. Idem ad eum quoque refert *Vitam S. Hieronymi*. sed quam Thomæ Gascoini potius esse mox videbimus.

Thomas Gascoignus, sive *Vasconius*, *Vasconiensis*, patria Eboracensis Cancellariatu Universitatis Oxoniensis functus, & defunctus A. 1457. (*b*) auctor *Lexici Theologici*, ex quo excerpta varia historica nuper cum Gvaltero Hemingfortensi vulgavit Thomas Hearne, Oxonii 1732. 8. Ex eodem adhuc inedito Antonius Wood Tom. 1. Historiæ & Antiquitat. Oxon. pag. 58. seq. affert nonnulla de more *postillandi* in Cathedras Ecclesiasticas Angliæ illato jam ab An. 1204. Alia ex eodem Lexico Tom. 2. p. 107. ubi etiam notat scriptam ab eo *Vitam S. Hieronymi*, quam Joanni Gascoino tribuunt Pitseus ac Vossius: tum *Ordinarias Lectiones* & *Sermones in Evangelia*. Vitam Hieronymi ad Thomam diserte referunt Codices MSti, incip. *Anno Dominicæ incarnationis* 333. Video etiam Thomæ adscribi etiam a Baleo VIII.22.& Pitseo ipso pag. 651. qui præterea quoque memorant ejus *Veritates ex Scripturis*, & *de septem fluminibus Babyloniæ*. Post hæc, notatum ab Oudino Tom. 3. pag. 2459. est, inedita in Bibliothecis Angliæ servari Thomæ hujus: *Epistolam* ad quendam Doctorem Theologiæ *de eo quod factum est in Concilio Florentino* A. 1439. *Relationem de decollatione Richardi Scroop*, Archiepiscopi Eboracensis, factæ jussu Henrici VI. *Querimoniam de vitiosa electione Archiepiscopi Cantuariensis* An. 1443. *De caussis miseriarum, temporibus Regis Henrici VI. De Indulgentiis*. *Ad Psalmos Davidis*, *notata quædam*. *S. Brigittæ* Scotæ quoque, cui plurimum tribuebat, *Vitam* ex Anglico Latine vertit & notis illustravit.

Gaspar de Perusio, idem *Gaspar de Rossi*, JCtus dein Episcopus Frequentinus in Patria Academia, qui An. 1414. Concilio Constantiensi interfuit, scripsit tractatum *de Beneficiorum reservationibus* editum in Oceano Juris sive tractatu tractatuum Tom. XV. pag. 244. * Qui opus de reservationibus beneficiorum dedit Gaspar de Perusio, Frequentinum Episcopum agebat, ut legitur in MS. Codice Bibliothecæ Felin. 248. in quo idem opusculum legitur.

Gaspar Veronensis Italus, scripsit *Chronicon de gestis Pauli II.* Pontificis, qui An. 1471. diem obiit MS. Romæ in Biblioth. Barberina, teste Gabriele Naudæo apud Lud. Jacobum pag. 320. Biblioth. Pontificiæ, cujus primum excogitatorem illo loco vocat Naudæum. * Commentarium scripsit in aliquot Juvenalis Satyras, quem in Vaticano Codice 2710. servari testis est clariss. Dominicus Georgius in vita Nicolai V. pag. 199.

Gaspar Perusinus circa Annum 1421. designatus Episcopus Fulginas, cujus *de sphæ-*

(*a*) Acta Erud. 1731. p. 449. (*b*) Emendandum quod Pitseus pag. 651. ait claruisse An. 1460.

Sphæra opusculum memorat Augustinus Oldoinus in Athenæo Augusto sive scriptorum Perusinorumque 1678. in 4. edito p. 134.

* *Gaspar Zacchi Volaterranus*, quo socio in studiis literarum Græcarum, Latinarumque usus est Bessario Cardinalis. Dein a Pio II. apud quem familiaris aliquandiu egit, in Episcopum Auximanum assumptus fuit an. 1465. E Græco in Latinum transtulit *orationem S. Basilii in Gordium martyrem*. Ejus meminit Raphael Volateranus in Epistola ad Marium, Maffejum fratrem apud Falconcini in vita ejusdem Raphaelis. Hujus versionis, quam typis prodiisse nequaquam judico, nisi forte ea sit, quæ cum aliis a Volaterrano adornatis excusa sub ejus nomine occuluerit, meminit nemo. Non Possevinus; non Fabricius; non clarissimus operum S. Basilii editor Benedictinus.

Gasparinus Bergomensis, alio nomine *Gasparinus Barzizius*, sive ex Barziza rusculo agri Bergomensis natus de quo dixi Tom. 1. p. 183. Grammaticus ac Rhetor, qui Venetiis primum, mox Patavii, deinde Mediolani bonas litteras docuit, ubi diem obiit supremum An. 1431. Commentariorum suorum *in Terentium* meminit pag. 199. Epistolar. edit. Rom. 1723. 4. Libello ejus *de compositione* usum se profitetur Albertus de Eiib de quo supra Tom. 1. Apud Trithemium cap. 744. præter (*a*) *Epistolas*, Vivi etiam celebratas, *Orationesque* & librum de *Orthographia*, laudantur ejus commentarii *in Ciceronis Epistolas*, *libros de Officiis*, *de Oratore* & *de Senectute*. Hic est quem idem Thrithemius scribit *Latini sermonis elegantiam semimortuam ab inferis resuscitasse*, primumque omnium hoc fecisse, Jacobus Philippus, popularis ejus in Chronico ad Annum 1416. De tribus Ciceronis de Oratore libris ab eo repertis & ab interitu vindicatis, ter Sabellicum de reparatione Li Latinæ, idem Jacobus Philippus E mensis, & Flavius Blondus in illustrata p. 346.

Hujus Gasparini *Vocabularium* V 1554. impressum Simlerus comm rat: nec non *de eloquentia* tract quem *de ratione scribendi* Sabellicu cat, excusum cum Stephani A Flisci de modis loquendi. * In e ne illa Romana, quam Fabriciu dat Anno 1723. leguntur præter stolas familiares Gasparini Epistol riter *ad exercitationem accommodatæ* ex MS. Codice Bergomensi contu atque auxisse vir clarissimus Jose lexander Furiettus affirmat. Plures Epistolarum formulæ in hac editi quam quæ in antiquis prodierint. alias offert MS. Codex meus, qua stra in editione Furietti quæsivi cissim autem multas habet Furie quæ in meo Codice desiderantur super palantia quædam folia MS dicis præsto sunt mihi exhibentia stolas nonnullas Gasparini, quas piam in editione Romana lego. etiam nonnullæ Epistolæ hujus C mei, quas & repræsentat Roman tio, sed stylo aliquantum vario suspicio mihi nata, meum hunc cem ipsum esse, in quo Barzizius stolas suas primo, prout suggereb genium, scripsit, easque dein se curis expolivit; erit quod & lit identidem in eodem meo Codice rentes, non obscure demonstrant. cit MS. Codex meus formulas ex rum ejusdem Gasparini opera tas, quas numquam in lucem p se arbitror. Incipit: *exemplum quando habemus dubium genus causæ*

Gasparinus Borrus Ordinis Serv circa A. 1476. Hujus memorant pud Possevinum *Vitæ Sanctorum p num*, Concionum more. *Sermone*

d

(*a*) De veteri Editione Epistolarum Gasparini Parif. 1470. quam servat Biblioth. Paulina Lipsiensis, vide Jacobum Lenfantium Biblioth. Germanicæ Gallica lingua editæ Tom. 1. p. 130. de n mana Act. Erud. T. octavo supplem. p. 494

biles super Evangelia. *Quadragesima-* *Sermo de Astrologia*. *Commentarii ad* *em Scoti in IV. libros Sententiarum*. ui in Veneto sui ordinis cœnobio s Monasticis votis sese obstrinxit. er ea quæ a Fabricio hic indican- scripsit poemata multa, & odas de ibus B. M. V. & BB. sui Ordinis, poemata extant impressa Brixiæ 1498. Vide Gianum in Annalibus lem Ordinis.

aucelmus sive *Gaucelinus* Lodovensis nguedocio inferiore Episcopus, cu- *Epistola* ad Hugonem Monachum aniensem, *de statu Novæ Jerusalem e usu Solis & Lunæ aliorumque side- & elementorum quæ erunt in futuro*, ab Edmundo Martene T. 1. a- otorum pag. 468. cum *Hugonis* e- m epistola ad Gaucelmum pag. 471. *audentius*, S. Phillastrii in Episco- *Brixiensi* circa An. 388. successor, nctus An. 410. 25. Octobr. succes- Paulo, de quo consulenda Acta torum Tom. 3. April. 29. p. 618. de Gaudentio Baronius ad Annum n. 6. seq. ex præfat. ejus & ser- ibus de Ordinatione sua & de de- ione Basilicæ repetita sunt, cui nda quæ erudite de illo vir præ- s *Paulus Galeardus* Canonicus Bri- is in præfatione ad ejusdem sermo- novo studio accurate recensitos at- llustratos Patav. 1720. 4. In hac one post *præfationem* ad *Benivolum* strum Memoriæ, sive ut Rufinus . histor. Eccles. cap. 16. appellat, *riæ scriniis præsidentem*, sequuntur ractatus sive sermo (*a*) in Exod. Nocte Virgiliarum, *de Paschæ ob- tione* p. 24.

Egressis a fonte Neophytis, *de ra- Sacramentorum* quæ Catechumenos re non congruit, licet eadem scri- in Evangeliis, patere omnibus vi- tur p. 34.

De eadem Lectione, Exodi XII. prima Dominica Paschæ pag. 46.

4 5 6 7 De eadem Lectione pag. 54. 60. 67. 73.

8 9 *De lectione Evangelii*, Joh. II. 2. seq. p. 81.

10 *De Lectione Exodi* XII. 15. seq. p. 120.

11 12 Excepti Tractatus de diversis capitulis, 1. *de paralytico* p. 132. 2. ad Joh. XII. 31. *nunc judicium est hujus mundi* p. 143.

13. Die natali Domini, *contra avari- tiam Judæ* p. 150.

14. *De promissione adventus Paracleti* pag. 164.

15 *De Maccabæis Martyribus*, die Na- tali eorum p. 172.

16 Sermo quem *prima die Ordinatio- nis ipsius*, quorundam civium Notarii exceperunt p. 180.

17 Die *dedicationis Basilicæ Concilii Sanctorum* (*b*) p. 186.

18 *De villico inquitatis*, responsio ad *Serminicium* (*c*) quem Gaudentius & mundanæ sapientiæ litteris eruditum & veram Dei sapientiam per sacras lit- teras edoctum laudat p. 201.

19 *De eo quod Dominus Jesus dixit A- postolis*, Joh. XIV. 28. *Quia Pater major me est*, responsio ad *Paulum* Diaconum (quem *fratrem carnis ac spiritus germa- nitate carissimum* appellat, eundem ut conjicio qui in Episcopatu Brixiensi de- inde Gaudentio successit) p. 216.

20 *De Petro & Paulo Sermo* p. 235. editus pridem cum Sermonibus Zenonis Veronensis Venet. 1508.

21 Sermo *de vita & obitu beati Phi- lastrii Episcopi* prædecessoris sui p. 239. Idem apud Lipomannum: & Surium 18. Jul. & in Actis Sanctor. Tom. 4. Julii pag. 387. præmissus etiam a me est Philastrii libro a me recensito Hamb. 1728. 8. Huic sermoni Galeardus sub- junxit pag. 249. *Carmen Sapphicum* in eundem Philastrium, quod incipit: *Fertilem campum habitator Orbis*; & cu- jus

Sermones Gaudentii contra Dupinii inquio- ensuram defenduntur a laudato Galeardo in . XVII. seq. Sæpe recusi sunt in Bibliothecis a & novissima Lugdunensi Tom. V. p. 942. atque obvii etiam in Combefisii Bibliotheca con- cionatoria.

(*b*) Priores edit. *Basilicæ sanctorum* XL. *Martyrum*.

(*c*) al. *Germinicium*.

jus acrostichis sive primæ litteræ reddunt nomen: *Filastrius Bricsiensis Præsul*. Idem exstat in nova editione Italiæ sacræ Tom. IV: p. 526. & in actis Sanctor. 18. Jul. p. 384. utrobique a laudato suppeditatum Galeardo. De hoc Rampertus hymno c. 10. *sed & rhythmicum hymnum, quem ergo auctoritatis Gaudentium Episcopum fecisse ferunt, cantare de ipso* Petrus Episcopus præcessor noster *consueverat. Gaudentium autem ipsum composuisse nuto*, (*a*) &c. Idem Rampertus c. IX. ait Gaudentium *per quatuordecim annos, forsan & plus, diem transitus* Philastrii *feriatum duxisse, populo siquidem de eo sermonem facientem*. Hujus *Ramberti* ab A. 814. Brixiensis Episcopi sermonem de translatione B. Philastrii, emendatum notisque illustratum Gaudentio subjunxit Galeardus p. 261. eique comitem dedit *Adelmanni* Epistolam, rhythmosque de quibus supra Tom. 1. pag. 12.

Plures Gaudentii sermones scriptaque alia intercidisse notavit Galeardus ad XIV. pag. 164. seq. qui in præfat. p. XIV. seq. etiam supposita illi ostendit *Commentarium in Symbolum Athanasii* & Librum *de singularitate Clericorum* inter S. Cypriani opera. Idem Carmen Sapphicum de S. Philastrio, quod jam memoravi, hac perstringit censura: *Stylus aperte ac Latinæ linguæ color ad sequiora tempora pertinent, nec aliquid eo rhythmo Gaudentianum, videtur præter sententias quos rhythmi auctor a Gaudentio in sermone de Philastrio mutuatus est*. Denique reprehendit Barthium Lib. XLII. Adversar. cap. 18. laxæ nimis & suspicaci crisi frenos indulgentem hunc in modum: *Illud de his talibus scriptoribus monere non supersedeo, tam non raro inter se similes esse sermones quos* Valeriani, Eucherii, Maximi, Cæsarii, Gaudentii, Eligii *& aliorum talium, nominibus proscriptos habemus, ut magna suspicio sit, vel stilum majorum minores æmulatos esse, vel paucorum scriptorum operibus diversos a librariis pro favore locorum, titulos, esse impositos*.

Præter Gaudentium hunc Bri: sem, cui Rufinus versionem Rec tionum Clementinarum inscripsit ad quem exstat Epistola S. Crysof CLXXXIV. Tom. 3. edit. novæ 703. fuere & alii hoc nomine:

Gaudentius Donatistarum Thamuga sis in Africa Episcopus, atque i septem electos illos in Collatione thaginiensi A. 411. Hujus *duas Epi* ad Dulcitium tribunum & *responsi* ad Augustinum, confutavit S. Aug nus circa A. 420. libris duobus exstant Tomo nono edit. Benedi pag. 431. Amst. Adde Augustini r ctationes II. 59. Duas Gaudentii stolas versas ex Augustino Germa exhibet Godfridus Arnoldus Tom. hist. hæres. p. 73.

Gaudentius Episcopus *Ariminensis*, Acta Ariminensis Concilii An. 359. solutam Synodum rescidit, propt a Proconsuli militibus gladio confo Vide Baronium ad Annum 359. n 56. & ad Martyrolog. 14. Octobr. trum de Natalibus IX. 63. Tiller tium Tom. 6. memoriar. pag. seq.

Gaudentius Novariensis Episcopus scipulus Eusebii Vercellensis, defur 417. de quo Ughellus Tom. 4. I sacræ p. 691. & Acta Sanctor. T Januarii 22. pag. 417.

Gaudentius, Aufiniensis Ecclesiæ cerdos sive Episcopus a Simplicio A. 475. exauctoratus. Vide Sim Epistolam ad Florentium, Equi & Severum apud Ughell. Tom. 1 28.

Gaudentius Martyr. sub Nerone Aringhum Tom. 1. Romæ subterr p. 340. *Præmiatus es morte, Gaude lætare*. Omitto Gaudentium Com sive Vicarium Africæ An. 400. ad q rescriptum Honorii in Codice Te *Gaudentium* Græcum scriptorem *cum* de quo III. 10. Biblioth. G p. 265. ubi etiam de veteri Latina

ti

(*a*) I. e. dubito.

versione laudata Cassiodoro : *nec* M. T. *Gaudentium* in veteri saxo Fabrettum p. 254. aliosque in s Inscriptionibus Brixiensibus apud :rum pag. CCCLVI. 3. & Octa- Rubeum p. 246. 295. aliisque a- Gruterum p. DCCCXLVIII. 11.
nedictus qui & *Gauferius* , *Guaife-* *Gaviferius*, Salernitanus , Mona- Casinensis , circa An. 1060. scripsit Petro Diacono de viris illustribus ensibus cap. 29. ad Stephanum Tro- i Episcopum *Vitam S. Secundini* :nsis , sive Trojani Episcopi , *&* *ejus* : *Versus in laudem Psalterii* . *niraculo illius qui se ipsum occidit* *r B. Jacobum vitæ redditus est* . *De* *sione quorundam Salernitanorum* . *De* *S. Martini* Episcopi (*a*). *In lau-* *S. Secundini* . *Hymnos de eodem* . *iliam de Adventu* . *Sermones* de Na- ite Domini, de Epiphania, de Cœ- omini, de Septuagesima, de ramis arum . *Passionem S. Lucii Papæ* . Ex *ita S. Secundini* edita est ab Ughello . 1. Italiæ sacræ pag. 1336. Et car- elegiacum *in ejus laudem* quod inci- *Adsit tota tuis festis festiva diebus* 41. & *Hymnus* sapphico carmine, initium *Christe Rex Regum* , *pre-* *piorum* pag. 1342. seq. *Vitam S.* *I.* Papæ A. 255. defuncti sed ex- i parte mutilam , ex MS. Casi- vulgavit Henschenius in Actis orum Tom. 1. Martii 4. p. 304. Cætera in lucem proferre promi- An. 1655. Joan. Baptista Marus, ad Petrum Diaconum , sed mor- eventus aliis hæc edenda reliquit . ta inventionis S. Secundini , non illius vitam edidit primus omnium illius ; eandem , aliquantisper ta- diversam e MS. Codice reprodu- Bollandus ad diem XI. Febr. U- que ab autographo Cassinensi non- discrepare monet Gattola Histor. 1. Sæcul. VI. pag. 187. In præfa- ie præsertim discrimen illud nota- quo enim loco Bollandi editio præfert : *Coepiscope sancte* , ex quo Episcopalis dignitas Gauferio assereretur ; sincerus authoris codex (in Cassinensi Bibliotheca servatus , ut credo) legit *Episcope sancte* . Ita vero legendum , quamvis etiam in edito Gattolæ mendo typographi sit : *Coepiscope sancte* , idem Gattola monet .

Gaufridus , supra *Galfredus* .

M. Gaufridus de Augo , (*d' Eu*) ex Medico Ambianensis Episcopus defunctus A. C. 1237. cujus hocce epitaphium refertur a Bulæo Tom. 3. hist. Academiæ Paris. p. 161.

Ecce premunt humile Gaufridi membra cubile ,
Seu minus aut simile nobis parat omnibus ille ,
Quem laurus gemina decoraverat in Medicina
Legeque Divina : decuerunt cornua bina .
Clare vir Augensis , *quo sedes Ambianensis*
Crevit in immensis , *in cœlis auctus* , *Amen ! sis* .

Gavinus , vide *Duglas* , supra Tom. 2. p. 63.

Joannes Gaula sive *Gaulensis* , infra *Gualensis* .

Gaulterius , infra *Gvalterus* .

Gaunilo majoris Monasterii Monachus circa A. 1100. scripsit *libellum pro insipiente* adversus *S. Anselmi* proslogium . Exstat cum Anselmi Cantuar. responsione inter hujus opera pag. 35. edit. novæ qui profitetur auctorem , a quo reprehensus sit , minime insipientem se habere sed Catholicum Catholico respondere . Vide supra Tom. 1. p. 111.

Gausberti Abbatis , *Præfatio* ad *Vitam SS. Cypriani & Sabini* Martyrum , ad *Bosonem & Fridericum* quos *Ecclesiasticæ scientiæ doctrinis ad purum elimatos* , sibique *caritatis glutine combituminatos* appellat , edita est ab Edmundo Martene Tomo 1. anecdotor. p. 151.

Gausberti sive *Gauzberti* , Monachi Floriacensis , *præfationem* scriptam versibus

Tom. III. D

Non *Marbini* , ut vitiose excusum in Clariss. Leyseri historia poetarum medii ævi pag. 348.

bus elegis, Aimoinus (qui circa An. 1000. ſcripſit) inſeruit ſermoni *de S. Benedicto*. Incipit: *Germine, doctrina, meritis ac nomine clari*. Exſtat in Joannis a Boſco Bibliotheca Floriacenſi p. 280.

Gauterus, *Gauterius*, *Gauthierus* infra *Gualtherus*.

Theodorus Gaza Theſſalonicenſis Græcus, Victorino Feltrenſi, admirabili viro (*a*) Magiſtro uſus, non Græce modo plura ſcripſit & ex Latinis vertit Græce, ſed & plura ex Græcis tranſtulit Latine feliciter culto & accurato ſermone, ut inter inſtauratores litterarum nomen non exiguum promeruerit. Obiit apud Brutios in magna Græcia An. 1478. de cujus ſcriptis omnis generis non repetam hoc loco quæ notare me memini in Biblioth. Græca Tom. IX. p. 192. 196. Idem hic Franciſco Philelſo ὁ Γαζῆς, libr. XXX. Epiſt. 18. & *Theodorus Gazinus* CPolitanus, cujus Epiſtola Latine ſcripta ad Chriſtophorum Perſonam exſtat in Diario eruditorum Italiæ Tom. XIX. p. 337. ex qua diſcimus Gazæ nos debere, quod Origenis adverſus Celſum libros & Nicolaus V. CPoli coemendos & deferendos ad ſe curaverit, & Perſona verſionem illorum componendam in ſe ſuſceperit.

Sagazius & *Petrus de Gazata*, Regienſes, ſcriptores *Chronici Regienſis* ab A. 1272. ad 1138. quod nuper tomo XX. rerum Italiæ in lucem protulit clariſſimus Muratorius.

Martinus Gazatus, Kœnigio *Garatus*, aliis *Carcetus*, *Laudenſis* ex Laude Pompeja, docuit Papiæ ſive Ticini & Senis, clarus circa An. 1440. Præter commentarios *in feuda*, Bumaldo pag. 162. memoratos ſcripſit tractatum *de privilegiis* & *de reſcripto* libellum, duos *de Cardinalibus*, *de Dignitate* alium compoſuit: *Caſus quibus Pontifex non diſpenſat*, recenſuit. *De Principibus eorum Legatis*, *Conſiliariis*, *Confœderatione & Conventionibus*, *Officialibus*, *Caſtellanis*, *Caſtris & Milite* diſſeruit. *De fiſco* quoque, *Monetis & bello*, *de repreſſaliis*, *primogenitura* & *legitimatione* ſcripſit. Hæc de eo Pancirollus II. 96. de Juris interpretibus.

Antonius Gazius, cujus opus de conſervatione Sanitatis lucem vidit Venetiis 1491. fol.

Gebehardus, *Gebhardus*, Epiſcopus *Auguſtanus* An. 988. ad Annum 1002. ſcripſit ſive potius *ſcriptam ab illuſtri Viro* (*b*) recognovit atque expolivit *vitam S. Udalrici* Auguſtani Epiſcopi ab Anno 924. ad 973. Prologum atque initium edidit Marcus Velſerus pag. 591. 595. Opp. atque ex eo Mabillonius Sec. V. Benedictin. p. 472. Poſt Gebhardum idem fecit *Berno*, de quo T. 1. pag. 235.

Gebhardus II. Comes Brigantinus, Epiſcopus Conſtantienſis ab Anno 980. ad 995. (*c*) *compoſuiſſe perhibetur vitam & hiſtoriam S. Cunradi ex Comite Altorfenſi Conſtantienſis Epiſcopi. An exſtet, ignoratur*. Hæc Goldaſtus Tom. 2. Alemanniç. pag. 165. edit. novæ S. Cunradus ab Anno 935. Epiſcopus, obiit Anno 974. 26. Novembr. Gebehardi hujus vita ſcriptore *Felice Manilio* obvia apud Caniſium Tom. VI. pag. 477. (edit. novæ Tom. IV. pag. 822.) at-

que

(*a*) Ab hoc Victorino *Georgius Trapezuntius* cuncta ſe, quæ ad Latinitatem pertinent, hauſiſſe gratus profitetur reſponſione ad Gvarinum, dicavitque ei Commentarium ſuum in Orationem Ciceronis pro Q. Ligario. Magnis etiam laudibus efferunt *Joannes Andreas* Epiſcopus Alerienſis, in Epiſtola præmiſſa primæ Romanæ T. Livii editioni; cujus decadum partem Mantuæ publice prælegentem audiverat: nec non *Saxolus Pratenſis* in Epiſtola edita ab Edmundo Martene Tom. 3. monumentor. p. 844. ſeq. & *Ambroſius Camaldulenſis*, libr. XII. Epiſt. 20. id. pag. 554. tum *Franciſcus Dantes Caſtilionenſis* qui vitam quoque illius conſignavit, iu qua eum virtute & probitate comparavit cum S. Antonino Archiepiſcopo Florentino. Ea MSta fuit apud Jacobum Gaddium, necdum in lucem edita quod ſciam. Docuit Venetiis eodem quo *Guarinus* Veronenſis tempore circ. A. 1420. & quo *Franciſcus Philelfus* ſed ætate junior: præterea Patavii, & Mantuæ ubi principis liberos liberali doctrina inſtituit.

(*b*) Hanc ab Anonymo ſcriptam atque æquali, *Gerhardum* Presb. Auguſtanum vocant alii) habes in Actis Sanctor. Tom. 2. Julii IV. p. 97. cum notis Jo. Pinii. Infra *Gerhardus*.

(*c*) Sammarthan. T. 2. Galliæ Chriſtianæ p. 544.

que inde apud Surium 27. Augusti.

Gebhardus ab Anno 1061. Juvavensis sive *Salisburgensis*, Archi-Episcopus qui obiit An. 188. Ejus *Epistolam pro Gregorio VII. contra Schismaticos*, ad Hermannum Episcopum Metensem vulgavit Seb. Tegnagelius primo loco inter vetera monimenta, Ingolstad. 1612. 4. Ex Tegnagelii editione Carolus Janningus in Actis Sanctor. Tom. VI. Junii 16. pag. 157. 165. Vita & laudes hujus Gebhardi scriptore *Eberhardo* discipulo, apud Canisium Antiqu. Lect. T. 3. edit. novæ parte 2. pag. 314. & *Brunonem* de bello Saxonico T. 1. scriptor. Freheri Germanicor. p. 229. edit. novæ, ubi Gebehardi *Oratio* ad Conventum Episcoporum Capuanum An. 1081. Vide & Wigulei Hund metropolim Salisburgensem p. 6. * Alia ab Epistola, Tegnagelii opera vulgata, censeri nou immerito potest historia illa ab hoc, ut puto, Salisburgensi Archiepiscopo scripta, de qua Manegaldus in opusculo contra Wolfelnum Coloniensem vulgato a Muratorio Anecdot. Tom. IV. agit his verbis cap. 23. *contra quem* (Gregorium VII.) *quam impie etiam secundum leges sæculi actum sit, totius quoque gestio negocii, in quo decennio, & eo magis in vita S. Papæ non sine gravi quassatione S. Ecclesiæ laboratum est, ex historia, quæ viri in illas partes illustris, & apprime in eadem re pro justitia fatigati Salisburgensis Archiepiscopi esse dicitur, manifestius cognoscetur*. Hæc Manegardus scribebat, quo tempore adhuc Guibertus Antipapa in viris agebat. Dixi profecto hanc historiam diversam esse meo judicio ab Epistola Gebhardi; ibi enim de legibus sæcularibus nihil, & de historia vexationum Gregorio VII. illatarum parum legitur, cum Epistola illa tunc prodierit, cum vexationes illæ in ipso sui orta adhuc haberentur.

Gebeno (*a*) Prior in Eberbach (*b*) Ord. Bened. circa A. 1220. qui ad M. Raymundum Scholasticum & Mag. Reinherum Canonicos S. Stephani in Moguntia scripsit *speculum futurorum temporum* sive Pentachordum S. Virginis *Hildegardis*, hoc est de quinque temporibus *Compendium Prophetiarum S. Hildgardis*, MS. in Codice XIV. Seculi. Vide Hieron. Pez. Tom. 3. anecdotorum parte 3. p. 630. De aliis Codicibus MSS. videndus Oudinus Tom. 3. p. 51.

Magister *Gebuinus Trecensis* Ecclesiæ Canonicus & Cantor circa A. 1140. De cujus Sermonibus MSS. in Biblioth. S. Victoris Parif. vide Oudinum T. 2. p. 1232.

Nicolai Gelant, Episcopi ab Anno 1260. ad 1290. Andegavensis, & *Guilmi* Majoris (le Maire) Episcopi Andegavensis ab Anno 1290. ad 1314. *Statuta* Synodalia vulgata a Dacherio T. XI. spicilegii p. 201. (edit. novæ T. 1. pag. 726. 747.)

S. Gelasius I. Valerii Filius, natione Afer, Romanus Pontifex ab Anno 492. ad Annum 496. d. 8. Septemb. de cujus scriptis hæc habeo quæ dictis a me in Bibliotheca Græca Tom. XI. pag. 413. 418. & clarissimi Cavei observationibus adjungam. Præter Epistolas XVI. obvias in Conciliorum Tomis, in quibus & illa *ad Æonium* Arelatensem Episcopum, ex Sirmondi Tom. 1. Concilior. Galliæ pag. 153. & *postrema ad Rusticum* Episcopum Lugd. ex Dacherii edit. T. V. spicileg. pag. 581. (T. 3. edit. novæ pag. 304.) Et *fragmenta aliarum Epistolarum* decem, quæ ex collectione Canonum Cardinalis *Deus Dedit* primus vulgavit Holstenius T. 1. collectionis Romanæ p. 207. 219. adde Baluzium Tom. V. Miscell. pag. 459. Novissime etiam in lucem editum est cum notis eruditis ab illustri Scipione Maffeo *Supplementum Acacianum*, Venet. 1728. 8. & in edit. Concilior. Veneta novissima tomo quinto, ubi post *Felicis* Papæ Epistolam διάφαλον adversus Acacium, sequitur *Epistola* Gelasii *ad Succonium* Episcopum Afrum, & altera *ad Natalem* Abbatem, ex quibus hanc posteriorem Gelasii esse non du-

D 2

(*a*) Al. vitiose *Seleno*. (*b*) Al. *Elerbach*.

dubitat, priorem malit Felici Papæ tribuere: Tomus *de anathematis vinculo* contra Acacium, *de Lupercalium intermissione* adversus Andromachum Senatorem, atque *adversus Pelagianam hæresin* in iisdem Conciliorum tomis legitur, una cum *Synodali de ordinatione Episcopi*, quæ repetitur in Epistola IV. Gregorii IV. nec non Concilium Romanum LXX. Episcoporum An. 494. in quo celebre *Decretum de libris Apocryphis*, quod Gelasio etiam adscribitur in *Theodori* Pœnitentiali cap. 4. pag. 104. & post tot editiones genuinum proferre se professus est illustrissimus Vir Justus Fontaninus ex Codice Palatino Bibl. Vaticanæ ad calcem præclari operis de antiquitatibus Hortæ Coloniæ Etruscorum. Rom. 1708. 4. & in thesauro scriptorum Italiæ Burmanniano tomi VIII. parte 3. ubi etiam Petri Francisci Chifletii contulit editionem, qui idem decretum, *Damaso* ab aliis tributum, emendatius sub *Hormisdæ* nomine e Codice Jurensi vulgavit in notis ad Vigilium Tapsitanum pag. 149. Vide etiam Cardinalis Norisii Opera Tom. IV. p. 927. seq. Liber *de duabus in Christo naturis* exstat etiam in Johannis Heroldi hæresiologia Basil. 1656. fol. & in Bibliotheca Patrum Lugdun. Tom. 8. p. 700. & longe diversus est a libro Gelasii contra Anomœos de quo Photius Cod. 102. ille enim monobibli hujus auctor Gelasius fuit Cæsareensis scriptor Græcus, de quo Tom. VIII. Biblioth. Græcæ pag. 371. Indicem scriptorum in libro de duabus naturis allegatorum a Gelasio, dedi Tom. XI. Biblioth. Græcæ p. 417. *Codex Sacramentorum* Gelasianus, sed interpolatus familiam ducit inter Codices Sacramentorum, nongentis annis antiquiores, præceditque tres alios, Gothico Gallicanum, Francicum, Gallicanumque in volumine quod cura Josephi Mariæ Thomasii, postea Cardinalis, lucem vidit Romæ 1681. 4. Tres deinde istos integros recudi ex Thomasiana editione fecit Mabilloniu bro tertio de liturgia Gallicana, P 1685. 1729. 4. *Adversus Græcos tr tus* quem inter Gelasii scripta refert Jacobus a S. Carolo p. 76. sunt stola VIII. & IX. in causa Acacii ediderat Siomondus cum appendice dicis Theodosiani, Paris. 1631. 8. & tomo primo Sirmondi Operum p. 791. * Præter ea, quæ fuse ded sunt apud Fabricium hic addere e juvat *dicta Gelasii Papæ*, quæ ex Cod. vetustissimo ego primus in T I. Supplementorum meorum ad beum pag. 352. vulgavi. Insupe MS. Codice Taurinensi Cod. 903. no extat Epistola Gelasii *ad Petrum piscopum Portentinum* (Potentinum cipiens: *secundum quod vestri portit* in qua agitur de Diacono incesti mine accusato. Denique ex eodem tustissimo Codice Lucensi dedi ego vum schema Decreti de apocryp quod in eodem Codice Gelasio tr tur, idemque secundum triplicem tionem repræsentavi, nempe juxt xempla, Romanum Fontanini, Ju Chifletii, & Lucense nostrum ad ex Florentino Codice, a P. Blanc vulgato in adnotationibus ad IV. lumen Anastasii, variantibus.

Gelasius II. antea *Joannes Cajet* Monachus Casinensis (*a*) edoctu *Alberico* Philosopho (idem Papa a 1118. Januar. 31. ad A. 1119. Ja 29. Ejus Epistolæ V. in Tomo XX Concilior. edit. Regiæ : in Labb autem, Harduiniana & Coletina *stolæ VII.* duabus additis ex Ar Duchesne Bibliotheca Cluniacensi 572. Epithapium ejus scriptum a tro Pictaviensi ibid. p. 617. & Ludov. Jacobum pag. 78. atque rum ad Petrum Dia. p. 189. quo cipit: *Vir gravis & sapiens actu que Johannes*. Tres Epistolæ prim exstant etiam apud Aguirrium in ciliis Hispan. Tom. 3. pag. 331.

(*a*) In Actis Sanctor. Tom. 1. Junii p. 217. E. *Joanne Casinensi, postea Damaso Papa II.* le *lasio Papa II.* (*b*) Petrus Diaconus de viris illustribus Casinensibus cap. 45.

in Udalrici Babebergensis Codice apud Joannem Georgium Eccardum Tom. 2. corporis scriptorum medii ævi p. 295. seq.

Passio S. Erasmi, Cajetani Episcopi & Formiis sub Diocletiano Martyris in Campania, Rom. 1639. 4. cum qua conferenda Acta quæ cum notis & censura exhibentur in Actis Sanctor. T. 1. Junii 2. p. 213. sq. Vitam Gelasii post *Pandulfum* Pisanum aliosque scripsit editor Pandulfi, Constantinus Cajetanus, cui etiam *passionem SS. Erasmi*, *Anatolii*, & scriptam a Gelasio versibus *passionem Cæsarii* debemus. Præter hæc Petrus Diaconus cap. 45. testatur hunc Gelasium digessisse *Registrum Epistolarum Paschalis secundi*. Ordericum Vitalem si audimus (*a*) *eruditione litterarum apprime instructus fuit*, & *longa exercitatione*, *utpote qui præsulum Apocrisiarius fere XL. annis enituerat*, *calluit*.

Gellius Fuscus, Tetrici junioris & aliorum ut videtur illis temporibus Imperatorum vitas & gesta descripsit, ut colligitur e Trebellio Pollione in triginta Tyrannis, c. 25. *Arellii Fusci* autem cap. 21. non scripta laudat Trebellius, sed Consularis primæ sententiæ censionem & suffragium refert, ut adeo non sit ingerendus pro *Gellio* Arellius, quanquam *Agellium* sive *Dagellum* Fuscum Palatinus Codex offerat, cum Gellii historici mentio recurrat in Vopisci Probo cap. 1.

Martyrologium *Gellonense* sive Monasterii de *Gellone*, S. Guilelmi de Deserto Ord. Bened. diœcesis Lutevensis, scriptum circa Annum 804. & præmissum habens *breviarium de Apostolis*, *ubi prædicaverunt*, & *ubi orti vel obiti sunt*. Tom. XIII. spicilegii Dacher. p. 388. (T. 2. edit. novæ pag. 25. 37.

De gestis Abbatum Gemblacensium Ord. S. Benedicti, a primo Abbate Erluino An. 948. usque ad octavum, Anselmum An. 1013. Liber auctore Monacho Gemblacensi, editus a Dacherio Tom. VI. spicilegii p. 505. (Tom. 2. edit. novæ p. 759. 769.) Quanquam vero *Sigebertus* cap. 171. sive ultimo de scriptoribus Ecclesiasticis diserte testatur se gesta Abbatum Gemblacensium scripsisse, tamen hunc auctorem diversum esse a Sigeberto, ex ipso Sigeberti Chronico Dacherius colligit.

Joannes de S. Geminiano, Tuscus Ord. Præd. obiit circa Annum 1323. ætat. 73. auctor *Universi Prædicabilis*, sive *summæ de exemplis* & *rerum similitudinibus* (*b*) libris X. Venet. 1497. 4. 1577. 1582. Basil. 1499. 4. Antvv. 1583. 8. 1599. 1629. 8. Lugd. 1585. 4. cum Sophologio *Jacobi* Magni & Colon. 1665. 4. Vide Joannem Vincentium Coppium in Viris insignibus Sangeminianensibus, Florent. 1695. 4. Jacobum Quetif. T. 1. de scriptoribus Ord. Dominicani pag. 528. seq. & Oudinum Tom. 3. p. 726. Cætera ejus scripta, *Sermones de Dominicis* Evangeliorum & Epistolarum, & *de Sanctis* per annum. *Sermones Quadragesimales*. Venet. 1584. 8. Colon. 1612. 8. *Conciones funebres* Lugd. 1510. & 1536. 4. & ex interpolata editione Paris. 1611. 8. Opusculum de quibusdam materiis prædicabilibus, *de Operibus sex dierum*, prædicatum ab eo in Adventu Domini in Conventu Senarum, Paris. 1512. 4. *Sermones pro altero Adventu*. *Collationes Variæ*. *Meditationes in Evangelia*. *Distinctiones*, *Dialogi inter latronem* & *Christum: inter Cain* & *Christum*.

Dominicus a S. Geminiano de quo supra Tom. 2. pag. 53. Juris Pontificii Consultus, primum Mantuæ Episcopi Vicarius An. 1407. seq. *Homilias* in Sacerdotum Synodo habuit, post ejus *Consilia* sive *Responsa* typis etiam ex scriptas Venet. 1550. fol. Deinde docuit Bononiæ, & *libros Decretalium*, *sextum* maxime Commentariis illustravit. Venet. 1558. fol. Postremo Romæ Auditor Cameræ singulari æquitate jus dixisse traditur. Vide Pancirollum III. 31. Oudinum Tom. 3. p. 2368.

Nellus a S. Geminiano, Florentinus, in

(*a*) Lib. XII. Hist. Eccles. p. 842. (*b*) Vide infra, *Helvicus Teutonicus*.

additis verbis: *finit relatio S. Augustini Episcopi de hæresibus : hæc vero quæ sequuntur , a Gennadio Presbytero Massiliensi sunt posita .*

adversus Nestorium libros sex ,

& *adversus Eutychem libros XI.* (al. *libros VI.*)

adversus Pelagium libros tres .

tractatus de mille annis & de Apocalypsis Joannis ,

& hoc opus (librum de scriptoribus) *& Epistolam de Fide mea misi ab Beatum Gelasium , urbis Romæ Episcopum* . Gelasius diem obierat A. 496. itaque hocce caput post illud tempus adjunctum oportuit a Gennadio , licet priora capita multis annis prius videtur scripsisse quia c. 91. refert Theodolum ante triennium obiisse regnante Zenone , quem constat rebus humanis valedixisse An. 491. ut laudatus Norisius annotavit .

* Variantia illa insignis Codicis Veronensis in opusculo de viris illustribus Gennadii , omnia demum exhibuit Clarissimus Vallarsius in postrema editione operum S. Hieronymi Veronæ adornatas non multos ante annos . Hujus vero Codicis vetustissimi lectioni per omnia adstipulatur æqualis antiquitatis MS. Codex Lucensis , de quo ego Commentariolum edidi , vulgatum in Sylloge opusculorum , quæ P. Calogiera amicus meus singularis Venetiis producit Tom. XLIV. Ibi pariter desiderantur ea , quæ a Veronensi abesse monet hic Fabricius, & Vallarsius non reperisse sese testatur . In eodem etiam Lucensi Codice repræsentatur liber *de Ecclesiasticis dogmatibus* sub hoc titulo : *Incipit de Dogmatibus Ecclesiasticis* (forte Ecclesiasticæ) *sedis Episcopi Maxiliensis* . Variantes inde quædam non facile obviæ deducuntur , ut & specimine a me producto in eodem , qui supra , commentario probatur .

Alius *Gennadius* Medicus , cujus somnium ex Augustino narrat Julianus Toletanus lib. 2. prognosticon ca[p]
eundem laudat Augustinus Epist. (novæ edit. 159.)

Gentilis Brixiensis , JCtus , sc[riptor]
Repertorii , Gesnero *Gentilis Papi[ensis]*
fortasse quia Papiæ sive Ticini do[cuit]

Gentilis Fulginas Italus , Medic[us]
signis & Johannis XXII. Archi[atrus]
defunctus Perusiæ An. 1348. (*a*) sc[ripsit]
expositiones *in Avicennam :* Com[men-]
tar. in *Ægidium de pulsibus* . *Con[silia]*
variaque scripta alia *de lepra* , *de*
bus , *de balneis* , *de proportionibus*
nientibusque dosibus Medicinarum
gradibus Medicinæ vocat Trithem[ius]
545.) aliaque quæ videri possunt
Gesnerum , Lindenium , Merklin[um]
Mangetum . *de divisione librorum* C
parvus est libellus e Speculatore
ctus . * In Cod. MS. Bibliothecæ
latestarum Cæsenæ reperi *medica c[onsilia]*
Thadæi de Florentia , *& Gentilis de*
gineo , inter quæ consilium unum
tilis est pro peste , quæ Perusium
xit An. 1348. Nescio an Gentilis
silium istud dederit anno ipso s[uo]
mortuali , vel potius annus morti
quantulum promovendus sit . Eju[s]
practica de Febribus excusa est Bo[noniæ]
editione vetusta , sed Anni ince[rti]
8.

Consilium *de Balneis* indicatum
Fabricio nescio an idem sit cum
sculo , *de Balneis Senarum & Vit[erbii]*
quod in Bibliotheca Riccardiana e
monet Cl. Lamius in catalogo eju[s]
Bibliothecæ pag. 208.

Gentilis de Monte florum sive ex
do Montisflorii , Picenus , Ord. M
ex Lectore Sacri Palatii Presbyter
dinalis S. Martini in Montibus ,
1300. ad 1312. (*b*) missus est An.
in Hungariam a Clemente V. Le
& res ibi composuit (*c*) usque ad
num 1310. interfuit Concilio Vien
A. 1311. atque in eo pro Bon
VIII. sicut ab Anno 1303. seq. a
sus Fratricellos acriter decertavit

(*a*) Non 1310. uti Merklin. p. 309. vide Mangeti Bibl. Medicam T. 1. pag. 455.

(*b*) Baluz. T. 1. de Papis Avenionensibus ;
(*c*) Ibid. & p. 1412. seq.

ster *homilias*, quas solas memo- addingus pag. 145. inter ejus scri- ud G. Josephum Eggs in purpu- cta T. 1. pag. 264. etiam refe- r *Apologia pro Bonifacio VIII.* ad- : Philippum Pulchrum, Galliæ a: *& dissertatio adversus Fraticel-*

fridus vide *Godefridus*.

Georgiis fama & eruditione claris asma a Joachimo Manzelio edi- Gustroviæ 1712. 4. nonnullos re- oris ætatis Georgios jucunda va- e persequitur, sicut de Georgiis ræce scripserunt, eruditam Leo- llatii diatribam notulis, supple- o & indice auctam exhibui tomo o Bibliothecæ Græcæ: Eundem in m de Georgiis quibusdam medii qui Latine scripserunt, pauca hæc nti loco annotare liceat.

ris consulti a *S. Georgio*, tres ce- ntur 1. *Jacobinus* Jasonis discipulus sæculo XV. vergente Taurini do- , cujus tractatus *de feudis* exstat n. 1574. 8. & in Oceano juris, . X. pag. 179. Ejusdem *de homa-* Tom. X. parte 2. p. 172. *Commenta- in quatuor Juris Civilis Matutinos- tus*, Bonon. 1575. fol.

Joannes qui Jus Pontificium profes- uit Bononiæ medio sæculo XIV. : interpretatus est *partem* 1. *&* 2. *torum*, & titulum 28. secundi De- lium *de apellationibus*, & *quartum talium librum*, Venet. 1578. 1579. n *in Clementinas* scriptarum ab eo vationum meminit Pancirollus III.

nes Antonius, Placentinus, Patri- Mediolanensis qui cum Jus utrumque nno ætatis 28. docuisset Ticini de- Cardinalis usque ad 1509. quo se- gesimo ætatis diem obiit. Hic Pan- lo III. 47. teste præter easdem *entinas* interpretatus est *Jura appel- um*, *quartumque Decretalium*, & *m Decreti partem*, *Feudaque* in qui- llustrandis *Alvorotum* sequi se fuit ius. *Oratio* in exequias Cardinalis Tornacensis habita prodiit, Romæ 1483. 4.

A S. Georgio. Inter claros viros, qui hoc distincti cognomine sese literis commendarunt, suum tuetur locum Benvenutus de S. Georgio eques Hierosolymitanus, qui a Bonifacio Marchione Montisferrati, missus legatus ad Alexandrum VI. novum Pontificem orationem coram illo habuit Anno 1493. editam in 4. sine loco, & Anno.

Opus Feudale Joannis Antonii de S. Georgio Placentini prodiit Papiæ An. 1490. in fol. Ejusdem opus, seu lettura solemnis super titulo de appellationibus lucem vidit Papiæ per Magistrum Antonium de Carcano an. 1488. in fol. Commentarius super compilatione Decretorum a Gratiano composita Papiæ Anno 1417. fol.

In Codice MS. 398. Feliniano servatur Consilium ejus in materia Feudi pro Comitatu de Fuxo. Scripsit denique celebrem dissertationem in causa Successionis in ducatu Livoniæ, quem Rex Daniæ ad se devolutum contendebat defuncto Friderico absque masculis; sed duabus tantum fœminis relictis quarum una Agnes sibi deberi principatum illum dicebat. Hinc lis nata, & resoluta pro Agnete. MS. Cod. Felini.

Georgius Monachus *Altaichensis* in Bavario, Ord. Bened. scriptor *Chronici* rerum Monasterii Altaichensis. MStum ex Possevino laudat Vossius pag. 704. Altaichum utrumque conditum post Annum 755. ab Utilone qui diem obiit An. 765. vide Velserum pag. 151. cui Georgium hunc ignotum fuisse apparet. Vide infra *Georgius Hugo*.

Georgius Benignus, Ragusæus Ord. Minor. non circa Annum 1400. ut ex Waddingo Cangius, sed 1500. Archiepiscopus Nazarenus. Scripsit eodem Waddingo pag. 145. teste Defensionem pro *Joannis Reuchlini* dialogo de Talmude Judæorum non supprimendo. Præterea *vexillum Christianæ victoriæ*. *De assumtio-*

ne B. Virginis Mariæ. De natura Angelica quæstiones : & volumen grande *de Dialectica*.

* Ex catalogo Bibliothecæ Riccardianæ p. 208. dicimus scriptorem hunc Epirotam, vel Illyricanum extitisse de familia Salviatorum Florentinorum; scripsisse pariter librum *de Gratia* in MS. Codice ejusdem Bibliothecæ legendum hoc titulo : *Georgii Benigni Fratris Seraphicæ Religionis ad virum Magn. Laurentium Petri Cosmi Patris Patriæ in opus septem quæstionum ab ipso propositarum*.

Georgius Britulienfis five *de Bretolio* Monachus scripsit expositionem *in Exodum* eamque dedicavit Abbatibus *quadripartitæ professionis* Cisterciensi de Caroli loco, Benedictino de S. Luciano Belluacensi, Canonicorum regularium de S. Genovefa Parisiensi, & Præmonstratensi de S. Petro Selincurtensi. Commentarium illum MS. exstare in Bibliotheca Pruliensi, sive Pruliacensi diœcesis Senonensis, notat Jacobus le Long in Bibliotheca Biblica p. 741. *Dedicationem* solam ex eodem MS. vulgavit Edmundus Martene Tom. annecdotor. p. 426.

Georgius Chadleius Anglus, Lelando c. 414. *Chedolegus*, vixit Oxoniæ circa Annum 1360. scripsitque Commentarium *in Apocalypsin*, laudatum etiam Baleo VI. 21. Pitseoque p. 500.

Georgius Eppius Vimpinensis Ord. Præd. sæculo XV. scripsit *de illustribus Viris ac sanctimonialibus Ord. Præd.* MS. Ratisbonæ.

Franciscum Georgium Venetum, Ord. Minor. An. 1510. diem obiisse præter rem traditum Molano, Possevino, Miræo : Nam Harmoniam suam dicavit Clementi VII. qui An. 1525. & Problemata Pulo III. qui An. 1534. Papam gerere cœpit. Non mediocris sane in his scriptis eruditio & subtile ingenium passim elucet : quanquam interdum indulgens parum solidis speculationibus Platonicisque & Cabbal ac Talmudicis placitis ac somniis : q obrem Sixti Senensis (*a*) & ali reprehensiones incurrit. Titulus p operis est : *De harmonia Mundi t Cantica tria*, quorum singula oct nis iterum distinguuntur. Can *primum*, sive *antiquum* quo Di humana, cœlestia, supercœlestia inferiora omnia, concinna propor & harmonica suavitate distribut demonstrantur. Canticum *secundu* ve *novum*, omnia in Christo, n plici consonantia correspondere d ribus modulis quam articuli & i bra in mundano aut humano Cor Canticum *tertium* denique sive *n mum*, de mundi minoris, sive h nis, propter quem facta sint om concordem in debitum finem, pro sum & statum. Prodiit hoc opus net. 1525. & Parisiis 1544. fol. editionis exempla quædam præfe Annum 1546. Expungenda in hoc re plura notat *Index Hisp.* pag. 406.

In Scripturam Sacram & Philos *problematum tria millia*, sex tribut mis, singuli quæstionibus 500. qu *primus* Historiam sacram ad Capti tem Babylonicam usque persequi *secundus* Legem, *tertius* Oracula Pr tarum, *quartus* Evangelium, *quint* ptem sapientum doctrinam vita 1. Salomonis, 2. Jobi, 3. Her Trismegisti, 4. Platonis Acade rumque, 5. 6. 7. Orphei, Pythag Zoroastris. *Sextus* postremo argum varia de Deo, de Cœlis, Homine que viribus, moribus & eventibus bonis malisque angelis, de animali de Mundo & proprietatibus Nat operationibusque ac virtute : de busdam S. Scripturæ locis recond de quibusdam occultis operatio Naturæ & Artis, & denique de s proprietate mysteriosa quorundam corum, fluminum, Civitatum, i tiu

(*a*) Colomes. Italia Oriental. pag. 39. Observationes Hallenses Tom. 2. Observ. 16. Joan. Bona vina Psalmodia cap. 17. §. 2. pag. 534. Opp.

tium in ſacris litteris memoratorum. Prodiere hæc problemata Venetiis 1536. & Pariſiis 1574. 4. & 1621. 4. ad cujus poſtremæ editionis calcem ſubjuncta notatio locorum quæ expungenda monuit *Index Hiſpanicus* pag. 406. 421. Conferenda etiam quæ ad Georgii hujus quæſtiones in Geneſin notavit reſponditque Marius Merſennus ad calcem Commentarii in ſex prima Geneſeos capita, Pariſ. 1623. fol.

Omitto *Vitam B. Claræ Bugniæ*, Venetæ Clariſſæ: quæ exſtat in parte quarta Chronicorum Ordinis Minorum, edita Italice Venet. 1621. & *Carmina* pia aſcetica ibidem, ſcripta Italice, quæ laudat Waddingus p. 119.

Georgius Orter de *Frickenhauſen* Ord. Præd. qui Lipſiæ circa Annum 1489. & ſeq. edidit tria ſcripta contra immaculatam conceptionem B. Virginis. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. p. 883. ſeq. ubi etiam *Quadrageſimale* ejus & *Sermones de tempore*, *per Adventum* & *de Sanctis* memorantur.

Georgius Prior *Gemnicenſis*, Ordinis Carthuſiani in Auſtria, cujus *Ephemeris* ſive *Diarium peregrinationis transmarinæ* in Ægyptum, Montem Sinai, terram ſanctam & Syriam ſuſceptæ An. C. 1507. ſq. prodiit *libris III.* in Bernardi Pez anecdotis Tom. 2. parte 3. pag. 454. 640.

Georgius Hephurnus, Scotus Ord. Præd. circa Annum 1480. qui *Collectiones Theologicas* & *de reformatione ad fratres ſuos* ſcripſiſſe traditur apud Jacobum Quetif Tom. 1. p. 901.

Georgius Hugo laudato Voſſio p. 569. non diverſus videtur a *Georgio* monacho *Altaichenſi*, de quo ſupra p. 33. De eo ſic Joan. Aventinus inter ſcriptores quibus uſum ſe profitetur ante librum ſecundum Annalium Bojorum: *Georgius Hugo Philoſophus*, *curator Altaichii inferioris*, (*Cœnobium eſt Divo Benedicto dicatum*) *is juſſu Georgii Ducis Latine perſcripſit Bojos*.

Marius ſive potius, ut rectius apud Poſſevinum, *Marcus Georgius* Venetus Ordinis Servitarum circa Annum 1381. Theologus & Philoſophus qui ſcripſit *libros duos de libertate Eccleſiaſtica*, & Vitam *Philiippi Benizzi* (*a*) Florentini, An. 1285. defuncti, fundatoris Ordinis Servitarum, Carmine Heroico.

Georgius Mediolanenſis. Vide infra *Ravennatinus*: quanquam ſunt qui duos Ord. Præd. circa idem tempus An. 1500. ſtatuunt unum *Logices*, alterum *Vitæ Jacobi Sextii* ſcriptorem, & utrumque diſtinguunt a Georgio Ravennatenſi. Vide Jacobum Echardum Tomo 2. p. 31. & 43. Malo tamen Voſſio aſſentiri, qui pag. 813. pro tribus hiſce unum in commentarios ſuos retulit.

Georgius Merula, infra *Merula*.

* *Georgius Natta* e Caſſali S. Evaſii, ſed ex diutina commoratione Attenſis appellatus, cujus typis impreſſa Papiæ, ubi legebat An. 1475. extat *Repetitio de verborum ſignificatione*.

Conſilia etiam ejus leguntur. Vide Pancirolum lib. 2. cap. 132.

Georgius Ravennatinus, Mediolanenſis, Ordinis Prædicatorum, defunctus Anno 1520. ſcripſit *Logicam*, nec non *Vitam Jacobi Sextii*, Mediolanenſis, Ordinis Prædicatorum, defuncti A. 1493. editam a Leandro Alberto, lib. 1. de viris illuſtribus illius Ordinis pag. 255. b. Præterea hæc ejus MSta in domo Gratiarum Ord. Dominicani Mediolanenſi: *De viris illuſtribus Ordinis Prædicatorum in Provincia Romana*, *Hiſtoriam Cœnobii S. Mariæ Gratiarum Mediol.* opus quadripartitum. *Dialogum inter S. Dominicum & Petrum Martyrem* de utriuſque Vita. Tractatum *de Vita Cœnobitica*. *Interlocutionem mæſtam* ſuper novis & inauditis rerum mutationibus. *Apologiam pro Bartholomæo Quarterio*, *qui impubes Ordinem Prædicatorum profeſſus erat*. *Quæſtionem an ante annum XV. ætatis hoc liceat facere*. *Carmen ad dictum Bartholomæum*, qui ab Ordine defecerat,

(*a*) Ita legendum apud Voſſium pag. 539. pro *Benicii*. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. IX. p. 160. Julium Nigrum in hiſtoria ſcriptorum Florentin. p. 167. 168.

rat, & ut redeat *adhortatorium*. *Hymnum de assumtione B. Mariæ Virginis*.

Georgius Riplay, sive *Riplæus*, Lelando cap. 435. *Gregorius Ripolegus*, Anglus, ex Regulari Canonico Brindlingtonensi, Carmelita in Cœnobio Botulfino. Hunc A. 1490. claruisse scribit Baleus VIII. 49. & post mortem, Magiæ insimulatum & Necromantiæ. Scripta ejus hæc ab eo referuntur: *Vita Botulfi Abbatis*. *Vita Joannis Bridlingtoni*. *Historia compassionis Mariæ*. *Theorica*. *Concordantiæ*, sive Concordia Naturalium Philosophorum *Gvidonis & Raymundi*. *Secreta Philosophorum*. *Alchymistarum mysteria*. *Practica Cerimonialis*. *Castellum XII. portarum*. *Dictata ægri*. *De Magia Naturali*. *Compendium Alchymiæ*. *Ars brevis* sive *clangor*. *De lapide Philosophico*. *Dialogi*, *Carmina*, & *Epistolæ*. His Pricæus pag. 677. addit: *Medullam Philosophiæ*, *Pupillam Alchymiæ*, *Terram terrarum*, *Experimenta Philosophica*, & librum *de rerum temperaturis*. * In Theatro chemico Argentorati An. 1659. excuso extat hujus scriptoris libellus inscriptus: *Duodecim portarum axiomata Philosophica*; qui pariter insertus est in collectione omnium operum chymicorum curis Ludovici Combrachii excusa Hassiæ Cassel 1649. in 4. sunt autem ibi alia plura opera chymica ejusdem, quæ Fabricium latuerunt.

Georgius a Tempseca, (*a*) Vossio (*b*) & Sandero (*c*) minus recte *a Tensera*, Brugensis, post Annum 1252. scripsit Historiam *Atrebatensem*, laudatam a Ferreolo Locrio in Chronico Belgico & a Jacobo Meyero, Flandricarum rerum scriptore, qui ex Georgii hujus collectaneis profecisse se non diffitetur.

Georgius Torquatus, Magdeburgensis, Theologus & Historicus, cujus est *Series & ordo Pontificum Ecclesiæ Magdeburgensis* ab exordio fundationis suæ circa Annum 967. ad Annum 1513. ex veteri Chronico excerptus circa Annum 1562. passimque auctus & ex Goldecii apographo editus in Tomo tertio scriptorum Johannis Burchardi Menckenii pag. 374. 406. collatus cum Anonymi Chronico Magdeburgensi Meibomiano Tom. 2. pag. 369. seq. Ejusdem Georgii *Annales* uberiores *Magdeburgenses*, & *Halberstadenses* MSS. habuit Henr. Meibomius, avus, ex quibus locum producit in dissertatione de Irminsula cap. 10. Tom. 3. scriptorum de rebus German. p. 20.

Georgius Trapezuntius, Cretensis ac Græcus licet, non est prætereundus mihi hoc loco, quoniam & Latine multa scripsit, atque vertit e Græcis eleganter, ejusque non contemnendæ fuere partes in luce instauranda litterarum. Quoniam autem de lucubrationibus ejus, quas utraque lingua in lucem protulit, dictum est diligenter in Diario Eruditorum Italiæ Tom. XVI. pag. 414. 446. & ab Leone Allatio in diatriba de Georgiis, Tomo X. Bibliothecæ Græcæ pag. 721. seq. satis esse existimo Benev. Lectorem rogare, ut hæc consulat, & de Trapezuntio præter ibi laudatos a me, Nicolaum Comnenum Papadopoli consulat T. 2. histor. Gymnasii Patavini p. 180. & Nisseronum Tomo XIV. memoriarum de viris eruditis, editarum Gallice p. 322. seqq. Diem obiit hic Georgius extrema senectute, post ademtam prius omnium rerum & proprii nominis memoriam, Romæ A. 1484. ante 12. Augusti, eo enim die Sixtus quartus rebus humanis valedixit, cui Andreas, filius Georgii Trapezuntii, dicans Almagestum Ptolemæi (*d*) a Patre versum, negat Patrem morte præventum facere hoc ipsum per se potuisse. * Adde nondum a nemine commemoratas, Epistolas ejus septem excusas in collectione Epistolarum Francisci Barbari, cujus loco suo memini. In Epistola ejusdem Collectionis CIV. Sermonem habet Epistolæ,

(*a*) Franciscus Svveertius Athen. Belg. pag. 276. & Valerius Andreas Bibl. Belg. p. 267.

(*b*) pag. 704. de Hist. Lat.

(*c*) De Brugensibus eruditione claris p. 33.

(*d*) Acta Sanctorum Maji p. 184. Diarium Editor. Italiæ T. XVI. p. 422.

læ, seu potius ut ipse appellat, orationis *de fortunis suis* ad Nicolaum Pontificem scriptæ. Insuper Malatestarum Bibliotheca Cæsenæ servat Codicem MS. Homiliarum S. Joannis Chrysostomi in Matthæum ex Versione Aniani continuata a Trapezuntio; simulque habet Epistolas MS. ejusdem Georgii ad Franciscum Barbarum, datam ex urbe 5. Chalend. Martias An. 1450. quam Epistolam in collectione Epistolarum Barbari nequaquam legas.

Porro quæ de hoc Georgio scribit Niceronius Tom. XIV. ex Urbe scilicet secessisse Neapolim ab Alphonso Rege accitum cum annuæ pecuniæ assignatione; hæc veritati minime congruunt; nam in Epistola CCX. ad Franciscum Barbarum data Neapoli die XXVIII. Septembris An. 1453. cum eo conqueritur his verbis: *nec spes ulla provisionis regiæ, vel salarii viget*. Tunc vero commorationis suæ Neapoli Annum integrum jam absolverat. In MS. Codice Taurinensi Cod. 601. Manuscriptorum Latinorum servatur Georgii Epistola ad Leonellum Estensem contra Gvarinum; sicut & Apologia Rhetoricorum suorum in Gvarinum. Oratio in funere Michaelis Fantini Veneti.

Acuratiorem operum Trapezuntii catalogum exhibet Zeno Osserv. Vossian. Tom. II. pag. 2. s.

Georgius Valla, infra, *Valla*.

Georgius de Ungaria, Ordinis Prædicatorum, scriptor libri *de ritibus Turcorum* capitibus XXIII. quem laudat Bernardus Luzemburgicus in Catalogo hæreticorum.

Alexander Geraldinus, *Gherardinus*, sive *Girardinus*, Amerinus, Episcopus An. 1496. Vulturariensis & Montis Corbini in regno Neapolitano: Vide Ughellum Tomo 8. pag. 392. Inde A. 1516. Anno ætatis 70. Episcopus Civitatis S. Dominici apud Indos Orientales: variis Legationibus functus, defunctusque A. 1525. scripsit *Vitam Catharinæ Austriacæ*, Conjugis Henrici VIII. Angliæ Regis, Carmine Hexametro. Vide Diarium Eruditorum Italiæ Tom. 24. pag. 233. *Vitam S. Catharinæ Virginis & Martyris* Carminibus Latinis. *Vitam S. Benedicti* Sapphico Carmine. *Sacrorum Carminum libros XXIV. De Latii & Romæ laudibus*, & *Antiquitatum præstantia*, Elegiaco Carmine. *Invectivas* Lyricas *in malam fœminam*. Tum soluta Oratione *Itinerarium An.* 1520. *ad Regiones sub æquinoctiali plaga constitutas*, quod diu post auctoris mortem vulgatum est ab ejus abnepote *Onufrio Geraldino* de Catenaccis, Romæ 1631. 8. cum ejusdem Alexandri vita, præter quam Allatius pag. 208. Apum Urbanarum testatur etiam se legisse ejus tractatulum MStum: *de Viris Geraldinis, qui in obsequio Apostolicæ Sedis per varia tempora insudarunt*. Cætera inedita Alexandri scripta Onufrio memorata sunt: *Epitome Conciliorum* ab Orbe Christiano. *Summorum Pontificum Acta*. *Epistolarum libri II. Officia varia Sanctorum*. Volumen *Orationum* ad Principes Christianos *pro bello contra Turcos movendo*. *De iis, qui funguntur a secretis Principum*. *De educatione nobilium puerorum & puellarum*. *De officio Principis*. *Elogia virorum illustrium Romanorum* ab Ænea usque ad Pompejum Magnum. *Monumenta Antiquitatum Romanarum* e veteribus *Inscriptionibus* recollecta suis itineribus & studio. *De quantitate syllabaria & Carminum compositione*.

Antonius Geraldinus, Alexandri frater major natu, de quo supra in *Antonio* Tom. 1. p. 125. defunctus A. 1488. Ejus *Eclogæ XII. de mysteriis Vitæ Jesu Christi*, prodiere Salmanticæ 1505. 4. *Oratio ad Innocentium VIII.* Romæ An. 1486. habita, editaque in 4. Vide Nicolaum Antonium Tomo 2. Bibliothecæ novæ Hispanæ pag. 685. & Diarium Eruditorum Italiæ Tomo 22. pag. 360. seq. & Tomo 24. pag. 230. seq. *Pœnitentialis Psalmodia*, sive Psalmi VII. Pœnitentiales Latino carmine. 1486. in 4. * Ejus Eclogæ XII. scriptæ sunt ab eodem authore Cæsaraugustæ An. 1484. *impressæ* vero *Romæ anno sequenti cura* au-

authoris, *Serenissimorum Regis*, *&* *Reginæ Hispaniarum legati*, 8. *id. Julias*. Hæc lego in fine editionis meæ in 4. ex quibus Fabricium corrigas.

Geraldus de Abbatis villa, Magister Parisiensis circa Annum 1257. cum Gvilhelmo de S. Amore faciens, Franciscanos & Dominicanos oppugnavit tribus scriptis, adversario perfectionis Christianæ maxime Prælatorum facultatumque Ecclesiasticarum inimico oppositis. Vide Jacobum Quetif de scriptoribus Dominicanis Tom. 1. pag. 335. seq.

Geraldus II. de Gordonio, Episcopus *Cadurcensis* instaurator Ordinis Canonici in Basilica S. Stephani An. 1096. (*a*) *Testamentum* ejus apud Dacherium Tom. 8. Spicilegii p. 161. (edit. novæ Tom. 3. pag. 415.)

Geraldus III. Hector, Episcopus itidem Cadurcensis per annos amplius quinquaginta, qui diem obiit An. 1200. Hujus est Epistola ad Fridericum Imp. data ex Carcere An. 1155. apud eundem Dacherium Tom. 2. pag. 403. (edit. novæ Tom. 3. p. 519.)

Geraldus Itherii, Prior *Grandimontanus*, scriptor *Vitæ S. Stephani* Muretensis, Diaconi & Confessoris, qui Ordinem Grandimontensem in nemore agri Lemovicini Monte Mureto instituit circa Annum 1076. Exstat sine nomine auctoris in Labbei Biblioth. nova MStor. Tom. 2. p. 674. & adscripto Geraldi nomine ex Chifletiano Codice, cum Bollandi notis in Actis Sanctor. Tom. 2. Februar. VIII. p. 205. & ex integriore Codice Grandimontensi apud Edmundum Martene Tom. VI. monumentor. p. 1046. seq. Hic est Geraldus ad quem Clementis III. bulla qua Sanctis adscriptus Stephanus ille fuit An. 1189.

Geraldus Lemovicensis. Vide supra *Gerardus de Fracheto* Tom. 2. p. 182.

Geraldus Bituricensis Medicus, cujus Commentarium MS. *super Viaticum Constantini* memorat Sanderus in Bibl. Belgica MS. pag. 194. Constantinus Afer, auctor Viatici scripsit circa Annum 1090.

Gerardus, *Gerhardus*, *Girardus*, *Geraldus* de *Abbatis villa*, supra, *Geraldus*.

Gerardus, Monachus *Affligemensis* in Brabantia Ord. Bened. apud Cangium traditur scripsisse *de statu Mundi*. Sed apud Svveertium & Valerium Andream inscribitur *de statu matrimoniali*, MS. in Parcensi Monasterio non procul Lovanio.

Gerardus Monachus *S. Albini* Andegavensis, Ord. Benedicti defunctus An. 1123. 4. Novemb. cujus Epitaphium, & Monachorum S. Albini Epistola encyclica de obitu Marbodei Episcopi & hujus Gerardi, exstat in Edmundi Martene Tom. 1. Anecdotor. pag. 355. 356.

Gerardus de Arvernia, Cenomansis Ecclesiæ Canonicus, cujus *Chronicon* in Anno 1274. desinens Cangius evolvit in Biblioth. Puteana. Oudinus autem Tom. 3. pag. 582. testatur in Bibl. Regis Christianissimi Cod. 1531. procedere usque ad An. 1288. dicatumque Ivoni de Chasent, qui ex Priore St. Martini Paris. Abbas Cluniacensis ab A. 1275.

Gerardus Augustanus Presbyter circa Annum 980. scripsit *de Vita & miraculis S. Udalrici*, *Augustæ Vindelicorum Episcopi*. Anno 973. defuncti ætat. 83. ordinationis 54. Sine nomine auctoris editus a Marco Velsero Augustæ 1595. & in Velseri operibus p. 505. 587. & in Actis Sanctor. Tom. 2. Julii p. 97. & Gerhardo restitutus in Mabillonii Actis Benedictinis seculo V. p. 519. Vide & supra *Gebehardus* & *Berno*.

Gerardus sive *Gerlandus* cum Berengario faciens Monachus circa seculi duodecimi initia, ad quem *Hugonis Metelli*, Canonici Regularis Epistolam de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento edidit Mabillonius Tom. 3. Analect. pag. 459. (edit. novæ p. 475.) qui Gerardi hujus etiam Epistolas legisse se MStas pag. 465. testatur, quas tamen edere omisit.

Gerar-

(*a*) Sammarthan. T. 2. Galliæ Christ. p. 469. b.

Gerardus Serina de Varonibus *Bergomensis*, Augustinianus, Episcopus ab Anno 1342. ad 1356. (*a*) Saonensis sive Savonensis: scripsit teste Jac. Philippo Bergomensi, ejus populari, in Chronico ad Annum 1355. *in Epistolam ad Hebræos: in Cantica Canticorum* expositionem, connectentem Paulum Apostolum Salomoni & Novum Testamentum Veteri. Incip. *Alæ tuæ Cherubim*. Commentarium *in sexti Decretalium* lib. 3. tit. 17. *de religiosis domibus*. Duo *Quodlibeta*. Et in *libros sententiarum*. Eadem laudat Trithemius c. 612. & quæ prætere a ab Elssio commemorantur, vereor ne confecta sint ex verbis Bergomensis perperam intellectis.

Gerardus Blancus ex villa Gainaco, Parmensis diœcesis, Episcopus Sabinensis & Cardinalis obiit A. 1302. Præter *sermones* & scripta ad Jus Pontificium spectantia, publicavit *Constitutiones pro reformando Clero*. Vide G. Josephum Eggs T. 1. purpuræ doctæ p. 232.

Gerardus, sive *Geraldus* Monachus *S. Blasii*, teste Anonymo Mellicensi cap. 116. *inter alia* Commentum super Dialecticam *scripsit præterea*, *satis utilium* Collectas sententiarum.

Gerardus de Bononia, Doctor Parisiensis Carmelitarum Prior Generalis obiit Avenione Anno 1317. Præter sermones de tempore & de Sanctis, Quodlibeta, Quæstiones Ordinarias, & Commentarium in IV. libro Sententiarum, Summam quoque Theologiæ dare voluit, sed quam morte præventus imperfectam reliquit. Vide Thrithemium cap. 549. Nec plura Alegrius pag. 280.

Gerardus Bredanus, ex Brabantia, Carthusianus An. 1474. defunctus, cujus scripta sunt: tractatus *in Psalmum LXVII. Exsurgat Deus:* & versibus Vita Christi ac de sancto Ejus Sacramento. Vide Theodorum Petræum p. 161. sq.

Gerardus II. & *III.* Episcopi *Cadurcenses* Vide supra *Geraldus*.

Gerardi Abbatis *Broniensis* Sec. X. vita scripta ab Anonymo Monacho ad Abbatem Gonterum, edita & interpolata a Surio 3. Octobr.

Gerardus nec Cremonensis (*b*) nec Saboletanus, (*c*) nec Fulginas, (*d*) sed *Carmonensis* ex Carmona (*e*) Bæticæ sive Andalusiæ Hispanus, Toleti (*f*) vixit, diemque obiit An. 1184. ætatis peritia Matheseos & artis Medicæ, litterarumque Orientalium, celebris inprimis, unde in Hispania Orientali honestus ei locus datus est a Paulo Colomesio pag. 214. seq. Ex Arabico hic Gerardus quem *Arabismi gnarissimum* Vopiscus Fortunatus Plempius ad Avicennam fatetur, Latine vertit Canonem *Avicennæ* libris V. Canticaque & de viribus cordis: de removendis nocumentis in regimine Sanitatis, & de syropo acetoso: Venet. 1544. 1553. Basileæ apud Hervag. 1555. fol. Venet 1608. fol. 2. Vol. ex Andreæ Alpagi, Bellunensis castigatione, notisque Joan. Costæi & Joan. Pauli Mongii, & Canonis liber primus & secundus ex Plempii recognitione, Lovan. 1658. fol.

Aboali Principis, sive *Abuali*, filii Davidis, Ægyptii, Compendium Rasis.

Librum *Abubecri Rasis*, qui dicitur *Almansorius*, practica & antidotarium, nec non *librum divisionum*, sive de morborum curationibus. Lugd. 1510. Basil. 1544.

Joannis Serapionis Practicam sive breviarium Medicum, Venet. 1497.

Librum *Albengnesit* Philosophi de virtute medicinarum & ciborum. Argentorat. 1531. fol. cum Tacuino.

Joan-

(*a*) Ughellus Tom. 4. Italiæ sacræ p. 738. Philippus Elssius encomiastico Augustiniano pag. 241.

(*b*) Ita post multos alios Franciscus Arisius nuper in Cremona litterata p. 269. seq.

(*c*) Ita Gesnerus in Bibliotheca, Gvido Bonatus, cum Volaterrano, Leandro Alberto &c.

(*d*) Ita Trithemius apud Nicol. Antonium Tom. 2. Bibl. vet. Hisp. p. 263.

(*e*) Nicolaus Antonius l. c. Diarium eruditorum Italiæ Tom. X. p. 286. & Tom. XV. p. 208. sq. ubi inter alia p. 211. sq. *Gerardi* nomen nec apud Hispanos infrequentatum fuisse ostenditur.

(*f*) *Toleti vixit*, *Toletum reddidit astris*. Epitaphium ibid. p. 209.

Joannis Damasceni Serapionis F. libros VII. therapeutices Basil. 1529. f.

Isaac de definitionibus, MS. in Bibl. Bodlej. & *Geberi* libros IX. de Astronomia, teste Ricciolo.

Albucasæ chirurgi methodum medendi libris III. Basil. 1541. fol. Vide Labbei Bibl. MSS. p. 50.

Commentarios in prognostica Hippocratis, Arabis Anonymi.

Artem parvam Galeni ex Arabico, & *Joannicii* commentarios.

A Gerardo ipso composita:

Theorica Planetarum, quam dialogo edito oppugnavit Joannes Regiomontanus, Georgii Peurbachii discipulus.

Geomantia & Practica Planetarum MS. apud Bernardum Trevisanum, Venetiis.

Introductorium Medicinæ.

Commentarius in Viaticum Constantini Afri, Benedictini. De Constantini hujus qui An. 1090. claruit Viatico dixi Bibl. Græcæ Tom. XIII. pag. 125. Illud viaticum illustratum etiam esse ab altero *Gerardo Bututo*, Medico Parisiensi, teste Gesnerus in Bibliotheca p. 274.

Lipsiæ, teste B. Fellero Catalogi Bibl. Paulinæ pag. 256. habetur MS. *Magistri Gerardi Cremonensis vita & index librorum ab eo translatorum*.

Kyranidum librum ab hoc Gerardo ex Græco translatum, ante Barthium scripsit Gesnerus: sed illa sententia rejicitur a Thoma Reinesio pag. 8. Variar. Lect. * Celebri huic viro Italiæ nostræ restituendo non inani labore enisus est Cl. Muratorius Antiq. Tom. III. pag. 937. allatoque P. Francisci Pippini in Chronico, vulgato Rer. Ital. Tom. IX. testimonio, rem confecit. Pippinus enim iste, qui anno circiter 1315. florebat, ita ejus patriam evulgavit, ut omnem ademerit ambiguitatem, scribens: *Gerardus Lombardus natione Cremonensis An. 1187. vita defungitur, septuaginta tres annos natus habens &c. Inter opera quæ transtulit, habentur in arte tam Physicæ, quam aliar cultatum libri septuaginta sex, inte Avicennæ, & Almagesti Ptolemæi latio solemnis habetur. Sepultus est monæ in monasterio S. Luciæ, ubi j librorum Bibliothecam reliquit*. De *Theoricam Planetarum*, editam Ve 1478. Bononiæ 1480. in 4.

Gerardus Carthusianus, vide *Brec* atque *Schiedamensis* & *Stredamus*.

Gerardus de Castris, Carmelita Annum 1420. *cujus de Passione D ca & Sermones plures de Sanctis* n rat Possevinus ex Gesnero & l grenio.

Gerardus Episcopus *Castrensis*, *Machetus*.

Gerardus Coloniensis, Ord. Præd ca Annum 1314. scriptor duplic bri, quorum alter *medela* (a) *an* alter *recreatio animæ* inscribitur.

Gerardus ex *Corbejensi* Monacho bas Silvæ majoris Ord. Bened. circ num 1050. post *Paschasium Ratp* scripsit *vitam* & *miracula S. Ada sive Adelardi* circa Annum 826. A tis Corbejensis. Utramque edidit landus in Actis Sanctor. 2. Januar 1. Paschasii quidem pag. 96. Ge pag. 111. & 118. Post Bollandum billonius Sec. IV. Benedictin. pag. Vide Oudinum Tom. 2. pag. 751.

Gerardus Cremonensis, rectius C *nensis* de quo supra.

Gerardus e *Cussaco*, Aginnensis, melita, circa Annum 1346. cujus nisi *Sermones* ad Clerum, aliosq *Populum* memorari reperi.

Gerardus Grot sive Magnus, *D triensis*, ex Canonico Ultrajecter Aquisgranensi Clericus seu Frater communis, obiit An. 1384. *Joannis brochii* nonnulla e Germanico tran in Latium sermonem, & ipse L plura scripsit, e quibus inter Th Kempis opera viderunt lucem tria via capita, quæ ultimam parten solvunt Vitæ Gerardi hujus, scrip Kempisio, atque in limine tomi

Ke

(a) Ita legendum, non *medulla*, monet Possevinus.

Kempisii, p. 29. *Protestatio de veridica Prædicatione Evangelii quod prædicavit* & p. 30. *Conclusa & proposita* & pag. 35. *de sacris libris studendis*. Memorantur præterea a Trithemio cap. 656. hæc ejus scripta: *De contractibus & usuris*. *De institutione Novitiorum*. *De locatione curæ Pastoralis*. *De conversatione interna*. *De regimine monialium*. *De incommoditatibus Matrimonii*. *Epistolæ* & *Sermones*. His apud Aub. Miræum in auctario p. 82. & Franc. Svveertium pag. 280. ac Valerium Andream p. 277. adduntur: *De focariis* ad Clerum Trajectensem. *Contra turrim Trajectensem*. *De paupertate*. *De quatuor generibus meditabilium*. *De vitio detractionis*. *De Simonia*. *De Beneficiis curatis*. *De schismate* ad Cantorem Parisiensem. *De cohabitatione & exercitiis devotorum*. *Concordia Evangelistarum de passione Domini*. *Commentarius in lectiones Officii Ecclesiastici de defunctis: De compunctione & eruditione scholarium*. *De revocatione lapsi*. *Cordiale quatuor Novissimorum*. *Quæritur an quis possit*. *De vita in communi degentium*. *De gradibus Ecclesiasticorum* & *de Communione*. In Epitaphio ejus hi versus leguntur:

Gerardus magnus vixit sicut pius agnus.
Fecit quod dixit, sicut docuit, quoque vixit
Sicut non fictus, aliis mitis, sibi strictus.

Gerardus Dicæus Lucensis, Gesnero teste, *Deliam amantem*, grandi volumine celebravit carmine, & vertit *Dionem*. Sed illa Dionis versio nunquam in lucem data est.

* *Gerardus*, qui de familia Sergiusta Patritia Lucensi ortus Græca appellatione Δίκαιον (Justum) *Dicæum* se nuncupare maluit; nec *Deliam amantem* scripsit, neque grandi volumine carmina sua (ea saltem, quæ vulgavit typis) complexus est. Dedit enim libellum carminum plagularum 18. inscriptumque *Gerardi Dicæi Lucensis Progymnasmatum libellus*. In eo vero subinde Deliam, venustam nescio quam puellam celebrat. Est hoc totum, quod de authore isto habemus. Scripsit præter hæc libellum alterum Græca sua epigrammata continentem, quæ libenter se typis vulgaturum professus est in epistola ad lectorem Progymnasmata sua claudente, si quidem Græcarum literarum formas habere contigisset. Florebat ille sub initium sæculi XV. produxitque opusculum suum Lucæ An. 1523. in 4. In Patria bonas literas docuit adolescentes.

Exciderat indicasse alterum scriptoris hujus gentilis mei libellum typis excusum & rarissime obvium nempe: *compendium rei metricæ* Florentiæ 1534. in 8.

Hunc virum insigni elogio celebrat Hortensius Landus in suis quæstionibus Forcianis lib. 1. *Gherardus Dicæus vir omnium laude, prædicatione, literisque decorandus, quo uno cive satis ornata esset vestra Respublica, etiamsi omnibus aliis vel fortunæ, vel naturæ ornamentis destituta sit.*

Gerardus Domarus sive *Geraldus de Daumaro*, Lemovicensis, Theologiam docuit Parisiis, inde Magister Ord. Præd. Generalis obiit Avenione A. 1342. *Sermones* scripsisse doctos & elegantes, & quædam Theologica erudita composuisse traditur, sed quæ illa sint, prætéritur silentio, tum apud alios tum apud Jacobum Quetif Tom. 1. p. 610.

Gerardus de Fracheto, supra Tom. 2. pag, 182.

Gerardus Grandimontanus Prior, supra, p. 36. seq. *Geraldus*.

Gerardus Groot, supra, p. 42. *Daventriensis*.

Gerardus, *Hancinus*, sive *de Ancinis*, Ord. Præd. circa A. 1312. cujus *commentarios in quatuor libros Sententiarum* memorat Jacobus Quetif T. 1. p. 725. Nam Commentarii in libros Ethicorum videntur potius esse *Gerardi Odonis*, de quo infra.

Gerardi Monachi *de Imo* S. Mariæ, Ord. Cisterc. cujus *Processus* seu *Defensorium Juris*, scriptum Anno 1427. MS. in

in Bibl. Quedlimburgensi. Vide Tobiam Eckardum p. 27.

Gerardus Landrianus, Episcopus in Picardia Galliæ Laudensis a Concilio Basileensi An. 1432. legatus ad Henricum VI. Angliæ Regem, ad quem habita Oratio inserta Appendici Concilii Basileensis Tom. 8. Harduin. pag. 1313. * In codice Vindobonensi, ubi plura de rebus concilii Basileensis, extat *collatio facta ad Universitatem Coloniensem per episcopum Laudensem* (Gerardum Landrianum) *ambasiatorem sacri Concilii Basileensis*. Incipit: *operemur bonum, dum tempus &c.*

Gerardus Laodicensis Episcopus, infra de *Nazareth*.

Gerardus Lemovicensis, Ord. Præd. vide de *Fracheto*, supra Tom. 2. p. 182.

Gerardus Leodiensis sive *Leodicensis* Lector, Ord. Præd. circa Annum 1270. præter *Sermones de tempore ac de Sanctis* scripsit *Speculum Concionatorum de doctrina Cordis* ad 1. Sam. VII. 3. *præparate Corda vestra*, septem libris sive dispositionibus, quod opusculum Henrico Gandavensi cap. 53. laudatum prodiit Paris 1605. forma minore & Neapoli 1604. 4. & Gallice versum Duaci 1601. & Lugd. 1608. forma minore. Præterea *Sermones* de tempore & Sanctis memorat Trithemius cap. 520. Miræus ad Henricum Gandavensem etiam *librum de Virtutibus*, Jacobus Quetif Tom. 1. p. 249. tractatum *de Testamento Christi* & *Religionis Elucidarium*.

Gerardus Leodicensis Ord. Cisterciensis, seculo XII. qui de miraculis quibusdam *S. Bernardi* in Germania patratis scripsit. Vide Carolum Vischium pag. 123. Idem huic Gerardo tribuit librum *de remediis contra amorem illicitum*, quem Miræus malit Gerardo, de quo jam dixi, Leodicensi Dominicano tribuere.

Gerardus Machetus Castrensis in Gallia Episcopus & Collegii Navarrei Parif. gubernator, defunctus Turoni 1450. Vide Lannojum in histori mnasii Navarrei pag. 533. seq. t tuli & notitia *Epistolarum* CCCLX quæ MStæ Parisiis asservantur. I dem nonnullæ pag. 150. 152. 15 156.

Gerardus Magnus, supra *Da ensis*.

Gerardus Maurisius, sive de M Civis & Judex Vicentinus, script *storia de rebus gestis Eccelini Tyra Dominorum de Romano* ab Anno ad Annum circiter 1237. qua Felicis Osii schedis An. 1631. cti vulgavit Laurentius Pignoriu net. 1636. fol. cum *Rolandino* P no & *Alberto* Mussato: deinde stris Leibnitius Tom. 2. scriptor. suic. p. 28. Hinc in duobus sp dis corporibus scriptorum Itali cusa est Mediolanensi quidem, (limine tomi VIII. & in Leidensi manniano Tom. VI. Hujus M nomen pro *Parisio* reponendum Carolum Sigonium libro XVII. gno Italiæ ad Annum 1233. Vid sium de Hist. Lat. p. 468.

Gerardus Decanus *S. Medardi* S nensis *Vitam* veteranam heroico C ne editam *S. Romani Episcopi* m Hugonem circa Annum 960. Ar scopum Rothomagensem. Epistol rardi vulgata a Jo. Mabillonio T nalect. p. 167. (nov. edit. p. 429 tam prosa scriptam vulgavit Ri Parif. 1619. 8. De Romano Rot gensi Arschiepiscopo qui An. 64 639. obiit, & cujus memoria rec 23. Octobr. vide Sammarthanos 1. Galliæ Christianæ p. 561. seq. & rolum le Cointe Tom. 2. Annal. corum p. 776. sqq.

Gerardus Mindensis Ord. Præd. Annum 1277. traditur scripsisse *mentarium in Ecclesiastem*, ut con ta ejus *super Metaphysicam* præte

(a) Diarium Eruditor. Italiæ Tom. 37. pag. 455. Acta Erudit. 1727. pag. 208. Memoriæ Trevoltinæ An. 1732. pag. 79. Ephemerides Eruditor. Parif. 1733. pag. 478. Bibliotheca Italica vulgata Tom. XIII. pag. 1.

Gerhardus a *Nazareth*, Laodicensis Episcopus circa Annum 1140. scripsit ad Gvilelmum Presbyterum *de conversatione virorum Dei in terra sancta commorantium*. Præterea Simlero teste *Vitam Abbatis Heliæ*, & *de una Magdalena* contra Græcos. *Ad ancillas Dei in Bethania*. *Contra Salam*, Templarium.

Gerardus Odonis sive *Oddonis* Ruthenensis Gallus, de Castro Rodulphi, Ord. Minor. & ab Anno 1329. Minister Generalis & Patriarcha Antiochenus, defunctus Catanæ in Sicilia An. 1349. scripsit *Quæstiones* & *Scripta de Logica*, & *in libros Ethicorum ac de Philosophia Morali*, quæ Trithemius c. 552. memorat. Ex his *Commentarii in X. libros Nicomacheorum Aristotelis* prodiere Venet. 1500. a quibus etiam *Doctoris Moralis* cognomen videtur tulisse, quod ei apud Waddingum p. 145. tribuitur, qui præterea ejus *Commentarios in varios S. Scripturæ libros*, & *in quatuor libros Sententiarum* commemorat: nec non *librum de figuris Bibliorum*, MStum in Cœnobio Mirapicensi, & *Sermones* de tempore. Quæstiones præterea duas MStas in Biblioth. Vaticana, 1. *utrum lumen augeatur per adventum novæ partis ad partem*, *utraque permanente* & 2. *utrum continuum componatur ex indivisibilibus*, & *resolvatur in indivisibilia*. Idem Waddingus testatur *Officium de stigmatibus S. Francisci*, quod a Franciscanis consuevit recitari, ab hoc Gerardo esse compositum. *Postillæ* ejus *in librum Sapientiæ* MSS. Patavii in Biblioth. S. Antonii, teste Thomasino p. 64.

Gerardus Monachus *S. Quintini* in Insula, scripsit *translationem venerandarum reliquiarum Crucis & Coronæ Dominicæ*, CPoli Parisios, quas reliquias, piæ memoriæ Dominus Ludovicus Rex Francorum (*a*) sibi ab Imperatore CPoleos (*b*) acquisivit. Scripsit etiam plurima *miracula* quæ *B. Elisabeth*, de Thuringia, post mortem suam (*c*) dicitur fuisse operata. Composuit etiam *Antiphonas* & *Responsoria* eleganti dictamine, in ejusdem Sanctæ festivitate cantanda. *Neumas* vero eisdem Anthiphonis & responsoriis quidam frater *Petrus*, Canonicus S. Autberti Cameracensis apposuit. Hæc de Gerardo Henricus Gandavensis cap. 52. & ex eo Trithemius cap. 486. qui ait claruisse An. 1270.

Gerardus Richenburgensis (Reiffenberg) infra *Stedarburgensis* & *Gerhous*.

Gerardus Episcopus *Savonensis*, supra, *Bergomensis*.

Gerardus Schidamus sive *Schiedamensis*, Batavus, Trithemio *Stredam*, Cangio *Schidanus*, Prior Carthusiæ Domus Apostolor. prope Leodium, An. 1443. diem obiit, scriptor *Speculi religiosorum*: *Dialogi duplicis*, *de vitiis & virtutibus*. *De decem præceptis*. *De cura pastorali* ad Abbatem S. Adriani. *De VII. Sacramentis* & *Sermonem* de tempore & de Sanctis. Vide Trithemium cap. 796. Valerium Andream p. 283. Svveertium p. 286. Huic putem etiam tribuendum tractatum *de Oratione* qui sub Gerardi Carthusiani nomine laudatur a Navarro.

Gerardus de Senis, sive Senensis, Augustinianus, quem Jacobus Philippus Bergomensis ad Annum 1355. ait imitatorem præcipuum fuisse *B. Ægidii Romani*, scripsisseque *in primum sententiarum* nec non *de præscriptionibus & usucapionibus*: & *de usuris & de montibus pietatis* sive mensis Lombardicis *Florentinorum cæterisque*. Eadem Trithemius cap. 610. Ex his *Lectura in primum sententiarum* edita Patavii 1598. teste Philippo Elssio p. 240. encomiastici Augustiniani, a quo præterea memorantur MSS. *Lecturæ in librum sententiarum* 2. 3. 4. *Quæstiones de intellectu agente*. *De principio Individuationis*, ad mentem *Ægidii*. *Quæstiones Quodlibeticæ*. *De Begardorum erroribus*. *Ad Clementinam de* he-

(*a*) Ludovicus IX. sanctus. Philippo Regi hoc Rigordus tribuit. Vidit Odoricum Raynaldum ad Annum 1502. n. 60.

(*b*) Balduino I. secundum Rigordum.

(*c*) Quæ An. 1231. accidit. Vide supra Tom. 2. pag. 70.

hæreticis. *Quæstiones ad Episcopos*, & *ad Episcopum Senensem*, *utrum bona pauperum Episcopo Diœcesano dispensare & in subsidium Civitatis*, *Rectore petente*, *vertere liceat*. * Si Azolino in lib. de pompis Senensibus credimus, floruit Gerardus iste non quidem An. 1355. ut indicasse videtur Fabricius ex Bergomensi, sed Anno 1340. quin & obiisse circa annum 1336. tenet P. Gandolfo in dissert. de ducentis Augustin. Inter opera ejus Philosophica accenset a Fabricio omissam quæstionem *de intellectu agente;* quod opusculum servatum olim Patavii scribit P. Gandolfo. Nec satis distinguit hic Fabricius inter scripta edita, & inedita Gerardi; quod tamen satis diligenter exequitur P. Gandolfo; ex quo intelligimus *Primum quodlibetum* prodiisse Viterbii An. 1587. fol. alterum Cæsenæ 1630. in 4. De usuris & Præscriptionibus Romæ 1556. 4. Reliqua nondum producta credo.

Gerardus de Silteto, Ord. Præd. circa Annum 1400. Scriptor *summæ de Astris*, divisæ in partes tres. Vide Jacobum Quetif T. 1. p. 725.

Gerardus silvæ majoris Abbas, supra, *Corbejensis*.

Gerardus ex Monacho Richenburgensi *Stidereburgensium* (*a*) sive *Stederburgensium* Monialium in diœcesi Hildesheimensi Præpositus ab A. 1163. ad 1209. scripsit *historiam de postremis annis Henrici Leonis* Ducis Bajoariæ & Saxoniæ ab Anno 1182. ad 1195. quo Henricus ille obiit, editam ab Henrico Meibomio avo cum notis Helmst. 1614. 4. & recusam in Henrici Meibomii nepotis scriptoribus rerum Germanicarum T. 1. p. 430. 436. subjuncto sicut in priore editione brevi Chronico Stidereburgensi ab Anno 1001. ad 1180. id. p. 450. 455. Meibomio jungendus, illustris Leibnitius T. 1. scriptor. Brunsuicens. pag. 849. seq. ubi Gerardi Historia Chronico Stederburgensi inserta legitur.

Gerardus de Stredam, supra, *Schidamus*.

Gerardus Suessionensis, supra,
dardi.

Gerardus Terlingus Brabanti
melita circa Annum 1500.
Chronici Huesdani.

Gerardus scriptor *Vitæ S. L*
supra, *Augustanus*.

Gerardus de Sutfanio, *Sutph*
sive *Zutphaniensis*, cujus vita s
Thoma Kempisio Tom. 3. Opp.
fuit ex primis fratribus Congre
Clericorum in Communi vive
a Gerardo Daventriensi, de quo
institutæ, defunctus Coloniæ Ar
ætatis 31. Ejus scripta: *De refo*
interiori sive *Virium animæ*, qui
Homo quidam descendit. Et *d*
cibus adscensionibus & *descensioni*
ritalibus. Incipit: Beatus vir
Hæc duo scripta edita Coloni
atque inde recusa in Bibliothe
trum, atque in novissima Lug
Tom. 26. p. 235. 289. Prætereа
nes varios hujus Gerhardi memo
themius cap. 677.

Gerbertus Aurelianensis Sch
Ord. Bened. in Cœnobio Flor
Præceptor Ottonis III. Imp. &
ti Regis Francorum atque ex
Bobiensi & S. Columbani Rem
hinc Ravennatensis Archiepisco
denique Papa *Sylvester II*. ab Ar
April. 2. ad Annum 1003. 12
In Conciliorum tomis exstant
pistolæ 1. ad Ascelinum (Azol
seu Adalberonem, Laudunense
scopum, ut accusatus ad Roma
nodum veniat. 2. ad Arnulfu
Remensi restituit Archiepiscop
3. ad Robertum Viceliacensem
tem, cujus Privilegia confirma
Epistolæ CLXI. quas Gerberti
utens nomine, Archiepiscopus
sis scripsit, & quibus ex Nico
Codice usus Baronius est, editæ
a Joan. Baptista Massono, Pap
tre Paris. 1611. 4. atque inde
dreæ du Chesne scriptoribus F
Tom. 2. pag. 789. 827. & in

(*a*) Vide Meibom. Tom. 1. p. 444. seq.

thecis Patrum Parif. 1644. 1654. tomo III. Colon. 1618. tomo X. & Lugd. 1677. Tom. 17. pag. 669. Ultima ex illis 161. Epiſtolis eſt data *ad Conſtantinum*, quam præfationis loco Gerbertus, præmiſit libro ſuo, adhuc inedito *de Numerorum diviſione*. Sed Ducheſnius præterea ex Codice Sirmondiano Tom. 2. ſcriptor. Francor. Pariſ. 1636. pag. 828. 843. vulgavit alias Gerberti *Epiſtolas LV.* quas in Bibliothecis Patrum repetitas non invenio.

Epiſtola ad Conſtantinum eundem, Monachum Floriacenſem, & poſtea Abbatem S. Maximini: *de Sphæræ conſtructione*, in Joannis Mabillonii Tom. 2. Analectorum pag. 212. (edit. novæ pag. 102.)

Sermo de informatione Epiſcoporum. id. pag. 103.

Præfatio ad Ottonem III. Imp. in locum Porphyrii a ſe illuſtratum. id. Tom. 1. p. 110. (edit. novæ pag. 106.) Librum ipſum Gerberti *de rationali & ratione uti*, præmiſſa eadem cum præfatione edidit Bernardus Pez Tom. 1. anecdotor. parte 2. pag. 149. Hoc ſcriptum reſpicit Fr. Benzonius, cum ait:

Logica cum volvis, quid tu, Gerberte, reſolvis?
Hinc orbi toto te præfert tertius Otto.

Accepta ſolutione de ratione uti & rationali, Gerberto reſolutori poſt Ravennam placuit Romam dare, donum videlicet Imperiale. Hæc Benzonius lib. 1. hiſtoriæ cap. 15. in Joan. Petri Ludevvig reliquiis veterum monumentorum Tom. IX. p. 249. & in Menckenii Tom. 1. ſcriptor. Germ. p. 980.

Epiſtola ad Sallam, Epiſcopum Urgellenſem An. 1001. & *ad Odonem* Epiſcopum Gerundenſem An. 1002. ſcripta, in Baluzii appendice ad Marcam Hiſpanicam p. 957. ſeq.

Epiſtola ad Adelboldum de cauſa diverſitatis arearum in trigonoæquilatero, Geometrice Arithmeticeque expenſo. In laudati Pezii anecdot. T. 3. parte 2. p. 82. 84.

Geometria diviſa capitibus XCIV. id. p. 7. 82.

Libellus *de ſanguine & corpore Domini* id. Tom. 1. parte 2. pag. 133. 148. Incip. *ſicut ante nos dixit quidam Sapiens*. ediderat ſed ſine nomine auctoris Lud. Cellotius appendice ad Hiſt. Godeſchalci Pariſ. 1655. fol. & ſub *Herigeri* Abbatis Laubienſis nomine Mabillonius prolegom. ad part. 2. Sec. 4. Benedictin. Sed ex fide Gottvvicenſis Codicis, Gerberto eum Pezius reſtituit.

Acta Synodi Remenſis An. 992. apud Centuriatores Magdeb. Centuria X. cap. 9. pag. 246. oppugnata a Baronio ad illum Annum num. 9. ſeq.

Sermo apologeticus *in Concilio Moſomenſi* An. 995. editus in Actis illius Concilii & in Centuriis Magdeburg. Tom. 3. p. 279. apud Baron. ad Annum 995. atque ineditis perperam a præſtantiſſimo Caveo accenſitus.

Rythmomachia edita Lipſiæ 1616. fol. cum arioſiſſ. Principis Auguſti, Luneburgenſium Ducis libris IV. de ludo Schacchorum.

Vita & paſſio S. Adalberti Urſini, Comitis Roſembergi, Pragenſis Epiſcopi, Gneſenſis Archiepiſcopi & An. 967. Martyris, Boemorum, Hungarorum, Polonorum, Pruſſorum Apoſtoli, edita ab Abrahamo Bzovio ex Codice Caſinenſi Rom. 1629. fol. una cum Sylveſtro II. Cæſio Aquitano a Magia & aliis Calumniis vindicato: (*b*) & in appendice ad tomum XX. Annalium, Rom. 1641. fol. Georgius vero Henſchenius, qui eandem Vitam edidit ex Codice Pragenſi in Actis Sanctor. T. 3. April. 23. pag. 178. Gerberti eam eſſe negat, quanquam monitu ejuſdem ſcriptam eique dicatam non diffitetur a monacho quodam SS. Bonifacii & Alexii. Eadem Bohuslai Balbini eſt ſenten-

(*a*) Hadr. Valeſius notis ad Adalberonem pag. 190. ſeq.

(*b*) Hæc apologia pro Sylveſtro II. recuſa Rom. 1678. fol. Vide Ephemeridas eruditorum Pariſienſes illius anni pag. 331.

tentia, qui hanc vitam in Bohemia sancta legendam offert. decad. 1. Miscell. Histor. regni Bohemiæ libro quarto. Pragæ 1682. fol. Sine nomine auctoris vulgavit etiam Canisius T. V. parte 2. Antiq. Lect. pag 332. (edit. novæ T. 3. p. 45.)

Dodecastichon in laudem *Severini Boethii* apud Baronium ad Annum 526. n. 18.

Sed quam idem memorat Baronius ad An. 992. n. 9. *Altercationem cum Leone nuncio Papæ Johannis XV.* nondum edita est quod sciam: uti nec liber *de Rhetorica*, aut quem *de compositione Astrolabii* composuit teste Ludovico Jacobo p. 214. Bibl. Pontificiæ. De studio scientiarum Mathemathicarum quo Gerbertus pro illa ætate ad miraculum effloruit, Joan. Wallisius cap. 4. Algebræ suæ Tom. 2. Opp. pag. 16. seq. ubi etiam de illius *Abaco* atque *Algorythmo*, sive libro *de numerorum divisione* quem scripsit Magistro in Hispania usus *Josepho* sapiente, qui & ipse libellum de multiplicatione & divisione composuerat. De eodem Gerberto plura Gvilelmus Malmesbur. lib. 2. hist. Anglor. p. 64. 65. ubi inter alia: *vicit scientia* Ptolemæum *in Astrolabio*, Alkindum (*a*) *in Astrorum interstitio*, Julium Firmicum *in fato*. *Ibi* (in Hispania) *quid cantus & volatus avium portendit, didicit. Ibi excire tenues ex inferno figuras: ibi postremo quicquid vel noxium vel salubre curiositas humana deprehendit. Nam de licitis artibus, Arithmetica, Musica, Geometria nihil attinet dicere, quas ita ebibit, ut inferiores ingenio suo ostenderet, & magna industria revocaret in Galliam, omnino ibi jam pridem obsoletas.* Abacum *certe primus a Saracenis rapiens, regulas dedit, quæ a sudantibus abacistis vix intelliguntur.*

Epitaphium, *Lotharii Regis* Galliæ An. 986. extincti, a Gerberto positum hoc fertur: (*b*)

Cujus ad obsequium coiere Duce
nus omnis
Quem coluit, fate Cæsaribus,
menta doloris
Cæsar Lothari prætendis luce J
Terrifici Martis quod erat con
in astro.

Et Ducis *Frederici*:

Francorum placito nomen tu
Frederici,
Quem proavi fudere Duces a J
ne Regum:
Officiis meritisque parem sopc
mus hausit,
Mercurii cum celsa domus tibi
be maneret.

* Præter epistolas omnes hic in aliam vulgavit Baluzius in libe correctione Gratiani. Data vero la ad Abbatem quemdam excu se a crimine simoniæ de quo acc tur cum Romanum Pontificatun cutus est. Vide Baluzium ibid. & ptores rei litterariæ Gallicanæ T pag. 26. præfat.

Joannes Gerbrandus de Leydis fi *danus*, Prior Carmelitarum Con Harlemensis diem obiit Anno 15 que Chronicon Egmondanum fi *batum Egmundensium Annales*, qu *Theoderico* a Leydis aliisque v Antonius Matthæus Lugd. Bat. 4. (*c*) oportet ab alio esse co tos, nam a S. Adalberto ab A. progrediuntur usque ad Annum Præter rem quoque hic Joannes Prædicatorum adscribitur, cum melita fuerit, testeque Trithem *storiam Ordinis Carmelitarum* t rit libris X. notus præterea *Hollandensium* quam deinde retr (*d*) diligentioreque studio scripsi *nicon Hollandiæ Comitum & Epis Ultrajectensium* a S. Willibrordo ad Annum 1480. Lucem hoc v Andreæ Schotti Bibliotheca in tomi primi scriptorum de rebus

(*a*) Ita lege cum Wallisio pro *Aleandreum*.
(*b*) Apud Pithœum XII. Scriptor. p. 525.

(*c*) Bibliotheque universelle T. XXIII.
(*d*) Adrian Pars in Indice Batavico p.

litorum a Francisco Svveertio, . 1620. fol. Cætera ejus apud m, Valerium Andream, Svveque in Athenis Belgicis referun- *ostilla Quadragesimalis*, *de Passio- ini*. *Sermones de tempore & de*, *æstivales & hyemales*. *De festis* :. *De B. Virginis doloribus*. *Li- mplorum B. Mariæ*. *Collationes* m.

us, *Gerohus*, *Gerochus*, Ordinis corum Regularium S. Augusti- rpositus Reichersbergensis in Ba- ab Anno 1132. ad 1169. De ejus : laudibus multa in Chronico erii Reichersbergensis pag. 226. od in Anno 1194. definens, ex phori Gevvoldi editione Mona- 1611. 4. recudi nuper curavit s Johannes Petrus Ludevvig, To- scriptorum de rebus Bambergen- Lipsiæ 1718. fol. In illo Chro- e scriptis Gerhoi pag. 237. (304.) gitur testimonium: *Quomodo vel* , *aut quantum dilexerit omnem* m *& omnem viam iniquitatis odio* t, *legentibus & scire volentibus*, *diversis* opusculis suis, quæ scri- l Papam Innocentium & ad Pa- Eugenium & ad Dominos Cardi- & in aliis opusculis ad diversos . *Similiter &* in Epistolis *suis quas ad diversos diversis tempori- ipsit*, *quæ etiam fere omnes adhuc ntur* in registro & Epistolario suo n duobus voluminibus. *Pro de- quoque sententia* de gloria homi- *Deum* assumpti & in *Deum* na- *qua diversos & graves contradicto- res impugnatores semper per omnem suam a juventute habuit*, *scripsit* a opuscula & Epistolas. *Primum causa*, *auctoritate Romanorum Pon- & Dominorum Cardinalium*, *& plurimorum Patrum*, *qui videban- lumna esse in Ecclesia eo tempore*, expositionem Psalmorum *in octo nibus*, *scripsit & opusculum* contra llos Petri Abailardi *ad Episcopum Frisingensem Ottonem*, *fratrem regis Chuonradi*, *&* ad *ipsos* Frisingenses *diversa opuscula & scripta*. *Item plurima scripta* ad Episcopum Pragensem Danielem, libellum de fide *rogatu Domini Henrici Cardinalis Presbyteri*. *Opusculum* ad Papam Adrianum (IV.) Dialogum inter Græcos & Latinos. *Libellum* de glorificatione filii hominis *ad Archiepiscopum Saltzburgensem Eberhardum*. *Novissime opuscula* ad Papam Alexandrum (III.) *& ad Dominos Cardinales*, *&* ad Episcopum Babenbergensem Eberhardum *de eadem re*. *Præterea alia multa ad diversos scripsit*, *quos omnes commemorare longum esset*. Ex his edita hujus Gerhoi exstant:

Liber *de gloria & honore Filii hominis*, sive *de glorificatione Naturæ humanæ in Christo*, ad Hermannum, Episcopum Brixiensem, in Bernhardi Pezii Tomo 1. Anecdotorum parte 2. pag. 164. 280. In hoc libro suorum *in Psalmos* commentariorum meminit pag. 163. 331. & libelli *de novitatibus sui temporis* pag. 169. nec non opusculi de Fide in illud: *Mulierem fortem quis inveniet?* pag. 170. & opusculi *ad Papam Hadrianum IV.* pag. 256.

Liber contra duas hæreses Nestorianorum, & excommunicatos Presbyteros eorumque Sacramenta admittentium, ad Godefridum, Abbatem Admontensem, pag. 283. 314. Huic libro inserta pag. 297. Epistola *Hugonis* Radingensis, instituens probare, Sacramenta Presbyterorum depositorum nulla esse.

Epistola ad Eberhardum, *Episcopum Babenbergensem*, quomodo secundum *Hilarium* glorificaturus Filium Pater fit major. ibid. pag. 317. 326. In Codice (a) Heilsbrunnensi scriptor hujus Epistolæ vocatur *Gerhardus* de Richensberge.

Epistolæ quatuor pag. 329. 334. In quibus memorat scriptum suum *de Quæstionibus Græcorum & Latinorum*, pag. 330.

Syntagma de Henrico IV. & V. Impera-

(a) ...ohannes Ludovicus Hockerus pag. 47. MSS. Heilsbrunn.

ratoribus , *&* *Gregorio VII. nonnullisque insecutis Pontificibus Romanis*, vulgatum a Jacobo Gretsero Ingolstadii 1611. 4. & recusum in Tomo sexto Gretseri Operum.

Vitæ Abbatum Formbacensium, *Berengeri* & *Wirntonis*, Ordinis Benedictini , in laudati Pezii Anecdotis Tomo 1. parte 3. pag. 399. 420.

Liber *de ædificio Dei* , seu de studio & cura Disciplinæ Ecclesiasticæ , fide & officio , ac diligentia Episcoporum, & aliorum Clericorum, quorum conditionem non inferiorem vita Monachorum esse docet , id. Tom. 2. parte 2. pag. 225. 436. ad Chunonem Ratisponensem Episcopum, & illo defuncto ad Presbyterum (Arnonem .)

Liber Epistolaris *ad Innocentium II.* Pontificem Maximum, de eo *quid distet inter Clericos Seculares & Regulares* . ibid. pag. 439. 504.

Expositio *in Psalmum LXIV.* (*LXV.*) sive liber *de corrupto Ecclesiæ statu* ad Eugenium III. Papam, in Baluzii Miscellaneis pag. 63. 235. præmissa post Eugenii obitum Epistola ad Henricum, Presbyterum Cardinalem, subjunctisque pag. 236. Eugenii litteris Gerhoi scriptum approbantibus : quo multa scitu dignissima contineri Baluzius annotavit . Inter alia non laudat Gerhous, quod pro Ecclesia Romana cœpisset *Curiæ Romanæ* nomen frequentari.

Tractatus *adversus Simoniacos* , capite mutilus, in Edmundi Martene Tomo V. Thesauri Anecdotorum pag. 1459. 1496.

In opere *de investigatione Antichristi* Gerhoum Folmari Nestorianismum oppugnasse notat Stevartius , propius ipsum *ad Putheristarum ubiquitatem* accessisse conquestus. Vide Tom. 26. Bibliothecæ Patrum Lugdunensis p. 240. & supra in *Folmaro*.

Contra Gerhoum hunc rigidiorem insectatorem Clericorum secularium, habitus A. 1130. Conventus Ratisb[...] sis , quo Marcus Hansitzius To[...] Germaniæ sacræ p. 228. * Non [...] tenda hic est epistola Eberhardi [...] bergensis Episcopi ad Eberhardum [...] burgensem Archiepiscopum adv[...] Gerhoum scripta , quod docuerit [...] *vinitatem in Sacramento altaris a s[...] tibus vorari* , *ac Christum qua hom[...] Patri æqualem esse* . Tum & alt[...] ejusdem Eberhardi ad Salzburg[...] Præpositos, quibus scripta sua adv[...] Gerhoum discutienda transmittit [...] tem alia ejusdem epistola ad A[...] mum , qua expendit sententiam [...] hoi de gloria filii hominis. Tres [...] epistolas evulgavit P. Pez in cod[...] plomatico pag. 444. &c.

Sunt ibi præterea epistolæ qu[...] Gerhoi hic nequaquam indicatæ [...] bricio, quarum prior est ad Abb[...] Vindbergensem narrans quid gestu[...] in sua cum Berhardo Bambergen[...] sputatione. Tota collectio epistolis [...] stat XXIV. quæ fere omnes Gerh[...] auctorem habent , quædam ver[...] eumdem Gerhoum scriptæ sunt.

Gerlacus Petri, infra , *Petri*.

Gerlandus, supra , *Gerardus* cum [...] *rengario* faciens p. 38. seq.

Germanus Autissiodorensis Epis[...] ab Anno 418. ad 448. (*a*) succes[...] Amatoris , cujus vitam vide in [...] Sanctorum Calendis Maji pag. 5[...] & vitam Germani ipsius Tom. 7[...] lii 31. Sammarthanos Tomo 2. G[...] Christianæ pag. 267. supra *Constan[...]* Lugdunensis Tom. 1. pag. 423. & [...] *cus* Tom. 2. pag. 106. Quanquam [...] Fide Christiana & adversus Pelag[...] in Britannia atque in Galliis st[...] traditur decertasse , scriptum t[...] Germani hujus nullum exstare co[...] ri.

Germanus Parisiensis ab Anno [...] ad 576. Archiepiscopus, Synodis [...] siensibus An. 557. (*b*) & 573. pra[...]

E

(*a*) Vide Henrici Norisii historiam Pelagianam lib. 2. cap. 12. p. 166. seq. Tillemont. Tom. XV.

(*b*) Vide Sirmondum Tomo 1. Concil. Galliæ p. 313. Carolum le Cointe Tomo 1. An[...] Francorum pag. 825. seq. Sammarthanos To[...] pag. 404.

Ejus *Epistola ad Brunechildem*, Reginam Galliæ, de revocando a belli consilio Conjuge Sigeberto Rege adversus fratrem Chilpericum, apud Sirmondum Tomo 1: Concil. Galliæ Tom. 1: pag. 355. & apud Labbeum Tomo V. p. 923. Harduinum in appendice Tom. 3. pag. 2083. Coletum Tomo VI. &c.

Missa propria Germani Episcopi, nescio cujus, MSta in Bibliotheca Bodlejana memoratur in Tomo secundo V. C. Georgii Hickesii inter Codices MStos librorum septemtrionalium p. 83.

Richardus de S. Germano, scriptor *Chronici* rerum per Orbem gestarum ab excessu Gvilelmi, Siciliæ Regis, sive ab Anno 1189. ad 1243. editi ex Bibliotheca Cassinensi a Ferdinando Ughello, Tomo tertio Italiæ sacræ (editionis novæ T. X.) inter anecdota p. 173. 242.

Annales *Gernrodenses*, supra, *Andreas Hoppenrodius*. T. 1. p. 94.

Gero, vide, *Kero*.

Gerpo, vide, *Guerro*.

Joannes Charlerius de *Gerson* sive *Gersonus* Doctor & Cancellarius Academiæ Parisiensis, virtute cordata atque eruditione memorabilis, rebus humanis valedixit Lugduni, defunctus in exilio. An. 1429. ætat. *66*. 12. Jul. Vide Hermann. ab Hardt Tom. 4. p. 1583. seq. Causas quare Cancellariam dimittere libenter voluit, exponit Tom. 4. edit. Dupin. pag. 725. Vide & de extremis ejus Tom. 3. pag. 760. seq. & 765. Natalis Alexander, cum *Venerabilem* & *Christianissimum Doctorem* appellasset Gersonem, notatus eo nomine a Censoribus, ita se defendit Tom. VII. Histor. Eccles. pag. 92. *Hos ne titulos honoris Gersonio invident?* Christianissimi Doctoris *nomine non a me primum insignitus est*, *sed a multis seculis ita celebratur*. *Sic ipsum appellat Nobilissimum Capitulum Primatialis Ecclesiæ Lugdunensis*, *in Epistola ad Basileensem Episcopum An.* 1504. *scripta*. Est profecto, *inquit*, ejus doctrina sana, clara, salubris & devota, & inter cæteras ad pellendos animi morbos aptissima, usque adeo, ut jam *Christianissimus Doctor* Divus Gerson passim nominetur. *Sic licuit Religiosis sodalitiis*, *Doctores suos variis honorum titulis exornare*, *hunc* Subtilem, *istum* Irrefragabilem, *hunc* Fundatissimum, *istum* Illuminatum, *hunc* Dulcissimum, *istum* Ordinatissimum, *hunc* Facundum, *istum* Profundissimum, *illum* Resolutissimum *Doctorem appellando*. *Quidni liceat Venerabilem Gersonium*, *sanctimonia non minus quam doctrina insignem*, *qui strenuam Ecclesiæ*, *tempore schismatis*, *navavit operam*, *quem post obitum miraculis claruisse*, *citatæ Lugdunensis Ecclesiæ litteræ testantur*, *ipseque Odoricus Raynaldus agnoscit ad Annum* 1430. *num.* 22. Doctoris Christianissimi *nomine celebrare?* Plura Gersonis, sive Jarsonis, ut T. 2. p. 171. vocatur, elogia e Synodorum & celeberrimorum Doctorum suffragiis collegit Joan. Launojus de frequenti Communione c. III. pag. 37. seq. cap. VI. pag. 90. seq. & in Historia Gymnasii Navarrei pag. 509. 532. qui de Gersonis etiam vita diligenter disserit pag. 480. seq. Digna lectu etiam quæ uberius de vita ejus præter Dupinium commentatus est V. C. Hermannus ab Hardt in parte quarta tomi primi historiæ Concilii Constantiensis, in quo ipso optime meritum Gersonem docet.

Quam plurima scripsit Gerson soluta oratione, quædam etiam Carmine: (*a*) non pauca Gallice (*b*) quoque: Latina sæpius in plures collecta tomos lucem viderunt.

1. Argentorati per *Joannem Geiler Keiserbergium* 1488. fol. 3. Vol. cujus edi-

G

(*a*) Ut libros quatuor de Consolatione Theologiæ, Boethii exemplo scriptos Tom. 1. pag. 130. Cætera exstant pleraque tomo quarto editionis Dupinianæ, p. 513. in Magnificat & p. 734. seq. ubi Æmiliam ducunt libri XII. Josephinæ sive de S. Josepho sponso Mariæ, carmine heroico. Gallica etiam quædam in edit. Dupin.

(*b*) Sermones e Gallico translatos Latine per Joannem Brisgoicum Theologum, aliaque pag. 303. memorat Launojus p. 506. seq. Gymn. Navarr.

editionis ordinem & ſcripta perſequuntur Geſnerus, Simlerus, Friſius in Bibl. & Poſſevinus, apud quem habes etiam Catalogum ſcriptorum Gerſonis quem frater ejus miſit ad Anſelmum Monachum Cæleſtinum. Maxima pars Argentoratenſis editionis etiam per titulos ſuos & librorum initia exponitur a Trithemio cap. 755. Hæc editio recuſa Argentor. 1494. & Baſileæ: atque appendix, ex Wimphelingiana (de qua mox) editione, A. 1502.

2. Spiræ 1499. per *Jacobum Wimphelingium*, fol. quatuor partibus, cujus editionis ordinem & ſcripta ſingula exponit, Wimphelingii etiam præmiſſa præfatione Launojus in hiſtoria Gymnaſii Navarrei pag. 495. ſeq. Eadem præfatio Tom. 3. edit. Dupinianæ, pag. 898. ſed pro A. 1401. ibi legendum 1501. Wimphelingianæ editionis veſtigiis inſtitere Baſileenſis A. 1518. Pariſienſis A. 1521.

3. Editionem Pariſienſem A. 1606. fol. curatam *ab Edmundo Richerio*, & ſimiliter quatuor digeſtam partibus, recenſet Caveus, & ante eum Labbeus Tom. 1. de S. E. pag. 566. 582. Idem dolet nullum ſatis in his editionibus obſervatum ordinem, ſuadetque Gerſonis opera diſtingui in partes ſex, *Hierarchica*, *Moralia*, *Myſtica*, *Dogmatica*, *Concionalia* & *Miſcellanea*.

4. Placuit ab eo tempore Clariſſimo Viro *Ludovico Ellies Dupinio* luculentam Operum Gerſonii editionem dare, excuſam Amſtelod. (licet titulus Antvverpiam præferat) 1706. fol. caſtigatam, tomis quinque, quorum *primus* poſt Vitam Jo. Gerſonis & Gerſoniana de facie rerum illius ætatis (*a*) & de Gerſonii doctrina ac ſcriptis eruditas diſſertationes, complectitur Opera ejus dogmatica, de Religione ac Fide: *Secundus* ſpectantia ad Eccleſiaſticam πολιτείαν, diſciplinamque. *Tertius* Moralia cum aſceticis ſcriptis atque homiliis. *Quartus* exegetica & miſcellanea, ſcriptaque verſibus. *Quintus* que mantiſſæ loco adjunctus comp tur *Joannis Parvi* juſtificationem Burgundiæ, ſuper cæde Ducis Au nenſis A. 1407. commiſſa & Acta cil. Pariſ. A. 1413. ſq. & Con 1415. (Confer Hardtii Hiſtoriaı 3. & T. 4. p. 337. 388. 728.) al monumenta ſpectantia ad conden dam ſententiam Joannis Parvi, q rannum a quolibet jure occidi d rat. Hæc operum Gerſonianorum tio optima, diſtincte atque acc recenſetur ab Oudino Tom. 3. p. ſeq. ut actum agere mihi non lic

Ad fratrem ſuum *Nicolaum* Ca num de altero fratre ſuo *Johanne* eundem Ordinem recepto, Gerſon piſtolæ leguntur Tom. 3. edit. D pag. 741. ſeq. Dialogus cum Soror Gallice pag. 805.

Nonnulla Gerſonis ſcripta rec a Goldaſto in Monarchia Imperii

De excommunicationis valore To pag. 248. 250.

De poteſtate Eccleſiaſtica & origi ris ac legum Tom. 2. (al. 3.) pag.

Concordia quod plenitudo pot Eccleſiaſticæ ſit in ſummo Pontifi in Eccleſia p. 1405.

Sermo ſuper proceſſionibus faciend viagio Regis Romanorum (Sigiſmı *ad Petrum de Luna* (Benedictum X pag. 1406.

Libellus de auferibilitate Papæ 1411.

De modo habendi ſe tempore Sch tis pag. 1421.

De diſſidiis & ſchiſmatibus præ p. 1424. ſub *Theophori* nomine.

De unitate Eccleſiaſtica p. 1426 *ſtatibus Eccleſiaſticis* p. 1431.

De modo vivendi omnium fidelium 1438.

Sermo de tribulationibus ex defe Eccleſiaſticorum regimine p. 1441.

Tres Tractatus *de Schiſmate* pag. 1450. 1454. *Trilogus* p. 1494.

S

(*a*) Acta Erud. 1706. pag. 291. ſeq. Biblioth. choiſie Tom. X. Nova litterar. Germani 1707. p. 303.

Sermo coram Papa apud Tarasconam p. 1461. Quatuor Considerationes de Pace pag. 1470.

Epistolæ duæ pag. 1474. totidemque *Sermones* coram Alexandro V. p. 1475. & Benedicto XIII. p. 1482.

Propositio coram Anglicis p. 1488.

Disceptatio mendicitatis & proprietatis p. 1507.

Sermo vigilia Dominicæ Palmarum pag. 1510.

An liceat a Papa appellare p. 1515.

Libelli duo contra Petrum de Luna pag. 1518. 1521. Hactenus apud Goldastum.

De Simonia abolenda emendatius & integrius edidit Hermannus ab Hardt T. 1. historiæ Consilii Constantiensis parte IV.

De modis uniendi ac reformandi Ecclesiam in Concilio Universali, ad Petrum de Alliaco, scriptum A. 1410. ibid. parte V. cum laudati Hardtii commentatione de emendationis Ecclesiasticæ disciplinæ a Gersone desideratæ fatis in Germania sub Sigismundo, Alberto, Friderico III. & Maximiliano Imperatoribus.

Oratio habita in Concilio Constantiensi, tertio die a fuga Joannis XXIII. id. T. 2. pag. 165.

Oratio propemptica An. 1415. ante Iter Sigismundi Imp. in Hispaniam id. pag. 469. 484.

Demonstratio, Petrum de Luna, sive Benedictum XIII. esse hæreticum & Papali dignitate exuendum. id. pag. 566. 587.

De probatione Spirituum. id. Tom. 3. p. 28. adde quæ notavit celeberr. Hardtius Tom. 4. pag. 490.

Judicium de protestatione & revocatione in negotio fidei, ad eluendam hæreseos notam. id. p. 39.

Epistola ad Vinc. Ferrerium Ord. Præd. sectæ Flagellantium (*flagellantibus favebat, quod eorum erronea dogmata ignorabat*) patrocinantem An. 1417. id. T. 3. pag. 95.

Judicium de dogmatibus Matthæi Grabonis id. p. 113.

Consilium de causa Bohemorum & Jacobi de Missa super Communione sub utraque, uberius discutienda. T. 3. pag. 766.

De potestate Ecclesiastica. Tom. VI. pag. 78. Considerationes XIII. ut in Gersone Dupinii Tom. 2. p. 226.

Laudatus Hermannus ab Hardt (*a*) notat primæ editionis operum Gersonis, tribus voluminibus constantis & An. 1488. vulgatæ, quartum veluti volumen habitum quod ante quadriennium lucem viderat Coloniæ 1484. per Joannem Kœlhof de Lubeck, licet nulla Gersonis complexum scripta, sed aliorum virorum doctorum qui circa idem tempus de similibus argumentis scripsere, *Henrici de Hassia*, *Henrici de Hoita*, *Wilhelmi Orem*, *Johannis Hus* & *Theodorici Urie*. Neque horum scriptorum ratio habita in quarto tomo sive appendice quam Wimphelingius adjunxit.

Tribui etiam solent a nonnullis Joanni Gersoni, præclari libri quatuor *de imitatione Christi*, ut in Codice MS. exarato Anno 1466. Florentiæ, de quo celeberrimus Montfauconus p. 373. Diarii Italici, & in editionibus antiquis sine loco & anno, atque Mediolanensibus 1488. Venet. 1488. 1501. 1518. Parisiensibus 1489. 1491. 1500. 1513. 1515. &c. nec non ab interpretibus Florentinis qui in linguam Hetruscam transtulere, Antonius de Filicaja An. 1510. de quo Julius Niger p. 59. Historiæ scriptorum Florentinorum: & Lambertus Cajetanus Ponsampierius An. 1723. Sed in nulla leguntur operum Gersonis editione, nec illis annumerantur in Catalogo (*b*) quem scripsit & ad Anselmum Ord. Cælestini Monachum misit frater ipsius Gersonis: & Gersonem, qui Monachus non fuit, auctorem non esse probat Joannes Launojus in libro *remarques sommaires* pag. 96. seqq. & Virginius Valeschi contra Pon-

(*a*) Præf. ad Tom. 1. §. 4.

(*b*) Exstat apud Possevin. T. 1. apparatus. pag. 883.

Ponsampierium. Itaque aliis, sicut Bellarmino de scriptoribus Ecclesiasticis, probabilius visum fuit auctorem esse *Joannem Gersen* (al. *Gessen* vel de *Gessate*) quem faciunt Abbatem S. Stephani Vercellensem Ord. S. Benedicti ab Anno 1230. ad 1245. Huic Gersenio tribuit inscriptio MSti Codicis in Monasterio Aronensi, (*a*) quod olim fuit Monachorum S. Benedicti, deinde domus Novitiorum Societatis Jesu: atque hinc editiones Constantini Cajetani Paris. 1616. 12. Francisci Valgravii Parisiens. 1638. 12. Francisci Delfeau ibid. 1674. 8. ne dicam de scriptis quamplurimis, hac de controversia editis, quæ referre licebit infra in *Thoma Kempisio*. Sub ejusdem Gersenii nomine Bernardus Pezius Tom. 1. anecdotorum pag. 565. 650. e Codice Mellicensi vulgavit *librum* quem inscriptio *aureum* vocat, in tres partes divisum *de professione Monachorum*, sed stylo qui plane diversus est a libris de imitatione Christi. * Dum Viennæ in Austria agerem, lustraremque vetustos codices celebris Abbatiæ S. Mariæ ad Schotos Ord. S. Benedicti, incidi in scriptum quoddam breve ex ipsa, ut quidem ego conjectabar, Gersonis manu profectum, disputatiunculam quandam ferens *an* scilicet, *liceat de absente detrahere*. Hanc ego quidem non descripsi, cum per tempus non liceret, sed adnotavi titulum atque postrema illius verba, inspecturus per otium num reipsa dissertatiuncula hæc inter edita legeretur. Exstare dein scriptum quoddam simile animadverti inter opera Gersonis a Dupinio recusa tom. 2. p. 3. p. 473. & quamquam exordium utrimque sit idem, adhuc tamen postrema verba diversa esse comperi, nam manuscriptum sic desinit: *nulli in contemptum*, quæ verba in editis frustra quæsivi. Suspicor igitur, nec immerito, Viennense hoc scriptum ab editis disc re, neque huc usque lucem asp Quod vero judicaverim ipsam esse sonis manu descriptam lucubratio fecit ipse ejus titulus ita expressus *hannes Gersen Sc.* quod interpret Joannes Gersen scriptor. Num e sus sim conjector, viderint docti

S. Gertruda sive *Gertrudis*, gen bilis, Abbatissa Ord. Bened. so *Mechtildis* Sec. 13. (*b*) hoc loco terenda erat mihi, quia Gern (*c*) scripsit: sed locum hunc da pace Lectoris volui, quoniam] versæ exstant *Joanne Justo Lan* Carthusiano interprete, *libri q insinuationum Pietatis*, editi cum ejus Parisiis 1513. 1578. 8. Colo & Paderbornæ, ut Italicam vers omittam, vulgatam Venet. 15 Quantum tribuendum ejus visio docet B. D. Joan. Henrici Feu Gynæceum hæretico fanaticum p Alia *Gertrudis de Oosten.* defuncta phis An. 1358. de cujus Vatici cta Sanctor. T. 1. Januarii 6. p seq. Alia soror Caroli M. de qua eadem Tom. 2. Martii 17. pag seq. & vita Gertrudis Nivellensi batissæ in Brabantia, quæ An. 6 biisse traditur, id. pag. 594. seq.

Gervasius Dorobernensis sive C *riensis*, Ord. Bened. circa Annum de quo post Lelandum cap. 216 leum III. 48. Pitseum pag. 168. nus Tom. 2. Opp. pag. 1160. (ad X. scriptores Hist. Angliæ pag. seq.) Ejus *de combustione & repa Cantuariensis Ecclesiæ* An. 1174. se diit edente inter illos decem scri Rogero Tvvisdeno, Lond. 165 pag. 1289. 1303. *Imaginationes* si scriptio *discordiarum inter monacho tuur.* & *Balduinum Archiepiscopu* Annum 1184. seq. ibid. p. 1303. *Chronica rerum a Britannis*, *Sa*

(*a*) Adde Dupin. Gersoniana p. LXXIX. seq. LXXXIII.

(*b*) Alii ut Bzovius ad Annum 1201. n. 10. alii ut Caveus ad Annum 1251. alii ad 1300. referunt.

(*c*) *Offenbahrung, und leben der heilige fraven* Gertrudis. Colon. 1657. 1674. Godfrid. Arnoldi historiam Theologiæ My 295.

& Normannis gestarum ab Anno 1122. ad 1199. pag. 1334. 1628. In extremo hujus operis, librum secundum Chronicorum Gervasius pollicetur, qui ab initio regni Joannis debebat capere initium. *Actus Pontificum Cantuariensis Ecclesiæ*, ab Augustino Anglorum Apostolo usque ad Hubertum qui Balduini successor Archiepiscopus A. 1205. obiit, pag. 1629. 1684. Præter hæc in lucem edita Gervasii scripta Lelandus memorat librum *de regiunculis Britanniæ primæ, atque sedibus pontificiis in ea constitutis, ac Monasteriis in eadem a Nobilitate constructis*. Hunc in plura scripta distrahunt Baleus, Pitseusque, qui etiam nescio qua fide referunt inter Gervasii lucubrationes, *Historiam Britonum a gentis origine*.

Gervasius Cicestriensis, Anglus, Presbyter, Thomæ Bechketi Archiep. Cantuariensis familiaris, circa Annum 1160. scripsit *Commentarium in Malachiam*, quem MS. ex Jamesio Caveus memorat, & *opus tersum, luculentum, eruditum*, vocat Lelandus cap. 187. multa illustria in eo de Ordine Sacerdotali legi testatus: unde Pitseus ei tribuit librum *de Sacerdotalis Ordinis institutione*. Etiam *librum Homiliarum* & *Commentarium in Psalmos* ex eodem Lelando notant Baleus II. 96. & Pitseus p. 225. Alium fuisse non dubito *Gervasium Cestriensem* (licet idem videtur Jacobo Longo pag. 743. Bibliothecæ Biblicæ) qui *in Esaiam* & *in Prophetas minores* scripsit, *Homiliasque* & *Epistolas* 250. MStas in Cœnobio Steinfeldensi Ord. Præmonstr. Ex his Epistolas LXX. vulgavit Parif. 1663. Norbertus Callieu, sed CXXX. ex Codice Steinfeldensi nuper Carolus Ludovicus Hugo, Abbas Stivagiensis, in limine T. 1. sacræ antiquitatis monumentorum, Stivagii 1725. fol. qui etiam de vita hujus Gervasii consuli poterit. Fuit is Honorii III. Pœnitentiarius, & ab Anno 1209. Generalis *Præmonstratensis*, ab An. autem 1219. ad 1228. Episcopus in Gallia *Sagiensis*. De quo Sammarthani Tom. 3. Galliæ Christianæ pag. 970. & Johannes le Paige in Bibliotheca Præmonstratensi pag. 305. 924. ubi Epitaphium, quod ipse posuit sibi hunc in modum:

Anglia me genuit, nutrivit Gallia, sanctus
Justus, Thenolium, Præmonstratumque dedere
Abbatis nomen: sed mitram Sagia, tumbam
Hic locus, (a) oretur ut detur spiritus astris.

* Collectio epistolarum Gervasii ab Hugone Stivagiensi an. 1732. (non 1725. ut male hic Fabricius) vulgata epistolas numerat 137. non 130. ut minus diligenter Fabricius; quamquam fateor non omnes in ea collectione epistolas Gervasium auctorem habere.

Gervasius Melkelejus, sive *de Melkeleja*, Anglus Poeta, Rhetor, Mathematicus & Philosophus, auctor epitaphii in Gvilelmum, Henrici III. Angliæ Regis Mareschallum, defunctum A. 1219. quod refert Matthæus Paris p. 410.

Sum quem Saturnum sibi sensit Hibernia, Solem
Anglia, Mercurium Normannia, Gallia Martem.

Ejus librum *de saltu lacteo*, sive de arte dictandi, & de scribendis versibus & epigrammata atque epitaphia memorat Pitseus pag. 293. secutus Baleum III. 77.

Gervasius de Parco, Monachus Eboracensis, Ordinis Benedictini, & Abbas Parshensis circa Annum 1160. amicus Ealredi, sive Adilredi, Abbatis Rievallensis, cujus *Speculo charitatis* præfixit Prologum teste Lelando cap. 168. atque Baleo X. 52. ubi & *Epistolas* ejus ad Ealredum memorat, uti ex Baleo Pitseus pag. 216.

Gervasius Archiepiscopus ab An. 1036. ad 1067. *Remensis*, cujus *Epistola ad Evenum*, S. Melanii Abbatem, de mira-

(a) Sepultus in Ecclesia de Sillejo Ord. Præmonstr. in diœcesi Sagiensi.

raculis S. Melanii Sec. VI. Episcopi Rhedonensis, edita a Bollando in Actis Sanctorum Tom. 1. Januarii 6. p. 333.

De Sanctis fratribus ac Martyribus ut ajunt sub Nerone Mediolanensibus *Gervasio* ac *Protasio* Epistola S. Ambrosio supposita exstat in appendice Tomi 1. Operum editionis novæ Benedictinorum p. 484. & in Actis Sanctorum Tom. 3. Junii 19. pag. 821. ubi longe plura ad eorum reliquias cultumque facientia, & apud Baronium ad Martyrolog. 19. Junii. Alia *Acta Nazarii*, *Gervasii*, *Protasii* & *Celsi*, Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr. Surium 19. Jun. Græce auctore Metaphraste MS. in Bibliotheca Cæsarea Tom. 8. Lambec. pag. 250. 258. 262. Bibliotheca Coisliniana pag. 211. Miratus sum ea in Actis Sanctorum non exstare, ubi erat locus Tom. VI. Julii 28. * Antistitis hujus epistolæ geminæ extant in collectione epistolarum, Gelberti & in collectionibus Conciliorum, sicut & in collectione Historicorum Galliæ apud Duchesnium. Harum altera dirigitur ad Nicolaum II. altera sed postrema sui parte mutila ad Alexandrum II. Romanos Pontifices, de quibus vide Historiam Literariam Galliæ Tom. VII. pag. 583. Ibi pariter ex Montfauconio indicantur extare in Bibliotheca Vaticana fragmenta literarum Gervasii Remensis, & Hugonis Lugdunensis Legatorum Apostolicorum. Id tamen mendose scriptum est de Gervasio, qui numquam legatione Apostolica functus est. Insuper acta coronationis Philippi Regis Francorum, quæ sub titulo *conventus Remensis Anni* 1059. leguntur in collectionibus Conciliorum Gervasio huic deberi contendunt Historiæ ejusdem literariæ scriptores.

Gervasius Ricobaldus, Ferrariensis, Canonicus Ravennatensis, scriptor *Pomarii*, sive *Chronici totius Orbis* ex pomariis multis unum conserere se professus, *ex pomariis Hieronymi*, *Prosperi*, *Mileti*, *Isidori*, *Eutropii*, *Pauli Diaconi*, *Rufini*, *Petri Trecensis*, *Pauli Orosii*, & *T. Livii*. In sex illud libro viditur teste Vossio pag. 500. quo tres primores ab Orbe condito ad C stum natum, tres posteriores a Ch nato ad Annum 1300. progredius ita, ut quartus exhibeat gesta Imp torum aliorumque Principum: qui Orbem terrarum describat, sextus nique successionem Pontificum sedi que illustrium quatuor Antioche Hierosolymitanæ, Alexandrinæ & vennatensis persequatur, omissis C stantinopolitanis, quod non ab Ap lorum temporibus, sed a Constan Magni ætate cœperint. Hoc opus cum Reginone & Sigeberto in lu dare voluit Petrus Scriverius, nec publice exstat quod sciam, neque *epitome*, cujus apud Hieron. Rub mentio. Itaque & videtur ignotus se Benedicto Bacchinio, clarissimo gnelli, qui Vitas Pontificum Rave tens. scripsit, editori. Desideratum esse nec repertum cum Scriverii Bi theca, sectione publica distrahere Sandio testatus est V. C. Johannes C gius Grævius. Sed MS. hodie serv iste Codex emtus cum aliis Scriv nis ab Augusto gloriosæ memoriæ ce in Bibliotheca Gvelpherbytana quo partem de Imperatoribus a C lo Magno ad Annum 1298. edidit clarus Eccardus Tomo 1. scripto medii ævi pag. 1150. & aliam de tificibus Romanis a Petro Apostol Annum 1300. pag. 1190. nec no alio Codice Regio Berolinensi pag. 1 1298. *Compilationem Chronologican* Orbe condito ad Annum 1312. A Codicem MS. Pomarii servat Biblio ca publica Leidensis ex legato cel rimi Viri Jacobi Perizonii. Exstat que in Bibliotheca Altdorfinæ A miæ ex legato Oelhafiano, ut didic celeb. Jo. Davidis Kœleri direct Freheriano p. 12. ne de Vaticano dice & Mutinensi jam referam, au Italica versione Comitis Matthæi riæ Bojardi.

Gervasius Tilberiensis, Friderico S h

lio Tom. 2. Operum pag. 594.
ſis, Geſnero *Tilgertenſis*, Poſ-
ilgerienſis, aliis *Tillebeſius*, vel
rgenſis, Lycoſtheni *Tibelenſis*,
cap. 181. *Tillebirius*, Anglus,
Tillæ curia, oppidulo Oſtro-
n in littore æſtuarii Tameſis
Profectus in Germaniam & cha-
mi IV. ab Anno 1208. ad 1218.
ori, qui maternum genus a no-
mina Anglica deduxit: inde ab
oris, Cancellariique & Regni
iſis, ſive in regno illo Impe-
dæ Mareſchalci auctus dignita-
dedicavit *Otia Imperialia*, (*a*)
origine rerum repetitum Hiſto-
eographicum opus & Phyſicum,
um per *tres* libros, ſive *deciſio-*
uod primus integrum edidit il-
Leibnitius Tomo 1. ſcriptorum
cenſium pag. 881. 1004. Operi
ta *Epiſtola* Gervaſii ad Magi-
ohannem Marcum, Imperato-
etarium, qua eum rogat, ut ſit
ilcedinem Principis & devotio-
oditi liberalitas ejus dextra me-
, *ut quod in me operatur pia de-*
merendum, te mediatore operetur
incipis largitas ad gratificandum.
emendationes ex quatuor Co-
MStis Parif. & ſupplementa ad-
om. 2. pag. 751. 784. Partem
ex Codice Helmſtadienſi edide-
præclarus Joachimus Johannes
s, Helmſtadii 1673. 4. nimirum
one ſecunda Caput XVI. XVII.
XIX. XX. (*b*) additis Epiſto-
II. Caroli IV. & *Anonymi* Com-
e Chronologica a temporibus
Magni ad Annum 1410. & præ-
rudita præfatione de Arelato &
Arelatenſi. Nec plura Gervaſii
Cap. XVIII. XIX. XX. Deciſio-
ndæ dederat Andreas du Cheſne
. ſcriptorum de rebus Franco-
g. 363. 373. Cætera ſcripta Ba-
58. & Pitſeo pag. 274. memo-
t: *Illuſtrationes Galfridi Mone-*
muthenſis, libri IV. Hiſtoria terræ ſanctæ. De origine Burgundionum. Facetiarum liber ad Henricum II. juniorem. *Tricolumnium Angliæ*. His addenda *Metrica deſcriptio balneorum Puteolanorum*, teſte Theodorico de Niem: Nam *mappam* ſive *deſcriptionem Mundi*, & *de mirabilibus Orbis*, partes otiorum Imperialium eſſe mihi perſuadeo. Vide Ricobaldus.

Gibuinus ſive *Gebuinus* Lingonenſis ſive Catalaunenſis potius, Epiſcopus ab Anno 962. (*c*) Vir *eruditiſſimus*, *ſagaciſſimuſque*. Vide Glabrum Radulfum lib. 2. hiſt. cap. 11. apud Ducheſnium T. 4. pag. 22. ubi refert qua ratione *Leutardum* hæreticum compeſcuerit. *Rhythmi* ejus *de paradiſo* non noti mihi niſi ex Cangio.

Gilbertus, *Gille*, *Gillebertus*, *Giſlebertus*, *Sillebertus*, *Giſbertus*, *Giſilbertus* Alexandrinus ex Alexandria Statiellorum in Hetruria, Ord. Præd. diſcipulus Thomæ Aquinatis, clarus ſcientiæ Theologicæ laude circa Annum 1285. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. p. 403.

Verſus qui a Thoma Rudborne in H. Warthoni Anglia ſacra Tom. 1. pag. 242. afferuntur ex *Gilberti Hiſtoria Alexandri* capite 1. petiti ſunt ex *Gvalteri* Alexandreide lib. 1. v. 162. ſeq. de quo infra.

Gilbertus de Aquila, cujus *Compendium Medicinæ* ſeptem libris MStum memorat Sanderus in Biblioth. MS. Belgica pag. 194. non diverſus ut videtur a *Gilberto Anglico* cujus *Laurea Anglicana* ſive Compendium Medicinæ, de morbis univerſalibus & particularibus prodiit Lugduni 1510. 4. atque deinde Genevæ 1608. 4. Eum circa Annum 1280. vixiſſe probat Joan. Friend in hiſtoria Medica, quam ſi placet conſule. *Gilberto Legleo* Compendium Medicinæ ſeptem libris conſtans tribuit Baleus III. 63. & Pitſeus pag. 277. ajuntque hunc circa Annum 1210. etiam ſcripſiſſe *de viribus aquarum & ſpecierum: de proportionibus fiſtularum, de judicio patientis,* de

tori ſpeculi exemplorum IX. 42. *de mirabilibus terrarum & Imperialibus ſolatiis*.
t. Leibnit. pag. 927. 947. (*c*) Sammarthan. T. 2. p. 503. ſeq.

de re herbaria, *de particularibus morbis*, *thesaurum pauperum* & *de tuenda valetudine*. Præterea *in aphorismos* & *in prognostica Hippocratis* & in versus *Ægidii* Parisiensis.

Gilbertus Monachus Ord. Bened. *Autissiodorensis* circa Annum 1048. scripsit vitam *S. Romani* Confessoris Sec. VI. *libris* 2. obviam in Mabillonii Sec. 1. Benedictin. pag. 82. & in Actis Sanctor. T. V. Maji 22. p. 153.

Gilbertum Arithmeticum laudat Alanus pag. 74. Anti-Claudiani.

Gilbertus Abbas *Aureæ* vallis, Ord. Cisterc. circa Annum 1200. cujus *versus in Sanctiss. Eucharistiam* in Petaviano Codice evolvit Labbeus p. 59. Bibl. novæ MSS.

Gilbertus propter habitudinem capillorum *Crispinus*, ab A. C. 1084. ad 1117. Abbas *Westmonasteriensis*, Ordinis Benedictini, scripsit teste Trithemio cap. 353. & II. 105. illustr. Benedictin. *ad Anselmum*, Cantuariensem Archiepiscopum, *altercationem Christiani cum Judæo* quodam (quem Judæum eruditum Moguntiacensem fuisse Baleus & Lelandus cap. 152. testantur) *de Fide Christiana* interlocutoribus Gamaliele & Paulo: quæ Gilberto etiam tribuitur a Lelando & Baleo, & in Codicibus MSS. (*a*) ex quorum fide illam una cum præmissa ad Anselmum Epistola (*b*) edidit Gabriel Gerberonius in præclara sua Anselmi editione Paris. An. 1675. recusa An. 1721. pag. 512. De hoc Gilleberto videndus Joannes Picardus in notis ad lib. 2. Epist. Anselmi XVI. Altercatio hæc sine nomine auctoris prodierat Colon. 1537. fol. & contracta atque interpolata cum præfatione *ad Alexandrum* Lincolniensem Episcopum, sub nomine *Gvilelmi de Campellis* in tomo XX. Bibl. Patrum Lugd. pag. 1884. Cætera Gisleberti scripta laudantur Commentarius *in Esaiam* & *Jeremiam*: Homiliæ *in Canticum Canticorum*: *de casu Diaboli*, *de anima*, *tra peccata Cogitationis*, *locutionis* & *ris*. *In prologos S. Hieronymi in Bib* & liber *ad Cantorem Sagiensem*. D que *Vita Herluini* Abbatis Beccensis, quo Guil. Gemmeticensis lib. VII. Normannorum cap. 22. pag. 279. *quis*, inquit, *conversionem* & *conve tionem ipsius plenius nosse desiderat*, *brum qui de vita ejusdem patris vene di*, *eleganti sermone conscriptus est a religioso* Gisleberto Crispino, *postea bate Westmonasterii*, & *tam nobil generis*, *quam scientia seculari* & *L na pollenti perquirens relegat*, *in quo ficienter reperiet unde suo desiderio sati ciat*. Hæc vita edita a Dacherio ad cem Lanfranci operum Paris. 1648. Librum *de statu Ecclesiæ*, quem Gilberto Pitseus tribuit, *Gilberti* Lu censis esse, Oudinus Tom. 2. p. & 957. Caveus ad Annum 1101. que annotarunt.

Alterius ut videtur *Gillieberti Di tatio Ecclesiæ* & *Synagogæ* in lucem ta ab Edmundo Martene & Ursino rando Tom. V. thesauri anecdoto pag. 1497. 1506.

De *Gilberto Dorcadio* Anglo, Ar diacono Bucchingamensi circa An 1160. Baleus X. 48. & Pitseus 842. qui ex Henrico Huntingdon colligunt eum varia tum versu prosa scripsisse, quorum tamen nul oculis ipsi usurpavere.

Gilbertus Belga Decanus S. And *Elnonensis* Ord. Bened. defunctus 1095. Hujus narrationem *de ince monasterii S. Amandi* quod A. 1066 cidit, MS. evolvit Cangius. Edidit landus Tom. 1. Februar. 6. p. 896. *positionem in omnes Epistolas S.* MStam memorat Sanderus pag. 46

Gilbertus Normannus (*c*) Abbas *viacensis* scriptor Historiæ Hierosol tanæ. Vide infra *Gvibertus Novig nus*.

G

(*a*) Labbe Bibl. nova MSS. pag. 26. Pitseus pag. 196.

(*b*) Hanc ediderat Joannes Picardus notis ad Anselmi II. 16. Epist.

(*c*) Apud Urbanum Gotfridum Siberum lemannis pag. 143.

rtus Folioth Anglus, ex Abbaiceſtrenſi & Archidiacono Midnſi Epiſcopus An. 1149. Hereis & ab Anno 1161. ad 1187. nſis. Ejus *Epiſtolæ VII.* inter Cantuarienſis Epiſtolas a Chriupo editas pag. 542. 545. 218. 5. 162. 58. ſicut etiam Henrici . 546. & Thomæ Archiepiſcopi ertum pag. 538. 165. 104. 183. lo. & Ermi Abbatis pag. 269. ai Pariſienſis pag. 219. Alexan. Papæ pag. 117. 103. 65. 56. bertum. Bruxell. 1682. 4. De s atque de expoſitione *in Cantica um* dixi ſupra in *Foliotho* Tom. 74.

rtus de Fraxineto Ord. Præd. circum 1221. de quo Jacobus Que. 1. p. 21. ſeq.

rtus S. Hoſpitalis *Hieruſalem* cue Magiſter circa Annum 1250. piſtolæ duæ ad Ludovicum IX. Regem in geſtis Dei per Frann. 1. p. 1173. 1177.

rtus de Hoylandia Anglus S. Beriſcipulus, Abbas Svinſetenſis in incolnienſi, Ord. Ciſtercienſis nnum 1160. & deinceps, ſcri*nones XLVIII.* quibus *S. Bernaranticum Canticorum* homilias ſupı cap. III. 1. uſque ad cap. V. gentor. 1497. præterea *tractatus ceticos. Sermonem de ſemine Ver-* & *Epiſtolas IV.* Coloniæ 1641. hæc excuſa cum S. Bernardi out dictum ſupra Tom. 1. p. æterea apud Baleum III. 51. Pit. 269. & Carolum Viſchium ſeq. memorantur ejus Commen*Pſalterium, Lamentationes JereMatthæum, Epiſtolas Pauli* & *Ais. Theologicarum ſententiarum* li*de ſtatu animæ* & *de caſu Diabotiliæ, Vitaque S. Bernardi.* * Eſt manus vetuſta quædam expoApocalypſim inſcripta: *Arcano*-*m. III.* *rum divinorum totius militantis eccleſiæ earum rerum ſecundum ipſius noviſſimæ Chriſti ſponſæ perſecutionis venturæ deſcribens incommoda* abſque authoris nomine; ſed in præfatione ab altero quodam ſcripta exculpſiſſe mihi videor opus eſſe Magiſtri Gilberti. An forte idem ſit opus, de quo hic Fabricius?

Gilbertus Leglæus, ſupra *Gilbertus de Aquila*.

Gilbertus Theologus cognomento *Magnus*, Anglus, Ord. Ciſterc. Præpoſitus Generalis qui in Gallia vixit diemque obiit Toloſæ circa A. 1280. Scripta ejus apud Baleum IV. 47. Pitſeumque p. 361. *pro Chriſtianis contra Gentiles* verſu elegiaco. *Commentarii in Pſalterium* & *varios S. Scripturæ libros. De naturis rerum. Quid ſit Monachus. Diſtinctiones Theologicæ. Doctorum collectanea. Conciones* quibus indices adjecit Alanus de Lynna: *Epiſtolæ* &c. *Cyrilli* Græci ut ajunt Carmelitæ oraculum (*a*) cum *Joachini* commentario, repertum in Cluniaco. *Hiſtoria* denique quam ſcripſit non Scropum imitatus ut legas apud Pitſeum, ſed quæ a Thoma Scropo, longe juniore allegatur.

Gilbertus Monaſterii *Novem fontium* Conditor, Anuo 1152. defunctus, cujus Vita edita a Joanne le Paige in Bibliotheca Præmonſtratenſi pag. 482. ſeq.

Gilbertus in append. ad Henricum Gandavenſem (*b*) *Sillebertus*, cognomento *Univerſalis*, ex Antiſſiodorenſi Decano Epiſcopus *Londinenſis*, defunctus A. 1134. Laudatur ejus Expoſitio *in totum Vetus Teſtamentum*, & ſpeciatim gloſſa *in Eſaiam & Jeremiam*: in *Threnos*, in *Prophetas minores*, & in *Matthæum*. Vide Caveum & Jacobi Longi Biblioth. Biblicam pag. 744.

Gilbertus Epiſcopus in Hibernia *Lunicenſis* (al. *Lumnicenſis*) hodie *Limericenſis* circa Annum 1110. ſuperſtes adhuc Anno 1139. ſcripſit libellum *de ſtatu Eccleſiæ*, editum ab Uſſerio in E-

H pi-

hoc Cyrillo Trithemius cap. 409. Acta . 1. Martii 6. p. 498. ſeq.
llucinationem præclari Voſſii, qui appendicem illam ad Gilbertum referre voluit, jam notavit Caveus.

de re herbaria, de particularibus morbis, thesaurum pauperum & de tuenda valetudine. Præterea in aphorismos & in prognostica Hippocratis & in versus Ægidii Parisiensis.

Gilbertus Monachus Ord. Bened. *Autissiodorensis* circa Annum 1048. scripsit vitam *S. Romani* Confessoris Sec. VI. *libris* 2. obviam in Mabillonii Sec. 1. Benedictin. pag. 82. & in Actis Sanctor. T. V. Maji 22. p. 153.

Gilbertum Arithmeticum laudat Alanus pag. 74. Anti-Claudiani.

Gilbertus Abbas *Aureæ* vallis, Ord. Cisterc. circa Annum 1200. cujus *versus in Sanctiss. Eucharistiam* in Petaviano Codice evolvit Labbeus p. 59. Bibl. novæ MSS.

Gilbertus propter habitudinem capillorum *Crispinus*, ab A. C. 1084. ad 1117. Abbas *Westmonasteriensis*, Ordinis Benedictini, scripsit teste Trithemio cap. 353. & II. 105. illustr. Benedictin. *ad Anselmum*, Cantuariensem Archiepiscopum, *altercationem Christiani cum Judæo* quodam (quem Judæum eruditum Moguntiacensem fuisse Baleus & Lelandus cap. 152. testantur) *de Fide Christiana* interlocutoribus Gamaliele & Paulo: quæ Gilberto etiam tribuitur a Lelando & Baleo, & in Codicibus MSS. (*a*) ex quorum fide illam una cum præmissa ad Anselmum Epistola (*b*) edidit Gabriel Gerberonius in præclara sua Anselmi editione Paris. An. 1675. recusa An. 1721. pag. 512. De hoc Gilleberto videndus Joannes Picardus in notis ad lib. 2. Epist. Anselmi XVI. Altercatio hæc sine nomine auctoris prodierat Colon. 1537. fol. & contracta atque interpolata cum præfatione *ad Alexandrum* Lincolniensem Episcopum, sub nomine *Gvilelmi de Campellis* in tomo XX. Bibl. Patrum Lugd. pag. 1884. Cætera Gisleberti scripta laudantur Commentarius *in Esaiam* & *Jeremiam*: Homiliæ *in Canticum Canticorum*: *de casu Diaboli*, *de anima*, [illegible] *tra peccata Cogitationis*, *locutionis &* [illegible] *ris*. *In prologos S. Hieronymi in Bi*[illegible] & liber *ad Cantorem Sagiensem*. D[illegible] que *Vita Herluini* Abbatis Beccensis [illegible] quo Guil. Gemmeticensis lib. VII. [illegible] Normannorum cap. 22. pag. 279 [illegible] *quis*, inquit, *conversionem & conv*[illegible] *tionem ipsius plenius nosse desiderat*, [illegible] *brum qui de vita ejusdem patris ven*[illegible] *di*, *eleganti sermone conscriptus est a* [illegible] *religioso* Gisleberto Crispino, *postea* [illegible] *bate Westmonasterii*, *& tam nobi*[illegible] *generis*, *quam scientia seculari & I*[illegible] *na pollenti perquirens relegat*, *in quo* [illegible] *ficienter reperiet unde suo desiderio sat*[illegible] *ciat*. Hæc vita edita a Dacherio ad [illegible] cem Lanfranci operum Paris. 1648. [illegible] Librum *de statu Ecclesiæ*, quem [illegible] Gilberto Pitseus tribuit, *Gilberti* L[illegible] censis esse, Oudinus Tom. 2. p. [illegible] & 957. Caveus ad Annum 1101. [illegible] que annotarunt.

Alterius ut videtur *Gillieberti D*[illegible] *tatio Ecclesiæ & Synagogæ* in lucem [illegible] ta ab Edmundo Martene & Ursino [illegible] rando Tom. V. thesauri anecdot[illegible] pag. 1497. 1506.

De *Gilberto Dorcadio* Anglo, A[illegible] diacono Bucchingamensi circa An[illegible] 1160. Baleus X. 48. & Pitseus [illegible] 842. qui ex Henrico Huntingdo[illegible] colligunt cum varia tum versu [illegible] prosa scripsisse, quorum tamen nu[illegible] oculis ipsi usurpavere.

Gilbertus Belga Decanus S. And[illegible] *Elnonensis* Ord. Bened. defunctus [illegible] 1095. Hujus narrationem *de inc*[illegible] *monasterii S. Amandi* quod A. 106[illegible] cidit, MS. evolvit Cangius. Edidit [illegible] landus Tom. 1. Februar. 6. p. 896. [illegible] *positionem in omnes Epistolas S.* [illegible] MStam memorat Sanderus pag. 4[illegible]

Gilbertus Normannus (*c*) Abbas [illegible] *viacensis* scriptor Historiæ Hierosol[illegible] tanæ. Vide infra *Gvibertus Novi*[illegible] *nus*.

(*a*) Labbe Bibl. nova MSS. pag. 26. Pitseus pag. 196.

(*b*) Hanc ediderat Joannes Picardus notis ad Anselmi II. 16. Epist.

(*c*) Apud Urbanum Gotfridum Siberum [illegible] lemannis pag. 143.

Gilbertus Folioth Anglus, ex Abbate, Leicestrensi & Archidiacono Middlesexiensi Episcopus An. 1149. Herefordiensis & ab Anno 1161. ad 1187. Londinensis. Ejus *Epistolæ VII.* inter Thomæ Cantuariensis Epistolas a Christiano Lupo editas pag. 542. 545. 218. 187. 185. 162. 58. sicut etiam Henrici Regis p. 546. & Thomæ Archiepiscopi ad Gilbertum pag. 538. 165. 104. 183. 184. 180. & Ermi Abbatis pag. 269. Wilhelmi Parisiensis pag. 219. Alexandri III. Papæ pag. 117. 103. 65. 56. ad Gilbertum. Bruxell. 1682. 4. De aliis ejus atque de expositione *in Cantica Canticorum* dixi supra in *Foliotho* Tom. 2. p. 174.

Gilbertus de Fraxineto Ord. Præd. circa Annum 1221. de quo Jacobus Quetif Tom. 1. p. 21. seq.

Gilbertus S. Hospitalis *Hierusalem* custos sive Magister circa Annum 1250. cujus Epistolæ duæ ad Ludovicum IX. Galliæ Regem in gestis Dei per Francos Tom. 1. p. 1173. 1177.

Gilbertus de Hoylandia Anglus S. Bernardi discipulus, Abbas Svinsetensis in agro Lincolniensi, Ord. Cisterciensis circa Annum 1160. & deinceps, scripsit *sermones XLVIII.* quibus *S. Bernardi in Canticum Canticorum* homilias supplevit a cap. III. 1. usque ad cap. V. 10. Argentor. 1497. præterea *tractatus VII. Asceticos*. *Sermonem de semine Verbi Dei* & *Epistolas IV.* Coloniæ 1641. omnia hæc excusa cum S. Bernardi operibus ut dictum supra Tom. 1. p. 225. Præterea apud Baleum III. 51. Pitseum p. 269. & Carolum Vischium p. 126. seq. memorantur ejus Commentaria *in Psalterium*, *Lamentationes Jeremiæ*, *Matthæum*, *Epistolas Pauli* & *Apocalypsin*. *Theologicarum sententiarum* liber & *de statu animæ* & *de casu Diaboli*: *Homiliæ*, *Vitaque S. Bernardi*. * Est mihi ad manus vetusta quædam expositio in Apocalypsim inscripta: *Arcanorum divinorum totius militantis ecclesiæ earum rerum secundum ipsius novissimæ Christi sponsæ persecutionis venturæ describens incommoda* absque authoris nomine; sed in præfatione ab altero quodam scripta exculpsisse mihi videor opus esse Magistri Gilberti. An forte idem sit opus, de quo hic Fabricius?

Gilbertus Leglæus, supra *Gilbertus de Aquila*.

Gilbertus Theologus cognomento *Magnus*, Anglus, Ord. Cisterc. Præpositus Generalis qui in Gallia vixit diemque obiit Tolosæ circa A. 1280. Scripta ejus apud Baleum IV. 47. Pitseumque p. 361. *pro Christianis contra Gentiles* versu elegiaco. *Commentarii in Psalterium* & *varios S. Scripturæ libros*. *De naturis rerum*. *Quid sit Monachus*. *Distinctiones Theologicæ*. *Doctorum collectanea*. *Conciones* quibus indices adjecit Alanus de Lynna: *Epistolæ* &c. *Cyrilli* Græci ut ajunt Carmelitæ oraculum (*a*) cum *Joachini* commentario, repertum in Cluniaco. *Historia* denique quam scripsit non Scropum imitatus ut legas apud Pitseum, sed quæ a Thoma Scropo, longe juniore allegatur.

Gilbertus Monasterii *Novem fontium* Conditor, Anuo 1152. defunctus, cujus Vita edita a Joanne le Paige in Bibliotheca Præmonstratensi pag. 482. seq.

Gilbertus in append. ad Henricum Gandavensem (*b*) *Sillebertus*, cognomento *Universalis*, ex Antissiodorensi Decano Episcopus *Londinensis*, defunctus A. 1134. Laudatur ejus Expositio *in totum Vetus Testamentum*, & speciatim glossa *in Esaiam & Jeremiam*: in *Threnos*, in *Prophetas minores*, & in *Matthæum*. Vide Caveum & Jacobi Longi Biblioth. Biblicam pag. 744.

Gilbertus Episcopus in Hibernia *Lunicensis* (al. *Lumnicensis*) hodie *Limericensis* circa Annum 1110. superstes adhuc Anno 1139. scripsit libellum *de statu Ecclesiæ*, editum ab Usserio in E-

 pi-

(*a*) De hoc Cyrillo Trithemius cap. 409. Acta Sanctor. T. 1. Martii 6. p. 498. seq.

(*b*) Hallucinationem præclari Vossii, qui appendicem illam ad Gilbertum referre voluit, jam notavit Caveus.

pistolis Hibernicis p. 78. & *Gilberto Crispino* perperam tributum a Pitseo pag. 196. præmisit Usserius ejusdem Gilberti *Epistolam* ad Episcopos & Presbyteros Hiberniæ pag. 77. subjuncta pag. 88. altera brevi ad Anselmum Cantuariensem.

Gilbertus Medicus de morbis MS. apud Labbeum pag. 205. vide supra *Gilbertus de Aquila*.

Gilbertus Pictaviensis Episcopus: vide mox Gilbertus Porreta.

Gilbertus Porreta sive *Porretanus*, Philosophus subtilis, patria Pictaviensis & ex Canonico Episcopus ab Anno 1141. ad 1145. (*a*) de cujus opinionibus in Concilio Antisiodorensi & Parisiensi A. 1147. & Remensi An. 1148. damnatis videndi Otho Frisingensis, Albericus pag. 317. seq. Guil. de Nangis aliique: e recentioribus Baronius, Pagius, Carolus Cointius, Bulæus, Natalis Alexander T. VI. pag. 486. &c. Ejus *Commentarius in Boetium de SS. Trinitate* exstat in editione operum Boetii Basileensi 1570. fol. pag. 1119. 1128. 1202. *Epistola ad Matthæum* Abbatem S. Florentii, in Dacherii appendice ad Opera Gviberti Novigentini p. 564. & in Edmundi Martene T. 1. Anecdot. pag. 427. *Liber de sex principiis* sæpius editus in Antiquis Latinis Aristotelis editionibus, ex recensione Hermolai Barbari: nam Græce & Latine editum (ut legas apud Oudinum Tom. 2. pag. 1287.) non memini. *Alberti Magni* tractatus VIII. in hunc Gilberti libellum exstant Tom. 1. Alberti operum, ut dixi Tom. 1. p. 44. De commentariis ejus ineditis *in Psalmos* & *Pauli Epistolas*, & *in Boetium de duabus naturis & una persona Christi* consulendus idem Oudinus loco laudato, & Jacobus le Long pag. 911. Bibliothecæ Biblicæ. *Expositionem in Joannis Evangelium* memorat appendix ad Henricum Gandavensem cap. 8. & Trithemius cap. 868. Liber *Gvaltheri*, Abbatis S. Victoris *contra quatuor Labyrinthos Franciæ*, oppositus fuit Patris tribus, Abælardo, Lombardo ctavensi & uni Gilberto Porretan Præteriisse pigeret ea, quæ de hoc berto legi in Necrologio MS. Ec Lucensis sæculo XII. scripto ad III. Septembris: *obiit sanctæ me Mag. Gisilbertus Pictaviensis Episc qui pro animæ suæ remedio librum larii de Trinitate Ecclesiæ B. Martin navit*. Ex hoc dies emortualis eju Giberti in lucem eruitur.

Gilbertus Segravius, Leicestrensis losophus Oxoniensis circa Annum cujus *Quodlibeta* & *Quæstiones Theo* a Pitseo p. 843. memorantur.

Gilbertus de Semphrigam sive Thomæ Cantuariensis Epistolis lil 69. *de Semplingeham*, Anglus circa num 1148. auctor *Gilbertinorum* qu *statuta* ex S. Augustini & Benedict gulis scripsit probata ab Eugenio editaque in Monastico Anglicano 2. cum Gilberti Vita scripta a di lo. Vide Carolum Vischium p. sey. Hospinianum de Origine Mon tus pag. 184. seq. & Baleum II qui *exhortationes* quoque ejus & *Ep* commemorat. Ex Baleo Pitseus 253.

Gilbertus de Thoraton, sub Edm I. Angliæ Justitiarius, abbreviator ctoni, cujus de Legibus & Consu nibus Anglicanis MS. in Cotto pag. 79. b. Vide Seldenum ad F c. 2. §. 1. 4.

Gilbertus Tornacensis, aliis *Gvib Gvilbertus*, *de Torrenno*, *de Torn* sive ut Henrico Gandavensi cap *Wibertus*, vergente seculo XIII. cl Ord. Minorum scripsit, jussu Joa Episcopi Tornacensis *Vitam Eleu* secundi Tornacensis Episcopi An. defuncti, quæ notis illustrata exst Actis Sanctor. Tom. 3. Februari p. 196. Præterea librum *de pace a que tranquillitate* ad Mariam Da tam Sanctimonialem illustri stirp nitam, qui obvius in Bibliotheci trum ut Coloniensi An. 1618. &

(*a*) Sammarthan. Tom. 3. Galliæ Christ. p. 886. seq.

[illegible] Tom. XXV. pag. 378. 401. [illegible]que *de officio Episcopi & Ecclesiæ* [illegible]*nis* ad Gvilelmum, Episcopum [illegible]anensem ibid. pag. 401. 420. ex [illegible] Coloniensi Theodori Coisfeldii. [illegible] vero Henricus Gandavensis refert [illegible] scripsisse *Hodœporicon piæ memoriæ Ludovici, Regis Francorum*, [illegible] partes, illud necdum lu[illegible] quod sciam, licet Miræus [illegible] annotavit. Hodœporicon [illegible] Sermones de Dominicis Sanctis, [illegible]. C[illegible] atque alia a [illegible] notata, latere MSS. [illegible] Martinum, partim Leo[illegible] [illegible] & aliis. [illegible] [illegible] memoran-[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]tibus in Bibliotheca [illegible]

Gilbertus Abbas *Westmonasteriensis*, supra *Gilbertus Crispinus*.

Gildas Badonicus sive Bathonicus, Anglus cognomento *Sapiens*, non Episcopus ut Blondello (*h*) appellatur, sed Monachus, de quo præter Lelandum cap. 32. Caveum, aliosque consuli possunt Usserius in antiquitatibus Ecclesiar. Britannicar. p. 533. seqq. Stillingfleetus in Originibus Britannicis pag. [illegible]. Bollandus quoque Tom. 2. Actor. Januarii 29. ubi præter alia pag. 958 [illegible] bet, additis etiam notis, *Vitam Gildæ* scriptam a *Monacho Ruyensi*, quam primus publicaverat Joannes Bos[illegible] Bibliotheca Floriacensi. Lugd. 16[illegible] Scripsit [illegible] [illegible] sive [illegible] *de excidio & conquestu Britanniæ*, laudatum Beda lib. 1. cap. 22 Hist. Angl. [illegible] [illegible] Gvilelmo [illegible] [illegible]

[illegible]um

[illegible]llum

nica monumentum, Gildæque quod extat unicum: neque enim usquam comparet quod Galfredus affirmat Gildam hunc *de victoria Aurelii Ambrosii* scripsisse & *leges Molmutianas* Latinitate donavisse. Addit Lelandus quod Giraldus (*a*) Cambrius scribit *librum Evangeliorum* Gildæ in magno apud Cambros pretio fuisse, unde ille colligit Evangelia commentariis ab eo illustrata esse. *Quid quod exemplar Historiæ Rogeri Hoveduni, quod est Ventæ Simenorum in Bibliotheca Petrina, hæc verba, ubi de Lindisfarna insula agitur, in margine, minutis litteris a quodam docto scripta habet:* Lindisfarnensis insula vocata fuit secundum Gildam, tempore Britonum, Medcaut, *ex quibus verbis liquido apparet aliquid librorum Gildæ, quod hac nostra non comparet ætate, inter Ventanos Monachos olim delituisse. Adde hic quod & Ponticus Virunius, qui incidens in Britannicæ Historiæ exemplar, ejusdem compendium edidit,* (*b*) *interseruerit novo operi versus aliquot ex libro* Cambreidos *Gildæ, & pronunciaverit versiculos* (*c*) *qui apud Gallofridum Monemutensem* de Bruti ad Dianam precibus *exstant, fuisse a Gilda scriptos: ac postremo* Perdicinam Prophetiam carmine Latino *ab eo donatam. Sed neque Lilii Giraldi in dialogo de Poetarum historia quinto in hac parte testimonium* (*d*) *prætereundum, ita enim scribit:* Gildam etiam memini me legere Britannicum Poetam, his ut puto longe antiquiorem, cujus tum mihi *elegiacum carmen* mira facilitate conscriptum visum, nec ideo aspernabile: quem postea etiam citatum reperi in perveteri Historia Britannica. Hæc pag. 55. Lelandus, non nisi de uno loquens Gilda, ex quo tres nobis conflant Baleus & Pitseus, *Albanium*, *Bathonicum* & *Cambrensem*. Bathonico præterea, Baleus Centur. I. cap. 66. & Pitseus pag. 102. tribuunt *historiam de gestis*
Britonum & librum *de immortalitati*
mæ: Baleus etiam *Conciones morde*
sed quarum argumentum satis ap
ex Epistola de excidio Britanniæ
repetitum. Placet tamen infra, q
Albanio & Cambrensi Gilda refer
distincte annotare, ut honos sit sa
quoque: omnino enim amplector
tentiam Guil. Nicolsonii, qui i
bliotheca scriptorum Hist. Angli
p. 32. unum Gildam historicum &
uno tres confictos statuit.

De Querolo Comœdia, dicere me
Plautinas memini in Bibliotheca
na libro & capite primo: neque a
ob causam Gildæ tanquam auctori
bui illam potuisse suspicor, quam
liber hujus de excidio Britanniæ e
liber Querolus inscribitur in quibu
MStis.

S. Gildas Albanius, ex Regio Br
norum stemmate, ut ajunt S. Pa
discipulus, natus An. 425. &
Glastoniam ad Axi fluminis ripan
functus An. 512. cui apud Baleum
tur. 1. cap. 50. tribuuntur *Comme*
Evangeliorum. Lelando in *Evan*
Commentarius, (Pitseo pag. 93. *C*
dantiæ in quatuor Evangelia.) *De*
habitatoribus Insulæ. *Versus vaticinio*
incipiunt: *O rabiem Britonum quos*
divitiarum. *De Sexto* (*e*) *agno*
Carmen, incipit: *Tertia lustra te*
quum. *Super eodem Sexto* carmen a
cujus initium: *Cambria Carnervan*
glis. *Regum Britannorum historia*
Heroico: MS. in Cottoniana p. 1
victoria Aurelii Ambrosii. *Acta SS.*
mani & Lupi. Oracula & Comm
rium historicum sub antiquioris
Gildæ nomine jactatum palam i
sturæ arguit Polydorus Virgilius li
hist. Angl. cui Vossius aliique viri
cti assentiuntur. Nec majorem f
meretur *Caradocus Lancarfanensis*
Vitam Gildæ Albanii scripsisse tradi
G

(*a*) De alio Gilda Doctore idem Giraldus Tom. 2. Angliæ sacræ pag. 630.
(*b*) Supra p. 10.
(*c*) Habet hos etiam Pitseus p. 70.
(*d*) Tom. 2. Opp. p. 306.
(*e*) Sexto, Rege Hiberniæ. MS. Bibl. B
num. 2086. 14. 2157. 31.

Gildas Cambricus, Poeta Britannus, quem Latino valuisse carmine & temporibus Martialis, Valerii Flacci, Statii, Silii, Stellæ ac Juvenalis floruisse scribit Baleus Centur. 1. c. 24. Hunc si audimus, ipse composuit *Annales suæ gentis*. *Historiam Arviragi* Regis contra Juvenalem adulatorem. *Epithalamion Genuissæ*, *Cambreidis libros* versibus. *Lites Luddi & Nenni*. *Poemata varia & epigrammata*. Vertit etiam *Perdicis* Præsagi *prophetias*, *Statuta Dumvallonis* & *Leges Molmutinas*, *Martianasque* Martiæ Probæ. Eadem ex Baleo Pitseus, qui versus quosdam hujus Gildæ refert p. 70. ex Galfredo Monemuthensi.

S. Gildas Baleo II. 21. hujus nominis *quartus*, Monachus *Banchorensis* in Anglia circa Annum 860. cujus hæc scripta ab eo memorantur: *Breviarium* Gildæ. (Albanii vel Cambrii) *De mirabilibus Britanniæ*. *De primis habitatoribus*. *De rege Arthuro*. *De sepulchro ejus incognito*. *De esse periculoso*. *De milite Leonis*. *De milite Quadrigæ*. *De Percevallo & Lanceloto*. *De Galguano*. Sane negandum minime videtur, a Badonico diversum extitisse Gildam quendam juniorem, qui sæculo nono vixit, scripsitque circa Annum 820. *librum* sive dialogum *de computo*, capitulis XCIX. MStum adhuc in Bibl. Cottoniana, & dicatum Rabano Mauro, quem *fratrem clarissimum* appellat. Epistola dedicatoria Gildæ, edita ab Usserio, inter Hibernicas ejus vigesima prima. Dublin. 1632. 4.

* *S. Gildas IV.* Liber de computo idem omnino est cum libro de computo a Baluzio Miscell. Tom. I. vulgato sub nomine Rabani, qui illum dicat Marcario Monacho. Ambiguum est igitur, cui re ipsa tribuendus sit, sive Rabano, sive Gildæ. Historiæ Gallicanæ scriptores in Rabanum inclinant Tom. VI. pag. 16. Præfationis.

Gilduinus aliis *Hilduinus* primus, Abbas S. Victoris Paris. scriptor libri *Ordinis S. Victoris* circa Annum 1113. (*a*) Hujus Gilduini obitus, teste Cangio notatur in ejusdem Monasterii Necrologio Idibus Aprilibus: ubi *Canonicum Ordinem, qui pæne defecerat, reparasse dicitur*.

Gildus Nennius, infra *Nennius*.

Gilla Lincolniæ sive Lincolniensis in Anglia Episcopus, cujus librum *de Usu Ecclesiæ* memorat Pitseus p. 844.

Gillebertus, supra *Gilbertus*.

Gilo, a tribus *AEgidiis* Parisiensibus de quibus supra Tom. 1. pag. 20. 21. & 23. ut videtur diversus, Monachus Cluniacensis, de quo Albericus ad Annum 1109. *Obiit sanctus* Hugo, *Abbas Cluniacensis*, *anno sexagesimo tertio ex quo fuit in Abbatiam promotus*. *Hujus* vitam *scripsit Gilo Monachus*. Excerpta ex vita Hugone ab *Ezelone* (*b*) & *Gilone* Monachis Cluniacensibus scripta leguntur in Actis Sanctor. Tom. 3. April. 29. pag. 615. De aliis vitæ Hugonis scriptoribus vide infra, *Hildebertus*, *Hugo* Monachus, *Raynaldus* Abbas Vezeliacensis, & *Petrus* Venerabilis. Cangius notat Gilonem hunc vixisse circa Annum 1222. sed ante Hildebertum Cenomanensem scripsit, qui ejus cum laude meminit his verbis: *Ex hoc autem præcipue veniam confiteor postulandam, quod post amplioris litteraturæ viros*, Ezelonem *loquor atque* Gilonem, *qui de beatissimo Hugone vigilanter scripsisse leguntur*, *ausus sum pertractandam aggredi materiam*. Novissime Edmundus Martene ex MS. Igniacensis Monasterii in lucem produxit *Gilonis* hujus, Tusculanensis (*c*) *Epistolam* qua Pontio Abbati vitam Hugonis a se scriptam offert, & Mundo se redditum, hoc est ex Monacho factum Episcopum testatur se dolere.

Apud Sanderum in Bibliotheca MSS. Bel-

(*a*) De originibus illius Ordinis, Gabriel Pennottus Histor. Canonicor. regular. p. 365. 502.

(*b*) Ezelonem sive Hezelonem ex Canonico Leodicensi factum Monachum Cluniacensem, a singulari scientia & eloquentia laudat Petrus Venerabilis libro 3. Epist. 2. Vide Andr. Chesnium notis ad Bibl. Cluniacensem p. 83.

(*c*) Apud Ughellum T. 1. Italiæ sacræ nullum inter Tusculanos Episcopos Gilonem invenio.

Belgica pag. 50. memoratur : *Historia Gilonis Cardinalis Episcopi de Via Hierosolymitana*. Illam scriptam versibus Hexametris, atque a Duchesnio Tom. 4. & integriorem a laudato Edmundo Martene Tom. 5. anecdot. vulgatam dixi supra in *Fulcone*, Tom. 2. pag. 215. seq. Etiam hunc Gilonem ab Ægidiis Poetis Parisiensibus diversum, eosque tempore antecessisse, constat ex ætate Fulconis illius Comitis ac postea Regis Hierosolymitani. Vide infra, Hugo *de Cleriis*. * Ægidii hujus Tusculani epistolam ad Bernardum Antiochenum Patriarcham contra quem Papæ principatum sacrum adstruit, habes apud Ludevvig Reliq. tom. 2. pag. 450. Ex MS. Codice Abbatiæ Marchianensis erudimur, per quos dignitatum gradus Gilo ascenderit; ita enim in fine Historiæ de Via Hierosolymitana legitur: *explicit libellus Gilonis Parisiensis Clerici, postea Cluniacensis Monachi, inde Cardinalis Episcopi*.

Giraldus Aurelianensis, auctor epitaphii sive hexadecadis versuum in Hugonem Magnum, Roberti Regis filium An. 1026. defunctum. Exstat apud Andream du Chesne Tom. IV. p. 29.

Sylvester Giraldus Barrius, *Cambrensis* natus An. 1146. discipulus Petri Comestoris, vir ingenio clarus & litteris, Canonicus & Archidiaconus, vicariusque Episcopatus S. Davidis in Anglia ab Anno 1180. seq. & Anno 1198. Episcopus electus Menevensis, superstes adhuc A. 1220. major septuagenario. Præter ea quæ ipse de se est commentatus, quæque mox referam, consulendi de eo Henricus Warthonus Tom. 2. Angliæ sacræ pag. 374. & in præfatione ad illum tomum pag. XX. seq. tum Caveus in historia litteraria scriptorum Ecclesiasticorum, & Nisseronus Barnabita tomo XXVI. memoriarum de viris eruditis editarum Gallice pag. 385. seq. Mihi satis fuerit Giraldi hujus scripta referre, atque edita inprimis, tum quoque inedita, postremo de quorum solis titulis ex ipsius testimonio & Lelandi cap. 196. Baleique III. 59. ac Pitsei pag. 279. seq. constiterit.

Epistola ad Capitulum Herefordense de libris a se scriptis, in Warthoni Anglia sacra Tom. 2. p. 439.

Catalogus brevior librorum suorum. id. p. 445. & apud Lelandum cap. 196.

Retractationes. Tom. 2. Angliæ 5. pag. 455.

Elegia in canes & æmulos suos. id. pag. 444.

De rebus a se gestis, sive de gestis Giraldi libri III. id. p. 457.

Libri II. de vita & certaminibus Galfridi *Archiepiscopi Eboracensis*. id. pag. 357.

Summaria Capitum *Legendæ S. Remigii*, & ex eadem Legenda ad Stephanum Langtonum, Archiep. Cantuariensem, *Vitæ Episcoporum Lincolniensium*, Remigii p. 410. ejusque successorum p. 410. & *copula tergemina*, sive *de vitis Episcoporum Angliæ coætaneorum* Thomæ Cantuariensis & Henrici Wintonensis p. 420. Bartholomæi Exoniensis & Rogeri Wigorniensis pag. 425. Baldevvini Cisterc. & Hugonis Carthusiensis p. 429.

Carmina duo (a) pag. 434. ex Giraldi *libro Carminum atque Epigrammatum* MSto in Bibliotheca Cottoniana. Horum posterius, quod Curiæ Romanæ valedicturus composuit, ita se habet:

Mirum, quæ Roma modicos sententia Papæ
Non movet, hic Regum sceptra movere potest.
Quæ minimos minime censura coercet in Urbe,
Sævit in Orbe fremens, celsaque loca premens.
Cui male sublatus Romæ non cederet hortus,
Nititur ad nutum flectere regna suum.

Epistola dissuasoria ad Stephanum Langtonum, qui volebat dignitate Archiepiscopi resignata habitum Monachi induere p. 435.

(a) Tertium p. 436.

graphia Hiberniæ ſive *de avibus* : aliis *mirabilibus* & *de habitato-Hiberniæ libri III.* ad Henricum gliæ Regem : in Gvil. Cambdeni ribus rerum Anglicarum, Nor-:arum & Cambricarum, Fran-o2. fol. p. *692. Epiſtola ad Gvi-Verum, Epiſcopum Herefordien-*hacce Topographia, exſtat in Epiſtolis Hibernicis p. 114.

gnatio Hiberniæ, ſive *Hiſtoria Va-r de expugnata ab Anglis Hiber-*ambden. p. 755. Hujus duplex, avit Warthonus, ab Giraldo fa-editio. Secundam quæ in mul-tior eſt, in nonnullis brevior, ini Angliæ Regi nuncupata, li-iobus abſolvitur, Cambdenus e-Prima, quæ in Bibliotheca Lam-a reperitur, Ricardo Pictavien-Comiti (poſtea Angliæ Regi) eſt tres complexa libros. Duo : libri cum editione ſecunda ſe-: communes, niſi quod in ſecun-tor pleraque addiderit, & non-luæ relegenti minus placuerunt, rit, & in his omnia ex *Merlini ·is* (*b*) citata teſtimonia, unico : Tertius liber *de Vaticiniis* ti-habet, atque hoc exordio argu-n ſuum enarrat : *Quoniam in s libris Merlini vaticinia tam* Ce-(*c*) *quam* Ambroſii, *locis com-us, prout res exigebat, inſerui-Ambroſio vero dudum expoſito, non-lidonius Britannicam exutus bar-, uſque ad hæc noſtra tempora la-um agnitus ; noſtræ videbatur in-diligentiæ, tam ipſum ab antiquis tis ſcrutabunda inquiſitione late-t pulchrius eluceſcat, in commune e, & ab ignorantiæ tenebris in lu-nsferre, quam translatum quoque præſenti Volumini coaptare*. Prologum integrum tertii hujus libri edidit Uſſerius pag. 115. Epiſt. Hibernicarum.

Itinerarium Cambriæ, ſive de legatione Baldevvini Cantuarienſis per Walliam, Anno 1188. libris II. ad Stephanum Langtonum, Archiep. Cantuarienſ. in eadem Cambdeniana ſcriptorum de rebus Anglicis collectione pag. 818. poſt editionem Davidis Povveli, Lond. 1585. 8. Vide Voſſium II. 58.

Deſcriptionis Cambriæ (*d*) *liber primus* ad eundem Stephanum *de laudabilibus Walliæ* editus ab eodem Povvelo, & in Cambdeniana ſylloge pag. 880. *Liber ſecundus de illaudabilibus Walliæ* in H. Warthoni Anglia Sacra Tom. 2. pag. 447.

De jure & ſtatu Menevenſis Eccleſiæ, diſtinctiones ſive Dialogi VII. ad eundem Stephanum, Archiepiſcopum & Cardinalem ibid. p. 514. ex prima Auctoris & uberiore (*e*) editione.

Vita S. Davidis, *Archiepiſcopi Menevenſis* pag. 628. ex *Ricemarcho* Epiſcopo Menevenſi, qui circa Annum 1085. vitam ejuſdem Davidis conſignaverat.

Vita Hugonis Nonant, Epiſcopi Coventrenſis & Lichfeldenſis, ex Giraldi *Speculo Eccleſiæ* diſtinct. 2. cap. 23. 24. ibid. pag. 351. 354. Speculum Eccleſiæ *de Monaſticis Ordinibus & Eccleſiaſticis Religionibus* variis, Diſtinctiones ſive libri IV. MSti in Biblioth. Cottoniana. Hoc opus reſpiciens Giraldus in Epiſtola ad Stephanum Archiep. Cantuar. pag. 437. refert *quod Monachus Archiepiſcopi cubicularius pariter & commenſalis, exteriore nigredine fucatus & utinam non interiore contaminatus, nos cum libro noſtro vobis præſentato, tanquam ſcripto famoſo, dignos incendio, multis audientibus aſſeveravit : nec non & librum*

:onfer T. 2. Angliæ ſacræ p. 439.

:de *Sylveſtris* cognomen Giraldo hæſit, rlini Sylveſtris ſomniis nimium tribuit.

l. Caledonii.

uplicem editionem hujus operis adornaſſe, primamque Hugoni Lincolnienſi dica-indam auctiorem longe ab eo datam lu-ue uſum ſe Warthonus teſtatur. Primæ in Codice Weſtmonaſterienſi præfigitur *Vvalliæ mappa* ſive tabula Chrographica depicta minio, quæ præter fluvios pleroſque, montes & maris contermini ripam, ac finitimas Angliæ urbes, oppida Walliæ XLIII. duntaxat notat. De hac mappa vide quæ Giraldus ipſe apud Warthonum Tom. 2. pag. 441. & 445. ſeq.

(*e*) Vide notam Warthoni p. 549.

brum eundem ſupercilio Phariſaico, faſtuque Dorobernico ſe propriis in ignem manibus miſſurum, minis acerrimis, oculiſque torvis & verbis non minus vultuoſis quam tumultuoſis conſtanter affirmavit. Nimirum ut notatum Warthono qui libros illos evolvit, Giraldus Monachos capitali odio ſemper proſecutus eſt, uſque adeo, ut ſe iſtam in precibus quotidianis deprecationem ſæpe ingeminaſſe, ſuiſque familiaribus ingeminandam conſuluiſſe affirmaverit: *a Monachorum malitia libera nos Domine*. In omnibus ſuis ſcriptis Monachorum hypocriſin, fraudes & inſcitiam acriter inſectari geſtit: Iſtud vero Speculum triennali labore compoſuit, ut æternam Monachis infamiam induceret, atque odio ſuo plene indulgeret. Initium illi facit Epiſtola prolixa ad Stephanum Cantuar. Archiepiſcopum de litteraturæ defectu. Tres diſtinctiones priores, Monachorum nequitiis duntaxat narrandis & inſectandis abſumuntur. Quarta aliud argumentum tractat, ſcilicet de ſtatu, inſtitutione, honore ſedis Romanæ aliarumque Sedium Patriarchalium, & de munere Paſtorali atque Epiſcopali. Ab hocce Eccleſiæ ſpeculo diverſum *Speculum duorum, commonitorium ac conſolatorium* quod ipſe memorat Giraldus apud Warthon. Tom. 2. pag. 441. alterum pag. 442. 445.

Vita Ethelberti An. 793. occiſi, Orientalium Saxonum Regis exſtat in Actis Sanctorum T. V. Maji 20. p. 246. Hujus Ethelberti ſive Æthelberti memoriæ ſacra erat Eccleſia Cathedralis Hereford. cujus Canonicus erat Giraldus.

Gemma Eccleſiaſtica, cujus prior pars *de Sacramentis magis neceſſariis*, poſterior *de Clericali honeſtate & Continentia*. MS. in Bibl. Archiepiſcopali Cantuar. Lambethana. Opus prolixum, atque integrum quaſi Theologiæ & diſciplinæ Eccleſiaſticæ Corpus complexum. Locum ex eo de ignorantia Cleri illorum temporum profert Warthonus auctario ad Uſſerium de Scripturis Sacriſque vernaculis pag. 375. [...]

Idem Warthonus teſtatur M[...] volviſſe Giraldi *Symbolum Ele*[...] ſeu *Epiſtolas* varias ab ipſo coll[...] quibus publicavit *Epiſtolam ad* [...]*mum de Ver*, Epiſcopum Her[...]ſem, Tomo 2. Angliæ ſacræ pa[...] Symbolo illi adhuc inedito ju[...] *ber de invectionibus, invectionum* [...] *invectivæ* adverſus Wibertum, [...]bertum, Abbatem de Bethleſde[...] dinis Ciſterc. & Epiſtola prolix[...]trum, Menevenſem Epiſcopum [...]*ficio Epiſcopi*: altera ad Adamu[...] batem Aveshamenſem, *de laud*[...]*tiæ*: ad Richardum, Anglor[...]gem, *de litterarum & Veritatis* (in qua Regi vitia ſua mira [...] pariter ac gravitate increpat.) [...] in Synodo Menevenſi, in illud [...] II. 7. *Labia Sacerdotis cuſtodiun*[...]*tiam*. Conſtitutiones *de modo r*[...] *& viſitationis, aliiſque Eccleſiaſ*[...]*gotiis*, datæ Officialibus & Cler[...] ſubjectis: Tractatus *de ſacræ S*[...] *præſtantia ac dignitate* ad Wal[...] Mapes, Archidiaconum Oxon[...] amicum conjunctiſſimum.

Carmen *de miſeria conditioni*[...]*næ* MS. in Bibliotheca Lambetha[...]cipit: *Unde ſuperbit homo cujus* [...] *culpa*.

Prologos librorum a ſe ſcripto[...] raldus in unum volumen conge[...] Cantabrigiæ in Collegio SS. Tri[...] Ipſe *libellum de proœmiis operum* [...] vocat Tom. 2. Warthoni Angli[...] pag. 440. ubi etiam *Dictamina* [...] *rhetoricas orationes perſuaſibiles* & [...]*rum virorum deſcriptiunculas* a ſe [...]ſtas ſignificat: memorans præter[...]*nographiam metricam & Mundi* [...] *deſcriptiunculam* verſibus hexam[...] pentametris: & librum *de Prin*[...]*ſtructione*, multis auctoritatib[...] Philoſophicis quam Theologici[...] xempla pariter & præcepta ſtu[...] bore compaginatum, qui MS. [...]toniana, tribus diſtinctionibus [...]tur, in quarum ſecunda ac tert[...]

rico II. ejusque liberis iniquiorem se præbet, ut docet laudatus Warthonus præfatione ad Tomum 2. Angliæ sacræ pag. XXIV. Cætera quæ Giraldus scripta sua memorat sunt Legendæ, sive *Vitæ*, *S. Aedelberti*, Martyris Herefordensis, *S. Karadoci*, Eremitæ nobilis & Presbyteri Menevensis, & *S. Hugonis* ex Carthusiensi Monacho Episcopi Lincolniensis. Denique liber *de Fidei fructu*, *Fideique defectu*, quanta ferventem præmia, quanta frigentem supplicia maneant. In typographia Hiberniæ præterea meminit Giraldus *flosculorum Philosophicorum* quos scripsit carmine. Promisit etiam ibidem *totius Britanniæ topographiam*, *quam*, inquit Lelandus cap. 196. *ego præ aliis libris omnibus quos edidit*, *si modo edidit*, *semper videre optavi atque etiam jam opto*.

Præter hæc omnia Giraldo ipsi testata, ad eundem a Baleo III. referuntur Commentarius *in Opera quædam Senecæ*. *Mirabilia Mundi*. *Mirabilia terræ Sanctæ*. *De Mahumeto & ejus nequitiis*. *Pro Guidone Warvvicensi*. His a Pitseo pag. 279. seq. adduntur: *Expositiones in varios S. scripturæ textus*. *De vita S. Patricii* ejusque *purgatorio*, & *Chronicon Anglorum*. Quod vero de Regibus Visi-Saxonum, de vita Henrici II. & Acta Regis Johannis ajunt Giraldum scripsisse, hæc in ejus opere de Principis instructione leguntur: sicut & alia jam memorata sub aliis titulis memorant, & ex uno plures faciunt ac diversos tractatus, quos hoc loco repetere non est necesse.

Giraldus sive *Girardus*, Presbyter, Canonicus Compostellanus circa Annum 1126. scriptor. *historiæ Eccles. Compostellanæ* cum *Munione* sive *Martino* Mindoniensi Episcopo & *Hugone* Episcopo Portugallensi. De illa adhuc inedita Nicolaus Antonius lib. VIII. Biblioth. vet. Hispanæ cap. 4. & ex Joannis Vasæi Chronico Hispaniæ Vossius II. 48. pag. 402. Omitto *Giraldum* veterinariæ & accipitrariæ rei scriptorem circa Annum 1320. neque enim Latine ille scripsit sed Hispanice. Vide eundem Nicolaum Antonium IX. 4. §. 201.

Gisela Caroli Calvi Soror, cujus Chartæ tres apud Dacherium Tomo XII. spicilegii pag. 496. (editionis novæ Tom. 2. pag. 878. seq.) & apud Johannem Georgium Eccardum in quaternione veterum monumentorum. p. 36.

Glaber Radulfus, sive *Rodulphus*, S. Germani Cœnobii Autissiodorensis primum, postea Cluniacensis Monachus, qui *Historiam sui temporis*, sive *Historiam Francorum* ad Odilonem, Cluniacensis Cœnobii Patrem, scripsit *libris V.* ab anno 900. & ab electione potissimum Hugonis Capeti in Regem, quæ An. 987. accidit, usque ad 1046. Primus edidit Petrus Pithœus & familiam ducere jussit inter XI. scriptores Historiæ Francorum, Francofurti 1596. fol. inde Andreas du Chesne in limine Tomi quarti, collatum cum Codice Thuano. Meminit Sigebertus Gemblacensis cap. 50. de S. E. Vide Jacobi le Long Bibliothecam Historicorum Galliæ num. 6909. ubi de versione Gallica.

Vita S. Gvilelmi, primi Abbatis S. Benigni Divionensis, (qui A. 1031. obiit) in Petri Roverii historia Reomaensis Monasterii, Parisiis 1637. 4. pag. 131. & in Actis Sanctorum Tom. 1. Januarii 1. pag. 58. 64. & in Mabillonii Actis Sanctorum Benedictin. T. 8. p. 320. * Auctores historiæ litterariæ Gallicæ in eamdem cum Abbate le Beuf sententiam convenientes censent codicem illum canonum legumque ad Heimonem Virodunensem Episcopum olim pertinentem hujus Radulfi fœtum esse. Opus istud quale sit exposuisse late Abbatem Le Beuf ibidem affirmant, ex quo pariter monent in fine ejusdem codicis nomen suum auctorem prodere, sicut & indicare annum quo scribere desiit. Nomen est Radulphus, annus 1008. Martio exeunte. Vide eamdem literariam historiam in præfatione pag. 83.

Gloſcherus, infra, *Golſcherus*.

Gloſſa interlinearis & marginalis in ſacram Scripturam. Vide, *Anſelmus Laudunenſis*. T. 1. p. 114.

Gloſſa Ordinaria infra, *Hugo a S. Caro*. *Walafridus Strabus*.

Gloſſatura Major. Vide, *Petrus Lombardus*.

Gloſſaria vetera, de quibus dixi lib. 4. Bibl. Latinæ c. 6.

Gloſſatores Juris Civilis: *Accurſius*, *Aldericus*, *Azo*, *Barnerius*, *Johannes Boſſianus*, *Bulgarus Piſanus*, *Columbus*, *Faſolus*, *Martinus Goſſia*, *Hugolinus*, *Kilianus*, *Pileus*, *Placentinus*, *Roffredus*, *Rogerius* &c.

Gloſſatores Juris Canonici: *Johannes Semeca* Teutonicus, *Bernardus Batonus*. *Huguitio*, *Laurentius Tancredus*, *Bartholomæus Brixienſis* &c. Vide Poſſevinum.

De editionibus gloſſatis utriuſque Corporis, Canonici & Civilis, dixi in Bibliotheca Latina lib. VI. c. 10.

Gobelinus Alemannus, Carmelitarum Provincialis, & Pontificis in Angliam Legatus circa Annum 1305. Scripſit Poſſevino teſte *ſtatuta arbitraria*, quibus ſuorum fratrum diſſidia diſſolvit. Librum item *de pœnitentia convicariorum*, & *diſceptationes*. Eadem ex Poſſevino Alegrius pag. 278. paradiſi Carmelitici decoris.

Gobelinus Perſona, Decanus Bilefeldenſis & Officialis Paderbornenſis poſtea Monachus in Bodeken Canonicorum regularium Wyndeſemenſium Paderbornenſis diœceſis: ſcripſit *Coſmodromum*, ſive Chronicon ab Orbe condito uſque ad Annum Chriſti 1418. per ætates ſex digeſtum, in quo componendo XL. amplius annis operam poſuit. Edidit Henricus Meibomius cum notis, Francofurti 1599. fol. unde recuſum curante nepote Henrico Meibomio Tomo 1. ſcriptorum rerum Germanicarum, Helmſtadii 1688. Eo uſi Albertus Crantzius in metropoli, Hermannus Kerſenbroch in Catalogo Epiſcoporum Paderbornenſium. Johannes Jacobus vero Friſius pro Gobelino hoc male *Balduinum* Parochum Paderbornenſem appellat, Voſſioque anſam dedit diverſum hunc a Gobelino Hiſtoricum inducendi. Præter verſus de Urbano VI. pag. 312. a quo ſe pag. 310. ſcribit An. 1386. promotum ad Sacerdotium, etiam verſus *de Ruperto*, *Paderbonenſi Epiſcopo*, *& quibuſdam ejus prædeceſſoribus* plures ſcripſerat, quorum mentio pag. 315.

Gobelinus idemne an alius, (*a*) & antiquior priore utroque Gobelino, ſcriptor *vitæ S. Meinulphi*, Archidiaconi Paderbornenſis, quem nobilibus parentibus ortum Carolus Magnus de ſacro fonte levavit teſte Gobelino Perſona pag. 249. Vitam illam interpolatam edidit Surius V. Octobr. ſinceriorem Chriſtophorus Brovverus in ſideribus illuſtrium & ſanctorum virorum Germaniæ, Moguntiæ 1616. 4. deinde Adolphus Overhamus.

Johannes Gobelinus, Vicarius Bononienſis, Pii ſecundi Secretarius, *commentarios rerum memorabilium*, quæ ejus Pii temporibus contigerunt, ſive ſcripſit, ſive in manus hominum dedit, quos a Pio ipſo ſive Ænea Sylvio compoſitos alii notarunt. Prodiere Romæ 1584. 4. a Franciſco Bandino Piccolomineo, Archiepiſcopo Senenſi, recogniti: & cum Jacobi Piccolominei, Cardinalis Papienſis, continuatione atque Epiſtolis, Francofurti 1614. fol.

M. Gobertus Laudunenſis, cujus verſus *de tonſura*, *veſtimentis & vita Clericorum* ineditos memorat Sanderus T. 2. Biblioth. MSS. Belgii p. 240. * Auctores Hiſtoriæ litterariæ Gallicanæ, Tom. VI. pag. 24. Præfationis, cenſent Gobertum hunc ipſum eſſe Laudunenſem Epiſcopum, qui ab Anno 930. uſque ad 932. ſedem illam tenuit; neque enim alter occurrit Gobertus Laudunenſis inter literatos clarus.

Gocelinus, infra *Gotſelinus*.

Adamus *Goddanus*, ſupra in *Adamo* T. 1. p. 11.

S. Go-

(*a*) Vide Meibom. Tom. 1. pag. 59. ſeq. & 349.

ᴐdehardus sive Gothardus ex Ab-egernsensi Episcopus Hildeshei- defunctus An. 1038. Ejus Episto- ıpud Mabillonium Tom. 4. A- r. p. 347. (edit. nov. p. 435. Vitam hujus Godehardi sed in- :am & sine nomine auctoris edi- ·ius 4. Maji. Sinceriorem inte- ıque Christophorus Brovverus in s illustrium & Sanctorum Viro- rmaniæ Mogunt. 1616. 4. & Da- pebrochius in Actis Sanctorum . Maji pag. 502. qui notas etiam . De Auctore infra in Wolfherrus. bertus Presbyter, Aviti studium , per historias & allegorias Di- ripturæ ab initio Mundi usque ad Virginis heroico pede eleganter cu- ut notat Sigebertus Gemblacen- :. E. cap. 23. Hunc temporibus ii Augusti circa A. C. 500. cla- mjicit Trithemius cap. 198. quem t insecuti.

idus, Geoffridus, Gothofredus, 'us, Theofridus, Goverus, Godefri- offridus, Abbas Admontensis Ord. S. Bernardi, ætate & spiritu æqua- s Homiliæ in Dominicas & Fe- i, editæ a Bernhardo Pez, Au- Vindel. 1725. fol. duobus Volum.

idus Calvus, Archiepiscopus Bi- is, amicus & scriptor vitæ S. Briocensis Episcopi, qui An. biit, (a) edita a Surio 29. Jul. Actis Sanctor. Tom. VII. Julii.

idus Carnotensis post Ivonem E- s, Sedis Apostolicæ Legatus cir- um 1130. cujus Epistola ad Hu- Abbatem Vindocinensem edita ondo ad Godofredum Vindoc. Biblioth. Patrum Lugdunensi T. pag. 101. Alia de eo Sammar- Tom. 2. Galliæ Christ. p. 489.

idus Coloniensis, infra S. Panta-

idus Cornubiensis Anglus, Car- circa Annum 1340. Philosophus, s Lelando c. 264. & 367. ubi itarios ejus in Physica Aristotelis commemorat. Plura Baleus V. 6. & Pitseus p. 413. ajunt enim commenta- tum etiam in Metaphysica, in Analyti- corum posteriorum libros & in Categorias, nec non in sex principia Gilberti Por- retani, & in IV. libros Sententiarum, scripsisse etiam Quodlibeta decem, & contra Gerardum Bononiensem.

Godfridus de Fontanis, Episcopus Ca- meracensis ab Anno 1220. ad 1238. di- ctus *Bonus Episcopus*. Scriptor librorum *de Divinis officiis*.

Godfridus de Fontanis junior qui *con- tra* Fratres *Mendicantes* scripsit, id præ- sertim oppugnans quod illi vitæ solita- riæ laudem & gloriam affectantes, vel- lent se Parochialibus curis immiscere, nec Prælatis parerent. Initio autem tractatus nonnulla præmittit de dissidio quod Prælatos inter & Mendicantes in- tercessit An. 1283. occasione privilegio- rum a Pontifice Martino IV. obtento- rum. Vide Balæum Tom. 3. hist. A- cademiæ Paris. pag. 465. seq. Idem p. 680. notat in vetusto Codice comme- morari *Quodlibeta M. Godefridi* & *sum- mam Godefridi*. * Falli hic Fabricium censeo, cum Quodlibeta Mag. Gode- fridi, & summam Godefridi tribuen- dam censet Godfrido de Fontanis junio- ri; nam summa super titulos Decreta- lium authorem præfert Mag. Godfre- dum *de Trano* D. Papæ subdiaconum, & Capellanum, quam MS. servo apud me. Prodiit typis excusa Venetiis An. 1491. per Bernardinum de Tridino de monte Ferrato. Floruit Godefridus iste Tranensis sæculo XIII.

Joannes Godfridus Lidgate, scriptor poematis cui titulus *Vox clamantis*, MS. in Dublinensi Collegio S. Trinitatis n. 414. Idem hic qui apud Baleum VII. 23. & Pitseum pag. 575. seq. *Joannes Goverus*, quod & nomen a *Godfrido* non diversum esse mihi persuadeo. Vi- xit hic circa Annum 1400. poeseos lau- de celebris & cœcis eruditis accensen- dus. Hic Latine, Anglice, Gallice, plu- ra scripsit, in Latinis æmulatus Ovi- dium,

ımmarthani Tom. 2. pag. 434. Galliæ Christianæ.

dium, quanquam notante Baleo, studiosius quam felicius. Ejus *Vox clamantis in deserto* sive *de Mundi erroribus* Poema Chronicon in septem tributum libros, & insurrectionem rusticorum contra ingenuos & nobiles persequens, quæ contigit anno IV. Regis Richardi II. in aliis etiam Bibliothecis obvium, (*a*) incipit: *Scripturæ veteris capiunt exempla*. Alia ejus scripta *Chronicon tripartitum* itidem carmine, & *de Rege Henrico IV.* & *de laude pacis*. *De regimine Principum*. *Scrutinium lucis*. *De multiplici vitiorum pestilentia*. *Contra mentis sævitiam in causa superbiæ*. *De amoris vanitate* aliaque carmina & Epigrammata. Nec non soluta Oratione *de Conjugii dignitate*, & *de compunctione Cordis*.

Godfridus Monemuthensis, supra *Galfredus* p. 10. seq. ubi dictis adde quod versio Anglica ejus *Historiæ Britonum* nuper vulgata ab Arone Thomsone, & luculentis expressa typis Lond. 1718. 8.

Godfridus Monachus *S. Pantaleonis*, Coloniensis, Ord. Bened. Auctor eximius *Annalium*, scriptorum non indiligenter ab Anno 1162. ad 1237. Exstant in Freheri Tomo primo rer. Germanicar. edit. novæ Struvianæ p. 335. 404. emendati ex Codice Guelpherbytano.

Godfridus Remensis, cujus *Carminum* sive *Epistolarum liber* versibus Elegiacis, 1. ad Ingelramnum Archidiaconum, *de Moribus*. 2. Somnium de Odone Aurelianensi. 3. Ad virginem quandam. MS. apud Hieronymum Vignerium una cum *Calliopes & Poetæ colloquio*, sive ejusdem Godfredi versibus Hexametris Leoninis ad Gibuinum Lingonensem ab A. 962. Episcopum, unde hujus quoque Godfridi ætas cognoscitur. De Codice illo MS. Labbeus p. 59. Biblioth. MSS.

Godfridus Spirensis, ex Monacho Ord. Bened. Weissenburgensi, Episco[
A. 958. ad 960. Hunc *de jejunio* [
mosyna & pœnitentia scripsisse, [
ex Eysengreinio Possevinus.

Godfridus Canonicus & Subpr[
Victoris Paris. circa Annum 117[
psit Opus tripartitum *de micro*[
dotibusque hominis naturalibus, [
tiis ac virtutibus: nec non *Fonte*[
losophiæ libris quatuor, versibus [
cis leoninis, philosophiam morale[
cticam præ speculativa commen[
bus. De utroque opere MS. *serm*[
que itidem ineditis consulenda [
Joannis Tolosani, Canonici S. V[
historia inedita Abbatiæ Regalis [
refert Oudinus T. 2. pag. 1567.

Godfridus Abbas *Vindocinensis*, [
tæ Priscæ Cardinalis, clarus cir[
num 1110. (*b*) scripsit *Epistola*[
Pontifices, Cardinales, Episcopo[
bates, Monachos & sæculares, [
V. in quibus est IV. 47. decant[
in antiquissimis etiam obvia [
bus (*c*) de Roberto de Arbrusse[
quo infra in *Roberto*. *Opuscula* X[
de Corpore & Sanguine Domini [
Jesu Christi. 2. De ordinatione [
porum (*d*) ad Petrum Leonis, C[
lem, & de investitura Laicor[
De Simonia & Investitura Laic[
quasi utraque dicatur hæresis, ad [
tum II. Papam, quem *bonum Do*[
suum & præcordialem amicum ap[
4. De possessionum Ecclesiasticaru[
vestitura, quod Regibus concedat [
Qualiter dispensationes debeant [
6. De tribus quæ specialiter deb[
bere Ecclesia, ut Catholica, & [
& casta sit. 7. De Arca Fœder[
Hemelinum & Andream, discipu[
De effectibus Baptismi, Confirma[
Unctionis infirmorum & sacræ [
9. De iteratione Sacramenti. [
promissionibus quas pro Confec[
Abbates sub nomine professionis [

(*a*) Vide Leyserum Historiam poetarum medii ævi p. 2054.

(*b*) Vide Sirmondum in vita, Miræum in auctario Ægid. Menagium in historia Saboliensi pag. 106. & Auctor. præfat. ad T. 3. Sirmondi Opp.

(*c*) Mabillon. iter Italic. p. 54. 164.

(*d*) Huic Ivonem Carnotensem, Wa[
& Sigebertum jubet opponere Goldastus, [
exhibet in Apologia pro Henrico IV. pag[

Episcopis . 11. De clamantibus inordinate & respondentibus in Capitulo 12. De tribus quæ Pastori inesse debent, justitia in judicio, discretione in præcepto, & providentia in Consilio. 13. & 14. Invectio in peccatorem & 15. peccatoris lamentatio, 16. Oratio ad Jesum. 17. & 18. Oratio ad Matrem Domini & Hymni tres. *Incip.* O Maria gloriosa, Jessæ proles generosa. *Sermones XI.* quorum *septimus* est de purificatione S. Mariæ: *nonus* in festivitate B. Mariæ Magdalenæ: *decimus* de latrone salvato in Cruce, & *undecimus* in festivitate B. Benedicti. Hæc Godfridi scripta edidit cum notis in Epistolas, Sirmondus Parif. 1610. 8. recusa in Sirmondi Operibus Parif. & Venet. tomo tertio: nec non in Bibliothecæ Patrum supplemento Parif. Tom. 2. pag. 487. & in Lugdunensi Tom. 21. statim sub init. *Epistolam ad Cluniacenses* de ineunda suffragiorum societate vulgavit Mabillonius T. 3. Analect. p. 481. (edit. nov. pag. 159.) quæ repetita etiam ab editoribus Operum Sirmondi in præfat. ad tomum tertium. Ad hunc Godfridum, Epistolæ Jvonis Carnotensis, singulæque Calixti II. & Honorii II.

Godfridus Viterbiensis (*a*) Presbyter, Conradi III. qui An. 1152. diem obiit, Friderici I. & Henrici IV. qui An. 1190. habenas capessivit Imperii, Capellanus ac Notarius, post longinqua variaque per XL. annos itinera, locuplete linguarum rerumque comparata notitia, scripsit *Memorias Seculorum* (*b*) sive ut aliis nuncupatum est *Pantheon*, sive Chronicon universale, prosa partim, partim metro, ab Orbe condito usque ad A. C. 1186. divisum in sectiones XX. & dicatum Urbano III. Papæ ab Anno 1185. ad 1187. Primus edidit Basilius Joannes Heroldus Basileæ 1569. fol. deinde Joannes Pistorius in limine tomi secundi scriptorum de rebus Germanicis, Francofurt. 1584. & Hanov. 1613. in fol. novissime V. C. Burchardus Gotthelf Struvius in repetita Pistorianæ sylloges editione, Ratisbonæ 1726. fol. in qua accesserunt variæ lectiones Codicis membranacei Norimbergensis. Partes quinque postremas sive sectionem XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. hujus Chronici, in quibus plura ad res Italiæ spectantia, celeberrimus Muratorius inseruit tomo septimo thesauri scriptorum Italiæ pag. 346. emendatioraque & integriora quædam dedit ex Chronico anonymo Bibliothecæ Estensis, cujus auctor ex Pantheo profecisse se confessus fuerat. Aliud ejusdem Godefridi Opus MS. in Biblioth. Cæsarea quod aliquot post Pantheon annis scripsit & Henrico VI. Regi Romanorum & Teutonicorum dicavit, inscribitur *Speculum Regum*, de Genealogia omnium Regum & Imperatorum, Trojanorum, & Teutonicorum a tempore diluvii, usque ad Henricum VI. secundum Chronica Venerabilis Bedæ Presbyteri, Eusebii & Ambrosii. Vide Lambecium T. 2. pag. 774. ubi pars Epistolæ ad Henricum Imp. Sed age quibus se usum auctoribus, quarum gentium res persecutum se in Pantheo Godefridus profiteatur, ex ipso, si placet, audiamus.

Itaque super vetus Testamentum *hos habeo authores:*

Mosem, Esaiam, Josephum, Danielem, & alios Prophetas: Jesum Sirach, David, Salomonem, Hester, Judith, Esdram & Machabæos.

In novo *autem* Testamento, *authores hos inducimus:*

Omnes Apostolos, Clementem Papam, Dionysium Areopagitam, Origenem, Joannem Chrysostomum, Athanasium, Hieronymum, Augustinum, Ambrosium, Gregorium: aliosque nonnullos Ecclesiæ Doctores.

Super historias *vero* gentilium, *habemus*

(*a*) Neutiquam *VVitebergensis*, de quo dubitabat Baronius ad Annum 1186. num. 22. neque *Monachus Dominicanus*, ut Bernardo de Lucemburgo persuasum. Vide Jacobum Quetif. Tom. 1. p. 740.

(*b*) Non *Memorias Sanctorum*, ut legas apud Vossium.

mus etiam, Josephum, Dionem, Strabonem, Orosium, Hegesippum, Suetonium, Solinum, Julium Africanum, qui prima Chronica conscripsit sub Marco (a) Crasso.

De Chaldæis *quoque habemus Berosum, qui omnia Chaldæorum scripta defloravit.*

De Ægyptiis, inducimus Manethon historiographum & chronographum Ægyptiorum. Habemus etiam ab Ægyptiis, Mochum, Estium, (*b*) p. 31. 69. *& Hieronymum Ægyptium, historiographos famosissimos.*

Materia igitur totius libri est, universum vetus & novum Testamentum, & universi Imperatores, Reges & regna, quæ fuerunt vel sunt ab initio mundi usque ad tempora nostra. Quorum omnium notamus originem & finem, nomina, ætates, & gesta.

Sola itaque nomina regnorum, ad majorem evidentiam, in præsenti proœmio duximus subroganda:

Babyloniorum regnum,
Assyriorum,
Indorum,
Ægyptiorum,
Persarum, p. 552.
Argivorum,
Lacedæmoniorum,
Thessalorum,
Sicyoniorum,
Lydiorum,
Amazonum,
Macedonum,
Hebræorum,
Græcorum,
Italorum omnium.
Francorum,
Teutonum,
Lombardorum,
Hunnorum,
Gothorum,
Visigothorum.
Ostrogothorum,
Anglorum,
Britonum,
Pannoniorum,
Atheniensium,
Medorum,
Trojanorum,
Romanorum Regum & Con[...]
Sicambrorum,
Senonum Gallorum,
Saxonum,
Suevorum.
Siculorum,
Cretensium,
Scytharum,
Auarorum, hoc est Ungarorum [...] rum.
Vinulorum, qui sunt in confi[...] siæ & Europæ, super M[...] plaudes.
Vandalorum: &
Sardorum Regnum. Item
De Sibyllis vatidicis.

Similiter post omnes Reges posui[...] tiam historias Imperatorum p. 535 *omnium Pontificum Romanorum ge[...] annos, & menses, & dies, non[...] eorum: a beato Petro, usque ad v[...] lem Urbanum tertium Papam: p.* [...] *usque ad Dominum Imperatorem F[...] cum primum, & ad filium ejus [...] num Regem (c) Henricum sextum [...] citer, Amen.*

Godfridus Monachus & Prior [...] *niensis* in Anglia, de quo hæc V[...] mus Malmesburiensis lib. V. Hi[...] 173. *Nec memoria Godfridi, Prioris [...] ton. ire debet in perditum, qui t[...] bus his* (circa Annum 1100.) *li[...] ra & religione insignis fuit. Liter[...] protestantur* libri plures, *& Epist[...] miliari illo & dulci stylo editæ, [...] que* Epigrammata *quæ satyrico m[...] solvit, præterea* versus de Primatu [...] gliæ laudibus. *Quid? omne* Divini [...] ficium, *quod agresti quadam vetust[...] soletum, per industriam suam nati[...] cultum venustate fecit enitescere. [...] gionis & Hospitalitatis normam [...] inchoatam delineavit in Monach[...]*

(*a*) Sub Antonino Helagabalo Julius Africanus vixit. Hunc Antoninum alii de Marco præter rem accepere Antonino. Aliis, ut nostro, Marcum legentibus, Marcus Crassus in mentem venit.

(*b*) Lege *Hestiæum* e Josepho.

(*c*) Nondum Imperatorem.

librum de diversis hominum Baleus II. 49. memorat & Pit- 93. & Numi descriptionem , & moralia disticha , tetrasti- asticha & octosticha moralia . ioque Lelandus cap. 125. Epi- Serloni Abbati Glocestriensi quod ita se habet :

murus cecidit Serlone cadente ,
tis gladius , buccina Justitiæ &c.

us Pitseus e Malmesburiensi . *alcus* , *Godeschalcus* , *Goteschal- schalcus* , Canonicus *Leodiensis* num 770. scripsit *Vitam S. Lan- ve Lamberti* , Episcopi Traje- Mosam , & An. 698. Martyris lita a Canisio Antiq. Lect. T. 72. (editionis novæ T. 2. p. c apud Surium 17. Septembr. Johannis Chapeaville historia Tomo 1. pag. 321. & a- billonium Tomo 3. Actorum n Benedictin. pag. 66. ubi & a Chapeavillo editis Vitæ S. Scriptoribus *Stephano* , *Nico- ero* . * Multa sunt hic Chrono- ienda in Fabricio ; etenim S. is martyr obiit An. 708. scri-) iste circa Annum 729. opu- uum pangebat ut probant au- storiæ litterariæ Gallicæ Tom. 8.

lcus , sive *Jotsaldus* , Monachus , *nctus* versibus hexametris , *de omni Odilonis* , Abbatis Clunia- ii A. 1048. ætat. 87. obiit , ab Andrea du Chesne Biblio- iacensis pag. 330. Non ineptum ævo versificatorem vocat Cas- hius , qui nonnulla ejus illu- . 18. seq. Adversar. Idemque *escalci* nomen in *Jotsaldi* corru- e ad sonum molliorem idiotis- ci .

Gotschalcus Holem , Germanus Saxo , Augustinianus , clarus circa Annum 1480. scripsit *Præceptorium Divinæ Legis* , sive Commentarium in Decalogum , Colon. 1481. Norimb. 1497. fol. & 1521. 4. *Sermones* Dominicales in Epistolas Pauli Apostoli , Haganoæ 1520. Etiam *de Sa- cramento Pœnitentiæ* commentarium esse notat Elssius in encomiastico Augusti- niano p. 244. * P. Gandolfo in disser- tatione de ducentis Augustinianis affert epitaphium viro huic docto positum in templo Osemburgensi , in quo Annus o- bitus illius definitur Annus Christi 1481. In Chronico Architomit. Oldemburgen- sium Schiphouveri operum ejus catalo- gus iste traditur : *scripsit super Pauli E- pistolas volumina duo ; de septem peccatis mortalibus volumen ; de officio Missæ volu- men ; super decem præcepta , de novem peccatis alienis ; de Sacramento Euchari- stiæ in Blomenberge* Quæ tamen omnia lucem vidisse non credo . Quæ vulgata sunt , Fabricius hic indicat .

Inter Walafridi Strabi poemata legi- tur Carmen ad *Goteschalcum* Monachum , qui & *Fulgentius* , Tom. XV. Bibliothe- cæ Patrum Lugdunensis pag. 232. Hic est nominatissimus ille Goteschalcus , Or- dinis Benedictini Monachus *Orbacensis* in diœcesi Svessionensi , qui ob acrius motas *de Prædestinatione* controversias condemnatus in Synodo Moguntina A. 848. & conventu Cariacensi A. 849. inclususque in Cœnobio Altivillarensi post viginti amplius annorum custodiam obiit circa Annum 870. Durius cum Goteschalco actum ab *Hincmaro* Remen- si , (*a*) *Rabano* Mauro , (*b*) *Amolone* sive *Amalario* Lugdunensi , *Johanne Sco- to* , cæterisque ejus adversariis , non ob- scure queritur *Florus* contra Joannem Scotum & *Remigius* Lugdunensis in li- bro Ecclesiæ Lugdunensis nomine scripto de

(a) infra in *Hincmaro* . Bulæum historia Parisiensis Tom. 1. pag. 178. seq. *Summa- rischen von der Thomasischen* Bibliothec g. 681. seq. 734. seq.

(b) *anus* Maurus Epistolis tribus , quarum ores ab Ughello Tomo 3. Italiæ sacræ novæ pag. 592. 608.) tres a Sirmondo it Parisiis 1647. & Tomo secundo Sir- mondi Operum , Parisiis & Venetiis junctim edi- torum pag. 1296. De *Amolone* dixi supra Tom. 1. pag. 87. De *Scoto* dicturus sum in *Johanne* . De *Ber- tramo* & *Floro* Goteschalcum excusantibus , simili- ter jam dictum Tom. 1. pag. 244. & Tom. 2. pag. 64. De *Prudentio* , *Remigioque* suus erit dicendi locus .

de tribus Epiſtolis, qui exſtat Tomo XV. Bibliothecæ Patrum Lugdunenſis p. *666.* ſeq. *Prudentius* Tricaſſinus, *Ratramus* ſive *Bertramus* Corbejenſis &c. Neque ultra Auguſtini ſententiam proceſſiſſe (*a*) Gotheſcalcum contendit Jacobus Uſſerius in Goteſchalci & Prædeſtinatianæ controverſiæ hiſtoria, poſt editionem Dublinenſem 1631. 4. recuſa Hanoviæ 1662. 8. ad hujus calcem *duas* Gotteſchalci *Confeſſiones* publicavit, unam breviorem, & alteram longiorem. In utraque Præſcientiam Divinam a Decreto Divino non patitur dividi: in utraque identidem ad Auguſtinum & *Fulgentium* (*b*) Ruſpenſem provocat, & de ſententia ſua tam firmiter profitetur ſe eſſe perſuaſum, ut pag. 345. affirmet ſe, *ſi poſſet fieri, millies potius pro veritate optare occumbere, quam ſemel, (quod abſit) cuilibet ſecus loquenti, cedendo ſuccumbere*. Et p. 353. *ab ipſa Veritate edoctum & gratis ab ea pieque ſatis afflatum, animatum, armatum, miſericorditerque ſimul ac mirabiliter adjutum & tutum, fretum & fultum, fideliter illi credere, fortiter tenere, veraciter patienterque defendere, & quemcunque contraria dogmatizare cognoſco, tanquam peſtem fugio & tanquam hæreticum abjicio*. Et pag. 354. ad *DEUM* ipſum provocat his verbis: *Atque utinam placeret Tibi cunctipotentiſſime pariter ac clementiſſime Domine, ut ſicut in Te credo & ſpero, dato mihi gratis poſſe, prout jamdudum dare dignatus es, & dare quo-*
tidie dignaris etiam velle: coram u
electa populorum Te timentium mul
ne, præſenti etiam iſtius regni P
(c) cum Pontificum & Sacerdotum
nachorumque ſeu Canonicorum ven
ſimul agmine, concederetur mihi, ſ
hanc Catholicæ Fidei de Prædeſtin
Tua veritatem nollent recipere, ut iſ
dicturus ſum, favente Tua Gratia,
probarem, cernentibus cunctis, exa
ut videlicet quatuor doliis (*d*) unc
unum *poſitis, atque ferventi ſing*
repletis aqua, oleo *pingui & pice*
ad ultimum accenſo copioſiſſimo igne
ret mihi, invocato glorioſiſſimo N
Tuo, ad approbandam hanc fidem
immo Fidem Catholicam, in ſingula
ſire: donec Te præveniente, comita
ſubſequente, dexteramque præbente
menter educente valerem ſoſpes exire
tenus in Eccleſia Tua tandem ali
Catholicæ hinc Fidei claritas clareſ
& falſitas evaneſceret, Fideſque fi
tur, & perfidia vitaretur.

Poſt Uſſerium, *utramque* Gote
Confeſſionem exhibet Gilbertus M
nus (*e*) Veterum Seculi IX. Sc
rum de Gratia & Prædeſtinatione
1. pag. 7. 25. Apud eundem pag.
parte 2. pag. 3. ſeq. fragmenta e
teſchalci *libello de Prædeſtinatione* &
tula *Profeſſionis* A. 848. Rabano
oblatæ, quæ ſervavit Hincmar
menſis T. 1. Opp. p. 25. 26. 118
211. 224. 226. Apud eundem M
num Tomo 2. pag. 54. editi ſun

(*a*) Non plane Uſſerius hoc perſuaſit Voſſio, cui librum ſuum dedicaverat. Vide Voſſii Epiſt. 156. qua Uſſerio gratias agit, & Epiſt. 158. ad Gvilelmum Laudum, Epiſcopum Londinenſem: nec non Grotii Epiſt. 292. Voſſii hiſtoriæ Pelagianæ lib. 7. part. 4. Tom. 6. Operum pag. 812. ſeqq. Ad Uſſerii tamen accedunt ſententiam præter Gilbertum Manguinum in vindiciis Prædeſtinationis & Gratiæ & ſylloge ſcriptorum Sec. IX. de Prædeſtinatione & Gratia, Pariſ. 1650. 4. 2. Vol. & Cardinalis Noriſius, cujus ſynopſis hiſtoriæ Gotheſchalcianæ prodiit Tom. 4. ejus Operum p. 681. 720. Veronæ 1732. fol.

(*b*) Suſpicio eſt ab hoc Fulgentio, ad cujus libros tam fortiter provocat, Goteſchalco *Fulgentii* hæſiſſe cognomentum, licet alii dicant appellatum, quod ipſe præ aliis ingenio & litteris fulgere viſus eſſet. Vide Caveum in hiſtoria litteraria S. E. Caſ-
parem Sagittarium introduct. in Hiſt. Eccle
1. p. 970. ſq. De Fulgentii ſcriptis ad cont
de Prædeſtinatione ſpectantibus dicere me
Tom. 2. pag. 220. 222. 223.

(*c*) Carolo Calvo, Rege Galliæ.

(*d*) Ad hunc locum reſpiciens Johanne
Erigena cap. 3. de Prædeſtinatione pag. 12
teſchalcum: *Inter illa, ut video dolia, quæ*
parari jubes, jam involutus ſuffocaris: merit
in oleo atque pice ardere debuiſti, qui & lum
tatis, & myſterium Prædeſtinationis perpera
non timuiſti. Propter idem inſolens promiſ
liorum, acriter reprehenditur Goteſchalcus
maro Remenſi lib. de non trina Deitate
pag. 433.

(*e*) Cætera quæ in utroquo Manguini
exhibentur, notavit B. Thomas Ittigius
Bibliothecis & Catenis Patrum pag. 397.

sus XXVI. hexametri leonini ex Gothescalci *Epistola*, quam ex Germania scripsit *ad Ratramum*, Monachum Corbejensem, quos vulgaverat Sirmondus Tomo 1. Operum Hincmari pag. 555. Alios versus Anacreonticos ex procemio ad eundem Ratramum producit Sirmondus ad Ennodii lib. V. Ep. 7. *Age quæso, perge, Clio* &c. Longe plures editis *versus* Gothescalci a viro nescio quo docto in lucem proferendos jampridem sperare jussit Labbeus pag. 59. Biblioth. MSS. Ex *pitacio* Gothescalci *ad quendam Monachum* nonnulla profert idem Hincmarus pag. 304. 305. & ex *Epistola ad quendam suum complicem* p. 226. *Epistola ad Ratramum* in Ludovici Cellotii historia Gothescalci, edita Parisiis 1655. fol. p. 415. Schedulam Gotheschalci, *quod trina Deitas dici possit*, exhibet idem Hincmarus T. 1. p. 415. 418. atque integro deinceps libro de non trina Deitate, sumsit sibi oppugnandum. Ad Gothescalci subtiliores de *ratione qua beati visuri simus Deum*, quæstiones respondet, Lupus Ferrariensis Epistola trigesima, cui etiam librum de tribus quæstionibus vindicat Baluzius, quem alteri Lupo alii, alii Amalario maluerunt tribuere. De Gotheschalci autem causa præter Usserium, Cellotium aliosque a me laudatos adiri etiam possunt Mabillonius præfat. ad T. 3. Annal. Benedictin. Sirmondus in historia Prædestinatiana & contra Sirmondum Gilbertus Mangvinus in historica & Chronica synopsi controversiæ Gotheschalcianæ, & differt. historica & Chronica, in parte 1. Tomi secundi scriptorum Sec. IX. de Gratia & Prædestinatione, & ex nostratibus D. Paulus Rœberus differtatione de erroribus Gotheschalci Sec. IX. damnatis Witebergæ 1646. 4.

Ex Historia MSta de *Gotheschalci* Novimonasteriensis visionibus A. 1190. excerpta edita sunt ab illustri Leibnitio Tomo 1. scriptorum Brunsvicensium p. 870. 875.

S. Godricus Eremita, ex Palæstina redux, apud Finchale in Anglia vixit, de quo multa Matthæus Westmonost. & Paris ad A. 1170. quo illum ait ex hac luce transiisse, atque inter alia narrat edoctum eundem a Maria Virgine hoc Canticum: *Sancta Maria, Christi thalamus, Virginalis puritas, matris flos, dele mea crimina, regna in me, duc me ad felicitatem cum solo Deo*. Ab hoc Godrico scriptam *Vitam & visionem* nescio cujus *Orni* ad Simeonem Dunelmensem Monachum memorat Pitseus p. 240. ex Balei X. 55. qui eum Godricum presbyterum vocat, ab aliis testatus etiam Gervasium appellari.

Godvvinus Severianæ sive Sarisberiensis Ecclesiæ præcentor & Canonicus circa Annum 1272. cujus *librum Meditationum* ad Ranildam fœninam anachoretidem laudat Lelandus cap. 244. Huic librum *de tribus habitaculis*, Patricii Succeti exemplo scriptum addunt Baleus IV. 20. ac Pitseus pag. 354. *exhortationes* etiam *spiritales* ejus memorans, non alias videlicet quam quæ *sermonum* nomine veniunt apud Baleum.

Goldscherus sive *Gloscherus* Monachus S. Matthiæ Trevirensis, Ord. Bened. ante An. 990. scripsit *vitam SS. Eucharii*, primi Treverorum Episcopi. *Valerii & Materni*, (*a*) qui Apostolorum discipuli Christiana sacra in Germaniam intulisse primo jam sæculo dicuntur. Exstat in Actis Sanctor. T. 2. Januarii 29. p. 918. 922. cum Bollandi notis. Eidem Gloschero tribuit illustris Leibnitius *Gesta Archiepiscoporum Trevirensium* usque ad A. 1132. quæ edidit Tomo primo Accessionum Historicarum. Eorundem Gestorum continuationem ab Anno 1132. ad 1259. publicavit celeberrimus Eccardus T. 2. Corporis Historicorum medii ævi pag. 2197. 2238.

Gombaldus de Vlugia, sive *Vligia* Catalanus Ord. Præd. Cæsaraugustæ An. 1384. scripsit *Vitas Sanctorum* quas Mediolani servari notat Jacobus Quetif T. 1. p. 687. & commentarium *in IV. libros*

(*a*) Perperam *Martini* apud Possevinum.

bros Sententiarum. Nec plura de eo Nicolaus Antonius Tom. 2. Biblioth. veteris Hispanæ p. 116. n. 333.

Gomesanus Presbyter Pampelonensis cujus lucubrationem in Codice Regio 1183. evolvit Cangius, is ipse est cujus præfationem in librum S. Hildephonsi de perpetua Virginitate B. Mariæ, scriptam circa Annum 961. ex MS. Grandimontensi vulgavit Edmundus Martene Tomo 1. thesauri anecdotorum pag. 78. Idem Gomesanus in alio Codice dicitur Abbas Ildensis in finibus Pampiloniæ. Vide laudatum Antonium Tom. 1. Biblioth. veteris Hispanæ pag. 287. num. 285. 289. & Tom. 2. pag. 265. b. ubi notat vitam Hildephonsi præter rem huic Gomesano ab Arnoldo Wione & Anton. Possevino tribui.

Gondebaudus circa Annum 501. *Leges* tulit *Burgundionibus*, de quo erudite nuper vir præclarus Joan. Daniel Schoepflinus in dissert. Historica (*a*) de Burgundia cis-& trans-Jurana, Argentorat. 1731. 4.

Gomesius, *Gometius*, *Gomezius* Lusitanus, Theologus Ord. Minor. sæculo XV. vergente scripsit *de uniuscujusque scientiæ, ac præsertim de naturalis Philosophiæ subjecto*. Hunc Gomesium singulari elogio mactat Hermicus Cajadus apud Nicolaum Antonium Tom. 2. Biblioth. vet. Hispanæ p. 225.

Communi grator patriæ, quæ te quoque alumnum
Inter delicias gaudet habere suas.
Gramina dum terræ fuerint, dum sydera cœlo,
Per te tolletur noster ad astra Tagus.
Tu rerum causas nosti, tu mystica sacra,
Quæque sub obscura nube latere solent.
Occuluit natura nihil tibi. Tu potes ipsos
Sublimi haud dubie scandere mente polos.
Quid sanctos referam mores, vitamque probatam?
Quid linguæ referam plectra . . .
tuæ?
Nil mortale sapis. Divinas cunc[...]
meti:
Et citra cineres diceris esse D[...]

Omitto alios Gomesios, de quil[...] dem Antonius p. 204. 224. Hisp[...] enim non Latine scriptis celebra[...]

* Inter claros Gomesios Lusitano[...] tereundum haud duco Gomesium [...] tanum Ulyssiponensem, qui cum [...] nachum Benedictinum induisset P[...] An. 1413. dein transivit Florent[...] ejusdemque Abbatiæ regimen, tr[...] Nicolao Guascono ejusdem Abbate [...] mendatario, suscepit, tenuitque [...] duobus supra viginti. Post obitum [...] brosii Camaldulensis generalis pri[...] rundem Camaldulensium Eremi[...] ab Eugenio IV. renunciatus est, e[...] que dein administratione dimissa [...] ad Florentinam Abbatiam. Co[...] Florentino interfuit, cui una cu[...] teris subscripsit. In tabulario A[...] Florentinæ plures ejus literæ ex[...] tum *protestatio contra Bartholomæu[...] minici*. Denique Gometii Abbati[...] *tula pro reformatione Monasterii* [...] *mnini*.

Latinam ejus vitam auctore [...] Sedvetto Florentino Jurisperito [...] tradunt in MS. Codice membr[...] Abbatiæ Florentinæ; aliamque e[...] Italicam edidit P. D. Placidus [...] nellius; vulgavitque Mediolani A[...] in 4. Hæc omnia Armellinus Bib[...] cæ Benedictino-Casinensis pag. 18[...]

Gondisalvus, *Gundisalvus*, *Gon[...] Gonsalez*, Hispanus circa Annum [...] auctor libri quem Nicolao cuida[...] labro dictavit, inscripsitque *Vir[...]* errorum & hæresium damnati ab [...] sitoribus Arragonensibus.

Gondisalvus de Vallebona Ord. [...] Minister Generalis An. 1304. a W[...] go p. 147. scripsisse traditur tra[...] *de præceptis eminentibus Regulæ* [...] scanorum, & *de Æquipollentibu[...]* fortasse idem fuerit *Gondisalvus* [...]

(*a*) Memoires literair. de Trevoux 1733. p. 1112. sq.

idem Waddingus ad *Joannis* Wallensis Franciscani qui An. 1300. traditur floruisse, Florilegium de Vita & dictis illustrium Philosophorum cap. 1. notat scripsisse *de divisione Philosophiæ*, & *de anima*: librosque *Aristotelis de Cœlo* & *de anima*, ex Arabico in Latinum transtulisse.

Gundisalvus Garzius de S. Maria, Pauli A. 1415. Burgensis F. scriptor hist. Regum Aragonum, adhuc quod sciam ineditæ: a quo *Gundisalvum*, interpretem Historiæ Aragonensis a Gauberto Fabricio Cisterciensi scriptæ tanquam juniorem distinguit Nicolaus Antonius T. 2. Bibl. vet. Hispan. p. 161. 162.

* *Gundisalvus de Villadiego* utriusque Juris D. & sacri Palatii Apostolici causarum auditor florebat circa Annum 1485. Scripsit tractatum *de Cardinalium excellentia & dignitate* editum loco & Anno non designato, sed ut credo, Romæ, ubi pariter editus est tractatus alter ejusdem authoris *de Legato*, qui prodiisse scribitur in fine ejusdem libri Romæ impressus cura auctoris An. 1485. Denique ejusdem est tractatus alter *contra hæreticam pravitatem* directus Reginæ Hispaniæ, atque editus loco incerto, sed non alibi, ut arbitror, quam Romæ. Auctorem hunc Hispanum licet, Nicolaus tamen Antonius in sua Hispanica Bibliotheca prætermisit. Libellis hisce suas identidem adnotationes MSS. adjecit in suo Cod. Felinus, inter quas eam, quam modo subjicio, animadversione dignam hic minime prætereundam duco: *statutum fuit in Concilio Constantiensi, ut retulit Cardinalis Alexandrinus coram Alexandro VI. quod si aliquis est electus in Papam per metum, Cardinales debent ab eo recedere, & cum fuerint in aliquo loco simul, rogare eum ut faciat Concilium, & expectent quod faciat per duos menses. Si faciet, tunc habeatur pro Pontifice, donec Concilium declaraverit super invaliditate, vel validitate electionis; & si declaratum fuerit esse invalidam, tunc inducat eum ut cedat, & si cesserit, faciant alium; si non cesserit, declaret Concilium electionem nullam, & abdicetur, & alius eligatur. Videbis gesta Concilii Constantiensis an ita dicant, quoniam in impressis nihil.... Si non venerit ad Concilium, tunc recedat, ut supra.*

Gondisalvus de Hinosa, Joannis Diazii filius, Episcopus ab Anno 1313. ad 1319. Burgensis, scriptor *Abbreviationis* sive compendii Historiarum Regum omnium Christianorum, laudatus ab eodem Antonio Tom. 2. p. 96. seq.

Gonzo Abbas Florinensis, in finibus agri Leodiensis, seculo XII. scripsit *historiam miraculorum Florinis factorum per reliquias S. Genulphi*, editam in Actis Sanctorum Tom. 2. Maji XI. p. 648. 655. cum notis Henschenii.

Gundisalvus de Frias, Hieronymianus Monachus sub extremum Seculi XV. Præter *Sermones*, *Epistolas*, & *Philosophiam*, *Ethicam*, *Politicam*, *Oeconomicam*, scripsit *in Canticum Salomonis*, & *Historiam fundationis monasterii S. Hieronymi Granatensis*. id. Tom. 2. p. 225.

* *Joannes Gundisalvi* Canonicus Hispalensis doctor sacri Palatii causarum auditor, & unus de Regentibus artium juris Canonici Cathedram in Salmanticensi Universitate, in vivis agebat tempore Concilii Pisani An. 1409. celebrati. Scripsit tractatum *contra duos Pontifices de Papatu inter se contendentes*, quem legisse me succurrit in MS. Codice Taurinensi. Dirigitur opus istud ad Patres Concilii Pisani, & in capita undecim distribuitur, quorum singulorum titulos ego mihi tunc descripsi; sunt autem. Cap. 1. *De brevi narratione facti super quo versatur materia dicendorum.*

2. *In quo ponuntur rationes, & motiva processus inchoati per DD. Cardinales; finem & effectum ad quod tendit.*

3. *Quod DD. Cardinales sunt loco Apostolorum in Ecclesia Dei, & repræsentant universitatem Episcoporum totius Catholicæ Hierarchiæ.*

4. *Quod quoties status Ecclesiæ laborat in schismate, vel in gravi periculo subjacet, ad DD. Cardinales pertinet primo lo-*

co medelæ præparatio, *& in tali necessitate*, *periculo & articulo funguntur omnimoda potestate tanta*, *& tali*, *quod ei positiva jura cedunt*, *& subjacent*.

5. *Quod temporibus istis status Ecclesiæ sit in evidenti periculo perpetui schismatis*, *& subversionis extremæ*, *nisi per DD. Cardinales utriusque Collegii simul unius . . . . effecti opportuna remedia præparentur*, *quos concedere oportet omnimodam potestatem in hoc habere*, *& eis hoc articulo ab omnibus Christianis parendum esse*.

6. *In quo ponuntur aduc novem defensiones & motiva pro parte amborum de Papatu concertantium contra Collegium Cardinalium*, *& processu eorum*.

7. *Quod propter dubitationem juris utriusque contendentium ad unius declarationem honeste bene possibile deveniri respuenda sunt singularia privilegia Romanis concessa principibus*, *& ex solio rejectis ambobus debet novus unicus*, *& indubitabilis pastor universalis Ecclesiæ præfici*.

8. *Quod juramenta & vota per istos duos concertantes de renunciando*, *& alia faciendo*, *quæ ad reintegrationem Ecclesiæ pertinent exhibita*, *sic eos perpetuo*, *& efficaciter obligant*, *quod adversus ea nemo eorum potest aliquo modo disponere nec agere*, *nec de ipsis etiam judicare*.

9. *In quo probatur*, *quod quisquis ipsorum de Papatu contendentium a debita prosecutione*, *& complemento reintegrationis Ecclesiæ restitisse appareat ex tunc veluti notorio schismatico*, *atque formali hæretico Dei*, *& summæ justitiæ dispositio*, *& obedientia renegari* (sic)

10. *De gestis per istos duos de Papatu contendentes*, *quæ de jure valeant*, *& quæ non valeant*, *& quod stantibus rebus*, *ut hodie sunt*, *neuter eorum administrationem habeat*.

11. *De Concilio convocando*, *& totius operis conclusione*.

Scriptoris hujus ne in Bibliotheca quidem Hispanica commemoratio ulla reperitur.

Gordianus, Senior Imperator, C. 236. seq. rebus præfuit, scr *Antoniniados libros XXX.* de vita ratorum Antonini Pii & Marci sophi *versibus disertissimis* judice Capitolino in Gordianis cap. 3.

Gordianus, Romanus incertum (Siculus cum Placido Magistrum v tus S. Benedictum, traditur die isse Syracusis An. 560. atque In stiniani jussu (*b*) scripsisse *vit passionem* ejusdem *Placidi*, illiusq trum Victorini, Eutychii & ali Messanæ in Sicilia a Manucha pir 539. interfectorum, quæ exstat a *Diacono* ut videtur sive scripta versa e Græco interpolatave apu pomannum T. V. Surium 5. C & Mabillonium Sec. 1. Benedict 45. Sed & *Epistolas* ad S. Mauru Vigilium Papam, ad Messalinum & ad Constantium, Abbatem Ca sem excusas esse Venetiis A. 1513 Chronico Cassinensi, notavit P nus: & scriptum *de reædificatione sanensis Monasterii* servari Cassin quod incipit: *postquam perversi*. pistolas illas cum citat Nicolau mannus ad Procopii Anecdota pa 122. 140. & 154. *pseudo-Gordiani* pellat.

Gordonus Monachus Benedicti Germani Paris. cujus *Commenta Evangelium S. Johannis* evolvisse statur Cangius MStos, in Biblio germanensi Codice 90.

Nicolaus de *Gorram*, sive *G Gorrant*, *Gorgant*, *Gorham*, *Gor* non Anglus, nec Belga, sed Ga loco natalitio in confinibus C nensium & Aremoricorum nunc Ordinis Prædicatorum, Theologi gister Parisiis, ubi diu docuit & ventui S. Jacobi Prior præfuit, que An. 1295. Scripsit *Postillas Commentarios* in universos libro Scripturæ, qui distincte recens Jacobo Quetif Tomo 1. Biblioth

(*a*) Vide Antonini Mongitoris Bibl. Siculam T. 1. pag. 261. & Prosperi Mandosii Bibl. Romanam Tom. 1. p. 56.

(*b*) Vide Vossium pa. 244. de Hist. L

canorum, pag. 438. Plerique ad-
.nediti. (a) Lucem tamen vide-
in IV. Evangelia Coloniæ 1472.
.noæ 1502. Colon. 1537. Antvver-
1617. duobus Woluminibus, Lug-
0693. fol. Commentarii autem *in*
olas Pauli, qui prodiere sub Gor-
nomine, Colon. 1478. Haganoæ
. Parif. 1521. Antvverp. 1617. Lugd.
. fol. atque incipiunt: *Ecce dedi te*
tem Gentium, auctorem habent *Pe-*
Tarentafium: Gorrani expofito ad-
MSta latet in variis Bibliothecis.
pistolas Canonicas quæ edita est sub
us Aquinatis nomine, Gorrano de-
r, cujus commentarius *in Acta A-*
orum, *in Epistolas Canonicas & A-*
ypsin prodiit Antvverp. 1620. fol.
ones de tempore & sanctis Parif.
. 8. 1523. 8. & Antvverp. 1620.
In libros sententiarum quæstiones vel
sitiones: *Et Distinctiones* secundum
nem alphabeti, MSS. *Tabulam* quo-
decretorum memorat Baleus VII.
& Pitseus p. 571.
iem *Nicolaum Gorraum* Anglum
Præd. An. 1350. a Gorhamo di-
im inducit Cangius, nusquam ali-
perio.
. *Henrici Gorrichen* Conclusiones
stionum in Sententias Petri Lom-
i, typis exscriptæ sunt Basileæ 1492.
sberti Epitome Prisciani, memora-
angio, perinde ut illa quam ador-
: Petrus Elias, qui commentariis
i Priscianum illustravit, nunquam
est quod sciam.
dinus Gosius JCtus Bononiensis cir-
nnum 1286. a quo Gosiani.
ilariense Chronicon citatur a Theo-
o Engelhusio.
slenus sive *Joslenus de Vierzi*, Ma-
r Parisiensis & ex Archidiacono Bi-
ensi, Episcopus ab Anno 1127. ad
. Suessionensis (b) *tam seculari quam*
ali scientia præditus (c) scripsit *in*
Symbolum & *in Orationem Dominicam*.
Utramque expofitionem ex MS. Marchianensis Monasterii, superiore Anno 1733. edidit Edmundus Martene Tomo IX. monumentor. pag. 1101. & 1111. 1120.

Gosselinus sive *Goscelinus*, *Gotzelinus*, *Gotselinus*, *Gotcelinus*, Gallus Morinensis, Monachus Bertinianus Ord. Bened. de quo Guilel. Malmesburiensis lib. IV. Hist. Angl. p. 130. *Hic Monachus de S. Bertino cum Hermanno Episcopo Salesberiæ quondam (A. 1058.) in Angliam venerat, insignis litterarum & cantuum peritia. Is multo Episcopatus & Abbatias perlustrans tempore, præclaræ scientiæ multis locis monumenta dedit in laudibus Sanctorum post Bedam secundus*. Musicæ *porro palmam post Osbernum adeptus. Denique innumeras* Sanctorum *recentium* Vitas *stylo extulit*, *veterum vel amissas vel informiter editas comtius renovavit. Hujus quoque* translationis (S. Augustini, Anglorum Apostoli) *seriem ita expolivit, ut eam præsentibus monstrasse digito, futurorumque videatur subjecisse oculo. Felix lingua, quæ tot Sanctis servierit: felix pectus, quod tot* vocales melodias *emiserit, præsertim cum in ejus conversatione certaret honestas doctrinæ*.

Se Monachum fuisse S. Augustini Cantuariensis, Gotselinus in utraque Præfatione ad Vitam S. Augustini testatur. Scripsit enim duplicem historiam de ejusdem Vita. *Fecimus* (inquit in præfat. ad hist. maj.) *de eadem materia duos Codices, Majorem & Minorem*. Majorem edidit R. P. Johannes Mabillonius in Actis Benedictin. Sæc. I. p. 499. addito etiam libro ejusdem majore *de Miraculis S. Augustini*, ibid. pag. 535. Historia Minor *de Vita*, & alia Minor *de Miraculis S. Augustini*, in Bibliothecæ Lambethanæ Codice, Gotselino inscriptæ reperiuntur. Ex hoc, (d) *Vitam Minorem* capitibus XLII. distinctam descri-

(a) Oudin. Tom. 3. p. 1222. seq.
(b) Vide Sammarthanos Tom. 3. Galliæ Chri. pag. 1050. Alius Goslenus Episcopus Mati-sis, defunctus An. 1026. id. pag. 679.
(c) Gaufridus in hist. Concilii Remens. A. 1148.
(d) Verba sunt H. VVarthoni præf. ad Tom. 2. Angliæ sacræ pag. VII.

ſcripſimus , & typis evulgari curavimus ; (*a*) ne primo apud Anglos fidei Chriſtianæ prædicatori ſua apud Anglos laus deeſſet ; quamvis perpauca de illo Gotſelinus noverit , quæ non antea Beda ſcripſerit . Longe amplior eſt *Hiſtoria Major* ; quæ tamen , ſi fabulas & inanes verborum phaleras demas , nil *Hiſtoriæ Minori* intactum habet . *Minorem* antea ediderat Dacherius in Appendice ad Lanfranci Opera *Paris* 1648. pag. 57. ſed Authoris nomine & integro 36. capitulo deſtitutam . Plurima Gotſelini opera in Codice perantiquo & pereleganti Cottoniano *Veſpaſian. B.* 20. exſtant iſthoc ordine :

Hiſtoria Minor de Vita S. Auguſtini Cantuar. Archiepiſcopi .

Hiſtoria Minor de Miraculis S. Auguſtini .

Hiſtoria Major de Vita S. Auguſtini .

Hiſtoria Major de Miraculis S. Auguſtini .

Sermo in Feſtivitate S. Auguſtini . Incipit : *Præclara diei præſentis ſolennitas* .

Libri II. ad Anſelmum , de Translatione S. Auguſtini , Anno 1091. 6. Septembr. facta . Hos Sæculo ſexto Benedictino in lucem proferre Cl. Mabillonius ſpopondit , protulitque . His libris ſubjungitur ſerie continua *Vita S. Letardi* .

Vita S. Mildredæ ,

Translatio S. Mildredæ , *&* *Inſtitutio Monaſterii ejuſdem* .

Vita SS. Laurentii , *Melliti* , *Juſti* , *Honorii* , *Deuſdedit & Theodori* , *Archiepiſcoporum Cantuarienſium* . In his quicquid hiſtoricum eſt , ex Beda totidem fere verbis deſumptum eſt , ampliatis duntaxat magnifice Bedæ ſententiis , & miraculis multis in ſingularum fine appoſitis . In Vita S. Laurentii Author longa digreſſione facta fidem ſui temporis miraculis conciliare nititur .

Vita Adriani , *Abbatis S. Auguſtini* , quem Anno 708. obiiſſe refert .

Hiſtoria de Translatione ejuſdem [...] pore Wilhelmi Regis facta .

Libellus contra inanes S. Mildre[...] *ſurpatores* , probans corpus ejus [...] Parochia S. Gregorii Cantuar. ir[...] cleſia ficto nomine Miltrudis nun[...] ta , ſed in Cœnobio S. Auguſtini quod ab Ælſtano Abbate translatu[...] tempore Canuti Regis) adſervari [...]

Hactenus Codex Cottonianus . I[...] hæc a Gotſelino ſcripta memora[...] leus *Vitas SS. Svvithuni* , *Grimbaldi* [...] *kenvvaldi* , *Eadgithæ* , (*b*) *Milburgæ* [...] *theburgæ* (*c*) *&* *Ivonis* , *& de tr*[...] *tione Ivonis Hiſtoriam* . Porro vet[...] Catalogum Sanctorum in Anglia [...] torum Saxonice ſcriptum Latine [...] vertiſſe dicitur ab Uſſerio (*d*) . Ve[...] plurima exemplaria in Bibliotheci[...] glicis reperiuntur . Ejuſdem *Chr*[...] laudat Wilhelmus Thorn in Hiſt[...] batum S. Auguſtini p. 1783. Nec [...] lio intelligenda eſſe arbitror , qu[...] tiquum Eccleſiæ Elienſis Regiſtru[...] bet cap. 10. *Tempore Symeonis A*[...] (Elienſis , qui ab Anno 1082. ad [...] præſedit) *intererat inter Monacho*[...] *dam Gocelinus nomine* , *diſertiſſimu*[...] *dique per Angliam* (*e*) *Vitas* , *m*[...] *& geſta Sanctorum* , *Sanctarumque i*[...] *ſtoriis in Proſis dictando mutavit* [...] *ſcripſit Proſam S. Etheldredæ* ; *cuju*[...] *tium eſt* , Chriſto Regi ſit gloria . [...] tum illius , Obytuarium S. Au[...] Cantuar. ſic commemorat : *Idibus* [...] *obiit Gozelinus* , *Monachus & Sace*[...]

De ſcripta a Gozelino *vita S. C*[...] *ci* Presbyteri & circa Annum 7[...] nachoretæ in Croylandia , vide [...] Sanctor. Tom. 2. April. XI. pa[...] *Vita Svvithuni* Wintonienſis Epiſc[...] 862. defuncti apud Surium 2. J[...] in Actis Sanctor. Tom. 1. Jul. p[...] *Vitam S. Wereburgæ* Virginis , fili[...] gis Merciorum Sec. VIII. edid[...] Cambdeni Codice Bollandus To[...] Februar. p. 386. & *Vitam Yvoni*[...]

(*a*) Tom. 2. Angliæ S. p. 51 . . 71.

(*b*) *Eadgithæ* Virginis , apud Arnoldum VVion. T. 1. ligni Vitæ p. 421.

(*c*) Lege *VVereburgæ* .

(*d*) Antiq. Brit. c. 2. p. 15.

(*e*) Ut apud Græcos Simeon Metaphra[...]

...ræ sæculo VII. Henschenius ... Junii X. p. 289.

Confortatorius MS. fuit in Bi... Menarsiana An. 1720. distracta ...omitis, pag. 158.

...osvino, Monacho Cisterciensi, ...is ad Annum 1204. pag. 431. ... Gosvvinum *primo Claravallis*, ... *Cheneinon* (*a*) *Monachum*, *us... hunc annum vixisse percepimus*, ...osit miracula & Visiones, *de ...usdam in superioribus annotavi...* pag. 406. de Ascelina Virgi... *in vita sua & post multa fecit*, ... *Dominus Gosvvinus*, *miracula*.

Gosvvinus Bossutus, Monachus ...or Villariensis in Brabantia, i... Ordinis Cisterciensis, qui *libris* scripsit *Vitam Arnulphi conversi*, ...1228. obiit. Exstat in Actis San... Tom. V. Junii 30. p. 608. 631. ...tis Danielis Papebrochii. Scri... ...um vitam *S. Abundi*, Monachi ...nsis, Confessoris.

...*inus*, Canonicus Moguntinus, ...ca Annum 1072. scripsit *Vitam* ...*s S. Albani* Moguntini editam ...sio Tomo V. Antiquarum Le... ...i parte 2. pag. 648. (editionis ...omo 4. pag. 157.) Vide Acta ...um Tom. 4. Junii XXI. p. 88. ...svini præfationes, una ad Sige..., Archiepiscopum Moguntinum, ...d Bardonem, Abbatem S. Al...

...*inus de Beka*, sive *Becanus*, post ...XV. initia, Carthusianus, ex ... domus Vallis regalis prope Gan..., Prior domus S. Trinitatis pro...ionem in Burgundia, Juris u... ...r Doctor, de quo Arnoldus Bo... ...e viris illustribus Carthusianis c. ...i præter Sermones & Epistolas ...alia scripsisse ait ad scientiæ Ju... ...nonici Theologicæque sapientiæ ...tionem facientia.

...*vinus* de *Hex* sive *Hexius*, Bra..., Carmelita Ulissigensis (*b*) in Zelandia, Doctor Parisiensis, Suffraganeus Ultrajectinus, & Episcopus Hierapolitanus, scripsit:

De modo prædicandi lib. 1.

De copia exemplorum.

Sermones de Tempore & Sanctis.

Quadragesimale.

De decem præceptis, lib. 1.

Quæstiones de virtutibus Theologicis & Cardinalibus MS. Ulissingæ apud Carmelitas.

Commentarium in I. & II. Sententiarum. MS. Brugis in Carthusia.

Directorium perturbatæ Conscientiæ. MS. Gandavi apud Carthusianos. Obiit An. 1475. vide Trithemium in Bibliotheca Carmelit. & Svveertium Athen. Belg. pag. 294. Valerium Andream p. 297. seq.

S. Gothardus, supra pag. 69. *Godehardus*.

* *Gottardus Stella* ex patre Perone Donato Sarzanensi cive natus, sed in familiam Stellam Genuensem adscitus, Reipublicæ Genuensis An. 1455. a secretis, vir ætate sua doctissimus, & eloquentia clarus, eoque nomine a viris summis ætatis illius Francisco Barbaro, Bartholomæo Facio, Blondo, Philelpho celebratus; de quo hæc Franciscus Barbarus in Epist. 128. ad Bertucium: *Quantæ sim benevolentiæ conjunctus cum claris, & dissertissimis viris Jacobo Bracello, & Gotardo Sarzanensi non ignoras*. Ad hunc pariter Gotardum datam credo ejusdem Barbari Epistolam 108. Appendic. ad Gottardum inscriptam.

Gotardi Stellæ Januensis (utpote familiæ Genuensi adscripti) *Oratio ad Pium II.* quam tunc habitam credo, cum legatione ejusdem Reipublicæ ad Pontificem (varias enim obivit) fungeretur. Oratio hæc in Codice olim Alexandri Petavii Parisiensis servata, in Bibliothecam Vaticanam modo translata est.

Gotheschalcus, supra, *Godtschalcus*.

Ano-

...*a*) Chiminon. Legendum Cheminon. (*b*) Perperam *Ulyssinensis*, apud Alegrium pag. 361. Carmelitici decoris.

Anonymi Chronologia & series Regum *Gothorum* ab Attanarico usque ad Caroli Martelli, Francorum Principis, tempora, apud Andream du Chesne Tomo 1. scriptorum de rebus Francorum pag. 818. 820.

De *Bonav. Vulcanii*, *Friderici Lindenbrogii* & *Hugonis Grotii* collectionibus scriptorum de rebus Gothorum, Vandalorum & Langobardorum dicere me memini in Bibliotheca Latina lib. III. cap. 17.

Gotselinus, *Gotzelinus*, supra *Gosselinus*.

Gottulfus, sive *Gutolfus* circa Annum 1270. carmine hexametro scripsit *vitam S. Bernardi* Claraevallensis, MS. in Monasterio Cremisanensi Ordinis Benedictini in Austria. Incipit: *O Tu Titani croceam qui cedere mane præcipis auroram*.

Anonymus *Gotvvicensis* circa Annum 1130. scripsit *Vitam B. Altmanni*, Episcopi Passaviensis, vulgatam a V. C. Hieronymo Pez Tomo 1. scriptorum de rebus Austriacis pag. 111. seq.

Chronicon Gotvvicense, seu Annales, liberi & exempti monasterii Gotvvicensis, Ordinis S. Benedicti inferioris Austriæ, faciem Austriæ antiquæ & mediæ usque ad nostra tempora, deinde ejusdem monasterii fundationem, progressum, statumque hodiernum exhibens, ex codicibus antiquis, membranis & instrumentis, dum domesticis, tum extraneis depromtum: *Pro quorum faciliori intellectu* Tomus prodromus *de codicibus antiquis manuscriptis, de Imperatorum ac Regum Germaniæ diplomatibus, de eorundem palatiis, villis & curribus regiis, atque de Germaniæ medii ævi pagis, præmittitur, & ea, quæ Cæsareorum Regiorumque Germaniæ diplomatum antiquitatem, materiam, stylum, scripturam, monogrammata, sigilla, subscriptiones, notasque chronologicas, atque ad palatiorum & villarum regiarum, pagorumque Germaniæ mediæ situm pertinent, explicantur, &, adjectis speciminibus, tabulisque XLII. æri in illustrantur. Tomus I. Typis Mon Tegernseensis O. S. Benedicti 1732* maj. Hic titulus integer Tomi operis luculenti atque egregii, post Mabillonii, Papebrochii & H sii labores facem rei diplomatic cendit splendidissimam, & histori Geographiæ German. medii ævi gnissimum lumen præfert præferet Hunc primum excipiet alter tom (*a*) qui redivivam veluti repræs bit *antiquam* & *mediam Austriam*, cum terminis & limitibus, quibus riam versus, reliquasque confines vincias, circumscripta est, adde vetus fragmentum *Hier. Megiseri* temque *Chartam Geographicam Ma Orientalis* sive *Austriæ medii ævi*; originem omnemque statum *Mona Gotvvicensis*, neque minus vitam *manni*, conditoris & fundatoris *Chartam Geographicam Bajoariæ*, *Noricorum Ducatus*, una cum *Ma Septentrionalibus supra Anesum &* . *sin*; pariterque *Ducatum Alemann* ære expressum proferet; subjicietque *Abbatum Gotvvicensium* Historiam lisque omnibus intexet *Historiam striæ*, qua parte ea obscurior adh involutior extat.

Tertius tandem *Tomus Probatio* h. e. Bullas Pontificias, Imperat ac Regum diplomata, aliorumque tas, ac vetera documenta, plus mille trecenta, complectetur. *Ma* loco, *Sigillorum* ἔκτυπα, ad septi ta, summa fide in æs incisa, a tem *Heraldicam Germaniæ* illustra proferentur. Constituerat quidem tor etiam nunc ad antiqua *linguæ discæ* monumenta studium suum vertere, ad recludendas linguæ Ge nicæ origines, ejusque cum Suec thica, Anglo-Saxonica, Runica Francica antiqua, aliisque, affinit demonstrandam, eumque in finem ra diversorum Seculorum *Glossaria* disc

(*a*) Vide præf. p. XXV. sq. Acta Erud. A. 1734. pag. 111. *Nützliche und auserlesene Arbeiten der Gelehrten im Reich*, *drittes Stück* pag. 195. se

iaque monumenta, congesse-
im, cum hæc tractatio uberior
iam ut nunc expediri posset,
sque differet, dum simul *Num-*
um Gotvvicense, & in eo *Num-*
rolo M. ac sequentibus Regibus
atoribus usque ad præsentem
VI. cusos, typis committet.
ı Præfatione spem facit Au-
re, ut Codicem *Traditionum*
nensium, ex antiquissimo auto-
loguntino descriptum, adjun-
ico Laurisheimensi, *a Freheria-*
s in locis diverso, evulget.
c opus incomparabile Germa-
bebit illustrissimo Abbati Gotv-
odfrido Besselio, cujus propin-
annes Fridericus Besselius An.
inhardum de Vita Caroli M.
iditis illustratum publicavit.
ginhardi eadem patria Buche-
dum pagi Wingartheibensis (*a*)
datissimum Abbatem in lucem
ı. 1672. 5. Septembris.
idi de Fontibus, Theologi tra-
uodlibeticos evolvit Cangius in
Sancti Germani de Pratis,
28.
ti Abbatis Tegernseensis circa
1000. *Epistolas* breves *quatuor*
Mabillonius Tom. 4. Analect.
. seq. (edit. novæ pag. 434.
Ejus Epistolæ sexdecim, qua-
. tantummodo in Mabillonio
, vulgatæ sunt a PP. Pez, &
n Cod. Diplomatico p. 121.
ici venerabilis Magistri & Do-
llectæ sermonum super Episto-
vangelia per circulum Anni,
Bibliotheca Petrini templi hu-
s. Vide B. Nic. Staphorstii
Ecclesiæ Hamb. diplomati-
3. p. 348.
se Chronicon, supra *Conradus*
rgensis, T. 1. p. 415.
ni Scholastici, qui relicto Leo-
ıthedræ Magisterio Moguntiam
ıt, *Epistola ad Valcherium* itidem
Scholasticum, suum ex discipulo succes-
sorem, cujus expostulationi respondens
circa An. 1060. deplorat mala sui tem-
poris, atque in *Berengarium* invehitur.
Vide si placet, *quam sanæ doctrinæ*, *quam*
salubris disciplinæ Theologi de Turonensi
emergant Academia, *cui præsidet ille A-*
postolus Satanæ Berengarius. *Vide*, *in-*
quam, *quam pestilentes*, *imo letiferi scor-*
piones & reguli de cavernis erumpant to-
tius nostri temporis Babyloniæ: *qui hære-*
siarchæ sui musto ebrii & veneno delibu-
ti, *de sacrilegis sacrilegas introducunt no-*
vitates quæstionum, *ad nihil utiles nisi*
ad subversionem audientium: *quorum ser-*
mo ut cancer serpit, *quia scientia quæ in-*
flat, *non ædificat sed subvertit*. Edidit
hanc prolixiorem Epistolam Mabillo-
nius Tom. IV. Analector. pag. 360. (e-
ditionis novæ p. 437.) qui Valcherium
illum, ad quem scripta est, dubitat
eundem ne habeat cum *Waltero Burgun-*
dione, de quo Adelmannus in rhyth-
mis alphabeticis de viris illustribus sui
temporis pag. 382.

O & te dira peremit æmulorum factio
Postquam missus es Europam perfla-
granti studio
Scholas multas expilasti, (*b*) *Waltere*
Burgundio.
Proh si nunquam revertisses ad fines
Allobrogum!
Quanta nunc auctoritate decorares Latium!
Docens quicquid revexisti ab hortis He-
speridum.

Gozvvini Abbatis in Belgio Aquicin-
ctensis Ord. Bened. An. 1166. defuncti
(*c*) *Vita* scripta septennio post a duo-
bus Monachis ejusdem Cœnobii, edita
a Richardo Gibbono S. I. Duaci 1620.
4. cum notis. Hic Gozvvinus, cum Pa-
risiis studiorum causa versaretur, ita
visus est in Dialectica profecisse, ut ab
æqualibus suis electus esset dignus *Petro*
Abælardo adversarius, nisi Magister Jos-
linus, postea Episcopus Suessionensis sa-
tius judicasset eum ab hac arena conti-
nere.

III.

Chronicon Gotvvicense Tom. 1. pag. 857. (*b*) H. e. ex illarum doctrina profecisti.
Pagium ad An. 1166. n. 24.

Matthæus Grabon, sive *Grabeen*, Ordinis Prædicatorum, Saxo, tempore Concilii Constantiensis vulgavit *Conclusiones contra devotarias extra Conjugationem approbatam viventes*. M. S. memorat Sanderus parte 2. p. 194. Censura notatæ sunt a *Petro de Alliaco* & *Joanne Gerſone*. Vide Hermanni ab Hardt Concilium Constantiense Tomo 3. pag. 107. Johannis Gersonis Opera Tomo 1. pag. 467. 470. Natalem Alex. Tomo VIII. Histor. Eccles. pag. 98. seq. & Jacobum Quetif Tomo 1. Bibliothecæ Dominicanorum pag. 759. seq.

Gratianus de Clusio, (*a*) Tusciæ civitate, Monachus S. Felicis Bononiensis, Ordinis S. Benedicti, A. C. 1151. tempore Eugenii III. Papæ in illo monasterio absolvit opus jam ab Anno 1127. cœptum, quod Innocentius III. *corpus Decretorum* vocat, auctor ipse *Concordantiam discordantium Canonum* inscripsit. Dividitur illud in *Distinctiones* 101. (quarum singulæ suis iterum distinguuntur capitulis) & *Causas* 36. (quæ suis iterum *quæstionibus*, quæstiones capitulis subdividuntur) & tractationem *de Consecratione*, quinque distinctionibus absolutam. In causa XXXIII. amplus *de pœnitentia* tractatus occurrit, septem absolutus distinctionibus. Privatis auspiciis hoc opus est compositum a Gratiano, Burcardi, Anselmi atque Ivonis collectionibus strenue uso, quorum omnium luminibus obstruxit, atque ut notat Pancirollus, *tantæ postea auctoritatis fuit, ut vulgo* Magister *vocatus, maximum in decidendis causis pondus habuerit, etsi velut privati hominis ejus dicta vim legis non obtinent*. Confer quæ in ejus laudem & apologiam *Joan. Chifletius* de Juris utriusque Architectis, cap. quinto, Antvv. 1651. 4. & Tom. 1. thesauri Juris Everh. Othonis pag. 186. sq. Quam sæpius errasse Gratianum multi jam notarunt, vel dum Burchardi & aliorum errores sequitur, vel dum ipse non acc lecta excerpit, vel dum interpre errantibus præbet aurem, ipse ne mos quidem Græcæ linguæ apices lens, ut monuit Baluzius ad A Augustinum de emendatione Grat p. 536. Neque a Papis neque ullo cilio generali comprobatam omni jus syllogen notat Richard. Simo 1. Censuræ Bibl. Eccles. Dupin. p. Quanquam vero Papæ Romani au tatem, Epistolis decretalibus obseq super omnia effert maxime, atque tificiis dogmatibus suffragatur: *Joan. Pauli Windeckii* Theologian torum, Colon. 1604. 4. nihilon multa ipsi exciderunt, quæ Pon asseclæ ab illo dicta nollent, & qu partem collectam videre licet in nymi *Kurtzem Auszug aus den P lichen Rechten*, 1530. 4. confer A grapha Lutheri T. 1. p. 269. 28 in D. *Joan. Henr. Feustkingii* præ Veritatis ex Jure Canonico, W 1711. 4. D. *Joan. Christoph. Pfaffii* matibus Protestantium ex Jure C nico comprobatis, Tubing. 171 1722. 4. in *Samueli Stryckii* pr Religionis Evangelicæ ex jure Ca co in terris Protestantium, Franc & Lipsiæ, sine anni nota 4. & *Andreæ Daniel. Habichorsti* de con Clericorum ex jure Canonico. R ch. 1698. 4. Vide sis etiam *Joan. neri* jus Canonicum Orthodoxum calcem Cronologiæ Papatus, 8. *A Osiandri* Papam non Papam, Fra 1600. 8. *Joannis Arndii* refutati Papatus ex Jure Canonico: *Joanni* Gratianum anti - Jesuitam 166. D. *Jo. Gerhardum* Tom. 1. Co Cathol. pag. 730. seq. Asylum inn tiæ Quesnellianæ in jure Canonic ventum, auctore M. *Greiſſio*, Ecc ste Wirtenberg. Francof. 1718. 4.

Huic Gratiani collectioni *Cotta lea* ejus discipulus dicitur aliquot di

(*a*) Circa idem tempus Petrus Lombardus Novariensis, Petrus Comestor Gallus Trecensis: & falluntur qui fratres eos germanos fuisse ajunt. Vide Pagium ad A.C. 1164. n. 19. & de Gr adde ad A. 1151. n. 10.

ta, quæ in antiquioribus MSS. ntur. His *Paleæ* nomen est ad-, quod alii putant esse παλαιὸν ri interprete, alii paleam, ve-oris rem momenti, minus ique.

Gratiani editio Argentinensis, naxima, An. 1471. fol. per n Eggestein, memoratur Joan-) in historia typographiæ, Gal-a Paris. 1689. 4. pag. 19. at-Michaeli Maittaire in Anna-ograph. T. I. p. 92. qui pag. 1 affert Auctoritates Decreto-Joannem Caldrini, ex editio-niensi An. 1471. fol. apud Pe-Olpe.

is pro prima habuit Moganti-cujus calce leguntur hæc ver-*o incarnationis Dominicæ* 1472. *Augustis Sanctissimo in Christo Domino* Sixto *Papa* quarto *Maximo Illustrissimo*, *Nobilissi-r Austriæ* Friderico *Romanorum riosissimo rerum Dominis: Nobi-n generoso* Adolpho de Nassau *copatum gerente Moguntinensem*, *urbe* Moguncia, *quæ nostros a-res aurea dicta*, *quam Divina mentia dono gratuito præ cæteris nationibus arte impressoria digna-lustrare*, *hoc præsens* Gratiani *n suis cum rubricis*, *non atra-enna cannave*, *sed arte quadam imprimendi*, *cunctipotente adspi-o*, Petrus Schoiffer de Gern-*suis consignando scutis feliciter vit*. Scutum sive insigne sequi-ix, in quorum altero crux S. cum quatuor fastigiis ansatis sque, in altero figura Græcum majusculum referens inter tres

insecutæ sunt Venetæ 1474. & I. cum præfatione Petri Albi-ecii & 1480. 4. per Adamum vil. & cum glossa, Venet. 1486. fol. & 1493. fol. Basil. . cum glossis. Paris. 1500. 4. 17. 8. 1522. 1528. 4.

Gratiani decretum emendatum & notis auctum a Paulo Constabili Ord. Præd. jussu Gregorii XIII. Venet. 1584. 8. &c. * Quæ sint in Gratiano *Palea*, vel potius quid indicet nomen illud Canonibus quibusdam præfixum definit Fabricius, auctorem illorum Canonum *Cottam Paleam*, qui hæc addenda Gratiani Decreto censuerit, designari arbitratus. Id vero ut admittam vetat authoritas vetustiorum manuscriptorum, in quibus Palea ista ita absunt, ut nomen *Palea* numquam, Canones vero interdum legantur. Non sunt ergo Paleæ Cottæ additamentum; alioquin in vetustis hisce Codicibus & nomen, & Canones omnes desiderarentur. Ita e. g. in vetustis Codibus Legitur: *Palea* Canonis *Magnus Episcopus* Dist. LIV. & Palea cap. *de Servorum ordinatione* Ibid. Can. 6.

Gratianus Florentinus, Augustinianus circa Annum 1380. cujus Lectiones Theologicæ memorantur & Quæstiones super libros Sententiarum. Vide Julii Nigri historiam scriptorum Florentinor. pag. 315.

Gregorius I. Sancti, *Magnique*, nomen inter Pontifices promeritus, Papa ab Anno Christi 590. ad 604. 12. Martii. Monachus Benedictinus fuisse traditur a Joanne Diacono, pro qua sententia pugnat singularibus scriptis Octavius Cajetanus, Siculus A. 1610. & 1620. Constantinus Belotus, An. 1613. & Salisburg. 1620. 4. Matthæus Lauretus diss. ad calcem Chronici Cassinensis quod auctore Leone Ostiensi habemus: Mabillonius Tom. 2. Analect. p. 145. sq. (edit. novæ p. 499.) Contra contendunt Baronius ad An. 581. num. 9. seq. atque Antonius Gallonius de Monachatu Gregorii M. Rom. 1604. 4. aliique.

De vita hujus Pontificis consuli possunt *Paulus Warnefridus* Monachus Casinensis, obvius apud Mabillonium Tomo primo annalium Benedictinor. & in Tomo quarto operum Gregorii edit. Benedictinor. qui observant etiam vi-

tam Gregorii quæ ſub *Bedæ* extat nomine in Codice Mertonenſi, nullam aliam eſſe quam illam a Paulo ſcriptam.

Joannes Monachus Caſinenſis, poſtea *Diaconus* Romanus, libris quatuor apud Surium 12. Martii, & in Actis Sanctorum Tom. 2. Martii, pag. 137. 211.

Anonymus apud Caniſium Tom. 6. lect. antiqu. p. 461. (edit. novæ Tom. 2. parte 3. pag. 256.) incip. *Gregorius genere Romanus, arte Philoſophus*. Alium *Anonymum* ſed ſynchronum Gregorii dare ſe profeſſus exhibet Bollandus Tom. 2. Act. Sanctor. Martii p. 130. 136. Incipit: *Gregorius urbe Romana, Patre Gordiano*. Quæ etiam obvia in antiquis Gregorii editionibus, ut in Baſileenſi A. 1551. aliiſque, una cum iis quę de Gregorio ſcripſere *Joan. Stella* Sacerdos Venetus, *Platina*, & in hiſtoria univerſali *Joannes Laziardus* Cæleſtinus.

Petrus Diaconus, cujus utpote longe junioris narrationem in Vaticana MS. nulla fide dignam eſſe notat Nic. Comnenus Papadopoli pag. 40. prænotionum Myſtagogicarum. De Petro, Gregorii M. Diacono, cui narratio illa eſt ſuppoſita, vide Acta Sanctor. Tom. 2. Martii p. 211.

Antoninus Florentinus ſummæ Hiſtor. parte II. tit. XII. cap. 3. Tom. 2. p. 216. 252.

Acta *Græce* lecta Photio Cod. 252. & hæc an alia MSta in Vaticana, & Latine ex Franciſci Zini verſione in Aloyſii Lipomanni Tomo VII. & in quibuſdam Gregorii editionibus ſub falſo Simeonis Metaphraſtæ nomine, cum Martium Simeon ne quidem videatur attigiſſe.

E recentioribus:

Lud. Maimburgius Gallice libris IV. Pariſ. 4. & Amſt. 1686. 12. Acta Erud. 1686. p. 343. Nouvelles de la Rep. des lettres p. 193.

Dionyſius Sammarthanus Benedictinus, itidem Gallice, libris IV. Rothomagi 1697. 4. & Latine in Tomo quarto novæ editionis operum. Confer Acta Erud. 1706. p. 393. ſeq. Journal des Savans 1698. p. 123. Hiſt. des ouvrages des Sav. 1699. pag. 99. ſeq.

Petrus Bælius in Lexico hiſtorico.

Theodori Petreii Campenſis, Carthuſiani Confeſſio Gregoriana ſive de Gregorii M. doctrina. Colon. 1597. 1605. 8. *Petrus Molinæus*, pater, Theologus Sedanenſis, libro Gallice edito de vita & religione Leonis I. & Gregorii I. quod Romanis dogmatibus hodiernis multis contraria ſenſerint. Sedani 1650. 12.

Caſimiri Oudini diſſertatio de vita, indole, doctrina & ſcriptis genuinis ac ſpuriis S. Gregorii Magni. Tom. 1. Commentarii de S. E. pag. 1493. ſeq.

M. Joannis Petri Stute, Suſatenſis, Gregorius Magnus Papa, Lutheranus Lipſ. 1715. 4.

Angeli Angeli, Feltrenſis, exemplar virtutis, Eccleſiaſticis conſiderandum in Gregorio Magno. Italice. Venet. 1679. p. 145. Diarium eruditorum Romanum A. 1679.

De ſcriptoribus qui excerptas ex Gregorii ſcriptis vel locorum Biblicorum expoſitiones, vel Theologicas & Morales doctrinas ſingulari ſtudio & peculiaribus operibus tradidere, vide ſupra in *Alulfo*, T. 1. p. 77. in *Brunone* pag. 289. in *Jacobo Folqnierio* Tom. 2. pag. 176. ſeq. & quæ infra in *Guarnero* Pariſienſi & *Paterio* Gregorii diſcipulo, & *Taione* ſum dicturus. E recentioribus *Jacobus Homey* præteriri non debet, cujus milleloquium Morale Gregorianum (*a*) exemplo milleloquii Auguſtinianiani quod Auguſtinus Triumphus de Ancona, & Bartholomæus de Urbino compoſuit: & Ambroſiani ab eodem Bartholomæo conditi, digeſtum editumque eſt Lugduni 1683. fol.

Omitto alios a Lud. Jacobo a S. Carolo in Biblioth. Pontificia pag. 80. & 85. ſeq. memoratos.

S. Gregorii parentumque ejus Gordiani & Silviæ imagines cum commentario *Angeli Roccæ* & de tabulis dona-

(*a*) Acta Erud. 1683. pag. 371.

m marmoreis a B. Gregorio SS. is Petro & Paulo dicatis. Rom. ol. & in edit. Operum Gregorii 640.

s Gregorii M. ex ejus operibus ab *Huberto Scutteputæo* Canonico i, separatim forma minore, & ione operum Gregorii Gillotia-

bero Episcopus Laudunensis card Robertum II. Regem Franco-

d & ille sacer loquitur Gregorius, inde
magnæ scrutans fidei moralia Regis,
sermonem complens explanat aperte,
& Ezechielis super his in fine patenter
apices ipso quos Gallia dante recepit.

io unde acceperit Antoninus Flos parte 4. Summæ Confessionatit. 11. cap. 4. quod tradit ium omnia scripta quæ potuerit ii *T. Livii*, comburi fecisse., n illis multa de superstitione In traderentur. Sed & Gregorii itiones post ejus mortem com- a Romanis scribit Sigebertus cap. S. E. addens omnia prorsus ope- ; flammis tradenda fuisse, nisi Diaconus ab hoc Consilio male- removisset. Gregorius ipse de IX. Epist. 68. ad Eusebium micensem Episcopum, ubi que- Andream Monachum inter di- mala aliquos etiam sermones ut videtur) scripsisse atque eos gorii nomine titulasse: *Nos*, in- *nec Græcum novimus, nec aliquod ace aliquando conscripsimus*. La- rte plurima scripsit, quæ ætaam tulere.

itiones Operum Gregorii M.

na Bertholdi Rembolti. 1518. d Joan. Parvum.

magensis 1521.

næ 1523. 1533.

Lugdunensis 1539. 1540. aucta Commentario in 1. Samuelis.

Parisina 1542.

Basilieenses 1551. & 1564. apud Frobenium, cura *Huldrici Coccii*, quam recenset Oudinus T. 1. p. 1548.

Parisienses *Joan. Gillotii* Campani, Paris. 1571. & 1586.

Veneta 1571. 4. duobus Volum. & 1583.

Antvverpiensis 1572.

Romana inchoata An. 1588. auspiciis Sixti V. curante *Petro Tussianensi*, Episcopo Venusino, prioribus accuratior, absoluta tomis sex, A. 1593. de qua Possevinus in apparatu Tom. 1. p. 661. Hæc repetita variis locis ut Romæ 1613. 8. quinque Volum. & Duaci 1615. fol. Antvverp. 1615. Parisiis 1605. & 1640. quam recenset Labbeus Tom. 2. S. E. pag. 390. seq. Oudinus Tom. 1. p. 1548. seq.

Parisiensis 1675. opera *Petri Gussanvillæi*, Presbyteri, tribus Volum. cum notis in Dialogos & Epistolas, vindiciisque Dialogorum. Vide Diarium eruditorum Romanum An. 1675. pag. 137. & Oudinum Tom. 1. pag. 1496. seq.

Prisiensis *Benedictinorum*, singulari studio *Dionysii Sammarthani*, Paris. 1705. fol. tribus Vol. vide Acta Erud. An. 1706. pag. 385. Memorias litterarias Trevoltinas An. 1707. pag. 377. Novellas Reip. litt. 1705. Tom. 2. pag. 581. Oudinum Tom. 1. p. 1549. seq.

Thomas Jamesius Anglus quoque non omittendus, cujus *Vindiciæ Gregorianæ* Genevæ 1625. 4. vulgatæ, loca innumera Gregorii emendant & restituunt ex Codicibus MSS. Anglicanis, quæ cum in cæteris, tum in Romana Anni 1593. minus emendata legebantur.

Latini Latinii observationes & castigationes, quæ in ejus Bibliotheca sacroprofana leguntur a pag. 145. ad 157. respiciunt editionem Basileensem An. 1551. quam subinde corrigit e Codice Vaticano.

Scri-

Scripta Gregorii Magni eo ordine quo in novissima edit. leguntur.

TOMO I.

1. *Expositio in Jobum*, sive *Moralium libri XXXV.* ad Leandrum Hispalensem Episcopum: editi pridem Rom. 1475. cum præfat. Dominici Brixiensis Episcopi: tum Parif. 1495. atque *Italice* ex Zenobii Stratæ (*a*) protonotarii Innocentii IV. versione Florent. 1481. 1486. fol. atque recusa (*b*) suadente Cardinali Thomasio, Florent. 1714. 1722. & 1724. 4. nec non Hispanice ab Alfonso Alvaro, Hispali 1513. 1534. fol. 2. Volum. ut Gallicam versionem operum Gregorii Parif. 1666. 1669. tribus Volum. in 4. editam prætercam. De illis qui post Gregorium in Jobum commentati profecere, vide supra *Adalbertus* Tom. 1. p. 4. & infra in *Odone*, *Simone* Afflîgemensi & *Ruperto* Tuitiensi.

2. *Homiliæ XXII. in Ezechielem*, ad Marinianum Ravennæ Episc. distributæ in libros duos, ita ut prior XII. posterior X. complectatur. Prodierant separatim Parif. 1491. 4. Lugd. 1516. 8. & Italice Florent. 1502. fol. Ven. 1543. 8. Vide quæ in laudem harum homiliarum Casp. Barthius LV. 14. Adversar. pag. 2620.

3. *Homilia XL. in Evangelia*, ad Secundinum Tauromenitanum Episcopum. Etiam harum versio *Italica* exstat quæ prodiit Florentiæ 1502. fol. & Venet. 1543. 8. Gallica recentior, Parif. 1665. 4.

TOMO II.

4. *Liber de cura Pastorali* ad Joannem Episcopum Ravennatem, in quatuor partes tributus. Prodiit separatim Argentor. 1496. Parif. 1498. 4. & ex re-
centioribus editionibus, Rothomg. 1
8. Gandav. 1645. & Parif. 1668. e
censione Jacobi Boileau, & *Gallice* 1
12. & ex nova Antonii de Marsilly
sione 1694. *Græca* Anastasii Antioc
versio cujus meminit Gregorius lib
Epist. 22. hodie desideratur. De i
ta *Anglo-Saxonica* interpretatione Æ
di vel Wereferthi, vide Georgii Hi
sii thesaurum Septentrional. Tom.
Catatalogo MSS. p. 70.

5. *Dialogus* in quatuor libros di
inter Gregorium & discipulum eju
trum Diaconum *de vita & mira
Patrum Italicorum*, *& de æternitate
marum*, editus Venet. 1475. Parif. 1
& 1508. 4. Venet. 1561. Colon. 1
&c. *Græca* versio *Zachariæ* (qui
fuit ab Anno 741. ad 752.) lecta e
Photio Cod. 252. atque edita separ
Græce in fol. sine nota loci & a
quæ fuit in Biblioth. Baluziana. D
de Latinis adjuncta Gregorii in ed
ne Operum ejus Romana An. 1593
Capita libri tertii quæ in illis de
editionibus, supplevit Canisius
3. antiquar. Lect. pag. 24. (editi
novæ Tom. 2. pag. 89.) Integra
de exstat in recentioribus Operum
gorii editionibus. *Anglo-Saxonicam*
sionem ab *AElfrico* Rege, sive p
jussu Ælfrici ab *Asserio* Menevensi
adornatam, memorat Georgius Hi
sius in Catalogo MSS. Anglo-Sax. T
2. thesauri Septentrionalis pag. 71.
bica dicitur exstare in Biblioth. Col
tina. *Germanicam* Adam Walasser,
hemicam composuit Balthaser Osth
nus, S. I. *Italica* præter editionem
loco & anno, lucem vidit Venet. 1
fol. 1487. 4. Mediolani 1481. Ca
1488. fol. & ex nova Jo. Mariæ
siæ, Florentini interpretatione, Ve
1606. 12. novaque *Gallica* Ludovici
teau, Benedictini e Congregatione
Mauri, Parif. 1689. 12. Aliam G
cai

(*a*) Gaddius de scriptoribus non Ecclesiast. Tom. 1. pag. 214. Julius Niger historia scriptor. Florentinor. pag. 536.

(*b*) Diarium Eruditorum Italiæ Tom. 26. pag. 6. & 12. Tom. 34. pag. 491. Tom. 36. pag. Acta Erud. Tom. 6. suppl. p. 451.

(*c*) Vide Oudinum Tom. 2. pag. 405.

icem, unam prosa veteri, al-
rthmis Gallicis ante hos quin-
npositam annos, nec non me-
Latinis versibus expressam ser-
orum Bibliothecæ.
cundus, qui est de *S. Benedi-*
Græca Zachariæ versione MS.
th. Cæsarea teste Lambecio
. pag. 208. seq. Idem liber se-
editus Ingolstad. 1602. 8. &
. collatus Græce & Latine e-
Angelo Maria Quirino, Ab-
dictino, hodie R. E. Cardi-
et. 1722. 4. Gallice a Josepho
rif. 1690. 4.
tolarum ex Registro Gregorii,
opus haud dubie præcipuum,
m primum vidit Venet. 1504.
. 1508. 4. quæ utraque editio,
: quoque, fuere in Bibliotheca
collatæ cum MSS. e quibus &
nta, quædam Epistolarum Gre-
blicavit Tom. V. Misc. pag.
. Præclaram vero & diligen-
operam in hisce Epistolarum
fuere post Gussanvillæum Bene-
adjunctis etiam *Antonii Caraffæ*
is indicibus sive excerptis sub
igestis. Notæ & observationes
Dadini Alteserræ in XII. libros
um Gregorii prodiere Tolosæ
Nonnulla in illis observatio-
decretum Gregorio tributum de
s Monasterio S. Medardi (*a*)
reprehendit Joannes Launojus
e septima Epist. 1. & 2. (To-
Launoji Opp. junctim Genevæ
.) Gregorii hujus *decreta* apud
& in Conciliorum tomis Epi-
regorii Britannicas recensuit
elmannus Tom. 1. Concil. An-
. 69. sqq. Hispanicas Agvirrius
. pag. 398. 413. Gallicas Sir-
Tom. 1. Concil. Galliæ pag.
& Andreas du Chesne Tom.
889. 914.

TOMO III.

7. *Liber Sacramentorum* de circulo anni expositus ex Codice S. Eligii, Bibliothecæ, Corbejensis cum notis Hugonis Menardi, ex edit. Parif. 1642. 4. adjunctis aliis virorum doctorum de re liturgica observationibus, Angeli Roccæ, Joan. Bonæ, Josephi Mariæ Thomasii, Joan. Fontonis, Joan. Mabillonii, Edmundi Martene, aliorumque. Alius Codex eximius in Biblioth. Cæsarea, teste Lambecio Tom. 2. pag. 1003. olim in Biblioth. cubiculari Caroli Magni asservatus. Codex Gregorianus Sacramentorum quem edidit Jacobus Pamelius. Tom. 2. Liturgicon. Colon. 1675. 4. pag. 178. seq. is est quem *Grimoldus* Abbas circa Ludovici Pii tempora correxit: & in quo sicut in editionibus Romanis cum scholiis Angeli Roccæ & Parisiensibus desiderantur nonnulla quæ videntur deinde addita atque interpolata. Vide Joannem Launojum de Sacramento unctionis infirmorum pag. 535. seq. Cum vero pag. 69. edit. Menardi, mentio fit *Sacramentarii*, quod Menardus a libro Sacramentorum putat diversum esse: malim accedere Baluzii sententiæ qui notis ad Capitularia Tom. 2. pag. 1206. Sacramentarium & librum Sacramentorum unum idemque scriptum esse non dubitat. A Menardi non minus quam ab Pamelii editione differunt libri III. Sacramentorum Romanæ Ecclesiæ quos vulgavit laudatus Josephus Maria Thomasius, Rom. 1680. 4. De Menardi & Roccæ editione vide si placet Joannem Morinum de sacris ordinationibus pag. 270. 275. & de Codice Remensi pag. 292. de Thuano pag. 308. Plura se ex MSS. additurum Menardi editioni pollicitus pridem est Labbeus p. 32. sq. Bibl. novæ MSS. Gregorii *Liturgiam* sive *Missam* cum Georgii Codini Græca versione edidit Fridericus Morellus, Parif. 1595.

le Labbeum Tom. 2. de S. E. p. 393.

(*b*) Launojo respondit Alteserra in ecdico Grego-

1595. 8. recusam in auctario Biblioth. Patrum Ducæano Tom. 2. pag. 369. & in Biblioth. Patrum Parif. 1644. & 1654. tomo XII. *Litania septiformis* in celeberr. Muratorii scriptoribus rerum Italicar. T. 1. p. 181.

8. *Benedictionale*, ex editione Lambecii Tom. 2. pag. 300. seq. & Hugonis Menardi: & *Benedictionum Episcopalium supplementum* ex MS. S. Theodorici prope Remos.

9. *Antiphonarius* ex editione Pameliana Tom. 2. Liturgicon pag. 54. seq. Juniorem esse Gregorii temporibus, disputat Oudinus T. 1. pag. 1536. seq.

10. *Liber Responsalis seu Officialis* e MS. Compendiensi. Fuerit istud fortassis *Rationale Officiorum* memoratum Trithemio cap. 215. Sed in hoc mentio festorum Assumtionis & Nativitatis B. Mariæ Virginis: festi omnium Sanctorum, & Officii ac Vigiliæ S. Benedicti.

11. *Expositiones in librum I. Samuelis*, libri sex a *Claudio* (*a*) Gregorii discipulo (de quo supra Tom. 1. pag. 387. sq.) fortasse excerptæ ex Gregorii ore, & digestæ. Vide Gregorium libr. X. Epist. 22. ubi similem in Prophetas, Canticum, libros Regum, Proverbia & Heptateuchum operam a Claudio illo insumtam testatur.

12. *Expositio in Canticum Canticorum*. Basil. 1496. 4. Parif. 1498. 4. & *Radulpho* Abbati Fontanellensi adscripta in Jacobi Hommey supplemento Patrum pag. 284. tributaque in libros duos. Confer Oudinum Tom. 1. p. 1543. qui T. 2. p. 779. edidit sub nomine *Roberti* Abbatis S. Vigoris Bajocensis.

13. *In septem Psalmos pœnitentiales*, Parif. 1512. quam Gregorio VII. quidam maluerunt tribuere, quoniam ad ejus tempora magis videntur quadrare hæc ad Psalmum V. *Persequitur etiam hoc tempore schismaticus Corpus Christi, impugnat hæreticus Ecclesiam, unitatem infidelis perturbat*.

14. *Concordia quorundam testimoniorum Scripturæ*, a Joanne Gillotio primum edita Anno 1571.

TOMO IV.

Denique Benedictini post Vitam Gregorii a *Paulo* & *Joanne* Diaconis compositam, veterumque testimonia & elogia, exhibent vitam quam ipsi ex Gregorianis scriptis, adornarunt & in quatuor libros digessere: at postremo loco *Paterii* discipuli & *Alulfi* Monachi opus quod in Vetus & Novum Testamentum ex Gregorii lucubrationibus composuere, de quibus suo loco.

Apud Honorium III. 32. & Trithemium cap. 215. memoratur inter scripta Gregorii *Explanatio IV. Evangeliorum*, sed Benedictini testati MStam eodem titulo initioque se reperisse in Biblioth. Regia Parif. & Rothomagi apud Emericum Bigotium in Codicibus nongentorum fere annorum: Gregorio tamen indignam judicarunt.

Gregorius II. Marcelli F. ex Bibliothecæ Pontificiæ præfecto & Diacono Papa ab Anno 715. 28. April. ad 731. 13. Februar. de quo præter alios Gregorius Polydorus, Augustinianus Pistoriensis in suo *Gregoriano*, sive libro de XIV. Gregoriis, Romanis Pontificibus, XIII. Episcopis & uno Presbytero, Florent. 1598. & Acta Sanctor. Tom. 2. Februar. p. 692. *Ejus si scripta extarent*, inquit Baronius ad An. 731. n. 1. *resque ab eo gestæ diligentius scriptis mandatæ essent, Gregorio magno haud minorem existimares. Præter* Epistolas aliaque *scripsisse fertur* Responsionum librum unum *ad Leonem Isaurum Imp.* & alium *ad Episcopum CPolitanum* Johannem. Ab hoc Gregorio in Germaniam missi S. Corbinianus & S. Bonifacius ad Christi doctrinam propagandam. Etiam, Beda teste præf. ad Regem Ceolulphum, Nothelmus Ecclesiæ Londinensis Presbyter, Gregorio permittente, S. Ecclesiæ Romanæ scrinium perscrutatus, Epistolas Gregorii I. alio-

(*a*) Oudinus p. 1551. & 1557. seq. refert ad *Claudium* juniorem Taurinensem.

ue Pontificum in Angliam, hi-
ferendas pertulit. Per errorem
orius a Græcis, ut a Cedreno,
criptione Epistolarum duarum
m Isaurum pro cultu imagi-
is, apud Baronium ad Annum
:7. seq. *Gregorius Dialogus* ap-
quod Gregorio primo compe-
e tributum est cognomen, pro-
positum ab eo notissimum il-
quo supra pag. 84. dialogum,
n. Climax a Græcis consuevit
iari propter librum, cui titu-
ib eo impositus fuit climax,
Paradisi. *Epistolas* illas *ad Leo-*
Græce & Latine præter Baro-
hibent Binius & alii Concilio-
tores ante Acta Synodi septi-
in actione quarta ejusdem Sy-
istolam ad Germanum CPolita-
Præterea ab iisdem Synodorum
ibus (nisi quod solæ duæ ad
im exstant apud Harduinum)
qua lingua Gregorius scripsit,
ir *Epistolæ duodecim* hujus Gre-
llisque subjicitur *Capitulare* ab
latum Martiniano Episcopo,
Presbytero & Dorotheo Sub-
ablegatis in Bajoariam, ad vi-
Ecclesias. Non desunt qui ali-
his Epistolis referant ad Gre-
III. de quo mox: sicut & *Epi-*
l Austrobertum Archiepiscopum
sem, quam Ludovicus Jacobus
notavit vulgatam a Joanne a
Biblioth. Floriacensi, & a Joan-
no in antiquitatibus Viennen-
g. 181. Similiter *Liturgiam* sive
quam inter Gregorii I. memo-
ptá, Gregorio II. tribuere alii
itant, ut præstantissimus Ca-
s) *Responsiones* Gregorii quibus
i Imp. quæstiones de quibusdam
traditur dissolvisse, hodie de-
ir. * Canones quosdam pœni-
, quos ego in MS. codice Lu-
ctus sum, a canonibus Grego-
plane diversos, Gregorio huic
gens tamen attribui, & in con-
m. III.

: antiphonis supra Tom. 1. pag. 273.

ciliorum Supplemento Tom. 1. pag. 538. evulgavi. Adjeci ex Wilkinsio concil. Britan. Tom. I. pag. 81. epistolam Gregorii ad Episcopos Angliæ, qua Dorobernensi Archiepiscopo totius Angliæ primus honor asseritur.

Gregorius III. secundi successor, natione Syrus & ex Presbytero Romano Papa ab 22. Febr. Anni 731. ad 741. 28. Novembr. Hujus Epistola *ad Ursum* Ducem Venetorum, apud Sabellicum ennead. VIII. lib. 7. Tom. 2. p. 569. *Ad Carolum Martellum* Subregulum, Epistolæ duæ in Centuriis Magdeb. centuria VIII. cap. 10. Baronium ad Annum 740. num. 20. & Andream du Chesne Tom. 3. pag. 705. 706. *Ad Wigonem*, *Luidonem*, *Rudoltum* & *Vivilonem Addam* Episcopos in Provincia Bojoaria & Alemania constitutos apud Velserum lib. V. rerum Boicarum p. 141. Opp. & *ad Bonifacium* coepiscopum p. 143. Alia eaque sola apud Harduinum, T. 3. Concil. pag. 1867. Sirmond. Tom. 1. Concil. Gall. pag. 521. Carolum la Cointe Tom. 1. p. 791. quæ incipit: *Magna nos habuit gratulatio*. Hæ Epistolæ omnes præter primam illam ad Ursum a Binio & cæteris Conciliorum collectoribus exhibentur, qui præterea etiam addunt Epistolam *ad Germaniæ Episcopos* quam habet quoque Sirmondus T. 1. Concil. Galliæ p. 522. itemque aliam *ad Optimates Germaniæ*: nec non, quod Harduinus etiam omittendum haud duxit *excerptum ex Patrum dictis Canonumque sententiis* de diversis criminibus & remediis eorum, sive judicia congrua pœnitentibus: quod scriptum junioris auctoris esse Petrus Pithœus non dubitabat.

Gregorius IV. Pontifex Romanus ab Anno 828. Januar. V. ad 844. Januar. XI. Hic est qui *S. Anscharium* nostrum, cum publicam illi evangelizandi tribuisset auctoritatem, primum Nordalbingorum Archiepiscopum Hamburgensem confirmavit, legatum *in omnibus circumquaque gentibus Danorum*, *Sueo-*

 num,

num, *Nortvvehorum*, *Farriæ*, *Gronlandan*, *Halsingolandan*, *Islandan*, *Scridevindum*, *Slavorum*, *nec non omnium Septentrionalium & Orientalium nationum quocunque modo nominatarum*. Decretum ejus exstat in Erpoldi Lindenbrogii scriptoribus septentrionalibus pag. 127. edit. a me curatæ, & in Philippi Cæsaris tri-Apostolatu Septentrionis pag. 179. in Eccardi Corpore scriptorum medii ævi Tom. 2. pag. 108. in Bollandi Actis Sanctor. Februarii pag. 406. in B. Nicolai Staphorsti nostri hist. Eccles. Hamb. T. 1. p. 31. &c.

Epistola *ad Orthodoxos fideles* de restitutione *Ebbonis* Remensis, edita a Sirmondo T. 3. Concil. Galliæ p. 609. ex Codice S. Mariæ Laudunensis & in tomis Concilior. Regia, Labbei, Harduini, Coleti: ipsorummet etiam judicio editorum supposita est. Vicissim Epistolam Episcopos a Ludovici partibus stantes objurgantem, cujus fragmentum *Agobardi* nomine Papyrius Massonus & Goldastus (*a*) edidere, Gregorium IV. habere auctorem probat Petrus de Marca lib. 4. de Concordia Sacerdotii & Imperii, capite undecimo, consentiente recentiore Agobardi post Massonum editore Stephano Baluzio. *Epistola ad Episcopos per universas Provincias constitutos* de Romani Pontificis potestate supra reliquos Episcopos, apud Baronium ad Annum 839. n. 2. & Sirmondum Tom. 2. Concil. Galliæ pag. 569. & in Conciliorum tomis apud Binium aliosque. Ad hanc conferendus idem Marca lib. VII. cap. 21. & Baluzius præf. ad Antonium Augustinum de emendatione Gratiani §. VII. Præter has duas Epistolas in tomis Conciliorum postBinianis etiam obvia Epistola *ad Episcopos Francorum*, ex Bibliotheca Floriacensi Joannis a Bosco. Aliam *de dignitate & privilegiis monasterii Floriacensis* vulgavit Baluzius Tom. 2. Miscell. pag. 146. 148.

Gregorius V. Bruno nomine, natione Saxo, Papa ab Anno 996. 17. Maji, ad A. 999. Febr. 18. Hujus Epistolæ quinque in Conciliorum tomis occurrunt. Sexta privilegiis Abbatiæ Montis majoris apud Baluzium Tom. 4. Miscell. pag. 432. Quod vero idem Synodo Romana An. 996. traditur (*b*) constituisse *collegium illustrissimum Electorale septem Virorum*, penes quos solos esset Imperatoris eligendi potestas, *silentium omnium antiquorum usque ad medium seculum decimum tertium*, *sufficeret ad eam opinionem evertendam*: (*c*) sed non desunt quæ eam evertant aliæ rationes, & testes omni majores exceptione, quos apud Franciscum Pagium aliosque in ora hujus paginæ laudatos consulere licebit: neque ante Rudolphi Habspurgici electionem A. 1273. factam constat jus in solis septem Viris emicuisse, cum ad illud usque tempus valuisset, quod ait Guil. Brito IV. 376. *Eligit unanimis Cleri procerumque voluntas*. Neque multum abludit Papebrochius qui circa Annum 1240. constitutum Electorum septemviratum disputat Tom. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 932. Hunc *Minorem Gregorium* honoris caussa dictum, nescio quam vere tradat Arnoldus Wion T. 2. ligni Vitæ pag. 868.

Gregorius VI. Joannes Gratianus, Romanus, Papa ab Anno 1045. 28. April. ad Annum 1046. Decembr. 17. quo se ipse abdicavit in Concilio Sutrino: depositis simul tribus schismaticis, sive ut Hermannus Contractus vocat, erro-

(*a*) Tom. 2. Monarchiæ Imperii p. 138.

(*b*) Bellarminus libro 3. de translatione Imperii Rom. Baronius ad Annum 996. §. 38. seqq. Bulæi hist. Academ. Paris. Tom. 1. p. 338. seq. Christophorus Gevvoldus, Paulus Windekus &c.

(*c*) Antonius Pagi Critic. Baron. ad Annum 996. n. 10. seq. Anno 1024. num. 5. Franciscus Pagi in breviario Pontificum Rom. Tom. 2. pag. 264. confer M. Antonium de Dominis Rep. Eccles. VII. 11. 30. seq. Leibnitium præf. ad Cod. diplomat. & mantissam & ad Tom. 1. Brunsvicens. n. LXIII. Erici Mauritii diss. pag. 777. seq. Gundlingiana XVII. 2. Lud. Ellies du Pin de antiqua Ecclesiæ disciplina pag. 528. seq. Ottonem Menckenium, J. C. Dithmarum & Georgium Werenbergium singularibus dissertationibus. Joannem Gvilelmum Janum (Acta Erud. 1711. pag. 186. Mem. de Trev. 1718. pag. 928.) & Wolfgang Gabriel Pachelbl a Gekag (Acta Erud. 1716. pag. 332.) &c.

'ontificibus, Benedicto, Sylve-
hanne. Gregorii hujus Episto-
Odilonem Abbatem Cluniacen-
sse apud Andream Quercetanum
Ludovicus Jacobus p. 92. Bi-
Pontificiæ. Sed nullam in lucem
n Biblioth. Cluniacensi Querce-
. 350. ubi Epistolas ad Odilo-
ab Odilone scriptas profitetur
jere.
rius VII. antea *Hildebrandus*,
Soanensis, ex Monacho Clunia-
apa ab Anno 1073. 30. Junii
d Annum 1085. 25. Maj. tota-
ificii assertor acerrimus, de quo
s & alii, Acta Sanctorum To-
Maji 25. pag. 102. seqq. Mabil-
præfatione ad Acta Sanctorum
tin. Sec. VI. parte 2. Jacobi Gret-
ologiæ pro Gregorio VII. con-
nonem, contra Annam Comne-
k contra Goldastum, ad calcem
2. defensionis controversiarum
ini, & Tomo VI. Gretseri O-
sed & Centuriæ Magdeb. Cen-
II. cap. 8. & 10. Goldastus in
ione contra Gretserum eique
ta apologia pro Henrico IV. Im-
e contra Gregorium VII. Ha-
11. 4. Bælium in Lexico Histo-
& Justum Christophorum Dith-
in Gregorii VII. Vita, Fran-
ad Viadrum, 1710. 8. Sicut
retserus scripta veterum Gre-
ventia edidit, *Bernaldi* (*a*)
tiensis Presbyteri, *Pauli* Bern-
s, *Gerhohi* Reichersperensis &
Panvinii: Similiter in Golda-
logia pro Henrico IV. hæc le

nnonis, Cardinalis Romani, de

Vita & gestis Hildebrandi Papæ libri II. pag. 1.

2. *Ottonis*, Episcopi Frisingensis, Fragmentum de Hildebrando Papa pag. 18.

3. Anonymi de Henrici IV. Imperatoris Bello contra Saxones, libri III. pag. 20.

4. *Alboini* Presbyteri de Conjugio Sacerdotum per Hildebrandum damnato Epistolæ II. pag. 40.

5. Episcoporum & Clericorum Imperialium Apologetica pro Imperatore contra Papæ Excommunicationem, pag. 46.

6. *Conradi*, Episcopi Trajectensis, Oratio pro Imperatore contra Papam, dicta in Comitiis, pag. 48.

7. *Waltrami* Episcopi Naumburgensis Epistola ad Landgravium Thuringiæ pro Imperatoris fidelitate, contra Papam, pag. 51.

8. Ejusdem Apologiarum pro Imperatore libri III. p. 53.

9. *Ivonis* Episcopi Carnotensis Epistola de Investituris Episcoporum & Abbatum, p. 183.

10. Ecclesiæ Leodiensis Epistola a *Sigeberto* Abbate Gemblacensi scripta contra epistolam Paschalis Papæ, pag. 188.

11. *Otberti* Episcopi Leodiensis Epistola Parentatoria de vita & obitu Henrici IV. Imperatoris, p. 204.

12. *Waltrami* Episcopi Naumburgensis Tractatus de Investitura Episcoporum & Abbatum, pag. 226.

13. Decani & Conventualium Abbatiæ Laurishamensis Libellus supplex ad Henricum V. Imp. contra Hildebrandinos Monachos de Girsaugia, pag. 233.

14. *Eberhardi* Archiepiscopi Salisburgensis Oratio de Hildebrandi Antichri-

 stia-

ive *Bertholdi*, de quo dixi Tomo 1. pag.
ipta ejus a Gretsero edita hoc ordine:
ramentis excommunicatorum, juxta asser-
. Patrum, ad Bernardum quem religiosis-
cerdotem ac prudentissimum Præcepto-
llat. 2. *Apologeticus de excommunicatione*
egorio VII. 3. *Synodus Romana sub Gre-*
. *A.* 1074 4. *Epistola prima Bernaldi*
ium *de cœlibatu Sacerdotum*. 5. *Alboini*
6. 7. *Bernaldi responsiones duæ*. 8. *Se-*
boini & 9. *Tertia Bernaldi responsio*. 10.

Epistola reconciliatoria Alboini *cum Bernaldo*. 11. *Apologeticus Bernaldi pro decretis Gregorii VII. factis in Romana Synodo*. 12. *Epistola Adalberti & Bernaldi ad* Bernardum, *Magistrum Scholarum Constantiensium, de Sacramentis excommunicatorum*. 13. *Responsio Bernardi ad illam Epistolam*. 14. *Alia Adalberti: & Bernaldi ad Bernardum Epistola*. De *Anselmi* Lucensis libris pro Gregorio VII. contra Gvibertum sive Clementem II. dixi Tom. 1. p. 115.

ſtiano Imperio, recitata in Comitiis, p. 237.

15. *Ferdinandi* & *Maximiliani II.* Impp. Sacris Reſcriptis confirmata ſententia de Clerogamia per Hildebrandum Papam damnata, p. 240.

In Conciliorum tomis ut Binii, T. VIII. Regia, Tom. XXV. Labbei Tom. X. & Veneta Coleti Tom. XII. habes *Gregorii VII. Regiſtrum* ſive *Epiſtolarum libros XI.* ſingulos ſingulis Pontificatus ejus tributos annis. *Primus* continet Epiſtolas LXXXV. *Secundus* LXXVII. in cujus quinquageſima quinta ad Laudenſes exſtant memorata Onuphrio celebria illa *Capitula XXVII.* ſive *Dictatus Papæ* ſuprematum ſive totatum poteſtatis Pontificiæ in Eccleſiam univerſam Principeſque nullis circumſcriptum limitibus γνώμῃ τῇ σοφωτάτῃ Chriſtiano Orbi obtrudentia. Neque Harduinus, qui paucas tantum atque ut ipſe profitetur ſelectas ex Gregorii VII. Regiſtro Epiſtolas in ſuis Conciliis exhibet, dictatus hoſce prætermittendos ſibi putavit Tom. IV. Concilior. pag. 1304. neque Baronius ad Annum 1076. n. 31. Alios (*a*) ſubit pudor talia ad Gregorium auctorem referri, quæ tamen ex ejus Epiſtolis collecta eſſe ab aliquo ſive inimico ſive curiæ Romanæ fervidiore ſatellite non diffitentur. Liber Regiſtri *tertius* complectitur Epiſtolas XXI. *Quartus* XXVIII. *Quintus* XXIII. *Sextus* XL. *Septimus* XXVIII. *Octavus* XXIII. *Nonus* Epiſtolas habet XXXIV. *Decimus* deſideratur, & *Undecimi* tantum ſunt Epiſtolæ duæ, quas ſequitur appendix duplex una trium & altera ſex Epiſtolarum. Sunt etiam ſeptem Gregorii VII. Epiſtolæ vulgatæ a Baluzio Tom. 7. Miſcell. pag. 123. ſicut Wilhelmi Regis Anglorum & Comitiis Arelatenſis ad Gregorium pag. 127. 128. 129. Conferendus quoque Codex Epiſtolaris *Udalrici* Babebergenſis apud Eccardum Tom. 2. Codicis Scriptor. medii ævi pag. 142. ſeq. Epiſtolas XII. ex pridem editis ad Hiſpanos recenſet Agvirrius Tom. 3. Concil. Hiſpan. pag. 246. ſeq.

Expoſitionem *in VII. Pſalmos* pœnitentiales, quam ſupra inter Gregorii I. ſcripta retuli, parum certa conjectura Hildebrando aliqui tribuunt, ſicut etiam Commentarium uberiorem *in Matthæum*, ex quo MS. in Biblioth. Lambethana Petrus Allixius in præfat. ad determinationem Joannis, Pariſienſis Prædicatoris, de modo exiſtendi Corpus Chriſti in Sacramento altaris, Lond. 1686. 8. protulit hoc fragmentum:

Cum autem panis & vinum, inquit, *dicantur a cunctis Sanctis, & a Fidelibus creditur tranſire in ſubſtantiam Corporis & Sanguinis Chriſti, qui fit illa converſio, an formalis an ſubſtantialis? quæri ſolet. Quod autem formalis non ſit, manifeſtum eſt; quod forma panis & vini remanent. Utrum vero ſit ſubſtantialis, perſpicuum non eſt. Quidam autem dicunt hic ſubſtantiam tranſire & converti, ut hæc fiat illa, nec tamen illa augeatur; nec concedunt, quod hanc eſſe illam vere dici poſſit: Alii autem ſic dicunt, hanc in illam tranſire & converti, quod ſub illis accidentibus, ſub quibus prius erat ſubſtantia panis & vini, poſt conſecrationem eſt ſubſtatia Corporis & Sanguinis, quibus tamen non efficitur; Nos autem incerta relinquentes; quod ex authoritatibus certum eſt, profitemur, ſcilicet ſubſtantiam Corporis & Sanguinis Chriſti converti, modum vero converſionis ignorare non erubeſcimus fateri.* Subjungit poſt hæc clariſſimus Allixius: *Hildebrandi* qui deinde Gregorius VII. *eſſe hoc opus*, verba quibus illud clauditur, demonſtrant: *Explicit expoſitio Hildebrandi, ſervi Jeſu Chriſti ſuper Matthæum, per verba & ſenſum horum Expoſitorum & ſubtilitatem gloſſarum venerandorum Magiſtrorum. Adjuro te ut librum hunc per præſens exemplar corrigas.* Sed omnino audiendus Henricus Warthonus, qui eodem MS. Codice Lambethano uſus, Commentarium hunc in auctario ad hiſtoriam dogma-

(*a*) Vide Dupinium T. 8. Bibl. Eccleſ. Sec. XI. p. 69. Pagium ab Anno 1077. n. 8. Joan. Launojum parte 6. Epiſt. 3. Natalem Alex. Sec. XI. diſſ. 3.

ı Jac. Usserii p. 405. non Gre-
/II. sed juniori cuidam *Hilde-*
:irca Annum 1150. tribuit. Ad-
ejus verba, quo rectius Lecto-
ommentario illo adhuc inedito
ɔnstare. *Hildebrandus junior ex-*
in Evangelium S. Matthæi MS.
ɔtheca Lambethana, S. Scriptu-
atem atque plenitudinem, omni-
æquo Christianis paratam, sæ-
ɔrædicat. Hinc illam comparat
rmento, (*a*) cujus admixtione
farinæ massa animatur; cum
ita, pro cujus acquisitione o-
ınt vendenda: cum Vinea, in
Dominus omnes confertim ser-
operandum immisit: cum Ta-
quod Dominus peregre profectu-
iversis servis negotiandum con-
: Denique cum Prandio, ad
Dominus omnia hominum gene-
tari voluit. Sic enim scribit lib.
il. 64. in illud Matthæi cap. 22.
nvitatis, quod prandium meum
: *Prandium est doctrina justitiæ,*
ia cœlestium mysteriorum de Dei
Ex omni igitur lege, & ex omni-
phetis & Scripturis, mensam S.
æ ordinavit: in qua mensa, do-
mnis justitiæ & diversorum myste-
quia diversi cibi sunt. Magnitu-
r & abundantia Divinorum my-
r, quinimo cibi animarum, in
anctæ Scripturæ inveniuntur. Ex-
rem istam Hildebrando Cardina-
postea Gregorius VII. fuit, de-
edidit Vir Doctissimus, P. Alli-
lui ex ea descriptum de Eucha-
agmentum edidit in Præfat. ad
n Parisiens. pag. 7. Verum lon-
regorii VII. genio ac sententia
istius libri Author. Ille Hære-
t Ecclesiæ Romanæ adversarios
flammaque exscindendos clama-
exemplo præivit: Clavium po-
a Petro a Christo datam super
is nefasque extulit; Ecclesiam
Petrum fundatam esse constanter
; & Ordinem Monasticum, cui

impense favit, summo sibi studio addictum habuit. Iste e contra Hæreticos morte nequaquam multandos esset contendit: de clavium potestate haud minus sobrie sentit quam Protestantium quivis, (*b*) omnibusque ex æquo Apostolis datam fuisse docet; Ecclesiam non super Petrum, sed super ipsum solummodo Christum ædificatam esse asserit: & Monachorum ordinem Pharisæis semel atque iterum comparans; eorum tonsuram, vestes, religiosas & vigilias vellicat. His adde, Gregorium VII. preces lingua populo ignota factas maxime comprobasse. Noster autem Hildebrandus ejusmodi orationem non obscure improbat; ad illud Matth. XXIII. Excolantes culicem, camelum autem glutientes: *Væ nobis ad quos vitia Pharisæorum pervenerunt. Quia in tonsura, & veste religionis, & oratione labiorum, & jejuniis & vigiliis quibusdam nos quasi bonos ostendimus. Et cum talia facimus; quid aliud quam viliæ olera decimamus; & relinquimus dilectionem Dei & proximi, justitiam, & fidem, & simplicitatem, & humanitatem, puram in Spiritu Sancto orationem, & alia virtutum germina?* Demum quod rem extra omne dubium ponit, noster Bernardum citavit, Gregorio VII. inferiorem. Ecclesiasticorum enim vitia insectatus, ista subinfert: *Lege librum Domini Bernardi Claravallensis Abbatis de Consideratione, valde bonum; quem scripsit Eugenio Papæ; ibi plenius invenies descriptos errores malorum Prælatorum.* Hildebrandus itaque Junior quidam hujus Expositionis Author fuit. Istum circa Sæculi duodecimi medium collocavimus, tum quod certior calculus desit; tum quod & Codicis MS. ætas, & loquendi de Bernardo modus, illi ætati optime conveniant. *Hæc V. C. Henricus Warthonus.*

Gregorio VII. in Martyrologio Romano locus datus est sub 25. Maji Gregorio XIII. A. 1584. Nuper autem A. 1728. a Benedicto XIII. inseri jussa Breviario Romano & per omnem Ec-

cle-

Matth. XIII. XX. XXV.

(*b*) Lib. 6. homil. 42. & 50. lib. 6. hom. 69.

clesiam recitanda *Legenda* (*a*) *in festo Gregorii VII. Papæ & Confessoris*, in qua hæc inter alia leguntur: *Contra Henrici Imperatoris* (*b*) *impios conatus fortis per omnia athleta impavidus permansit, seque pro muro domui Israel ponere non timuit, ac eundem Henricum, in profundum malorum prolapsum, fidelium communione regnoque privavit, atque subditos populos fide ei data liberavit. Neque probatam in Germania, atque statim interdictam constat in Gallia Anno* 1729. (*c*) *atque in Belgio* (*d*) *Anno* 1730. * Mirari subit, cur heterodoxi adeo exultent de testimonio ex libro Commentariorum in Matthæum desumpto adversus nostrum de Eucharistia dogma; nihil enim ex eo infertur, quod fidem nostram labefactet. Nam author hic est ignotus, nec de sinceritate fidei suæ certum præbere argumentum potest, quoadusque sive hoc ejus opusculum non prodeat in publicum, sive vetusti alicujus authoris testimonio de probitate ejus non constet. Quid si Berengarianus aliquis fuerit? Quid si in opinionibus suis singularis, & audacior? Verum & his omissis ambigendi rationibus; vel illa pariter, quæ ex hoc ipso commentario hic a Fabricio proferuntur orthodoxiam scriptoris non ambigue demonstrant. Agnoscit enim *panem & vinum transire in substantiam Corporis Christi*; idque fatetur a cunctis Sanctis, & fidelibus credi. Non negat accidentia (quæ vocant) permanere in Eucharistia; agnoscit enim *formam panis & vini remanere*; quare conversionem hanc formalem dici nequaquam posse convincit. Sed nunquid conversio est substantialis? Id non constat, ait; nam alii substantialem esse contendunt quod *hæc fiat illa*, idest substantia panis ita transeat in ‹ Christi, ut per conversionem eucl cam panis, corpus efficiat; alii: hæc ratio explicandi conversionen probatur, maluntque ex accide panis perseverantia post consecrat rem totam explicare adeo ut ac tia maneant, nec ipsa tamen es Christum. Denique concludit] brandus. *Profitemur substantiam ris, & Sanguinis Christi converti dum vero conversionis ignorare non scimus fateri*. Ex his verbis plane mus panis, quam vocant substa non perseverare in Eucharistia; quod convertitur in aliud profect conversionem non superest. To tur Hildebrandi ambiguitas in e satur *in modo conversionis*, de c sione tamen nihil dubitat.

Quamquam vero Gregorii VI cium novum in nonnullis Cathol bis partibus non admittitur, r causa ejus repulsæ modo inquir vat, nihil tamen id officere pro & Sanctimoniæ Gregorii VII. cc tum est. In iis enim locis, in ejus officium minime probatur, ‹ titur tamen Romanum Martyrolo in quo Gregorii nomen in albo ctorum adscribitur.

Præter hæc, quæ de Gregorio da succurrebant, superest aliud re, a Fabricio omissum; est aut pistola quædam ante plura sæcu Hildebrandi nomine evulgata de so corpore S. Apollinaris Raven sis Episcopi, quam refossionem ju lexandri II. Pontificis Hildebrandus Cardinalis præstiterit, & literi patentibus orbi universo testatam querit. Epistolæ hujus fragment historia Camaldulensium dederun

(*a*) Ad exemplar Romanum expressa integra exstat in Bibliotheca Italica quæ prodiit Gallice Tomo VI. pag. 205. *Retersburgische vvöchentliche Anmerckungen* An. 1729. pag. 409. 436.

(*b*) Solas Gregorii VII. de Actis cum Henrico IV. Imp. bullas ex omnibus decretis illius & constitutionibus exhibet Laurentius Cherubinus Tom. I. bullarii pag. 52. seq. quas jactat quoque Baronius ad An. 1076. & 1080.

(*c*) *Fortgesetzte Sammlung von Alten uen Theologischen Sachen* An. 1729. pag. 6 990. An. 1730. pag. 329. Biblioth. Francoi XIII. pag. 288. *Auserlesene Theologische* B XLI. Tom. 4. pag. 482. 485.

(*d*) *Fortgesetzte Sammlung* An. 1731. p 421. *Auserlesene Theologische* Bibl. LII.] p. 305.

landistæ ad diem 23. Julii pag. 334. atque ex illa omnia sua desumpsit author vetustus anonymus inventionis sacrarum Reliquiarum S. Apollinaris. Hanc tamen totam historiam sicut & Epistolam plane commentitiam esse non dubito, cum ibi memoretur Gerardus Ravennatensis Archiepiscopus, qui Anno 1171. integro scilicet sæculo post Hildebrandum cathedram illam tenebat. Integram hanc Epistolam offendi in MS. Codice Bibliothecæ Canonicorum S. Martini Lucensis, eamdemque hic dare constitui: *Hildebrandus Dei gratia S. R. E. presbyter Cardinalis A. S. L. omnibus in Christo fidelibus in Domino æternam salutem. Cum de corpore B. Apolenaris martyris inter Monachos S. Apolenaris novi, & dilectos filios nostros de classe non modica contentio diutius agitata fuisset, præfati monachi de S. Apolenare novo in sui erroris argumentum, & apud nonnullos conceptæ dubitationis robur clanculo quamdam, quæ jam dicta fuerat Ecclesia lapideam arcam temeritate nimia inlecti ausi sunt nocturno tempore violare. Inventas vero ibidem non paucas reliquias per falsum epitaphium nomine memorati martyris intitulabant, & ejusdem sacratissimum corpus se invenisse publice prædicabant. Nos autem ut falsæ opinionis seminarium removeretur, quod latius spargebatur in populum pro indaganda sacri corporis veritate juxta mandatum Reverendissimi Patris nostri Alexandri summi Pontificis ad famosissimum sæpe dicti martyris templum classim devenimus: Cæterum præsentibus dilectissimis fratribus nostris venerabilibus admodum viris Theodino S. Vitalis Cardinali presbytero, & Gerardo Ravennatensis Ecclesiæ Archiepiscopo ejusdem assistentibus Episcopis suffraganeis, & immensa cleri & populi multitudine Sacratissimum corpus multo labore effodi fecimus, & magna cum reverentia universis spectandum adorandumve in altum levavimus. Sed & laminas argenteas tres invenimus sanctis membris appositas martyris historiam continentes; ita: Ortus ad Antiochiam B. Apolenaris a Summo Apostolorum principe Ravennæ missus est prædicare baptismum pœnitentiæ in remissione peccatorum, ibique per eum Dominus virtutes multas operatus est; nam cæcos illuminavit, paralyticos curavit, mutos loqui fecit, Dæmones fugavit, mortuos suscitavit, leprosos mundavit, simulacra, & Idolorum templa dissolvit. Hic fustibus cæsus est diutius super prunas stetit nudis pedibus, eculeo appensus denuo umbratus, super plagas aquam suscepit fervidam cum gravi pondere in exilium religatus ore saxo contunso defunctus sub Vespasiano Cæsare Augusto die X. Kal. Augusti regnante Domino nostro Jesu Christo cum Patre, & Spiritu Sancto in sæcula sæculorum, amen.*

Gregorius VIII. ante dictus *Mauritius Burdinus*, ex Archiepiscopo Bracarensi creatus Henrici V. auctoritate Antipapa ab Anno 1118. Mart. 15. usque ad Annum 1121. April. 27. ubi captus jussu Calixti II. & carceri perpetuo traditus fuit. Vide Gelasii II. Epistolas tres, editas etiam ab Agvirrio Tom. 3. Concil. Hispan. pag. 331. seq. Concil. Remense contra hunc Gregorium habitum An. 1118. Falconis Beneventani Chronicon Tom. V. Muratorii p. 91. 92. & 97. Chronicon Casinense id. p. 140. Vitam hujus Gregorii scriptam a Baluzio Miscel. Tom. 3. pag. 471. 514. & Commentarios Regiæ Academiæ Ulyssiponensis An. 1725. in Catalogo Pontificum, Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum Lusitanorum pag. 5. sqq. *Epistola ad Aldebertum* Abbatem S. Petri Usercensis edidit Baluzius Tom. 3. Miscel. pag. 504. Aliam *ad Henricum V. Imp.* id. Tomo 7. p. 167.

Gregorius VIII. inter Papas numerari solitus, antea *Albertus de Mora* sive *de Spinachio* Beneventanus, Monachus Cisterciensis, Romanæ Ecclesiæ præfuit paucos menses Anni 1187. ab 21. Octobr. ad Decembr. 17. Ejus *Epistolæ tres* in Conciliorum Tomis: & ad Henricum V. Imp. *quarta* apud Baluzium Tom. V. Miscel. pag. 167. Una ex tribus

bus illis quæ incipit: *Audita tremendi severitate judicii*, exstat etiam apud Laertium Cherubinum Tom. 1. bullarii pag. 75. * Non ad alium, quam ad Gregorium hunc pertinere credo opusculum, cujus meminit Hugo, Gervasii Præmonstratensis Abbatis, ac dein Segiensis Episcopi a secretis in Epistola præmissa Epistolis ejusdem Gervasii a se collectis ac vulgatis non ante multos Annos Stivagii a Ludovico Hugone Stivaggensi Abbate pag. 1. his verbis: *summam unam a sanctæ recordationis Gregorio Papa VIII. (sicut dicitur) editam de stylo Romani dictaminis*. Florebat Hugo iste circa Annum 1340.

Gregorius IX. antea *Hugolinus Anagninus*, Comes Signinus, ex Episcopo Ostiensi Papa ab Anno 1227. Mart. 9. ad Annum 1241. August. 21. Hujus auspiciis digesti sunt *V. libri Decretalium* a *Raymundo de Penna Forti*. Multæ ejus *Epistolæ* in Waddingi Annalibus Ord. Minorum Tomo primo & in Regesto Pontificum. Quædam illius edita a Gerhardo Vossio Rom. 1586. 4. atque in Conciliorum Tomis. Vide T. XI. Biblioth. Græcæ pag. 630. seq. Responsio ad Germanum CPol. cum versione Græca exstat ad calcem operum S. Maximi, edente Combefisio, ut notavi T. VIII. pag. 741. Gregorii IX. Epistolam ad Henricum Friderici Imp. Filium, de quibusdam hæreticis Germaniæ, edidit Edmundus Martene Tom. 1. anecdotor. pag. 950. seq. Aliam ad Theobaldum Navarræ Regem, ut revocet statuta libertati Ecclesiæ contraria p. 993. & ad Ludovicum IX. Regem Galliæ, in Andreæ du Chesne Tom. V. pag. 861. Friderici II. Imp. Epistolæ duæ contra Gregorium IX. inter Epistolas Petri de Vineis lib. 1. Epist. 21. & 31. & in Jac. Fried. Georgii gravaminibus nationis Germanicæ p. 121. 134. Bulla de compositione litis inter Malleacensem Abbatem & Gaufredum Leziniacensem, apud Labbeum Tom. 2. Biblioth. novæ MSS. p. 245. Epistolæ duæ in appendice Baluzii ad ...cam Hispanicam p. 1420. Alia d... nonizatione beatæ Elisabeth, apud ...becium Tom. 2. pag. 880. Editi... Jacobi Pamelii, qui Gregorii IX. ...ra Antvverp. 1572. edidisse cum ... traditur, non videre me memini.

Gregorius X. antea *Thealdus* sive ...*baldus*, Vice-Comes Placentinus e... chidiacono (a) Leodiensi Papa ab ...no 1271. Octobr. 27. ad Annum ... Januar. 10. Acta Electionis in ... Concilior. Labbei Tom. XI. Har... Tom. VII. & Coleti Veneta T. ... *Epistola ad Henricum* Leodiensem ... in iisdem Concilior. Tomis. Al... *Ducem & legiferos Sueciæ*, in Acti... terariis Sueciæ An. 1722. pag. 34... *pistolarum Registrum* sive syllogen ... ri in Biblioth. Vaticana, testatur ...dovicus Jacobus pag. 96. & Epist... *ad Regem Armeniorum* fuisse in Bi...th. Cardinalis Sirleti. *Judicio C... Lugdunensis* An. 1274. Et Epistol... *Michael. Palæologum* & ad filium *Andronicum* exstant in Laertii C...bini bullario Tom. 1. pag. 176. & ...tra eos qui defecerint ad Judæos 179. Dialogum inter Saulum & ...lum & Orationem pro concordia Guelfos & Gibellinos, necdum edi...xistimo.

Gregorius XI. antea *Petrus Ro... de Bello forte* Lemovicensis, Papa a...no 1370. Decembr. 30. ad Annum Martii 27. De hoc Baluzius in Avenionensibus & Franciscus Bosq... Ejus Constitutiones & Epistolæ ... tomis Conciliorum. Vide Biblioth... cam Tom. XI. pag. 658. Constit...nes X. in bullario Laertii Che... Tom. 1. pag. 283. seq.

Testamentum apud Dacherium ... VI. spicileg. pag. 675. (editionis Tom. 3. pag. 738.) Epistolæ tres ... VI. p. 298. & Tom. IX. pag. 28... ditionis novæ Tom. 3. pag. 737.) ...res apud Bzovium Tomo XIV. ...dingum Tomo IV. Annal. Ord.

(a) *Papatus munus tulit Archidiaconus unus, Quem Patrem Patrum fecit discordia fratrum*

in Regesto Pontificum : Balu-
Tom. 2. Papar. Avenionens. pag.
78. 792. 801. 805. 806. 810.

orius XII. antea *Angelus de Cor-*
Venetus, Papa ab Anno 1406.
br. 30. ad Annum 1415. Jul. 4. ubi
rolum Malatestam Papatu se ab-
in Concilio Constantiensi. Vide
ab Hardt Tom. IV. pag. 346.
70. seq. 474. & 899. Ipse defun-
a. 1417. 18. Octobr. id. p. 1444.
pistola ad Petrum de Luna, An-
1 2 de unione legitur in Tomis
orum. Alias Epistolas binas ad
gismundum & Ludovicum Bava-
icem ex MS. Vindobonensi edi-
datus Hardtius Tom. 2. pag.
67. quas sine causa falsi suspe-
onunciat Harduinus. Aliam ad
ium Constantiense Tom. 4. pag.
lures occurrunt in Actis Conci-
Aquilejensis & Pisani A. 1409.
1 Bzovium, Raynaldum, Wad-
ique & Theodoricum de Niem,
rrorium (*a*) subinde vocat pro
io. Constitutiones tres in Che-
bullario T. 1. p. 303.
orius XIII. antea *Hugo Boncom-*
, Bononiensis, Papa ab Anno
Maji 13. ad Annum 1584. April.
ijus auspiciis *Jus Canonicum* a vi-
tis recensitum prodiit Romæ 1682.
deinde sæpius, de quo dixi T.
ibliοth. Græcæ pag. 93. De Epi-
us, alloquiis, decretis & Sermo-
Lud. Jacobus a S. Carolo in Bi-
Pontificia. Constitutiones ejus
1 & duæ apud Laertium Cheru-
: atque editæ per Henricum Bla-
Flabiobrigæ 1583. 4. Ecloga bul-
& motupropriorum. Lugd. 1582.
endarium Gregorianum perpetuum
1582. quod Arabice etiam red-
& a Joanne Baptista Gabio Gr-
d. 1583. 4. defensumque & ex-
m a Christophoro Clavio aliis-
Censura Bibliorum Gallicorum
m. III.

Renati Benedicti, Rom. 1575. 8.

Gregorius XIV. antea *Nicolaus Sfondratus*, Mediolanensis, Papa ab Anno 1590. Decembr. 5. ad Annum 1591. Octobr. 15. de quo præter Lud. Jacobum p. 100. Biblioth. Pontificiæ, Franciscus Arisius in Cremona literata T. 2. pag. 411. sq. Constitutiones ejus XIX. in bullario Laertii Cherubini Tom. 2. pag. 699. seq. Contra ejus brutum fulmen in Henricum IV. Franciscus Hotomannus aliique. Conclave electionis hujus Gregorii e MS. Italico editum Anglice Lond. 1730.

Gregorius XV. antea *Alexander Ludovisius*, Bononiensis, Papa ab A. 1621. Febr. 9. ad A. 1623. Jul. 7. de cujus Decretis Ludovicus Jacobus p. 101. Cęrimoniale continens ritus electionis Romani Pontificis jussu ejus editum Rom. 1622. 4. recusum in commentariis historicis de hoc argumento selectis ab Herm. Conring. Helmst. 1651. 4. Constitutiones quinquaginta, varii argumenti, in bullario magno Laertii Cherubini T. 3. p. 372. seq. De Constitutionibus ad Collegium ab eo conditum de propaganda Fide pertinentibus dixi in libro de propagatione Lucis Evangelicæ cap. 32. Memoriale sciendorum a Clericis, prodiit Mediolani 1633. forma minore. Epistola ad Regem Persarum, a Joanne Ciampolo perscripta cum annotationibus Danielis Hegalsoni 1627. 8. Constitutiones & Decreta junctim edita Romæ 1623. fol.

Gregorius Ariminensis sive de Arimino, Civitate Romandiolæ, Theologus subtilis, (*b*) Ordinis S. Augustini post Thomam Argentinensem Generalis, ab Anno 1357. ad 1358. quo Viennæ eodem quo Thomas tumulo conditus requievit. Ejus Commentarios *in XIV. Epistolas Pauli* memorat Trithemius c. 619. Sixtus Senensis etiam *in Epistolam Jacobi*. His adde Commentarios *in quatuor libros Sententiarum*, plus simplici vice editos Parisiis, Valentiæ ac Vene-

N tiis:

ic. Lenfant hist. du Concile de Pise pag.

(*b*) Vide Bælii Lexicon in voce *Rimini*.

tiis : (*a*) Librum *de usuris*, excusum Arimini 1522. alium *de intensione & remissione formarum*. *De moribus Venetorum*. *De conditionibus Florentinorum*. *Sermones de tempore & de Sanctis*. Vide Cornelii Curtii elogia Augustinianorum pag. 121. Philippi Elssii encomiasticum Augustinianum pag. 247. seq. * Commentarii in primum & secundum sententiarum plus vice simplici excusi sunt post primam editionem A.1482. quam Parisiis confectam scribit P. Gandolfo in Differt. de 200. Augustinian. sed in eo quem vidi Codice locus non signatur. In tertium vero & quartum lucem nondum vidit. Catalogo operum ejus adde ex eodem Gandolfo *carmina Italica*, & *Latina*, & *Quæstiones metaphysicales*. Quæ tamen omnia in MSS. jacent.

Gregorius Bæticus, *Eliberi Episcopus usque ad extremam senectutem diversos mediocri sermone* (*b*) *tractatus composuit*, & *de Fide elegantem libellum*, *qui hodieque superesse dicitur*. Hæc de eo S. Hieronymus cap. 105. de S. E. Illum *de Fide* libellum putavit se edere Achilles Statius, cum repertum in Abbatia Pomposa agri Ferrariensis vulgavit Rom. 1575. 4. *librum de Trinitate* S. Gregorii Hispaniensis, Heliberitanæ sedis Antistitis ad *Gallam Pladiam*: recusum deinde Coloniæ 1577. 8. apud Maternum Cholinum, & in Bibliothecis Patrum. Sed illum librum ut T. 2. pag. 449. jam notare me memini, *Faustino* Presbytero potius tribuendum esse eruditi observarunt, quem Gennadius cap. 16. testatur *ad Flaccillam Reginam* libros septem sive librum in septem capita dispertitum adversus Arianos & Macedonianos scripsisse. Huic Æliæ Flaccillæ, primæ Theodosii Magni Conjugi, *Placillæ* vel *Placidiæ* nomen Socrates, Philostorgius, Nicephorus tribuunt: *Gallam Placidiam* nummi & scriptores ignorant. Genuinum autem Gregorii Bætici librum *de Fide* viri docti statuunt eum, qui inter Georgii Nazianzeni Opera Latine legitur Tom. 727. & inter scripta tributa *S. A*[...] *sio* in appendice T. 1. edit. Bened[...] pag. 346. Quanquam enim Petrus [...]ciscus Chifletius notis ad Vigiliu[...] 55. seq. conatur illum *Vigilio* Ta[...] vindicare, tamen longe graviora [...]menta sunt quibus Paschasius Qu[...]llus ad caput 39. Codicis Canonum [...]clesiæ Romanæ, quem Leonis M. [...]ribus subjunxit, diss. XIV. §. V[...] 379. seq. disputat Gregorio Bætico [...]buendum esse, cujus constantiam [...] versus Osium in Synodo Sirmiensi [...]no 357. & adversus Ursacium ac [...]lentem in Ariminensi A. 359. præ[...] Eusebius Vercellensis Epistola ad Gregorium (*c*) & Marcellinus ac [...]stinus in libello precum. Plura [...] Nic. Antonius lib. 2. Biblioth. v[...] Hispanæ cap. 2. ubi confutat fabula[...] de hoc Gregorio, pseudo Dexter & [...]prandus sive commenti sunt ipsi, fi[...] aliis confictas arripuerunt & secuti [...] Idem cap. 3. explodit *Martyrol*[...] Gregorio Bætico suppositum exc[...]que Madriti A. 1667.

Gregorius Bridlingtonensis sive *de*[...]*lingtona* Northumbriæ, Anglus, [...]nicus regulari S. Augustini, scrip[...]ste Bostono Buriensi, in varios S. [...]pturæ textus, & in Cantica Ca[...]rum: præterea de arte Musices [...] III. Lecturasque publicas & serm[...] Vide Pitseum pag. 844. ex Bal[...] 60.

Gregorius Britannus Ord. Præd. *Sermones* funebres, nuptiales al[...] & *Orationes* An. 1516. & 1540. [...]tiis editas memorat Pitseus pag. [...] ex Antonio Senensi. * Sermones [...]bres, & nuptiales cum orationibu[...] to citius, quam hic memorat [...]thecarius noster, prodierunt. na[...] mihi liber ille ex Veneta edition[...]ni 1495. in 8.

Gregorius Buccatellus ex eoden[...] [...]minicarum Ordine scriptor *Sum*[...]

(*a*) Aub. Miræus in auctario S. E. pag. 80.
(*b*) Κοινῷ λόγῳ, Græcus Hieronymi interpres.

(*c*) In Hilarii fragmento XII. pag. 13[...] Benedictin.

& vitiis. Diem obiit supre-
1. 1446. Vide Jacobum Quetif
p. 806.
ius Cæsenas, infra Malesardus.
ius Cairguent, infra Wintonien-

ius ex Abbate SS. Cosmi &
ad Micam auream Cardina-
iscopus Hostiensis sive Ostiensis
1037. defunctus An. 1044. E-
n cum vita Isidori Hisp. & Il-
Toletani edidit Constantinus Ca-
Rom. 1616. 4. Exorcismi for-
per quam bruchos, locustas a-
egetibus infesta deleri, hujus
invocato nomine persuasit sibi
am credulitas in Hispania, ex-
ghellus Tomo 1. Italiæ sacræ

ius Cardinalis, Episcopus Sabi-
k Legatus Gregorii VII. Papæ
nnum 1078. Hic adhuc Presby-
a Annum 1070. scripsit Poly-
ive Collectionem Canonum, ad-
ditam, libris pluribus, ex
extum (a) allegat Antonius Au-
II. 15. de emendatione Gra-
. 361. quartum I. 14. pag. 160.
usi etiam Franciscus Turrianus
m Polycarpum laudans lib. 1.
nonibus Apostolorum cap. 21.
& Romani correctores ad Gra-

ius Monachus Cassinensis sub se-
odecimi initia ultra An. 1126.
arracinensis in Campania Roma-
copus, scripsit teste Petro Dia-
p. 32. de viris illustribus Cas-
is: Passionem Sanctorum Casti &
(b) Passionem S. Virginis Restitu-
Vitam S. Confessoris Christi, Ger-
Homiliam de assumtione sanctissi-
genitricis Mariæ: Cantus San-

nendandum igitur, quod libris quatuor
egas apud Oudinum Tom. 2. pag. 764.
de Acta Sanctorum Tom. 1. Julii 1. pag.

Ita in duos libros distincta edidit Pape-
Tomo 6. Maji 27. pag. 664. 672.
ibrum ejusdem argumenti ex Bibliotheca
edidit Mabillonius Tomo 1. musei Itali-
1. pag. 131. 236. ab Anno 1090. ad 1110.

ctorum Casti & Cassii: Hymnos eorum. Versus de transitu peregrinorum ad sepulchrum Domini (d) & captione Hierosolymitanæ Urbis, rogatu Bernardi Valvensis. Historiam Jonæ. Versus de dedicationibus Ecclesiarum, festivitateque Paschali. De sancto Andrea.

Gregorius Monachus *Cassinensis* & circa Annum 1120. Episcopus Sinuessanus, (e) scripsit, teste eodem Petro Diacono cap. 33. *de captione Cassinensis cœnobii versus mirificos, in quibus introduxit B. Benedictum ad Monachos Cassinenses loquentem*. Opuscula hujus Gregorii MSta in Bibliotheca Cassinensi asservari, Marus in notis ad Petrum Diaconum monuit.

Gregorius Eliberitanus, supra, *Bæticus*.

Gregorium Emesenum pro Nysseno Græco scriptore finxit Trithemius cap. 79.

Gregorius Faventinus, (f) Ordinis Prædicatorum, Episcopus *Fanensis* in Piceno Italiæ circa Annum 1240. scriptor variorum opusculorum, & grandis Voluminis *adversus sui temporis hæreses*. Vide Jacobum Quetif Tomo 1. pag. 110. sq. cui *Florentinus* non *Faventinus* hic Gregorius appellatur.

Gregorius de Heimburg, Germanus, Syndicus Norimbergensis, scientia Juris facundiaque & cordata libertate ac constantiæ clarus, adversus Paparum gravem Ecclesiæ ac Principibus potestatem voce & scriptis, & in Concilio Basil. Anno 1431. seq. atque post illud in Conventu Moguntino A. 1461. atque alibi acriter decertavit, anno Papæ Pii II. a quo cum Principe suo Sigismundo, Duce Austriæ & Tyrolis ab Anno 1460. proscriptus fuerat, & a Papa ad Concilium provocaverat, liberatus fuit Dresdæ (g) A. 1472. con-

N 2 ce-

sed scriptum prosa, nec a Monacho aut Episcopo Italo, sed a Franco, sive Normanno eoque Laico, adeoque a Gregorio nostro certe diverso.

(e) Al. Limessanus.

(f) Ughell. Tom. 1. Italiæ sacræ pag. 665.

(g) *Johann Gottlob Horns Sammlung zu einer Historischen Land*, Bibliothec in *Sachsen*. IV. *Stück*. 3. *Cap*.

cedente Sixto IV. Formula excommunicationis, obvia tum alibi tum apud Melchiorem Adamum in Gregorii hujus vita, quæ inter vitas Jurisconsultorum locum secundum occupat. Scripta ejus in libro, antilogia Papæ, Basileæ 1555. 8. *Admonitio de injustis usurpationibus Paparum. Appellatio duplex, Sigismundi Ducis & proprio nomine ab excommunicatione Pii II. ad Concilium generale*. Hisce tribus scriptis recusis etiam Londini 1690. fol. in Tomo secundo, quem Eduardus Brovvn adjunxit Ortuini Gratii fasciculo rerum expetendarum & fugiendarum, prælis iterum subjecto expressoque ad editionem rarius obviam Coloniæ 1535. fol. Hisce inquam tribus, in Volumine Francofurti 1608. 4. Goldasti ut videtur edito cura, accessit *Apologia* contra *Theodorum Lælium*, Feltrensem Episcopum, & altera contra *Nicolaum Cusanum*, Cardinalem, Papalis plenitudinis defensorem. Universa hæc quinque scripta repetiit iterum Goldastus in opere Monarchiæ Imperii. Francofurti 1721. fol. Tom. 1. pag. 557. & Tom. 2. p. 1576. 1592. 1604. 1626.

Gregorius Hostiensis, supra, *Gregorius Cardinalis*.

Gregorius Humtingtonus, Anglus, Monachus Ordinis Benedictini, & Prior in Cœnobio Ramesiensi circa Annum 1255. Latinæ Græcæque & Hebraicæ etiam linguæ peritus, unde libros Hebraicos (*a*) post Judæos ex Anglia expulsos diligenter pro Cœnobio suo coemisse traditur a Baleo IV. 22. ex Lelando, & apud Pitseum pag. 332. Scripsit *Rudimenta* Latinæ *Grammatices*, *Expositionem Donati*, *notulas in Priscianum*, *Sententias per versus & regulas versificandi*, tum *Artem intelligendi Græca*, *Grammaticæ* Græcæ *summam & explanationes Græcorum nominum*. Præterea nescio quod *Attentarium*, quod incipit: *In sanctæ Crucis virtute*. *Imaginem Mundi*, quod incipit: *Ad instructionem multorum*. & *Epistolas curiales*.

Gregorius Jurisconsultus, tempore Diocletiani & Constantini ejusque liberorum, a quo nomen *Codici Gregoriano*, in quo perinde ut *Hermogenes*, constitutiones & edicta Imperatorum usque ad illam ætatem collegerat. Titulos superstites ex Codice Gregoriano & Hermogeniano collegit Petrus Gregorius Tholosanus Lugd. 1566.

Gregorius Malesardus Cæsenas, Italus, Ord. Præd. in patria Episcopus Cæsenatensis, scriptor *commentarii in Matthæum*. Diem obiit An. 1409.

Gregorius Noellus, Theologus Anglus cujus commentarium in primum librum Sententiarum laudat Pitseus pag. 844.

Gregorius Ripologus, Anglus, Carmelita scriptor *vitæ Botolphi*, de quo Lelandus cap. 435.

Gregorius Sinuessanus Episcopus. Vide supra in Gregorio Casinensi.

Gregorius Sisensis, Patriarcha Armenius ab Anno 1293. ad 1305. alienior est ab hoc loco, quia Armenice non Latine scripsit: quanquam ad eum exstat Bonifacii VIII. Papæ Epistola IV. 271. & Epistola Gregorii ad Haytonem, patrem Leonis, Regis Armeniæ, Cœnobitam, Armenice & Latine vulgata est a Clemente Galano in Historia Armena Rom. 1661. fol. capite XXVII. & Latine in eadem Historia omissis Armenicis vulgata Colon. 1686. 8. pag. 404. 422. In hac Epistola Romanæ se Ecclesiæ testatur favere, & ad eandem alios gentis suæ libenter velle adducere: Laudat etiam locum Joannis ex 1. Epist. V. 7. *Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum & Spiritus S. & hi tres unum sunt*: quæ verba laudantur etiam in Actis Synodi Sisensis An. 1306. pag. 461. & Adanensis An. 1307. pag. 478. atque exstant in versione Armenica typis exscripta: quanquam in veteri Novi Test. versione Syriaca, ex qua Armenicam scribunt translatam esse, (*b*) locus ille desideratur: & Sandius

(*a*) Simile infra in *Gregorio Venantodunensi*.

(*b*) Vide Richard. Simon II. 17. hist. Crit. Novi Test. pag. 205.

) An. *1670.* scripsit se vidisse
:piscopum Ecclesiæ Armenicæ
ι Novi Testamenti scriptum an-
›s quadringentos, hoc est ante
:egorium, qui verba illa simi-
ı legit. Vide eruditi viri Joan.
Bengelii elaboratissimam ad hunc
locum dissertationem in notis
um Testamentum Græcum ac-
tudio editum Tubing. hoc ipso
734. pag. 760. * De scriptore
il modo succurrit addendum.
men Fabricius hic aliqua sub-
ıibus in dubium revocare visus
ritatem illius sententiæ: *Tres*
ui testimonium dant &c. provo-
ι me est Lector ad Dissertatio-
Calmet Tom. VIII. Comment.
ᴐ. edit. Lucensis, in qua sen-
:jusdem sinceritas egregie vin-

ius Sondenreiter, Germanus, vi-
ıstantini Magni Imperatoris ab
proditam reddidit Latine, car-
:roico. Ea MSta in Biblioth.
Viennensi, ut ex Possevino
annotavit.

·*ius* Episcopus *Tarracinensis*. Vi-
ι, in *Cassinensi*.

ius Tiphernas Italus, Præceptor
Lælii Ægidii Tiphernatis (*b*)
ue Merulæ & Baptistæ Man-
.atine vertit libros septem po-
, sive Asiam & Africam *Stra-*
t priores libros decem sive Eu-
Guarinus Veronensis. Prodiit
ione Jac. Antonii Marcelli Rom.
l. ac deinde sæpius ut lib. IV.
Bibl. Græcæ dicere me memi-
poematibus ejus pauca quædam
· in Gruteri deliciis poetarum
ı Tom. 2. p. 1171. 1175. De
s Gyraldus lib. 1. de poetis sui
; pag. 27. *Tiphernas, etsi Medi-*
am impendit, politioribus tamen
agis est cognitus, quippe qui La-
Græce bene doctus, Asiam & A-
fricam Strabonis, *Latine vertit. Exstant*
ejus pleraque poemata, *quæ est operæ pre-*
tium aliquando evolvere, sunt inter ea
pleraque Christiano more perscripta: vena
illi facilis ubique, sed non plane perspi-
cua. * In Codice 491. Latino Biblio-
thecæ S. Marci Venetiarum hujus Gre-
gorii Latina interpretatio quatuor ora-
tionum de Regno ex Græco Dionis
Chrysostomi legitur, quam author Ni-
colao V. Pontifici direxit.

Gregorius Toletanus, Episcopus, con-
fictus ex *Bætico*, de quo supra. Vide
Nicolaum Antonium Tom. 1. Biblio-
th. veteris Hispanæ pag. 110. seq.

Gregorius Trapezuntius appellatur a
quibusdam, qui rectius *Georgius*. De
eo supra pag. 36. seq.

Georgius Florentius Gregorius, S. Gre-
gorii, Episcopi Lingonensis, abnepos,
charus Gregorio Magno Papæ, Archie-
piscopus ab Anno 573. ad 596. (*c*)
Turonensis, inter Historicos Francicos
veteres præcipuus, cujus vita ab *Odone*
Cloniacensi collecta ex ejus scriptis, e-
mendatior in Ruinarti editione, & vi-
ta descripta per Clericos Turonenses a-
pud Surium 17. Novembr. Genealogica
tabula apud Carolum le Cointe Tomo
2. Annalium Francorum pag. 150. quem
vide etiam pag. 426. seq. Venantii For-
tunati versus in ejus laudem Tomo
XIV. Bibliothecæ Patrum Lugdunensis
pag. 222. Martyrolog. Romanum 17.
Novembr.

Epitome de rebus gestis Francorum par-
vo libello ante Historiarum libros no-
vem diffusius digestos breviata a Gre-
gorio fuit, si credimus Sigeberto cap.
49. de S. E. Sed quæ hodie exstat Epi-
tome a libro secundo usque ad sextum,
sive ad necem Chilperici, in Ruinarti
Gregorio pag. 547. *Fredegario* Scholasti-
co a viris doctis tribuitur, sicut *Chro-*
nicon quoque ab Anno 583. ad 642. a-
pud eundem Ruinartum pag. 586. cum
continuatione aliorum quadruplici, us-
que

:rpretatt. paradox. pag. 376.
.lonis scripta ab eo Latine versa ex Six-
ıe Innocentio VIII. dicata servat Biblio-
theca Vaticana, ut Gesnero jam notatum.

(*c*) Non A. 586. ut Johannes Maan, quem re-
fellit Carolus le Cointe Tom. 4. p. 9. seq.

que ad A. 768. p. 663. 667. 678. 687. quanquam a Gregorio ſcriptum *Chronicon Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ*, (h. e. libros X. Hiſt.) idem Sigebertus tradidit, & Trithemius c. 220. de S. E. & II. 10. illuſtr. Benedictin. Vide, ſi placet, quæ ſupra Tom. 2. pag. 202. ſeq. & quæ in *Thoromacho* dicentur: & Jacobum Longum Biblioth. Hiſt. Gall. n. 6930. ſeq.

Operum Gregorii, quæ exſtant, meliorem editionem debemus *Theodorico Ruinarto*, decem MStis Codicibus uſo, (vide præfat. §. 122. ſeq.) quæ in lucem data eſt Pariſiis 1699. fol. (*a*) longe præferenda prioribus, quæ vel in Bibliothecis Patrum, Pariſienſi 1589. Tomo VII. Colonienſi Tomo VI. & Tomo undecimo Lugduuenſis prodiere, vel quæ ſeparatim lucem viderunt. *Franciſci* vero *de Camps* animadverſiones Criticæ in notas & præfationem uberiorem atque eruditam Ruinarti, quarum meminit Jacobus Longus in Bibliotheca Hiſtoricoum Galliæ num. 6593. nec dum typis exſcriptæ ſunt.

Ipſe in extremo ultimi hiſtoriarum libri, Gregorius *decem*, inquit, *libros hiſtoriarum, ſeptem miraculorum, unum de Vitis Patrum ſcripſi: in Pſalterii tractatum librum unum commentatus ſum: de curſibus etiam Eccleſiaſticis unum librum condidi*. In Libri de gloria confeſſorum exordio, qui miraculorum debebat eſſe octavus, priorum ſeptem librorum ordinem & argumentum diſerte his exponit verbis: *In* primo *libello inſeruimus aliqua de miraculis Domini ac ſanctorum Apoſtolorum, reliquorumque Martyrum. In* ſecundo *poſuimus de virtutibus S. Juliani Martyris*. Quatuor *vero libellos de virtutibus S. Martini*. Septimum *de quorundam Religioſorum vita*. Octavum *hunc ſcribimus de miraculis Confeſſorum*. Memorabilis etiam eſt quam in fine libri X. hiſt. poſt ſcriptorum ſuorum titulos appoſitos, addit, obteſtatio. (*b*) *Quos libros licet ſtilo ruſticiore conſcripſerim, tamen conjuro omnes ſacerdotes Domini, qui poſt me humilem, Eccleſiam Turonicam ſunt recturi, per adventum Domini noſtri Jeſu Chriſti, ac terribilem reis omnibus Judicii diem, ſi nunquam confuſi de ipſo judicio diſcedentes cum Diabolo condemnandi eſtis, ut nunquam libros hos abolere faciatis, aut reſcribi, quaſi quædam legentes, quædam prætermittentes: ſed ita omnia vobiſcum integra illibataque permaneant, ſicut a nobis relicta ſunt*. Liber *de curſibus Eccleſiaſticis* hodie deſideratur ſicut etiam *præfatio libri*, *liberque quem de Miſſis a Sidonio Apollinari* compoſitis ſcribit ſe conjunxiſſe lib. 2. hiſt. cap. 22. p. 73. Quod vero Valafridus Strabus de rebus Eccleſiaſticis cap. 25. ſcribit Pſalmos ſecundum emendationem, quam Hieronymus pater de LXX. editione compoſuit, a Gregorio Turonenſi Epiſcopo e partibus Romanis mutuatam in Galliarum Eccleſias tranſlatos fuiſſe, illud potius poſt Gregorii demum tempore factum diſputat Mabillonius diſquiſitione de curſu Gallicano pag. 396. Vitæ Sanctorum autem *Illidii*, *Quintiani*, *Abrahæ*, *Nicetii*, (*c*) *Friardi*, *Caluppæ*, *Senoch*, *Patrocli* & Sanctæ *Monegundis* quas paſſim a ſe ſcriptas Gregorius ſignificat, non ſunt deperditis ejus lucubrationibus accenſendæ, ſicut nec *Medardi* Noviomenſis quidem, quam ſolam exſtare non meminerat Miræus pag. 31. auctarii de S. E. nam hujus quoque capite 95. ſicut cæterorum omnium elogium in libro de gloria Confeſ-

(*a*) Journal des Savans An. 1699. pag. 406. Acta Eruditorum A. 1700. pag. 437. atque Oudin. Tom. 1. pa. 1456. ſq. Jacobus le Long in Bibliotheca Hiſtoricorum Galliæ num. 6388. pag. 316. ſeq.

(*b*) Similium adjurationum exempla multa attuli V. Bibl. Græc. cap. 1. pag. 78. ſeq. quibus alio fortaſſe tempore & alia licebit adjungere, præter illa etiam, quæ larga atque erudita manu dedere ſingularibus diſſertationibus viri Clariſſimi Michael Lilienthal, Joan. Balthaſar Bernholdus, Georg. Guilelm. Kirchmaierus & Gottlob Henricus Pippingius. Non tamen potuiſſe Gregorium immunem eſſe ab injuria manuum, a quibus ſibi volebat cavere, interpolatricium truncatriciumque docet Ruinartus præfat. n. LXXXIX. & Barthol. Germon de veteribus hæreticis Eccleſiaſticorum Codicum corruptoribus, Pariſ. 1713. 8. pag. 6.

(*c*) Apud Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Chriſtianæ pag. 740. *S. Nicolai* vita, legendum *Nicetii*.

Aartyrumve vel Patrum le-
mque respicit Gregorium hi-
iudans auctor vitæ S. Medar-
s Sanctor. T. 2. Junii 8. p.
am *de passione Domini* (*a*)
tribuendi ansam dedere hæc
lib. 1. Historiæ cap. 23. *Pi-
ad Tiberium Cæsarem mittit,
de virtutibus Christi, quam de
l resurrectione ejus insinuat.
apud nos hodie retinentur scri-*

itur in Ruinarti leguntur e-
ec sunt:
riæ Ecclesiasticæ (*b*) *Franco-*
itiquissimis temporibus usque
n Christi 592. (*c*) *libri de-*
subjunctis Epitome pag. 547.
ue *Fredegarii* pag. 586. nec
ientis selectis ad Francorum
spectantibus pag. 706. quæ
egarius ex Eusebii Chronico,
o interprete, & ex Idatio ex-
los Gregorii libros, e quibus
liqua Aimoinus (*d*) lib. 1.
Chronicam Gregorii appellat,
idit Gvilelmus Parvus, qui
XII. Regis a confessionibus
n *Adonis* Chronico, Parisiis
1521. fol. typis Badii, apud
Parvum. Deinde collato Co-
lartini Turonensis emendatos
Morellius Parisiis 1561. 8. &
S. Nazarii in Lorichen, *Mat-
ius*. Basileæ 1568. 8. Hinc
de la Barre in Historia Chri-
. 232. Parisiis 1583. fol. Lau-
ochellus cum variis Lectioni-
isiis 1610. 8. atque ut editio-
ibliothecis Patrum, quarum
memini, prætercam, *Frehe-*
iptoribus de rebus Francicis,
ti 1613. fol. collato Codice
& *Andreas du Chesne*, quin-
Codicibus Tom. 1. scriptorum
1, Parisiis 1636. *Gallicæ* ver-

siones duæ, una *Claudii Bonneti*, Pari-
siis 1610. 8. curante Hemereo Amboi-
sio: altera *Michaelis de Marolles*, o-
mnia Gregoriana interpretati, qui no-
tas etiam addidit. Parisiis 1668. 8. duo-
bus Voluminibus. *Antonii Dadini Alte-
serræ* observationes in Gregorium Tu-
ronensem & Fredegarium prodiere To-
losæ 1679. 8. Voces Latinobarbaras ex-
cerpsit illustravitque *Ludovicus de la
Cerda* Adversar. sacr. capite CLXV. p.
426. seqq. Præstantissimorum vero com-
mentariorum instar esse possunt *Hadria-
nus Valesius* in historia Francorum, &
Carolus le Cointe in Francorum Anna-
libus, qui cum conjecturis quibusdam
& argumentis ducti, Valesius in pro-
legomenis ad Annales, Cointius pluri-
bus locis, Tomi præsertim secundi ad
Annum 595. num. 42. seq. & Tom. 1.
pag. 45. sq. varia capita historiæ Gre-
gorianæ interpolata atque supposita esse
disputassent, ad eorum argumenta res-
pondet Ruinartus in prolegomenis §.
86. seqq. Neque interpolationes, quas
vocat, omnes adspernandas esse, confes-
sus fuerat Cointius Tomo 2. pag. 151.
In Bibliotheca Jesuitica memoratur Gre-
gorius Turonensis amplissimis notis il-
lustratus ab *Ægidio Bucherio*. Sed illæ
MStæ in Bibliotheca Jesuitarum Tor-
nacensi necdum editæ sunt, quod sciam:
sicut nec historiæ Gregorianæ editio
quam *Carolus le Cointe* parare se est te-
status. *Vita* Regis Burgundiæ *Guntran-
mi* in Actis Sanctorum 28. Martii T.
3. pag. 721. 731. repetita ex variis Hi-
storiæ Gregorii locis. Sic *Vita S. Sigis-
mundi*, Burgundionum Ducis, 1. Maji
Tom. 1. pag. 85. *S. Hospitii* reclusi,
21. Maji Tom. 5. pag. 41. *S. Prætex-
tati* Tom. 3. Februar. 24. pag. 465. &
de S. Injurioso Tom. 6. Maji 25. pag.
38.

2. *Libri miraculorum* pag. 713. Primus
in gloria beatorum Martyrum. *Capita
CVII.*

Ruinarti præf. §. 76. & quæ de *Gestis*
in Codice Apocrypho Novi Testa-

ologo Gregorius profitetur se scriptu-
*gum cum Gentibus adversis, Martyrum
cum paganis, Ecclesiarum cum hæreticis.*

(*c*) Gregorius computat Annum Mundi 5814. &
a resurrectione Christi 580. Vide Ruinarti editio-
nem pag. 1386.

(*d*) Vide Vossium pag. 254.

CVII. Secundus *de passione & virtutibus S. Juliani Martyris* pag. 843. Octavus Liber *de gloria beatorum Confessorum* p. 886. Capita CXII. (*a*) Hosce tres cum V. libris & veteri scriptore (*b*) vitæ Gregorii, quæ incipit : *omnium quidem Sanctorum, jure memoria veneratur*, ad Codices MStos recensuit, & Dominico Segvierio, Meldensi Episcopo, dicavit Johannes Balesdens, in Senatu Parisiensi & in Regia advocatus, Parisiis 1640. 12. præfixo titulo : *Divi Georgii Florentis Gregorii, Episcopi Turonici, Operum piorum pars I. & II.* Prodierant etiam Parisiis 1511. Coloniæ 1582. 8. & Parisiis 1563. 8. apud Gvilelmum Morellium. Tertius liber cum primis historiæ Gregorii editionibus lucem viderat Parisiis 1512. 1521. fol. sæpe deinde recusus. Ex cap. 77. seq. de gloria Martyrum petita *Vita S. Simplicii* in Actis Sanctorum Tom. 4. Junii 24. p. 812. *Vitæ S. Monegundæ* apud Surium 2. Julii & in Actis Sanctorum Tom. 1. Jul. pag. 316. ex libro de gloria Confessorum cap. 24. & de *S. Injurioso* ex capite 32. Tom. 6. Maji 25. p. 38.

3. *De virtutibus & miraculis S. Martini*, Episcopi Turonensis, *libri IV*. p. 993. ordine tertius, quartus, quintus & sextus. Prodierant Coloniæ 1582. 8. Fallitur autem Gregorius, cum in libro de gloria Confessorum cap. 110. p. 989. tradit Paulinum Nolanum de B. Martino sex versu conscripsisse libros, & alios versiculos in laudem ejus composuisse. Vide infra *Paulinus Petricordiensis*. Hos Gregorii libros primus cum Sulpicii Severi libris duobus de vita S. Martini ediderat Jodocus Clichtoveus Parif. 1511. 4.

4. *Prosa de S. Martino*, incertum an Gregorii, pag. 1140. Incipit : *Sacerdotem Christi Martinum*.

5. *Liber de vitis Patrum*, sive ‹ *dam Religiosorum Galliæ*, Capit pag. 1142. liber septimus ordine cum primis editionibus Historiæ dierat Parisiis 1512. & 1521. fol. deinde sæpius. Prologum *vitæ* S *Confessoris*, quæ capite XVIII. 1240. seq. legitur, ediderat L Tomo 2. Bibliothecæ novæ MSS 696. Ex hujus libri capite XIV sumta *vita S. Martii*, Abbatis ap vernos, in Actis Sanctorum 1 pril. Tom. 2. pag. 132. Sicut ex te XX. *vita S. Leobardi*, 18. Ja Tom. 2. p. 198. *Vita S. Abraham* batis ex capite III. Tom. 2. Ju pag. 1058. *S. Caluppani* ex capi Tom. 1. Martii 3. pag. 262. *Vit cetii* Lugdunensis, ex capite VIII. ctis Sanctorum Tom. 1. April. 2 69. *Vita Gregorii*, Episcopi Ling sis, ex capite VII. Acta Sanctor Jan. Tom. 1. pag. 168. *Vita I* Trevirensis apud Surium ad Octo ex capite XVII. *Galli Episcopi* pite VI. apud Surium 1. Jul. Act ctorum Tom. 1. Jul. pag. 105. cta SS. Benedict. Tom. 1. pag. *Illidii* ex capite II. Tom. 1. Ju pag. 425. *Vita Monegundis* sive *gundæ* ex capite XIX. Acta Sanct Tomo 1. Julii 2. pag. 313. & ap rium.

6. Ex Commentario Gregorii **in** *mos* deperdito, fragmenta tria p. Duo ex Mabillonii Analect. T. 1 7. (editionis novæ p. 62.) De mentario in Psalmos, qui in Va Bibliotheca Gregorii Turonensis r præfert, sed longe junioris (post monem & Remigium, quos citat scriptoris, vide Ruinarti Præfat. §. 72.

Sequuntur apud Ruinartum ſ
(

(*a*) Desunt capita 107. 108. 109. de Tetrico & Orientio Episcopis & de Quiteria virgine. De Orientio illo Ausciorum in Novempopulania Episcopo, Acta Sanctorum 1. Maji Tom. 1. pag. 60. Clausulam vero ex MSto Dionysiano, de Pipini, cujus temporibus Codex descriptus est, in Regem Francorum consecratione, quam Ruinartus pag. 991. dederat Mabillonius Historiæ D ticæ pag. 384.

(*b*) Illum ex veterum Codicum fide ja stat esse *Odonem*, Abbatem nimirum Cl sem.

·io Tur. attributa in Codd. MSS. *o & argumenta* capitum XXXVIII. . tria postrema capita *libri mira-* ı *B. Andreæ Apostoli* . Incipit : *sanctorum Apostolorum trophæa* p. ex MS. Biblioth. S. Germani a

o S. Juliani Martyris Brivatensis 5. brevior & diversa ab ea quæ pra.

ria septem Dormientium , Ephesi ntium, cum præmissa ad *B. Sul-* , Bituricensem Archiepiscopum ı pag. 1270. Confer Gregorium ·ia Martyrum cap. 95. pag. 826. bi post rem breviter narratam git : *quod Passio eorum quam Syro* ı *interpretante in Latinum transtu-* *plenius pandit* . Laudat hunc Gre- librum Albericus in Chron. ad n 319. aliique . Vide Ruinarti §. 79. Editus a Jodoco Clichto- risiis An. 1511. 4. cum libris de Martyrum & de S. Martino. in- is. 1640. ut notat Labbeus T. 1. E. p. 399.

gus ad Vitam B. Maurilii , Epi- c Confessoris: ad *Germanum* , Ar- Parisiensem pag. 1182. ex Codi- uo etiam *Vita B. Albini* Grego- buitur, quam alii rectius ad For- m referunt.

is *Antiphona de Sanctis*, *Medardo* *lardo* , *Episcopis & fratribus* ex d 8. Junii : Vita vero Medardi, lbini & Maurilii Andegavensium orum, *Fortunatum* auctorem ha- m Gregorium : itaque a Ruinar- ssæ sunt , cujus vide Præfat. §. 80.

S. Aridii Abbatis pag. 1283. cum a *Aridii testamento* pag. 1308. ex Mabillonio T. 4. Analect. p. edit. novæ)

que Volumen claudit appendix n monumentorum , in qua ex- æc illustrandis historiæ Gregorii

Carmen *S. Damasi* de SS. Chrysantho & Daria p. 1316.

Inscriptio in absida *S. Pancratii* pag. 1317. ex Mabillonii Analect. T. 4.

Testamentum & Epitaphium *Perpetui*, Turonensis Episcopi , pag. 1317. 1320. ex Dacherii Tom. V.

Epistola *Theodorici* , Regis Italiæ ad *Chlodoveum* pag. 1321. ex Cassiodori II. 41. Variar.

Excerpta ex Epistola *S. Aviti* de baptismo *Chlodovei* Regis p. 1322. ex Sirmondi Concil. Galliæ Tom. 1. pag. 153.

Ex collatione Episcoporum coram Rege *Gundebaldo* pag. 1322. ex Dacherii Tom. 5.

Epistolæ duæ *S. Remigii* ad *Chlodoveum* Regem pag. 1326. *Chlodovei* ad Episcopos, p. 1327.

Chlodovei Magni diploma de conditione Cœnobii Mitiacensis apud Aurelianos pag. 1328. ex Dacherii Tom. 5.

Leonis Senonensis Episcopi ad *Childebertum* Regem , de non ordinando Meleduni Episcopo pag. 1328.

Childeberti Regis constitutio pag. 1329. & Formulæ antiquæ pag. 1330. ex Mabillonii Tom. 4. Analect.

De *Legibus* Francorum locus insignis pag. 1334. ex Baluzii Capitular. qui cum brevis sit, etiam hoc legi loco non erit Lectori ingratum . *Theodoricus Rex Francorum , cum esset Catalaunus , elegit Viros sapienter qui in regno suo legibus antiquis eruditi erant . Ipso autem dictante jussit scribi Legem Francorum & Alamanorum & Bajuvariorum , unicuique genti , quæ in potestate erat , secundum consuetudinem suam . Addidit quæ addenda erant , & improvisa & incomposita resecavit : & quæ erant secundum consuetudinem paganorum , mutavit secundum Legem Christianorum . Et quicquid Theodoricus Rex propter vetustissimam paganorum consuetudinem emendare non potuit , post hæc Childebertus Rex inchoavit , sed Chlothariu Rex perfecit . Hæc omnia Da-*

.ibrum ipsum , non diversum esse a libro tertio pseudo-Abdiæ , in quo de S. Andrea Apo- litur, notat Ruinartus præf. §. 77.

gobertus Rex gloriosissimus per viros illustres Claudium, Chaudum, Indomagnum & Agilulfum renovavit, & omnia vetera Legum in melius transtulit, & unicuique Genti scripta tradidit, quæ usque hodie perseverant. Hoc decretum est apud Regem & Principes ejus, & apud cunctum populum Christianum, qui infra regnum Mervvungorum consistunt.

Epistola Synodi *Aruernensis* ad Regem *Thodebertum* p. 1334.

Ex Epistola *Aureliani*, Episcopi Arelatensis ad eundem Regem p. 1335. ex Frehero & Duchesnio.

Epistola *Theodeberti* & alia *Theodebaldi* Regis ad *Justinianum* Imp. pag. 1336.

Mapinii, Episcopi Remensis ad *Nicetium* Trevirensem pag. 1337. & *Nicetii* ad *Chlodosvindam* Reginam, pag. 1338.

Pappoli Episcopi *Carnotensis* suggestio ad Synodum Parif. de Episcopatu *Dunensi* pag. 1340. & litteræ Synodicæ *Philippi* Viennensis Episcopi ad Episcopum *Eligium* pag. 1341. & *Sapaudi* Episcopi ad *Sigisbertum* Regem p. 1342.

Auctoritas de Episcopatu *Maurienmensi* sive Morinensi pag. 1342.

Epistola *S. Germani*, Episcopi Parif. ad *Brunichildem* Reginam p. 1343.

Epistolæ *Childerti* Regis ad *Mauritium* Imp. ad Regem *Athanagildum* & ad Patriarcham Laurentium: *Brunechildis* ad *Athanagildum*. *Romani* & *Tiberii* Imp. Epistolæ ad *Childebertum* p. 1346. seq.

Ex appendice ad Chronicon *Marii* Aventicensis de morte *Brunechildis*, p. 1351.

Sigiberti III. Regis Epistola ad Desiderium, Episcopum Cadurcensem p. 1352.

Erchamberti Breviarium Regum Francorum & Majorum domus p. 1352.

Instrumenta de electionibus Episcoporum apud Francos p. 1354.

Specimen liturgiæ Gallicanæ ex antiquis Monumentis a Mabillonio editis excerpta p. 1357. 1367.

Locus ex Concilio Cæsaraugustano A. 592. de reliquiis suspectis igne p dis p. 1367.

Qua proprie lingua prisci Reges corum usi, p. 1367. ex Frehero

Ex Canone XVII. Concilii II ronensis : *Visum est unanimitati ut quilibet Episcopus habeat homili ut easdem quoque aperte transfer deat in rusticam Romanam linguam Theotiscam, quo facilius cuncti pos telligere quæ dicuntur*, p. 1369.

Theod. Ruinarti diatriba de Abbatia *S. Germani* a Pratis, Parisios. p. 1369. 1383.

Regum Francorum diplomata Regali basilica, & pro mercatu *S nysii* p. 1383. 1385.

De Catalogo Episcoporum Turon in capite ultimo historiæ Gregorii servatio ex veteri Codice Pithœi 1386.

Addenda in notis Ruinarti at mendanda p. 1387. 1404. accur indices.

Gregorius Teutonicus, *Viennensis* Præd. clarus seculo XIV. script *bri de ecclipsibus Solis & Lunæ*.

Gregorius Venantodunensis. Vide in *Wintoniensi*.

Gregorius Cairguent seu *de W* Anglus, Monachus Glocestriensis Bened. scripsit Annales sui Cœnc Anno 618. ad 1291. vide Vossi 495. ex Balei IV. 59. & Pitsei p seq. Videndum, idem ne sit *Gr* qui Lelando cap. 323. *Venantodun* ubi ait eum tempore Eduardi I. i glia vixisse, diligentissimamque o posuisse in litteris Hebraicis, cup emisse libros Hebraicos, cum quos Gvilelmus Conquæstor in A venire permiserat, multati post trecentos exilio, res suas relin hastæque publicæ subjiciendas per re coacti fuissent. Vide supra i *gorio Huntingtonio*.

Gregorius Wittehenne. Vide *Hu se* Chronicon.

Dominicus Grenerius, supra *D rus Tolosanus*, T. 2. p. 55.

'*mus Grenaeus* five *Viretus*, Theonglus, Cantabrigienfis, Carmeca Annum Chrifti 1470. Hujus ;*ium Carmelitarum*, five de Sandinis ejus, liber memoratur a :I. 65. atque inde a Pitfeo pag. legrio pag. 375. Voffio, aliif-

'*orici Grefmund* de feptem artiralibus liber, Orationes quoque tolæ editæ Moguntiæ 1476. &

)pus de Greve, five de *Grevia*, arius ab Anno 1228. ad 1237. fis, Dominicanis & fratribus ıatibus infeftus, idem, cum M. o (poftea Aurelianenfi Epifcofertor pluralitatis beneficiorum. lulæum in Tomo tertio hiftor. ıiæ Parifienfis, & Oudinum Top. 120. feq. Præter *ejus Sermones Pfalmos Davidis*, qui lucem t Parifiis 1523. & Brixiæ 1600. us Voluminibus, plura illius in ıecis Galliæ Belgiique fervantur *Commentarii in Jobum*, in Biblio-Cathedrali Cameracenfi, de quiendum tamen, fintne *Philippi*, oris Presbyteri, qui S. Hieronyitor fuit, & cujus libri III. in plus fimplici vice prodiere inronymi & Bedæ opera. *Expofi-hrenos Jeremiæ*, memorata San-r Bibliotheca Belgica MS. pag. *mmentarii in Evangelia*. *Sermo-Dominicis & Feftis*.

nes Greufferus, (*a*) Rotenburgoms, cujus *Paffionale* lucem vidit gæ 1495.

nus Cambrius, Ordinis Prædicacirca Annum 1500. cujus Quædifputatas & Commentarios in um Sententiarum memorat Pit-845.

'aus de Griffonibus compofuit *Mehiftoricum rerum Bononienfium* ab 109. ad 1428. quod Tomo XX. um Italiæ vulgavit celeberrimus rius.

Edmundus Grime, five *Gryme*, fcriptor *Vitæ* Domini ac Magiftri fui, cujus crucifer fuerat, *Thomæ Becket*, Archiepifcopi Cantuarienfis, interfecti A. 1170. vide Lelandum cap. 192. MSta in variis Angliæ Bibliothecis, ut notavit Oudinus Tomo 2. pag. 1510. Fortaffe pro Edmundo *Eduardum* dixit Surius, cum Vitam Thomæ prolixius ab eo traditam profeffus eft fe in compendium mittere lectoribufque offerre ad 29. Decembr.

Cofmæ Grimier gloffa in pragmaticam decretaque Bafileenfia & Bituricenfia. Lugduni 1488. 4.

Grimalaicus Presbyter Sec. IX. cujus *Regula Solitariorum* edita a Luca Dacherio Parifiis 1653. 12. atque inde a Luca Holftenio in Codice Regularum parte 2. pag. 278. Romæ 1661. Parif. 1663. 4.

Grimoaldus, Longobardorum Rex, A. fexto Regni fui, edicto A. C. 505. publicato *Leges Rotharis* Regis decefforis fui *per fuggeftionem Judicum*, *omniumque confenfu* addidiffe fe profitetur. Exftant apud Johannem Heroldum in antiquarum Legum fylloge p. 205. apud Fridericum Lindenbrogium & alios. Vide infra in *Rothare*.

Grimoaldus, *Grimaldus*, five *Grimoldus*, Abbas S. Galli ab Anno 841. ad 872. Benedictinus, & Ludovici Pii Imperatoris Archicapellanus. Hic *Gregorii* I. Papæ *Sacramentorum librum*, quem interpolatum invenit, recenfuit, eique ipfe librum fecundum ex opufculis SS. Patrum excerptum fubjunxit. Uterque vulgatus eft a Jacobo Pamelio, Tomo pofteriore Liturgicon pag. 177. 388. eique fubjectus liber tertius, quem *Alcuino* auctori Pamelius tribuit pag. 517. 579. Coloniæ Agrippinæ 1675. 4. præmiffo *Antiphonario* Gregorii, pag. 54. 176. in quo fimilem operam a Grimoaldo pofitam non dubitant eruditi. Vide quæ fupra p. 86. 87. & Oudinum Tom. 1. pag. 1536. feq. & Tom. 2. pag. 154.

O 2 Ab

(*a*) ...ughemio hic *Johannes Greiffer*.

Ab hoc Archicapellano, cui *Ermenricus* Augienſis librum ſuum de Grammatica (*a*) & *Rabanus* verſiculos a Mabillonio Tomo 4. Analect. pag. 326. (pag. 419. edit. novæ) editos conſecravit, diſtinguendus. * Eſt etiam ejus nomen una cum Tattonis præfixum Epiſtolæ ad Monachos majoris Monaſterii, ad quos Regulas S. Benedicti tranſmittunt. Vulgavit illam Baluzius Capitul. Tom. 2. pag. 1382. dein P. Mabillonius, ac denique Pezius in Cod. Diplomatico artic. 1. pag. 75. &c. Idem pariter Mabillonius in Actis Benedictinis Tom. V. pag. 748. aliam evulgavit Epiſtolam ad Monachos Rigodumenſes, in qua diſciplinæ monaſticæ capita quædam continentur. Hanc pariter Epiſtolam Grimoaldo, & Tattoni Monachis vindicant auctores Hiſtoriæ Litterariæ Gallicanæ Tom. V. p. 407.

Grimaldus, Magiſter Scholæ S. Galli, eodem tempore, quo Abbas eidem Cœnobio præfuit cognominis, hoc eſt poſt A. 841. Hic Walafrido Straboni & Ermenrico, *Homerus* dictus eſt *novus*, propter verſus pangendi facultatem.. Quamobrem a Gozperto, Monacho S. Galli rogatus *vitam S. Galli* libris duobus ſcripſit carmine elegiaco, cujus initium:

Promiſſi memor ecce mei, Gozberte, quod olim
Devovi, ad præſens ſolvere, chare, volo.

Vide Mabillonium Analect. editionis novæ p. 422. & Oudinum Tom. 2. p. 153.

Grimoaldus Viterbii Comes, & Præfectus Etruriæ circa Annum 772. ad quem edictum Deſiderii Longobardorum Regis prodiit Romæ 1499. 4. & apud Sigonium libro tertio de regno Italiæ. Vide ſupra in *Deſiderio*, Tom. 2. p. 22. 23.

Griphon Fiander, Ord. Minor. Theologus Pariſ. miſſus a Sixto IV. in Palæſtinam Maronitis montis Li[…] colis, Græciſque ad Eccleſian[…] adducendis, & a Calixto tert[…] tus Orientalium Eccleſiarum […]cha, obiit An. 1475. ſcripto […] *terræ ſanctæ*, quod memorat V[…] Willoto, Svveertio &c. Apud […]gum pag. 148. pro *Typographia* […]*ræ ſanctæ* nemo non videt *Topog*[…] legendum eſſe. Idem Wadding[…]tionem facit *Opuſculi de Mari*[…]*bus*: additque idem multa […] Griphonem etiam Syriace, & […]guam illam Maronitarum uſibu[…] tuliſſe.

Joannes *Gritſch*, Baſileenſis O[…]nor. circa Annum 1430. Ejus […]*geſimale* per totum Annum inſe[…] cum thematum Evangelicorum […]ſtolicorum introductionibus pro[…]mæ 1476. per Joannem Zeiner […]lingenſem & Baſil. 1477. per J[…] Wienner de Wienna, & 1484 fol. Lugd. 1492. & Pariſ. 1512. […]*nes de tempore & de Sanctis*. 1493.

Sigiſmundus Groſſenbrot Ord. S[…] dicti Monachus SS. Udalrici & […] prope Auguſtam Vindelicorum […] Udalrico ejuſdem Cœnobii M[…] ſcripſit atque Anno 1483. Abb[…] Joanni de Giltlingem obtulit C[…] breve *Auguſtanæ Eccleſiæ*, in Ann[…] deſinens, editumque a Joanne […] in tomo tertio ſcriptorum rer. […]nic. pag. 655. Vide Voſſium p[…] & Oudinum T. 3. p. 2705.

Robertus Groſſeteſt, infra *Robert*[…] *colnienſis*.

Gaufridus ſive *Galfredus Groſſus* […] p. 9. ſeq.

Joannes Groſſus Toloſanus, G[…] Carmelitarum, interfuit Concil[…]no An. 1409. & Conſtantienſi […] Ab Alegrio in paradiſo Carmeli[…]coris An. 1424. diem obiiſſe tr[…] ab aliis ut Oudino Tom. 3. pag[…] Annum 1237. vivendo attigiſſe

(*a*) Vide ſupra Tom. 2. pag. 107.

(*b*) Sicut apud Svveertium pag. 295. M[…] perperam excuſum pro *Maronitis*.

ster *Sermones* aliaque, *Virida- rmelitarum Ordinis*, de ejus in- ie & progressibus libros III. & *de illustribus Viris sui Ordinis*, ipta cum *Philippi Riboti*, His- culo Carmelitarum prodiere Ve- 1507. fol. atque in Danielis a Maria Armamentario Carme- , Antvverp. 1680. fol.

us Grundmann, Præpositus Li- in Monasterio S. Thomæ circa 1466. cujus *Sermones* & *tabula pertorium morale Petri Berchorii* nsis MS. Lipsiæ in Biblioth. Lipsiensi. Vide B. Felleri Ca- MSS. pag. 100. & 154.

lictus Gvaiferius, supra *Gaufe-* . 25.

ertus sive *Walbertus* Monachus nensis in Gallofiandria, Ord. Be- ca Annum 1128. (*a*) scripsit valonem Roberti Episcopi ab ad 1131. Arebatensis Secreta- *bros duos Miraculorum S. Rictru-* atissæ primæ & Patronæ Mar- sis defunctæ circa An. 688. Ex- Actis Sanctor. Tom. 3. Maji 12. 8. 140. & aliud scriptum de ea- ctrude cum Epistolari procemio rdum, S. Trudonis Monachum ensem, 140. 154.

o Corbejensis Monachus, Ord. circa Annum 1070. Lambecio it auctor esse *vita S. Anscharii* S. Remberti scriptæ versibus ris, dicatæque Alberto sive A- , Archiepiscopo ab Anno 1043. . Hamburgensi. Certe Gvaldo ii auctorem qualemcunque im- hunc laborem suscipiendum . n v. 171.

naturam quem compulit esse poe-

o tibi fidus, sanctissime Præsul micus.

a Hallevordus in spicilegio de s Latinis p. 716. Sed si Lam- udias, Gvaldo de se ipso hoc ntelligi, quem poetam esse ne- gante etiam natura, jussit *Anscharii meritis semper devota voluntas*. Hunc enim versum ipse, vel similem, sibi persuadet a librario omissum esse, sed ita etiam non *Gvaldo* dixisset poeta, sed *Gvaldonis* vel *Gvaldonem*. Exstat hæc vita in Lambecii libro primo rerum Hamburg. p. 243. (edit. a me curatæ pag. 80.) in Actis Sanctor. Tom. 1. Februar. 3. pag. 427. in Mabillonii Actis Sanctor. Benedict. Sec. IV. parte 2. pag. 115. in Claudii Arrhenii Anschario, Holm. 1677. 4. pag. 156. & in B. Nic. Staphorti nostri Hist. Ecclef. Hamb. T. 1. pag. 134.

Joannes Gvallensis sive *Valleis* Ord. Minor. Parisiensis Doctor, natione Anglicus de quo Jacobus Philippus Bergomensis in Chronico ad Annum 1276. *per hoc ipsum tempus apud Parisios ob ejus Divinam doctrinam maximo fuit in pretio, & ob eam rem* Vitæ arbor *nuncupatus est. Hic* Scoti, *ejusdem Ordinis præceptor fuit: qui Doctor* (Gualensis) *ingenii sui inter cætera* Summam *prægrandem composuit, quam* Universalem *appellavit. Et alios* decem & octo tractatus *edidit atque alias & quidem celebres* additiones sacris Conditionibus *& maxime* Apocalypsi Joannis *addidit. Scripsit etiam* super Sententias, libros IV. *Incipit*: Quoniam teste B. Augustino. Longe plura hujus Gvallensis memorant Jo. Lelandus cap. 300. Baleus IV. 28. Pitseus p. 343. Waddingus pag. 209. seq. sed edita accuratius Oudinus Tom. 3. pag. 495. seq. ut *Ordinarium* sive *alphabetum vitæ religiosæ*, cujus tres partes, *dictarium*, *locarium* atque *itinerarium* (scriptis historicis a Vossio præter rem accensitum.) *Breviloquium* de Philosophiæ dignitate atque abusu. *Breviloquium* de IV. Virtutibus Cardinalibus antiquorum Philosophorum & Principum. *Compendiloquium* de vita & moribus illustrium Philosophorum. *Margarita Doctorum* seu *Communiloquium* ad omnium generum argumenta, sive *summa Collationum de regimine vitæ humanæ*,

de Oudinum Tom. 2. pag. 1100.

næ, constans septem partibus. Hæc omnia edita Venet. 1496. Paris. 1516. & Lugd. 1511. fol. Tractatus *de oculo morali* inter opera *Raymundi Jordani*, sub *Idiotæ* nomine latentis editus a Theophilo Raynaudo Lugd. 1641. nec non Paris. 1654. & Italice ex versione Theophili Romani, Venet. 1496. Liber *de origine, progressu & fine Mahumetis, & quadruplici reprobatione Prophetiæ ejus*. Argentor. 1550. & Colon. 1551. 8. *Expositiones seu moralitates fabularum Ovidii*. Paris. 1509.

Inedita sunt: *Summa Justitiæ*, sive tractatus de septem vitiis, ex *Gvilelmo Parisiensi*. *Legiloquium* de mandatis divinis. *Floriloquium* sive *Manipulus florum* de dictis Philosophorum. *Moniloquium* sive *Collectiloquium* libris IV. *Floriloquium*. *Pastoralia*. *De pœnitentia*. *De cognitione veræ Vitæ*. In *decem Præcepta*. *De visitatione infirmorum*. *De pœnis Inferni*. *Lecturæ*, *Sermones*. *De diversis rebus* libri XV. *De esse & essentia*. *De Republica*. *De ordinatione universali*. Commentarii in *Valerium*. In Mythologiam *Fulgentii* &c.

Postillam *in Evangelium S. Johannis* quæ incipit: *Numquid ad præceptum tuum elevabitur aquila?* & Postilla *in Apocalypsin*, cujus initium: *Legimus apud Eusebium*: non Joannis Guallensis esse contendit Oudinus, sed auctorem habere *Thomam Jorsium* sive *Joycium*, qui & ipse *Guallensis* & Anglicus dictus fuit. Hujus etiam facit mentionem Lelandus cap. 300. aitque, omisso a librariis prænomine incertum relictum quid Johanni, quid Thomæ tribuendum. Ibidem etiam meminit *Philippi Gvallensis* Chordigeri, sive Franciscani quem ait sacras litteras Lugduni publice docuisse.

Joannes Gvallensis paullo Junior, itidem Anglus & Ord. Minor. Theologus a Bergomensi, a Pitseo pag. 455. aliisque celebratur, & in quatuor libros

sententiarum scripsisse, aliosque tı
tus & disputationes scholasticas co
suisse traditur. Hunc tamen a su
re neutiquam diversum, sed unum
demque distractum in duos, ej
ætatem non ad 1270. sed 1370.
reducendam esse disputat Waddin
cui suffragantem adde Oudinum
2. pag. 494. seq. ubi etiam de ali
anne Gvallensi sive *Vallensi* Italo,
laterrano, qui secundam *compilat*
Decretorum, duodecimo post pri
Bernardi *Circa*, Papiensis Præpositi,
tianum imitati collectionem con
circa Annum 1198. Vide Tom.
Biblioth. Græcæ p. 20. * Meminit
Fabricius Joannis cujusdam Gualle
quem Italum, ac Volaterranum d
mihi tamen persuasum est hunc i
Joannem Guallensem indicari a Jo
Andrea, qui in præfatione sua ad
mentinas plures enumerat doctore
Joannis nomine claros. Hunc vero
nem Guallensem non Italum, se
tramontanum dicit.

Gvalfredus, Longobardus non n
ne, sed quia ex nobili loco natus,
temporibus illis idem fuerit Long
dus & nobilis: (*b*) Episcopus ab
no 1085. ad 1127. *Senensis*, sacræ
thofredi Bullionis in Orientem expe
nem heroico carmine complexus
Scripsit insuper librum *de utroque*
stolico, Urbano II. & Gilberto an
pa. *Romanæ Urbis laudes*. *De a*
& baculo. *De Sacramento Corpori*
Sanguinis Christi. *De militia Christi*
& Rationale.

Gvalo Camber Britannus circa
num 1170. claruit, laudatus Joann
risberiensi in Policratico atque a
nec non Baleo III. 5. & Pitseo p.
Inter *carmina* quæ de rebus diversis
ra composuit, unum breve *in l*
chos: sed sine auctoris nomine e
Matthias Flacius (*c*) inter varia
ctorum piorumque virorum de c

(*a*) Ipse tamen Oudinus pag. 496. notat Joannis Guallensis *Manipulum florum* continuatum & suppletum post illius mortem a *Thoma* de Hibernia An. 1290.

(*b*) Nota ad Ughellum Tom. 3. edition
væ pag. 541.

(*c*) Observatum hoc Polycarpo Leysero τ
κκρίτῃ in historia Poetarum medii ævi pag

esiæ statu Poemata, Basil. 1557.
9. Quia breve est, etiam hoc
n bona Lectoris venia legetur.
gis monachis emtoribus Ecclesia-
m
sui Satyram, carmen per secula
arum,
quia vir magnus corroborat Hu-
Diensis,
amicus eam legat Otto *Suessio-*
nsis.
monasticus Ecclesiasticus esse sole-
t,
cibaria dum per agrestia rura co-
bat,
pecunia, nulla negotia præpedie-
ant,
copia, parva colonia sufficie-
ant,
enialibus & capitalibus invigila-
ant,
venialia, quam capitalia nostra
iabant:
miserabilis & lachrymabilis est si-
i factus,
venialia, sub capitalia damna re-
lectus.
monasticus Ecclesiasticus est vio-
enter,
iastica comparat omnia dona pa-
enter;
monasticus Ecclesiasticus est sine
ensu,
at omnia spiritualia divite censu.
monasticus Ecclesiasticus est sine
ausa,
ut ad ostia spiritualia jam sibi
lausa.
monasticus Ecclesiasticus est sine
luctu,
ovilia, desuper ostia non sine lu-
ctu.
monasticus Ecclesiasticus unde vo-
catur,
do rapacibus atque tenacibus as-
similatur?
, pecunia, templa, palatia ma-
gna parantur:
superbia, quid per inania ludifi-
cantur.
Lucifer extulit, & Deus expulit, &
cruciatur.
Sed duo crimina per sua nomina nolo no-
tare,
Quæ sapientia vel reverentia nescit a-
mare:
Dicere planius est inhonestius, ultro pa-
tebit,
Ultro quis audiet, ultro subaudiet, ul-
tro docebit.
Sed Dominus meus omnipotens, Deus
omnicreator,
Insipientibus & sapientibus auxiliator,
Hæc prius auferat, & bona conferat,
ut mereantur
Spiritualia quærere pascua, ne morian-
tur.

Gvalterus, *Gauterius*, *Galterius*, *Galcherus*, *Galterus*, *Gauthierus*, *Waltherus*, *Gualterus*, Anglus, *S. Albani* Monachus Ord. S. Benedicti, Bibliothecarius & Præceptor circa Annum 1180. *De libris Ecclesiæ* scripsisse traditur Baleo X. 59. & *Anglicarum rerum Chronicon* apud Pitseum p. 845.

Gvalterus Anglicus, Præceptor Guilelmi Junioris, Regis Siciliæ, atque inde Archiepiscopus Panormitanus, defunctus An. 1177. de quo Rochus Pirrus in Tomo primo Siciliæ sacræ. Ex scriptis ejus nihil vel a Baleo XIII. 73. vel a Pitseo pag. 141. memoratur præter rudimenta Latinæ linguæ, quibus scilicet Guilelmum imbuit.

Gvalterus Archidiaconus Ecclesiæ Morinorum Teruanensis, scriptor *Vitæ Caroli Boni*, Comitis Flandriæ, interfecti An. 1127. quæ obvia in Actis Sanctor. 2. Martii Tom. 1. pag. 163. dicata ab auctore Joanni, Episcopo Tarvanensi qui An. 1130. diem obiit. Ediderat tacito nomine suo Sirmondus Paris. 1615. 8.

Gvalterus Canonicus Regularis *Aroasiensis* circa Annum 1162. cujus *vita S. Monicæ* ex Confessionibus S. Augustini, filii ejus, collecta exstat in Actis Sanctor. Tom. 1. Maji 4. pag. 474. & *historia translationis reliquiarum ejus Aroasiam* pag. 481. cum notis Papebrochii.

Idem

Idem Gualterus fortasse scriptor *Vitæ S. Augustini, quam edidit* Jacobus Hommey in supplementum Patrum p. 570. seq. Vide p. 639.

Gvalterus Aurelianensis Episcopus An. 871. cujus *Capitula XXIV.* edita cum Concilio Duziacensi & Hincmarorum Epistolis quibusdam, atque illustrata notis a Lud. Cællotio S. I. Paris. 1658. 4. & cum notis recusa in Tomo octavo Conciliorum Labbei pag. 637. & in Veneta Coleti editione Tom. X. sed sine notis in Conciliis Harduini Tom. V. pag. 459. ad Annum 858. licet Cellotius referat ad Annum 871.

Gvalterus Bakerus de Svvinborn, Anglus, Augustinianus circa Annum 1320. Latine vertit ex Gallico *Thomæ de la More* Historiam de vita & obitu Eduardi II. Angliæ Regis. Vide Pitseum p. 846. & Vossium p. 506. Exstat in Guil. Cambdeni scriptoribus rerum Anglicarum. Francof. 1602. fol.

Gvalterus Bederichvvortus (ex quo duos facit Possevinus, *Gualscherum Bedergevvorth* & *Gualterum Bederychvvorth*) Anglus, Benedictinus Buriensis circa Annum 1360. præter ea quæ patrio idiomate composuit, scriptor etiam Commentarorium in IV. Sententiarum libros, Lecturarumque scholasticarum. Vide Pitseum pag. 469. qui etiam *Moralitates* ejus *super Psalterium* commemorat.

Gvalterus Bibliothecarius quem e Pitsei p. 247. Cangius memorat, non diversus est a *Gualtero S. Albani*, de quo supra.

Gvalterus Bovver. infra in *Joanne Fordun*.

Gvalterus Brinkleus sive *Brinkelius* Anglus, Ord. Minor. circa Annum 1310. scripsit commentarios in varios libros Aristotelis, & in Magistrum Sententiarum: nec non Distinctiones Scholasticas & Determinationes. Vide Pitseum pag. 395. & Waddingum p. 148. se

Gvalterus Britte sive *Brithus* Matheseos peritus, famæque J clesi vindex, scripsit circa Ann Theoremata planetarum, tract glorismalem, atque alia de re thematicis, teste Pitseo pag. Baleus VI. 94. addit etiam lil auferendis Clero possessionibus.

Gvalterus de Brugis, Ord. M fra, *Pictaviensis* Episc.

Gvalterus Buckdene sive *Buck* glus, Ord. Præd. scriptor Qua Theologicarum, apud Pitseum & Baleum XII. 53. ex Bostono si. Nec plura Jacobus Quetif pag. 726.

Gvualterus Burley, supra, Tom. 1. p. 306. seq.

Gvalterus Calenius, Cambro nus circa Annum 1120. Archi Oxoniensis, de quo supra pag. de *Galfredo* Monemuthensi. V leum II. 65. huic Gvaltero tril gesta sui temporis, & continu historiæ veteris ex Britannia ad per Galfredum Latine redditæ infra *Gualterus Mapes*.

Gvalterus Cancellarius, cujus *bellis* quibus ipse utriusque fortu ticeps interfuit *Antiochenis* Ar feliciter gestis, atque An. 1119 ciore successu. Edidit Bongarsiu stis Dei per Francos pag. 441. 4 paris Barthii notæ obviæ in Petri a Ludevvig reliquiis V monumentor. Tom. 3. pag. 3 Pro capacitate ingenii sui *vi car betati*, cladem Rotgeri, Pincipis cheni describere se ait Gvalter 449.

Magister *Philippus Gvalterus stellione*, Insulanus (*a*) Præposi nonicorum Tornacensium, scr Curtii insistens vestigiis (*b*) *Ale dem* sive poema heroicum de r

(*a*) Monostichon apud Henricum Gandavensem cap. 20.
Insula me genuit, rapuit Castellio nomen.
Sed in brevi vita Gualteri, quam Alexandreidi præmisit Sebastianus Linck, distichon legitur hunc in modũ.

Insula me genuit, rapuit Castellio, no
Perstrepuit modulis Gallia tota meis.
(*b*) Vide Biblioth. Latin. II. 17. pag. IV. 2. pag. 722.

xandri Magni, elegans pro illa *libris X.* quorum singulorum prierae referunt nomen (*a*) *Gvil-* dicavit enim illos Gvillermo Archiepiscopus Remensis fuit ab 1176. ad 1201. Hoc poema circa 1280. quo tempore scripsit Henandavensis, in scholis Grammaı tantæ dignitatis fuit, ut præ erum Poetarum lectio neglige- neque tamen tantum Gvaltero Insulensis præstat, ut nisi judiłud dictasset illi livor, hæc Ge- is Macetum, convicio *tenebrosi* ꝛ *umbræ* perstringere debuisset. litionem Argentinensem Anno ŀ. hos libros vulgavit Osvvaldus licavitque Alberto, Comiti Pa- Rheni & Duci Bavariæ, Ingol- 41. 8. ex Officina Alexandri Veiss- Hanc editionem cum variis Le- ıs, adscriptis manu Christiani τῦ μακαρίτου, qui hujus scriptoris :m cogitabat, possidere se testa- C. Christophorus Augustus Heu- ; in conspectu reip. litterariæ . & in Actis Philosophorum par- pag. 371. Denique Gvalteri A- eis lucem vidit Lugd. 1558. 4. ·i & nitido typorum characte- ii propius accedit ad currentes quibus in scribendo utimur. n *Islandicam* versionem, quam ıarabat vir peritissimus illarum ım Arnas Magnæus, ab alio vi- dito exspectamus, qui Latinos duos Codices MStos hujus scri- in usum vertere poterit, quos tione Gudiana nactus ad lauda- agnæum miseram.

ula rhythmica varia quæ exstare . Regis Galliæ Codice 5333. no- dinus, (*b*) non Gvalteri de Ca- e sunt, sed *Gvalteri Mapes*, de ra. Idem vero Oudinus *libellos* ılogi scriptos more *adversus Ju-* b Gualteri de Castellione nomi- nus vulgavit ex MS. Codice Ab- m. III. batiæ S. Evodii de Brana, præmissa etiam auctoris ære descripta icone: inter opuscula sacra aliquot Galliæ & Belgii scriptorum Lugd. Bat. 1692. 8. Denique Bernardus Pez Tom. 2. anecdotorum parte 2. pag. 51. ex MS. Salisburgensi in lucem protulit Magistri Galteri, quem hunc Gvalterum Insulanum esse sibi persuadet, tractatum *de SS. Trinitate*. Augustæ Vindel. 1721. fol. Vide laudati Pezii diss. isagogicam p. XXII.

Gvalterus Cardinalis. infra, *Winterbornus*.

Gvalterus Catchepollus, Jusperitus Anglus, cujus librum *de constitutionibus Angliæ* laudat Pitseus p. 846. ex Balei XII. 42.

Gvalterus Cattonus, aliis *Gathonus*, Lelando cap. 298. *Chattodunus*, Anglus, Ord. Minor. Papæ Clementis IV. Pœnitentiarius obiit Avenione An. 1343. Scripsit teste Baleo V. 57. *Commentarios in libros Sententiarum: Resolutiones Quæstionum*, *Adversus Astrologos*, & *De paupertate Evangelica*. Eadem Pitseus pag. 451.

Gvalterus Ceptonus, Anglus Ord. Minor. cujus nihil nisi *Commentarios in IV. libros* Sententiarum a Pitseo pag. 846. memorari video: nec fortasse erret qui eundem cum superiore esse suspicetur.

Gvalterus sive *Gauterius* Monachus *Cluniacensis* post Annum 1141. *de Miraculis B. Virginis Mariæ* ad Monachum S. Venantii libellus apud Labbeum T. 1. Bibl. novæ MSS. p. 650. 655.

Gvalterus de *Constantiis* sive *Constantiensis*, An. 1182. Lincolniensis apud Anglos Episcopus, deinde Archiepiscopus Rothomagensis ab Anno 1184. ad 1208. Vide Sammarthanos Tom. 1. p. 580. seqq. Ejus *Epistola ad Hugonem Dunelmensem*, apud Rogerum Hovedenum in scriptoribus Anglicarum rerum a Cambdeno editis. Alias ad diversos memorat Pitseus pag. 263. speciatim *ad Radul-*

ıgius ad Annum 1102. num. XIII.

(*b*) In Vita præmissa libellis contra Judæos & Tom. 2. de S. E. p. 1668.

dulphum de Diceto & *de peregrinatione Regis Richardi*, librumque *super negotiis Juris*.

Gvalterus Cornutus Archiepiscopus Senonensis qui An. 1241. obiit. Ejus *historia susceptionis Coronæ spineæ Jesu Christi, quam Ludovicus Rex a Balduino Imperii CPol. herede obtinuit ac Parisiis reportavit An.* 1239. apud Andream du Chesne Tom. V. scriptor. de rebus Franc. p. 407. 411. Vide Bulæi hist. Academiæ Paris. Tomo 3. pag. 170. seq.

Gvalterus Conventriensis (apud Lelandum cap. 227. *Conventuensis* sive *Conventrensis*) scripsit *Memoriale*, sive Historiam ab Origine Britannorum ad sua tempora, sive ad Annum 1296. MS. in Angliæ Bibliothecis. Vide Oudinum T. 3. pag. 610. Secutus est Gualterus Galfredum Monumethensem, Henricum Huntingdunensem, Marianum Scotum, Rogerum Hovedenum, &c.

Gvalterus Daniel, sub Ealredo Abbate, qui An. 1066. obiit, Monachus Rievallensis, Ordinis Cisterc. ipse defunctus An. 1070. Ex scriptis ejus apud Lelandum cap. 170. memorantur *Centum sententiæ*. *Centum homiliæ*. *Epistolæ*, justum Volumen. *De Virginitate Mariæ* & libri duo *de conceptione ejus contra Nicolaum de S. Albano* Monachum. *Expositio super*, Missus est Angelus Gabriel. *De honesta virginis formula*. *De onere jumentorum Austri*, Esaiæ XXX. 6. libri duo. *De vera amicitia* libri quinque. Eadem Baleus III. 3. Pitseus pag. 234. Possevinus &c.

Gvalterus Dissæus ex Disso Sudvolciæ sive Sudovolgiæ oppido Anglus, Carmelita, defunctus circa An. 1403. Scripsit teste Lelando cap. 450. *Commentarios in aliquot Psalmos*. (apud Pitseum p. 579. & Possevinum, *in quosdam ex primis Psalmis collectanea, maxime ex Augustino & Anselmo*.) *Contra Lolhardos* & Wiclefistas. *De schismate Ecclesiæ*, & *Sermonum libros II.* de tempore & de Sanctis. Eadem Trithemius cap. 676. His Baleus VII. 26. addit *Lecturam Theologiæ*. sive ut Pitseus pag. 579. *in* ... *gistrum Sententiarum* : & *Quæstion*... *Determinationes* varias. *Epistolas a*... *banum VI. & Bonifacium IX. & ad* ... *sides Ecclesiarum*.

Gvalterus Duffeldius, Matthæo ... ad Annum 1243. *Sufeld*, Epis... Norvicensis, vir *eleganter litteratus* ... *ribus*, *fama*, *genere pollens*. Idem ... thæus ad Annum 1347. refert qu... ex Episcopi illius Concione habita ... dini cum portio sanguinis Chri... Angliam missa, ut aiebant Hier... mis, deferretur manibus Regis H... III. publica & solemni pompa ad ... plum S. Petri Westmonasteriense.

Gvalterus Duri dentis, Theologu... glus, scriptor *commentariorum in* ... *gelium Lucæ*, laudatorum Baleo ... 27. Pitseoque pag. 847.

Gvalterus Elvedenus Grantæ Gi... rum sive Cantabrigiæ bonis litte... rerum Astronomicarum imbutus ... composuit *Calendarium cum tribus* ... *decemnonalibus*, ut refert Lelandus ... 511. ex quo etiam apud Baleum ... 28. *decemnonalibus* legendum pro ... *nalibus*, atque eadem menda expu... da apud Pitseum pag. 847.

Gvalterus Emingsforthensis, infra, ... *mingsfordius*.

Gvalterus Estonus sive *Hestonus*, infra, *Hessodunus*.

Gvalterus Eveshamensis sive Eo... mensis, Monachus Anglus circa A... 1240. cujus libellum *de re Musica* ... ve ut apud Pitseum est pag. 31... Baleum III. 100. *de Musica speculati*... laudat Lelandus cap. 252. post e... Boethii, Osburnique sive Osbern... rovernensis & Richardi Abbatis ... nensis Claraevallensisque de eode... gumento lucubrationes.

Gvalterus Excestrensis Anglus Ord. An. 1301. scriptor *Vitæ Gvidonis*, ... *tis Warvvicensis*, ut ex Balei X... Pitsei pag. 387. & Vossio pag. 49... cobus Quetif Tom. 1. p. 492.

Gvalterus Flander, vide *de Ca*... *ne*, atque infra, *de Insulis*.

lterus Galenius qui est Cangio, a-
lenius de quo supra.
lterus Gisburnensis allegatur a Mat-
Vestmonasteriensi ad Annum 1291.
nox Hemmingsfordius.
lterus Hemlingtonus Anglus, Mo-
S. Albani. Vide infra Radul-
e S. Albano.
lterus Hemmingsfordius, Canonicus
seburne, obiit An. 1347. Lelando
96. Hemengoburgus scriptor Chro-
de gestis Regum Angliæ ab An.
1066. ad 1273. Prodierunt in
secundo Thomæ Galæi. Oxon.
fol. Idem Gauthierus sive Walte-
ningforthensis, cujus Historiam de
Eduardi I. II. & III. ab Anno
ad 1308. idem Galeus novo To-
re voluerat, ac novissime in lu-
protulit Thomas Hearne (a) O-
731. 8.
lterus Hessodunus, Pitseo p. 468.
us, Cangio Estonus, Anglus Car-
circa Annum 1350. Ejus quæstio-
anima Lelandus cap. 404. me-
. * Non ad alium Gualterum
ere credo expositiones super uni-
a, super librum prædicabilium
rii, super librum prædicamen-
, super sex principia, & librum
menias, sicut & quæstionem de
falibus, quæ omnia continet Co-
Taurinensis MS. Latinus 456. T.
dicum MSS. Bibliothecæ Tauri-
p. 107.
lterus Hiltonus, Carthusianus An-
irca Annum 1430. inter Mysticos
gus memorabilis, inter cujus scri-
aleus VII. 83. laudat Musicam,
sticam, ponitque initium operis:
quitur me, non ambulat in tene-
quibus verbis incipiunt libri de i-
one Christi, qui ad Thomam de
is referuntur. Et Henrico War-
judice (b) celeberrimum illud o-
minus æquo jure sibi forsan vin-
hic Gualterus queat, quam Tho-
Campensis, aut quivis alius. Ex-

tant enim in Bibliotheca Lambethana bini Codices MSS. & alibi plures, qui tres priores operis illius libros complectuntur, titulo Musicæ Ecclesiasticæ. Codicum alter, Hiltoni nomen præ se fert, illumque ejusmodi opus conscripsisse, Baleus confirmat. Liber eidem Baleo memoratus, de ascensionibus spiritualibus & alter, scala spiritualis ejusdem argumenti sunt cum scalæ perfectionis, sive libris duobus de vita contemplativa, ad mulierem quandam devotam, quos Warthonus testatur Anglice non Latine ab eo scriptos esse. Baleus tamen utriusque Latina affert initia, notans præterea scripsisse ad Magistrum Joannem Torpe, de consolatione in tentationibus, tum de utilitate religionis, de communi vita ad Laicum: Baculum contemplationis, ac de idolo Cordis. De remediis contra tentationes Carnis, & de tolerandis imaginibus. De utilitate Religionis. Addit Pitseus p. 624. librum de origine Religionis & alium de ejus prærogativa. De castitate & munditia sacerdotum. De modo sancte vivendi.

Hubertus Gualterus sive Gualteri Anglus ex Sarisberiensi Episcopo Archiepiscopus Cantuariensis ab Anno 1193. ad 1205. Vide Warthoni Angliam Sacram Tom. 1. pag. 114. Hunc Pitseus p. 273. ex Balei III. 56. notat Constitutiones Synodales, & Sermones scripsisse & Epistolas contra Sylvestrum Giraldum, additque luculentam habuisse orationem in Coronatione Regis Johannis A. 1197.

Gualterus Hunte, sive Venantius, Anglus, Carmelita, defunctus admodum senex Oxonii 1478. Hujus scripta apud Lelandum cap. 577. Trithemium & Petrum Lucium in Bibliotheca Carmelitica, Baleum VIII. 39. Pitseum pag. 667. Simlerum in Bibliotheca, Possevinum in apparatu, & Alegrium in paradiso Carmelitici decoris p. 362. hæc sunt: Enarrationes IV. Evangeliorum. Actorum in Synodo Ferrariensi & Florentina, ubi Anglorum nomine nuncium egit,

Journal des Sav. 1731. pag. 232. De MSS.
us vide Oudin. Tom. 3. p. 448.

(b) Auctario ad Usserium de Sacris & Scripturis vernaculis pag. 443.

A. 1438. *libris VI. De rebus in iisdem Conciliis gestis libri duo. De processu Concilii sacri. Certamina Latinorum contra Græcorum articulos. De Ecclesiæ auctoritate. De Pontificum Jurisdictione atque universali Dominio. De cleri universali Dominio. De præcellentia Petri. De præstantia Ecclesiasticæ dignitatis. De religiosorum prærogativa. De statu fratrum mendicantium. De regalitate Christi & paupertate ejusdem. Contra mulieres doctrices. De fœminarum communione. De Ecclesiæ Symbolo. De Prædestinatis. Commentarii in IV. libros Sententiarum. Lecturæ Theologicæ. Disputationes. Sermones XXVII. Abbreviationes Petri Comestoris. Excerptiones XII. Chronicorum*, incip. *Johannes filius junior Henrici. Historiarum epitome*, incip. *Ovidius Naso sic dictus est quia. Tabula*, sive index *in Gvilelmum Parisiensem de virtutibus & de vitiis. Vocabularium Latinum*. & *De vigore litterarum*, incip. *A, vocalis, aliquando mutatur per.*

Gvalterus Flander *de Insulis*. Supra *de Castellione.*

Gvalterus alter *de Insulis*, Episcopus Magalonensis, si Henrico Gandavensis cap. 19. & Trithemio cap. 462. credimus, ad petitionem Præpositi & clericorum Insulensis Ecclesiæ scripsit *Commentarium in Psalterium*. Sed commentariorum in Psalmos auctor non Gualterus sed *Letbertus*, Abbas S. Rufi, cujus opus *de floribus Psalmorum* ex Augustino, Cassiodoro aliisque (quod tribus voluminibus in fol. MS. vidisse se testatur Oudinus) Gualterus misit ad Robertum Præpositum Insulanum, ut ex Gualteri Epistola facile probat Antonius Pagi ad Annum 1102. num. XI. sq. Epistolam illam vulgavit Mabillonius Tom. 1. Analect. pag. 289. (editionis novæ p. 461.)

Gvalterus de *Jortz* sive *Jorsius* (Joyce) Anglus Ord. Præd. circa Annum 1308. Archiepiscopus Armachanus & primas Hiberniæ, scripsit *Summam Theologiæ in IV. libros Sententiarum. Promtuarium Theologiæ* libris III. *Qu* varias, & *de peccatis in genere* ac *cato originali*. Vide Jacobum Tom. 1. pag. 513. Baleum IV. Pitseum pag. 397. seq. Comme in primos Psalmos Davidicos, q ab Ambrosio de Altamura pag. buitur, Gualteri est Dissæi, de xi supra p. 114.

Gvalterus Kellave sive *Kellam* glus & Monachus Carmelitanus nobio Alvertonensi, defunctus ci num 1367. Vide Pitseum p. 5 ejus *Quodlibeta Theologica*, *De tiones*, *Sermonesque* memorat e X. 41.

Gvalterus Abbas S. Martini, *nensis* circa Annum 1148. cujus Epistola ad Gerauldum Torna Episcopum in Dacherii spicilegic 2. pag. 445. (editionis novæ T 500.) De hoc Gualtero vide a cem ad Guiberti Novigentini o eodem vulgata Dacherio pag. 54

Gvalterus de Mauritania, cam professus in monte S. Gen denique Episcopus *Laudunensis* no 1155. ad 1174. Vide Dacheri Guibertum de Novigento pag. 8 & 833. seq. Hujus Epistolas e dem Dacherius Tom. 2. spicile 459. seq. (editionis novæ T. 529.) 1. est *ad Gvilelmum Mon* de effectibus Baptismi per Mi qualemcunque: 2. *ad universos* retractationem continens duriorum rundam quæ de Christo (*a*) & carnationis mysterio scripserat. *Theodoricum* qui negabat essenti ubique adesse. 4. *ad Albericum* q stum mortis metu contristatum batur. 5. contra *Petrum Abæl* Hæ Epistolæ occurrunt etiam i historia Academiæ Parif. ad 1120. De Epistola *ad Hugonem* rem S. Victoris quam idem ha læus Tom. 2. pag. 64. sub non lieno *Gvilelmi* de Mauritania, vi dinum Tom. 2. pag. 1200.

(*a*) Adde Pezium Tom. 1. anecdot. parte 2. pag. 328. & diss. isagogic. pag. LXXI.

'*terus* qui in Episcopatu *Magalo-*
ιn. 1108. Gothofredo
. *successit filius ejus:*
:s obsequio, filius officio,
us & astutus, per versus clarus,
acutus.
nus consilio, magnus & eloquio.
Sammarthanos Tom. 3. Galliæ
pagina 566. ubi non ferunt cum
,o hunc confundi a Trithemio
62. Certe cum Gualtero de Ca-
e, scriptore Alexandreidos, con-
ion debet, qui centum fere an-
t junior. Sed Trithemium non
lo nomine reprehendendum, con-
illis quæ supra in *Insulano*.
terus Mapes sive *Mapus*, aut *Ma-*
Joanni Seldeno ad Fletam pag.
Lapezius, Henrici II. Regis Sa-
s circa Annum 1210. Archidia-
Oxoniensis quem cum Gualtero
confundit Lelandus c. 157. *Car-*
us *rhythmica* complura, quibus
.omanæ curiæ & Prælatorum vi-
stringit, vulgata sunt a Flacio
natibus doctorum piorumque vi-
de corrupto Ecclesiæ statu Basil.
3. p. 133. 149. 152. seq. & in
Wolfii memorabilibus T. 1. p.
.3. Vide Polycarpi Leyseri histo-
oeseos medii ævi pag. 777. seq.
ipse *Querelam ad Papam*, quæ
Tanto viro locuturi, emendatio-
g. 779. 784. edidit ex MS. Co-
ibioth. Academiæ Lipsiensis. Car-
Romam, quod incipit: *Roma*
aput est, sed nihil capit mundum,
tiam Baleus III. 61. qui inter
ripta refert præterea hæc: *de fi-*
tatis Carmen quod incipit: *Mul-*
fratribus pridie rogatus. Aliud
ia Virgine: sed & *Cambriæ epi-*
'*Topographiæ compendium*. *Com-*
mes (Sylvestri) *Giraldi*, & *in*
sses Monachos.
rus S. Martini, supra Abbas
sis.
rus Mauclerc, sive *Malus Cle-*
nglus, ex Episcopo Carleonen-
ichus Ord. Præd. obiit Oxoniæ
An. 1248. Vide Pitseum pag. 848. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 120. seq. qui notat litteras quasdam ejus legi in Joan. Henrici Heisteri opusculo de suffraganeis Coloniensibus & in antiquis constitutionibus regni Angliæ, Londini editis 1672. fol. p. 100.

Gvalterus de Mauritania, supra *Laudunensis* Episc.

Gvalterus ex Australi Cambria, sive Wallia *Morganius*, sive *Morganensis*, Abbas Ordinis Cisterciensis circa Annum 1219. cognitione rerum naturalium & Musarum elegantiorum cultu celebratur a Lelando cap. 256. atque inde a Baleo III. 65. & Pitseo pag. 294. Perhibetur carmine scripsisse *de avibus* cæterisque *animalibus*.

Gvalterus, Grammaticus in Studio, sive Academia *Neapolitana*, cujus obitum luget Petrus Blæsensis Epistola 154.

Gvalterus Archiepiscopus *Panormitanus*, supra, *Anglicus*.

Gvalterus Parcherus, sive *Parkerus*, Cornubiensis, Anglus, qui præter *Sermones* scripsit *oculum Sacerdotis* ejusque dextram partem ac sinistram. Vide Baleum XII. 61. & Pitseum p. 848.

Gvalterus, sive *Galterus* de *Brugis*, Ordinis Minorum, Episcopus *Pictaviensis* ab Anno 1271. ad 1306. quo exauctoratus a Clemente V. provocavit ad Concilium, & membranam appellationis secum tumulari in æde fratrum Minorum Pictaviensium, moriturus jussit. Vide Sammarthanos Tom. 3. Galliæ Christianæ pag. 895. seq. Texuit, iisdem Sammarthanis testibus, MS. in tabulario Episcopatus, *Catalogum Præsulum sedis suæ*. Præterea *Tabulam Theologiæ*, sive *Tabulam originalium nominum super universam Scripturam*, incip. *Abel est nomen significans luctum*. MS. in variis Bibliothecis, ut notat Waddingus pag. 148. Commentarium *in libros Magistri Sententiarum*. *Quodlibeta*. *Quæstiones disputatas*. *Sermones* per Annum. *Rudimenta pro Concionatoribus*. & *Tractatum de Pœnitentia*. Meminere

Tri-

Trithemius cap. 461. Svveertius p. 295. & præcipue Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica pag. 300. His adde *excerpta in sanctis Patribus*, *Augustino*, *Gregorio*, *Hieronymo*, *Ambrosio*, *Hilario*, *Isidoro*, *Origene*, *Cassiodoro & aliis*: de quibus Oudinus Tom. 3. pag. 565.

Gvalterus reclusus, Anglus, Augustinianus circa Annum 1280. Scripsit *de Mundi contemtu*. *De vita solitaria*. & *Meditationes*, ut notant Baleus IV. 49. & Pitseus p. 360.

Gvalterus Reginaldus, seu *Raynaldus*, Anglus, ex Thesaurario Regis Eduardi II. & Episcopo Vigorniensi Archiepiscopus ab Anno 1313. ad 1327. (*a*) Cantuariensis. Nihil ab eo scriptum reperitur præter *Constitutiones Ecclesiasticas provinciales* in Synodis Londinensibus atque Oxoniensibus. Vide Pitseum p. 420.

Gvalterus Rievallensis, supra, *Gvalterus Daniel*.

Gvalterus Prior S. Andreæ in *Scotia* circa Annum 1190. Vide Pezii anecdota T. 1. parte 2. p. 337.

Gvalterus Teringtonus, sive *Tyrington*, Anglus, Jurisconsultus, cujus *Casus quorundam Decretalium* & Commentarium *in quasdam Constitutiones* evolvisse se in monasterio Ramesiensi testatur Baleus XII. 67. Eorundem scriptorum ex Baleo meminit Pitseus p. 848.

Gvalterus Tervanensis sive *Tarvanensis*. Supra *Gvalterus Archidiaconus*, & p. 5. *Galbertus*.

Gvalterus Venantius, supra, *Gualterus Hunte*.

Gvalterus Prior *S. Victoris* Parif. scriptor *quatuor librorum* multa scitu digna continentium quorum exempla bina MSta in Biblioth. S. Victoris Parif. vidisse se testatus est Launojus de varia Aristotelis fortuna cap. 3. pag. 29. *Contra manifestas & damnatas etiam in Conciliis hæreses*, *quas Sophistæ Abailardus*, *Lombardus*, *Petrus Pictavinus*, & *Gilbertus Porretanus*, *quatuor labyrinth cis*, *uno spiritu Aristotelico afflati Sententiarum suarum acuunt*, *lima borant*. Vixit circa Annum 1180 Bulæum Tom. 2. hist. Academ. pag. 404. 629. Oudinum Tom. 1569. * Mabillonius in Analect 54. nov. edit. meminit libri hujus terii, quem non Priorem, sed Al nominat, scripsisse vero ait libro tuor contra quatuor labyrinthos ciæ, idest Abælardum, Petrum bardum, Petrum Pictaviensem, & pertum Porretanum; refert eti fragmentum ex eodem libro desu de Abailardo.

Gvalterus Wiburnus, Anglus Minor. circa Annum 1367. scri *comium Christiparæ Virginis* Carmi xametro, ut notavit Lelandu 331. Addunt Baleus IV. 23. & pag. 500. alia etiam, & Christi scripsisse carmine: prosario aut mone *Proprietates terræ* ut habet I quod Pitseus, *proprietates terra* extulit.

Gvalterus Winterbornus Anglus Præd. Eduardi primi (*b*) Angli gis, a Consiliis & Confessor & Cardinalis S. Sabinæ ad A. 1304. a Scripsit *Summam Theologicam* siv *mentarios in IV. libros Sententi Quæstiones Theologicas* & tractat *peccato originali*. *Poemata* varia *tiones*. *Sermones* coram Rege & *ad Clerum exhortationes*. Vi leum IX. 85. Pitseum p. 389. fi org. Josephi Eggs purpuram doc 1. pag. 282. atque inprimis Ja Quetif T. 1. p. 496.

Gvalfaneus Flamma, supra pa *Galvaneus*.

Gvalterus de *Vinosalvo* apud Lel cap. 207. non alius est a *Galfr* quo supra pag. 12. seq. & qui doctissimi Zachariæ Lundii Codic *fredus*, sicut etiam apud V. C mannum ab Hardt Tom. V. C

(*a*) Henrici Warthoni Anglia sacra T. 1. pag. 117.

(*b*) Guilelmum primum male nomin dus cap. 306.

tiensis pag. 118. Hujus Gamfre-
iam *novam* erudito commentario
Lundii illustratam possidere se
sniæ, significavit mihi vir su-
les Joannes Grammius.
erus de Witlesey, Historicus An-
sæpius laudatus a Simone Gun-
Simone Patricio, in historia
: Petroburgensis, edita a Patri-
glice Lond. 1686. fol. Vide A-
dit. Tom. 1. supplementi pag.

erus, Tornacensis Episcopus.
liræi I. pag. 412. Cod. donatio-

eus Anglus circa Annum 1249.
mmentarii *in Isaiam* & *Hiere-*
MSti Oxoniæ, memorantur a
Longo Bibl. Biblicæ p. 756.
inus ex Abbate Pontniacensi Ord.
Archiep. *Bituricensis*, defunctus
). Vide Pagium ad An. 1181. n.

rici Vitalis Carmen in Abba-
am *Guarinum Uticensem* A. 1137.
um, in Du Chesnii Normanni-
o XIII. hist. Ecclesiasticæ Orde-
910.
inus ex nobili familia Guarina,
is, Emanuelem Chrysoloram qui
5. in Concilio Constantiensi o-
Poli audivit per quinquennium,
rusque in Italiam, capsas duas
n MSS. in duabus navibus lo-
Cum altera venit, sed demer-
eram, perditis tantis thesauris
n audiens, nocte una, si fides
, (*a*) canus totus factus est
lore intolerabili. Docuit deinde
Latinasque litteras Venetiis pri-
hinc Ferrariæ, Veronæ etiam
lenti, tum Florentiæ: discipu-
los clarissimos, ipse inter feli-
auratores litterarum nomen exi-
mium promeritus, obiit Ferrariæ Anno 1460. nonagenarius, *cum jam bis decimi tangens confinia lustri non pede, non oculo, non sensu debilis ullo purpureum clara servasset voce colorem*, ut de eo Janus Pannonius (*b*) Ex duodecim ejus liberis (*c*) celeberrimus Baptista Guarinus, de quo mox. De Guarino patre autem præter Ponticum, Janumque, & Trithemium cap. 807. Vossium, aliosque consulere iuvabit Diarium eruditorum Italiæ T. XII. pag. 352. & Tom. XIII. p. 406. sq. atque illustris Scipionis Maffei Veronam illustratam parte 2. pag. 131. seq. Mihi satis erit scripta ejus breviter referre:

1. *Epitome* erotematum *Grammaticæ Græcæ Emanuelis Chrysoloræ*, edita cum commentariis, sive ut ipse vocat, *declarationibus tumultuariis* Pontici Virunii. Ferrariæ 1509. 8. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. 24. pag. 279. seq. Guarinum a Chrysolora quandoque dissentire notat H. Stephanus de infidis Græcæ linguæ magistris p. 157.

2. *Epistola ad Jacobum Fabium*, clarum JCtum Veronensem, cum laudibus & elogiis præceptoris sui *Eman. Chrysoloræ*, ex quibus epitaphium ejus refert Mabillonins p. 181. Musei Italici.

3. Latina versio X. primorum librorum *Strabonis*, jussu Nicolai V. suscepta, & post ejus mortem dicata Jacobo Antonio Marcello, Senatori Veneto. Prodiit Rom. 1470. Spiræ 1472. fol. ac deinde sæpius. Libros Strabonis septem posteriores vertit *Gregorius* Tiphernas, de quo supra p. 101.

4. Versio Latina *Plutarchi* de differentia assentatoris & amici, (*d*) & parallelorum minorum, & de liberis educandis: nec non Vitarum Numæ, Alexandri, Cæsaris, Fabii, Marcelli, Phi-

onticus Virunius in vita Chrysoloræ & præmissa erotematibus Chrysoloræ, Fer-
. 8.
ni Pannonii, Quinqueecclesiensis Episco-
rricus lectu dignus & amœnus præcepto-
o scriptus Carmine heroico, familiam du-
s poematibus Venet. 1553. 8.

.... *mea nec lyra dignius ullum*
Ante sonet, quam quo didicit crepitare magistro.

(*c*) Janus Pannonius pag. 33. *bissenæ juxta facies tua sancta propago.*

(*d*) Diarium eruditor. Italiæ Tom. XII. pag. 361. & 358. seq.

Philopœmenis, Flaminii, Lysandri, Syllæ, Eumenis, Niciæ, Crassi, Dionis, ac Bruti: sed & Homeri vitam, quæ inter Plutarchi scripta legitur, & Evagoram Isocratis. De quibus dixi in Biblioth. Græca lib. IV. cap. III.

5. *Comparatio Scipionis & Caji Julii Cæsaris* quem Scipioni Guarinus præferebat, contra Pogii Florentini sententiam. Nec tamen ideo defierunt esse amici qui antea, *neque enim*, inquit Pogius, *disjunctio sententiarum debet amicos disjungere, cum liceat diversa sentire salvo jure amicitiæ*.

6. Invectiva sub *Andreæ Agasonis* nomine adversus Georgium Trapezuntium quem primas litteras docuerat. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. XVI. pag. 416. 439. seq.

7. *Epistolæ*, *Orationes* & *Carmina*, laudata Trithemio cap. 807. confer quæ de illa annotantur in Diario Veneto eruditorum Italiæ Tom. XII. pag. 363. 369.

8. *Vocabularius breviloquus* cum arte diphthongandi sive libello *de dictionibus quæ cum diphthongo scribuntur*, & de *accentandi* arte & *punctandi*. Basil. 1478. 1480. Colon. 1486. fol.

9. *Institutio ad Hieronymum filium*.

10. Notæ in *Valerium Maximum* & *Ciceronem de amicitia*, & *Orationem pro Sex. Roscio*.

11. Carmina *de Polysemis & Vocabulorum differentiis*.

12. *Vita Platonis* & *Aristotelis*.

13. De *Catullo* per Guarinum restituto dixi lib. 1. Biblioth. Latinæ cap. 5. neque præteriri debet hoc de eo Sabellici (*a*) testimonium, laudatum quoque in Tom. 13. Diarii Veneti p. 406. *Catullum municipem suum, situ & squallore confectum, lucemque ex diuturnis tenebris reformidantem, ita abstersit, ut sine majore rubore in publicum exire non dubitarit*. Majus etiam est quod de Guarino subjungit: *Profuit ille eximia eruditione multis: sed morum sanctitate optimoque vivendi instituto non paucis*. Alia in ejus laudem merito congesta : stantissimo Bælio in Lexico. * E stolis Guarini nonnullæ vulgata in collectione Epistolarum Francisi bari ab Emin. Angelo Maria Q adornata. Vitam Coriolani ex I cho ab eo versam servat MS. Bibliothecæ Malatestarum Cæse sis. Codex MS. Bibliothecæ Univ tis Taurinensis Cod. 601. Latinu vat adhuc ineditam Guarini huju stolam ad Blasium Guasconem de gio Florentinum. In commentai rebus gestis Nicolai V. Papæ ver lingua a Vespasiano quodam c ptis, legimus Guarinum ex com ne Papæ Iliadem Homeri ex Græc tisse. Scripsit & vitam S. Ambrol diolanensis Episcopi, vel potius ex Græcis a se collectam Albert tianensi præscripsit. Extat præfati ad Albertum in collectione qu dam Epistolarum Guarini apud ne veter. Monum. Tom. III.

In Codice MS. apud amicum singularem RR. Martium Micheli joris Ecclesiæ Lucanæ Canonicum ejusdem Guarini ad Marchionen rariæ Oratio pro revocatis in g inimicis: Incipit: *Tuis ex reb* Extat ibi pariter ejus Oratio pr dam prætore (scilicet Victorio dino Veronensi Potestate) cujus tionis meminit Diarium Erudi Tom. 12. pag. 363. Incipit: *Me Prætor amplissime* &c. Tertium ejusdem Guarini Epithalamium cobum Persicum & Catharinam grinam. Incipit: *Fuere nonnulli &*

Est insuper a Guarino scriptun cemium ad jus municipale Vicenti in quo mira prædicantur de p Francisci Barbari. Jus illud typi diisse testatur Emin. Cardinalis nus in sua Diatriba præliminari pistolas Barbari pag. CCII. quam in edito Guarini nomen non legi

Adduntur in MS. Codice Bibl cæ Riccardianæ: *Judicium de I* p

(*a*) Dialog. de Lat. Linguæ reparatione Tom. 4. Opp. pag. 326.

phrodito Antonii Panormitæ. *Versus pro Satyris Juvenalis exponendis*. *Oratio in funere Eleonoræ Estensis*. *Epistola*, & *elegi*. *Vocabula Servii super Æneide*. *Versus de differentiis*. *Excerpta*. *Contractus pro Comite Jacopino*. Vide ejusdem Bibliothecæ catalogum pag. 225.

Baptista Gvarinus Veronensis, Guarini liberorum (*a*) *minimus de stirpe virili* verum qui

Longe alios fratres tantum Baptista *verendos*
Antevenit, quantum reliquis intermicat astris
Sirius......

Cum magna laude post Parentem docuit humaniores litteras Ferrariæ, clarus adhuc An. 1494. cum Trithemius librum suum de S. E. conderet, qui *virum patre non inferiorem* celebrat cap. 910. Diem obiit Venetiis An. 1513. Scripta ejus quæ comperi, hæc sunt:

Modus & ordo docendi & discendi: Heidelberg. 1489. 4. Argent. 1513. 8. a quo nescio quam vere tanquam diversus liber refertur *de modo & ordine dicendi ac differendi*, apud Onufrium Panvinium libro sexto Antiquitatum Veronensium pag. 165.

Ex *carminibus* ejus sola pauca illa deliciis Poetarum Latinorum Italorum Gruterus interserit Tomo 1. pag. 1224. 1229. quæ in laudem Jani Pannonii scripsit.

Reliqua apud Trithemium Onufrium ac Gesnerum memorata, *Opus dialogorum de secta Epicurea*, *de regno administrando*. *Orationes* & *Epistolæ*. *In fastos Ovidii*. *In Epistolas Ciceronis*. *In Lucani Pharsaliam*. *In Catullum* a Baptista Gvarino emendatum expositiones *Alexandri Gvarini* filii, Venet. 1521. in Biblioth. Barberina. Latine ex Græco vertit Orationes quasdam *Demosthenis* & *Dionis Chrysostomi*, tum Agesilaum *Xenophontis*, & Orationes quasdam *Gregorii Nazianzeni*.

Omitto dicere de aliis Guarinis junioribus, ut de *Baptista*, pronepote, auctore Pastoris fidelis, inter principes Italici carminis nobili, & defuncto Venetiis An. 1613. ætat. 75. de cujus vita & laudibus præter Nisseronum, T. 25. memoriar. eruditarum p. 172. Nic. Comnenum Papadopoli Tom. 2. historiæ Gymnasii Patavini, Apostolum Zenum in Museo Minervæ Venetæ Tom. 1. p. 74. seq. aliosque adire juvabit nobilissimum Virum Joannem Ulricum Kœnigium in vita Guarini scripta Germanice & præfixa Metaphrasi felici amplissimi Brokesii nostri, qua Guarini poema de infanticidio Herodis pulcherrimo metro Germanico expressit. De *Alexandro Gvarino* tertio, cujus Apologia Cæsaris lucem vidit Italice Ferrariæ 1632. De *Guarino Guarini*, cujus placita Philosophica prodiere Paris. 1665. *Julio Cæsare Guarino*, Græcarum litterarum professore Bononiensi circa Annum 1639. qui Panegyricum Græce ac Latine scriptum edidit. De *Petro Guarino* auctore Grammaticæ Hebraicæ, Lexicique Hebraici & Chaldaici, defuncto Paris. An. 1730. *Sixto Guarino*, cujus elogia & carmina exscripta typis, Brixiæ An. 1644. De *Michaele Angelo Guarino* &c. * Præter ea multa, quæ Guarinus iste scripsit, & hinc inde evulgata sunt, vel saltem a multis indicata, nescio an aliquis litteris prodiderit scriptam ab eodem authore epistolam nomine Eleonoræ Aragoniæ Ferrariensis Ducissæ ad Magnificum & Amplissimum Virum Diomedem Caraffam Comitem Magdaloni, & Regium Consiliarium præfixam Opusculo ejusdem Diomedis de Officiis regentis, & boni Principis, quo MS. servatur in codice Bibliothecæ Canonicorum Majoris Ecclesiæ Lucensis, illud mihi describendum curavi, suo mox tempore evulgandum.

Gvarinus Molinæus. Infra, *Gviardus*.

Gvarnerius, Abbas *Resbacensis*, Ord. Benedict. in diœcesi Meldensi Galliæ, scriptor vitæ primi Abbatis Resbacensis, Aglii, discipuli S. Columbani. Vide

(*a*) Fratres Baptistæ, Augustinus, Hieronymus, Gregorius, Emanuel & Leonellus.

de Mabillonii Acta Sanctor. Benedictin. T. 5. p. 644.

Gvarnerus Bernius, infra *Gvernerus*.

Gvarnerus sive *Warnerus* aut *Warner*, cognomine *Homiliarius* natione Anglus, Monachus Westmonasteriensis, Ord. S. Benedicti, circa Annum 1092. a Pitseo pag. 191. confunditur cum longe juniore Auctore Fasciculi temporum Carthusiano, de quo infra, *Wernerus* Roelevinck. Idem Guarnerus præter *Homilias* traditur etiam a Pitseo scripsisse *deflorationes sanctorum Patrum*, editas Basileæ An. 1494. Sed Bostonus Buriensis & Baleus X. 39. nihil ei præter Homilias tribuunt.

Gvarnerus de Rochefort sive de Ruperforti, ex Abbate Claræ vallis, Ordinis Cisterciensis, Episcopus ab Anno 1192. ad 1199. *Lingonensis* idem cum *Garnerio* de quo Alberici locum attuli supra pag. 19. & de quo utique mentionem Sammarthani faciunt Tom. 2. pag. 663. De *sermonibus* ejus, sive quos Bernardus Tisserius vulgavit Tom. 3. Biblioth. veterum scriptorum Ord. Cisterc. pag. 75. seq. sive quos MStos vidisse se testatur Oudinus Tom. 2. pag. 1620. una cum ejus *Distinctionibus*, sive libro qui *Angelus* inscribitur, nihil habeo præterea quod adjungam.

Gvarnerus, *S. Victoris Parisiensis* Canonicus & Sub-Prior circa Annum 1170. scripsit opus *Gregorianum*, sive allegoricas explicationes rerum Biblicarum, collectas ex libris & verbis Gregorii Magni Papæ, editas a Joanne Picardo, Canonico S. Victoris, Parif. 1608. 8. De Codice MS. quingentorum annorum qui Parisiis in Biblioth. S. Victoris servatur, vide eundem Oudinum Tom. 2. pag. 1568. De aliis quibus placuit eundem laborem in Gregorii I. scriptis in usum vertendis sumere, dixi supra pag. 84.

Gvarricus, infra *Gverricus*.

Gudini Planctum rhythmicum circa An. 1000. effusum Roberto Galliæ Rege, super morte Constantii monachi Luxoviensis edidit Mabillonius Tom. III. Analect. pa. 537. (edit. novæ pag. :
qui incipit:

Ergo plange, pium Cantor modu
Magistrum
Hactenus tetendi lyram Musicæ pe
mitas &c.
Cœlum, stellæ, terra, mare, ho
ac bestiæ
Ad lamentum hujus rhythmi au
extendite,
Et Constantio *Sophistæ fidos pla*
reddite &c.

Gvelpedalus Philosophiæ & Math ticarum artium strenuus cultor, l tus Lelando cap. 483. scripsit libru *aggregatis*, & alium *de compositione tinui ex non quantis*. Denique librur titulus *Universalia*.

Gvernerus, *Wernerus*, *Bernerus*
Gvernerius Bernius Eugubinus, a *Chronici Eugubini* ab An. 1450. ad quod ex Codice Biblioth. Vaticana mus in lucem protulit laudatiss Muratorius Tom. XXIII. (XXI.) sauri scriptorum Italiæ Mediolane

Gvernerus sive *Gverricus de S.* *tino*, Magister Parisiensis, Ord. defunctus An. 1245. de quo Ja Quetif Tom. 1. pag. 113. seq. & de mentariis ejus *in Proverbia*, *in Ca librum Sapientiæ*, *Ecclesiasticum* & *li Epistolas*. Nam *postillæ super P rium*, Tornaci MStæ, ab aliis ad ricum Igniacensem referuntur, qui nacensis Scholæ Magister fuit, de mox infra.

Gverno Monachus S. Medardi, sionensis, in ultimo Confessionis culo falsarium se confessus Gaufrid bati S. Medardi, postea ab Anno Catalaunensi Episcopo, *& inter c quæ per diversas Ecclesias figmentand scripserat*, *Ecclesiam B. Audoeni E clesiam B. Augustini de Cantuaria terinis privilegiis sub Apostolico nom munisse*, *lamentabiliter pœnitendo as Quin & ob mercedem iniquitatis q se pretiosa ornamenta recepisse co est*, *& ad B. Medardi Ecclesiam d se*. Hæc Ægidius Ebroicensis Epi

I

a ad Alexandrum III. Papam a-
. Warthonum præf. Tom. 2. An-
ıcræ p. V. Cujus testimonio cur
negem non video, etiam inspe-
: quæ in utramque partem dispu-
ınt: in contrariam quidem a Pe-
ustant in Veterum Codicum Vin-
confirmatis p. 683. seq. & pro fi-
us narrationis in memoriis litte-
Trevoltinis An. 1716. pag. 501.

ricus & ex Canonico Tornacen-
olæ Magistro, Monachus Cister-
& circa Annum 1140. discipu-
Bernardi, atque inde Abbas *I-
sis* in diœcesi Remensi, defun-
n. 1157. 19. Aug. Auctor *ser-*
, qui post primam Joan. Gagnæi
em (*a*) Paris. 1539. 8. repeti-
ıid. 1547. 8. & a Joan. Costero
tam Antvverp. 1546. deinde a
Merlono & ab Horstio & Ma-
› plus simplici vice vulgati sunt
. *Bernardi* scriptis, ut dicere me
i supra Tom. 1. pag. *616*. *Vere
ıc mellitos* vocat Combefisius, qui
locum dedit in sua Bibliotheca
natoria. Exstant quoque in Bi-
ca Patrum Coloniens. Tom. XIII.
one Joannis Costeri, & in Lug-
T. XXIII. & separatim Lugd.
dente Mauro Raynaldo, Bene-
: & Gallice Joan. Gagnæo inter-
Paris. 1547. *Epistolas* quoque hu-
erici memorat Trithemius cap.
nderus pag. 105. Biblioth. Bel-
Postillas super Psalterium, MStas
: 2. Volum. in fol. Longe plura
Vischius in Biblioth. Cistercien-
131. *in Evangelium Matthæi*, *in
: in Canonicas Epistolas*, nec non
m de languore animæ amantis.
rdus, vide *Gebhardus*.
dus, *Wiardus*, etiam *Godefri-
ido* & *Gilo de Laudano*, ex Can-
Acad. Paris. An. 1238. Episco-
neracensis, defunctus An. 1248.

(*a*) de Riveti opere Tom. 3. pag. 677. Lab-
n. 1. de S. E. pag. 400. Mich. Maittaire
Annal. typograph. pag. 677.

Ejus scripta sunt: *de Officiis Divinis* sive *Ecclesiasticis & de officiis Sacerdotum*. *Dialogus de Creatione Mundi*. *Summa de administratione Sacerdotum*. *De Sermonibus* ejus vide si placet Oudinum T. 3. p. 127.

Gviardus (*b*) *de Moulins*, sive *Molinæus*, Presbyter & Canonicus & ab A. 1297. Decanus S. Petri Ariensis, Episcopatus Tervanensis in Gallia, Latine quidem non scripsit, at ex Latino, & ex Petri Comestoris historia Scholastica Gallice (en Roumance) vertit libros historicos Bibliorum, qui in Biblithechecis Galliæ, Regia præsertim MSti pluribus exemplis reperiuntur, de qua versione præter Oudinum Tom. 3. p. *623*. Jacobum Longum in Bibliotheca Biblica, & Richardum Simonem libro secundo historiæ Criticæ Novi Test. cap. 28. consuli poterit auctor duarum dissertationum (*c*) Gallice editarum Paris. 1710. 12.

Gvibertus, *Gvilbertus*, *Gvidbertus*, *Gvithbertus*, *Wibertus*, *Gisbertus*. supra, *Gilbertus*.

Gvibertus, Anti-Papa ab An. 1088. ad 1101. de quo supra, in *Clemente III*. Tom. 1. pag. 393. ubi dictis adde plures hujus Gviberti Epistolas conservatas in *Udalrici* Babebergensis Codice Epistolari, apud V. C. Joannem Georgium Eccardum in Corpore scriptorum medii ævi Tomo 2. pag. *176*. seqq. 184. seqq. Ab hoc nomen habet *Gvibertina* hæresis apud Urspergensem, aliosque illorum temporum scriptores, sicut *Henriciana* ab Henrico IV. Imperatore.

Gvibertus Bristollensis, infra, *Somersetensis*.

Gvibertus, Abbas *Gemblacensis*, cujus narrationem *de exustione Gemblacensis Monasterii* An. 1137. scriptam a Monacho adhuc & juvene, decerptamque ex ejus *Epistolis* vulgavit ex Cæsareo Codice Lambecius Tomo 2. p. 904. 907.

Q 2 Non

(*b*) Hic *Gverinus Molineus* dicitur Warthono pag. 463. ad Usserium de Scripturis vernaculis.
(*c*) Mem. lit. de Trevoux A. 1711. pag. 1149.

Non distinguendus hic, ut fit apud Cangium, a *Gviberto*, cognomento *Martini*: ita dicto, quoniam S. Martini Turonensis, *gloriosi præsulis cultor*, *nonnullus imitator*, *operumque illius tam verbis quam scriptis studiosus commendator fuit*, ut de eo tradit Hervardus, Leodicensis Archidiaconus, in Epistola ad G. Canonicum Laudunensem, edita a Mabillonio Tomo 2. Analect. pag. 538. (editionis novæ pag. 481. Ad hanc Epistolam idem Mabillonius ex Chronico Gemblacensi notavit, eum in sacerdotio vixisse Annos LXIII. & amplius. Abbas *Florinensis* fuit ab Anno 1188. & Gemblacensis An. 1194. diem obiit An. 1208. 22. Febr. non multum minor nonagenario. Vide Oudinum Tomo 2. pag. 1593. Plura de ejus scriptis laudatus Mabillonius dicto loco, qui ineditas ejus lucubrationes refert in itinere Belgico se reperisse in tribus Voluminibus plures *Epistolas* præcipue, quarum etiam nonnullarum adscribit argumenta: in illis denas ad Hildegardim cum *Hildegardis* responsionibus: tum *libros quatuor de vita & miraculis S. Martini*, ad Philippum, Coloniensem Archiepiscopum, rhythmis, sive versibus Leoninis.

De *S. Gviberto*, Ordinis Benedictini Monasterii Gemblacensis conditore, qui An. 962. obiit, videnda Acta Sanctorum Tom. V. Maji 23. pag. 259. seqq.

Gvibertus, nobili loco natus Gallus, Bellovacensis ex Monacho Flaviacensi S. Geremari, Ordinis Benedictini, Abbas ab Anno 1104. *Novigentinus* Diœcesis Laudunensis, diem obiit A. 1124. Scripsit ipse Vitam suam, in qua pag. 477. fatetur præcipuum se ad sacrarum litterarum studia incentorem habuisse Anselmum, Cantuariensem postea Archiepiscopum. Vita hæc obvia est inter Gviberti Opera, quæ Lucas Dacherius in lucem emisit Parisiis 1651. (*a*) fol. hoc ordine:

1. Prologus libris in Genesin præmissus, dignusque lectu, *quo ordine Sermo fieri debeat*, pag. 1. ad Bartholomæum, Episcopum Laudunensem.

2. *Moralium in Genesim*, (*b*) Gregorii Magni scriptorum exemplo, *libri X.* p. 9.

3. Tropologiæ *in Prophetas*, in *Oseam* libri III. pag. 182. ad Magistrum Norbertum: & *in Amos*, pag. 224. ac *Lamentationes Jeremiæ*, pag. 243.

4. De *incarnatione*, *adversus Judæos*, libri III. ad Bernardum Decanum Svessionensem pag. 264. Oppositus hic liber speciatim blasphemiis Joannis, Comitis Svessorum. Vide quæ Gilbertus ipse in vita sua pag. 518. sq.

5. Epistola *de buccella Judæ data*, Joh. XIII. 26. & *de Veritate Dominici Corporis* pag. 282. ad Sigefridum, S. Nicolai Priorem.

6. *De laude S. Mariæ* liber, pag. 287. subjuncto rhythmo ad B. Virginem & S. Johannem Evangelistam, p. 309.

7. *Opusculum de Virginitate*, pag. 311. a Juvene compositum.

8. *De Sanctis & de pignoribus Sanctorum*, ubi de dente a Christo novenni emisso, quem habere se ajebant Monachi (*c*) Sammedardenses, & de aliis sacris reliquiis, & circa eas fraudibus, libri IV. pag. 327. ad Odonem Abbatem S. Symphoriani. Confer Natalem Alex. Sec. XI. & XII. Tom. VI. pag. 517. seq. edit. in fol. & Rich. Simonis (Mr. de Sainjore) Bibliotheque Critique III. 32. pag. 348. seqq.

9. *Gesta Dei per Francos*, sive *Historiæ Hierosolymitanæ*, cui ipse quidem Gvibertus præsens non adfuit, libri VIII. ad Lisiardum, Svessionensem Episcopum, pag. 367. In Bongarsii editione libri tantum septem numerantur, quia septimus & octavus ipsi unus liber est, sed in veteri MSto membranaceo, quem nactus sum ex auctione Gudiana, perinde, ut in Dacherii editione liber octa-

(*a*) Apud Oudinum Tomo 2. pag. 1020. vitiose excusum 1450.

(*b*) Non *in Jobum*, ut calami errore apud Caveum in Historia Lit. Scriptorum Eccles. ad Annum 1101.

(*c*) Eorum libellus, qui super dente hoc & Sanctorum loci miraculis actitat, citatur a Gviberto pag. 358. Confer, si placet, Dacherii notas pag. 575. seqq.

incipit ab his versibus pag. 538. ongarsianæ Tom. 1. gestor. Dei micos : *Hucusque Musa, per fru- eprium* &c. Cæterum prosa non *a*) scriptum opus decurrit, quod :us post generalia quædam de Ma- s secta, & de corruptis Græco- oribus repetit ab Anno Christi erducitque usque ad Annum 1112. ea quæ scripsit se *a viris omni- 'aditis sinceritate* comperisse. *A-* usus & *Roberto*, qui ambo fami- acunt in præclara sylloge Bon- titulum etiam a Guiberto mu- Casparis Barthii in hos libros no- ant in Joan. Petri Ludevvig re- MSS. & diplomatum T. 3. pag. 7. una cum ejusdem glossario pag. 99. Quem sub *libri noni* titulo de Anni 1112. ab alio editi auctore cit Dacherius pag. 453. 455. eun- ongarsius quoque pag. 559. 560. :rema parte mancum vulgaverat. *De vita sua* sive *Monodiarum libri* g. 456. liber primus qui proprie Guiberti est, ad *Deum* oratione ir, exemplo confessionum B. Au- . In secundo, Abbatiæ Novigen- referuntur. Tertius persequitur iam Laudunensem sub Galdrico po, aliaque, quibus a Dacherio 16. subjuncta est Appendix in qua ınt :

Iermanni Monachi de miraculis B. Laudunensis & de Bartholomæi, pi Laudunensis & S. Norberti ge- ri III. ad Bartholomæum, Epi- ı ab Anno 1113. (*b*) Laudunen- ı. 526.

Dacherii ad Guibertum notæ & itiones pag. 561. in quibus de No- tina Abbatia pag. 626. seq.

Additamenta, in quibus continen- nonymus de Vita S. Geremari Ab- Ord. S. Bened. tempore Dagober- is pag. 667. Alius de *Vita S. Si- monis* ex comite Crespeiensi Monachi Ord. Benedicti, tempore Gregorii VII. pag. 671. *Vita S. Salabergæ*, Abbatissæ S. Joannis Laudunensis, tempore Dago- berti Regis, suppari auctore pag. 679. *Hugonis* Rothomagensis Archiep. contra hæreticos sui temporis libri III. pag. 687. *Roberti de Monte*, Monachi Bec- censis, Epistola ad Gervasium p. 715. Prologus expositionis Epistolarum Apo- stoli secundum Augustinum pag. 716. Accessiones ad Sigebertum ab A. 876. ad 1100. pag. 717. Temporum descri- ptio sive ad Sigebertum appendix ab Anno 1101. ad 1184. pag. 748. 810. præmisso pag. 730. prologo pag. 736. *Henrici* Archidiaconi Epistola ad Vari- num de antiquissimis Regibus Britonum & pag. 740. sq. excerpta ex *Gaufri- di* Arturi, sive *Galfredi* Monemuthensis Historia. *Roberti* de Monte tractatus de immutatione antiquæ consuetudinis Monachorum & de Abbatibus & Ab- batiis Normannorum p. 811. Lucæ Da- cherii Catalogus Decanorum Laudunen- sis Ecclesiæ ab Anselmo usque ad An- num 1650. p. 818. & de Abbatissis at- que Abbatibus S. Joannis Laudunensis, Ord. Præmonstratensis p. 832. 834.

Hactenus editio Gviberti Dacheriana.

Exstat præterea *sermo* ejus in verba libri Sapientiæ, quæ male in libris e- ditis divelluntur VII. ult. & VIII. 1. *Sapientia vincit malitiam, attingit a fine usque ad finem fortiter, & disponit o- mnia suaviter*. Hujus sermonis a se ha- biti meminit Guibertus pag. 477. b. edi- tusque ille post S. Bernardi opera in novissima editione Mabilloniana T. 2. p. 714.

Commentarium *in Abdiam Prophetam* ad Godefridum Abbatem Medardensem & Alardum Florinensem *in Michæam*: libris II. *in Zachariam* libris III. atque adeo *in universos XII. minores Prophe- tas*, MS. vidit in variis Bibliothecis

Ord.

(*a*) Versificandi studio ultra omnem modum, suum immersisse narrat lib. 1. de vita sua pag. 476. adde notas Dacherii pag. 646.

(*b*) Vide Sammarthanos Tom. 2. Galliæ sacræ pag. 620. seq. Hujus *Bartholomæi* diplomata apud Dacherium in notis pag. 628. 629. Epitaphium scriptum versibus pag. 659.

Ord. Cisterciensis, clarissimus Oudinus Tom. 2. p. 1021. ex quibus non nisi ea quæ in Oseam & Amos scripsit Guibertus, a laudato Dacherio vulgata sunt. Commentario in Amosum subjicienda *ad Norbertum Epistola*, quam ex Codice Biblioth. Navarræ, quo usus Cardinalis Petrus de Alliaco, edidit Jacobus Hommey in supplemento Patrum pag. 489.

Gvibertus Somersetensis Anglus, Monachus Benedictinus & Monasterii Bristollensis ad S. Augustinum Abbas, præter *sermones* scripsit etiam *Historiam sui temporis*. Vide Baleum X. 98. & Pitseum pag. 849. Nescio autem fallatne nos Carolus Vischius qui pag. 131. *Gvibertum* inducit *Cisterciensem* Abbatem de Lanego in Picardia, aitque eum conciones scripsisse & historiam sui temporis, circa Annum 1261.

Gvibertus Tornacensis, Theologus Parif. Ord. Minor. circa Annum 1263. de quo supra pag. 58. in *Gilberto* (a) ubi dictis adde, *Vitam S. Eleutherii* editam primum ab Andrea Schotto in Auctario ad Biblioth. Patrum Colon. 1622. cum S. Eleutherii sermonibus: in Lugdunensi autem Biblioth. Tomo octavo, ubi sermones illi repetuntur, omissam. Deinde falli B. Nicol. Staphorstium nostrum, qui Tom. 3. hist. Ecclef. pag. 357. ait *Hodæporicon* Gviberti (quod ex Henrico Gandavensi c. 54. constat exposuisse Ludovici IX. primam profectionem in Syriam, susceptam A. 1248.) nihil aliud esse quam *Sermones* ejus ad quemlibet statum Fidelium, sive ad diversa Statuum & Officiorum genera pertinentes, quos Sermonibus Dominicalibus & Festivalibus subjunxit & quos MStos servat Bibliotheca templi Petrini hujus Urbis (de quibus laudatus Staphorstius pag. 355. seq.) editosque Lovanii tum Lugd. 1511. Parif. 1513. & Valerius Andreas memorat. Denique Antonius Sanderus in Biblioth. MS. p. 162. testatur vidisse se Gviberti hujus tractatum *de eruditione R* Regem Francorum Ludovicum *rudimentum doctrinæ* omnibus p Ecclesiasticis utile. Et tractatun *do addiscendi*, ad Joannem præ Brugensem, filium Comitis Fla

Gvicardus Abbas *de vita S.* Presbyteri & Confessoris laudatur *dorico* Abbate qui ejusdem Trud tam scripsit, apud Surium 23. biit Theodoricus An. 1107. & do A. 698. cujus vitam ante dum tradiderat *Donatus* Diacon quo supra Tom. 2. pag. 58.

Gvido, (*Wido*, *Guigo*, *Wit* *duanensis*, a Caspare Barthio e fide scriptor habetur *Historiæ H* *mitanæ*, ab Anno 1177. ad 11 postrema parte manca, & sine auctoris legitur in Bongarsii ge per Francos Tom. 1. pag. 1150 Barthii in hanc Historiam nota in Joan. Petri Ludevvig tomo te liquiarum MSS. omnis ævi pag. glossarium pag. 551. Barthiique *elegans est & lectu dignus liber: princeps Latini eloquii inter suos certe plerosque*. Eandem historiam griorem ex alterius Codicis M sub nomine *Galfredi Vinesauf* edid mas Galeus Tom. 2. scriptorum pag. 247. Oxon. 1687. fol. De il fredo supra pag. 13.

Gvido ex Canonico & Archid *Ambianensis* Episcopus ab Anno ad 1076. vide Sammarthanos T pag. 96. Ad hunc Epistola XLI xandri II. data An. 1061. Hic *mi Normannorum Ducis* & post An. 1066. Heraldum, *Anglorum gesta* metro condidit: ut soluta ne tradidit eadem *Gvilelmus* Pict sis. Ambo laudantur a Gvilelmo meticensi & Orderico Vitali in mannicis Duchesnii. Gemmetice VII. hist. Normannorum cap. 4 291. *Illa* (de Guilelmo Rege) plenius nosse desiderat, *librum* G

(a) Vide Bulæum Tom. 3. Academ. Parif. pag. 682. Waddingum pag. 146. seq. Svveertiu 289. Valerium Andream p. 303.

iensis, Luxoviorum Archidiaconi *gesta sicut copioso ita eloquenti ser- affatim continentem legat*. *Edidit a de eadem materia opus non con- dum* Guido Episcopus Ambianen- *eroico metro exaratum*. Ordericus III. pag. 503. *De Gvilelmi Regis te & eximiis moribus, ac prosperis us & strenuis admirandisque acti-* ilelmus Pictavinus, Luxoviensis iaconus *affluenter tractavit, & li- lito sermone & magni sensus pro- te praeclarum edidit. Ipse siquidem i Regis capellanus longo tempore, & ea quae oculis viderit, & qui- terfuerit, longo relatu vel copioso in- iter enucleare studuit, quamvis li- isque ad finem Regis, adversis ca- npeditus perducere nequiverit*. Gui- *am* Praesul Ambianensis *metricum edidit, quo Maronem & Papi- gesta heroum pangentes imitatus, ium bellum* (in quo victus Heral- & de quo Ordericus pag. 501. *descripsit: Heraldum vituperans & mans, Gvilelmum vero collaudans gnificans*. Gustum brevem venae Gvidonis habemus *in Epitaphio* A. 1045. adhuc Archidiaconus po- *ngeliranno* Abbati *Centulensi*, ser- ue Hariulfus in Chronico Centu- V. 17. T. 2. spicilegii Dacheria- :. novae pag. 340. Vide & Mabillonium Sec. VI. Benedictin. pag. 507. *Gvido Aretinus*, Monachus Ord. S. Benedict. ac deinde Abbas S. Crucis Avellanae in Diaecesi Calliensi prope Aretium: a Benedicto VIII. Pontifice qui An. 1024. obiit) accersitus Romam (*a*) ipsi, atque successori ejus Johanni XIX. (*b*) probavit praeclarum in Musica studium suum, *in hoc*, Sigeberto judice (*c*) *prioribus praeferendus, quod ignotos cantus etiam pueri & puellae facilius discant vel doceantur per ejus regulam, quam per vocem magistri aut per usum alicujus instrumenti, dummodo sex litteris vel syllabis* (*d*) *modulatim appositis ad sex voces* (*e*) *quas solas regulariter Musica recipit: hisque vocibus per flexuras digitorum laevae manus distinctis, per integrum diapason se oculis & auribus ingerunt intentae & remissae elevationes vel depositiones earundem vocum*. Hic ad Theobaldum, sive Theodaldum potius, Episcopum ab Anno 1014. ad 1037. Aretinum (*f*) scripsit *Micrologum* sive *libros duos de Musica* quorum prior prosa constat, alter carmine partim hexametro partim trochaico rhytmico (*g*). *Epistolam dedicatoriam ad Theodaldum* edidit Baronius ad Annum 1022. n. XXIII. Meminit & Domnizo lib. 1. de vita Mathildis Ducatricis cap. 5. apud Leibnitium Tom. 1. scriptor. Brunsuic. pag. 641. Libri ipsi Gvidonis quanquam in plu-

uido ipse in *Epistola* ad Michaelem Mo- S. Mariae Pomposiani Coenobii, edita a ad num 1022. n. XXI. XXII. ubi pro *r Romam*, male excusum legitur: *Alii i- manum*.

aronius in Codice suo reperit haec verba: *ige?imo, Romanam gubernante Ecclesiam, gum suum edidit Guido anno trigesimo quar- r*. Caeterum ut notatum Pagio, Joannes edicto VIII. successit, Joannem XIX. se se in rescriptis suis.

n Chronico ad Annum 1028. & in libro eribus Eccles. c. 144.

Ut, re, mi, fa, sol, la, ex noto hymno aconi in S. Joannem Baptistam:

UT queant laxis REsonare fibris
MIra gestorum FAmuli tuorum
SOLve polluti LAbiis reatum
Sancte Joannes.

placet quae ad illum Pauli hymnum Joan- itzius in heortologio p. 263. seq. & Menagius in originibus linguae Gallicae, voce *Be mol*, ubi affert & hoc distichon nescio cujus auctoris:

Corde Deum Et Fidibus Gemituque Alto Benedicam
UT RE Mi FAciat SOLvere LAbra Sibi.

Exstat & hoc Abrahami Bucholzeri distichon in ejus Chronologia ad A. C. 1044.

Cur adhibes tristi numeros cantumque labori?
UT REleves MIserum FAtum SOLitosque LAbores.

(*e*) Vide recentiorum Systema Musicum Guidonianum sive scalam magnam cum veterum systemate comparatam in tabella apud M. Meibomium notis ad Euclidis introductionem Harmonicam pag. 51. & Sebastiani Brossardi Lexicon Musicum Gallice editum in vocabulo *Systeme*, p. 163. seq.

(*f*) Ughell. Tom. 1. Italiae sacrae p. 415.

(*g*) Vossius de scientiis Matth. cap. XXII. §. 7. p. 95. Cangius in voce *Micrologus*.

pluribus Bibliothecis MSti (*a*) necdum lucem viderunt quod sciam. Semel citatur ejus Micrologus a M. Meibomio ad Gaudentium pag. 37. Vir Clarissimus Bernardus Pez Tom. 3. anecdotor. parte 3. pag. 618. in Bibliotheca Burensi exstare testatur breve Gvidonis scriptum *de mensura Monochordi*, quod incipit: *Cum primum a G ad finem, novem passibus Monochordum partiris, primus passus terminabitur in A* &c. Guido ipse in *Epistola ad Michaelem Monachum*, quam laudatus Baronius ad Annum 1022. n. XXI. vulgavit, memorat *Antiphonarium suum præfixis Regulis* recensitum, quod *velut quoddam prodigium* revolvit Benedictus VIII. Cæterum exceptis notis Musicis, nihil Gvidonem præter veterum auctoritatem immutavisse, vel Musicam eorum instructiorem reddidisse disputat Marcus Meibomius ad Aristidem Quintilianum p. 240. & ad Euclidem pag. 51. Contra illorum etiam sententiam, qui eo argumento cantum Guidonianum instructiorem esse antiquo contendunt, quod cum veterum systemata, Aristoxeni tredecim, aliorum post eum (*b*) quindecim tantum continuerit sonos, Guido senariam majorem addiderit, ita ut viginti nunc sonos habeamus, Isaacus Vossius, de viribus rythmi pag. 91. notat Guidonem in concinnanda sua scala secutum esse harparum & organorum sui temporis exemplum, illa enim, viginti inquit, ut plurimum instructa tibiis habuisse systemata, docet scriptor aliquot seculis Guidone vetustior: *Porro numerositas nervorum vel fistularum, ut puta viginti unius aut plurium, non idcirco apponitur quod soni ultra quindecim, aut forte sexdecim protendantur, sed ipsi iidem qui sunt inferius, repetuntur, & hoc pro varietate modorum*. Ac sane XXVIII. φθόγγους sive tonos Musicis frequentatos jam describit Nicomachus lib. 2. manualis harmonici pag. 39. Sicut autem Guido per syllabas *ut*, *re*, *mi*, &c. ita veteres Ægyptii per septem vocales exprimere totidem sonos consueverunt, ut ex Demetrii libro περὶ ἑρμηνείας §. 17. edit. Oxon. Isaacus Vossius docet, atque eundem in modum Gregorius M. primis ad hoc usus est septem litteris Alphabeti, quibus decursis sive adscendens cantus sive descendens redit ad octavam & iisdem *obloquitur numeris septem discrimina vocum*.

Huic Guidoni Trithemius cap. 318. tribuit librum *de corpore & sanguine Domini* adversus *Berengarium*, eundemque respiciens fortasse Anonymus Mellicensis cap. 80. Gvidonem, *fide ac scientia incomparabilem* appellat. Gerh. Joan. Vossius etiam pag. 95. de scientiis Mathematicis ait Musicum Guidonem esse qui ex Monacho Cœnobii Hectonis sive S. Leufredi sive Lodifredi apud Ebroicenses Normannos, factus sit Archiepiscopus Aversanus, atque Ecclesiæ Romanæ Cardinalis. Sed illum Guidonem sive Guimundum qui contra Berengarium scripsit, recte a Guidone Aretino distinguit præter Anonymum Mellicensem c. 102. idem Trithemius cap. 122. & II. 80. de illustr. Benedictinis: neque tempus patitur cum Guidone Aretino eundem fuisse Archiepiscopum Aversanum, superstitem adhuc An. 1090. de quo infra, *Gvitmundus*.

Similiter cavendus lapsus Possevini, qui *Micrologum* Guidonis Musicum confundit cum Micrologo de Ecclesiasticis observationibus seu de missa rite celebranda, ut a Pagio ad Annum 1022. num. IX. & ab Oudino recte jam notatum. De illius auctore infra, *Micrologus*.

Gvido Argentinensis Ord. Præd. qui ante Annum 1400. scripsit in Aristotelis Physicam, Ethicam, de Anima, Politicam, Rhethoricamque. Vide Jacob. Quetif Tom. 1. pag. 726.

Gvido de Basochis infra *Cantor*.

Gvido de Bayso, apud Trithemium c. 292. apud Cangium rectius *de Bayso* (*a*) *si-*

(*a*) Vide Oudinum Tom. 2. pag. 600.

(*b*) Vide Aristidem Quintilianum pag. 23.

e *Baifius*. Hic Patricius Regien-
anulla *Joannis Teutonici* glossis *in*
m addidit, & in *sextum librum*
lium nobiles glossas Rectori Uni-
um Juris studiosorum dedicatos
fit. Bononiæ idem Canones cir-
. 1280. interpretatus, demum
onico S. Victoris Bonon. *Archi-*
dignitatem nomenque tenuit.
m quoque *Decretum* libris IV.
etationes a doctrinæ fragrantia
appellatas composuit, quas
Sabinensi Episcopo, cujus Sa-
, vel, ut vocant, Capellanus
, dedicavit easque An. 1300. per-
Eundem summi Pontificis capel-
, & litterarum contradictarum
rem fuisse, vetustis monumentis
. Hæc de eo Guidus Pancirollus
is Legum interpretibus III. 16.
m & in VI. Decretalium pro-
Venetiis 1577. fol. cum notis Ni-
perantii & Petri Tretii Albigna-

uido de Baisio. In MS. codice
hecæ Canonicorum majoris Ec-
Lucanæ legitur Tractatus *super*
resi & aliis criminibus in causa
rriorum, & Domini Bonifacii di-
rovidentia Papæ VIII. compositus
osissimum, & excellentissimum De-
n dominum Guidonem Baisio. In-
SS. in Christo patri, & Dom. Dom.
ti V. Sacrosanctæ R. E. capiti pres-
Guido e Baisio Archidiaconus. Bono-
suæ sanctitatis humilis capellanus.
m partem hujus opusculi exhi-
apologiam Bonifacii VIII. cu-
emoriam multis calumniis adver-
laceraverant, ex hoc acceptam
ntario ego in meo conciliorum
mento ad Concilium Viennense
vi. Glossas in VI. Decretalium
t Archidiaconus non omnibus qui-
ectoribus Universitatum, sed re-
is *Universitatis Scholarium Bononiæ*
um; sic lego in MS. codice hœ-
Bibliothecæ Felini; ex quibus cor-
om. III.

rigas Fabricium, qui directas ait Glos-
sas istas rectori Universitatum Juris stu-
diosorum.

Ejusdem Guidonis Lectura in Decre-
tum cum Tractatu de Pœnit. & cum
Rosario primo vulgata est Romæ an.
1477. *per venerabilem virum D. Simo-*
nem Nicolai de Luca, cujus nomine &
auctoritate D. Nicodemus de Cardelio opus
illud rexit, & gubernavit. In fine edi-
tionis ejusdem, raræ oppido, leguntur
versus isti.

Nicodemus R. Cardinali Malfectensi
Lætor ego, & mecum plausu fremit
Itala tellus,
Præ nimiaque omnis gestio lætitia.
Gemma diem faustum notet hunc mihi
lactea quando
Littera temporibus pressa reperta meis.
Ingeniosa novam Germania repperit ar-
tem,
Quam rapui nuper, sed meliore modo.
Nos opus hoc quod damus tua quod gy-
mnasia carpant
Et castigatum citius ipse legas.
Feci ipse & gemino quæ nuper lumine
mundi
Hæreo num certam sint habitura fi-
dem.
Germani sed quæ studio invenere prio-
res
Reddidimus certis hæc meliora notis.
Imprimit una dies, quantum non scri-
bitur anno
Ætas tot libros non dedit ante tibi.
Undique congeries librorum vasta nec
unquam
Bellorophonteæ copia major aquæ.
Emicat insigni seu nunc Cillenius astro
Seu natura novas tempore fundit o-
pes.
Cedite jam calami jam cedant anseris
alæ.
Supra hominum vires tollitur inge-
nium.
Plaudite scriptores Graii, plaudete la-
tini;
Candidior nobis gloria semper erit.

Vide Gabr. Pennotum in Historia Canonicorum pag. 309. & 815. Hendreichii Pandectas Bran-
. in *Baifius*.

Ex me posteritas tam grandi munere felix
Annua redde pio thura sabæa Deo.

Gvido Baisius, superioris fratris filius atque ipse Decretorum Doctor Jurisque Pontificii Professor & Decretales Bononiæ interpretatus, ac postea ab Anno 1313. *Regiensis* & ab Anno 1330. *Concordiensis* Episcopus, usque ad Annum 1347. Vide Ughellum Tom. 5. Italiæ sacræ pag. 347. cui *Gvido de Guisis* appellatur, ubi ex MS. exhibentur ejus Acta inquisitionis de juribus Episcopatus Concordiensis.

Bernardus *Gvidonis*, supra Tom. 1. pag. 220. in *Bernardo*.

Gvido Bobiensis Abbas circa 1093. cujus *statuta Canonicorum Regularium* laudat Cangius. Sub idem tempus vixit *Gvido* Monachus atque inde post Hugonem Abbas Farfensis Cœnobii B. Virginis in agro Acutiano in Sabinis, in Ducatu Spoletino Ord. Benedict. cui *libri II. de usu & ordine ad ornandam Ecclesiam Catholicam, nec non ad conservandam Regularis tramitis normam in Cœnobio Farfensi* ex duobus MSS. Vaticano & monasterii S. Pauli Romæ, editi sunt in Benedictinorum e Congregatione S. Blasii in Sylva nigra, præclara sylloge veterum monumentorum cui titulus: Vetus disciplina Monastica. Paris. 1726. 4. pag. 37. 132.

Gvido Bonatus sive *Bonactus*, licet natus in Tuscia, Foroliviensem se professus est, quod ibi vixit, & Theoricam Planetarum variaque Astrologica sive apotelesmatica scripsit circa Annum 1282. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. XV. p. 217. 218. Ejus decem tractatus Astrologici, Augustæ Vindel. 1491. 4. ex correctione Magistri Joannis Angeli, per Erhardum Ratdolt cum figuris ligno incisis. Inde Venetiis 1506. fol. Basil. 1530. 1550. Augustæ Vindel. 1581. & Germanice Basil. 1572. Etiam contra Franciscanos scripsisse tradit Hendreichius in Pandectis Brandenburgicis pag. 639. Singulare est quod de eo notat ex Jacobo Gantero Frisio Gesnerus, quod Forlivium Martini IV. Pontificis maximi tempore obsessam, dum civibus suis idoneum maxime hostibus obviam eundi tempus exposuit, incolumem servavit. * Quamquam Pocciantus aliique nonnulli post illum affirmant Bonactum hunc in Thuscia ortum duxisse; id tamen negant Forolivienses approbantes productis tabulis gentem Bonactam sedes habuisse suas Forolivii eo etiam tempore, quo Guido noster agebat in vivis. Vide Marchesium de viris illustribus Foroliviensibus pag. 240. Ex quo fit, ut cum Bonactus Foroliviensem se dicat, non locum tantum habitationis, sed ipsam proprie patriam designet.

Gvido Bononiensis Archidiaconus cujus *Apparatum* MS. *super sextum Decretalium* memorat Bibliotheca Belgica Sanderiana pag. 177. a Gvidone *de Bayso*, neutiquam distinguendus.

Gvido (*a*) *Brianfonius* Aurelianensis Ord. Minor. supra in *Brianfone* Tom. 1. pag. 279.

Gvido de Collemedio Episcopus *Cameracensis* circa Annum 1302. vide Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Christianæ pag. 241. & Joannem Carpentarium in historia Cameracensi, edita Gallice Lugd. Bat. 1664. 4. pag. 384. Valerius Andreas & Franciscus Svveertius præter illius *Sermones* memorant *dialogum de VII. Sacramentis*, eumque in septem fontium Monasterio MS. servatum testantur. Sermonem de duodecim fructibus Sacramentorum appellat Possevinus.

Gvido Cantor S. Stephani Catalunensis, frater Nicolai viri nobilis *de Baochis*, & Abbatis Milonis S. Medardi Svessionensis, diem obiit An. 1203. ut ad eum annum notat Albericus, qui pag. 431. testatur scripsisse *librum* unum *apologeticum*, & *usque ad mortem Regis* Angliæ Galliæque *Richardi* primi An. 1199. *librum Historiarum* a Mundi principio breviter transcurrendo usque ad tem-

(*a*) Aliis *Gerhardus* vel *Gvilelmus*, vide Waddingum p. 145.

snum: *cujus dicta*, inquit Al-
, *suis in locis in hoc opere anno-*
. Et scripsisse præterea *de Mun-*
nibus libellum unum in eodem
ne contractum, & præter hæc,
aliud satis Rhetoricum *Episto-*
liversarum. Excerpta MSS. ex
ca Gvidonis de Basochis, conti-
descriptionem populorum vario-
Historiam Biblicam Romanam-
morat Sanderus in Bibl. Belgica
. 215.

mes Carthusiani duo, infra *Gvi-*

Casinensis, Presbyter circa An-
110. scripsit teste Petro Diacono
illustribus Casinensibus cap. 41.
Henrici (IV.) *Imperatoris*: *vi-*
Alberici pueri, ac postea Mona-
inensis tempore Guirardi Abba-
sus de fortuna ejusdem: & *quæ*
ria Casinensi deerant a tempori-
risii Abbatis, hoc est ab Anno
d suam usque ætatem.

a Castro, Prior Carthus. infra

o de Castro sive *de Castello*, in-
as *Cælestinus II.* de quo supra
r. pag. 316. seq. Ejus Epistolam
um Priorem & Fratres S. Se-
edidit Gabriel Pennotus in hi-
anonicorum pag. 533.

Cariloci Abbas in Burgundia
, circa Annum 1150. Ord. Ci-
criptor tractatus *de correctione*
Ord. Cisterc. sive *Antiphonarii*
ab *S. Bernardi* nomine editum
ff. Mabillonio dixi T. 1. pag.
de Oudinum Tom. 2. p. 1417.

de Cenodro, sive ut apud Pos-
de Cenodio, Ord. Præd. nullus
le infra *Jacobus de Tonnera*.

sive *Wido* de Pare, ex Abbate
rali *Cisterciensi* A. 1188. Cardi-
biit An. 1202. Ejus *Constitutio-*
eges pro militibus Calatravæ An.
extant in libro privilegiorum
terc. Antvverp. 1630. Vide Ca-
isch pag. 132. Biblioth. Cisterc.
m Tom. 2. pag. 1685. seq. &
G. Josephi Eggs purpuram doctam
Tom. 1. pag. 101. ubi notat errorem
eorum qui hunc Guidonem confundunt
cum Guidone juniore qui priori successit, & ex Generali Ordinis Cisterciensis factus est Archiepiscopus Remensis, de quo Sammarthani Tom. 1. pag. 519. seq. & Ughellus T. 1. p. 202.

Gvido Claromontanus Episcopus. Infra *Gvido de Turre*.

Gvido de *Columna*, Messanensis Siculus: Judicis officio functus esse in patria, & Juris prudentiæ, atque elegantiorum litterarum studio, patriæ linguæ quoque & poeseos laude floruisse traditur. Vide Mongitoris Bibliothecam Siculam Tom. 1. p. 265. seq. Latine An. 1287. scripsit in gratiam Matthæi de Porta, Archiep. Salernitani, *Historiam Trojanam*, prodiit Colon. 1477. in 4. Argentor. 1486. & 1489. fol. incip. *Licet cotidie vetera recentibus obruantur*. Ad calcem legitur: *factum est præsens opus a judice Guidone de Messana An. Dominicæ incarnationis* 1287. *primæ indictionis*. Prodiit etiam Italice Venet. 1481. & Neapoli 1665. 4. sed versionis auctor non ipse Guido, verum Philippus sive Christophorus Cessius, Florentinus. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. XIII. pag. 258. seq. De Germanica versione MS. in Biblioth. Cæsarea adi Lambecium T. 2. pag. 948. Guidonis hujus *Chronicon Britannorum* citatur a Theodorico Engelhusio, Roberto Fabriano, aliisque. Ac sane præter Historiam *de Regibus Rebusque Angliæ* traditur etiam scripsisse *Chronicon magnum libris XXXVI.* Non video tamen qui illa viderit, & Baleus quoque XIII. 36. nihil ejus nisi Historiam Trojanam memorat. De Italicis ejus poematibus, laudatus Mongitor pag. 167.

Gvido Concordiensis Episcopus, supra *Guido Baisius*.

Gvido Cremensis, infra, *Guido Papa*.

Gvido Abbas Monasterii *de Cruce* S. Leufredi. Vide si placet infra, *Gvitmundus*.

Gvido Abbas *S. Dionysii* Parif. cujus *Sanctilogium* five Volumina de Vitis Sanctorum MSS. in Bibliotheca S. Victoris Parif. Non confundendus hic cum *Bernardo Gvidone* Epifcopo Lodovenfi, de cujus Speculo Sanctorali dixi Tom. 1. pag. 220.

Gvido Ebroicenfis, ex Menilo, Ebroicis Neuftriæ vicino Ord. Præd. clarus circa Annum 1290. Præter *Sermones* de tempore & Sanctis fcripfit *de clavibus Divinæ Scripturæ*, feu annotationes ad *Tychonii* Afri regulas pro S. Scripturæ intelligentia. *Regulam mercatorum*, & *fummam de Divinis nominibus*. Vide Jacob. Quetif Tom. 1. pag. 420. feq. Oudinum Tom. 3. pag. 570.

Gvido Ord. *Eremitarum*, cujus formula revocationis errorum quorundam, in Bibliothecis Patrum, ut Parif. 1589. Tom. 4. p. 331.

Magifter *Gvido Fabe*, fcriptor *Dictaminum* five *fummæ Dictaminum*.

Gvido Abbas *Farfenfis*, fupra in *Guidone Bobienfi*.

Gvido de Pileo, *Ferrarienfis* Presbyter & ab Anno 1304. ad 1349. Epifcopus, fcripfit Petri de Riga exemplo, poema de Veteri & Novo Teftamento, ad Clementem V. Pontificem, quod infcripfit *Bibliorum Perlam* five *Margaritam*. Incipit: *Nobile principium ter*. Vide Trithemium cap. 541. & Ughellum Tom. 2. Italiæ facræ pag. 545. ubi etiam de fucceffore hujus Gvidonis, Gvidone Abaifo, Archiepifcopo deinde Ravennatenfi.

Gvido Flonochetus five *Flammochetus* Gallus Ord. Præd. Magifter defunctus An. 1451. fcriptor *Chronici*, fed quod ubi reperiatur, vel quas res contineat, neminem tradentem reperi. Vide Jacobum Quetif T. 1. pag. 808.

Gvido Folla, Theologus Anglus & Epifcopus Elienfis, cujus *alam Anglicanam* five *de vitiis Epiftolarum*, & librum *contra hærefes & hæreticos* memorat Pitfeus p. 850.

Gvido Fulcodius, inter Papas *Clemens IV.* fupra Tom. 1. pag. 394. feq. Du-

rando dictus *Lumen Juris*, & Ptol Lucenfis verbis, *quanto plus crevit gnitate, tanto plus floruit in fanctita*

Gvido Fulginas Ord. Minor. Annum 1300. cujus Sermones ann farios Feftorum, nec quicquam p rea Waddingus pag. 150. commem

Gvido Margvetati *Gallus*, Ord. clarus Parifiis circa Annum 1450 jus *Sermones* in Epiftolas & Evang de tempore & de Sanctis, & *S naturalis Philofophiæ compendiofa* m ratur apud Jacobum Quetif pag.

Gvido Geneti, *Guetius*, *de Gvez Gvenettiis* five *Gvinitiis*, Bononie Dominicanus, circa Annum 1386 Leander Albertus teftatur domum dinis Præd. Bononienfem multis cibus ditaffe. Ex fcriptis ejus nil liud ab laudato Quetif Tom. 1. 688. referri reperi quam *Comment in Ariftotelis Ethica*.

Gvido Burgundus de villa Mym bas *S. Germani* Autifidorienfis Ord nedict. ab Anno 1285. ad 1309. functus An. 1313. Hujus funt *gefti batum S. Germani Autiffiodorenfis* ab no 998. ad 1285. quæ Labbeus i bliotheca nova MSS. T. 1. p. 570 dit fubjuncta p. 586. Appendice *nis de Bordis* Monachi ejufdem tiæ, de vita Gvidonis iftius Abb & pag. 589. appendice altera *Odo Vavcemani*, Prioris ejufdem Mona in qua defcribitur vita Gaucheri batis qui Gvidoni An. 1309. fuc diemque obiit An. 1333. In vita donis memorabile eft quod p. 58 Aymone traditur, cum adhuc effet diaconus, opus fufcepiffe valde n cum & Monafterio quam pluri fructuofum compleviffe. *O quam tranfiverit infomnes, ut nobis fubdit quietem præpararet, legendo videlic ftudendo litteras & chartas noftras a tantis & tam longinquis tempo & ex tam diverfis figuris feu litter traneis funt formatæ & confectæ, qu aut nunquam poffet nobis feries ref unde feriem prædictarum litterarum* cl

post multos labores & angustias m Chartulari bene legibili fecit & apponi.

Grossus, idem *de Castro*: ingo.

is Gveregiati testamentum An. nditum edidit Dacherius Tom. leg. pag. 151. (edit. novæ T. 342.)

de Guisis, supra *Gvido de*

is Jordani, Ord. Præd. *Legilo- Summa* MS. Venetiis teste To-. 28.

Magister, supra, *Guido Fabe*.

Marchensis, sive *de Marchia*, nor. Monachus Anglus, scri-*relæ*, sive responsionis ad que-*lundi contra Religionem Fratrum norum* rhythmis trochaicis qui : *O Christi vicarie, Monarcha*. Vide Baleum XII. 16. Pitg. 850. & Waddingum pag. notat hanc querelam a quitribui *S. Bernardino* Senensi atpræfixam legi operibus.

Ord. *Minorum*, cujus *Collectio um* teste Cangio MS. exstat in S. Germani de Pratis, Cod.

de Monte Rotherii, sive Rotius ut in MS. Baluz. (Græco i δὲ Μόντε Ῥοχὲν) Gallus Theoi An. 1330. scripsit *Enchiridion um* seu *Manipulum Curatorum*, ndum Valentiæ Episcopum li- Trithemio cap. 579. laudaemoratumque Sandero inter odices Belgii pag. 171. & B. io nostro inter Codices MStos trinæ hujus Urbis T. 3. hist. lamb. pag. 348. & Tobiæ Enter MSta Qvedlimb. Latine lici vice editum Paris. 1473. net. 1491. & Antvverp. 1570. Græce vertit Georgius Alexander Corelianensis de quo Allatius libro de Georgiis pag. 409. seq. (Tom. X. Biblioth. Græcæ pag. 786. seq.) Sunt qui hunc Guidonem de Monte Rocherii eundem esse volunt cum *Gvidone de Perpiniano*: erroris tamen arguit Miræum Nicol. Antonius, Biblioth. vet. Hispan. pag. 106. quod in auctario de scriptoribus Eccles. eundem *Guidonem de Monte Perpiniano* appellasset. De *Gvidone* ex Comitum *Montis belli* stirpe sato vide infra, *Guido Vicentinus*.

Gvido Musicus, supra, *Guido Aretinus*.

Gvido Narbonensis Archiep. supra, *Clemens IV.* Papa, T. 1. p. 394. seq.

Gvido Papa, supra *de Castro*, *Cælestinus II.* & *Fulcodius Clemens IV.* Atque *anti-Papa Gvido Cremensis*, (*a*) sub nomine *Paschalis III.* ab A. 1164. ad 1167. Denique Gvido *Viennensis*, *Calixtus II.*

Gvido de Pareto, supra *Guido Cisterc. Generalis*.

Gvido Terrena *de Perpiniano* Doctor Parisiensis, Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Prior Generalis, & cum Theologiam docuisset Avenione, Episcopus ab Anno 1332. in patria sua Elnensis (*b*) sive Helenensis in Hispania Tarraconensi (*c*) usque ad Annum 1342. quo 21. Aug. fatis concessit, Inquisitor etiam fidei Generalis: de quo præter cæteros Nicolaus Antonius lib. IX. Biblioth. veteris Hispanæ cap. 5. Inter ejus scripta præcipue innotuit *Summa de hæresibus & earum confutationibus* ad Gaucelinum, Cardinalem Albanensem. Paris. 1528. fol. Colon. 1631. fol. per Jo. Henr. Volckmartanum, & 1655. fol. opera Joannis Geineri qui etiam varia Gvidonis ejusque scriptorum laudibus dicata judicia variorum adjunxit. Disputat autem in illo opere (*d*) primum Gvido de hæresi

nonensem patria fuisse disputat Fran-s in Cremona litterata Tom. 1. pag. vide sis Diarium eruditorum Italiæ 275.

ose apud Trithem. cap. 554. aliosque

(*c*) Hic in Comitatu Ruscinonis Episcopatus deinde ab *Elna* in vicinam *Perpinianum* montibus adjacentem Pyrenæis translatus fuit.

(*d*) B. Thomas Ittig de hæresiarchis Apostolicæ ætatis pag. 10.

resi in genere, deinde de erroribus Judæorum, Græcorum, Jacobitarum, Georgianorum & Armenorum: postea de hæresibus ab Augustino & Isidoro commemoratis, ac tandem de sectis quæ post Augustinum & Isidorum exortæ, tum aliis, tum Waldensium: nec contentus hæresium nudam narrare historiam, sed cum singulis hæreticis manus tentans conserere, quanquam judice Alphonso de Castro parum feliciter, atque ita ut in ipsa etiam historiæ narratione passim deficiat peccetque, & Leone Allatio notante *fundum* præbeat *mendaciorum feracissimum*. Confer Rich. Simonis notas ad Gabrielem Philadelphiensem p. 194. seq.

Concordia Evangeliorum, (*a*) Augustini scripta imitatione, sive *Quatuor unum* & Expositio in tria Cantica, *Magnificat*, *Benedictus* & *Nunc dimittis*. Utraque edita cum summa de hæresibus, Colon. 1631. & 1655. fol.

Opus tripertitum *de perfectione vitæ Catholicæ* ad Joannem Papam XXII. scriptum An. 1323. MS. in Biblioth. Vaticana & in Colbertina.

Correctorium Juris, sive *Correctio Decretorum*, Commentarius in librum decretorum Gratiani, notans loca S. Scripturæ & Patrum ab eo allegata: ad Cardinalem Albanensem. MS. in eadem Vaticana & Regia Parisiensi. Vide Baluzium ad Anton. Augustinum p. 642.

Constitutiones Synodales Ecclesiæ Helenensis An. 1335. 1337. 1338. 1339. & 1340. editæ in Cardinalis Agvirrii Conciliis Hispaniæ Tom. 3. p. 592. 607. In his etiam decretum de immaculata conceptione B. Mariæ.

In majorem Bibliorum sacrorum partem. Vide Possevinum, & Allegrii paradisum Carmelitici decoris p. 283.

In IV. libros Sententiarum.

In octo libros Physicorum Aristotelis, ad Rogerium Armanacum, MS. Romæ in Cœnobio Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ.

Quæstiones in libros de Anima.

In XII. libros Metaphysicæ.

Quæstionum ordinariarum liber
lius *Quodlibetorum sex*.

In IV. libros Sententiarum.

Reprobationes operis Catalonici, (
Arnaldum de Villa nova, Catalaun
quo supra T. 1. p. 137. sq.

Epistola ad Joannem XXII. Pa
utrum invocantes dæmonem sint hæ
Vide & supra, *Gvido de Monte*
terum Gvidoni Perpiniano apud
Ludov. Hockerum in Catalogo Bil
Hailsbrunnensis p. 26. præter rei
buitur *Vocabularius Biblicus*, qu
Gvilelmi Britonis Ord. Minor. d
dixi Tom. 1. p. 282. Sepulchrum
donis ad hunc diem visitur apud
melitas Avenionenses sed ulla
inscriptione, ut notavit Ludovici
cobus in Bibl. Pontificia pag. 328

Gvido de Pileo, infra, *Vicentin*

Gvido de Pinu, *Carthus.* infra C

Gvido de Plantis cujus *Historiam*
janam Cangius memorat, non di
opinor a *Guidone Columna*, de q
pra.

Gvidonis Pontivi, sive *Pontivor*
Galliæ Comitis Epistola ad Lamb
Episcopum Atrebatensem post A
1093. in Mabillonii Analectis
3. pag. 468. (edit. novæ p. 461

Gvido Ord. *Præd.* cujus *Sermo*
Biblioth. Sancti Germani Paris. e
Cangius, est unus ex supra me
tis: sicut & Frater Guido, cuju
mones memorat Tomasinus pag
MSS. Biblioth. Venetarum.

Gvido Prænestinus Episc. & Ca
lis An. 1198. supra *Guido Cisterc*

Gvido Ravennas Presbyter, an
nos fere octingentos & quinqu
scripsit *vitas* sive *res Pontificum*
norum: addendus Ludovici Jaco
bliothecæ Pontificiæ, & Volaterr
limine libri XXII. commemorati
Damasum, Anastasium Biblioth. &
lum, Diaconum Aquilejensem.

(*a*) Cum hac Concordia Evangeliorum idem fortasse est qui a quibusdam Gvidoni tribuitur *Liber de Vita & moribus Christi*, apud Nic.
nium Tom. 1. Biblioth. vet. Hispan. pag. 1

ijus Guidonis *de bello Gothorum* scribit Vossius, ubi autem, non Neque in Hispania illustrata oc- neque in Boecleri Bibliographia pag. 359. hoc differte satis tra- quod Sandius ex illa annotavit: slavium quoque eodem loco Bi- hiæ memoratum frustra in His- illustrata quæsiveris: in cujus tomo præter Procopii apospas- de Gothorum Origine, tantum Isidori Chronicon Gothorum, rum & Svevorum. Cæterum tur esse dubitandum *Geographiæ* rinque, quos sub Anonymi Ra- s nomine primus edidit Placi- cheronus Paris. 1688. 8. & Ja- ronovius Melæ suo subjecit Lugd. 96. 8. huic Gvidoni deberi. Vi- ir. Berettum, Monachum Bene- eruditum auctorem diss. de Cho- ia Italiæ medii ævi T. X. thesau- itoriani p. X. & C. V. Petrum igum in Præfat. ad itinerarium ii, accuratis & doctissimis notis um pag. * * * b. Neque integrum vidonis, sed compendium tan- Porcherono, Gronovioque edi- e laudatus Berettus contendit.

Abbas *de Samnajo* (de Sarna- dioecesi Paris. Ord. Cisterc. & as Carcassonensis, de quo Sam- ri Tom. 2. pag. 477. seq. Albe- t Annum 1203. *Qui de historia sium plenius cognoscere voluerit, libellus Monachi Domini* Gvido- *batis de Saunajo & Episcopi Car- is, ubi totum illud negotium dili- xplicatur.*

o sive *Gviamarus* Brito *de Stam-* scipulus Anselmi Cantuariensis, mos Doctores Angliæ, Norman- lomaniæ legendo consecutus prin- i, atque ab Anno 1125. Archie- s Cenomanensis, defunctus A. i. cui decessor ejus Hildebertus XII. pag. 93. egregium tribuit nium, *quod non minus vita quam a promeruit: unus ex nostra Ec- i & ad fructum scientiæ, & ad exemplum mores exuberant. Unus tibi pro multis erit, quoniam in illo multos Magistros invenies.* Adde Ordericum Vitalem XIII. pag. 908. Acta Episcoporum Cenom. in Analectis Mabillonii Tom. 3. pag. 327. seq. (edit. novæ pag. 319. seq.) & Sammarthanos T. 2. p. 516. b.

Gvido de Suzaria, JCtus Cremonensis, circa Annum 1270. cujus *Declarationes* varias & librum *de actionibus causarum* laudat Trithemius cap. 450. adde Arisii Cremonam litteratam Tom. 1. p. 125. seq.

* *Guido de Susaria* Mantuanus (sic lego in meo codice.) *Tractatus de tormentis Reorum* cum additionibus D. Ludovici de Bologninis exiit Venetiis an. 1491. sed & ante hac Bononiæ Anno 1489. una cum aliis legalibus opusculis variorum Doctorum, Mathaseltani, Petri de Ubaldis, Cataldini de Bisso, Signorelli de Homodeis.

Tractatus de testibus; extat in MS. cod. Felini num. 419.

Gvidonis Trajectensis statuta Provincialia An. 1310. MSta in Biblioth. Leidensi.

Gvido de Turre, Episcopus Claromontanus circa Annum 1287. vide Baluz. Tom. 4. Miscell. pag. 348.

Gvido de Pileo, *Vicentinus*, ex Comitum Montisbelli prosapia, Ord. Præd. Episcopus ab Anno 1393. ad 1331. Ferrariensis, apud Virum clarissimum Leyserum in historia Poetarum medii ævi pag. 2126. male vocatur *Gvido Vincentius*, distinguiturque a Gvidone de quo pag. 2005. dixerat Ferrariensi. Idem enim hic est qui ad Clementem V. scripsit *Margaritam S. scripturæ*, sive *Memoriale Divinorum eloquiorum* versibus circiter hexametris 1500. MS. in Biblioth. Paulina Lipsiensi pag. 343. & typis sub initia typographiæ expressum sine loco & anno fuit in Biblioth. Baluziana. Vide Jacobum Quetif T. 1. pag. 574. seq. T. 2. p. 819. & quæ supra, *Gvido Ferrariensis*.

Gvido Archiepiscopus Viennensis ab Anno 1083. sub eo Concilium Viennense An. 1112. deinde ab Anno 1119.

Pa-

Papa *Calixtus II.* de quo supra Tom. 1. pag. 323. seq. MSS. Leidens. pag. 371.

Gvigo de Castro (al. de Pinu) Valentinensis diœcesis, Gallus Delphinas, *Carthusiæ* Prior Generalis, qui An. 1137. obiit (*a*) *Gvido* vel *Wigo* aliis, sed Gvilelmo de Nangis ad A. C. 1132. Vincentio Bellov. XXVII. 9. speculi hist. Petro Dorlando IV. 3. Chronici Carthus. Arnoldo Bostio cap. 22. aliisque *Gvigo*, scripsit ad Innocentium II. Papam, *Vitam S. Hugonis* Episcopi Grandinopolitani sive Gratianopolitani, eodem Anno 1132. defuncti, quæ exstat apud Surium 1. April. & in Actis Sanctorum Tom. 1. April. pag. 35. 46. cum notis Henschenii. Ejusdem Gvigonis *Epistola* sive tractatus in *tres* divisus *libros* ad Haimonem Priorem, & *ad Fratres de Monte Dei*, editus inter S. Bernardi opera T. 2. edit. novæ pag. 205. In iisdem pag. 1066. seq. etiam obviæ Gvigonis hujus *Epistolæ IV.* 1. ad Haymericum Cardinalem & Cancellarium: 2. ad Hugonem S. Militiæ Priorem. 3. Consolatoria ad Innocentium II. adversus Schismatis molestias. 4. Ad fratres Durobornenses de suppositis *B. Hieronymo* Epistolis, quam primus vulgaverat Mabillonius Tom. 1. Analect. pag. 331. (edit. novæ pag. 464.) Genuinas ejusdem Hieronymi Epistolas selegisse atque emendasse hunc Gvigonem, notavit etiam Trithemius de S. E. cap. 376. *Statuta Carthusianorum* eidem memorata Trithemio & Bernardo Portarum S. Sulpicii & Miloni Majorevi Prioribus circa An. 1130. dicata, cum ejusd. Ordinis privilegiis prodiere Basil. 1510. fol. & Paris. 1582. Eidem adscribuntur *Meditationum* Capitula XX. quæ edita primum Antverp. 1550. 1589. cum Gvilelmi Abbatis S. Theodorici Cluniacensis Meditatoribus & recusa leguntur in Bibliotheca Patrum, in supplemento Tom. 1. p. 787. & in Colonie[i] XII. & in Lugdunensi T. XXI[I] 1164. 1176. Ad hunc Gvigonem e[xstant] etiam S. Bernardi, & Petri Ve[nerabi]lis Epistolæ, atque Innocentii I[I. Li]ber ineditus *de Contemplatione*, ite[m] alius *de quatuor gradibus spiritu[alibus]* quos in notis ad Bibliothecam [Clu]niacensem pag. 112. memorat A[ndreas] Du Chesne, non diversi fortasse [a scri]ptis, de quibus dicam mox in G[vigone] secundo. Addit laudatus Chesneu[s Gvi]gonem præter *Epistolas* plures, scripsisse tractatum *de veritate &* & alium *de laude Vitæ solitariæ*.

Gvigo II. Carthusiæ Prior Gen[eralis] qui abdicato An. 1176. Generalat[u] obiit An. 1188. auctor habetur li[bri in] capita XXXVI. divisi *de quadri[plici] exercitio Cellæ :* rerum secularium [de]clinatione, meditatione, orati[one] opere manuum. Hunc cum aliis quis monumentis (*b*) non dis[similis] argumenti edidit Petrus Francisc[us Chif]fletius S. J. Divione 1657. 8. in cui titulus: *Manuale Solitariorum veterum Patrum Carthusianorum ce[...] promptum*. Recusum cum iisdem in [Bibl.] Patrum Lugd. Tom. XXIV. pag. 1501. Fortasse huic Gvigoni trib[uenda] etiam *Scala Paradisi* sive *Scala Cl[austra]lium*, seu tractatus *de modo oran[di et] de vita contemplativa* ad fratrem [...] *sium ;* editus inter S. Augustini in appendice tomi VI. pag. 643. Amst. & inter S. Bernhardi, T[om.] edit. novæ pag. 325. 330.

Gvigonis Comitis *Gorensis* C[on]diam cum Clericis Lugdunensis E[cclesiæ] factam An. 1167. publicavit Dac[herius] Tom. IX. spicilegii pag. 149. [edit.] novæ T. 3. p. 539.)

Gvilelmus Ablelius Bredanus, [Car]thusianorum Brugensium Prior, [defun]ctus Anno 1471. cujus scripta re[...]

F[...]

(*a*) Pagi ad Annum 1137. n. 22.

(*b*) Illa sunt: *Bernardi* Carthusiæ Portarum in Burgundia primi Prioris circa An. 1147. Epistolæ III. *Joannis* de Monte medio Carthusiæ Portarum Monachi Epistolæ V. *Stephani* de Chalmet[...] thusiæ Portarum Monachi Epistola ad nov[...] Sulpicii Ord. Cisterc. itemque alia *Alexan[dri]* ad Arthandum Priorem Alveriæ.

.scus Svveertius in Athenis Bel- p. 297. & Valerius Andreas p. *Carmen super Oratione Dominica*. *mper candidam Cœli Reginam*. *Vi-*). *Ægidii Abbatis*, carmine rhy- o. *De vera Pace*. *De officio Mar-* *Dialogum inter patrem & filiam* *alem*. *Epistolarum libros*.

gidius Gvilelmus Missalius, supra 1. p. 22.

lelmus Affligemensis, Prior in Bra- circa Annum 1260. scripsit *li-* *de observantia Regulæ S. Benedi-* ve ut vocat Sanderus, qui MStum rat parte 2. Biblioth. MStæ Bel- g. 149. vetustum rituale Affligejuxta Cluniacensium Consuetu- . Præterea Henricus Gandavensis 57. ait eum Latine scripsisse quæ nice monialis quædam, Cister- ordinis, miranda descripserat: *am S. Lutgardis*, scriptam a fra- homa Latine, rhythmis reddidisse nicis. *Sermones* quoque ejus lau- Trithemius cap. 528. de S. E. & German. cap. 97.

ilelmus de Agrifolio junior Gallus, torum Doctor & Urbani V. nota- tque An. 1367. cum necdum an- etatis XXVIII. attigisset (*a*) Pres- Cardinalis, qui diem obiit Ave- An. 1401. Vide G. Josephi Eggs ram doctam p. 417. ubi ejus epi- m legitur. Nescio unde habeat us, qui Archiepiscopum Cæsarau- ium fuisse & An. 1405. defunctum . Scripta ejus sunt: tractatus de ate Papæ, explanationes Decreto- & Sermones in laudem B. Virgi-

ilelmus Aimoinus Ord. Minor. quem lingus p. 159. *Almoinum* vocat, que scripsisse *in Apocalypsin* Com- rios, & *Quæstiones XXVIII. re-* *ariarum*.

ilelmus Abbas *Albæ ripæ* Ord. Ci- circa Annum 1156. de cujus *Epi-* *om. III.*

stolis pro explicatione nonnullorum locorum S. Scripturæ videndus Carolus Vischius pag. 325. Biblioth. Cisterc. Idem scriptor tractatus *de numeris*, quem subjunctum alteri, cui titulus: *Analytica numerorum*, MStum vidit Sanderus pag. 202. Biblioth. Belg. Alium *de Sacramentis minorum* evolvisse se testatur Cangius in Codice Thuano 787.

Gvilelmus Martellus *S. Albani* Monachus Ord. Bened. circa Annum 1170. Latine vertit jussu Simonis Abbatis ex Anglico A. 590. scripto Vitam S. Albani martyris, Amphibalique & Sociorum A. C. 303. passorum. Prologum ad Simonem Abbatem ediderat Usserius, epilogumque libro de Britannicarum Ecclesiarum primordiis p. 156. Acta integra ex eodem Codice Cottoniano exstant in Actis Sanctor. T. V. Junii 22. pag. 149.

Gvilelmus Albus, infra *Gvil. White*.

Gvilelmus Altonus sive *de Halton*, (vitiose *Antonus* vel *Alchonus*) Anglus Ord. Præd. circa Annum 1330. Parisiensis Sorbonicus Magister, præter *Sermones*, *Quæstionesque* varias scripsit *in plerosque libros sacros: in Octateuchum*, *in Ecclesiastem*, *in Sapientiam*, *Esaiam*, *Jeremiam*, *Threnos*, Postillam in Mathæum, & *de decem Virginibus*. Vide Baleum V. 29. Pitseum pag. 426. & præcipue Jacobum Quetif T. 1. p. 244. seq.

Gvilelmus Alnevvyck sive *Alnevvicus*, (*b*) Lelando cap. 280. *Alaunovicanus*, Anglus Ord. Minor. & Episcopus in Terra laboris, defunctus A. 1332. scripsit Commentarios *in IV. libros sententiarum* Petri Lombardi: & Baleo V. 25. & Pitseo pag. 427. testibus in *Physica* atque *elenchos* Aristotelis.

Magister *Gvilelmus de S. Amore*, ex Canonico Bellovacensi Doctor Sorbonicus Parisiensis & Roberti qui Sorbonam fundavit familiaris, *magnæ vir scientiæ & opinionis* (*c*) sed propter lites quæ Dominicanis cum Academia

S in-

(*a*) Baluz. Pap. Avenionens. T. 1. p. 376.
(*b*) Apud Pitseum vitiose, *Altevvicus*, est enim ab Alauno fluvio, *Alne* in Northumberlandia.
(*c*) Nauclerus Chron. generatione XLII. p. 944. S. Antoninus T. 3. summæ histor. p. 684. b.

intercedebant, fratribus mendicantibus exosus. De hoc Gvilelmo ejusque scriptis dictum supra T. 1. p. 86. seq. Præcipue autem consulenda erudita præfatio quam Operibus ejus Paris. 1632. 4. editis præmisit sub Joannis Alethophili latens nomine Joannes Cordesius.

Gvilelmus Andrensis Abbas Ord. Bened. in diœcesi Galliæ Morinorum Tarvanensi, scripsit *Chronicon Cœnobii sui* ab Anno 1083. ad 1234. quod se habere testatus est Papebrochius Tom. 3. Act. Sanctor. Maji pag. 80. b. Edidit Dacherius T. IX. spicilegii p. 338. (edit. novæ Tom. 2. pag. 781. 871.)

Gvilelmus Aneponymus, sive sine cognomine, Philosophus, qui ante annos fere quadringentos ad Ducem Nortmannorum & Comitem Andegavensium scripsit *Secundariam*, hoc est *Dialogum* in sex divisum libros *de substantiis*, in quo damnat quædam & emendat in libello quem juvenis ipse *Philosophiæ* titulo vulgaverat. Habeo dialogum illum editum a Gvilelmo Grataroio, Argentorat. 1567. 8. cum tribus brevibus libellis incerti auctoris, ejusdem ætatis: *De calore vitali*, *De mari & aquis*, & *De fluminum origine* a destillatione aquarum per montium crepidines ex abysso ascendentium.

Gvilelmus Angerius, Anglus, Ord. Minor. scripsit *Commentarios in Lucam* quos laudat Lelandus cap. 464. Diem obiit An. 1404. teste Baleo XI. 31. & Pitseo pag. 577. ubi vitiose *Augerius* pro *Angerio*.

Gvilelmus nothus, *Angliæ* ab A. 1067. Rex: A. 1088. ætat. 74. defunctus, cujus *leges*, *constitutiones*, *Epistolas* & *Angliæ descriptionem* laudat Baleus II. 56. & librum *de die Judicii*.

Gvilelmus Anglicus, Medicus & Philosophus, cujus librum *de urina non visa* idem Lelandus cap. 461. e Gesnero commemorat, qui addit eum alia ad Magiam vetitam potius, quam veram eruditionem spectantia scripsisse. Vide infra, *Gvilh. Grisauntus*. Alius *Gvilelmus Anglicus*, Theologus & Philosophus apud Baleum X. 87. & Pitseum scriptor *Commentarii de Anima* & rius *de Verbi incarnatione*. Tertiu que *Gvilelmus Anglicus*, Regis di II. Confessarius & R. E. Car circa Annum 1393. cujus non n *mones de Sanctis* a Pitseo pag. 5 feruntur.

Gvilelmus Apuliensis sive *Apulu* ptor historici poematis epici lib distincti *de rebus Normannorum i lia, Apulia & Calabria gestis* us mortem Roberti Guiscardi Du vivis sublati Anno 1085. ad filiu Rogerium. Prodiit Rothomagi 1 cum notis Jo. Tiremæi, Havi Fisci in Provincia Rothomagensi ni: & in Leibnitii scriptoribus suicensibus Tom. 1. pag. 578. Joan. Baptistæ Carusii Bibliothe storica Siciliæ Tom. 1. & in M rii thesauro scriptorum Italiæ T Fallitur Oudinus qui Tom. 2. pa ait etiam occurrere in sylloge s rum de rebus Siculis Wechelian 1579. fol. Argumentum singulor brorum persequitur laudatus Lei introductione ad T. 1. n. XXXI

Gvilelmus Aquisgranensis, Pr Erfurtensis, quem adhuc in sen bona vivere An. 1495. testatus e themius cap. 241. de script. Ge dem Scriptor. Eccles. cap. 893. t eum scripsisse *in Evangelium S. nis*. *In Canonem Missæ*. *De passio mini*. *Quæstiones disputatas*. *Itine terræ sanctæ* & *Sermones* varios.

Gvilelmus Aremoricus, vide su *Britone* T. 1. p. 281.

Gvilelmus S. Arnulfi Metensis cujus *Epistolæ septem* editæ a Mabi Tom. 1. Analect. p. 247. (edit. p. 455.) quarum prima Gregori de electione An. 1073. facta gratu Ejusdem *Oratio* sive preces in co moratione S. Augustini ante co tionem Missæ dicenda: (id. p. seq.) vet. edit. T. 1. p. 281.

Gvilelmus Aruernus, infra *Ba* & *Parisiensis* Episc.

lmus Aſketle ſive *Aſketellus*, *A-*
s, Lelando cap. 142. *Chetellus*,
, clericus fani Joannis apud Fi-
nos ſive Beverlacenſes. Scripſit
omam Fibroleganæ Præpoſitum
e *opus Hiſtoricum tripartitum*, cu-
ia pars de rebus Beverlacenſibus
re Gvilelmi Nortmanni adven-
Angliam An. 1066. ſecunda de
(*a*) Beverlacenſium patrono,
iſcopo ab Anno 687. Ebroicenſi:
a de ejuſdem virtutibus ac mi-
. Vide Baleum Centur. V. cap.
um ad Annum 1320. pag. 411.
1 pag. 514. ſeq.

lmus Augerus, vide *Angerus*.

lmus Avicienſis, infra de *Cha-*

ſter *Gvilelmus Autiſſiodorenſis*,
iaconus Bellovacenſis, Theologus
nominatiſſimus & in quæſtioni-
ofundiſſimus, defunctus Romæ
30. teſte Alberico p. 538. Chro-
i laudat magnam ejus *ſummam*
icam, ſcriptam intra A. 1220.
). hujuſque abbreviationem fa-
b Epiſcopo Florentiæ, Magiſtro
(*Ardego*) Papienſi. Prodiit
illa Pariſiis An. 1500. & dein-
anno. *Dionyſii* Carthuſiani *ex-*
, excerpta ex eadem continet.
abbreviatione infra, *Herbertus*.
hic Gvilelmus qui *materiæ* &
vocabulis uſus eſſe traditur in
de Sacramentis. *Summa* ejuſ-
Gvilelmi *de officiis Eccleſiaſticis*
ſe profitetur *Durandus VI*. cap.
ional.

lmus de Speliniaco, ab Anno
Autiſiodorenſis Epiſcopus & ab
1220. Pariſienſis, defunctus An.
qui diverſus a ſuperiore, *ſcholam*
alem nunquam aſcendit. (*b*) Vi-
læi hiſtoriam Academiæ Pariſ.
. p. 693. & auctorem diſſ. edi-
lice de ſcriptore Summæ Theol.
no Autiſſiodorenſi, diverſo ab
Epiſcopis, T. 3. ſylloges cui titulus: Continuation des memoires de litterature & d' hiſtoire, parte 2. pag. 317. ſqq. Aliis idem videtur cum ſuperiore, ut Oudino quoque T. 2. pag. 1724. ſeq.

Gvilelmus Badbius ſive *Badby*. ſupra T. 1. p. 163.

Gvilelmus Badecomius Anglus cujus accuratam in Matheſeos ſtudiis diligentiam celebrat Lelandus cap. 509. ſcripſit *Concluſiones operationis Aſtrolabii*. *Concluſiones Sophiæ*. Tractatum *de ſphæra ſolida*. Addunt Baleus VII. 67. & Pitſeus pag. 608. qui *Batecumbum* vocant, etiam alium *de ſphæra concava*, *ejuſque fabrica & uſu*.

Gvilelmus Badunicus ſive *Badunenſis*, (*Bathonenſis*) apud eundem Lelandum, cap. 304. ſcriptor *Homiliarum*, Neque plura de eo Baleus XI. 7. aut Pitſeus p. 851.

Gvilelmus de Baiſo, ſupra *Gvido* p. 128.

Gvilelmus de Baldenſeel. Supra *Boldensleve* T. 1. p. 251.

Gvilelmus Batecombus ſive *Batecumbus* ſupra in *Badeconio*.

Gvilelmus Bathonienſis, ſupra Badunicus.

Gvilelmus Bauſeti, Aureliacenſis (Orilhac) Arvernus, Philippi Francorum Regis Medicus, & ab A. 1304. ad 1320. Epiſcopus Pariſienſis. Scripſit *Dialogos VII*. Gvalonis (Gitonis ſive Gvilelmi) *de ſeptem Eccleſiæ Sacramentis*, profeſſus ſe ex ſcriptis fratris Thomæ Aquinatis & Petri de Tarento ſe Tarentaſia profeciſſe. Prodiit præter editiones duas (*c*) ſine loco & Anno vulgatas, Pariſ. 1489. 4. 1494. 8. 1500. forma minore, Lipſiæ 1512. Pariſ. 1550. Lugd. 1567. & minore forma 1580. Florent. 1579. 8. & Pariſ. 1587. 8. Huic enim Gvilelmo veriſimillime adſcribit Oudinus III. p. 731. quos alii præter rem Gvilelmo Pariſienſi Epiſcopo An. 1249. defuncto, alii veriſimilius tribuunt Gvi-

nte Aſchetellum Vitam hujus Joannis tra-
Folcbardus de quo Tom. 2. p. 174.
liſt. Epiſcopor. Autiſſiodorenſium in Labbeo Biblioth. nova MSS. T. 1. p. 480.
(*c*) Vide Jac. Quetif de ſcriptis Dominicanor. T. 1. p. 518.

lelmo Parisiensi Ord. Præd. Regis Philippi confessario, qui An. 1312. diem obiit supremum. De utroque infra. Nunc tantum juvat annotare, hunc Gvilelmum Bausetum improbasse *Joannis* Parisiensis determinationem de Sacramento altaris, An. 1304. proditam. Vide Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Christ. p. 452.

Gvilelmus Beccensis, infra *de Bougevilla*.

Gvilelmus Becolejus sive *Beckley*, Anglus, Carmelita, obiit An. 1438. scriptor *Quæstionum*, *Qvodlibetorum*, *Concionum*. Vide Lelandum cap. 529. & qui etiam *de decimis fratrum* B. Mariæ de monte scripsisse testantur, Baleum VII. 99. Pitseum pag. 627.

Gvilelmus Bellovacensis Canonicus. Idem cum *Gvilelmo de S. Amore*. Vide Bulæum Tom. 3. Academ. Parif. pag. 248. ubi inter alia de ejus *libello de periculis Mundi*, contra Monachos mendicantes edito An. 1252.

Gvilelmus de Berckhem sive *Berchemius*, Gelder, Niellensis Ecclesiæ Pastor & Canonicus Noviomagensis, cujus *compendium Chronicorum Geldriæ* laudant Valerius Andreas pag. 306. & Franciscus Svvertius pag. 298. perductum ab Auctore ad Annum 1466. Ejusdem *Historiam captivitatis Adolphi*, Geldriæ Ducis, MStam Valerius notat servatam Noviomagi.

Gvilelmus Bertonus, Anglus, Cancellarius Oxoniensis circa Annum 1381. cujus *determinationes* & alia scripta *contra Joan. Wiclefum* memorant Baleus VI. 89. & Pitseus pag. 536.

Gvilelmus Bevvsu, Northamtoniensis Anglus, Carmelita, Magister Theologiæ Oxon. circa Annum 1390. Scripsit teste Baleo VII. 16. *Lecturam Sententiarum*, *Collationes* varias & *de miraculis Mariæ*. Vertit etiam ex Gallico Latine *Eadmundi Abyndoni*, Cantuariensis Archiepiscopi *Speculum contemplandæ Deitatis*. Eadem Pitseus p. 545.

Gvilelmus Bibliothecarius Malmesburiensis, infra *Malmesburiensis*.

Gvilelmus Bibliothecarius Romanus, qui post Annum 891. *Anastasio* Bibliothecario addidit *Vitas* Pontificum *Hadriani II.* & *Stephani V.* (aliis VI.) qui Hadriano III. An. 885. successit. De editionibus dixi Tom. 1. p. 88.

Gvilelmus Binhamus Anglus, *Whitclivi* sive *Wiclefi*, cum quo Oxonii sacris litteris operam dederat, adversarius, de quo Joan. Lelandus cap. 428. Baleus VI. 5. & Pitseus ad Annum 1370. pag. 504. Idem hic mihi videtur *Gvilelmus Carmelita*, a quo *Joannis Vigedivi* sive Wiclefi trialogum libro aculeato oppugnatum scribit Lelandus cap. 53.

Gvilelmus Bintræus, sive *Byntre*, Anglus, Carmelita, defunctus Nordovici An. 1440. teste Lelando cap. 546. quanquam Baleus VIII. 59. & Pitseus pag. 683. ejus obitum ad An. 1493. proferant, confundentes hunc fortasse cum Gvilelmo Blachenego. Scripsit *Lectiones in Canticum Salomonis*. *Paupertatis defensorium*, sive Apologiam pro fratribus mendicantibus contra Richardum Armachanum aliosque: qualem ante eum scripserant *Galfredus* Hardebius & *Joannes* Hulhethus. *Determinationes Theologiæ*. *Quæstiones XLII. ordinarias*. *De laude B. Virginis*. *Sermones*. Et *de Latini sermonis ornatu* quod incip. *Colores præcipui pertinentes ad* &c.

Gvilhelmus ex Judæo Diaconus *Bituricensis*, a *Gvilelmo* Archiepiscopo Bituricensi ad Christianam Fidem amplectendam adductus circa Annum 1230. scripsit expositionem *in Lamentationes Jeremiæ*: & *Bellum Domini contra Judæos*, & *contra Sadducæos Judæorum hæreticos* libris duobus, in quibus dicta Veteris Testamenti *litteris Latinis*, *verbis Hebraicis*, subjuncta Latina versione referuntur. MStos evolvit Oudinus Tom. 3. pag. 156. qui observat a Possevino hosce libros præter rem tribui *Petro* Paludano. Prologum cum clavi & capite primo vulgavit Jacobus Hommey in supplemento Patrum pag. 412. 416. qui etiam pag. 390. edidit ejusdem

lelmi *allegorias de principio &* *ibet Libri*, *Veteris ac Novi Te-* & pag. 402. *De quibus sensi-* ulum : & pag. 405. sermonem *e Domini* & p. 407. *de Eucha-* sculum.

ilelmi Archiepiscopi *Bituricen-* nfessoris vita dixi supra in *Dio-* *li loci*, Tom. 2. p. 32.

us Blachenegus sive *Blakeney* *Viger*) vixit circa Annum 1490. *Commentarii in Cantica Cantico-* de Lelandum c. 504. Baleum qui *disputationes ejus* quas vo-lissimas etiam commemorat, n pag. 678. qui *Blacneium* ap-

us Blesensis, *Petri*, scriptis ce-ni frater, clarus post saeculi i medium. Huic Abbatia Ma-iciliaque relicta, reditum in gratulatus Petrus Epistola 93. torum ejus mentionem facit : *Nomen vestrum diuturniore* *ommendabile reddent* Tragœdia Flaura & Marco, *versus* de musca, Comœdia *vestra* de mones *vestri*, *& cætera* Theo-cultatis opera, *quæ utinam dif-* *et ac celebrius publicata*.

us Boderishamensis aliis *Bode-* vel *Bonderinensis* Anglus Ord. ca Annum 1262. scripsit *in* *Salomonis*, *in threnos Jeremiæ* *tolam ad Romanos*. Vide Pit-344. seq. Jacobum Quetif Tom. 59.

us de Boldensleve, supra Tom.

us Botelerus sive *Butlerus*, de T. 1. pag. 309.

us Botonerus sive *Buttonerus*, Ordinis, Anglus, Matheseos, icæ & historiarum cognitione ca Annum 1460. scripsit *An-* *Anglicas*, *libris III. Acta Joan-* s An. 1421. *Collectiones Me-* *Abbreviationes doctorum*. *De* *valore*. *Epistolas*. Vide Ba-

leum VIII. 27. Pitseum pag. 648. seq. Vossium pag. 634.

Gvilelmus Bremensis qui est apud Cangium, typorum vitio ita vocatur, nam ex Bibliotheca Præmonstratensi Joannis le Paige pag. 307. constat notari Gvilelmum Cœnobii *Brenensis*, Præmonstratensis Ord. Svessionensis Diœcesis Canonicum & Doctorem Theologum Parisiensem, Nicolao Lyrano coætaneum, scriptorem libri *Homiliarum*.

Gvilelmus Brevinus, circa Annum 1470. scriptor dissertationis de septem principalibus Urbis Romæ Ecclesiis.

Gvilelmus Brito Aremoricus supra T. 1. p. 281. 282.

Gvilelmus Britonus, sive *Brito*, Camber, Ord. Minor. ibid. p. 282.

Gvilelmus Brunyardus Anglus, Ord. Præd. circa Annum 1350. cujus *Summam Theologiæ*, *Distinctiones* varias & *Determinationes* celebrat Baleus V. 77. & Pitseus pag. 479. Nec plura Jacobus Quetif T. 1. p. 634.

Gvilelmus Burgensis, infra *Petroburgensis*.

Gvilelmus Butlerus, de quo supra, T. 1. p. 309.

Gvilelmus Buttonerus supra *Botonerus*.

Gvilelmus Buttonius Anglus, Canonicus Regularis S. Augustini, scripsit teste Pitseo pag. 851. librum *de Abbatia Osney* in suburbio Oxoniensi.

Gvilelmus de Cajoco, sive *Kajoco*, *Kayotho*, (Cayen in Picardia) Ord. Præd. circa Annum 1309. Huic præter *Conciones* tribuitur *summa casuum Conscientiæ*, ex ampliore *Joannis de Friburgo*, vulgo dicti *Lectoris*, redacta in Compendium. Dubitare se tamen non diffitetur Jacobus Quetif T. 1. p. 507. *quod licet eadem ambo ætate floruerint*, *Joannes tamen junior fuerit*, *& non nisi postremis annis* Summam Confessorum *ediderit*.

Gvilelmus Calculus, vide infra *Gvilelmus Gemmeticensis*.

Gvilelmus Calisfordiensis Anglus, Doctor Cantabrigiensis, vergente Seculo XIV.

. XXIV. Bibl. Patrum Lugd. p. 1012.

XIV. cujus *Lecturam* (in Magistrum Sententiarum) & *Sermones* de tempore ac de Sanctis laudat Trithemius c. 657. Idem mihi videtur quem Gvilelmum *Cockisfordum* vocant Baleus & Pitseus pag. 524. qui præterea notat scripsisse *in Canticum Moysis* , & *Postillas in sacram Scripturam* .

Gvilelmus de *Campellis* , ex Archidiacono Parisf. Episcopus ab Anno 1113. ad 1121. *Catalaunensis* , opinatissimus Magister , cognomento . Venerabilis (*a*) Præceptor Petri Abælardi , & Hildeberti Cenom. & S. Bernardi celebratus Epistolis (*b*) *abbreviavit* teste Alberico in Chron. pag. 222. *Moralia Gregorii Papæ* , & quædam alia fecit . In his *Sententiarum Theologicarum* opus , ante Petrum Lombardum sententiarum Magistrum , quod perinde ut *Moralia Gvilelmi de Campellis super Job* , MS. in Galliæ Bibliothecis asservatur , teste Oudino Tom. 2. pag. 965. Breve scriptum *de origine animæ* vulgatum ab Edm. Martene Tom. V. anecdotorum pag. 881. 882. ex ejus Sententiarum Theologicarum opere decerptum mihi videtur . At enim *altercatio Christiani cum Judæo de fide Christiana* , sub Gvilelmi hujus nomine edita Tom. XX. Biblioth. Patrum Lugd. pag. 1884. auctorem primum habet *Gilbertum* Abbatem Westmonasteriensem , ut supra in Gilberto dicere me memini : & Gvilelmum interpolatorem fortasse , qui eam ad Alexandrum Lincolniensem misit , unde sine nomine auctoris subjuncta Gvilelmi Theologicis Sententiis in Codd. MSS. legitur .

Gvilelmus de Canno (G. Langbænio *de Campo*) infra *Gvielm. Peregrinus* .

Gvilelmus Cantuariensis scriptor vitæ Thomæ Cantuar. infra , *Gvil. Stephanides* .

Gvilelmus Caorsinus , (*c*) Rhodio patre genitus Duaci in Flandria , Equitum Rhodiorum sive Melitensiur quadraginta amplius annos Vicec larius , obiit An. 1501. Ejus script ctim edita Ulmæ 1496. fol. apud nem Reger de Kemnat , variis (iconibus ligno incisis , rariusque c hæc sunt :

1. *Obsidionis Rhodiæ urbis* a 1 mede II. Imperatore Turcarum A. incassum susceptæ *descriptio* , quæ ratim etiam excusa exstat sine l anno in 4. & Germanice Joanne phio , Argentoratensi interprete gentorati An. 1513. De illa ob consulendi etiam Bzovius & Ray ad Annum 1480.

2. *De terræ motus labe qua Rho* dem anno ante obsidionem *affecti*

3. *Oratio in Senatu Rhodiorum* (*te magni Turci* (Mahomedis II.) *ta* Anno 1481. prid. Kal. Jun. MCCCCLXXXI.

4. *De casu Regis Zizimi* sive (fratris Bajazethi secundi , Tur Imperatoris) *Commentarium* .

5. *De celeberrimo fœdere cum rum Rege Bagyazit per Rhodios i*

6. *De admissione Regis Zizimi* i *lias* , *& diligenti custodia & asserv.* *exhortatio* scripta 13. Cal. Octob 1483.

7. *De translatione sacræ dextræ* annis Baptistæ , *Christi præcursor* *CPoli ad Rhodios* An. 1484. *Com rium* , *cum Oratione de ejusdem* J *laudibus* .

8. *Ad* summum Pontificem I *tium VIII. Oratio* habita V. Cal. An. 1485. coram Pontifice ac sa natu , Prælatorum & Curialiu quentia adstante .

9. *De traductione Zizimi* , *ad Romam* , An. 1488. *Commentariu*

10. *Volumen stabilimentorum Rh Militum sacri Ordinis Hospitalis hannis Hierosolymitani* confirma

a

(*a*) Sammarthan. Tom. 2. Galliæ Christ. pag. 504. Edm. Martene Tom. 5. anecdotor. pag. 877. Pagius ad An. 1121. n. 12. seq.

(*b*) Vide Mabillon. ad S. Bernardi Epist. 3. & 58. & Jacobum Hommey supplement. pag. 367.

Imbonatum in Bibliotheca Latino Hebr.

(*c*) Vitiose aliis *Coasinus* , *Coanersinus* *sin* vel *Coaversinus* , *Courinus* , vide diar ditorum Italiæ Tom. 21. pag. 412. ubi d sime de hoc scriptore disseritur .

o Magistro ordinis Daubussono tulo generali, V. August. An.

lmus Carmelita, supra *Guil. Bi-*
.

lmus Carnotensis Ord. Præd. *Lu-* X. Galliarum Regis Capellanus: 1270. 25. Aug. morienti præ-uit. Scripsit *de ejus vita & a-* & *de miraculis quæ ad ejus San-declarationem contigerunt*. Exstat ex du Chesne Tom. V. scriptor. s Francorum pag. *466*. 480. De ilelmo Jacobus Quetif T. 1. pag. i pag. *267*. etiam tres ejus *ser-*emorat Parisiis habitos An. 1273.
lmus Prior Abbatiæ *Caroli loci*) Ord. Cisterc. in Silvanectensi atu, diœcesis Remensis An. 1352. non Latine quidem sed versibus *iter vitæ humanæ* libris tribus, *age de vie humaine*. Apud Lab-ag. 317. Biblioth. MSS. ubi Jo-ialoppes prosariam ejusdem ope-phrasin Gallicam commemorat, *age del' ame*. Vide Oudinum. 976.
lmus *Castellus* seu *Castalius*, Ar-mus & Canonicus Turonensis Annum 1500. scriptor *dialogi in Fabri, Stapulensis laudem:* vario-*epigrammatum*, *elegiarum*, *eclo-*titulus *Eumorphus*, carminis *Si-le Judicio extremo*, Carminis *de ulierum votis*. Vide additiones hemium de S. E. cap. 17. ubi *olæ* hujus Gvilelmi ad diversos, & variæ laudantur.
lmus Anglus, Monachus Cestri-(Lelando cap. 154. *Castrensis*) ced. ad quem S. Anselmi Can-sis Epistolæ. Scripsit *Carmen in laudem*, atque *Epicedion* in eun-functum An. 1109. Utrumque aluzius Tom. IV. Miscell. pag. o. De hoc Gvilelmo præter Le-Baleus X. 42. & Pitseus pag.

lmus *Castrofortius*, Magister Col-varrei Parif. defunctus A. 1481. Ejus commentarii breves & acuti in quatuor libros sententiarum, quibus *Ægidium* Carlerium libenter est secu-tus, MSS. in Bibliotheca illius Colle-gii, teste Joan. Launojo in Historia Gy-mnasii Navarrei pag. 589. seq.

Gvilelmus Caxtonus Anglus, de quo supra Tom. 1. pag. *366*. seq. Huic a Vossio pag. *636*. locus inter Historicos Latinos conceditur, quia *Chronicon* ejus sive *Fructum temporum* Latine vertit demtis quibusdam & mutatis Joannes Major, Scotus. De typographia per Caxtonum hunc perlata in Angliam, vide Mich. Maittaire Tom. 1. Annal. typograph. pag. 128. seq.

Gvilelmus Celdonensis sive *Cerdonensis*, *Geldenensis*, *Credonensis*, rectius *Redo-nensis* Armoricus Gallus, Ord. Præd. circa Annum 1250. scriptor *Apparatus in summam Raymundi de Pennaforti*, cum eadem plus simplici vice editi. Vide Jacobum Quetif. Tom. 1. pag. 130. seq. atque infra, de Gvil. *Penna-forti*.

Gvilelmus Cellingus, infra, *Gvil. Til-læus*.

Gvilelmus de Centauria Cremonensis, Ord. Minor. in patria An. 1404. de-functus. Hujus commentaria in IV. li-bros Sententiarum MSta memorat Wad-dingus pag. 151. in Bibliotheca Franci-scanorum.

Gvilelmus Cestriensis, supra *Gvil. Ca-strensis*.

Gvilelmus de Chalancon Episcopus A-viciensis seu Podiensis apud Vellavois ab Anno 1418. ad 1443. ad cujus *quæ-sita*, Considerationes XII. Joannis Ger-sonis contra Fratricellum quendam, Orationes particularium fœminarum & laicorum devotorum, præferentem acti-bus hierarchicis Ecclesiasticorum Sacer-dotum & Doctorum, peccatorum, in Joh. Gersonii operibus Tom. 2. edit. Dupinianæ pag. 653.

Gvilelmus Chevestunus, Philosophus Anglus, pleraque *Aristotelis* opera illu-stravit commentariis, Physicorum li-bros, parva naturalia & Metaphysicam,

quæ

quæ Cantabrigiæ MSa se vidisse testatur Pitseus pag. 852.

Gvilelmus Abbas *Cisterciensis*, cujus sermo Mysticus *de assumtione B. Virginis*, in Genes. VII. 17. in Caroli Vischii Biblioth. Cisterc. pag. 321. seq.

Gvilelmus Claraevallensis circa Annum 1140. scriptor *vitæ S. Bernardi*. Vide & infra *Gvil. S. Theodorici*.

Gvilelmus Coasinus sive *Coanersinus* vide supra, *Gvil. Caorsinus*.

Gvilelmus Cockisfordus sive ut Lelando cap. 430. scribitur *Coccosordus*, Carmelita Lindensis circa Annum 1380. Hujus memorantur *Commentaria* tum in alios S. Scripturæ libros, tum *in Canticum* Moysis: nec non *in Petri Longobardi Sententias*, *Sermones* de tempore & de Sanctis. Vide Baleum VI. 76. & Pitseum pag. 524.

Gvilelmus de Conchis. De eo supra Tom. 1. pag. 408. seq. ubi dictis addere licet quod illius est *dragmaticon* sive manipulus Philosophiæ, qui lucem vidit Argentorati A. 1566. 8. edente Gvilelmo Gratarolo, qui testatur se illum An. 1536. Patavii ex Codice MS. descripsisse. Inscribitur: *Dialogus de substantiis Physicis*, confectus *a Wilhelmo aneponymo* (a) *Philosopho*: subjunctis libris III. incerti auctoris ejusdem ætatis, 1. *de calore vitali*. 2. *De mari & aquis*, & 3. *de fluminum origine*. Vide V. C. Jac. Wilhelmi Feuerlini observationem insertam Diario litterario Noribergensi, *Nützliche und auserlesene Arbeiten der Gelehrten im Reich*. III. pag. 250. *Philosophum magni nominis habitum* hunc Guilelmum, notat Albericus ad Annum 1154.

De *Gvilelmi Conquæstoris*, Regis Angliæ ab Anno 1066. ad 1087. postremis dictis atque obitu *fragmentum* ex antiquo libro monasterii S. Stephani Cadomensis, exstat in Cambdeni scriptoribus rerum Anglicarum pag. 29. 35. Incipit: *Dum furerent in Orbe tempestates multæ*.

Gvilelmus Ord. Minor. postea *Constantiensis* Episcopus An. 1240. Parisiis in sermone de B. Joanne Baptista prædicavit quod liberum arbitrium non habeat potentiam naturalem effectivam aliquo modo, ad recipiendam Gratiam: & quod qui damnatur, nunquam fuit in Gratia, sed semper Ismael aut Judas fuit, & nunquam Johannes. Qui errores rejiciuntur in Biblioth. Patrum T. XXV. edit. Lugd. pag. 329. De alio juniore Gvilelmo, Constantiensi Episcopo, infra in *Gvilelmo de Maro*.

Gvilelmus Conventuensis, infra *Coventrensis*.

Gvilelmus Copingeras Magister Oxoniensis, cujus *Sacramentale*, & librum *de vitiis & virtutibus* laudat Baleus XI. 48. & Pitseus pag. 852.

Gvilelmus Copus Basileensis, Medicus Parisiensis atque Archiater Francisci I. junior fortasse quam qui a me hoc loco memorari debeat. Ex Græco Latine vertit Pauli Æginetæ præcepta de ratione victus, Hippocratis tres prognosticorum libros, Galeni libros VI. de locis affectis, & de morborum symptomatumque causis ac differentiis libros totidem. Vide præter Bibliothecarum Medicarum scriptores, appendicem ad Trithemium de scriptoribus Ecclesiasticis cap. XXI.

Gvilelmus Cortusius, supra Tom. 1. pag. 430.

Gvilelmus Coventriensis, Lelando c. 366. *Coventuensis*, Anglus, Carmelita circa Annum 1330. scripsit eodem Lelando teste *Annales* sui Ordinis, & *de laude Carmeliticæ Religionis* libros VII. *Defensorium Carmelitarum* & *de adventu Carmelitarum in Angliam*.

Gvilelmus Covrinus, supra *Guil. Caorsinus*.

Gvilelmus Amidamus *de Cremona* S. Augustini Eremitarum Ordinis prior Generalis vir egregius, Episcopus ab Anno 1347. Novariensis, de cujus laudibus Jac. Philippus Bergomensis in Chronico ad Annum 1355. quo diem obiit, vel, ut probat in Museo Novariensi

(a) Supra pag. 137.

g. 207. Lat. Augustinus Cotta, ;6. Ejus scripta: Commentaria Evangelia & *in IV. libros Senten-* *Reprobatio sex errorum*, sive *de* *te Apostolica* pro Joanne XXII. r, *Orationes &c.* Vide præter , Ughelli Tom. IV. p. 714. ncisci Arisii Cremonam littera- m. 1. pag. 162. & Philippi Elf- oniasticon Augustinianum pag. 1. qui notat Cardinalatus pur- , quam Joannes XII. obtulit, Gvilelmo recusatam, inde ta- ctum ut inter Cardinales a Pos- aliisque & Cangio etiam com- .

lmus Croylandensis, infra *Rame-*

lmus de Cumo sive *de Cunio* po- aminiæ oppido, Juris Civilis con- Bartolo plus simplici vice lauda- nit Aureliani in Gallia circa A. c deinceps, scripsitque *in Dige-* *tus* hoc est in libros priores Di- n usque ad titulum tertium li- XIV. nec non *in Codicem* Justi- n. Vide Trithemium c. 533. & n Mantuam p. 466. nec non a Pancirolum lib. 2. de inter- s Juris, c. 60. qui *de Muneribus* & *de Securitatibus* libellos com- testatur.

lmus Dalingus sive *Dallingus* su- om. 2. pag. 3.

lmus Dalton. pag. 4.

lmus de Dandina, supra T. 2.

lmus Dandus. ibid.

lmus Dastinus, supra Tom. 2.

lmi Dei Synodale *Tutelensis* Ec- in Bibliotheca S. Germani de Paris. evolvit Cangius Codice

lmus Diaconus, supra, *Gvil. Bi-* *s.*

lmus S. Dionysii, infra *Gvil. de* .

lmus Monachus *S. Dionysii*, jux- isios, Ord. S. Benedicti, præter *m. III.* *Epistolas* ad diversos, etiam conscripsit *tres Historiarum libros*, *propter quos inter nobiles Galliæ historiographos refertur ab inedito auctore hierarchiæ subcœlestis lib. IV. cap.* 9. Hæc de eo Vossius pag. 605. de Hist. Lat. qui etiam ejusdem ex Jac. Philippo Bergomensi ad Annum 1240. & Trithemii cap. 431. de S. E. & II. 124. illustr. Benedictin. sub *Gvilelmi Galli* nomine meminerat pag. 466. seq. Alius vero antiquior *Gvilelmus*, S. Dionysii Monachus, de quo infra, in *Sugerio* Abbate, cujus res vitamque ab hoc Gvilelmo, Domestico ipsius, scriptam habemus. Obiit Sugerius An. 1152. Ejusdem ut videtur Gvilelmi *Epistolam* An. 1155. scriptam edidit Edmundus Martene, Tom. 1. anecdotorum pag. 441. in qua laudat solitariam mansionem quam sibi elegerat in Aquitania.

Gvilelmus Dominici, Catalanus cujus Commentarius *in Usaticos* sive leges Barcinonensis Urbis fuit MS. apud Antonium Augustinum. Vide Nicol. Anton. Tom. 2. Biblioth. vet. Hispan. pag. 265.

Gvilelmus Dorochius sive *Dorcheda* Anglus Mathematicus circa Annum 1360. cujus *tractatum de occultis*, & *summam auream* laudant Baleus VI. 9. & Pitseus p. 486.

Magister *Gvilelmus Dunelmensis*, defunctus An. 1249. a Matthæo Paris. ad illum annum vocatur, *litteratus eminentissime*, a Lelando autem cap. 239. idem habetur parum verisimiliter cum *Gvilelmo Shirvvoodo*, de quo infra. Certe electum in Archiepiscopum Rothomagensem non invenio.

Gvilelmus Durandus de S. Porciano, & *Gvuilelmus Durandus* sive *Durantes* Speculator, Episcopus Mimatensis. Supra Tom. 2. pag. 60.

Gvilelmus Abbas *Ebeholtensis*, cujus *Epistolas* edendas Hafniæ expectamus ab eruditissimo Viro Joanne Grammio. Vide Memorias Trevoltinas An. 1727. p. 2285.

Gvilelmus Archiepiscopus *Eboracensis*, cu-

cujus *Constitutio* An. 1153. promulgata exstat in Conciliis Labbei, Harduini, Coleti.

Gvilelmus Edon, Ord. Minor. cujus Waddingus laudat *Compendium Theologicæ Veritatis*, (diversum ab eo quod inter Alberti Magni & Bonaventuræ opera occurrit, & de quo dictum supra in *Dornbergio*) & *adaptionem thematum prædicabilium per totum annum ad materias Compendii Theologicæ Veritatis*.

Gvilelmus ex Capellano Brederodensi *Egmondanus* Monachus & Procurator, *Anonymi Chronicon Egmundæ & Hollandiæ* ab Anno 647. ad 1205. progressum continuavit ab Anno 1205. ad 1332. Anonymum a Francisco Svveertio Francof. 1620. fol. cum *Ægidio* de Roya & aliis, sed minus emendate editum, meliorem edere eique Gvilelmi continuationem adjungere voluit Petrus Scriverius: sed præstitum id demum ab Antonio Matthæo, uso Scriverii Codice. Lugd. Bat. 1700. 8. additis etiam notis. Vide Vossium & Oudini Tom. 3. p. 859. seq.

Gvilelmus Egumonde sive *Egmundus* Anglus, Augustinianus circa An. 1390. cujus solas *replicationes scholasticas* & *sermones ad plebem* memorant Baleus VII. 12. & Pitseus p. 553. neque plura Elssius pag. 262. Encomiastici Augustiniani.

Gvilelmus Elphinstonus Episcopus in Scotia Aberdoniensis circa Annum 1480. scriptor diligens *historiæ Scoticæ*, cujus *octo libris*, qui MSti exstant in Biblioth. Bodlejana, usus fuit Eduardus Stillingfleet, in præf. ad Origines Britannicas pag. 52. testatus eum in tribus libris primoribus secutum *Fordoni* vestigia, in cæteris recurrisse *ad antiquos Hiberniæ libros*. Itaque Wilhelmus Nicolsonus in Bibliotheca Historica Scotiæ pag. 98. vix audet Vossio accedere, qui Hectorem Boethium secutus, præcipuos Elphinstoni, quos expresserit scriptores vocat *Veremundum*, fani B. Andreæ Archidiaconum, & *Joannem a Campo bello*. Etiam *Conciliorum statuta* inter hujus Guilelmi scripta n leus XIV. 57.

Gvilelmus Encurtus Anglus, O circa Annum 1340. præter traditur scripsisse *Lecturam in stem*. Vide Baleum V. 53. & pag. 445. Ille in Ecclesiastem c tarius plus simplici vice MS. gliæ Bibliothecis. Vide Jac. Q 1. p. 602.

Gvilelmi Episcopi, Abbatis S. ni a Pratis Commentaria in V stamentum evolvit Cangius in theca San Germanensi Codice

Gvilelmus Evrardus supra T. 125. *Evrardus*.

Gvilelmus Exoniensis sive *de E* Magister Oxoniensis circa Annu Scripsit teste Baleo V. 33. *de te* & *de paupertate contra Fran* Cætera ejus sunt: *de proprietate* contra Guilel. Occamum, & *de tione Christi*.

Gvilelmus de Falgario Tolosan Minor. Vicarius Generalis, supe huc An. 1290. misit in comp commentarios *S. Bonaventuræ* in bros Sententiarum, & diffuse adversus *Petrum Joannem Olivum* Waddingi Biblioth. Ord. Minor. p

Gvilelmus Farinerius Aquitanus nacho Gourdonensi diœcesis Ca sis, Vicarius Ord. Minor. Gene ab Anno 1356. ad 1361. R. E. nalis, præter scriptum *de sacris tibus S. Francisci*, & *Sermones* pore & de Sanctis, nec non libel *mutuatitia* per nummos *negotiation* gidium Cardinalem Albernotium buuntur *Commentaria in varios li cros & profanos*. Vide Waddingu laudato, & Georgii Josephi Eg puram doctam pag. 391. * Ejusd mine prodierunt constitutiones Minorum editæ & confirmatæ pitulo generali Patrum ejusdem nis summo Ordinis ministro age dem Guillelmo Anno 1354. Has tutiones habeo excusas Brixiæ A per Jacobum Britannicum.

...ius *Gvilelmus* non notus mihi nisi ...sevino & Vossio, qui ejus libros ...ie MSS. *de Vita B. Virginis* com...rant.

...lelmus *Fletæus*, supra T. 2. p. 168.

...lelmus *Foluyle* sive *Folvillus* An... Lincolniensis Ord. Minor. defun...tanfordiæ An. 1384. scriptor libri ...eris *induendis* contra Cantabri...m statutum sapiens quo caveba...t a mendicantium ordinum fra...pueri ante duodevigesimum æta...num ad ordinem suum reciperen... Vide Baleum VI. 71. Pitseum p. ...Vaddingum p. 152.

...elmus *Fontanus*, infra *Gvil. Wel-*...

...elmus *Forleon*, Brito ex minore ...nia Ord. Minor. Theologus Paris. ...Annum 1470. inter cujus discipu...ithemius cap. 826. laudat *Stepha-* ...*Brulisferum* de quo dixi Tom. I. 85. Scripsit *in libros IV. sententia-*... *Quæstiones varias*. Præterea *De-* ...*regulares*, *præsertim circa vitam* ...*ulam Minorum*, editas Paris. 1471. ...ue *Opuscula* nescio quæ *in sacram* ...*ram*, quæ doctissima appellat Wad... p. 152.

...elmus *Fulginas* Umber, Ord. Mi...sem libros *D. Bonaventuræ* epito...ive in compendium redegisse scri...laterranus libro XXI. commen...m Urbanorum.

...elmus *Gainesburgus*, de quo supra seq.

...elmus *Galion* Anglus Nordfolcien...gustinianus, defunctus An. 1500. ...nonagesimo. Ejus *Lecturam Theo-*... *Disputationes varias* & *Conciones* ..., memorat Josephus Pamphi... Chronico Eremitarum S. Augu...ag. 92. b.

...elmus *Gallus*, supra *Gvilelmus* Mo... *S. Dionysii*.

...elmus *Catadeghus* Parmensis, Bi...carius Vaticanus & R. E. Cardi-nalis defunctus An. 1256. Hujus sunt Vitæ Pontificum Romanorum a Petro ad Innocentium IV. quæ ab Eisengreinio, Possevino, Lud. Jacobo aliisque memorantur.

Gvilelmus Calculus, Normannus, *Cœnobita* sive Monachus *Gemmeticensis* Ord. Bened. scripsit *Historiæ Normannorum libros VIII.* (*a*) quorum *primis quatuor Dudonis* Historiam de moribus & actis primorum Normanniæ ducum misit in compendium: libro *quinto*, *sexto*, *septimoque* a Richardi I. obitu sive ab Anno 996. eandem continuavit usque ad Angliam a Gvilelmo I. Conquæstore An. 1066. subactam, atque hos septem libros, eidem dedicavit Gvilelmo, quem *orthodoxum summi Regis nutu Anglorum Regem* appellat. Deinde aliquot annis interjectis, præter clausulam libri VII. de Gvilelmi I. obitu, qui in An. 1087. incidit, adjunxit librum *octavum* de actibus fratrum Gvilelmi II. Regis Angl. Roberti Ducis Norm. & Henrici I. Regis Anglorum Normannorumque Ducis, atque de initio Regni Stephani qui An. 1135. Henrico successit. Prodierunt in Gvil. Cambdeni Anglicar. Normannicar. & Cambricarum rerum scriptoribus Francof. 1602. fol. pag. 604. 691. atque ex duobus Codicibus MSS. castigatiores in Normannicis Andreæ du Chesne, Paris. 1619. fol. pag. 215. 317. Codex MS. qui fuit in Biblioth. Hohendorfiana III. pag. 246. jam perlatus est cum aliis illius thesauri librarii cimeliis in Bibliothecam Cæsaream.

Gvilelmus Hermannus *a Gauda* scriptor belli Hollandiæ Gelriæque Anno 1507. sq. Edidit Antonius Matthæus in veteris ævi analectis Lugd. Bat. 1698. 8. De aliis ejus scriptis vide Vossium.

S. Gvilelmi Ducis & Monachi *Gellonensis* Vita in Actis Sanctor. 28. Maji, & in Mabillonii Sec. Benedictino IV. p. 70.

T 2 *Gvi-*

...ta in Andreæ du Chesne editione, quæ octo ...stinguitur. Nam in Cambdeniana *septem li-*..., duobus nempe *tertio & quarto* bis pro ter-tio numeratis. Itaque & septem computant Vossius pag. 405. Oudinus Tom. 2. pag. 1112. aliique.

Gvilelmus Gilinghamus Monachus Cantuarienſis Ord. S. Benedicti, circa Annum 1390. ſcripſit *de illuſtribus viris Ordinis ſui*, eorumque etiam effigies tabulis pingendas curavit. Vide Lelandum cap. 182. Addit Voſſius pag. 542. etiam librum a priore diverſum *de rebus Cantuarienſium*, ſecutus Baleum VI. 98. Pitſeumque p. 552.

Gvilelmi Godardi duo Angli Franciſcani Theologi non ineruditi celebrantur a Lelando cap. 363.

Gvilelmus de S. Godialdo, Mathematicus circa Annum 1293. & Aſtronomus.

Gvilelmus Petri de Godino (vitioſe *de Godivo*) Bajonenſis diœceſis, Ord. Præd. & ex Lectore ſacri Palatii Anno 1321. Cardinalis Presbyter & An. 1317. Epiſcopus Sabinenſis, defunctus Avenione An. 1336. De ejus tractatu *de Principe & Prælatorum Eccleſiæ poteſtate*, quo jura, conceſſiones & privilegia Eccleſiæ Romanæ fuit complexus, vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 592. *Conſtitutiones* in Concilio Vallemoletano ſive Valliſoletano An. 1322. in tomis Concilior. & apud Agvirrium Tom. 3. pag. 536. Scripſit & *Sermones* & *de nuptiis Chriſti Domini & Eccleſiæ*.

Gvilelmus Goietus. Vide Baluzium T. VII. Miſcell. p. 210. 211. Fuit circa Annum 1076. ut conſtat ex Dacherii ſpicileg. Tom. XI. pag. 296. (edit. novæ Tom. 3. pag. 411.)

Gvilelmus Gorris Aragonenſis, Waddingo pag. 153. Biblioth. Ordinis ſui, Franciſcanus, Nicolao Antonio Tom. 2. Biblioth. Vet. Hiſpan. pag. 225. ſecularis potius clericus, ſcripſit ſeculo XV. vergente *Scotum pauperum*, in quo Doctorum & Scoti opiniones in quatuor libris Sententiarum contentæ dilucidantur, Toloſæ ſine anni nota in 4.

Gvilelmus de Gotyngam, Ord. Minor. quem An. 1336. obiiſſe Poſſevinus annotavit. A Waddingo præteritur, quanquam ſcriptor ingentium operum, Commentariorum in Pauli Epiſtolas: Librorum XII. de concentu Evangeliſtarum. Pro Lege Chriſtianorum. Notatic in IV. libros Sententiarum. Quibı de Unum ex quatuor, libris duo Sermones in Evangelia annua. D ctiones Theologicas. Lecturas Scr rarum. Quæſtiones ordinarias. D bedientia. Librum replicationum.

Gvilelmus Gray ſive *Graius* ex Regia Anglus, diſcipulus Guarini ronenſis, & ab A. 1443. ad 146 piſcopus in Anglia Angvillariarus Elienſis. Vide Lelandum cap. 570 leum XI. 54. & Pitſeum pag. 855 omnes multa illum ſcripſiſſe teſtati lum tamen eorum citant de nom

Gvilelmus Monachus *Grammaticus* quem circa Annum 1086. carmen phicum ſcripſit *Alphanus* de quo T. 1. p. 70. ſq.

Gvilelmus Canonicus *Gratianopolit* qui An. 1163. ſcripſit *Vitam Ma tæ*, Burgundiæ Comitis filiæ, Goi Delphini Comitis Alboni Conjugis Sanctimoniales Gratianopolitanas Ciſterc. Edidit V. C. Edmundus tene Tom. 6. monumentor. pag. 1214.

Gvilelmus Grenæus, ſupra p. 107

Gvilelmus Griſauntus Medicus & thematicus Anglus, circa Annum celebris, Medicinam fecit in Maſſiliæ, ubi filium habuit cog nem Abbatem Auguſtinianum, qi ter Pontifices *Urbanus V.* ab Anno ad 1370. Scripta a Boſtono Buri Baleo V. 96. & Pitſeo pag. 475 referuntur: *Speculum Aſtrologiæ qualitatibus Aſtrorum* & *ſignificatio De magnitudine Solis*. *De quad Circuli*. *De motu capitis* ſive acce & receſſionis ſtellarum. *De urin viſa*. *De judicio patientis*. *De ca gnorantiæ*.

Gvilelmus Gvarronis, infra, *Gui Verus*.

Gvilelmitæ Hæretici a Gvilelma Guilelmina Bohema, cujus An. defunctæ corpus An. 1300. effoſſi combuſtum Mediolani. Vide Ma nii Muſeum Italicum Tom. 1.

ii *Gvilelmitæ* a *Gvilelmo* de S. de quo fupra, p. 105. & To- pag. 86. feq. Alii a *Gvilelmo* eniffen, de quo pag. ibid.

lmus Hamerus, Novefianus in Germaniæ Colonienfi Ord. Præd. 'ino & Cangio ad Annum 1264. ımura ad Annum 1490. refer- l longe junior fuit, & Commen- in Genefin edidit Dilingæ 1564. le Jacobum Echardum Tom. 2. ıecæ Dominicanorum pag. 186.

lmus Hanabergus, Anglus, Car- lefunctus An. 1311. fcriptor *De- ionum* & *Quæftionum* Theologica- 'hilofophicarumque. Vide Lelan- p. 351. & qui *Lecturas in Theo- Sermonefque* adjungunt, Baleum & Pitfeum pag. 402.

lmus Harfik five *Harficcus* iti- nglus ex eodem Carmelitarum circa Annum 1410. fcripfit Di- ıum Theologicarum Magiftrales tiones: neque plura ejus Baleus ;. vel Poffevinus memorant, li- eus pag. 593. & ex eo Alegrius 9. tanquam duo diverfa fcripta Diftinctionum alterum, alte- fceptationum.

lmus Hauckyns fub feculi XVI. larus fcripfit Baleo IX. 65. tefte *m* (five potius *Metaphrafin*) *in ım* quæ incipit: *Summa Dei Vir- na de fede* & in Marcum, cu- :ium: *Perftringens Marcus mira* :. Præterea *in Matthæum & Mar- otationes*, & librum *de facrile-* adem ex Baleo Poffevinus & p. tfeus.

lmus Heda, Hifpan. Regis Phi- I. a fecretis. Scriptor *Chronici ia & Epifcoporum Ultrajectinorum*, ıs Antvverpiæ An. 1526. De eo pag. 655. feq. Miræus auctario ɔ. atque Valerius Andreas pag. blioth. Belgicæ. Prodiit illud :on cum *Joanne de Beka* (de quo infra) Franek. 1612. 4. *Genealo- giam Caroli V.* five panegyricum Au- ftriacum ab Heda fcriptum *fabulis fca- tere & nugis* arguit Svveertius Athen. Belg. pag. 309. Et tamen fcriptori Chro- nici *accuratiffimæ diligentiæ* laus a Jano Doufa apud Voffium tribuitur.

Gvilelmus Hentisberius, Lud. Vivi lib. 3. de corruptis artibus p. 138. *Hentif- barus*, (*a*) Baleo VI. 84. *Heytusbery* Dialecticus Anglus circa Annum 1380. cujus memorantur etiam *Regulæ Gram- maticales*, tum *Dialectica*, quæ incipit: *Scire, multis modis accipitur*. Aliaque Dialectici argumenti. *Sophifmata*, *Con- clufiones Sophifticæ* &c. Vide Pitfeum p. 527. * In Codice MS. Piftorienfi extat volumen in 4. MS. ubi inter plures Philofophicas fcriptiones, quas fervat, exhibet etiam *tractatum de relativis Ma- giftri Guillelmi Heutysberi*. Vide Biblio- thecam Piftorienfem Tom. 1. cap. 5. p. 23. editam per hos dies a Cl. Fran- cifco Antonio Zacharia e Societate Je- fu mihi amicitia conjuncto, quem colo pariter, & obfervo.

Gvilelmus Herbertus Anglus, Ord. Minor. præter *Quodlibeta*, fcripfit com- mentarios *in Deuteronomion* atque *in Apocalypfin*. Vide Lelandum cap. 293. Baleum V. 31. & Pitfeum p. 428. Diem obiit Herefordiæ An. 1333.

Gvilelmus Hermannus, fupra, *Gvil. a Gauda*.

Gvilelmus Hervius Anglus Sudovol- gius, five Suffolcienfis, Monachus Bu- rienfis Benedictinus & Theologus Oxo- nienfis. Hujus fcripta a Baleo XII. 100. referuntur: *Quæftiones ordinariæ*. *Proble- mata difputata* & *Lecturæ fcholafticæ*. Nec plura Pitfeus pag. 856. aut Poffevinus, qui etiam *Gvilelmum Hilacenfem* Anno 1469. ejufque Sermones in Orationem Dominicam commemorat.

Gvilelmus de Hildeniffen, Ord. B. Mariæ de Monte Carmeli, in villa Bru- xellenfi, qui cum *Ægidio Cantore* aliif- que condiderunt *Sectam hominum intelli- gen-*

ine infinita dogmata & totidem Dialecticæ. i, illa Hentisbari, alia Mantuani, Sco- ti, Thomæ, Alberti, Ochami, Pardi, Dullardi. Hæc Vives.

gentiæ. Horum errores An. 1411. oppugnavit *Petrus de Alliaco*, Episcopus Cameracensis. Vide Baluzii Misc. T. 2. p. 277. seq.

Gvilelmus Abbas ab Anno 1068. *Hirsaugiensis* in diœcesi Spirensi, defunctus An. 1091. 3. Non. Jul. de quo Trithemius cap. 352. de S. E. & de Germanicis scriptoribus c. 57. & lib. 2. illustr. Benedictin. cap. 102. atque in Chronico Hirsaugiensi pag. 62. seq. & Anonymus Mellicensis cap. 108. Ejus scripta sunt: *Constitutiones sive Consuetudines Monachorum Hirsaugiensium*, libris II. qui MSti in variis Germaniæ Monasteriis, ut Weingartensi, Burano, Admontensi, & in Monasterio B. Mariæ Virginis ac Scotos, Vindobonæ. (*a*) *Prologum* vulgavit Mabillonius Tom. 4. Analect. pag. 465. (edit. novæ p. 154. seq.) *Philosophicarum & Astronomicarum Institutionum* libri III. editi Basil. 1531. apud Henr. Petri. *De Musica & tonis*. *De correctione Psalterii* sive errorum in cantibus deprehensorum. *Quæstiones de computo*. *De horologio*. *Epistolæ ad diversos*, & *ad Anselmum Cantuariensem*, cujus etiam exstant quædam ad Gvilelmum hunc Epistolæ.

Gvilelmus Hollandus, supra, *a Gauda*.

Gvilelmus Holmus, Anglus Ord. Minor. cujus volumen de simplicibus Medicamentis circa Annum 1415. compositum laudant Lelandus cap. 503. Baleus VII. 51. & Pitseus pag. 595. qui MStum Cantabrigiæ servari annotavit.

Gvilelmus Honden, *Hothunus* infra, *Gvil. Odo*.

Gvilelmus Hormann, supra *Hermann*.

Gvilelmus Houvetus Carnotensis, Grammaticam in Gymnasio Parisiensi docuit circa Annum 1500. Ejus *micropædiam Epistolarem* memorat Bulæus Tom. 5. Hist. Paris. p. 880.

Gvilelmus Houpelandus, Theologus Parisiensis, defunctus An. 1492. de quo præter Bulæum, H. Warthonus Appendice ad Caveum. Ejus liber *de immortalitate animæ & statu post morte*... ribus antiquorum Patrum, Phil... rum, Poetarum, & Doctorum ... licorum, sententiis refertus, a... bum Jving, in Regali Francoru... lamento Præsidentem. Parif. 14... ma minori, 1499. & 1504. 8... Rud. Antonii Fabricii trigam c... tionum litterariarum, Helmst.

Gvilelmus Huet (vitiose *Hicei*... Minor. ex solo notus Henrico W... & ex Pitsei conjectura pag. 85... glus, scriptor libri cui titulus: ... *antiquus*, *de septem peccatis mort*...

Gvilelmus de Janicea, Ord. ... quem Cangius memorat, Wad... Simlero, Possevino, aliisque ... fortasse Gvil. de Lancea, de qu...

Gvilelmus de Jancono, Prior ... nianorum Tolosæ circa Annun... Vide Elssii encomiasticon Augu... pag. 264. quem malo sequi qua... sevinum a quo refertur ad An... Scripta ejus nulla nisi *Sermone*... vangelia per annum & in festis ... rum & Quadragesimales, aliiq... mones, quinquaginta. * Floreba... Annum 1490. quo eodem Anno ... illi permissa est ab Ordinis sui ... le, ut magistralem lauream c... posset. Vide Gandolfo de ducen... gustin. pag. 157.

Gvilelmus Jordanus, confer *G*... *danus*.

Gvilelmus ex *Judæis*, supra *B*... *sis*.

Gvilelmus Ive sive *Ivæus* Angl... cecancellarius Lond. circa Annur... Scripsit *in minores Prophetas*. *De*... *tiones Theologicas* & *Lecturas* l... xonii. *De Christi Dominio* & *d*... *citate Christi* & *Sermones ad* ... Vide Baleum VIII. 31. Pitseu... 655.

Gvilelmus de Kayotho, supr... *de Cajoto*.

Gvilelmus Kyngsham sive *K*... *mensis* Anglus Ord. Præd. Tl... Cantabrigiensis circa An. 1262.

(*a*) Pez Tom. 3. Anecdotor. parte 3. pag. 618.

ſiaſtem, qui Commentarius cum
acondorpio in Eccleſiaſtem ex-
. in Bibliotheca Caroli Theyeri
itatu Gloceſtrienſi. Vide Tom.
. Angliæ pag. 202. n. 665. E-
in Eccleſiaſticum memorat Ba-
hoc initio : *Magiſter & Domi-*
diſalvus . Sed iiſdem verbis in-
oberti Holkot commentarius in
priora Eccleſiaſtici capita , ut
i Jacobo Quetif Tom. 1. pag.
æter *Sermones* , huic Gvilelmo
pag. 344. etiam tribuit com-
um *in IV. libros Sententiarum* .
mus Lamarenſis ſive *de Lamara*,
Ord. Minor. circa A. 1280. E-
mentarios *in IV. libros Senten-*
additiones in Bonaventuram , &
rium Operum Thomæ Aquinatis
Trithemius cap. 487. Ante hoc
orium idem Guilelmus *ſummam*
Thomam ſcripſerat , cui Corre-
oppoſuit *Joannes Clapoel* ſive
Pariſienſis , Ord. Prædicator.
oanni Gvilelmus in ſuo Corre-
eſpondit. Vide Oudinum Tom.
618. ſq. ubi etiam *Ægidii* Ro-
ber Correctorio Gvilelmi oppo-
rodiit Coloniæ 1624. 8. edente
o Henrico Streveſdorf. *Lectura*
ca & Quodlibeta Sophiſtica hujus
i apud Poſſevinum memoran-
b Oudino pag. 619. etiam *Syl-*
ibri IV. editi in 4. ſub typogra-
ſcentis initia , ſine anno & lo-
d illi ſunt *Guielmi a Mara* ju-
de quo infra.

lmus de Lancea Aquitanus, Ord.
ſcriptor *Dietæ ſalutis* , quam
in Bibliotheca Cœnobii Cam-
ſis Ord. Ciſterc. in Hannonia
Sanderus in Bibliotheca MSS.
n Belgii pag. 356. Idem mihi
tur cum *Gvilelmo Letardo* (*a*)
addingum pag. 153. ubi illi tri-
rmularium Confeſſionis ſuper de-
cepta Decalogi.

lmus Abbas *Langtonienſis* , Le-
Lanhondenenſis , Cœnobii Cano-
nicorum Regularium in Anglia , circa Annum 1230. ſcripſit *Vitam Roberti* Bethunenſis, ex Abbate Langtonienſi Epiſcopi Herefordenſis, ad Reginaldum Abbatem Wenlocenſem . Vide Lelandum cap. 226. Baleum III. 89. & Pitſeum pag. 306.

Gvilelmus Lemſter ſive *Lemeſterus*, Herfordienſis, Anglus, Ord. Minor. Theologus Oxonienſis , cujus *Collationes in IV. libros Sententiarum* & *Quæſtiones Theologicæ* memorantur a Baleo XII. 88. ex quo eadem Pitſeus pag. 856. Poſſevinus, Waddingus &c.

Gvilelmus Leyceſtrius (Lelando c. 255. *Gvilelmus Montanus* ſeu *de Montibus*) Anglus, Canonicus Auguſtinianus, Lincolnienſis , circa Annum 1217. cujus ſcripta apud Boſtonum Burienſem , Baleum III. 67. Simlerum & Poſſevinum ſunt : *Concordantiæ Bibliorum*. *De tropis Scripturarum* . *Similitudinarium* . *Speculum pœnitentiæ* & *pœnitentis* . *Expoſitiones Evangeliorum & Epiſtolarum*. *Homiliæ CCLXXVII. per annum* . *De Sacramentis Eccleſiæ*. *Flores Sapientiæ* . *Summa brevis* . *Numerale* & *Summa Numerorum*. *Dictiones Theologicæ*. *De adventu Domini*. *Super agnitione peccati* . *De bonitate mulierum ad quaſdam moniales* . *Carmen alphabeticum gloſſatum*, quod incip. *Quis veniat videas* , *quo* , *quando* &c.

Gvilelmus de Lichfeldia, Anglus Theologus defunctus A. 1447. Vide Pitſeum pag. 854. qui ſcripta ejus refert : *Sermones* ter mille & octoginta tres: *Querelam Dei contra genus humanum* expreſſam carmine . *Reſponſum pœnitentis ad Deum*.

Gvilelmus Lidle ſive *Litle* . Parvus , infra, *Gvil. Neubrigenſis*.

Gvilelmus Lidlingtonus Anglus , Carmelita , Doctor Oxonienſis , circa Annum 1309. Scripſit in Evangelium Matthæi : Determinationes & Lecturas Theologiæ . Sermones ad populum . Contra Statutum Narbonenſe , quod Carmelitas Angliæ in duas provincias diviſerat A.

(a) ...allis *le dard*, lancea.

A. 1303. Vide Baleum IV. 79.

Gvilelmus Lincolnius, Anglus, Carmelita, Doctor Cantabrigiensis, Anno 1360. Scripsit *Quaestiones in Magistrum Sententiarum*: atque *Oppositiones Scholasticas*. Vide Baleum XII. 5.

Gvilelmus Lindvvoodus, Lelando cap. 535. & aliis *de Lindevvoode* (de Tilio nemore) Anglus, Juris, maxime Ecclesiastici peritia apud Henricum V. ac VI. Angliae Reges gratiosus, denique ab An. 1435. ad 1446. Episcopus Menevensis. Hic A. 1430. collegit illustravitque *Provinciale* sive *Constitutiones Provinciales Archiepiscoporum Cantuariensium XIV.* a Stephano Langthono ad Henricum Chirchillejum libris V. quae cum Constitutionibus Othonis & Otthoboni, a *Joanne* de Athona illustratis, & cum catalogo quorundam Archiepiscoporum Cantuariensium prodiere Paris. 1505. fol. & Lond. 1557. 8. Oxon. 1679. fol. & cum delectu annotationum, curante Rob. Sharrokio 1663. 8. Praeterea *Commentarium in quosdam Psalmos*, & *Summam causarum* memorant Baleus VII. 72. & Pitseus p. 610 ad Concilium Basileense ab Henrico VI. An. 1431. ablegatus, Regio nomine obtulit Concilio appellationem, qua Rex nec Papam nec quemquam mortalium in temporalibus superiorem agnoscere se testatus fuit. Vide H. Warthoni auctarium ad Caveum.

Gvilelmus Lissejus, *Lissovius*, *Lissye*, infra *Lyssy*.

Gvilelmus de Loarte Aragonensis, Sec. XV. scripsit *de obligatione Principis Christiani ad redimendos eleemosynis suis captivos qui a Mauris detinentur*. Vide Nic. Antonium X. 6. Biblioth. vet. Hispanae §. 341.

Gvilelmus Lobbenhamus, vide mox *Lubbenhamus*.

Gvilelmus Lombardus Ord. Praed. quem Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 726. ex Laurentio Pignonio tradit scripsisse *in Dionysium* Areopag. & *in Boetii libros de Consolatione*. eundem libri *de Orthographia* scriptorem non dubito, quem MS. memorat Sanderus pag. 204. elenchi Codicum MSS. Belgii . V
Annum 1490.

Gvilelmus Lubbenhamus sive
mus, Anglus, Carmelita,
Coventriae An. 1361. cujus lib
stionum & Commentaria in
steriorum Analyticorum Arist
morat Lelandus cap. 397. N
Baleus XI. 23. aut Pitseus
seq.

Gvilelmus Lugdunensis Ord.
functus ante Annum 1260. &
ditatus pro Archiepiscopo Lug
Vide infra, *Gvil. Peraldus*.

Gvilelmus Lulledunus Angl
litarum An. 1312. gubernator
Provinciis, per Angliam, C
terram sanctam. Scripsit *Com*
in Evangelium Matthaei, laudat
do c. 357.

Gvilelmus Lynvvoode, supra
dus.

Gvilelmus Lyssy Anglus Ord
circa Annum 1340. Scripsit
miam, *Threnos*, *Baruch* & *in*
phetas minores. Vide Baleum V
quo Pitseus pag. 445. Possevin
dingus &c.

Gvilelmus Maclefeldius, infr
tus.

Gvilelmus major (*le Maire*)
ex Poenitentiario Episcopus An
sis ab Anno 1290. ad 1314. Ej
Synodalia in Synodis facta An
sibus An. 1491. usque ad 131
Dacherius T. IX. spicileg. p.
ditionis novae Tom. 1. pag. 73
Ejusdem *Gesta Episcopatus sui*
decessoris ejus Nicolai Gellant
Annum 1316. in spicilegio ejus
cherii Tom. X. pag. 247. & in
dice Tom. XIII. pag. 227. (
novae T. 2. p. 159. 207.)

Gvilelmus Somerset *Malmesbu*
Maildulphi curia (Maildulph
Monachus Ord. Bened. & *Bi*
rius ac Praecentor Meldunensis
mesburiensis, prosa & carmine
& de historia patria sive Anglo
ritissimus, *cujus libros* inquit c

s, *cum in manus sumo, sumo au-*
frequentissime tum lubentissime,
el admirari cogor hominis diligen-
elicitatem, judicium. Diligentiam,
ssim ostendat se ingentem bonorum
numerum legisse: felicitatem,
orum elegantiam & nervos æmulus
suis lucubrationibus belle expri-
udicium denique, quod multa ab
nere scripta, ad incudem revocet
que luci & veritati restituat. Vi-
uc, plura pollicitus Anno Chri-
3. Edita ejus scripta (*a*) hæc

lium sive *de rebus gestis Regum*
m a primo Saxonum adventu
annum 449. ad annum duodevi-
n Henrici I. sive A. C. 1127.
ad Robertum Glocestriæ Comi-

riæ novellæ libri duo ab A. 1127.
. 1143. ad eundem Robertum,
Henrici filium.
gestis Pontificum Anglorum ad An-
circiter 1125. libri IV. quorum
est de Cantuariensibus, Roffen-
ie. *Secundus* de Londinensibus at-
rientalium Anglorum, Occiden-
que Saxonum Episcopis & Mo-
is. *Tertius* de Eboracensibus, Han-
ensibus & Witternensibus, Can-
asæ, Lindisfarnensibus ac Dunel-
us. *Quartus* de Wigorniensibus,
rdensibus, Legecestrensibus, Dor-
sibus sive Lincolniensibus atque
bus. Hæc scripta Gvilelmi pro-
in collectione Historicorum An-
ost Bedam præcipuorum, curante
Savilio Lond. 1596. & Francof.
Wechelianis 1601. fol.
rum V. de Pontificibus Anglorum pri-
didit H. Warthonus in limine to-
. Angliæ sacræ, Lond. 1691. fol.
idem tempus Thomas Galeus in-
criptores XV. Oxon. 1691. fol. pag.
n eo præter plures *de antiquitati-*
alalmesburiæ chartas, continetur *vi-*
helmi Shireburnensis Episcopi, cu-
Tom. III.

De MStis Codicibus consulendus Oudinus
. 1089. seq.

jus solam epitomen Baleus viderat, e-
dideratque Mabillonius Sec. Benedictin.
IV. pag. 726.

Vita S. Wulstani Episcopi Wigornien-
sis ad fratres Wigornienses, libris III.
in tomo secundo Angliæ sacræ pag. 241.
270. & cum notis Henschenius Tom. 6.
Maji 25. p. 79.

Liber *de antiquitate Ecclesiæ Glastonien-*
sis, ab eodem vulgatus Galeo in lauda-
ta XV. scriptorum sylloge p. 289.

Epistola ad Petrum Monachum Mel-
dunensem *præfixa Joannis Scoti* Erigenæ
libris V. de naturarum divisione, & ex MS.
Thuano edita a Thoma Galeo ante Sco-
ti libros, Oxon. 1681. fol.

Multa alia condidit Gvilelmus nec-
dum prolata in lucem, qualia sunt,
memorata Lelando cap. 166. Baleo II.
73. & Pitseo p. 209.

De serie Evangelistarum, vario genere
carminis, libri XV.

Commentarii in threnos Jeremiæ, libris
IV. MS. in Bibl. Cottoniana.

De Miraculis B. Mariæ Virginis, li-
bri IV. *De miraculis S. Andreæ*.

De indigenarum Sanctorum Miraculis.

Epitome historiæ Haimonis, *Floriacen-*
sis Monachi, a Justiniano ad Carolum
M. MS. in Bibliotheca Collegii Balio-
lensis, Oxon. & in Bodlejana.

Genealogia Henrici II. Regis Angliæ.

Itinerarium Joannis Abbatis Meldunen-
sis, Romam cum Petro Monacho Mel-
dunensi profecti: multis plane, Lelan-
do teste, rebus memorabilibus refer-
tum.

De antiquitate Glessoburgensis Monaste-
rii, ad Henricum Soliacum (*b*) Win-
toniensem Episcopum. Baleo *Antiqui-*
tates Glasconiæ. MSS. in Bibl. Collegii
S. Benedicti Cantabrig.

Vita Indracti, *Hiberniæ reguli* qui S.
Dunstani discipulus fuit.

Vita S. Patricii, libri II. ad Mona-
chos Glassoburgenses. *Vita S. Benigni*,
S. Dunstani, libris duobus.

De gente Wydenorum sive *Vugdenorum*.

V Chro-

(*b*) Vide Labbeum Tom. 1. de S. E. p. 405.

Chronicorum libri III. quorum meminit, præf. ad Historiam novellam.

Sermones & Epistolæ.

Ex *abbreviatione* librorum *Amalarii de Officiis Ecclesiasticis* MS. in Biblioth. Lambethana locum affert H. Warthon pag. 360. auctarii ad Usserium de sacris Scripturisque vernaculis. Præfationem Rabano Mauro parum æquam, ad *Robertum* amicum, (nescio an diversum a Glocestriæ Comite) in cujus gratiam hunc laborem in se suscepit, & epilogum primi ultimique libri edidit Petrus Allixius in calce præfationis ad determinationem Joannis Parisiensis de modo existendi Corpus Christi in Sacramento Altaris. Lond. 1686. 8.

Gvilelmus de la Mare. Supra *Lamarensis.*

Gvilelmus de Mandagoto sive *Mandagozzo*, ex Archidiacono Nemausensi Archiepiscopus An. 1295. Ebredunensis & An. 1311. Aquensis atque Anno 1312. Cardinalis Prænestinus Episcopus, defunctus An. 1321. Vide Baluzium ad Papas Avenionenses Tom. 1. pag. 666. seq. Fuit hic inter eos qui jussu Bonifacii octavi *sextum Decretalium librum* condidere. Præterea scripsit adhuc Archidiaconus ad Magistrum suum Berengarium Stedellium. Ecclesiæ Biterrensis succentorem (*a*) & postea Episcopum, Domini Papæ (Bonifacii VIII.) Capellanum, & Doctorem Decretorum, *librum de electionibus Prælatorum*, qui exstat in Oceano Juris sive tractatu tractatuum T. XV. p. 407. cum additionibus Nicolai Boerii (*b*) lucem vidit Coloniæ An. 1573. & 1601. Etiam *Expositionem* ejusdem scripti ab ipso Mandagoto compositam memorat Trithemius cap. 512. Alii quoque *Statuta pro Monasterio Montis majoris, & super Legum disciplina, opuscula.* Extat apud me in MS. Codice chartaceo liber *de electionibus*, cujus hic meminit Fabricius; extatque pariter in eodem libello expositio ejusdem scripti ab eo comp eidem opusculo de electionibu sa; quam expositionem ipsam do cum ea, cujus meminit Tri nec excusam arbitror cum eo sculo in Oceano juris, quamq mihi non satis certo constat, do ad manus est collectio ins *ceanus juris*, ut certior ea de Inscribitur opus *Domino Bereng doli*, de quo vide quæ in ejus animadverti.

Gvilelmus de Mara, supra, *marensis.*

Alius ut videtur *Gvilelmus* Ord. Minor. cujus *summam Ju* celebrem, & *Epistolas* atque Paris. 1514. excusas memorant nus & Waddingus. Alius iter *mus de Mara* junior, Neustriu nicus Constantiensis, cujus o de S. Eucharistia ad Gvilelm Constantiensem Episcopum, a scripta apud Gesnerum aliosq runtur, in his *libri quatuor S* quos Lamarensi præter rem t pra notavi.

Gvilelmus Martellus, supra *Albani* Monachus. Apud Halle in spicilegio Hist. Lat. typogr tio leges eum acta *S. Albini* se. Nam *S. Albani* Martyris a Albini tradidit sive ex Anglic vertit.

Gvilelmus S. Martini Tornac nachus S. Benedicti circa A. 12 psit *Bernardinum* sive Flores ex nardi operibus, ut dixi Tom. Prodiit Paris. 1499. & Lugd. sed sine nomine auctoris quod dice Cisterciensi restituit Ma Tom. 1. analector. p. 318. (ed p. 132.) & ante Mabilloniun rus pag. 141. Catalogi Codicum & ex Codice Tornacensi Vale dreas, qui *decem libris* distinct testatur, & ex alio in rubra

(*a*) Vitiose excusum *successorem* in G. Josephi Eggs purpura docta Tom. 1. p. 298.

(*b*) Perperam *Boetii* apud Possevin.

(*c*) Apud Sammarthanos Tom. 2. G p. 546. nullus post Annum 1500. Gvil scopus Constantiensis.

ruxellam, Bunderius apud Fran-
ı Svveertium.
lelmus *Massetus* de quo Lelandus
302. non diversus ut videtur *a*
lesfeldo de quo idem c. 306. An-
Ord. Præd. circa Annum 1300.
iis etiam *Messelech*, *Mackelfield*,
, *Mallisvielt*, *Mamisfeld* &c. scri-
o *Thoma* Aquinate *contra Henri-*
andavensem, & *Corruptorium Cor-*
i contra scriptorem *Correctorii* S.
æ, *Gvilelmum de la Mata*, Fran-
am; Librum *de unitate formarum*,
paratione statuum, *Orationes ad*
ı. *Varia problemata* & Quæstiones
siones ordinarias, nec non *Quæstio-*
Angelis, & Postillas *super aliquot*
Testamenti libros & *in Evange-*
e decem Virginibus. Vide Baleum
. & V. 2. & Pitseum pag. 388.
408. maxime Jacobum Quetif T.
493. seq.
elmus *Maulius* Essexiensis, Mo-
, cujus solos sermones Quadra-
les Baleus memorat XII. 83. nec
Pitseus p. 856.
elmus *de Mauritania*, sub cujus
e Epistolam ad Hugonem, Prio-
Victoris edidit Hugo Mathoud
d Robertum Pullum pag. 332. &
; Tom. 2. hist. Academiæ Paris.
t. nullus est, sed Epistola illa re-
la *Gvaltero de Mauritania* de quo
). 116. Vide Oudinum T. 2. p.

lmus de Melitona Cangio *de Mi-*
Theologus Paris. Ord. Minor.
icanis præter rem accensitus &
lariis Parisiensibus a Sixto Senen-
ssevino aliisque. Vide Jacobum
T. 1. pag. 488. Scripsit *in XII.*
tas, *in Cantica Canticor. in Ec-*
cum, *in Epist. ad Romanos*, *in*
psin. Idem jussu Innocentii IV.
vit An. 1252. *Summam Theologiæ*
dri Halensis, de qua dicere me
i Tom. 1. pag. 170. Apud Wad-
ı pag. 154. vitiose editur factum
esse jussu Alexandri IV. nam is
252. nondum Pontifex, sed de-
mum in fine An. 1254.

Alius *Gvilelmus Melton* Anglus, Cancellarius Eboracensis, circa An. 1520. cui Baleus IX. 12. Simlerus & Pitseus pag. 697. tribuunt Commentarios *in Pentateuchum*, *Danielem*, *Maccabæos*, *Epist. ad Hebræos*, *Sermones in Evangelia*, *Librum de Musica cœlesti*, & *examen eorum qui sunt sacris initiandi*. Addunt etiam Commentarium in *XII. Prophetas*, qui rectius superiori Gvilelmo adscribitur. Dominicanum facit Pitseus solus, quod & ipsum suspectum visum Jacobo Quetif Tom. 1. pag. 488.

Gvilelmus Messelechus, supra *Massetus*.

Gvilemus Milverleius Anglus Philosophus Oxoniensis circa Annum 1350. Scripsit *in universalia Porphyrii*, *de Propositione*, *Sophismata* & *super sex principiis* Gilberti Porretani. Vide Baleum & Pitseum p. 477.

Gvilelmus Minandi Medicus apud Cardinalem Saluciarum, deinde Monachus domus Majoris Carthusiæ, ad cujus quæstiones respondit Joannes Gerson in opusculo de Religionis perfectione & moderamine, quod exstat Tom. 2. editionis novæ Dupinianæ p. 682. seq.

Gvilelmus Minorita, supra *Gvil. Constantiensis* Episc.

Gvilelmus Othonis I. Imp. filius, Archiepiscopus *Moguntinus* ab Anno 954. ad 968. de quo Nicolaus Serarius libro IV. Tomo 1. rerum Moguntinarum G. Christiani Johannis p. 433. Ex ejus Chronico verba quædam affert Trithemius in Chron. Hirsaugiensi pag. 32. quibus Gvilelmus ipse testatur se in Moguntina sede A. 954. Friderico Archiepiscopo successisse.

Gvilelmus Monachus Historiæ novellæ conditor infra *Gvilelmus de Nangis*.

Gvilelmus de Monserrat, sive de Monteserrato Cataloniæ ac Tarraconis, scripsit *Commentum super pragmaticam sanctionem Caroli VII.* Galliæ Regis Anno 1439. de potestate Generalis Concilii ac de Episcoporum electione. De intellectu regulæ Basileensis Concilii circa

V 2 hanc

hanc electionem. De reservationibus per Papam ex rationabili causa factis. Et de Regia prærogativa in electivis dignitatibus. Prodiit Parif. 1514. 4. una cum Cosmi Guymier glossis in eandem Sanctionem: ac deinde in opere Parisiis 1666. fol. edito cui titulus: Caroli VII. Francorum Regis Pragmatica sanctio cum glossis Cosmæ Guymier, & additionibus Philippi Probi. Accedunt historiæ Pragmaticæ Sanctionis & Concordatorum: Annotationes & supplementa veterum Instrumentorum a Francisco Pinssonio. Ejusdem Guilelmi tractatus *de successione Regum, & præcipue Galliæ*. Lugd. 1519. fol. Tubing. 1625. 4. & in Oceano Juris, sive tractatu tractatuum T. XVI. p. 178.

Gvilelmus de Monte Lauduno sive Laudinio, Doctor Decretorum Tolosanus atque Abbas Monasterii novi Pictav. Ord. Bened. circa Annum 1310. ac deinceps & adhuc 1346. Scripsit *lecturam in librum sextum Decretalium: Apparatum constitutionum Clementis V.* & *super Extravagantes Johannis XXII.* atque *in Decretales*. Denique *Sacramentale* sive *librum de Sacramentis* ad carissimum filium Pontium de Villamuro. Vide Baluzium ad Petri de Marca Concordiam VI. 4. & Oudinum Tom. 3. pag. 966. seq.

Gvilelmus de Montibus sive *Montanus*, supra *Gvil. Leycestrius*.

Gvilelmus Montiojus nobilis Anglus præfectus Tornacensis, circa Annum 1513. cujus Epistolas laudat Pitseus p. 857. Ad hunc & filium ejus Carolum Montiojum Erasmi litteræ, quibus etiam Adagia sua inscripsit.

Gvilelmus Musicus apud Anonymum Mellicensem cap. 106. intelligitur Gvilelmus Hirsaugiensis de quo supra.

Gvilelmus de Nangis sive *de Nangiaco* Monachus S. Dionysii in Gallia Ord. S. Benedicti scripsit *Chronicon* ab Orbe condito usque ad Annum 1300. Fragmentum ex ejus Chronico rerum Gallica-

rum ab Anno 977. ad 996. in P thœi scriptoribus XII. Parif. 1 & Frf. 1594. 8. pag. 510. 516. nuationem Chronici *Sigeberti* G censis ab Anno 1113. usque ad 1300. edidit Dacherius T. XI. f pag. 405. (editionis novæ To pag. 1. 54.) cum subjuncta *Anon* duorum Continuatione ab Ann ad 1367. ibid. pag. 54. 140.

Gesta Ludovici Noni, *Francor gis* ab Anno 1226. & filiorum e lippi Audacis & Roberti, edit tro Pithœo inter XI. Scriptor 1596. fol. pag. 400. & deinde cum Codice MS. ab Andrea du Tom. V. pag. 326. 406. In extr bri auctor meminit etiam Cano nis Regis, quæ facta est An. 12 ma solennibus nobilitata ceri Vide Menagiana Tom. 2. pag. 4. pag. 153. Bulæum hist. Acad rif. Tom. 3. pag. 529. Jac. Ec Biblioth. Dominican. Tom. 1. p

Gvilelmus Litle, hoc est ut appellatione Baleo III. 53. *Petit* seo pag. 270. & Lelando cap. 17 *vus*, Brillendunensis sive Bridl Provinciæ Eboracensis, Canoni gustinianus *Neubrigensis* sive Neu sis, seu Novoburgensis in Angli functus An. 1208. ætat. 72. C tarium ejus *in Cantica Canticor.* to Abbati Bellolandiensi dicatu Lelandus Baleusque & Pitseus rant. Sed maxime clarum Gvil men reddunt libri V. *de rebus sui temporis* (*a*) ad Edmundur tem Rievallensem ab Anno 10 ligentius ab Anno 1135. quo s testatur ad 1197. quorum post mi Sylvii edit. Antvv. 1567. 8. melinianam in rerum Angli scriptoribus, Heidelb. 1587. fo 496. integrioremque (*b*) & no nis Picardi illustratam, Parif. melior est Thomæ Hearne (*c* Oxon. 1719. 8. 3. Volum. qui et

(*a*) Veridicus auctor Polydoro Virgilio: adde Vossium pag. 452. seq.

(*b*) Vide Caveum.

(*c*) Bibl. Angloise Tom. VII. p. 174

s Gvilelmi hujus, antea ineditas it. *Libros duos de Regibus Anglo-* eterea laudant Baleus, Pitseusque sius, necdum quantum memini m prolatos.

elmus Noelleti, Gallus, Cardina- An. 1394. obiit Avenione. De izius in Papis Aven. Tom. I. pag. eq. Huic a Clemente VII. An. commissum est examen quod Ni- Eymericus Inquisitor Aragonen- nter composuerat adversus erro- ymundi Lulli.

elmi Normanni in Philosophiam, enetiis teste Tomasino pag. 28.

elmus Northonus Anglus, Ord. Mi- Cœnobio Coventriensi, circa 1403. condidit indicem seu re- um locuples in *Nicolai Lyrani* ad Vetus & Novum Testamen- sive, ut legas apud Baleum X. anum *copiosissime tabulavit*. Ejus- epertorii mentio apud Pitseum 77. Waddingum p. 154. &c.

elmus Nottinghamus Anglus, ex ico Eboracensi & Theologo Oxo- Provincialis Ord. Minor. in An- iit An. 1336. *Concordiam quatuor listarum* a Clemente *Langhtono* cœ- perfecit libris XII. scripsitque *ntarios & Quæstiones in Evangeli- In Epistolas Pauli omnes. In IV. ententiarum. Lecturas SS. Scriptu- Quæstiones ordinarias. Replicatio- Distinctiones Theologicas*. Librum *e Christianorum. De obedientia. um libros duos in Evangelia per* Vide Baleum V.45. His Pitseus 33. & Waddingus pag. 155. ad- *æstiones de Oratione*. *Regulam vi-* & librum *contra Pelagium*.

elmus Occamus sive *Ochamus*, Ord. *Joannis Duns* sive *Scoti* discipu- ue deinde oppugnator subtilis: us *Nominalium* (*a*) & signifer *llarum*, *Fraticellorumque*, *Pauper- hristi* (*b*) adversus Joannem XXII. tium, ambitionemque Pontificis Rom. convellentium, clarus circa An- num 1330. defunctus Monachii, cum a Papa proscriptus apud Ludovicum Ba- varum asyli tutamen reperisset, Anno 1347. 10. April. *Venerabilis inceptor* & *Doctor Singularis*, & *Invincibilis*. De scriptis ejus, quorum plura Goldastus in Monarchia Imperii curavit recudi, diligenter & accurate post Labbeum, H. Warthonus & Rob. Gerius ad Ca- veum. Vide sis etiam Lelandum cap. 326. Baleum V. 18. Pitseum pag. 457. Trithemiumque cap. 563. (qui refert celebre ejus dictum ad Ludovicum: *O Imperator, defende me gladio, & ego de- fendam te verbo*.) Jac. Gaddium Tom. 2. pag. 122. seq. Præcipue vero Lucam Waddingum in Bibliotheca & Annali- bus Ord. Minor. Est mihi in manibus *Dialogus* Gvilelmi Occam excusus Lugd. 1494. seu potius 1495. fol. apud Joan- nem Badium Ascensium, qui in partes tres dividitur, *Opus* judice Seldeno I. 10. de Synedriis p. 228. *ingeniosissimum, & doctissimum, nec unquam satis lauda- tum, quod & forsan inter ea quæ de po- testate Ecclesiastica seculis superioribus con- scripta sunt, primas tenet*. In parte *pri- ma* in plures tributa libros subtiliter disputatur de hæresi & jure de ea co- gnoscendi, ac speciatim si Papam de ea graviter diffamari contingat. Atque u- trum expediat totum Orbem Christia- num uni subesse homini, & cuiquam scripturæ non Canonicæ fidem simpli- cem habere, & de jure Imperatoris in Ecclesiasticos atque in ipsum. Pontifi- cem, & num Cardinalibus in hæresin lapsis jus eum eligendi ad Romanos re- vertatur. *Secunda* pars tota est opposita hæresi Joannis XXII. Papæ 1. quod ani- mæ beatorum ante Judicium non visu- ræ sint *Deum facialiter*. Denique pars *tertia* in novem tractatus & in plures divisa libros, potestatem Pontificis, & Conciliorum quoque: obtrusaque Ec- clesiæ præter sacrarum litterarum au- ctoritatem & definitive credenda, impo- sita

3. Jacobus Thomasius diss. de Doctoribus cis Latinis Lips. 1676. §. XVII. seq.

(*b*) Bzov. ad An. 1323. num. 10.

ſita capita : ac denique de juriſdictione in ejus perſonam concludit quod Papa non majorem ſibi poſſit poteſtatem arrogare quam Chriſtus ipſe & Apoſtoli qui inferiores ſe geſſerint Imperatore & Judicibus ſæcularibus, quantum ad juriſdictionem coactivam attinet. Dialogo huic ſubjicitur *Opus nonaginta Dierum* capitulis CXXIII. in quibus multa pro *Michaele Cæſenate*, Joannis XXII. altero adverſario, de quo infra, ſuo loco, ſicut etiam de *Henrico de Zemeren*, qui prolixiores Occami diſputationes in Compendium redegit. * Scriptoris hujus in Romanos Pontifices virulenti laudes in ore Fabricii ſuſpectæ jure meritoque a viris doctis habendæ ſunt. Scribit referri a Trithemio celebre ejus dictum ad Ludovicum Bavarum. Refert quidem Trithemius, ſed non laudat ; ait enim perfugium quæſiviſſe illum ad Imperatorem, quem ut ſibi alliceret, affatus eſt : *O Imperator defende me gladio ; & ego defendam te verbo*. Quid in hoc dicto magnifici agnoſces prudens Lector ? De ſcriptore hoc egregie effatus eſt vir quidam doctrina æque ac dignitate Eccleſiaſtica ſummus apud authorem catalogi Bibliothecæ Vindobonenſis civicæ pag. 151. *Nullus umquam ſcriptor S. Matri Eccleſiæ adeo ſe ſimul amore & odio dignum reddidit, ac iſte Occamus. Dum Theologica ſcribit, nemo melius ; dum contra Eccleſiam, virulentior nemo*.

Occami Centiloquium Theologicum in lucem prodivit aliquandiu ante Lugdunenſem editionem anni 1496. quam unam profert Warthonus in append. ad Caveum ; nam in Bibliotheca Civica Vindobonenſi exhibetur opus idem Lugduni anno 1494. vulgatum.

Gvilelmus Odo, Honden, Hottun, ſeu *de Odone*, Anglus, Ordinis Prædicatorum, & deſignatus A.C. 1297. Archiepiſcopus *Dublinenſis*, intra anni ſpatium defunctus. Scripſit *de immediata viſione Dei*. *De Unitate formarum*. & *Super IV. libros Sententiarum*. *In tres libros Ariſtotelis de anima*. *Orationem de jure Regis Angliæ ad Scotiam*. *Lecturas Scholaſticas*. Vide Baleum IV. 74. P pag. 383. ſeq. Lelandum cap. 3 cobum Waræum de ſcriptoribus niæ lib. 2. pag. 121. & Hibernia pag. 110. Jacobum Quetif Tom. 459. ſeq. & 385.

Gvilelmus de Oona, infra, *Gv Verus*.

Gvilelmus de Oppenbach, T cus, Theologiam docuit Pariſiis ſæculo XIV. Ejus *Quæſtiones* Par Coloniæ *diſputatas*, Commentari *IV. libros Sententiarum*, & S memorat Trithemius cap. 683. E. & c. 135. illuſtr. German.

Gvilelmus Abbas *Orbacenſis* A. ſcriptor *Actorum translationis S.* Archiepiſcopi Remenſis, defunct 688. Exſtant apud Edmundum ne Tomo 6. monumentorum p. ſeq.

Gvilelmus Pachentonus, ſive *dunus*, (Packington) Anglus, a in Hiſtoricis Latinis memoratur, quam Gallice ſcripſit circa Annum clarus, *Acta quinque Angliæ R* Johanne ad Ricardum II. ſub q xit, & *geſta Principis ſui*, *Eduar gri*, Eduardo III. geniti, cujus ac theſaurarius fuit. Vide Lelanc 402. Baleum VI. 68. & Pitſeum 530.

Gvilelmus Paghamus, ſive *de* aliis *de Pagula*, ſive *Paganerus* glus, Carmelitarum Prior atq ſcopus circa Annum 1280. in H Midenſis, ſcripſit, Lelando ca teſte, *de perfectione Intellectus*. *titia actuali*. *De veritate formali* Baleus IV. 52. & ex eo Pitſeus addit : *De ente rationis*. *Lecturam libros Sententiarum*. *Placita The Quæſtiones ordinarias*. *Conciones res*. Fallitur Alegrius, qui in p Carmelitici decoris pag. 270. mum Pagamum An. 1280. Epi diſtinguit a Gvilelmo Paganero ait vixiſſe Anno 1350.

Gvilelmus Paris, Anglus, Ar conus, cujus *Commentarios in*

liſſe ſe in Regis Eduardi ſexti :ca teſtatur Baleus XII. 73. ıtriuſque Inſtrument. libros il- , incerta fide traditur apud Pit- g. 857.

nus Arvernus, Theologus, Phi- ſubtilis ac Mathematicus, & › 1228. ad 1249. Epiſcopus *Pa-* . Laudes ejus atque epitaphium Sammarthani Tom. I. Galliæ ıæ pag. 444. ſeq. & Oudinus II. pag. 101. *Cenſura deteſtabi- orum* ab eo promulgata Anno gitur in Bibliotheca Patrum e- ;dunenſis T. XXV. p. 329. O- s in duas tributa Partes junctim Johannes Dominicus Trajanus, :anus, Venetiis 1591. fol. quæ :o Tomo 1. pag. 409. ſeq. re- . Emendatiora & quatuor ſcri- :upletiora dedit Bartholomæus ıs, Aureliæ 1674. fol. (*a*) duo- uminibus. Illa quatuor ſcripta gentinæ pridem A. 1507. in lu- :a: Liber *de S. Trinitate & at- Divinis*. *De anima*. *De Pœni- ovi* tractatus ſupplementum. & *tione beneficiorum* Eccleſiaſtico- uæ plura eodem tempore in u- ıminem conferenda eſſe negat. beneficiis liber ex veteri editio- ſ. 1490. 4. fuit in Bibliotheca ıa, quæ hodie eſt S. Genovefæ iber *de Rhetorica Divina* lucem Pariſiis 1516. 8. & ex antiquio- one ſine loco & Anno itidem ım S. Ephræmo de compunctio- is, aliiſque. Partem ſecundam ım hujus Gvilelmi Pariſ. 1517. ı publici fecit Antonius Sylve- (*b*) & in operis nuncupatione ium vitæ ejus præmiſit. Librum *& legibus*, qui in editionibus ribus ducit familiam, laudat de Alliaco contra Aſtrono- ſitus inter Johannis Gerſonis o- omo 1. editionis novæ pag. 779. nius cap. 480. inter ſcripta hu-

jus Gvilelmi etiam memorat, quæ in editionibus deſiderantur, *Epiſtolas* ad diverſos, librum *de dæmonibus*, *de clauſtro animæ*, *de dono ſcientiæ*, *de profeſſione novitiorum*, *de bono & malo*, *de primo principio*, & Commentarios *in Pſalterium*, *in Proverbia* Salomonis, *in Eccleſiaſten*, *in Cantica Canticorum*, & *in Evangelium Matthæi*. Ex his Commentarii *in Cantica* atque *Eccleſiaſten* MSti in Bibliotheca Longipontana diœceſeos Sveſſionenſis, teſte Oudino Tomo 3. pag. 103. Commentarius autem *in Matthæum* typis etiam exſcriptus exſtat, ſi vera eſt Viri docti conjectura, Gvilelmo Pariſienſi adſcribendum eſſe, qui legitur inter *Anſelmi* Cantuarienſis opera, quanquam in aliis Codicibus tribuitur Petro *Babioni*, ut dixi Tomo 1. p. 113. & 161.

De *Sermonibus* vide quæ dicentur in *Gvilelmo Peralto*, Lugdunenſi. De *Dialogo de VIII. Sacramentis* dictum in *Gvilelmo Bauſeti*. * Non alterius Guilelmi, quam hujus ſunt partes duæ operis de univerſo, quæ duobus ſejunctæ Codicibus exhibentur inter Codices MSS. latinos 305. & 306. Bibliothecæ Venetæ S. Marci, in quibus hæc lego: *Guiglielmi de Alvernia Epiſcopi Pariſienſis pars prima de univerſo*. *De univerſo pars ſecunda*, *ſcilicet a capite de nobilitate & excellentiæ ſcientiæ; de univerſo ſpirituali ad finem*.

Gvilelmus Pariſienſis ab Anno 1304. ad 1320. Epiſcopus. Supra, *Gvilelmus Bauſeti*.

Gvilelmus Pariſienſis, ſupra, *Gvilelmus de S. Amore*. Hujus videtur tractatus *contra exemptiones*, MS. in Bibliothecis Angliæ. Vide Oudinum Tom. 3. pag. 103.

Gvilelmus Pariſienſis, Ordinis Prædicatorum, Generalis Quæſitor Fidei in Regno Franciæ, & Philippi Pulchri, Regis Confeſſarius circa Annum 1306. Hujus *Acta*, ut Inquiſitoris *in cauſa Templariorum*, MSta memorat Labbeus pag.

urnal des Savans A. 1677. pag. 27.

(*b*) De hoc Sylveſtro Launojus Hiſt. Gymnaſii Navarr. Tom. 2. pag. 646. ſeq.

pag. 13. Biblioth. MSS. & Jacobus Quetif Tomo 1. pag. 519. Laudatur & ejus *Tabula Juris*, sive *Repertorium breve ad inveniendum facile in Decreto & Decretalibus quæcunque notabilia*. Eidem tribuitur a Raynaudo & aliis, præsertim ab eodem Quetif Tomo 1. pag. 518. & Tomo 2. pag. 169. *Dialogus de Sacramentis* editus inter Gvilelmi Arverni Episcopi ab Anno 1228. Parisiensis opera: Sed is rectius refertur ad Gvilelmum, qui Parisiensis Episcopus fuit ab Anno 1304. ut supra in *Gvilelmo Bauseti* dicere me memini.

Gvilelmus Parisiensis, S. Theologiæ Professor Parisiis educatus, Ordinis Prædicatorum circa Annum 1485. Hujus est *Postilla super Evangelia Dominicalia* secundum sensum litteralem juxta Concordias Evangelistarum. *Postilla super Evangelia de Sanctis*. *Postilla in Epistolas* de tempore & Sanctis & pro defunctis: nec non de passione Christi & de planctu Virginis Mariæ. Prodiit Ulm. 1486. imo Basileæ eo anno Parisiis 1509. Argentorati 1513. & 1521. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 868. cujus judicio scriptor est solidus, gravis, & sensum litteralem perpetuo consectatur. Usus est sermonibus Gvilelmi Lugdunensis, de quo infra in *Gvilelmo Peralto*. * *Fratris Guillermi postillam*, quam Maittaire in indice annalium typographicorum ambigit num tribuenda sit Guillelmo Parisiensi Episcopo credo potius ad hunc pertinere, nec aliam esse, quam ex illis unam hic a Fabricio indicatam. Eodem vero Maittaire teste prodiit opus istud Coloniæ in fol. An. 1481. & Argentorati An. 1486. 1493. Norimbergæ 1488. & alibi sæpe.

Gvilelmus Parvus, supra, *Gvil. Neubrigensis*.

Gvilelmus Pastrengus, sive Pastregicus, Veronensis, discipulus *Oldradi de Laude*, Jurisconsulti, Causidicus atque inde Judex & Procurator communis Veronæ, idem Petrarchæ præceptor & amicus, clarus circa A. 1330. scripsit librum *de Originibus rerum*, editum Ve-
net. 1547. in quo de scriptis
illustrium, ordine litterarum
datoribus urbium, de primis i
minibus, de inventoribus re
primis dignitatibus, deque i
instructionibus differit. Vide
eruditorum Italiæ Tom. XV.
seq. Vir celeberrimus Bernardus
faucon in Diario Italico pag. 4
mus Pastrengus de Viris illust
in Dominicanorum Bibliotheca
nis & Pauli, Venetiis. *Erat*
chæ Magister, cujus ille freq
sine laude meminit. Estque opusc
illo ævo, perutile, multi scriptores
libri non noti ibidem memorant
vero in quodam Bibliopolio incid
dem Panstrengicum Venetiis ca
1547. *At perinde ignotus est et*
tiis, ac si nunquam vidisset li
hæc mendis infinitis fœdatus, ut
sententia eruatur, hiulcus &
multis, ita ut operæ pretium d
lum ad duos Romanos Codices
& auctum typis iterum dare in
dota. Quod nondum præstitit
liis maximisque in rem littera
ritis venerabilis, daturus est,
proxime in opere quod jam
risiis subjecit, inscripsitque
cam Bibliothecarum novam.
Pastregici libro MS. loquens
Philippus Tomasinus in MS.
carum Venetarum pag. 27. s
Ordine alphabeti contextum hoc
initium ab Anaximandro Philos
bertinum Mussatum refert Priape
se, notans carmina quædam
de quibus dixi Tom. 1. pag. 4

Gvilelmus Pepinus, aliis viti
cus, Ebroicensis Gallus Ord.
Seculi XVI. initia, scripsit *Ex*
in Genesin, quam pro inedita h
bertus Gerus ad Caveum An.
typis exscriptam sæpius post
primam Paris. 1528. 8. *Expos*
xodum similiter ut in Genesin
quadruplicem persequens, ibid
Vide Possevinum pag. 710. A
& Jacobum Echardum Tom.

thecæ Dominicanorum pag. 87. ubi & de scriptis Gvilelmi hujus aliis, *Speculo aureo super Psalmis VII. pœnitentialibus*, Paris. 1519. 8. Opusculo *de Confessione*, *de quatuor peccatis*, *cordis*, *oris*, *operis & omissionis* : *de contritione*, *de satisfactione* ibid. 1530. 8. &c. Obiit in patria An. 1532. * Omisit hic Fabricius hujus viri *sermones Adventuales*, & *secreta secretorum*, quo sub titulo conciones aliæ de Sanctis aliisque continentur. Prodiit liber iste in 8. sine loco An. 1525.

Gvilelmus Peraldus, rectius *Peraltus*, (Perault, Peyrauta, *de Petra alta*) Ord. Præd. defunctus ante Annum 1250. & Archiepiscopis *Lugdunensibus* (*a*) vel suffraganeis Archiepiscopi præter rem accensitus. De illo S. Antoninus Florentinus summæ Histor. tit. 23. c. XI. §. 2. Tom. 3. pag. 682. *Sermones prædicabiles multi ediderunt solennes ipsius Ordinis*, & *primo* Gvilelmus Peralt, Gallicus. *Hic edidit* Summam de vitiis & virtutibus, *Prædicatoribus utilem* : *multosque* Sermones de Epistolis & Evangeliis Dominicalibus *per totum annum*, & *librum* de eruditione Religiosorum. Hic liber quem MS. pag. 191. Sanderus hoc titulo memorat, ab aliis *de institutione religiosorum* inscribitur, sæpiusque editus est sub falso nomine *Humberti* : sed Peralto asseritur a Jacobo Quetif Tom. 1. pag. 134. Tractatum *de professione Monastica* idem Tom. 2. pag. 334. docet Peralto tribui in Codicibus MSS. licet *Joanni Gessen* Abbati Benedictino alii eum malint adscribere. Summa *de vitiis* septem capitalibus & *de virtutibus* in novem partes tributa, sæpius prodiit post editionem Colon. 1479. etiam Summarium ejus auctore *Jacobo* de Voragine, Basil. 1497. 8. *Gvilelmo de Brocia*, Archiepiscopo ab Anno 1258. ad 1269. Senonensi præter rem tribui ab Oudino & aliis, probat idem Quetifus Tom. 1. pag. 133. Similiter docet *Sermones de tempore super Evangelia & Epistolas* de Dominicis, Quadragesima & festis Sanctorum per annum, sub *Gvilelmi Parisiensis* Episcopi, Tubingæ 1499. 4. atque alibi, & novissime tomo secundo Operum Guilelmi Parisiensis, Aureliæ 1674. fol. editos, ad Peraltum potius referri, eique ex fide Codicum relinqui debere, de quo vide etiam Oudinum Tom. 3. pag. 102. Auctorem horum sermonum sub *Gvilelmi Lugdunensis* nomine laudat *Gvilelmus Parisiensis*, *Dominicanus* Postilla in Epistolas & Evangelia, scripta circa An. 1485. de qua supra pag. 460. Librum *de regimine Principum Thomæ Aquinati*, atque expositionem Professionis sive Regulæ S. Benedicti, *Gvilelmo Pictaviensi* perperam tribui Peraltoque eripi, ab eodem Quetifo demonstratum.

Gvilelmus cognomento *Peregrinus* apud Baleum III. 45. & Pitseum pag. 266. Vossiumque pag. 441. sed Lelando cap. 201. *Gvilelmus de Canno*, gente Anglus qui circa Annum 1200. ad Hubertum Cantiorum Archiepiscopum & Stephanum Turnham Capitaneum scripsit carmine *Richardi I.* Angliæ Regis *hodœporicon*, sive iter & expeditionem in Sultanum Babyloniæ & Saracenos.

Gvilelmus Petit sive *Parvus*, supra *Gvil. Neubrigensis*.

Gvilelmus Petri de Godino, Bajonensis Ord. Præd. ex Theologo Parisiensi 1312. Cardinalis & An. 1317. Episcopus Sabinensis defunctus An. 1336. Præter opusculum *de nuptiis Christi Domini & Ecclesiæ*, & *Sermones* multos quos memorat Ughellus Tom. 1. pag. 174. scripsit tractatum *de Potestate Papæ & Prælatorum Ecclesiæ* quem MS. in Biblioth. Sangermanensi Cod. 294. Cangius evolvit.

Petrus Gvilelmi sive *Gvilelmus*, de quo supra in *Gvilelmo Bibliothecario*.

Gvilelmus Petroburgensis Monachus Benedictinus Lelando c. 241. *Burgensis* ubi

(*a*) Trithemius cap. 484. tantum *Lugdunensem* vocat, de Archiepiscopatu tacet. Tribuit illi quoque commentarios *in IV. libros Sententiarum* de quibus silent alii, & tanquam diversum cap. 508. ingerit *Gvilelmum Peralt*.

bi *Commentarios* ejus *in Cantica*, *librum partium* & *Evphrastica* commemorat, *Euphrasticam Expositionem* vocat Baleus III. 22. ex Bostono Buriensi, additque initium ex Ecclesiastæ I. 9. *Quid est quod fuit? id ipsum quod futurum est*. Præterea idem Baleus, & ad Annum 1188. pag. 252. Pitseus, *Homilias* & *Distinctiones Theologiæ*, incip. *alpha prima Græcorum littera*, & *interpretationes vocabulorum* S. Scripturæ. Incip. *Abraham dicitur ab Abba*.

Gvilelmus Pictavinus sive *Pictavensis* Luxoviensis sive Lexoviensis Archidiaconus consignavit *Guilelmi I.* (*a*) Conquæstoris, Angliæ Regis, cujus Capellanus fuit, *gesta* scripta post Annum 1066. & ex MS. Cottoniano edita in Andreæ du Chesne Normannicis Paris. 1619. fol. pag. 178. 213. sed ab initio & in fine mutila. Laudant Gvil. Gemmeticensis VII. 44. atque Ordericus Vitalis lib. 3. Hist. Eccles. pag. 503.

Gvilelmus Pictavensis nescio an idem cum superiore, cujus tractatum *de professione Monastica* MStum Cangius evolvit, in Bibliotheca S. Germani de Pratis, Codice 400. De Guilelmo Abbate Pictaviensi Trithemius II. 126. de illustr. Benedictinis.

Gvilelmus de Saliceto, *Placentinus*, Medicus circa Annum 1240. vel ut Trithemius cap. 479. circa Annum 1270. scripsit de *universali Medicina* libros IV. sive *summam Conservationis* & *Curationis* Venet. 1489. fol. Lips. 1495. fol. Ejus *Chirurgia* Venet. 1502. & 1546. fol. inter alios scriptores ejusdem argumenti.

Gvilelmus de Podio Laurentii, Scriptor *Chronici* super Historia negotii Francorum sive bellorum adversus Albigenses, ab Anno 1099. ad 1271. quod actum est in Provinciis Narbonensi, Albiensi, Ruthenensi, Caturcensi diœcesibus, pro tuenda Fide Catholica, & pravitate hæretica exstirpanda. Laudatur a Bernardo Gvidonis ad Annum 1264. & 1271. editumque est a Gvil. Catello in histo-ria Comitum Tolosanor. Tol fol. & ab Andrea du Chesne de rebus Francor. pag. 666. 7

Gvilelmus de Lonveignis, E Canonicus, & ex Abbate Cl atque inde Cuissiacensi, Abbas *Præmonstratensis* diem obiit A Hic *statuta Ordinis sui* recogno quatuor Distinctiones digessit. V nis le Paige Bibliothecam Pr pag. 936. sq. & statuta illius seq. 784. seq.

Gvilelmus Præpositi seu Des Catalanus JCtus circa Annu cujus hæc MSta fuere apud A Augustinum: *De privilegio mil pace & tregua*, ad consiliario bos homines Barcinonis. *Alpha ris patrii*. Vide Nicol. Antoni 2. Bibl. veteris Hispanæ p. C

Gvilelmus cognomento *Procur* de supra *Gvil. Egmondanus*.

Gvilelmus de Quercu, Vir cel sæculi XV. exitum sed XVI. quo hæc magnifica, in appe Trithemium de S. E. cap. 2 *mus de Quercu Doctor Theologus hac nostra tempestate cæteros in mortales consilio, moribus, sacr quiis eminentissimus: qui dum lorum majestas horrifico summi I Anglorum, Hispanorumque insu troci bellorum apparatu premeret suo consilio & sana animi sentent rum angustiis & necessitati ben occurrit. Hic nempe Alpes tra Pisanam accessit ad urbem, ubi & Cardinalium Episcoporumque* (*An.* 1511.) *super re Gallica, to bellorum prodigio differentem s nimi sagacitate corroboravit, tant cilii partes sibi vendicavit emin Nec minori in populo ad Divi subeunda utitur eloquio. Tanta sententiarum gravitate & Divin filiorum cognitione excultus, ut mortalium mores, barbarosque p cili componat eloquio, ad nitidam mi Creatoris agnitionem, benign*

(*a*) Inter Duces Normanniæ, hic Gvilelmus II. inter Angliæ Reges Gvilelmus I.

culis, *gestu moderato*, *& similitu-*
jucundis facile reducat. Diversi
:, & paullo juniores *Camillus*
; de quo Jovius in elogiis, *Lud.*
us Bathoniensis de quo Colome-
Gallia Christiana pag. 38. *Josc-*
uercetanus, de quo Bibliotheca-
iedicarum scriptores: *Leodegarius*
u cujus stylo tum alia tum vi-
.driani Turnebi traditam habe-
Nicolaus Querculus scriptor hexa-
.m moralium: *Andreas a Quer-*
k. de quo idem Colomesius pag.
dreas Quercetanus de historia o-
Gallica præsertim meritissimus.
ius Quercetanus Medicus: *Lauren-*
Quercu, Gandavensis, *Simon a*
&c. * De hoc viro judicium i-
lit Jacobus Volaterranus in Dia-
mano ad An. 1481. *Orationem*
' die Pentecostes coram Pontifi-
illermus de Quercu natione Britan-
'*principis sui orator ad Pontificem*
elitarum ordine. Oratio nec inepta,
mvis ab externo barbare pronuntia-
etiam a celebritate aliena adeo ut
ommendaretur.

lmus Radingius, Barthoniensis
, Carmelita & Doctor Theolo-
m. circa Annum 1312. a Baleo
& Pitseo pag. 403. traditur scri-
aminationes templariorum & *Que-*
rdinarias. His ab Alegrio pag.
.untur *Lecturæ Theologicæ* & Ser-

'*mus de Rajotto*, supra Gvil. *de*

mus de Ramesey, *Ramesiensis*
mesoganus, Anglus monachus &
ı Croylandiæ sive *Crulandiæ* Cœ-
). Guthlaci Ord. Bened. obiit
lo. atque auctor habetur *deflo-*
de vita & moribus Philosophorum
nquam dubitat Lelandus c. 186.
endis Ethnicorum scriptis ad ami-
m Guthlacum. *De vita* & *mor-*
is Waldelphi libri, partim solu-
me partim carmine hexametro.

le clariss. Heumanni Acta Philosophor.
. 297.

Atque itidem carmine, Vitæ *S. Guth-*
laci defuncti An. 714. (*b*) *S. Neoti*,
confessoris: *S. Edmundi* Regis Ostroan-
glorum & Martyris, nec non Vitæ *S.*
Birini Romani, Episcopi Hydropolita-
ni sive Durocastrensis (Dorcestriensis)
& Confessoris *S. Fredemundi* Regis ac
Martyris: & *de translatione veteris Ec-*
clesiæ Sarisberiensis. Quæ MSS. in An-
gliæ Bibliothecis notavit Polycarpus Ley-
serus in historia poeseos medii ævi pag.
438. atque Oudinus Tom. 2. p. 1580.
Præter hæc apud Baleum III. 9. & Pit-
seum pag. 241. seq. etiam memorantur
quæ prosa idem Gvilelmus composuit.
De vita *S. Noeti* & translatione. De
comitissa *Juditha*. Super *Bedam* de tem-
poribus & super *Isidorum* de computo.
De gestis sui Cœnobii. *De gestis antecess-*
sorum Waldelphi, Comitis Nortabrino-
rum Aconensium & Venantodunensium.

Gvilelmus Reid sive *Redeus*, Anglus,
conditor Maridunensis Bibliothecæ, at-
que Astronomus pro suis temporibus
insignis ac denique Episcopus Cicestrien-
sis. Scripsit *Tabulas Astronomicas* illa-
rumque *Canones*. Vide Lelandum cap.
365. Baleum XI. 13. Pitseum p. 857.
seq. Continuavit etiam *Chronicon Ri-*
chardi Pictaviensis, Monachi Cluniacen-
sis ab An. 1190. ad 1367. Vide Bibl.
Bremensem T. VII. p. 939.

Gvilelmus Redonensis. Supra *Gvil. Cel-*
donensis.

Gvilelmus Abbas *Remensis*: infra *Gvil.*
S. Theodorici.

Gvilelmus Remingtonus Baleo VII. 14.
& Possevino *Rimston* vel *Rimyngton*,
Anglus Ord. Cister. Theologus Oxon.
circa Annum 1390. Scripsit *Conclusiones*
XLV. contra Wiclefistas. Contra eosdem
Dialogum inter Catholicum & Hæreti-
cum. Tractatum *ad quendam Anachore-*
tam. Vide Pitseum pag. 553. & Vi-
schium Biblioth. Cisterc. pag. 136. Ba-
leus alia quoque *carmine* & prosa ab
hoc Gvilelmo scripta testatur.

Gvilelmum Rievallensem Monachum

X 2 Or-

(*b*) Vide supra Tom. 2. pag. 157. ubi de *Feli-*
ce Croylandensi.

Ordinis Cisterc. scriptorem *Chronici* sive *Historiæ miscellæ*, *Anglorum* præcipue, ad Ealredum Rievallensem Abbatem faciunt Baleus II. 92. Pitseus p. 223. Vischius in Bibl. Cisterc. p. 136. ut tanto minus sit Vossio dandum vitio quod idem tradidit II. 51. de Hist. Latinis. Audiendus tamen Oudinus, qui Tom. 2. p. 1123. docet Ealredum in Abbatia Rievallensi successisse Silvano An. 1198. itaque Gvilelmus iste quem Baleus ex Joanne Hagustaldensi narrat obiisse An. 1146. non potuit Ealredo illam Abbati dedicasse, neque eam deducere ab Anno 1066. ad 1198. In MS. Codicibus hæc Historia rectius tribuitur *Gvilelmo* Canonico Noviburgensi, de quo supra in *Gvil. Neuburgensi*.

Gvilelmus Rimston, supra *Gvil. Remingtonus*.

Gvilelmus Rishangerus Anglus, Monachus S. Albani, defunctus An. 1312. auctor continuationis Chronici *Matthæi Paris* ab Anno 1259. ad 1273. quæ ad calcem illius post editiones Lond. 1571. & Tigurin. 1606. prodiit ex recensione Gvil. Watsii Lond. 1640. & 1684. fol. Præter hanc Continuationem Rishangero apud Baleum IV. 94. tribuuntur: *Chronicorum* opus, cujus initium: *Sunt quædam vetustatis indicia*. Liber *de jure Regis Anglorum ad Scotiam*. *De electione Scotorum Regis*. *Annales Eduardi I. De Joanne Balliolo Rege*. *De bellis Levves & Evesham*. Adde Pitseum pag. 403.

Gvilelmi Archiepiscopi per XXXII. annos *Rothomagensis* Anno 1110. defuncti Epitaphium exstat apud Ordericum Vitalem lib. XI. pag. 839. Alius de quo supra, *Guilelmus Dunelmensis*.

Guilelmus Rothvvellus Anglus Ord. Præd. circa Annum 1360. auctor postillarum *in lib. Judicum*: in *quatuor libros Regum*, in *Psalterium*, in *Ecclesiasticum* & *in Epistolas Pauli*, excerptis ad Timoth. Titum, Philem. & Hebræos. Scripsit præterea *in IV. libros Sententiarum*. *Quæstiones* Scholasticas, *Sermones* quoque complures. Et quædam Philosophica, de principi
ræ, de potentiis sensitivis, &
lectu. Vide Baleum V. 92. Pi
487. & Jacobum Quetif T. 1

Guilelmus de Rubio sive *de*
ex oppido Villa franca regni A
Ord. Minor. circa Annum 13
Commentarii in IV. libros Sen
prodiere Parif. 1517. & 1518.
dium, duobus Volum. in fol.

Gvilelmus de Rubruc, *de R*
aliis *Risbrucke*, *Ruysbrocke*,
Ord. Minor. circa Annum 12
gio minus recte 1293.) scripto
cum Andrea de Lucime suscep
tes Orientales, in quo de m
busque Tartarorum, Turcarun
in variis Angliæ Bibliothecis
etiam datum est plus simplici
novissime etiam versum Galli
tri van der Aa sylloge edita
1726. 4. *recueil de divers voyag
faites en Tartarie*, *en Perse &*
ubi præterea obvia itidem Gal
Bergeron scriptum de navigati
que alterum de Tartaris, Sar
Maumedanis: Itinera Benjami
lensis, Joannis de Plano Carpi
colai Ascelini: observatione
Monachi (qui Rogeri frater
tu fuit) de partibus Orbis sept
libus: Relationes de Tartaris e
dovero & Matthæo Paris: M
Veneti libri III. & Haytoni
Historia Orientalis. Epitome
Joannis de Mandevilla a Baleo
brosii Contareni iter in Persi

Gvilelmus Sabinensis, nunci
licus, cujus *statuta An.* 1248.
lo Svecano exstant in Actis
Sveciæ Anno 1721. trimestri
196. 202. Et in diario Theolog
*gesetzte Sammlung von alten u
Theologischen Sachen* An. 1720.
1063.

Gvilelmus de Saccovilla, cuj
nes Dominicales MStos mem
derus pag. 183. Biblioth. Bel
Videns civitatem, *flevit*.

Gvilelmus Safontis, Theol

nus & An. 1433. Prior Tolosa- Possevino & Cangio præter rem ad Annum 1350. Scripsit in IV. Sententiarum, de Deo uno & de diversitate rerum, & de idio- differentia. Vide Elssii encomia- Augustinianum pag. 265.

lmus de Samuco sive *Sanvilliaco* .us Gallus: Caveo rectius *de San-* nglus: Carmelita circa Annum ui per aliquot annos in Syria ; & a Saracenis pulsus ex urbe in insulam Cyprum se contu- que scripsit *Chronicon breve de a- monasteriorum terræ sanctæ* & *de :atione Ordinis Carmelitici per Sy- incias ac adventu Carmelitarum in* ı. Prodiit insertum libro nono Riboti, Catalani de rebus Car- is, in Danielis a Virgine Maria ntario Carmelitarum, Antv- 680. fol. & cum notis Papebro- prolegom. ad Acta Sanctorum . Maji (*a*) pag. LX. LXIV. Cæ- ilelmi scripta: *Declarationes Re- lberti Hierosol.* Carmelitis datæ *les Religiosorum*, & *in IV. libros arum*. Vide Trithemium cap. ssevinum & Alegrii paradisum itici decoris pag. 270. Oudinum . pag. 555.

lmus de Sancta Fide sive *Sancto* , Carmelita Anglus An. 1372. iit. Hunc libros sophistico acu- on destitutos scripsisse notat Le- cap. 398. Memorant autem e- *iationes Theologorum*, *Theologicas :ationes*, *Quodlibeta*. *Sermones per* k librum *de conceptione B. Vir-* 'ide Baleum VI. 45. Simlerum, um, Pitseum pag. 510. Ale- ı. 307. &c.

lmus de Sanvico. Supra *Gvil. de*

'mus de Sanvilliaco qui apud Pos- ı. & Cangium Tolosanus fuisse 1348. inter Carmelitas vixisse , non diversus a superiore, vel : altero confictus: certe eadem sub utroque nomine scripta referuntur: Itaque aut hoc admittendum, aut dicemus solum, quod memoravi Chronicon Gvilelmo de Sanvico tribuendum esse, qui circa Annum 1280. vixit: cetera autem quæ ibidem retuli, pertinere ad juniorem hunc Gvilelmum de Sanvilliaco.

Gvilelmus Scissor Carthusiensis, prius Scholaris Navarræ, cujus carmen ad Joannem Gersonem An. 1424. Lugduni oblatum possit videri: legitur inter Gersonis Opera Tom. IV. editionis novæ p. 784.

Sicut es humana, Gerson, divaque peritus
Legis & eloquii, Josephinam sensibus altam &c.

Gvilelmus Scotiæ Rex ab Anno 1189. defunctus Anno 1214. cujus *Assissæ & Statuta*, capitibus XXXIX. cum *XXII. Legibus Forestarum* edita in Joannis Skenæi veteribus Legibus & constitutionibus Scotiæ, Lond. 1613. 4. quo in opere exstant 1. quatuor libri institutionum de legibus Scoticis, quorum initium: *Regiam Majestatem*, excerpti ex *Raulphi de Glanvilla* libris XIII. ejusdem argumenti sub Henrico II. scriptis quorum initium: *Regiam potestatem*, sicut Justiniani Institutionum verba prima sunt: *Imperatoriam Majestatem*. Vide Wilhelmum Nicolsonum Biblioth. historicor. Scotiæ p. 255. seq. 2. Similiter Legum sylloge brevibus capitibus centum & uno. Incip. *Quoniam Attachiamenta*. 3. *Leges Burgorum* mercatibus tuendis latæ a Rege Scotorum *Davide I.* qui ab Anno 1114. præfuit, ac deinde ab aliis, capita CXLIII. 4. Curia quatuor Burgorum Anno 1405. & Actus Parliamenti Anno 1368. 5. *Statuta gildæ* sive Societatis An. 1283. capitibus XLV. seq. sancita a *Roberto Durhamo*, ejusque fratribus. 6. Regis *Davidis I.* Assisa sive Constitutio de mensuris ac ponderibus. 7. *Iter Camerarii* sive processus in Curia Chamberlainiana, capita XXXIX. 8. *Brevis & succin-*

on Martii, ut apud Caveum excusum & Oudinum.

cincta forma itineris, seu Curia Justitiarii. 9. & 10. *Wilhelmi* Regis *Statuta* & tributæ eidem *Leges forestarum*, de quibus jam dixi. 11. Statuta *Alexandri II.* Scotiæ Regis ab A. 1214. capita XXV. 12. Statuta prima Regis *Roberti I.* ab Anno 1306. Capita XXXV. & Statuta secunda, capitibus XXXVIII. 13. Statuta Regis *Davidis II.* ab Anno 1329. Capita LII. 14. Statuta *Roberti II.* qui regnum gessit ab Anno 1370. Capita XVII. & Joannis *Roberti III.* qui ab A. 1390. Capita LV.

Gvilelmns Seitonus ex sola notus Pitsei appendice p. 858. ubi gente Anglus & Medicinæ Doctor Oxoniensis traditur fuisse cognomento *eximius*, utpote æmulus industriæ Hippocratis. Scripsit *de curatione Chirurgica*, & *de potione Anglicana ad plagas diluendas*.

Gvilelmus de Seligniaco, sive *Scilligniaco*, agri Autissiodorensis: scriptor *Summæ Theologicæ*, de qua supra pag. 139. in *Gvil. Autissiodorensi*.

Gvilelmus Senghamus Anglus, Augustinianus circa Annum 1260. Vide Pitseum p. 339. Possevinum, atque Elssium in encomiast. Augustiniano pag. 265. seq. & quem hi sunt secuti, Baleum IV. 17. qui ad *Thomæ* Colbii, Episcopi Waterfordensis Collectanea provocat. Scripta ejus memorantur, *Scripturarum explicationes aliquot*. Liber *de claustro animæ*. *De tentationum remediis*. *De professione Novitiorum*. Et *de Fide ac Legibus*, nullamque aliam esse Legem ad hominis Salutem, præter Christi Domini nostri Evangelium. Vide supra in *Gvilelmo Peraldo*, cui librum hunc de Fide & legibus, alii scriptores tribuunt.

Gvilemi Sheperheved Annales de Crokesden, quos MStos in privata Bibliotheca Lumlejana, ex Jani Dousæ præfatione annalium Batavicorum, scriptorum carmine, memorat Vossius p. 706. de Hist. Lat. non memini qui ab eo tempore vel inspectos sibi esset testatus, vel inspiciendos aliis, in lucem protulisset.

Gvilelmus Shirbinus Anglus, ci num 1390. cujus, ex Lelandi (neis, Baleo XI. 26. Pitseo pag. Possevino nullum aliud monun ingenii datur referri quam *Q Theologica*.

Gvilelmus Shirwoodus sive *Sh* Anglus ex Archidiacono Dur Cancellarius Lindensis sive Lir nensis Ecclesiæ, cujus variam rum cognitionem laudavit Rog conus in libello de laudibus M ticæ artis ad Clementem IV. 1266. Scripsit *Distinctiones Thec & in Sententias* Petri Lombard Lelandum cap. 239. Baleum IV seum pag. 321. qui Conciones lebrat.

Gvilelmus Monachus *Signiacen* fra *Gvil. S. Theodorici*.

Gvilelmus de Siliniaco, vide *G tissiodorensis* Episcopus.

Gvilelmus Slade, *Sladius* sive Anglus, Bernardinus Ord. Cil Buchofestensi cœnobio tempore di II. sive circa Annum 1380. *pore*, inquit Lelandus cap. 446 *rat pars religionis infima, litteris dare operam*. Scripsit *super Il Sententiarum*, *Quæstiones de ani libros Physicorum*, *Flosculos Mora super Universalia*. adde Baleum Pitseum p. 530.

Gvilelmus Snotingamus, Aug Rogerii frater, Anglus Ord. circa Annum 1250. Scripsit *Co Evangelistarum* adjecto Comm Commentarium *in Epistolas Pa* Epistolam sive libellum *de Obe* Vide Lelandum cap. 271.

Gvilelmus de Solanga, agri F Ord. Minor. a quo edita pere *Odorici de Portu Naonis* in C quam per sexdecim annos R Christianæ prapagandæ causa f postea redux defunctus Utini Infra in *Odorico*.

Gvilelmus de Somerset, supr *Malmesburiensis*.

Gvilelmus de Southamptonia

:nfis, Anglus Ord. Præd. circa 1340. cujus scripta: *Postilla in In IV. libros Sententiarum. In S. Magni Moralia. Quæstiones Theo-Sermones de tempore & de San-e* Baleum V. 61. Pitseum pag. :obum Quetif Tomo 1. pag.

nus Speculator. Supra *Guil. Du-*

nus Stapilartus seu *Staphilartus plhartus* inter Oxoniensis Aca-rnamenta circa Annum 1456. ologiam docuit teste Lelando. Scripsit *in Canticum Mosis*, *n*, *in Psalmos aliquot*. *Quæstio-linariarum* libros duos. *Sacras* ad Clerum Oxon. & *De pau-* Adde Baleum VIII. 63. & Pit-648.

nus Starnefeldius, Anglus Can-ex Doctore Oxoniensi Abbas Carmelitarum, Nevvendenien-Annum 1390. Scripsit *Histo-nobii sui*, & *Lecturas* atque *Ser-* Vide Baleum XII. 20. ex Lelandi neis, Pitseum pag. 554. Possevi-:.

mus Stenofordus, Anglus Augu-fama & doctrina celebris te-ndo c. 360.

mus Stephanus, Stephani F. sive *les* Londinensis Anglus Mona-l. S. Bened. *Cantuariensis*, *Tho-*eti Archiepiscopi familiaris cu-*s*, *necem & mira* scripsit, nec *z* Regis Angliæ *Henrici II.* Præ-*istolas*. Vide Lelandum c. 177. III. 37. Pitseum pag. 256. sq. pag. 425. seq. & de MSS. Co-Oudinum Tom. 2. pag. 1517. est *Gvilelmus Cantuariensis*, ex *Alano* de quo supra Tom. 1. p. iberto de *Bosaham*, ibid. pag. *Joanne* Sarisberisberiensi collecta ıæ vita præfigitur ejus Episto-gatis a Christiano Lupo. Bru-82. 8.

mus Stubes Anglus, Rector Col-su Cantabrig. circa An. 1490. Scripsit *introductorium Logices*, *Declarationem Scoti* &c. Vide Possevinum.

Gvilelmus Sudaraudanus, Anglus Doctor Theologus, cujus Concionum libellum laudat Lelandus c. 487.

Gvilelmus Sudbervis sive *Sudberius*, Monachus Westmonasteriensis Ord. Bened. cujus Summam sive librum *de proprietatibus Sanctorum* laudant Pitseus p. 859. & Possevinus.

Gvilelmus Sudre, al. *Sutri*, Lemovicensis Gallus Ord. Præd. Magister sacri Palatii sub Clemente VI. inde Anno 1361. Episcopus Massiliensis & A. 1366. Cardinalis ac mox ab Anno 1367. usque ad Annum 1373. quo diem obiit, Episcopus Ostiensis & Veletrensis. Vide Baluzium ad Papas Avenionenses p. 990. seq. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 670. Scripta ejus celebrantur *Epistolæ* plurimæ ad varios de rebus Ecclesiasticis: tum *de Mysterio sanctæ Crucis* Opusculum, & quædam Philosophica *de subtilitatibus Logicæ*. *Testamentum* ejus exstat in vita S. Calminii a Thoma Aquinate Carmelita edita 1646. 12. & in Francisci du Chesne documentis ad vitas Cardinalium Gallorum pag. 625.

Gvilelmus Surfluctus sive *Surfletus* Carmelita in fano Botolphi, ubi diem obiit An. 1466. Nihil ejus præter *Conciones* memorat Lelandus c. 588. Possevinus ac Pitseus etiam *librum de vitiis & virtutibus* p. 657. ex Baleo XII. 91.

Gvilelmus Suthampton. Supra *Guil. de Southamptonia*.

Gvilelmus Suttonus Mathematicus & Astrologus, discipulus *Thomæ Starii* cujus exemplo circa Annum 1450. *de judiciis revolutionum*. Vide Baleum XI. 51. & Pitseum pag. 642.

Gvilelmus Talisforde, vitiose apud Possevinum pro *Calisfordiensi*, de quo supra pag. 141.

Guilelmus Abbas *S. Theodorici* Ord. S. Benedicti in Monte aureo prope Remos, ab Anno 1120. inde factus circa 1137. in gratiam S. Bernardi, amici sui Monachus Cisterciensis in Cœnobio *Signiacen-*

censi, diem obiit ante Bernardum, h. e. ante Annum 1153. (*a*) De eo Bulæus Tom. 2. Hist. Academ. Parif. pag. 743. & Oudinus Tom. 2. pag. 1434. seq.

Scripta ejus hæc vulgata sunt a Bertrando Tissierio, sive Textore, Tomo 4. Bibliothecæ Cisterciensis, Bono fonte 1669. fol.

1. Tractatus sive *Epistola ad Haimonem Priorem & Fratres de Monte Dei*, Carthusianos, *de vita solitaria* inter S. Bernardi opera & sub *Bernardi* nomine sæpius prodierat: a Mabillonio verisimilius vindicata *Gvigoni* Priori Carthus. & sub ejus nomine in *tres* tributa *libros* exhibetur, ut notavi supra pag. 136. & Tom. 1. pag. 225. Tissierium & jam pridem Henricum Gandavensem cap. 10. de scriptor. Eccles. & alios apud Trithemium, ut Gvilelmo tribuerent, permovit prologus a librariis præmissus volumini ex Gvigonis & Gvilelmi constanti lucubrationibus, & ex utriusque contextus prologo, in quo & aliorum suorum opusculorum facit Guilelmus mentionem.

2. *Speculum Fidei*.

3. *Ænigma Fidei*.

4. *Meditationum liber* editus pridem Lovanii 1546. Antvverp. 1550. 1590. atque recusus in Bibliothecis Patrum, ut in Lugd. Tom. XXII. pag. 1143. 1159. Gvilelmus ipse, Meditationes, *Novitiis ad orandum formandis spiritibus*, *non usquequaque inutiles* appellat.

5. *De natura & dignitate amoris Divini*. itidem Lovan. & Antvverpiæ atque in Bibliothecis Patrum & edit. Lugd. 1159. 1163. nec non inter S. Bernardi Opera Tom. V. edit. Mabillonianæ p. 256.

6. *De contemplando Deo*, *liber*, itidem inter S. Bernardi Opera Tom. V. pag. 246. Hic enim est qui in Codicibus quibusdam *liber soliloquiorum Bernardi inscribitur*.

7. *De natura Corporis & animæ*, libri II. ad Theophilum.

8. *Disputatio Catholicorum P* *tra Petri Abælardi dogmata*, lil Hugonem Archiepiscopum Ro sem: cum præmissa *Epistola* *dum* Carnotensem Episcopum *nardum* Abbatem Clarævallen eos ad oppugnandam Theolog lardi hortatur, quod & ambo ut de Gaufrido altero etiam pra pag. 8. & de S. Bernard pag. 224. Hæc Gvilelmi Epi Annum Christi 1139. data et S. Bernardi Epistolas 391. (in bus Mabillonianis 326.) legi Bernardi responsoria, qua il lium atque operam testatur ri.

9. *De erroribus Gvilelmi de* de quo supra pag. 138. seq. Tom. 1. pag. 408.

10. *Expositio in Cantica C* quod alio opere adversus Abæ scepto imperfectum reliquit, nisset ad verba III. 3. *Num* *git anima mea*, *vidistis?* Inci *si*, *inspiratio Christi*.

11. *Commentarius in Epistol* *manos*, cujus mentio in ap Henricum Gandavensem c. 6

Præter hæc a Tissierio vul stat ejusdem Gvilelmi *Comme* versus a superiore *in Cantic* *rum*, *& duplex* quidem, unus lectus ex scriptis *S. Ambrosii* ditus ad calcem operum S. Tom. 1. edit. Benedictin. 1618. Incip. *Non hic fœditatis* *sed castitatis celebrantur mysteri* ex libris *S. Gregorii* Papæ, q Veterum aliquot Galliæ & ptorum opuscula sacra vulgav rus Oudinus Lugd. Bat. 1692 *Potest per os*, *Dei unigenitus* *gnari*.

De vita S. Bernardi, liber in Annum 1130. apud Surium & cum S. Bernardi operibus

(*a*) Emendandum quod apud præstantiss. Caveum ad Annum 1140. legitur, Ordinem sem induisse An. 1153.

de supra Tom. 1. pag. 225.
lum *Sententiarum* (*a*) *de Fide*
ustino, Thomæ Blampino ut
ice ad ultimum S. Augustini
leret, tradidisse se narrat Ou-
n. 2. pag. 1438. Nihil autem
io in Augustino Benedictino-
in appendice ad Tomum sex-
782. seq. *Miscellaneas senten-*
i Auctoris, opusculum breve,
s potius quam dogmatici ar-

ius ipse præterea scripsisse se
bellum *de Sacramento Altaris*,
morat etiam Trithemius cap.
arolus Vischius pag. 137. Bi-
c. qui addit etiam librum *con-*
Gilberti Porretani.
ic Gvilelmum non modo plu-
olas scripsit & ab eo accepit
dus, sed etiam illi dicavit A-
suam adversus Monachos Clu-
, Tom. 1. edit. novæ pag. 531.
de Gratia & arbitrio pag.

us de Thoco sive *de Tocco*, Ord.
scipulus & auditor *S. Thomæ*
s, cujus etiam *vitam* scripsit,
a Actis Sanctor. 7. Martii T.
57. 686. cum notis. Sine illis
iderat Venet. 1588. 4. sed &
ersa a Joanne Baptista de Le-
ni 1577. 8. Huic Gvilelmo Ja-
etif Tom. 1. de scriptis Do-
rum pag. 552. etiam tribuen-
duos processus inquisitionis Vitæ
lorum S. Thomæ, *unum* Anno
ii (minus integer, quam in
ertino) prodiit in Actis San-
n. 1. Martii pag. 686. 716. &
in. 1321. adhuc ineditum, MS.
Bibl. Colbertina.
us de Thorne sive *Thornæus*
Monachus Benedictinus Cœno-
uariensis S. Augustini, circa
1380. scripsit *res gestas Abbatum*
anorum Cantuariensium ab Au-
a Angliam adventu circa An-
. *III.*

num 596. fere usque ad Annum 1375. In priori parte usque ad Annum 1272. vestigiis insistit *Thomæ Spottii*, cætera ipse supplevit. Vide Lelandum c. 410. Baleum VI. 63. Pitseum pag. 529. qui præterea memorat ejus *Chronica de Comitatibus*, *Episcopatibus & Abbatiis per totam Angliam:* quæ MSta servari Cantabrigiæ in Collegio S. Benedicti Cod. 67. testatur H. Warthonus ad Caveum. *Historiam de Regibus Cantiæ*, *& vitas quorundam Sanctorum*. Sola gesta Abbatum Augustinianorum viderunt lucem inter Anglicanæ Historiæ scriptores decem, Rogero Tvvysdeno & Joanne Seldeno editoribus pag. 1758. 2202. Lond. 1652. fol. subjuncta præter evidentias donationum illi Cœnobio factas, Chronologia ejusdem ab Anno Christi 597. ad 1419. p. 2229. 2292.

Gvilelmus de Thosan Ord. Cisterc. cujus *summæ Theologicæ* Volumina duo secundum & tertium MSta memorat Sanderus p. 171.

Gvilelmus Tillæus, (Cellingus a patria) Anglus, litterarum causa profectus in Italiam, contracta cum Politiano amicitia, cui Thomam Linacrum erudiendum commendavit: Redux circa Annum 1490. in patriam insignes Codices Græcos Latinosque secum attulisse traditur, inter alios Cyrillum in Prophetas, & Ciceronem de Rep. sed qui incendio perierit. Vide Lelandum cap. 590. Baleum XI. 72. Pitseum p. 851.

Gvilelmus de Tornaco, supra *S. Martini*.

Gvilelmus de Tortona Ord. Minor. cujus *commentarii in Logicam* MSS. apud Assisiates Franciscanos.

Gvilelmus Tripolitanus Conventus Aeconensis, Ord. Præd. scripsit An. 1270. librum MS. in Galliæ & Angliæ Bibliothecis *de Statu Saracenorum & de Mahomete*, *Pseudopropheta eorum*, *& de ipsa gente & eorum lege & fide* ad Theobaldum Placentium, Archidiaconum

Y (po-

hemius quoque post Gvilelmi Speculum Fidei, & Ænigma Fidei, memorat ejus librum
Fidei.

(postea Gregorium X. Papam) qui tunc Eduardo Walliæ Principi Comitem se itineris in Palæstinam adjunxerat . Vide Jacobum Quetif Tom. 1. p. 265. & Oudinum Tom. 3. p. 558. In fragmento quod edidit Andreas du Chesne Tom. V. p. 432. 435. quædam occurrunt post illud tempus a Gvilelmo addita, cum Gregorius jam ad Papatus culmen evectus esset An. 1271. 27. Octobr. Idem traditur etiam scripsisse *cladem Damiatæ* quæ incidit in Annum 1249.

Gvilelmus I. Archiepiscopus *Tyrius* . Hujus *Epistolæ* plures memorantur *ad Bernardum* Patriarcham Antiochenum , qui a Latinis constitutus fuit ab Anno 1100. ad 1136. Ipse diem obiisse traditur Gvilelmus hic Anno 1130. Diversus igitur & qui ætate longe antecessit Gvilelmum Archiepiscopum & ipsum Tyrium , scriptorem Historiæ , de quo mox sum dicturus .

Gvilelmus ex Archidiacono (*a*) *Tyrius* sive *Tyrensis* ab Anno 1175. Archiepiscopus (*b*) in Phœnicia, natione ut videtur Hierosolymitanus , sed in scholis transmarinis (*c*) in Italia litteras egregie edoctus, de quo præter editores atque præ cæteris Bongarsium, consulendus Aubertus Miræus in auctario pag. 61. seq. editionis a me curatæ . Scripsit vir cordatus opus eximium *Historiam rerum in partibus transmarinis gestarum* a tempore successorum Mahumethi & ab Anno 1048. ac præcipue ab Ano 1100. usque ad A. 1184. *libris XXIII.* sed quorum ultimum vix inchoatum reliquit . Laudatur ab Antonio Florentino, Jacobo de Vitriaco , Paulo Æmilio aliisque . Prodiit primum Basileæ 1549. fol. apud Nicolaum Brillingerum & Joannem Oporinum , studio Philippi Poissenoti . Deinde ibid. 1564. fol. apud Henr. Petri , præfixa Gvilelmi vita , curante Henrico Pantaleone , & subjuncta Basilii Joannis Heroldi continuatione usque ad Annum 1521. libris VI. qui vide cem separatim ibid. 1560. fol. ex accurata recensione Jacobi sii , in gestis Dei per Francos 1611. fol. pag. 625. sed omissa continuatione . Idem Bongarsius hujus operis versiones Gallicas se testatus est ineditas , ab im bus illis etiam continuatas , & vidit Gabrielis du Preau sive interpretatio , *la Franciade* Paris. 1573. fol. atque Italica , Horologgi interprete *Guerra sac* net. 1562. 4. & Thomasio Bagl rante Venet. 1610. 4. In te notatione Eutychium ducem st quandoque hallucinari notavit ad A. 1182. n. 11. qui etiam lymitanis Equitibus parum æq deri monet ad A. 1155. n. 9.

In præfatione ad Historiam mus testatur se præterea *rogat Almarici* , *ipso Arabica exemplar strante* , conscripsisse *aliam Hist tempore seductoris Mahumeth usque annum* , *qui est nobis ab incarnat mini MCLXXXIV. per annos* q *septuaginta decurrentem :* profiteto *ctorem se maxime secutum ven* Seith , filium Patricii , *Alex Patriarcham* , illum ipsum nem Annales sub Eutychii nomine h Hoc est opus *de gestis Orientali cipum* , quod memorat Gvilel I. c. 3. sive de *Principibus Ori & eorum actibus* lib. 19. cap. 1 cujus jacturam ægerrime ferri riarum studiosis jam Bongarsi vit : neque enim dubium est ph Eutychianis narrationibus adjur

Acta quoque Synodi Lateran 1179. habitæ consignavit , ad qu fectum se narrat lib. XXI. *Cujus* , inquit , *si quis statuta & porum nomina* , *numerum & titu desiderat* , *relegat scriptum quod preces sanctorum Patrum* , *qui ei nodo interfuerunt* , *confecimus dil*

(*a*) Lib. XXI. cap. 1.
(*b*) Lib. XX. cap. 9.
(*c*) Lib. XIX. c. 4.

Archivo Tyrensis Ecclesiæ inter quos eidem contulimus Ecclesiæ ssimus collocari. Etiam hæc ho- :ramus.

ius Abbas *de Valacia* (al. vi- *Vallada*) cœnobii Cisterc. in Normanniæ : scriptor *Vitæ Jo- andisylvæ in Comitatu Tolosano* de quo Menolog. Cisterc. 21. ; Vischii Bibliothecam Cisterc.

ius Abbas *Valcellis* Ord. Ci- diœcesi Cameracensi A. 1316. *libellum diffinitionum Ordinis* in nctiones partitum & A. 1318. am a Johanne XXII.

ius de Valone Ord. Præd. Epi- i Gallia Ebroicensis, qui cum de Montesono, qui S. Mariam to conceptam voce & scriptis rat, defendisset, ad palinodiam est An. 1388. in Regia Lupara ege ac Regii sanguinis Princi- utriusque Sacri Consistorii pri- Rectore Academiæ Paris. & de- uatuor Facultatum. Vide Na- lex. T. 7. Hist. Eccles. p. 132. fol.

nus de Velde Geldrensis, Cano- gularis S. Augustini in Fran- , Wormaciensis diœcesis, Theo- Philosophus sæculo XV. laben- t *Empyreale majus* libris XIV. universo, Mundique princi- dio & fine : & *Empyreale mi-* ; VII. sive superioris operis e- :. aliaque Mathematica, tabu- nones etiam, & statuta foro- inis sui, Carmina atque epi- a. Laudat Trithemius de illu- toribus German. c. 252.

nus Verus, aliis *de Waria*, , *Warrilio*, *Varro de Anglia*, *ro*, *Gvarro*, Anglus Ord. Mi- a Annum 1270. *Doctor funda-* lloco *Guilelmus de Ocna*, præ- annis Duns sive Scoti, a quo & scriptor *Commentarii in IV. ntentiarum* MSti in variis Bi- ; . Vide Oudinum Tom. 3. p. 567. seq. Trithemium cap. 485. Lelandum cap. 295. & qui præterea *Lecturas Theologiæ*, *Quodlibeticas quæstiones* & *ordinarias* : ac *commentarios in Aristotelem* ad eum referunt, Baleum, Pitseumque p. 349. seq. & Waddingum p. 157.

Gvilelmus Viretus, supra in *Grenæo* p. 107.

Gvilelmus Vorilongus Gallus Ord. Minor. Romæ An. 1464. obiit. Ejus scripta : Commentarius *in IV. libros Sententiarum* juxta doctrinam S. Bonaventuræ & Scoti Lugd. 1484. Paris. 1503. Venet. 1519. *Vademecum* sive collectaneum quæstionum & repertorium quæstionum quæ sunt contra Scotum. Argent. 1501. Vide Waddingum p. 157.

Gvilelmus de Waria, *Warro*, &c. supra *Gvil. Verus*.

Gvilelmus de Wels, sive *Wellys*, Latine *Fontanus*, Anglus, Augustinianus qui A. 1421. diem obiit, scriptis *Distinctionibus in Psalterium*, *Disputationibusque* & *Sermonibus*. Vide Lelandum cap. 521. Baleum VII. 65. & Pitseum pag. 609. qui ambo præterea memorant ejus Commentarium *in septem Psalmos Pœnitentiales*, Postillationes *Evangeliorum*, *Declamationes vulgares*, *Actus cursorios* &c.

Gvilelmus Wethley sive *Wethleius* Anglus, Ecclesiæ Yathisberyensis Rector. Lelando *Boethianus* quia in *Boethii* libros *de Consolatione* & in ejus *Divisiones*, libellumque *de disciplina scholarium* eidem tributum Boethio, commentatus fuit sub Seculi decimi quarti initia. Vide Baleum VIII. 88. & Pitseum ad Annum 1300. p. 400. qui ambo præterea ejus *Epistolas ad diversos* commemorant.

Gvilelmus Whyte sive *Albus* ex Cantia Presbyter, sectator Wiclefi, Anno 1428. Nordovici in Anglia exustus, de cujus scriptis contra Romanam Ecclesiam & contra Monachos mendicantes, vide si placet Baleum VII. 76.

Gvilelmus Wiccamus, aliis *Wickham*, vel *VVickevanus* aut de *VVykevvone* Pitseo vitiose *VVickeranus*, Anglus, Episco-

pus Eboracensis, defunctus Anno 1285. (*a*) scripsit nescio quod *Memoriale* quod ex Nicolai Brigami, Latinæ linguæ interpretis eruditi, Venationibus rerum memorabilium referunt Baleus X. 72. & Pitseus p. 370.

Gvilelmus VViltonus Anglus, Philosophus cujus *commentarii in Aristotelis Analytica priora, atque in Ethicorum Nicomacheorum libros decem, & Quæstiones de Anima* laudantur apud Pitseum p. 860.

Gvilelmus VVittlesey sive *VVittelesejus* Anglus ex Rosensi Episcopus Vigorniensis ac denique ab A. 1368. ad 1375. Archiepiscopus Cantuariensis: Hujus nulla alia scripta idem Pitseus pag. 861. quam Conciones Synodales ad clerum suum Latine habitos memorat. * Sunt ejus literæ quędam in Collectione Concilior. Britanniæ Wilkinsii a p. 78. adpag. 97.

Gvilelmus VVodefordus, Lelando cap. 467. *VVidofordus* aliis *VVadersortensis* Ord. Minor. scripsit post *VViclefi* mortem contra ejus hæreses *Trialogum* & Articulos XVIII. ad Thomam Aruntovallensem sive Arundelium, Archiepiscopum ab A. 1396. Cantuariensem, & *Determinationum Oxoniensium libros IV.* præterea *in Physicam Aristotelis & tres libellos de Dominio Civili. De Sacramento Eucharistiæ: & librum LXXII. quæstionum. de decimis & oblationibus* contra *Gvalteri Briti* librum de auferendis Clero possessionibus. *De Sacerdotio Novi Test. ejusque dignitate. Defensorium mendicitatis* contra *Richardum* Armachanum. *De conformatione nostra ad Christum*. Postillam *in Matthæum* & *Lucam: in Ecclesiasten:* in quædam *Ezechielis* loca: *in Epistolam ad Romanos. Pro introitu Bibliorum. Sermones* &c. Vide Baleum VII. 3. & Pitseum p. 463. Waddingumque pag. 158. qui præterea memorat ejus librum MS. *an melius sit Religiosum in deserto vivere solitarie, quam conventualiter sub obedientia humani Præpositi in Congregatione.*

Gvilelmus Worcestrius Bristoliensis Anglus, Astronomus, Medicus & H cus scripsit *Annales rerum Anglicar* Anno Christi 1324. ad 1491. ex q excerpta vulgavit Oxon. 1728. 8. Thomam Hearne (*b*) una cum *Nigro* Henrici II. & aliis quibusdai tiquis monumentis. Eidem Gvil (a quo diversum pag. 648. posi Gvilelmum Botonerum) Pitseus p tribuit *Itinerarium de notabilibus I lii*, nec non *de Civitatibus*, *Mo riis*, *Abbatiis*, *deque longitudine* t *titudine eorum*, *& de rebus aliis* i *rabilibus*.

Gvimannus Monachus Vedastinus Bened. scripsit medio sæculo XII gines celeberrimi illius A. C. 672. apud Atrebates conditi Monasterii Privilegia Imperatorum, Regu Pontificum illi ab eo tempore co collegit. Vide Vossium p. 780.

Gvimundus, infra *Gvitmundus*.

Gviscarda. Vide supra in *Hugone cando* T. 2. p. 141.

Jacobus Gvisius Montensis Hanno Ord. Minor. defunctus An. 1398. ptor *Annalium Hanoniæ* MSS. M bus apud Franciscanos, atque An piæ in Collegio Jesuitarum quibus Sanctorum Orbis eruditus debet gnos luce judicavit Aubertus Mi qui eos cum fructu testatur se ev se. Vide Oudinum T. 3. p. 1221.

Gvitelinus. Londinensis Archie pus *scientia & virtutibus insignis* a thæo Westmonasteriensi celebratur. Pitseus pag. 88. ut inter Scri locum concedat, ad Annum sti 445. tribuit *Orationes*, *Concione pistolas ad diversos*, quas nec ip alius quisquam fortassis oculis u vit.

Gvitmundus, *Gvimundus*, *Gvi dus*, *VVimundus*, *VVitmundus* (*d* nachus primum Crucis Heltonis Audœni, sive S. Leufredi, Ord. I in Normannia, diœcesis Ebroic An. 1070. arcessitus in Angliam,

(*a*) Warthon Tom. 1. Angliæ S. p. 508.
(*b*) Journal des Sav. 1729. Octobr. p. 243.
(*c*) Sammarthan. Tom. 4. Galliæ Christ. p. 912.

(*d*) Non confundendus cum *Guimundo* Augustiniano, de quo Lelandus cap. 163. cum *Guidone* Aretino de quo supra pag. 37

ab Angliæ Rege Gvilelmo I. er Duces Normanniæ Gvilelmo n Anglia secum moraretur, & sticum regimen reciperet, illud it, reversusque in Neustriam simanniam, defuncto (*b*) Anno oanni, Rothomagensi Archipręs Rege & aliis designatus succes) æmulis impedientibus Archieum non obtinuit, sed ab Odibbate suo licentia peregrinandi ta, a Gregorio VII. exceptus, & inter Cardinales R. E. ded) postea etiam ab Urbano II. 1088. cœpit Papatum gerere, olitanus Adversanus creatus est lia regni Neapolitani, illamque m sibi commissam, teste Orde-) diu rexit, adeoque A. 1090. ius adhuc superstes: unde coni eos qui diem ajunt obiisse A. *f*) vel Anno 1084. (*g*) Ex II. ad eum Epistola fragmenstat in parte secunda Decreti i, causa 24. quęst. 2. can. 3. ætatem Gvidmundi jam obserLatinus Latinius Tomo 1. Bibl. rofanæ pag. 81. Itaque aut duos statuere Gvidmundos, vel Ort si audiamus, errare necesse nymum Mellicensem, qui cap. uidmundum ait a Gregorio VII. Episcopum factum esse. Parum congruit cum Orderici relatioiod idem Mellicensis Gvidmunit Abbatem Stabulensem, qui is, ne agnosceretur, nomen *Chri*sumserit, factusque Pontifex At, contra Berengarium disseruestissime. Vide si placet quæ su*Christiano Druthmaro* T. 1. p. 375. etiam de *libris* ejus *tribus contra rium*, scriptis dialogi more, inore *Rogerio* Monacho, medicinæ artis perito, cujus rogatu hoc opus aggressus est, illique dedicavit. Scripsit hos libros observante Mabillonio, dum adhuc in Neustria versaretur, Gregorio VII. Pontifice, adeoque post Concilium Romanum (cujus meminit) habitum sub Nicolao II. A. 1059. & post *Lanfrancum*, quem Magistrum suum appellat: sed ante Concilium Romanum A. 1078. Nemo illo accuratius, judice eodem Mabillonio, Berengarii (*h*) ejusque asseclarum varias opiniones indagavit. Editi fuerunt hi libri cum *Algero* (de quo supra Tom. 1. pag. 69.) per Erasmum Antvverp. 1530. & deinde Joanne Vlimmerio curante, Lovan. 1561. qui *Paschasii* etiam & *Lanfranci* de hoc argumento scripta subjunxit. Denique in Bibliothecis Patrum Parisiensibus, Coloniensi Tom. XII. & Lugdunensi Tom. XVIII. pag. 440. in qua (ut in prioribus) p. 465. etiam subjicitur Gvitmundi *de sancta Trinitate*, *Christi humanitate*, *Corporisque ac Sanguinis Domini nostri veritate Confessio*: ac postremo pag. 468. *Oratio ad Gvilelmum I. Anglorum Regem cum recusaret Episcopatum*, qualis servata est ab Orderico Vitali IV. Hist. Eccles. p. 524. 526.

Henricus de Gulpen Magister adhuc Artium præsens in Concilio Constantiensi A. 1415. Deinde Doctor Decretorum atque Abbas S. Ægidii Nurenburgensis Ord. Bened. interfuit Concilio Basileensi An. 1430. Scripsit *de passione Domini*, & in Decreti Distinctiones septem *de Pœnitentia* & quinque *de Consecratione*. Vide Trithemium de illustribus Germ. scriptoribus cap. 166. & II. 138. illustr. Benedictin. & de Scriptoribus Eccles. cap. 771.

Henricus Gundelfingen de Constantia, Magister Artium & Ecclesiæ Friburgensis

dericus Vitalis IV. pag. 524. Mabillon. ec. VI. Benedictin. §. 58.
nmarthan. T. 1. Galliæ Christ. pag. 576.
dericus pag. 526.

d. adde Ughellum Tom. I. Italiæ sacræ ubi successoris in Archiepiscopatu Aversano Joannis mentio non ante Annum 1095.

(*f*) Ita Labbeus, Tom. 1. de S. E. pag. 402. Caveus & alii.

(*g*) Joseph Eggs in purpura docta pag. 81.

(*h*) Confer argumenta librorum Guitmundi recensentem Benedictum Pictetum in historia sæculi XI. p. 524. seq.

sis (non Brisgoviæ sed Helvetiæ) Capellanus, circa Annum 1476. scripsit *Chronicon* sive *Historiam domus Austriacæ* libris III. ad Sigismundum Archiducem quæ MSta in Biblioth. Cæsarea servatur atque copiosius a Lambecio describitur, quem si placet vide Tom. 2. pag. 156. 158. 164. 165. 169.

Gundobadus Rex Burgundionum circa Annum 500. cujus & filii *Sigismundi liber Constitutionum* per titulos XIX. digestarum exstat in Basilii Joannis Heroldi sylloge Legum antiquarum Basil. 1557. p. 149. 158. & in Frid. Lindenbrogii Codice Legum antiquarum pag. 261. seq. divisus in capita LXXXIX. præter additamenta. Confer Carolum le Cointe Tom. 1. Annalium Francorum pag. 428. Dolendum est novam harum aliarumque Legum veterum editionem, quam parabat vir harum litterarum peritissimus Joannes Georgius Eccardus, ipso An. 1730. extincto interceptam fuisse.

Gundramnus Monachus Fuldensis & Levita sive Diaconus, & Cancellarius Regius circa An. 840. *Ermenricum* scripta ad eum Epistola invitavit ad scribendam *Vitam B. Soli* sive *Solæ*, Presbyteri ac Monachi. Vide supra in *Ermenrico* T. 2. p. 108.

Gundulphus Episcopus Roffensis ab Anno 1077. cujus Codex Bibliorum, superiore Anno 1734. in sectione publica Bibliothecæ clarissimi Viri Hermanni van de Wall, Amstelodami væniit. Codex membranaceus magnæ molis, per duas columnas exaratus satis nitide, & hanc in fronte voluminis & partis utriusque, notam præseferens: *Prima pars Bibliæ, per bonæ memoriæ Gundulphum Roffensem Episcopum. Liber de claustro Roffensi: Quem qui inde alienavit, alienatum celavit, vel hunc titulum in fraudem delevit, excommunicatus est, ferentibus sententiam Episcopo, Priore, & singulis Presbyteris Capituli Roffensis.*

Guntherus Babergensis sive Bambergensis ab Anno 1060. Episcopus qui cum Sigfrido Archiep. Moguntino, Othone Ratisbonensi aliisque Anno 1064 fectus in Palæstinam, peregrin[...] suæ historiam posteris tradere ins[...] sed Anno 1066. conatus ad suos [...] ti, & in Pannonia 10. Cal. Augu[...] tinctus, opus imperfectum reliqui[...] de Vossium pag. 796. nam in M[...] Hofmanni Annalibus Bambergen[...] piscopatus pag. 78. ubi de Gunthe[...] atque profectione ejus disseritur, [...] cubratione hac ipsius ne γρῦ.

Guntherus Monachus S. Aman[...] nonensis, Ord. S. Benedicti in H[...] nia congregationis Cluniacensis, [...] Annum Christi 1100. cujus *Epist[...]* metro scriptam *S. Cyriaci & Juli[...] tam ac martyrium* memorant Sige[...] cap. 166. & Trithemius cap. 3[...] Script. Eccles. & II. 94. illustr. dictin.

Guntherus Monachus ex Teu[...] natione *Cisterciensis* in monasteri[...] cesis Basileensis quod *Parisiense* [...] est, scripsit post Philippum Aug[...] An. 1208. 21. Jun. cæsum, [...] sermone *Historiam CPolitanam* d[...] expugnata a Balduino: ex ore M[...] Abbatis qui expugnationi illi A. C[...] interfuit, editam a Canisio Ing[...] 1604. 4. T. antiquæ Lect. part[...] 358. & editionis novæ Amst. 17[...] in limine tomi IV.

Solymarium sive Poema de bell[...] & captis a Godofredo Bullioneo 1099. Hierosolymis memorat in [...] rino lib. 1. v. 13. seq. & lib. 648. seq. sed illud hactenus luce[...] vidit.

Ligurinus sive de rebus a Fride[...] Barbarossa, maxime in Liguria [...] sus Mediolanenses gestis *libri X.* [...] ne hexametro, supra illius ætatis [...] pla scito comtoque, quod non [...] quæ vidit ipse, sed quæ fama [...] (lib. IV. v. 607. seq. X. 576.) [...] te adhuc Friderico composuit & [...] vit, licet filios etiam, atque primo loco Henricum IV. all[...] lib. 1. v. 56. sq. quem patri const[...] cessisse An. 1190. A *Conrado Celt[...]*

P

c poema qui in Herciniæ cœ-
»eracensi illud invenerat, edi-
ɪdus *Peutingerus* Augustæ Vin-
'. fol. Deinde junctum Richar-
lini, Perusini, Austriados libris
eliisque locupletibus additis *Ja-
gelius* Selestadiensis Argentorat.
. ex quibus excerpta quædam
duxit operæ pretium Joannes
Tom. 2. memorabilium pag.
. Prodiit iterum ex illo tempo-
mus Othoni Frisingensi junctus
efatione *Philippi Melanchthonis*
1569. fol. atque eodem Anno
dem Urbe inter scriptores re-
a *Petro Pithœo*, . fol. Hinc in
uberi collectione; qui Argento-
ı editionem secutus etiam Ja-
gelii scholia addidit. Francof.
anov. 1619. & Frf. 1726. fol.
m etiam emendatior cum præ-
otis atque indice *Conradi Ritter-*
'ubing. 1598. 8. Denique Cla-
Academiæ Duisburgensis Do-
olicus *Joannes Hildebrandus VVi-*
:dito Anno 1731. 4. erudito spe-
emendationum ad Guntheri Li-
1 spem fecit novæ editionis cum
ıtario, notis & emendationibus
dæ, cui præter integras Ritter-
ithœique atque excerptas Spige-
m selectas Barthii, Lipsii, Ca-
, Heinsii & aliorum observatio-
ungere instituit. Historiam *Otho-*
ngensis & *Radevici* ejus conti-
; a Gunthero in synopsin reda-
. Ligurino legi notavit Pagi ad
Christi 1519. n. 14.
heri, dubito an eiusdem, *libri*
e tribus usitatis Christianorum
, *oratione*, *jejunio & eleemosyna*,
efatione Conradi Leontorii, Mul-
ffis prodiere Basil. 1504. 1507. 4.
enta tredecim horum librorum
Gesnerus in Bibl.
estinus, Monachus Ordin. Bene-
Landevenecensis in Britannia Ar-
, scriptor *Vitæ* fundatoris Cœno-
S. *VVinvvaloei* libris II. qui ex-

stant in Actis Sanct. 3. Martii, Tom. I. pag. 256. 260. Nec de Gurdestini nec de Winvvaloei ætate satis constat, licet Winvvaloeus sive Gvingaloous ad sextum seculum, ab Henschenio referatur.

Guteti de Mixigia, Mediolanensis notarii & Sociorum Versus Comminatorii ad Ducem Cornubiæ *Richardum*, aliaque carmina ac litteræ in honorem *Alphonsi* Sapientis, Legionis, & Castiliæ Regis, electi Anno 1257. Romanorum Imperatoris, exstant in D. Simonis Friderici Hannii collectione monumentorum veterum ac recentium, Brunsvv. 1724. 8. Tom. I. pag. 394. 396.

Guttolfus, vide, supra pag. 80. *Gotulfus*.

Sylvester Gyraldus, supra pag. 62. sq. ubi & de *Gyraldo Aurelianensi* & pag. 65. de *Compostellano*. Omitto dicere de aliis Gyraldis junioribus, ut de *Lilio Gregorio Gyraldo* viro eruditissimo, qui Anno 1552. & de Cynthio Joanne Baptista *Gyraldo*, qui Anno 1573. diem obiit, & de quibus, aliisque hujus nominis Jacobus Gaddius Tom. I. de scriptoribus non Ecclesiasticis p. 211. seq. Lilii Gregorii Gyraldi opera plena bonæ frugis, post separatas singularum lucubrationum editiones junctim vulgata Basil. 1580. fol. & ex nova recensione V. C. Joannis Jensii (a) nitide nec sine auctario & indicibus emendatioribus, locupletioribusque illustrata, Lugd. Batav. 1699. fol. Illius editionis series hæc est: In tomo priore familiam ducit, partemque ejus maximam occupat opus præcipuum, *Historia de Diis*, eorumque generibus, nominibus ac cultu, digesta per syntagmata XVII. quorum ultimum tractat de Sacrificiis, templis, Sacerdotibus, festis, supplicationibus, expiationibus, lectisterniis ac mortuorum inferiis. Succedunt *de Musis* syntagma, *Vita Herculis*, *de re nautica* libellus, & *de sepultura ac vario sepeliendi ritu* liber, amplo Joannis Faes, Theologi Stadensis τῦ μακαρίτυ commen-

men-

(a) Act. Erud. 1696. p. 230.

mentario illustratus, cum quo lucem singulari volumine viderat Helmstadii 1676. 4.

Posteriore tomo occurrit *Historia Poetarum* Græcorum Latinorumque, dialogis decem erudite descripta, cum animadversionibus antea ineditis *Pauli Colomesii*, in quibus brevibus licet & non multis adeo, varia tamen haud protrita notantur. Cætera sunt *de Poetis suorum temporum* dialogi duo. *Progymnasmata adversus litteras & litteratos*. Libellus in quo *ænigmata* pleraque antiquorum explicantur. *Symbolorum Pythagoræ* Philosophi interpretatio cum *Pythagoricis præceptis*, *e Plutarcho* expositis. Parænesis *adversus ingratos*, & libellus, quomodo quis ingrati nomen crimenque possit effugere. Liber *de annis*, *mensibus*, *cæterisque temporum partibus*, una cum *Calendario* Romano Græcoque. *Dialogismi Critici XXX.* de variis rebus ad Antiquitates & bonas litteras spectantibus, præmisso dialogismo de studendi & annotandi ratione. Totum opus claudunt Gyraldi *carmina*.

LIBER VIII.

HAddo, infra, *Hatto*.

Joannes Busæus S. Jes. in nota ad calcem *vitæ S. Wigberchti* a *Lupo Servato* scriptæ, & cum *Hincmari* Remensis Epistolis editæ Mogunt. 1602. 4. pag. 336. *Subjecta erat in eodem MS. Codice* historia eadem Carmine scripta *ab Hirsfeldensi Monacho*, *qui nomen suum his litteris: Had. Tac. Cun. expressit*, *& dedicata* Brunvardo *Hirsfeldensi Abbati*, *cæterisque Præceptoribus*, *ut ipse loquitur*, *in Cœnobio S. Wigberchti degentibus*. *Successit hic Brunvardus* Brunoni (*ad quem* Lupus *suam historiam A. C.* 836. *destinavit*) *& floruit sub Annum Domini* 860. *Nam Trithemius in Chronico Hirsaugiensi annotavit eum A.* 848. *Synodo Moguntinæ sub Rabano Archiepiscopo interfuisse*. *Lambertus vero Schaffenburgensis in sua historia ait eum A.* 875. *obiisse*. *Verum*, *quia hæc histo[...] erat*, *& tam insulso ac barbaro [...] rata*, *ut tantum non Oedipo [...] ad assequendam intelligentiam [...] jectam*, *malui illam prætermitte[...] tantum ex ea describere miracula [...] ctor ille superioribus a* Lupo *en[...] jecit*, *eo quod suo tempore accid[...]*

Hadrianus sive *Adrianus*, P[...] 772. Febr. 9. ad A. 795. Dec[...] roli M. Imper. epitaphium a[...] no ejus datum memoriæ, e[...] pra Tom. I. p. 344. cum al[...] mine, quo Codicem Latinum [...] ei obtulit. Index & argumen[...] *larum* XLVI. Hadriani Papæ [...] lum M. exstant in Jac. Gret[...] ce Carolino Ingolst. 1613. 4. [...] 6. Gretseri Operum, nec no[...] mondi Conciliis Galliæ T. 2. [...] & in Conciliorum Tomis, u[...] Epistolæ XV. quæ apud Sirm[...] 2. pag. 79. 81. 88. 89. 91. 9[...] 111. 115. 117. 119. 122. 124. [...] *stolæ XLVIII.* apud Andream [...] ne Tom. V. de rebus Franco[...] 823. *Epistola* ad Tilpinum Ar[...] mensem, apud Sirmondum T[...] 73. ex Flodoardi II. 17. Pr[...] monasterio S. Dionysii conce[...] 113. & apud Harduin. Tom[...] cil. p. 2021. Ad Bertherium [...] litanum Viennensem. id. pag. [...] Labbei Tom. 6. pag. 1888. [...] dum & Magenarium, Baluz. [...] Miscell. pag. 120. Ejusdem [...] concessione fundi Apiniani, i[...] Epistola ad Episcopos Hispan[...] *Elipandum* Episcopum Toleta[...] pud Agvirrium Tom. 3. Co[...] pan. pag. 91. & in Concili[...] mis.

Capitula LXXX. ex Græcis [...] nis Canonibus tradita Ingelr[...] diomatricum Episcopo An. 78[...] mondi Conciliis Galliæ Tom. [...] & cum Antonii Augustini not[...] mis Conciliorum. Confer B[...] cam Tom. XI. pag. 162. [...] *Canonum* & *Decretorum Pontifi[...]*

. Romæ oblatus An. 787. cum
a *Epistola* quam edidit Sirmon-
;. 117. ex Codice S. Germani An.
:arato . Alia *Epitome Canonum*
Canisio Tom. 6. antiquæ Lect.
;. (edition. novę T. 2. pag. 266.)
nde in Concilior. tomis.
etum pro Caroli Magni Patri-
omano , & jure eligendi Ponti-
factum in Synodo Romana (*a*)
Episcoporum An. 774. vindicat
us in replicatione pro Imperio
Baronium , (*b*) Gretserum a-.
pag. 125. seq. & pag. 147. 191.
issime Caspar Audoul in libro
allice edito Paris. 1708. 4. trai-
origine de la regale & des cau-
son etablissement.
ola *ad Constantinum Imperatorem*
em *Augustam* , cum Greca ver-
in Actis Concilii Nicæni secun-
nio Tom. 3. Concil. parte 2. p.
abbeo Tom. VII. pag. 915. Har-
Tom. IV. pag. 774. Coleto T.
eminit hujus libri Albericus pag.
hronici, & Sigebertus in Chron.
nnum 773. & cap. 79. de S. E.
s *ad Leonem* juniorem & Constan-
, filium ejus , pro venerandis i-
bus Hadrianum scripsisse.
em Sigeberto teste & Joanne Dia-
a Gregorii M. vita , Hadrianus
Epistolarum primi Gregorii Papæ
avit , & utiliora quæque decerpens
n libros ad duos redegit. Præterea
onarium Ecclesiasticum & Respon-
le circulo anni illi tribuit Ludov.
s de S. Carolo p. 102. Bibl. Pon-
. Sed *Quodlibetorum* quæ ait se ex
mio memorare , nulla est apud
mium cap. 254. mentio . Idem
icus ad Hadrianum I. male re-
pistolam ad Achridenum, de qua
om. III.

infra in Hadriano IV. Vicissim ad Hadrianum I. pertinent quæ ex typographi vitio de Hadriano II. notantur apud Miræum in auctario de S. E. p. 40.

Hadrianus II. Romanus ab Anno 867. Decembr. 14. ad Annum 872. Novembr. 25. Papa , qui Cyrillum & Methodium Moravis Episcopos consecravit, & Slavonica lingua iisdem in Missa & Officiis Ecclesiasticis concessit uti. (*d*) Ejus Epistolæ apud Baronium ex Nicol. Fabri Codice , & Sirmondum T. 3. Concilior. Galliæ, & in magnis Conciliorum Tomis . 1. ad Synodum Tricassinam, Sirmond. Tom. 3. pag. 362. 2. ad Episcopos Synodi Svessionensis , (id. p. 364. 3. 13. 14. 19. 25. 29. 30. ad Carolum Calvum. Regem , p. 366. 375. 376. 386. 395. 400. 401. 4. 12. 18. 21.) ad Hincmarum Remensem , pag. 367. 375. 382. 390. 5. ad Herardum Archiep. Turonensem , pag. 368. 6. ad Actardum Episcopum Namneticę Ecclesiæ, pag. 369. 7. & 23. ad Ludovicum Regem Germaniæ, p. 370. 392. 8. Lotharii Regis ad Hadrianum Papam . Hadriani responsio cujus Regino meminit, non exstat . Sed exstat 9. alia Hadriani ad Lotharium Epistola de Teutbergæ solutione , Sirmond. Tom. 3. pag. 371. 10. ad Waldram , pag. 373. 11. ad Episcopos Germaniæ, pag. 373. 15. ad Proceres regni Lotharii, p. 379. 16. 22. ad Proceres regni Caroli Calvi , pag. 380. 391. 17. 20. 24. ad Episcopos in regno Caroli constitutos , pag. 381. 389. 396. 26. ad proceres regni Caroli Calvi, & quondam Lotharii Regis, pag. 395. 27. ad Episcopos in regno Caroli & quondam Lotharii constitutos, pag. 396. 28. ad Episcopos Synodi Duziacensis, pag. 379. 31. 32. ad Adonem Viennensem. Episcopum. 34.

Z ad

igebert. ad Annum 773. Albericus p. 111.
onici, Gratianus Decret. dist. 63. can. 22.
Cum Baronio ad Annum 774. num. 10. 18.
i & Gratiani fidem in dubium vocant Bel-
, Binius , Petrus de Marca VIII. 12. de
ia Sacerdotii & Imperii, Sirmondus Pagius
m 774. n. 13. seq. Carolus le Cointe, Tho-
, Mabillonius p. 230. diplomatic. aliique.
Mem. lit. de Trevoux An. 1708. p. 933 *Mr.*
Audoul a pris la defense de ce Canon , & a fait sur cela une longue dissertation , qui est peut être la partie de son Ouvrage la plus estimable . Il y attaque fortement les preuves des savantes Critique aux quels il s'oppose , & fait voir que Baronius n' a pas été sur ce point assez d' accord avec lui meme.

(*d*) Vide Franciscum Pagi breviario Pontificum Rom. Tom. 2. pag. 112. seq. Jac. Usserium de Scripturis sacrisque vernaculis pag. 118. seq.

ad Episcopos in regno Ludovici constitutos p. 393. Præterea in Actis Synodi octavæ sive CPolitanæ An. 869. contra Photium habitæ, Græce & Latine leguntur Actione I. & VII. Epistolæ duę ad Basilium Imp. Actione VII. ad Ignatium Patriarcham CPolit. cum allocutionibus tribus & decretis quinque: & Actione X. ad Imperatores Basilium, Constantinum & Leonem. Idem Hadrianus Acta Synodi hujus Latine verti jussit ab *Anastasio* Bibliothecario, ut hinc in præf. testatur. Exstat illa versio in Binii & aliis Conciliorum tomis. Ejusdem Hadriani Decretum pro validitate matrimonii, testibus aliis legitimis præsentibus sed nullo Sacerdote contracti, edidit Baluzius T. V. Miscell. p. 488. Per calami lapsum Cangius huic Hadriano tribuit editam a Canisio epitomen Canonum, de qua supra in Hadriano I. *Psalterium* transferre cœpisse in linguam suam, hoc est Italam, ex Genebrardo refert Ludovicus a S. Carolo pag. 105. & Ciacconio teste laudato, *formam* dedisse *Aragonensibus sanctarum Legum & novam regni constituendi formam* proposuisse.

Hadrianus III. ab An. 884. Mart. 1. ad Annum 885. Jul. 8. Epistolæ Synodi Duziacensis An. 871. habitæ male ad hunc Hadrianum a Lud. Jacobo scriptæ feruntur, quas ad Hadrianum II. scriptas esse constat, sicut etiam Epistolæ ad Basilium Imp. CPol. in Actis Synodi VIII. non Hadriani tertii sunt, sed secundi. At Basilii Imp. plenæ irarum litteræ ad Hadrianum III. quod & ipse Photio adversum se præbuisset, Hadriano demum defuncto Romam allatæ sunt, ad quas respondit successor ejus Stephanus V. (al. VI.) apud Baron. ad An. 885. num. IX. seq. Carolus Sigonius lib. V. de regno Italiæ ad Annum 884. refert Hadrianum III. statim sub initium Papatus sui duo hæc decreta fecisse, unum pro Romanorum libertate, *ut Pontifex designatus consecrari sine præsentia Regis aut Legatorum ejus posset:* alterum pro dignitate Italiæ: *ut moriente Rege Crasso sine filiis, regnum Italicis Principibus una Imperii traderetur*. Antiquiore
desiderabat Franciscus Pagi T
viarii Pontificum p. 161.

Hadrianus IV. antea *Nicolau*
speare sive *Hastifragus*, Anglu
stinianus, Abbas S. Rufi de V
atque inde ex Episcopo Alba
Cardinali, Papa ab Anno 1
cemb. 4. ad Annum 1159. Sep
Exstant ejus *Epistolæ* XLII.
Conciliorum: in quibus prima
bernia occupanda ad Henricum
gliæ Regem obvia apud Matth
ris ad A. 1155. & Gvaldum (
sem. lib. 2. c. 6. & illæ XIV
pud Andream Du Chesne T.
ptor. Francicor. pag. 586. 59
blioth. Cluniacens. p. 1415.
Castejonum de primatu Toleta
ghellum in Italia sacra, Dac
& Baluzium ad Petri de Ma
cordiam Sacerdotii & Imperii
Adde Gesta Dei per Francos
Alias duas apud eundem Balu
2. Miscell. pag. 223. 224. ali
jusdem appendice ad Marcam
cam pag. 1317. Ejusdem *De si*
ne librum, & alium *de Conce*
Mariæ Virginis ad Petrum Pont
Episcopum Atrebatensem: nec
milias & *Catechismaticas Leges*
los Norvvegiæ & Sveciæ video
ri a Ludovico Jacobo Biblioth
ficiæ pag. 105. Hujus etiam e
ad Basilium Achridenum, Thess
sem Archiepiscopum, de reuni
clesia Orientali cum Occidenta
cum Basilii responsione exstat
quardi Freheri Jure Græco Ro
cof. 1596. fol. Græce & Lati
pag. 305. atque inde post Co
rios Joannis Zonaræ in Canon
cilior. Paris. 1618. fol. pag.
hoc Joannes Sarisberiensis VI
nugis Curial. & apud Alber
Annum 1154. p. 324. Audiv
Adrianum dicentem, quod
Pontifice nemo miserabilior est
tione illius nulla miserabilior
tur enim se in eadem sede tan

invenisse, ut facta collatione
entium, præcedens amaritudo
itas & felicitas fuerit. Spinosam
t Cathedram summi Pontificis,
m acutissimis undequaque con-
i aculeis, tantæque molis, ut
ssimos premat, terat, & com-
t humeros. Coronam & Phry-
lara merito videri, quoniam i-
unt: se numquam a naturali fo-
gliæ malle exiisse, aut in clau-
ati Rufi perpetuo latuisse, quam
intrasse angustias, nisi quia Di-
lispensationi reluctari non aude-
loc etiam mihi sæpissime adjecit,
um de gradu in gradum a Clau-
Clerico per omnia officia in sum-
Pontificem ascendisset nil aut fe-
s aut tranquillæ vitæ quietis prio-
: adjectum est ab ascensu. Et ut
ejus utar, *In incude*, inquit, *&
semper dilatavit me Dominus*: sed
oneri quod infirmitati meæ im-
, si placet supponat dexteram,
mihi importabile est. Nonne mi-
lignus est qui pro tanta pugnat
t? fit ditissimus qui diligitur,
ti die pauper est, & infinitis pe-
litoribus tenebitur obligatus. Am-
go ad summum Pontificium, &
ne fraterno sanguine ad illud a-
e, est Romulo succedere in par-
, non Petro in ovibus pascen-
Bene ergo dicitur non tam nun-
re quam substantive *servus servo-
ri*. Serviat enim servis avaritię,
Romanis, necesse est; adeo ut
vierit, fiat aut Expontifex, aut
anus. Hæc Albericus.

rianus V. antea *Ottobonus de Fli-
menfis*, Papa ab An. 1276. Jul.
August. 18. ejusdem Anni. *Con-
es Ecclesiasticas* quas illi tribuit
udovicum Jacobum Rupipozæus,
: intellige, quas sancivit Car-
Legatus in Angliam missus a
nte IV. Eas illustrandas sibi sum-
mes *Actonus* sive de *Actona*, de
quo supra T. I. p. 5.

Hadrianus VI. antea *Hadrianus Flo-
rentii* dictus, naupego patre, Trajecti-
nus Belga: natus A. 1459. XI. Mar-
tii, ex præceptore Caroli V. & Can-
cellario, Episcopus Derthusensis & ge-
neralis per Hispaniam Inquisitor, at-
que An. 1517. Cardinalis: postremo
Papa ab Anno 1522. Febr. 16. ad An-
num 1523. Septembr. 14. Vide Conra-
di Vecerii Orationem dictam Romæ in
ejus funere, Miræi auctarium p. 99.

Hadriani VI. scripta sunt: *Quæstiones
& Disputationes in quartum sententiarum*
de Ecclesiæ Sacramentis, Paris. 1512.
1516. 1518. 1527. fol. Rom. 1522. fol.
Vide insignia ex illis specimina, apud
Launojum parte 4. Epist. 7.

Quæstiones Quodlibeticæ XII. Lovan.
1515. 1618. Paris. 1516. 1518. 1521.
Paris. 1531. 8. & cum quæstionibus
Joan. Briardi, Athensis, Lugd. 1546. 8.

Sermo de sacculo pertuso sive *de super-
bia* itemque *sermo parænéticus in compu-
tum hominis agonizantis*. Rom. 1522. fol.
una cum quæstionibus in quartum Sen-
tentiarum, & separatim Antvverp.
1520. 4.

Regulæ Cancellariæ Apostolicæ, Rom.
1523. atque inde Antvverpiæ.

*Bulla treguarum triennalium inter Prin-
cipes Christianos* An. 1523. 4. edita, cui
An. 1524. accessit vita ejus ex Epistola
C. Batti, Parmensis dicata Hieronymo
Saulio.

Epistolæ variæ Hadriani VI. & alio-
rum ad eum scriptæ, in quibus & il-
læ ad causam B. Lutheri spectantes ad
Fridericum Elector. Sax. & ad Conven-
tum Norimb. A. 1532. (*a*) nec mi-
nus ad Erasmum, collectæ a V. C.
Carolo Burmanno, editæque ad calcem
ejus Vitæ pag. 443. ad 504. subjunctis
Wilhelmi de Lochorst litteris de ejus obi-
tu. Omitto alia memorata Ludovico
Jacobo a S. Carolo p. 107. Bibl. Pon-
tificiæ.

Vitam hujus Pontificis scripsit *Gerar-
dus*

Z 2

...stat in Orthuini Gratii fasciculo expe-
... & fugiendorum Colon. 1535. fol. pag.
171. subjuncta pag. 172. Instructione ad Franci-
scum Cheregatum.

dus Moringus, Theologus Lovaniensis, editam Lovanii 1536. cum iconibus ære descriptis, quam nitide recudendam curavit laudatus Carolus Burmannus, Trajecti 1727. 4. eique præter eruditas notas subjunxit 1. Vitam ejusdem Papæ editam a *Paulo Jovio*, & plus simplici vice prælis datam, cujus Italica quoque versio lucem vidit Florentiæ 1549. 8. 2. *Conclave* sive Historiam Conclavis, in quo electus Hadrianus VI. ex *Dan. Papebrochii* propylæo ad Acta Sanctor. Maji p. 154. * & *Burchardi Gotthelf Struvii* fasciculo III. p. 65. sq. præmissa ejusdem Struvii brevi dissertatione, & observatione de nummo rarissimo majoris moduli, in honorem Hadriani VI. cuso. 3. *Itinerarium* Hadriani VI. ab Hispania Romam usque, ac ipsius Pontificatus eventus, per *Blasium Ortizium*, ex edit. Toletana A. 1546. & Baluzii Tom. 3. Misc. pag. 351. 4. *Cornelii Aurelii* Gaudani *Apocalypsis de spe reparandæ Ecclesiæ ex promotione Hadriani VI.* ex MS. Bonav. Vulcanii in Biblioth. Leidensi. 5. Variorum elogia & breves vitæ descriptiones pag. 321. seq. & secus quædam atque in sinistram partem de eo scripta pag. 428. seqq. 6. Ducumenta quædam ad Hadriani VI. familiam pertinentia, p. 511. 522.

Hadrianus Carthusianus, in Carthusia vicina Monti S. Gertrudis in confinio Brabantiæ & Hollandiæ, circa A. 1410. exemplo Francisci Petrarchæ scripsit librum *de remediis utriusque fortunæ* excusum sine anni nota & loci. Vide Miræum pag. 84. auctarii. Eundem librum MS. memorat Sanderus parte 2. Bibl. Belg. p. 52.

Hadrianus de Castello, Italus e Corneto Tusciæ, Presbyter *Cardinalis* S. Chrysogoni ab Alexandro VI. creatus, & neutiquam confundendus cum Hadriano VI. Pontifice, ut a non paucis factum præclaris Viris, quod notat Carolus Burmannus ad Hadriani VI. vitam pag. 12. & pag. 95. ubi de fato ejus, quod circa A. 1518. obiisse creditur, de quo etiam consulendus Bælius in Lexico, *Hadrien*. Inter instauratores litterarum merito celebratur hic Hadrianus, ob editos insignes *Commentarios de sermone Latino*, sæpius recusos & cum *Venatione* atque *itinere Julii II.* Basil. 1541. 8. Colon. 1566. 8. & novissime Goudæ in 4. curante Joanne Vervvey, una cum Schori Phrasibus & Francisci Vavassoris de vi & usu quorundam verborum.

Venatio ad Ascanium Cardinalem S. Viti Viceccancellarium, carmen: Incipit: *eja surgite nunquid excitavit*. Venet. 1534. 8. Lugd. 1540. 8. &c.

Iter Julii II. Romani Pontificis Roma Bononiam An. 1511. descriptum carmine quod incipit: *Augusti memoranda dies vigesima sexta*. Exstat in Alphonsi Ciacconii vitis Pontificum, editis Rom. 1601. 1630. & 1677. in Julio II. & cum commentariis de Latina lingua.

Oratio de fœdere inter Alexandrum VI. Papam & Regem Hispaniarum.

De vera Philosophia libri IV. Colon. 1548. Vide Possevinum.

Virginis Mariæ laudes, carmine elegiaco.

Ejus opus *de poetis* quoque memorat Augustinus Oldoinus in Athenæo Romano pag. 303. additque eundem *Veteris Testamenti libros ex Hebræo in Latinum sermonem eleganter vertisse*.

Palatii quod prope Vaticanum condidit, *descriptio*, Carmine heroico.

Hædericus sive *Hedericus*, Monachus Ord. Bened. Romanus circa Annum 640. qui ex Gregorii M. Commentariis in Jobum sententiarum librum defloravit. De eo Trithemius II. 12. illustr. Benedictin.

Haelhucarus Abbas Hybernus, quo dispensante *Abedoc* Clericus scripsit ac digessit veterem Canonum collectionem Vide supra T. 1. p. 3. sq.

Hæres, vide supra, *Aribo*, Tom. 1. p. 135. seq.

Hagononis Episcopi circa Annum 840. Bergomensis, Epistola ad *Rampertum* Episcopum Brixiensem de *Maginardo* Monacho in Abbatem ordinando edita

a Ma-

illonio Tom. 2. Analect. p. 81. ɔnis novæ pag. 417.) Initio huiſtolæ Hagano ſervum ſe ſervorum ppellat, quo titulo inter Papas uſus eſt, non Damaſus, licet nmentitia Epiſtola ei adſcripta ʒitur, ſed Gregorius M. (a) n autem ab aliis etiam uſurpapiſcopis, Adelardi Veronenſis, ; Ravennenſis, S. Bonifacii Ar-Moguntini Epiſt. ad Zachariam :em, aliorumque apud Barthium 10. Adverſar. & XLII. 14. & ;angium exempla teſtantur. Vi-ɔau. Frid. Mayeri ... ſcke- de hoc titulo editum Lipſiæ ..

irius, vitioſe pro Halitgario.

io ſive Haymo, Aymo, Aimo, , Heimo, de Baſochiis, ex Arıno Epiſcopus An. 1151. Catais, vir nobilis & religioſus qui ıchiridion in decretis, ſecundum niam Ivonis Carnotenſis. Hæc de ericus ad illum annum p. 320. quæ infra in Hugone Catalanenſi. io de Bordis, ſupra, Gvido S. Cer-. 132. ſeq.

io Archidiaconus Cantuarienſis cirum 1054. cujus hæc ſcripta meır a Baleo II. 49. & Pitſeo p. mmentarii in Pentateuchum, Elibros duos Machabæorum, Epiſtoli, & Apocalypſin Joannis. Hon Evangelia & Epiſtolas per ane fructu Incarnationis Chriſti. De m imitatione. De memoria rerum ıarum quod potius tribuendum i Halberſtadenſi: De pugna vir-' vitiorum. De quibuſdam Mar-De rebus Monachorum. De revemporis S. Dionyſii.

o Monachus Eboracenſis Ord. S. Benedicti, circa Annum 1010. ſcripſit de Martyrio S. Abbonis Floriacenſis lancea a Vaſconibus interfecti An. 1004. Vide Pitſeum pag. 181. & quæ de Abbone notavi ſupra Tom. 1. p. 1. Fortaſſe igitur Haimo auctor Epiſtolæ editæ a Baluzio Tom. 1. Miſcell. pag. 411.

Haimo de Feversham Anglus, Ordinis Minorum ab Anno 1239. Miniſter Generalis, inter eos fuit qui Gregorii IX. juſſu *Breviarium Romanum* correxere, ſcripſitque præter *Sermones*, Commentarium *in Magiſtrum ſententiarum* & librum *de Miſſæ Ceremoniis*. Diem obiit An. 1244. Vide Waddingi Annales ad illum annum, & Bibliothecam Ord. Minor. pag. 162. ſeq. Lelandum cap. 266. qui inter *Ariſtotelicos* ait fuiſſe *Ariſtoteliſſimum*. Pitſeum pag. 340. ſeq. Baleum IV. 27.

Haimo Fuldenſis. Vide *Halberſtad.*

Haimo Glocestrius ſive *Claudiocestrienſis*, de quo ex Sylveſtri Gyraldi ſpeculo Eccleſiæ II. 34. Baleus X. 57. & Pitſeus p. 861.

Haimo Alcuini diſcipulus una cum Rabano Mauro, qui cum amicum coluit, & libros XXII. de univerſo illi dedicavit: Henrici Autiſiodorenſis præceptor: Bedæ imitatus ſtudia & induſtriam: Ex Monacho Fuldenſi Ord. Bened. Monachus Magiſter (b) An. 839. Herſfeldenſis & ab Anno 841. ad 853. (c) Epiſcopus *Halberſtadienſis*. Interfuit Synodo Moguntinæ A. 848. in qua damnari Gotheſcalcum contigit: & a Joanne a Winnigſtedt in Chronico MS. (d) traditur templum Cathedrale Halberſtadienſe inſigni Bibliotheca, non parvis collecta ſumptibus locupletaſſe, ſed quæ incendio ferali periit Anno 1179. Melchior Neoſanius in Catalogo Epiſco-

ınnes Diaconus lib. 2. in Gregorii M. vita ı Pontificatus ſexto (A. C. 595.) *Corripit mem Patriarcham CPol. qui ſe Oecumenicabam, ſeu univerſalis Eccleſiæ Epiſcobat.... ex humilitate ergo* Servum *ſe Ser-i appellare inſtituit, quod & ſucceſſores erunt.*

ıbatem fuiſſe ſcripſit Trithemius c. 257.

quem alii ſequuntur: negat Chriſtoph. Brovverus Antiquitatt. Fuldenſi lib. 1. cap. 13. & D. Paulus Antonius ὁ μακαρίτης in diſſ. de vita & doctrina Haymonis, Halæ Sax. 1700. p. 5. ſeq.

(c) Non 834. ut Trithem. nec 858. ut Combefiſius in Bibl. Concionatoria.

(d) Apud D. Antonium p. 8.

ſcoporum Halberſtadienſium de Haymone:

Exemplum pietatis erat, ſtudioque dicatus
Aſſidue, ſacro ſacros longo ordine libros
Edidit & ſcholiis Divina volumina doctis
Liquit adaucta ...

Etiam Winnigſtadio (a) teſte idem Haymo

Explicat ingenio Biblia tota ſuo.

Quæ tamen ex ejus commentariis exſtant hactenus edita, hæc ſunt:

In Pſalmos explanatio, *quam ille veluti ſpiritualis apicula ex omnium veterum hortis ac pratis florentiſſimis* (Auguſtini, Caſſiodori &c.) decerpſit: edita a Friburgi, Antvv. Coloniæ, Pariſ. 1533. 8. vulgante Eraſmo cujus vide lib. 28. Epiſt. 11. Huic explanationi ſubjiciuntur ſcholia in Canticum Eſaiæ XII. Ezechiæ Regis Eſ. XXXVIII. Annæ, matris Samuelis 1. Reg. II. Moſis Exod. XV. Abacuci Prophetæ c. III. & Moſis Deut. XXXII.

In Eſaiam libri III. a Nicolao Herborn, Ordinis Minorum vulgati Colon. 1531. 8.

In XII. Prophetas & *in Cantica Canticorum* enarratio. Colon. 1533. 8. Miror Hoſeam excipi a Gvilelmo Crovæo p. 165. elenchi ſcriptorum in Scripturam & Jacobo Longo pag. 766. Biblioth. ſacræ. primus enim in hoc Volumine ſe offert Commentarius in Hoſeam: in quo, ſicut in aliis quoque, Hieronymum libenter Haymo ſequitur. Levi porro conjectura nituntur qui enarrationem in Cantica vel *Caſſiodoro* tribuunt vel *Thomæ* Aquinati. Certe inter Haymonis ſcripta commentarium in Cantica Canticorum omnes referunt, etiam Anonymus Mellicenſis cap. 76.

Homiliarum ſive *Concionum popularium* in Evangelia diebus Dominicis, feriarum & de Sanctis, pars æſtivalis & hyemalis. Colon. 1534. 8. 2. Volum. edente Godfrido Hittorpio, & em tius 1540. 8.

Etiam in Homiliario Pauli Di in Evangelia annua, nonnullæ h Haymonis leguntur. Vide infra *liarius*. Inde etiam in Combefiſi bliotheca Concionatoria.

Commentarii in Epiſtolas Pauli o ex Hilario Diacono, qui illi eſt broſius, Auguſtino, Origene &c. 8. ſine loci nota: & Colon. 1539.

Hos ſub falſo (b) *Remigii* R ſis nomine, edidit Joan. Baptiſta lalpandus Rom. 1598. fol. recuſos guntiæ 1614. fol.

Alii Remigio Lugdunenſi, (c veriſimilius Remigio Autiſſiodorenſ tribuere voluere: vide Richardum monem libr. 3. hiſt. Critic. Nov ſtam. cap. 26. Ex commentario in rem Epiſtolam ad Corinthios p eſſe breve ſcriptum Aimonis *de* *& ſanguine Domini*, quod ferme ejus ſubjectum in Codice San G nenſi reperit, ediditque Dacheri XII. ſpicilegii pag. 27. notatur à ratoribus editionis novæ ſpicilegii 1. p. 42. Sed in commentario H nis ad 1. Corinth. XI. nihil tal venio: quod ſi ſcriptum ab Ay eſt, nullum facile antiquiorem aut apertiorem μετουσιώσεως ſuffraga dabitur citare, cujus tam expreſſa f feſſio: *Credimus & fideliter confite tenemus, quod ſubſtantia panis per operationem Divinæ Virtutis tialiter convertatur in aliam ſubſtan id eſt in carnem & ſanguinem.* Pauli Diaconi locus quem Haym præmittit Mabillonius Tom. 1. a pag. 215. (edit. novæ p. 497.) tum abeſt ut pro tam diſerto teſti haberi poſſit.

In Apocalypſin, libri VII. Pari 8. ex Ansberto, Primaſio, Beda

Plura non vidi, quanquam ap themium atque inde apud Baleum 8. Pitſeum pag. 147. alioſque me

(a) pag. 12.
(b) Rivetus Critici Sacri lib. IV. cap. 27.
(c) Blondellus pag. 87. ſq. de Epiſcop
(d) Albertinus de S. Euchariſtia pag.

nonis *in quinque libros Mosis*, , *Judicum*, *Ruth*, in *quatuor* *gum* & *Paralipomenon duos*, *Es- ehemiam*, *Esther*, *Tobiam*, *Ju- um*, *Jeremiam*, *Ezechielem*, *Da- n Actus Apostolorum* & in *Epi- onicas* libros VII. nec non *li- S. Trinitate*. Honorius IV. 7. . etiam librum Haymonis *de Mundi* celebrat. Sed qui *bre- sitionem Canonum* laudaverit, diss. de vita & doctrina Hay- g. 14. fit mentio, non reperi: u *quatuor libros* Commentario- IV. *Evangelistas*, quos memo- us pag. 147.

ristianarum rerum memoria (*a*)) nato usque ad tempora Theo- gni, *libri decem*: Compendium m ex Eusebii & Rufini Histo- esiastica. Prodiit edente Alex. o, Haganoæ 1531. 8. Colon. & 1573. 1600. 12. & curante uerio Boxhornio, cum rudi- primis Religionis Christianæ, vetusta lingua Alemannorum nque. Lugd. Bat. 1650. 12. & sione Joannis Joachimi Maderi. 1671. 4. & cum Petri Galesi- is Rom. 1564. fol. subjunctum ., Maximo Taurinensi, Pacia- lpicio Severo & Dorotheo Ty- t Gallice Claudio Espencæo in- . Paris. 1573. 8. Latini Latinii ones quædam obviæ in ejus Bi- a sacro profana p. 166.

rietate librorum, sive *de amore Patriæ*, libri III. Colon. 1531. ris. * Qui commentariorum Hai- n Isaiam editionem Colonien- ni 1531. curavit, & dedit Eu- Cervicornus in sua ad opus i- fatione admonuit eo ipso tem- uo typi libro huic edendo suda- rodiisse alicubi librum commen- m Haimonis, qui esset hujus, ipse premebat, veluti recensio itio) ab ipso eodem Haimone adornata. Sibi vero ait id nequaquam persuaderi ut Haimonius in idem opus bis incubuerit, cum nec ejus rei unquam ille meminerit, nec Germanica archiva commentariorum Haimonis in Isaiam nisi unicum offerant. Censet igitur postremum istum sive alterius Haimonis fœtum esse, ejusque forte Haimonis Franciscanæ familiæ alumni in classe scriptorum Ecclesiasticorum a Trithemio relati, sive personati alicujus authoris commentum. Novus iste Haimonis commentarius in Isaiam, ille forte est quem eodem anno 1531. Parisienses vulgarunt. Cum vero codicem quemdam Bibliothecæ Canonicorum majoris Ecclesiæ Lucensis evolverem, inter excerpta multa Patrum ab anonymo quodam collecta in expositionem mysterii SS. Trinitatis, nonnulla etiam offendi ex Haimonis commentariis in Isaiam, ut titulus ipse ferebat, descripta. Hæc dum confero cum commentariis Haimonianis Coloniæ vulgatis, reperi omnino ab istis discrepare, &, nisi quibusdam pauculis exceptis, in quibus conveniunt, in reliquis abire in diversa. Suspicor igitur fragmenta hæc codicis Lucensis illorum Haimonis commentariorum lacinias esse, easque, cum excusum Parisiense opus rari viderint, descripsi, quarum unam ad specimen hic exhibeo. De authore vero nihil habeo, quod promam; maluissem tamen Haimoni illi tribuere Cantuariensi Archidiacono sæculi XI. scriptori, cui inter cætera scripta & in Isaiam commentarios assignari ab Anglis scriptoribus Fabricius testatur.

Proferam modo speciminis gratia ex fragmentis MSS. unicum, cui & subjiciam simile aliud, quod in editis Coloniensibus legitur.

Seraphim stabant super illud; sex alæ uni, & sex alæ alteri, duabus velabant faciem, & duabus velabant pedes ejus, & duabus volabant. Et clamabat alter ad alterum, & dicebant: Sanctus Sanctus Do- mi-

ic genuinus titulus in MSS. obvius & a- entium Bellov. XII. 9. speculi Hist. Tri- aliosque. Apud Turrianum pag. 37. apo- logiæ pro Canonibus Apostolorum citatur Haymo de *rerum Christianarum memorabilibus*.

minus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria ejus. Seraphim interpretantur incendentes juxta quod alibi legimus: Qui facit Angelos suos spiritum, & ministros suos ignem urentem. Dominus in Seraphin ex parte ostenditur, ex parte celatur. Faciem enim ejus & pedes operiunt. Quia & præterita ante mundum, & futura post mundum scire non possumus, sed media tantum, quæ in sex diebus facta sunt, contemplantur. Nec mirum hoc de Seraphim credere, cum & Apostoli Salvatorem credentibus aperiant, infidelibus abscondant. Et velum ante arcam fuerit testamenti. Alas quoque habere dicuntur propter velocitatem, & in cuncta discursum, sive quia semper in altioribus commorantur. Neque enim illud, quod de ventis dicitur, qui ambulat super pennas ventorum, vere ventos juxta fabulas poetarum, pictorum licentiam pennas habere testatur. Sed celerem in cuncta discursum, & singulis senas alas qui de fabricatione tantum mundi etiam præsentis sæculi novimus. Quod autem clamat alter ad alterum vel juxta Hebræos iste ad istum idest unum ad unum invicem, se ad laudes Domini cohortantur, & dicunt Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus exercituum, ut mysterium Trinitatis in una divinitate demonstrent. Et nequaquam templum Judæorum sicut prius, sed omnem terram illius gloria plenam esse testantur, qui pro nostra salute dignatus est humanum corpus assumere, ad terrasque descendere. Quidam Latinorum duo Seraphim vetus & novum instrumentum intelligunt: quod tantum de præsenti sæculo loquitur. Unde & sex alas habere dicatur, & faciem Dei pedesque velare, & certatim proferre testimonium veritatis, & omne quod clamat Trinitatis sacramenta monstrare, & mirari ad invicem quod Dominus Sabaoth in forma Dei Patris potius servi formam acceperit, & humiliaverit se usque ad mortem, & mortem crucis, & nequaquam ut patrem cælestia cum tantum, sed & terra cognoscant.

Editus Coloniæ 1531. sic habet: *Seraphim stabant super illud. Seraphim duo testamenta novum & vetus intelliguntur. Seraphim enim incendens sive incendium interpretatur. Et si quærimus ubi sit hoc incendium salutare, nulli dubium est, quia in sacris voluminibus, e quorum lectione universa hominum vitia purgantur, & cordis intima in Dei ac proximi dilectione succenduntur.* Reliqua cum MS. nihil omnino cohærent.

Homiliarum opus numquam satis, ut credo, discussum est a scriptoribus rei Litterariæ. Sapientissimi scriptores Historiæ Litterariæ Gallicanæ **Tom. V.** pag. 118. animadverterunt, duas esse Homiliarum Haymonis editiones inter se valde discretas; alteram sub hoc titulo *D. Haymonis Episcopi* &c. *Homiliarum, seu mavis sermonum ad plebem opus præclarum super Evangelia totius anni, pars Hyemalis* Coloniæ 1531. 8. cura Gotfridi Hittorpii. Alteram cujus est inscriptio. *Homiliæ D. Haymonis Episcopi* &c. *in Evangelia Dominicalia.* Prius illud opus sincerum esse Haymonis fœtum pronuntiant, alterum tribuunt Haymoni Priori in Abbatia Hirsaugiensi, qni munus illud cœpit An. MXCI. Opus Haymonis excusum primum Coloniæ per Cervicornium dicunt A. 1531. 8. Manu verso Homiliarum Haymonis partem Hyemalem absque Impressoris nomine excusam Coloniæ An. 1537. impensis M. Gotfridi Hittorpii. In cujus epistola dedicatoria ab Hittorpio data lego expressam esse hanc editionem ad exemplar Codicis accepti a Petro Drolshagio Abbate Heysterbacensi. Monet autem Hittorpius prodiisse parum ante illud tempus (*nuper*) Homiliarum Haymonis opus *boni fortasse Auctoris, aut proprio nomine defraudati, aut si fuerit illi nomen Haymo, certe non is fuit, quem nos nunc damus, nempe Halberstadensis Episcopus*. Signatur epistola illa An. 1532. pridie nonas Augusti. Ex hoc vero colligo Coloniensem sinceram An. 1431. prodiisse. Quomodo ergo asseruerint Gallici illi scriptores Coloniensem ab Hittorpio curatam editionem An. 1531. paruisse? Nec ibi pariter Eucharii Cervicornii impressoris nomen ullum legitur.

ıæ igitur fuit Colonienfis An-
:d.tio altera plane eft a fince-
torpium curata. Demum Co-
æc Anni 1537. editio a nemi-
egerim, indicata eft. Æftiva-
rumdem homiliarum eft pari-
ıe fignata anno 1537. per Cer-
, cujus nomen ibi legitur,
Titulus vero eft hujufmodi:
ıis &c. *Homiliarum nunc quar-*
r excufarum pars æftivalis. *Au-*
eft appendice Homiliarum Hay-
n & viginti fuper epiftolas Do-
poft feftum Pentecoftes, *quæ ha-*
lerata nunc primum exceptis qua-
femel impreffis recens typis funt
ceſſerunt præter has & aliæ duæ
duas ex Apocalypfi lectiones,
rior antehac femel tantum im-
fterior ante hunc diem typis ex-
ufquam. Nulla præfatione in-
oftremum iftud volumen. Ti-
:m ifte fic diligenter relatus
ıonftrat non fatis accurate edi-
us operis relatas hucufque &
uiffe a fcriptoribus rei littera-
:onferenti ea quæ dicunt, pa-
dem quoque fcriptores Gallici
fe capere dicunt, quid velit
: in fuo Elencho fcriptorum in
:ripturam fcribens annexam ef-
peri in omnes epiftolas Cano-
:rationem. Ego vero unde hoc
Anglicus ille fcriptor, depre-
ıe blandior; ita enim lego in
miliarum Hyemalium editio-
m antea indicatæ: *additi funt*
liquot pulcherrimi ejufdem Hay-
epiftolas Canonicas. Sed evol-
enter volumen illud nufpiam
ire datum eft.

Monachus *Hirfaugienfis*, Scri-
tus *vitæ S. Gvilelmi Abbatis*
:irca Annum 1091. quæ obvia
tis Sanctor. Tom. 2. Julii 4.
65. poft editiones Caroli Sten-
ugultæ Vindel. 1611. & Joan.
ii in Actis Benedictin. fæculo
Gvilelmo illo, fupra p. 150.
. *III*.

Haimo Matifcenfis five *Matifconenfis* in Gallia Epifcopus cujus Epiftolam A. 1230. (*a*) datam edidit Baluzius T. 6. Mifcell. pag. 385. feq. in qua Epiftolæ Urbani II. Pafchalis II. & Clementis III. pro monafterio S. Germani Autiffiodorenfis.

Haimo Ordinis *Minorum* Minifter Generalis, fupra, *Haimo de Feversham*.

D. *Haimeranus* Regionoburgenfis Præpofitus, fub Imperatore Henrico quarto fcripfit *de Ecclefiafticis fcriptoribus*, quo ufum fe teftatur Aventinus libro quinto Annalium Boicorum: qui autem in lucem proferret ab eo tempore adhuc repertus eft nemo.

Haiminius Monachus S. Vedafti Atrebatenfis, Ord. Bened. Alcuini difcipulus, cujus *miracula S. Vedafti* Epifcopi Atrebat. & Cameracenfis, defuncti circa Annum 540. & *Sermo in S. Vedafti Natali* 6. Febr. de XI. parvulis, meritis ejus fanatis exftant in Actis Sanctor. Tom. 1. Febr. p. 801. & 802. fq.

Haito five *Haitonus*, infra *Hayto*.

Haldoinus, Abbas Ord. Bened. Altivillarenfis in Gallia in agro Remenfi, cui ab Hincmaro Remenfi commiffus ad cuftodiam A. 849. Gotefchalcus, de quo fupra pag. 71. Ejus *verfus in tumulum S. Remigii* An. 852. compofitos edidit Mabillonius Tom. 1. Analect. p. 416. (edit. novæ p. 423.)

Alexander de Hales, fupra in *Alexandro* Tom. 1. p. 42. fq.

Halitgarius five *Halitcharius* Epifcopus Cameracenfis & Atrebatenfis ab A. 817. ufque ad 832. de quo Baldericus Chron. Camerac. I. 38. Albericus pag. 184. & e recentioribus Carolus le Cointe T. VIII. Annal. Francor. pag. 146. fqq. Ejus *librum pœnitentialem fecundum decreta Canonum* ad *Ebonem* Remorum Epifcopum, cujus meminit Sigebertus c. 122. Flodoardus II. 19. hift. Ecclef. Remenfis, vocat *fex libellos de remediis peccatorum*, *& ordine vel judiciis pœnitentiæ*. Ex his *quinque* editi ab Henri-

A a co

(*a*) Baluz. pag. 388.

co Canisio Tom. V. Lect. Antiqu. parte 2. p. 227. Ingolstad. 1604. 4. (T. 2. editionis novæ Basnag. parte 2. pag. 87.) recusi inde in Bibliothecis Patrum, Colon. 1618. Tom. VIII. & Paris. 1654. Tomo V. & Lugd. 1672. Tomo XIV. Ex his *libellus I. & II.* iidem sunt qui inter *Rabani* Mauri opera prodiere T. 6. pag. 125. de vitiis & virtutibus & peccatorum satisfactione in remediis, sive de pœnitentiis. *Libellus III. & IV.* respondent libro II. & III. de pœnitentium satisfactione, inter ejusdem Rabani opera pag. 116. sq. de quæstionibus Canonum Pœnitentialium ad *Heribaldum*, Episcopum Autissiodorensem. Confer librum Pœnitentialem ad Heribaldum qui exstat apud Stevartium pag. 635. & Tom. 2. editionis novæ Canisii parte 2. p. 293. *Libellus V.* idem est qui sub Rabani nomine ad Heribaldum legitur primus Tom. 6. Opp. pag. 110. *Libellus VI.* denique est *Pœnitentiale Romanum*, ex Codice antiquo Corbejensi vulgatum ab Hugone Menardo, illustratumque in notis ad Sacramentarium Gregorii M. Paris. 1642. 4. pag. 238. & cum Menardi notis recusum in Biblioth. Patrum Lugd. Tom. XIV. pag. 926. nec non in nova Operum Gregorii M. editione: & sine notis ad calcem Joan. Morini de Pœnitentia. Ante Menardum ediderat quoque cum Halitgarii præfatione Stevartius, ex quo exstat etiam in nova editione Canisiana Tom. 2. parte 2. pag. 132. ubi & alter liber Pœnitentialis ex scrinio Romanæ Ecclesiæ pag. 121. & Pœnitentiale Halitgarii sive alterius incerti auctoris quod incipit: *Domine Deus omnipotens*, p. 141. cum Epistola *Hormisdæ* Papæ, cujus initium: *Ecce manifestissime constat*, pag. 143. & excerptum e *Prospero*, quantum remedii habeat Confessio peccatorum pag. 144. De aliis pœnitentialibus libellis dictum in Biblioth. Græca Tom. XI. p. 73. seq.

* Ambigebam olim num idem esset cum libro pœnitentiali liber ejusdem auctoris inscriptus *de vita Sacerdotum*, quem eidem attribuit Albericus Mona fontium ad An. 850. nunc v sum esse utrumque opus com quam libri de vita Sacerdotu lam ab Autore lucubrationi xam & præfationes singulorum tum & argumenta singulorum vulgavit P. Martene Vet. M pag. 70. &c.

Hambaldus aliis *Annibaldus baldus*, apud Possevinum vi *baldus*, Romanus, Theologiæ circa Annum 1270. cujus *Qu* commentarium *in IV. Sentent bros* memorat Trithemius cap S. E.

Hamelense Chronicon. vide *Polda*.

Hamelinus de Verulamio, A scipulus Lanfranci Cantuari 1089. defuncti, atque Cœnol bani Ordinis Benedictini Prior librum *de Monachatu*, e quo vulgata ab Edmundo Marte V. Thesauri Anecdotorum, p 1456.

Hamerslebiensis Monachus c num 1126. scripsit *de rebus ge ratorum*, *ab Henrico Aucupe cum V.* Exstat in illustris Leib ptoribus Brunsvicensibus Tom 707. 710. Et *de Gregorio V. P* pag. 576.

Guilelmus Hamerus. Supra *Gvilelmus*.

Richardus Rollus de *Hampo* se aliis *Pampolitanus*, Eremita nianus in Cœnobio Angliæ H si agri Eboracensis defunctus cujus Sanctis adscripti *Officium* Bibliotheca Cottoniana, ubi *d miraculis ejus* commemoratio. dinum Tomo 3. pag. 927. se ejus a Joanne Fabro Hailbrunn dinis Prædicatorum, edita Colo fol. 1. *De emendatione peccato regula vivendi* liber vulgatus pr risiis 1510. 4. & recusus etia bliotheca Patrum T. 26. editi dunensis p. 609. 618. 2. Enarra

a *in Psalterium universum*, & 3. *ica Veteris Testamenti in Ecclesia-servata officiis*. 4. Commentarius s *in Psalmum XX. Domine in vir- lætabitur Rex*. 5. *In Orationem cam*. 6. *In Symbolum Apostoli-* 7. *in Symbolum Athanasii*, quæ ipta obvia etiam in Bibliotheca editionis Lugdunensis Tom. 26. 8. 127. 8. In nonnulla loca *Canticorum*, & 9. *in Threnos Jere-* 10. *In novem lectiones Jobi*, quæ r in exequiis mortuorum, com-ius duplex verbis S. Gregorii M. iatus. 11. *Nominis JESU enco-* 12. *De incendio amoris*, (*a*) ubi m suam cremiticam breviter per-. & 13. *de amore summo eoque*, in verba Salomonis Cantic. I. *ntulæ dilexerunt te nimis*. Etiam is tria scripta postrema recusa liotheca Patrum Tomo 26. edi-Lugdunensis pag. 627. 629. 630. ia ejus in variis Angliæ Galliæ-liothecis manu exarata servan-t *Annotationes in Apocalypsin*, us *de vita activa & contemplati-nmendatio Castitatis*, *De contemtu*, *Scala Mundi*, *De spiritualibus ibus*, *De stimulo Conscientiæ*, um Latinum diversum a poema-ico ejusdem argumenti, diviso es septem, MS. in Bibliotheca iana, de quo Henricus Wartho-Caveum,) aliaque, de quibus V. 80. Pitseus p. 465. seq. Phi-llsius p. 602. Lelandus c. 372. r alia memorat etiam ejus *Phi-*, *carmen rhythmicum*, MS. Lon-Bibl. Carmelitana.

aldus vitiose apud Possevinum *nbaldo*.

larius, supra, *Amalarius*. T. 1. seq.

lus, supra, *Amolo*, T. 1. pag.

Hanabergus, supra, *Gvilel-mus*. pag. 173.

Nicolaus de Hanapis, diœcesis Remensis, Gallus, Ordinis Prædicatorum, & Anno 1288. Episcopus Aconensis, Patriarcha Hierosolymitanus & Papæ in in Palæstina Legatus, ubi constitutis inquisitoribus hæreticæ pravitatis obiit An. 1291. Vide Jacobum Quetif Tomo 1. pag. 422. seq. Exstant hujus Hanapii *Virtutum vitiorumque exempla ex utroque Testamento*, male tributa *Gvilelmo Peraldo* Lugd. vel sub titulo, *Biblia pauperum* adscripta *Bonaventuræ* & ordine alio, alphabetico digesta. Editionibus plurimis a Quetifo, & ab Oudino Tomo 3. p. 594. annotatis, addes Basileensem 1556. fol. in qua florigerium hoc Valerio Maximo pluribusque aliis similium exemplorum historicorum collectoribus adjunctum legitur, de quibus dixi libro 2. Bibliothecæ Latinæ c. 5. *Dicta Salutis* (*b*) MS. Lipsiæ teste B. Joachimo Fellero p. 185. Catalogi Bibliothecæ Paulinæ. *Tabula super Legendam auream* Jacobi de Voragine. *Prædicationes super Evangeliis & Epistolis in Quadragesima* &c. * Idem Nicolaus de Hanapis themata quædam concionum scripsit, quæ exhibet Cod. 764. membranaceus Bibliothecæ Universitatis Taurinensis; in cujus Codicis fine hæc leguntur: *Explicit Liber de exemplis Sacr. Scripturæ compilatus a Ven. F. Nicolao Ordinis FF. Prædicatorum socio D...* (Nicolai) *Ostiensis ejus Ordinis Cardinalis, postmodum vero Patriarcha Hierosolymitano*.

Nicolaus de Hancinis Patriarcha Hierosol. An. 1285. nullus sed ex Nicolao de *Hanapis* confictus. Vide Jacobum Quetif Tomo 1. Bibliothecæ Dominicanorum pag. 425. & 427.

Hanco de Fortenna, vide supra Tom. 2. p. 178. *Fortena*.

Hannibaldus de Hannibaldis de Molaria, Romanus, Ordinis Prædicatorum, amicus Thomæ de Aquino, ex Docto-re

(*a*) ... scriptum integrius in Codice Sorbo-... incipit: *Admirabar amplius quam e-*

(*b*) Vitio Typographi apud Oudinum: *Dicta Salutis*.

re Parisiensi Cardinalis An. 1261. qui obiit Anno 1272. scripsitque *Commentarium in IV. libros Sententiarum*, qui sub falso *Thomæ* nomine ad Hannibaldum, prodiit Basileæ 1492. fol. Parisiis 1560. 1660. atque inter Thomæ Opera Tom. XVII. Romæ 1570. Coloniæ, seu Antverpiæ 1612. &c. vide Jacobum Quetif T. I. p. 261. qui etiam *Quodlibeta* hujus Hannibaldi memorat, notatque Thomam huicce dedicasse Catenam suam in Marcum, Lucam & Johannem. Odarum Pindarica sublimitate ab Hannibaldo scriptarum meminit G. Joseph Eggs in purpura docta, T. 1. p. 196.

Hannibaldus Gaytani de Ceccano, Aquinatis Diœcesis, Hernicus Campanus, ex Canonico Parisiensi & Archidiacono Atrebatensi Archiepiscopus ab Anno 1326. *Neapolitanus*, & A. 1330. Cardinalis & Episcopus Tusculanus, defunctus An. 1350. de quo Baluzius ad Vitas Paparum Avenionensium Tom. 1. pag. 756. seq. Ughellus Tomo 6. pag. 125. & G. Joseph Eggs Tomo 1. pag. 324. *Vitas SS. Apostolorum Petri & Pauli* heroico carmine ab eo celebratas laudat Gvilelmus Eisengrenius in Catalogo testium Veritatis p. 133. b.

Harchelegus Anglus, subtilis disputator in Academia Oxoniensi, cujus *Quodlibeta*, opus varium & excussum, ut illa ferebant tempora, Lelandus cap. 454. memorat.

Johanni Hardingo Anglo, claro circa Annum 1461. inter Historicos Latinos locum concedit Vossius pag. 634. quanquam non Latine, sed Anglico metro scripsisse tradit Baleus VIII. 30. atque Eduardo VI. dedicasse *Chronicorum opus* libris duobus, in quo ab aliis narrata a Bruto usque ad Henricum IV. brevius explicavit, & deinceps comperta ac visa per LXI. annos ad Eduardum quartum usque & An. 1470. fusius demonstravit. Prætera *Scotiæ descriptionem brevem*, unde apud Vossium non *chronographiam* sed *chorographiam Scotiæ* legere convenit. Hoc illud est: Itin and Map of Scotland, quod cum C nico prodiit Anglice Lond. 1543 Hanc descriptionem quantivis preti bitam ab Henrico Savilio notavit Nicolson in Bibliotheca Historica tiæ pag. 24. qui pag. 282. & in H ria scriptorum de rebus Angliæ p observat Hardingum fuisse inimi professum gentis Scoticæ, in variis peditionibus arma gessisse adversus tos, & singulari studio congessisse c menta quæ Scotiam Angliæ subje esse probarent. Hoc factum in cujus meminit p. 654. Pitseus *de missione Regum Scotiæ sub Anglia*. opusculum *de titulo Regum Angli Regnum Franciæ* memorat Oudinu 3. p. 2626.

Stephanus Hardingus Arnoldo W vitiose *Arduinus*, Anglus mon primo Shiroburnensis Ord. Bened. cum Scotos, Gallos, & Romam set (*a*) & per aliquod temporis i Benedictinos vixisset in Burgundia stercium inde petiit, atque ut Ca Vischius (*b*) de eo prædicat, fu nus ex præcipuis Cisterciensis refo tionis Auctoribus, ex Priore tertiu bas Cisterciensis electus An. 1109. ctum Bernardum cum 30. sociis culo venientem, habitu Ordinis vit. Quo die *insignem habuit sermo* qui extat apud Bernardum Britur 1. cap. 22. hist. Cisterciensis.

Primum generale capitulum Ci congregavit Anno 1116. & 1119 stitutiones quasdam pro unione stериorum inter se, promulgavit vocari voluit *Chartam charitatis*: que a Calixto Papa II. (ordini C ciensi dudum charitate alligato) firmari fecit. In Concilio Tre Anno 1128. doctissimas protulit s tias.

Scripsit insuper (teste Baleo I & Pitseo p. 203.) *librum exhorta privatarum ad monachos*.

(*a*) Lelandus c. 143. de scriptoribus Britannicis. Lud. Jacobus de Scriptoribus Cabilonensibus p. 138.

(*b*) Visch. Bibl. Cisterc. pag. 301.

nonastica ritus & usus , vulgo , *sum* . Britus quidem & Henrinc librum *S. Bernardo* tribuunt : ter Pitseum) ejusdem authorem tephanum , scribunt Ignatius is in notis ad Exordium miguinus libr. de scriptoribus , & us in apparatu .

nem ejus habitum in obitu S. Al- refert Manriquez tomo 1. Anad annum 1109. Qui Author ad 1120. scribit quoque jussu Stecriptum esse *Exordium parvum* , quod impressum extat cum notii Firmini , An. 1610.

que scripsit *epistolas varias* admizeli, (*a*) ex quibus extant duæ pistolas Sancti Bernardi 1. ad um Galliæ Regem , 2. ad Ho-Papam . Quanquam non videaprobabile , has fuisse a Sancto o dictatas . Notandum autem , indem esse Stephanum , quem us in Apparatu , scribit fuisse inum congregationis Cluniacenscripsisse *Exhortationes ad mona-* librum *de claritate* , seu (re*de charitate* , qui est ille liber apra vocavimus , *Chartam chari-* extatque pluribus in locis typis s , novissime Antvverpiæ in oflantiniana anno 1663. & anno ugduni , Tomo 1. Annalium Cingeli Manriquez , ad annum

um , Stephanus tandem post 13. ria per seipsum fundata , & plurios , ætate ac laboribus fractus , omini 1133. Abbatialem sarcignavit , sequentique anno , sanquievit in Domino , Martyroomano post obitum adscriptus ilis . (*b*) Vitam ejus edidit Larysostomus Henriquez in Fascictorum , & Gallice Joannes d' , in Conclavi , To. 1. Quam lauischius postmodum etiam Flanddidit , & MS. asservavit , cum aliis viris Sanctorum & Sanctarum ordinis Cisterc. Flandrico quoque idiomate ab eo donatis .

Omitto de *Thoma Hardingo* dicere , utpote juniore , qui & ipse Anglus , ex Professore Hebræarum litterarum Oxoniensi Canonicus An. 1554. & Thesaurarius Sarisburiensis , sacrorum Romanorum adversus Episcopum suum Johannem Ivellum sive Jevellum fervidus propugnator , contra ejusdem Apologiam Ecclesiæ Anglicanæ , Provocationem & binas replicationes , ex Anglia profugus plura scripta Anglice edidit Lovanii An. 1564. 1565. 1566. 1567. in 4. ipse Lovanii etiam defunctus An. 1572. Vide Antonium a Wood Tom. 2. hist. Universitatis Oxon. pag. 136. qui Hardingi scripta Latine versa refert a Gvilelmo Raynoldo sive Reginaldo , Joannis fratre , sed typis non exscriptam illam versionem . Conferendæ & Athenæ Oxonienses Tom. 1. p. 175. & ubi de Ivello pag. 169. sq.

Harigerus sive *Herigerus* Lobiensis seu Laubiensis Abbas Ord. Bened. in ditione Leodicensi , ab Anno 990. ad 1007. de quo auctor continuationis Fulcuini de gestis Abbatum Lobiensium , editus a Luca Dacherio Tom. VI. (editionis novæ T. 2. pag. 744.) *Scripsit gesta Pontificum Leodiensium : scripsit metrico stylo vitam S. Ursmari : scripsit etiam ad Hugonem , Epistolam de quibusdam quæstionibus : & alia multa compofuit , sed in lucem non emisit . Scripsit sub sua & Adelboldi persona , Leodiensis Clerici , postea vero Ultrajectensis Episcopi , Dialogum dissonantia Ecclesiæ : de Adventu Domini . Congessit etiam contra Ratbertum multa Catholicorum Patrum scripta de Corpore & Sanguine Domini* . Hæc ille , quæ eadem leguntur apud Sigebertum cap. 138. & apud Trithemium cap. 360. de S. E. & II. 63. illustr. Benedictin. qui addit etiam *librum de Divinis officiis* , quem Oudinus Tom. 2. pag. 487. sq. illum esse putabat , quem sub *Alcuini* nomine editum habemus a Melch. Hittorpio inter scriptores hujus argumen-

schii hæc verba pag. 302.

(*b*) Adde Acta Sanctor. T. 2. April. p. 496. seq.

menti pag. 225. & XIII. capitibus locupletiorem inter Alcuini opera p. 1007. *Gesta Episcoporum Leodiensium* (*a*) primorum XXVII. a B. Materno ad B. Remaclum, edita a Chapeavillo in gestis Pontificum Tungrensium, Trajectensium & Leodiensium Tom. 1. pag. 1. 98. Leodii 1612. 4. *Vitam S. Ursmari* Episcopi & Abbatis in Belgio An. 713. defuncti, scriptam versibus hexametris leoninis, libris VI. MStam Gemblaci, negat se voluisse edere Henschenius Tom. 1. Act. Sanctor. April. 18. n. 558. quod nihil historici contineat, quod non in vita ejusdem Ursmari, quam *Anso* Abbas prosa scripsit, succinctius legatur. Specimina tamen quædam dare non intermisit. Libros ipsos Harigeri vulgatos ab Ægidio Waulde inter alia monasterii Laubiensis monumenta, notavit Caveus. Titulus libri est: la vie & miracles de S. Ursmer & des sept autres Saints, avec la Chronique de Lobbes, recueillie par Gilles Waulde. a Mons 1628. 4. *Epistolam ad Hugonem* edidit Edmundus Martene Tom. 1. anecdotor. p. 112. 118. Paris. 1717. fol. In hac Epistola subtiliter Harigerus adversus *Dionysii* Exigui calculum annorum Christi disputat, Hugoni vicissim septem quæstiones enucleandas proponit. Non video causam cur hanc Epistolam integram non esse cum Edmundo Martene existimem, qui pag. 117. etiam initium Epistolæ *Hugonis* ad Harigerum e MS. Codice publicavit. *Dialogus cum Adelboldo*, quem MS. Gemblaci servari monuit Miræus ad Sigeberti c. 137. necdum quod sciam ab quoquam in lucem datus est. Liber *de corpore & sanguine Domini* non Rabberto (Paschasio) oppositus est quem laudat & sequitur, sed *Ratherio* (*b*) monacho Lobiensi ac deinde Veronensi Episcopo, cujus librum de eodem argumento memorat Sigebertus c. 127. diversum ut puto ab ejus

Epistola ad Patricium, quam
cherius T. 12. spicileg. pag. 3
novæ Tom. 1. pag. 375.) H
brum primus, sed sine aucto
ne vulgavit Cellotius ad hist
theschalci calcem Paris. 1655
mus Harigeri esse observavit
nius Tom. 1. Analect. pag. 2
tionis novæ pag. 496. seq.) &
ad Sec. IV. Benedictin. §. I
Vita S. Landoaldi Arphipresb
VII. quam sub *Notgeri* Epi
diensis nomine dedit Surius
cui ipsius etiam Nodgeri
vindicat eam Vossius pag. 353
Lat. Eandem Henschenius
Martii p. 35. 42. cum noti
scriptam jussu Nodgeri ab
Denique Harigero etiam asse
lonius Sec. III. Act. Sanctor.
pag. 14. *Vitam S. Berlendis*
circa Annum 700. in Brabant
sine auctoris nomine dederat
Tomo primo Febr. 3. p. 37
Catalogo librorum Bibl. Lei
1674. 4. edito per Fridericu
mium inter MSta legati
pag. 393. num. 31. memor
Abaci secundum Heringerum
Catalogo ejusdem Bibliothe
longe locupletiorem deinde
fol. dedit Casimirus Oudinus
venio sed pag. 339. *Adolard*
phorum asseclæ ultimi, *Doct*
Regulas abaci. * Huic authori
scribi librum *de ratione Aba*
testimonium Alberici in chro
hunc librum tribuit Harige
990. *Herigeri habentur Regu*
rum super abacum Gerberti Re
chiepiscopi, dein Ravennatensi
mani Pontificis Silvestri II.

Historia rei litterariæ Galli
ta scitu digna de scriptore h
Principio quidem Liber *de*
sanguine Domini scriptus omn
versus Paschasium Hadbertum

(*a*) Apud Trithemium male excusum, *Lobiensium*.

(*b*) Vide Oudinum Tom. 2. pag. 486. quanquam de Radberto non dubitat Mab ad Sec. IV. Benedictin. §. 2. seq.

us rotundis verbis adfirmat. In-
iber sub hoc nomine a Cellotio
liversus omnino est ab hoc ipso
b Harigero confecto; nam iidem
; Historiæ litterariæ Gallicanæ
VI. pag. 587. &c. non exigui
ti rationibus evicerunt Cellotia-
pus sincerum esse Silvestri Papæ
ım. Ex quo fit ut Harigeri li-
corpore & sanguine Domini non-
ıcem aspexerit. Vide eamdem
ım litterariam Tom. VII. pag.
ıi & quædam ejus poetica in ho-
Sanctorum & sanctæ virginis
tur.

ngus Sifridi Sinnama, JCtus Co-
is, clarus circa Annum 1493.
ı Trithemius cap. 915. de S. E.
ıdat ejus Commentarios *in uni-
libros Juris Civilis Romani*, &
que libros Decretalium, nec non
Feudorum, & *de pace Constan-*

ulphus ex Monacho Centulensi S.
ii, Abbas S. Petri Aldenburgen-
ı procul Brugis in Flandria Ord.
ab Anno 1104. ad 1142. scri-
'hronici Centulensis Cœnobii libris
ı medio sæculo sexto ad Annum
editi a Dacherio Tom. IV. pag.
editionis novæ Tom. 2. pag. 291.
bi longe integrius & emendatius
tur beneficio Ursini Durant, ex
Centulensi) Versus quibus opus
ur ediderat Mabillonius Tom. 1.
2. pag. 431. (editionis novæ p.
Libro tertio pag. 310. notabilis
talogus Voluminum 256. MSto-
nter divitias claustrales hujus Cœ-
asservatorum. Ut *Vitam S. Ri-*
Abbatis libro primo, ita libro
io *S. Angilberti* Abbatis septimi,
: alias persequitur, quam ex hoc
ico offert etiam Mabillonius Sec.
ened. p. 91. & de *Richarii Mira-*
Sec. V. p. 585. de quibus vide
. c. 18. & lib. 4. c. 9. De *Ma-
lo* Confessore differit Hariulfus lib.
3. cap. 29. sed hujus vitam peculiari libro scripsit, quem *Gervino*, sedis Ambianicæ Episcopo dicavit. Hanc ex Mabillonii editione Sec. IV. Benedictin. parte 2. pag. 537. repetit Papebrochius additis notis Tom. 7. Maji 30. pag. 265. 269. *Gervini* Abbatis vitam persequitur Hariulfus lib. IV. cap. 18. seq. ubi itidem c. 32. notandus Catalogus MSS. Voluminum XXXVI. quæ Cœnobio contulit. Huic Gervino An. 1071. defuncto successit Gervinus Abbas, secundus hujus nominis, de quo lib. IV. cap. 34. seq. ubi & epitaphium ejus cap. 36. defuncti An. 1074. Sed scripsit etiam *Vitam S. Arnulfi* Svessionensium Episcopi An. 1087. extincti ad *Lambertum* Episcopum Tornacensem, MS. in monasterio Ursicampi Ord. Cisterc. in Gallia, diœcesis Noviomensis. Appendicem de miraculis S. Arnulfi addidit *Lisiardus*, Episcopus & ipse ab Anno 1108. Svessionensis: Inde vitam quoque sub falso Lisiardi nomine, & malo more interpolatam vulgavit Surius 14. August. omissa triplici præfatione, quam post Vossium vidisse se in MS. Ursicampensi & altero S. Germani de pratis vidisse se testatur Oudinus Tom. 2. pag. 926. Integram & sinceram edidit Mabillonius Sec. VI. Benedictin. parte 2. pag. 522. Apud Sanderum in Catalogo MSS. Belgii p. 235. memorari videas *Hariulfum Abbatem Altenburgensem de miraculis S. Petri Apostoli in Aldenbrock*. Hunc a nostro minime diversum esse, unumque Hariulfum a Cangio in tres distrahi non dubito.

Gvilelmus Harsiccus, supra *Gvilelmus*, p. 149.

Hartmannus Chronici scriptor quod Norimbergense solet appellari, est *Hartmannus Schedelius*, Nurimbergensis, artium ac utriusque Medicinæ Doctor (*a*) cujus *Chronicon Mundi* sive *Chronicon Chronicorum* ex Bergomensi aliisque ab Orbe condito usque ad A. 1492. dige-

Joan. Petri Ludevvig scriptores Bambergens. pag. 553. Essais de litterature An. 1702. T. 1. 19. seq. Supra in *Doeringio* T. 2. p. 43.

gestum prodiit Norimbergæ 1493. fol. cum iconibus ligno incisis: & Augustæ 1497. fol. etiam Germanice Norimb. 1493. apud Anton. Kobergerum & Augustæ Vindel. 1496. typis Johann. Schœnspergeri. Ex hoc Chronico petitus *Commentariolus de Sarmatia* qui exstat in Joan. Pistorii scriptoribus rerum Polonicarum parte 1. pag. 163. 154. *Consilium de peste* & alia Medicinalia Simlerus memorat.

Hartmannus Monachus S. Galli, quem tempore Grimaldi Abbatis & Harmoti h. e. circa Annum 850. claruisse testatur Eckerhardus in vita Notkeri cap. 15. (*a*) *consilio magnum, qui litaniam, Sanctus* humili prece, *texuit, & melodiam fecerat*. Litaniam illam inter alios Hartmanni sacros Hymnos edidit Canisius Tom. V. Antiqu. Lect. parte 2. (editionis novæ Tom. 2. parte 3. pag. 192.) recusos inde in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tom. 27. pag. 509. seq. Confer quæ ex MS. Biblioth. Helmstadiensis proferuntur a Polycarpo Leysero in historia poetarum medii ævi pag. 263. Ab illo Hartmanno Eckhardus ibidem distinguit *Hartmannum juniorem, cujus, inquit, & Waltmanni melodiæ, ipsi quales fuerint, non celant: opera enim illorum multa per Ecclesiam clara exstant*.

Hartmannus tertius junior, qui *vitam Wiboradæ* Virginis & An. 925. Martyris pertexuit, affectam relictam ab *Eccardo* sive *Eckerardo*, defuncto An. 978. Exstat in Mabillonii Actis Sanctorum Ord. Bened. Tom. V. p. 42. & cum notis Henschenii in Actis Sanctorum 2. Maji T. 1. p. 284. 29. ubi etiam Wiboradæ epitaphium.

Ab his omnibus diversus *Hartmannus Miles*, cujus Annales memorat Vossius ex Joannis Stumpfii commentariis rerum Helveticarum.

Hartmotus sive *Hartmudus*, *Hartmuate*, *Hartmuotus*, *Hartmutus*, *Hartmundus* Rabani Mauri discipulus, Monachus S. Galli, Ord. Bened. circa Annum 841. vicarius sive ut Eckerardo in Notkeri vita cap. 15. vocatur, *Conabbas* Abbatis Grimoaldi, eoque A. 872. defuncto Abbas, inde & admininistratione Abbatiæ Bernardo successori concessa extinctus ipse An. 883. ad quem *Otfridus* Weissenburgensis Monachus Epistolas plures scripsit, atque eidem & Werimberto, ejusdem Cœnobii S. Galli Monacho dicavit carmen Theotiscum quod exstat apud Lambecium T. 2. p. 441. 448. qui de eodem Hartmuto videndus pag. 449. seq. Hunc Trithemius de illustribus Scriptor. Germaniæ cap. 22. Græcæ, Latinæ, Hebraicæ & Arabicæ linguæ peritum celebrat, atque Commentariis illustrasse aliquot libros Biblicos, & tam metro quam prosa scripsisse: Epistolas, sermones, Cantus, Hymnos, & varios tractatus Theologici argumenti. Nihil tamen eorum oculis se usurpasse profitetur. Catalogi duo librorum, non quos ipse scripsit, sed quos Bibliothecæ S. Galli intulit, leguntur apud *Ratpertum* cap. IX. & X. de origine Monasterii S. Galli, in Goldasti Tomo 1. Alemannicor. pag. 8. & 9. Ex illis libris, Codex Latinus Epistolarum Pauli nec non Catholicarum & Apocalypseos servatur in Bibliotheca illustris Raymundi de Kraft, Consulis Ulmensis, adscriptum ut Clarissimo Shelhornio (*b*) videtur, ipsius Hartmoti manu habens hocce tetrastichon:

Iste liber Pauli retinet documenta sereni
Hartmotus *Gallo quem contulit Abba beato*.
Si quis & hunc sancti sumit de culmine Galli,
Hunc Gallus Paulusque simul dent pestibus amplis.

Philippus Harvengus de Eleemosyna, Anselmi Laudunensis qui A. 1117. obiit, discipulus, postea ab Anno 1162. Abbas Cœnobii Bonæ Spei in Hannonia Ord. Præmonstrat. Hujus opera jun-

(*a*) Canis. Tom. 3. edit. Basnagianæ parte 2. pag. 562. Adde Tom. 3. parte 3. p. 187.

(*b*) Johannes Georgius Schelhorn amœnitat. litterar. T. 3. pag. 8.

dit Nicolaus Chamart, Ab-
ı Cœnobii, Duaci 1621. fol.
ıxi ſupra Tom. 2. pag. 89.
etiam a Svveertio, Vale-
, Miræo, Caveo & diligen-
ino Tom. 2. pag. 1445. ſeq.
; XXI. quæ inter illa ducunt
Harvengus interdum can-
·ρκγμονα objurgat *S. Bernar-*
:piſtola X. cujus tamen de-
oriam carmine epitaphio ce-
quod ad calcem ſcriptorum
proſariorum legitur, inter
na quæ ſcripſit in *Ivonem*
m, *Anſelmum* Cantuar. *Pe-*
ırdum & *Gvilelmum de Con-*
tola qua *Alexandro III.* A.
:ificatum max. gratulatur,
Dacherio Tom. 2. ſpicileg.
editionis novæ Tom. 3. p.
m S. Amandi Epiſcopi Tra-
m Epiſtola ad *Hugonem*, &
[oannem Abbates Elnonenſes
llandus Act. Sanctor. Tom.
. 6. pag. 857. 872. qui Dua-
itionem cum duobus MStis
ddiditque notas. Similiter
n S. Cyrici & Julittæ ad El-
Amandi monaſterium Papebro-
6. Jul. T. 3. pag. 34. 36. Sic
'dæ Virginis Tom. 2. April.
73. 780. Idem Bollandus 21.
pag. 350. teſtatur ſe carmen
de martyrio & laudibus S.
uod inter Harvengi opera p.
. & *Hildeberto* Cenomanenſi
buitur, cum vetuſto optimæ
ice contuliſſe: & *de Actis*
. Salvii Epiſcopi Henſchenius
ınii 26. pag. 196.: *Hæc Rosv-*
ılit cum MS. Codice S. Foil-
Præmonſtr. in Hannonia, &
Prioratus Benedictinorum S.
quo diverſus præponitur prolo-
ınulla potiſſimum numero VIII.
Actis inſeruntur. Epitaphium
notenſi poſitum exhibet et-
Maji 20. p. 248.*
us Monachus *de abbreviatione*
MS. Cantabrigiæ in Biblioth.
III.

domus S. Petri, ut Voſſius jam notavit.

Thomas Ebendorfer de *Haſſelbach*, Theologiæ Profeſſor in Academia Viennenſi a multis annis celebris, diem obiit An. 1464. De eo paſſim meminit cum laude Joſephus Reichenau S. J. in conſpectu hiſtoriæ Univerſitatis Viennenſis, edito Viennæ 1722. 8. teſtatus pag. 188. ſibi ad manus eſſe *Orationem* quam Viennæ in Comitiis An. 1460. habuit præſente Friderico Imperatore. Ejus *Chronicon Auſtriacum* libris V. ab Origine Gentis deductum uſque ad Annum 1463. quo olim uſus Joannes Cuſpinianus, nuper vulgavit V. C. Hieronymus Petzius Tom. 2. ſcriptorum Auſtriacorum pag. 682. omiſſis tamen propter fabularum frequentiam libro primo & magna parte ſecundi: teſtatuſque majorem fidem mereri quæ ab Anno 1014. Haſſelbachius tradidit. Hic eſt quem Trithemius cap. 705. & Sixtus Senenſis lib. 3. Biblioth. Sanctæ pag. 215. & lib. 4. pag. 386. ajunt ſpatio annorum unius & viginti, cum nondum perveniſſet ad finem primi capitis Eſaiæ, quem continuo enarraverat, demum reliquiſſe enarrationis ſuæ *in primum Eſaiæ caput libros XXIV.* Primus ante illos hoc tradiderat Æneas Sylvius poſtea Pius II. qui Epiſt. 165. Viennæ deſcribens ſtatum, qualis fuit circa Annum 1453. *eſt & illic*, inquit, *hodie Thomas Haſſelbach, non incelebratus Theologus: quem ſcribere hiſtorias non inutiles ajunt, cujus ego doctrinam laudarem, niſi duos & viginti annos Eſaiæ primum capitulum legiſſet, neque adhuc ad calcem veniſſet*. Præter rem tamen hoc ab Ænea atque deinde ab aliis traditum eſſe contendit Sebaſtianus Mittendorfer in hiſtoria Academiæ Viennenſis. *Sermones Dominicales ſuper Epiſtolas* excuſi in fol. ſine loci notatione An. 1488. *Sermones de Confeſſione & de Sanctis* MSti Auguſtæ Vindel. Tractatus *de ſeptem vitiis capitalibus* MS. in monaſterio Cremiſanenſi Ord. Bened. in Auſtria, teſte laudato Pezio. Præterea Trithemius cap.

705. laudat ejus commentarios *in IV. libros Sententiarum*, & tractatum de *decem præceptis*, aliumque *de quinque sensibus hominis*. * Viri hujus Germani sermones diligentius distinguendi sunt, sermones nempe *de tempore*, qui ex Evangelio desumpti, neque huc usque prodierunt; sermones etiam de *Sanctis*, & sermones Dominicales super epistolas. Ita Lambacherus in notis ad Bibliothecam antiquam Vindobonensem civicam tom. 1. pag. 253.

Henricus de Hassia, infra *Henricus*.

Hatto sive *Haddo*, *Hetto*, *Ahyto*, *Haydo*, *Haitho*, *Otto*, ex Augiensis Cœnobii Abbate Episcopus A. 806. Basileensis, a Carolo M. A. 811. cum Hugone (*a*) Turonensi & Ajone Aovileo missus ad Nicephorum Imp. Græcorum de pace & limitibus Imperii constituendis. Sed *Hodœporicum* quo iter illud suum descripsit, hodie nusquam exstat. Senex ad Augiense Cœnobium reversus obiit An. 836. (*b*) *Visiones S. Wettini*, Monachi Augiensis prodiere cum Visionibus *Hildegardis* de quibus infra, & in Mabillonii Sec. IV. Benedictin. pag. 263. *Capitulare* ad Presbyteros Diœcesos Basileensis circa Annum 827. promulgatum, capitulis XXV. publicavit Dacherius Tom. 6. spicileg. pag. 961. (editionis novæ Tom. 1. pag. 584. 586.) unde in Conciliorum tomis repetitum a Labbeo, Harduino, Coleto.

Haubertus Hispalensis scriptor fictitius, qui venditat se monachum Benedictinum Cœnobii Dumiensis, aitque, se *Chronicon* in monasterio suo absolvisse A. C. 919. ætatis suæ undeoctogesimo. Chronicon illud edidit & prolixis notis illustravit Gregorius Argaizius, Benedictinus Madrit. 1667. fol. pars prior Chronici a creatione Mundi usque ad Gratiam: pars posterior a Virginis partu usque ad Annum Christi 919. cum additione nescio cujus *Walambosi Merii*. Merum esse tum hoc opus, sicut etiam I tri & Pseudo Liberati script gaizius subjunxit, liquido tum dedit Nicolaus Antoni Biblioth. veteris Hispanæ ca 400. sq.

Hayminus, supra *Haiminu*.

Haymo, supra *Haimo*.

Hayto supra *Aithonus*, T 34. seq. De eodem Joannes I Bibliotheca Præmonstratensi seq. & 588. & de Rege Ar jus nominis, cujus propinq ptor Hayto se profitetur, id

Heuda, infra *Hedda*.

Hebernus sive *Herbernus* majoris Monasterii S. Mart nensis Archiepiscopus ab An 917. Vide Sammarthanos To 749. seq. Scripsit *miracula B* post translationem ejus corp Autissiodorensibus ad Turon 887. facta edidit Baluzius To scel. pag. 169. 195. Suppo scriptum probat auctor di insertæ memoriis litterariis T A. 1716. p. 1145. ubi etiam Baluzii editione deesse dedica Comitem Ingelgerum, quæ ſ stat in aliis Codicibus MSS. quem memorat Sanderus par 217.

Hebrethmus Monachus Cl scripsit An. 1084. *Acta trans Indaletii Episcopi* quæ exstant Sanctor. Tom. 3. April. 3c 731.

Hector Boethius sive *Boeis* Scotus, (*d*) Parisiis amicum rasmum atque inde Anno 14 nandam Academiam Aberdc in Scotia recens conditam a Elphistono, Episcopo Aberdon catus, permultos annos cur laude eloquentiæ & ingenii illi

(*a*) In annalibus Pithœanis inter XII. scriptores pag. 22. & apud Anon. Mellicensem c. 43. hic vocatur Bugo.

(*b*) Miræus, Caveus & alii ex Hermanno Contracto.

(*c*) Festum exceptionis reliquiarum versionis celebratur 13. Decembr.

(*d*) Labbeus de S. E. Tom. 1. pag

ieorgium Mackenzie de utrisque tradentem in vitis illustrium im, vulgatis Anglice Edinburg. ol. tomo secundo: ac de Hecto-lem pag. 376. seq. Scripsit *Vitas orum Murthlacensium & Aberdo-*, editas Paris. 1522. 4. & *Hi-coticæ* libros XVII. a prima gen-gine usque ad obitum Jacobi I. ræmissa *descriptione* brevi *Scotiæ*. 526. fol. Hi deinde recusi diu toris obitum, addito libro XVIII. levigesimo affecto Paris. 1574. n subjuncta continuatione Joan. i, Pedemontani usque ad extre-obi III. Ex Latino Historia Boe-nslata in linguam Scoticam est ie Bellendo, Edinburg. 1536. & tior Anglice, interprete Willel-rrison, continuataque ab aucto-uno usque ad Annum 1586. & io 1571. per Franciscum Thyn-nd. 1587. fol. edente inter alios iicos Historicos, Raphaele Ho-l. De fide quam in narratione, constat a multis (*a*) defide-videndus Wilhelmus Nicolsonus liotheca historicorum Scotiæ pag. q. & Mackenzius Tom. 2. pag. :q. qui *descriptionem Scotiæ* Boe-a quoque exhibet Anglice p. 384. ıterea Baleus XIV. 61. celebrat *Catalogum Scotiæ Regum*, li-e *navigationibus*, *Sermones* & *Le-Orationes* atque *Epistolas*, quas tissimas appellat.

is aliis *Hetti* vel *Hetto* ex Ab-pternacensi Archiepiscopus ad 814. ad 830. Trevirensis & 17. Legatus Ludovici Pii Imp. im An. 840. excedenti ex hac :æsens adfuit. Ejus *Epistola ad m*, Tullensem Episcopum, tem-gationis data, exstat in Sirmon-ola ad Constantinum Caetanum bus Amalariis Tom. IV. Opp. Sirmondi pag. 644. Ex alia Epistola ad eundem Frotarium, de regula Ca-nonicorum observanda, & de Monasti-cis habitationibus instaurandis, pars apud Sirmondum notis ad Concilia Gal-liæ Tom. 2. pag. 684. Regula Cano-nicorum quæ respicitur, data est in Concilio Aquisgranensi An. 816. atque exstat apud Sirmondum Tom. 2. pag. 435. seq. Confer Labbei Concilia Tom. 7. pag. 1865. Carolum le Cointe Tom. 7. p. 434.

Gvilelmus Heda, supra in *Gvilelmo* p. 149.

Hedda sive *Heada*, Episcopus in An-glia per triginta amplius annos Win-toniensis, laudatus Bedæ V. 18. Hist. Eccles. Anglor. & Gvilelmo Malmes-buriensi lib. 2. de Pontificibus Anglor. pag. 241. qui testatur selegisse *ejus for-males Epistolas non nimis indocte compo-sitas*, & *Aldelmi* (Episcopi deinde Shir-burnensis) *ad eum scripta*, *maximam vim eloquentiæ & scientiæ redolentia*. Vi-de Lelandum cap. 69. Baleum I. 86. Pitseum pag. 115. qui obitum ejus re-fert ad Annum 704.

Heddius, *Heddi*, *Eddi*, cognomento *Stephanus*, de quo Beda IV. 2. Hist. *Primus*, *excepto Jacobo*, *cantandi Magi-ster Nordanhumbrorum Ecclesiis Eddi*, *cognomento Stephanus fuit invitatus* (sub annum (*b*) 665.) *de Cantia a reveren-dissimo Viro*, *Wilfrido*. Hujus *Wilfridi* Eboracensis, atque inde Hagustaldensis Episcopi An. 709. defuncti Vitam scri-psit ad Accam Episcopum & Tetber-tum Abbatem, editam a Mabillonio atque integriorem a Thoma Galeo, ut dixi supra in *Eddio* Tom. 2. pag. 80. Idem *Vitam Eatæ* & *Tumberti* consignas-se traditur a Baleo centur. I. cap. 92. Pitseo p. 122. Vossio aliisque.

Gvilelmus Heddius, supra *Eddius*, T. 2. p. 80.

Hedericus supra pag. 180. *Hædericus*.

larissimo Schurzfleischio diss. de Druidi-*tor haud infeitus*, *sed perquam fabulosus*. sium de Hist. Lat. pag. 688. Novam Bi-n Hallensem, editam Germanice XVI. pag. 491. seq. Acta Erud. 1717. p. 107. &c.

(*b*) Heddius ipse in vita Wilfridi cap. 14. ad-de Oudin, Tom. 1. pag. 1673.

Joannes de Hees sive de *Hese*, Presbyter Trajectensis, *iter* suum Hierosolymis *in Indiam*, *Arabiam*, *Æthiopiam* Anno 1389. (*a*) susceptum descripsit *libris duobus* de mirabilibus Indiæ. Prodiit ejus *Itinerarius* Daventriæ (*b*) 1490. tum Paris. 4. (*c*) & Antvv. 1565. 8. Memorat & Vossius editionem sine loco & anno, cum litteris Soldani ad Pium II. Papam, hujusque responso: & Joannis Presbyteri Imperatoris Æthiopici Epistola, ac quibusdam aliis. Multa fidem exsuperantia ex ævi illius credulitate ab hoc scriptore narrari notavit Valerius Andreas pag. 514.

De *Hegesippo*, Græco sæculi secundi scriptore dixi Biblioth. Græcæ lib. V. c. 1. pag. 189. qui ut est in Martyrologio Rom. 7. April. legas, *Ecclesiasticorum actuum a passione Domini usque ad suam ætatem* (libris V.) *sermone simplici* (Græco) *texuit historiam*, *ut quorum vitam sectabatur*, *dicendi quoque exprimeret characterem*. Sed exstant quoque Latine scripti *Hegesippi de Bello Judaico*, *& excidio Urbis Hierosolymitanæ libri V.* quibus cum superiori opere neque quoad argumentum, neque quoad linguam, neque quoad auctorem quicquam est commune: Nam hi de bello Judaico libri liberiorem (*d*) librorum septem *Flavii Josephi* Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας περὶ ἁλώσεως versionem continent, & nomen ipsum Hegesippi ex Josippi (*e*) sive Josephi corruptum nomine, potius auctorem librorum qui Latine versi exhibentur, quam interpretem & auctorem versionis designat. Interpretem esse non qui post Antiochiam Persis A. C. 968. ereptam vixerit, (*f*) sed vel
Ambrosium Mediolanensem, qu
adolescentiori aut in exordiis p
tus sui, opus hoc luserit (*g*):
quem Theodosii temporibus aliu
infacundum scriptorem, pulchr
Gronovio demonstratum, qui
etiam similia in Hegesippi libr
phrasi Ambrosii annotavit cap.
21. monobibli Observationum E
sticarum. Quanquam igitur Ber
ni in luculenta sua Ambrosianor
perum editione Hegesippum prof
se omisisse, quod in eo nihil s
brosiani styli atque ingenii simi
nere sibi viderentur, tamen A
nomen præferunt veteres edition
Parisiensis 1511. fol. *Hegesippus a*
brosio versus cum tabellis congruen
cum Josephi libris & gestis Maccab
& Mediolanensis 1513. fol. Colon
fol. Ambrosio tribuit etiam MS
sarium Scriverianum quod Gro
inspexit. Etiam Joannes Mabi
in Codice antiquissimo Mediolar
bros hos Ambrosio adscriptos r
se testatur Tom. 1. musei Itali
14. Et Carolus Daubusius lib. 1
stimonio Josephi de Christo p
notat in Codice Cantabrigiensi
tremum libri primi exstare hæc
Beatissimi Ambrosii translatio ex J
liber primus explicit. Et in C
MSS. Monasterii Cremifanensis
Benedicti in Austria memoratu
58. *tractatus Ambrosii Episcopi*
ria Josephi captivi translati ab
Græco in Latinum. Prodiit He
post veteres tres, quas supra m
vi editiones, recensitus a Renat
rentio de la Barre, qui cum M

(*a*) Perperam 1489. in Svveertii Athenis Belg. pag. 438.

(*b*) Oudin. Tom. 3. p. 1240.

(*c*) Hæc Parisiensis editio servatur in Biblioth. Leidensi.

(*d*) Sic ut varia ex suo ingenio addiderit: adde Scaligerum ad Euseb. p. 153.

(*e*) Joan. Frid. Gronovius in monobiblo Observatt. Eccles. cap. 1. Isaacus Vossius de LXX. Interpretibus pag. 127. Caveus ad Annum 374. adde lib. IV. Biblioth. Græc. c. 6. §. 2.

(*f*) Sexcentis & fortasse amplius annis Ambro-
sio juniorem facit 3. de Hist. Lat. pag.
Hist. Græcis pag. 230. & Oudinus T
1020. seq. Sed locum Hegesippi de Anti
5. rectius ad Joviani Imp. tempora refer
vius in monobiblo Observ. Eccles. cap.
sis etiam quæ notat Tillemontius T. 1.
Hist. Eccles. ad Vitam S. Petri Apostoli,
Verba Ammiani Marcellini transcripta ab
po notavit Valesius ad XXIII. 5. Vide
edit. primæ.

(*g*) Ita idem Gronovius cap. 1. p. 6.

& scholiis illustravit in historia
ına veterum Patrum, Parif. 1583.
. 123. Deinde ex recensione Cor-
valtheri, Gaudensis, Colon. 1575.
8. Denique in Bibliothecis Pa-
Barrium secutis, Parif. Tom.
Colon. Tom. IV. & Lugd. Tom.
m Italicam Hegesippi versionem
, illustris Scipio Maffejus (*a*)
nne Baptista Donio annotavit.
sippi junioris, *Egesippi*, *Eugesip-*
ii circa Annum 1040. scripsit,
de distantiis locorum terræ sanctæ
ex Codice Caroli Moroni a Bar-
Vihusio in Leonis Allatii συμμίκ-
104. 120. Amst. 1653. 8.
s von der Heiden, sive *a Thy-*
abantus, Canonicus Bruxellen-
unctus An. C. 1473. ætatis 80.
integri adhuc operis Historici
antia, tomis tribus: in quo &
Brabantiæ persecutus docere in-
quod est *Beata*, *Regalis*, *Anti-*
ona, *Audax*, *Nobilis*, *Charitati-*
la & *Abundans*. Deinde tractat
iam & *res Ducum Brabantiæ*, de-
Martyrologium & Vitas Sanctorum
egionis describit. Vide Vossium
. Lat. pag. 544. 808. atque Ou-
T. 3. pag. 2634. Valerium An-
pag. 764. Svveertium p. 637.
mricus Hallensis in Saxonia Præ-
circa Annum 1137. scripsit li-
e cura Pastorali. Hæc Cangius
vino.
ericus, *Haimericus*, *Aimericus*,
us, *Eimericus*, *Eymericus*, *He-*
, *Haymericus*, *Emericus*. Vide
& Nic. *Eymericus* T. 2. p.

, supra, *Haimo*.
Heinsbergius, ex Præposito
nensi Episcopus Leodiensis ab
19. ad 1455. quo Episcopatum
o Borbonio resignavit, diemque
n. 1456. sive ut Zantflietus &
. 1459. Vide Joan. Chapeavilli
piscoporum Leodicensium Tom.
115. seq. & 131. Hic statuta
in Synodo An. 1445. celebrata & a de-
cessoribus suis condita collegit, edita
Lovanii 1500. ut a Valerio Andrea pag.
514. jam notatum.

Heiricus Autissiodorensis. Vide supra
Ericus, Tom. 2. p. 106. sq.

Helenam Constantini M. matrem mul-
tis celebrans Lelandus libro de Scripto-
ribus Britannicis cap. 15. testatur se in
Sylvestri Pontificis vita, D. Helenæ Au-
gustæ *Epistolas* aliquot docte, argute,
eleganter scriptas offendisse. *Nec mi-
rum*, inquit, *videri debet, quod fœmina
Britannica per tot annos inter doctissimos
Romanæ nobilitatis versata, pure & La-
tine scripserit. Nam id temporis lingua
Latina vel apud plebem Rom. multo pu-
rior, quam aliquot sæculis præteritis apud
Magistros nostros*. Nescio an in illa Syl-
vestri Acta Lelandus inciderit, quæ lau-
dat Agobardus libro de imaginibus pag.
292. (T. 14. Biblioth. Patrum Lugd.)
nam illa quæ apud Lipomannum Tom.
V. & Surium 31. Decembr. exstant,
ex Græco versa sunt, & Epistolas He-
lenæ nullas habent. At Baleus quoque
Centur. 1. cap. 35. *Epistolas* Helenæ *ad
Constantinum* memorat, earumque hoc
apponit initium: *Veritatem sapientis ani-
mus non re*. Ait etiam scripsisse *Normam
recte vivendi, Domino semper Augusto fi-
lio*. Epistolas plures *ad Sylvestrum Pon-
tificem*, *ad Antonium Abbatem*, *Monita
pia* ad Filium. *De Providentia Dei*,
de immortalitate animæ, *Revelationum li-
brum* & *Carmina quædam Græca*. Hæc
licet Gvilelmo Eisengrenio ad Annum
327. etiam memorata & Pitseo pag. 81.
nec illos tamen nec quenquam morta-
lium oculis usurpasse existimo. Cæte-
rum de S. Helena videndus Baronius
ad Martyrolog. Rom. 18. Augusti, &
de Sylvestri Actis, dubiæ utique fidei,
ad 31. Decembr. & quæ de iisdem no-
tavi in Bibliotheca Græca Tom. VI.
pag. 103. & Tom. IX. pag. 141.

Helgaldus, *Heligaudus*, vitiose *Hel-
gandus*, *Helgacidus*, Monachus Floria-
censis, Ord. Bened. scripsit *Vitam Ab-*
bo-

raduttori Italiani p. 48.

bonis Abbatis Floriacensis, quem An. 1004. interemptum dixi Tom. I. pag. I. Vide quæ ex illa affert Baronius ad Annum 998. num. 2. & 4. ubi vitam Abbonis fidelissime scriptam ab eo laudat. Epitomam *vitæ Roberti* ab Anno 988. ad A. 1016. *Regis Francorum* Hugonis Capeti F. ex alterius Monachi scriptis contractam primus edidit inter XI. scriptores Petrus Pithœus Francof. 1596. fol. præmisso *testamento Leodebodi*, *Abbatis S. Aniani* sub Chlodoveo Rege, Dagoberti Senioris filio. Deinde cum eodem testamento pag. 59. sed ex MS. Codice emendatiorem Andreas du Chesne T. IV. scriptorum de rebus Francor. p. 62. 79. Parif. 1641. fol. * Historiæ Gallicanæ scriptores eruditissimi adoptare se profitentur sententiam D. de Sainte-Palaye, qui in Dissertatione sua legenda in Tomo X. Hist. de l'Acad. des Inscript. invictis rationibus demonstravit epitomam illam vitæ Roberti Regis excerptum nequaquam esse fusioris alterius vitæ ab altero scriptæ. Ipse enim per se Herigerus sibi proposuit vitam Roberti Regis per compendium scribere. Vide eamdem historiam literariam pag. 407. *Vita S. Abbonis* Abbatis Floriacensis ab uno tantummodo Vossio Helgaldo adscribitur, reipsa tamen opus est Aimoini discipuli ejusdem Abbonis, ut docti illi scriptores suo loco demonstrarunt. Denique vita illa Roberti Regis priusquam a Pithœo ederetur, lucem viderat opera Gaguini Francofurti An. 1577.

Helias, supra *Elias* Tom. 2. p. 90.

Helias Hierosolymitani Patriarchæ Theodosii An. 869. 870. Syncellus, & inter Papas sive Patriarchas Hierosolymitanos An. 881. ipse Elias III. cujus *Epistola Encyclica pro Malaceno Episcopo* a Saracenis male habito, vulgata est a Mabillonio Tom. 3. Analect. pag. 434. (editionis novæ pag. 428.) Altera *ad Carolum Crassum & Gallos Episcopos* pro Ecclesiis suis instaurandis, apud Dacherium T. 2. spicileg. pag. 373. (nis novæ T. 3. pag. 363.)

Helias Regnier JCtus Pictavie ca Annum 1494. cujus *Casus* lib *Decretalium* & *Casus Clementinar.* dat Trithemius cap. 939. de S.

Helias de Rofiaco Monachus S tialis Lemovicensis, & Henrici I gliæ Regis Capellanus circa 1160. cujus nomine Labbeus T Bibl. novæ MSS. pag. 273. edid tinuationem commemorationis tum S. Martialis Lemovicensis, ab *Ademaro* Cabanensi. In il 274. hæc verba leguntur: *Obiit mus secundus Abbas Petrus*, 4. *ptembr. anno ab incarnatione Domi in quo anno sedata est tempestas inte ricum probissimum Regem Angli & filios suos, quæ fere per du duraverat. Helias de Rofiaco, Ca suus, earum rerum scriptor, quem beneplacito hujus Ecclesiæ Monac cit.*

Heligaudus, supra *Helgaldus*.

Helinandus, aliis *Helmandus Helmundus*, *Elymandus*, Hel Flandri nobilis in Galliam pr lius, Monachus *frigidi Montis* sterc. in diœcesi Bellovacensi, d An. 1227. de quo diligentius dus Tissier in præludiis ad H Chronicon, Antonius Loisellus stola præmissa versibus Gallicis di de morte, & in historia Bell Gallice edita Parif. 1617. 4. & Tom. 3. pag. 19. seq. ne dicam de Vischio, Natali Alexandro, Bul storia Academiæ Parif. Tom. 2. p Tom. 3. pag. 65. &c. Multa scrip nandus, sed præcipue opus ingen *rorum*, quo libenter utuntur Vi Bellovacensis in speculo Histori bericus, Antoninus Florentinus magni Chronici Belgici, aliiqu res. Etiam verba quæ ex Joan mouth historia, tunc inedita, Caveus, eadem non modo apu

(a) Apud Vincentium Bellov. XXIX. 119. spec. histor. *Hellebandum* patruum suum vocat quondam, Remensis Archiepiscopi cubicularium.

XXIX. 108. sed & apud An-
reperio, summæ histor. tit.
ıp. 5. Tom. 3. pag. 57. *Etiam*
liligenter ab initio Mundi usque
suum in maximo quodam Volumi-
. *Et hoc quidem opus ita dissipa-*
lispersum, ut nusquam totum repe-
rtur enim quod idem Helinandus
miliari suo, scilicet bonæ memo-
Sylvanectensi Episcopo quosdam
eris quaterniones accommodave-
sive per oblivionem, sive per
m sive alia de causa penitus
Nimirum de rebus ab Orbe
libris XVI. Helinandus tra-
ue ad Darii Nothi tempora:
is XVI. libris a Dario usque
. Salvatorem generis humani.
ato Christo usque ad Annum
rta pars sola typis exscripta
ducitur ab A. C. *636.* ad An-
4. atque exstat in tomo septi-
thecæ Cisterciensis, quam Ber-
issier adornavit, pag. 73. seq.
s XXVIII. de variis festivita-
rgumentis ibid. p. 206.
nitione sui ipsius id. pag. 306.
Vincentium Bellov. XXIX.
. speculi Historial. ubi pro
, legendum γνῶθι σεαυτόν.
s Monachi lapsi, ac *de repara-*
, sive *Epistola de laude vitæ*
ad Gvalterum Canonicum Præ-
nsem, edita ab eodem Tissie-
6. & Bellovacensi XXIX. 108.
1, sed & a cap. 134. ad 148.
descripta.
mine principum, cujus opuscu-
it Gvilelmus de Nangis ad
1210. Hoc est quod *de consti-*
ege apud Vincentium Bellov.
21. 133.
u*Martyrium S. Gereonis & so-*
Thebæis Martyribus A. 286.
br. laudat idem Vincentius

rum quoque Helinandi Bellar-

minus aliique meminere, sed editas non notant.

Denique Vincentius lib. XXIX. cap. 108. testatur Helinandum nostrum scripsisse Gallice *versus de morte*, *qui publice leguntur*, editi etiam ab Antonio Loisello An. 1594.

Helinandus Monachus *de Persenia* Ord. Cisterc. in diœcesi Cenomanensi, a superiore Helinando recte distinguitur non a Vischio solum sed etiam a Tissierio, quibus malo assentiri quam Oudino, qui eundem esse non dubitat, testatus ejus se *commentarium* prolixum ineditum *in Apocalypsin* bis vidisse MS. in Bibliotheca Longi Pontis Ord. Cisterc. Diœcesis Svessionensis. Huic commentario *glossulas in Exodum* addit Vischius pag. 142.

Helisabeth Abbatissa Schœnaugiensis, supra *Elisabeth* Tom. 2. pag. 92. sq.

Telesinus Helius ex Bardorum genere Vates Britannicus circa Annum 540. *dulcia qui didicit sapientis dogmata Gildæ*, Britannice & Latine scripsisse traditur *Acta Regis Arthuri*, *Carmina* Latina & Cambrica, *Vaticinia* & nescio quam *historiam vaticinalem*. Vide Lelandum cap. 24. Baleum Centur. 1. c. 54. & Pitseum p. 95.

Helladius, Episcopus post Aurasium Toletanus, Anno Christi *667.* (*b*) rebus humanis valedixit. Doctor eximius *Scribere renuit*, teste Ildefonso cap. 7. de scriptoribus Eccles. *quia quod scribendum fuit*, *quotidianæ operationis pagina demonstravit*. De eo Baronius ad Martyrolog. Rom. Februar. 18. ubi Ildefonsi caput ex codice Vaticano locis aliquot emendatius, & Acta Sanctorum Tom. 3. Febr. p. 79. seq.

Helmoldus, aliis *Helmboldus*, *Helemoldus*, *Helinandus*, Presbyter & Rector Parochiæ in Buzu, sive Bosoavv, (Butzavv) *Bosoviensis* in Wagria, discipulus Wicelini Oldenburgensis & Geroldi primi, Oldenburgo Lubecam translati, Lu-

is supra in *Eucherio* Tom. 2. p. 118.

ndus apud Nicolaum Antonium Tomo

2. Bibliothecæ veteris Hispanæ pag. 286. num. 668.

Lubecensis Episcopi, & hujus etiam in convertendis ad Christum Venedis ab Anno 1155. comes fidelis, & post Geroldum An. 1164. extinctum ipse adhuc uperstes An. 1170. Vide illustris Leibnitii introductionem in Tomum secundum Historicorum Brunsvicensium num. xlv. Johannis Molleri τῷ μακαρίτῃ diatribam Historico-Criticam de Helmoldo, Lubecæ 1702. 4. Nova Liter. Hamb. 1702. p. 248. Acta Eruditorum 1703. pag. 137. Bibliothecam Historicam Hamb. Cent. I. pag. 157. seq.

Scripsit persuasione Geroldi ad Canonicos Ecclesiæ Lubecensis *Chronicon Slavorum & Venedorum* libris II. a Caroli Magni temporibus & Saxonum per eum conversione ad Annum Christi 1170. in quibus non tantum Wagriorum Holsatici, Polaborum Lauenburgici & Obotritorum Meckenburgici tractus incolarum, Pomeranorumque superstitiones idololatricas, bellorum, cladium ac difficillimæ ad sacra Christiana conversionis, per clerum diœceseos Aldenburgicæ, sive Oldenburgicæ historiam diligentius persequitur, sed etiam Holsatiæ reliquæ res, origines Lubecæ, Saxoniæ inferioris memorabilia & Germaniæ universæ Regnique Danici, non inficianda luce perfundit. Prodiit primum cum *Philippi Melanchthonis* præfatione, & summariis scholiisque *Sigismundi Schorckelii*, (*a*) Numburgensis Medici, Francofurti 1556. & 1573. 4. Deinde longe emendatior collatis duobus Codicibus MStis a *Reinero Reineccio*, Francofurti 1581. fol. relata a Romanis in Indicem, quod multis aliis item bonis libris contigisse viri docti non possunt ignorare. Hinc præstantissimam Helmoldi editionem adornavit vir eruditus qui & scriptorem hunc ad quatuor manuscriptos Codices castigatum dedit, & *Arnoldi* continuationem integram usque ad A. 1209. adjunxit atque eruditas notas, idoneumque indicem adjecit . *Bangertus*, Rector Athenæi Lub (*b*) Lubecæ 1659. 4. Denique c gna pars Chronici Helmoldiani cem Henricum Leonem, ejusque avumque & liberos pertineat, *G. G. Leibnitius* ei quoque locu voluit in scriptoribus Brunsvi Tomo 2. pag. 537. seq. Hanover fol. ubi illud collatum cum C Christophori *Corneri* & subinde datum legitur.

Continuatores Helmoldi sun unus *Arnoldus*, Abbas Lubecens libris sex ab Anno 1170. usque num 1209. & *Anonymus* Bremens usque ad 1448. illud continuav noldi librum primum, s. potius novem tantum libri primi capi que ad verba: *& sex camelos*, *ferrent*, addidit in sua editione ckelius. In Reinecciana, libri s tinuationis Arnoldinæ exhiben Codice Poucheniano, exceptis q postremis, quæ in illo deerant, bus libri ultimi, XVIII-XXII. pita primus vulgavit An. 1609. dus Lindenbrogius pag. 274. scri Septentrionalium, atque integr Codice Ranzoviano Henricus mius senior An. 1624. in apolog Othone IV. & Henricus Meibom pos in Opusculis avi recusis, H dii 1660. 4. Totus inde Arnol Bangerti & Leibnitii editionibus præfatione ad Philippum, Raceb sis Ecclesiæ Antistitem, & un ibidem fratres.

Alter continuator *Anonymus* iniquior, sub titulo *Chronici veter satiæ* vulgatus a laudato Leibni Tomo primo accessionum Histori Hanoveræ 1698. 4. atque a Caro gno progreditur usque ad An. 1 cet Leibnitii editio Codicem Vi sem exprimens in An. 1430. d

qu

(*a*) Apud Labbeum vitiose *Segorckelius*, apud alios *Schoeboclius*.

(*b*) De hoc Bangerto, qui An. 1665. diem obiit, adeundus præter laudatum Mollerum §. XIII. clarissimus Johannes Henricus van Seelen in Athenis Lubecensibus Tomo IV. pag. 433 Tom. I. pag. 64. seq. qui & Bangertum curis de nova Helmoldi editione cogitasse Tom. IV. p. 448.

quam MStus Arnæ Magnæi fortasse possit supplere.

Jucundum erit harumce litterarum amatoribus, quod novæ Hemoldi editionis spem facit nomen bonæ fidei & promissis implendis par atque idoneus, laudatissimus vir *Johannes Henricus van Seelen*, qui institutum suum exposuit Tom. 3. Athenarum Lubecensium pag. 539. 540. *Animus est, fundamenti loco ponere præstantissimam editionem Bangertinam, quam integram reddam, ita, ut Bangerti Notæ vel amplificentur, vel novæ passim iis adjiciantur. Multa enim loca Notis adhuc carent, quæ illustrari tamen omnino merentur. Unicus etiam modo continuator*, Arnoldus, *in nostra quoque editione repetendus, hactenus cum Helmoldo est conjunctus: præter illum vero, quem in Accessionibus Historicis dedit summus Leibnitius, non desunt alia monumenta Historica inedita, ad Slavorum inprimis Historiam spectantia, quæ Helmoldo addi queunt. Exhibebo etiam Dissertationes nonnullas Historicas, quas novam editionem illustrare posse arbitror. Paucis: quicquid ad supplendum, explicandum, ornandum hoc opus spectat, ea, qua par est, fide & industria, si vitam & vires clementissimum Numen concesserit, exequi studebo.*

Illos vero eruditos, qui meum institutum poterunt juvare, decenter rogo, velint pro humanitate sua mecum communicare ea, quæ novæ Helmoldi editioni possunt inservire. Codices intelligo MStos nondum collatos, continuatores ineditos, documenta fide digna, singulares observationes, & quicquid historiæ & antiquitatibus, Helmoldi atque Continuatorum operibus comprehensis, lucem poterit afferre. Laudabo eos, per quos licebit proficere, eorumque humanitatem prædicare nunquam desinam. Instructus quidem, quod præfiscine dixerim, ad hunc laborem perficiendum sum aliquot subsidiis: sed gratissimo tamen animo accipiam cuncta, quibus ista poterunt augeri.

Helpis, supra, *Elpis*. Tom. 2. pag. 93.

Helpricus, *Elpricus*, *Hulpricus*, *Helpericus*, *Helphericus*, *Chilpericus*, *Hilphericus*, *Hilpericus*, Monachus S. Galli, Ordinis S. Benedicti, circa Annum 980. scripsit librum *de computo Ecclesiastico*, quem edidit Bernardus Pez Tomo 2. Anecdotorum parte 2. pag. 182. 222. Idem liber est, qui in aliis Codicibus *de arte calculatoria* inscribitur. Vide laudatum Pezium Tomo 3. parte 3. pag. 622. Præfationem ad *Asprum*, Abbatem sive Decanum Monasterii S. Germani apud Autissiodorum ediderat Mabillonius Tomo 1. Analect. pag. 113. (editionis novæ pag. 431.) ex Codice Bibliothecæ S. Germani de Pratis, in quo Helpericus iste *Abbatis* venit titulo. A Sigeberto cap. 145. de S. E. & in Chronico refertur ad Annum 1005. Verum exempli verba, quæ adducit, in MSto, quem inspexit Mabillonius, desiderantur, videnturque addita a scriptore Codicis, quo usus est Sigebertus. nam nec in Pezii editione illa invenio. Gvilelmus de Conchis libro tertio secundariæ sive Dialogi de Substantiis p. 89. *Si causas nominum illorum quæris signorum* (in zodiaco) *Helpricum lege*. At enim *Elprici Monachi Epistola, cur natalitia Sanctorum in lætitia, Parasceve vero in tristitia celebremus*, quæ capiti XVIII. Alcuini de Divinis Officiis pag. 1054. seq. subjuncta legitur, vel post Alcuini tempora accessit, vel si ad Alcuinum scripta est, alium atque antiquiorem Helpericum habet auctorem. Trithemius libro de viris illustribus Germaniæ cap. 42. Helpericum Monachum S. Galli, quem Philosophum, Astronomum & Poetam celeberrimum appellat, testatur etiam *librum de Musica*, & quædam *Carmina* scripsisse: ætatem ejus ibi refert ad Annum 1040. sed lib. de scriptoribus Ecclesiasticis cap. 325. ad Annum 1096. ita & II. 76. illustr. Benedictin.

Levinus (al. *Ferius*) *Helpericus*, Monachus Selingestadiensis, scriptor *Carminis* epici *de Carolo Magno & Leonis III. Papæ* ad eum Anno 799. *adventu*, de

de quo dixi supra Tom. 1. pag. 347. ubi de *Carolo* Magno.

Helveticarum rerum (*a*) scriptores edere Tiguri instituit vir clarissimus *Joannes Conradus Fueslinus*, quorum licet plerique juniores sint, quam ut in censum nostrum referendi veniant, placet tamen syllabum eorundem superiore Anno 1734. publici juris ab eo factum cum benevolo Lectore communicare.

1. *Joannis de Ordine Fratrum minorum de oppido Winterthur acta & gesta suorum temporum, præsertim in Alemanniæ partibus*. Quodnam autori Gentilitium nomen fuerit, ignoratur. Vixit autem initio seculi decimi quarti. Chronicum hunc librum integrum reddemus secundum Autoris autographum nonaginta tribus constans foliis in quarta forma, quod in publica Tigurinorum Bibliotheca servatur. In hoc Chronico multas res levioris argumenti contineri ab obscuro & a politicis negotiis segregato homine conscriptas non diffitemur, sunt tamen etiam aliæ plurimæ in eo proditæ, propterea maximi æstimandæ, quia aliunde non sunt hauriendæ.

2. *Felicis Hæmmerlin*, *Canonici & Cantoris Thuricensis*, *Decretorum doctoris valde inutilis nonnulla*, *ex tractatu de Nobilitate*; *De Suitensium ortu*, *nomine*, *confœderatione*, *moribus & quibusdam utinam bene gestis*. Quanquam hic liber typis jam olim, nempe ante Annum millesimum quingentesimum fuerit excusus, rarissime tamen prostat. In Helvetia profecto ac vicinis Helvetiæ urbibus, utut assidue requisitus fuerit, reperiri non potuit. Post longas demum ambages in media Germania inventum ab illius professore doctissimo & plurimum Reverendo Domino *Joh. Ernest*. *Vockerodio* Molhusæ Thuringorum rerum Divinarum interprete, Clarissimi Amici opera impetravimus. Tractatus integer de Nobilitate volumen efficit nonaginta duabus constans chartis, forma, quam in folio dicunt, typis barbariem temporis redolentibus. Nec Editoris nec Typographi nomen adscriptum est, ex quibusdam tamen indiciis conjicio Argentorati curante Sebastiano Brandio typis subjectum esse. Claruit Malleolus Anno MCCCCXL. Lectores vero non ignorare velim, nonnulla hujus autoris supprimenda fuisse, quæ nigrum succum loliginis, æruginemque meram sapiebant. ipsius enim Malleoli exemplum nos docuit, nobis quid ex usu fiet. Vide Felix Malleolus.

3. *Bilibaldi Pircheimeri Historia belli Suitensis sive Helvetici*, *duobus libris descripta*. Dabimus hunc libellum secundum Melchioris Goldasti Editionem raram illam optimamque Francofurti Anno MDCX. procuratam, quæ illustris viri omnia habet opera a Goldasto recensita & digesta. Constat hujus belli Historia foliis septem & parte folii dimidia in forma maxima typis valde minutis.

4. *Henriciloriti Glareani Descriptio de situ Helvetiæ & vicinis gentibus*. *Idem de quatuor Helvetiorum pagis*. *Ejusdem pro justissimo Helvetiorum fœdere Panegyricon*, *cum commentariis Oswaldi Myconii*, *Lucernani*. Juxta Editionem Basileensem apud Johannem Frobenium An. MDCXIX. factam; novem ea foliis in quarto absolvitur; quæ vero in altera Editione, quam Glareanus ipse ibidem An. MDLIV. curavit, vel addita vel mutata fuerunt, sub finem dabo adjuncta. Cæterum observatu dignum judicat Fueslinus, ante Glareani tempora apud Helvetios parum litteris tributum fuisse, quo factum sit, ut res prudentissime fortissimeque cum ingenti gloria ab iis gestæ nullo lumine literarum illustratæ fuerint.

5. *Ægidii Tschudii*, *Glaronensis*, *Viri apud Helvetios Clarissimi de prisca ac vera*

(*a*) Notitiam aliorum de rebus Helveticis scriptorum petere licebit ex *Joan. Henrici Hottingeri* methodo legendi historias Helveticas, in ejus pentade diss. Miscellan. atque ubi lucem viderit *Joan. Henrici Rhonii*, Quæstoris Tigurini *Biologia Historico Helvetica sive de vitis omnium undequaque Scriptorum qui operibus suis historiam Helveticam adornarunt*, *una cum recensione & brevi enarratione contentorum eorundem operum*.

lpina Rhætia, cum cætero Alpinantium tractu, nobilis ac erudita ex quibusque ac probatissimis scripto- scriptio ; per Sebastianum Munlatine reddita. Editionem Basiud Michaelem Isengrinium. An. XVIII. emissam sequar, quæ abet octodecim in quarta forma. libellum mira antiquitatis obser- , locis illis peragratis & optiibusque in hoc genere, authorivetustis ubique literarum ac inntorum, ut vocant, monumenlectis compositum perhibet ConGesnerus in Bibliotheca.

svvaldi Myconii, Lucernani de Bernensium intestino commenta- x apographo in Bibliotheca civiservato, quod novendecim conlis in quarto, nunc primum exius. Hactenus ita ignoratus fuit, m meminerimus Catalogum vel n vel impressum, in quo ejus erit mentio. Apographum illud itum plenum est, ut ab imperinuensi scriptum esse facile appa- Nonnullibi reperiuntur lacunæ, ctorum nomina erant designanæterum luce & autore libellum mum judico, sub modesta enim ione partem belli Capellani priomplectitur, in qua Bernenses rem felicibus auspiciis gesseinit autem cum Anno MDXXX. li fortuna mutata est.

usdem Osvvaldi Myconii Narrissima civilis Helvetiorum belli, m Dialogi congesta. Et hoc Myusculum omnium hactenus ocumemorias effugerat. Autograquis literarum studiis expolitisvenis, bonis libris ubique inpauperi quadam domo extraeluti ex naufragio servavit. Chirographum esse nemo duqui scripturam cum Epistolis ad nostrum Bullingerum misaraverit, quæ in Bibl. publica reperiuntur. Imperfectum necitum opus auctorem reliquisse, vel ex eo fit verisimile, quod postrema pagella in adversa duntaxat facie perscripta a tergo candida sit. Hic Dialogus quatuor complet folia. Duros autem & iniquos posterioris Belli Capellani casus depingit; sub finem plura de Zvvinglii vita, moribus & studiis scitu non inutilia sunt commemorata.

8. *Josiæ Simleri de Valesia libri duo*. Juxta editionem Froschauerianam An. MDLXXIV. per ipsum adornatam in octavo, foliis septem. In hoc libello regionis situs, populi mores, Reipublicæ forma, & præterea Valesianorum res gestæ describuntur.

9. *Ejusdem de Alpibus commentarius*. Ad eandem Froschauerianam, foliis undecim.

10. *Ejusdem Respublica Helvetiorum* h. e. *exacta tum communis Helvetiæ, tum rerum ab inito fœdere gestarum descriptio*. Ad editionem Wolphianam An. MDCVIII. cum Froschaueriana recognitam. In octavo foliis septem & viginti.

11. *Ejusdem Processus tumultuosus Consulis Waldmanni An.* MCCCCLXXXIX. Ex apographo MS. nunc primum in lucem editur, duobus foliis. Simleri scripta exteris omnium sunt notissima. eum enim autorem in præcipuis sequuntur, quando de Helvetiorum rebus quidquam litteris consignant.

12. *Christiani Urstisii* Mathematicarum in Gymnasio Basiliensi Professoris *Epitome historiæ Basiliensis*, præter totius Rauricæ descriptionem, urbis primordia, antiquitates, res memorandas, clarorum civium monumenta, cæteraque his similia complectens : una cum Episcoporum Basiliensium catalogo. Ad Editionem Basiliensem Sebastiano Henric-Petro Typographo per ipsum Auctorem curatam, Anno MDLXXVII.

13. *Francisci Gvillimanni*, Friburgi Aventicorum nobili genere nati *de rebus Helvetiorum, sive Antiquitatum libri quinque*, ex variis scriptis, Tabulis, monimentis, lapidibus, optimis plurium linguarum autoribus. Hos typis

describendos curabo secundum unicam Friburgensem apud M. Wilh. Mæss ab ipso Auctore procuratam editionem in forma quarta An. MDXCVIII. quæ enim exemplaria Amiterni urbis & Camilleti librarii nomina simulant, annumque MDCXXIII. mentiuntur, si sex pagellas a primo limine, in quibus Rubrica, dedicatio & capitum index redduntur, exceperis, ab illa ne apice quidem diversa sunt, quæ tamen Librarii fraus Menkenium & Gundlingium decepit. Sunt folia sexaginta.

14. *Ejusdem Habspurgiaca*, sive de antiqua & vera origine domus Austriacæ, vita & rebus gestis comitum Vindonissensium, sive Altenburgensium, imprimis Habsburgiorum, libri septem. Secundum editionem Mediolanensem in officina Regia Pandulphi & Marci Tullii Malatestæ An. MDCV. sumtu liberalissimo adornatam. Constat ea forma quarta foliis quadraginta & quatuor. De libertatis Helveticæ initiis neminem novi, qui eruditius, plenius & simul certius scripserit.

15. *Joannis Henrici Sviceri* in agro Tigurino apud Rikenbachenses Pastoris *Chronologia Helvetica*, res gestas Helvetiorum ad initium usque seculi decimi septimi indicans ordine, & brevissime complectens. Secundum Editionem Hanoviensem typis Wechelianis Anno MDCVII. factam. Constat foliis XVI. Nostrum Suicerum compendiosi & accurati scriptoris encomio ornat Joh. Henricus Hottingerus.

16. *Joan. Baptistæ Plantini* Lausanensis & apud Castrodunenses Helvetios V. D. M. *Helvetia antiqua & nova*, seu opus describens I. Helvetiam quoad adjuncta & partes & Helvetiorum antiquitatem & originem, nomina, mores, antiquam linguam, religionem, politiam, virtutem bellicam. II. Antiquiora Helvetiæ loca. III. Populos Helvetiæ finitimos: secundum Editionem Bernensem An. MDCLVI. in octavo. Foliis quatuor & viginti. Qui Auctor & magnam industriam & judicium singulare comprobat.

17. *Peregrini Simplicii*, *Ameri lum civile Helveticum* Anno MD in duodecimo, tribus foliis. S persona Waltherum Schnorfium, sem, Casparis Ludovici, Equit pud Aquensem Civitatem Præ vexilliferi, meritis inclyti viri latere voluisse prodiderunt. Ba in supplementis ad Buddei Lexi storicum. At certioribus indicii pertum habeo, non Schnorfi Pappum quendam e Canonicis Constantiensis, non ignobilis fo nuinum esse parentem.

18. *Johannis Henrici Hottingeri lum Historico-Tigurinum* τεύχων breviter & succincte de Helvet Tigurinorum cumprimis agitur Politico. II. Ecclesiastico. III. ri. IV. Eventuali. Accedit V pendium Chronologicum de re gurinorum. Secundum Edition cam Tigurinam Anno MDCL duodecimo, Foliis viginti sex. pusculum totum loca ex antiq numentis diplomatibusque sum gentia decerpta & erudito cum exquisita conficiunt absolvuntq

19. *Ejusdem Irenicum Helveti* axiomata, quæ Helvetiis pacis cordiæ studium excitare queant ctavo, Anno MDCLIV. tribu

20. *Ejusdem Methodus legendi Helveticam* sive canones in lect storiæ domesticæ observati. Ac bis Thuricensis ex vetustis Mon συνεγραφεῖς in octavo, foliis vi ptem. Canones illi sunt arbit diversis observationibus, quas Helvetica magno numero sup potest, derivati.

Helvicus sive *Helvvicus* ex T Germanus, Ottocari Bohemiæ R cis Austriæ & Stiriæ ac Moravi chionis notarius scripsit *Rationar striæ & Stiriæ*, quod partim An & 1267. sub Ottocaro Rege, Anno 1273. sub Imperatore Ru profitetur se composuisse, MS

Cæsarea. Hoc, in syntagmate re- Germanicarum edere voluit Lam- ;, & post eum Daniel Nesselius, rius quam hocce promissum im- it, rebus humanis ambo exemti. Lambecium Tom. 2. pag. 2. & 71. sq. qui prima capita Rationa- iriæ exhibet pag. 75. seq. & Ra- ii Austriæ pag. 78. seq. Omitto *de finibus Austriæ & Stiriæ* ejusdem Helvici manu An. 1265. m Germanice servat eadem Bi- :ca Vindobonensis, atque evolvis- testatur Wolfgangus Lazius libro igratione gentium septimo pag. .01. 402. 404. 409. 413. Vide ite- ambecium Tom. 2. p. 958.

idius Gennadio cap. 32. d. S. E. norio Augustod. H. 32. testibus *ii discipulus, Symmachi imitator*. tium intelligunt viri docti Me- ensem Episcopum, Arianum. *chum* vero non idololatriæ defen- quem Prudentius oppugnavit, ionitam (*a*) notari mihi persua- *Scripsit* Helvidius *religionis studio*, *secundum scientiam, librum neque neque vera ratione nitidum, in tre ita sanctarum Scripturarum sen- suam perversitatem flectere cona- ut earum testimoniis asserere vo- S. Mariam post nativitatem Do- quæ virgo peperit, Joseph sponso tam, & ex ejus consortio filios se, qui fratres Domini appellati Cujus pravitatem Hieronymus ar- libellum documentis Scripturarum ter factum, adversum eum edidit, ostendit beatissimam Mariam geni- Domini nostri Jesu Christi, sicut ante partum, ita virginem per- post partum*. Hæc Gennadius, lvidii sententiam *blasphemiam* vo- . 69. de dogmatibus Eccles. Vi- Epiphan. hæresi 78. Augustinum destinat. hæresi 84. Ildefonsum initate Mariæ cap. 2. Hierony- r adversus Helvidium circa An- 83. scriptus sæpe inter Doctoris illius opera lucem vidit, in quo & quædam Helvidii fragmenta, editionis novæ T. IV. pag. 131. 133. 134. 135. &c. Conferre etiam licebit Friderici Spanhemii Patris, dubia Evangelica Tom. 1. pag. 220. seq. Andream Rivetum T. 3. Opp. pag. 6040. Tillemontii memorias T. 12. pag. 81. seq. Joannem Saubertum in Palæstra diss. pag. 227. seq.

Adamus Hemelendunus sive *Hemlingtonus*, supra in *Adamo* Tom. 1. pag. 9.

Hemericus, vide *Emericus* Monachus supra T. 2. p. 94. & Nicolaus *Eymericus* p. 131. *Aymericus de Peyraco* T. 1. pag. 160.

Hemericus de Campo, Vicecancellarius Coloniensis missus ad Concilium Basileense An. 1430. Ejus *problemata* inter Albertum M. & S. Thomam ad utriusque opinionis intelligentiam conferentia prodierunt Coloniæ 1490. Sanderus parte 2. Biblioth. Belg. MSS. pag. 616. memorat ejus *Centilogicon*, *Millelogicon*, *Alphabetum Doctrinale*. *Speculare ænigma Universi*. *Testamentum doctrinale*. Scripsit præterea *De auctoritate Generalis Concilii*. *Compendium Quæstionum* ad Nicolaum de Cusa, postea Cardinalem. *Compendium Divinorum*, *libris* IV. *in IV. libros Sententiarum*. *De esse & essentia*. *Sermones & Quæstiones disputatas*, *Orationesque*. Vide Trithemium de illustr. Germanicis scriptoribus c. 172.

Hemericus sive *Aymericus de Ripis*, Cenomanensis (Alberico ad Annum 1241. *Henricus*) Juris Canonici Doctor & ex Archidiacono Parisiensi Archiepiscopus Lugdunensis ab Anno 1136. ad 1148. quo post Concilium cui interfuit Lugdunense, in Grandimontensem Abbatiam secessit, ibique obiit An. 1257. Ab Alberico vocatur *studiosus*, *studiosorumque amator præclarus*: In epitaphio:

Laus Cenomanensis & gloria Lemovicensis
Quo doctore prius & justo judice fulsit
Inclyta Parisius, & quo Pastore reluxit

Lar-

(a) e hoc lib. 12. Bibl. Gr. §. 10. p. 337.

Largus, *famosus*, *subtilis & ingeniosus &c.*

De eo Boulæus T. 3. hist. Academiæ Paris. pag. 674. & Sammarthani Tom. 1. Galliæ Christ. pag. 323.

Hemmerlin, supra *Felix Malleolus* T. 2. pag. 155.

Hemmingus Anglus, Monachus & Presbyter Wigorniensis circa Annum 1095. cujus *libri V. de Ecclesiæ Vigorniensis dotatione*, *privilegiis & possessionibus* MSti in Bibliotheca Cottoniana. Ex illis vita S. Wulstani Episcopi & Acta Synodi An. 192. habitæ, aliaque apud H. Warthonum Tom. 1. Angliæ sacræ p. 541. seq. Alia etiam in Gvilelmi Dugdale Monastici Anglicani tomo primo, ut præstantissimo Caveo jam notatum.

* *Hemmingus* alius Svecus falsa quædam dogmata in eadem provincia sparsit, *de quibus alia fuerunt contra fidem; aliqua contra decreta Sanctorum; aliqua contra regulam Salvatoris S. Birgittæ traditam. Quo vocato citavit eum Episcopus ad Lincopiam, ubi dum comparuit, convictus est de hæresi* &c. Leguntur hæc in Diario Vazstanensi a Bezelio vulgato ad An. 1442.

Hemmo, supra *Haimo*.

Hamoaldus Providus, Anglo Saxo cui Beda libellum de ratione anni quadrantis sive bissexti dedicavit. scripsisse & ipse nescio quæ de rebus Mathematicis circa Annum 740. traditur a Baleo Centur. 2. c. 2. & a Pitseo p. 143. de quibus silet Lelandus cap. 95. p. 143.

Gvalterus Hemlingtonus infra *Radulphus* de S. Albano.

Petrus Henhamus, Monachus Anglus Vallidenensis, res Anglicas a tempore Hengisti Saxonis, sive a medio seculo post Christum natum quinto, usque ad Annum 1244. scripsit tam bona fide quam qui unquam optima, judice Lelando cap. 233. quem sequuntur Baleus III. 83. & Pitseus p. 297.

Henriciani hæretici duplices in veterum scriptis memorantur: alii nomen ducunt ab *Henrico IV.* Imperatore & *Henrico V.* quos nemo mirabitur plus quam hæreticos habitos ac pronunciatos fuisse, quod ambitioni Gregorii VII. & successorum ejus non prorsus suffragarentur. Et quanquam de Symonia Curiæ Romanæ pleni sunt libri, (*a*) tamen gravissima Henricis invidia facta est *hæreseos Simoniacæ* opprobrio, quod Episcopatuum & Ecclesiarum scilicet investituras pretio accepto vendere dicerentur. Vide Cangium in glossario Latino, & notis ad Comnenæ Alexiadem pag. 136. & Joannis Picardi notas ad Anselmi Cantuariensis lib. 3. Epist. 44. p. 569. * Numquam alieniori loco suas in Ecclesiam Romanam criminationes Fabricius collocavit. Audet enim occasione Gregorii VII. Ecclesiæ Romanæ Simoniam ne dicam commemorare, sed & exprobare, quasi inter doctos non constet nullum Romanum Pontificem severius in crimen simoniacum animadvertisse præ illo. Profecto si per illum stetisset, gratis Ecclesiastica omnia distributa fuissent. Et severas adeo in Simoniam leges tulit, ut nullum, vel tradi vel retineri beneficium passus fuerit, cui potiundo sive pecuniæ, sive assentationis, sive paulo demissioris obsequii aliquid intercessisset. Quam dein Romani Pontifices dederint operam, ut labem hanc (quæ est terrenarum rerum conditio, ut rubiginem quandam sensim contrahant) paulatim corripientem Ecclesiam abstergerent, vide apud Thomasinum de nov. & vet. Eccl. disciplin. par. 3. l. 1. cap. 59.

Quam vero Fabricius hic appellat Gregorii VII. ambitionem, nos Sacerdo-

(*a*) Vide Joan. Launoji Rom. Ecclesiæ circa Simoniam traditionem pag. 280. seq. 285. seq. Franc. Hottomanni brutum fulmen pag. 76. 81. Electorum Rom. Imperii querelam An. 1522. Oratori Pontificio in præsentia Caroli V. propositam: Petrum de Marca libro VI. de Concordia Sacerdotii & Imperii: M. Antonium de Dominis IX. 9. de Rep. Ecclef. D. Justum Henningum Bohmerum diss. de involucris Simoniæ detectis, Halæ 1715. 4. & Juris Ecclesiastici Tomo IV. B. Joan. Wolfgangi Jægeri diss. de Simonia Curiæ Romanæ, Tubing. 1711. 8.

onstantiam appellamus nolen-
pati servitutem illam, quam
tus induxerat, nec ratio sua-

nriciani nomen habent ab *Hen-*
am Monacho eremita Petri
) discipulo. Hic Lausanæ pri-
) tum circa Annum 1116. a-
omanenses (c) prædicare at-
em adversus clerum commo-
it, deinde damnatus in Con-
io A. 1134. (d) idem tamen
Pictavi, tum Brudegalæ, ac
A. 1147. apud Tolosanos. (e)
Manichæorum hisce Henricianis
Heribertus II. 16. de S. Ber-
raculis. Henrici ipsius *& tur-*
in vita & errorem in doctrina
scribit Hildebertus Cenoma-
pist. 78. quorum testimoniis
ostium difficile est fidem omni-
e, atque ex dogmatibus quæ il-
untur, quædam ita sunt com-
ut inter testes Veritatis (f)
cum illi vindicent. Non alius
Henricus de quo Reinerus li-
a Waldenses Tom. 25. Biblio-
trum Lugd. p. 264. *Cum qui-*
siarcha nomine Hainricus.. *du-*
mortem, dixit coram omnibus:
os. damnatis: quia, si status no-
esset minoratus, potestatem quam
contra nos modo, hanc nos exer-
contra vos, omnes scilicet cleri-
ligiosos.
us I. Auceps, Imperator Ro-
o Anno 919. ad 938. Ejus di-
plomata quædam in illustris Besselii
Chronico Gotvvicensi T. 1. p. 139. sq.
alia in Udalrici Babebergensis Codice
apud Joannem Georgium Eccardum in
corpore scriptorum medii ævii pag. 63.
seq. Rebus magni hujus Imperatoris il-
lustrandis singulare ab aliquo tempore
studium impensum a Joanne Henrico
Bœclero de rebus Sec. IX. & X. An.
1656. Tom. 3. Opp. pag. 185. Joanne
Conrado Dieterico in historia Augusta
Imperatorum Germanicorum familiæ Sa-
xonicæ, Giessæ 1666. Casp. Sagittario
in antiquitatibus (g) Marchionatus Thu-
ringici: & singularibus scriptis a Nico-
lao Hieronymo Gundlingio, (h) qui di-
plomata Henrici Aucupis subjunxit p.
305. 314. Joanne Petro Ludevvig, (i)
Conrado Hulsio. (k) &c.

Henricus II. Sanctus, Imperator ab
An. 1002. ad 1025. De vita ejus ab *A-*
delboldo scripta dixi Tom. 1. p. 12. ac
præter Gretserum in Divis Bambergen-
sibus, & Acta Sanctorum Tom. 3. Jul.
pag. 711. seq. consulere de illa licebit
D. Joannis Feltzii selecta ex historia
Henrici sancti, Argentorat. 1612. 4. ut
Joannem Conradum Dietericum alios-
que utpote notiores omittam. Diploma-
ta quædam in laudato Chronico Gotv-
vicensi Tom. 1. pag. 227. seq. Suppo-
sititium de regalibus S. Petro concessis
oppugnat Goldastus in replicatione pro
Henrico IV. contra Gretserum p. 338.
seqq.

Henricus III. Niger, Conradi II. Sa-
lici F. Imperator ab A. 1040. ad 1057.
Di-

us Cluniacensis *Pseudo Apostolum Petri*
hunc Henricum: & Præf. ad librum
ro Brusianos pag. 1119. Biblioth. Clu-
st rogum Petri de Bruis, hæres nequitiæ
us cum nescio quibus aliis doctrinam dia-
n quidem emendavit sed immutavit &
in Tomo *qui ab ore ejus exceptus dice-*
eum vidi, non quinque tantum sed plu-
edidit.
Bernardus Epist. 241. ad Ildefonsum.
tor de gestis Episcopor. Cenomanensium
llon. Tom. 3. Analect. pag. 312. seq.
novæ pag. 315. sq.) Pagi ad Annum
. 10. seq. Mabillon. præf. ad S. Ber-
69. sq.
ta Episcopor. Cenom. p. 341. seq. (e-
ditionis novæ pag. 323.) Pagi ad Annum 1134.
num. 4.
(e) Bernardus Epist. 241.
(f) Vide Flacii Catalogum & Centuriatores
Magdeburg Sec. XII. Henrici Cornelli Heckeri
diss. de Petrobruisianis & Henricianis, testibus ve-
ritatis. Lips. 1721. 4.
(g) Acta Erud. Germanica LXII. Tom. 6. p.
88. seq.
(h) De Henrico Aucupe Franciæ Orientalis Sa-
xonumque Rege. Halæ 1711. 4 Mem. lit. de Tre-
voux 1712. pag. 2076. Acta Erud. 1711. pag. 424.
(i) Henricus auceps historia ariceps. Halæ
1713. 4.
(k) Diss. de Henrico Aucupe Hunnorum pro-
pe Martisburgum Victore. Lipsiæ 1686. 4.

Diplomata quædam in Chronico Gotvvicensi Tom. 1. pag. 263. seq. Panegyricum quem sacellanus hujus Wipo illi scripsit versibus leoninis, edidit Canisius Tom. 1. antiquar. lect. pag. 191. (T. 3. edit. novæ p. 164.)

Henricus IV. tertii F. Imperator ab Anno 1057. ad 1105. Ejus Vita defuncti a synchrono scripta & Epistolæ IX. in Urstisii Tom. 1. p. 380. 400. & apud Reuberum pag. 182. seq. & a Reinero Reineccio: in his obvia etiam Epistola ad Hildebrandum. (Gregorium VII.) quæ in laudati Eccardi Corpore Tom. 2. pag. 173. Etiam Epistola ad Regem Celtarum, miseriarum ejus tragœdiam continens, *quæ* ut ait Albericus pag. 199. *saxeas quoque mentes ad mutabilium rerum ærumnas contemplandas ac deplorandas emollire posset*. Sed aliæ ejus servatæ ab Udalrico Babebergensi pag. 205. seqq. 265. seq. 269. & Diplomata quædam in Chronico Gotvvicensi Tom. 1. pag. 279. seqq. Anonymi Poetæ libri tres carmine hexametro Leonino scripti de bello Henrici IV. contra Saxones, exstant in Reuberi scriptoribus pag. 202. 216. & in Goldasti apologia pro Henrico IV. adversus Gregorii VII. Hanoniæ 1611. Hanoviæ 1611. 4. p. 20. sed syllabum scriptorum veterum in illa apologia obviorum memini me dare supra in Gregorio pag. 91. Historiam Henrici IV. singulari studio scripsit Joannes Stumpfius, editam Tiguri 1556. fol. non Latine sed Germanice. De *Henricianis* hæreticis, qui ab hoc consueverunt Henrico appellari, supra p. 198. Excommunicationis iteratæ formulam An. 1076. & 1080. a Gregorio septimo habet Laurentius Cherubinus T. 1. Bullarii pag. 52. Baronius aliique.

Henricus V. Henrici IV. Filius Imperator ab Anno 1105. ad 1126. Ejus diplomata quædam in Chronico Gotvvicensi pag. 307. Restitutio investiturarum ab Imperatore, & restitutio regaliorum a Calisto II. Pontifice Anno 1122. facta exstat apud Laertium Cherubinum in Bullario p. 58. seq. Confer Alberici Chronicon ad An. 1111. p. 213. seq.

Henricus VI. Asper, Friderici I. Barbarossæ F. Imperator ab Anno 1190. ad 1198. Diplomata ejus nonnulla in Chronico Gotvvicensi p. 390. sq.

Henricus VII. ex Comite Lucelburgensi Imperator ab An. 1308. ad 1314. De *vita* ejus scriptore *Conrado* Vercerio dixi supra T. 1. p. 420. ubi etiam de morte Imperatoris quam veneno infecta hostia illi attulisse traditur, (a) de qua *Johannis* Bohemiæ Regis, qui Henrici VII. filius fuit, Epistola data An. 1346. & crimen illud a Dominicanorum ordine prorsus removens, edita est a Baluzio Tom. 1. Miscell. pag. 162. Vide etiam Natalem Alex. Tom. VII. Hist. Eccles. pag. 273. seq. Raynaldum ad Annum 1313. p. 128. Muratorium T. 2. anecdot. Latin. pag. 28. & Tom. XI. thesauri Italiæ pag. 747. Gaddium Tom. 1. de scriptoribus non Eccles. p. 226. Henrici VII. & fratris ejus Baldevvini de Luzenburg, Archiepiscopi Treverensis *vita* libris tribus scripta ab Anonymo exstat in ejusdem Baluzii Miscellaneis Tom. 1. pag. 93. 161. * Diplomata Principis hujus extant in MS. Codice Bibliothecæ Riccardianæ, ut ex ejus catalogo p. 163. Processus ejus & sententia contra Florentinos habetur vulgata a Cl. Lamio in Deliciis Eruditorum ex MS. Codice ejusdem Bibliothecæ.

Henricus I. Rex Angliæ cognomento Beloclericus, Parlamenti instaurator defunctus A. 1135. Ejus Leges editæ ab Abrahamo Wheloco & Davide Wilkinsio, ut dicere me memini Tom. 1. p. 106. Vide Lelandum c. 145.

Henricus II. Rex Angliæ cognomento Plantagenetus seu Plantagenista. Hiberniam Angliæ junxit A. 1175. obiitque A. 1189. De ejus Epistolis ad Ale-

(a) Scriptores qui illud affirmant, produxere Sandius ad Vossium de Hist. Lat. & Martinus Diesenbachius in libro de vero mortis genere quo extinctus Henricus VII.

lexand. III. Papam aliosque, quas plures scripsit, vide Baleum III. 26. & Pitseum pag. 153. qui etiam Leges ejus & statuta celebrant. Epistolæ ejus nonnullæ leguntur inter Thomæ Cantuariensis Epistolas de quo infra. Vide iterum Lelandum c. 179.

Henrici III. Regis Angliæ Epistolæ aliquot ad Rupertum Imp. cum *Ruperti* Imp. responsione MSS. in Biblioth. Paulina Lipsiensi. Vide B. Felleri Catalogum pag. *366.* De *magna Charta* Henrici III. dixi supra Tomo I. pag. 145. Henricus III. præfuit ab Anno 1216. ad 1271.

Henrici VII. Salomonis Anglorum, qui An. 1508. cum viginti tres annos & octo menses regnasset, humanis rebus valedixit, vitam & res gestas, scite descripsit Baco Verulamius, qui Leges ejus pluribus cum celebrasset, pag. 1040. Opp. petit hoc a Lectoribus suis bonam in partem accipi, primo quod virtus ista eximia in hoc Rege fuerit, ut optimus Legislator esset: deinde quod illud ipsum in optimis historiarum scriptoribus merito desideretur, cum tamen Leges sint Acta Pacis principalia. *Etsi enim*, inquit, *in Voluminibus Legum ipsarum, maxima ex parte reperiri soleant, neutiquam tamen hoc tam bene informat judicium Regum & Consiliariorum & Virorum Civilium, quam si videant eas descriptas & veluti depictas in tabulis temporum.*

Henricus Abbas *S. Ægidii* Brunsvicens. & alius Nurimbergensis. Infra, *Henricus Lubecensis* Episcopus, & *Henricus Gulpen.*

Henricus Asinius, sive *Asineus*, Lyrensis, cujus Quæstiones Medicæ & naturales excusæ sunt Antvverpiæ 1517.4.

Henricus Affligemensis, infra, *Henricus de Bruxellis.*

Henricus Albanus Episcopus, infra, *Henricus Claravallensis.*

Henricus ad Albanum Monachus, infra, *Henricus Blancford.*

Henricus de Alemannia super Ethica memoratur a Sandero in Bibliotheca Belgica MS. pag. 199. & Summa libri Ethicorum in B. Felleri Catalogo Codicum Bibliothecæ Paulinæ Lipsiensis p. 320.

Henricus de Amondavila, sive *Amandi villa*, Chirurgus Philippi IV. Francorum Regis circa Annum 1306. Ejus *Chirurgia* MSta in Bibliotheca Hohendorfiana, quæ in Cæsaream illata est. Vide part. 3. Catalogi Hohendorfiani p. 274.

Henricus de Andernaco, Teutonicus, Carmelita Parisiis primum clarus, deinde apud Colonienses circa An. 1390. De eo Thrithemius cap. 141. de illustribus scriptoribus German. & c. 688. de S. E. qui scripta ejus refert, Commentarium *in Sententiarum libros quatuor*, *Quæstiones notabiles Philosophiæ*, *Sermones* de tempore & de Sanctis. Nec plura Alegrius p. 374.

Henricus de Aquila, itidem Germanus, & Carmelita, Doctor Parisiensis circa Annum 1330. Scripsit *in Cantica Canticorum*, & *Quodlibeta*, *Quæstionesque ordinarias*, & librum *contra Petrum de Crosalit*. Hæc idem Alegrius pag. 286. ex Possevino, cui *Petrus* ille *de Crosa* appellatur.

Henricus Aquilonipolensis patria, disciplina & studio Witebergensis, carmine elegiaco descripsit *Naumachiam* Anno 1511. die Laurentii pugnatam inter classes Regis Daniæ Johannis atque Urbium Vandalicarum fœderatarum. MStum habuit Henricus Meibomius avus, a quo Francofurti 1620. 4. vulgata ejusdem *Adolpheis* de gestis Comitum Theorosburgensium, sive Schamburgensium, & Hamburgensis Civitatis, itidem versibus elegiacis, una cum libris duobus *de primordiis Lubicanæ Urbis Cæsareæ* eodem carminis genere: quæ utraque recusa dedit Henricus Meibomius nepos Tom. I. rerum Germanicarum p. 599. 605. Alias ejus lucubrationes memorat auctor Centuriæ scriptorum a Madero editæ, *de vita & laudibus S. Augustini*, itidem versibus, nec non *Epigrammata*, & soluta o-

ratione *Scphologiam*.

Henricus Archidiaconus, cujus *Epistolam de Regibus Britonum* ad Britonem *Varinum* circa An. 1039. & fragmenta ex ejus *Historia* servavit *Robertus de Monte*, qui circa Annum 1184. scripsit, edid itque Lucas Dacherius ad calcem Gviberti de Novigento pag. 736. 740. seq. Parisiis 1651. fol. infra *Henr. Huntington*.

Henricus de *Arena*, sive *Harena*, vitiose aliis *Hanna*, Anglus, Norvicensis Carmelitarum Provincialis, qui diem obiit Stanfordiæ A. 1299. (non, ut apud Cangium e Possevino, 1399.) Scripsit *Ordinationes Conventuum*, sive Cœnobiorum sui Ordinis. *Sermones*. *Formulas Epistolarum*. Vide Alegrium pag. 276.

Henricus Arnoldi, Prior Carthusiæ Basileensis, defunctus Anno 1487. de quo Trithemius de illustr. German. c. 226. & de S. E. cap. 872. Ex scriptis ei memoratis, librum *de commendatione charitatis* edidit Bernardus Pez Tomo sexto Bibliothecæ Asceticæ, sed sub titulo *Dialogi de modo perveniendi ad perfectam Dei proximique dilectionem*. Cætera sunt: Meditationes *de vita Christi*. *Concordantia Evangelistarum de passione Domini*. *Dialogus inter Jesum & Mariam*. Alius *inter S. Margaretham & ejus servulum*, *de exercitiis spiritualibus*. Alius inter eosdem *de Cruce*. Orationes *duæ de humilitate*. *Chronica domus Carthusiensium Basil*. Tractatus *de Novitiorum instructione*. *Orationes*. *Sermones*. *Historiæ de diversis Sanctis*. *De immaculata conceptione B. Virginis*.

Henricus Augiæ divitis Abbas, infra, *Henricus de Kalve*.

Henricus Autissiodorensis supra, *Ericus* T. 2. p. 106. seq.

Henricus de Balma, sive *de Palma*, supra, *Balma*, T. 1. p. 168.

Henricus Beaufort, Anglus, Episcopus Wintoniensis & ab An. 1426. Cardinalis, Anno 1447. defunctus. Vide Henrici Warthoni Angliam sacram T. 1. pag. 318. & 800. Interfuit Concilio Constantiensi A. 1417. seq.

Henricus Bebelius, supra, *Bebelius*, T. 1. p. 184.

Henricus Bedericus, sive *de Bury*, Suffolciensis, Anglus, Augustinianus circa Annum 1380. scripsit *Quæstiones Theologiæ*, *Lecturam*, sive *Commentarios in Magistrum Sententiarum*, *Sermones* per Annum, & *de B. Virgine*. Vide Pitseum p. 257. ex Balei VI. 51.

Henricus Benedictinus, de quo Albericus ad Annum 1156. *Et Magister Henricus degens in Bituria*, *de nigro ordine Monachus*, *nobile opus* super Esaiam, *& multa alia edidit*. Vide infra, *Herveus*.

Henricus Bercholtsgadensis, infra, *Henricus Saltzburgensis*.

Henricus de Bernten Marienrodensis scripsit *Chronicon Monasterii Marienrodensis* Ord. Cisterc. prope Hildeshemium inde ab A. 1210. ad 1454. fatisque concessit An. 1463. Prodiit illud Chronicon in illustris Leibnitii scriptoribus Brunsvicensibus Tom. 2. pag. 432. seq. cum brevibus continuationibus, a recentiore manu pag. 464. 469. usque ad An. 1580. de quibus adeunda laudati Leibnitii prolegomena num. XXXVI.

Henricus Blanford Anglus circa An. 1425. Monachus ad S. Albanum Ord. Bened. scriptor *Chronici* edendi a V. C. Tho. Hearne. Vide infra Tho. *Walsingham*.

Henricus Blesensis, infra *Henr. de Soliaco*.

Henricus Bodo in Cœnobio Clusino Gandersheimensi vicino, Monachus Benedictinus auctor *Chronici Picturati*: scripsit etiam plena bonæ frugis Cronica duo: *Gandesianum* sive *Gandersheimense* & *Clusinum*. Ediderat *Gandesianum* illud syntagma de constructione, perfectione, & defectione Cœnobii Gandesiani Henricus Meibomius T. 2. rerum German. pag. 479. 509. Sed amplum supplementum addidit Leibnitius T. 2. scriptor. Brunsvic. p. 330. 345. addito Chronico *Clusino* pag. 345. 370. quod in Anno 1541. desinit.

Henricus Bohit super I. III. & IV. De-

ılium MS. Lipsiæ in Bibliotheca
.. Vide mox, *Henr. Boyk*.
icus Bonicolli, infra *Henricus Gan-*
r.
icus Boyk Germanus Carmelita
ɔus Croatiensis circa An. 1360.
no teste scripsit *de celebratione*
n: & *Epistolas* ad Joannem Hil-
ıensem, aliosque.
icus Boyk sive *Boick* Brito Ar-
s, JCtus circa Annum 1390. de
pra T. 1. p. 251. Præter com-
ios in V. libros Decretalium,
nius de S. E. cap. 671. etiam ejus
ntarium *in librum sextum Decre-*
commemorat. Commentarios au-
Decretum negat se vidisse.
icus de Boyo sive *Boyus* Carme-
Doctor Parisiensis circa Annum
ujus apud Possevinum, Alegrium
laudantur *Quæstiones variæ*, &
ntarius *in IV. libros Sententia-*

icus Brabantinus: infra *Henricus*
sis Episcopus.
icus de Bracton sive *Brachedunus*
atton, *Breton Britton*, (a) *de Bry-*
JCtus Oxoniensis circa Annum
& Præses Justitiæ per annos vi-
ıb Henrico III. Scripsit *de Le-*
r consuetudinibus Anglicanis libros
. Vide Baleum III. 98. & Pit-
ɔ. 310. Lelandus c. 276. *librum*
us vocat, cujus inscriptio libri
iotheca Branomensi, *Brito*. In
o Biblioth. Cottonianæ pag. 79.
onus de legibus & consuetudini-
licanis. De Epitoma ejus supra
. seq. in *Gilberto Thorntono*.
cus Bradoha, (Possevino vitiose
avv) Cestriensis, Anglus, Ord.
t. diem obiit An. 1513. scripsit
ıleo IX. 17. & Pitseo pag. 690.
nescio quod, & *Vitam Wer-*
rginis, Seculo octavo, ex Re-
rpe, de cujus vita a *Goscelino*
dixi supra pag. 79. Addit ne-
ɔ auctore Pitseus, ab Henrico
scriptos etiam libros plures *de antiqui-*
tate & magnificentia Urbis Cestriæ.

Henricus Abbas in *Bretenau* sive *Bri-*
tenaviensis, Diœceseos Moguntinæ Ord. Bened. circa An. 1132. Philosophus, Orator & Poeta, cujus scripta apud Gvilelmum Eisengreinium & Possevinum hæc laudari video: Dialogum in persona divitis epulonis, & pauperis Lazari. De seculi contemtu. Libellum Orationum. De conflictu virtutum & vitiorum. De duodecim abusibus. De lapsu primi hominis, ac de tædio præsentis exilii. De civitate, cujus nomen *Dominus*. De habitu Virginis & de Beatitudine. De resurrectione Sanctorum. De cogitanda mortalitate. De Domino nostro *Jesu Christo*. De B. Maria Virgine. De corpore Christi mystico. De fide Catholica ad Carnotensem Episcopum. Flosculorum librum & Hymnorum opus.

Henricus Brundshavv vide *Henricus Bradshaus*.

Henricus de Bruxellis, Monachus Affligemensis in Brabantia, Ordin. Bened. sub Seculi XIV. initia, *calculatoriæ artis peritus* discordiam *naturalis computi* Lunæ & Cycli decemnovennalis *diligenter absolvens*, Kalendarium *ita distinxit*, *ut positis secundum Cyclum decemnovennalem suo loco primiluniis*, *ipse e regione non solum qua die vel qua hora*, *sed etiam qua parte horæ singularum* lunationum *singulis mensibus* accensio *contingeret*, *annotaret*. Hæc de eo Henricus Gandavensis c. 58. ex quo Trithemius II. 127. illustr. Benedictin. & illustr. German. cap. 98. & de scriptoribus Eccles. cap. 535. illi tribuit librum de ratione computi, & Calendarium *de accensionibus* sive accessionibus lucis; ita enim apud Trithemium malim legere, non *incensionibus*.

Henricus de Bury, supra Henricus Bedericus.

Henricus Calteisenius, infra *Henricus Kalteisen*.

vilelmo Nicolsono pag. 224. Biblioth.
ngl. *Joannes Bracton*, calami vitio, nam
Henricum ipse vocat pag. 227. ubi de Thorntoni epitome.

Henricus de Caleto, (Chalhem) aliis vitiose *de Carreto*. Ord. Minor. Episcopus ab Anno 1300. Lucanus sive Lucensis. & relicta ob Schisma Pontificium Cathedra defunctus Anno 1330. Vide Ughellum Tom. 1. pag. 823. & Baluzii Papas Avenionenses sex Tom. 1. pag. 609. Scripsit, teste Waddingo pag. 163. volumen mediocre, *super visionem rotarum Ezechielis Prophetæ*. MS. in Bibliotheca Colbertina Cod. 781. teste Jacobo Longo, & Tolosæ in Bibl. Collegii Fuxensis. Nescio ejus ne sit *Epistola* sub *Ezechielis* Prophetæ nomine *super causa schismatis in Ecclesia*, quæ MS. in Bibliotheca Paulina Lipsiensi, teste B. Fellero p. 91. Ejus scriptum *de nullitate processuum Joannis XXII. contra Ludovicum Bavarum*, exstat in Freheri scriptoribus rerum Germaniæ pag. 661. 654. * Synodales ejus constitutiones incerto anno in Synodo diœcesana latas, ratasque ex MS. Lucensi Codice ego vulgavi in supplementor. ad Concilia Veneto-Labbeana Tom. II. p. 307.

Henricus de Campo, supra *Hemericus*.

Henricus de Campo, Theologus Lovan.

Henricus Chichley, ex Episcopo Menevensi *Cantuariensis* ab An. 1413. ad 1443. Archiepiscopus. Vide H. Warthoni Angliam sacram Tom. 1. pag. 122. & Arthurum Duck in ejus vita. Oxon. 1616. 4. Ejus constitutiones Ecclesiasticæ leguntur, in tomis Conciliorum ad Annum 1415. 1416. 1417. Vide Tomo XI. Biblioth. Græcæ pag. 617.

De convocatione Cleri Londinensi A. 1438. qua super postulatis Papæ, Synodum consulendam censuit, quod a Normannorum temporibus factum non fuerat, idem Warthonus pag. 668. Et de Epistola ad Regem p. 800. cui demonstravit injuriam a Papa fieri quod Episcopum Wintoniensem Legatum suum per Angliam & Cardinalem creasset.

Henricus Cardinalis, vide *Henricus Beaufort*, *Claravallensis*, *Ostiensis*, *Segusinus*.

Henricus Carnotensis, infra, *I* *Surdus*.

Henrici de Carreto, supra, *I* *de Caleto*.

Henricus de Castro Marsiaco, *Henricus Claravallensis*.

Henricus supra *Henricus de Ri*

Henricus Chichley sive *Chichel* pra, *Henricus Cantuariensis*.

Henricus de Castro Marsiaco An. 1161. Altæcombæ in Sabar An. 1177. *Claravallensis* Ord. (deinde Anno 1179. sub Alexand Episcopus Albanus sive Albane Campania Romana, & Cardinal gatusque Apostolicus sub Gregori diem obiit An. 1185. De eo U Tom. 1. p. 254. seq. Sammarth 4. pag. 31. & 256. Oudinus T pag. 1559. Ejus scripta hæc ext tomo tertio Bibliothecæ Ciste Bertrandi Textoris sive Tissierii mentarius sive sermones *de pere* *Civitate Dei*. Declaratio *adversu* *genses*, quæ ex Baronio ad An. : 29. 37. exstat etiam in Chry Henriquez libro 2. fasciculi Sar Ord. Cisterc. dist. 25. *Epistolæ a* *sos*, conferendæ cum *Epistolis* quas ex Codice Claravallensi Edmundus Martene Tom. 1. an Tom. pag. 576. seq. His nuper *Censura morum & corruptelæ inte* *cos & Sacerdotes sui temporis*, qu gavit Joannes Petrus a Lude Reliquiis MStorum & diplom neditorum Tom. 2. pag. 437. *litteræ quibus convocat Præsules G* *ad Comitia deliberaturos de bello* *versus Saracenos* id. p. 449. 45: ter Epistolas a Martene Tom. Mon. vulgatas legitur pariter dictum, quod dein Joannes Pet devvig in suis reliquiis Tom. 2 vit sub hoc titulo: *censura m* *corruptelæ inter Clericos & Sacer* *temporis*. In Ludevvigo tamen i res sunt literæ istæ, quam ap tene; vicissim autem Martenis il to correctiores sunt Ludevvi

t insuper animadvertere nec li-
illas Ludevvigi integras esse, sed
: in fine assutum fragmentum alte-
Epistolæ forte ab altero authore,
'erso de argumento scriptæ. Vide
ac de re scripsi in Tom. 2. Sup-
Concil. p. 742.

ricus Clericus Pomposiani Mona-
, cujus Epistolam de comparata
theca An. 1093. ad Stephanum,
Philosophiæ sponte decenter im-
i appellat, edidit celeberr. Mont-
ius Diarii Italici p. 81. 96.

ricus a Clingenberg, infra *Henri-
nstantiensis*.

ricus I. de Fautreriis, Abbas un-
esimus *Cluniacensis* ab An. 1308.
19. atque inde Episcopus in Flori
uitania, defunctus A. 1320. cu-
lectionem Statutorum Cluniacensium
ituor partes digestam edidit An-
du Chesne in Bibliotheca Clunia-
Paris. 1614. fol. pag. 1542. 1590.

ricus Cnigthon, Lelando cap. 429.
tiodunus, infra *Henricus de Kni-*

ricus de Cœsveldia, *Consveldia*,
ldia Westphalus, Prior Carthus.
: Mariæ prope montem B. Ger-
in Hollandia, obiit A. 1410. de
Trithemius c. 125. scriptor. Ger-
& de S. E. c. 717. memorans e-
positionem mysticam in Exodum, *in
ad Romanos*. *Contra vitium pro-
s religiosorum*. *De tribus custodiis
bicis*. *De tribus votis substantiali-
ligionis*, *libros II. De institutione
orum*. *Circumcisorium Mysticum*.
de Sacramento Altaris. *De an-
ione Dominica*. *Eulogium Pauli*,
Eremitæ. *Sermones de tempore &
ctis*. *Epistolas ad diversos & com-
m operis Gvilelmi* Parisiensis *de u-
corporeo & incorporeo*. De hoc
mo, inter cujus opera liber u-
de Universo lucem vidit, dictum
p. 158. seq.

ricus de Colonia, infra, *Henricus
o*.

ricus de Brandis, Episcopus *Con-
stantiensis* ab Anno 1363. ad 1383. a
quo scriptum *Horologium æternæ sapien-
tiæ* memorat Possevinus.

Henricus Clingenberg sive Klingen-
berg, *Constantiensis* Episcopus ab Anno
1294. ad 1306. scriptor *Chronici de Prin-
cipibus Habsspurgiacis*.

Henricus de Hoven, Episcopus *Con-
stantiensis* ab A. 1436. ad 1462. ad quem
Æneæ Sylvii Epistolæ, 71. & 116.

Henricus Gundelfingen *de Constantia*,
Capellanus Friburgensis circa Annum
1476. scriptor *Chronici Historiæ domus
Austricæ*. Vide supra p. 173. seq.

Henricus Cosseius seu *Costesejus*, An-
glus, Ord. Minor. obiit An. 1336. *Le-
ctura* ejus *in Apocalypsin* & *majores* quo-
que in eandem *Commentarii* MSS. in
Angliæ & Belgii Bibliothecis. Vide Ja-
cobi Longi Biblicam exegeticam pag.
771. *Tertios* etiam hujus Henrici in A-
pocalypsin *Commentarios* memorant Ba-
leus V. 38. & Pitseus p. 432. ac præ-
terea explanationem *in Psalterium* & *in
varios textus S. Scripturæ*. Sic & Wad-
dingus p. 163.

Henricus de Cosvveldia, supra *Henri-
cus de Coesveld*.

Henricus Crixtedus (vitiose *Criate-
dus*) Anglus, Monachus Benedictinus,
a Possevino atque inde a Pitseo p. 862.
aliisque traditur scripsisse in Regulam
S. Benedicti.

Henricus Cuyckius, Episcopus Rure-
mundensis scripsit *Officium S. Gerlaci* E-
remitæ Ord. Præmonstratensis, obvium
in Bibliotheca Præmonstratensi Joannis
le Paige p. 498. 499. sed junior est quam
ut lector exspectet eum hoc loco a me
commemorari, defunctus A. 1609. Cæ-
tera ejus scripta dabunt Valerius An-
dreas pag. 349. & Franciscus Svvertius
pag. 326.

Henricus Daniel, Anglus Monachus
Ord. Præd. sed artis Medicæ peritus,
circa Annum 1379. ad amantissimum
sodalem suum Gvalterum Catenæum si-
ve de Keten, Medicinæ Doctorem scri-
psit *manipulum florum de morborum reme-
diis*, & *uricrisiarum* sive *de judiciis uri-
na-*

narum libros III. Vide Baleum VI. 58. Pitseum pag. 521. & Jacobum Quetif, T. 1. p. 676.

Henricus de Dolendorpio, Carmelitarum Prior Provincialis, defunctus Coloniæ A. 1375. (*a*) Ejus commentarium *in IV. libros Sententiarum* memorat Trithemius c. 651. de S. E. atque de scriptoribus Germanic. 115. ubi addit *Sermones* ad populum: Possevinus in apparatu atque Alegrius pag. 304. etiam librum *in Philosophiam moralem*.

Henricus Ebredunensis Archiep. infra, *Henr. Ostiensis*.

Henricus de Eckenfeld, Carthusianus Gemnicensis in Austria, ad quem Anonymus scripsit Epistolam Historicam de eventibus & rebus per Europam gestis An. 1456. editam a V. C. Bernardo Pez Tom. 2. anecdotorum parte 3. p. 343. 352.

Henricus de Eimbeck sive *Eymbeck*, Saxo dictus *Magister Engelus*, (*b*) Theologiam & Philosophiam docuit Pragæ, ibique legit & complevit A. 1373. *Lecturam super IV. libros Sententiarum*, *Logicam* & *Vocabularium*. Oportet ad summam senectutem pervenisse, quoniam Trithemius c. 176. de scriptoribus Germ. testatur eum diem obiisse in Herdegessen, prope oppidum Gottingense in Saxonia A. 1430.

Henricus de Erfordia, infra *Henricus de Hervordia*.

Henricus Esseburnus, *Escheburnus* (Lelando c. 316. *Iscæburnus*) Anglus Ord. Præd. circa Annum 1280. scripsit commentarios *in Parabolas* atque *in Ecclesiastem Salomonis*. Hisce a Lelando memoratis Baleus IV. 53. & Pitseus pag. 360. addunt *Lecturam Bibliorum*, *Processus in Theologia* & *Sermones*. Neque alia Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 382.

Henricus de Estria, Prior Ecclesiæ Cantuariensis, cujus *Catalogum Archiepiscoporum Cantuariensium* ab An. Christi 599. usque ad Walterum (qui fuit ab Anno 1313.) edidit H. Warthonus T. 1. Angliæ Sacræ p. 83. 84.

Henricus Euta, infra, *Henricus Oyta*.

Henricus Euticus Norimbergensis, Philosophus & Medicus qui Augustæ Windel. & circa Annum 1495. Francofurti ad Mœnum artem suam exercuit, scripsit *Satiram in Sophistas* humaniorum litterarum inimicos: & vario carminis genere *scommata* seu urbanos & lepidos Juvenum *jocos*, *Epigrammata* quoque & *Laudes B. Mariæ Virginis* atque *Epistolas*, & opuscula plura *Medica*. Vide Trithemium de illust. German. c. 256. & de S. E. c. 931.

Henricus de Ferraria, *Firmaria*, *Frimaria*, infra *Henricus de Vrimaria*.

Henricus Florentinus, infra, *Henricus Septimellensis*.

Henricus de Firmaria infra *Henricus de Vrimaria*.

Henricus Friso, Carthusianus circa Annum 1500. scriptor *Chronici* sui Ordinis, libri *de Vita & de Novitiorum instructione*.

Henricus Gœdhals (Bonicollius) *Gandavensis*, vel Mudanus etiam, a Muda, Gandavi suburbio, Doctor Parisiensis, Archidiaconus Tornacensis: inter Scholasticos *Doctoris solennis* titulo celebris, defunctus Tornaci 1293. 8. Sept. æt. 76. Vide Labbeum Tom. 1. de S. E. p. 422. seq. Scripsit *Theologica Quodlibeta* sive Quæstiones Parisiis disputatas *in IV. libros Sententiarum*, editas apud Badium Paris. 1518. Meminit eorum *Ranulphus* Normannus, Canonicus Paris. An. 1274. apud Bulæum Tom. 3. hist. Academ. Paris. p. 410. Alia *Quodlibeta* ejus *de variis materiis*, ordine digesta Alphabetico, & Lovanii se vidisse testatur Valerius Andreas, atque alibi *Quodlibetum de mercimoniis & negotiationibus*. *Summam Theologiæ* seu *Quæstionum Ordinariarum* idem Badius Paris. 1520. excudit. Librum ejus *de Virgini-ta-*

(*a*) Al. 1365. vel 1366. minus recte. Vide Possevinum.

(*b*) Sic Angelum de Brunsvico dictum fuisse *Magistrum Engelinum* notavit Trithemius c. 215. de scriptor. Germ. de illo Angelo supra Tom. 1. p. 100. sq.

ipud Sylvæducenses Domini-
ie Summam *de pœnitentia* Na-
id Cruciferos idem Andreas
. Præterea Commentarios *in*
VIII. libros Physicorum & *li-*
Metaphysicæ , & in alios ejus
ltos memorat Trithemius de
497. & de scriptoribus Ger-
90. *Sermones* item varios &
sacra pagina lecturas . *Sermo-*
im. in 4. in Bibliotheca Cu-
copatus Chiemensis in Car-
rtos notavit Svveertius pag.
n. Belg. Mirum est utroque
riri a Trithemio libellum
otissimum *de Scriptoribus Ec-*
, quem cum appendice XI.
auctore *Silleberto* , cognomen-
sali (*a*) ad Sigebertum , pri-
it Suffridus Petrus , Leovar-
sius Colon. 1580. 8. cum vul-
ante Hieronymo , Gennadio ,
onorio . Deinde Aubertus Mi-
bliotheca Ecclesiastica Antv-
9. fol. quam cum Trithemio
ictariis recudi curavi Hamb.
. Quam porro scriptam ab
tradunt *Vitam S. Eleutherii*
ium Episcopi A. 531. defun-
dum est sitne illa quam sine
ictoris edidit Bollandus in A-
or. Tom. 3. Februar. 20. p.
s tamen est *Henricus* Canoni-
censis , cui facta An. 1141.
refertur ab eodem Bollando

r *de Gauda* , Augustinianus
æ docuit circa A. 1435. scri-
IV. libros Sententiarum : *De*
Missæ . *Quæstiones disputatas* .
Vide Trithemium cap. 775.
& de scriptoribus German. c.
ripsit non quidem in omnes
Sententiarum : at super prio-
ammodo librum , ut monet
lfo in Dissertat. de ducentis
inis p. 160.
r *de Geilnhusen* , Monachus
ensis Ord. Bened. obiit Anno
1488. Scripsit *Vitam S. Benedicti* carmine elegiaco . *Contra pluralitatem Beneficiorum* . *Epistolas* ad diversos & unam prolixiorem *de institutione spirituali* . *Sermones de tempore & de Sanctis* . Vide Trithemium de illustribus Germ. cap. 228. Vossium de Hist. Lat. p. 571. seq.

Henricus Gorcomius , *de Gorrichen* , *Gorickem* , sive *Gorckheim* , Batavus , Theologiæ Doctor & Vicecancellarius Coloniensis circa Annum 1460. vide Trithemium de S. E. c. 812. & de script. German. cap. 190. Scripsit *Conclusiones in IV. libros Sententiarum* . *De Superstitionibus* (de superstiosis quibusdam casibus seu cerimoniis Ecclesiasticis Colon. 1503. 4. Lugd. 1621. 8.) *De festorum celebratione* . (Colon. 1503. 4. Lugd. 1621. 8.) *Contra Hussitas & Bohemos* . *Summarium dictorum S. Thomæ* . *Sermones* & *Collationes* . *Quæstiones* , *Determinationes* , *Lecturas* . His apud Trithemium memoratis multa adduntur a Svvertio p. 328. & Valerio Andrea p. 352. seq. *Conclusiones & Concordantiæ Bibliorum ac Canonum in libros Magistri Sententiarum* , additis *Summariis* , tum etiam notatione locorum *in quibus Magister non tenetur* , Parisiis & in Anglia damnatorum Argent. 1489. Basil. 1492. Colon. 1502. 1513. Venet. 1506. fol. *Positiones in Aristotelem de Cœlo & Mundo* . Colon. 1501. *Quæstiones Methaphysicæ de Ente & Essentia* . ibid. 1502. *Libellus de puella Aurelianensi* inter Joanni Gersonis opera T. 4. editionis novæ p. 859. 863. *Quæstiones de Ente & Essentia* . ibid. 1502. *In libros Physicorum Ethicorumque Aristotelis* . *De modo conjurandi Dæmones* , sive *an practica ejiciendi dæmones sit licita* . *De Sepultura & processionibus* . *De Simonia* . *De bello justo* . *De obligationibus* . *Complementum tertiæ partis Thomæ* . *De Sacramento Eucharistiæ & efficacia Missæ* . *De Divinis Nominibus* . *De Prædestinatione* .

Henricus Gulpen , Doctor Decretorum Abbas S. Ægidii Nurembergensis Ord. Be-

p. 490. de Hist. Lat.

Bened. de quo Trithemius cap. 771. de S. E. & de illustribus Benedictinis II. 138. & de scriptoribus German. cap. 166. Scripsit *super septem Distinctiones de Pœnitentia* : *Super dist. de Consecratione & de passione Domini*. Interfuit Conciliis Constantiensi & Basileensi.

Henricus Gundelfingius de Constantia, de quo supra p. 173. seq.

Henricus Hachemburg sive *de Hachenburgo*, Ord. Præd. Conventus Confluentini, circa Annum 1410. Hujus duobus locis facit mentionem Trithemius de scriptoribus German. c. 123. & de scriptoribus Eccles. c. 718. sed ex scriptis ejus nihil conmemorat præter *Sermones* de tempore, de Sanctis & de Quadragesima. Nec plura Jacobus Quetif T. 1. p. 780.

Henricus hæreticus. Supra p. 206.

Henricus de Hanna, sive *de Harena*. Supra, *Henricus de Arena*.

Henricus Hardejus, *Harchelejus*, *Harkeley*, *Harkelæus* Anglus, sacras litteras edoctus Oxonii, clarusque circa Annum 1396. Scripsit *super Magistrum Sententiarum*, & *de Transsubstantiatione*. Incip. *Utrum de necessitate Salutis*. Præterea *Quæstiones Theologiæ*, *Determinationes* & *Quodlibeta*. Vide Baleum VI. 95. quem sequuntur Pitseus p. 562. Possevinus &c.

Henricus Hardekese, cujus *Rhetorica* MS. in Paulina Lipsiensi. Vide B. Felleri Catalogum p. 365.

Henricus Harphius (non ut Labbeo T. 1. pag. 424. in mentem venisse video, *Citharœdum* notante nomine, sed patriam *de Herp*, *Herph*, *Erp*, seu *Hierp*, pago Campaniæ Brabanticæ) Ord. Minor. Conventus Mechliniensis Guardianus diem obiit A. 1477. ut Svveertius, sive ut Valerius Andreas, 1478. Inter scriptores Asceticos & Mysticos non contemnendus visus, scripsit *De Theologia Mystica* tum speculativa tum affectiva *libros tres*, *Epithalamium* in Cantica Canticorum 2. *Directorium* quod Belgice scriptum ab auctore, Latine vertit Petrus a Blomenenna : atque 3. *Eden* sive *Paradisum Contemplativorum*. Prodiit Colon. 1529. dein none Lohero, Carthusiano curant cum præf. ad Ignatium Lojola dinis Jesuitici auctorem. Tert introductione ad doctrinam libr di, per Petrum Paulum Phili Ord. Præd. Rom. 1585. quæ s tio, repurgata scilicet, indice I legenda permittitur, atque rec Brixiæ 1601. Colon. 1611. 4. lice, interprete Johanne Bapti chaldo. Paris. 1617. 4. Vide num, Waddingum, Labbeum, I thonum. *Compendium Directorii* Collationes III. accommodatas nire cupientibus ad Christianæ nis perfectionem Antvv. 1513. deinde alibi. *Speculum aureum p rum Dei*, editum Mogunt. 147 rimb. 1481. Argent. 1486. Basil. Argent. 1520. 4. *Sermones de tem Sanctis* : *de tribus Pœnitentiæ pa de triplici adventu Christi*. N 1481. Spiræ 1484. Haganoæ 150 *culum perfectionis*, Venet. 1524. prolixas Conciones *de passione* memorat Sanderus parte 2. B Belg. MSS. pag. 137. *Tractatum sione Cordis*, Svveertius p. 330. tum *de modo fructuose recitandi rium*, Waddingus p. 164. Laud Henricum Trithemius de S. E. & de scriptoribus German. cap.

Henricus de Hassia, senior, mento *de Langenstein*, Magister in logia & Vice-Cancellarius Paris Sacerdos inde & Canonicus W ciensis, denique ab Alberto, Du striæ, vocatus Theologiam docuit næ Austriæ ab Anno 1384. us 1397. quo diem obiit supremum thusianis vel Augustinianis præt a viris doctis accensitus. Vide mium cap. 684. de S. E. & de ribus Germanicis c. 138. Bulæu Academ. Paris. Tom. IV. p. 96 ac præcipue Bernardi Pez disse nem isagog. ad Tomum 2. An rum pag. 74. & Oudinum Tom 1252. seq. Hermannum ab Har

ad Tom. 2. Concilii Constan-
pag. 10. seq. D. Nicolai Hiero-
Gundlingii Historiam Eruditio-
post auctoris obitum vulgatam
iice Tom. 2. p. 1889. seq. Epi-
i ei positum a familiari *Petro*
, (*a*) ita se habet:

iles cuncti , moveat vel tumba se-
ulti
ssonis Henrici , *vermibus exposi-*
i .
est a tergo : sapiens homo se pa-
et ergo .

ejus edita , maximamque par-
edita hæc sunt:

ularius Biblicus , editus sub ini-
ypographiæ , in folio , sine anni
loci .

quium de animæ conditionibus , al.
ium animæ , sive *Speculum ani-*
b) post veterem editionem cum
ne Jacobi Wimphelingii Anno
4. obvium in Orthodoxographis
, Basileæ 1555. p. 1321. & A.
. 1607.

uatuor novissimis , sive *Cordiale*
sub tempora typographiæ na-
in 4. In quibusdam Codicibus
tribuitur *Haselbachio* .

rte prædicandi , libellus exstat ex
editione Johannis Gruningeri ,
: *Ars prædicandi est scientia do-*

dotum secreta (*c*) *circa Missam* ,
: *Quam brevis fuerit Missa* , iti-
t veteri editione sine anno &
Et *explanatio Orationis Dominicæ*
r. in Christo Patrem & Domi-
chardum (al. Erhardum , verius
ardum ,) Episcopum Worma-
: atque in *Salutationem Angeli-*
ve *Ave Maria* .

o *in festo Lanceæ & clavorum*
, vulgatus ex Codice Gothano
. Johanne Henrico van Seelen ,
cellaneis editis Lubecæ 1734. 8.
8. 393.

m. III.

mbec. Tomo 2. pag. 125.
rtgesezte , Sammlung von Alten und Ne-
'31. pag. 1004.
dentur hæc illa dicta *Secreta Secretorum* ,

Regulæ ad cognoscendum differentiam inter peccatum mortale & veniale , excusæ cum S. Antonino & inter Johannis Gersonii opera , cui rectius auctori tribuuntur .

De eruditione Confessariorum , Memmingæ 1483.

Quæstiones XXXIII. de Contractibus & de ordine Censuum , (*d*) in appendice Operum Gersonis , Coloniæ 1484. fol.

De vitiis & erroribus spiritualium ad Johannem , Episcopum Wormatiensem , in Jacobi Gruytrodii , Carthusiani , libro de erroribus Christianorum .

De Discretione Spirituum , sive *de quatuor instinctibus* inter Gersonis opera , cura Cornelii Dielmanni , Antvv. 1652. 8.

De Verbo incarnato , inter Gersonis opera .

Consilium Pacis , sive de Unione ac Reformatione Ecclesiæ in Concilio universali quærenda scriptum Parisiis An. 1381. Ex hujus Consilii capite XVI. seq. Clariss. Hardtius observat petitam esse , quæ sub *Johannis Gersonii* nomine legebatur : *Declaratio compendiosa defectuum Virorum Ecclesiasticorum* . Primus ex Codice Helmstadiensi auctoris , ut putat , autographo edidit auctorique restituit laudatus Hermannus ab Hardt Tom. 2. Concilii Constantiensis parte 1. qui Johanni Gersoni lectum observat : inde Ludov. Ellies du Pin idem scriptum curavit excudi , in appendice ad Tomum secundum Gersonis Operum p. 809. Prodiit etiam Lipsiæ scriptum simile Anno 1697. ex Codice Gvelpherbytano , cujus editionis meminit Jacobus Lenfant in Historia Concilii Pisani p. 51.

Dialogus de Schismate , in quo colloquuntur Clementinus pro Clemente VII. & Urbanista pro Urbano VI. Vide Baluzium Tomo I. Paparum Avenionensium p. 1230.

Liber *adversus Telesphori* , *Eremitæ prognosticatoris* , *vaticinia de ultimis temporibus* ,

quæ memorant vulgata Daventriæ 1501.
(*d*) Typorum vitio *Sensuum* excusum apud Oudinum Tomo 3. pag. 1261. & in Gundlingiana Eruditionis historia Tom. 2. pag. 1891.

bus, de fortuna Paparum, cessatione Schismatis, quod ab Anno 1478. Ecclesiam vexavit, & adventu Antichristi, ad Gregorium, Salisburgensem ab Anno 1396. Præpositum. Editus ab Bernardo Pez Tomo 1. anecdotorum parte 2. pag. 507. 564. Hic est tractatus *de Schismate Paparum* ad Bertholdum, Frisingensem Episcopum: de quo Hardtius prolegom. p. 15.

Epistolam Pacis, quam in Consilio c. 15. Henricus allegat, atque doctum nec parvum opus vocat laudatus Hardtius, edere tamen intermisit, perinde ut *Epistolam* prolixam *ad Episcopum Wormatiensem* de flebili illorum temporum conditione, in qua pluribus disserit de *Hildegardis* vaticiniis. Adde Bulæum hist. Academ. Paris. Tomo IV. pag. 574. seq. & 681. Oudinum Tomo 3. pag. 1259.

Contra disceptationes & prædicationes contrarias fratrum Mendicantium, (*Johannis de Montesono* in Urbe Parisiensi, aliorumque,) *super conceptione S. Mariæ Virginis: & contra maculam S. Bernardo mendaciter impositam*. Vide Oudinum Tomo 3. pag. 1255. & de illa macula, quæ notavi supra Tomo 1. p. 221. Librum hunc editum primum Mediolani 1480. etiam impressum in Germania in 4. vidit Gesnerus.

De vitio proprietatis Monachorum, sive *Religiosorum*. Incipit: *Regularium*, *sive Claustralium sacra Religio*.

Tractatus sive Sermo in illud, Matth. XIX. 27. *Ecce nos reliquimus omnia*. vide Pezium p. 76.

De modo celebrandi & recipiendi Sacramentum Eucharistiæ.

Meditatio devota Missam cantaturi. Incipit: *exurge nunc*, *anima mea*.

De moribus & vita Canonicorum Regularium. MS. in Bibl. Basil.

De vita Religiosa.

Epistola invectiva contra æmulos Cleri. MS. in Bibl. Augustana.

De eruditione Sacerdotum, ibid.

De Mundi contemtu. ibid.

Lectura super prologo Bibliorum. Incip. *Ita scribitur in capite totius*.

Tractatus *de Verbo in Divinis*. Incip. *quis mihi det Verbum*.

Quatuor volumina prolixa *in quatuor prima Geneseos Capita*, quibus explicandis multos annos impendisse traditur ab Henrico Pantaleone in prosopographia, aliisque.

Tractatus *de decem præceptis*, quanquam alii Codices hunc tribuunt *Henrico de Vrimania*.

Commentarius *in Canticum Canticorum*.

Auctoritates Sacræ Theologiæ, sive Tractatus, scientiæ Divinæ commendatorius.

Scriptum *super XI. Zachariæ*, *de ultimis temporibus præcedentibus Antichristum*. MStum in Paulina Bibliotheca Lipsiensi.

Tractatus *de instantibus*. MS. in eadem Paulina.

Summa Quæstionum in quatuor libros Sententiarum. MS. in Bibliotheca Paulina Lipsiensi.

Commentarius in quartum librum.

Contra quendam Wiclefitam. Trithem.

De erroribus & moribus Christianorum. MS. in Bibliotheca Paulina Lipsiensi, una cum aliis aliorum de eodem argumento. Vide B. Felleri Catalogum p. 146.

Liber IX. Quæstionum de passione Domini. Incip. *Primo quæritur*, *an Christus tribus vel quatuor clavis Cruci sit affixus*.

Tractatus de Passione Domini, *per septem horas Canonicas*.

Expositio Symboli.

Quæstiones de blasphemia & peccato in Spiritum Sanctum.

Resolutio Quæstionis: *utrum mali spiritus sint magis solliciti contra hominem*, *quam Angeli boni in contrarium*. Incip. *Arguitur quod sic*. *Angeli non* &c. MS. in Codice Axpacensi, teste Pezio pag. 78.

Determinatio quarundam Quæstionum & Propositionum de Sacramento Eucharistiæ.

Dubia de jejunio Ecclesiastico.

De

officiis, locis & personis ad sacra
is.
clavibus Sacerdotalibus. Incip. Ti-
o claves regni Cœlorum. MS. in
Cæsarea.
re, Deus permittat suos electos mul-
er in hoc Mundo tribulari. Incip.
quidem tu es Domine. Omnino
um est hoc scriptum a Soliloquio,
supra, & quod incipit: Anima
novi quod curiosa es. Nescio an
is sit etiam tractatus de nobilita-
næ, qui teste B. Antonio Risero
MStus est in Bibliotheca Augu-
una cum ejus sermone de Ad-
e Domini, & Quæstionibus: utrum
it in aliquo genere: Num in Deo
n Essentia & Esse. Utrum e Sa-
riptura Vet. Testam. & eorundem
sit certum, Christum venisse. Num
credere debeant prædicationi Apostо-
secundum Prophetias Veteris Testa-
. aliisque quæstionibus de eodem
ento, & de dignitate Papæ, nec
Æternitate.
tatus de pœnis damnatorum.
ctorium pro audienda peccatorum
ione, MStum in Bibliotheca Au-
...
cognitione peccati, seu de cognitio-
& de septem peccatis capitalibus
icem Albertum, quem librum
nice ab Henrico scriptum lauda-
zius pag. 77. annotat. Lambecius
Tomo 2. pag. 775. monet in Bi-
ca Cæsarea præter varios Sermo-
es Henrici de Hassia servari tra-
de septem vitiis mortalibus & a-
virtutibus ei oppositis.
ones I. II. de Conceptione, III.
assumtione, V. de Nativitate B.
s, VI. de SS. Trinitate, VII. de
ardo, VIII. in Cœna Domini,
in die Animarum MSS. Vide
pag. 77.
ilia in illud Lucæ XI. 27. Beatus
qui te portavit, & ubera quæ su-
MSta in Bibliotheca Regia Pari-

Visione Divinæ Essentiæ, & de se-
ptem clavibus Scripturæ, & de Divinis nominibus memorat Sanderus in MSS. Belg. parte 2. pag. 172.

Epistolæ, I. Luciferi nomine, Acherontis Imperatoris, Ducis Erebi ad Principes Ecclesiasticos. II. de contemptu Mundi, ad Joannem de Eberstein, Camerarium Moguntinum. III. De contemptu divitiarum. IV. ad Canonicos Neuburgenses. Vide Pezium pag. 79. Epistola ad Johannem de Eberstein, Camerarium Moguntinum, eadem MS. in Bibl. Regis Galliæ. Vide Oudinum T. 3. p. 1260.

Tractatus bipertitus de Contractibus, & Epistola prolixa sive tractatus *de contractibus emtionis & venditionis*, XXVI. documenta Salutis continens, ad Cives Wiennenses, MS. in Biblioth. Cæsarea, Vide Lambecium Tom. 2. pag. 125. Nescio an diversum hoc a scripto edito de Contractibus & Censuum ordine, quod supra jam memoravi.

De reductione effectuum in suas causas, & *Catena aurea* sive *de concatenatione causarum*, sive *de causarum habitudine & influxu naturæ communis respectu inferiorum*. MS. in Bibl. Bodlejana, Lipsiensi & aliis.

Contra Astrologos.

Tractatus *de improbatione epicyclorum & concentricorum*. *Theoricæ Planetarum & alia quædam Astronomica*, laudata Georgio Purbachio Præf. ad tabulas eclipsium, qui addit, quam doctus Henricus hic Astronomiæ fuerit, commentationes ejus in Genesin testari, quarum supra jam facta est mentio. Præcipue vero Theologus & Mathematicus Giessensis celebris *D. Joan. Georgius Liebknecht* in programmate inaugurali de Hassia Mathematica An. 1707. edito, atque An. 1722. 8. præmisso Orationi de felici Matheseos cum Theologia nexu, Henricum non minus testem insignem Veritatis, quam Mathematicarum scientiarum suo tempore in Germania instauratorem celebravit, promisitque opera ejus se collecturum junctimque editurum.

Statuta Facultatis Theolog. Academiæ

Viennensis quæ cum Henrico de Oytta, Leonhardo de Carinthia, Augustiniano, Conrado de Ebraco, Ord. Cisterc. aliisque An. 1384. condidit, vulgata sunt a Lambecio Tom. 2. pag. 125. 238.

Ajunt laudatum Hardtium etiam publicasse Henrici hujus de Hassia *Epistolam de oblato sibi Episcopatu Livoniensi*. quam non memini me invenisse vel annotasse.

Scripta carmine: *Invectiva in monstrum Babylonis* sive *schisma sui temporis*. An. 1393. Incip. *Heu frustra scripsi, multos dictamine movi:* versus plures octingentis.

Carmen epicum, *an Castor comedi debeat diebus jejuniorum*. Incip. *Suscipe magne pater Præsul cunctis venerande*.

Henricus de Hassia, junior, Monachus Carthusianus & Prior Domus Gelriæ Monachorum S. Mariæ, defunctus An. 1427. 12. Aug. de quo Trithemius de S. E. cap. 754. & de scriptoribus German. cap. 163. ac diligentius Benedictus Pez loco supra citato.

Ejus scripta: Commentarius *in Genesin, Exodum, Parabolas Salomonis* & *Apocalypsin*.

Dialogus inter Episcopum & Presbyterum. Tractatus *de Clavibus* seu *de Confessione*, compositus Heidelbergæ A. 1414. Etiam *sermones* huic Henrico tribuit Trithemius, quem libenter sequor, quanquam Oudinum Tom. 3. pag. 1254. absurdum putat Carthusiano *sermones ad populum* tribui.

Alios tres Henricos de Hassia, quos virorum doctorum dubitatio induxit, commentitios esse, facile lector accredet observatis ab eodem Oudino T. 3. pag. 1256. sq. * In Bibliotheca PP. Benedictinorum S. Mariæ ad Scotos Viennæ reperi Opusculum MS. Henrici de Hassia titulum præferentem: *tractatus de proprietatibus Religiosorum* editus per Magistrum Henricum de Hassia S. Theologiæ Doctorem eximium in Vienna Regentem. Incipit. *Pro salute eorum*. Exordium istud longe diversum est ab eo, quod hic legitur apud Fabricium: *Regularium sive claustralium sacra*. Num forte ejusdem argumenti Opuscula effudit?

Tractatus contra disceptatio[illegible] est mihi Germanica editio Ar[illegible] tensis (ut conjicio) An. 150[illegible] hoc titulo: *Henricus de Hassia*, *Gymnasii Viennensis in Austria c*[illegible] *sceptationes, & contrarias præd*[illegible] *FF. Mendicantium super Concep*[illegible] *Virginis, & contra maculam S.* [illegible] *mendaciter impositam*. Præfixam [illegible] pistolam Jacobi Wimphelingi de[illegible] dio ad Henricum Bavariæ Duc[illegible] cum adjuncta Elegia Joannis G[illegible] Brisacensis Ecclesiæ Rectoris, [illegible] queritur & dolet omnes ordin[illegible] num inter se esse commissos. H[illegible] pote non invito Apolline scrip[illegible] forte rariorem quam ut mar[illegible] mnium teratur, hic dare visi[illegible] postquam operis totius libri in[illegible] depinxero. Est in fine Exastich[illegible] stiani Brant in laudem Wimp[illegible] qui opus curavit, & Henrici de[illegible] Denique monita succedunt qu[illegible] jusdem Brant ad adolescentem rum de Ursirupe seu Berensel[illegible] cum epigrammate Germanico.

Joannes Gallinarius Brisacensis
Rector paci a Christo cunctis
stianis indictæ dicavit.

Quid, precor, horrisoni genitri[illegible]
dia belli
Ludificas miris pectora nostr[illegible]
Cur Machumeticolæ non das tu[illegible]
genti?
Quæ Mariæ natum non p[illegible]
Deum.
Sat sumus illusi, satis est fud[illegible]
rem,
Quid nos Christicolas præcip[illegible]
des?
Rusticus agricolam, rex regem
ephebos
Persequitur dociles, docti[illegible]
patres.
Gaudet presbyteros ignavum
vulgus,

pere Curatum religiosus ovat
am artistæ taxant relista moder-
um.
rnunt jurista Theologosque graves.
geri laudant Scotistica dogmata
ratres
e rodit studio sæpe Thomista suo.
va Marsilium versoris secta refu-
at,
, pie te Gerson heu Jacobita pre-
nit.
Alexander per prolem tristia bel-
a,
ius in proprio corpore bella gerit.
mis livor cunctas vexat modo gen-
es
is odium prædas, & fera bella
novet.
philosophos corrumpit, factio ci-
es,
regem spernit infima nobilitas.
tium Suevus, jam torquet Galli-
us Anglum;
lis Germanis detrahit Ausonius.
ones heu Phrisios urgent, Guelphi
ibelinos,
proceres tendunt civibus insidias.
vidi crebro ingeminant conamine
ixas;
sque suos fratres ludificare studet.
acit immanes quod non prosternere
urcas
sumus, & gentem dilacerare sa-
ram.
udor! illustres haud sic sperare tri-
mphos
citur, & rabidos perdomuisse Scy-
as.
itis vestro Turcas discludere re-
no,
isticolæ, unanimes vos, precor,
te viri.

us Hazer, Ord. Præd. Coloniæ mum 1360. vide Jacobum Que- . 1. pag. 648. qui ejus nonnul- istolem, & commentarium in os sententiarum commemorat.

Henricus de Herp: supra, *Henricus Harphius*.

Henricus de Hervordia (vitiose Trithemio, Possevino aliisque *de Erfordia*) Hervordiæ (*a*) enim non Erfurti natus, & apud Mindenses Ordini Dominicano nomen dedit, obiitque Mindæ A. 1370. Vide Oudinum T. 3. p. 973. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 665. Scriptorum ejus præcipuum *liber rerum memorabiliorum* sive *Chronicon* ab Orbe condito ad Annum Christi 1355. quatuor spissis voluminibus, adhuc ineditum: perinde ut *Catena aurea* de quolibet ente, more problematum, secundum entium cohærentiam, divisa in *partes* decem, pars quælibet in plures *ansas*, ansa in *quæstiones*. Tractatus *de Conceptione Virginis gloriosæ*. *De ornatu Clerici*. *De Diis Gentium*. *De invectivis in Hebridam metricum*. *Expositio in illud* Matth. XXIII. Super Cathedram Mosis. *De metris & eorum pedibus*. *De proverbiis*. *De principio Oratorum & Poetarum*. *Orationes pro juniorum instructione & exercitatione*. *Summa de casibus Conscientiæ*. *Sermones*. Tractatum de conceptione B. Virginis, alterum de ornatu Clerici, & Summam de casibus Conscientiæ, Oudinus malit tribuere *Joanni de Erfordia*. Suspicatur etiam Chronicon quod sine nomine auctoris ab Orbe Condito usque ad Caroli IV. tempora, eique dicatum exstat MS. in Bibliotheca Paulina Lipsiensi, teste B. Fellero p. 301. non diversum esse a jam memorato Henrici Chronico.

Henricus homiliarum scriptor in Evangelia, memoratus Honorio IV. 8. de S. E.

Henricus Horneby Lincolniensis, Theologus Cantabrigiensis, scripsit ad Margaretam Reginam Henrici VIII. Regis Matrem, *Historiam nominis JESU*, & *Historiam Visitationis Mariæ*. Vide Baleum XI. 86. Pitseum pag. 686.

Henricus de Huda, Anglus Ord. Minor.

trem *Henricum de Herfordia* vocat etiam ui Chronici Belgici p. 180. atque alibi: lem in Catalogo testium Veritatis, aliique. Vide illustrem Leibnitium præf. ad Tom. 3. Scriptor. Brunsvic. pag. 21. & Oudinum Tom. 3. pag. 973. sq.

nor. circa An. 1350. cujus commentaria in Magistrum Sententiarum laudat Waddingus p. 165.

Henricus de Huecta infra, *Henricus de Oyta*.

Henricus ex Lincolniensi Canonico Archidiaconus *Huntindonensis*, *Huntendunensis* sive *Huntingtonensis*, Vide Baleum II. 82. & Pitseum p. 211. Scripsit petitione Alexandri, Lincolniensis Episcopi *Historiam Anglorum* libris VIII. ab Originibus Gentis & maxime ab Anglorum Saxonumque transitu in Britanniam usque ad obitum Stephani Regis A. C. 1153. Prodiit in H. Savilii scriptoribus rerum Anglicarum Lond. 1596. & Francof. typis Wechelianis 1601. fol. pag. 296. His octo libris, *nonum*, *decimum*, *undecimum* & *duodecimum*, Henricus addidit, quos maximam partem adhuc ineditos servari in duobus Biblioth. Lambethanæ perpulchris MStis Codicibus notavit H. Warthonus præf. ad T. 2. Angliæ sacræ, pag. XXIX. In his liber *nonus* agit *de Sanctis Angliæ & de Miraculis eorum*. Liber *decimus de Summitatibus rerum* titulum habet. In Præfatione quam Anno 1135. scripsit, *de fine mundi* disserit. Præfationi succedit Epistola ad Henricum Regem, MS. etiam in Bibliotheca Cottoniana p. 76. *de serie Regum* & Imperatorum Judæorum, Assyriorum, Persarum, Macedonum & Romanorum usque ad Imp. Conradum III. sive ad sua tempora. Dein alia ad Warinum Britonem Epistola *de origine regum Britannorum* (*a*) a Bruto ad Cadvvalladrum; quos in Historia sua prætermiserat, postea autem in *Galfridi Arthuri* libro apud Beccum invenerat. Huic succedit tertia ad Walterum Episcopum Wintoniensem, Epistola An. 1145. *de mundi contemptu per ea quæ ipsi vidimus*: seu (ut alius habet Codex) *de imagine Mundi*, alius *de Mundi appetitu*, sive *de Episcopis & viris illustribus sui temporis*. Hanc ex utroque Codice Lambethano exhi[bet] laudatus Warthonus T. 2. Anglia[e] pag. 692. 702. variantibus alteri[us le]ctionibus ad marginem appositis [...] antea evulgaverat Dacherius in S[picile]gio suo Tom. 8. p. 178. (edition[is no]væ T. 3. p. 503.) Liber *undecim*[us Epi]tiras & Epigrammata complecti[tur,] *duodecimus* Hymnos sacros, lusus[...]torios & carmina diversi generis[...] Ex unico hoc Historiarum Oper[e Ba]leus II. 82. & Pitseus cap. 204 [...] 212. plusquam viginti libros pr[odu]runt, singulas fere Epistolas & C[armi]na pluribus subinde titulis pro a[rbitrio] efficitis insignita sæpius recensente[s...] dendum an diversum aliquod fu[erit o]sculum *de provincia Britanniæ*, qu[od in] Bibliotheca Cantabrigiensi publi[ca ser]vari notavit Caveus. Henricus i[n ...] Walterum (*b*) carmina sua mem[...] ad ea quæ libro undecimo legu[ntur] respicit:

> *Henricus tibi serta gerens*, *Epigr[amma]ta primum*.
> *Prælia mox Veneris*, *Germin[a] deinde tuli*.
> *Nunc Waltere tibi fero carmen [...] totus*
> *Alter ab Henrico qui tria [...]lit*.

Versus autem in laudem *Elflede* [Mer]ciorum Dominæ atque (*d*) *Al[...]* petiti sunt ex libro Historiæ H[...] hujus quinto p. 354. & 352. edi[t. We]chelianæ.

Henricus Institoris, Ord. Præd. [...] Ecclesiæ Saltzburgensis, sacræ [...] Professor atque Inquisitor hæretic[æ pra]vitatis in partibus Alemanniæ [...]ris ab A. 1484. una cum *Jacobo* [Spren]*gero* scripsit *Malleum maleficarum* editum Lugd. 1584. Norimb. 1[...] Paris. apud Joannem Parvum, [...]lon. 1520. 8. Venet. 1576. Francof[...] 8. Lugd. 1620. 1669. 4. Huic in e[ditione] Francof. 1582. 8. additus est tom[us]

(*a*) Et hanc edidit Dacherius. Vide supra pag. 176. in Henrico Archidiacono.

(*b*) Tom. 2. Angliæ sacræ pag. 702.

(*c*) Al. *Gramina*.

(*d*) Tom. 1. Angliæ sacræ pag. 107. [...]

, in quo continentur 1. *M. Ber-*
basini, Canonici Cæsaraugusta-
)puſculum de artibus Magicis de
m maleficiis pag. 1. 2. *Ulrici*
s de Conſtantia, Decretorum
s, Dialogus de Pythonicis mu-
pag. 34. 3. *Hieronymi Mengi*,
nenſis, Ord. Minor. *Flagellum*
m ſive exorciſmi, ex edit. Bo-
i An. 1571. pag. 92. 4. *Johannis*
ſono, Cancellarii Pariſ. de pro-
ſpirituum pag. 336. 5. *Thomæ*
i Ord. Minor. de Pythonico con-
pag. 351. 6. *Felicis Malleolli*, J.
toris, Cantoris Thuricenſis &
ti Salodonenſis tractatus I. &
exorciſmis ſeu adjurationibus p.
7. & III. de credulitate Dæmo-
dhibenda p. 422. 7. *Bartholomæi*
a ſive *Spinæi* Ord. Præd. SS. lit-
ı Profeſſoris, & Palatii Apoſto-
ıgiſtri Quæſtio de ſtrigibus pag.
que in *Joannem Ponzinibium* J.
de Lamiis apologia quadruplex
656. 686. & 699. 704. Cætera
Inſtitoris ſcripta ſunt:
· *de plenaria poteſtate Pontificis &*
biæ, adverſus Monarchiam ſive
de poteſtate Imperatoris, edi-
› *Antonio Roſello*, JCto Patavi-
s) Prodiit Venet. 1499. fol. *Cly-*
omana Eccleſiæ contra *Pikardos*
denſes. fol. ſine anno & loco.
:us varii junctim editi Nurim-
496. 4. in quibus occurrit *replica*
is tractatum neſcio cujus, qui
m non niſi ſub conditione in
iſtia adorandum prædicaverat,
tatus ipſe præmittitur. *Sermones*
Eucharistia. atque ejuſdem ar-
ti alii XIX. & alii item VI. *A-*
ma pro Clericis. Opuſculum *de*
nto miraculoſo ſub ſpecie ſangui-
trecentis annis Auguſtæ Vinde-
:rvato, & fulminatione excom-
tionis adverſus opinantes Sacra-
n in forma cruoris aut carnis
apparens non eſſe verum Sacramentum.
Vide Jacobum Quetif Tom. 1. p. 897.

Henricus Iſnenſis Benedictinus Abbas in Svevia, cum conventu ſuo An. 1350. extinctus uno die, incuria coci, qui venenum cibis admixtum appoſuerat. Ejus volumen *de tribus cuſtodiis mona-ſticis* ſcriptum verſo heroico, laudat Eiſengreinius p. 140. & ex Eiſengrei-nio, Poſſevinus in apparatu.

Henricus Kalkarienſis Clivius, cognomento *Æger*, Prior Carthuſ. S. Barbaræ apud Colonienſes, ubi octogenarius obiit An. 1408. (*b*) Vide Trithemium de S. E. cap. 666. & de ſcriptoribus German. c. 130. qui teſtatur eum ſcripſiſſe *Loquagium* de Rhetorica: *Cantuagium* de Muſica, *Exercitatorium Monachale*, & An. 1398. (*c*) librum *de ortu ac progreſſu Ordinis Carthuſienſis*, qui MS. in Bibliotheca Baſileenſi. * Ex ejus opere de ortu ac progreſſu ordinis Carthuſienſis nonnulla excerpit, deditque Anonymus Carthuſienſis vulgatus a Martene Vet. Monum. Tom. IX. p. 158.

Henricus Kalteyſen (de frigido ferro) *Caltyſenius*, vitioſe *Kalthuſerus*, *Caltæſemius* &c. Confluentinus Ord. Præd. hæreticæ pravitatis inquiſitor Moguntinus, interfuit Concilio Baſileenſi ac poſtea Nicolai V. Legatus ad Lovanienſem Academiam, & Archiepiſcopus Nidronienſis in Norvvegia ac Cæſarienſis, diem obiit in patria ſua, Confluentiæ An. 1465. Exſtat ejus *de libera Verbi Dei prædicatione* diſſertatio ſive Oratio per triduum A. 1433. in Concilio Baſileenſi contra Udalricum & Bohemos habita, editaque primum a Caniſio T. 4. antiquar. Lect. parte 2. (editionis novæ Tom. IV. pag. 628. 708.) atque inde apud Bzovium ad Annum 1433. num. 254. pag. 219. in Binii atque aliis Conciliorum editionibus, Regia, Labbeana, Harduiniana & Coleti. Alia ejus memorant Trithemius c. 808. de

oſelli liber, partibus diviſus quinque, re-
:at in Goldaſti Monarchia Imperii Tom.
52. 556.

(*b*) Ita recte Voſſ. pag. 540. de Hiſt. Lat. non 1448. ut Oudinus Tom. 3. pag. 2241.

(*c*) Arnoldus Boſtius cap. 12. de illuſtribus Carthuſ.

de S. E. & de ſcriptoribus Germ. cap. 189. *Super Magnificat*, *Quæſtiones varias*, *Collationes ad Clerum*, *in Sententias Petri Lombardi*, *Sermones de tempore*, *de ſanctis* & *per Quadrageſimam*. Longe plura Jacobus Quetif Tom. 1. p. 829. ſeq. quæ in Bibliotheca Conventus Confluentini, ſed aliis aliorum admiſta & ab iis non ſatis diſtinguenda ſcriptis ſervantur manu exarata in octo voluminibus. In quibus & *Speculum devotionis rhythmicum cum aurea fabrica & gaudiis B. Virginis*, quod edidit Federicus Steill in Ephemeridibus Dominicanis 2. Octobr. p. 524. 546. Tum tractatus, *quomodo qui præſunt ſe debeant habere*, *quum mala exorta perſeverant*, ubi multa de Eccleſiæ regimine contra Schiſmaticos, ad Conradum Ryngraf, Archiepiſcopum Moguntinum. *De arte ſermocinandi*. *De morali Babylonia & ejus per vitia conſtructione*.

Henricus Comes *a Kalben* five *de Kalve*, Augiæ Divitis *Reinchen Auvv* in inſula lacus Bodamici, Ord. Bened. Abbas Anno 1210. (*a*) ad 1237. Scripſit Warmannum ſecutus *vitam S. Pyrmini*, primi Augiæ circa Annum 724. (*b*) Abbatis atque Chorepiſcopi in Alemannia, cujus memoria colitur in Martyrologiis 3. Nov. Vide infra, *Warmannus*.

Henricus a Klingenberg. Supra, Henricus Conſtantienſis.

Henricus de Knygthon Anglus, Canonicus Regularis Abbatiæ Leiceſtrenſis ſub Seculi decimi quarti exitum: hodie non ſolum notus ex Joannis Roſſi Warvvicani teſtimonio, atque inde Lelandi, Balei VI. 48. & Pitſei p. 523. ſed longe magis ex ejus monumentis in lucem editis, quibus eximium inter Hiſtoricos Angliæ locum meruit. Ejus libri V. de eventibus Angliæ a tempore Regis Edgari uſque ad Richardum Regem five ab Anno Chriſti 958. ad 1395. editi inter Hiſtoriæ Ang ſcriptores decem a Rogerio Tw Lond. 1652. fol. In libris II. III ta ſe ad verbum profitetur repet ſeptimo libro Hiſtoriæ Polychronic *nulphi Higdeni*, *Ceſtrenſis*, de q fra. Knightoni libris pag. 2744. ſubjiciuntur *Acta depoſitionis* & *r tionis Richardi II.* factæ An. 139 hoc ſcriptore videndus Seldenus i pag. 47. (Tom. 2. Opp. p. 1174 & H. Warthonus ad Caveum.

Henricus de Langenſtein, ſupra, *cus de Haſſia*.

Henricus Leiceſtrenſis, ſupra, *cus Knyghton*, a quo præter rem ti diverſum Hiſtoricum Anglum morat Pitſeus p. 863. cum de Kni no dixiſſet p. 523.

Henricus Lincolnienſis, ſupra, *cus Huntingtonenſis*.

Henricus Brabantinus ex Abba Ægidii, Ordinis Benedictini, Br cenſi Epiſcopus ab An. 1270. ad *Lubecenſis*. Adhuc Abbas, factus itineris Henrico Leoni, Duci Bru cenſi, cum eo adiit Conſtantinop & præſente Imperatore Græcorum chaele Palæologo, & Duce ſuo *gra ſuſtinuit diſputationem ſuper proceſſione ritus Sancti*, ut refert Albertus C zius in metropoli VII. 2. & fuſiu noldus, Helmoldi continuator, I pag. 247. ſeq. & Albertus Crumr chius in Chronico Lubecenſi Ton Meibom. pag. 396. *Reliquit* etiam dem Crantzio teſte, *quædam ſui nis monumenta*, *ex quibus eſt* Homi Evangelium Joh. XIX. 25. Stabat ta Crucem Jeſu, *quæ qualis fue cæteris*, *ſatis demonſtrat*, *quam profundus*, *quam excultus eloquio*. *præſtabat omnibus ſincera in Viro tio*.

Henrici de Magdeburg Summa titulos Decretalium, MSta in B tl

(*a*) Caſpar Bruſchius in Chronologia Monaſteriorum Germaniæ pag. 44.

(*b*) Idem Bruſchius pag. 30. ubi *Epiſcopum Meldenſem* vocat Pyrminum, cum Trithemio multiſque aliis. Sed a Sammarthanis inter Meldenſes E pos omittitur, recteque omitti docent not Arnoldo Wion Tom. 2. Ligni vitæ pag. 36

ulina Lipsiensi. Vide B. Felleri
ım p. 240. 241. & 242.
us Marionovensis Germanus pro-
oniam, Carmelita, incertæ se-
:öpus circa Annum 1440. quem
& Cœli scientia claruisse ex
Mantuano annotant Possevinus
a paradiso Carmelitici decoris
pag. 344. Ab iisdem traditur
contra Simoniacos, *De Ordine*
ico, & *De siderum cursu*.
us Maunsfeldius, Anglus, sive
britannus, cujus *Commentarius*
ethium MS. Oxonii in Collegio
Vide Pitseum p. 863.
:us Mediolanensis. Hujus libri
controversia hominis & fortunæ
scripti elegiaco ad Clementem
diere Coloniæ cum Commenta-
riani a Popma, Coloniæ 1570.
ı. 8. Vide Suffridum Petri de
ibus Frisiæ pag. 249. Clemens
a fuit ab Anno 1265. ad 1268.
:us de Montejardino Genuensis,
Minorum, circa Annum 1350.
Commentarios in Johannem, in
a totius anni & *Quadragesimalia*
. Vide Waddingum p. 166. ex
o.
cus de *Northeim*, oppido Saxo-
:ipsit metro & prosa *dimetroma-*
le conflictu virtutum & vitio-
l Fridericum, Marchionem Mis
Ducem Saxoniæ. Vixit adhuc
94. laudatus a Trithemio de S.
947. & de illustr. German. c.
ıi etiam carmina alia ejus, &
s ad diversos memorat.
cus de Bartholomæis, de Suse,
segusia, (Secusio Pedemontii op-
ex Sistaricensi Episcopo Archie-
A. 1250. Ebredunensis in Del-
Galliæ, & ab An. 1263. Car-
Hostiensis sive *Ostiensis*, fons
riusque & Orator, diem obiit
1. Vide Sammarthanos in Gal-
stiana T. 1. p. 279. Præcipuum
ıs Summa Juris Canonici, quæ
umma Ostiensis appellari consue-
um commentarius *in Epistolas*
n. III

Decretales. Etiam ejus *in Decretum* fertur, & MS. est in Paulina Lipsiensi. Vide B. Felleri catalogum p. 227. De discipulo hujus Henrici, *Gvilelmo Durando*, Speculatore, dixi supra T. 2. p. 68. * Summæ Ostiensis priorem editionem puto, quæ sub titulo *Ostiensis summa aurea in Decretales* prodiit sine nomine loci, sed quæ excusa creditur Romæ in fol. A. 1470. tum & lucem vidit Romæ 1473. & 1477. & alibi sæpe.

Lectura ejus in quinque Decretalium libros & extravagantes per Joannem Coletum correcta in fol. Parisiis 1512.

Henricus Oxoniensis, Ordinis Minorum, cujus nihil præter *Sermones Dominicales* & *festivales* Baleus XII. 68. H. Willotus, Possevinus, Pitseus p. 863. & Waddingus memorant.

Henricus Oyta, *Euta*, *Otha*, *Huecta*, Germanus, Doctor insignis Viennensis circa Annum 1380. & Collega Henrici de Hassia, de quo supra p. 216. Vide Trithemium de S. E. cap. 687. & de scriptoribus German. cap. 140. Scripsit *super IV. libros Sententiarum*. *De Conceptione B. Mariæ*. *Sermones*. *Quodlibeta*. Ejus liber *de Contractibus* & separatim lucem vidit, atque inter Johannis Gersonis opera prodiit. Ex *Propositionibus* ejus *& earum explicatione*, loca quædam excerpsit vulgavitque Flacius in Catalogo testium Veritatis, ut Caveo jam notatum. In Bibliotheca Paulina teste pag. 361. B. Fellero, MSta exstat ejus interpretatio *posteriorum Analyticorum* Aristotelis *Elenchorumque*, *Veteris Artis*, *Physicorum*, *de Cœlo*, *de generatione & corruptione*, *de meteoris*, *de anima*, *Oeconomicorum*, *Politicorum*, *Ethicorum*. Adde p. 370.

Henricus de Palma, supra, *Balma*, T. 1. p. 167.

Henricus Pauper, infra, *Henricus Septimellensis*.

Henricus Penia, sub Seculi XVI. exordium brevi libello scripsit bellum Persico-Turcicum, quo Ismael Sophi Turcarum An. 1509. victor ab illis victus

est An. 1514. Prodiit Basileæ 1515. 4. inter alia opuscula apud Johannem Frobenium.

Henricus de Piro, idem dictus *de Colonia*, Juris utriusque Doctor, A. 1415. interfuit Concilio Constantiensi, cujus vide Acta sessione XVI. tum apud alios, tum apud Bzovium ad illum Annum pag. 433. ubi semel vitiose Henricus de Piro *promotor*, excusum, est, legendumque ut antea, *procurator*. A Trithemio cap. 935. de S. E. dicitur ad Carthusianos deinde accessisse atque claruisse An. 1470. traditur, quod repetit cap. 205. de scriptoribus Germanicis. Ejus scripta: *Commentarius in IV. libros Institutorum Juris. Consilia. Liber ad novitios de Reformatione interna. Sermones* de tempore & de Sanctis. * In MS. Cod. Hasnonensi opusculum offendisse se testatur P. Martene Itin. Liter. II. pag. 97. hoc titulo *Henricus de Piro cognomento Brunonis legum Doctor quondam S. Pauli Leodiensis Canonicus postea ad Ordinem Carthusiensem conversus* de esu & abstinentia carnium Bartholomæo sacræ Theologiæ professori Carthusiensi in Rute munda.

Henricus Vræde, cognomento *Prudens*, Prior Carthusiensium domus Vallis prope Brugas in Flandria, & in nova domo S. Sophiæ CPolitana prope Sylvam ducis, ubi defunctus est Anno 1484. Scripsit *tetralogum devotionis* libris III. & plures devotas *Epistolas*. Vide Trithemium cap. 868. de S. E. & de Scriptoribus German. cap. 223. & Possevinum.

Henricus Monachus Augustinianus in *Rebdorf*, diœcesis Aichstadiensis, qui An. 1350. Jubilæo Romæ celebrato interfuit, atque An. 1361. insignia Imperialia lustrasse se testatur in Curia Noribergensi. Scripsit *Annales* rerum ab Anno 1295. sub Adolpho Nassovio, Alberto Austriaco, Henrico VII. Friderico Austriaco, Ludovico Bavaro in quo est diligentior, & Carolo IV. usque ad Annum 1362. gestarum, interposita etiam Pontificum illius temporis historia. Primus edidit Marquai herus T. 1. scriptor. rerum C carum Francof. 1600. p. 411. nonnullis Actis publicis illius t veteribusque monnmentis (ut *VII.* sententia in Robertum Sic ta, ex Alberico de Rosate Quisquis (ad leg. Jul. majestati Freherum, cujus sylloge recu A. 1624. eosdem Annales emer ex Codice Rebdorfensi vulgavit phorus Gevvoldus, Ingolstadii Denique Burchardus Gotthelf in nova scriptorum Germ. Fre rum editione Argentor. 1717. 599. sq. & Gevvoldianam cont addidit notas quibus loca aliori ptorum res easdem illustrantium tur.

Henricus Ludovici VII. Regi frater, Archiepiscopus ab Ann ad 1175. *Remensis*, de quo Sam ni Tom. 1. Galliæ Christianæ Ejus *Epistolam ad Alexandrum I* tra Robertum de Aria sedis censis invasorem publici juris cobus Hommey pag. 551. supp Patrum. Epistolam increpato *Cardinales* Rom. Ecclesiæ A. 1 tam in causa Drogonis, Novi Cancellarii, Baluzius Tom. 2. pag. 228. & similem in eadem *Alexandrum III.* p. 230. cum dri responsoria.

Henricus de Ripis, supra *H* p. 205.

Henricus Rosla, Nienborgensi scriptor *Herlingbergæ* sive carmi ci pro illis temporibus non ine de bello ob arcem Herlingsber 1287. gesto inter Henricum mi Ducem Brunsvicensem, & Lunæ sem, ac confœderatos Saxoniæ pes. Primus edidit cum *Tideri gen* Saxonia, & notis illustrav nes Henricus Meibomius, Hen lius, Luneburg. 1652. 4. deind fecit Henricus Meibomius, nep scriptor. rerum Germanicarum Sæpius citatur hic Henricus R

ico Theodorici Engelhusii : Et .m versus quidam ab eo laudati rlingesberga non leguntur, hinc o est illum alia etiam historici enti carmine, quæ lucem nec- 'iderint, composuisse.

ricus Salteriensis Hibernus, Mo- : circa Annum 1150. scripsit ad ;um Abbatem de Sartis, *de Pur- S. Patricii* (incertum veteris ne an potius Patricii Abbatis circa n 850.) sive de spelunca *quam in- quivis veraciter pœniteas spatio u- !iei ac noctis moram in ea fecerit, ribus purgatur peccatis quibus in to- : sua Deum offendit*. Non tantum um, sed tractatum Henrici inte- vulgavit Thomas Messinghamus rilegio Insulæ sanctorum Hiber- 'arif. 1624. fol. p. 89. 109. unde andus Oudinus Tom. 2. p. 1440. itidem in Johannis Colgani tria- /maturga, Lovan. 1645. fol. Con- i etiam quæ de S. Patricii pur- r notantur in Actis Sanctorum Martii 17. p. 587. seq. Ab illa ione Henrici de S. Patricii pur- r non differunt *Visiones S. Oeni*, quas ab illa distinguit Carolus us p. 145. Biblioth. Cisterc. Vi- :ssinghamum p. 99. seqq. Quem Cisterciensem facit idem Vischius :seus p. 207. hunc Benedictinum ut Baleus II. 77. Nimirum Ci- ases & ipsi sunt genus quoddam ctinorum.

ricus Archidiaconus *Salzburgensis* positus Berchtolsgadensis Ord. Ca- rum Regularium S. Augustini cir- num 1174. scripsit *historiam cala- n Ecclesiæ Salzburgensis* sub Adel- Archiepiscopo: editam a Bernar- r T. 2. anecdotorum parte 3. p. .18.

Henricus Sanvicensis, apud Miræum p. 90. Auctarii: rectius *Gvilelmus* de quo supra p. 165. sq.

Henricus Samariensis, infra *Henricus Septimellensis*.

Henricus de Secusia sive *Segusia*, Cardinalis. Supra *Henricus Ostiensis*. Vide & Petrum Frizon in Gallia purpurata p. 80. sq.

Henricus Selderus non notus mihi nisi ex præclari Cangii monitione, qui testatur ejus lucubrationes se evolvisse in Codice Regio Parif. 190.

Henricus Aper, *Senonensis* Archiep. ab Anno 1122. ad 1144. Ejus brevem *Epistolam* ad Stephanum Episcopum Parif. edidit Dacherius Tom. 3. spicileg. pag. 158. (editionis novæ Tom. 3. p. 490.) Epistolam Innocentii II. ad hunc Henricum, Sammarthani T. 1. Galliæ Christianæ p. 631.

Henricus Septimellensis a patria, pago agri Florentini, dictus etiam *Florentinus*: sed & *Samariensis*, *Sangelsimus*, (*a*) & *Henricus Pauper*, quem ad eam inopiam redactum tradunt, ut charta deficiente, versus suos in veteri & attrito pellitio exarare cogeretur. Scripsit circa Annum 1192. (*b*) exemplo Boethii *de diversitate fortunæ*, *&* *Philosophiæ consolatione* libros quatuor versibus mille, carmine elegiaco jucundos lectu, in quibus Boethii etiam nominetenus facit mentionem III. 49. ubi Philosophia:

Nomne meus Severinus inani jure peremtus
Carcere Papiæ non patienda tulit?

Bononiæ se litteris imbutum docet III. 71.

Dic, ubi sunt, quæ te docuit Bononia quondam?

Primus hosce libellos typis exscribendos dedit Christianus Daumius, Chemnitii An. 1684. (*c*) in 8. apud Conradum

F f 2 Stoe-

'oach. Feller Catalogo Codicum MSS. Bi- e Paulinæ pag. 289.

:olliges hoc ex lib. 2. v. 61 seq. *Nuper us Siculam delatus in oram* &c. ubi per- r infelix Henrici VI. adversus Tancredum o An. 1191. & lib. 3. v. 164. captus An. ichardus, Angliæ Rex. *Captus & inclusus Anglicus acta luit*. Sed magnam Henrici victoriam Siculos An. 1193. subjugantis tacet, ut laudato Leysero bene notatum.

(*c*) Non An. 1709. ut legitur in Diario Eruditorum Italiæ Tom. 33. pag. 19. Laudat B. Daumii studium Jo. Cinelli Biblioth. volante scanz. 4. pag. 43.

Stœsselium, ex Codice Lipsiensi, & membranis Florentinis ab illustri Magliabechio communicatis, atque MSto Marquardi Gudii. Nam Codicem Bibliothecæ Aprosianæ, & Patavinum & Marii Florentinii, Equitis Lucensis, aliis conferendos, notas etiam ab alio adjiciendas reliquit. Ab eo tempore eosdem libros ex Codice Helmstadiensi & Gvelpherbytano vulgavit integros Halæ 1721. 8. Polycarpus Leyserus ὁ μακαρίτης in historia Poetarum medii ævi pag. 453. 496. In primo statim versu:

Quomodo sola sedet probitas? flet & ingemit aleph,

Putem Henricum scripsisse, *flet & ingemit ah ah.*

Certe in versibus *Hugonis* Sacerdotis, quos Henrici carmini, manu ille sua descripto subjunxit pag. 496. legendum:

Et mallent flentes se non genuisse parentes.

& p. 497.

Quæ dat in his libris documenta peroptima cunctis.

Denique hi libri cum versione veteri Italica prosaria (*a*) facta circa Annum 1340. lucem viderunt Florentiæ 1730. 4. Julius Niger in Historia scriptorum Florentinorum pag. 72. testatur vitam Henrici Septimellensis, qui ipsi est *Arrigo Simintendi da Settimelo*, scriptam a Philippo Villano, fuisse apud celebratum Magliabechium, & eundem Henricum composuisse etiam versionem Hetruscam Metamorphoseon Ovidii, laudarique & ipsam ab auctoribus Dictionarii Cruscantium sive Infarinatorum. Nulla tamen hujus mentio apud illustrem Scipionem Maffejum, ubi interpretes Italos poematum Ovidii (*b*) tanta industria recenset, ut liceat mihi de illa re addubitare. * Vitam ejus scriptam a Philippo Villano vulgavit nuper vir clarissimus, quem colo & amo, utpote de literaria historia Italica longe meritissimus Comes Jo. Maria Mazzuchellus Brixianus. Est vero illa brevis quædam commentatio contenta in opere: *Le vite di uomini Fiorentini* illustri *scritte da Filippo Villani*. Quod opus integrum eodem auctore evulgatum est Venetiis 1747. in 4.

Manuscriptum Codicem elegiæ hujus servat Bibliotheca olim Domini Marii Florentini Lucensis patricii, Francisci Mariæ Florentini V. C. filii, modo Francisci Marii filii, & Francisci Mariæ nepotis; eumque mihi inspicere ac pro voluntate versare fas fuit. Ex hoc olim variantes exhibere Daumius constituerat, at quod in tempus non venerint, omittere coactus est. Ejus defectum ego modo suppleturus sum, variantibus illis in appendice hujus operis descriptis ex instituta inter Florentinam Mannii editionem, & Lucensem codicem collatione resultantibus. Porro Lucense hoc volumen membranaceum est scripturam sçculi 13. referens glossisque seu annotationibus inter lineas, & non raro ad marginem adscriptis ditatur. Scriptor operis nomen suum prodit in opusculi fine tribus de suo versiculis adjectis, ibi a me describendis, ubi variantes istas dabo. Quantum ex his versiculis intelligimus appellabatur Gandolfinus, nec omnino ineptus erat scriptor, siquidem iste adnotationum auctor habeatur; quamvis enim in illis levia sunt multa: interdum & sæpe etiam optima notantur, & ad capiendam obscuri scriptoris mentem aptissima. Lectiones Codicis hujus feliciores sunt interdum quam aliæ aliorum codicum & quod caput est, versus quatuor, seu disticha duo hic omittuntur ut totum opusculum mille tantummodo versibus constet, quod utique testimonio Authoris melius congruit: ait enim mille se versibus totam scriptionem comprehendisse. Quamquam nescio quo consilio

(*a*) *Arrighetto*, quo titulo citatur in Dictionario Italico Academiæ Cruscantium sive Furfurariorum Florentinæ.

(*b*) Bibliotheque Italique Tom. VII. p. 7. 267. Novelle d' Albrizi A. 1730. 177.

(*c*) Traduttori Italiani p. 66. seq.

ptor nostri codicis duos versicu- ı supra in eodem Poemate inser- etit, qui sane duo versiculi mil- Henrici versus excedunt. Hos si , mille supersunt. Lectio primi li frustra hic a Fabricio sollici- Retinendam enim esse veterem, S. Codices omnes conveniunt, & psa confirmat; threnos enim Je- , qui per Hebraica elementa di- ınt, hæc fundens carmina Poeta respiciens canit.

nodo sola sedet probitas, flet, & · *Aleph*.

icus de Snirenberg, cujus *Com- ius super librum de sphæra*, (Jo- de Sacro Bosco, opinor, qui A. obiit) *Computus*, sive *Algoryth-* osaice & metrice, & *de figuris rrum*, in Bibliothecis Belgicis MS- currunt teste Sandero p. 199.

icus de Soliaco Blesensis, Henrici gliæ Regis, sororis Adelæ filius, Bermundensis primum, deinde niensis, Ordinis Benedictini, ac e Episcopus Vintoniensis, circa 00. in gratiam avunculi sui scri- raditur *de inventione corporis Ar-* Vide Vossium p. 782. sq. ex Ba- II. 28. qui plura etiam ait eum & carmine composuisse, quorum ıppellat de nomine.

ricus de *Stain*, arce prope Richers- ı, Jurisconsultus Utinensis, *Hen- odecimi, reguli Bojorum*, (qui 1234. natus, An. 1290. decessit) *las litteris commendavit*, teste A- o, qui usum se illo esse testatur o septimo Annalium Bojorum, us cap. 7. seq. de illius Henrici ris Ludovici II. gestis differit.

icus Stero, sive *Steronis*, Mona- ltahæ, sive Altaichi inferioris in re Bavaria ad Danubium, Ordi- nedictini circa Annum 1300. ac · Abbas Piburgensis. Vide Vos- sium pag. 502. Exstant ejus *Annales* de rebus potissimum Austriæ, Bavariæ, Sveviæ: quibus apud Freherum ini- tium, sicut apud Canisium extrema pars deest, ut notavit Jacobus Basnagius qui in nova sua Lectionum Canisiana- narum editione, collatis utrisque, in- tegros exhibet Tomo IV. p. 172. 214. ab Anno 1152. ad 1300. subjuncta *Eber- hardi*, de quo supra Tom. 2. p. 73. continuatione vel repetitione ab Anno 1273. ad 1305. Freherus Tom. 1. scri- ptorum rerum Germanicarum p. 385. (editionis novæ p. 555.) vulgaverat ab Anno 1266. ad 1300. cum continuatio- ne *Udalrici Welling*, atque fratris ejus *Conradi*, Monachorum S. Udalrici & Afræ Augustanorum, & memorati E- berhardi ab Anno 1302. ad 1334. pag. 404. 410. (editionis novæ Struvianæ pag. 581. 596.) Apud Canisium vero Tomo 1. veteris editionis pag. 229. hi annales exstant ab An. 1152. ad 1272.

Henricus Svinesius, Abbas Glasconien- sis circa Annum 1190. cui diversi ge- neris poemata tribuit Pitseus pag. 258. non dubito eundem esse cum *Henrico Stain*, de quo supra.

Henricus Carnotensis, cognomento, *Sur- dus*, archiater Henrici I. Regis Fran- corum, ut constat ex Orderici Vitalis libro 3. ad Annum 1059. & Wilhelmo Gemeticensi lib. 7. c. 38.

Henricus (aliis *Amandus*) *Suso*, Con- stantiensis Svevus, Ordinis Prædicator. obiit Ulmæ A. 1465. 25. Januar. inter Doctores Mysticos illius ætatis eximius, de quo post Possevinum, Caveum, (*a*) Labbeum, (*b*) Oudinum, (*c*) Gund- lingium (*d*) aliosque, accuratius Jaco- bus Quetif Tomo 1. pag. 653. seq. Vi- tam Latine scriptam Operibus ejus præ- misit Surius, usus commentario, quem soror Elisabetha Staglin de vita fratris Susonis in litteras Germanice miserat: Ex Surio eandem dedit Bollandus, in Act.

ave Hist. Lit. S. E. ad Annum 1290.
om. 1. de S. E. pag. 428.
udinus Tomo 3. pag. 1064. seq. qui Ho- A. 1369. compositum ab auctore, perpe- igit ex subscriptione Codicis Oxoniensis, ex qua Codicem illum An. 1369. exaratum, li- brum ab Henrico Constantiensi compositum recte colligas.

(*d*) In Historia eruditionis edita Germanice T. 2. pag. 1941. seq.

Actis Sanctorum Tomo 2. Januar. pag. 653. 689. cui Henricus iste *Sanctus & Theopnevstus Scriptor* appellatur. Opera a Surio Coloniæ 1555. & 1588. 8. edita recusaque 1615. 8. & Neapoli 1658. 12. & magnam partem versa e Germanico alia Latine antea edita, sed a Surio interpolata, hæc sunt:

1. *Dialogus Sapientiæ & Ministri ejus*, sive *Horologium Sapientiæ* scriptum circa annum 1340. Latine ab Auctore, sæpiusque editum Parisis 1470. 1480. & cum exercitiis S. Gertrudis 1578. tum Venetiis 1492. 1536. forma minore & 1539. atque MStum in plurimis Bibliothecis: Prologum ex Codice Colbertino primus vulgavit laudatus Quetif Tomo 1. pag. 654. 655. qui etiam versionis veteris Gallicæ mentionem facit pag. 656. seq. etiam typis exscriptæ Parisiis 1493. fol. & 1520. 8. & ex nova versione 1684. 12. & Germanicæ, atque Anglicæ, Belgicæque.

2. *Conciones* aliquot.

3. *Epistolæ* complures, in quibus & illa lectu digna ad hominem in agone mortis constitutum, quæ exstat apud Bzovium ad annum 1337. num. XV.

4. *Dialogus de Veritate*, sive Veritatis, cum Discipulo. Hunc Dialogum Gallice vertit Parisiis 1701. 12. idem, qui An. 1684. Horologium, D. de Vienne, S. Capellæ Vivariensis in Bria Canonicus.

5. Libellus *de novem rupibus*.

6. *Centum Meditationes Dominicæ Passionis*, cum totidem petitionibus, editæ etiam cum exercitiis S. Gertrudis, Parisiis 1578. Ad eas prologus e Codice Regio Parisiensi, editus a Jacobo Quetif Tom. 1. p. 658.

7. *De æterna Sapientia exercitium amanti animæ dulcissimum*.

8. *Officium quotidianum de æterna Sapientia*, sæpe, ut notat Labbeus, commissum typis, variisque in locis, ut Parisiis 1578. Luxemburgi 1605. Opera Henrici Susonis ex Suriana Latina Gallice versa Parisiis 1586. 1597. 1614. 8. atque Italice, Ignatio del Nente, Florentino, Ordinis Prædicatorum, interprete Romæ 1663. 4.

Henricus Teuto, Ord. Minor. infra *Henricus de Verlis*.

Henricus Teuto, Alberti Magni discipulus, Ord. Præd. primus Prior Coloniensis ab Anno 1224. atque ante Annum 1234. defunctus. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 94. ubi ex Jordani Saxonis testimonio refert eum antequam Coloniam perveniret, Parisiis, juvenem licet in audientia omnis Cleri, facundum & gratiosum per omnia Prædicatorem claruisse. In Bibliotheca Paulina Lipsiensi Vita ejus servatur MSta, vide B. Felleri Catalogum pag. 359.

Henricus Teuto tertius, patria Martisburgensis itidem Ord. Præd. qui Palæstinam adiit & ex ea reversus A. 1227. concessit Parisios atque inde Coloniam, ubi primus Theologiæ Lectorem gessit, atque inde iterum facto in Palæstinam sacro itinere, Parisios secundum rediit An. 1233. atque apud Regem Ludovicum IX. gratiosus effecit ut ex voluntate Gregorii IX. An. 1240. exurerentur collectæ apud Dominicanos & Franciscanos librorum Talmudicorum quadrigatæ seu vehes ac plaustra XX. Vide Jacobum Quetif, Tom. 1. pag. 148. ubi de hujus Henrici Sermonibus sacris.

Henricus Thaborita sive Monachus Cœnobii Thaboritici Regularium Canonicorum prope Snecam in Frisia, scriptor Historiæ mixtæ sive Ecclesiasticæ ac Politicæ a nato Christo usque ad sæculi decimi sexti initia. (usque ad Annum 1501. Valerius Andreas in utraque editione. Franciscus Swertius & ex eo Vossius ad Annum 1508. nam apud Possevinum typorum vitio legitur 1580.) Utinam ea se profitetur Suffridus Petri ad Annales suos Frisicos concinnandos.

Henricus Toke, Canonicus Magdeburgensis, & Archiepiscopi ad Basileense Consilium post Annum 1431. Legatus, Ex cujus opere haud exiguo *de quæstione, an Ecclesia Catholica, militans, sancta & immaculata, sit ex omnibus fidelibus nec non malis congregata, singulis*

mor-

: *personis*, *etiam Papali*, *præla-*
pridem attulit clarissimus Her-
ab Hardt præf. ad tomum sex-
ncilii Constantiensis pag. 20.
sse est pro isto adducere multos,
sit determinatum auctoritate u-
Ecclesiæ in sacro Concilio Con-
ante cujus tempora apud Magi-
seculi erat dubium, *& hinc in-*
itum. Sed Domino Deo miseri-
dinante, *omnibus minus recte sa-*
impositum est silentium per decre-
ilii nominati. Quod iterum in
oncilio Basileensi est innovatum,
& confirmatum, *ad sanguinem*
us Christifidelibus defendendum.
cilium generale non posse revoca-
ctoritate & voluntate Concilii,
Papam: decretum est universa-
æ, *in Concilio Constantiensi per*
Papam confirmatum: sed si sic
i confirmatum, *cum magis pro-*
icitur approbatum quam confirma-
n MS. Cod. 65. Jur. Can. Bi-
Cæsareæ Vindobonensis unus
stat monumenta quædam con-
Basileense Concilium pertinen-
nter cætera legitur Henrici hu-
tatio *de suprema Concilii in o-*
excepto quidem Pontifice, *autho-*
ncipit: *Quæritur an etiam* &c.
tur in fine: *Anno* 1433.
us Canonicus *Tornacensis* circa
1141. Vide quæ supra in *Eleu-*
rnacensi, Tom. 2. pag. 90. &
inus Tom. 2. pag. 1227.
us Archidiaconus *Tornacensis*,
1 *Henrico Gandavensi*.
us ex Scholastico *Trevirensi* E-
Vercellensis An. 1083. Trithe-
341. *Wenericus*, Ughello *Wen-*
aliis *Guenricus*, Sigeberto Gem-
cap. 160. *Huenricus*, *scripsit*
Annum 1082.) *librum sub per-*
dorici ab Anno 1049. ad 1090.
nsis Episcopi, *ad Hildebrandum*
orium VII. Papam de discordia
Sacerdotii, *non eum increpans*,
iorem obsecrans ut Patrem, *&*
inductione quasi affectu dolentis,
suggerens ei omnia quæ contra jus legum & fas Religionis eum fecisse & dixisse divulgabat loquax fama. Hæc Sigebertus. Epistolam illam non indignam lectu edidit Edmundus Martene Tom. 1. anecdotorum pag. 214. 230. & scriptam ab Henrico adhuc Scholastico patet ex subscriptione. Epistola autem quæ ibidem pag. 230. subjuncta est *Cujusdam adversus Laicorum in Presbyteros conjugatos calumniam*, *Sigebertum* Gemblacensem auctorem habet, ut constat ex ejus catalogo S. E. cap. ult.

Henricus Venantodunensis Joanni Lelando c. 167. Vide supra *Henricus Huntingtonensis*.

Henricus de Verlis al. Verkleir, Possevino, Waddingoque *Werlius*, Ord. Minor. in Provincia Coloniensi, circa An. 1440. (non 1390. ut apud Trithemium cap. 800. de S. E. atque inde apud Cangium legitur. Vitiose etiam in libro Trithemii de scriptoribus Germ. c. 181. A. 1400.) Scripsit tempore Basileensis Concilii & Florentini *de potestate Ecclesiastica & Concilii generalis*: tum *Universalia Porphyrii* atque *in quatuor libros Sententiarum*: denique *Sermones*, atque in his eximium *de passione Domini*.

Henricus Vicanus, infra, *Henricus Wichingam*.

Henricus de la Vile, Anglus, Philos. Oxoniensis, cujus Commentarios in Aristotelis libros III. de Anima MStos servari Oxonii in Biblioth. S. Mariæ Magdalenæ, Pitseus pag. 863. annotavit.

Henricus Utidonensis Anglus, cujus Historiam rerum Anglicarum usque ad obitum Stephani Regis, h. e. usque ad Annum Christi 1154. laudat Vossius p. 420. idem est cum *Henrico Huntingtoniensi* de quo supra pag. 222. Omitto juniorem *Henricum Untonum*, Reginæ Anglorum Elisabethæ in Galliam legatum, qui historiam legationis suæ reliquit, MStam in Bibliotheca Bodlejana.

Henricus de Vri, *Vrimarius*, *Frimarius*,

rius, *de Vrimaria*, *Frimelia*, *Vrimach*, corrupte *de Firmaria*, *de Ferraria*, Thuringus. Ord. fratrum Eremitanorum, præter rem Dominicanis a quibusdam accensitus, ut fatetur Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 741. Doctor Parisiensis circa Annum 1334. Ejus *Confessionale* MS. An. 1460. exaratum, in Bibliotheca Patavina, teste Tomasino pag. 75. Liber *de quatuor instinctibus Divino*, *Angelico*, *Diabolico & Mundano*. Venet. 1498. & Paris. ad calcem Bartholomæi Rimbertini, Ord. Præd. de sensibilibus deliciis Paradisi 1514. 12. & Haganoæ 1513. *cum sermonibus de Passione Domini & de Sanctis*. Idem liber ab aliis tributus *Henrico de Hassia*, in Bibliotheca Quedlimburgensi S. Servatii MStus exstat sub nomine *Francisci Mayronis*, teste Tobia Eckardo in notitia ejus Biblioth. pag. 20. Præterea Trithemius cap. 589. de S. E. & de scriptoribus German. cap. 108. etiam memorat ejus *Quodlibeta* sive *Quæstiones quodlibetarias* Parisiis disputatas, & *Additiones in IV. Sententiarum libros* cum Ægidii Romani commentariis editas Colon. 1513. *Flores ex collatione Patrum* sive ex collationum *Joannis Cassiani* libris XXIV. excerptus *liber de perfectione interioris hominis*, cujus MSti in Bibliotheca Heilsbronnensi, argumenta capitum XXIV. notavit Joannes Ludovicus Hockerus in notitia Bibliothecæ Heilsbronnensis pag. 96. *De incarnatione Verbi*. *De exemptione*. Expositionem Decretalis *de celebranda Missa*. *Sermones* de tempore & de Sanctis & de passione Domini. *In multos Bibliorum*, *in multos Philosophiæ Aristotelicæ libros*, speciatim *in decem libros Ethicorum* ad Nicomachum. Etiam *præceptorium* sive expositionem trivariam in decem præcepta, Nicolai *Lyrani* nomine editam Colon. 1498. 8. huic Henrico a quibusdam tribui, Miræus pag. 80. auctarii annotavit: atque in MS. Codice Biblioth. Quedlinburgensis, & a Trithemio aliisque Henrico nostro adscribitur. * Inter ejus opera præter ea, quę hic recensentur a Fabricio, commemoratur etiam a P. Gandol. fol. in dissertat. de 200. Augustin. p. 168. 169. *liber de spiritibus eorumque discretione*, cujus operis liber primus est Henrici hujus, prodiitque cum aliis aliorum libris Antverpiæ An. 1652. in 8. opera P. Cornelii Dielman Augustiniani. Tum & *tractatus pro B. M. V. Conceptione*, qui junctim cum aliis aliorum scriptorum curante Petro de Alva excusus est Lovanii 1664. in 4. Itidem *in Cantica Canticorum liber* nondum in lucem productus, sicut nec reliqui mox subjungendi *de quatuor sensibus scripturæ liber I. Manuale Sacerdotum lib. I. de vitiis capitalibus lib. I. de nocturnis illusionibus lib. I. de mortificatione propriæ voluntatis lib. I. super orationem Dominicam*, & *salutationem Angelicam*.

Henricus Vrœde, supra, *Henricus Prudens*.

Henricus contra *Wecelinum*. Ad calcem librorum duorum *Alberti* Metensis de diversitate temporum, de quo supra Tom. 1. p. 47. in Celeb. Eccardi Corpore scriptorum medii ævi Tom. 1. pag. 121. 131. legitur *Wecelini* apostatæ, ex Clerico Judæi facti, Epistola ab *Henrico* quodam confutata tempore Henrici II. Imp. h. e. circa A. C. 1010.

Henricus de Werlis, supra, *Henricus de Verlis*.

Henricus Wichingamus sive *Vicanus* (Sixto Senensi *Vinchingan*) Anglus, Nordvicensis, Carmelita, Doctor Oxoniensis, circa Annum 1447. Scripsit teste Baleo VIII. 6. *In Esaiam* Lectiones XVIII. *In Apocalypsim* Lectiones XXX. *De quadruplici adventu Christi*. *De conceptione S. Mariæ*, *Sermones* æstivales, hyemales & de Sanctis. Eadem Pitseus p. 639. atque Alegrius p. 348. qui D. Hieronymi fidelem in exponendis libris sacris styli imitatorem facit. His *Quæstionum Theologicarum* librum adjungit Lelandus c. 551. ubi tres alios Wichingamos, commemorat, Carmelitas omnes, *Simonem* cui itidem tribuit *Quæstiones*, & librum *Quodlibetorum*: tum

Ri-

, scriptorem commentario-
libros Magistri Sententiarum
res & Concionum sacrarum
c sex. Ac denique Thomam
Coloniæ Agrippinæ, sed cu-
n ingenii monumentum no-

Wolteri, Canonici S. Anscha-
nsis *Chronicon Archiepiscopatus*
a temporibus Caroli Magni,
lehadi Archiepiscopi sive ab
risti 788. ad 1463. exstat in
mii scriptoribus rerum Ger-
n T. 2. p. 19. 82.
de Wimaria, Ord. Augustin.
de Sanctis MSti in Biblioth.
ipsiensi p. 168.
s Wintoniensis Episcopus, su-
ricus de Soliaco.
us Henricus sive *Henrici de*
Decretorum Doctor & Profes-
ii circa Annum 1420. ac dein-
s *Lecturam* sive ingentes com-
in quinque libros Decretalium,
ovanii, memorat Valerius
pag. 99.
s de Zœmeren, vico Braban-
tor Parisinus Theologiæ & Pro-
anii & Decanus Antvverpien-
An. 1472. Hunc magnum &
vocat auctor magni Chronici
editi a Pistorio pag. 379. ubi
Imperatore Turcarum Mahu-
undo An. 1453. *CPolin* nar-
dam ex ejus Epistola de illo
o refert. Eam integram Jo-
Meerhout inseruit libro de
us eventibus cap. 116. teste
ndrea p. 373. Præterea Hen-
psit in gratiam Bessarionis Car-
pitomen operis Gvilelmi Occami
cis editam Lovanii 1481. fol.
latur a Seldeno de Synedriis
p. 10. pag. 229. atque emen-
uod apud Simlerum, Vossium
tium p. 439. liber Henrici de
a jam dicta epitome velut di-
stinguitur.
s Zutphaniensis, testis Verita-
biennium Bremæ ædis An-
III.

scharianæ Pastor fuisset, Nicolao Boyo, Pastore Meldorpensi, suadente & nobili vidua Wiba Petri Nannii sorore venit in Dithmarsiam, ubi interceptus persecutorum crudelitate pro hæretico combustus vivus est An. 1524. 14. Decembr.

De ejus Martyrio Epistola Jacobi Hyperensis An. 1525. data ad D. Lutherum exstat in V. C. Friderici Jacoci Beyschlagii sylloge Variorum Opusculorum p. 877. ut omittam quæ de præclaro hoc viro notata sunt tum ab laudato Beyschlagio pag. 885. seq. & in singularibus scriptis Doctorum τῶν μακαριτῶν Henrici Muhlii, Superint. General. Holsat. & Theolog. Kilon. Oratione in ejus diss. Historico Theologicis pag. 401. Gerhardi Meieri Superintendentis Bremensis: & Superintendentis Stadensis, Johannis Hermanni Elschvvichii. Ejus *disputationes* aliquot cum dispp. D. Lutheri editæ Witeb. 1535. 8. *Propositiones* de Natura, Lege, Evangelio, Fide & Charitate, in Diario Theologico, *Unschuldige Nachrichten* An. 1709. pag. 25. 32. & in laudati D. Muhlii diss. ad hanc ejus confessionem doctrinæ, Kil. 1717. 4. *Theses* contra Missam privatam in celeb. Johannis Erhardi Kappii spicilegio (*Nachlese zur Erlaüterung der* Reformations *Geschichte nützlicher Urkunden*) Tom. 2. pag. 487. 494. *Epistola* ad Jacob. Hyperensem & ad Reynerum id. pag. 550.

Gvilelmus Hentisberius. Supra *Gvilelmus* p. 149.

Hepidannus sive *Hepidamnus* Monachus S. Galli. Scripsit ad Udalricum ab Anno 1072. Abbatem suum *vitam S. Wiboradæ* Virginis & Martyris Christi, libris *duobus* quam vulgavit Goldastus Tom. 1. scriptorum Alemannicorum p. 206. atque Papebrochius in Actis Sanctor. 2. Maji Tom. 1. p. 293. 308. Memorat Hepidannus, fratrem quendam nomine *Ekkehardum*, ante se idem facere instituisse, quam in rem confer quæ de vita S. Wiboradæ ab Eccardo affecta & ab *Hartmanno* suppleta

atque perducta ad umbilicum dixi supra pag. 192. Confer & Mabillonium Sec. V. Act. Sanctor. Ord. Bened. pag. 42. Ejusdem Hepidanni *Annales* breves ab Anno Christi 709. ad Annum 1044. exstant apud eundem Goldastum ante Tom. 1. Alemannicor. atque inde in Quercetani sive Andreæ du Chesne T. 3. scriptor. de rebus Francorum pag. 471. 480. Diversum esse Annalium scriptorem a scriptore vitæ S. Wiboradæ, nullo idoneo argumento Hallervordus colligit. Hepidamnum circa A. 1080. rebus humanis valedixisse, Oudini suspicio est Tom. 2. pag. 619.

Herardus Turonensis Archiepiscopus ab Anno 855. ad 871. Ejus *Capitula* circa Annum 858. condita edidit Sirmondus Tom. 3. Concilior. Galliæ pag. 111. inde sæpius recusa in tomis Conciliorum, ut Labbei Tom. VII. pag. 637. Harduini Tom. V. pag. 450. &c. Confer de hoc Herardo Natalem Alex. T. VI. edit. in fol. pag. 64. seq. & Sammarthanos, Tom. 1. Galliæ Christianæ p. 744. seq. * Dedit etiam vitam S. Godegrandi Episcopi Sagiensis, & martyris circa annum 770. defuncti, quam e MS. codice produxerunt P. P. Bollandistæ additis eruditissimis animadversionibus, ad diem 3. Septembris pag. 768.

Herbernus Turonensis. Supra *Hebernus* pag. 184. sq.

Herbertus, *Hebertus*, *Aubertus*, Decanus Autissiodorensis circa Annum 1247. qui in compendium misit *summam Gvilelmi* Autissiodorensis, de quo supra pag. 139. Vide librum Gallicum, continuation des memoires de litterature & d' Histoire Tom. 3. part. 2. Paris. 1727. 12. p. 326.

Herbertus, Herebertus, Heribertus *de Bosham*, (*a*) sive *Bossanhamensis* supra Tom. 1. pag. 264. De eo cum dixisset Lelandus cap. 190. de scriptoribus Britannicis, subjungit: *Erat & alter Herebertus sed ætate prior, vir magni nominis, nec minoris doctrinæ, de quo Radulphus Dicetensis, Decanus sani Pauli, Londini scribit:* Herebertus natus inter medios Saxones, transiens in Siciliam, assensu Regis Gvilelmi creatus est in Calabria Consensanus (*Consentinus*) Episcopus, qui postea terræ motu absorptus est.

Gvilelmus Herbertus Ord. Minor. supra pag. 149.

S. Herberti Episcopi Leodiensis Vita apud Surium 3. Novembr.

Herbertus sive *Hebrechtus* de quo Leo Ostiensis, Chronici Casinensis lib. 2. cap. 10. *Dominus Herbrechtus in historia quam de Longobardorum Gente post Paulum Diaconum scripsit, ita refert.* Non alius hic ab *Erchemberto* de quo supra T. 2. pag. 104.

Herberti Monachi Epistola *de hereticis Petragoricis* eorumque principe *Ponno*, edita ab Edmundo Martene T. 1. anecdotor. pag. 453. & ante Edmundum a Mabillonio Tom. 3. Analect. p. 467. (editionis novæ pag. 483.) Confer Baronium ad Annum 1147. & Pagium ad Annum 1163. Principem horum hereticorum Mabillonii editio *Pontium*, Edmundi *Ponnum* appellat. Sed in eo consentit utraque, *solitos centies illos de die genua flectere*, non ut Pagius malebat *septies*.

Herbertus Turritanus sive *Turrium Sardiniæ* Archiepiscopus circa Annum 1178. Ejus *libri III. de miraculis* Ord. Cister. & Congregationis Claraevallensis, editi a Petro Francisco Chifletio in S. Bernhardi genere illustri asserto, Divione 1660. 4. Laudat Albericus in Chronico pag. 266. 274. &c.

Herbordus Scholasticus. Hic *Vitam S. Othonis* Bambergensis Episcopi qui An. 1139. obiit, dicitur *libello quodam dramatico, carmine vel etiam prosa luculentissime persudasse*. Vide Oudinum Tom. 2. pag. 1195. De aliis S. Othonis vitæ scriptoribus supra in *Andrea* S. Michaelis, Tom. 1. p. 95. & in *Ebbone* Tom. 2. p. 72. & quæ de *Siffrido*, suo loco.

Acta

(*a*) Vitiose apud Possevin. *de Hoschan*.

S. Herculiani. Infra *Anonymus*
us.
bertus Losinga al. *Consinga*, Sud-
ısis Anglus ex Monacho Clunia-
Episcopus Thetfordiensis (*a*) in
Orientali, quam Episcopalem
An. 1096. Nordovicum transtu-
ıiitque An. 1120. Scripta ejus te-
eo II. 62: Ad Anselmum Can-
contra malos Sacerdotes. *Constitu-*
Monachorum. *De prolixitate tempo-*
De fine Mundi. *Epistolæ ad diver-*
rmones XVIII. Eadem Possevinus
. 197. seq. Pitseus.
bertus & *Lisoius* circa Annum
impia dogmata professi Aurelia-
: cum assectis combusti, de qui-
aber Radulphus III. 8.
mpertus supra *Erchembertus* Tom.
. 104. seq.
us de Herenthal, sive *Herrenthaen-*
abantus, Canonicus Præmon-
sis & Prior Monasterii Floreffien-
Comitatu Namurcensi vergente
decimo quarto. Ejus scripta:
Commentarium in VII. Psalmos
ntiales atque in XV. Cantica
m, *Catena in Psalmos universos*
nnem de Arckel, Trajectensem
nde Leodiensem Episcopum, Co-
483. (*b*) atque deinde sæpius.
Oudinum Tom. 3. pag. 1218. ubi
de Codicibus MSS. tum hujus o-
um *Commentarii in quatuor Evan-*
bus tomis in fol. nec non *Chro-*
Orbe condito usque ad Annum
1385. cujus nihil aliud est edi-
uam Vita Joannis XXII. Bene-
XII. Clementis VI. Gregorii XI.
mentis VII. in Baluzii Papis A-
ensibus Tom. 1. pag. 179. 238.
83. 539. Præter illud Chronicon
Compendium Historiarum sive *Bi-*
iuperum ab initio Mundi usque
llelmum VI. Comitem Hollan-
diæ, quod MS. in Bibliotheca Paulina Lipsiensi pag. 314. hunc Petrum habere auctorem, idem Oudinus suspicatur. Sicut Valerius Andreas & Franciscus Swertius illi etiam tribuunt Catalogum ac res gestas Abbatum Floreffensium.

Herenus de Boio sive *Boyo*, Brito Aremoricus Carmelita post seculi XIV. initia, cujus *Varias Quæstiones* & commentarium *in IV. libros Sententiarum* laudat Trithemius c. 568.

Heribaldus sive *Heriboldus* Carolo Calvo Regi carus & intimus, Episcopus Auxerrensis sive Autissiodorensis circa Annum 849. ad quem Epistolæ Lupi Ferrariensis, & Walafridi Strabi carmina. Vide Sammarthanos Tom. 2. Galliæ Christianæ pag. 269. seq. Huic & Rabano Mauro tribuit Thomas Waldensis, (*c*) eoque nomine utrumque damnat, quod Eucharistiæ Sacramentum, cibum digerendum in humanam carnem, & secessui obnoxium esse scripserint. Idem ante Thomam in Rabano & Heribaldo graviter reprehendit Gerbertus, qui postea Silvester II. Pontifex; hic enim est auctor scripti, ex quo tunc adhuc inedito sine scriptoris nomine locum illum produxere Usserius, (*d*) Blondellus, (*e*) Albertinus: (*f*) nuper autem librum præfixo Gerberti nomine publicavit Bernhardus Pez T. 1. anecdotor. parte 2. pag. 133. *Et his quidem, qui dixerunt secessui obnoxium, quod nunquam est auditum: id est*: Heribaldo *Autissiodorensi Episcopo*, *qui turpiter proposuit*: & Rabano *Moguntino*, *qui turpius assumsit*, *turpissime vero conclusit*, *suus ad respondendum locus servetur*.

Hericus Autissiodorensis: supra *Ericus*. T. 2. p. 106.

Hericus Danus Rex, supra Tom. 2. p. 106.

Cangio *Trifordiensis*, minus recte.
ta legendum pro 1453. apud Valerium
p. 744.
Tom. 1. doctrinalis de Fide, in Prologo
inum V. & Tom. 2. de Sacramentis cap.
& 61.

(*d*) Usserius de Christianar. Ecclesiar. successione cap. 2. p. 46.

(*e*) Blondellus, esclaircissements sur l' Eucharistie pag. 428.

(*f*) Aubertinus de Sacramento Eucharistiæ pag. 928.

Hericus qui Vossio pag. 480. is Eisengreinio pag. 114. *Nericus*, aliis *Udalricus Nerlinger a Wurmberg* Abbas Ordinis Benedictini Campidonensis scripsit *Chronicon Monasterii sui* usque ad Annum 1261. quo magna pars ejus conflagravit. Ipse diem obiit An. 1268.

. *Herigerus*, supra, *Harigerus* pag. 181. ubi Valerii Andreæ & Francisci Svvertii notatis varias observationes additas Lector reperiet. Neque vero gesta Abbatum Laubiensium Herigerus tradidit, ut a Cangio calami errore scriptum est, sed ut recte etiam apud Valerium Andream legitur, Leodicensium Episcoporum.

Herimannus, infra, *Hermannus Monachus & Hermannus Tornacensis*.

Herimbertus a quo libros de rebus a Carolo M. gestis compositos Gesnerus in appendice ad Bibl. suam annotavit. *Eginhardi* nomen sub eo latere conjiciebat Vossius pag. 707. Sed nihil impedit verum nomen *Herimbertum* scriptoris esse librorum, quos sub *Micrologi* nomine exstare notavi supra Tom. 1. pag. 348.

Heriveus, Remensis ab Anno 900. ad 922. Archiepiscopus, Cancellarius Caroli Simplicis Regis Francorum. Vide Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Christianæ pag. 490. seq. Ejus *Epistola ad Witonem* Coarchiepiscopum Rotomagensem, *qualis pœnitentia debeat injungi non baptizatis & rebaptizatis & postea more paganico Ecclesias devastantibus & Christianitatem delentibus*: *Capitula XXIII. ex sententiis Patrum & Canonibus & Decretalibus Pontificum Romanorum*, exstat in Bibliotheca Patrum Tom. XVII. edit. Lugd. pag. 247. 259. Sed in loco præmisso Flodoardi ex ejus Historia Ecclesiæ Rem. lib. IV. cap. 14. pro verbis: *qualiter ipsi Mortui anni tractari deberent*, legendum *ipsi Nortmanni*, ut recte pag. 604. ejusdem tomi legitur, in quo Flodoardi opus integrum exstat.

Hermannus Ædituus, cujus Chronici edendi spem fecit Joannes Basilius Heroldus præf. ad Marianum Scotum, non potest intelligi *Hermannus* [...]*ctus*, quia ille jam editus er[...] Henricum Petri An. 1536. cum [...]dus Marianum proferret An. 1[...]

Hermannus ab Anno 1242. a[...] Abbas Altahensis sive *Altaichii*[...]ris in Bavaria, Ord. Bened. & [...] Bavariæ Ducis filiique ejus a [...] scripsit *Chronicon Altaichiense*, m[...] partem ex meris diplomatibus [...]neis coagmentatum ab Anno 1[...] 1273. quod MS. in Bibliothec[...]rea. Vide Lambecium Tom. V[...] 77. 80. Usus eo olim Aventin[...] tertio: sed editionem ejus qua[...]stoph. Gevvoldus præf. ad Chr[...]chersipergense desiderabat, qu[...] post Lambecium Daniel quoqu[...]lius promisit, adhuc curavit n[...] jusdem Hermanni est *Chronic*[...]*stense* quod continuavit *Henri*[...]*ro*, ejus Capellanus de quo su[...] 229. Excerpta hujus Chron[...] Matthæum Marschallum de [...]heim, J. U. D. & Canonicum [...] Freherus Tom. 2. pag. 343. 35[...] 508.) ab Anno 973. ad 1104. [...] Chronico Monasterii SS. Ud[...] Afræ Augustani ad An. 1152. [...] p. 358. 383. (509. 536.)

Hermannus qui de Astrolabio [...] infra, *Hermannus Contractus*.

Hermannus Augustanus Ord. [...] ca Annum 1353. quem ajunt [...] *de cognitione creata sensitiva &* [...]*va*. Tum *Qudlibeta* plurima [...]resque *quæstiones*. Vide Jacob[...]tif Tom. 1. pag. 641.

Hermannus Augustinensis E[...] cujus *Epistola ad Ottonem* Babe[...]sem Episcopum A. 1132. dat[...] Georgii Eccardi Corpore medii [...] 2. p. 364.

Hermannus Brucher Northusia[...] Minor. circa Annum 1376. [...]*mones de Sanctis* memorantur [...] greinio, Waddingo &c.

Hermannus de Campo Veteri [...]phalus Ord. Cisterc. circa Ann[...] scripsit pro defensione Concilii

vocibus definitivis in Concilio ge-
De potestate Papæ & Concilii.
ismate. De Neutralitate. Vide
nium cap. 792. de S. E. & de
. German. cap. 178. Vischium
sq.
annus Cappembergensis, infra,
nus Judæus.
annus Cistercienfis. Vide *Herman-*
Campo, & *de Petra.*
annus a debilitate membrorum
oravit ab infantia, dictus *Con-*
, filius Comitis Voringensis &
ensis in Svevia: Monachus S.
rimum, deinde Augiæ Majoris
itis Ord. Bened. præstans inge-
tinæ, Græcæ & Arabicæ peritus
, & qui variis scientiis animum
Tet. Diem obiit An. 1054. in
suo Aleshusano. (*a*) De eo Tri-
s cap. 321. de S. E. & II. 84.
Benedictin. & de scriptoribus
cap. 41. & ex recentioribus,
meros notissimosque prætercam,
ieron. Gundlingius in Gundlin-
Tom. 1. pag. 51. sq. & B. Joan.
bnerus noster in Bibliothecæ Hi-
Centuria III. pag. 71. seq. In-
ra ejus præcipuum est *Chronicon*
Mundi ætatibus, quod ab rerum
ous perduxit ad Annum Christi
Ejus variæ & aliæ aliis locuple-
exstant editiones, quoniam au-
se intercedente tempore videtur
um repastinasse vel locupletasse.
editio ex Codice S. Galli lucem
ente *Joan. Sichardo* Basileæ 1529.
cum Chronico *Eusebii* & *Hiero-*
iod Hermannus, sicut *Prosperi*,
is & *Bedæ* quoque in A. C. 726.
is diligenter est secutus. Deinde
o uno *Joannis Pistorii* Francof.
1613. (& curante V. C. Bur-
Gotthelf Struvio, Ratisbonæ
ol.) cum continuatione ab An-
4. usque ad Annum 1065. Ex
hinc codice Cœnobii S. Geor-
pe Rothvvilam, *Christianus Ur-*
nter scriptores rerum Germani-
carum, Francof. 1584. & 1670. Tomo priore Chronicon Hermanni locupletius edidit veteri editione per columnas ex adverso posita, subjunctaque præter continuationem *Anonymi* ab Anno 1054. ad 1065. etiam alia *Bertholdi* Presbyteri Constantiensis ab Anno 1053. usque ad Annum 1100. Denique *Henricus Canisius* ex Codice Biblioth. S. Afræ & Udalrici Augustano Chronicon hoc melius atque locupletius edidit Ingolstad. 1601. 4. Tom. 1. Lectionum antiquar. (Tom. 3. editionis novæ pag. 193.) cum continuatione priore usque ad Annum 1066. Canisii editionem secuti sunt Bibliothecæ Patrum curatores, Coloniensis Tom. XI. & Lugdunensis T. XVIII. Daniel quoque Nesselius promisit ex Cæsareo Codice continuationem hujus Chronici usque ad Annum 1347. Continuationem ab Anno 1279. ad 1310. *Wicardo de Polheim*, Archiepiscopo Saltzburgensi tribui, Lambecius Tom. 2. p. 3. annotavit, qui & continuationis usque ad Annum 1347. meminit pag. 70. Cætera Hermanni scripta apud Anonymum Mellicensem cap. 91. memorantur hæc:

1. *Gesta Chunradi & Henrici.*

2. Carmen, *de conflictu ovis & lini*, & aliud in modum *Theoduli*. Aliud item *de contemtu Mundi*. Ex carmine *de Virtutibus* vide Eccardi Tom. 2. Corporis medii ævi pag. 6.

3. Liber *de principalibus computi regulis.*

His a Trithemio adduntur: 4. *Vitæ plurium Sanctorum.*

5. *De Physiognomonia.*

6. *De compositione* sive *mensura Astrolabii* & *de ejus utilitate*, quæ duo scripta primus edidit Bernardus Pez Tom. 3. thesauri anecdotorum, parte 2. pag. 95. & 109. Hos propter libros Hermannus inventor Astrolabii habitus fuit a Gvilelmo Durando IV. 22. aliisque. Vide laudati Pezii prolegomena pag. IX. Sed notum est ante Ptolemæi tempora usum Astrolabii jam frequentatum fuisse.

7. De

(a) Vide Pagium ad Annum 1054. n. 10.

7. *De eclipsibus*.
8. *De quadratura Circuli*.
9. *De conflictu rhythmomachiæ*.
10. Honorius IV. 12. scribit *dulcisonum cantum* composuisse. Anonymus Mellicensis: *in Musica pene modernis omnibus subtiliorem, Cantilenas plurimas de Musica, Cantusque de Sanctis, satis auctorabiles* edidisse. Trithemius: præter scriptum *de Musica* & aliud *de monochordo* ait *dulci & regulari melodia cum cantus & prosas pulcherrimas composuisse. E quibus est illa de beata Virgine dulcissima*, Salve Regina (*a*) & Alma Redemtoris Mater, & *cætera quarum copiosus est numerus*. Sequentia quoque, *Veni sancte Spiritus & emitte cœlitus lucis tua radium* ad Hermannum auctorem refertur. Vide Joannem Egonem de Viris illustribus Augiæ Divitis cap. 28. pag. 689. T. 1. anecdotorum Bernhardi Pezii parte 3. pag. 68. & Possevinum in Apparatu. Longe plura adduntur tum ab eodem Egone, tum a Joanne Metzlero cap. 47. de Viris illustribus Sangallensibus Tom. 1. ejusdem Pezii parte 3. pag. 582. *Ave præclara maris stella*. Historiæ sive Officia Annunciationis S. Mariæ & S. Mariæ Magdalenæ responsorium, *Simon Barjona*. Et Sequentia: *Rex omnipotens* de Adscensione Domini: & Historia de Angelis. Denique Trithemio teste *transtulit nonnulla Græcorum Philosophorum & Arabum Astrologorum Volumina in Latinum:* e quibus Joannes Metzlerus nominat Rhetoricam & Poesin Aristotelis ex Arabico. * Scripsit etiam Hymnum seu Rhithmum applaudens gloriæ Henrici II. Imperatoris, cum, Obbone Regni Ungariæ invasore pulso Petrum legitimum Principem restituit. Incipit hæc cantilena: *vox hæc melos pangat*. Vide Albericum in chronico ad an. 1045. Hermanni hujus elogium historicum ab ejus familiari anno forte 1054. conscriptum e MS. codice Vindobonensi Muratorius Antiq. Tom. III. pag in eo vero præter opera Contracti recensita commemoratur libellus *d viciis capitalibus jocundulus metrica* *sitate liricum poetice* (sic)

Hermannus Cygneus, infra *Herm Minorita*.

Hermannus Dalmata scriptor Ch ci Saracenorum.

Hermannus Doceomiensis Frisius S. Vitum Leovardiæ Pastor circa num 1500. cujus *Commentarium in Psalmos primores* Possevinus & al Suffrido Petri commemorant.

Hermannus Eremitarum in N (*b*) sive Waldsassensibus (Nortgi Abbas Benedictinus circa Annum scripsit de Cherubim & Seraphim cæteris Angelorum choris. Vide vinum.

Hermannus Gigas & *Hermann nuensis*, infra *Hermannus Minorita*.

Joannes Hermanni, vide infra, *nes Wesselus*.

Hermannus Coloniensis, *Judas* dam dictus, genere Israelita, trib vita, ex *Judæo* Christianus, coll Ruperti, Abbatis ab Anno 1124. tiensis, Eckebertique Episcopi ab 1127. Monasteriensis, aliorumque ricorum sermonibus permotus, adducto etiam ad Christianos fratr Canonicus *Cappenbergensis* Ord. monstr. in Westphalia scripsit *Opu de conversione sua* ad Henricum, modo filium, modo fratrem cariss appellat. Hoc ex Codice Biblioth linæ Lipsiensis in quo Hierony Esaiam commentariis junctum vulgavit D. Joannes Benedictus pzovius ὁ μακαρίτης ad calcem pu fidei Raymundi Martini, observa bus Josephi de Voisin illustrati. 1687. fol. *Non*, inquit Herma *ea facilitate conversus sum*, *qua*

(*a*) Hanc alii minus verisimiliter Ademaro Podiensi Episcopo tribuerunt, unde *Antiphona de Podio* apud Albericum in Chronico ad An. 1130. pag. 263. alii Petro de Monsoncio, Episcopo circa An. 960. Compostellano. Vide Nicolaum Antonium VI. 14. Biblioth. Vet. Hispan. pag. Bernardi Opera Tom. 2. edit. novæ Mabill Paris. 1719. fol. p. 738. 749.

(*b*) Perperam apud Cangium *in Noricis*

deles, sive Judæos sive paganos, Catholicam repentina & inopiatione converti videmus, ut quos dos dolebamus, hodie fideles & gratia Christi factos coheredes is. At vero mea conversio, grain ejus primordio crebrescentibus m procellis, multisque se ei opntiquo hoste insidiis, & longa fluctuatione, & maximis tandem, effectui est mancipata. Baptisi Coloniæ in B. Petri basilica t, historiam cap. 19. texit his *in cæteris ad fidem orthodoxam ibus sufficienter pro mea capacitaus, solum de baptismi trina imin nomine sacræ Trinitatis exhix ministrorum negligentia, immo insidiantis mihi inimici fraudoctus non fueram. Fluenta igitur fontis ingressus, & in eo semel ientem immersus, solam hanc imn suffecisse credebam ad antiquæ renovationem. Clerici autem ban circumstantes, sæpius me mergi amabant. Sed ego qui fonte jam serseram, discrete eorum voces aulare, quos mihi faciebant, nutus, nimirum hinc inde piloso capite idere non poteram. Igitur a facie nanibus aqua, quid vellent audimagno fontis astrictus frigore, como voluntati non libenter obedivi. blanda Baptistæ mei flexus ame, feci, quod faciendum erat pro Ratus itaque hac me secunda tinimis mysteriis satisfecisse, cæpi velle exire. Siquidem præ nimio re pene totus obrigueram. Sed clenis rursum vocibus perstrepebat, nsummationem sacramenti versus um, salutaribus fluentis humiliter mitti. Diabolica igitur fraude ntus, suspicatus sum, haberi me risui. Unde sicut ille quondam Syrus accepto ab Heliseo propheta nandi jussu, magno animi succensus ac moræ totius impatiens, volebam rio prosilire. Sed, Deo gratias, se inimicus erexit, non adversum me prævaluit. Enimvero quemadmodum idem Naaman suorum flexus ammonitione comitum, salutari Prophetæ consilio obtemperavit; ita blanda religiosorum, qui aderant, clericorum exhortatio, propulso ab animo meo concepto malæ suspicionis contagio, meam in fide pusillanimitatem roboravit. Ut igitur per omnia veteribus nova liceat comparare, Naaman Jordanis septies lotus fluentis, a lepra carnis visibiliter est curatus, ego in baptismo per septiformem Spiritus sancti gratiam invisibiliter sum ab animæ lepra mundatus.* Vide & infra, *Hermannus Præmonstratensis*.

Hermannus Kornerus, de quo supra in *Cornero* Tom. I. pag. 429. sq.

Hermannus Lerbecius sive *Lerbeccensis*, *de Lerbeke*, Monachus Dominicanus Domus S. Pauli, Mindensis, scriptor *Chronici Comitum de Schovvenberg* sive Schavenburgicorum ab Anno Christi 1030. ad Annum 1404. (non 1414. ut Vossius) quod auctor dicavit fratribus Bernhardo Præposito Hamburgensi, atque Ottoni in Schovvenborg Comiti magnifico. Hoc cum notis eruditis historicis, edidit Henricus Meibomius avus, Helmst. 1620. 4. & Henricus Meibomius nepos recudi fecit Tom. I. rerum Germanicarum pag. 495. 521. notis a p. 521. ad pag. 548. progredientibus. Germanicam quoque Chronici hujus versionem, adhuc ineditam Meibomius commemorat. Vide Jacobum Quetif Tom. I. de scriptis Dominicanorum pag. 751.

Hermannus Mindensis, ab *Hermanno de Lerbeke* neutiquam diversus.

Hermannus Minorita Chronicon condidit quo MS. usum se profitetur qui Abbati Urspergensi paralipomena adjecit. Huic Vossii notationi Sandius subjungit: *dubio procul is est Hermannus Gigas, qui Minorita dicitur*, Chronico *autem, quod scripsit, titulum dedit* de floribus temporum. Eundem auctorem videtur Blondellus de Johanna Papissa pag. 11. vocare *Hermannum Cygneum*. Nimirum *Martinus* Minorita *Flores tempo-*

po-

porum collegit ab Origine rerum usque ad annum Gratiæ 1290. *Hermannus* vero *Januensis* continuavit usque ad An. 1346. atque ita cum continuatione exhibentur a C. V. Georgiō Eccardo Tom. 1. Corporis medii ævi pag. 1551. 1640. Lubens insuper audivi *Hermanni Gigantis* flores temporum a Rev. D. Joanne Gerardo Meuschenio exspectari vulgandos cum continuatione *Michaelis Eisenharti*.

Nescio quis qualisve sit *Frater Hermannus* cujus *Dialogum* excusum Ligni An. 1481. memorat Jo. Caillius histor. typographiæ pag. 43. & ex eo Mich. Maittaire pag. 161. Tom. 1. annal. typogr.

Hermannus sive *Herimannus* Monachus, cujus *Epistolam* ad Bartholomæum Episcopum Laudunensem *de Miraculis S. Mariæ Laudunensis* in Codice Sangermanensi 527. legit præstantissimus Cangius, eamdem quam vulgavit Dacherius ad calcem operum Gviberti Novigentini pag. 526. præmissam ejusdem Hermanni *libris tribus*, quorum duo priores miracula illa persequuntur, tertius autem isque prolixior tractat de ornata per S. Norbertum & Bartholomæum Episcopum, & Monasteriis locupletata diœcesi Laudunensi. Bartholomæus ille præfuit ab Anno 1113. usque ad 1150. vide Sammarthanos Tom. 2. Galliæ Christ. pag. 620. seq. Idem Hermannus testatur scripsisse se *vitam S. Hildefonsi*, Toletani Archiepiscopi, eamque libris ejus tribus de Virginitate sua præmisisse. Hermannum hunc in genealogia illius Bartholomæi tradenda testem omni exceptione majorem laudat Petrus de Marca, Marcæ Hispanicæ libro IV. pag. 455. Non diversus hic ab *Hermanno* Tornacensi, de quo infra.

Hermannus de Petra. Ordinis Cisterciensis. Ejus *Sermones* MStos in Biblioth. Abbatiæ Hasnoniensis, Ord. Bened. in Hannonia memorant Sanderus pag. 314. atque ex eo Vischius pag. 146.

Hermannus Petra de Stutdorp, sive *Santdorpius*, Virginum Car[t] domus S. Annæ prope Bru[gas] nos XXIX. ut Trithemius S. E. & cap. 162. de scriptor[ibus] vel ut Valerius Andreas pa[g] ginta quatuor Cœnobiarcha An. 1428. Scripsit *Sermones* tribus Voluminibus: *& de S[...]* luminibus totidem. *Super [...] minica* sermones quinquagin[ta] Aldenardæ 1480. & Lovan[...] *regimine Monialium*. *De imm[aculata con]ceptione S. Mariæ*.

Hermannus Præmonstratens[is] num Tom. 2. pag. 1088. au[...] mus a S. Norberto constitu[...] situs in Westphalia Capp[...] idem scilicet qui *Judæus* ant[e] lum de conversione sua s[...] quo supra pag. 238.) & s[...] *S. Godofredi* ex Cappenberge[nsi] Canonici Ord. Præmonstrate[nsis] positura Cappenbergensis An. 1126. defuncti, quæ s[...] auctoris exstat apud Surium & in Actis Sanctor. Tom. pag. 847. atque incipit: *Te[...] Ludgeri*. Sed in notis Pr[...] Cappenbergensium obvia in [A]ctis pag. 842. seq. nulla He[...] jus mentio occurrit.

Hermannus de Saxonia, C[...] cujus librum *de Casibus* MStum in Bibliotheca Conv[...] si, memorat Waddingus pa[...] chronico quodam Danico a[...] vig. Reliquiar. Tom. IX. [...] An. 1409. sic lego. *Prima D[...] vertus obiit F. Hermannus[...] dam Sacerdos curatus ad S. Wisby, qui reliquit post se ser[...] kop.*

Hermannus de Schildis [...] Germanus Augustinianus qui Herbipoli in Franconiâ An. de Trithemium de S. E. c[...] Philippum Elssium Encomia[...] stiniani p. 282. Scripta ejus *tuor sensibus S. Scripturæ*. blioth. Basileensi. *Lectura s[...]*

:fin. Hexaemeron duplex. De de-
:ceptis. Postilla in Canticum Can-
. De materia Cantici Canticorum.
gesimale. De XLII. Mansionibus.
io Orationis Dominicæ duplex, una
ım verba Matthæi, altera secun-
:rba Lucæ. Super *Ave Maria. Ex-*
Missæ. De comparatione Missæ. In
Sententiarum. Breviloquium. Ma-
'acerdotum. De vitiis capitalibus.
m animæ. De conceptione S. Ma-
e modo studendi. De vera & fal-
:itia. De horis Canonicis. Contra
tores. Sermones varii. Collationes
biles. Quæstionum diversarum liber.
nque sensibus. De divisione Philo-
metrice. *In Ethicam & Rheto-*
Aristotelis. Super C. Omnis utriusf-
ntroductorium Juris.

ıannus Petra de Stutdorp, supra,
ınus Petra.

ıannus Abbas S. Martini Torna-
Ord. Bened. ab Anno 1127. ad
ncertum quot annis superstes post
um munus fuerit. Exstat ejus
atio restaurationis Abbatiæ S. Mar-
ornacensis ad Patres, Fratres &
ıniversos illius Cœnobii. Primus
it Lucas Dacherius Tom. XII.
;ii pag. 358. seq. (editionis no-
om. 2. pag. 888.) cum additio-
aliorum auctorum pag. 922. &
› Anno 1127. usque ad Annum
Hoc est scriptum de quo tum
inedito Vossius pag. 433. *Multa*
guntur de Regibus Galliæ ac Co-
Flandriæ, atque ut Episcopa-
rnacensis separatus sit a Novio-

e incarnatione Jesu Christi Domi-
i, tractatus ad Stephanum Vien-
ı in Gallia Archiepiscopum, edi-
imum a Casimiro Oudino inter
la sacra Veterum aliquot Galliæ
;ii scriptorum Lugd. Bat. 1692.
ræfatione, Hermannus, *Sciatis*,
, me in eo nihil de meo posuisse,
od in sanctis Doctoribus legeram,
ime in libro Domini Anselmi Can-
sis Archiepiscopi, quem de eadem
ım. III.

materia compositum Cur Deus homo *nominavit, velut in uno vasculo congregasse. Præterea Dominus Odo Cameracensis Episcopus piæ memoriæ vir, nostri Cœnobii id est Beati Martini Tornacensis primus Monachus & primus Abbas, qui me & patrem meum tresque germanos meos Monachos fecit, & cui ego licet indignus in ejusdem Cœnobii regimine tertius Abbas successi: is inquam Abbas Odo in vigiliis Nativitatis Domini, de eadem incarnatione ejus, sermonem perpulchrum & prolixum fratribus nostris in capitulo singulis annis facere consueverat: adeo ut cum mane inciperet, usque ad horam fere sextam eum protenderet. Et quia tunc eram adolescens & capacis ingenii, non pauca ex ejus verbis memoriæ commendavi, quæ nunc etiam referam vobis & omni legere volenti.*

3. *De miraculis B. Mariæ Laudunensis* libri tres, de quibus supra in Hermanno Monacho p. 239.

Hermas Pastor, Apostolicis vicinus temporibus, Græce quidem, non Latine, scripsit, sed admodum vetus exstat Latina trium ejus librorum interpretatio, quam cum Græcis quæ supersunt fragmentis notisque Jo. Baptistæ Cotelerii aliorumque recudendam dedi in parte tertia Codicis Apocryphi Novi Testamenti. Hamb. 1719. 8. Primam editionem debemus Jacobo Fabro Stapulensi qui Hermam vulgavit Paris. 1513. fol. apud H. Stephanum avum, una cum Visionibus Ugvetini monachi, fratris Roberti, S. Hildegardis, Elisabethæ Sconaugiensis, & Mechtildis.

S. Hermenegildi, Regis & Martyris in Hispania, circa A. C. 586. *Vita* in Actis Sanctor. 13. April. T. 2. p. 134. seq. petita ex Joanne Mariana.

Hermenoldus Abbas Anianensis, non diversus ut videtur ab *Ermoldo Nigello*, de quo supra Tom. 2. pag. 108.

Adso Hermericus. Supra *Adso*. T. 1. p. 17.

Hermeri Prophetia, qui ibi dicitur Deus Sapientum, MS. in Bibliotheca Cottoniana p. 76.

Hermetis Trismegisti nomine scripta nonnulla feruntur non Græce ab eo composita nedum Latine, sed Latine versa olim ab *Apulejo* atque aliis ex Græco, & ex lucubrationibus Alexandrinorum Philosophorum Græce nomen Hermetis præferentibus, de quibus abunde dictum lib. 1. Bibl. Græcæ cap. 7. seq. & in Bibl. Latina ubi de Apulejo.

Hermias Philosophus Christianus ab aliud agente præstantissimo Cangio inter hos scriptores numeratur, quem neutiquam fugiebat Græce non Latine scripsisse Hermiam, notissimam illam & brevem Gentilium Philosophorum irrisionem cujus versio Latina Bibliothecis Patrum inserta legitur. De aliis editionibns dictum in Bibliotheca Græca lib. V. c. 1. p. 96. seq.

Hermolaus Barbarus. Supra Tom. 1. pag. 172. sq.

Heroldus Monachus Hirsaugiensis Ord. Bened. circa Annum 1149. scripsit *de laude Martyrum*, ut ex Possevino Cangius.

Joannes Heroldus sive *Herolt*, qui sub nomine *Discipuli* est notior. De eo supra Tom. 2. pag. 37. seq. Apud Possevinum vitiose *Joannes Beroli*. Vide Oudinum T. 3. p. 2654. seq.

Petrus Herp Ord. Præd. Francofurti ad Moenum scripsit *Annales breves Dominicanorum Francofurtensium* ab Anno 1306. ad 1506. quos ex MSto Bibliothecæ Uffenbachianæ vulgavit superiore Anno Henricus Christianus Senckenbergius tomo secundo selectorum Juris & Historiarum, Francofurt. 1734. 8. pag. 1, 30. Laudat Henricus Speelmannus in glossario pag. 300. voce *Frigdora* ex quo apud Senckenbergium pag. 13. pro *modos asserere*, legendum apparet *modos assuere*.

Stephanus Herrandus ex Abbate Isenburgensis Cœnobii Ord. Bened. Episcopus Halberstadensis, defunctus An. 1107. Vide Trithemium cap. 360. de de Scriptor. German. cap. 61. E *stola* defensoria Papæ ad *Waltram* pta nomine *Ludovici* Landgrav ringiæ, ad quem *Waltramus* Na gensis (*a*) Episcopus pro Henr scripserat, exstat utraque apu chinum ad Annum Christi 109c 1. Pistorii pag. 458. seq. & in apologia pro Henrico IV. pag. 31.

Hervardus Leodiensis Archidi circa Annum 1200. scripsit E ad G. Canonicum Laudunense ptorem vitæ S. Servatii, Tu Episcopi, itemque epici carmi cultu & qua conversationis form gant Clerici qui pie Christo vol vere. In hac Hervardus Canoni lum rogat, ut Gviberti Martir batis Gemblacensis desiderio V Martini Turonensis scribendam suscipere ne gravetur. Edita l a Mabillonio Tom. 2. Analect. (edit. novæ pag. 480.)

Herveldensis Monachi Chroni Orbe condito ad Annum Christ in Simonis Schardii Tom. 1. Germ. p. 369.

Herveus Brito, infra, *Hervœ talis*.

Herveus Cenomanensis, M Burgidolensis sive Dolensis Ordi nedictini in diœcesi Bituricens Annum 1130. de cujus Vita & Epistolam Encyclicam Mona Burgidolensium edidere Dacheriu 2. spicileg. pag. 514. (edition Tom. 3. pag. 461.) Oudinus T. 1114. & Bernhardus Pez Præf. a 3. anecdotorum pag. IV. Cuju partem qua scripta Hervei recen hic apponam, additis notis, ex constet quantum ex illis hodie se sit compertum.

Fecit ergo primum Expositione rabilem super Librum B. Dion Hierarchiis Angelorum.

I

(*a*) Apud Pistorium pag. 458. *Megdeburgensis* sed pag. 461. rectius *Numburgensis*, sicut apud Trithemium quoque *Niemburgensis*. Vide Goldastum diss. de auctoribus apologiæ pro He præmissa pag. 20. seq.

exposuit totum Librum Isaiæ , (*a*) & Lamentationes Jeremiæ magnamque partem Ezechielis, *ns, ubi sanctus Gregorius Papa , & ad finem usque perducens. etiam* Deuteronomium Moysis :cclesiastem Salomonis, *nec non* ibrum Judicum & Libellum ırumque Tobiæ, *omnia quæ in ıs intelligentibus solam litteram dentur , inconvincibili ratione , Christi & Ecclesiæ contestari ıre mysteria.*

ı Apostoli Pauli Epistolas (*c*) *ınta sapientiæ affluentia*, expo- *qui eas legerunt, asserant, nullis comparabiles cognovisse, & ıunquam tanta expositas diligen- ılicubi reperire.*

ımum , cum fama doctrinæ ejus que spargeretur , & jam nullus attestantur , qui eum veraciter ıt , Canonicarum Scripturarum ·imus haberetur, Librum Duo- ophetarum & Librum Genesis ı *tam mirabili sensu* exposuit, *ionem super illos necdum potue- ·nire, quæ suæ æquiparari possit. ıæc quippe fecit plurimas* Expo- le Lectionibus sanctorum E- ıum, Canticorum *etiam , quæ a leguntur.*

m *quoque* de connexione qua- Lectionum , *ostendens aliter in ı Ecclesiis legi, quam in Sacra ontinentur: de quibus unum quod xemplum , sufficiat. Legitur in ima , Lectio quædam de Libro* ravit Esther ad Dominum di- mine Deus Rex omnipotens, tua cuncta sunt posita. *Quam ipse illic ex auctore sacræ historia probat non fecisse Esther :* oravit Mardochæus . *Et multa similia ibidem asserit.*

Librum *etiam non minimum fecit* de Miraculis S. Mariæ Dei Genitricis, *quæ eadem inviolata Virgo temporibus ejus gessit in Dolensi templo , quæ ipse mox postquam gesta erant , sicut audiebat ab ipsis, in quibus fiebant , & a Monacho Custode Monasterii, sine aliqua dilatione scribebat.*

Herveus Natalis, Brito Aremoricus, Ord. Præd. Magister generalis , defunctus An. 1323. de quo Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 533. seq. Labbeus , H. Warthonus ad Caveum & alii . *Subtilissimum in Logica & Philosophia* vocat S. Antoninus summæ Hist. XXIII. 11. 2. Tom. 3. pag. 68. Scripsit *de secundis intentionibus* Paris. 1489. 4. Commentarium *in IV. libros Sententiarum* Venet. 1505. fol. & Paris. 1647. cum tractatu *de potestate Papæ* , qui separatim prodierat Paris. 1500. & 1506. 4. *Quodlibeta minora* XXIV. & *de Beatitudine*. Venet. 1513. fol. *Quodlibeta majora* quatuor, quorum quartum est contra *Petrum Aureolum* . Venet. 1486. fol. & cum septem ex minoribus. ibid. 1513. fol. & tractatus VIII. *de beatitudine, de Verbo, de æternitate Mundi, de materia Cœli , de relationibus, de pluralitate formarum, de virtutibus, de motu Angeli.* Omitto alia vel inedita adhuc, vel in Quodlibetis aut Quæstionibus disputatis obvia , quæ a Quetifo memorantur, ut *de esse & essentia* atque *de intellectu & voluntate* contra *Henricum Gandavensem: De peccato originali . De paupertate Christi & Apostolorum . De speciebus . De latitudine entium . De Voto religiosorum*. In *Aristotelem* de prædica-

:mentarios amplissimos *in Esaiam* li- ɔs VIII. ad Joannem Abbatem Dolenbus Galliæ Bibliothecis MStos vide- ıs Tom. 1. de S. E. pag. 432. & Ou- 2. pag. 1117. Eosdem sed sine præfa- ıonem Abbatem , ex Codice Monaste- s Ord. Cisterc. & Garstensi prope Sty- Bern. Pez T. 3. anecdotor. Augustæ 1. fol. Etiam Commentarios ejusdem os in Bibl. Cisterciensibus exstantes refert se vidisse *in Leviticum* , Librum *Judicum, Ecclesiasten, Canticum Moïs, Abacuc* & *Annæ Prophetissæ*: & Expositionem *in Duodecim Prophetas*.

(*b*) Postillæ breves *in Deuteronomium* MSS. in Bibl. S. Germani Paris.

(*c*) Hi sunt Commentarii *in Pauli Epistolas* quos sub Anselmi nomine Colon. 1533. cum Præf. Gottfridi Hittorpii primum editos , deinde inter *Anselmi* Cantuariensis Opera plus semel prodiisse dixi T. 1. pag. 113.

mentis & in libros duos perihermenias, in librum divisionum *Boethii*, in *Porphyrii* communitates. *De cognitione primi principii. De indulgentiis. Utrum ponere ea, quæ sunt Fidei, repugnare seu non posse stare cum apparentibus, sit ponere falsum subesse Fidei nostræ. Utrum Deum esse, possit demonstrative probari via causalitatis efficientiæ. Defensorium vero contra impugnantes Fratrum Prædicatorum Ordinem, quod non vivant secundum Apostolicam Vitam*, non Hervei est, sed *Jacobi de Voragine*, de quo infra. Commentarius *in Epistolas Pauli* auctorem habet, ut jam paulo ante notavi, *Herveum* Dolensem. Verisimilius tamen est nostro deberi *Totius Logicæ Aristotelis summam*, quæ inter *Thomæ* Aquinatis legitur, opusculum XLVIII.

Herveus Remensis, supra, *Heriveus* p. 236. seq.

Arnoldus Hessels, de quo Tom. 1. pag. 142.

Hesso Scholasticus & Presbyter Remensis, cujus brevem *Commentarium de rebus A.* 1119. *gestis inter Calixtum II. Papam & Henricum V. Imp.* Acta *Concilii Remensis* illo anno celebrati complexum edidit Seb. Tengnagelius inter Vetera monumenta, vulgata Ingolstad. 1612. 4. atque inde in Conciliorum tomis. Adde Ordericum Vitalem XII. pag. 857. seq. & Pagium ad Annum 1119. num. 9. seq. Laudat Conradus Abbas Urspergensis p. 263. Chronici.

Hesychius auctor *librorum VII. Explanationum allegoricarum in Leviticum* ad Diaconum Eutychianum. Latine quidem tantum exstant, laudati pridem Amalario, Rabano, Strabo, aliisque, & editi Basil. 1527. fol. Parisf. 1581. 8. & Bibliothecis Patrum ut Tom. XII. edit. Lugd. p. 52. plerisque autem visi sunt scriptoris esse Græci, Hesychii nempe, ut titulus habet, Hierosolymitani (a) presbyteri, versi latine ante multa secula ab interprete nescio quo. Tamen, *Latine primitus scriptum prorsus existimo*, inquit celeberrimus Montfauconus pag. 75. diss. præliminar. in Hexapla Origenis: *neque enim ullatenus olet interpretationem ex Græco factam. Et Commentaria non Græce sed Latine edidisse vel hinc evincitur, quod in Catenis Græcis in Leviticum, quæ magno numero variis in Bibliothecis habentur, nihil ex Hesychio Græce usquam compareat.*

Hesychius Salonitanus, in Dalmatia Episcopus, cujus Epistola una ad Augustinum & duæ ad eum Augustini exstant, num. 78. 79. 80. (in nova editione 197. 198. 199.) Augustinus XX. 5. de Civ. Dei: *Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hesychium Salonitanæ Urbis. Epistola quam rescripsi ad beatæ memoriæ virum Hesychium Salonitanæ Urbis Episcopum, cujus Epistolæ titulus est de fine sæculi.* Est illa Epist. 80. (in nova editione 199.) Epistola prima Zosimi Papæ ad hunc Hesychium data fertur Honorio XII. & Theodosio VIII. Coss. hoc est A. C. 418. Tom. 1. Concilior. edit. Binianæ pag. 711. Ad hunc Hesychium exstant S. Chrysostomi Epistolæ. Neque hunc explanationum in Leviticum interpretem videri potest probabile, qui Hesychio Hierosolymitano antiquior, non raro verba S. Scripturæ ex Hieronymi versione adscripsit, quæ illi *nostra translatio*, *præsens translatio* apellatur. Confer Richardum Simonem in Censura Bibliothecæ Divinæ Hieronymianæ Gallice edita pag. 35. seq. 40. seq. & in Epistolis Criticis pag. 69. seq. & Tom. 4. Biblioth. Criticæ pag. 55. & in censura Bi-

(a) In glossa Ordinaria vocatur etiam Episcopus Hierosolymitanus: sed non est tanta illius auctoritas, ut ideo non possit tribui Hesychio qui presbyter Hierosolymitanus A. C. 433. obiit & ab explanatione Scripturarum magnam sibi celebritatem nominis parasse in Menologio Græcorum ad 28. Martii traditur. In MS. Regio Parisf. quod est in fol. 800. circiter annorum, *incipit liber Isicii Hierosolymitani iu Leviticum*. Recentior manus mutavit, scripsitque *Salonitani*. Græcis scriptoribus accensere etiam non dubitat Nic. Comnenus prænotion. mystagogic. pag. 163. 189. &c. De Hesychio, presbytero Hierosol. Græco scriptore, & de aliis Hesychiis dictum Tom. VI. Bibl. Græcæ p. 243. seq.

. Ecclesiasticæ Dupinianæ Tom.
261. seq. Salmasium de trans-
iatione pag. 57. Edm. Alberti-
S. Eucharistia p. 847. Labbeum
ɔtoribus Ecclestasticis T. 1. pag.
q. Natalem Alex. Sec. V. pag.
Ierium apud Caveum , & An-
Arnaldum in scripto Gallico:
ɔn de l' Eglise touchant l' Eu-
: Tom. 4. de la perpetuitè de
ɔag. 21. seq.

ius , supra , *Etherius* T. 2. p.

us ex Abbate Epternacensi Ar-
opus Trevirensis , supra , *He-*
. 195.

ex Augiensi Abbate Episcopus
ısis, vide supra *Hatto* pag. 194.
Cangio male traditur vixisse An.
m diem obiit An. 836.

es Hexham, Prior Hagulstaden-
ipsit *Historiam XXV. annorum*,
Historiam *Simeonis* Dunelmen-
stis Regum Anglorum continua-
Anno 1130. ad 1154. Exstat in-
m Scriptores Historiæ Anglica-
ero Tvvisdeno & Joanne Selde-
ıntibus editos Lond. 1652. fol. ad
Simeonis Dunelmensis T. 1. p.
2. Præterea Baleus III. 31. &
ad Annum 1190. ei tribuunt
tionem Scotici belli, *librum de si-*
Cometis An. 1133. nec non a-
Conciones.

lphus Hickeden, infra , *Higde-*
.

es Hickley Augustinianus , Do-
heologus scripsit contra omnes
s, schismaticos & persecutores
: ingens volumen in tres tomos
tum , cui titulum fecit: *De po-*
Ecclesiæ . Laudat Bzovius ad A.
. LVIII.

mias Judex , cujus *Compendium*
m notabilium memorat Sanderus
otheca MStorum Belgii pag. 225.
ersus ab Gesneri *Hieremia Pa-*
sive *Hieremia Montagnono* seu *de*
ione , quem Judicem Patavinum
Scardeonius , defunctum An.
1300. & ex Scardeonio Nicolaus Comnenus Papadopoli Tom. 2. historiæ Gymnasii Patavini pag. 6. Idem Compendium memoratur apud Sanderum p. 199. ubi male *Hieremias de Monvangione* appellatur: ille vero exstat editus liber, Nicolao Comneno judice perutilis inscriptus *Epitome Sapientiæ*. Continet excerpta, collectaque ac in capita operose digesta, quæ ex pluribus excerpsit scriptoribus, dicta , exempla, ratiocinia ad rem moralem pertinentia. Lucem vidit Venetiis 1505. 4. Vide Mich. Maittaire Annales typograph. Tom. 2. pag. 172. Eundem Hieremiam quoque *de auctoribus scientiarum & libris eorum* scripsisse testantur Gesnerus in appendice ad Biblioth. & ex eo Simlerus aliique.

Hieronymi Æmiliani, Patritii Veneti Congregationis Clericorum Regularium Somaschæ in agro Bergomensi institutoris, qui An. 1537. obiit, vita scripta libris IV. ab Augustino Turtura, Congregationis Præposito Generali ad Horatium Cardinalem Lancelotum, exstat in Actis Sanctorum Tom. 2. Febr. 8. pag. 221. 274.

Hieronymus Albertuccius de Borsellis sive *Bursellus*, Bononiensis Ord. Præd. diem obiit An. 1497. & traditur scripsisse Chronicon ab O. C. ad Annum 1491. Annales sui Ordinis, & tabulam duplicem de Generalibus Magistris ejusdem Virisque illustribus. Aliam itidem de Doctoribus asseverantibus B. Virginem originali peccato aliquando fuisse obnoxiam . Historiam Pontificum Romanorum a S. Petro ad Alexandrum VI. Chronicon sive descriptionem plurium Italiæ Civitatum, & Chronicon Bononiense ac Sermones . Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 883. & Vossium pag. 627. seq.

Hieronymus Balbus, Parisiis eloquentiæ laude clarus circa Annum 1494. edidit *Rhetorem gloriosum*, sive dialogum quo Gvilelmum Tardivum perstringendum sibi sumsit. Vide Trithemium cap. 942. Postea Episcopus Gurcensis in Carin-

rinthia, Carolo V. dicavit opuſculum *de Coronatione*, aliaque ſcripſit carmine & proſa de quibus adeundus Hendreichius in pandectis Brandenburg. pag. 390.

* *Hieronymus Balbus* Foroliviensis. Quo præceptore uſum ſe Symphorianus Camperius celebris Lugdunenſis medicus profitetur in catalogo Præceptorum, & patronorum ſuorum.

Hieronymus Bononius Tarviſinus defunctus An. 1517. Præter *vitam S. Hieronymi* proſa & verſu, nec non *promiſcua* ſcripſit diſſertationem brevem *de Tarviſinis illuſtribus* editam in tomo ſecundo ſupplementi ad Diarium eruditorum Italiæ p. 115. 131.

Hieronymus de Bononia, ſupra, *Hieronymus Albertuccius*.

Hieronymus Camaldulenſis, infra, *Hieronymus Pragenſis*.

Hieronymus Donatus. Vide *Donatus* T. 2. p. 59.

Hieronymus Ferrarienſis, infra, *Savonarola*.

Hieronymus a Sancta Fide Hiſpanus antea inter Judæos *Joſua Lurki*, Medicus Petri de Luna ſive Benedicti XIII. Judaiſmum ejuravit An. 1412. atque An. 1413. Conventum haberi curavit Girundæ in Catalonia, in quo adverſus Judæos præſente Benedicto XIII. diſputaſſe traditur eo ſucceſſu, ut ad quinquies mille a Judaiſmo ad Chriſtianiſmum amplectendum adducerentur. Libri ejus *duo*, argumentum illius diſputationis *adverſus Judæos* complexi, prior de Meſſia, alter de erroribus Talmudis prodierunt Latine ſine loco & anno, tempore naſcentis typographiæ, in fol. Vide V. C. Jo. Georgii Schelhornii amœnitat. literar. Tom. 3. p. 141. ut alias editiones in Bibliotheca Patrum Pariſ. Tom. 4. & Lugd. Tom. 26. repetitas prætercam. Vide quæ de hoc Hieronymo eruditiſſ. noſter Wolfius Bibliothecæ Hebrææ Tom. 1. pag. 463. & Tom. 3. pag. 345. & Jacobus Lenfantius hiſt. Concilii Piſani lib. VI. §. 26. ſeq. p. 140. qui etiam de ſcriptis Judæorum adverſus Hieronymum pag. 170. & laudatus Wolfius Tom. 464. Talmudis dicta non ſatis a te ab hoc Hieronymo allegari r Wagenſeilius præf. ad tela ignea næ pag. 78. quanquam alioqu ſomniculoſe in coacervandis Jud: blaſphemiis verſatum profeſſus p

Hieronymus Florentinus, Mo Ord. Vallis Umbroſæ, ſcripſiſſe tur *miracula S. Joannis Gvalberti* Ordinem Vallumbroſanum inſtitu 1040. Sed vide quæ infra in *H mo Radiolenſi*.

Hieroymus Forolivienſis Ord. qui non ultra Annum 1476. produxiſſe traditur, ſcripſit *Sermones* de Sanctis, de tempore dragesimales, Dominicaleſque, *Forolivienſes* ab Anno 1397. ad Vide Diarium eruditorum Ital XXI. p. 395. ſeq. Jacobum Quetif 1. p. 527. * Annales Religioſi huju ptoris vulgavit Muratorius Rer Tom. XIX. idemque vero doct vir cenſet hunc ipſum ſcriptoren vis abiiſſe circa exitum anno 14 enim ad annum 1476. vitam pr ſe credibile eſt, cum anno 1 invaſione Forolivienſi inter mor giſſet. Quis enim credat tam vam vitam traduxiſſe, ut per poſſet ad annum 1476.

Hieronymus de S. Marco, Ba reus Oxonienſis, Ord. Minor. cu *va Logica* memorat Wadding 472. & Pitſeus pag. 864. ex H. W

Hieronymus de *Ocon*, ſive *Och chus* (vitioſe *Otho*) Monachus lita Cœnobii Perpinianenſis, qu bem fortaſſe habuit patriam, in ſcopus Helenenſis ſive Perpinian Benedicti XIII. a Confeſſionibus Annum 1420. Neque mirum int lenenſes Epiſcopos nullam ejus nem apud Sammarthanos Tom. liæ Chriſtianæ pag. 608. fieri, Catalogum illorum Epiſcoporun doſiſſimum eſſe notavit Baluzius a cam Hiſpanicam pag. 444. Scri *libros Maccabæorum*, quod opus

:ur Alegrius pag. 331. atque e- ſcripſiſſe judicium eſt Nicolai i Tom. 2. Biblioth. Veteris Hiſ- . 138. Præter *Acta* ſive *librum & moribus Benedicti XIII.*

nymus Ochus Navarrus, Pampi- , ejuſdem Ordinis Carmelitici ius eidem Benedicto XIII. ca- actorum ejus ſcriptor fuiſſe fin- quem nullum fuiſſe ex laudato ntonio facile colligas.

nymus de Padua, infra, *Hiero- Vallis*.

nymus Paulus, Catalanus, Ca- ; Barcinonenſis, ſub ſæculi deci- nti exitum, præter *Sententiam tione Conſtantini* M. memoratam), ſcripſit *de fluminibus & mon- Hiſpaniæ* & *de urbe Barcinonenſi*, uſcula Andreas Schottus exhibet ecundo Hiſpaniæ illuſtratæ. E- *Codicem* ſive *Provinciale Eccle- Orbis Chriſtiani* notis & auctario n vulgavit Aubertus Miræus, 610. ut ipſe profitetur in aucta- S. E. pag. 105. Sed nullam Hie- . Pauli mentionem fieri a Mi- leo, & miror, neque in editio- is Codicis ad calcem collectio- :retalium, vulgata a Carolo Lab- riſ. 1610. fol. neque in notitia patuum Orbis Chriſtiani libro . Antvverp. 1613. 8. De hoc ymo Voſſius p. 657. * Scriptum Hieronymo Provinciale prodiit an. 1493. in 4. typis Joannis de , & Sigiſmundi de Marchian. ; libelli hujus rariſſimi eſt: *Pro- omnium eccleſiarum exemplatum Cancellariæ Apoſtolicæ, cui addi- ractica Cancellariæ Apoſtolicæ ex- quibuſdam fragmentis ſcriptis a Hieronymo Pau. Catalano Cano- rchinonenſi, & Alexandri Bapæ iculario*. Hæc igitur fortaſſe ra- :, cur neque a Miræo, neque s mentio facta ſit Hieronymi cum Provinciale Eccleſiarum re- um curarunt; non enim ex Hie- › Paulo acceptum eſt Provincia- le iſtud, ſed illi debetur practica Cancellariæ Apoſtolicæ.

Ejuſdem Hieronymi *libellus de fluminibus*, & *montibus Hiſpaniarum* ad Rodericum Epiſc. Portuenſem Card. Valentinum in 4. Vetuſtis typis abſque loco, & anno prodivit.

Hieronymus Pragenſis, Vir pius, doctus atque eloquens, Joannis *Huſſi* amicus & paraſtata, ac propter liberam aſſertionem teſtatiſſimorum, ſed exoſorum dogmatum idem cum eo fatum expertus, combuſtuſque in Concilio Conſtantienſi An. 1116. 3. Cal. Junii. Vide Ambroſium Camaldulenſem lib. XIX. Epiſt. 16. Tom. 3. anecdot. Edmundi Martene pag. 671. Pogii Florentini Epiſtolam ad Leonardum Brunum, Aretinum, in Orthuini Gratii faſciculo rerum expetendarum & ad calcem Operum Joannis Huſſi Tom. 2. pag. 358. atque alibi obviam, Æneam Sylvium in hiſtoria Bohemiæ, ſed præcipue Acta Concilii Conſtantienſis, etiam Bzovium ad A. 1415. num. 48. pag. 477. & An. 1416. pag. 496. 504. ſeq. Jacobum Lenfantium ac præ omnibus Hermannum ab Hardt Concilii Conſtantienſis tomo IV. ubi programma ejus, quo ſalvum conductum ſibi dari ab Imperatore Sigiſmundo & Synodo petiit pag. 103. & quomodo ter citatus pag. 119. 146. denique comparuerit, pag. 149. captivus inde examinatus pag. 216. 481. recantaverit ex metu & timore pag. 761. 682. 497. 499. 502. ſed poſt mox revocatam & ſolenniter abnegatam recantationem, examinatus iterum ſit ad Articulos pag. 634. 646. 751. 755. 766. condemnatus pag. 796. exuſtuſque p. 771.

Hieronymus Pragenſis Bohemus, Eremita Camaldulenſis, ſacræ Paginæ Profeſſor An. 1431. interfuit Concilio Baſileenſi, in quo acrius pro Concilio ſtetit adverſus Eugenium IV. atque Apoſtolus Lithuanorum diem obiit Venetiis An. 1440. Ejus *Sermo* An. 1433. habitus in Carthuſia Baſileenſi *de vita S. Romualdi Abbatis* Ord. Camaldulen- ſis

sis Sec. XI. fundatoris exstat in Actis Sanctor. Tom. 2. Febr. 7. pag. 124. 140. cum Jo. Bollandi notis. * Scripsit etiam adversus errores Bohemorum opusculum directum Alberto Priori Majoris Carthusiæ Basileensis, quem in Aquicintio MS. codice servari lego in Itinerario secundo PP. Martene, & Durand pag. 79. In altero etiam codice ejusdem Bibliothecæ extat ejus concio coram Basileensibus Patribus habita die *quasi modo* anni 1433.

Hieronymus Radiolensis, Monachus Vallumbrosanus, scripsit ad Laurentium Medicem libros III. de miraculis S. Joannis Gvalberti, qui Ordinem Vallis umbrosæ condidit circa Annum 150. Exstant in Actis Sanctorum Tom. 3. Julii 12. pag. 382. 453.

* *Hieronymus Radiolensis* Prior Abbatiæ S. Donati in Vincula scripsit præter ea, de quibus hic Fabricius *Vitam D. Mariæ Virginis*. Item *de gestis nonnullorum sanctitate præstantium*. *De tribus votis solemnibus*. *De gradibas Humilitatis*. *De virtute Patientiæ*, *&* *varias ad diversos* epistolas ex Bandino in specim. liter. Florent.

Hieronymus Rhamnusius sive *Ramusius*, Venetus, Vir Arabice doctus, Avicenæ quedam dicitur Latine vertisse Damasci, cum illic medicinam factitaret An. 1484. De eo sic Paulus Manutius Epistola præfatoria ad Paulum Rhamnusium Joannis Baptistæ filium, in Cæsaris commentarios: *Mitto* Hieronymum, *patruum tuum*, *Medicinæ ac Philosophiæ studiis præstantem*, *qui cum in Syriam eo consilio esset profectus*, *ut Arabicis litteris imbueretur*, *paucis annis tantum profecit*, *ut plerosque Avicennæ libros in Latinam linguam egregie converterit*. Hæc ex politissimo Manutio Paulus Colomesius p. 7. Italiæ Orientalis. Eundem Hieronymi laborem laudant atque ejus Codice usos se profitentur editores Avicennæ Latini ex versione Gerardi Cremonensis & Andreæ Alpagi, Bellunensis castigatione. Venet. 1608. fol. 2. Vol.

Hieronymus Salgherius Patavinus qui scripsit vitam Eustachiæ Monachæ in Cœnobio S. Prosdocimi defunctæ An. 1469. idibus Febr. Vide Vossium pag. 810.

Hieronymus Savonarola, infra, *Savonarola*.

S. Hieronymus Stridonensis, Dalmata lumen Ecclesiæ singulare, cujus eruditionem conjunctam cum vehementi zelo atque industria profutura legentibus vix quisquam inter veteres Latinos doctores æquavit, antegressus certe est nemo. Factus Presbyter A. C. 350. ætatis suæ 29. cum per triennium Romæ & quatuor annos in Syriæ eremo versatus esset, reliquam omnem ætatem postea Bethlehemi libenter exegit, diemque obiit An. 420. proprior nonagenario. De vitæ ejus scriptoribus Operumque editionibus & de scriptis non editis inter opera sed separatim vulgatis non repetam quæ dixi lib. IV. Bibliothecæ Latinæ cap. 3. neque quæ Oudinus T. 1. p. 790. 883. tantum addam, novam meliorem auctioremque Chronico atque aliis, longeque emendatiorem scriptorum Hieronymi editionem jam parari a viris doctis Veronensibus, Scipione Maffejo & Dominico Vallarsio: ut didici ex observationibus ad Cardinalis Norisii Opera Tom. IV. pag. 843. atque ex ephemeridibus litterariis Paris. An. 1733. mense Majo pag. 129. ubi etiam pag. 131. spes fit supplementi ad Parisiensem ἔκδοσιν novissimam Joannis Marcianæi, quod ab erudito Benedictino jubemur exspectare qui Justini S. Martyris, Tatiani, Athenagoræ &c. operibus expoliendis operam suam addixit: Sed in laudati illustris Scipionis Maffeji Antiquitatibus selectis Galliæ, non modo pag. 99. luculenta fit mentio strenuæ operæ quæ a Clarissimo Vallarsio in emendandum Hieronymum impenditur, sed etiam pag. 177. titulus novæ editioni Hieronymi post emissum Hilarium in lucem dandi præfigendus exhibetur hunc in modum: *S. Eusebii* Hieronymi *Stridonen-*

Presbyteri opera, post Monachorum . Benedicti e congregat. S. Mauri-nem denuo ad MStos Codices Ro-, Mediolanenses, Veronenses alios-ec non ad priores editiones castiga-uibusdam ineditis monumentis mul-S. Doctoris lucubrationibus seorsim antea vulgatis aucta, & adnota-r, monitis variisque lectionibus con-r illustrata, opera & studio Do- Vallarsii, *Veronensis Presbyteri, ferentibus aliis in eadem Civitate is Viris, & præcipue Marchione* ue Maffejo, Veronæ 1735. * No-a editio operum S. Hieronymi, spem fecerat erudito Orbi Cl. sius, lucem tandem aspexit Ve-, undecim in fol. voluminibus, taque est an. demum 1742. No-itinet plura, quæ frustra ex aliis ibus repeterentur. Tomus prior et epistolas in novum Chronolo-ordinem digestas, ex quibus qua-n lucem hic publicam primo ex-sunt. De reliquis pauca occur-x prioribus editionibus, vel fal-x aliis libris haud nota. Ex a-his, & spuriis nonnulla adhuc ı vulgantur. Quid vero hæc edi-ferat novi, & nondum aliis in ibus spectatum, cernere est in ctu novæ hujus Veronensis edi-, qui exhibetur in tabula appo-mantissa editionis hujusce Vero-Tom. XI. pag. 1072.

r apocrypha S. Hieronymi meri-dem accenserentur carmina quæ-quæ olim ego offendi in MS. co-ibliothecæ Malatestarum Cæsena-, quæ sane carmina, cum nulli-usa legerim, hic dare pretium fore censui.

B. Hieronymi de Natale Domini, & de Virginitate B. Mariæ.

. Parens hac luce Deumque homi-nemque creavit,
later dans hominem noscere virgo Deum
Fit fabricator opus, servi Rex induit artus,
Mortalemque domum vivificator habet.
Ipse sator, semenque sui, matrisque creator
Filius ipse hominis, qui pater est hominum.
Bis genitus, sine matre opifex cum Patre (forte sine patre) *Redemptor*
Amplus utrisque modis, amplior unde minor.
Sic voluit nasci domuit qui crimina mundi,
Et mortem jussit mortuus ipse mori.

Jam inde ante multos annos pervulgatum erat fama superesse adhuc in pluteis Bibliothecarum S. Hieronymi commentarios in Jobum; id vero servari ferebant in Bibliotheca Marci Meibomii Trajecti Batavorum. Sed vanum hoc esse commentum jam tandem Vallarsius in Tom. III. editionis suæ pag. 823. ostendit evincitque prolatis excerptis ex hoc commentario evulgatis ab Heumanno in Actis Eruditorum Lipsiensium anni 1711. nihil esse aliud commentarium istum, quam celebrem Philippi commentarium in eumdem scripturæ librum sæpe alias evulgatum.

Denique in MS. codice Bibliothecæ Canonicorum Majoris Ecclesiæ Lucensis extare fragmenta duo inedita operum S. Hieronymi vulgo olim creditum est, persuasumque fuit P. Mabillonio, ut ipse memorat in Itiner. Ital. Verum cum olim ad me ea de re scripsisset Cl. Vallarsius morem illi gesturus, codicem ipsum consului, ac reperi fragmenta illa nullum ferre authoris nomen, reipsa vero excerpta esse operis Etymologiarum S. Isidori. Vide commentarium meum in hunc codicem Carolina ætate scriptum inter opuscula P. Calogierà Venetiis excusa Tom. XLV.

P. D. Abbas Joannes Chrysostomus Trombelli antehac parum inter Anecdota veterum PP. Latinorum opuscula Bononiæ an. 1751. vulgata ex veteri MS.

MS. cod. protulit *quæstiones in Habacuc prophetam* breves, quæ in eodem codice præferebant nomen Hieronymi; vix tamen idem vir doctus reputat posse, & deberi Hieronymo Stridonensi tribui. Quod etsi admitto, non erat tamen, cur ejus commemoratio hic præteriretur. Ibidem etiam ex codice MS. datur (apocryphus utique) sermo S. Hieronymi in die Dominica Paschæ. Incipit: *in omni quidem psalterio*.

Hieronymus Vallis sive *de Vallibus*, *Vallensis*, Eques, Medicus & Poeta eximius Patavinus ad Petrum Donatum, Episcopum Patavinum scripsit *Jesuidem* sive poema heroicum de passione Jesu Christi, quod incipit: *Maxime Cælicolum supera qui celsus in aula*: Prodiit Vien. 1510. 4. Lip. 1509. 1512. 1516. 1517. 4. Antvv. 1559. 12. cum Dominici Mancini poematis, edente Theod. Pulmanno: atque sine nomine auctoris cura Wolfgangi Lazii, Basil. 1552. fol. ante vitas Apostolorum tributas Abdiæ Babylonico. Alia etiam scripsit poemata, quæ MSta habuit Laur. Pignorius teste Tomasino pag. 86. MSS. Patavin. atque ipse ait *gesta Patrum* se *cantasse*, fecisseque *vivere perpetua posteritate viros*. Quanquam vero An. 1494. adhuc vixisse tradit Trithemius. c. 953. tamen verius est, quod notat Vossius, diem obiisse An. 1443. Vide Epistolam Christiani Daumii ad Nicolaum Heinsium Tom. V. sylloges Burmannianæ p. 249. 250. Diarium eruditorum Italiæ Tom. X. pag. 487. seq. & Tom. XI. pag. 299. ubi memorant & hujus Hieronymi *Orationem* MS. in Biblioth. Ambrosiana, quam habuit ad Serenissimum novum Ducem creatum, D. Pasqualem Maripetro.

Magister *Hieronymus de Werdea*, Sveviæ oppido, ante Monasticum Institutum *Joannes*, inde ab Anno 1463. Prior Monseensis seu Lunælacensis in Austria, Ord. Bened. Scripsit tractatum *de profectu religiosorum* per capita XV. quem edidit Bernardus Pez Tom. 2. Bibliothecæ Asceticæ p. 173. 226. Ratisbonæ 1723. 8. Idem in præfatione docet hunc Hieronymum reliquisse *in solo Monasterio Monseensi sex supra viginti volumina, sua veneranda manu exarata, in quæ partim proprii ingenii, partim lectiora aliorum monumenta litteraria intulit*. *Accuratam singulorum voluminum recensionem instituit Adm. Reverendus, ac singulari eruditione præditus D. P. Honorius Kholbalter, Benedictinus Lunælacensis, nunc in Monasterio Mellicensi contubernalis noster, in peculiari Opere, cui titulus*: Poma Septembris, hoc est: Acta litteraria Venerabilis Magistri Hieronymi de Werdea, Prioris Lunælacensis, qui floruit in Lunæ lacu ab Anno Domini 1451. usque ad A. 1475. quo obiit. *Ex his actis suo tempore* in Bibliotheca Benedictina *omnia diligenter seligam, quæ ad amplius demonstrandam Hieronymi eruditionem, & ad historiam ejus Operum aliquid facere videbuntur*.

Ranulphus sive *Radulphus* (*Higdenus*, Hygeden, Hickeden) Monachus *Chestrensis* sive *Cestrensis* Ord. Benedict. scripsit *Polychronici* libros septem, juxta numerum ætatum Mundi & dierum quibus Mundus creatus est, ab Origine rerum usque ad Annum Christi 1357. quibus nonnulli Codices addunt continuationem usque ad Annum 1377. cum auctor jam in senectute bona obiisset An. 1363. Primo libro descriptio Orbis continetur, quam *Mappam Mundi* Baleus, Pitseus & Vossius pag. 442. appellant. Primos sex libros usque ad Annum 1065. atque ad Conquestum Gvilelmi, & Haraldi mortem primus Latine vulgavit Thomas Galeus in Historiæ Britannicæ, Saxonicæ, Anglo-Danicæ scriptoribus XV. Lond. 1691. fol. Tom. 1. p. 179. 287. professus ea se dare *quæ de rebus Britannicis & Hibernicis* Higdenus annotavit, exterarum vero gentium quas itidem Higdenus attigerit res gestas, & cætera post Annum 1065. sine fraude Lectoris omisisse. Auctoribus usus est Plinio, Solino, Eutropio, Isidoro, præcipue vero *Giraldo Cambrensi*, *Alfrido*, *Wilihelmo* Mal-

esburiensi, de Pontificibus Bri-
:, quem interdum corrigit, *Gau-*
, *Mariano* Scoto, *Henrico* Hun-
nensi, ex quo versus etiam in
ii Regis laudem affert ad Annum
& in laudem Elfledæ ad Annum
& in Regem Edgarum ad Annum
Litera *R.* sive *Ra. R..n. Rad.*
o occurrit, illa signat quæ au-
pse addidit, etiam versus quan-
ut pag. 187. seqq. ne dicam de
ersibus nescio cujus metricis pag.
oo. De Codicibus in Gallia atque
a MStis consulendus Oudinus Tom.
;. 1027. De Anglica versione H.
ionus ad Caveum. Cætera Hig-
cripta sunt *Ars componendi Ser-*
MS. in Bodlejana: *Speculum cu-*
n MS. in Bibliotheca Collegii Ba-
is, Oxonii. His Balens VI. 12. &
s pag. 517. addunt: Expositionem
Jobum, *in Cantica Canticorum*,
ctiones Theologiæ, *Determinationes*
ompendio: *Sermones* per annum,
ogicon Grammatices & librum *in*
n Calendarii. Quod vero *ex Gvi-*
Stephanide scripsisse ab iisdem tra-
, ad ea pertinet quæ in Polychro-
scripsit de Thoma Becketo, Ar-
scopo Cantuariensi, quem inter-
n constat An. 1170.
ginus, infra, *Hyginus*.
Julius Hilarianus, Cæsario & At-
Coss. hoc est A. C. 397. scripsit *de*
li circulo sive *expositum de die Pa-*
& Mensis non cum Judæis, sed
ominica primi ab æquinoctio men-
naris, celebrando, quod ex Bi-
eca Regia Taurinensi Rev. D.
ophorus Matthæus Pfaffius nun-
Præfectus Taurinensis Biblioth.
Oudino Tom. 1. pag. 891. tradi
, sed a multis jam annis Cancel-
celebratissimus Tubingensis edi-
g. 215. 246. ad calcem epitomes
itionum Divinarum *Lactantii* ad
lium fratrem: & *Anonymi histo-*
brevem de hæresi Manichæorum pag.
114. Paris. 1712. 8. Hic Hilaria-
sicut etiam in Codice Cæsareo a-
pud Lambecium Tom. 2. pag. 853. appellatur, non diversus est a *Q. Julio Hilarione*, cujus *libellus Chronologicus de duratione Mundi* sive *de cursu temporum* a Petro Pithœo servatus recensitusque est ex Codice Rudolphi Presbyteri scripto An. 1360. editus primum in appendice ad Bibliothecam Patrum Parif. An. 1579. unde Margarinus de la Bigne in subsecutis editionibus negat se eum, natum in hac Bibliotheca, idque Pithœi beneficio voluisse omittere, vel quod non levius, mille annis antiquiorem de ponte dejicere. Repetitus inde non modo in cæteris Parisiensibus Biblioth. Patrum editionibus, sed in Coloniensi quoque Tom. V. & in Lugdunensi Tom. VI. pag. 373. 376. inter Sulpicium Severum, Paulumque Orosium. Testatur Hilarion pag. 374. *de die sacratissimo Paschæ* jam libellum se præmisisse, ac mox iterum *libellum* suum *Paschalem* allegat. Tempus autem quo scripsit pag. 376. similiter definit *Consulatum Cæsarii & Attici* quos jam dixi Consulatum gessisse A. C. 397. Chiliasmo sub finem hujus scripti Hilarionem suffragari, jam a multis annotatum memini. * Ad hunc Q. Julium Hilarianum scriptum credo opusculum *de ratione Paschatis* auctore *A-griustia cive municipii Timidensium Regiorum* in provincia proconsulari Africæ. Lucubrationis hujus & authoris meminit vetustissimus quidam scriptor opusculi Paschalis adhuc inediti, quem mihi ex Bibliotheca Canonicorum Majoris Ecclesiæ Lucensis descripsi suo tempore evulgandum. Vide commentariolum meum de codice tempore Caroli Magni scripto §. XV. in tom. XLV. opusculorum P. Calogierà.

Hilarion Græcus Monachus Congregationis S. Justinæ apud Veronenses circa Annum 1460. ac deinceps, præter ea quæ Græce composuit, de quibus volum. X. Bibliothecæ Græcæ pag. 424. etiam Latine nonnulla scripsit, ut *paraphrasin Rhetoricæ Hermogenis*, Venet. apud Aldi hæredes 1523. & Friburgi

Brisgoiæ 1541. 8. Argentorat. 1568. 8. Rhetoricæ Hermogenianæ *compendium sive dispendium potius* vocat Vossius de Rhetorices natura cap. 3. Ejusdem est Latina *versio* sive *epitome Dialecticæ Joannis Damasceni*, quæ exstat in antiquioribus Joannis Damasceni editionibus. Nec non versio Latina διδασκαλιῶν sive Doctrinarum Dorothei Ascetæ, quam Oliverio Caraffæ civi & Archiepiscopo Neapolitano, Cardinali recenter (A. 1464.) facto dedicavit. De editionibus dixi T. X. Biblioth. Græcæ p. 163. De appendice ad Jacobum de Voragine & aliis vitis Sanctorum S. Simeonis, S. Georgii &c. Vide sis Vossium lib. 3. de Historicis Latinis pag. 814. ex quo Oudinus T. 3. pag. 2704. * Hilariones duos in unum miscet, & confundit non Fabricius tantummodo, sed & Oudinus, Vossius, cæterique omnes, qui de historia literaria scripserunt: egregie vero utrumque distinguit P. Armellini in sua Bibliotheca Benedictino-Cassinensi p. 1. p. 223. Igitur Hilarion, qui appendicem ad Jacobum de Voragine, tum & vitam S. Simeonis Monachi, translationem S. Georgii martyris scripsit, alius erat plane ab Hilarione a Verona, ex quo paraphrasis in Rhetoricam Hermogenis, aliæque e Græco translationes datæ sunt. Prior ille e domo Lanteria Mediolani natus professus est ibidem in Cœnobio Ord. S. Benedicti monasterii SS. Petri, & Pauli, & Abbatiam ejusdem obtinuit. Præter illa, quæ superius indicavi, scripsit etiam *de translatione brachii S. Georgii martyris*, *de conceptione gloriosæ virginis*, *de visitatione ejusdem*, *de solemnitate S. Mariæ ad Nives*, *de corona aurea stellarum duodecim eidem virgini pangenda quotidie*, *de floribus excerptis ex opusculis S. Bernardi Abbatis*, *de laudibus B. M. V.* quæ postrema quatuor simul juncta prodierunt Mediolani An. 1494. Denique typis Parmensibus An. 1504. in 4. prodiit ejus *Paradisus deliciosus in apparitione Domini*, quem librum authorem hunc Hilarionem ferr notatione MS. Codici eidem ac statur P. Armellini ibidem. Ob tuæ An. 1521.

Hilarion Danichius, junior quam ut hoc loco referri a me fuit enim Vicarius Carthusiæ censis in Austria ab Anno 160 1609. Prior atque Visitator P Alemanniæ, Lutheranis nostris æquus: Hujus *Saulem & Davi* tractatum *de bonis & malis* vulgavit Bernardus Pez Tom. thecæ asceticæ p. 207. 344. illi junxit *Sermones capitulares* XXV 525. & *Tirocinium spirituale* p 537. Ratisbonæ 1723. 8.

S. Hilarius ex Asceta Lirin scopus An. 429. *Arelatensis*, o 449. Cujus vita sive a *Rovenni* fore ut visum Petro Saxio (*a*) *Honorato* Massiliensi, sive ab synchrono scripta exstat apud ad V. Maji & in Vincentii Chronologia Sanctorum Lirin & cum Henschenii notis in A ctorum Maji Tom. 2. pag. 25. bus jungendus Tillemontius T. moriar. & Paschasius Quesnellu nem Magnum, præcipue diss. post Franciscum Bivarium n Chronicon M. Maximi ad Ann pag. 169. sq. causam Hilarii agit, atque illum Celidonii le judicem, jure Metropolitani fu dit, *Vitam* vero *S. Romani* Al qua Vesontionis metropolis P dicitur Celidonius, apud Joan cobum Chifletium in Vesontio 2. pag. 99. interpolatam esse a ctoritatis exiguæ. Semipelagiani que maculam ab Hilario abster ter Quesnellum pag. 540. sq. T tius Tom. 15. pag. 62. seq. & Neusserus in prodromo & in A ctorum T. II. Maji p. 34. seq

Scripta ejus hæc exstant.

De Vita S. Honorati prædece Episcopatu sui *Sermo* quem lau

(*a*) Pag. 57. seq. Pontificii Arelatensis.

(*b*) Vide Acta Sanctorum Tom. 7. Maji p. 59

ap. *69*. Isidorus cap. 16. Hono-
ustod. III. 18. Trithemius cap.
idit Gilbertus Genebrandus,
578. 8. Vincentius Barralis in
gia Sanctorum sacræ Insulæ
, Lugd. 1613. 4. Surius 16.
& Bollandus in Actis Sancto-
2. Januar. pag. 17. 24. Confer
quæ de Honorato Tillemon-
12. memoriar. p. 464. sq.
raculo S. Genesii, Martyris A-
, *narratio*, atque de eodem *ser-*
qui sub Eusebii Emeseni Epi-
mine lucem viderunt, exstant
rium ad Augusti XXV. quan-
aschasius Quesnellus narratio-
m putabat abhorrere ab Hila-
dia & potius redolere stylum
Massiliensis, de quo Genna-
9.
liothecis Patrum, ut Colonien-
V. parte 2. & Lugdunensi T.
1229. seq. sub titulo Opusculo-
jus Hilarii neutiquam quæ ex-
nia, sed tantummodo hæc tria
ur, in Hilarii Pictaviensis edi-
ab Anno 1544. etiam obvia:
la ad Eucherium quem Papam,
Episcopum (Lugdunensem) ap-
t.
stola ad Augustinum, quæ po-
Hilarii Syracusani, de quo in-

men heroicum *de Geneseos hi-*
que ad Diluvium, ad Leonem
opum Rom. sæpius editum &
Christianis Georgii Fabricii,
Hilarii Pictaviensis opera, &
a cum notis Joannis Weitzii.
1625. 8.
magis certum est, Hilarii hu-
armen de Providentia, quod in-
esperi opera legitur, atque Hi-
nuitur ab eminentissimo Nori-
quam *Victorini Carmen de fra-*
laccabæis, quod ad Hilarium
refert Barthius III. 23. Ad-
t Joannes a Sacro Bosco in Bi-
Floriacensi Tom. 2. pag. 198.

Homilias quasdam ex iis quæ suo nomine *Eusebii* Gallicani feruntur, Hilarium Arelatensem agnoscere autorem, jam notavi supra T. 2. p. 127. atque homilias pæne infinitas illi tribuit Trithemius c. 149. & absque personarum acceptione omnibus castigatum opus prædicationis ingessisse scribit Honorius Augustod. II. 68. ex Gennadii cap. 69.

Doleo nondum ad nos allata esse Vincentii Lirinensis & Hilarii Arelatensis Opera ad Codices MStos, editionesque præstantiores recognita & notis atque observationibus illustrata a D. Joanne Salinas, Neapolitano. Rom. 1731. 8.

De Hilarii Arelatensis eloquentia & scriptis hoc juvat apponere testimonium Honorati Massiliensis in ejus vita c. 2. pag. 29. *Temporalis vero ejus prædicatio, quantum flumen eloquentiæ habuerit, quas sententiarum gemmas sculpserit, aurum supernorum sensuum repererit, argentum splendentis eloquii abundaverit, descriptionum varias picturas & rhetoricos colores expresserit, ferreum spiritalis gladii acumen in truncandis hæreticorum venenatis erroribus exeruerit, non dicam disserere, sed ne cogitare me posse protestor. Sedilibus præparatis in jejunio ab hora diei septima usque in ejus decimam, epulis plebem spiritalibus saginabat, pascendo esurire cogebat, esurientes nequaquam pascere desistebat. Nescio utrum satietas plus famem fidelium provocaret, an edendo plebem magis coegerit esurire, implens illud Sapientiæ dictum* (Sirach. XXIV. 25.) qui edunt me, adhuc esurient, & qui biberint me, adhuc sitient. *Si peritorum turba defuisset, simplici sermone rusticorum corda nutriebat: at ubi instructos supervenisse vidisset sermoni, vultu pariter in quadam gratia insolita excitabatur, se ipso celsior apparebat, ut ejusdem præclari auctores temporis, qui suis scriptis meriti summi claruere, Silvius, Eusebius, Domnulus admiratione succensi in hac verba proruperint:* non doctrinam, non eloquentiam, sed nescio quid supra homines consecutum. *Quid plura di-*

: Tillemontium Tom. XV. memoriar. pag. 92.

dicam? nisi dicendi pausa desuper eidem advenisset, sermonem finire non potuit, tanta gratia exundante, & miraculo & stupore crescente, ut peritissimis tunc auctoribus despectum seculi ejus inferret oratio, in tantum ut Livius temporis illius Poeta & auctor insignis publice proclamaret, si Augustinus post te, Hilari, fuisset, judicaretur inferior. *Et licet gratia ejus ex his operibus, quæ eodem dicendi impetu concepit, genuit, ornavit, protulit, possit absque hæsitatione dignosci, præ cæteris tamen eam commendant* Vita *sancti Antistitis* Honorati, Homiliæ *in totius anni festivitatibus expeditæ*, Symboli expositio (*b*) *etiam ambienda*, Epistolarum *vero tantus numerus*, Versus *etiam, fontis ardentis*.

S. Hilarius Pictaviensis in Aquitania Galliæ Episcopus, jam ut videtur ante An. 355. ad 368. usque, quo diem obiit supremum. Adversarius strenuus Arianorum & constans, atque Hieronymo judice *eloquentiæ Latinæ Rhodanus*. De ejus vita & laudibus juvabit consulere quæ Petrus Coustant luculentæ suæ sancti hujus Doctoris editioni præmisit, & quæ Bollandus in Actis Sanctorum Tom. 1. Januarii 13. pag. 782. seq. tum Tillemontius tomo memoriarum septimo, Oudinus Tom. 1. pag. 426. seqq. atque eruditi auctores Benedictini Historiæ litterariæ Galliarum, Gallica lingua nuper edi cœptæ Parisiis T. 1. parte 2. pag. 139. sqq. Ne plura addam facit quod & editiones S. Hilarii referre me memini in Bibliotheca Latina lib. IV. cap. 3. & scripta sancti Doctoris recensere eo ordine, quo in laudato Petri Coustant Hilario Paris. 1693. fol. exhibentur. * Rebus S. Hilarii Pictaviensis addere juvat id quod nec in Fabricio, nec in alio quocunque, qui opera S. hujus doctoris recensuerit, huc usque adnotatum legitur. In codice 1025. latino Bibliothecæ Universitatis Taurinensis legitur historia de rebus gestis a S. Hilario hoc titulo: *Prologus de rebus gestis S. Hilarii Pictaviensis*. Incipit: *Beatissimi Hilarii Confessoris vita*. Tum sequitur rerum gestarum narratio incipiens: *Beatus Hilarius Pictavorum urbis Episcopus &c.*

Non est, cur hic prætercam novam operum S. Hilarii editionem egregiam a Cl. Scipione Maffejo adornatam excusamque Veronæ anno 1730. duplici in fol. volumine, in qua tamen præter novam recensionem operum S. Hilarii ad MS. codicem Veronensem, quoad tractatum in psalmos, & de Trinitate exactam, nulla plane nova, & aliunde non edita reperies. Sunt tamen ibi tractatus in octo psalmos plus nimis multo ab editis discreti, nam & multo breviores sunt editis, & interdum ab illis discrepant.

Non ante multos annos P. D. Jo. Chrysostomus Trombellus Abbas S. Mariæ, de Reno canonicus Regul. Congregationis Renanæ epistolam quamdam anonymam Paræneticam ex codice quodam MS. vulgavit, eamdemque, scripta longiuscula præfatione, S. Hilario Pictaviensi vindicare conatus est, quod evincisse sibi censuit, tum quod scriptoris sit sæculi Arianæi; quod scripturæ testimonia non quidem ex versione Hieronymi, sed ex Itala, ut ipse Trombellus sibi persuadet, repetat; quod denique Hilarii stylum cæteramque scribendi rationem illi familiarem præferat. Nihil modo occurrit, quod oggeram viro Cl. mihique veteri amicitia conjuncto; vellem tamen assignasse illum rationem, cur Scripturæ versione utatur diversa ab ea, quam Hilarius in reliquis operibus adhibeat. Unum alterumve discriminis hujus exemplum depromam. S. Hilarius in psalm. 54. illud Matthæi VI. 33. ita profert: *quærite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & omnia præstabuntur vobis*. Author vero epistolæ §. 12. pag. 47. hæc verba sic exhibet: *primum quærite regnum Dei, & hæc omnia apponentur vobis*. In fragmento apud S. Hilarium sic legitur illud 1. Cor. XIII. 13. *manet autem fides, spes,*

(*a*) Adde Tillemontium Tom. XV. p. 91.

spes, *charitas*; in epistola §. 21. pag. 51. *Manent autem tria hæc fides*, *spes*, *dilectio*. De Trinitate lib. X. *Deus filium suum misit in similitudinem carnis peccati*, *&* *de peccato condemnaret peccatum*. Auctor epistolæ §. 22. *Misit unicum Filium suum in similitudine carnis peccati*, *ut de peccato condemnaret peccatum*.

Hilarius Petri *Abælardi* discipulus cujus *elegiæ* inter illius Opera p. 243.

Hilarius Archiepiscopus *Narbonensis* circa Annum Christi 422. ad quem Epistola Zosimi Papæ exstat & altera S. Bonifacii Papæ qua Capitulum Nicæni Concilii de privilegiis singularum provinciarum illi exposuit, laudata ab Hincmaro Rhemensi Tom. 2. Opp. pag. 157. Vide Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Christ. p. 365.

Hilarius Gallus qui cum Prospero sensit & ad Augustinum, ejus addictissimus sententiæ, scripsit laicus, quem & Prosperum Augustinus de prædestinat. Sanctorum & Celestinus Papa (non ante Annum 430.) filios appellat, unde *Prosperianus* a viris doctis appellatur, & ab Arelatensi non minus quam Syracusano diversus creditur. Ejus Epistola ad Augustinum circa Annum 429. data post Prosperi Epistolam legitur inter Augustinianas CCXXVI. in edit. Benedictinor. (ß in prioribus editionibus) ante librum de prædestinatione Sanctorum ad Prosperum & Hilarium, atque in limine operum S. Prosperi edit. Benedictin. Parif. 1711. fol. pag. 14. etiam in Georgii Cassandri Operibus p. 645.

Hilarius Sardus, infra, *Hilarus* Papa.

Hilarius Diaconus *Romanus* ex forti Arianorum adversario circa Annum 355. Luciferianus, auctor habetur *commentariorum in S. Pauli Epistolas* qui inter S. Ambrosii opera toties viderunt lucem, & quorum auctor rectore domus Dei sive Ecclesiæ Damaso, hoc est non ante Annum Christi 366. se scripsisse testatur in 1. Timoth. III. 15. Fundus hujus sententiæ S. Augustinus qui verba ex hisce Commentariis ad V. ad Rom. laudans IV. 4. contra duas Epistolas Pelagianorum, *sanctum Hilarium* appellat auctorem. Incredibile aliis, sanctum appellatum ab Augustino, qui Hieronymo adversus Luciferianos Deucalion Orbis, & qui Pelagianarum & Semipelagianarum sententianarum arguitur a Cornelio Jansenio VII. 4. de hæresi Pelagiana T. 1. pag. 165. 166. ne dicam Commentarium in Epist. ad Hebræos ex Chrysostomo excerptum videri, ut Caveus annotavit. Similiter huic Hilario a Natali Alex. aliisque Viris doctis adscriptæ sunt *Quæstiones Veteris & Novi Test.* quæ ad calcem tomi tertii Opp. S. Augustini edit. Benedictin. in aliis tomo quarto leguntur. Vehementer contra hanc sententiam pugnat Oudinus, qui variorum scriptorum & longe recentioris ætatis nec ante Seculum septimum factas harum quæstionum sylloges disputat T. 1. pag. 485. seqq. cui si placet adde Tillemontium T. 7. memoriar. pag. 768. seq. edit. Parif. De alio Hilario, Diacono Romano & A. 314. *Vesontionensi* Episcopo credet qui volet traditis a Joanne Jacobo Chiffletio in Vesontionis parte 2. p. 34. sq.

Hilarius Syracusanus, cujus Epistola ad Augustinum circa An. 415. data præcedit Epistolam Augustini CLVII. (vet. edit. LXXXIX.) qua eum dilectissimum filium appellat, & respondet ad varias quæstiones de Pelagianis controversiis. Lectam hanc Epistolam ab S. Hieronymo 3. adversus Pelagianos, & Orosio in Apologetico, Benedictini T. 2. p. 411. edit. Amst. pulchre annotavere. Hunc Hilarium a Prosperiano distinguendum docet Norisius II. 2. hist. Pelag. Oudinus quem si placet vide T. 1. p. 1222. seq.

Hilarius Tolosanus Episcopus & Confessor incertæ ætatis de quo Acta Sanctorum T. V. Maji 21. p. 11.

Hilarius Monachus *Veromensis*, supra, *Hilarion*.

Hi-

Hilarius Viennensis, in Flacii Catalogo testium veritatis atque alibi, non diversus ab *Hilario Arelatensi*, de quo supra.

S. Hilarus Calaritanus ex Sardinia, post Leonem I. *Papa* Romanus ab An. 461. 12. Novembr. ad Annum 467. Septemb. 10. M. de quo Tillemontius Tom. 16. memoriar. p. 35. seq. Tarraconensium Episcoporum ad Hilarum & Hilari Papæ *ad Ascanium Tarraconensem Epistolæ duæ*, cum Actis Concilii Romani in Aguirrii Conciliis Hispan. Tom. 2. p. 225. & in Christiani Lupi Epistolis Patrum ad Concilium Ephesinum cap. 227. p. 471. seqq. & in tomis Conciliorum Tom. 2. Harduin. p. 787. ubi etiam p. 791. *tertia ad Leontium Arelatensem*, *Veranum*, *& Victurum Episcopos* ex collectionibus Dionysii & Isidori. Leontii Epistolam ad Hilarum edidit Dacherius T. V. spicilegii pag. 578. (editionis novæ T. 3. pag. 302.) Epistola *ad Pulcheriam Augustam* scripta ab Hilaro adhuc Diacono Romano exstat in Actis Synodi Chalcedonensis Tom. 2. Concil. Harduin. p. 34. Græcam versionem veterem dedit Cotelerius Tom. 1. monument. pag. 60. Epistola *ad Victorium Aquitanum*, quam Victorii Canoni Paschali Ægidius Bucherius præfixit, scripta est ab Hilaro urbis Romæ Archidiacono. Cæteræ *Epistolæ octo* ab Episcopo scriptæ leguntur in tomis Conciliorum Binii, Regia, Labbei, Coleti, etiam apud Baronium obviæ, ab Harduino omissæ sunt, sicut & *Decreta duo* ex Gratiano de consecr. dist. 2. *ubi pars est corporis* & ex Codice sexdecim librorum. Ludovicus Jacobus p. 108. Biblioth. Pontificiæ tradit Hilari hujus acta & Epistolas aliquot prodiisse studio Gerardi Vossii. Sed inter ea hæc referuntur a Valerio Andrea p. 286. Biblioth. Belgicæ, quæ morte præventus Vossius ex[…] non potuit.

Hilasius Poeta Scholasticus, cuj[…] sus & carmina varia leguntur, epigrammata & poematia vetera a Petro Pithœo. Videas ibi passim in iisdem argumentis poetico i[…] ornandis certare cum versificat[…] non dissimilibus undecim, *Asclep[…]* *Asmeno*, *Basilio*, *Euphorbo*, *Eust[…]* *Juliano*, *Maximiano*, *Palladio*, *[…]pejano*, *Vitali*, *Vomanoque*. Si [Maxi]mianus iste fuerit idem, cujus E[…] sub Cornelii Galli nomine edita [ha]bemus, de ætate Hilasii constiter[…] cunque.

Hilda Horesvvitha, Edvvini Nordamhumbrorum neptis, Abb[…] in Herutheu sive Insula Cervi, q[…] Monasterio quod deinde ordinav[…] Streaneshalch, cœnobitas suos in […] rum litterarum lectione & medit[…] ita exerceri fecit, ut inde prod[…] eruditi Sacerdotes multi, & teste […] IV. 23. Hist. quinque Episcopi […] laris meriti ac sanctitatis. Diem […] An. C. 680. Circa Paschæ celeb[…] nem sensit cum Scotis Quartade[ci]nis, quum in Conventu Pharens[…] 664. in monasterio Streaneshalche[…] illa re disceptaretur: & capitum […] suram ad religionis decus parum […] esse necessariam Vide Speclmanni [Con]cilia Angliæ T. 1. pag. 146. ex […] III. 25. Baleum Centur. I. cap. […] Pitseum pag. 111. seq. qui ambo Hildæ tribuunt *Meditationum pia[rum li]brum*, *Epistolas* ad viros eruditos, [Chri]stianam energiam redolentes, & [li]*pro veterum rituum observatione*, […] an cujusquam usurpata oculis.

Hildebertus, Ivoni (*a*) *Aldeb[ertus]* aliis *Ildebertus*, *Hydalbertus*, *Gil[…]tus*, *Idebertus*, *Childebertus* de La[…] nensi vico, ex Monacho Cluni[…]

(*a*) Epist. 277. quanquam enim de alio Ivonem loqui putant Iuretus, Caveus, Oudinus, tamen verisimilior sententia Baronii, Sirmondi atque aliorum, qui non dubitant Hildebertum notari, confer Bælii Lexicon in *Hildebert*, & quæ pro fide illius Epistolæ labefactanda Antoniu[s Le] gendre in Hildeberti Vita p. XIX. De scr[iptis &] varia nominis Hildeberti vide Joannem Pi[…] notis ad Anselmi Cantuariensis Epist. 53.

conus & poſt quinque annos E-
1097. *Cenomanenſis* atque inde
. (*a*) *Turonenſis* Archiepiſco-
anctus A. 1139. Multa ſcripſit
ſa quam verſu, quorum edi-
promiſerat *Stephanus Baluzius*
ie ad Lupum Ferrarienſem, at-
piſtola An. 1680. data ad Fride-
ienedictum Carpzovium (*b*)
των teſtatus eſt ſe elegantis ſcri-
iera contuliſſe cum multis an-
xemplaribus & pleraque ſe ha-
ic necdum edita, & notas in
aparaſſe hiſtoricas. Interim *D.*
Beaugendre Presbyter & Mo-
Ord. Bened. e Congregatione S.
em feliciter eſt executus atque
Hildeberti præclaram editio-
rnavit, in qua & a *Jacobo Hom-*
ſupplemento Patrum publicata
e ſe, & a D. Baluzio conceſſa
, & ex *D. Philippi Loyautè*
qui & ipſe Hildeberti Epiſto-
randas in ſe ſuſceperat, acce-
nulla in uſum vertiſſe ſe pro-
Prodiit Beaugendrii Hildeber-
& vita ejus & notæ & *Mar-*
lonenſis opuſcula addita ſunt,
708. fol. (*c*) Quæ ſingula in
ineantur retuli in Bibliotheca
V. 2. Separatim vel ſparſim e-
Caveo & diligentius ab Oudi-
ſentur, ubi etiam de pluribus
s MSS. Tom. 2. p. 995. ſeq.
Zoſimæ Monachi & *Vitam S.*
Ægyptiacæ verſibus ſcriptam Leo-
laudatam Henrico Gandaven-
offerunt Acta SS. T. I. April.
3. 90. *Vita S. Hugonis* Abbatis
nſis, proſario ſermone, in iiſ-
is Tom. 3. April. 29. p. 634.
i notis Henſchenii, & ſine il-
ndreæ du Cheſne Bibliotheca
. *III.*

Cluniacenſi p. 413. 438. Apud Albericum in Chronico ad Annum 1115. p. 226. Hildebertus celebratur *Berengarii Turonenſis diſcipulus, verſificator & dictator egregius, ut apparet ex non paucis quæ fecit.* Epitaphium (*d*) *quoque ejuſdem* Berengarii *ſcripſit magnifice in verſibus quinquaginta duobus, ſed in eis laudum modum exceſſit, qui etiam* Canonem (*e*) *metrice expoſuit. Deinde de urbe Roma diſtichon compoſuit:*

Urbs felix, ſi vel Dominis urbs illa careret,
Vel Dominis eſſet turpe carere fide.

Verſus *de ſeptem actibus animæ* in editione Beaugendriana p. 954. obvii, leguntur etiam apud Vincentium Bellovacenſem XXIII. 56. ſpeculi naturalis. *Epitaphium Gvilelmi de Ros*, Fiſcannenſis Abbatis ſervavit Ordericus Vitalis prodiditque ad Annum 1107. libro XI. pag. 832. *Sermones* quoſdam Hildeberti exhibet Combefiſius in Bibliotheca Concionatoria. Ex *Epiſtolis* nonnullas Eduardus Brovvn in appendice ad Orthuini Gratii faſciculum rerum expetendarum fugiendarumque. Lond. 190. fol. *Martyrium S. Agnetis Virginis*, carmine elegiaco, Barthius a Roſvveido acceptum edidit XXXI. 13. Adverſar. Petrus Blæſenſis Epiſt. 101. narrat ſe adoleſcentulum a Magiſtro ſuo juſſum Hildeberti *Epiſtolas* pleraſque ob ſtyli elegantiam & ſuavem urbanitatem memoria firmaſſe & cordetenus reddidiſſe. *Tres* Hildeberti *chartas* antea ineditas produxit laudatus Baluzius in tomo ſeptimo Miſcellaneorum An. 1715. in lucem dato p. 202. 203. 209. Carmen elegiacum *de creatione Mundi & operibus ſex dierum*, ex Codice Lipſienſi publicatum eſt a Polycarpo Leyſero in hiſtoria poetarum

 me-

marthani Galliæ Chriſtianæ Tom. 1.
Tom. 2. pag. 516.
lariſſ. Schelhornii amœnitatibus litera-
VIII. pag. 627.
i Erud. 1708. pag. 472. Oudinus Tom.
. ſeq.
urrit in editione Beaugendrii pag. 1323.
ni Malmesbur. libr. 3. hiſt. Angl. pag.

1. 13. & apud Baronium ad Annum 1088. n. 16. alioſque.

(*e*) Henr. Gandavenſis cap. 8. *Expoſuit etiam metrice totum Miſſæ ordinem*. Hoc eſt carmen quod toties editum aiias, (etiam a me ſub falſo quod MStus meus Codex mihi ſupponebat *Mauricii* Senonenſis nomine vulgatum) exhibet Beaugendre p. 1135.

medii ævi p. 391. 398. atque aliud *de excidio Trojæ* p. 398. 408. Prius illud ex editione Leyseriana occurrit etiam in Diario Theologico, *Fortgesetzte Sammlung von Alten-und Neuen Theologischen Sachen*. An. 1723. pag. 19. 27. Varias Lectiones Codicis Lipsiensis in Carmine Hildeberti *de suo exilio*, sive *de instabilitate fortunæ* offert idem Leyserus p. 389. ubi & de aliis ejus carminibus plura, quæ III. 15. Epist. Hildebertus *ingenioli sui filias* appellat. Desiderantur adhuc Hildeberti *Historia miraculorum Exoniensis Ecclesiæ*, cujus ipse meminit lib. 3. Epist. 3. ad Clarembaldum, *Statuta Synodalia pro diœcesi Cenomanensi* de quibus vide Beaugendrii præf. p. XIV. Liber *de virginitate servanda* quem ante annos triginta composuisse se scribit II. 45. Epist. ad eumque respicit sermone 3. p. 677. De *excerptionibus Decretorum* quas in unum Volumen ordinare se instituisse ait lib. 2. Epist. 27. pag. 124. vide infra, in *Ivone*. Alienum non modo fuisse Hildebertum a Berengarii sententia, sed & primum *transsubstantiationis* sive *transsubstantiandi* usum fuisse vocabulo ante Petrum Blesensem, Stephanum Augustodunensem aliosque notat Beaugendrius p. 531. & 719. *Transsubstantialiter* illam fieri, quam Petrus de Riga in Aurora vocat *transsumtionem*, scripsit Hildegardis Epistola ad Moguntinos. *Tranformationem* in antiquis Missalibus vocari notavit Joannes Mabillonius: quod Græcis μεταποίησις, μεταῤῥύθμισις, ἀλλοίωσις, συναλλοίωσις, μεταβολή, μετασκευή, μεταστοιχείωσις, ac denique μετουσίωσις. Vide supra in *Haimone* pag. 182.

* In editione novissima P. Beaugendre desunt præter cætera quædam ex Epistolis Hildeberti, quas ex Ambrosiano Codice Muratorius vulgavit. Anecdot. T. 3. p. 213. Quædam ajo; nam Epistola tertia ex illis septem quas dedit Muratorius incipiens: *sicut dicit de carissimo Patre filius* eadem est cum Epistola XLVII. libri secundi apud Beaugendre, quamquam melior ibi est, nam deest in illa verbum quod abundat in Ambrosiano. . la altera ibidem data a Muratoı mine Ivonis Carnotensis incipie *benefactori*, legitur inter Hildeb editionis indicatæ p. 184. inscr que Henrico I. Anglorum Regi.

Epistola ad Honorium Pontifi quæ pariter ex Codice Mediolane ta est a Muratorio, ipsa est E XL. libri II. Beaugendriana.] men, cur admoneamus lectore varietate lectionis alicujus mon quæ ex utriusque Epistolæ colle deducitur: nam quo loco Mura legit: *Ad quem suos non poterat a tos deducere, & maxime W. de j fratrem suum cum comite Guerrino se ad causam non posse venire præt* Beaugendre vero in suo Codice n ut arbitror, legit: *ad quem suos cere non poterat advocatos, & n Widonem de Lavalle fratrem suun comite guerram habente se non po causam venire prætendit*. Luxationei dicis Ambrosiani sic sanat Beauş ex suo Codice: *Et quem vel sic gandum speravimus, & in damnu clesiæ cessurum, & in majorem aa nos indignationem nemo est qui du* cum in Muratorio ita hæc expr tur: *Quem vel sic instigandum E speravimus ..... cessurum, & in rem* &c.

Hujus pariter Hildeberti libelluı tricum *de officio seu mysterio Missæ* ı sum in MS. Codice membranace culi XIII. Bibliothecæ Domini Fra Florentini celebris Francisci Mariı rentini nepotis, multisque ab edi screpantem offendi. Versus quin integri in eo leguntur frustra in perquirendi.

Hildebertus, *Hildibertus*, *Hiltib Hiltibraht*, quibusdam etiam teste pare Bruschio *Hildebrandus*, Fr quidem sed neutiquam Ostro Fı rum Dux, verum ex Abbate Fu

Archiepiscopus Moguntinus ab Anno Christi 927. ad 937. Vide Nicolaum Serarium lib. 4. rerum Moguntinarum, & ad eum notas Georgii Christiani Johannis T. 1. p. 424. seq. Præfuit Concilio Erfurtensi An. 932. atque *vitas aliquot Sanctorum* scripsisse a Vossio pag. 344. atque inde a Cangio traditur.

Hildebrandus, supra, p. 91. sq. *Gregorius VII.*

Hildebrandus junior, scriptor Commentariorum in Matthæum, supra, p. 92. seq. Ejusdem ut videtur Magistri Hildebrandi est *libellus de contemplatione*, quem ex MS. Codice Hiemerodensis Monasterii annorum fere quingentorum vulgavit Edmundus Martene T. IX. monumentor. veterum pag. 1237. 1250. Incipit: *Ex lectione Evangelica Matthæi*.

Hildefonsus, *Eldefonsus*, *Ilefonsus*, *Ildefonsus*, *Alfonsus*, *Alonsus*, *Olfus*, *Alifonsus*, *Adifonsus*, ex Agaliensi Monacho & Abbate, Episcopus in Hispania Toletanus ab Anno Christi 659. ad 669. de quo Baronius ad Martyrolog. 23. Jan. & Surius ex Juliani Toletani appendice, Bollandus in Actis Sanctorum Tom. 2. Januar. pag. 535. seqq. ubi etiam Vita a *Cixila* Episcopo ut ferunt ab Anno 752. Toletano (de quo supra T. 1. p. 383.) scripta, cum notis Thomæ Tamajo de Vargas: atque ut Pseudo Luitprandum pag. 334. 449. 479. & 480. & Petrum Salasarem de Mendoza in vita Ildefonsi Hispanice 1618. 4. edita omittam, Nicolaus Antonius in Bibliotheca Veteri Hispana lib. V. cap. 6. pag. 286. seq. ubi etiam de scriptis ejus fuse atque erudite, de quibus hæc annotare juvat, magnam partem illi præterita.

Libellus *de Viris illustribus* XIII. (vel XIV. si caput de *Gregorio I.* addatur, quod in quibusdam Codicibus deest, ut apud Agvirrium) instar appendicis ad *Isidori* Hisp. librum de scriptoribus Ecclesiasticis, inter Isidori opera a Jacobo du Breul edita Colon. 1617. fol. pag. 518. & in Andreæ Scotti Hispania illustrata An. 1603. inque Garsiæ a Loisa Conciliis Hispaniæ, Madrit. 1603. & in Aguirrii T. 3. p. 77. & in Auberti Miræi Biblioth. Ecclesiastica Antvv. 1639. atque Hamb. 1718. fol. una cum appendice *Juliani* Toletani, quam habet etiam Agvirrius pag. 80. & *Felicis* Toletani, id. pag. 81. & *Anonymi* Vita Salvii Abbatis Alveldensis sive Abbaildensis, id. 83. & appendice de XII. Ecclesiasticis scriptoribus, id. p. 84.

Libri duo adnotationum de cognitione Baptismi & de itinere deserti quo pergitur post baptismum in Baluzii Tom. 6. Miscellaneor. p. 5. & 104.

Epistolæ duæ ad *Quiricium* sive *Cyricium*, Episc. Barcilonensem, in Dacherii spicilegio Tom. 1. p. 310. 312. (editionis novæ Tom. 3. p. 315.) præmissa Epistola *Cyricii* qua ei gratias agit pro opere de Virginitate Mariæ, *ex quo hebetescat Jovinianus, dissipetur Helvidius, simulque & incredulus ac mente perfidus decidat Judæus*.

Liber *de illibata Virginitate B. Virginis contra infideles*, editus ab Mich. Alphonso Carranza, Valentiæ 1556. 8. Basil. 1557. 8. Lovan. 1569. 8. per Hieronymum Welæum: nec non ex editione Francisci Fevardentii Parif. 1576. 8. atque inde in Bibliothecis Patrum cum *Juliani* Pomerii præfatione: & Duaci 1625. 4. Præfationem aliam *Gomesani* presbyteri edidit Edmund. Martene T. 1. anecdotor. pag. 78. ut dixi supra p. 74. Libris tribus de Virginitate S. Virginis, Vitam Ildefonsi præmisit *Hermannus* Monachus, de quo supra pag. 214.

In illa Fevardentii editione & in Bibliothecis Patrum, ut edit. Lugd. T. 12. sequuntur: *Liber* contra eos qui disputant de perpetua virginitate S. Mariæ & de ejus parturitione pa. 565. *Sermones XII.* in præcipuis *feriis B. Mariæ*, 1. de parturitione ac purificatione pag. 571. 588. Contra eos qui mendose affirmant Mariam Virginem contra Legem Domini peperisse p. 574. In assumtione B. Virginis sermones se-

& amicos decipiant , & res proprias eis furtive tribuant ; tollent enim res injustas , & male acquisitas , & dicent : Date nobis , & nos orabimus pro vobis , ut aliorum vitia cernantur , & suorum obliviscantur . Heu & res miseras a raptoribus , spoliatoribus , prædonibus , latronibus , usurariis , fœneratoribus , fornicatoribus , adulteris , hæreticis , schismaticis , apostaticis , a militibus linguosis , & luxuriosis , a perjuris mercatoribus , a filiis viduarum , a militibus tyrannis , a principibus contra legem viventibus , & a multis perversis , propter persuasionem diaboli , & dulcedinem peccati , vitam delicatam , brevem , & transitoriam facientia damnationem æternam , omnia erunt eis apta . Populus vero de die in diem durior erit & expertus erit seductiones eorum , & cessabunt dare , & cum cessaverint dare , ibunt circa domos famelici sicut canes rabidi , submissis oculis , contrahentes cervices , ut velut vultures pane satientur , quibus clamabit populus super eos , dicens : Væ vobis filii mæroris , vos mundus seduxit , diabolus infrenavit ora vestra , & corda vestra , sine sapore , mens vestra vaga fuit , oculi vestri delectabantur in vanitatibus , pedes vestri veloces ad currendum in malum , mementote quod eratis non boni æmulatores , pauperes divites , simplices potentes , devoti adulatores , sancti hypocritæ , mendici superbi , petitores effrontes , doctores instabiles , humiles elati , pii duri , dulces calumniatores , pacifici persecutores , amatores mundi , desideratores honoris , venditores indulgentiarum , seminatores discordiarum , Martyres delicati , confessores lucri , ordinatores commodi , suspiratores crapularum , mercatores domorum , ædificatores in altum , & cum altius ascendere non potuistis , tunc cecidistis , sicut Simon Magus , cujus per Orationes Apostolorum , dominus ossa contrivit , & plaga crudeli percussit . Sic ordo vester contritus est , propter seductiones & iniquitates vestras . Ite Doctores perversitatis , scientiam viarum vestrarum scire nolumus .

Vita S. Roberti sive *Ruperti* Confessoris Ducis Bingionum , qui seculo nono fuit , vulgata a Jo. Busæo S. I. Moguntiæ 1602. 4. cum Hincmari & aliorum lucubrationibus , & apud Surium 15. Maji , & cum notis Henschenii T. 3. Act. Sanctor. Maji p. 504.

Vita S. Disibodi Episcopi & Confessoris An. 674. defuncti : scripta A. 1170. apud eundem Surium 8. Julii , & in Actis Sanctorum Tomo 2. Jul. pag. 588.

Expositio Regulæ S. Benedicti ad Congregationem Hunniensis Cœnobii , edita cum aliis Hildegardis scriptis a Justo Blanckvvalt , Presbytero , Colon. 1566. 4. etiam in auctario Biblioth. Patrum Colon. A. 1662. & T. XXIII. Biblioth. Patrum Lugd. p. 590.

Epistolarum Liber ab Hildegardi & ad eam scriptarum .

XXXVIII. Quæstiones cum solutionibus , ad Wibertum Monachum Gemblacensem .

Explicatio Symboli Athanasiani , quæ cum duobus superioribus scriptis & expositione Regulæ S. Benedicti a Blanckvvalto edita Colon. 1566. 4. & in supplemento Bibliothecæ Patrum Coloniensi An. 1622. & in Lugdunensi T. XXIII. pag. 537. 583. 594. Nomina eorum quorum Epistolæ inter Hildegardinas scriptæ occurrunt , hæc sunt:

Adami Abbatis de Ebra p. 553.
Adriani IV. Papæ p. 540.
Alexandri III. Papæ p. 540.
Anastasii Papæ p. 53.
Abbatis S. Anastasii p. 555.
Decani SS. Apostolorum & primi Magistri Scholarum Colon. p. 577.
Arnoldi Coloniensis Archiep. p. 543. 550.
Arnoldi Archiep. Mogunt. p. 541.
Bernardi Claravallensis p. 552.
Abbatis Campidonensis p. 558.
Christiani Archiep. Mogunt. p. 542.
Conradi Imp. p. 551.
Constantiensis Episcopi p. 547.
Cunonis Abbatis S. Dysibodi p. 557.
Abbatis de Eberbach p. 554.
Eberhardi Bamberg. Episcopi p. 545.
Elisabethæ Magistræ in Schoenaugia p. 561.

Abbatissæ in Eloſtat. p. 561.
Proviſioris S. Emmeramni p. 556.
Eugenii III. Papæ p. 537.
Præpoſiti in Fganckenfort, p. 563.
Friderici Imp. p. 551.
Abbatiſſæ S. Glodeſindis p. 560.
Ad Griſcos Monachos (Ciſtercienſes) p. 578. adde Albericum ad Annum 1153. p. 323.
Fratrum in Hagenhe p. 582.
Helengeri Abbatis S. Dyſibodi p. 558.
Henrici Archiep. Mogunt. p. 541.
Henrici de Bevez, Epiſcopi p. 549.
Hertvvigi Bremenſis Archiep. pag. 543.
Hieroſolymitanorum Epiſcopi p. 549.
Abbatis de Hirſaugia p. 556.
Juvavenſis Archiep. p. 544.
Abbatis de Keisheim p. 555.
Leodienſis Epiſcopi p. 547.
Abbatis S. Mariæ p. 557.
Abbatis S. Martini p. 559.
Meffridi Prioris in Eberbach. p. 578.
Ad prælatos Moguntinenſes, propter divina per illos interdicta p. 563.
Abbatis Nuenburgenſium, p. 556.
Petri præpoſiti Trevirorum p. 575.
Philippi Decani Colonienſis p. 572.
Philippi, Comitis Flandriæ p. 552.
Pragenſium Epiſcopi p. 548.
Sacerdotis cujuſdam p. 561.
Spirenſis Epiſcopi p. 546.
Trajectenſium Epiſcopi p. 548.
Trevirorum Archiep. p. 544. 550.
Virdunenſis Epiſcopi p. 547.
Werneri de Kircheim. p. 581.
Wormatienſis Epiſcopi p. 547.

Liber *ſimplicis* & alius *compoſitæ Medicinæ* eidem Hildegardi a Trithemio tribuuntur: atque typis exſcripti exſtant ſub ejus nomine *libri quatuor Phyſicæ*, quorum *primus* medicamenta ex aquis, terris, ſalibus & metallis: *ſecundus* & *tertius* ex plantis, *quartus* ex animalibus perſequitur. Prodiere Argentorati apud Joannem Schottum 1533. fol. & 1544. fol. cum Octavio Horatiano, Trotula, & cum *Theodori* diæta, aliiſque quibuſdam aliorum ſcriptorum.

Præter illa S. Hildegardis ſcripta a Trithemio cap. 405. de ſcriptoribus & II. 119. illuſtr. Benedictin. memorantur ejus liber *Vitæ meritorum*, cujus meminit etiam Matthæus Weſtmonaſterienſis ad Annum 1292. p. 417. *Exhortatorium ſecularium*. *Expoſitio Divinorum operum* laudata præter Matthæum etiam Alberico ad Annum 1153. p. 323. & ad Annum 1163. pag. 340. neutiquam diverſa ab Hildegardis libro tripertito, ſive libris tribus Viſionum. Hujus initium ponit Trithemius: *Et factum eſt in ſexto anno*, (ſicut grandis Voluminis Scivias, *Et factum eſt in anno nono*, quod in editis aliud eſt) Tum *Carmina diverſa* & Liber *de Sacramento Altaris*, præterea *Homiliæ LVIII. in Evangelia*, pro quibus apud Matthæum Weſtmonaſterienſem, laudantur, *Homiliæ ad ignotam linguam* cum ſuis litteris: *Cæleſtiſque Harmonia* cum aliis ſcriptis non paucis, atque *liber ſimplicis Medicinæ ſecundum Creationem*, octo libros continens: & *liber compoſitæ Medicinæ*, *de ægritudinum cauſis*, *ſignis atque curis*. Deinde ibi profertur locus prolixior ex *libro ſecundo Speculi temporum futurorum* ſive *Pentachroni*, titulo *de novis religionibus* capite ſecundo.

Alia *Hildegardis* Comitiſſa Pictavorum, quæ cauſam ſuam diſerte egit in Synodo Remenſi A. 1119. Vide Ordericum Vitalem lib. XII. p. 859.

De *S. Hildegardi* Regina, Caroli M. uxore, defuncta An. 783. adire licebit Acta Sanctor. T. 3. April. 30. p. 788. ſq. * Liber *Scivias*, & liber divinorum operum duo ſunt plane diſtincta inter ſe volumina, quæ ambo a S. hac Virgine ſcripta feruntur. Libri *Scivias* ſat noti ſunt; illos vero dedit anno ætatis ſuæ quadrageſimo tertio. Libri divinorum operum eſt apud me Codex inſignis minio, & imaginibus auro ſplendentibus ornatus membranaceus in folio, quem hic aliquanto latius deſcribendum, utpote parum notum ſuſcipio. In partes diſpeſcitur tres. Prior abſolvitur in quarta viſione, & capita cen-

centum continet. Pars secunda cum quinta visione exorditur, & ad sextam usque pertingit capita 49. enumerat. Visio sexta & pars tertia una incipiunt; in decima visione, & capite 38. absolvitur. Scribere opus istud aggressa est anno, ut ibi legitur, *ætatis sexagesimo quinto, & millesimo centesimo sexagesimo tertio dominicæ Incarnationis pressura Apostolicæ sedis nondum sopita* (cum Fridericus Romanum Pontificatum exagitaret) *sub Friderico Romanæ dignitatis Imperatore*. Superiorum visionum suarum meminit: nec silet scriptiones suas precedentes: *veluti in prioribus visionibus meis præfata sum*; & inferius: *quoniam omnia quæ a principio visionum mearum scripseram*. In principio secundæ visionis sermonem quoque habet de ovo, quod per visum spectaverat juxta ac expresserat *in tertia visione libri Scivias* ante annos XXVIII. Totius operis titulus est: *Liber divinorum operum simplicis hominis*. Curiosa multa continet, ut de totius mundi systemate, de hominis exteriori, & interiori physica constitutione, de æris vicissitudinibus, de morbis hominum, & aliis hujus saporis. Specimen dare juvat quoddam eruditis lectoribus:

„ Visio 3. Vidi & ecce ventus O-„ rientalis, ventusque Australis cum „ collateralibus suis per flatus fortitu-„ dinis suæ firmamentum moventes. „ Illud ab Oriente usque ad Occiden-„ tem super terram circumvolvi facie-„ bant, ibique ventus Occidentalis, nec „ non & ventus Septentrionalis, & col-„ laterales ipsorum illud suscipientes „ spiraminibusque suis impellentes ab „ Occidente usque ad Orientem sub ter-„ ra rejiciebant. Vidi quoque quod a „ die quo dies prolongari incipiunt, „ præfatus Australis ventus cum collate-„ ralibus suis idem firmamentum in Au-„ strali plaga sursum versus Septentrio-„ nem usque in diem quo ultra non „ prolongantur, quasi fulciendo paula-„ tim attollebat, & quod ab eodem „ die, quo dies abbreviari incipiunt, „ Septentrionalis ventus cum collatera-„ libus suis ipsum firmamentum clari-„ tatem solis abhorrens a Septentrione „ ad Austrum repellendo paulatim de-„ primebat, usque dum Auster illud i-„ terum a longitudine dierum erigere „ incipiebat. Sed & vidi, quod in su-„ periori igne circulus apparebat, qui „ totum firmamentum ab Oriente ver-„ sus Occidentem circumagebat, de quo „ ventus ab Occidente progrediens se-„ ptem planetas ab Occidente ad Orien-„ tem contra circumvolutionem firma-„ menti ire compellebat. Et iste sicut alii „ præfati venti in mundum flatus suos „ non emittebat, sed tantum cursum „ planetarum, ut prædictum est, tem-„ perabat. Deinde etiam vidi, quia per „ diversam qualitatem ventorum, & „ aeris, cum sibi invicem concurrunt, „ humores, qui sunt in homine, com-„ moti, & immutati, qualitatem il-„ lorum suscipiunt. unicuique enim „ superiorum elementorum aer quali-„ tati illius conveniens, per quem il-„ lud scilicet elementum vi ventorum „ ad circumvolutionem impellatur, „ inest; alioquin non moveretur, & „ de quolibet istorum cum ministerio „ Solis, Lunæ, ac Stellarum aer qui „ mundum temperat, exspiratur. Cum „ autem aliquando aut per ardorem cur-„ sus Solis, aut per judicium Dei quod-„ cumque elementum versus quamlibet „ plagam mundi tangitur, illud ibi „ cum aere se movente commotum, „ ex eodem aere qui ventus dicitur in „ subteriorem præfatum aerem emit-„ tit, qui se mox illi intermiscet, „ quia etiam ex aliqua parte ex ipso „ est, & aliquantum ei consimilis exi-„ stit, sicque hominem tangit, unde „ & humores, qui in ipso sunt secun-„ dum qualitatem ipsius venti & aeris „ cum ejusdem qualitatis sunt, seu ad „ debilitatem, seu ad fortitudinem sæ-„ pius immutantur. Et iterum vidi „ cum quispiam ventorum omnium præ-„ dictarum qualitatum in qualibet pla-„ ga mundi, aut diverso cursu solis,

„ &

ıæ, aut judicio Dei, ut prædi-
eſt, excitatur, iſta ut illic ae-
mmoto, ſibique contemperato
ı ſuum emittat, quod idem aer
.undum ſpirans, & ea quæ in
) ſunt temperando conſervans,
.um eundem flatum hominem
noribus ſuis aliquantum muta-
reddit, quoniam cum ille ſci-
omo, cujus naturalis qualitas
flatui convenit, aerem hunc
mutatum in ſe inducit, & e-
, eo quod anima illum ſuſci-
ıd interiora corporis tranſmit-
humores qui in ipſo ſunt et-
nmutantur, eique aut infirmi-
, aut ſanitatem, ut ſupra de-
atum eſt, multoties inducunt.
res enim ſicut Leopardus in ho-
ı ferociter interdum inſurgunt;
nen deinde leniores fiunt, &
cer, nunc procedendo, nunc
adiendo mutationem ſæpius in
ndunt, atque velut cervus ſa-
, & pungendo diverſitatem in
uando manifeſtant, & etiam
lmodum in rapacitate lupi, &
ɔſo velut in qualitate cervi,
:ri, ut prædictum eſt, homi-
ıterdum invadunt. Interdum
: ut leo fortitudinem ſuam in
n ceſſando demonſtrant, atque
ɔens nunc lenitatem, nunc a-
n in ſe proferunt, & quem-
um agnus ſe mites aliquando
ıt, ſed etiam ut urſus inter-
elut in ira ſubmurmurant, in-
. quoque cum illo qualitatem
k ſerpentis, velut ſupra oſten-
:, manifeſtant. Nam humores
ıine hoc modo ſæpius immu-
. Quapropter & multoties ad
ɔſius ſic immutati tranſeunt,
ſcientia ejus probatur, quæ
bro per vires animæ tempera-
:edit, & quod humiditas cere-
ʒit, ita ut illud pingue & for-
num ſit. In dextra enim par-
inis jecur, & magnus calor
s eſt, idcirco & dextra velox

„ ad erigendum ſe, & ad operandum
„ eſt; in ſiniſtra autem cor, & pulmo
„ ſunt, quæ illam ad onera confortant,
„ & calorem de jecore, quemadmodum
„ de fornace habent. Sed venæ jecoris
„ commotis humoribus iſtis tractæ,
„ Venulas auditus hominis concutiunt,
„ auditumque illius aliquando confun-
„ dunt, quoniam per auditum hominis
„ multoties ſeu ſanitas, ſeu infirmi-
„ tas infertur, ſcilicet cum de proſpe-
„ ris ſupra modum in gaudio concuti-
„ tur, ſive cum de adverſis ſupra mo-
„ dum in triſtitia contrahitur. Vidi
„ quoque quod interdum humores iſti
„ ad umbilicum hominis tendunt, qui
„ quaſi caput viſcerum extans illa le-
„ niter claudit ne diſſipentur, & qui
„ itinera caloremque eorum & vena-
„ rum ad rectum temperamentum con-
„ ſervat, licet multoties ſuis impulſi-
„ bus inquietus ſit, alioquin homo vi-
„ vere non poſſet; ſed & lumbos ho-
„ minis aliquando petunt, qui in viri-
„ bus ſuis velut ludendo deceptuoſi, &
„ periculoſi ſunt, & qui a nervis & a
„ cæteris venis retinentur, in quibus
„ etiam rationalitas floret, ita ut ho-
„ mo ſciat, quid faciat, vel quid de-
„ vitet, unde & delectationem ad ope-
„ ra illa habet, & quæ in dextra par-
„ te corporis de flatu ſpiraminis homi-
„ nis, & de jecore ejus calefiunt, &
„ roborantur, unde & ſic homo diſcre-
„ tionem diſciplinamque recipit; quo
„ modo procellas aliorum humorum
„ compeſcat, quatenus opera ſua diſci-
„ plinate perficiat. Iidem quoque humo-
„ res, venas renum, & iliorum inter-
„ dum tangunt, quæ ad venas ſplenis,
„ pulmonis & cordis tendunt, & hæc
„ omnia cum viſceribus in ſiniſtra con-
„ cutiuntur cum illa pulmo calefacit,
„ dextram vero partem corporis jecur
„ accendit. Et venæ cerebri, cordis,
„ pulmonis & jecoris cæteræque reni-
„ bus fortitudinem afferunt, & venæ
„ renum ad ſuras deſcendunt, eaſque
„ confortant, & ita cum venis earum-
„ dem ſurarum ſurſum redeuntes, ſe-

„ que aut in virili fortitudine, seu in „ muliebri matrice ad invicem connectentes, quemadmodum stomachus cibos comprehendit locis illis vires ad „ gignendum prolem immittunt, velut „ per lapidem ferrum acuitur. Lacerti „ enim, musculi brachiorum, & suræ, tumores quoque crurum sunt „ pleni venis, & humoribus, quoniam „ ut venter viscera & cibos in se retinet, sic lacerti brachiorum & suræ „ crurum venas & humores in se conservant, & fortitudine sua hominem „ roborant, & portant, quemadmodum „ venter illum nutrit. Sed cum homo „ interdum festinanter currit, seu incedendo iter facit, nervi qui sub genibus existunt, & venulæ, quæ in „ genibus sunt supra modum distentæ, „ venas in suris quæ ut rete sibi connexæ & plurimæ sunt, tangunt, & „ sic in fatigatione ad venas jecoris redeuntes, illas cerebri renas tangere „ faciunt, & hoc modo totum corpus „ in fatigatione mittunt. Venæ autem „ renum suram sinistram illi subvenientes magis tangunt quam dextram, „ quia sura dextra a calore jecoris confortatur. Ad venas quoque renum atque iliorum venæ suræ dextræ ascendunt, illarumque venæ jecoris venas „ tangunt, & jecur renes in pinguedine, quæ ex humoribus est, jacentes „ calefacit ita ut extendantur velociter „ delectationem inducentes, & educentes citoque cessantes, quia cum jecur „ homini calorem dat, ille joculatur, „ & lætus est. Itaque humores, qui in „ homine sunt, in justo modo commoti cum venas jecoris illius aliquando „ tangunt ut supra dictum est, humiditas illius minuitur, humiditas quoque pectoris attenuatur, unde etiam „ hominem sic exsiccatum in infirmitatem impellunt; flegma etiam in eodem homine aridum & venenosum „ fit, illudque ad cerebrum ejus sic ascendit, caputque in dolorem ducit, „ oculos quoque dolere facit, medullaque in ossibus illius marcescit, ita ut

„ interdum ille caducum morbu „ currat cum luna in defectu est „ miditas etiam, quæ in umbili „ lius est per eosdem humores fug „ siccitatem aliquando vertitur, „ durescit, unde & caro ipsius u „ sa, & squamosa fit, velut le „ fit, cum lepram non habeat. „ etiam lumborum ipsius per ill „ juste tactæ cæteras eodem modo „ movent, ita ut recta humiditas „ pso exsiccetur, sicque humore „ impetigines in illo exsurgunt. „ quoque renum ejusdem hominis „ satis humoribus injuste commot „ terdum tactæ alias venas, qua „ in suris, aut in reliquo corpor „ hærent, ut prædictum est, conc „ tes medullas ossium & venas carn „ lius in siccitate arefaciunt, & fi „ mo diu languet in languore ist „ tam diu trahens. Sed aliquando „ fati humores in pectore homini „ pra modum in humiditate inun „ illique jecur ejus humiditate ista „ ctant, unde quamplurimæ & „ cogitationes in eumdem homine „ surgunt, ita ut se nunc nimis „ tum esse putet, & deinde iide „ mores ad cerebrum ascendentes „ inficiunt, atque ad stomachum „ scendunt, febresque in eo gener „ sicque homo ille diu infirmatur. „ nas quoque aurium cum super „ te flegmatis, interdum tangunt, „ que venas pulmonis cum eodem „ mate ita inficiunt, ut homo tu „ & vix suspirare possit, & eade „ perfluitas flegmatis de venis p „ nis ad venas cordis transiens, „ in dolorem ponat, dolorque i „ latus ejusdem hominis vadens, „ risin excitet, eumque ita conc „ quasi caducum morbum in d „ lunæ habeat. Superflua etiam „ datione viscera in umbilico ho „ movent, ac sic ad cerebrum ill „ scendunt, eumque phreneticum „ toties faciunt, venasque in l „ illius concutiunt. Melancholiam

„ S

ı ipſo tangunt ; itaut ille hoc conturbetur, triſtiſque ſine di- ıne efficiatur. Interdum quoque humores in convenienti hume- ıc venas renum hominis tan- illæque ſic commotæ venas ſu- illius, & cæteras venas corpo- ius ſuperflua inundatione infi- , & ſi etiam idem homo ſuper- ibis, & potibus tunc ſupera- verit, pinguem lepram illi ali- o inferunt, quoniam carnes e- ʒroſſeſcunt. Quod ſi præfati hu- nec ſupra modum ſicci, nec modum humidi, ſed æquali, ıgruo modo temperati per mem- ominis diffunduntur in corpore ılle ſanus permanet, & in ſcien- re ad bonum ſive ad malum ur-

s *Hildegardus* ſcriptor *vitæ S. Confeſſoris* a Lotharingiæ Prin- oriundi, & Bingiorum Ducis, .ogunt. 1612. 4.

ʒarius ex Monacho S. Dionyſii)rd. Benedict. Epiſcopus ante 853. [Meldenſis, ſuperſtes ad- . 873. ſcripſit *vitam S. Faronis* ipſe Epiſcopus Meldenſis fuit nnum 650. Edidit Mabillonius Benedict. p. 606. De Farone & rio adeundi Sammarthani T. 3. Chriſtianæ p. 695. 696.

ʒaſtus Philoſophus & vates Fran- ſi credimus Simlero, doctiſſi- ca Annum 240. carmine heroi- ıis *Regis vitam* ſcripſit. Com- ıs hic recte videtur Voſſio pag. ıe *Sunnonem* ducem Francorum circa Annum 388. demum ir- m in Germaniam cum Geno- ciſſe, de qua Gregorius Turo- b. 2. hiſt. c. 9.

ıldus Epiſcopus Sveſſionenſis, icinus Anno 875. Breviculum ınis ſuæ miſit ad *Hincmarum* Remenſem, & ab eo ſingulari Epiſtola eſt abſolutus, quæ exſtat T. 2. Opp. Hincmari p. 686. 688.

Hildemarus Monachus ex Franciæ partibus in Italiam cum *Leutgario* vocatus Mediolanum (*a*) ſæculo fere medio nono, ſcripſit *expoſitionem in Regulam S. Benedicti*, quam *Paulo Diacono* præter rem tribuerunt Leo Marſicanus & Petrus Diaconus: *Baſilio Abbati*, neſcio cui, Codex Monaſterii Augienſis quem Mabillonius (*b*) inſpexit. Sed in Codice Monaſterii S. Benigni Divionenſis, qui hodie exſtat in Bibliotheca S. Germani Pariſ. num. 667. (*c*) hoc titulo legitur: *Incipit traditio ſuper Regulam S. Benedicti quam* Magiſter *Hildemarus* Monachus *tradidit, & docuit Diſcipulis ſuis. Quocirca obſecro*, cum aliquid incompoſitum ſive inhoneſtum ibi inventum fuerit, non Magiſtro ſed diſcipulis imputetur. Hæc expoſitio Hildemari allegatur a *Guidone* in diſciplina Monaſtica Farvenſi quæ nuper prodiit in ſylloge ſcriptorum de veteri diſciplina Monaſtica Pariſ. 1726. 4. pag. 48. ad quem locum annotat eruditus editor (*d*) p. 48. ſe illam Hildemari expoſitionem vulgaturum in *Catena Commentariorum in Regulam S. Benedicti*. Etiam Mabillonius hunc commentarium cum aliis luci daturum ſe receperat T. 2. Analect. p. 86. (editionis novæ p. 418.) ubi notat in capite illius XIV. exſtare Hildemari *Epiſtolam ad Urſum*, Beneventanum Epiſcopum. * Commentariorum Hildemari Monachi in capita 38. regulæ S. Benedicti opus in MS. Codice Bibliothecæ Mellicenſis extare lego in Catalogo ejuſdem Bibliothecæ non ante multos annos Viennæ edito. Extat ibi pariter fine authoris nomine Epiſtola ad Urſum prædeſtinatum, atque electum Epiſcopum Beneventanum de ratione legendi, quæ Epiſtola non quidem intra commentarium inſerta

L l 2 eſt,

apertus Brixienſis Epiſcopus, apud Ma- Tom. 2. Analect. p. 84. (editionis no- 8.)

Tom. 4. Analect. p. 638. (editionis 20.)

(*c*) Oudinus Tom. 2. p. 47.

(*d*) In Catalogo Bibliothecæ illuſtris D. Zachariæ Conradi ab Uffenbach An. 1735. parte 2. p. 250. num. 59. editor præclaræ hujus ſylloges appellatus *Marquard Herrgott*.

est, sed præfixa legitur, tractatui *de ratione legendi, & pronunciandi voces collectas tam ex traditione modernorum magistrorum, quam ex authoritate B. Augustini, & cæterorum Doctorum*, inter quos laudatur, tractatus Hildemari in Lucam. Si Epistola hæc postrema authorem habet Hildemarum, ut ex Codice apud Mabillonium colligi non immerito posset, certo indicio assequimur, quonam anno Hildemarus scribebat; nam Ursum circa Annum 833. assumpsisse clavum Beneventanæ Ecclesię Ughellius notat.

Hildericus Abbas An. 834. per paucos dies Casinensis, scripsit versus de Præceptoris sui *Pauli Diaconi* origine, vita, institutione, doctrina, religione & habitu, quos lucidissimos vocat Petrus Diaconus de illustribus Casinensibus c. IX. Edidit illos Joannes Baptista Marus in notis ad Petri c. VIII. Non sunt versus plures quam XLI. * Vix dubito Hildericum hunc alium ab eo esse, cujus Epistolam metro alligatam recitat Anonimus Salernitanus in altera parte Chronici sui vulgata a Muratorio Rer. Ital. Tom. 2. p. 265. Dirigitur ad Ludovicum II. Imperatorem, cui fausta cuncta apprecatur. Incipit:

Hic opifex mundi verbo qui cuncta creavit
Ex nihilo finxit omnia nempe simul.

Forte tamen Hilderici Epistolæ hujus scriptoris ætas paulo recentior est, quam ut componi possit cum Hilderico Casinensi; ille enim Epistolam hanc dedit circa annum 876. Casinensis vero Abbatem illius cœnobii egit A. 834. Verum Anonymi Salernitani fides in re Chronologica per annos illos nequaquam est indubitata.

De *Hildesheimensium* rebus præclara monumenta debemus illustri Leibnitio, obvia in tribus ejus Voluminibus scriptorum Brunsvicensium. *Tomo primo* quidem *Annales Hildesheimenses* ab Anno Christi 714. ad 1137. pag. 711. 741. Hos jam ediderat Andreas du Chesne T. 3. p. 504. sq.

Chronicon Episcoporum a Gunthalio quem An. C. 822. constituit Ludovicus Pius, usque ad Gherardum Episcopum XXXVII. p. 742. 762.

Excerpta ex *Necrologio Hildesheimensis Ecclesiæ*, p. 763. 767.

Iudiculi Ecclesiarum *fratres se & sorores in Christo* cum Hildesheimensibus professarum, & orationes mutuas in quotidianis sacrificiis invicem exspectantium pag. 767. & *Episcoporum* pag. 768.

Excerpta *de donationibus* p. 770. & *reliquiis* quibusdam p. 771.

Catalogus Episcoporum ex Chronicis *Eggehardi* Vragiensis Abbatis pag. 772. 774.

Vita *S. Bernvvardi* ab Anno 993. ad 1023. Episcopi p. 441. narratio de ejus canonisatione p. 469. & Compendium Vitæ pag. 481. 482. Vide infra, *Tangmarus*.

Vita *S. Godehardi* ab Anno 1021. ad 1037. Episcopi: & Historia Canonisationis ejus & translationis p. 505. 517. Vide *Arnoldus* Altahensis, & infra *Wolfherrus*.

Tomo II. excerpta ex necrologio monasterii S. Michaelis p. 103. 110.

Catalogus Episcoporum pag. 153. 154.

Chronicon Cœnobii S. Michaelis in Hildesheim ab Anno 1001. ad 1706. p. 399. 403.

Chronicon S. Godehardi in Hildesheim usque ad Abbatem XXIII. Bertramum p. 404. 427. Vide infra, *Jan. Legatius*.

Chronicon Monasterii Marienrode Ord. Cisterc. prope Hildesheim. pag. 432. 469. Vide infra, *Henricus* de Berndten.

Chronica Episcoporum Hildesheimensium & Abbatum Monasterii S. Michaelis, usque ad Annum 1573. pag. 784. 806.

Tomo III. Fragmentum Chronici, vernaculo sermone Saxonico ab Anno 1428. ad 1609. p. 261. 262.

Hil-

inus Abbas (*a*) *S. Dionysii Pa-*, *scripsit ad Ludovicum* (Pium) *rem* (circa Annum 835. (*b*) *stylo*, *id est prosaico & metrico*, *sius Dionysii*. Hæc de eo Sige-cap. 82. de S. E. quæ repetit ius cap. 263. & de illustribus inis lib. 2. c. 34. addens eum Benedicti Monachum & sacri rchicapellanum (*c*) fuisse, cui *Maurus* commentarios in qua-ros Regum dedicavit. *Episto-ovici Pii ad Hilduinum* de con-a vita Dionysii Episcopi Parif. Sirmondus Tom. 2. Concilio-lliæ p. 629. Eadem præmitti-duini *Areopagiticis*, quæ pri-lgavit Matthæus Galenus West-;, præmissa præfatione prolixa ica, Colon. 1563. 8. & post Surius IX. Octobr. In his A-icis post Epistolam Imperatoris t duæ Hilduini *ad Ludovicum pistolæ*, quibus exponit quos in nysii Parisiensis secutus fuerit , quem cum Areopagita eun-: adeo non dubitat, ut eos qui egorio Turonensi ea de re du-*exitiabilis*, *& profanæ nimis con-*reos agat. Laudat itaque *Ari-*ræcorum Chronographi Episto-Onesiphorum primicerium de enæ Civitatis, & gestis ibidem rum temporibus: *Dialogum Ba-Johannis*: Scripta ipsius Diony-opagitæ Græce missa in Gal-Michaele Imp. CPolitano: Li-ntiquissimum passionis Diony-nscriptionem nescio cujus *Vis-*Missales libros, Hymnum *S.* Toletani de B. Dionysio: Gre-ritatis *martyrologion* Constanti-jubente a Cæsareensi composi-sebio, & de tomo ex chartis-Politanis transmissum. *Fortu-*num rhythmicæ compositionis De Dionysio. Deinde *narratio* ipsa & *Passio S. Dionysii* sequitur, quem *Jonicum* a patria, & Christiano agnonime *Macarium*, ait appellatum. Post prolixam narrationem, succedit *Stephano II.* Papæ facta revelatio atque relatio de condito ab eo Romæ monasterio S. Dionysii. *Hincmari* item Remensis Epistola ad Carolum Calvum de passione S. Dionysii, Græce scripta a *Methodio* & versa Latine ab *Anastasio* Bibliothecario. Denique ejusdem Anastasii Epistola ad Carolum, quam versioni ejusdem passionis præmiserat. Versio ipsa Anastasii quod sciam necdum prodiit: sed Methodii sive Metrodori narratio de martyrio Dionysii, Græce cum versione Petri Lansselii S. I. exstat in tomo secundo editionis Operum S. Dionysii splendidæ Corderianæ pag. 242. Hilduini fidem, & confusionem Dionysii Parisiensis cum Areopagita, tot argumentis suspectam reddiderunt, viri doctissimi (*d*) Nicolaus Faber, Jac. Sirmondus, Joan. Morinus, Joannes Launojus, Gerardus du Bois, Tillemontius, aliique, ut necesse non sit verbum addere: *Vita S. Dionysii* carmine *quatuor libris* scripta ab Hilduino & teste Miræo MS. in Cœnobio Gemblacensi, necdum lucem vidit.

Hilduinus Theologus & Cancellarius Academiæ Parif. post Petrum Comestorem ab An. 1178. ad 1186. vel 1190. cujus *Sermones* in Bibliothecis Galliæ atque Angliæ MSti. Vide Oudinum T. 2. p. 1562.

Hilduinus sive *Hildevvinus* sacræ Theologiæ Doctor Anglus, cujus itidem *Sermonum* librum memorat Pitseus, pag. 864. ponitque initium: *Cœli enarrant gloriam Dei*.

Hilduinus sive *Hildovinus* Tassanius, Flander, Abbas Lobiensis in Hannonia atque ex Lodiensi Veronensis An. 928. Episcopus, denique Archiepiscopus A. 930.

vocatur in diplomate Ludovici Pii a-ndum T. 2. Concil. Galliæ p. 556.
le Cointium ad Annum 835. Tom. 8. ncor. p. 393. seq. & 473.
ris negotiis a *Deo* prælatus dicitur in Ecclesiæ Senonensis Epistola ad Hilduinum, in Sirmondi Conciliis Galliæ T. 2. p. 650.

(*d*) Vide librum de luce Evangelii per totum Orbem propagata p. 387.

930. Mediolanensis, defunctus A. 937. Vide Ughellum T. IV. editionis novæ p. 92. Scripsit teste Trithemio, c. 296. Abbas adhuc, *Gesta Abbatum Lobiensium*, & *sermones ad Fratres*.

Hilvvardus, *Hillibardus*, *Hildevvardus* Episcopus Halberstadensis ab An. 974. ad 996. scripsit ad Episcopum Metensem, Adalberonem secundum, *Epistolam* quam publicavit Labbeus Tom. 1. Bibliothecæ novæ MStorum pag. 682. seq. In hac memoratur *doctrinæ & veritatis Rationale*, qui locus addendus allatis ab eruditissimo Cangio in glossar. voce *Rationale*.

Hillinus Monachus Corbejensis in Gallia, Congregationis Floriacensis: prosa & versibus scripsit Martyrium B. Foliani Episcopi, cujus memoria colitur 31. Octobr. Vide Vossium p. 818. Wionum T. 1. ligni Vitæ p. 426.

Levinus aliis *Ferius Hilpericus* sive *Helpericus*. Vide supra in *Carolo* Magno T. 1. p. 347.

Joannes Hilten Ord. Minor. cum apud Livonios (*a*) & Erfordiæ prædicasset, denique An. 1496. apud Isenacenses a Monachis datus carceri, atque fame An. 1502. peremptus, quod crassiores quosdam abusus notasset, & sacram Cœnam recusaret sub una specie admittere. Ex scriptis ejus Melchior Adamus (*b*) memorat Commentarios *in Apocalypsin & in Danielem* quatenus cum illa convenit vel eam supplet. De eo quod inter D. Lutheri doctores præter rem ab Andrea Angelo refertur, & de prædictionibus ejus, quibus tum alia, tum Reformationem Ecclesiæ futuram tanquam vates visus est prænunciasse, dictum est in Centifolio Lutherano.

Gvalterus Hiltonus. Dictis supra pag. 115. adde quod plerosque Codices manu exaratos Bibliothecar. Angliæ quibus varia hujus Hiltoni scripta continentur, recenset Oudinus Tom. 3. p. 2395. sq.

Joannes Hilton sive *Hylton* Anglus Ord. Minorum, Vicarius S. Magdalenæ Oxoniensis, defunctus circa Annum 1376. de quo Baleus VI. 55. & Pitseus pag. 515. Scripta ejus memorantur: De paupertate Fratrum. De statu Minorum. Quæstiones ordinariæ. Hisce Sermones Dominicales MStos Oxoniæ in Bibliotheca Collegii Novi addit laudatus Oudinus T. 3. p. 1094.

Himbertus, infra, *Humbertus*.

Hincmarus ab Anno 858. *Laudunensis* in Gallia Episcopus, superstite adhuc avunculo *Hincmaro* Remensi, cum quo graves illi lites intercessere, adeoque ante Annum 882. defunctus. Lites illas qui compendio descriptas nosse voluerit, Caveum consulet. Præter sex *Epistolas* Hincmari Laudunensis ad Remensem cum Hincmari Remensis responsionibus inter ejus scripta editas p. 335. 340. 341. 351. 608. 644. & *collectiones* duas ex Epistolis Romanorum Pontificum pro appellatione a Rege & Metropolitano suo ad Pontificem pag. 347. & 355. plura ad hanc causam cognoscendam idonea exstant in Actis *Concilii Duziacensis* An. 871. contra Hincmarum Laudunensem habiti, editis in *Sirmondi* Conciliis Galliæ Tom. 3. p. 397. seq. & apud Binium atque in Regia Tom. 23. sed longe plenioribus a *Ludovico Cellotio* Paris. 1658. 4. ubi etiam schedula de appellatione, & ad Regem missa satisfactio: unde repetita in tomis Conciliorum Labbei VIII. Harduini V. & Coleti X. Sed singulare *Philippi Labbei* meritum, a quo præterea etiam ex Codice Palatino qui in Vaticanam Bibliothecam transiit, publicatæ sunt *Hincmari* Remensis *Epistolæ octo* satis prolixæ, scriptæ in eadem causa, 1. 4. *ad Clerum Laudunensem* 2. 3. 5. 6. 7. & 8. *ad Hincmarum Laudunensem*. Hæ Epistolæ ex Labbei editione recusæ in Conciliis Harduini & Coleti: eædem sunt quas tanquam primum editas offert doctissimus Eccardus

in

(*a*) Frider. Myconius litteris ad B. Lutherum datis An. 1529.

(*b*) In Vitis Theologor. sub init. adde B. D. Georg. Henr. Gœtzii Observationes historico Theologicas de Hiltenio, Lubec. 1706. 4.

pore scriptorum medii ævi T. 2.
. seq.
:marus, Higmarus, Ingumarus,
no (a) Igmarus natus An. 801.
Hilduino Canonicus in Abbatia
nysii Parif. inde Archiepiscopus
mo 844. in Gallia Remensis us-
l Annum quo decessit An. 882.
ecembr. Inunxit sive coronavit
Carolum Calvum (b) in Regem
fiæ An. 869. Metis, post Lotha-
defunctum: Hermintrudem Re-
, Caroli uxorem (c) Ludovicum
bum (d) in Regem Francorum
77. in Compendio palatio: & Ju-
Caroli Calvi filiam (e) cum Re-
lorum Eddulfo desponsata esset.
as interfuit Synodis, & magnas
lit, ut ex Flodoardo & aliis tem-
illorum scriptoribus, & ex i-
quoque lucubrationibus cognosci-
ehementior etiam adversarius *Go-*
ci & *Prædestinatianorum*. Scripta
ollegit atque accurato ut solet
edidit Jacobus Sirmondus Parif.
fol. duobus Voluminibus, præ-
itili synopsi chronica ad ordinem
melius intelligendum. Recensere
illa esset pretium operæ, nisi fa-
llud jam foret a Labbeo Tom. I.
E. pag. 461. seq. & a Caveo ad
1 845. nec sine acri censura et-
libro edito Germanice *Summa-*
Nachrichten von Büchern in der
ischen Bibliothec, Halæ 1715. 8.
1. pag. 675. seq. 867. seq. 1051.
Tom. 2. pag. 107. seq. Nonnul-
tita ex Capitularibus Caroli Cal-
Tom. 2. pag. 126. vel ex Flo-
nt Tom. 2. pag. 244. 597. 644.
o. 842. 843. 844. & T. I. præ-
ex appendice ad Flodoardum p.
Ha jam vulgaverat Sirmondus to-
rtio Conciliorum Galliæ ex Co-
udunensi, ut quæ T. 2. Hinc-
epetuntur p. 265. 269. 275. 279.
647. & Tom. I. pag. 710. 741. Ante Sirmondum *Joannes Busæus* S. I. Moguntiæ 1602. 4. octo Epistolas ediderat, eo ordine quo apud Sirmondum exstant Tom. 2. p. 179. 185. 201. 216. 157. 719. 783. 801. Nona Epistola apud eundem Busæum p. 164. est *Caroli* nomine scripta ad Joannem VIII. Papam, apud Sirmondum p. 768. Epistola *de potestate Regia & Pontificia* quam exhibet *Goldastus* in Monarchia Imperii T. I. p. 3. atque inscribitur *ad Carolomanum* Regem, Ludovici Balbi Imp. filium, *& Episcopos Franciæ*: perperam data perhibetur An. 884. cum jam A. 882. Hincmarus obierit: & Epistolæ illius apud Busæum pag. 42. titulus est *ad Episcopos Franciæ*, atque apud Sirmondum Tom. 2. pag. 216. *ad Episcopos regni*. Idem Busæus (f) in paralipomenis opusculorum Petri Blæsensis & aliorum Mogunt. 1605. 4. duas Hincmari in lucem dedit Epistolas repetitas a Sirmondo Tom. 2. pag. 225. & 768. Quæ vero Hincmari opuscula publicata sunt a Viro præclaro, *Joanne Cordesio* Parisiis 1613. 4. repetita cum Busæanis etiam in supplemento Bibliothecæ Patrum Parif. 1639. Tomo 2. pag. 380. sq. & in Coloniensi, Tom. IX. illa ad MStos Codices recensita habet etiam Sirmondus Tom. 2. p. 188. 312. 377. 689. 701. & 716. Epistola ad Egilonem quam offert Gilbertus Maugvinus T. I. auctorum Sec. IX. de Prædestinatione & Gratia, parte 2. Parif. 1650. 4. eadem exstat apud Sirmondum T. 2. p. 290.

Ad editionem Sirmondianam postea magna inprimis accessio facta est scriptorum ad causam *Hincmari Laudunensis* pertinentium a *Ludovico Cellotio* & *Philippo Labbeo*, ut jam supra in Hincmaro Laudunensi exposui.

Quæ præterea in Sirmondi Hincmaro desiderantur, hæc sunt:

Vi-

pologia pro Canonibus Apostolicis p. 25.
o. 104. 141. 284. &c.
om. I. Opp. Hincmari p. 741.
l. pag. 752.
l. pag. 747.

(e) Id. pag. 750.
(f) Alia quæ cum Hincmarianis in utroque illo volumine vulgavit Busæus, vide in B. Thomæ Ittigii libro de Bibliothecis Patrum pag. 670. 672.

Vita S. Remigii, Remensis Archiepiscopi, obvia apud Surium 13. Januar. & *Encomium* ejusdem, Calendis Octobris.

Epistola ad Ludovicum III. Regem Francorum de electione Episcopi *Beluacensis* apud Baluzium Tom. 7. Miscell. pag. 47.

Epistola ad Carolum Calvum de auctoritate Vitæ *S. Dionysii* ab *Anastasio* Bibliothecario translatæ. Tom. 1. Analect. Mabillon. p. 59. (editionis novæ p. 212.)

Epistola ad eundem, quæ incipit: *Ecce Domine sicut hic dilectus frater* apud Dacherium Tom. 2. spicileg. pag. 822. (edit. novæ p. 337.)

At Carmen *de fonte Vitæ*, quod sub Hincmari nomine Oudinus edidit, non illius est, sed *Audradi*, de quo supra T. 1. p. 147.

Joannes Hiltonus Sophista Anglus, cujus nihil nisi fallaciarum formulas memorat Pitseus p. 85.

Hippolytus Florentinus Monachus Ord. Minor. circa A. 1249. scripsit *Miracula S. Æmilianæ* seu *Humilianæ de Cerchis* sive *de Circulis*, viduæ tertii ordinis S. Francisci, quæ exstant in Actis Sanctorum T. IV. Maji 19. pag. 403. 407. subjuncta scriptori synchrono vitæ ejusdem Æmilianæ *Vito Cortonensi*, Ord. Minor. pag. 386. seq. Italice utrumque scriptum prodiit Francisco Cionaccio interprete, Florentiæ 1682. 4.

* *Hippolytus de Marsiliis* Bononiensis scripsit *singularia*, *seu notabilia ex utroque jure* edita Bononiæ per Benedictum Hectoris An. 1501. in fol.

S. Hippolytus Episcopus Portuensis discipulus S. Irenæi, atque Doctor Ecclesiæ inclytus, tertii scriptor seculi, cujus opera junctim edenda curavit Hamb. 1718. fol. duobus Voluminibus, Græce scripsit non Latine, sed inter Latinos scriptores memoratur a Cangio propter Canonem ejus Paschalem laudatum a Victorio Aquitano, & Latine expositum ab Ægidio Buchero in Commentario de doctrina temporum. Antvv. 1634. fol. p. 291. sq.

Canonici Sancti *Hippolyti* in Austria, historia inventionis reliquiarum duorum Sanctorum Seculo XIII. in Actis Sanctorum Tom. 3. Junii 19. p. 850. & in Hieronymi Pez Tom. 2. scriptor. Austriac. p. 744.

Hirnandus sive *Firnandus* (Ferdinandus) Canonicus & Archidiaconus Leodiensis circa Annum 1220. scripsit *tres libros*, quorum *duobus primis* exposuit Vitam *S. Odiliæ* Leodiensis, & filii ejus *Joannis Abbatuli*, eorumque occasione plerasque res insignes quæ illo tempore in diœcesi Leodiensi acciderunt. *Tertio* descriptionem triumphi S. Lamperti Martyris in Steppes An. 1213. obtenti contra Henricum I. Comitem Lovaniensem. Solum tertium librum & sine nomine auctoris edidit Leodii 1613. 4. Joannes Chapeavillus Tom. 2. de gestis Pontificum Leodiensium pag. 604. 640. testatus duos priores MStos exstare Lovanii in Bibliotheca S. Martini. Auctoris nomen ex Alberici Chronico ad Annum 1213. observavit in Bibliotheca Belgica p. 390. Valerius Andreas.

Joannes de Hisdinio sive *Hesdinio*, *Isdinio*, Artesius, Ordinis fratrum Hospitalium S. Joannis Hierosolymitani, Theologus Parisiensis ab Anno 1360. ac deinceps. Scripsit Sixto Senensi notante, scholastica phrasi *in Jobum*, incip. *Usque in tempus sustinebit*. Hic commentarius dicatus Gvidoni de Bononia, Cardinali & Episcopo Portuensi, MS. in Bibliotheca Collegii Navarrei Paris. teste Oudino T. 3. p. 1223. Ejusd. *in Marcum*, incip. *Similis factus est Levi* MS. Oxonii in Biblioth. Collegii Balliolensis.

In omnes S. Pauli Epistolas ad Philippum ab Alensonio, Archiepiscopum Rothomagensem. MS. in eadem Bibliotheca, fuit etiam in Bibliotheca Escurial. ac speciatim Lectura *in Epist. ad Titum*, Lipf. in Bibliotheca Paulina, vide B. Felleri Catalogum p. 188.

Commentarium *in Apocalypsin*, quem editum inter Nicolai *Gorrami* Opera di-

ſupra p. 77. Johannis hujus eſſe
ıus ſuſpicatur, verumque Gorra-
ı Apocalypſin commentarium ex-
MS. in Bibliotheca Regia Pariſ.
e 3843. hoc initio: *Confiteor Tibi*
ie Pater Cœli & terræ.
nones de tempore ac Sanctis dicati
po Archiep. Rothomagenſi, cujus
milem Capellanum & devotum
rem appellat. MSS. in Bibliothe-
ſniacenſi Ord. Ciſterc. in diœceſi
ıenſi.
nmentarium *in Evangelium Johan-*
Tractatum *de annunciatione Do-*
: addit Trithemius cap. 678.
ınes Hocſemius, Canonicus S. Lam-
Leodienſis, Anni 1278. medium
arii quo in lucem eſt editus, his
it verſibus p. 309.
Mille ducenteno bis quarto ſeptuage-
no
Anno ſum mundo natus ſub menſe
ſecundo.
ipſit libris duobus *geſta Pontificum*
nſium per annos centum & duos
:nrico Gvelvenſi in quo *Ægidius*
definit, uſque ad Adulphum a
ca ſive ab Anno Chriſti 1246. ad
Edidit notiſque illuſtravit Joan-
hapeavillus Leodii 1613. Tom. 2.
es ſcriptorum de Epiſcopis Leo-
ɔus p. 273. 514.
lus ſive *Hovvelus Dha* ſive *Bo-*
Rex totius Cambriæ ſive Walliæ
mo Chriſti 940. ad 948. cujus *Le-*
ecleſiaſticæ, Capitula XL. exſtant
H. Speelmannum T. 1. Concilior.
e pag. 408. atque inde in Conci-
a tomis, Regia Tom. 25. Labbei
Harduini T. 6. & Veneta Coleti
.
ricus de Hoita, ſive *Oyta* ſupra
;. ſeq.
ertus Holkot ſive *Holcoth*, Lelan-
). 411. *Haldecotus* (diverſus uti-
Roberto Couton ſive *Cothono*, (*a*)
s Northamptonius ſive Avoniæ
is alumnus, Ord. Præd. Theolo-
gus Oxonienſis, Commentario in Ec-
cleſiaſticum immortuus An. 1349. Ejus
ſcripta:

De ſtudio S. Scripturæ, Reutling. 1489. fol. Venet. 1483. 1500. 1515. 1586. Vide Jacobi Longi Bibliothecam Biblicam exegeticam p. 781.

In Proverbia Salomonis. Pariſ. 1510. 1515. 4. Lavingiæ 1519. 8. Vide infra *Thomas Vallenſis*.

In Eccleſiaſten MS. in Biblioth. Paulina Lipſienſi.

In Cantica Canticorum, & *in ſeptem priora capita Eccleſiaſtici*. Lectiones LXXXVIII. vetus editio ſine anno & loco & Venet. 1509. fol.

In librum Sapientiæ prælectiones 213. ſine loco 1481. 4. Venet. 1483. 1500. 1509. 1515. 1586. fol. Spiræ 1483. 1486. fol. Pariſ. 1486. 1511. 1514. 1518. 4. Baſil. 1488. 1506. 1586. Reutling. 1489. fol. Haganoæ 1494. fol. Vide Jac. Quetif de ſcriptoribus Dominicanis T. 1. p. 629. ſeq. ubi refellit eos qui haſce prælectiones referre voluerunt ad *Reginaldum de Alna*, monachum Ciſtercienſem. Recentiſſima prælectionum harum editio Colonienſis lucem vidit 1689. fol. De Codice MS. Bibl. in templo S. Petri hujus Urbis Hamburgenſis vide B. Staphorſtii T. 3. hiſt. Eccleſ. Hamb. p. 265.

In XII. Prophetas Minores MS. Oxon. Bibliotheca Collegii Balliolenſis.

In IV. Evangelia & rurſus *in Matthæum* memorant Baleus V. 84. aliique.

Moralitates S. Scripturæ pro evangelizantibus Verbum *Dei*. Incip. *Quoniam miſericordia & veritas*. Pitſeo pag. 463. *morales expoſitiones* & pag. 464. *Allegoriæ utriuſque Teſtamenti*. & *Exempla Scripturæ*.

Super IV. libros Sententiarum Lectura.

Quæſtiones in IV. libros Sententiarum Lugd. 1497. fol. 1510. 1518. 4.

Conferentiæ ſuper articulis ſex impugnatis. ibid.

om. III M m *De*

(*a*) Cum hoc eundem facit D. Nicolaus Hiero. Gundlingius in hiſtoria poſtuma eruditionis Tom. 2. pag. 1892. De Coutono illo Ord. Minor. monacho ejuſdem ætatis dixi ſupra Tom. 1. p. 432.

De imputabilitate peccati & determinationes quarundam aliarum Quæstionum. ib.

De Prædicatoris officio. Incip. *A sacro Canone tanquam a fonte*.

De immortalitate animæ.

De origine, definitione & remedio peccatorum. Parif. 1517. 8.

Concordantiæ Anglicanæ MStæ memorantur a Sandero in Bibliotheca Belgica parte 2. pag. 50. hoc initio: *Primus liber agit de his*.

Moralisationes historiarum quarum hoc initium apponit Trithemius cap. 632. *Theodosius de vita*: apud Baleum & Pitseum *Theodosius de vita Alexandri*. Prodiit cum tabula aurea Thomæ Aquinatis super Evangelia & Epistolas anniversarias Venet. 1505. Parif. 1510. 8.

De *Philobiblio* quod a Roberto nostro scribi curavit *Richardus Bury*, Episcopus Dunelmensis, dictum supra Tom. 1. p. 307. seq.

His postremo apud Baleum aliosque & Jacobum Quetif adduntur: *Sermones* de temporibus per annum, festivales, de Sanctis, & Quadragesimales.

Exempla Scripturæ.

Lecturæ Scholasticæ. *Quodlibeta*. *Quæstiones Sententiarum & Determinationes Quæstionum*.

Dictionarium sive *Distinctionum opus*, alphabetice, quod incipit: *Adulatio est nutrix Diaboli*.

De Præscientia & Prædestinatione: *De Prædicatoris officio*. *De amore*. *De septem peccatis mortalibus*.

De libertate credendi. *De fautoribus hæreticorum*. *De impunitate peccati*. *De Serpente*.

De motibus naturalibus. *De umbra, naturalibus motibus & effectibus stellarum*. *Universalia quinque*. *Breviloquium*.

Diætam Salutis memoravi jam inter scripta *Bonaventuræ*, & *Guilelmi de Lancea*. Et de *reductorio Morali* erit dicendi locus in *Petro Bercharii*: sicut de tractatu *de ludo Scaccorum* in *Jacobo de Cesollis*.

Holtnickeri nescio cujus *Sermones de Sanctis* MSti in Bibliotheca Templi Petrini hujus Urbis Hamburgensis, quorum gustum ex Sermone de Andrea Apostolo dedit B. Staphorstus noster Tom. 3. Hist. Eccles. Hamb. p. 402.

Homobonus Episcopus Cremonensis ab Anno 1216. ad 1249. (*a*) cujus *inquisitio* Cremonæ An. 1223. facta *de vita & moribus B. Joannis Cazenfronte*, Abbatis S. Laurentii de Cremona, postea An. 1179. Episcopi Vincentini (*b*) exstat in Actis Sanctorum Tom. 2. Martii in addendis ad diem XV. p. 753. sq.

S. Honorati Arelatensis Episcopi *Vitam* scripsit *Hilarius* qui ei A. C. 429. in Episcopatu successit, ut dixi supra pag. 252. 254.

Honoratus Episcopus *Constantiensis* sive *Cirtensis* Episcopus. De eo supra *Honoratus Antoninus*, Tom. 1. p. 118.

Omitto dicere de *Honorato Iserniensi* utpote juniore, qui An. 1502. natus & Poetices laude florens, ex Monacho Casinensi Episcopus A. 1551. in Calabria, abdicato An. 1562. Episcopatu diem obiit An. 1564. De eo Joannes Baptista Marus ad Placidi Diaconi supplementum de Viris illustribus Casinensibus cap. 9.

De *Honorato* Massiliensi, Hilarii Arelatensis discipulo, ita legitur in quibusdam editionibus Gennadii & in veteri Codice Corbejensi, quod caput apud Honorium & in Chifletiano, Gothanis atque Veronensi Codice desideratur, atque a Gennadii stylo alienum videtur viris doctis: *Honoratus Massiliensis Ecclesiæ Episcopus vir eloquens, & absque ullo linguæ impedimento ex tempore in Ecclesia declamator. Et quia a pueritia in timore Dei crescens, etiam in negotiis Ecclesiasticis exercitatus est, os suum quasi armarium aperit, & in* Homeliarum *modum ad utilitatem legentium multa componit*. (*c*) *Maximeque ad colendam* (*d*) *fidei rationem & revincendam hæreticorum*

(*a*) Vide Ughellum Tom. IV. pag. 606. seq.
(*b*) Id. T. V. p. 1044. seq.

(*c*) MS. Corbej. *composuit*.
(*d*) Id. *inculcandam*.

) *perversitatem* . *In cujus libera da constantia* , *non solum vicina- tatum sacerdotes* , *& populi dele- sed & longe positi* , *cum ad eos ? pergit* , *summam ei docendi in lesiis rogantes injungunt* : *S. quo- a* Gelasius , (*b*) *Romanæ urbis* , *per scripturam agnoscens ejus fi- ritatem* , *rescripto suo probatam ju-* Sanctorum Patrum vitas *ad æ- iem posterorum coaptat ipse legen- ræcipue meritoris sui Hilarii Are- Episcopi* . Litanias *ad supplican-*) *Dei clementiam cum plebe sibi pro viribus agit* .

nius ad Martyrolog. Rom. 5. otat *Vitam S. Hilarii* ab Hono- iptam excidisse : nimirum apud V. Maji in veteri editione fru- æritur . Prodiit tamen in Vin- Barralis Chronologia Sanctorum sium p. 103. atque inde recen- eris Suriani editioni An. 1618. : & cum Godfredi Henschenii in ruditor. Tom. 2. Maji pag. 25. le & supra pag. 251. & de Ho- hoc Bollandum T. 2. Januarii 5. 15. seq. Tillemontium Tom. Semipelagianismi suspicione, in renit Honoratus apud Norisium : , defenditur ab eruditis edito- perum eminentissimi Norisii T. g. 926. Editio nova operum S. Aquitani & Honorati Massi- , quam notis & observationibus am *D. Joannes Salinas*, Neapo- , Canonicus Regularis fecit pu- ris Romæ, 1732. 8. nondum ad ta est.

. *Honorato Mediolanensi* Episcopo num Christi 570. quem etiam scio quæ scripsisse , vide Acta um Tom. 2. Februar. 8. p. 164.

ius I. Campanus, Episcopus Ro- sive Papa ab Anno Christi 626. 28. Septembr. ad An. 638. Septembr. 13. Ejus vitam , opuscula & vindicias cum Concilio Romano An. 649. Martini I. Papæ publicare voluit Josephus Maria Svaresius , teste Allatio p. 168. apud Urbanum , quod factum ab eo non comperi . Vindicias ejus ob Epistolas ad Sergium CPol. aliaque non obscura documenta inter *Monotheletas* damnati An. 687. a *sexta Synodo* , (*d*) multi scripserunt , post Bellarminum , Gretserum , Baronium , aliosque alibi a me nominatos (*e*) *Bernardus Desirant* Theologus Lovaniensis in Honorio vindicato, Aquisgrani 1611. 4. & *Franciscus Marchesius* in clypeo fortium , Rom. 1680. 4. Sed Actorum Synodi fides satis firmo stare talo videbitur illis qui notata a Combefisio in historia Monotheletarum , & in libro quinto instructionum Joannis Forbesii , expendere non gravabitur . In tomis Conciliorum Græce & Latine exstat Honorii *Epistola ad Sergium CPol.* & alterius fragmentum cum Sergii ad Honorium litteris, in Actis Synodi sextæ, Actione 12. & 13. Deinde Latine in iisdem Conciliorum tomis, Epistola 1. *ad Isaacium Ravennatem exarchum* . 2. *ad Episcopos Venetiæ & Istriæ* , 3. *ad Edmundum* Regem Nordanhumbrensium in Anglia. 4. *ad Honorium* Dorovernensem sive Cantuariensem Episcopum, quas duas postremas Epistolas ex Bedæ II. 17. & 18. Hist. Anglorum etiam repetit Spelmannus Tom. 1. Concilior. Angliæ p. 138. sq. addito etiam p. 140. loco ex Epistola *ad Scotorum gentem* pro observatione Paschæ & Pelagianæ hæreseos exstirpatione ex eodem Beda II. 19. Apud Labbeum & Coletum etiam sequuntur : 5. Epistola ad *Joannem*, *Andream*, *Stephanum* & *Donatum* Episcopos per Epirum constitutos & 6. *ad Sergium Subdiaconum* . Epigramma ejus *in Apostolos adscensione Christi obstupescentes* versibus ele-

Mm 2

versum .
lasius Papa fuit ab Anno Christi 492. ad adius librum suum scripsit ante annum 495. S. Corbej. *inclinandam* .

(*d*) Vide Sirmondi Opera T. 4. p. 680. sq. & quæ notavi in Bibl. Græca T. X. p. 192.
(*e*) Ibid. p. 205. sq.

elegis XXIV. in Georgii Fabricii notis ad Poetas Christianos p. 10. & in Bibliothecis Patrum Parisiensibus, Coloniensi & Lugd. Tom. XII. pag. 214. *Epitaphium* decessoris ipsius *Bonifacii V.* versibus elegis XVIII. servavit Gruterus in Corpore antiquarum Inscriptionum pag. MCLXV. 10. unde habent Baronius ad Annum 625. n. 16. Paulus Aringhus in Roma subterranea T. 1. pag. 164. & Papebrochius in Conatu ad Catalogum Pontificum, sive propylæo ad Acta Sanctorum Maji pag. 96. Integrius etiam Gvilelmus Fleetvood pag. 370. sylloges Veterum Inscriptionum. Denique Honorii ipsius Epitaphium, quale exstat Romæ, versibus & ipsum elegis XXIV. exhibet Ludovicus Jacobus Biblioth. Pontificiæ p. 110. post Gruterum, Baronium, Aringhum.

Honorius II. antea *Lambertus* de Fagnak, Bononiensis, ex Episcopo Ostiensi, Papa ab An. 1124. Decembr. 16. ad An. 1130. 14. Febr. *plenus litteris a capite usque ad pedes*, ut legas in Chronico Casinensi lib. IV. c. 83. In tomis Conciliorum Labbei, Harduini, Coleti, XII. exstant *Epistolæ* 1. *ad Petrum Cluniacensem*, 2. *ad Tyrios* de pallio quo *Gvilelmum* eorum Archiepiscopum donaverit: 3. *ad Gvaremundum* Hierosol. Archiepiscopum. 4. *ad Regem Daniæ*, Nicolaum ad quem mittit legatum Gregorium de Crescentio. 5. *ad Ludovicum VI. Francorum Regem*. 6. *ad Canonicos Turonenses*. 7. *ad Petrum Cluniacensem*. 8. *ad Joannem Presbyterum Cardinalem* legatum in Angliam. 9. *ad Episcopos Angliæ*. 10. *ad Regem Scotiæ*. 11. *ad Episcopos Provinciæ Turonensis* quam Ludovicus Jacobus vocat *Rescriptum pro Concilio Nannetensi*. 12. *ad Sugerium* Abbatem S. Dionysii. De gestis Honorii adversus *Rogerium* Siciliæ Comitem, ejusque iterata in Concilio Trojano excommunicatione videndus Pagius ad A. 1127. Ludovicus Jacobus autem *Leges* etiam *Ecclesiasticas* in illo Concilio publicatas ab Honorio memorat p. 111. & *de Pace ad Romanos Epistolas duas*. Vide & Anecdota Edmundi Martene T. 1. p. 361. 363.

Honorius III. antea *Centius Sabellus*, Romanus, post Innocentium III. Papa ab anno 1216. 18. Jul. ad 1227. Martii 18. De ejus scriptis referre placet, quæ notavit Ludovicus Jacobus a S. Carolo pag. 112. additis meis observationibus.

Scripsit, inquit, I. *Sermones aliquot, S. Dominico Guzmanno, Ordinis Prædicatorum Patriarchæ, dicatos. Alios legi MStos in Bibliotheca Cisterciensi, ad Clerum & Populum Romanorum, Conventui & Abbati Cistercii dicatos. Exstant una cum S. Richardi Cisterciensis Vita.*

II. *Vitam Cælestini III.* sub quo Camerarium Romanæ Ecclesiæ gesserat Diaconus Cardinalis S. Luciæ in Orpheo.

III. *Censuum Romanæ Ecclesiæ prægrande Volumen, asservatur MS. in Bibliotheca Vaticana.* In hoc, ut testatus est Onufrius, omnes reditus, vectigalia & census summa diligentia cum singulorum publicis instrumentis in unum redegit ac simul addidit librum vetustissimum ritualem, sive Cerimonialem in re Divina celebranda. Hunc librum Cerimonialem, sive Romanum Ordinem de consuetudinibus & Observantiis, presbyterio vel scholari & aliis Ecclesiæ Romanæ in præcipuis solemnitatibus inter alios Ordines Romanos quatuordecim vulgavit Johannes Mabillonius Tomo 2. Musei Italici, Parisiis 1689. 4. pag. 167. 220. Acta Pontificalia de Gregorio VII. ex eodem libro Censuali vulgavit Papebrochius in Actis Sanctorum Tomo 6. Maji 25. p. 148. 154.

IV. *Pro defensione libri Abbatis Joachim*

(*a*) Priores quatuor ab Antonio Augustino Ilerdæ 1576. & a Carolo Labbeo Parisiis 1610. fol. editæ sunt: 1. *Bernardi Circa*, 2. *Johannis Vallensis*, 3. *Bernardi Compostellani*, ex Registris Innocenti III. & quarta constans ex Concilii Lateranensis An. 1215. capitibus & recentioribus Innocentii III. decretis. Vide Bibliothecam Græcam Tomo XI. pag. 20. seq.

adversus Petrum Lombardum Epi- *ı ad Episcopum Lucaniæ, cujus frag-* *:m* (ı imo Epistola integra) *reperi-* *ı Apparatu sacro Possevini*, *v. Joa-*

,

Epistolas Decretales in Juris Cano- *ibros*, *quarum Registrum quinque* *ınibus compactum in Vaticano MSto* *atur*. Hæc est quinta post *Gratia-* :ollectio Decretalium, quæ Hono- [I. habet constitutiones, a *Tancre-* *a*) Bononiensi Archidiacono, col- circa annum 1227. & sub Honorii catas nomine. Ejus interpres fuit *ıs Albanus*, Faventinus Episcopus, ici Ostiensis Præceptor. Hanc quin- collectionem, quam Antonius Au- ıus negat se potuisse reperire, lu- dit *Innocentius Cironius*, Cancella- Tolosanæ Academiæ, Tolosæ 1645. lem cujus libros V. observationum Canonici nuper recudi fecit Vir .arus Joannes Samuel Brunquell. e 1726. 4.

. *Quædam* Epistolæ *leguntur inter* *ılas Petri Blæsensis*, *&* *aliæ apud* *'os*. Ex Registro Honorii plures E- æ referuntur ab Odorico Raynal- ı Annalibus, & a Luca Waddingo nnalibus Ordinis Minorum. Pau- :iam apud Matthæum Paris & in is Conciliorum, & apud Baronium, ım quoque apud Bzovium argu- ı: Epistolæ V. ad Hispanos apud rium Tomo 3. Concil. Hispan. 488. Alia de Comitatu Flandriæ Baluzium Tomo 7. Miscell. p. k aliæ tres Tomo 2. ad Raymun- Rogerium, Comitem Fuxensem, 52. ad Amalricum, Comitem To- um, pag. 254. & ad Ludovicum Francorum Regem, pag. 255. ılæ XIX. ad Reges Philippum & ricum, in Andreæ du Chesne scri- ıus rerum Francorum Tomo V. ı. 861.

[. *Decreta & Bullæ apud Collectio-* ıt apud Cherubinum Tomo I. Bul- pag. 90. seq. ubi Constitutiones VIII. atque inter alias Diploma Canonisationis *Laurentii* Dublinensis pag. 96. quod exstat etiam apud Bzovium ad annum 1226. *Gvilelmi*, Bituricensis Archiepiscopi, apud Labbeum Tomo 2. Bibliothecæ novæ MSS. pag. 391. & *Roberti*, Abbatis Molismensis. id. Tom. 1. pag. 647. Bulla de instituendis Monachis Cistercienfibus in Monasterio Lavacensi, in Baluzii appendice ad Marcam Hispanicam pag. 1405.

VIII. *Cæremoniale Cencii de Savellis alias Camerarii*, *exstat MS. Romæ in Bibliotheca Barberina*. Hoc illud ipsum est, quod libro Censuum additum fuisse a Cencio, & a Mabillonio editum jam supra p. 277. dixi.

IX. *Sub ejus nomine reperitur Index Romanorum Pontificum in Vaticano*, *teste eruditissimo Binio*.

Honorius IV. antea *Jacobus Sabellus*, Romanus, Papa ab anno 1285. April. 2. ad 1287. April. 3. Ex ejus *Epistolarum* Volumine, quod in Vaticana asservari notavit Ludovicus Jacobus pag. 113. paucæ quædam vulgatæ in Bzovii, plures in Raynaldi & Waddingi Annalibus. Ad Decretum *adversus Pseud-Apostolicos*, memoratum Raynaldo ad Annum 1286. num. 36. respicit Nicolaus IV. in Epistola, quam idem offert Raynaldus ad annum 1290. num. 51.

Honorius Gallus, *Augustodunensis*, in Burgundia Presbyter & Scholasticus, circa annum 1300. *Solitarii* etiam nomine venit in veteri Codice Gemmæ animæ Ambrosiano, quem inspexit Mabillonius pag. 14. Itineris Italici, & in Gothano commentariorum in Cantica de quo D. Salomon Ernestus Cyprianus in Catalogo MStorum Gothanorum pag. 101. nec non, teste Bernhardo Pezio, in Codice Zvvetlensi Clavis Physicæ de naturis rerum, & alio Mellicensi utroque 500. annorum libro, cui titulum, *inevitabile*, Honorius imposuit. Quid quod *inclusi* venit nomine in editione Norimbergensi Imaginis Mundi An. 1491.? Effigies ejus Veteri Codice librorum

Confer Pagium ad A. 1185. n. 2.

rum IV. de Philosophia Mundi, præmissa Diario Theologico Germanico *Unschuldige Nachrichten von Alten und Neven Theologischen Sachen*, An. 1718. Catalogum scriptorum suorum sive ipse texuit, sive quod magis credo, amicus ejus subjecit libro quarto de luminaribus Ecclesiæ capite ultimo, quem cum observationibus meis subjiciam, collatis etiam iis, quæ laudatus Pezius in dissertatione isagogica ad Tomum secundum Anecdotorum erudite observavit.

1. *Elucidarium* in tribus libellis, primum *de Christo*, secundum *de Ecclesia*, tertium *de futura vita* distinxit. Prodiit Promtuarium hoc sive Elucidarium sub Anselmi nomine Parisiis 1560. 8. atque inter *Anselmi* Cantuariensis opera, ut dixi supra Tomo I. pag. 113. Alii *Gvibertum* (*a*) Novigentinum, alii *Gvilelmum* Coventriensem Carmelitam, alii *Augustinum* ipsum voluere auctorem. Huic Elucidario An. 1393. *Elucidarium Elucidarii* opposuit Nicolaus *Eymericus*. Vide Jacobum Quetif Tomo 1. pag. 711. seq. Versionem Germanicam Elucidarii An. 1414. scriptam vidit Pezius in Bibliotheca Mellicensi.

2. Libellus *de Sancta Maria*, qui *Sigillum S. Mariæ* intitulatur, expositio allegorica in Cantica Canticorum, in Bibliothecis Patrum Colon. Tom. XII. & Lugd. Tom. XX. pag. 1217. ex editione Colon. 1540. 8.

3. *De Prædestinatione & libero arbitrio*, qui *inevitabile* dicitur. Dialogum hunc edidit Georgius Cassander, Colon. 1552. 8. unde recusus in Cassandri operibus pag. 623. 639. atque inde ex Joannis Conen, in Cassandri manes injurii editione Antvverp. 1620. 1624. 8. in Bibliothecis Patrum, Parif. Tomo IX. Coloniensi Tomo XII. & in supplemento An. 1622. & Lugdunensi Tomo XX. pag. 1128.

4. Libellus *Sermonum*, qui *Speculum Ecclesiæ* nuncupatur, Prodiit edente Johanne Dietenbergio Coloniæ 1531. 8. cum *Feliciarii* (ita vitiose expressum pro *Cæsarii*) Sermonibus.

5. *De incontinentia Sacerdotum*, qui *Offendiculum* appellatur. Non exstat.

6. *Summa totius, de omnimoda historia*. Videri possit diversum ab hoc esse, pro eodem habitum a Possevino breve *de ætatibus Mundi Chronicon*, ab Orbe condito ad auctoris tempora, quod libri quinti locum occupat inter septem Honorii libros, editos Basileæ 1544. 8. & cum Libro de temporibus (infra num. XII.) tertius liber est in imagine Mundi, edita Spiræ 1583. 8. Iidem videntur quos in Bibliotheca Cæsarea exstare testatur Lambecius II. pag. 3. & 70. Honorii *de mundo & temporum & rerum ad Conradum III.* sive Annum Christi 1137. *successione libri III.* Certe nondum hactenus in lucem prolata est, quæ ab Arnoldo Wion Tomo 1. Ligni Vitæ pag. 426. inter Honorii scripta memoratur *Summa Historiarum*, *sive Chronicorum*, *magnum opus*; *erat olim apud Lazium*, *sed nunc est in Bibliotheca Imperatoris*, *Viennæ MS*. Hæc est Chronica solennis laudata Theodorico Engelhusio, desinens in Lucio III. sive in Anno 1181.

7. *Gemma animæ*, *de Divinis Officiis*, de officio Missæ, de ministris Ecclesiæ, de horis Canonicis & totius anni solennitatibus & cerimoniis. Lipf. 1514. 4. recusum in Speculo antiquæ devotionis, Colon. 1549. fol. vulgato per Joannem Cochleum cum Amalario, Walafrido Strabone, Liturgia Basilii ex veteri versione, Expositione Missæ, & scriptore vitæ S. Bonifacii Martyris & Catalogo Episcoporum atque Archiepiscoporum Sedis Moguntinæ. Deinde inter ejusdem argumenti scriptores Colon. 1568. Rom. 1590. Parif. 1610. fol. & in speculo Missæ Venet. atque in Bibliothecis Patrum Colon. Tom. XII. Lugd. Tom. XX. Citatur a Theodorico Engelhusio.

8. *Sacramentarium*, *de Sacramentis*, sive de causis & significatu Mystico rituum

(*a*) Diarium Eruditorum Italiæ Tomo XX. pag. 39.

)ivini in Ecclesia Officii, quod
ıs profitetur *se collegisse ex San-*
criptis, ut quibus deest librorum
er hoc compendium illorum suble-
opia. Primus edidit Vir celeber.
us Pez Tom. 2. anecdotor. p.
5.
eocosmus de primis sex diebus.
Hexameron quod ab eodem Pe-
gatum habemus Tom. 2. anec-
ı pag. 71. 88.
ucharisticon de corpore & sangui-
ini, sive *Eucharistion*, quod in-
tur *bona Gratia*: idem laudatus
edidit Tom. 2. anecdotor. pag.
2.
ognitio vitæ de Deo & *æterna Vi-*
at in appendice Operum *S. Au-*
dit. Benedictin. Tom. VI. edit.
p. 649. Sub Augustini nomine
rinitate ex libro περὶ τῆς γνώσεως
ῆς occurrit ex hoc libro frag-
ı Græce cum Latina versione
Basil. 1678. 8. a Joanne Leun-
post Legationem Manuelis Co-
d Armenios p. 584. 599.
nago Mundi de dispositione Orbis.
in duos divisa libros (1. de glo-
s Mundi, & 2. de temporibus,
sive institutio.) primus inter
eptem Basil. 1544. 8. sed jam
n libro secundo de temporum
ia & tertio de rerum successio-
ad Annum Christi 1137. pro-
nascentis typographiæ initia si-
& anno (*a*) in fol. & Norimb.
l. Basil. 1497. 4. & Spiræ 1583.
Anselmi nomine Basil. 1497.
ı Bibliothecis Patrum Colon.
II. & Lugd. Tom. XX. pag.

mma gloria de Apostolico & Au-
ve de præcellentia Sacerdotii
no, in Bernardi Pezii Tom.
otor. p. 179. 198.
ala Cœli de gradibus visionum.
Scala major, Dialogus de ordine cogno-
scendi Deum in Creaturis per gradum
triplicem, corporalem, spiritualem &
intellectualem. In Bernh. Pezii anecdo-
tis T. 2. p. 157. 170. & Scala minor
de gradibus sive virtutibus Charitatis.
id. pag. 173. 176.

15. *De anima & de Deo quædam de Augustino excerpta, sub dialogo exarata.* Hoc in Codice Mellicensi serius repertum, deinceps publicaturum se laudatus Pezius recepit, qui notat ex uno hocce scripto duo fecisse Trithemium cap. 357. unum *de anima*, & alterum, *dialogum ex opusculis Augustini*.

16. *Expositio totius Psalterii cum Canticis, miro modo*. (*b*) ad Cunonem Abbatem. Ex hac Præfationem cum expositione Psalmi X. L. LI. C. CI. CL. edidit Petzius Tom. 2. anecdotor. p. 97. 154. ubi notat Honorium finito Psalterio exposuisse etiam Cantica quæ *in laudibus* quotidie dicuntur, uti & Cantica: *Benedictus*, *Magnificat*. *Nunc dimittis*, *Orationem Dominicam* & *Symbolum Apostolorum*. In præfatione Honorius ait *Psalterium se Gallicum*, *non Romanum* explanaturum: *quia in nostris Ecclesiis psallimus. Est autem Gallicum Psalterium, quod a LXX. Interpretibus* (*c*) *est translatum: Romanum autem quod a Symmacho vel nescio a quo alio est interpretatum*.

17. *Cantica Canticorum exposuit ita ut prius exposita non videantur*. Commentarium hunc primus edidit Andreas Schottus in Bibliotheca Patrum, Colon. 1618. recusum in aliis editionibus ut Lugd. Tom. XX. p. 1153. 1217. Prologus brevis vulgatus ab Edmundo Martene Tom. 1. anecdotorum p. 363. seq.

18. *Evangelia quæ B. Gregorius non exposuit*. Nusquam exstat.

19. *Clavis Physicæ de naturis rerum*, excerptus de quinque libris cujusdam Chrysostomii. Incipit: *Cum multos mente*

e indicem librorum Seculo XV. impres-
 possidet V. C. Christianus Gottlieb
s Norimb. 1727. 8. p. 68. seq.
-non videtur ipse de se Honorius, sed
alius quidam scripsisse ex ejus amicis.

(*c*) *A LXX. interpretibus* intellige ac si esset *ex LXX. Interpretibus*. Sic mox *a Symmacho*, pro *ex Symmacho* versum Latine.

te intuear. Opus hoc diversum a quatuor libris de Mundi Philosophia, editurum se pollicitus est clarissimus Pezius.

20. *Refectio mentium* (a) *de festis Domini & Sanctorum*. Non exstat.

21. *Pabulum Vitæ, de præcipuis festis*. Non exstat.

22. *Liber de luminaribus Ecclesiæ*, in quatuor libellos distributus, quorum *primum* ex Hieronymo, ex Gennadio *secundum*, *tertium* ex Isidoro contraxit Honorius, *quartum* vel ipse addidit, vel ex Beda aliisque collegit. Hic sextus est inter libros septem, editos Basil. 1544. 8. Deinde cum Hieronymo, Gennadio, Isidoro, Sigeberto & Henrico Gandavensi, curante Suffrido Petri Col. 1580. 8. & in Auberti Miræi Bibliotheca Ecclesiastica Antvv. 1639. quam cum auctario recudendam dedi Hamb. 1718. fol. Denique in Bibliothecis Patrum.

Præter hæc Honorio ipsi, vel ejus amico memorata, referre deinceps juvat & hæc edita quidem:

De Philosophia Mundi libros IV. qui locum tertii occupant in septem libris Honorii editis Basil. 1544. 8. recusi etiam in Bibliothecis Patrum.

De Solis affectibus, inter eosdem septem liber quartus pag. 277. Basil. 1544. 8. in Patrum Bibliothecis.

De Hæresibus librum in eadem Basileensi sylloge septimum, & in Bibliothecis Patrum, & Helmstadii 1611. 4. cum Harmenopuli, Græci scriptoris Catalogo hæresium & Fidei professione, Latine.

De decem plagis Ægypti, spiritualiter. Edidit Bernardus Pez Tom. 2. Anecdotorum pag. 91. 94.

Librum XII. Quæstionum ad Thomam. ibid. p. 201. 212. ubi inter alia capite VI. pag. 208. legas hæc verba: *Quantum Ordo Seraphim præcellit dignitate Ordinem Archangelorum, tantum præcellit Petrus, Princeps Apostolorum, unum de Ordine Archangelorum*.

Librum VIII. Quæstionum de Angelo & Homine. ibid. pag. 215. 224.

Libellum de animæ exilio & patria, alio titulo *de artibus*, quas sub decem Civitatum describit imagine, Grammatica, Rhetorica, Dialectica, Arithmetica, Musica, Geometria, Astronomia, Physica, Mechanica, Oeconomica. ibid. pag. 227. 234.

Libellum de libero arbitrio, ad Gotschalcum (longe diversum ab altero ejusdem argumenti de quo supra num. 3.) ibid. p. 237. 246. Afferuntur loca ex Ambrosio, Anselmo, Augustino, Fulgentio, Gregorio Magno, Joanne Chrysostomo, Isidoro & Petro (Damiani).

Quæstiones & ad easdem Responsiones in duos Salomonis libros, Proverbia & Ecclesiasten Colon. 1540. 8. atque in Patrum Bibliothecis.

Seriem Romanorum Pontificum, quorum amplius XXX. Martyrio sunt coronati. Occurrit in iisdem Bibliothecis Patrum, ut Tom. XX. Lugd. pag. 1026. 1027.

Nusquam exstant *liber Epistolarum ad diversos* cujus meminit Trithemius: neque *suum quid virtutis, de virtutibus & vitiis*, quod apud Pezium nominatur inter libros Honorii quos frater Henricus olim Gotvvicensi contulit Ecclesiæ, sed temporum injuriæ abstulerunt.

Videtur nescio quod opus quoddam suum notare Honorius ante prologum in Gemmam Animæ ita scribens (T. 20. Bibliothecæ Patrum Lugd. pag. 1046.) *Postquam Christo favente, pelagus Scripturæ prospero cursu in summa totius transcurri, atque naufragosam cymbam per syrtes & piratas multo sudore evectam vix ad optatum littus appuli, rursus habitatores Sion me in fluctus cogitationum intruditis* &c.

Ad *Glossulas* suas *super Platonem* remittit lectorem lib. 1. de Philosophia Mundi cap. 15. id. p. 999.

* *Honorius Augustodunensis*. Libellus *de Gemma animæ* inscriptus exstat apud me in MS. codice veteri membranaceo, mul-

(a) Vitiose *mensium* excusum apud Trithemium cap. 357.

que variantibus lectionibus ab e-
iscrepat, quare non inanem ope-
aturum credo illum, qui ad ve-
MSS. codices recensitum opuscu-
tud recuderet.
ae in primis animadvertisse ju-
codice illo MS. inscribi opuscu-
ud non quidem ut in editis *Gem-
næ*, sed *Gemma Ecclesiæ*. Tum in
riori operis capite additamenta
n occurrunt non spernenda; ete-
st illud verbum *prodesse*, additur
ro: *quatenus memoriam tui omnium
ibus jugiter liceat interesse &c.*
orius Anglus, Monachus Ordinis
ctini circa Annum 1090. de quo
mius II. 108. illustr. Benedict. &
lus Wion Ligni Vitæ pag. 426.
i tribuunt librum Quæstionum &
nsionum diversarum & Epistolas
s ad compunctionem utiles. Pro
Christi *inclusum* appellant, qua
patione etiam Honorium Augu-
ensem venisse supra notare me
ai. Alius Honorius Camber cir-
mnum 560. de quo Baleus X. 6.
seus p. 864.
antius Honorius Clementius Fortuna-
upra, *Fortunatus* T. 2. pag. 179.
orius Scholasticus & *Solitarius*, i-
cum Augustodunensi, de quo su-
Sed fuit quoque alius *Honorius Scho-
r* antiquior, cujus carmen elegia-
versibus XXVIII. ad Jordanem
mensem, seculo medio sexto E-
um, edidit Mabillonius Tomo I.
l. pag. 364. (editionis novæ pag.
Jordanes ille ad Honorium velut
um scripserat Senecæ nomine hor-
as litteras, quibus ei auctor fue-
culum relinquere, & monasticam
amplecti.
atius Romanus, Poeta, Nicolao
ca Annum 1150. *Homerum* heroi-
mine Latinum fieri cupienti, *mul-
rem ei gerere conatis unus satisfe-*
t teste Æneas Sylvio (*a*) *scribatum
licum ea de re consecutus*, *magnif-
ollicitationibus illectus Iliadem ag-
om III.*

(a) Hist. de Europa pag. 459. operum.

*gressus nonnullos ex ea libros Latinos fe-
cit, dignos quos nostra miraretur, prisca
non improbasset ætas*. De altero ejus poe-
mate, quod libris duobus condidit,
inscripsitque *Porcariam* de conspiratione
Stephani Porcii, adeundus Vossius pag.
584. illique addendum Diarium Erudi-
torum Italiæ Tomo XII. pag. 352. &
Tomo XIII. pag. 405. seq.

S. Hormisda Frusinas ex Campania,
Episcopus Romanus post Symmachum
ab anno 514. Julii 20. ad 523. Memo-
ria ejus recolitur 6. Augusti. *Epistola-
rum* Volumen MS. in Vaticana, teste
Ludovico Jacobo, asservatur. Ex his
Epistolæ LXXX. exstant in Conciliorum
Tomis, quas recensui Tomo XI. Biblio-
thecæ Græcæ pag. 422. Epistolas quin-
que ad Hispanos cum notis exhibet Ag-
virrius Tomo 2. Concil. Hispan. pag.
246. sicut ternas ad Gallos Sirmondus
Tomo I. Concil. Galliæ pag. 188. 190.
191. Epistola ad Clericos secundæ Sy-
riæ, Trithemio memorata legitur cum
Græca versione in Actis Concilii Con-
stantinopolitani sub Mena An. 536. ha-
biti, actione quinta: ubi etiam Episto-
la ad Epiphanium CPol. De ejus gestis
in Concilio Romano consulendus Baro-
nius ad annum 518. & 519. *Decretum
de libris Apocryphis* conceptum primum
a Damaso, deinde a Gelasio atque ab
Hormisda quoque confirmatum, au-
ctumque est, unde Hormisdæ etiam in
quibusdam Codicibus tribuitur, de quo
dixi supra pag. 28. Alia ejus decreta
apud Ivonem, Burchardum, Isidorum,
& ex quibus relata etiam sunt in Con-
ciliorum Tomos, Gratianum.

Hostilius ex cujus primo Annalium
Priscianus Grammaticus libro VI. p.
719. affert hunc versum:

*Sæpe greges pecuum ex hibernis pastubu'
pulsi.*

Antiquior est, ut videtur, quam ut a
me referri inter hos scriptores debeat,
perinde ut *Hostilius* Philosophus, quem
in Insulam relegavit Titus Imperator,
teste Xiphilino pag. 751. aut *Hostilius*,

ſub cujus nomine Epiſtola ad Q. Curtium legitur II. 17. inter Epiſtolas commentitias Curtii, vel *Hoſtilius* Comicus aut mimorum ſcriptor, cujus meminit Tertullianus in Apologetico cap. 15. Videndum tamen, ſitne cum Hoſtilio, qui apud Priſcianum laudatur, idem *Hoſtius*, ex cujus libro ſecundo belli Hiſtrici Macrobius VI. 3. affert verſus:

---------- non ſi mihi linguæ
Centum atque ora ſient totidem, voceſque liquatæ.

ubi eum antiquiorem docet eſſe Virgilio, Virgiliumque ait ejus imitatione dixiſſe:

Non mihi ſi linguæ centum ſint, oraque centum.

Ex eodem libro ſecundo Hoſtii idem Macrobius VI. 5.

Dia Minerva ſimul cunctis invictus Apollo
Arquitenens Latonius.

Idem Hoſtii opus laudatur a Feſto in *ſcævam* & in *teſca*, & a Servio in Æneid. XII. 121. ut Voſſio jam notatum, qui Hoſtium illum patrem facit Cynthiæ, hoc eſt, ut ex apologia Apuleji conſtat *Hoſtiæ*, ſive uti Codices quidam legunt *Hoſtiliæ*, quam Propertius Poeta amavit. Sed ſi idem fuit Hoſtius, avum vocat Propertius in duobus locis, lib. 2. X. 10. & lib. 3. XVIII. 8. *Splendidaque a docto fama refulget avo.*

Rogerius de Hoveden, oppido in provincia Eboracenſi, Anglus, inter domeſticos Henrici II. Anglorum Regis: poſt ipſum An. 1189. extinctum omne ſtudium ad ſcribendam Hiſtoriam contulit, ſcripſitque, Simeonis Dunelmenſis (*a*) exemplo, *Annales rerum Anglicarum* inde ubi deſinit Beda, h. e. ab Anno Chriſti 731. uſque ad 1204. ſive annum quintum Regis Johannis, *libris duobus*. Prodierunt inter ſcriptores, Henrico Savilio curante, editos Londini 1596. & Francofurti Wechelianis typis, 1601. fol. Excerpta quædam ex his Annalibus apud Leibnitium Tomo 1. ſcriptorum Brunſvicenſium pag. 876. 880. cum notis. Lelando cap. 203. judice ſi fidei, quæ prima pars hiſtoriæ eſt, pluſculum elegantiæ Romanæ adjunxiſſet, facile palmarium obtinuiſſet. A diligentia commendant, præter eundem Lelandum & Seldenum, Polydorus Virgilius apud Bzovium ad Annum 1199. num. 31. & Savilius, cui Henricus Huntingtonienſis & Hovedenus ſunt *auctores cumprimis boni & diligentes veriſſimique ſuperiorum temporum indices*, & Gvil. Nicolſonus in Bibliotheca hiſtoricorum Angliæ p. 60. Quæ autem præterea memorant Baleus III. 55. & Pitſeus p. 272. *Hiſtoriam Regum Northumbriæ* & *Commentarios Juris*, *Nugarumque juvenilium & poematum*, nemo hactenus in lucem protulit. Per *Vitam Thomæ Becketi*, Archiepiſcopi Cantuarienſis, quam ab eo ſcriptam Voſſius pag. 450. annotat, fortaſſe ſignantur ea, quæ in Annalibus de hoc Thoma Hovedenus prodidit. In Catalogo MSS. Bibliothecæ Cottonianæ pag. 75. Epitome *Hiſtoriæ Rogeri Hoveduni ita inſcribitur: Proprie eſt compendium hiſtoriæ Regum Scotiæ a Rege Evvain, qui obiit An.* 721. *Hic paſſim vitæ & geſta illorum continentur in epigrammatibus, verſus finem interſperſis rebus Anglicanis ad Annum* 1270.

Johannis Hovedeni rhythmicum carmen, cui titulus *Philomela*, laudat Lelandus cap. 203.

Hrodpertus, infra, *Rupertus*.

Hroſvvitha (*b*) ſive *Hruodſvvid*, *Roſvvi-*

(*a*) Plagii tamen notam, qua Hovedenum adſperſit Lelandus, ab eo removet Seldenus in limine præf. ad X. ſcriptores, Lond. 1652. fol.

(*b*) Litteram ſive aſpirationem H non modo ante R ſed etiam ante alias litteras poni illa ætate pervulgatum. Ita non modo *Hruadunus*, *Hrannungeromarca* apud Meibomium Tom. 3. pag. 104. *Hroadolfus* pro *Rudolfo*, & *Hranfrid*, *Hrotold*, *Hruoadbert*, *Hruoadgaer*, *Hruadigart* & ſimilia, quæ ex Goldaſti Alemannicis notavit Joannes Michael Heineccius in ſyntagmate de ſigillis pag. 85. ſed etiam *HCarolus*, *HCarolomannus* & multa talia apud Leonem Oſtienſem Chronici Caſinenſis lib. 1. c. 7. 12. 15. &c. Sic *Hlotharius*, *Hludovicus* &c.

Rosvvitis illustris virgo sanctimo- (*a*) ex gente Saxonica, in Cœ- Gandersheimensi Ord. Bened. (*b*) ›nfundenda cum Hilda *Horesvvi-*) sive *Haresvida* Angla, ejusve de qua Beda III. 33. neque cum *itha*, quarta Abbatissa Gander- nsi de qua Henricus Bodo apud nium Tom. 2. p. 391. quibus ıe Junior, jussu Otthonis secundi ļui ab Anno 974. ad 884. impe-, panegyrin Ottonum profitetur psisse, quam Canonissa ipsa dedi- ierbergæ sive Garburgi Abbatissæ æ Gandersheimensi, Ottonis I. , cui etiam nuncupavit Carmen toria intemeratæ Dei genitricis. t carmine hexametro leonino *de liis & fundatoribus Cœnobii Gan- mensis*, quod post Leibnitzium, eldumque emendatius superiore vulgavit V. C. Joannes Christo- Harembergius ut dixi supra pag. :teræ ejus lucubrationes junctim a Conrado Celte (*d*) Norimb. 4. atque ex recensione Henrici rdi Schurzfleischii (*e*) Witeber- 97. 4. hoc ordine:

ediæ sex, in æmulationem Teren- soluto sermone scriptæ, *I. Gal-*, de conversione Gallicani Prin- t sub Juliano exulis ac martyris. *lcitius*, de passione Agapes Chio- Irenæ, SS. Virginum sub Dio- ›. *III. Callimachus* de resuscita- Callimachi & Drusianæ per S. em: *IV. Abraham* de lapsu & sione Mariæ, neptis Abrahæ ere- *V. Paphnutius* de conversione meretricis. & *VI.* de passione um Virginum, *Fidei*, *Spei & tis*.

ria Nativitatis laudabilisque con- nis intactæ Dei Genitricis, quam ptam se reperiisse *sub nomine S.* Fratris *Domini*, illud nempe scri-ptum innuens, quod in Codice Apo- crypho Novi Testamenti a me exhibe- tur *S. Jacobi Protevangelium*. Hanc hi- storiam carmine scriptam hexametro Rhosvvita Gerbergæ Abbatissæ dedica- vit præmissis elegis, quorum initium: *Salve Regalis proles clarissima stirpis Ger- birg.*

Historia adscensionis Domini, itidem Carmine hexametro. *Hanc*, inquit, *narrationem Johannes Episcopus e Græco in Latinum transtulit*. Historiam Resur- rectionis Dominicæ vocat Henricus Bo- do apud Meibomium Tom. 1. pag. 494. minus recte.

Passio S. Gangolfi, Martyris, elegis versibus.

De hoc Gangolfo Martyre Varennis in Burgundia circa Annum 760. con- sulenda Acta Sanctorum Tom. 2. Maji XI. p. 642. seq.

Historia & Passio S. Pelagii, Marty- ris a Mauris interfecti Cordubæ An. 925. Hæc carmine descripta hexametro emendatior legitur Tom. V. Act. San- ctorum Junii 26. pag. 209.

Lapsus & Conversio Theophili Vicedo- mini, leonino carmine hexametro. Hic Archidiaconus sive Oeconomus Ecclesiæ Adanæ non in Sicilia sed in Cilicia cir- ca Annum 538. De hoc Theophilo pœ- nitente vide Acta Sanctorum Tom. 1. Februar. 4. p. 480. seq.

Historia de conversione desperati adole- scentis servi Proterii, *per S. Basilium* ad Gerbergam Abbatissam suam. Carmine leonino hexametro: & carmine simili *de passione S. Dionysii Martyris*, nec non *Historia passionis S. Agnetis* Virgi- nis & Martyris, de qua Acta Sancto- rum T. 2. Januar. p. 350. seq. sicut de S. Dionysio Surius IX. Octobr.

Panegyris Ottonum ad Gerbergam Ab- batissam de gestis Othonis I. usque ad Annum 967. itidem carmine hexame- tro leonino, quod & Justus Reuberus

Nn 2 cum

ınricus Bodo apud Meibomium Tom. 2. Trithem. de S. E. cap. 391. & de illustr. c. 27.
rithemius Annal. Hirshaug. pag. 36.
. Leonhard. Schurzfleisch. præf. ad Rosv-vitham. D. Joannes Fabricius, Helmst. Tom. 3. Bibl. suæ p. 19.
(*d*) Nic. Hieron. Gundling. Observat. select. T. 1. p. 13.
(*e*) Nova litt. Hamb. An. 1707. p. 377.

cum triplici Rosvvithæ præfatione scriptoribus rerum Germanicarum pag. 161. inseruit: hinc cum Wittechindi Annalibus edidit etiam Henricus Meibomius Francof. 1621. 4. & notis illustravit, cum quibus legitur quoque tomo primo scriptorum Henrici Meibomii nepotis pag. 709. atque in scriptorum Rosvvithæ editione Schurzfleischiana. Ambo effigiem Rosvvithæ præmiserunt, quæ descripta ære occurrit etiam in Diario Theologico (*a*) An. 1732. post pag. 678. Fallitur Morlierius scriptor Gallus libri, Essais de litterature Tom. 1. p. 58. qui Rosvvidæ, tres libros de rebus gestis Othonum adscribit, commentariis Meibomii illustratos.

Præter hæc a Celte & Schurzfleischio edita Rosvvithæ tribuuntur ab Oudino, sed quæ antiquiorem Sanctimonialem Gandersheimensem & Willibaldo ac Wunibaldo supparem, a sorore tamen eorum *Walburgi* diversam auctorem habent, soluto scriptæ sermone: *Vita* sive *hodœporicon Willibaldi* ab Anno 740. Aichstadiensis Episcopi: & *Vita* fratris ejus *Wunibaldi* Abbatis & Confessoris, quæ edita est in Canisii antiquis Lectionibus Tom. IV. parte 2. pag. 481. & 516. (editionis novæ Basnagianæ Tom. 2. pag. 105. & 125.) & apud Surium 7. Jul. & 10. Decembr. edit. Anni 1618. Hodœporicon illud etiam cum notis Joannis Baptistæ Sollerii in Actis Sanctorum Tom. 2. Julii VII. p. 500. Utraque cum notis Mabillonii in ejus Actis Sanctorum Ord. Benedictini Sec. III. parte 2. pag. 176. & 395.

Non exstant quæ Rosvvithæ a Trithemio tribuuntur *liber epigrammatum* & *Epistolæ* si alias intellexit ab iis quæ scriptis ejus editis præfixæ leguntur. Neque lucem viderunt *vitæ Pontificum Anastasii I. & Innocentii I.* quas eodem genere metrorum poemati suo de fundatione Cœnobii Gandersheimensis Rosvvitham præmisisse scribit Henricus Bodo apud Meibomium Tom. 1. pag. 494. qui etiam memorat ejus *Adhortationem ad Virgines sacras*, Latino sermone, de castitate colenda atque continentia.

Hubaldus, infra, *Hucbaldus*.

Hubertinus sive *Hubertus de Casali*. Vide supra, *Casali* Tom. 1. p. 354.

Hubertinus de Albizzis, Jacobo Quetif Tom. 1. pag. 738. *Humbertus de Albitiis Florentinus* Ord. Præd. Episcopus ab Anno 1426. ad 1434. Pistoriensis, cujus *super Metaphysicam* Commentarios laudat Antoninus Florentinus summæ historicæ tit. 23. cap. XI. §. 2. Tom. 3. p. 981. Præterea ejus *librum contra Schisma* ante electionem Martini V. factam An. 1417. in Concilio Constantiensi, & *Quæstiones Theologicas* memorat Julius Niger in historia scriptorum Florentinorum p. 518.

Hubertus sive *Huvetbertus* Abbas Anglus, cujus Epistolam ad Gregorium II. qua Ceolfridum ei commendavit, memorat Beda. Vide Lelandum c. 83.

Hubertus de Bobio sive *de Bovio* qui Parmæ in Patria & deinde Vercellis docuit, JCtus celebris Seculo XIII. cujus *Quæstiones* ac *Determinationes* laudat Trithemius cap. 437. nec non librum *de ordine Judiciorum*, sive de summariis judiciis: eundem nempe qui *Patria potestas* inscribitur, ut docet Guidus Pancirollus II. 30. de interpretibus Juris, ubi ejusdem *positiones* An. 1227. scriptas memorat, notatque Hubertum hunc tantæ auctoritatis fuisse, ut de Regis Gallorum tutela consultus, eam Blancæ Ludovici IX. Matri integram servaverit. * De scriptore hoc juvat ea huc transferre, quæ adnotavit Joannes Andreas Baldi ad procemium speculatoris. Ita vero ille: *Ubertus de Bobio, cujus opus incipit: quia pietas paterni nominis &c. & inchoat ab advocatis; fecit opus ita confusum, quod particulariter difficiliter allegatur..... Joannes de Deo reformare volens libellum Uberti de Bobio confusum, ut dixi, illum ampliavit, ordinavit, & in septem libros divisit, & illi nomen cavillationem imposuit, & incipit honorem summæ Trinitatis: Inchoat an-*

(*a*) Fortgesetzte Sammlung von Alten und Neuen Theologischen Sachen.

ſicut Ubertus ab advocatis, *de qui-* *totus primus liber &c.*
ertus de Bonacurſo ſive Bonaccur- : Urbe, Romanus JCtus ſub Se- uodecimi exitum & initia decimi , ſive ipſe ſcripſit, ſive a *Baga-* :ompoſitum (*a*) in manus ho- a dedit librum *de præludiis cau-* qui incipit: *Cum de mandato Im-* . Præterea *de judiciis* quædam ſſe notat Trithemius cap. 440.
ertus Cardinalis, infra *Humber-*

ertus ſive *Hubertinus de Caſali*, *Caſali*. Tom. 1. pag. 354.
ertus Gvalterus. Supra *Gvalterus* 15.
ertus poſt An. 1047. ſcriptor *Vi-* *Gudilæ* Virginis Bruxellis in Bra- circa A. 712. claræ. Exſtat in Sanctorum 8. Januar. Tom. 1. 14. 523. Dicavit eam Alberto in- 1 an Abbati Gemblacenſi de quo me memini Tom. 1. pag. 44.
ertus Leonhardus, aliis teſte Ale- *b*) *Bernardus*, Belga, Ord. Car- i Scholæ Theologicæ apud Pari- (*c*) Moderator, deinde Epiſco- arienſis, Suffraganeus Leodienſis : hæreticæ pravitatis apud Leo- ; Inquiſitor, circa Annum 1490. cripſit *in Evangelium Lucæ*. *De* *ie Principum*. *De immunitate Ec-* *ca.* Opus propoſitionum XXVIII. *hæreticos Nivellenſes* (ita dictos ido Belgii Nivigella ſive Nivali:) *nealogia nobilium Francorum & ge-* *um* ad Ludovicum Epiſcopum nſem, præterea *Sermones*, *Qua-* *uale*. Etiam *in IV. libros Senten-* ſcripſiſſe addit Poſſevinus.
iſter *Hubertus* ſive *Humbertus de* *is*, *Umbertus*, *Imbertus* Ord. Præd. Magiſter, defunctus An. 1277. De eo hæc Antoninus Florentinus ſummæ hiſt. tit. 23. cap. 12. T. 3. pag. 684. *Quintus* Magiſter *fuit frater Hubertus*, *diœceſis Viennenſis prope Valentiam*. *Hic cum Pa-* *riſiis ſtuderet*, *Magiſter effectus eſt in Ar-* *tibus*. *Et jus poſtea Canonicum audiens* *Ordinem intravit*, *& magiſtrum ſuum*, *Magiſtrum Hugonem*, *qui poſtea fuit Car-* *dinalis*, *ad Ordinem traxit*. *Hic in Or-* *dine fuit Lector Lugdunenſis*, *& Prior:* *deinde Provincialis Tuſciæ*; *& poſtea* *Franciæ*, *Religionis fuit ſpeculum*, *vir* *diſcretus*, *cautus & litteratus*, *qui compi-* *lavit* officium Eccleſiaſticum (*f*) *quo* *Ordo utitur*, *& plures libros edidit*. Id. p. 682. *Plures libros ſcripſit circa vitam* *religioſam valde utiles*. *Et primo expoſuit* *de verbo ad verbum* Regulam B. Augu- ſtini (*g*) *in magno Volumine*, *Librum* *quoque* de Officiis Ordinis Prædicato- rum: *Librum etiam ad faciendum* Col- lationes breves ad omnes ſtatus, *& o-* *mnem pæne actum ſolennem: & librum* de Vita fratrum. His ex Jacobo Que- tif Tom. 1. pag. 145. ſeq. adde *expoſi-* *tionem ſuper Conſtitutiones Ordinis Præd.* Librum *de inſtructione officialium Ord.* *Præd. De eruditione Prædicatorum*. *De* *prædicatione Crucis contra Saracenos*. *Vi-* *tam S. Dominici*. *Epiſtolas encyclicas ad* *univerſum Ordinem*. *De his quæ tractan-* *da in Concilio Lugd. A.* 1274. *Chronicon* *Ordinis ab Anno* 1203. *ad* 1254. Epiſto- lam *de tribus votis*. *De ſeptem gradibus* *contemplationis*. *De abundantia exemplo-* *rum* ex *Stephani de Borbone* magno li- bro de ſeptem donis Spiritus S. *De ve-* *ris falſiſque virtutibus*. In Bibl. Patrum Lugd. T. XXV. p. 421. legitur Hum- berti de Romanis vita ſcripta a *Fran-* *ciſco Diago* Ord. Præd. & deinde p. 424. ſequuntur Humberti *libri duo de erudi-* *tio-*

(*a*) Vide Pancirollum II. 24. de Legum in- terpr.

(*b*) Alegre p. 368. paradiſ. Carmelitici decoris.

(*c*) Sixtus Senenſ. lib. IV. Bibl. S. p. 311.

(*d*) Jacobus le Long pag. 826. Biblioth. Bibli- ticæ.

(*e*) Trithemius c. 902. Poſſevinus, Valerius , Svveertius &c.

(*f*) Libris quatuordecim: 1. Ordinario, 2. Martyrologio, 3. Collectario, 4. Proceſſionario, 5. Pſalterio, 6. Breviario, 7. Lectionario, 8. An- tiphonario, 9. Graduali, 10. Pulpitario, 11. Miſ- ſali Coventuali, 12. Epiſtolario, 13. Evangeliſta- rio & 14. Miſſali minorum Altarium. Vide Jaco- bum Quetif Tom. 1. pag. 143. ſeq.

(*g*) Duplicem, alteram pro viris, pro mulie- ribus alteram.

tione Prædicatorum ac de modo procudendi sermonem (a): Expositio Regulæ S. Augustini partes X. pag. 567. Epistola de tribus votis substantialibus Religionis pag. 653. Speculum Religiosorum seu Institutionum vitæ spiritualis libri sex pag. 665. 753. sed quos Gvilelmum Peraltum potius (de quo supra p. 161.) habere auctorem notavit Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 134. & Tom. 2. pag. 273.

Humberti jussu a Gerardo de Fracheto scriptas esse constat Vitas Fratrum Ord. Præd. Deo eo supra Tom. 2. p. 182.

Liber Sermonum de fraternitate Rosarii B. Virginis præter rem Humberto ab Altamura, Coppensteinii fide tribuitur, cum nulla fuerit ejusmodi fraternitas ante Alanum de Rupe, de quo Tom. 1. p. 38. * Ad hunc ipsum Humbertum pertinere credo librum de Septemplici timore, quem laudat Discipulus seu Joannes Herlot serm. 134. his verbis: Narrat magister Humbertus in tract. de septemplici timore &c. Ex libello Humberti de iis quæ tractanda erant in Concilio Lugdunensi excerpta quædam edidit P. Martene vet. Mon. tom. VII. ex quo ego in supplemento Conciliorum ad Lugdunense II. Concilium generale tom. III. pag. 3.

Hucarius Cornubiensis Anglus, Levita sive Diaconus in Cornugallia circa Annum 1040. laudatur a Lelando cap. 131. Baleo II. 47. & Pitseo pag. 184. qui præter homilias centum & decem ajunt eum Excerptiones (b) quasdam tanquam flores carpsisse ex Ecberti Ecclesiasticis Constitutionibus, de quibus dictum supra Tom. 2. pag. 76.

Hucbaldus, Hugbaldus, Hubaldus, Huabaldus Monachus S. Amandi Elnonensis in Hannonia ad fluvium Elnonem in diœcesi Tornacensi Ord. Bened. (c) vir disciplinis sophicis nobiliter eruditus quem Fulco Archiepiscopus Remensis Remos accersivit, Ecclesiamque Remensem per eum præclaris illustravit doctrinis, ut testatur Flodoardus IV. 9. hist. Ecclesiæ Rem. Scripsit teste Sigeberto c. 107. Vitas multorum Sanctorum, quod etiam confirmatur hoc ejus epitaphio quod defuncto An. 930. (non 937. ut Bulæus, Cangius & Leyserus) ei in Cœnobio S. Amandi positum (d) ita se habet:

Dormit in hac tumba simplex sine felle columba,
Doctor, flos, & honos tam Cleri, quam Monachorum,
Hucbaldus, *famam cujus per climata Mundi*
Edita Sanctorum modulamina, gestaque clamant.
Hic Cirici (e) *membra pretiosa reperta Nivernis,*
Nostris invexit oris, scripsitque triumphum.

Vitam S. Aldegundis Virginis Abbatissæ & fundatricis Malbodiensis in Hannonia post Surium 30. Januar. exhibet emendatiorem Mabillonius Sec. II. Benedictin. pag. 710. & Acta Sanctorum Tom. 2. Januar. pag. 1040. 1047. Vitam S. Lebuini, Patroni Daventriæ, ad Albricum sive Baldricum Episcopum Ultrajectensem, idem Surius 12. Novembr. & Vitam S. Rictrudis Abbatissæ Marchianensis in Gallo Flandria, ad Stephanum Episcopum Cameracensem (non Eboracensem ut Voss. pag. 324.) Surius ad 12. Maji, & Acta Sanctorum Tom. 3. Maji pag. 81. 89. & Mabillonius Sec. II. Benedictin. pag. 937. Scripsit idem vitam S. Madelbertæ Abbatissæ Malbodiensis, quæ MSta legitur in Cœnobio S. Gisleni in Hannonia, teste

(a) Hoc est opus quod sine nomine auctoris Bononiæ in Bibliotheca Salvatoris evolvit Mabillonius pag. 197. itineris Italici, ut notatum Vignolio Marvillio Tom. 1. miscellan. Histor. pag. 216. Neque ab eo distincti Sermones ducenti pro omni materia, quos memorat Caveus ad Annum 1254.

(b) Ita legendum apud Baleum, non exceptiones.

(c) Trithemius cap. 284. de S. E. & illustr. Bened. II. 49.

(d) Valerius Andreas p. 395. Francof. Swertius pag. 351. Athen. Belgic. Bulæus Tom. 1. hist. Academ. Paris. p. 607. Vossius pag. 325.

(e) S. Quirici, confer Acta Sanctorum Tom. 3. Junii 16. ubi de Hucbaldo p. 36.

lerio Andrea pag. 395. & Aub. in notis ad Sigebertum: & *Hi-* *S. Ciliniæ*, matris B. Remigii, orum Apostoli, *nec non Officium cantum* de eadem. *Vitam* quoque *gidæ*, MS. in Monasterio Elno- ad S. Amandum, teste eodem o & Sandero in Bibliotheca MSto- Belgii p. 55. Ejus versus, quibus ac Magistri sui *Milonis* carmina de parcitatis mittit ad Carolum m Imp. editi ab Edmundo Mar- T. 1. anecdotor. p. 45. seq. Scripsit teste Sigeberto, ad eundem Im- rem *librum trecentorum versuum carminum* ut calami errore Ca- ad Annum 916.) *in laudem Cal-*, cujus omnia verba incipiunt a C. hoc initio: *Carmina clariso- vis cantate Camœnæ*. In editioni- asileensibus 1516. & 1546. & Lo- nsi 1561. non sunt plures versus CXXXVI. sicut nec in Casparis vii Amphitheatro Sapientiæ So- e, in quo idem carmen Tom. 1. . seq. legitur: Sed Caspar Bar- qui illud lib. XLVI. Adversario- ap. 22. exhibet, ex charta nescio didit alios versus XV. Simili stu- centior quidam scriptor *Christia- rii* nomine poema in Christum ixum edidit Francofurti 1576. 8. vocabulorum singulorum prima littera. Addit Sigebertus: *& quia Musica præpollebat*, cantus *multo- anctorum dulci & regulari melodia composuit*. *Scripsit* librum de arte a, *sic contemperans chordas mono- , litteris alphabeti, ut possit quis sine magisterio alterius discere i- sibi cantum*. Denique *Epistolas* ldi ad diversos, Trithemius com- rat. * Commemoranda etiam criptoris hujus acta martyrii SS. i & Julitæ Matris ejus, quæ a- sombricium leguntur; sicut et- cclesiasticum officium S. Theode- o Monasterio Remensi, ex quo epistolam ab Hucbaldo præmis- sam & Hymnos duos Mabillonius in Annalibus Tom. III. pag. 641. in ap- pend. editionis Lucens. vulgavit. De- nique in MSS. Codicibus superesse Scri- ptoris hujus commentarium in Regulas S. Benedicti affirmat Martene, & ex eo tradunt Auctores Historiæ litterariæ Gallicanæ Tom. VI. pag. 220. Liber i- ta inscribitur: *Liber ex dictis SS. Pa- trum defloratus super Regulam S. Bene- dicti*.

Huenricus, supra, *Henricus*.

Hugo, sive *Ugo*, *Albus* sive *Candi- dus*, Anglice *Withe*, de Petriburgo, si- ve Petroburgensis, Anglus, Monachus Ordinis Benedictini circa Annum 1216. Scripsit *Historiam Petroburgensem*. Vide Lelandum cap. 265. Baleum III. 70. Pit- seum pag. 288. Exstat MS. in Cotto- niana pag. 69. sine nomine auctoris. De continuatore ejus Historiæ vide in- fra *Rob. Swapham*, & Simonem Gun- ton ac Simonem Patricium in historia Ecclesiæ Petroburgensis, edita Anglice, Lond. 1686. fol. Acta Eruditorum To- mo I. supplementi p. 290.

* *Hugo Candidus*, alius ab hoc Bene- dictino ex Monacho Cisterciensi Cardi- nalis in vivis agebat adhuc anno 1256. quo scripsit carmen elegiacum de mi- seria suorum temporum, quod carmen e MS. Ugolini Emporiensis vulgavit Cl. Lamius in Delic. Erud. in notis ad Chronicon Roman. Pontificum Leonis Urbevetani ad vitam Urbani IV. No- tas meas ad hoc ipsum carmen ego ad- jeci in Adnotationibus meis ad Anna- les Ecclesiasticos Raynaldi ad An. 1256. Incipit:

Nulla fides, nec amicus erit, nec pi- gnus amoris
Inter terrigenas, nec pietatis opus.

Hugo, Ordinis Prædicatorum, *Apo- crisiarius* Gregorii IX. qui cum Petro Dominicano & Franciscanis Aymone & Radulpho A. 1234. missus ad Joannem Vatacium, Imperat. & ad Germanum Patriarcham CPol. de unienda & con- cilianda utraque Ecclesia. Acta apud Ni-

Dulci & regulari modulatione. idem Sigebertus in Chron. ad Annum 879.

Nicæam primum, deinde Nymphææ in Bithynia edidit, sed interpolata ac recisa Waddingus in Annalibus ad Annum 1234. atque inde Conciliorum editores Labbeus Tomo XI. Harduinus Tomo VII. Coletus Tomo XIII. Integriora Jacobus Quetif ad calcem Tomi primi operis eximii de scriptoribus Ordinis Prædicatorum pag. 911. 927. Vide & quæ de hoc Hugone supra p. 35. seq.

Hugo Argentoratensis, Ordinis Prædicatorum, clarus circa Annum 1270. 1280. 1290. genuinus auctor præclari *Compendii Theologicæ Veritatis*, (*a*) in septem divisi libros, quod *Alberto* Magno alii, vel *Bonaventuræ*, alii Thomæ *Dorniberg*, vel *Joanni Rigaldi*, vel *AEgidio* de Columna, aut *Thomæ* Aquinati præter rem tribuerunt, ut notavi supra Tomo 1. pag. 45. 254. & Tomo 2. pag. 61. Vide Jacobum Quetif Tomo 1. pag. 470. seq. a quo præterea memorantur hujus Hugonis *Commentarius in IV. libros Sententiarum*, *Sermones*, *Quodlibeta*, *Quæstiones*, *Disputationes* & *variæ in Divinos libros explanationes*.

Hugo Atratus Wigorniensis, Anglus, Baleo IV. 50. *Hugo de Evesham*, & XIII. 86. propter Artis Medicæ peritiam A. 1281. Romam vocatus a Martino IV. cum ad studia Theologica totum se accinxisset, factus inde Cardinalis, extinctus peste est Romæ An. 1287. Scripsit *de genealogia Christi humana*. *Distinctiones prædicabiles*. *Problemata varia*. *Postillas super Biblia*, tum *Canones Medicinales*, atque *in Isaaci*, Arabis Medici, *librum de febribus*. *Tractatum de peste*. Vide Pitseum pag. 371. & G. Josephi Eggs purpuram doctam T. 1. p. 234.

Hugo Matisconensis, ex Abbate Pontiniacensi Ordinis Cisterciensis, Episcopus ab Anno 1136. ad 1151. *Autissiodorensis*, de quo Sammarthani Tomo 2. Galliæ Christianæ pag. 273. & Carolus de Visch pag. 163. Bibliothecæ Cisterciensis, qui Opusculum ejus *de conservandis Ecclesiæ privilegiis* commemorat. Interfuit Concilio Remensi A. 1148. contra Gvilelmum Porretanum. Exstat Hugonis hujus *Epistola ad Sugerium*, & Eugenii III. & Innocentii IV. ad Hugonem: S. Bernardi quoque, ad Abbatem quidem Epistola 33. & cum Episcopo compositio & Wilhelmo, Comite Nivernensi, Epist. 429. edit. Mabillon. Chartam hujus Hugonis de bonis, quæ possidebat Hugo de Tilio, edidit Edmundus Martene Tomo 1. anecdotorum pag. 402. qui etiam de Concilio illo Remensi videndus Tom. 4 pag. 141. seq.

Hugo Baldochus, Anglus, Ordinis Minorum, seculo XIII. laudatur a Lelando cap. 334. quod inter primos sui Ordinis Evangelium Christi Optimi Maximi Anglis insolito ardore prædicavit.

Hugo Bambergensis tempore Rudolphi Habspurgici, scripsit *Historiam Poetarum*, quæ citatur a Theodorico Engelhusio.

Hugo Bernardi, infra, *Hugo de Hibernia*.

Hugo Segvinus *de Bilhonio*, sive *Billonio* (Billon in Aruernia) Possevino *Biliomensis*, Gallus, Ordinis Prædicatorum, Magister in Theologia, docuit Parisiis circa Annum 1281. S. Sabinæ Cardinalis Presbyter An. 1288. (*b*) atque inde An. 1294. Episcopus Ostiensis & Veletrensis, obiit An. 1298. Scripsit Commentaria *in Threnos Jeremiæ*. Et fortasse *commentarium in Lucam*, qui Magistro Hugoni in MS. Codice Jacobitarum Parisiensium tribuitur atque incipit: *Lucas tractaturus de nativitate præcursoris Domini*. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 442. ubi etiam de duplici ejus *testamento* bona Hugonis citra montes & ultra montes heredibus suis assignante. Cætera illius scripta sunt: Commentarius *in IV. libros Sententiarum*.

(*a*) Diversa ab hoc Compendia Theologicæ veritatis, de quo supra in *Gvilelmo Edone*, pag. 146. & de quibus T. 2. p. 61. seq.

(*b*) Baluzius Tomo 1. Paparum Avenionensium pag. 596. Eggs purpura docta Tomo 1. pag. 246 Frizonius Galliæ purpuratæ p. 1328.

Tractatus *contra corruptorem S.* , *Gvilelmum* Lomarensem , de
ɔra pag. 151. *De unitate forma-*
)e *immediata visione Divinæ Essen-*
rmones e quibus duo speciatim,
n. 1281. Parisiis habuit memo-
a laudato Quetiso p. 385.

Blancus sive *Candidus* Triden-
Cardinalis creatus a Leone IX.
scopus Prænestinus a Clemente
tipapa An. 1080. De eo Baronius
{I. Annalium , Ughellus Tom.
195. quibus propter schisma,
:cutus est, *re & gestis nigerrimus*
tur. Obiit An. 1103. Non con-
lus cum *Hugone* qui ex Diensi
)o Archiepiscopus *Lugdunensis* An.
juod factum tum ab aliis tum a
pho Eggs qui Tom. 1. purpuræ
ei tribuit *apologiam pro Gregorio*
lversus Gilbertum. Papam ; *Ser-*
ıliquot in variis Conciliis habi-
Epistolas plures ad diversos. Hu-
ıdidus Papæ Alexandri II. Lega-
Hispanias An. 1068. *Concilium*
ne celebravit, in quo Gothicam
di rationem , & ceremonias, qui-
ıtalani utebantur, fecit abrogari.
ıgvirrii Concilia Hispan. Tom. 3.
& Pagium ad Annum 1064. n.
1.

›*de Boncompagno* . Supra p. 97.
us XIII.

› *de Britolio*, infra, *Hugo Lingo-*

› *Cameracensis*, infra, *Hugo Præ-*
tensis.

› *Candidus*, supra , *Hugo Albus*
o Blancus.

› *Cardinalis* vide *Atratus*, *de Bil*
Blancus, *de S. Caro*, *de Folieto*,
t, *de S. Victore*.

› *Carnotensis* scripsit notante Can-
Possevino Epistolam ad *Adel-*
d sive *Alemannum* , Brixiensem
ıo 1048. ad 1061. Episcopum,
: supra Tom. 1. pag. 12. Vide
Lingonensis. Possevinus ait editam
m. III. esse Lovanii a Petro Phalesio cum libellis ejusdem argumenti An. 1551.

Hugo de *S. Caro* sive *de S. Theoderio* suburbio Viennæ Allobrogum, Gallus Theologus Parisiensis Ord. Præd. Provincialis & ab Anno 1245. Cardinalis Presbyter titulo Sabinæ usque ad Annum 1260. (*a*) quo Lugduni diem obiit supremum. De eo Jacobus Quetif Tom. 1. p. 194. seq. Theophilus Raynaudus in mantissa ad indiculum Sanctorum Lugdunensium T. VIII. Opp. p. 96. seq. Bulæus T. 3. Academiæ Parif. p. 196. Labbeus , Caveus &c. Ex Epitaphiis quæ apud Bulæum Tom. 3. pag. 364. seq. aliosque obvia sunt, unum hoc apponere placet:

Eclipsin patitur sapientia , Sol sepelitur,
Felici fine, sanctæ quoque Cardo Sabinæ.
Iste fuit per quem patuit doctrina Sophiæ,
Præco Dei , Doctor Fidei , citharista Mariæ,
Hugo sibi nomen & Cardo Presbyter omen.
Patria natalis Burgundia, Roma localis
Solvitur in cineres Hugo , cui si foret heres
In terris vivus, minus esset flebile funus.

Monimenta ejus ingenii & industriæ hæc sunt:

Sacra Biblia recognita & emendata jussu *Jordani* Magistri Ordinis & hujus Hugonis, Ordinis Provincialis in Francia, ad Codices Hebræos , Græcos & Latinos veteres Caroli M. ætate scriptos MS. Parif. apud Dominicanos & in Belgio . Vide Rich. Simonis novas Observationes ad hist. Criticam textus & versionum Novi Test. II. 1. pag. 128. seq. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 197.

Concordantiæ majores Bibliorum , per alios deinde additis etiam particulis & vo-

ın. 1261. alii , alii 1263. contra epitaphii fidem & contra testimonium Theodorici Vallis Coıgoni æqualis.

vocibus indeclinabilibus locupletatæ, de quibus dixi supra in *Conrado* Halberstadiensi Tom. 1. pag. 413. Joannes Mariana lib. XIII. rer. Hispanicar. cap. 2. Hugonem Concordantiarum opus Herculea audacia primum excogitasse & *quingentorum Monachorum ope* adjutum perfecisse celebrat. Idem tradunt Possevinus, Labbeus & alii.

Postillæ sive *breves commentarii in universa Biblia* juxta quadruplicem sensum, litteralem, allegoricum, moralem, anagogicum VI. Volum. in fol. Venetiis & Basil. 1487. Basil. 1498. 1504. Parif. 1508. 1538. 1548. & Venet. 1600. quinque Volum. & Colon. 1621. Lugd. 1645. 1669. voluminibus octo, cum vita auctoris & locupletibus indicibus. Vide Jac. Longi Bibliothecam Biblicam exegeticam pag. 785. & Jac. Quetif Tom. 1. 198. 201. qui p. 199. etiam docet *Commentarium in Psalmos* præter rem *Alexandro Halensi* nonnullis tribui; quanquam opus universum Commentariorum in Biblia a multis conflatum non dubitabat Erasmus ad Actor. XXVIII. 11. Diffusius scripsisse Hugonem *in Psalmos*, *Danielem & Lucam*, testis Henricus Gandavensis cap. 40.

Postilla super Epistolas & Evangelia de tempore & de Sanctis, ex superioribus excerpta commentariis. Parif. 1506. 4.

Sermones Dominicales super Epistolas & Evangelia de tempore. Argentor. 1476. & *Sermones* de tempore & Sanctis. Svvollis 1479. 4.

Commentarius *in IV. libros Sententiarum*, compositus cum Theologiam Hugo doceret Parisiis. MS. Cantabrigiæ in Collegio corporis Christi, & Lipsiæ in Paulina, atque alibi.

Speculum Sacerdotum & Ecclesiæ, de Symbolo & Officio Missæ. Lugd. 1554.

Hisce apud Quetifum Tom. 1. p. 202. seq. adduntur, *Regula Carmelitarum recognita*, quam Innocentius IV. deinde confirmavit. *Processus in librum Evangelii æterni*. *Diplomata de festo Corporis Christi & de solemnitate B. Dominici celebrandis*. *Summa de Casibus*. *Seminarium prædicationis*. *De pugna Virtutum & vitiorum*.

Hugo de Castro Novo in Anglia, Dunelmensis diœcesis, Minorita inter defensores Doctoris subtilis sive Joannis Scoti An. 1310. 1322. ad quos annos videndus Waddingus Tom. 3. Annal. Scripsit teste Baleo IV. 68. *de victoria Christi contra Antichristum*. Huic Pitseus pag. 365. addit commentarium & Reportata *in IV. libros Sententiarum* & tractatum *de finali Judicio*. Nec plura Waddingus in Bibliotheca Ordinis Minor. pag. 179. nec Possevinus. * In Bibliotheca Benedictorum Cœnobii S. Mariæ Scotorum Viennæ offendi opus istud *De victoria Christi contra Antichristum* excusum an. 1471. absque loco impressionis. Author præfertur *Magister Hugo de Novo Castro Parisiensis*, non ergo Anglus.

Hugo de Cleeriis Miles Andegavensis, Fulconis V. Comitis ad Ludovicum Regem Legatus post Annum 1120. scripsit *Commentarium de Majoratu & Senescallia Franciæ*, *Andegavorum olim Comitibus hereditaria*. Edidit Sirmondus ad calcem notarum in librum quintum Epistolarum Godfridi Vindocinensis Parif. 1610. 8. & Tom. 3. Opp. Sirmondi pag. 875. 878. inde Andreas du Chesne Tom. 4. scriptor. de rebus Francor. p. 328. & Baluzius T. 4. Miscell. p. 479.

Hugo Dalmatii, Abbas *Cluniacensis* ab Anno 1048. ad 1109. de quo Papebrochius Tom. 3. Act. Sanctorum Aprilis 29. pag. 628. ubi vita scripta ab *Hildeberto* Cenomanensi p. 634. & a *Raynaldo* Abbate Vezeliacensi, deinde Archiep. Lugd. pag. 648. & Synopsis ejusdem, versibus elegis pag. 654. & epitome vitæ ab *Ezelone* & *Gilone* Monachis Cluniacensibus, proxime ab obitu Sancti scripta & per Anonymum excerpta pag. 655. & ex epistola *Hugonis* Monachi Cluniacensis, ad Pontium Abbatem successorem Hugonis Abbatis pag. 658. & vita ab eodem Monacho scripta

ıg. 659. ſeq. Præfationem *Gilonis* lanenſis Epiſcopi ad eundem Pon- edidit Edmundus Martene Tom. ɛcdotorum p. 321. Vide etiam Sir- um ad Godfridi Vindocinenſis IV. ſt. Tom. 3. Opp. pag. 781. In An- lu Cheſne Bibliotheca Cluniacenſi /itam Hugonis pag. 431. ſcriptam *'ildeberto* & alteram a Monacho *e* pag. 438. (quæ exſtat etiam a- Surium 29. April.) & Anonymi ɔnem de ejus miraculis pag. 447. *gonis* Monachi Epiſtolam ad Pon- p. 462. & *Petri* Venerabilis rhy- n pag. 465. & Variorum de Hugo- ɔbate teſtimonia pag. 467. ſequun- ıg. 475. Gregorii VII. Petri Da- & Godfridi Vindocinenſis ad Hu- ı Epiſtolæ : inde Hugonis ipſius *'æ* & *opuſcula ſex* & *Vita B. Mo-* diſcipuli ſui pag. 502. & privile- Hugonis tempore Cluniacenſibus ſa pag. 507. ſeq. Epiſtolam ad *ɔum I. Francorum Regem* vulgavit rius Tom. 2. ſpicileg. p. 401. (e- is novæ Tom. 3. p. 543.) & *Sta-* ı gratiam *Alfonſi* Hiſpaniarum , & in gratiam *Lamberti* Abbatis tini, Tom. 6. p. 445. (editionis Tom. 3. pag. 408.) Epiſtolas qua- d Hugonem ſcriptas exhibet lau- Martene Tom. 1. anecdotorum 09. 313. *Acta Concordiæ* in Con- laromontano An. 1096. initæ cum Abbate Caſæ Dei , apud Balu- T. VI. Miſcell. p. 424. Donatio ıi Cluniacenſi facta ab Hugone ıenſi id. pag. 485. * De epiſtolis ıſculis ſcriptoris hujus diligentiſſi- o ſuo more agit Hiſtoria Litte- Galliæ Tom. IX. pag. 465. 487. aſione, ibi pariter corrigitur er- Fabricii, qui in hac ipſa Biblio- lib. VI. pag. 444. editionis Ham- ıſis libellum *de Miraculis B. Ma- rginis Sueſſionenſis* Hugoni huic cenſi tribuerit, cum reipſa ſit Hu- Farſiti , de quo forte ibi Fabri- ;it . An reipſa hæc ibi Fabricio rint , cum volumen illud Vene- tias jam tranſmiſerim excudendum deprehendere nequaquam potui. Illud tamen conſtat Fabricium ipſum inferius V. Ugo Farſitus auctori illi ſuo libellum hunc reſtituere. Vide ibi.

De *Hugone II. Cluniacenſi* Ordericus Vitalis ad Annum 1120. pag. 871. Bibl. Cluniacenſis pag. 583. 1623.

Hugo III. Abbas *Cluniacenſis* ab Anno 1157. ad 1163. ad quem Petri Cellenſis Epiſtolæ IV. in laudata Biblioth. Cluniacenſi pag. 1421. Huic *vitam Hugonis*, quam Hugonis Monachi Cluniac. nomine editam dixi , tribuit Oudinus Tom. 2. pag. 1484. Epiſtola ad *Fridericum I. Imp.* in Dacherii ſpicileg. Tom. 2. p. 400. (editionis novæ Tom. 3. p. 526.)

Hugo IV. Abbas *Cluniac.* ab A. 1176. ad 1199. Vide Bibliothecam Cluniacenſ. p. 1624.

Hugo V. Abbas Cluniacenſis ab Anno 1199. ad 1236. Ejus *ſtatuta* in Bibliotheca Cluniacenſi pag. 1457. ſeq.

Hugo Monachus Cluniacenſis qui *vitam Hugonis primi*, Abbatis Cluniacenſis A. 1109. defuncti & *Odilonis* deceſſoris ejus ſcripſit : de quo primo ſupra.

Hugo Archidiaconus *Compoſtellanus*, cujus narratio *de translatione reliquiarum S. Fructuoſi* , Archiepiſcopi Bracarenſis , & aliorum Compoſtellam poſt annum 1102. exſtat in Actis Sanctorum Tomo 2. April. XVI. pag. 436. ſeq. cum notis Henſchenii, in quibus pag. 437. vitioſe excuſum anno 1120. pro 1102.

Hugo Conſtantienſis Epiſcopus ab Anno 1496. ad 1529. Scripſit Quæſtiones duas de imaginibus retinendis & de ſacrificio Miſſæ , quas Germanice etiam vertit ediditque Georgius Theander , Ingolſtad. 1546. 4.

Hugo Corbeenſis, vide , *Hugo de Folieto*.

Hugo gloſſator primus *Decretorum*. Infra, *Hugvitio*.

Hugo Dienſis , ſive *Divionenſis* An. 1073. in Gallia Epiſcopus , poſteà ab

An. 1080. Archiepiſcopus Lugdunenſis, defunctus An. 1106. de quo Sammarthani Tomo 1. Galliæ Chriſtianæ pag. 309. ſeq. ubi & ejus Epitaphium, atque Urbani II. ad eum Epiſtolæ. *Epiſtolæ* etiam duæ Hugonis, diverſæ ab iis, quæ in Tomis Conciliorum, & in Chronico Virdunenſi Hugonis Flaviacenſis, apud Labbeum Tomo 1. Bibliothecæ novæ MSS. & illis, quæ apud Baluzium Tomo 6. Miſc. pag. 422. 423. 426. 429. 485. Legatus Papæ in Concilio Lugdunenſi An. 1080. egit de cauſa *Menaſſis*, Remorum Archiepiſcopi, cujus Apologia in Mabillonii Muſeo Italico parte 2. p. 119. * Præter omnes haſce epiſtolas antiſtitis hujus alias pariter indicant ſcriptores Hiſtoriæ litterariæ Gallicæ huc illuc collectas ut ex Martene collect. Vet. Monum. Tom. IV. pag. 998. 999. ex Bibliotheca Patrum Tom. XXI. pag. 2. ex Gallia Chriſtiana, ex Ducheſne hiſtoria Cardinalium Gallicanorum Tom. II. pag. 42.

Hugo de Dina, Gallus, Ordinis Minorum, vixit Maſſiliæ circa Annum 1280. cujus ſcripta: Expoſitio *in Regulam S. Franciſci*. *Liber de triplici via*. *De paupertate*, inter zelatorem paupertatis & inimicum domeſticum. *Conſtitutiones pro fratribus tertii Ordinis S. Franciſci*. Vide Waddingum pag. 178. Bibliothecæ Franciſcanorum, & Tomo Annalium tertio.

Hugo de Dittona, *Dectona*, *Dyttona*, Lelando cap. 322. *Duttodunus*, Anglus, Theologiæ Doctor, & ab Anno 1339. Vicarius Ordinis Prædicatorum provinciæ Angl. ſcripſit, Baleo IV. 54. teſte, *Scholaſtica certamina*, *Lecturas Theologiæ*, *Conciones Capitulares*, ſive in Capitulo habitas. His Pitſeus pag. 446. addit *Sermones de Sanctis*. Nec plura Jacobus Quetif Tomo 1. pag. 599. ſeq. *Sermones de feſtis Deiparæ* tribuit Altamura pag. 116. & eundem facit cum *Hugone de Vitonio*, de quo infra.

Hugo Engoliſmenſis, Archidiaconus Cantuarienſis, cui Hiſtoriam ſuam dedicavit *Nicolaus Trivetus*.

Hugo Eterianus, *Etherianus*, *Ætherianus*, *Heterianus*, vitioſe *Eretrianus*, Tuſcus, (*a*) An. 1177. ad *Alexandrum III.* Papam, & ad *Leonem* Tuſcum, fratrem ſuum, & ad *Caciaredam* (*b*) ex Conſtantinopoli, ubi in aula Manuelis Comneni verſabatur, miſit *libros III.* de hæreſibus, quas *Græci* in Latinos devolvunt, ſive *de proceſſione Spiritus Sancti ex Patre & Filio*, adverſus errores Græcorum. Inter *Alexandri III.* Epiſtolas undequinquageſima eſt, qua Hugoni agit gratias. Libri tres illi Latine ſcripti viderunt lucem Baſileæ 1543. atque inde in Bibliotheca Patrum Bigneana An. 1589. eamque ſecutis Pariſienſibus, Colonienſi & Lugdunenſi Tomo XXII. pag. 1198. ſubjecti libro ejuſdem Hugonis *de anima corpore jam exuta*, ſive *de animarum immortalitate*, & *regreſſu earum ab inferis:* ad Clerum Piſanum: qui lucem primum viderat Coloniæ 1540. 8. repetitus deinde etiam in Orthodoxographis, Baſileæ 1569. fol. atque ſeparatim quoque excuſus Germanice, Hamburgi 1579. 4. *Epiſtola* hujus Hugonis *ad Aimericum* Antiochenum Patriarcham, qua illi librum de proceſſione Spiritus Sancti mittit, exſtat in Edmundi Martene Tomo 1. anecdotorum pag. 479. cum Epiſtola *Aimerici* pag. 480. qua gratias agit Hugoni, & utraque lingua Græca & Latina miſſum ad ſe librum celebrat. Cæterum Hugonis librum a Græcis in Græcam linguam nec ineleganter translatum notat Allatius de conſenſu utriuſque Eccleſiæ pag. 654. Alia ejus leguntur in *Anonymi* tractatu adverſus Græcos, quem Latine edidit Stevartius, & qui ex plurium ſcriptis videtur concinnatus eſſe: recuſus deinde in nova editione Caniſii Baſnagiana Tomo 4. pag. 29. ſeq. & in Bibliotheca Patrum Lugdunenſi Tomo 27. pag. 590. Vide, ſi

(*a*) Inter Scriptores Florentinos celebratur a Julio Nigro p. 322.

(*b*) Apud Trithemium cap. 398. de S. E. ad *Ardoinum Cardinalem*.

si placet, Bibliothecam Græcam Tomo X. p. 443. & 423. Præter hæc Trithemius c. 398. testatur ab Hugone hoc scriptum esse *librum de immortali Deo*.

Hugo de Evesham, supra, *Hugo Atratus*.

Hugo Falcandus, supra Tom. 2. p. 141. seq. Suorum temporum Tacitus, judice Barthio, notis ad Statium T. 3. p. 417.

Hugo Abbas *Farsitus* Benedictinus Gallus circa Annum 1132. cujus narrationem *de miraculis S. Mariæ Suessionensis* (*a*) edidit Michael Germanus in historia Abbatiæ Regalis S. Mariæ Svessionensis, vulgata Gallice Paris. 1675. 4. Laudat Sigebertus de Scriptoribus Ecclesiasticis, c. 36.

Hugo, ex Monacho Virdunensi S. Vitoni (*b*) Abbas in Burgundia ab An. 1097. *Flaviniacensis*, scripsit *Chronicon Virdunense* a nato Christo usque ad Annum 1102. Edidit ex autographo auctoris Labbeus Tomo 1. Bibliothecæ novæ MStorum, pag. 75. 269. rerum præsertim Seculi XI. insignem thesaurum. De se ipso plura narrat auctor p. 247. sqq.

Hugo Floreffiensis, Canonicus Præmonstratensis in diœcesi Namurcensi circa Annum 1230. scripsit *Vitam Juttæ* sive *Jvettæ* inclusæ, Huyi in territorio Leodicensi. Exstat in Actis Sanctorum T. 1. Januar. 13. pag. 863. 887. *Vita Idæ*, de Lovanio, Ord. Cisterc. in Rameia cujus memoria XI. Decembris recolitur, Exstat MS. in Villariensi apud Gallo Brabantos, Cistercienfium Cœnobio, ut Valerius Andreas, Miræus aliique annotavere.

Hugo de Florentia, sive *Florentinus*, cujus commentarium in Æneidem MS. in Bibl. Regia Parisiensi memorat Labbeus pag. 311. Bibl. MSS.

Hugo Monachus *Floriacensis* Ord. Bened. super Ligerim in diœcesi Aurelianensi circa Annum 1120. cujus *Commentarium in Psalmos* MStum in Angliæ Bibliothecis, laudat Jac. Longus in Bibl. Biblia exegetica p. 785. Idem *Hugo de S. Maria*, cujus *Historiæ Ecclesiasticæ* libri IV. dicati Ivoni Carnotensi ab Orbe condito usque ad A. C. 1034. exstant MSti in variis Bibliothecis, Regia Paris. & S. Victoris. Fragmentum de situ & Provinciis Galliæ ex libro tertio affert Andreas du Chesne Tom. 1. rer. Francor. pag. 16. Vide laudati Longi Bibliothecam historicorum Galliæ num. 1518. & Caveum ad Annum 1120. Oudinum Tom. 2. p. 1077. seq. Incertum aliud ne opus, an prioris pars sit eidem dicatum Ivoni *Chronicon* a Nino Assyriorum rege, usque ad extrema Ludovici Pii An. 840. ut in Codice Cæsareo & Lambethanis duobus: vel in obitu Lotharii A. 855. ut in MS. Bibl. S. Victoris Paris. Partem a Nino usque ad Constantinum M. publicavit sub *Ivonis* nomine Marquardus Freherus in Corpore historiæ Franciceæ, Hanov. 1611. at Hugoni restitutam Bernardus Rottendorfius, Monasterii 1637. 4. cum notis. Partem de Ludovico Pio Lambecius Tom. 2. pag. 857. 858. ex Codice Cæsareo qui similiter Chronicon hocce ad Ivonem refert auctorem. Partem ab Anno 923. ad 987. & alteram ab Anno 987. ad 1034. Andreæ du Chesne debemus T. 3. scriptor. de rebus Francor. pag. 347. 349. & Tom. 4. pag. 142. 143. *Epistolam* Hugonis qua *Mathildi* Imperatrici nuncupat alium librum suum *de gestis modernorum Regum Franciæ*, qui a Carolo Calvo sumit initium, una cum principio libri vulgavit Edmundus Martene Tom. 1. anecdotorum p. 327. 329. Sed & tertium Hugonis opus Historicum Andreas du Chesne Tom. 3. pag. 347. ad *Adelaidem* Carnotensem Comitissam, ab exordio Mundi usque ad Ludovicum Pium, quod cum uno ex jam memoratis unum idemque esse videtur. *Chronicon breve de rebus Francorum* a Pharamundo ad Philippum Henrici F. ex-

(*a*) De illis videndus continuator Chronici Sigeberti Robertus de Monte ad A. 1128. (*b*) Vide Oudinum Tomo 2. p. 886.

exſtat p. 305. 307. ad calcem Opp. Ivonis. *Libros duos de Regia poteſtate & Sacerdotali dignitate* ad Henricum Anglorum Regem, publicavit Baluzius Tom. 4. Miſcellan. pag. 9. 46. 68. *Vitam S. Sacerdotis*, Epiſcopi circa Annum 530. Lemovicenſis Henſchenius in Actis Sanctorum Tom. 2. Maji V. p. 14. 22.

Hugo de Folieto, Canonicus Regularis S. Petri Corbeenſis in Picardia, & Prior S. Laurentii in agro Ambianenſi, ac denique circa annum 1140. Cardinalis. *Singularis vitæ & nobilitate ſcientiæ & eloquentiæ* laude commendatur a S. Antonino in limine tituli XVIII. ſummæ Hiſtorialis. Scripſit librum quadruplicem *de duodecim Clauſtri abuſibus*, (*a*) & *de clauſtro materiali*, *de clauſtro ſpirituali*, *de clauſtro animæ*, & *de clauſtro Paradiſi*. Vide Trithemium de S. E. cap. 374. & illuſtr. Benedictin. II. 115. & qui excerpta ex hoc Hugonis libro offerunt Vincentium Bellov. ſpeculi Hiſtorialis lib. XXVII. cap. 18. ſeq. & Antoninum tit. XVIII. ſummæ Hiſt. c. 2. Liber ipſe editus inter *Hugonis de S. Victore* opera, cui præter rem tributum notarunt Labbeus Tomo 1. de S. E. pag. 482. G. Colvenerius ad Johannis Nideri formicarium pag. 47. ſeq. aliique. Præter hunc librum de Clauſtro animæ pag. 134. a Sandero in Catalogo MStorum Belgii memorantur pag. 224. tractatus *de tribus columbis*, qui pag. 93. libellus ad fratrem Rainerum, cui titulus: *columba deargentata*, & pag. 131. *de turture & paſſere*. Non diverſi hi ſunt a libro *de avibus* ad Raynerium, qui cum picturis avium in Codicibus MStis occurrit, atque Petri Damiani opuſculo 52. multa debet: editus autem eſt inter *Hugonis a S. Victore* opera cum libris tribus *de proprietate ferarum & animalium*, quorum primus *Alano* Inſulenſi, tertius & quartus *Gvilelmo* Peralto a Viris doctis adſcribitur. Vide Oudinum Tomo 2. pag. 1107. ſeq. qui Hugoni de Folieto etiam vindicat libros duos *de Nuptiis carnalibus & ſpiritualibus*, ſive de Nuptiis fugiendis, ad ſocium volentem nubere: nec non libellos IV. *de vanitate Mundi*, & libros V. *de arca*, *myſtice & moraliter*, qui inter opera Hugonis Victorini leguntur, & *Speculum peccatorum*, quod exſtat in appendice ad Tomum VI. Auguſtini pag. 635. editionis Amſtelod. Si Albericum p. 264. Chronici ad A. 1130. audimus, *Hugo* de Ordine Præmonſtratenſi fuit, qui ſcripſit *de avium natura*, moraliter & allegorice, & *de clauſtro animæ*, & *de Medicina animæ*. Omitto quod a G. Joſepho Eggs in purpura docta Tomo 1. pag. 75. Hugoni de Folieto tribuuntur *libellus de Patriarchis* & *de diſciplina*, *ad Religioſos*, rectius fortaſſe ad Hugonem alium auctorem referendi.

Hugo Francigena, infra *Hugo Salvanienſis*.

Hugo Rex *Francorum* ab Anno 1017. ad 1026. cujus Epiſtolæ duæ ad Joannem XX. Papam exſtant in Andreæ du Cheſne Tom. IV. pag. 107. & 113.

Hugo ex Canonico Valentino, Hugonis Dienſis, Legati Apoſtolici ſuffragio An. 1080. *Gratianopolitanus* Epiſcopus, habitum Carthuſiani Ordinis An. 1084. a S. Brunone ſumſit, diemque obiit An. 1132. ut ad utrumque annum Sigebertus & continuator ejus Robertus de Monte teſtantur. Ejus vitam ſcripſit *Gvigo*, de quo ſupra pag. 136. Ex eo S. Antoninus tit. XV. ſummæ Hiſtor. c. 22. *Epiſtolam* Hugonis hujus Gvigoniſque pro ulciſcenda Thomæ S. Victoris nece edidit Edmundus Martene Tom. 1. anecdotorum pag. 381. In vita ejus cap. 3. ſect. 14. pag. 40. inter alia refertur *habuiſſe lectorem a quo ſanctos Codices, quorum non paucos ſcribi fecerat, & alibi & præcipue ſibi ad menſam legi faciebat, ut duplicatis deliciis*

(*a*) Duodecim illi abuſus ſunt: *Prælatus negligens*, *Diſcipulus inobediens*, *Juvenis otioſus*, *Senex obſtinatus*, *Monachus Curialis*, *Religioſus Cauſidicus*, *habitus pretioſus*, *cibus exquiſitus*, *rumor in Clauſtro*, *lis in Capitulo*, *diſſolutio in Choro*, *irreverentia in Altari*.

ese suosque saginaret. Cumque le-
e Divinis vel severitatibus vel mi-
nibus aliquid occurrisset insigne, id
bis aut ter dicere compellebat. Cap.
t. 22. pag. 43. Fuit etiam prædi-
gregius -- & litteras suas ipse di-
, eas præsertim quarum ei cura pro-
erat. Ideo autem prædicans facilius
at, quia quod verbis dicebat, ope-
ostendebat.

o Hubertinus. supra, Hubertinus
sali.

o Abbas Hadrianopolitanus circa
m Christi 1170. cujus Epistolæ ad
ndrum III. & Ludovicum junio-
Legem Francorum exstant in Bon-
ais gestis Dei per Francos pag.
1181.

o de Hibernia, de quo hæc Jaco-
Varæus de scriptoribus Hiberniæ
. pag. 72. Hugo Hibernicus, Ordi-
inorum, postquam multas peragrasset
s, scripsit Itinerarium (ita & Ba-
XIV. 9. sed Waddingus pag. 178.
thecæ Franciscanorum. vocat Iti-
um terræ sanctæ) Vixit circa Annum
ii 1360. Hunc Waddingus Annal.
Minor. Tom. IV. ad Annum 1359.
10. eundem esse putat cum Henrico
rdo, tunc Provinciali Minoritarum
niæ.

go de S. Jacobo, supra Hugo de Ca-
ide T. 1. hujus Bibl. p. 413.

mes, Hugo Sletstadiensis JCtus me-
culo XV. scripsit quadrivium de
quatuor Prælatorum, quibus omnis
subjicitur, summi Pontificis, E-
orum, Curatorum & de Majesta-
peratoris. Exstat in tractatu tra-
m Juris, T. XIII. parte 2. p.
Aliud ejus Quadrivium Ecclesiæ Pos-
s pag. 902. commemorat. Ejus-
de potestate Papæ prodiit Argentor.
oppositum Antonio de Rosellis
o supra Tom. 1. p. 131.

go Kerkestedes sive Kirkostallensis
inde Fontanensis Monachus in An-
rd. Cisterc. scripsit circa Annum
Thurstini Archiepiscopi Eboracen-
mplum secutus, & Serlone, Mo-
nacho prope centenario suppeditante,
de origine Fontani Monasterii & historiam
rerum a Bernardinis sive Cisterciensibus
in Anglia gestarum ad Joannem Abba-
tem Fontanum. Vide Lelandum cap.
222. Baleum III. 81. & Pitseum pag.
297. De MSS. Codicibus in Anglia ob-
viis adde Oudinum Tom. 3. p. 52.

Hugo Legatus ad S. Albanum Mona-
chus Ord. Benedictini in Anglia, qui
circa Annum 1400. *Boethii* libros Con-
solationis Philosophiæ, & *Joannis Han-
villensis* Archithrenii libros IX. com-
mentariis illustravit. Vide Baleum VII.
19. & Pitseum pag. 569. qui ejus E-
pistolas quoque commemorant.

Hugo ex Monacho Carthus. *Lincol-
niensis* Episcopus, cujus vitæ historia
apud Bzovium ad Annum 1200. qui
XV. Cal. Dec. ei emortualis fuit, num.
XX.

Hugo de Britolio, Belluacensis Gal-
lus, ex Monacho Cluniacensi & Cleri-
co Carnotensi Episcopus An. 1030. *Lin-
gonensis*. Hic primus contra Berenga-
rium A. 1047. vel 1048. scripsit *libel-
lum* sive *Epistolam* de *corpore & sangui-
ne Domini*, MS. in Cod. Reg. Paris.
1831. & Sangermanensi 588. Cangio.

Hugo Lugdunensis Archiep. supra, *Hu-
go Diensis*. Falluntur enim qui *Hugo-
nem Seguinum* etiam Archiepiscopis Lug-
dunensibus adscribunt.

Hugo Manchestrensis, sive *de Mance-
stria* Anglus Ord. Præd. Provincialis,
& Eduardi I. Angliæ Regis ad Regem
Philippum An. 1294. una cum Gvilel-
mo Geynesburgo Franciscano legatus,
unde ipse Minoritis a Possevino præter
rem adscribitur. Vide Baleum. IV. 62.
& Pitseum p. 382. Waddingum pag.
178. qui scripta ejus memorant *Com-
pendium Theologiæ*, & librum *de fanati-
corum deliriis* contra impostorem qui Ma-
gicis præstigiis Eleonoram Eduardi I.
matrem aggressus fuerat.

Hugo a S. Maria, supra, *Hugo Flo-
riacensis*.

Hugo Matisconus Anglus poeta circa
Annum 1490. scripsit libros VIII. Car-
mi-

minc *de clarorum militum gestis memorabilibus* qui cum commentariis MSti in Monasterio Dunensi in Flandria Ord. Cisterc. teste Sandero p. 185. Itaque initium apud Baleum XI. 60. & Pitseum pag. 865. *Solis spirat ordo menti concorditer*, videtur non operis esse sed Commentarii, vel præfationis soluto sermone exaratæ.

Hugo Matisconensis Gallus de quo supra in Hugone Autissiodorensi.

Hugo Metellus Tulli Leucorum natus discipulus Ticelini & Anselmi Laudunensis, quo An. 1117. extincto, ignem Verbi Dei ait in terra defecisse. Canonicus ipse Regularis, cujus *Epistolas* quinque supra quinquaginta MStas legit Mabillonius, ex quibus de scriptore & rebus illius ætatis jucunda quædam lectu annotat: unicam autem Tom. 3. Analect. pag. 463. (editionis novæ pag. 475.) vulgavit *Epistolam ad Gerlandum* de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, contra nonnullas Berengarianismi reliquias. *Gerlando scientia trivii quadriviique onerato & honorato, Hugo Metellus verba sacræ Scripturæ triturare, & diligenter cribrare.*

Hugo de Miro Mari, sive *de Miramors* Magister in Jure Canonico & Archidiaconus in Gallia Magalonensis sive Montispessulanus, inde Montis Rivi Monachus Carthusianus circa Annum 1220. de quo Oudinus Tom. 3. pag. 50. seq. Præcipuum ejus Opus *Speculum spirituale* dicatum Gvilelmo Montis Rivi Eremitæ, & tributum in libros novem. 1. *de miseria hominis*, 2. *de fragilitate humana*, 3. *de statu Ecclesiæ*, 4. *de statu Mundi*. 5. *de virtutibus*, 6. *de vitiis*. 7. *de Diabolo & pœnis Inferni*, 8. *de statu Civium supernorum* & 9. *de prærogativa Ordinis Carthusiæ*. Hoc opus MS. evolvit Cangius in Codice Thuano 73. Oudinus in Regio Paris. 4252. qui etiam memorat in eadem Regia Bibl. MS. tractatum hujus Hugonis *de antonomasia & mysterio numeri quaternarii*: & *Flores nota dignos Juris Canonici*.

Hugo Mitisconensis vitiose pro Matisconensi apud Sanderum.

Hugo Narbonensis Ord. Minor. cujus Commentaria in secundum sententiarum teste Possevino & Waddingo fuere apud Dominicum Cardinalem Grimanum.

Hugo de fano *S. Neoti*, Anglus, Carmelita quem Lelandus cap. 387. ait obiisse Hichiæ An. 1341. Scripsit *Commentarios in Lucam*, quorum meminere Baleus V. 28. & Pitseus pag. 439. Et de *conceptione B. Mariæ* nec non *Quæstiones disputatas*. *Sermones*.

Hugo de Nigella. Abbas de Ursicampo & postmodum de Ripatorio Ord. Cisterc. ex cujus scripto nescio quo affert nonnulla Albericus Abbas trium fontium in Chronico ad A. 1199. p. 416.

Hugo Novantus, Normannus, Episcopus in Anglia Coventriensis Cestriensis & Lichefeldensis, diem obiit An. 1198. (non 1098. ut apud Cangium.) Scripsit *historiam mirabilem* de ejectione Gvilelmi Longshampii Episcopi Eliensis & Regii cancellarii sub Rege Richardo. Præterea Baleus XIII. 31. memorat ejus Epistolam ad Richardum Londinensem, quæ incip. *Noverit dua discretio quod venerat*.

Hugo de Novo castro Anglus, supra, *Hugo de Castro Novo*.

Alius *Hugo* Novi castri Dominus in Gallia, cujus charta apud Dacherium T. IV. spicileg. pag. 261. (editionis novæ T. 3. p. 488.)

Hugo Cardinalis Episcopus *Ostiensis* Anno 1288. vide supra *Hugo de Billomio*.

Hugo ex Abbate trium Fontium Ord. Cisterc. Cardinalis Episcopus *Ostiensis & Veliternensis* An. 1150. ab Eugenio III. creatus, scripsit de obitu ejusdem Eugenii An. 1153. extincti ad Gosvinum Cisterciensem & Bernardum Clarævallensem Abbates, Epistolam quam præter alios habet etiam Ughellus T. 1. Italiæ sacræ pag. 65. Ad hunc multæ S. Bernardi Epistolæ. Vide Vischium p. 151. seq. Bibl. Cisterciens.

Hu-

de Paganis cum Godfrido de S.
ı auctor fuit An. 1117. conden-
Palæstina Ordinis *Templariorum* ,
itiæ Templi , quorum prima pro-
iit ut viverent caste & pie more
corum , & pro consequenda re-
: peccatorum itinera tutarentur
ıibus in securitatem peregrinan-
De illo Ordine An. 1311. sup-
consulendi scriptores laudati T.
bl. Græcæ p. 650.

ı *a Palma* Carthusianus scripsit
de triplici Via , purgativa , illu-
va , unitiva . Incip. *Viæ Sion lu-*
Ejusdem argumenti supra , *Hugo*
ıs .

ı *Pancera* , Ord. Minor. circa A.
cujus librum *de contemtu Mundi*
ıs e Possevino memorat . Vide
Hugo Pratensis .

o Parisiensis , infra , *Hugo de S.*
.

o Comes *S. Pauli* , cujus Episto-
d Henricum Ducem Brabantiæ *de*
anæ Urbis expugnatione An. 1202.
nis facta edidit Andreas du Ches-
V. scriptor. rerum Francor. p.
275. ubi quæ in titulo Epistola
ejusdem Hugonis inscribitur , non
ıis est sed Balduini Imperatoris .
go de Petriburgo , supra *Hugo Al-*

go Pictavinus , sive *Pictaviensis* ,
commentarius *in threnos Jeremiæ*
in Codice Regio Paris. 3762. vi-
m idemne quem dixi tribui Hu-
de Bilhonio .

go Pictavinus Monachus & nota-
Gvilelmi Abbatis Vezeliacensis , in
Avalensi in regno Burgundiæ : jus-
ntii Abbatis An. 1156. scribere
sus est *Historiam Vezeliacensis* (*a*)
sii . ab Anno 846. ad 1147.
a brevi Comitum Nivernensium
ia eamque libris IV. absolvit An.
. Primus edidit Dacherius Tom. 3.
egii pag. 446. (editionis novæ T.
Tom. III.

2. p. 498. 560.) Liber primus totus a-
bundat Epistolis & privilegiis Pontifi-
cum , Nicolai I. Joannis VIII. insecu-
torumque usque ad Adrianum quar-
tum .

Hugo Portugallensis Episcopus , cujus
commentitia *Epistola ad Mauritium* Ar-
chiepiscopum Bracarensem edita a Fran-
cisco Bivario ad pseudo Dextri Chro-
nicon p. 9. & ab Nicolao Antonio T.
1. Biblioth. vet. Hispanæ cap. 21. at-
que explosa p. 99. & Tom. 2. p. 13.
ubi de ejusdem *historia Compostellana*
quam circa Annum 1130. scripsit cum
Munione sive *Martino* Mindoniensi in
Gallæcia Episcopo & *Gerardo* Presby-
tero .

Hugo Præmonstratensis : supra *Hugo de*
Folieto .

Hugo S. Norberti discipulus , Abbas
Præmonstratensis (*b*) primus Canonico-
rum regularium in Gallia per Annos
XXXV. excitatis plusquam centum Mo-
nasteriis , & recusato Episcopatu diem
obiit An. 1164. 10. Febr. Ejus vita in
Bibl. Præmonstratensi Joannis Pagii si-
ve le Paige , Paris. 1633. fol. libro 2.
p. 416. 435. Vide & Acta Sanctorum
T. 2. Febr. p. 384. Scripsit vel scribi
curavit *vitam S. Norberti* Magistri sui ,
quam edidit sed minus sinceram Su-
rius VI. Jun. integriorem Joannes Chry-
sostomus van der Sterre , Abbas Eccle-
siæ S. Michaelis Antvverpiensis Anno
1656. unde repetita in Actis Sancto-
rum Tom. 1. Junii VI. pag. 819. Præ-
terea *Constitutiones* pro regendo Præ-
monstratensi Ordine , quarum approba-
tionem consecutus est ab Innocentio
II. Cælestino II. & Eugenio III. Data
ab his privilegia exstant in laudata Pa-
gii Bibliotheca p. 419. seq. 622. seq.
Constitutiones vero pag. 784. Denique
Ordinarium Præmonstratensis Ecclesiæ sive
librum Signorum seu Ceremoniarum
Ordinis , quem insignem atque utilissi-
mum Pagius pag. 304. vocat , tempo-
rum

Pp

Ord. Bened. usque ad Annum 1537. quo
hi obtentis a Paulo III. litteris bullatis cu-
abdicavere & secularium Canonicorum mo-
res & vestes induerunt , ut notat Dacherius ad Gvil.
de Novigento p. 658.

(*b*) Ordo fundatus A. 1120.

rum deinde successu, ut fit, decretis Capitularium generalium Ordinis locupletatum. Exhibetur illud pag. 892. seq.

Hugo de Prato non procul Florentia, sive *Pratensis* Ord. Præd. defunctus A. 1322. cujus *sermones Dominicales* super Evangelia & Epistolas per totum Annum, editi 1484. fol. sine loci nota, & cum *Sermonibus de Sanctis*, (qui separatim Heidelb. 1485. fol. lucem viderant) Lugd. 1511. 4. & 1528. 8. Parif. 1542. 8. & Antvverp. 1617. 8. *Sermones Quadragesimales*, Venet. 1578. 1584. 8. Vide Jacobum Quetif. T. 1. p. 551.

Alius, de quo Waddingus pag. 179. Bibl. Ordinis Minor. *Hugo de Prato, Etruscus, sacræ Theologiæ Doctor in sæculo, factus Minorita delegit vivere sub humili statu Laicorum seu conversorum. A longa, & severa pœnitentia, quadraginta annis ferens thoracem ferreum super nudam carnem, dictus est Hugo* de Panciera (*a*) *Missus cum quibusdam probis, & doctis Fratribus ad procurandam Tartarorum salutem, illinc anno* 1312. *scripsit*

Longam Epistolam ad suos olim confratres Societatis Cippi, sitæ in monasterio Minorum loci nativi Pratensis.

Tractatum edidit de vita contemplativa, *duodecim capitibus distinctum, opusculum utilissimum, & doctissimum lingua Etrusca*.

De perfectione statuum. *Utrumque hunc tractatum habeo MS.*

Epistolas quam plures pias, & doctas. *Obiisse creditur in Tartaria*. * Ejus tractatus, & expositio orationis dominicæ habetur in MS. Codice 1108. Taurinensi. Monent autem eruditissimi eorum Codicum descriptores extare in Bibliotheca S. Germani de Pratis persimile opus Serloni Abbati Ordinis Cisterciensis adscriptum, quem titulum fictum censuit Oudinus Tom. III. pag. 736. contendens hoc reipsa deberi Hugoni de Prato, cui in aliis etiam Bibliothecis opusculum istud adscribitur. Sed facta collatione inter sermones Serloni tributos, & Taurinenses hosce plane diversos esse constitit, ex quo non inani conjectura judicaretur uterque scriptor suum dedisse opus in orationem Dominicam. Vide ibid. Tom. II. pag. 370.

Hugo Readingensis sive *Rheadingenensis* Abbas, laudatus Petro Blæsensi & Lelando cap. 245. Possevino *Roidinga* in Anglia, ubi *Quæstiones* ejus *Theologicas* MStas commemorat, quarum præter Lelandum meminere etiam Baleus III. 20. & Pitseus pag. 247. ad An. 1181. Videndum idem ne sit cum Hugone *Fratrum Radingensium Abbate*, cujus *Epistola* pugnans sacramenta Presbyterorum excommunicatorum & depositorum nulla esse, legitur in *Gerhoi* An. 1169. defuncti libro contra duas hæreses, T. 1. anecdotorum V. C. Bernardi Pezii parte 2. p. 297. 300. Epistolas ad Petrum Blæsensem Baleus, Pitseus etiam ad Cœlestinum II. commemorat, qui Papa fuit An. 1143. seq. Non diversus hic Radingensis Abbas ab *Hugone Rothomagensi* Archiepiscopo, de quo infra.

Hugo Ribodimontis sive *Ribodimontensis*, cujus Epistolam ad G. Andegavensem *de anima* data homini, num de nihilo facta sit, an de præjacenti materia corporea vel incorporea, primus edidit Edmundus Martene Tom. 1. anecdotor. p. 481. Ad hunc vel ad alium Hugonem Epistola anonymi *de modo & ordine legendi sacram Scripturam*. ibid. p. 486.

Hugo ex Abbate Radingensi Archiepiscopus *Rotomagensis*, tertius hujus nominis ab An. 1130. ad 1164. de quo Oudinus T. 2. p. 1470. seq. ubi *Epistolam* ejus brevem *ad Comitem Tolosanum* refert ex Sammarthanorum Gallia Christiana Tom. 1. pag. 579. Epistola *ad Albericum* Hostiensem Episcopum Sedis Apostolicæ Legatum qua illi libros suos

(*b*) *Panciera* sive *Panziera*, Cangio *Pansera*.

:res *super hæresibus in Aremorico* in-
ıtibus dedicavit, legitur in And.
hesne notis ad Bibliothecam Clu-
ısem pag. 107. Utramque earum
varia veterum de hoc Hugone te-
nia & ad eum Epistolas Dache-
libris illis tribus *dogmatum Chri-*
Fidei contra hæreticos sui temporis
isit, quos primus edidit ad cal-
Gvilelmi de Novigento pag. 691.
Paris. 1651. fol. Memoria fefellit
ıum qui Hugonis tres libellos de
s & ministris Ecclesiæ publicatos
:herio scribit Tom. 2. pag. 1473.
titulo scriptum ab Hugone opus
eperio. Librum *de diversis quæstio-*
ad Matthæum Albanensem Episco-
quem elegantem Sammarthani ap-
ıt, sive *septem libros Dialogorum*
uæstionum Theologicarum cum præ-
ad Matthæum Albanensem Epistola
vit Edmundus Martene Tom. V.
otorum p. 895. 1000. Iisdem sub-
fragmentum tractatus *in Hexa-*
pag. 1001. ubi legendum: *Eo*
Spiritu quo scripta sunt, & reserari
it, non reservari, ut typorum vi-
gitur. *Tres* ejus *libros in Genesin*
: se in Bibliotheca Claravallensi
ır idem Martenius Tom. IX. ve-
ı monumentorum, pag. 1185. u-
plicatos ab eo habemus *tres libros*
dem memoriæ & *de memoria Divi-*
dogmatum, ad Philippum nescio
p. 1187. 1212. & libellum *super*
Catholica, & Dominica Oratione ad
um Archidiaconum p. 1212. 1236.
ıcta *Epistola ad Innocentium II. de*
Stephani Regis Anglorum A. 1154.
m, inquit laudatus Martenius,
ejus *Epistolam ad Theodoricum*,
pum Ambianensem haberemus de
ıctione Ecclesiæ B. Martini Car-
is, cujus meminit Robertus de
ad Annum 1144. Aliæ duæ *E-*
ad Romanenses & *Sugerium Ab-*
Tom. 1. anecdotor. pag. 380. &
denique Martenio debemus *Vitam*
utoris, Monachi Tironensis in Per-
tico, T. V. anecdotorum pag. 1011. 1118.

Hugo Prior S. Martini *Sagiensis*, ad quem plures *Galfredi* Canonici (de quo supra pag. 7. sq.) & subprioris S. Barbaræ in Neustria, Epistolæ quibus eum hortatur ut *vitam Gvalteri de Mauritania* (de quo supra pag. 116.) scribendam in se suscipiat, in Tom. 1. anecdotorum Edmundi Martene p. 541. 543. 547. 550. & Hugonis responsio p. 542.

Hugo Francigena, Monachus *Salvaniensis* circa Annum 1174. in diœcesi Lodavensi, cujus *Narratio de conversione Pontii de Larazio, & de exordio Monasterii Salvaniensis* edita a Baluzio Tom. 3. Miscell. pag. 205. 226. *Epistolæ duæ* ad *Gaucelmum* de variis quæstionibus, in laudati Martenii anecdotis T. 1. p. 466. 471.

Hugo Seguinus, supra, *Hugo de Bilhonio*.

Hugo Bentius *Senensis*, Philosophus & Medicus insignis, qui docuit Ferrariæ ubi in Concilio An. 1438. invitatos ad Cœnam (a) Græcos & Latinos Philosophos, Theologosque rogavit ut proponerent quicquid vellent, eorum se doctrinis responsurum ac partes sive Platonis sive Aristotelis defensurum. Docuit deinde Parmæ, atque diem Romæ obiit A. 1448. Exstant ejus opera junctim edita Venet. 1518. fol. 2. Vol. in quibus Consilia Medica & Commentarii in Hippocratis aphorismos, artem Galeni, atque Avicennam. Vide Bibliothecarum Medicarum scriptores Lindenium, Merklinum, Mangetum.

Hugo de Sletstad sive *Selenstadiensis*, *Sletstadinus*, Germanus Ordinis Minorum, *S. Bonaventuræ* in *determinationibus* suis sectator & interpres, ut notavit Trithemius cap. 702. & de scriptoribus German. cap. 175. ubi ejus *commentarium in IV. libros sententiarum*, *Sermones* & varias in Divinis Scripturis *quæstiones* commemorat. Fallitur Clariss. Oudinus qui T. 3. p. 2585. Hugonem qui in IV. libros Sententiarum scripsit, confundit cum *Joanne Hugone* JCto,

Æneas Sylvius in descriptione Europæ c. 52. p. 52. Opp. & Andreas Tiraquellus lib. de Nobilitate.

JCto, de quo supra, eumque præter rem adscribit Ordini Prædicatorum.

Hugo Sotovagina Anglus, præcentor & Archidiaconus medio Seculo XV. scripsit *carmina* complura, etiam *distinctiones metrorum* carmine, quod incipit: *Surge piger, quare dormis mortis*. Vide Baleum XII. 79. & Pitseum pag. 865. seq.

Hugo Svethus sive *Svextus* Anglus Ord. Præd. Sæculo XV. cujus librum *de arte prædicandi & Sermones* memorant Baleus X. 39. & Pitseus p. 866.

Hugo Prior de Monte *Thabor* circa Annum 1170. cujus Epistola ad Ludovicum juniorem, Regem Francorum, in Gestis Dei per Francos, p. 1180.

Hugo de S. Theoderio, supra, *Hugo de S. Caro*.

Hugo Archidiaconus *Turonensis* circa Annum 1020. cujus *Dialogus* ad Fulbertum Episcopum Carnotensem, amicum suum ex dilectis singulariter dilectum, de miraculo quod contigit in translatione Martini, & dedicatione Monasterii ab Hervæo Thesaurario fundati, editus est a Mabillonio Tom. 2. Analect. pag. 349. (editionis novæ p. 213. 217.) Eundem MStum memorat Labbeus in Bibliotheca MSS. p. 200.

Hugo de Vercellis, infra, *Hugutio*.

Hugo Verolegus sive *Virley*, Anglus, Carmelita Nordovicensis circa Annum 1344. scripsit teste cap. 361. Lelando commentarios, & Collationes sive Homilias VIII. *in Matthæum*, *Determinationes*, *Quæstiones*, & librum *de figuris historiarum* Sacræ Scripturæ, in quo litteralem sensum primarium esse, in ipso statim limine confitetur. His Baleus V. 52. & Pitseus p. 450. addunt: *Prælectiones in Paulum*, *Lectiones Scripturarum*, *Placita Theologica*, *Quæstiones Ordinarias*, *Determinationes XCVI.* & *Sermones per annum*.

Hugo de S. Victore, illustri apud Saxones gente ortus, ut contra virorum doctorum sententiam, qui *Lotharienfem* (*a*) vel *Iprensem* Flandrum faciunt, non inficiandis testimoniis demonstrarunt Henricus Meibomius in dissertatione de Hugonis Victorini patria T. 3. scriptorum rer. Germanic. p. 429. seq. & G. G. Leibnitius præfatione ad tomum secundum accessionum Historicarum, & in nota inserta Actis Eruditorum An. 1698. pag. 354. nec non Polycarpus Leyserus in diss. de tribus primis S. Theologiæ Doctoribus ex gente Saxonum, Helmst. 1720. 4. *Parisiensem* autem vel *Gallum* Hugonem vocant alii, quoniam Canonicus Regularis Augustinianus fuit in Cœnobio S. Victoris ad muros Parisienses: idem propter doctrinæ fidem atque ubertatem & didascalici libros editos dictus *Didascalus* (*b*) ab aliis etiam *lingua Augustini* vel *alter Augustinus*. Diem obiit A. 1140. vel 1142. (*c*) annos vix natus quatuor & quadraginta. Scripta ejus post separatas quasdam singulorum editiones, recensitas a Gesnero in Bibliotheca, junctim prodiere Parif. 1526. & curante Thoma Garzonio de Bagnacaballo, Canonico Regulari Lateranensi, Venet. 1588. tum Moguntiæ & Colon. 1617. ac denique ex recensione Canonicorum Regularium S. Victoris Parisiensis, servato priorum editionum ordine, Rotomagi 1548. fol. tribus Voluminibus.

Primi tomi hæc sunt:

De scripturis, & scriptoribus sacris, prænotationes, p. 1.

Annotationes elucidatoriæ in prologum Hieronymi pag. 10. & in Pentateuchum p. 12. Judices pag. 17. libros Regum p. 42. & in Psalmos, sive in plura Psalmorum loca p. 50.

In Ecclesiastem homiliæ XIX. pag. 75.

Annotationes elucidatoriæ in Threnos, secundum multiplicem sensum, p. 146. in Joelem, p. 179. & in Abdiam

(*a*) Quid si *Lothariensis* dictus fuerit a Regia Lutera in ditione Brunsvicensi?

(*b*) Labbeus Tom. 1. de S. E. pag. 480.

(*c*) Pagi ad An. 1140. num. IX. Mabillon. T. 1. Analect. p. 263.

noralis expositio p. 204. in qua 8. seq. etiam *de quinque septenis criptura :* septem vitiis , septem ibus orationis Dominicæ , se- Donis Spiritus S. septem Virtu- : septem Beatitudinibus.

iorum excerptionum libri , five An- nes elucidatoriæ allegoriarum in Testamentum vetus , exceptis is, & libris sapientialibus, pag.

tationes elucidatoriæ allegoria- quatuor Evangelia, p. 283.

tationes litterales in Evange- annis , pag. 336. & quæstiones tolas S. Pauli, pag. 361.

tationes elucidatoriæ in Diony- reopagitam , de cœlesti Hierar- *Joanne Scoto* Latine versum, p. 57. ex edit. A. 1502.

Secundi Tomi hæc sunt:

utiones in Decalogum , pag. 1. ite quarto vide Oudinum T. 2.

sitio in Regulam S. Augustini , prodiit Venet. 1561. 4. Comi . Rom. 1625. &c.

nstitutione novitiorum , p. 26. claustro animæ libri IV. pag. e supra in *Hugone de Folieto*.

nima , ejus affectionibus , inte- mo & erectione ad Deum libri , pag. 132. De his vide si pla- dinum T. 2. p. 1155.

edicina animæ, p. 211.

quium de arrha animæ , pag. fratres suos in Hamersleve. vi- inum T. 2. p. 1143.

udo charitatis, pag. 233.

odo orandi p. 238.

ructu carnis , & spiritus pag. m arbore virtutum & vitio- . 254.

uptiis carnalibus & spiritualibus o, p. 256.

anitate mundi & rerum trans- usu, libri quatuor, p. 265.

editatione libellus , pag. 284. ngendus libellus *de modo dicendi itandi* quem edidit Edmundus Martene Tom. V. anecdotor. pag. 887. 890. Præmissa *Otberti* Epistola de Hugonis Victorini obitu p. 883.

Arcæ Noæ mystica descriptio pag. 286.

De Arca Noæ libri quatuor , sensum moralem investigantes p. 298.

Excerptionum priorum libri X. de origine & discretione artium pag. 333. situ terrarum pag. 345. summa Historiarum ab Adamo usque ad sua tempora p. 391.

De tribus columbis , ad Rainerum : & de aliis avibus , p. 394. Vide supra in *Hugone de Folieto*.

De bestiis , p. 418. de arboribus, p. 450. & aliis rebus, p. 452. de hominis partibus pag. 455. & ætatibus p. 460.

De proprietatibus & epithetis rerum, ordine alphabetico, p. 461.

Sermones centum de variis argumentis, p. 478.

Sermo de Assumptione B. Mariæ, ad Canticor. IV. 7. p. 632.

Tertii Tomi hæc sunt:

Didascalicon libri septem , p. 1. quorum ultimus p. 41. est de tribus invisibilibus *Dei* , ex edit. Paris. 1506. 4. sive quomodo ex visibilium cognitione ad ejus Potentiam , Sapientiam & Benignitatem agnoscendam pervenire liceat . Ex hujus libri capite 26. p. 53. petita sunt quæ ex Hugonis libro *de tribus diætis* citantur in vita Lidvvinæ Tom. 2. Act. Sanctor. April. 14. pag. 282. b. reliqui vero sex libri cum vocabulario Wenceslai Brack An. 1483. pridem editi , ad artes liberales pertinent . Libri primi, quid est *de studio legendi* , caput ultimum de varietatibus ingeniorum, primus edidit Mabillonius T. 1. Analect. p. 324. (editionis novæ p. 132.)

Libellus de potestate & voluntate *Dei*, utra major sit, p. 55.

De quadruplici voluntate in Christo, p. 56.

De sapientia animæ Christi , p. 59. Prologum quo hic liber Magistro *Gualtero* de Mauritania ab Hugone dicatur, edi-

JCto , de quo supra , eumque præter rem adscribit Ordini Prædicatorum.

Hugo Sotovagina Anglus , præcentor & Archidiaconus medio Seculo [illegible] scripsit *carmina* complura , etia[illegible] *ctiones metrorum* carmine. [illegible] *Surge piger* , *quare d*[illegible] Baleum XII. 79. [illegible] seq.

Hugo Svethus [illegible] Præd. Sæculo [illegible] *prædicandi &* [illegible] leus X. 39.

Hugo Pr[illegible] Annum 1[illegible] vicum in[illegible] in Gest[illegible]

Hug[illegible] *de S*[illegible] *F*[illegible] Ar[illegible] b[illegible] [illegible] *fi-* [illegible] *lariæ* , [illegible] *cap.* 25. de [illegible] *irgini Ma-* [illegible] , *& calu-* [illegible] *ginum dicere-* [illegible] *secundi codicis* , [illegible] 91. Epistolam ad [illegible] , quæ lib. 1. cap. [illegible] *itur* , ex MS. edita [illegible] Annum 1136. n. XVI. [illegible] *phte* tractatus , p. 329. [illegible] de mysteriis Ecclesiæ , p. [illegible] junioris Scriptoris judice Oudino , quem vide Tom. 2. pag. 1157.

De ceremoniis , Sacramentis & officiis Ecclesiasticis , libri 3. p. 356. *Roberto Paululo* tribuuntur in Codice MS. Sangermanensi.

De canone mystici libaminis , libellus , pag. 399. Vide infra , *Joannes Cornubiensis*. Tria hactenus recensita scripta exstant etiam inter scriptores de Ecclesiæ Catholicæ Divinis Officiis , Rom. 1591. fol. & in Biblioth. Patrum Tom. X. Parif.

Dialogus de Sacramentis legis naturalis & scriptæ , p. 406.

Summa sententiarum sive *Eruditionis Theologicæ* , septem tractatibus comprehensa , quorum est

Primus de Fide , Spe , & Charitate , Trinitate , & Incarnatione , pag. 417.

Secundus de creatione & statu angelicæ naturæ , pag. 436.

Tertius de creatione & statu humanæ naturæ , p. 440.

[illegible] ctorum [illegible] Sacramentis in genere , (a) [illegible] Divinis , p. 453.

[illegible] de Sacramento Baptismi , p. [illegible]

[illegible] *tus* de Sacramento Confirmationis , Eucharistiæ , Pœnitentiæ , & Extremæ Unctionis , p. 464.

Septimus de Sacramento conjugii , p. 472.

De Sacramentis Christianæ fidei , libri duo , ex edit. Argent. 1465. fol. p. 487. 712.

De *Chronico* quod nondum lucem vidit , ita Albericus ad An. 1130. *Huc usque Magister Hugo de sancto Victore* Chronicam *suam* de Romanis Pontificibus & Imperatoribus *digessit. Unde manifestum est illum hoc tempore floruisse. Hic multa scripsit laude digna* , *quæ in armariis habentur* , *in quibus hæc sunt :* Hugo de Sacramentis. *Hugo* super Hierarchiam Dionysii. Didascalicon *Hugonis*. *Hugo* de tribus virtutibus , Fide , Spe & Charitate. *Exponit etiam luculento sermone* Regulam *B. Patris nostri* Augustini : *& multa alia scripsisse dicitur. Sed & quandam* Epistolam *prolixam scribit* ad B. Bernardum. *Dicunt eum natum fuisse de Saxonia. Hugo vero qui scripsit* de avium natura *moraliter & allegorice* , *&* de claustro animæ , & de medicina animæ , *fuit de Ordine* Præmonstratensi , *ut dicitur Canonicus*. *Tertius Hugo qui scripsit* minorem Ecclesiasticam Historiam , *ad Comitissam Campaniæ* Adelam , *matrem Comitis Theobaldi* , *fuit Niger Monachus* Floriacensis , *id est de S. Benedicto super Ligerim* , in *diœcesi Aurelianensi*. Ex hoc Alberici loco patet falli Oudinum , qui T. 2. p. 152. esse Chronici auctorem negat Hugonem Victorinum , illudque Floriacensi adscribendum esse contendit.

Hugo de Vienna , supra , *Hugo de S. Caro*. Vide Jacobum Quetif T. 1. pag. 198. 199.

Hugo Virdunensis , supra , *Hugo Flaviniacensis* , & *Hugo Lingonensis* ; nam & is

(a) Miscellaneorum & Excerptionum libros Oudinus Tom. 2. pag. 1146. seq. Hugonis Victorini esse negat & Richardo Victorino maximam partem mavult tribuere.

opatu destitutus ad Virdunenses
ıos se contulisse dicitur.

Virleyus, supra, *Hugo Verolegus*.

five *Udo de Vitonio*, qui scripsit
mum, *Miserere mei Deus*, a Ja-
ongo p. 785. Bibliothecæ Bibli-
eticæ habetur Anglus, Domini-
Theologiæ Doctor Oxoniensis
Cardinalis. At fortasse idem cum
Flaviniacensi de quo supra:
am Altimura pag. 116. eundem
ugone de Dittona esse suspicatur,
vero Quetifus T. 1. p. 667.
versum ab *Yvone* sive *Eveno de*
o, sive *de Viconio* Pœnitentiario
& Episcopo Trevorensi in Bri-
minore, defuncto A. 1371. cu-
uta Synodalia A. 1365. promul-
ulgavit Edmundus Martene T.
cdotor. p. 1118. 1121. Denique
Hugoni laudatus Longus tribuit
entarium in *Ecclesiasten*, ex te-
o Ambrosii Gozei Ragusini in
;o Virorum ex familia Prædi-
n, litteris insignium. Venet.
8.

linus Cardinalis ac deinde Papa
us IX. supra, p. *96*.

linus sive *Ugolinus*, Malabran-
Augustinianus, Theologus Paris.
egatus Nicolai tertii, Græcos A.
(*a*) cum Ecclesia Romana uni-
entis, ad Michaelem Palæologum
Cardinalis & Patriarchæ CPolita-
lis auctus diem obiit An. 1281.
ripsisse traditur *in IV. libros Sen-*
m. *Quodlibeta*. *De differentia i-*
m. *Sermones* de tempore & de
. Hæc Trithemius cap. 498. cui
sio in Encomiastico Augustinia-
300. 301. adduntur: *De princi-*
diis. *De sacris disciplinis*. *De*
o & Trino. *Quæstiones in VIII. li-*
hysicorum, & Commentarius *in*
m de Consolatione Philosophiæ.

linus de Monte *Catino*, Physi-
cus: junior fortasse quam ut a me re-
ferri hoc loco debeat, cujus liber de
balneorum Italiæ proprietatibus viribus-
que exstat in opere Veneto Thomæ
Juntæ de balneis, An. 1553. fol. pag.
48.

Hugolinus Comœdiarum scriptor, de
quo Gesnerus, Simlerus & alii. Infra
Hugolinus Parmensis.

Hugolinus Fontana, Parmensis JCtus
Seculo XIII. quem nonnulli confun-
dunt cum *Hugolino* sive Hugone a Por-
ta Ravennate, qui docuit in Patria sua
Bononiæ, & decimam Collationem *de*
Feudis, probante Friderico I. Imp. ad-
junxit ad calcem Authenticarum. De-
functo An. 1168. positum epitaphium:

Urbis honor, Mundi speculum jacet hic
Ugolinus.

Vide Gvidonem Pancirollum II. 17. &
50. de claris Juris interpretibus. Hu-
golinum JCtum qui circa Annum 1190.
vixit, *Fontanam* a Cangio notari puto,
sed cujus nulla scripta video vel ferri
vel memorari.

Hugolinus de S. Maria in Monte, Pi-
cenus, Ord. Minor. & S. Francisco i-
psi suppar, scripsit *Floretum* sive Histo-
riam, in qua narravit vitam & gesta
S. Francisci ac Sociorum ejus usque ad
Pontificatum Alexandri IV. hoc est us-
que ad Annum Christi 1254. MStam
se habere illam historiam testatus est
Waddingus in Bibliotheca Ordinis Mi-
nor. p. 179.

Hugolinus Ostiensis & Velitrensis Epi-
scopus, cujus Mandata Velletrensibus,
Coranis & Sarminitanis data pro con-
servanda pace cum Nymphanis & Siti-
nis, vulgavit Baluzius Tom. 2. Mi-
scell. p. 248. 250. non alius ab eo qui
deinde Papa *Gregorius IX*. de quo su-
pra pag. *96*.

Hugolinus Parmensis, insignis sua æ-
tate JCtus, cui a Doctore Italo Anno
1437. dicatum, cum inter Doctores JC-
tos

aynaldi & Bzovii Annales ad illum An-
lorr 1291. ut Cangius Elssium secutus.
rum Hugolini in titulo Patriarchæ succes-
nfirmavit Hugonis IV. An. 1285. ut ipse
fatetur Cangius in historia CPolitana sub Francis
Imperatoribus pag. 244. Fallitur idem Elssius duos
comminiscens Hugolinos Malabrancas, Patriarchas
CPolitanos. Vide Latinorum Patriarcharum CPol.
seriem Tom. VI. Bibl. Græcæ pag. 739. seq.

tos jam recipiendus esset, elogium publicavit Joannes Petrus de Ludevvig, Tom. V. reliquiar. MSS. p. 274. 290. in quo inter alia pag. 1277. laudatur quod *cum prima litterarum monimenta gustasset, Divino poetarum pellectus spiritu, maxima vi dicendi, liberalibus studiis, clarissimis historiarum exemplis ad Poetas, Rhetores, Philosophos, Historicos quasi divertit*. Ex ejus Comœdia *Philogenia*, integrum caput excerptis implevit Albertus de Eyb in Margarita poetica parte 2. tractatu I. c. 17.

Hugolinus Verinus, Florentinus Michaelis Verini, distichorum nobilium scriptoris anno ætatis XVII. extincti pater, superstes filio, & discipulo Petro Crinito qui libros de honesta disciplina An. 1504. in lucem edidit. Vide Vossium de Hist. Lat. p. 626. Michaelem Pocciantum & Julium Nigrum in historia scriptorum Florentinorum, p. 520. seq. Journal des Savans 1682. p. 310. Plurima, nec infeliciter, panxit carmine, ex quibus edita reperio libros III. *de illustratione Florentiæ*, (*a*) hoc est de illius Urbis laudibus, viris claris & familiis illustribus. Paris. 1588. apud Robert. Stephanum. *Triumphum* & Vitam Matthiæ Pannoniæ Regis, cum aliis quibusdam, ex Biblioth. celeb. Magliabechii, edente Bartholino Bargensi Lugd. 1679. 12. Sylvam *de laudibus S. Joannis Gvalberti*, Ordinis Vallumbrosani fundatoris. Paris. 1507. Aliam *in laudem S. Philippi Benitii*, Florentini, Ordinis Servorum B. Mariæ instauratoris, Florent. 1618. in prima parte Annalium illius Ordinis edita ab Archangelo Jano, Florentino. Inedita sunt: *de expugnatione Granatæ* ad Ferdinandum Regem Hispaniarum. *Carliados* de rebus gestis Caroli Magni, libri XV. *Gratulatio de incolumitate Ferdinandi Regis* ab insultu fanatici parricidæ. *Paradisus* ad Laurentium Medicem. Hymnorum Sapphicorum *in laudem Christi, Virginis Mariæ & Sanctorum* libri V. *Vita S. Antonini*, Præsulis Florentini. *De morte S. Thomæ Straderis*, Ord. Præd. *De Christianæ Religionis ac Vitæ Monasticæ felicitate*. *De rebus Divinis*. *Testamentum Vetus & Novum carmine expositum*, speciatim Ezechiel, Epistolæ Pauli & Apocalypsis. Epigrammatum Horatianorum Volumen ad Beatricem Hungariæ Reginam, Regis Ferdinandi filiam. Commentaria in Horatium.

Hugvelini Apparatum ad Decreta laudat Joannes Gerson in Compendio Theol. de Sacramentis T. 1. Opp. p. 272.

Hugvitio, *Hugutio* sive *Hugo*, *Ugo* de Vercellis, primus Glossator Decretorum, idem Episcopus Ferrariensis, defunctus An. 1212. Vide Ughellum T. 2. pag. 540. & Gvidonem Pancirollum *III*. 3. de claris Juris interpretibus. * Ille qui scripsit in Decretum, quique sub Innocentio III. vixit, non Vercellensis quidem, sed Pisanus vel fuit, vel dictus est; Pisanum enim appellat Ptolemæus Lucensis Histor. Eccles. lib. 21. cap. 18. ibidemque ait scripsisse illum *apparatum super Decretum, & in Grammatica regulas Derivationum*. In Codice quodam MS. num. 207. Bibliothecæ Felini extat opusculum quoddam Juris Canonici, in cujus fine hæc legi: *Commentarii* in IV. (sic) *causa Decretorum, in quibus Ugutio Ferrariensis Episcopus defecit* &c. *Su .... Hoc opusculum compesui A. D.* 1243. *ind.* 1. *V. Kal. Septembris. Ego Magister Jo. Vesam*. Titulus operis ita se habet: *Gregorii IX. de dispensationibus*.

Hugutio de animalibus, laudatus Augustino Steucho in XI. Levitici non alius est quam *Hugo de Folieto*, de quo supra p. 294. Neque alius apud Simlerum *Hugonis Saxonis* liber de natura animalium, Physiologus dictus, quem inter Hugonis de S. Victoris opera editum dixi supra, p. 301.

Chronicon Monasterii *Huisburgensis*, in diœcesi Halberstadiensi, ab Anno 1080. ad 1590. in Meibomii scriptoribus rerum Germanicar. Tom. 2. p. 533.

Hui-

(*a*) Julius Niger testatur MStos versibus Hetruscis redditos exstare a Baldello.

ericus, *Udalricus*, *Ulricus*, *Vodel-* *Uldaicus*, *Oldaricus*, *Vodalricus*, *us*, *Odalricus*, *Odelricus*, *Walri-* iis *Udalgerus*, *Adelgerus*, *Olge-* *z*) *Olkerus*, Auguſtanus ab An. piſcopus, a juniore Huldrico Co- : Kyburg & Dillingen Auguſta- Anno 923. ad 973. Epiſcopo di- . (*b*) Prioris Hulderici eſt no- illa ad Nicolaum I. (ab Anno . 867.) Papam *Epiſtola de conti-* *Clericorum*, de qua Bertoldus ıtienſis, qui circa Annum 1100. , in appendice ad Hermannum ctum, ad Annum 1079. apud ım Tom. 1. p. 349. *In Synodo menſe Februario Gregorius VII. eros deinceps in fornicationem la- abſque ſpe temperationis depoſuit*, *ıtum quod dicitur* ſancti Udalrici am Nicolaum de nuptiis Presby- n *& capitulum Paphnutii de ea-* , *imo omnia ſacris Canonibus ad-* *amnavit*. Eam Epiſtolam primus em protraxit Matthias Flacius,). typis Michaelis Lotther Anno 3. recudique deinde fecit in ſuo go teſtium Veritatis, poſt edi- primam Anni 1556. toties ite- n lucem dato. Exſtat etiam in : Foxi Actis & Monumentis Ec- T. 2. p. 456. in Joannis Wolfii Le- us memorabilbus Tom. 1. pag. n Appendice Chronici Abbatis genſis pag. 436. Sed & in Or- ographis utriſque Anno 1155. & In Georgii Calixti appendice ad de conjugio Clericorum p. 625. Zuerii Boxornii hiſtoria univer- A. 874. & in Eduardi Brovvn ice ad faſciculum rerum expe- am & fugiendarum, Lond. 1690. magnam partem apud Gvilel- m. *III*.

'ide W. E. Tenzelii dialogos vernaculos *liche Unteredungen*) An. 1694. pag. 320. lariam Theolog. *Unſchuldige Nachrichten*). pag. 140.

uctor compilationis Chronologicæ ad An- . apud Piſtorium Tomo uno pag. 732. *San-* *lricus Auguſtæ Epiſcopus* (hujus unius me- Martyrologium a Beckio editum IV. non. Jul. & hujus vita apud Velſerum pag. 515. Opp. Surium in edit. An. 1618. IV. Julii, Mabillonium Sec. V. Benedictin. & Joannem Pinium in Actis Sanctorum Junii Tom. 2. pag. 97.) *migravit ad Chriſtum. Et iſte fuit ſecundus ejus nominis, & ambo ſunt ſancti, & eorum ſolennitas in Suevia ſancte celebratur.*

mum Mornæum lib. 2. de S. Euchariſtia, capite undecimo. Separatim etiam edidere B. D. Joannes Fridericus Mayerus Gryphisvvald. Anno 1703. & Sam. Schelvvigius Gedani Anno 1706. cum notis, in 4. Vide infra, *Voluſianus*.

Huldricus Mutius, infra, *Mutius*.

Humbertinus, ſupra, *Hubertinus*, pag. 284. ſeq.

Humbertus Burgundus, Viennenſis Magiſter Ord. Præd. Generalis, ſupra *Hubertus*, p. 285.

Humbertus Cardinalis, infra, *Humbertus Mediolanenſis*, & *Humbertus Silvæ Candidæ*.

Humbertus, ſive *Hunebertus Deirus*, aliis & rectius Pitſeo pag. 125. judice *Wibertus* ſive *Wiebertus Deirus*, Otholono in vita S. Bonifacii *Wimbertus*, ubi ait eum Magiſtrum fuiſſe S. Willibrordi. Sed & Bonifacius ipſe Magiſtrum eum vocat in Epiſtola ad Danielem Epiſcopum Wintonienſem, qua petit mitti ſibi librum quem moriens ille reliquit, ubi ſex Prophetæ in uno corpore claris & abſolutis litteris ſcripti reperiebantur. Hic Deirus ad Gregorium II. Papam ſcripſit *vitam Ceolfridi* de quo ſupra T. 1. p. 368. cui A. C. 710. in Abbatia Wirmuthenſi & Girvvicenſi Ord. Bened. in Anglia ſucceſſit, ac deinde Martyrium ſubiit in Foſtlandia circa Annum 730. Ejus præterea *Epiſtolas* memorat Baleus Centur. 1. cap. 95.

Humbertus Delphinus Viennenſis & relicto An. 1349. Delphinatu frater Ord. Præd. atque Anno 1351. Patriarcha Alexandrinus, & Remenſis Archiepiſcopus, defunctus An. 1355. De eo Andreas du Cheſne in hiſtoria Delphinorum Viennenſium, Sammarthani in Gal-

Q q lia

lia Chriſtiana Tom. 1. p. 530. ſeq. & Jacobus Quetif de ſcriptoribus Dominicanis Tom. 1. 641. a quo plures ejus chartæ p. 643. commemorantur.

Humbertus, *Hubertus*, *Obertus*, Archiepiſcopus *Mediolanenſis* de quo Albericus ad Annum 1200. pag. 410. *Apud Mediolanum Humbertus Theologus & Cardinalis*, *fuit Archiepiſcopus* (ab Anno 1196.) *per annos ſeptem*, *qui rexit Pariſiis decem annis*, *& ſcripſit librum* de Concordia Veteris & Novi Teſtamenti.

Humbertus ſive *Hymbertus* Abbas *de Prulliaco* Ord. Ciſterc. in diœceſi Senonenſi ab An 1296. ad 1298. Ejus Commentarium *in IV. libros Sententiarum* MS. memorat Sanderus I. pag. 168. & II. p. 217. Biblioth. Belgic. Commentaria *in Ariſtotelis Metaphyſicam* & *libros de anima*, Viſchius pag. 163. Biblioth. Ciſterc. atque Oudinus quem Vide T. 3. p. 633.

Humbertus de Romanis. ſupra *Hubertus*, p. 285.

Humbertus ex Monacho Ord. Bened. in Mediano S. Manſueti cœnobio Tullenſis diœceſis, factus Cardinalis ab A. 1049. & Epiſcopus *Sylva Candidæ*, A. 1051. Leonis IX. ad Imperatorem CPol. Conſtantinum Monomachum Legatus: Deinde a Victore II. An. 1057. miſſus ad componendas lites in Monaſterio Caſinenſi, de quo Leo Oſtienſis lib. 2. Chronici Caſinenſis c. 88. Præter ejus ſcripta non inerudita *adverſus Græcos Mich. Cerularium*, *Leonem Achridenum & Nicetam Pectoratum*, vulgata a Baronio ad Annum 1054. & in appendice ad Tomum XI. Annalium, & a Caniſio T. VI. lectionum antiquar. (T. 3. editionis novæ Baſnagianæ p. 277.) & in Bibliothecis Patrum T. XI. Colon. & Tom. XVIII. Lugd. pag. 389. 405. 415. Noviſſime ejus *libros tres adverſus Simoniacos* ex Bibliotheca Laurentiana publici juris fecit Edmundus Martene Tom. V. Anecdotorum pag. 633. 844. In libro tertio, octo capitula poſtrema deſiderantur. *Spinoſulus* quem p. 647. perſtringit, non videtur eſſe nomen hominis proprium, ſed poſitum convicii loco in ſpinoſiora adverſarii acumina. Idem Humbertus præſcripſiſſe traditur *Berengario* ejurationem in Concilio Rom. An. 1059. quæ incipit *Ego Berengarius*, atque etiam inſerta eſt Decreto Gratiani diſt. 2. de conſecratione c. 42.

Humbertus Viennenſis, ſupra, *Hubertus* p. 285. & *Humbertus Delphinus*.

Robertus Humbletonus Theologus Oxonienſis Ord. Præd. circa Annum 1390. cujus librum *contra Wiclefitas* laudat Bzovius ad Annum 1415. num. LVIII. p. 489. Præterea ejus *Summam totius Theologiæ* & *Lectiones Scholaſticas* Pitſeus p. 556. Nec plura Jacobus Quetif T. 1. p. 699.

Humelinæ Vita & Viſiones memorantur ab Alberico ad Annum 1202. pag. 430.

Humfredus ſeu *Humfridus* cognomento *Bonus*, Claudianus ſive Gloceſtriæ Dux, & Pembrochiæ Comes, conditor Bibliothecæ Oxonienſis & litteratorum Patronus cui Petrus Candidus December Platonis Politiam Latine a ſe verſam dedicavit. De eo Lelandus c. 534. ubi ait dignas ejus laudes ſe complexum in Commentariis cygneam Cantionem illuſtrantibus. Diem obiit An. 1447. Scripſit *tabulas directionum Planetarum*: quibus Baleus VIII. 2. & Pitſeus p. 638. addunt *Librum ad Abbatem S. Albani*, qui incipit: *Meditantibus nuper quam fugax* atque *Epiſtolas* & in his unam *de ſua donatione*, cujus initium: *Cum Dominus Rex per literas ſuas*.

Humfredus Gilbertus, Anglus Equeſtris Ord. vir Mathematicarum ſcientiarum peritus Henrici VII. Regis Angliæ juſſu & expenſis (qui ab A. 1485. ad 1509. præfuit) varias navigationes ad inveſtigandas terras novas ſuſcepit, cujus Chartam totius Mundi & alias particularium regionum, Londini in domo Regia Alba Aula (White Hall) ſervatas, itinerariaque multa & librum

de

ıvigatione ad terram Catajam ce-
t Pitſeus p. 866.
ımfredus Nekton ſive Necbodunus
us Nordovicenſis primus ex Car-
:is Doctor in Academia Cantabri-
i, ſive Grante Girviorum ut vo-
Lelandus cap. 308. Diem obiit A.
. Scripſit, teſte eodem Lelando
tiones & ſacras Conciones: qui-
Baleus IV. 24. & Pitſeus p. 388.
ıras Scholaſticas adjungunt. Duos
oc uno Humfredos Nektonum &
onum ab Alegrio in paradiſo Car-
:ici decoris p. 277. & 305. procu-
m dubito.

Humilitas Abbatiſſa Ordinis Val-
rroſani Florentiæ circa An. 1310.
s vitam ſcriptore Anonymo ſyn-
ıo dedit Papepobrochius Tom. V.
22. pag. 205. Scripſit tractatum
'uria Paradiſi, vide pag. 213. &
es B. Mariæ. id. pag. 215. Ex e-
n ſermonibus ad Monachos Val-
roſanos fragmenta quædam Tom.
Maji p. 830. 840.

nibaldus Francus, qui ſub Juſtino
re, libros XVIII. Hiſtoriarum a
Trojano uſque ad Clodovei tem-
traditur ſcripſiſſe: Auctor nullius
de quo vide ſi placet Voſſium II.
Hiſt. Latin. p. 255. ſeq. cui *nec
ſcriptor* & *ferrei oris, plumbei cor-
Hunibaldus* audit. *Trithemius* ſplen-
deceptus titulo, & *ſolidum Fran-
Hiſtoriographum* tractare ſe non
ans, epitome duodecim poſterio-
librorum compoſuit, atque inſcri-
Compendium de Origine Francorum.
t in Simonis Schardii Tomo 1.
orum rerum Germanicarum. Ba-
74. fol. p. 301. Confer Burchar-
Gothelf Struvium in diſſ. de doctis
toribus.

gorius Huntingtonus, ſupra, pag.
.

nnes Huſs, *de Huſynez* ſive *de
nętz* Bohemus, celeberrimus Con-
Chriſti. Hic Baccalaureus in ar-
tibus Pragæ A. 1393. Magiſter artium An. 1396. Sacerdos & Prædicator in Bethlehemo Pragenſi An. 1400. Decanus An. 1401. & Rector Univerſitatis An. 1409. quo Anno Alemanni ob trium ſuffragiorum jura Bohemis a Rege Wenceſlao An. 1408. permiſſa e Pragenſi ſchola egreſſi ſunt, & Lipſienſi Academiæ condendæ occaſionem Friderico III. bellicoſo Electori Saxoniæ præbuere. Quæ cum Huſſo ob dogmata & liberas acreſque cenſuras inviſo acta ſunt in Concilio Conſtantienſi, ab amicis & inimicis copioſe ac diverſe tradita, & variis expoſita ſcriptis ſunt, quorum partem magnam in Centifolio Lutherano ſignare me memini p. 341. 387. 778. 803. nec deeſſe etiam amplius mihi ſpicilegium video, ſed ſola hoc loco ſcripta Huſſi referre cupientem nihil aliud addere juvat, quam quod anno ætatis ſuæ XLII. cum Anno 1415. 8. Jul. in Concilio Conſtantienſi contra fidem datam jam comburendus eſſet, identidem ingeminavit has preces: *Jeſu Chriſte, Fili Dei Vivi, qui paſſus es pro nobis, miſerere mei*. Opera Joa. Huſſi & Hieronymi Pragenſis excuſa junctim Norib. 1558. fol. duobus Volum. recuſa (*a*) ibid. 1715. fol. præmiſſa præfatione D. Martini Lutheri quam ille Epiſtolis Huſſi A. 1537. editis præfixerat.

Tomo primo continentur:

1. Hiſtoria de actis & martyrio Joannis Huſſi. 2. Explicatio Symboli, p. 29. b. Decalogi, pag. 30. Orationis Dominicæ, pag. 31. cum aliis ſcriptis, de peccato mortali pag. 32. de matrimonio pag. 33. de cognitione & dilectione Dei pag. 35. de tribus hoſtibus hominis & ſeptem peccatis mortalibus pag. 36. & de pœnitentia pag. 37. quæ in carcere in gratiam cuſtodum compoſuit. 3. De Sacramento Corporis & Sanguinis Domini pag. 38. b. & de ſanguine Chriſti ſub ſpecie vini a Laicis ſumendo p. 42. 4. De ſufficientia legis

Sine auctario, licet ejus ſpes facta. Vide
ı Theologicum, *Unſchuldige Nachrichten* An. 1715. pag. 740. Memorias litterarias Trevoltinas An. 1716. p. 214.

Chriſti ad regendam ſuam Eccleſiam pag. 44. b. 5. Sermo de fidei ſuæ elucidatione pag. 48. b. 6. Alius de pace p. 52. 7. Huſſi & aliorum ad eum vel pro ejus cauſa epiſtolæ LXIIX. p. 57. ex editione Witteb. 1537. 8. 8. De initiis & progreſſu certaminum Huſſi cum factione Pontificia pag. 86. 9. Appellatio ab Archiepiſcopo Pragenſi ad Papam, contra combuſtionem librorum Joannis Wiclefi pag. 89. 10. Epiſtolæ XV. ſcriptæ, dum erat excommunicatus p. 93. 11. De libris hæreticorum legendis pag. 102. 12. Actus An. 1410. pro defenſione libri Wiclefi de SS. Trinitate pag. 105. 13. Replica contra *Joannem Stokes*, Wiclefi calumniatorem An. 1411. pag. 108. 14. Defenſio quorundam articulorum Johannis Wiclefi pag. 111. 15. De ablatione bonorum temporalium a Clericis pag. 117. b. 16. De decimis pag. 125. b. 17. Contra occultum adverſarium pag. 135. 18. Contra prædicatorem Plznenſem p. 144. in quo ſcripto pag. 147. librum *de vetula* laudat tanquam *Ovidii* genuinum opus. 19. De arguendo clero pro concione pag. 149. 20. De quinque officiis ſacerdotis pag. 154. 21. De omni ſanguine Chriſti hora reſurrectionis glorificato pag. 154. b. 22. De corpore Chriſti pag. 163. 23. De tribus dubiis factis in Holomutz pag. 167. b. 24. De credere pag. 169. b. 25. Bulla indulgentiarum Papæ *Joannis XXIII.* pro ſubſidio contra *Ladislaum*, Regem Apuliæ An. 1412. Pragam allata pag. 171. 26. Bulla de erectione Crucis contra *Ladislaum* pag. 172. b. 27. De indulgentiis, ſeu de Cruciata *Joannis XXIII.* Papæ pag. 174. 28. Contra Bullam (*a*) *Johannis XXIII.* pag. 189. b. 29. Opuſculum de VI. erroribus compilatum, & parietibus Bethlemiticis inſcriptum pag. 191. b. 30. Tractatus de Eccleſia pag. 196. b. 31. Reſponſio ad ſcripta M. *Stephani Paletz* pag. 255. b. 32. Reſponſio ad ſcripta *Stanislai de Znoyma* pag. 265. 33. Refutatio ſcripti IIX. Doctorum Theolog. 292. b. 34. Repetitio *Joannis Jeſſinetz*, Juris Canonici Doctoris, A. 1412. ſcripta pro defenſione cauſæ Joannis Hus p. 334. b. 35. Liber de Antichriſto & membrorum ejus anatomia p. 336. b. editus ab Othone Brunsfeldio, Baſileæ 1524. 8. & dedicatus D. Martino Luthero, ad quem Epiſtola Brunsfeldii p. 333. b. cum D. Lutheri reſponſione p. 336. præmittitur. 36. De regno, populo, vita, & moribus Antichriſti pag. 368. b. ex ejuſdem Brunsfeldii editione. 37. De ſacerdotum & monachorum abhorrenda abominatione deſolationis in Eccleſia Chriſti pag. 376. Etiam hujus libri capita priora XLV. Brunsfeldius ediderat: Cætera a 46. ad 87. in Operum Huſſi editionibus acceſſere. Quæ deinceps in primo Tomo ſequuntur, eadem omnia vulgata a Brunsfeldio: 38. De abolendis ſectis & traditionibus hominum pag. 442. 39. De pernicie traditionum humanarum p. 443. 40. De unitate Eccleſiæ & ſchiſmate. p. 445. b. 41. De Evangelica perfectione p. 449. 42. De myſterio iniquitatis Antichriſti, fragmentum p. 451. b. 43. De revelatione Chriſti & Antichriſti, fragmentum pag. 461. b. 44. Alia quædam fragmenta: 1. Contentionem in diſputatione vitandam eſſe. 2. Apoſtolos manibus victum quæſiviſſe, non mendicaſſe. 3. de fide formata. 4. explanatio loci Geneſ. XLIX. 17. *Fiat Dan coluber*. 5. Quando fuerit ablatum juge ſacrificium, & inceperit abominatio deſolationis. 6. de myſterio Joſephi & Pharaonis.

Tomo poſteriore:

1. Hiſtoria geſtorum Chriſti ſecundum tres annos prædicationis ejus digeſta p. 1. 2. Hiſtoria paſſionis Chriſti p. 7. 3. Conciones IX. Synodicæ p. 25. 4. Sermones XXVIII. p. 54. 5. Para-

(*a*) Huic Huſſi ſcripto Mauritius de Praga oppoſuit opuſculum *contra impedientes VVenceslaum Tiem quoad prædicationem Cruciatæ Joannis XXIII.* Non diffitetur autem Petrus de Alliaço Joannem XXIII. ſuis Simoniacis artibus anſam dediſſe Huſſo ad oppugnandam ſedem Romanam. Vide Joannis Gerſonis Opera Tomo 2. edit. novæ p. 901.

raphrasis & Explicatio insignis in VII. priora capita 1. ad Corinth. p. 83. & 6. in Epistolas Apostolorum Canonicas VII. p. 105. 7. Enarratio Psalmi 109. (a) & sqq. usque ad integrum 118. Psalmum p. 229. 8. De corpore Christi in Sacra Cœna, quod non creetur, neque incipiat esse p. 310. 9. De adoratione & contra imaginum adorationem p. 311. 10. Narratio historica Bohemi in Concilio præsentis de condemnatione & supplicio Joannis Hussi, in Synodo Constantiensi pag. 344. 11. Hussi carmen rhythmicum de cœna Domini p. 348. 12. Narratio de M. Hieronymo Pragensi pro Christi nomine Constantiæ exusto p. 349. 13. Alia de eodem narratio p. 354. b. 14. *Poggii* Florentini scriptum ad Leon. Aretinum de Hieronymo Pragensi pag. 358. 15. Sermo habitus in Bethlehem Pragensi, in memoriam novorum martyrum pag. 360. 16. Universitatis Pragensis assertio communionis sub utraque specie pag. 364. 17. Revocatio cujusdam Monachi Pragensis, *Petri*, An. 1417. qui prius docuit Sacramentum sumendum sub una specie pag. 365. 18. Testimonium Universitatis Oxoniensis de doctrina & vita Joh. Wiclephi p. 366. b.

Vir Clariss. Herm. ab Hardt, cui Acta & Historiam Concilii Constantiensis felici atque accurato studio illustratam debemus, testatus est (b) ad manus sibi esse hostium atque adversariorum Hussi scripta, *Stephani de Palez* anti Hussum, scriptaque alia, tum lucubrationes *Mauritii de Praga*, Theolog. Pragensis, *Joannis Hofmanni*, Theologi Lipsiensis, *Osvvaldi Rheinlein*, Theologi Viennensis aliorumque: Sed nec illas nec ex Hussi scriptis aliqua in Actis illis voluit comparere, sed tantum in limine tomi tertii publicavit *Jacobi Laudunensis* Episcopi orationem ante supplicium Hussi, coram Imp. Sigismundo & toto Concilio dictam 6. Jul. Anno 1415. similemque ejusdem p. 54. An. 1416. 30. Maji, in supplicium sumendum de Hieronymo Pragensi. Acta ipsa autem cum Husso diligenter, perspicue ac fideliter traduntur in tomo quarto, qui doctissimo Hardtio imprimis magno studio & labore constitit, in quo gesta Concilii non annorum solum, mensiumque sed & dierum ordine accurate persequitur.

Huvetbertus, supra, *Hubertus*, pag. 284.

Huxariense Chronicon a Petro *Visselbeccio*, Huxariensi Ord. Bened. cœptum & a *Gregorio Wittehenne*, Canonico Huxariensi usque ad An. Christi 1498. continuatum, cum additionibus M. Nicolai Erbenii, exstat notis illustratum a Christiano Francisco Paulini (c) in ejus rerum & antiquitatum Germanicarum Syntagmate, Francof. 1698. in 4.

Hygdenus, supra *Higdenus*.

Hyginus agrimensor, non diu post Trajani tempora scripsit, de cujus lucubrationibus dixi in Bibliotheca Latina IV. 11. speciatim de ejus *Gromatico* sive libro de castris metandis, quem cum Vegetio edidit Scriverius, atque inter scriptores finium regundorum sive rei agrimensoriæ Turnebus, Rigaltius, Goesius: & quem Hermannus Rhabodus Schelius eruditis commentariis illustravit.

Hyginus Episcopus Romanus ab An. C. 139. ad 142. 10. Januar. cujus tempore hæretici Valentinus & Cerdo Romam venerunt testibus SS. Irenæo III. 4. & Cypriano Epist. 74. Vide Petrum Coustant in Epistolis Pontificum p. 62. & Acta Sanctorum Tom. 1. Januar. XI. p. 665. seq. Sub ejus nomine *duæ* feruntur *Epistolæ*, una ad cunctos in Apostolica fide & doctrina degentes: & altera ad Athenienses. Utramque præter alios Ludovico Jacobo p. 114. Bibliothecæ Pontificiæ memoratos exhibet & commentitias esse docet Blondellus in pseudo Isidoro pag. 189. 192. Similiter *sex* apud Gratianum *decreta* Hygino

(a) Secundum Hebr. ab 110. ad 119.

(b) Prolegom. ad tomum tertium pag. 9.

(c) Acta Erud. 1699. p. 183. *Monatliche Unterredungen*, An. 1698. p. 410.

no ejusque ætati parum convenire ostendit censura laudati Constantis pag. 63. sq.

Hyginus laudatur inter eos ex quibus auctor *Prædestinati* a Sirmondo primum An. 1643. editus librum I. Categoricum sive ecdicum & accusatorem hæreticorum, Catholicorum defensorem hæreses XC. breviter persequentem contraxisse se profitetur. *Epitome ecdicesios* Hygini *contra hæresiarchas, & categoriarum Epiphanii contra sectas, & expositionum Philastrii, qui hos transferens in Latinum de Græco, cum Ariani damnarentur, edidit. Prior* Hyginus, *post hunc Polycrates, Africanus, Hesiodus,* (*a*) *Epiphanius, Philaster, hi diversis temporibus diversas hæreses pertexuerunt.* Nusquam alibi liber iste ab auctore Prædestinati citatur. Hincmarus autem Remensis in diss. adversus Gotschalcum, T. 1. Opp. p. 6. Hyginum ipsum pro auctore Prædestinati venditavit: *Sed & Hyginus, Catalogum describens hæreseon, octogesimam & nonam hæresim Nestorianam ponit &c.* quo nomine merito reprehenditur a B. D. Ittigio in præf. ad diss. de hæresiarchis Apostolicæ ætatis.

Hyginus cum Sergio & Theophilo scriptor *vitæ S. Macarii Romani*, de quo Palladius c. 36. extremo, & Græci in Menologio 23. Octobr. Vita illa inter vitas Patrum sæpius edita, exiguam fidem mereri visa est Baronio, cui Vossius p. 725. aliique jure suffragantur. Sed in quibusdam editionibus antiquis pro Hygino *Thimi* sive Timothei nomen invenio: *Igitur nos prætitulati fratres Theophilus, Sergius & Thimus.*

RHYTHMI VETERI

DE

VITA MONASTICA.

SI vis esse cœnobita,
  Hujus vitæ vitam vita,
  Ut sis re pro nomine.
  Tuæ mentis sordes munda,
  Ut sit DEUS laus jucunda
  In utroque homine.
Solus DEUS diligatur,
  Cui soli relinquatur,
  Omnis laus & gloria.
  Honor, virtus & potestas
  Ipsi sit, cujus majestas
  Replet, regit omnia.
Non est tuum honorari
  Velle homo, vel laudari,
  Cum sis vitæ miseræ.
  Quicquid hic honoris captas,
  Nisi totum Domino aptas,
  Perdis tuum vivere.
Non tam facile honores,
  Si sentirent & labores,
  Affectarent clerici.
  Volens præesse, non prodesse
  Perdit ipse suum esse,
  Pœna dignus duplici.
Ad honores sunt parati,
  Ad labores sunt ingrati
  Jam juvenes cum senibus.
  Totum datur dignitati,
  Parum aut nil sanctitati,
  His nostris temporibus.
Sic & vita Laicorum
  Parum differt a porcorum
  Consuetudinibus.
  Supra modum epulantur.
  Intus, foris excœcantur,
  Pleni malis moribus.
De salute animarum
  Rarus sermo, sed terrarum
  Amplitudo quæritur.
  Qui vero plus potest ditari,

(*a*) Idem Hesiodus citatur cap. 83. cum Polycrate Africano, Eusebio & Epiphanio & c. 49. Hesiodus Episcopus Corinthiorum, qui pri[...]rianorum adversarius fuisse perhibetur.

Vel in altum sublimari,
Hic beatus dicitur.
Mundus finem jam minatur,
Qui tot malis inquinatur,
Quod prædixit Veritas.
Charitas jam refrigescit,
Omnis sanctus obmutescit,
Abundat impietas.
Potens ridet impotentem,
Sic astutus innocentem,
Adolescens veterem.
Vir a pari supplantatur,
Patri puer adversatur,
Dives spernit pauperem.
Sanctus is hodie putatur,
Qui nunc minus inquinatur
Malis & criminibus.
Formam vitæ si requiris,
Non hanc quæras jam in viris,
Sed in voluminibus.
Periit lex a sacerdote,
Pereunt virtutes totæ,
A sene consilium,
Multos habemus doctores,
Paucissimos factores,
In vita mortalium.
Hanc vitæ captivitatem,
Si manentem civitatem
Hic haberem, plangerem.
Hæc est plane civitas,
In qua nesciretur veritas,
Hic si semper viverem.
Heu heu homo cur creatur?
Cum tot malis inquinatur,
Velit, nolit, moritur.
Quod est bonum, hoc vitare,
Vel quod malum, hoc amare
Vir infelix cogitur.
Hinc nemo jam mirari
Debet, si hic consolari
Omnis justus renuit.
Imo satis est dolendus,
Et a DEO respuendus,
Qui non mundum respuit.
In hoc tantum consolatur
Vere sanctus, & beatur,
Quia mundus transiet.
De hoc casu flete mundi,
Deque peccatis o immundi,
Quorum dolor veniet.
Ad te ergo revertere,
Homo a te desciscens misere,
Cur sis factus, considera.
DEUS sibi te similem
Fecit, sed tu dissimilem
Te facis, augens scelera.
Consors quondam Angelorum,
Legem tenes jumentorum,
Ipsis factus similis.
Esca ventri, venter escis,
Has & hunc frenare nescis,
Propter quod es fragilis.
Surge miser, qui dormitas,
Imitare cœnobitas
Antiquorum temporum:
Qui tenentes viam vitæ,
Contempserunt non invite
Opes, vires corporum.
Erant mundo crucifixi
Cum vitiis, & transfixi
Charitatis gladio.
Vitam hanc parvipendebant,
Nam cœlesti adhærebant,
Magno desiderio.
Corpus satis castigabant,
Lectionibus vacabant,
Et orabant jugiter:
Nunquam erant ociosi,
Omnibus affectuosi,
Vade, fac similiter.
Et conserva te devotum,
Quicquid vides fuge totum,
Paupertatem elige.
Non te locus vilitatis
Angat, vel extremitatis,
Sed nesciri dilige.
Te prælato subjugabis:
Quicquid jubet, observabis,
Et hoc voluntarie.
Prælatorum noli judicare
Facta, sed vitare
Debes fel invidiæ.
Temetipsum reprehende,
Diligenter & attende
Ne quenquam unquam judices:
Pro te reddens rationem,
Antequam proferas sermonem,
Ut teipsum vindices.
Erit tibi salutare,
Si amari, & amare

Omnem

Omnem hominem ſtudeas.
Quicquid facis, reprobatur
Apud DEUM, nec laudatur,
Niſi pacem teneas.
Diligantur juvenes,
Venerentur ſeniores,
Eſto charus omnibus.
Non accipias perſonam,
Sed amabis vitam bonam
In cunctis hominibus.
Et gaudere cum gaudente,
Bonum eſt, Paulo dicente,
Et flere cum flentibus.
Ordinatus ordinatis,
Patiens inordinatis
Eris tuis fratribus.
Corporum infirmitates,
Sic & morum paupertates,
Patienter tolera.
Neque velis apparere
Magnus, neque laudem habere,
In hac vita miſera.
Cave ne ſis ſingularis,
Sed quæcunque operaris,
In commune facias.
Canta, pſalle, lege, ora,
Sicut omnes, & labora,
Vive, & non alias.
Primus eris ad laborem,
Tardus autem ad furorem,
Et ad iram ultimus.
Omnibus ſubjiciaris,
Nunquam aliud loquaris,
Quam quod habet animus.
Omnem horam occupabis
Himnis, pſalmis, & amabis
Tenere ſilentium.
Super hoc orationem
Diliges, & lectionem,
Nutricem clauſtralium.
Habens veſtitum & victum,
Ut fert Apoſtoli dictum,
Nihil quæras amplius.
De colore ne cauſeris,
Si ſit vilis, tunc læteris,
Et ſic eris ſobrius.
Cave ne ſis curioſus
In veſtitu, nec guloſus
In diverſis epulis.
Sic non eris ſomnolentus,
Nec in potu vinolentus,
Nec vacabis fabulis.
Nimis eſt periculoſum,
Eſſe clauſtralem verboſum,
Cum ſilere debeat.
Joci quidem ſunt ferendi,
Nunquam tamen referendi,
Quos proferre pudeat.
Omne fugias peccatum,
Si videre vis pacatum
Salvatorem omnium.
Ipſum corde, ore ora:
Ut in die & mortis hora,
Tibi ſit auxilium.
Amen.

FINIS LIBRI VIII.

JO. ALBERTI FABRICII

LIPSIENSIS

S. THEOLOGIÆ INTER SUOS D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECA LATINA

MEDIÆ ET INFIMÆ ÆTATIS

CUM SUPPLEMENTO

CHRISTIANI SCHOETTGENII

EDITIO PRIMA ITALICA

A P. JOANNE DOMINICO MANSI

CLERICO REGULARI CONGR. MATRIS DEI LUCENSI

E MSS. editisque Codicibus correcta, illustrata, aucta.

Accedunt in fine vetera plura monumenta tum a Fabricio olim tradita, cum hic primo adjecta.

TOMUS IV.

PATAVII, Ex Typographia Seminarii. MDCCLIV.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

REVERENDISSIMO ATQUE ERUDITISSIMO VIRO

ERICO BENZELIO,

B. Erici, Archiepiſcopi Upſal. F. Gothoburgenſi nuper, nunc Lincopenſi Epiſcopo digniſſimo,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

On tantum mihi arrogo, VIR REVERENDISSIME, ut gravioribus Te curis vacantem, Sacriſque & Divinis tam felici connubio jungentem elegantias ac cultum meliorum temporum, avocare inſtituam eorum Scriptorum interpellatione, quorum pleroſque ætatis ſuæ, qua vixerunt, vitio, rerum rudior intelligentia & ſermonis domeſtica quædam barbaries infuſcavit. Sed jampridem exſtare volui monumentum aliquod publicum meæ in Te obſervantiæ, animique a multis jam annis Tibi deditiſſimi, & incenſi amore Virtutis atque eruditionis Tuæ.

Enimvero medii etiam & infimi ævi auctores univerſos ſano doctoque judicio Tuo neutiquam adſpernandos videri, ſatis ſuperque demonſtraſti præclaris ad Joannis Vaſtovii, Gothi, Vitam aquiloniam notis, & magis etiam in tomo Scriptorum Septentrionalium, quem a Te juſſi ſumus exſpectare, es demonſtraturus.

Eſt præterea ratio propria ac peculiaris, quæ præſens ſuaſit Volumen peramato ac Venerando Nomini Tuo a me conſecrari. Nam cum necdum tulerit occaſio offerre Tibi, quod pridem geſtiebam facere, Aratorem Poetam, quem collatum cum inſigni Codice MS. in acceptis a Te computo: ſaltim huncce Tomum neceſſario ad Te ablegandum duxi, in quo pag. 90. typis exſcriptum Tibi rependo ſupplementum moralis ſomnii Pharaonis, quod ex Codice deſcriptum Upſalienſi benigne mecum communicare ante plures annos dignatus es, cum Biblioth. illius opulentiſſimæ curam gereres, magna cum laude, ſtudioque incredibili rem litterariam augendi & ornandi.

Rogo igitur vehementer, ut quem grata mente jam Tibi offero librum, hunc

hunc accipias a me pignus mutuum amoris & observantiæ in Te meæ: que qui amplecti Te ac venerari non desinam, porro habeas amori Tuo commendatum.

DEUS ac Servator Summusque Episcopus animarum nostrarum, Præsul Te per multos insecuturos annos publico Ecclesiæ & Sveciæ Tuæ bono p esse feliciter, atque integra valetudine, rebusque prosperis ac pollentibus l gam ætatem rei litterariæ decori esse jubeat, ut & Philonem studio illust tum Tuo, & Scriptorum syllogen Septentrionalium, atque alia divitis solic que doctrinæ Tuæ monumenta evolvere nobis concedatur. Vale VIR R VERENDISSIME. Scripsi Hamburgi X. Cal. Octobr. A. C. 1735.

BIBL.

BIBLIOTHECA MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS.

LIBER IX.

Dominicus Jacobatius, de quo supra T. 2. p. 53.

Jacobellus, infra, *Jacobus de Misa*.

Jacobinus a *S. Georgio*, circa A. 1480. Taurinensis, Jasonis discipulus, JCtus de cujus commentariis in Digesta & Codicem Lugd. 1521. editis, deque aliis scriptis vide Simlerum.

Jacobus Acconensis, sive *Achonensis*, infra, *Jacobus de Vitriaco*.

Jacobus Adriensis in regno Neapolitano, cui hoc Epitaphium A. 1400. positum a Jo. Benedicto de Sanctis, refert Nicolaus Toppi in Bibl. Neapolitana p. 107.

Physicus hic magna qua summe polluit arte
Descripsit medicinæ libros, causasque Naturæ
Cecinit & flores naturalis philosophiæ,
Inde hominum mores scripsit, moralia dicta
Et gemino libro Mundi sententias omnes.
Jacobus hic tandem Doctor labore prolixo
Fessus urna jacet, quem plorat Adria civem.

Jacobus Ægidius sive *Gil*, ex Xativa Aragoniæ, Ord. Præd. & Lector Theologiæ Ecclesiæ Cathedralis Derthusensis ab A. 1436. Scripsit Magister sacri Palatii, librum *de Conceptione B. Virginis*, & *Officium transfigurationis D. N. Jesu Christi*, jussu Calixti III. qui hocce festum instituit ob insignem de Turcis A. 1456. VI. August. reportatam victoriam. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 831.

* *Jacobus Ægidius* Jurisconsultus ignotæ mihi ætatis dedit tractatum de reprobatione testium editum vetustis typis sine loco, & tempore in fol.

Jacobus de Albis, infra *Jacobus Alexan-*

xandrinus & *Jacobus Henricus de Alba*.

Jacobus Alexandrinus Ord. Minor. cujus Postillam Quadragesimalem & super Evangelia, nec non Commentarios in Physica Aristotelis memorat Waddingus pag. 180. non diversus, ut videtur a *Jacobo de Blanchis*, sive *de Albis* de Alexandria Statiellorum, in Liguria, cui Jacobus Longus in Bibl. exegetica pag. 790. etiam *Postillas super Evangelium Joannis*, & *in Epistolam ad Romanos* tribuit, quemque Waddingus p. 181. ait floruisse familiarem Roberto Siciliæ Regi qui A. 1343. diem obiit, & scripsisse Postillas super Evangelium & Commentarios in Aristotelem de Cœlo & Mundo, de generatione & corruptione, & Librum per conclusiones in omnia scripta illius Philosophi. * Vel idem cum Jacobo isto, vel alter ab hoc fuit F. Jacobus de Alexandria; cujus extat *Oratio habita in funere Fantini Valaresii Archiepiscopi Cretensis*. Cum vero Cretensis iste, ut ex oratione discimus, an. 1443. die 18. Maji obierit, vel geminos FF. Jacobos de Alexandria distinguamus oportet, vel reformanda est chronologia hic a Fabricio statuta, & F. Jacobus de Alexandria scriptor sæculi XV. non vero XIV. habendus est.

Jacobus Almainus, Senonensis, Doctor Philosophus & Theologus in Collegio Navarreo Paris. sub Seculi XVI. primordia, dogmatibus Joannis Scoti, Guilelmi Occam & Gabrielis Biel addictissimus, defunctus A. 1515. Vide Labbeum de S. E. pag. 488. & Launojum in historia Regii Gymnasii Navarrei pag. 611. seq. Ejus scripta potiora, post obitum junctim edita Paris. 1516. fol. cum Epistola Oliverii Lugdunei. Eorum elenchum ex Launojo adjungere, additis quibusdam observationibus placet:

Tractatus quinque consequentiarum, denuo excusi Parisiis anno MDVIII. apud Dionysium Roccum.

In tractatu primo agitur de definitione & divisione.

In tractatu secundo ponuntur quædam regulæ generales pro omnibus consequentiis servientes.

In tractatu tertio ponuntur regulæ pro argumentationibus enthymematicis.

In tractatu quarto agitur de syllogismo.

In tractatu quinto & ultimo agitur de exponibilibus.

Embammata physicalia seu embammata totius Philosophiæ naturalis, ex ingenti apophthegmatum physicalium acervo ad I. II. & III. librum Physicorum Aristotelis. Parisiis anno MDV. apud eundem Roccum.

Moralia in quatuor divisa tractatus, quorum aliqui seorsim pluries editi sunt, sed simul editi Parisiis anno MDX. & MDXXVI. apud Henricum Stephanum emendata a *Jo. Majore* Theologiæ Professore. Accessere etiam additiones *M. Davidis Crauston*, Scoti, Doctoris Theologi.

In tractatu primo agitur de actuum & habituum essentia, & eorum impedimentis.

In tractatu secundo agitur de tribus virtutibus Theologicis, Fide, *Spe* & Charitate.

In tractatu tertio agitur de humanis virtutibus.

In tractatu quarto agitur de earundem virtutum oppositis.

His adjicitur *quæstio Vesperiarum*, sive agitata in Vesperiis Magistri Ludovici Ber, A. 1512. in qua *de dominio naturali*, *civili & Ecclesiastico* disputatur. Hæc exstat & inter Jo. Gersonis Opera Tom. 2. edit. novæ pag. 962.

Commentarii in tertium librum Sententiarum, ubi Almainus *Gabrielis Biel* doctrinam profitetur. Separatim Lugd. 1527. 8. Paris. 1516. 4.

Quæstiones sive *Commentarii de Penitentia & Matrimonio*, a decimaquarta dist. libri IV. Sententiarum, ad trigesimam septimam: ubi Almainus ad mentem *Joannis Scoti* disserit. Paris. 1526. 8.

Expositio circa decisiones quæstionum Ma-

ftri *Guillelmi Occam* de Poteftate
ni Pontificis, liberque infcribitur
aprema Poteftate Ecclefiaftica &
, ubi certa quædam eft propofitio,
tunc, ut apparuit, tolerabatur,
unc tolerari defiit. Exftat & in-
pera Jo. Gerfonis Tom. 2. edit.
pag. 1013. & in Goldafti Monar-
Imperii Tom. 1. pag. 588. Prodiit
paratim Colon. 1514. & Parif. in
1526. 8. Vide Dupinii Tom. XIV.
Ecclef. pag. 5. feq.

ber *de auctoritate Ecclefiæ & Con-
m* adverfus Thomam Cajetanum,
riftandum de Salazar, Archiep.
enfem, cum Cajetani libro pro
ritate Papæ, Colon. 1514. 4. Ex-
& inter Jo. Gerfonis Opera Tom.
it. novæ pag. 976. adde Dupinii
. 14. Bibl. Ecclef. pag. 14. feq.

*ftata fuper Sententias Magiftri Ro-
Holcot* de actibus fidei & intelle-
de actibus fidei, & de libertate
tatis. Parif. 1512. & 1526. 8.

obus de Altavilla natione Teutoni-
patria Rinaugienfis, five Rinckau-
s, diœcefis Mogunt. Abbas mo-
ii Eberbacenfis Ord. Cifterc. de
Bergomenfis ad A. 1355. & Tri-
ius c. 641. de S. E. & de fcript.
tan. c. 119. Scripfit cum doceret
is *Quæftiones difputatas*, & *in qua-
ibros Sententiarum* commentarios,
nes, *Epiftolas*. Diem obiiffe A.
notavit Carolus Vifch Bibl. Ci-
pag. 164.

logum *Jacobi de Altovitis* & *Joan-
e* Siglero *de fedando fchifmate* Petri
na (five Benedicti XIII. ab Anno
.) memorat MStum Labbeus Bibl.
pag. 18. De hoc Jacobo Florenti-
Ord. Præd. Epifcopo ab A. 1392.
09. Fæfulano adeundus Ughellus
pag. 255. feq. & Julius Niger in
fcriptorum Florentin. pag. 320.

obus Ammannatus: infra, *Jacobus
omineus*.

Jacobus de Ancharano Archidiaconus & Canonicus Adverfanus (prope Neapolin) & Canonicus Aprutinus, *in Jure Canonico Paduæ difcipulorum ultimus*, idem qui Trithemio c. 682. aliifque *Jacobus de Theramo* appellatur. Ejus *tractatus Monarchialis* de Monarchia Papæ qui incipit: *Reddite quæ funt Cæfaris*, MStus memoratur a Sandero parte 2. Bibl. Belgic. pag. 39. Blafphemum librum dixit Carolus Molinæus. (*a*) *In Clementinas* etiam fcripfiffe Trithemius notavit. Eodem auctore fub tempora nafcentis typographiæ lucem vidit *Confolatio Peccatorum*, five liber Belial: *Proceffus Luciferi contra Jefum, judice Salomone* A. 1482. in fol. & in 4. (*b*) Idem fæpius deinde, quanquam librorum prohibitorum adfcriptus Indici, prodiit cum *Jacobi Ayreri* additionibus: & una cum *Bartoli de Saxoferrato* proceffu Satanæ contra B. Virginem coram judice Jefu. Hanov. 1611. 8. Gallice vertit Petrus Fergetus, Doctor Sorbonicus Lugd. 1485. 4. Germanice cum iconibus a Joanne Bæmler additis, *das Buch* Belial *genennet*. Aug. Vind. A. 1493. fol.

Jacobus Cina *de S. Andrea*, Senenfis, Ord. Præd. Epifcopus A. 1379. Tremulanus a Cangio Lufitanum fecuto præter rem refertur ad A. 1262. Diem fupremum obiit A. 1380. cujus fcripta *Alphabetum etymologiarum* ex Ifidoro Hifp. ad Gregorium XI. *Commentarius in IV. libros fententiarum*, præterea *Conciones Dominicales*, *Quadragefimales*, *Funebres* & *ad Clerum*. Vide Jacobum Quetif T. 1. p. 681. feq.

Jacobus Angelus, Florentinus *Claudii Ptolemæi* Cofmographiam Latine vertit, dicavitque Alexandro V. A. 1410. Vertit & ejufdem Ptolemæi Quadripartitum & centum fructus: Deinde vitam *M. Bruti* & *Ciceronis*, fcriptam a *Plutarcho*. (*c*) Vide Pocciantum & Ju-

) Leonardus Nicodemi additt. ad Nic. Top-
ag. 85.

Hamb. Berichte von gelehrten Sachen A.
p. 573.

(*c*) Jacobus Angelus Rinuccinus inter interpretes Vitarum Plutarchi laudatur a Labbeo p. 317. Bibl. MSS.

lii Nigri historiam scriptorum Florentinorum p. 320. *Vita Pompeji* eodem interprete MS. Patavii teste Tomasino pag. 7. *Epistolas ad Emanuelem Chrysoloram* CPoli scriptas servavit illustris Magliabechius.

* *Jacobus Angelus* e Scarparia Vallis Mugellanæ oppido, cujus vitam dedit Cl. Laurentius Mehus in sylloge epistolarum Leonardi Dati Florentiæ cusa an. 1743. in 4. In ea vero admonet nullo argumento constare *Quadripartitum Ptolemæi* eumdem interpretem tulisse; admonet etiam versionem vitæ C. Marii ex Plutarcho nonnisi ambigua fide in Codd. Ambrosianis eidem tribui. Demum *epistola Jacobi Angeli ad Chrysoloram*, in qua de obitu Innocentii VII. & Gregorii XII. assumptione agitur, ibidem lucem aspexit.

Jacobus de Angia (Engien) prope Bruxellas (non *de Anglia* ut apud Possevin.) Ord. Præd. annotationes marginales scripsit in Thomæ Aquinatis secundam secundæ, singulari studio recensitam & duplici illustratam indice, Paris. 1515. 4. Vide Jacobum Enchardum Bibl. Dominican. Tom. 2. pag. 151.

Jacobus Anglicus, Ord. Cisterc. Doctor Parisiensis circa A. 1270. defendit sententiam Thomæ Aquinatis de conceptione B. Virginis in peccato originali, scripsitque *in Cantica Canticorum*, *Conciones in Evangelia*, & *lecturas scholasticas*. Vide Baleum IV. 36. Pitseum p. 353. Possevinum &c.

Jacobus Antiquarius, vergente sæculo XV. Mediolani versatus apud Franciscum Sfortiam cum dignitate, charus Laurentio Medici, Pico Mirandulano & viris cæteris illa ætate illustribus, doctus ipse & eloquens & mira æquitate, ut Epistolæ ejus ad Politianum datæ Anno 1489. 1491. seq. atque inter Politianeas libro III. IV. VI. IX. & XI. cum Politiani ad eas responsoriis editæ testantur. * Geminæ hujus Jacobi Perusini litteræ ad Joannem Antonium Flamminium extant in collectione epistolarum ejusdem Flamminii lib. III. Epistol. V. cui totidem litteris ibidem legendis, Flamminius respondet. Spectat hoc commercium litterarium ad annum 1495.

In MS. etiam codice Felini extant geminæ litteræ hujus Jacobi ad Michaelem Fernum datæ an. 1498. in commendationem Pomponii Læti contra obtrectatores nominis illius.

Jacobus Aquinas sive *de Aquino*, Ord. Præd. quem adversus Gvilelmum de S. Amore circa A. 1270. pro defensione regularium mendicantium ajunt scripsisse, Sigeberto Gemblacensi & nescio quo Gennadio laudatis auctoribus, cum nec Gennadius nec Sigebertus ejus usquam meminerint, vel propter ætatem potuerint meminisse. Itaque merito suspectus est Jacobus hic Jacobo Quetif Tom. I. scriptor. Dominicanor. p. 384. Apud Nic. Toppium pag. 106. Bibl. Neapolitanæ alius etiam error calami aberratione irrepsit; legas ibi enim Jacobum hunc scripsisse contra Magistrum Guilelmum de S. Victore. * Non asserens, sed conjectans censeo fabulosum hunc Jacobum Aquinatem Ord. Præd. expressum esse ex F. Jacobo de Aquis Ord. FF. Præd. cujus extat in cod. Taurinensi sæculi XIV. latino 589. ut ex edito catalogo discimus, scriptum hujus tituli: *secunda pars Chronicæ libri imaginis mundi, quam compilavit F. Jacobus de Aquis Ord. FF. Prædicat. ad honorem Jesu Christi filii Dei omnipotentis & ordinis sui & nobilis civitatis Aquis Lombardiæ, unde ortus fuit*. Hæc si admiserimus huic Jacobi scripto addendum erit & alterum pro defensione Regularium Mendicantium, de quo hic Fabricius.

Ex hoc Jacobi Aquensis Chronico par. 2. accepti sunt versus nonnulli in laudem Papiæ editi in Sanctuario Papiensi Jacobi Gualæ Jurisconsulti lib. 6. cap. II. qui carminum illorum auctorem ita designat: *F. Jacobus Aquensis Prædicatorum Ordinis ejusdem Urbis magnam antiquitatem, inclytamque dignitatem*

cum subsequenti prosa his meminit
ius.
ptra tenet primi regni Picus qui a-
vis olim &c.
qua ibidem legas.
obus I. Rex *Aragoniæ* post annorum
I. felix imperium defunctus Anno
. Hujus *Constitutiones* pacis & tre-
A. 1214. promulgatæ, exstant in Ba-
appendice ad Petri de Marca Mar-
Hispanicam p. 1402. seq. 1406. seq.
: aliæ A. 1228. p. 1412. 1415. &
233. de rebus sacris & non sacris,
125. seq. Pacis & treguæ A. 1234.
128. seq. Aliæ adversus avaritiam
orum & crudelitatem fœnoris An.
. pag. 1433. seq. 1436. Edictum con-
usuras inter Christianos. A. 1442.
1437. Aliæ constitutiones A. 1251.
1438. Confirmatio privilegiorum
esiasticorum A. 1257. p. 1441. Jaco-
ujus & Ludovici IX. Francorum
A. 1258. p. 1440. 1444. Responsa
icarii Ruscinonensis quæstiones A.
p. 1447. His addendi qui cum
(a) regni Aragonum A. 1624.
im editis exhibentur fori regni A-
ium in Urbe Oscæ celebrati Anno
. Omitto Commentarios hujus Re-
quibus rerum suo tempore gesta-
historiam complexus est, vulgatos
atiæ 1557. fol. non enim Latina
Hispanica provinciali lingua verna-
illos composuit, quanquam non
rem iisdem quam Cæsaris com-
ariis fidem à rerum Aragonensium
toribus haberi monuit Nicolaus
nius Tom. 2. Bibl. veteris Hispa-
ag. 49.

obus de *Arena* sive *de Harena*, Par-
is JCtus, docuit Patavii circa A.
Præceptor Richardi Malumbræ,
di aliorumque. Scripsit *in Dige-*
Codicem, Disputationesque varias
ommissariis sive ultimarum execu-
us voluntatum: *de positionibus* (b)
interrogatoriis: *de expensis quæ in* *judiciis fiunt*, *de sequestrationibus & sequestris*, *de excussione bonorum*, *de exulibus quos bannitos vocant*, *de quæstionibus*, *de cessione Actionis* & librum *de excusationibus* ac dilationibus & *compendium Feudorum*. Vide Trithemium c. 521. Guid. Pancirollum II. 50. & Nic. Comnenum in historia Gymnasii Patavini Tom. I. pag. 193. Editiones plerorumque tractatuum ejus in Oceano Juris atque alibi recusorum notavit Heindreichius in pandectis Brandenburg. pag. 257.

Jacobus Arigonius, infra *Jacobus Laudensis*.

Jacobus Armannius, Eugubinus Ord. Præd. circa A. 1312. scripsit librum *de nobilitate hominis* MS. in Bibl. Ducis Urbini. Vide Lud. Jacobilli Bibl. Umbriæ, sub init.

Jacobus Asculanus ex Monte Brandone Ord. Minor. circa A. 1464. *Summam Pisanellam* recensuit, Doctrinam *Scoti* redegit in tabulas, scripsitque Commentarium *in IV. libros sententiarum*, & Quodlibeta. Vide Possevinum.

Jacobus Astensis Prior S. Benedicti de Mantua circa A. 1520. cujus librum ineditum auctoritatum SS. Patrum memorat Arnoldus Wion Tom. 1. ligni Vitæ pag. 428. * Typographicum mendum quod irrepsit in volumen editum Arnoldi de Wion scriptorem hunc integro sæculo juniorem fecit; hæc enim leguntur in fronte codicis MS. libri de Auctoritate Patrum, qui hodie pariter servatur in Bibliotheca Monasterii de Padoliron prope Mantuam, ubi Jacobus vitam egit monasticam: *Notandum, quod hunc librum scripsit, ac lectitando per diversas auctoritates Sanctorum composuit Ven. P. D. Jacobus de Asti, prior claustralis hujus monasterii S. Bened. de Padoliron, qui per quadraginta annos in spirituali militia J. C. militavit, deinde confectus senio, & plenus bonis operibus migravit ad dominum an.* 1460.

(a) De hisce foris sive legibus ac Judiciis Ara-
. vide D. Gerardi Ernesti de Franckenau sa-
temidis Hispanæ arcana retecta, sect. 6. 7. 8.

(b) Male apud Marcum Mantuam p. 478. excusum *de commissar, depositionibus*.

1460. Vide Armellinum Bibliothec. Benedictino-Casinensis p. 2. pag. 1. Non ergo an. 1529. floruit, qui jam anno 1460. obierat.

Jacobus Atrebas, Doctor Parif. atque Abbas Montis S. Martini Ord. Præmonstratenf. Cameracensis diœcesis circa A. 1220. Scripsit *de laudibus B. Mariæ Virginis* libros VIII. *De Conceptione* ejusdem *B. Mariæ Virginis*, Epistolam ad Præpositum, Decanum & Capitulum B. Mariæ Atrebatensis. *Responsionum* ad Quæstiones sibi propositas librum I. *In ultimam visionem Ezechielis*. *De triplici fructu Evangelico* ad Eustachium Leusium, Vicomensem Canonicum. *Sermones* ad populum. Vide Joannis le Paige Bibliothecam Præmonstratensem pag. 306. Valerium Andream pag. 400. Franc. Svveertium pag. 354. seq.

Jacobus Aurelianensis JCtus Seculo XV. cujus commentaria in libros feudorum laudantur a Jacobo Alvaroto Patavino.

Jacobus Balduini sive *Baldevvini*, Bononiensis, JCtus, & Prætor Genuæ per biennium: (*a*) ob severitatem vero exauctoratus, etiam aliis post se Legum Doctoribus aditum ad Præturam occlusit. *Odofredi* Beneventani discipulus, (*b*) discipulus etiam Azonis, (*c*) successor Accursii. (*d*) Laudantur ejus *glossæ* in Codicem atque in Digesta.

Jacobus de Belvisio sive *de Bellovisio* Aquensis, JCtus circa A. 1270. Bononiensis, de quo Trithemius c. 483. aliique laudati Hendreichio pag. 498. pandect. Brandenburg. ubi de ejus commentariis in Authenticas, in Feudorum libros, Practica Juris Civilis & criminalis, tractatu de excommunicatione, aliisque scriptis, scriptorumque editionibus.

Jacobus sive *Jacoponus*, vide *de Benedictis*, supra Tom. 1. pag. 205.

Jacobus de Benevento Ord. Præd. circa A. 1360. traditur scripsisse commentaria *in Lucam* & *Joannem*, ac prætera tractatus *de articulis fidei*, *de virtutibus*, *de donis*, *de octo beatitudinibus*, *de fructibus*, *de oratione Dominica*, *de decem præceptis*, *de Sacramentis*, *de dotibus*: præterea copiosissimos *Sermones* de tempore & de Sanctis. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 648.

Jacobus Bergomensis. Infra *Jacobus Philippus*.

Jacobus Bertaldus: supra, *Bertaldus* Tom. 1. pag. 239.

Jacobus de Blanconibus de Mevania Umber, Ord. Præd. obiit A. 1301. scripsit *speculum humanitatis Christi*, capitibus XXV. & *speculum peccatorum & de ultimo judicio*, capitibus XXIII. MSta memorat Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 492.

Jacobus de Blanchis, supra *Jacobus Alexandrinus*.

Jacobus Bononiensis circa A. 1530. cujus castigationes paucæ quædam non contemnendæ *in Sallustium* exstant in variis hujus scriptoris editionibus, ut notare me memini in Bibl. Latina lib. 1. c. 9.

* *Jacobus* alter *Bononiensis* non omittendus fuerat, quippe qui glossas dedit in jus civile, appellaturque antiquus Glossator, ut distinguatur ab altero Jacobo Bandini ætatis recentioris jurisconsulto. Hunc Jacobum Bononiensem appellat Ptolemæus Lucensis Hist. Eccl. lib. 21. cap. 18. ac leges interpretatum eo tempore dicit, quo Gratianus decretum suum compilavit.

* *Jacobus Bonus Epidaurius* Dalmata dedit poema epicum libris tribus comprehensum, quos singulos singularum musarum nomine inscripsit Herodoti more. Excusum est absque designatione loci & temporis in 4.

Ja-

(*a*) Guido Pancirollus II. 27. de Legum interpretibus.

(*b*) Ita duobus locis Trithemius c. 443. & 434. quem Pancirollus, Hendreichius aliique recte sequuntur. Nam apud Jo. Baptistam de Gazalupis pag. 503. per [illegible] vitium præceptor Odofredi Balduinus appe[illegible] Mox tamen ipse ait Odofredum A. 1250. [illegible]ruisse, Balduinum A. 1270.

(*c*) Panciroll. l. c.

(*d*) Marcus Ma[illegible]us pag. 474.

ibus de Bozato: infra de *Susato*.
ibus Bracciolinus supra *Braccioli-*

ibus Bracellius : supra *Bracellus* I. pag. 267.

bus Manlius (*a*) *Brigantinus* Do- scripsit Vitas Imperatorum & icum, de quibus Simlerus. Ejus- *Chronicon Episcopatus Constantiensis* tum Brigantiæ in Svevia A. 1519. ug. editum est a Pistorio cum ma- Chronico Belgico Tom. 2. scriptor. Germanicarum p. 615. 722. ad- ab alio nescio quo, auctarii vi- miliis Episcoporum, & continua- usque ad A. 1607.

ibus de Brizia, infra *Jacobus Pe-*

ibus de Brugis Flander Carmelita, is audivit Godfridum Cornubien- ipse etiam, Alegrio si fides, Do- Parisiensis circa A. 1310. Scripsit *passibilitate animæ* & *de motu intel-* quas duas illius lucubrationes præ- legrium pag. 280. paradisi Carme- decoris, memorant Valerius An- pag. 404. & Svvertius pag. 358.

obus Brutus, Novocomensis, Le- Religiosorum Fratrum Ord. S. Sal- is, edidit Opus *de immortalitate* , quod inscripsit *Auream coronam* *ssimis consertam lapillis*. Venet. Vide Possevinum.

acobi hujus *Bruti* patria sic expro- r in titulo editionis Venetæ anni in 4. *Jacobi Bruti Cheritensis e llo de Aqua Vallis Stellinæ Corona &c.* Hoc vero in opere non de nimæ immortalitate agitur, sed ejus dotibus, facultatibus, & spi- natura.

obus de Butrigariis, Bononiensis, s circa A. 1330. Bononiæ, ubi in- uditores suos habuit Baldum, Bar- nque; docuit ea fama ac laude, *tris lumen* nuncuparetur. Scripsit ram duplicem, veterem & novam *igestum vetus:* similiter *in Codicem* ripsit, nec non Commentarios *de actionibus*, *de dotibus*, *de oppositione compromissi*, *de testibus* & *de renunciationibus Juris Civilis*. Vide Guidum Pancirollum II. 56. de interpretibus Juris, atque Hendreichium pag. 811. seq. pandect. Brandenburg. qui editorum tradit notitiam, atque meminit etiam de aliis Butrigariis, Antonio & Bartholomæo JCtis, & junioribus longe, Francisco JCto, & Hercule Musico. * Consilia quædam servat MS. Codex 372. Bibliothecæ Felini.

Jacobus Cajetanus sive Gaytanus de Stephanescis, Anagninus S. Georgii ad Velum aureum Diaconus *Cardinalis* ab A. 1296. ad 1343. scriptor libri *de anno centesimo* sive *Jubilæo*, qui adjunctis notis Julii Rosei prodiit separatim: inde in Bibliotheca Patrum Coloniensi T. XIII. & in Lugdunensi Tom. XXV. pag. 936. Ejusdem Jacobi *carmina duo* in Jubilæum pag. 942. & Bonifacii VIII. privilegia tria super Indulgentiis Jubilæi. p. 943. seq. Condidit etiam libris III. metro heroico *vitam* Petri Moroni sive *Cœlestini V.* qui Papatu se A. 1294. sponte abdicans, locum aperuit Benedicto Cajetano, Jacobi propinquo, inter Papas Bonifacio VIII. Prodiere vulgati a Papebrochio in Actis Sanctor. T. IV. Maji 19. p. 437. 461. una cum libris III. *de Canonizatione Cœlestini V.* pag. 473. 482. additis etiam notis. Ejusdem libri II. *de coronatione Bonifacii VIII.* itidem versibus scripti Heroicis exstant ibid. pag. 461. 471. adde Polycarpi Leyseri historiam poeseos medii ævi pag. 2037. seq. Prætereo alia Jacobi scripta, *carmina*, *sermones*, *Epistolas*, de quibus G. Josephus Eggs in purpura docta T. 1. pag. 257. seq. *Ordinarium Romanæ Ecclesiæ* quod Tom. 2. Musei pag. 243. 443. vulgavit Mabillonius, huic Cajetano tribuit, verisimili conjectura ductus. * Et mihi pariter ea sedet opinio, quæ olim Mabillonio de *Ordinario Romanæ Ecclesiæ* Cardinali huic tribuendo, iisdem persuaso rationibus, quæ olim Mabillonio persuaserunt.

(a) Apud Vossium pag. 651. & Miræum vitiose *Manilius*.

runt. Quod tamen Ordinarium primus Mabillonius produxit interpolatum eſſe nemo prudens negaverit, cum multa contineat exempla a poſterioribus Pontificibus quin & ab ipſo Urbano VI. authore hoc multo recentiore petita. Eſt mihi MS. codex chartaceus, qui olim pertinebat ad Petrum Ferricium Cardinalem Tiraſonenſem, cujus inſignibus gentilitiis ornatur, continetque Cæremoniale S. R. Eccleſiæ idem prorſus cum hoc ipſo Mabillonii, niſi quod multa hinc inde in eo deſunt, quæ in Mabilloniano leguntur, & præſertim nulla ibi legas petita ex Pontificibus poſt Benedictum XI. ſive ut appellari conſuevit XII. quæ ſunt in Mabilloniano. Nomina Pontificum nulla ſe offerunt poſt Benedictum XI. Quæ ex Pontificali Petri Amelii in iſtud translata indicavit Mabillonius, hæc omnia a meo abſunt. Poſt caput de erectione novorum Cardinalium, & de forma providendi Cardinalem de titulo Epiſcopali, in quibus uterque codex nonnullis exceptis conſentit, reliqua in meo diſcrepant, ut in toto capite de cæremoniis novorum Cardinalium. Succedit caput aliud de iis quæ præſtanda ſunt *a Diacono Cardinali in Miſſis feſtivis papalibus*; quod non lego in Mabillonio; ſicut nec alterum proxime in meo ſequens *de Veſperis, quas per ſe Papa celebrat*. Nec denique aliud de cæremoniis, *quando Papa equitat*. Secundum hæc ſuccedit in eodem MS. codice ſcriptum aliud, quod a Cæremoniali diverſum videtur ſub hoc titulo: *In nomine Domini, Amen. In domo unius Reverendiſſimorum Cardinalium ſunt infraſcripta officia principaliora*. An hoc pariter opuſculum tribuendum ſit Cajetano, ignoro. Porro etiam cæremoniale hoc meum ab omnis interpolationis ſuſpicione haud penitus vacare ultro agnoſco. Quamquam enim omnes illæ conjecturæ, quæ Mabillonium induxerunt, ut ritualem hunc librum Cajetano tribueret, & in meo pariter recurrunt; ſuſpicionem tamen excitat id, quod legitur in cap. 84. Cæremonialis Mabilloniani, ubi de mandato a Pontifice habendo: *Unus diaconus qui ei ſervit ſecundum Dominum Jacobum Gajetanum ipſum Papam præcingit*. Verba hæc deſunt in meo, ſed nec quidquam ibi occurrit de cingendo linteo pontifice per Diaconum. Quare ſive in meo hoc rituali hæc reſecta ſunt, ſive alium a Cajetano authorem habet; Utcumque ſit, emendat noſter codex MS. multa, quæ in Mabilloniano lectionem depravatam ferunt, & lacunas implet. Cap. XX. Mabillon. *Cum duobus Cherubin in cameri in lanceas*. Lege ex noſtro: *in cacumine lancearum*. Mabillon. pag. 275. *ad Palatium Cintea*; MS. *ad palatium Cinthii*. Mabill. p. 279. *De monte Cryptæ ferratæ*; MS. *De Monaſterio &c.* Mabill. p. 413. *quondam Epiſcopum ....* MS. *quondam Epiſcopum N.* Ibidem Mabill. *videlicet .... feſtum*; In MS. nulla apparet lacuna. Mabill. p. 360. *Cottas cum .... ſine Camiſiis*; MS. *Cottas cum ſuctis ſive camiſiis albis*. Mabil. p. 361. *Parati cum mitris .... eques ſicut*. MS. *eques ſicut in comeſtione ſteterunt*. Mabill. pag. 364. *proceſſus in vero ad modum quo leguntur lectiones*. MS. *proceſſus in nota ad modum quo leguntur lectiones*. Mabill. *Super eam Stolam ſex manus & brachia*; MS. *Stolam ſuper manus & brachia*.

Jacobus Cardinalis: præter *Cajetanum Jacobus Fornerii*, *Jacobus de Cluſa* & *Papienſis Piccolomineus* & *de Vitriaco*.

Jacobus Carthuſienſis, infra *Jacobus de Cluſa* & *Gruytrodius*.

Jacobus Iunterbuck de Polonia, ex Monacho vel Abbate Ciſtercienſi in Cœnobio Paradiſienſi ſive de Paradiſo, diœceſis Poſnanienſis in Polonia, (a) Monachus in Monaſterio S. Salvatoris, *Carthuſianus*, & S. Scripturæ Profeſſor in Studio Erfordienſi. (b) Ejus *Sermones* notabiles & formales de tempore & de

(a) Simon Starovolſc. in Centuria ſcriptorum Polon. p. 60. & Caroli Viſchii Bibl. Ciſterc. p. 165.

(b) Bernardus Pez præf. ad tomum ſeptimum Bibliothecæ Aſceticæ.

ñctis, Pontifici Calixto III. An. probati viderunt lucem, & ex i editione sunt Altdorfii apud V. hrist. Gottlieb Schvvartzium. (a) :atus *de erroribus & moribus Chri-rum*, & alius eodem anno *de po-dæmonum, arte magica, superstitio- & illusionibus eorundem*, MS. in Quedlinburgensi, (b) in qua servatur illius *de abusionibus Cle-m*, sive *de statu & officio Ecclesia-um personarum & de Canonico in-ad hujusmodi: Quodlibetum statuum norum*, ut de Papa & ejus cu-de statu Secularium, Regum ac lium, Judicum, Divitum, Mer-um &c. MS. etiam in Bibl. Au-na teste B. Antonio Reisero p. 102. *eritate dicenda & tacenda, De di-e Pastorum & de cura Pastorali. gitationibus & earum qualitate. Ser- Dominicales*. His addi possunt in Paulina Lipsiensi (c) servantur *Dialogus Religiosorum. Quæstiones ræ circa Monasticam disciplinam. endium de tribus substantialibus Re-rum. Collatio de charitate fratrum rum disciplinari vita. Sermones fe-es XI. Tractatus de septem peccatis alibus & mortalibus actualibus. De bene vivendi* sive *curandi vitia* & *te bene moriendi. De receptione & ntibus monialium & aliorum Reli-um. De varietate modorum vivendi, latuum humanorum diversitate. De atione festivitatum. De sanctifica-Sabbati. De causis deviationis Re-rum & qualitate suscipiendorum ad ionem. Monita salutaria, ad* Simo-*nepotem. De spirituum appritioni- De malo hujus seculi & de rectifi-e status Ecclesiasticorum*. Longe plu-ujus scriptoris servat V. C. Ber-s Pez, quæ edenda etiam in se it una cum singulari dissertatione ita & scriptis Jacobi hujus prope neris, ex quo quatuor vel quin-

Tom. IV.

que Jacobos confixere alii, *Jacobum Junterbock, Jacobum de Polonia, Jacobum de Paradiso, Jacobum Cisterciensem, Jacobum Carthusianum*. Solum tractatum *de causis multarum passionum, præcipue iracundiæ & remediis earundem* vulgavit laudatus Pezius Tom. VII. Bibl. Asceticæ pag. 391. 444. Trithemius c. 814. de scriptoribus Ecclesiasticis & lib. de scriptoribus Germ. c. 192. magnis laudibus mactat hunc Jacobum, & Canonici Juris interpretem præcipuum usque adeo ait Doctoris nomen obtinuisse, ut verba ejus scriptaque quasi pro Apollinis oraculo haberentur. Scriptis illius a me jam commemoratis ex eodem adjungi possunt hæc: *De anno Jubilæi. Consolatio malorum hujus Seculi. De modo servandi interdictum. Apologeticus Religiosorum. De cautelis diversorum statuum. De cognitione secretorum eventuum. De contractibus. De malis hujus seculi. De obedientia Monachorum. De eorum stabilitate. De refrenatione cogitationum. Soliloquium hominis ad animam suam. De dignitate Prælatorum. De dignitate Sacerdotii. De observantia mandatorum. De statu securioris vitæ. De intentionis directione. De profectu vitæ spiritalis. De indulgentiis. De bono morali & remedio contra tentationes. De duabus Civitatibus, Hierusalem & Babylone. Directorium Ordinis Carthus. & de confirmatione statutorum ejusdem. De his qui frequenter vel tarde celebrant. De modo resistendi tentationibus*. Diem obiit A. 1466. Itaque quod in MStis Quedlinburgensibus quædam hujus Jacobi notantur scripta A. 1472., de librario non de auctore accipiendum. Video etiam cum hoc nostro confundi alterum *Jacobum* Carthusianum, *Gruytrodium*. De hoc enim differens Robertus Gerius in appendice ad Caveum ad A. 1469. notat ejus nonnulla typis exscripta esse sub Artis typographicæ primordia, *Quodlibetum statuum humanorum, de arte curan-*

Vide ejus indicem librorum sub incunab. aph. excusorum p. 81.
Tobias Eckard in notitia MSS. Quedlinburg. p. 50. 51. 53.
(c) Joach. Felleri Catalogus p. 192. 193. 194.

randi vitia, *de erroribus modernorum Christianorum*, *de abusionibus Clericorum*, quæ omnia inter Gruytrodii scripta recte a Trithemio prætereuntur, & Jacobo Paradisiensi vindicanda sunt. Rectius ad Gruytrodium a Gerio referuntur *pharetra Divini amoris*, *Jesu Christi ad animum fidelem alloquia*: *Jesu Christi & peccatoris colloquium*, edita Colon. 1577. 12. Vicissim ad priorem puto referri oportere *disputationem pro utraque parte Concilii Basileensis*, quam Gruytrodio tribuendam supicatus est Simlerus. Nec non *Oculum considerationis Religiosorum*, & *De malis hujus seculi*, quæ sub Jacobi Carthusiensis nomine memorat Sanderus parte 2. Bibl. Belg. MSS. pag. 81. * Viri hujus sermones Dominicales vidi ego Viennæ in Bibliotheca monasterii S. Mariæ Scotorum ord. S. Benedicti antiquissima editione excusos in 4. absque adscriptione loci, & temporis; titulum ferebant: *sermones dominicales per eximium sacræ Theologiæ professorem Dominum Jacobum Domus Carthusiensis extra muros Erfordienses vicarium authorizati de* Domino Nicolao Papa V.

Jacobus de Cessulis sive Cesolis, Casfalis, Casulis (*von Datten*) Ord. Præd. Gallus e Tirascia, de conventu Remensi, circa A. 1290. Trithemio c. 704. & Jo. Jacobo Frisio vitiose *Jacobus de Thessalonica*, scripsit librum in quatuor distributum partes *de moribus hominum & de officiis nobilium super ludo latrunculorum* sive *scaccorum*. Mediolan. 1479. fol. Exstat in variis Bibliothecis non Latine solum sed etiam Italice, & Joanne Ferrono interprete atque Joanne Duvignay Gallice, nec non Germanice tum soluto sermone, tum paraphrasi rhythmica per Conradum von Amenhusen. Vide Jacobum Quetif. Tom. 1. pag. 471. & Tom. 2. pag. 818. seq. Lambecium Tom. 2. Bibl. Vindob. pag. 848.

Jacobus Cina, supra *Jacobus de S. Andrea*.

Jacobus Cisterciensis, supra *Jacobus Anglicus* & *Jacobus Carthusianus*.

Jacobus de Clavaro sive *Claverio* Ligur, Ord. Præd. & Theologus in Academ. Austriaca Viennensi circa A. 1423. quo tempore cum Petro Pullia & Bartholomæo de Ebraco scripsit tractatum *contra articulos principales Hussitarum*. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 773. seq.

Jacobus Clericus, Dominus de Beauvoir, Joannis Clerici Abbatis Vedastini frater Artesiensis, vixit in aula Philippi Boni Burgundiæ Ducis, circa A. 1440. scripsitque commentaria sive Diarium eorum quæ apud Atrebates & locis finitimis sua ætate contigere. Vide Valerium Andream pag. 406. Swertium pag. 359. Vossium pag. 563.

Jacobus de Clusa, Carthusianus cujus tractatum *de apparitionibus animarum post exitum a corporibus & de earundem receptaculis* editum Burgdorfii in Helvetia 1475. fol. memorat Simlerus.

Jacobus de Columna apud Cangium multosque alios vitiose pro *Joanne de Columna* de quo supra Tom. 1. pag. 404. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 419.

Jacobus Congelshovius sive *Kongelshovius*: infra *Jacobus de Konigshofen*.

Jacobus Crassus sive *Grassus* Ord. Præd. cujus *Collectanea de laudibus Panormi* MSS. Francisco Baronio & aliis laudata memorat Antoninus Mongitor Tom. 1. Bibl. Siculæ pag. 299.

Jacobus Cremonensis circa A. 1450. in gratiam Nicolai V. Pontificis Latine vertit ex Græco scripta *Archimedis*: diu post Jacobi obitum edita Basil. 1544. fol. Vide Francisci Arisii Cremonam litteratam Tom. 2. pag. 185. & Diarium eruditorum Italiæ Tom. 13. pag. 214.

* *Jacobus a Cruce Bononiensis* dedit etiam Adnotationes in Ovidium, in Virgilium, in Persium, Lucanum, Statii sylvas, aliosque authores veteres; quod ejus opusculum extat in collectione Adnotationum doctorum virorum a Badio Ascensio excusa An. 1511. Ibi pariter extant prælectiones ejus in Livium, Boetii librum de consolatione, & Juvenalem. Libellum vero hunc centum

tum & sexaginta animadversiones continere indicat versiculus iste in fine opusculi legendus:

Hæc centum sexaginta & centum observata Jacobi
A cruce lector habes, perlege si incipies.

Jacobus de Deleyto, supra Tom. 2. pag. 20.

Jacobus Diesthus, rectius *Drieschus* circa A. 1500. scripsit *Chronicon Flandriæ*, ex quo nonnulla ad A. 1138. refert Jacobus Meyerus qui & ipse Chronicon Flandriæ edidit A. 1530. 4. auctius deinde vulgatum a fratris filio Antonio Meyero A. 1561. & 1580. fol. In hoc Meyerus ad A. 888. Drieschi etiam mentionem facit his verbis: *Vitam Remberti una cum vita divi Ansgarii, Hamburgi conscriptam datamque ab Alberto Grantz*, Jacobo Drieschо, *antistiti Gvilelmitarum Brugensium, in aliis lucubratiunculis nostris edidimus, lyricisque eum versibus celebravimus*. Ad hæc verba intelligenda conferes Molleri τῦ μακαρίτυ isagogen in hist. Chersonesi Cimbricæ T. 2. p. 61.

Jacobus Doccomensis, junior quam ut referri a me debeat, & nomen confictum sub quo latet Michael de Isselt Amesfortius, auctor Mercurii Gallobelgici ab A. 1566. ad 1594.

Jacobus Dominici, Coquiliberitanus, in Provincia Galliæ Ord. Præd. Provincialis ab A. 1357. ad 1367. scripsit *de privilegiis Ordini a summis Pontificibus concessis: De modo celebrandi electiones & capitula, ac recipiendi Magistri Ordinis ac Provincialis. De judiciorum ordine, & modo servando cum fratribus Ordinis. Chronica Capitulorum Ordinis generalium. Chronica Capitulorum provincialium Provinciæ Aragoniæ. Catalogum omnium Ordinis provinciarum & domorum, tam fratrum quam sororum juxta suum antiquitatis ordinem*. Vide Jacobum Quetif. Tom. 1. p. 662.

Jacobus de Dondis, supra Tom. 2. pag. 60.

Jacobus de Ferraria Ord. Præd. Inquisitor hæreticæ pravitatis circa A. 1470. scripsit *Summam contra hæreses*. *Tractatum de scientia Dei atque præscientia, de voluntate, de prædestinatione atque reprobatione, de Gratia, de vitiis & virtutibus, de Romani Pontificis potestate*. Commentaria in *Aristotelis* libros de Cœlo & Mundo, de generatione & corruptione, de parvis naturalibus & de anima. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 844. atque infra, *Jacobus Paduanus*.

Jacobus Ferrer Aragonus Sætabitanus Ord. Præd. circa A. 1460. cujus solos *sermones de Sanctis* memorat idem Quetifus Tom. 1. p. 821.

Jacobus Folquerius supra Tom. 2. pag. 176.

Jacobus Forolíviensis Medicus & Philosophus celebris circa A. 1430. Vide Trithemium c. 772. Ejus commentarii in aphorismos *Hippocratis*, in artem parvam *Galeni*, & in Canonem primum *Avicennæ* una cum Quæstionibus in Medicina, sæpius viderunt lucem, ut notatum in Bibliothecis Medicis Lindenii, Merklini, Mangeti. Etiam expositio in *Avicennæ capitulum de generatione embrii ac de extensione graduum formationis fœtus in utero* prodiit Papiæ 1479. fol. per Antonium de Carcano, & deinde plus simplici vice Venetiis, una cum quæstionibus super eodem argumento.

Jacobus Fornerii sive *de Furno*, supra *Benedictus XII.* Papa.

Jacobus Genuensis, infra *Jacobus de Viragine*.

Jacobus Gruitrœdius Prior Monasterii SS. Apostolorum Leodicensis, Ord. Carthus. obiit A. 1472. ut duobus locis testatur Trithemius de S. E. c. 824. & de Germanicis scriptoribus c. 199. adde Valerium Andream pag. 410. & Svvertium pag. 364. Theodorum Petrejum in Bibl. Carthus. Arnoldum Bostium c. 30. Scripsit *Speculum* quintuplex, *Prælatorum, Subditorum, Sacerdotum, Secularium hominum* & *Senectutis*, quod *Dionysio Rickel* Carthusiano præter rem adscriptum & sub ejus nomine sæpius editum Paulus Langius in Chronico Ci-

tizensi pag. 867. ad Trithemii testimonium provocans, & post eum alii notarunt. Cætera ejus sunt: *De vita Domini Jesu, Meditationes Passionis Domini. Lavacrum Conscientiæ*, Colon. 1501. 4. *Colloquia quinque, Jesu & Monachi, & Prælati, & Senis, & Eremitæ & Discipuli. Dialogus Crucifixi & peccatoris. Mariæ & peccatoris Dialogi duo. De nomine Jesu & Mariæ. Contemplatio S. Mariæ. Coronula S. Mariæ. Meditationes compassionis S. Mariæ. De veris virtutibus. De septem peccatis mortalibus. De quatuor novissimis. De præparatione ante Missam. De definitione nominis Monachi. Lectionarius Mensæ. Sermones de tempore & de Sanctis. Epistolæ*. Hisce commemoratis a Trithemio, Valerius Andreas & Svveertius ex Bibl. Tigurina addunt: *De septem statibus Ecclesiæ in Apocalypsi descriptis. De auctoritate Ecclesiæ, ejusque reformatione. De abusibus Clericorum. De erroribus modernorum. De causis & remediis passionum animi. Quod Prælati vitia curare debeant*. Non confundendus hic Gruitrœdius cum Jacobo de Paradiso, vide supra, *Jacobus Carthusianus*.

Jacobus Gvisius, supra Tom. 3. p. 172.

Jacobus Henricus de Alba Ord. Minor. Provinciæ Genuensis, & custodiæ Astensis circa A. 1340. Per quæstiones & conclusiones libros omnes Philosophiæ Aristotelis explicavit, dicavitque Roberto Siciliæ & Neapoleos Regi. Vide Waddingum pag. 182.

Joannes Jacobus, Feltrensis, infra *Jacobus Zenus*.

Jacobus Junterbuk, supra *Jacobus Carthus.*

Jacobus Jctus Constantinopoli tempore Justiniani, qui cum Triboniano & aliis, Jus Civile Romanum, jussu & auspiciis Imperatoris, in Corpus, quo etiamnum utimur, digessit.

Jacobus Izelgrinus Lector Fratrum Minorum Parisiis, cujus Rhetorica nova & brevis, & tractatus de coloribus Rhetoricis memoratur a Sandero, pag. 204. Bibl. MSS. Belgic.

Jacobus Tvvingerus *de Konigshofen*, Urstisio Vossioque *Congelshovius* vel *Kongelshovius*, Hallervordio *Hüningshoven*, Præbendarius Ecclesiæ Argentinensis, scripsit Germanice Chronicon de rebus ab orbe condito gestis, præcipue Alsaticis atque Argentoratensibus usque ad A. 1386. Hoc primus cum eruditis observationibus vulgavit celeberrimus Joannes Schilterus, (*a*) Argentorati 1698. 4. testatus Latinum quoque Chronicon a Kœnigshofenio compositum, sed imperfectum atque ejusmodi, ut majoris operis apparatum qualemcumque referre videatur. Cum vero Germanicum in A. 1386. desinat, necesse est in Urstisii Codice longius processisse, vel continuatum ab alio scriptore, siquidem sententiam qua A. 1400. exauctoratus fuit Wenceslaus Imp. ex Chronico Konglshovii Latine translatam exhibere se Urstisius profitetur tomo secundo scriptorum rer. German. extremo.

Jacobus Laudensis Ord. Minor. provinciæ Mediolanensis circa A. 1350. scripsit *Summam Casuum Conscientiæ*. Vid. Waddingum pag. 183. Citatur hic Jacobus a Galvaneo Flamma & in Summa Angeli de Clavasio.

Jacobus Arigonius, de Balardis, Ord. Præd. Sacri Palatii apud Bonifacium IX. Magister & ab A. 1407. Episcopus *Laudensis* (Laudæ Pompejæ in Insubribus, *Lodi*) interfuit Concilio Constantiensi damnationique Joannis Hussi, Hieronymi Pragensis, & novem propositionum Joannis Parvi. *Orationes* ejus in illo Concilio habitas publicavit V. C. Hermannus ab Hardt in Actis illius Concilii Tom. 1. parte 20. & Tom. 3. parte 1. & p. 55. T. V. pag. 115. Hisce aliam ante ingressum electorum in Conclave A. 1417. 8. Nov. habitam adjunxit Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 785. 786. qui etiam de hoc Jacobo videndus pag. 757. & 783. seq. Ughellus Tom. IV. Italiæ sacræ pag. 680. seq. Ora-

(*a*) Acta Erud. 1698. pag. 362.

io adversus Hieronymum Pragen- exstat etiam apud Bzovium ad A. . num. 49. * In codice Bibliothe- Riccardianæ præter orationes habi- n Concilio Constantiensi extat etiam *oratio in exequiis Ferdinandi Arago- Regis*, *& sermo in festo S. Thomæ Ar- iscopi Cantuariensis habitus in Concilio antiensi an.* 1415. vid. Catalogum em Biblioth. pag. 239. in quo et- additur tertia non edita ab Hartio *ad Ambasciatores Regis Castellæ ve- es ad Concilium Constantiense*.

obus de Lausanna, Helvetius Ord. . Franciæ provincialis A. 1318. de Trithemius c. 659. & Jacobus Que- . 1. p. 547. seq. Hic præter *Ser- r* de tempore & de Sanctis, editos . 1530. 8. & lecturam *super Sen- s* Thomasinam, scripsit *Moralitates libros sacræ Scripturæ* in Pentateu- , in Job, in Proverbia, Eccle- n, Sapientiam, Ecclesiasticum & m. Lecturas in Matthæum, Lu- Joannem, Epistolas Canonicas, alypsin, Psalmos & Prophetas mi- . His a Quetifo memoratis addere cobo Longo licet *Postillam in Da- r*, MS. in Bibl. Augustinianorum is ad Pontem novum. Quod vero ovicis 1528. 8. prodiit *opus morali- super* Pentateuchum, librum Job, ue libros Sapientiales, & Esaiam Apocalypsin, tantum excerptas s commentariis & in usum con- torum ab alio digestas complecti-

obus a Leocato sive *Leocata*, Anto- Mongitori in Bibliotheca Sicula 1. pag. 299. *Jacobus a Lomia* Ali- is, Ordinis S. Mariæ de monte elo Theologiam docuit in Lyceo ino, Senensi & Florentino circa A. Scripsit *in quatuor libros sententia- in Metaphysicam Aristotelis* & *Lo- . Conciones Quadragesimales*. Vide i paradisum Carmelitici decoris 73.

Jacobus Magni Tolosanus (*a*) Ord. eremitarum S. Augustini, Doctor Pa- risiensis & Caroli VII. Regis Gallorum qui A. 1422. regnare cœpit, a sacris Confessionibus scripsit *Sophologium*, *in- ducens animum legentis ad amorem Sa- pientiæ*. Paris. 1507. 4. *Librum bonorum morum* in quo de remedio contra septem peccata mortalia, de statu Ecclesiæ, de statu Principum, de morte & die Judicii. ibid. in fol. *Annotationes in li- bros sacros universos*. *Compendium utriuf- que Philosophiæ*. *Quæstiones in libros Ari- stotelis de anima*. Vide Trithemium c. 694. Elssii encomiasticon Augustinianum pag. 312. * Quamquam munus audien- di sacras confessiones egit apud Caro- lum VII. Francorum Regem, qui re- gnare cœpit an. 1422. adhuc tamen vi- ta facile cessit quinquennio, vel septen- nio antequam ille regnavit; quare vi- vo adhuc patre munus illud penes istum Regium Principem egit. Scripsit *Sopho- logium*, quod primo vulgatum est Pari- siis an. 1477. dein Lugduni 1495. ac tandem Parisiis 1506. non vero 1507. ut hic Fabricius. Præter commentarios in utrumque Testamentum superest et- iam ejus *expositio literalis & mystica in Genesim* nondum excusa. Superest quo- que *in quatuor libros sententiarum com- mentatio* cum aliis pluribus operibus mo- ralibus. Vide Gandolfo in Differt. hi- stor. de 200. Augustinianis.

Jacobus II. Majoricarum insularum Rex A. 1337. publicavit *Leges Palati- nas* de officiis Magistrorum hospitii sive Majorum domus, Camerlingorum, Can- cellarii, Magistri rationalis, & quicun- que his subiecti sive submissi inserviunt, Consiliariorum itidem, & de modo scribendi diversis personis secundum gra- dum cujuslibet p. LXIV. seq. & de a- liis solennibus. Prodierunt cum iconibus ære descriptis ex figuris codicis MS. personam cujusque & habitum officium- que exprimentibus, ante tomum ter- tium (*b*) Act. Sanctor. Junii A. 1701. præ-

Non Toletanus. Vide Nic. Antonium Bibl. span. X. 2. Tom. 2. pag. 134. seq.

(*b*) Confer. Acta Erud. A. 1702. pag. 321. Ou- dinum Tom. 3. pag. 890.

præmisso indice capitum Ordinationum Aragonicarum Petri III. Aragoniæ Regis A. 1544. *Dotatio Ecclesiæ Collegialis de Regali in Urbe Perpinianensi*, facta A. 1340. a Jacobo Rege Majoricarum vulgata a Baluzio appendice ad Marcam Hispanicam pag. 1480. seq.

Jacobus Malvetius Brixiensis claruit circa A. 1432. *vir Medica arte pollens atque idem in Historia diligens, sed in quo illud merito culpetur, quod patriæ dignitati adeo superstitiose faverit, ut in facinoribus ejus enarrandis atque extollendis plane excesserit modum: cujus rei auctor mihi V. Cl. Octavius Rubeus J. C.* Hæc de eo Vossius pag. 803. seq.

Jacobus Manlius supra, *Jacobus Brigantinus*.

Jacobus de Marchepallu Ord. Minor. Genevæ A. 1490. scripsit de colentibus Purgatorium, animas quas expiat ignis summum Pontificem solvere posse docens. Ex illo excerpta quædam offert V. C. Jo. Jacobus Hottingerus in hist. Eccles. Helveticar. edita Germanice T. IV. in appendice pag. 116. seq. Ejus operis etiam meminit Nevizonus in sylva nupti. lib. 3. pag. 214.

Jacobus de Mevania, supra *Jacobus de Blanconibus*.

Jacobus Middelburgensis, Juris Pontificii Professor, cujusque liber *de præcellentia potestatis Imperatoriæ* contra cujusdam Aretini & aliorum calumnias, prodiit Antvverp. 1502. 4.

Jacobus de Strziebro ex oppido Bohemiæ ad Misam fluvium, dictus *Jacobus de Misa*, vel etiam *Jacobellus*, Theologus Pragensis, Ecclesiæ S. Michaelis Pastor, (a quo *Jacobitæ*.) Communionem sub una perinde ut Joannes Hussus strenue impugnavit, Jo. Wiclefi scripta in Bohemicam transtulit linguam, & Latine varia scripsit clarus tempore Concilii Constantiensis, & defunctus A. 1429. De eo V. C. Hermannus ab Hardt in prolegomenis ad tomum tertium historiæ illius Concilii pag. 17. seq. & Tom. 3. pag. 335. T. 4. pag. 187. D. Jo. Fabricius, Helmst. Tom. 2. Bibl. pag. 351. Jo. Georgius Schelhorn Tom. IX. amœnitatt. litterar. pag. 669. seq. *Primum universalis consuetudinis Ecclesiæ effractorem, & primum hujus novitatis in regno Bohemiæ inventorem* vocat Joannes de Ragusio, in Oratione de Communione sub una, apud Canisium Tom. 4. edit. novæ p. 502. ita frons de rebus perierat, & cæteros homines pro fungis habet Ragusinus, ut novitas ab eo appelletur res ab Apostolicis usque temporibus per omnem Christianum Orbem ad Concilium usque Constantiense testatissima. *Quanquam in communione sub utraque specie prædicanda, alia fuit Jacobelli, alia primitivæ ecclesiæ sententia*. Jacobelli *Vindicias pro Communione sub utraque* adversus *Andream Brodam* A. 1415. scriptas edidit laudatus Hardtius Tom. 3. pag. 416. 585. a quo etiam publicata *Anonymi* Epistola ad Jacobellum pag. 339. 392. & *Andreæ Brodæ* Theologi Pragensis contra Jacobellum pag. 392. 415. Constantiensis Concilii contra Jacobellum conclusiones pag. 586. 591. Jacobelli *Apologia pro Communione plebis sub utraque specie contra Conclusiones Doctorum in Concilio Constantiensi editas* pag. 592. 657. *Anonymi* contra Jacobellum pag. 658. 762. *Joannis Gersonis* Consilium de causa Jacobelli ulterius discutienda. pag. 766. 779. *Mauritii de Praga* tractatus duo contra Jacobum de Misa pag. 779. & 805. 882. in quo Jacobelli *demonstratio sententiæ suæ per testimonia Scripturæ, Patrum atque Doctorum*, pag. 805. 826. præterea Hardtius pag. 884. 932. ex Codice Bibl. Cæsareæ vulgavit ejusdem Jacobelli tractatum *de vera existentia Corporis & Sanguinis Christi in sacra Cœna*.

Jacobus de Moguntia de suis temporibus citatur a Bzovio ad A. 1307. n. 4.

Jacobus Motzius Theologus Sacerdos, Friderici III. legatus, cujus *Oratio ad Alphonsum V.* Lusitaniæ Regem pro Eleonora Eduardi Regis filia, Alphonsi sorore Friderico III. desponsanda, exstat in Freheri Tom. 2. scriptor. Germ. edit. novæ pag. 31. confer de eodem ob-

observata Clariss. Struvii pag. 24. & 53.

Jacobus Odo, sive *de Oddis*, Perusinus Ord. Minor. Provincialis, a Cangio inter hos scriptores refertur, licet nihil Latine apud Wadding. p. 184. traditur scripsisse, sed tantum rudi satis lingua Italica *Speculum Ordinis Minorum*, quod vulgariter vocant *Franciscinam*, in quo per duodecim capita per varios titulos virtutum recensuit viros sanctos & illustres, qui illo in Ordine floruerunt. Augustinus Oldoinus in Athenæo Augusto, quod est de doctis Perusinis, pag. 158. lucubrationes etiam alias circa Philosophiam & Theologiam ait exarasse, Latine vero an Italice non addit, & nullum nominat.

Jacobus de Osana, supra, Jacobus *de Lausana*.

Jacobi Paduani, Doctoris de Gonterio, dicti de Ferraria, totius ornati sermonis methodus MS. Venetiis in Bibl. SS. Joannis & Pauli, teste Tomasino pag. 28.

Jacobus Papiensis Cardinalis, infra *Jacobus Piccolomineus*.

Jacobus de Paradiso, supra, *Jacobus Carthusiensis*.

Jacobus Parmensis, supra, *Jacobus de Arena*.

Jacobus de Partibus Tornacensis, Archiater Caroli VII. Gallorum Regis & postea Canonicus Tornacensis, defunctus A. 1465. cum cujus explanatione prodiit Latine *Avicenna*, Lugd. 1498. fol. tribus Volum. Glossa interlinearis in practicam *Alexandri* Tralliani. Lugd. 1504. 4. Tabula sive summula Alphabetica morborum ac remediorum ex libris *Joannis Mesue* excerpta &c. De his aliisque vide sis Bibliothecam Medicam Lindenii, Merklini, Mangeti.

Jacobus Passavantius Florentinus Ord. Præd. defunctus A. 1357. Ejus additiones ad Commentaria F. Thomæ de Wallois in libros S. Augustini de Civitate Dei, prodiere Lond. 1520. fol. Omitto quod Italice scripsit Speculum veræ pœnitentiæ, sæpius editum, de quo Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 645. Tom. 2. pag. 821. & Julius Niger in historia scriptorum Florentinorum pag. 331.

Jacobus Perez, infra *Jacobus de Valentia*.

Jacobus de Perusio Umber, Ord. Præd. qui & Jacobus Castelbonus, Jacobus de Alexiis & Raynutii appellatur, circa A. 1286. Episcopus Florentinus cujus non nisi *Sermones* memorantur apud Jac. Quetif Tom. 1. pag. 403. 750. & T. 2. pag. 818.

Jacobus Perusinus Ord. Præd. ab A. 1407. Episcopus Narniensis in Umbria, anno post 1408. defunctus. Scripsit *Chronicon Ecclesiæ Narniensis*. Vide Augustinum Oldoinum in Athenæo Augusto. pag. 158. seq.

Jacobus Perusinus Ord. Minor. supra *Jacobus Odo*.

Jacobus de Petris, Brixiensis Ord. Præd. circa A. 1470. scripsit adversus hæreses sui temporis, Librum de præcipuis Catholicis veritatibus, & Sermones de tempore ac de Sanctis per annum. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 822. & 844.

Jacobus Philippus Forestus, Bergomensis sive de Pergamo, Augustinianus, obiit Pergami A. 1518. ætatis 85. Hujus exstat opus historicum non contemnendum, quod *supplementum Chronicorum* inscripsit. Primæ editiones Venetæ 1483. 1486. 1490. 1492. & Brixiensis A. 1485. fol. Ex his eam inspexisse se innuit Trithemius c. 899. quæ absolvitur libris XV. atque ab Orbe condito progreditur usque ad A. 1480. Sed præstat editio Veneta, ab auctore A. 1505. (ætatis 69.) recognita, quæ librum XVI. habet adjunctum, atque in A. 1502. definit. Titulus est: *Novissimæ historiarum omnium repercussiones, quæ supplementum supplementi Chronicarum nuncupantur*. Opus dedicatum Antonioto S. Praxedis Presbytero Cardinali, editumque Venet. 1503. fol. per Albertinum de Lissona, Vercellensem. Postea in editione Parisiensi 1535. & Venet. 1547. fol. additum a Bernardo Bindono supple-

plementum novum usque ad A. 1535. Sub finem singulorum librorum, atque in mediis etiam libris subinde, Virorum doctrina & ingenio excellentium, notitia traditur, qua non dubito usum etiam Trithemium in Catalogo suo adornando. Exstat & Italica Chronici hujus versio, Francisco Sansovino interprete, qui novo illud supplemento auxit. Venet. 1581. 4. Ejusdem Jacobi *de claris electisque mulieribus Christianis* ad Beatricem Aragoniam, Hunnorum & Bohemorum Reginam. Ferrariæ 1497. fol. & Paris. 1521. Fol. Denique *Confessionale* ejus memorat Philippus Elssius in encomiastico Augustiniano pag. 315. hoc est quod post edit. 1506. 1508. 8. Antvverpiæ lucem vidit 1513. 8. *Herithoma* (vitiose pro ἐπερώτημα) sive *Interrogatorium*. Omitto *Commentarios in Lucam*, quoniam nemini inspectos arbitror. * Ex editione Veneta *supplementi chronicorum*, quæ tertia est anni 1490. nonnulla disco, quæ hic prætermissa sunt a Fabricio. Exacta est illa ad tertiam recensionem ab authore factam an. 1486. Bergomi; est autem recensio hæc tertia, ut ille ibidem in fine operis significat. Ad singulas autem editiones aliqua author adjecit, ut ibidem ait. Cum vero recensionem hanc tertiam absolverit an. 1486. & in hac editione additamenta quædam legantur usque ad an. 1490. hæc profecto ab aliquo scriptore, qui alius sit a nostro, processisse existimanda sunt. Dirigitur liber ad Magistratum Bergomensem, ex cujus præfatione disco ab authore distinctum fuisse opus in libros XIV. dein vero ad XV. in posterioribus editionibus crevit ejusdem auctoris opera, quem pariter & procedentibus editionibus adjunxisse librum XVI. ex Fabricio hic discimus. Editio anni 1490. qua utor in libro XV. sistit.

Jacobus Philippus, Faventinus e Servis B. Mariæ, de quo Bzovius ad A. 1483. n. 23. & A. 1489. n. 11

Jacobus Philippi, Friburgensis leensis Theologus, circa A. 149 memoratur a Gesnero & aliis, *diale Sacerdotum*, & liber *de Sa reformatione, ac Sermones*.

Jacobus Ammanatus, per ado *Piccolomineus*, Lucensis ex C Leonhardi Aretinorum disciplir II. charus, cujus Commentari non absolutos teste Ughello (*a* vit: Cardinalis, & Papiensis pus, defunctus A. 1479. Scri *mentarios rerum sui temporis* usq 1469. per quinquennium gestar VII. qui cum ejus *Epistolis* 78 1462. ad 1489. & Vita a Jacob terrano scripta prodiere Mediola f. Ex illis commentariis petiit narrationem *de Leodii excidio* A Tom. 2. scriptorum de rebus nicis pag. 271. edit. novæ Stru nec non alterum *de Friderici* *fectione votiva in Italiam* A. 14 284. 301. *Testamentum* ejus affe vius ad A. 1479. n. 33. apud etiam plures hujus Jacobi legu pistolæ, sicut apud Freherum pag. 292. seq. Ex eorundem co tariorum libro sexto petita *nar storica de Hussitis, & de Georgio brachio. Bohemorum Rege* quam Freherus in scriptoribus rerum micarum pag. 206. 221. Cæter inedita pleraque: *Vitæ Pontificum ratio de legatione Capranicæ Ca Formani ad Genuenses*: *Comment. officio summi Pontificis & Card* scriptus A. 1468. *Homilia de co ad Dominum*, & altera *de assum Matris*: & *Carmina* judice Jaco laterrano *magis arguta quam suav* vero Jacobus Piccolomineus Co tarios historicos Pii II. continu A. 1464. ad 1469. ita Jacobus V ranus similem laborem ab A. 14 Piccolomineus extinctus est, p

(*a*) Ughellus Tom. I. Italiæ sacræ, pag. 1103. ubi non *Jacobus Piccolomineus*, ut apud Freherum Vossiumque, sed *Jacobus Ammannatus* dicitur, recte. Vide Diarium eruditor. Italiæ Tom. 335.

ad A. 1484. Vide infra, *Jacobus ranus*.

Jacobus Papiensis. Nemo huc usque um scio prodidit viri hujus docti , & diligentem operam in emen- epistolis Ciceronis ad Atticum; nque pariter spartam adornasse :m Andream Aleriensem episco- *per quos ferre acceptum decet quid- 'ucis in his epistolis datur cernere*; sunt epistolæ a Bartholomæo Sa- Bononiensi , & Ludovico Regio liensi præfixæ editioni earumdem næ anni 1490. fol.

bus Picininus, Nicolai F. Dux um Venetarum , cujus nomine t *Commentarii* sive *Diarium rerum gestarum* A. 1452. fervente bello Venetos & Franciscum Sfortiam, lanensium Ducem , auctore *Porcel-* Poeta & Scriba Alphonsi primi, que Siciliæ Regis. Edidit lauda- is Muratorius (*a*) tomo vigesimo ri scriptorum Italiæ , Mediolan. fol.

bus Poggius, infra, *Poggius*.

bus de Polonia, vide *Jacobus Car-*

bus Polonus , Ord. Cisterc. idem uperiore.

bus Ponzonus qui *de memoria loca-* psit atque Anno nonagesimo æta- cessit Mantuæ A. 1542. Vide Ari- monam literatam Tom. 1. pag.

bus Presbyter post seculum X. scri- *miraculorum S. Zenonis* Episcopi ensis, carmine hexametro, cujus a:

Admiranda nimis miracula visere Sancti

Hæc placeat , Verona , tui Zenonis amore.

Henschenius in Actis Sanctorum 2. April. 12. pag. 76. 78. *om. IV*.

Jacobus Publicius Florentinus, de quo Gesnerus in appendice ad suam Bibl. & ex eo Simlerus, Pocciantus & pag. 332. Julius Niger. Scripsit Panegyricum Ta- rentini Ducis Hispaniæ. Artem Episto- landi, ad eundem Principem. Epito- men Artis Rhetoricæ & Artem memo- rativam , impressam Parisiis a Jacobo Alexandro.

Jacobus Comes *Purliliarum* , scripsit non ineleganti sermone libellum *de generosa liberorum educatione* ad conregu- los suos, quem habeo excusum Tarvi- sii 1492. 4. prodiit inde Basileæ 1541. 8. ubi etiam A. 1537. 8. lucem vide- runt ejus *de re militari* libri duo , de quibus videndus Gesnerus pag. 361. Bibl. Hunc Jacobum Franciscus Niger Venetus, Doctor Patavinus in Epistola ad eum data quæ libello de educatione subjicitur , inter alia vocat *utriusque humanitatis parentem*.

Jacobus a Ravanis sive *de Ravenna* (Revigniaco) provinciæ Lotharingiæ (Revigni), JCtus, Tolosæ docuit cir- ca A. 1250. (*b*) inde Auditor Rotæ Romanæ , & Episcopus ab A. 1292. Virdunensis, (*c*) decessit, Romam ten- dens in itinere Florentiæ A. 1296. Scri- psit *in Digesta* & *Codicem* , *disputatio- nesque* varias, (*d*) & *Compendium feu- dorum*, & *Dictionarium* quod ambitiosa inscriptione *Lumen ad revelationem Gen- tium* appellavit. (*e*) Eo etiam nomi- ne notabilis, quod primus quæ a ma- joribus in foro simpliciter tradita fue- rant, ad dialecticum arguendi modum deduxit, (*f*) & incassum resistente Ri- zardo Malumbra, amplam fenestram ad sophisticas litigationes, & dubitationum incerta aperuit, effecitque ut ipsa juris dicendi ratio (*g*) a veteri consuetudi- ne deflecteret.

Jacobus de Rebiria, Secretarius Regius ex quo locum de Waldensibus producit

C Jo.

Acta Erud. 1733. pag. 392.

Guido Pancirollus II. 34. de interpretibus

Sammarthani Tom. 3. Galliæ Christ. p.

Trithem. c. 526.

(*e*) Panciroll. l. c.

(*f*) Cinus apud Trithem. Gazalupus , Cotta, Pancirollus, Valentinus Forsterus III. 22.

(*g*) Conringius de scriptoribus Sec. XIV. c. 3. Nic. Hieron. Gundling hist. eruditionis , edita Germanice Tom. 2. pag. 1828.

Jo. Henr. Hottingerus Tom. 3. hist. Eccles. Novi Test. pag. 289.

Jacobus Regius, cujus cordata Epistola ad Maximilianum I. de reformatione Ecclesiæ, edita in Orthuini Gratii fasciculo rerum expetendarum & fugiendarum pag. 169. *Serenissimo Ro. Cæsari Augusto Maximiliano Ja. Regius familiaris*. Fasciculus ille post edit. Colon. 1535. recusus est curante Eduardo Brovvn, Lond. 1690. fol.

Jacobus Reimolanus sive *Raymolanus* Carmelita Gandensis, sive Gandavensis, Mathematicus, Rhetor & Poeta, diem obiit Romæ A. 1508. scripsit Vitam S. Joachimi, & de eo Odas. Idyllion de bono conjugali. De puritate B. Mariæ Virginis. Exhortationes Christianorum. Epistolas carmine, aliaque poemata. Vide Simlerum & Valerium Andream p. 427. ex quo Svveertius pag. 372. Alegrius pag. 383.

Jacobus de Rhegio Italus, Carmelita circa A. 1460. ex Trithemii encomiastico Carmelita. viris Græcæ linguæ, Hebraicæ & Latinæ peritis a Colomesio adscribitur p. 6. Italiæ Orientalis. Orationes quoque & Epistolas, & multa etiam *carmine* scripsisse cum idem Trithemius ex fama acceptum notasset, ex lucubrationibus ejus tamen nihil laudat de nomine, quam *Sermones* notabiles per Quadragesimam. Nec plura Alegrius pag. 350. Paradisi Carmelitici decoris.

Jacobus Romanus Ord. Præd. circa A. 1400. Scripsit *de victoriis, de persecutionibus, de virtutibus & vitiis Regum Romanorum*: & *Sermones* de tempore & de Sanctis. [Vide Leandrum Albertum libro IV. de viris illustribus Ord. Dominicani p. 149. ex quo Vossius, Altamura & Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 749.

Jacobus Salodorensis, scriptor Carminum circa A. 1480.

Jacobus Scalza Urbevetanus Etruscus, Ord. Præd. Episcopus Sulmonensis & Valvensis in Aprutio citeriori ab A. 1263. ad 1278. Hujus ex scriptis nullum nisi *Sermonum volumen* memorari video apud Antonium Senensem, Possevinum aliosque.

Jacobus Schonheintz mathematicus & physicus Herbipoli in Germania, scripsit *Apologiam Astrologiæ* contra Joannem Picum, satis elegante stylo. Liber impressus Norimbergæ in 4. A. 1502. chartis sex, ut Gesnero jam notatum.

Jacobus de Senis cognomento *de Turdo*, Ord. Minor. circa A. 1330. cujus *brevia Chronica* illius Ordinis laudat Waddingus pag. 186.

Jacobus Senensis, Ord. Præd. supra, *Jacobus de S. Andrea*.

Jacobus Soldius, Florentinus, Ord. Servorum Mariæ, Medicus & Philosophus diem obiit A. 1440. Scripta ejus: *antidotarium pro tempore Pestis* Florentiæ A. 1431. grassantis, editum Bonon. 1533. & versum etiam Italice a Dionysio Bussotto, Florent. 1630. *Liber de sanitate tuenda*. *Canones Medicinæ*. *De signis prognosticis*. *Commentaria in Danielem Prophetam*. *Postillæ in Evangelia Dominicalia*. *Sermones in laudem B. Virginis & Sanctorum*. *Vita B. Elisabethæ Piccinardiæ Mantuanæ*. Vide Possevinum, Pocciantum, & Julii Nigri historiam scriptorum Florentinorum pag. 335.

Jacobus Sprenger, scriptor mallei maleficarum, de cujus editionibus supra in *Henrico Institoris*, Tom. 3. pag. 223. Jacobus hic Ord. Præd. & Provincialis Coloniensis & Inquisitor hæreticæ pravitatis superstes adhuc An. 1494. *Paradoxa Joannis de Wesalia* (a) Moguntiæ A. 1479. damnavit parastata *Gerardi Elten* de Colonia: Prodiere iterum in Orthuini Gratii fasciculo rerum expetendarum, Colon. 1535. & Lond. 1690. fol. Denique scripsit *de institutione & approbatione Confraternitatis S. Rosarii*, erectæ Coloniæ A. 1475. Septembr. 8.

Ja-

(a) Trithem. de S. E. c. 957. & de scriptoribus Germ. c. 272. Jacob. Quetif Tomo 1. pag. 8[illegible] & 880.

Jacobus de Stralen, Theologus Coloniensis, superstes adhuc octogenario major Anno 1496. Scripsit *in Apocalypsin Johannis*. Vide Trithemium cap. 885. de S. E. & de scriptoribus German. c. 240.

Jacobus de Strziebro, Bohemus, supra *Jacobus de Misa*.

Jacobus Svedoricus Ord. Minor. Custos Misnensis circa Annum 1439. teste Waddingo p. 186. secuto Simlerum & Possevinum. Sed junior fuerit, si, ut Vossio vir doctus affirmavit, librum *de origine Religionum* sive *Religiosorum* ipse typis exscribendum dederit A. 1525.

Jacobus de Susato, *Suzato*, sive *Sosato*, (Zoet) Westphalus Ord. Præd. Theologiæ Professor Coloniensis atque Inquisitor hæreticæ pravitatis, defunctus circa Annum 1423. Scripsit Lecturam sive Commentarios uberes *in Matthæum*, & *in Epistolam ad Titum*. Deinde Commentarios *in librum Sapientiæ*, & *in Epistolam ad Hebræos*. Præterea *super Missam* & *in IV. libros Sententiarum*. *De veritate Conceptionis B. Mariæ Virginis*, quem tractatum sub nomine *Jacobi de Bezato* refert Tomasinus in notitia MStorum Venetorum p. 26. Tractatus *de hora mortis Christi*. *De auctoritate & origine Ecclesiæ*. *Chronica* & *Mappam Mundi*. *Chronica brevia rerum gestarum Ordinis Dominicani ab initio ad annum* 1415. ubi de Viris illustribus Ord. Prędicatorum. *Privilegia Ordinis* ac *Defensionem*. *Collationes breves sive Sermones*. *Distinctiones breviores & longiores*, *pro arte colligendi* sive prædicandi. Vide Jacobum Quetif T. 1. p. 774. seq.

Jacobus de Theramo sive *Tranensis*, scriptor Consolationis peccatorum sive Dialogi & disputationis Ecclesiæ Christi & Synagogæ Satanæ, atque actionis causidicæ inter Deum & Diabolum. Vide supra, *Jacobus de Ancharano*. Ejus Commentarium in quatuor libros Sententiarum, Augustæ Vindel. 1472. editum notavit Caveus: & *Prophetiam* de qua in Actis Concilii Constantiensis sess. XV. Tom. XII. Labbei p. 133. (Harduin. Tom. VIII. p. 414.) *Joannes Hus dixit in vulgari ad populum*, *quod Anno Domini* 1409. *surget unus*, *qui Evangelium*, *Epistolas*, *& Fidem Christi persequetur*, *per hæc denotando Dominum Alexandrum* (V. Papam) *qui in suis bullis mandavit libros Wiclef cremari*.

Jacobus de Thermis, Abbas Caroli Loci, Ord. Cisterc. Sylvanectensis diœcesis atque inde Abbas Pontigniacensis: interfuit Concilio Viennensi Anno 1312. scripsitque varia *contra* Ægidium Romanum aliosque *impugnatores exemtionum Regularium ac privilegiorum* quæ memorat Sanderus in Bibliotheca MSS. Belgii parte 2. pag. 106. Ejusdem forsan argumenti *Defensorium Juris* quod memorat Carolus Vischius in Bibl. Cisterc. pag. 166. cum libro *contra Pseudoprophetas*, & *Quæstionibus Theologicis*, nec non *Collationibus in Apocalypsin*. Obiit An. 1321. Pontigniaci, ubi hoc ei positum epitaphium:

Quem tenet hic fundus, *Doctor fuit iste profundus*,
Sanctus ut Edmundus fuit absque libidine mundus:
Istius Ecclesiæ Pater & fons Theologiæ
Vitæ norma piæ, *fervens in amore Mariæ*.
In testamentis præclarus scriba duobus
Centum ter decies, *septem ter*, *lumine Lucæ*
Migrat ab hac luce: sit sibi, *Christe*, *quies*.

Jacobus de Thessalonia, supra *Jacobus de Cessolis*.

Jacobus Ticinensis de quo Vossius p. 594. non diversus a Jacobo Piccolomineo, de quo supra. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. XV. pag. 313. seq.

Jacobus Timæus Amsfordensis, artium & Theologiæ Doctor Coloniensis, cujus commentaria in Aristotelem de generatione & corruptione, & in tres meteororum libros excusa Colon. 1497.

Jacobus Trajectinus monachus Olivetanus, cujus tractatus de modo visitandi

& corrigendi ſubditos prodiit Brixiæ 1500.

Jacobus Turonenſis, ab A. 1414. Archiepiſcopus, & ab An. 1427. ad 1432. Ebredunenſis: cujus prolixa Epiſtola adverſus Petrum de Luna ſive Benedictum XIII. edita a Bzovio ad A. 1415. n. 31. De hoc Jacobo, Sammarthani Tom. 1. Galliæ Chriſtianæ p. 282. & 782.

Jacobus Perez *de Valentia* ex oppido Ajora regni Valentini, Auguſtinianus & ab A. 1468. Epiſcopus titularis Neapoleos Thraciæ ſive Chriſtopolitanus, & ſuffraganeus Roderici Borgiæ Epiſcopi Portuenſis, qui deinde A. 1492. Papa Alexander VI. Obiit Jacobus A. 1491. Scripta ejus ſunt: Commentarius allegoricus & anagogicus *in Pſalmos* & *in Cantica ferialia* in Bibliis contenta & *in Cantica Evangelica*: Benedictus, Magnificat, Nunc dimittis, & Gloria in excelſis. *In canticum Ambroſii & Auguſtini* Te Deum laudamus, & *in Symbolum S. Athanaſii*, ad Rodericum Borgiam Cardinalem; poſtea Alexandrum VI. Papam Pariſ. 1506. 1512. 1518. Lugd. 1512. Venet. 1568. & *in Cantica Canticorum Salomonis*, cum illius Quæſtionis diſcuſſione *utrum ſolus Chriſtus ſit metrum & menſura, largitor bonorum omnium & reparator humanæ naturæ*, contra Judæos. Pariſ. 1510. apud Badium, & Lugd. 1513. Vide Simlerum e Geſnero: Nic. Antonium Bibl. vet. Hiſpan. X. 14. T. 2. pag. 215. Labbeum T. I. de S. E. pag. 493. * Ejus commentarius in Pſalmos prodiit primo Lugduni An. 1499. in 4. *Tractatus contra Judæos* plane diverſum eſt opus ab eo quod inſcribitur: *Diſcuſſio quæſtionis finalis de Jeſu Chriſto reparatore naturæ humanæ*. Quæ duo opera hic confuſa diligenter diſtinguenda ſunt. Vide Lambeker in Biblioth. Antiqu. Vindobonenſi civica p. 39.

Jacobus de Viragine (*a*) ſive (Viragio) vico Virginis (*b*) Ligurum Civitate, Ordinem Præd. intravit A. 1244. (*c*) inde ex Priore ac Provinciali Vicarius Generalis: ac denique Archiepiſcopus ab A. 1292. Januenſis (*d*) ſive Genuenſis, defunctus circa An. 1298. Eſt hic ſcriptor decantatiſſimæ *Hiſtoriæ Lombardicæ* (*e*) ſive *Legendæ aureæ* (*f*) undique collectæ *de vitis Sanctorum*, ſcriptæ tempore interregni, ante Annum 1273. (*g*) quæ licet plena fabulis tamen lecta pridem avide atque frequenter exſcripta typis, (*h*) Pariſ. 1476. Venet. 1478. 1481. Norimb. 1478. 1495. 1496. Daventriæ 1479. Colon. 1480. Lovan. 1485. Baſil. 1486. Argentinæ 1486. 1490. 1496. 1518. Mediolani 1494. (*i*) cum ſupplemento Hilarionis Monachi & Antonii Liberi, Suſatenſis a Capite CLXXVIII. uſque ad CCXVI. & Lugd. 1510. atque ex Claudii Roſæ recenſione 1519. 1531. fol. In plures etiam linguas verſa exſtat, ut in *Italicam* Nicolao Manerbio, Veneto interprete, *le legende de tutti li Sancti & le Sancte*, Venet. 1475. fol. apud Nic. Jenſon. & 1481. apud Octavianum Scotum, & 1484. fol. per Andream Paltaſchichis de Catharo & 1551. 1578. 1630. & in *Gallicam* a Joanne du Vignay, qui in gratiam Joannæ Burgundæ Francorum Reginæ A. 1348. vertit, capita-

que

(*a*) Aliis *de Varagine* vel *de Voragine*, unde Legenda ejus *vorago fabularum* vocatur a Clariſſ. Georg. Wallino in erudita diſquiſitione de S. Genovefa p. 31.

(*b*) Vide Georg. Colvenerium in notis ad Jo. Nideri formicarium pag. 13.

(*c*) Jac. Quetif. Tom. 1. pag. 454. & 457.

(*d*) Janua, deinde Genua. Vide Caſp. Barthium p. 248. ad Gvil. Britonem.

(*e*) *Hiſtoria Lombardica* proprie eſt titulus narrationis quæ vitæ S. Pelagii, ſive capiti CLXXVI. ſubjicitur: Sed inde Legenda tota hoc nomine hiſtoriæ Lombardicæ venire conſuevit. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. p. 459.

(*f*) Ludovico Vive judice & Melchiore Cano, Legenda illa aurea ſcripta *ab homine oris ferrei, cordis plumbei*. Georgius Wicelius præf. in hagiologium monuit *mythologiæ ſtudere*, ringente Bollando: Claudius Eſpenceus *legendam ferream* dixit, quod poſtea publice coactus eſt recantare, ut narrat Thuanus in extremo Anni 1555. adde Launojum hiſt. Gymnaſii Navarrei p. 704. & 297.

(*g*) Tob. Eckardt in notitia MStorum Codicum Bibl. Quedlimburg. p. 34.

(*h*) Jac. Quetif Tom. 1. pag. 455. ſeq. & 741. Oudinus Tom. 3. pag. 614.

(*i*) Philippus Picinellus in Athenæo Mediolanenſi p. 380.

XLIII. quorum ultimum de san-
ultu Lucensi est, adjunxit, MS.
bl. Regia Parif. & ex alia versio-
vetus editio sine loco & anno,
ris. 1476. 1493. unde fluxit *Angli-*
/estmonaster. 1483. fol. apud Wil-
ım Caxton, & Lond. 1503. fol.
micam quoque versionem & *Hi-*
am Jacobus Quetif T. 1. p. 456.
ıque MStam commemorat, ubi
de Jacobi Lacopii Aldenardensis,
ɔici Præmonstratensis *deflorationi-*
egendæ aureæ, (*a*) ad eam ludi-
:xponendam comparatis, a quibus
diversa est *Legenda abbreviata*,
à Venetiis 1487. 1498. fol. Cæte-
cobi hujus scripta sunt: *Chronica*
vitate Januæ, desinentia in Annum
MS. in Bibl. Regia Paris. atque
tomo nono (*b*) thesauri rerum
: Muratoriani Mediolan. 1726. f.
a synodi Provincialis ipso præside
ı Januæ A. 1293. necdum edita.
'ensorium contra eos qui Fratres
cátores impugnant, quod non vi-
secundum Vitam Apostolicam.
:. 1504. 8.
ıma virtutum & vitiorum abbrevia-
summa *Gvilelmi Peraldi*, de qua
Tom. 3. pag. 161.
operibus & opusculis S. Augustini,
scripta admodum familiaria ha-
perhibetur.
ulla super historias sacræ Scripturæ,
s distinctiones LX. & capitula
X. MS. in variis Bibl. Vide Ou-
ı Tom. 3. pag. 615.
ositio in Symbolum Athanasianum.
r Marialis sive *Mariale aureum* de
us & virtutibus B. Mariæ, secun-
rdinem litterarum alphabeti, Ser-
us CLX. Incipit: *Abstinentia mul-*
Sæpius editus sine loco & anno:
co A. 1484. & Venet. 1497. 4.
1503. &c.
ıones *de planctu B. Mariæ Virgi-*
'enet. 1502.
rones de sanctis, & in Evangelia

Dominicalia singula, Sermones tres ad
honorem individuæ Trinitatis: & bini
in Evangelia singulis feriis in Quadra-
gesima a quarta feria Cinerum ad ter-
tiam feriam post Pascha. Etiam hi sæ-
pius excusi Venetiis, Parif. &c.

A Sixto Senensi lib. IV. Bibl. sanctæ
traditur Jacobus hic *primus omnium Di-*
vina volumina in Italicam linguam sum-
ma fide ac diligentia transtulisse: Sed non
edita est illa versio. nam Biblia Itali-
ca excusa Venetiis 1471. 1477. non Ja-
cobum auctorem habent, ut suspicaba-
tur Andreas Rivetus isagoges ad Scri-
pturam sacram cap. 13. §. 4. Tom. 2.
Opp. pag. 920. sed Nicolaum Maler-
mium sive Malherbium, Venetum, Ab-
batem Benedictinum Ordinis Camaldu-
lensium. Vide Jacobi Longi Bibliothe-
cam sacram Tom. 1. edit. in fol. pag.
354. ubi plures hujus versionis editio-
nes recensentur. Nullum quoque exem-
plar versionis Bibliorum a Jacobo com-
positæ MStum in ulla Bibliotheca Gal-
liæ reperire se potuisse profitetur Ri-
chardus Simon lib. 2. historiæ Criticæ
N. T. pag. 17. & 483. ubi ex Nicolai
Malhermi Epistola probat non Biblia
integra, sed tantummodo Petri Come-
storis Historiam Scholasticam Italice
translatam ante illud tempus fuisse. Si-
militer in nulla Italiæ Bibliotheca ver-
sionem Italicam exstare quæ Jacobi no-
men præferat, Longum sua & Maglia-
bechii fide docuit eruditissimus Mura-
torius.

Denique longe falluntur qui Joannem
Januensem, scriptorem *Catholici* (de
quo supra in *Joanne de Balbis* Tom. 1.
pag. 163.) confundunt cum Jacobo Ge-
nuensi. * Extat vetus editio sermonum
ejus de tempore per totum annum im-
pressa Brixiæ X. Kal. Aprilis An. 1491.

Jacobus de Viterbio, Ord. Eremitar.
Augustini, *Speculativus Doctor* cognomi-
natus: Doctor Parif. & ex Beneventa-
no Archiepiscopus Neapolitanus ab An-
no 1303. ad 1308. Vide Ughellum T.
6. pag.

Mem. litteraires de Trevoux Anno 1722.
, seq.

(*b*) Journal des Sav. 1733. Maj. pag. 88.

6. pag. 119. & Tom. 8. pag. 143. Scripta ejus a Trithemio c. 534. laudantur: *de regimine Christianitatis* libri II. ad Clementem V. quos in Vaticana extare MStos notavit Possevinus. Commentarius in IV. libros Sententiarum, & *Quodlibeta IV.* Parisiis disputata, quibus ab eodem Possevino adduntur, *Sermones* varii argumenti, & *Quæstiones de prædicamentis in Divinis* * Hujus scriptoris opera multo quam hic Fabricius plura, inedita vero omnia recenset P. Gandolfo in dissertatione de ducentis Augustinianis pag. 188. sunt vero illa: *Abbreviatio sententiarum Ægidii Columnii: Quæstiones de sacra Theologia; de Spiritu S. quæstiones L. Recollectiones seu catena Patrum super Epistolas S. Pauli; Sermones diversi; Quodlibeta* alia ab iis, de quibus hic Fabricius, *XXX. Lectura*, seu verius compendium *in quatuor libros sententiarum. Divisio in eosdem libros sententiarum; De Angelis quæstiones ac de Angelorum compositione. De cœlorum animatione; In Epistolas S. Pauli explicationes*, sicut & *in Evangelium Matthæi, & Lucæ: summa de articulis fidei; De mundi æternitate secundum fidem Catholicam; In libros Physicorum, & Metaphysicorum commentarii*; de principiis naturæ. *Notabilia in sententias; Concordantiæ psalmorum David, ad Carolum II. Regem Siciliæ; S. Thomæ Aquinatis tabula* falso alteri adscripta.

Jacobus de Vitriaco, de quo audiendus Labbeus, cujus observatis notas quasdam meas adjungam. Ita vero
T. 1. de S. E. pag. 493. *Jacobus de*
treio, seu *Vitriaco*, dictus a vico
cesis Parisiensis, ubi natus perhibe
Sunt tamen qui Argentolii (*a*) ac
quanam natum velint, & in eadem
la Presbyterum creatum, ex Canc
Regulari Ogniacensi, & primo A
nensis urbis, (*b*) seu Ptolemaidis
Palæstina Episcopo, atque si Broc
fides, Hierosolymitano Patriarcha
Cardinalis S. R. E. (*d*) Tusculanu
piscopus a Gregorio IX. Papa cons
tus, multis in Oriente & Occident
boribus perfunctus, obiit Romæ p
Kalendas Maji anni 1244. unde co
ejus Ogniacum relatum in cœnob
ad Sabin fluvium in diœcesi Namur
si. De eo Henricus Gandavensis ca
Thomas Cantipratanus, (*e*) Vin
tius Bellovacensi, (*f*) S. Antoni
(*g*) Bergomas, (*h*) Trithemius,
432. Continuatores Baroniani, (*i*)
dreas Hoius, (*k*) quique de Card
libus scripserunt ex professo, (*l*)
omittendus Vossius, (*m*) qui exa
re Magni Chronici Belgici a Pistori
diti mendose obitum ejus refert ad
num 1260. seu 1240. (*n*)

Conciones in Evangelia & Epistolas
tius anni, (*o*) Antvverpiæ primum
cusæ anno 1575. cura Damiani a Li
Ord. Præd. in ædibus viduæ & hæred
Joannis Stelsii, qui etiam affirmavit
disse se ejusdem Sermones de Sanct
& alios.

Li

(*a*) Ita Miræus ad Henr. Gandavensem c. 36. & G. Joseph Eggs Tom. 1. purpuræ doctæ p. 153. Alii Vitriacum in Campania, diœcesis Catalaunensis oppidum, patriam Jacobi venditant.

(*b*) Vitiose *Anconitanus* pro Aconitano in prioribus Henrici Gandavensis editionibus. Acona, Ptolemais Phœniciæ, hodie *S. Joannis de Acre*. Vide Pagium ad A. 1191. n. X.

(*c*) Brucardus in descript. terræ sanctæ cap. 6.

(*d*) A. 1227. cum reversus e Palæstina fuisset A. 1220.

(*e*) Lib. 2. apiarii cap. LIV. 18. pag. 530.

(*f*) Speculi Hist. XXX. 10. Vincentii & aliorum loca attulit Bongarsius prolegomenis ad gesta Dei per Francos.

(*g*) Summæ historial. parte 3. tit. 24. c. 7.

(*h*) Jac. Philippus Bergomensis in Chron. ad A. 1240.

(*i*) Bzovius, Raynaldus Spondanus.

(*k*) In vita Jacobi de Vitriaco scripta
& cum historiæ Orientalis libris edita.

(*l*) Petrus Frizonius, Antonius Sanderus,
phonsus Ciacconius, G. Josephus Eggs &c.

(*m*) Lib. 2. de Hist. Lat. p. 265.

(*n*) Ad A. 1240. p. 240. ex Alberico ad i
Annum p. 575. Itaque & apud Vossium cl
male excusum pro A. cIɔccxl.

(*o*) In illa editione partes *quatuor* typis ex
ptæ sunt. *Quinta* de Sanctis, & *sexta* de
hominum statibus MStæ servantur in variis Bi
thecis, de quibus præter Possevinum Oudin
3. pag. 46. *Sermones de opere sex dierum* m
rantur ab Anonymo in Actis Sanctorum To
Junii pag. 677.

Libri tres (*a*) *Historiæ Orientalis & Occidentalis*, ex quibus duo, primus & secundus prodierunt Duaci anno 1597. 8. studio Balthasaris Belleri, Francisci Moschi & Andreæ Hoii Brugensis, & in Tomo priori Historiæ Orientalis Reineri Reineccii. Helmst. 1585. 4. Tertium lib. dedit Jac. Gretserus in horto Crucis, inde libri duo, primus scilicet & tertius, recusi sunt cura Jacobi Bongarsii anno 1611. Hanoviæ cum Auctoribus, qui Gesta Dei per Francos scripserunt, Tom. 1. pag. 1047. & 1125. Primus a defectione Mahometis inchoatus, definit in coronatione Joannis Brennensis, facta An. 1210. Secundus, res Occidentales tractat, ab Anno 1220. ad 1240. Tertius, ad obsessam captamque An. 1218. Damiatam perducitur, de qua apud eundem Bongarsium *Epistola* Jacobi de Vitriaco p. 1136. ex Jacob. Gretseri S. J. horto Crucis. *Præfationem* illius Historiæ ediderat Tomo VI. Antiquæ Lectionis Henricus Canisius (edit. novæ Basnagianæ Tom. IV. pag. 27.) quam & ipsam exhibet Bongarsius pag. 1047. unde fallitur Oudinus qui bis hoc negat Tom. 3. pag. 47. & 48. Libri tertii alia ἔκδοσις in Edmundi Martene T. 3. anecdotorum p. 268. 293. una cum *Epistolis IV. ad Honorium Papam* pag. 287. 306. a quibus diversa, itidem scripta ex Palestina

Epistola ad Honorium III. de calamitatibus terræ sanctæ A. 1119. in Dacherii spicileg. Tom. 8. pag. 373. (edit. novæ Tom. 3. p. 590.) Sunt hæ quinque ex *Epistolis* quas diversas ad diversos teste Henrico Gandavensi Vitriacus scripsit ad statum transmarinarum partium pertinentes.

Vita B. Mariæ Ogniacensis in Gallo Brabantia defunctæ A. 1213. *libri duo*, ad Fulconem, Episcopum Tolosanum apud Surium 23. Junii, & sinceriores in Actis Sanctor. Tom. IV. Junii pag. 636. cum notis Henischii & Papebrochii: subjuncto supplemento sive libro tertio *Nicolai* Canonici Regularis Cantipratani p. 666.

Memorantur ab aliis *liber contra Saracenos*, & *liber de claris mulieribus Leodiensibus*, quos non vidi, nec excusos puto, sicut nec *commentarios in quatuor Evangelia*, vel tractatum *de domo B. Virginis Lauretanæ*, quorum meminit Eggius T. 1. p. 156.

Jacobus Unrestus, Theologus & Sacerdos in Carinthia, cujus *Chronicon Carinthiacum* ab A. C. 764. ad 1475. edidit D. Simon Frid. Hahnius in collectione monumentorum veterum ac recentium, Brunsvvig. 1724. 8. Tom. 1. pag. 479. 536. & *Chronici Austriaci* partem posteriorem ab 1464. ad 1500. qua Friderici III. vita potissimum uberius describitur pag. 537. 803. Sed Germanice hæc Jacobus scripsit, non Latine.

Jacobus Volaterranus, Jacobi Picolominei Cardinalis, de quo supra, ab Epistolis, Vitam Patroni sui An. 1479. defuncti scripsit præmissam ejusdem Commentariis historicis atque Epistolis, quas ipse magnam partem collegit ac digessit, editas Mediolan. 1506. fol. Condidit etiam continuationem Commentariorum Patroni sui ab Anno 1479. ad 1484. quæ exstat in Codice Vaticano 3943. hoc titulo: *Jacobi* Maffei (*b*) *Volaterrani*, *Secretarii Apostolici Diariorum sive rerum gestarum Commentariorum libri quinque ab obitu Cardinalis Papiensis usque ad finem Pontificatus Sixti IV.* Ab his diversum *Diarium profectionis Cardinalis Papiensis in Etruriam & reditus ejus ad Urbem*, quod laudatur a Cardinali in Epistola ad Volaterranum scripta pag. 300. Vide diarium eruditorum

(*a*) Libri tres universi Jacobo contra Vossii suspiciones recte vindicantur ab Oudino Tom. 3. p. 49. & a Papebrochio Tom. 4. Act. Sanctor. Junii pag. 678. In primo libro *Gvilelmum Tyrium*, cujus suffraganeus erat Aconensis: in tertio *Oliverium* Coloniensem secutus est, sicut Vitriaci verbis non raro uti *Marinum* Sanutum, Bongarsius observavit.

(*b*) Nomen *Maffei* additum a recentiore manu, quod Raphaelem Volaterranum ex illustri Maffeorum gente ortum constaret. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. XV. pag. 314.

torum Italiæ Tom. XV. pag. 315. 316. 317. * Memorata hic a Fabricio Diaria prodierunt cura & opera Cl. Muratorii, ex quibus tandem intelleximus exordium illorum statutum esse ab authore suo, non quidem Annum 1479. sed Annum potius 1472. Finis vero idem est, quem omnes assignarunt 1484. Muratorius autem in præfatione ad eamdem historiam evincit Jacobum hunc a Masseja familia prorsus alienum esse, quamquam Volaterras habuit patriam, quæ & Massejæ familiæ sedes est.

Jacobus de Voragine, supra *Jacobus de Viragine*.

Jacobus de Uratislavia Monachus Lunælacensis Ord. Benedict. defunctus A. 1480. quem ajunt tot transcripsisse volumina, quæ sex equi electi vix sufficerent trahere, vel fortior currus ferre. Vide Bernardi Pez præfat. ad T. 1. Anecdotorum pag. IV.

Jacobus Urbevetanus, supra *Jacobus Scalza*.

Jacobus Wimphelingius, infra *Wimphelingius*.

Jacobus Zenus ab A. 1447. Feltrensis & Bellunensis Episcopus & ab A. 1460. ad 1481. Patavinus. Scripsit culto atque ubere sermone A. 1458. *vitam Caroli Zeni* avi sui, Patricii Veneti, fortis & de Patria meritissimi Ducis, ab An. 1334. deductam usque ad Annum 1418. dicavitque Pio II. Pontifici Maximo. Edita est in Tomo XIX. scriptorum rerum Italicarum (*a*) celeberrimi Muratorii, qui Italicæ versionis a Francisco Quirino adornatæ, sæpiusque editæ meminit, erroremque reprehendit eorum qui nomen auctoris pro Jacobo Zeno proscripsere *Joannem Jacobum*, Feltrensem. *Vita Nicolai Albergati* Ord. Carthus. Cardinalis & Episcopi Bononiensis A. 1443. defuncti, post editionem Georgii Garnefelt, Carthusiani Colon. 1618. 4. extat cum Georgii Henschenii notis T. 2. Act. Sanctor. Maji IX. p. 469. 477. Inedita ejus celebrantur Orationes variæ ut de *Christi corpore*, *de humana miseria* &c. atque opus *de Vitis Pontificum* Rom. a S. Petro usque ad Clementem V. quod laudat etiam Trithemius c. 825.

Jacobus Zinedolus (sine dolo) Placentinus Ord. Præd. circa A. 1420. cujus nihil apud Altamuram, Quetisum T. 1. pag. 771. aliosque memorari video quam *Sermones* & *Collationes de tempore & de Sanctis*.

Jacoponus, supra, *Jacobus de Benedictis*.

Jadrensis obsidionis a Venetis Anno 1345. seq. Historia libris duobus ab Anonymo auctore coævo scripta exstat ad calcem Jo. Lucii sex librorum de regno Dalmatiæ & Croatiæ Amst. 1666. fol. pag. 387. 422. Confer Lucium lib. IV. c. 15. p. 216. seq.

Jannotius sive *Janetus Manettus*, Florentinus in patria Senator & A. 1452. equestri dignitate ornatus a Nicolao V. Pontifice. Vitam Jannotii ab A. 1396. quo natus est ad 1459. quo post XI. circiter gestas legationes, obiit Neapoli, scriptam a cive ipsius *Naldo Naldio*, vulgavit A. 1731. celeberrimus Muratorius T. XX. rerum Italicarum: & ante Muratorium An. 1722. Clariss. Burmannus T. IX. thesauri Italiæ parte 8. ut ejusdem vitam ab Anonymo & ab Alemanno Rinuccino (*b*) & Vincentio Acciajolo traditam minus desideremus. De eodem Jannotio, discipulo Ambrosii Camaldulensis, Dominici Flocci condiscipulo, perito linguarum Græcæ, Latinæ & Hebraicæ consulendi præterea Jac. Gaddius in elogiis p. 120. Franciscus Bochius, Michael Poccianus & Julius Niger in scriptorum Florentinorum historia, Diarium eruditorum Italiæ Tom. XI. pag. 340. seq. & Pauli Colomesii Italia Orientalis, eruditissimi Wolfii nostri notis illustrata p. 4. seq. Mihi satis fuerit, scriptorum ejus editorum atque ineditorum brevem elenchum hoc loco subjicere.

Historia sive *Chronicon Pistoriense* libris tribus, ab origine Urbis usque ad A.

(*a*) Acta Erud. 1733. pag. 347. seq.

(*b*) Diarium eruditor. Italiæ T. XXI. p. 391.

A. C. 1446. editum a laudato Muratorio in Tomo XIX. rerum Italicarum. Mediolan. 1731. fol.

De vita Nicolai V. Pontificis *libros quatuor* ad Antonium Cerdanum, Cardinalem Ilerdensem & Joannem Mediceum, Cosmi fratrem, edere pridem voluit Leo Allatius in sexto συμμίκτων libro, & locum ex libro secundo profert Julius Niger p. 235. Integros proxime a præclaro Muratorio exspectamus. Etiam vitam *Nicolai Manetti* a Jannotio compositam in Bibl. magni Ducis MStam Cinellus commemorat, sed non diversa illa fortasse a vita Nicolai V.

Historia de rebus Genuensibus libris 2. & *laudatio Januensium* sive *Genuensium*.

Vita Alphonsi Regis Aragoniæ & Neapolis, sed quam non absolvit: & ad eundem Alphonsum *Apologia in Psalterium* sive *de recta interpretatione*, libri V.

De dignitate hominis & excellentia ad eundem Alphonsum libri IV. Basil. 1532. 8. edente Alexandro Brassicano. Hos quatuor libros donec corrigerentur prohibitis adscripsit Index Romanus An. 1596. p. 697.

De illustribus Viris qui ab Adamo ad sua usque tempora floruere.

De illustribus longævis libri VI. De eodem argumento librum Luciani e Græco versum Lapus Jannotio dedicavit.

Vitæ Socratis, *Senecæ*, *Francisci Petrarchæ*, (a) *Dantis Aligerii & Joannis Boccacii*. Ex his sola Petrarchæ vita lucem vidit in Petrarcha redivivo Jac. Philippi Tomasini p. 195. seq.

Contra Judæos & Gentes libri X. opus imperfectum.

Symposium. *De rebus legationis suæ A. 1448. ad Venetos susceptæ*.

De terræ motu ad Alphonsum Regem libri III.

De liberis educandis.

Dialogus de morte filii septennis, Antonii. Tractatus de *Secularibus & de Pontificalibus pompis*, ad Angelum Acciajolum.

Laudatio Dominæ Agnetis Numantinæ.

Apologia Nuncii Hispani (al. *Numii*, vitiose ut suspicor.)

Orationes complures, in quibus etiam dicta in funere *Leonardi Aretini*, & alia in funere *Jannotii Pandolphini* Equitis, & *ad Vada Volaterrana*, cum regimen exercitus Sigismundi Malatestæ, Reip. Florentinæ nomine traderetur: & *contra Turcas*: & quas in variis legationibus habuit, *ad Venetos*, *ad Senenses*, *ad Genuenses*, *ad Callistum III.* *ad Federicum* Urbini Ducem, *ad Federicum III.* Imp. cum A. 1451. Florentiam ingrederetur: Orationes plures *ad Alphonsum Regem*, atque in his una *in congratulatione nuptiali unici filii*, *Calabriæ Ducis* & altera ad eundem *de laudibus Pacis*: utraque edita a Frehero Hanov. 1611. 4. cum oratione tertia *ad Fredericum III.* Imp. de coronatione sua Anno 1440. & quarta *ad Nicolaum V.* cum Pontifex creatus esset. Oratio *de laudibus & utilitate obtrectatorum* MS. in Strozziana. *De justitiæ laudibus* Orationes duæ. *Epistolæ* variæ.

Latine vertisse traditur ex lingua *Hebraica* partem librorum Veteris Test. & Psalmos quinquaginta.

Ex *Græca* lingua, libros Novi Testamenti, Aristotelis libros X. Ethicorum ad Nicomachum, & septem ad Eudemum libros, librosque II. magnorum moralium & Prædicamenta, & Porphyrii isagogen. * Nicolai V. Pontificis vitam edidit Cl. Muratorius in T. III. p. 2. Rer. Ital. qui oppigneratam a Leone Allatio fidem ita demum liberavit.

Psalmos ex hebraico vertit latine non quidem priores tantum quinquaginta, sed totum integrumque psalterium & instar Polyglottorum vulgavit triplici chartæ sectione. In priori dedit lectionem septuagintaviralem. In altera collocavit versionem S. Hieronymi; in tertia dedit suam. Vide Zeni dissertationes Vossianas T. 1. p. 175. Ubi & integer operum ejus catalogus legitur..

Januarius a Lambese, *Januarius Mu-*

(a) Perperam *Plutarchi* Possevinus, Vossius aliique. Vitiosius etiam apud Nigrum pag. 235. e *Plutarcho*.

culensis, *Januarius a Vico Cæsaris*, Ecclesiarum Africanarum Episcopi inter eos quorum Epistolæ ad S. Cyprianum inter Cyprianicas leguntur.

Januarius Nepotianus, cujus Epistolam ad Victorem, quam epitomæ Valerii Maximi præmiserat, publicavit Labbeus T. 1. Bibl. novæ MSS. pag. 669. inde legitur in præfatione Petri Josephi Cantelii ad Valerium, in usus Serenissimi Delphini illustratum & in Bibliotheca mea Latina lib. 2. cap. 5.

Janus antea *Joannes*, *Pannonius*, Quinqueecclesiensis Episcopus, præceptoribus usus Gvarino (*a*) Veronensi (qui nonagenarius Anno 1460. diem obiit) Ferrariæ per multos annos: & ad poeticam laurum capiti suo aptandam Galeotto Narniensi. Hungariam patriam suam Græcæ Latinæque linguæ scientia & poetices laude egregie nobilitavit, ut probe notatum Davidi Czvvittingero in specimine Hungariæ litteratæ p. 289. atque ipse Janus professus est, hocce tumulo suo inscribi jubens epitaphium:

Hic situs est Janus, patrium qui primus ad Istrum
Duxit laurigeras ex Helicone Deas.
Hunc saltem titulum livor permitte sepulto,
Invidiæ non est in monumenta locus.

Et quidem ad *græca latine reddita* quod attinet opuscula; *Diomedis & Glauci congressus ex Homeri VI. Iliad. latino carmine expressit*. Deinde *Bruti & Galbæ in Plutarcho Vitas* latinas Pannonio Interpreti omnino tribuendas esse, *Joh. Sambucus in præfat. Poematibus Jani Pannonii præmissa* affirmavit, verbis hisce: quod ipsum de libro Veronæ a me viso, & a Gvarino emendato, testis oculatus confirmo: quin & *Ctesiphontis versionem* ab eodem Pannonio profectam fuisse ait, in eadem præfatione: qui (scil. *Sambucus*,) pro Ctesiphonte (*b*) hujus ipsius quoque, (nempe *Pannonii*,) versionem pene absolutam habeo. In *Poesi latina* quid Janus præstiterit, scripta ipsius metrica docere queunt, typis excusa hæc seqq. *Sylva Panegyrica*, *& Epigrammata quædam*, *Basilea*, *apud Joh. Frobenium*, *A.* 1518. *in* 4. *Ejusd. Poemata Venetiis impressa apud Gualter. Scottum*, 1553. *in* 8. *cum Lazari Bonamici carminibus nonnullis: Item Basileæ ab Oporino in* 8. suntque hæc: Ad Gvarinum Veronensem Panegyricus: Ad Jacobum Ant. Marcellum Venetum Panegyricus: *Ad Fridericum III. Imp.* pro pacanda Italia Carmen: Diomedis & Glauci congressus ex Homer. *6.* Iliad. latino carmine redditus. *Elegiarum liber unus*. *Epigrammata*.. additæ sunt his *Elegiæ duæ* Baptist. Guarini junioris, ad Janum Pannonium. *Ejusdem Panegyrici duo*, *& Epigrammata ultra omnes editiones alias a Joh. Sambuco edita Patavii*. Ceterum Poemata Jani Pannonii vulgata sunt *a Joh. Philipp. Pareo* in delitiis Poetarum Hungaricorum, Francofurti An. 1619. in 12. editis, eaque se excipiunt h. m. 1. *Panegyricus primus dictus Gvarino Veronensi*, *Præceptori suo*. 2. *Panegyricus secundus*, *dictus Marcellino*, *Duci Venetiarum*. 3. *Ad Imp. Cæs. Frideric. III. pro pacanda Italia*. Reliqua, tum heroico, tum elegiaco genere, de variis materiis, ad varias personas, elaborata carmina, lubens jam prætereo, quippe quæ cuivis eadem nosse aventi, paulo ante citatæ Delitiæ Poetarum Hungar. decenti ordine suppeditabunt. Præter ista in lectorum manus missa opuscula, quin plura adhuc alia in scriniis ejusdem recondita fuerint diligentiæ monumenta, vel illa me dubitare non sinunt, quæ de MStis illius in Bibliotheca Budensi repertis *Julius Pflugk* tradidit *in Epistola ad Vit. Ludov. a Seckendorf*; Ex tribus, inquiens, selectis Codicibus MStis erat etiam chartaceus quidam Codex in quarto, continebatque Johannis Episcopi Quinqueecclesiensis, qui tempore Regis Hung. Matth. Corvini claruit, Poemata quædam latina

(*a*) supra Tom. 3. pag. 119.

(*b*) Demosthenis Orationem.

miſcellanea . Eundem Pannonium ales *Hungariæ heroicis verſibus* uno in mine colligaſſe, refert *Sambucus* in àt. Poematibus Pannonii præfixa, u-t: Multa ſcripſit Janus, meditatus plura numeris & perpetuo ſtilo; um quidem optima quæque vel inderunt, vel potius, ab odio & in-i, ne lucem adſpiciant, ſuoque temjugi fruantur, alicubi premuntur. *les certe Patriæ heroicis ipſum verſi-mo in volumine colligaſſe , multi no-*: quibus conficiendis quantum ipſe perarit, facile ex admiranda *M.r-a Panegyri* (quam una cum aliis, iſſimus & felix Poeta *Hilarius Cantula* Venetiis edi curarat,) quiſque n cogitabit. Utinam quidem, per-*oc. cit. Sambucus* , hi Annales ejus iando Viennæ a me conſpecti & le-rodeant, carcereſque perfringant: ſecus, me Deus! atque Ciceronis Livii, quæ periere, mecum exci-la ducerem, tantum quiſque huic jure tribuendum cenſeat. Quod ſi ano vel Iſtro ſunt tradita, vel, uidam non diſſimularunt, excre-:is humanis loco abdito, foramini-æ putruere, manes invidorum lupœnas: quod φθόνος ἔξω τῦ θείυ θρόνυ , ut apud Platonem eſt in Phæ-. *Hæc David Czvvittingerus* , apud i præclara virorum doctorum de ingenio teſtimonia leguntur pag. ſeq.

ius Parrhaſius, infra *Parrhaſius*.

ius a Suola Eques, & JCtus, ſcripſit *ibetum Theologicum* ſive *tropos utriuſ-Teſtamenti*, e Dionyſio Areopagita, rio M. aliiſque veteribus. Item *hliacon Mundi* , carmine heroico. ſiœ 1531. 4. Ita Geſnerus, Sim-, Eiſengreinius. Itaque emendan-, quod apud Cangium ex Poſſevi-inus hic refertur ad A. 1331.

us ſive *Joannes Vitalis* , Gallus, Minor. & R. E. Cardinalis, obiit 1316. Ejus ſpeculum morale S. turæ, in quo univerſa fere loca & figuræ Vet. & Novi Teſt. in ſenſu myſtico explanantur. Venet. 1603. 4. Alius *Janus Vitalis*, Panormitanus, Siculus, Theologus & Poeta, qui obiit A. 1560. De eo Antoninus Mongitor T. 1. Bibl. Siculæ p. 305.

Ejus ſcripta ſunt: *Meditationes in Pſalmum* 51. Miſerere mei Deus. Bononiæ 1553. 8. *Paraphraſis in Pſalmum* 130. De profundis, *& in Pſalmum* 67. Deus miſereatur noſtri. ibid. *Hymni in Angelos* . & *poema de Archangelo* . *Epithalamium Chriſti & Eccleſiæ* . *De elementia, de pietate erga Remp.* & *Hymnus de Pace*. *Epigrammata* varia, obvia in Pauli Jovii elogiis utriſque virorum litteris & bellica laude illuſtrium: & in deliciis poetatum Italiæ Gruterianis T. 2. p. 1411. ſeq. *Bellum Africæ* illatum a Siciliæ Prorege Joanne Vega. *Elogia Romanorum Pontificum*, & *Julii III. atque Cardinalium ab ipſo creatorum* . *Triumphus Ferdinandi Franciſci Davali* Aquinatis, Magni Piſcariæ Marchionis & *lacrymæ in eundem* . *Teratorizon* ſive de monſtris &c.

Jarlandus ſive *Gerlandus* , *Garlandus* Chryſopolitanus, Scholarum Præceptor & Canonicus Regularis S. Pauli Biſuntini ſive Veſontionenſis, circa A. 1130. ſcripſit *Candelam Evangelicam ſtudii ſalutaris* , ſive opus Morale Theologicum in partes XXVI. diviſum & e Pontificum decretis Patrumque ſcriptis concinnatum, maxime ex Ambroſio, Auguſtino & Gregorio. *Prologum* vulgavit Edmundus Martene T. 1. anecdotorum p. 372. ſeq. Opus ipſum in Bibliotheca S. Victoris Pariſ. ſæpius inſpexiſſe ſemet teſtatur Ericus Mauritius (*a*) JCtus inſignis, & Jacobus Quetif Tom. 1. de ſcriptis Dominicanorum p. 189. De aliis MStis Codicibus videndus Oudinus Tom. 2. pag. 1289. Citatur a Joanne Picardo in notis ad Anſelmi Cantuarienſis Epiſtolas III. 159. & a Petro Franciſco Chifletio ad Fulgentium pag. 323. Sed jam pridem typis exſcriptum lucem vidit ſine nomine auctoris editum

D 2

(a) Diſſ. de libris Juris communis §. 28. p. 121.

tum a Joanne Justo Carthusiano, Colon. 1527. 8. ut laudatus Jacobus Quetif bene annotavit. Incertum idemne Gerlandus sive Gerhardus, cujus *Epistolas* legisse se testatur Mabillonius Tom. 3. Analect. pag. 459. (edit. novæ pag. 475.)

Jason de Mayno Mediolanensis, cum Patavii jus Civile magna cum laude docuisset, a Duce Mediol. Ludovico Sfortia Papiam sive Ticinum vocatus atque inter Senatores Ducales adscitus est, ubi obiit A. C. 1519. ætatis 84. Ejus epitaphium: *Jason Maynus J. C. Comes & Eques quisquis ille fuit hic requiescit*. Ejus scripta, *Super Codicem & Digesta*. *Super titulum de actionibus & institutis*. *Quatuor Volumina responsorum Juris*. *Apophthegmata seu singularia Juris*. *Epithalamium in nuptiis Maximiliani Cæsaris & Mariæ Blanchæ*. *Epistolæ* diversæ & *Orationes*, ex quibus Orationem *in funere Hieronymi Torti JCti* quo & Jacobo Puteo Præceptore usus fuerat, habitam Papiæ An. 1484. 3. Id. Augusti, edidit ex Bibl. Kraftiana V. C. Joan. Georg. Schelhornius Tom. 4. amœnitt. literar. p. 455. seq. De hoc Jasone præter Trithemium cap. 896. Jovii elogia, & Riccobonum, Tomasinum, Nicol. Comnenum de Gymnasio Patavino p. 236. seq. Alciati parerga V. 26. Pancirollus II. 127. de juris interpretibus, Jo. Fichardus p. 426. Marcus Mantua p. 478. Boissardus Tom. 1. imaginum pag. 165. Matthiæ Berneggeri Orationes p. 165. Isaaci Bullartii Academia scientiar. Tom. 1. pag. 211. ubi ejus effigies perinde ut apud Jovium ac Boissardum: Bælii Lexicon in *Mainus* &c. * Est etiam ejus typis edita oratio habita coram Alexandro VI. cum legatione ad illum fungeretur pro Duce Mediolanensi gratulaturo de suprema dignitate recens adita. Prodiit in 4. absque loco & Anno. In Bibliotheca Felini extat *Lectura D. Christophori Porchi super* 1. 2. & 3. *Institut. cum additionibus D. Jasonis de Mayno Mediolanensis* edita Venetiis 1484. fol. *per gist. Andream Parmensem*.

Petrus de Icham sive *Ickam*, *Ickel Yckeham*, infra, *Petrus*.

Idacius Clarus aliis *Idatius*, *Hydat* (*a*) Episcopus Emeritensis Hispan gravis Priscillianistarum adversari contra quos *Apologeticum* scripsit moratum Isidoro Hisp. c. 2. de S Honorio III. 2. sed jam pridem de ditum. Diem obiit ante A. 393. quæ viri docti ad Sulpicium Seve lib. 1. cap. 62. Nicolaum Anton lib. 2. Bibl. vet. Hispanæ cap. 5. Tillemontium memor. hist. Eccles. VIII. p. 498. seq. 791. &c. seq. Fi cisci Bivarii notas ad Dextrum p. 403. seq.

Idacius sive *Ithacius* Episcopus *So bensis* sive Osnobensis in Hispania, cum Idacio Claro adversarius Pris lianistarum A. 380. seq. quem cum lo Sulpicius Severus memorat, & *pensi*, *nihil sancti habuisse* definit, *ho nem audacem*, *loquacem*, *impudente sumtuosum*, *ventri & gulæ plurimum pertientem*, lib. 2. c. 63.

Idacius junior, scriptor *librorum VI de SS. Trinitate*, & *libri adversus A ribadum* sive *Varimadum* Diaconum rianum, Hunerico Regi qui ab An 447. ad 485. in Africa imperitavit, miliarem. Hic liber a Chiffletio, non Idacium sed *Vigilium* Tapsen auctorem putat, inter Vigilii ope ditus, & in tres libros divisus est: Idatio recte vindicatur ab Josepho thelmio in disquisitione de Symbolo thanasiano Paris. 1693. 8. & a Cha Montfaucono Tom. 3. Athanas. 603. nec in prioribus editionibus tres libros divisus, sed ut in antiq Joannis Sichardi adversus hæreses, B 1528. fol. & in Hæresiologia Joa Heroldi Basil. 1556. fol. unus legit præmisso pag. 250. capitum elench quem in Bibliothecis Patrum, ut Pa Tom. IV. Colon. Tom. IV. & Lu T. V. p. 727. prætermissum video. pra

(*a*) In quibusdam Severi Codd. *Nardatius*.

atione Idacius, *Dudum*, inquit, *lissimi fratres, in Neapoli Urbe Cam-: constitutus, cujusdam Varimadi, A-: sectæ Diaconi, propositionibus a quo-studioso ac religiosissimo viro mihi o-: rustico quidem sermone respondens, io corpore simul* de unitate Trinita-bellos *digessi*. Hos viri eruditi non tant esse *libros* illos *de Trinitate*, Latine inter *S. Athanasii* scripta sæ-prodierunt, sub Athanasii nomine a lecti a Ratramno III. 6. contra :os, Bernardo Epist. 190. aliisque: Vigilii Tapsensis vero lucubratio-repetiti a Chiffetio, duodecim nu-exhibentur. In Commeliniana A-asii editione septem priores libri nt, in Parisiensi eamque secuta Li-si Tom. 2. pag. 575. post illos se-a sequitur octavus qui incipit: *A-dicunt, Filium Dei non de substan-*Sed apud Montfauconum octavi li-locum occupat Tom. 3. pag. 623. incipit: *Fidei unius substantia Tri-is*. Solus autem hosce octo libros io tribuendos esse, laudatus Mont-onus contendit: cæteros tres, & in illum p. 624. qui incipit: *Ariani it*, incertorum esse auctorum: duo-num vero qui *de Trinitate & de itu-Sancto* inscribitur, incipitque: *qui filium Dei creatum esse profiten-*Tom. 1. edit. Montfaucon. parte 969. Athanasio ipsi deberi. Primi ex duodecim hisce titulus in qui-am Codicibus est: *De unita Dei-Trinitatis, ad Theophilum*. Notatis V. Bibl. Græcæ pag. 313. adde S. Athanasii libros contra idolo-um Gentium & de Fide S. Trini-cum D. Martini Lutheri præfatio-li curavit D. Jo. Bugenhagius Wit-g. 1532. 8.

atius Lamacensis sive *Lemicensis*, Pro-æ Gallæciæ in Hispania Episcopus, tor *Chronici* a primo Theodosii Magni Consulatu sive ab A. C. 379. usque ad A. 467. De eo auctor appendicis ad Ildefonsum cap. 8. & ad eandem Miræus: Sigebertus c. 18. & Trithemius c. 140. qui male confundit cum Idacio Claro. Operæ pretium etiam consulere Nicolaum Antonium lib. III. Bibl. veteris Hispanæ c. 4. pag. 195. seq. & de computo quo Idacius utitur, Carolum le Cointe Tom. 1. Annal. Francor. p. 103. sq. & Jacobum Basnagium ad Canisium Tom. 2. p. 149. seq. *Minus integrum* Chronicon hoc vulgaverat Canisius T. 2. Antiquar. Lect. (edit. novæ Basnagianæ pag. 183. seq.) inde Andreas Schottus Tom. IV. Italiæ illustratæ, Josephus Scaliger in prima editione Chronici Eusebiani An. 1606. & editio Romana Friderici Lindenbrogii 1615. 4. tum Prudentius de Sandoval Episcopus Pampelonensis in utraque editione Hispanica Pampelonensi, (*a*) 1615. & 1634. fol. *Integrum* primus in lucem dedit Jacobus Sirmondus Parif. 1619. 8. recusum cum Chronico Eusebii & Hieronymi aliorumque in thesauro temporum Josephi Scaligeri Amst. 1658. fol. & in Andreæ du Chesne T. 1. scriptorum rerum Francicar. p. 183. & in Conciliis Hispaniæ Cardinalis Agvirrii Tom. 2. pag. 168. & in Bibliotheca Patrum, Lugd. Tom. VII. pag. 1231. & inter Sirmondi Opera junctim edita Parif. 1696. & Venet. 1729. fol. T. II.. pag. 291. *Fasti Consulares*, quos *minus integros* Sirmondus vulgaverat, Chronicoque subjunxerat, ab exordio Aureliani Augusti, sive ab A. C. 308. ad obitum Honorii An. 461. atque inde Bibl. Patrum Ludg. T. 7. p. 1238. deinde *integros* ab An. 245. Urbis conditæ, sive a Bruto & Collatino COSS. usque ad A. C. 468. dedit Labbeus, in limine tomi primi Bibliothecæ novæ MStorum, Parif. 1658. fol. & ex Labbeo Agvirrius T. 2. Concil. Hispan. p. 179. *Ida-*

(a) Titulus libri: Historias de *Idacio* Obispo, *Isidoro* Obispo de Badajoz (usque ad A. 713. *Sebastiano* Obispo de Salamanca (ad A. 870.) *Sampiro* Obispo de Astorga, (ad A. 980.) *Pelagio* Obispo de Oviedo. (ad A. 1100.) nunca hasta agora impressas, con otras notas tocantes a estas historia y reyes dellas &c. De Romana editione Jacobus le Long in Bibliotheca scriptorum Historiæ Gallicæ n. 6564. etsi Franciscum Lindenbrogium pro Friderico nominat.

Idacius de quo Chronicon Idacii Lemicensis ad A. C. 454. *In Asturicensi urbe Gallæciæ quidam ante aliquot annos latentes Manichæi gestis Episcopalibus deteguntur, quæ ab* Idatio *& Turibio* (Asturicensi) *Episcopis, qui eos audierant, ad Antonium Emeritensem Episcopum diriguntur*.

Ab his omnibus diversus *liber* scriptoris centum annis Chronico Idaciano junioris, *cujus titulus est Itacius, in quo historia Regum Wandalorum & Alanorum in Gallæcia & postea Suevorum & demum Gothorum scribitur*. Eo usus est Ambrosius Morales lib. 2. cap. 57. & 59. nec non Garsias Loaisa, qui ex eo descriptionem quandam diœcesium Hispaniæ dare se professus est in Conciliis Hispaniæ, ad Concilium apud Lucum Augustum (Lugo) An. 569. pag. 135. & apud Agvirrium Tom. 2. p. 299. seq. Vide Nic. Antonium Tom. 2. Bibl. veteris Hispanæ cap. 4. num. 95. pag. 197.

Vita *S. Idæ*. sive *Ytæ*, *Itæ*, *Midæ* Virginis in Hibernia Sec. VI. in Actis Sanctor. T. 1. Januar. 15. pag. 1063.

Idalius sive *Idalus* Barcinonensis Episcopus, sive ut alii Narbonensis circa A. C. 688. quo interfuit Concilio Toletano XV. Ejus *Epistola ad Julianum* Toletanum, qua ei pro libro Prognosticon agit gratias, & altera *ad Zuntfredum*, Narbonensem primæ sedis Episcopum edita a Jo. Cochleo ad calcem Juliani Toletani, Lipf. 1536. atque inde a Dacherio Tom. 1. spicilegii p. 313. 316. (edit. novæ Tom. 3. pag. 316. & 317.) Huic Idalio Julianus dicavit libros tres Prognosticon futuri Seculi qui etiamnum exstant: & teste Felice Toletano librum Responsionum in defensionem Canonum & Legum, quibus prohibentur Christiana mancipia Dominis infidelibus deservire. Vide Nic. Antonium lib. V. Bib. veteris Hispanæ c. 7. p. 309.

Idiota circa A. 1380. vide infra *Raymundus Iordanus* Abbas Cellensis: & Theophilum Raynaudum Tomo XI. Opp.

Idith sive *Egitha* mulier versificatrix inclyta, cujus cineres juxta Bedam sepulti, de qua Albericus ad An. 1051. p. 88. & ad A. 1115. pag. 226. Videtur eadem filia Godvvini Comitis, de qua Ingulphus in historia Croylandensi p. 895. edit. Savil.

Idsardus sive *Edzardus Gravius* Frisius, Sacerdos, post *Joannem Becanum* Uitrajectinum scriptor *Chronici Frisiæ* quod ab A. 763. perduxit usque ad A. 1514. Vide Suffridum Petri decade IX. scriptorum Frisiæ, c. 7. & ex eo Valerium Andream p. 441. Svveertium p. 383. & Vossium p. 651.

Idungus Cœnobita Emmerammensis Ord. Bened. cujus librum Epistolarem de IV. Quæstionibus monachoclericorum & sanctimonialium Virginum vitam spectantibus edidit V. C. Bernardus Pez Tom. 2. thesauri anecdotorum parte 2. pag. 507. 742.

Iesse sive *Jessæus* (al. Tesse) Ambianensis in Gallia ab A. 799. ad 836. Episcopus, ad Nicephorum CPol. A. 802. legatus a Carolo M. & A. 709. ad Leonem III. Papam: ejusdem Caroli testamentarias tabulas A. 811. signavit, ut a Sammarthanis Tom. 1. pag. 94. Miræo, Caveo aliisque, præsertim a Cointio in Annalibus Francorum diligenter notatum est. Exstat ejus *Epistola catechetica* ad Sacerdotes diœceseos suæ ceterosque fideles, qua per interrogationes & responsiones exponuntur ritus Ecclesiæ, præsertim quibus in baptismo uti consuevit. Prodiit extrema parte manca Parif. 1615. 4. cum Hincmari Remensis opusculis pag. 664. & in Bibl. Patrum edit. Lugd. Tom. XIV. pag. 67. 72.

Iesse sive *Iessius* Episcopus primus ut ajunt Spirensis, adversarius Arianorum in Concilio Coloniensi A. C. 346. apud Sirmondum Tom. 1. Concil. Galliæ pag. 12. Vide Tom. XI. Bibl. Græcæ pag. 371.

Iglacus Anglus, Monachus Ordinis Benedict. circa A. 800. cujus fama, ut notat c. 108. Lelandus, per monasteria

Jortabrinorum celebris admodum, t *Sigvvinus* Abbas fani S. Petri in is Bernicionum versus Orientem insula Lindisfarnensi eum accersi-, prælectorem monachis Petrinis ituerit. Magister hic *Ethelvvolphi* cii, de quo supra Tom. 2. pag. & qui in carmine de Abbatibus & memorabilibus fani S. Petri, suhujus Iglaci meminit. Addunt is II. 10. & Pitseus pag. 143. scriab eo *Sigvvini Vitam*, sed quæ i nunquam vidit, per Danicas irones combusta ac perdita una cum ejus lucubrationibus.

utius Squarcialupus Florentinus, is Casinensis, defunctus A. 1520. jus scriptis videndus Julius Niger storia scriptorum Florentinor. pag. & Jo. Baptista Marus ad Placidi oni supplementum de viris illuis Casinensibus cap. 3. pag. 193. Sunt autem illa Hymni varii, in rem SS. Trinitatis, carmen Sapm quod Patres Casinenses in suis fiis concinunt. In laudem S. Beri Martyris, & de Virginitate. De ie illustrissimi Principis Consalvi o, & de aggregatione Monasterio-Siciliæ ad congregationem Cassium, aliæque Orationes variis in loiæ Congregationis habitæ e quibus onem in honorem S. Benedicti lau-Possevinus. Omitto metaphrasin I-um Epistolæ S. Benedicti ad Schoam sororem. * De scriptis docti monachi, quem defunctum An. constat, agit præ cæteris Armel- Bibliothecæ Benedictino-Casi-s parte 2. pag. 9. &c. additque e-ratis hic a Fabricio *Historiam Ab-Florentinæ* non completam; *De re-tione Casinensis Cœnobii; Epistolarum* m; *Montem orationis cum tractatu la cœli S. Augustini* impressum Flo-e A. 1524.

efonsus Toletanus, supra *Ildefonsus* p. 259. seq.

fonsus junior A. 845. ibid. p. 260.

Ilduinus, supra *Hilduinus*.

S. Illidius sive *Elidius* (*a*) Aruernorum Episcopus Claromontensis, & Confessor, defunctus A. C. 385. V. Jun. vide Sammarthanos T. 2. p. 522. seq. Sed emendandum quod apud Vossium pag. 273. legas: *Surius in prologo* ad Vitam S. Boniti XV. Januar. *testatur se reperisse* Illidium & Gallum *Aruernorum Episcopos ac confessores, luculento stylo* Boniti *vitam consignasse*. Nam Surius ex Prologo Vitæ Boniti tantummodo tradit, scriptorem coævum illius voluisse vitam tradere, quoniam Illidii & Galli Confessorum vita luculento stylo exstaret exarata, Boniti autem desiderari Adelphius & Eucherius doluissent. Longe magis hoc confirmatur ex verbis scriptoris coævi ipsius T. 1. Act. Sanctor. Jan. XV. p. 1070. Illidius Aruernorum Episcopus fuit ab A. 370. 385. S. Gallus ab A. 525. ad 571. & S. Bonitus ab A. 689. ad 709. *S. Illidii vita* ex Gregorii Turonensis Vitis Patrum in Actis Sanctor. Tom. 1. Junii V. pag. 425. & ex vetusto *breviario Illidiano* pag. 427. cum notis Godfredi Henschenii.

Iltutus sive *Elcutus*, Anglus nobilis, discipulus *Cadoci*, ipse clarus circa A. 520. conditor Monasterii in Morgania quod Academiæ instar fuisse ait Lelandus c. 31. in quo instituti *Gildas*, *David*, *Paulinus* & *Sampson*. Baleus Centur. 1. cap. 52. & Pitseus p. 93. seqq. memorant ejus *Epistolam super quæstione* ad *Sampsonem* & aliam *ad Isaacum & Atrochium Abbatem* sed quas nec ipsi oculis se usurpasse ostendunt.

Iludolphus, infra *Ludolphus*.

Imarus, *Igmarus*, *Maurus*, *Ymarus*, Gallus ex Monacho S. Martini de Campo Ord. Cluniac. ab Anno 1142. Episcopus Tusculanus, Cardinalis, defunctus An. 1169. Vide Ughellum Tom. 1. pag. 231. Ejus *Epistola ad Canonicos Ecclesiæ Londoniensis* super electione Richardi Episcopi, MS. in Bibl. Cottoniana p. 73.

Imbrico sive *Embricho*, *Emmericus*, Co-

(a) Gallis *Allire*. vide Tillemont. Tom. VIII. memor. Hist. Eccles. pag. 424.

Comes a Leiningen, Episcopus ab A. 1125. ad 1147. Herbipolensis, Vide Jo. Petri Ludevvig scriptores Wirtzburgenses p. 499. seq. Ejus *laudationem funebrem S. Othonis* Episcopi Bambergensis & Pomeranorum Apostoli An. 1039. defuncti memorat Miræus in auctario de S. E. pag. 54. De aliis S. Othonis vitæ scriptoribus supra in *Andrea S. Michaelis*, T. 1. p. 95.

Inas Anglorum Occidentalium sive Westsexiæ & Gervisiorum Rex ab A. C. 691. ad 724. Ejus *Leges LXXX.* in Chronico Johannis Bromptoni p. 759. seq. Leges Ecclesiasticæ XI. Anglo saxonice cum versione Guil. Lambardi in hujus Archæonomia, & in Speelmanni Conciliis Angl. Tom. 1. pag. 182. & ex veteri Latina versione MS. Regii & Jornalensis p. 186. & in Conciliis Labbei Tom. 6. Harduini Tom. 3. & Coleti Tom. 8. ad A. 692. Confer Pagium ad A. 692. n. 23. seq. & Bzovium ad An. 1398. n. XI. ubi & de legibus Ecclesiasticis aliorum Regum Anglo Saxonicorum. De Conciliis sub Ina habitis, idem Speelmannus T. 1. p. 208. 215. 219.

Joannes de Indagine, infra *Joannes*.

Stephanus Infessura, Senatus Populique Romani Scriba, *Diarium Urbis Romæ* scripsit ab A. 1294. ad 1494. non Latine quidem sed Italice vulgatum a Jo. Georgio Eccardo Tom. 2. Corporis Historici medii ævi pag. 1863. 2016. Latinis tamen quibusdam interpositis pag. 1902. seq. & 1937. ad 2015.

Ingeburgis, Conjugis Philippi II. Regis Francorum Epistola ad Cælestinum III. Papam data A. 1196. exstat apud Baluzium Tom. 1. Misc. pag. 422.

Ingelramnus, supra *Angelramnus*.

S. *Ingenuinus* sive *Genuinus*, Episcopus Sabionensis sive Brixinensis in Rhætia secunda, circa Annum 590. defensor trium Capitulorum, de quo Acta Sanctor. Tom. 1. Februarii V. pag. 669. seq. primus subscripsit synodo Episcoporum Istriæ ac Venetiarum congregatæ in Marano Venetiæ oppido. libellum ad Imp. Mauritium apu ronium ad A. 590. n. XXVIII. multumque postremis hisce diebu tatum est de Sancti elogio vir attribuendo. Cl. Tartarottus in Venetiis edita: *De Episcopatu Sal si S. Cassiani martyris, deque S. nuini ejusdem Urbis Episcopi acti stola* Venetiis 1750. in 8. conten lum inter schismaticos occasione de tribus capitulis nomen suum se; nec satis ex idoneo teste c dicit, num tandem resipuerit. sim Roschmannus Oenipontanus thecarius pro sanctimonia Ingenu certavit valide, Dissertatione edit xiæ Noricorum anno 1748. Rursu sanctitate Ingenuini apologiam P. Benedictus Bonelli Reformatus nis Minorum, cujus opus inscri *Vindiciæ Romani Martyrologii* luce spexit Veronæ anno 1751. in 4. etiam Dissertationem protulit ide schmannus opere bipartito in 4. so Ulmæ An. 1751. Contra ver Tartarotto stare visus est author riæ literariæ Italicæ Tom. III. p

Ingobertus sive *Ingolbertus*, *In ctus*, Caroli M. scriba de quo C jubet consulere Nicolam Alem libro Rom. 1628. 4. edito de par Lateranensibus a Cardinale Ba restitutis pag. 116. 123. 134.

Ingulfus aliis vitiose *Indulphus* dinensis, scriba Gvilelmi Conq (*a*) post lustratam A. 1064. Pal Monachus Fontanissensis, atque i 1076. factus ab eodem Gvilelmo in Anglia Croylandensis, diem e 1109. propior octogenario. Scrip *onis* Monachi Croylandensis Chr secutus, (*b*) *historiam* sive *De nem Abbatiæ Croylandensis* ab ej datione A. C. 664. usque ad A Hanc primus sed minus integra gavit H. Savilius inter scriptores Anglicarum post Bedam præcipuo

(*a*) De se ipso Ingulphus pag. 903. seq. edit. Savil.

(*b*) Vide Oudinum Tom. 2. pag.

& Francof. 1601. fol. Integriorem
a & suppletis lacunis (*a*) addita-
postrema parte, nec non continua-
Petri Blæsensis aliorumque trium
ymorum Joannes Fellus Oxon. 1684.
Vide supra, Tom. I. pag. 34. &
103. seq. & Catalogum Bibl. Cot-
næ pag. 71. *Scripsit* notante pag.
Vossio Ingulphus *& de vita & mi-*
r S. Guthlaci: Sunt qui & aliorum
e cœnobiorum historiam condidisse te-
r, atque in ea multa etiam referre
eges pertinentia, desinere autem in
066. quo imperare in Anglia cœpit
lmus. Puto respici a Vossio Mi-
i, qui hæc tradit in auctario de
pag. 57. sed nullum ille aliud de
obiis Angliæ opus Ingulphi volvit
i illud de Abbatia Croylandensi,
io & aliorum Cœnobiorum subin-
entionem facit.

ilienus de Iniskeltra, supra *Chilie-*

nocentius I. patria Albanensis, Epi-
s Romanus ab 21. Dec. Anni 401.
ad A. 417. 12. Martii. Hic teste
adio cap. 43. scripsit *Decretum Oc-*
alium & Orientalium Ecclesiis ad-
Pelagianos *datum, post quem suc-*
ejus Zosimus latius promulgavit.
ar Pagium ad A. 416. n. 14. seq.
A. 415. n. 15. Idem adversarius
nianorum, Novatianorumque; nec
s constans defensor Chrysostomi,
auctor reconciliationis Ecclesia-
Orientis. Vide Tillemontium T.
memoriar. Hist. Eccles. pag. 627.
Epistolas hujus Innocentii & ad
scriptas *XLII.* easque argumentis,
is atque observationibus erudite
atas exhibet Petrus Coustant in
lis Romanorum Pontificum pag.
seq. & suppositas ei quatuor, in
dice pag. 104. seq. de quibus et-
ridendus Blondellus in Pseudo I-
pag. 562. Notitia Epistolarum
aginta amplius deperditarum quæ
nocentium attinent, exstat apud
Tom. IV.

laudatum Petrum Coustant pag. 919.
931. *Decreta* ejus LVII. obvia apud
Dionysium Exiguum in Codice Eccle-
siæ Romanæ pag. 192. seq. & apud I-
sidorum, Ivonem, Burchardum, Gra-
tianum &c. In his non invenio *consti-*
tutum de omni Ecclesia, & de regulis
Monachorum & de Judæis & Paganis quod
apud Anastasium in Innocentii vita me-
moratur. * Ex Codice quodam vetu-
stissimo Lucensi epitomen quamdam E-
pistolarum hujus Pontificis evulgandam
mihi sumpsi, ex qua variantes nonnul-
læ elici possunt. Sunt autem epitome
Epistolæ ad Exuperium, ad Episcopos
in Tolosa, ad Victricium (hic tamen
constanter legitur Victorius,) ad Epi-
scopum quemdam, ad Decentium, &
ad Aurelium. In eodem pariter Codi-
ce est integra Epistola ad Vitricium;
(hic tamen, ut superius est, *Victorium*)
in qua variantes nonnullæ animadver-
sione dignissimæ occurrunt. Omnes de-
di in meo Con. Supplem. Tom. I. p.
280.

Innocentius II. Romanus, antea *Gre-*
gorius S. Angeli, invitus creatus Papa
ab A. 1130. Febr. 17. ad A. 1145. Sept.
24. Ejus *Epistolæ XLVIII.* in tomo de-
cimo Concilior. Labbei & Joannis Har-
duini Tom. VI. parte 2. Coleti Tom.
XII. ex quibus primæ tantum duode-
cim in Regia & Binianis editionibus.
Epistola *ad Robertum* Abbatem S. Ma-
riæ de Rota in diœcesi Andegavensi a-
pud Baluzium T. 2. Misc. p. 209. &
ad Ulgerium Episcopum Andegavensem
p. 198. Privileg. de Ecclesia *Tyriaci* si-
ve *de Tyrcio* Tom. 4. p. 458. Epistola
ad Archiepiscopum Saltzburgensem Tom.
5. pag. 103. Ad *Gregorium* Abbatem
de privilegiis monasterii *Cuxanensis* in
Baluzii appendice ad Marcam Hispani-
cam p. 1270. & pro monasterio *Rivi-*
pullensi pag. 1277. Epistolæ duæ *ad Ab-*
batem & Monachos Beccenses apud Balu-
zium Tom. 7. Misc. pag. 138. seqq.
Ad Fromundum, in Edmundi Martene

E anec-

In Savilii editione deerant etiam Regis *E-*
leges quinquaginta veteri lingua Gallica, quas Gvilelmus Rex confirmavit. Hæ in nova O-
xoniensi exhibentur.

anecdotis Tom. 1. p. 386. & *ad quosdam Abbates* p. 389. *Ad Odorium* Priorem S. Crucis, *Alphonsum* Regem Portugalliæ, & *Bernardum* Episcopum Colimbricensem, Epistolæ tres apud Gabr. Pennottum in historia Canonicorum Regularium p. 510. & 512. *Ad Cœnobitas Benedictoburanos*, una: & duæ *ad Waltherum* Episcopum Augustensem in Bernardi Pez T. 3. anecdotor. parte 3. pag. 631. seq. *Ad Hugonem* Archiep. Rothomagensem, in Dacherii spicilegio Tom. 2. pag. 458. & 481. (edit. novæ T. 3. p. 484. 486.) *Ad Lotharium* Romanorum Regem, in Udalrici Babenbergensis Codice, num. CCCLIII. apud Jo. Georg. Eccardum T. 2. Corporis Histor. medii ævi p. 360. & *ad Vicarios suos* n. CCCLX. pag. 366. Ab eodem Innocentio Anno 1139. habitum *Concilium Lateranense* mille circiter Episcoporum, in quo, ut notatum Orderico Vitali lib. XIII. hist. p. 919. *Multa Papa de priscis Canonibus propalavit, insignemque sacrorum Decretorum textum congessit*. Ad ea quæ in tomis Conciliorum leguntur, addendum supplementum ex Edmundi Martene T. 4. thesauri anecdotorum p. 139. *Commentaria in Canticum Canticorum*, quæ in Bibl. S. Galli apud Helvetios MSta servari scripsit Possevinus, nemo hactenus in lucem protulit. * Spicilegium quoddam Epistolarum, & Decretorum Innocentii ego in meo Conciliorum supplemento Tom. II. pag. 394. adjeci; nam præter epistolam CCCLXIII. ad Lotharium ex Codice Udalrici acceptam, cujus hic Fabricius meminit; alias pariter ejusdem ex eodem Codice eduxi: nempe Epistolam CCCXLI. ad Germanos pro asserenda legatione Apostolica Gerardo Cardinali, sicut & alteram n. CCCXLI. ad Lotharium Regem de eodem argumento; dedi pariter decreta quædam, seu *fragmentum* ex dictis *Innocentii Papæ* ex Codice MS. Pistoriensi descriptum. Insuper ex Codice Udalrici n. CCCLII. CCCXLV. CCCXLVI. extraxi Epistolas tres ad asserendam Innocentii hujus Canonicam electionem. Earum Epistolarum prima est Cardinalium Electorum ad Lotharium, altera Gualterii Ravennatensis Archiepiscopi, tertia Henrici Lucensis Episcopi ambæ ad Archiepiscopum Partenopolitanum. Denique Concilii Remensis ab eodem Innocentio habiti Canones non parum a vulgatis discrepantes protuli pag. 407. prout sese offerunt legendi in principio Codicis Udalrici. Postremos omnium dedi Canones Concilii Pisani ab eodem Pontifice coacti, ut leguntur in MS. Codice Pistoriensi.

Innocentius An. 1178. mense Augusto per breve tempus Antipapa: antea dictus *Lando* sive *Landus Sitinus*.

Innocentius III. antea dictus *Joannes Lotharius*, Comes Signinus *Anagninus*, virtutibus & dominandi libidine ingens, Papa ab A. 1198. Jan. 8. ad A. 1216. Jul. 16. Laudes ejus Gaufridus cecinit in sua poetria quam ei dicavit & quæ incipit: *Papa stupor Mundi*, in Leyseri historia poetarum mædii ævi pag. 862. & 939. De scriptis ejus quæ reliquit quam plurima sæpiusque & junctim Coloniæ 1575. fol. Venet. 1578. 4. in lucem edita, ac de præcipuo illius *Epistolarum* Opere, quod libris X. digestum cum gestis Innocentii III. a coævo scriptore traditis, (*a*) vulgavit incomparabilis Baluzius, Paris. 1682. fol. 2. Volum. nolo repetere quæ a Caveo diligenter annotata sunt. Tantummodo paucas quasdam observationes adjungam. Libris duobus prioribus Tom. 1. pag. 543. libri tertii quartique locos subjecit laudatus Baluzius *primam collectionem Decretalium* Innocentii III. ex tribus primis regestorum ejus libris compositam a *Rainerio* Diacono & Monacho Pomposiano sub titulis quadraginta.

(*a*) Prodierant hæc gesta, sed minus emendata Tolosæ 1635. fol. cum quatuor libris Epistolarum Innocentii III. illustratis a Franc. Bosqueto. Deinde in Muratorii thesauro Italiæ T. 3. p. 486. & in Carusii Bibl. Siciliæ Tom. 2. p. 310.

Deinde post librum quintum pag.
sequitur Registrum super negotiis
.ni Imperii. Desunt inde libri VI.
VIII. IX. Sed in tomo secundo
t liber X. XI. XII. XIII. XIV.
XVI. Paulum Dumay (a) qui se-
res Innocentii Epistolas notis il-
tas ediderat Tolosæ 1625. 8. hoc
ornavit Hugo Grotius:

sepultas Innocentii chartas
istiorum temporum notatrices
is ille fulgens dignitate suprema
n Juris auctor quam peritus inter-
pres
ʒum Ducumque terminaverat causas,
are luci primus occupat Dumay
judicare lectus, optimum donat
ique & aliis, quod sequantur, exem-
plum.

olam pro Ecclesia *Albiensi* vulgavit
ius Tom. 4. Misc. pag. 467. aliam
nsecratione *Fulconis* Episcopi To-
i Tom. 6. pag. 458. Ad Abbatem
ɔiensem de appellatione de Germa-
d Curiam Romanam, Cæsare et-
nvito, exstat apud Jo. Petrum Lu-
g Tom. 2. reliquiar. MSS. p. 201.
Walterum Abbatem *S. Petri de*
Sereno pag. 208. Antonii Dandini
rræ commentarius in Decretales
entii III. Paris. 1666. fol. Episto-
Hispaniam spectantes exhibet Car-
s Aguirrius Tom. 3. Concil. Hi-
pag. 403. 485. Commentarii *in*
Psalmos pœnitentiales, prodiere et-
olon. 1551. 8. *Libri III. de con-*
Mundi sive *de miseria hominis*
Colon. 1496. 8. Lugd. 1554. 1641.
aci 1633. forma minore. *Epistola*
lis pro jure Regis & Regni Fran-
, apud Goldastum de Monarchia
ii Tom. 2. pag. 86. Epistola ad
pum Regem Francorum ut usuras
gno suo non patiatur, in Dache-
cileg. Tom. 6. pag. 464. (edit.
Tom. 3. pag. 577.) Ad Episco-
Cenomanensem de visitanda Ec-
S. Martini Turonensi edita a Ga-
io, Turonibus A. 1694. una cum

Epistolis quibusdam *Leonis VII.* & *Alexandri III.* Alia ad Archiep. *Bituricensem* de canonisatione Gvilelmi Bituricensis, apud Labbeum Tom. 2. Bibl. novæ MSS. pag. 390. *Epistolæ XLVIII.* ad Regem & Principes super negotio *Albigensium* apud Andream du Chesne Tom. V. pag. 706. 748. *Ordinatio expeditionis pro recuperanda terra sancta* p. 749. 763. atque Epistola *ad Episc. Vercellensem* de eodem argumento, pag. 792. seq. itemque aliæ pag. 794. 802. 804.

Moralisatio Scaccarii, sive ludi Scaccorum inter Innocentii III. lucubrationes memorata a Ludovico Jacobo pag. 119. Bibl. Pontificiæ, editaque deinde Oxoniæ circa A. 1657. 8. cum Joannis Prideaux hypomnematibus Logicis, Rhetoricis, Physicis, alium *Innocentium* Monachum, Anglum, juniorem auctorem habet, ut notavit Thomas Hyde in historia Shahiludii pag. 179. Alia hujus Innocentii III. memorat Lud. Jacobus in Bibl. Pontificia pag. 118.

De eruditione Principum. *De sacramento Baptismi*. *De claustro animæ*. *De purgatorio*: nec non *singularia in Jure*. Quod vero Henricus Gandavensis cap. 35. ait *Canonem Missalis Officii subtilissime exposuisse*, libros VI. de Missa respicit, qui sæpius lucem viderunt typis exscripti. Præteriisse pigeret Innocentii III. sermones a Fabricio hic omissos legi tum in editione omnium ejus operum Veneta Anni 1578. tum item extare in MS. Codice sæculi saltem XIV. & forte XIII. membranaceo Bibliothecæ Canonicorum majoris Ecclesiæ Lucensis, in quo duos offendi in editione illa Veneta, & in aliis etiam, ut arbitror, frustra quærendos. Epistola collectioni sermonum præmissa, quæ & in editis se offert, directa est in Codice *Arnolfo Abbati* Cisterciensi, cum in editis sit Arlufo &c. Ineditos igitur censeo sermonem in Dominicam III. Adventus super illud: *Ego baptizo vos in aqua* &c. Incipit: *Apostolica Sedes, quæ disponente Domino cun-*

De hoc Menagiana Tom. 3. pag. 326. seq.

(b) Vide Sanderum pag. 117.

ctorum fidelium caput est & magistra. Itidem sermonem in secunda Dominica Adventus: *Cum audisset Joannes:* incipit: *Mirum fortasse videtur*, *quod Joannes Baptista* &c.

Post hæc scripta Codicem alium ejusdem Bibliothecæ MS. membranaceum offendi sæculi omnino XIII. in quo est pariter sermo in Dominicam II. Adventus *Mirum fortasse*; est & alius: *Apostolica Sedes* &c. Epistola collectioni præfixa dirigitur: *Arnaldo Abbati*.

Denique jam inde ab Annis aliquot lætum ad nos pervenit nuncium a Viro Cl. P. Thoma Maria Mamachio Ordinis Prædicatorum laborari, ut absolutissima omnium Epistolarum Innocentii III. collectio adornetur, quod illum non irrito labore moliturum speramus, eo quod præsto habeat MSS. Vaticanos Codices, a quibus unice integrum id opus repeti posse certum est. Id ut quantocyus præstet vir summus, & votis nostris instamus & orbis universi desideria sollicitant.

Innocentius IV. antea dictus *Sinibaldus de Flisco*, Genuensis, Papa ab A. 1243. Jun. 24. ad Annum 1254. Dec. 7. Juris scientia clarus ut *pater & organum veritatis* diceretur: vide Trithemium c. 447. Pancirollum II. 5. & Valentinum Forsterum III. 14. Jo. Fichardum pag. 404. Oudinum Tom. 3. p. 164. Scripsit præter librum *de exceptionibus*, commentarios sæpius editos *in V. libros Decretalium* Gregorii IX. De *Epistolis* ejus & *Constitutionibus* quæ in tomis Conciliorum leguntur, dixi Tom. XI. Bibl. Græcæ pag. 635. De aliis apud Waddingum in Annalibus Ord. Minor. adeundus Caveus. His adde excerptas ex regesto anni sexti Pontificatus Innocentii IV. *Epistolas CIX.* quas edidit Baluzius Tom. 7. Misc. pag. 407. 505. In his pag. 432. Patriarcham Hierosolymitanum & pag. 497. CPolitanum *Apostolicæ Sedis legatos* appellat. Vita ejus a *Nicolao Curbio*, Ord. Minor. postea Episcopo Asisinatensi ibid. p. 353. 405. & ex *Bernardi Gvidonis*, Annalibus Pontificum Minoribus pag. 405. 406. Omitto vitam scriptam Italice a Paulo Pansa, editamque Venet. 1598. 4. Sed non omittendum Epitaphium: positum ab *Umberto* Archiep. Neapolitano:

Hic Superis dignus requiescit Papa benignus,
Lætus, de Flisco, sepultus tempore prisco:
Vir sacer & rectus, sancto velamine tectus.
Ut jam collapso mundo temeraria passo,
Sancta ministrari urbs posset quoque rectificari.
Concilium fecit, (a) veteraque jussa refecit.
Hæresis illisa ex tunc extitit, atque recisa.
Mœnia direxit, recte sibi credita rexit;
Stravit inimicum Christi colubrum Fridericum. (b)
Janua de nato gaudet sic clarificato,
Laudibus immensis urbs tu quoque Parthenopensis (c)
Pulchra decore satis, dedit hic sibi plurima gratis.
Hoc titulavit ita Umbertus *Metropolita.*

Bulla qua religiosos arcet a functione Hierarchicarum actionum, edita est a Joanne Cordesio in prolegomenis ad Gvilelmi de S. Amore opera pag. 74. Epistolæ duæ, quarum priore mentio Concilii Bituricensis An. 1243. habiti: in altera usum pileorum ob regionem frigidissimam concedit monachis Fiscannensibus, T. 1. anecdotorum Edmundi Martenii pag. 1023. seq. Epistola de *translatione B. Elisabeth*, apud Lambecium Tom. 2. pag. 883. Bulla de profectione in terram sanctam, data Lugd. 1245.

(a) Lugdunense A. 1245. in quo promulgatas ab Innocentio IV. constitutiones, MStas cum glossis servat Bibl. Cæsarea, teste Lambecio T. 2. p. 810.

(b) Fridericum II. Imp.
(c) Neapolis.

in qua insertæ litteræ Regis Hun-, in Jac. Bongarsii gestis Dei per :os Tom. 1. pag. 1192. Epistolæ ad Ludovicum IX. Regem, & ad tos Franciæ, apud Andream du ne Tom. V. pag. 861. 862. Con- iones quædam illius leguntur et- in libro VI. Decretalium, quem a prodidit Bonifacius VIII. qui ab A. 1294. ad 1303. Cætera In- ntii scripta apud Possevinum & v. Jacobum pag. 121. memoran- æc: *De potestate Ecclesiastica & ju- tione Imperii* contra Petrum de *Vi- Gvilelmi* Episcopi Briocensis. *Of- s in Octavis festi Nativitatis B. a. Regula Clarissarum*. Denique *retationes in Vetus Testamentum*. *nam* quoque *Canonum pœnitentialium* ributam docet Lambecius Tom. 2. 814. * Constitutiones Innocentii ego primus e MS. Codice Lucensi neo Conciliorum supplemento T. ag. 1071. vulgavi, sunt tamen fe- nnes in VI. Decretalium compre- :, nisi una vel alia excepta. Le- llas Innocentius in Concilio Lug- nsi I. easque dein transmisit ad s per orbem Doctorum Academias. n ego in meo Codice offendi, di- legitur ad Universitatem Magi- um, & Scholarium Bononiæ com- ntium. In eodem pariter Codice i annotationes seu glossas illas, Lambecius in Vindobonensibus Co- us legit. Est etiam in Bibliotheca micorum S. Martini Lucensi MS. x exhibens sermones Innocentii III. io pariter alia a toto Codice manu ipti leguntur Sermones alii, qui alterius authoris ab Innocentio o- sse videntur. Suspicatus sum apud um forte Innocentio huic IV. tri- li sint: tanta enim erat eorum orum ruditas & imperitia, ut ea unius erant authoris, ex nominis tate alteri tribuerentur. Cum i- ambo hi Pontifices unius ejusdem : nominis, ideo forte accidere po-, ut orationibus Innocentii III. o- rationes etiam Innocentii IV. tamquam unius ejusdemque scriptoris adjungeren- tur. Est insuper additarum istarum o- rationum author subiniquior viris re- ligiosis, quod sane congruit Innocen- tio IV. religiosorum ordini non sane amico. Horum sermonum prior est de Apostolis. Thema: *Ecce ego mittam ad vos* &c. Incipit: *tres sunt enim piscatores* &c. De S. Maria: thema: *Ave Maria* &c. Incipit: *O gloriosa plena gratia* &c. In Quadragesima thema: *Erat Jesus eji- ciens* &c. Incipit: *tria enim operatus est Dominus* &c. De sponsa: thema: *Vidi signum magnum* &c. Incipit: *Hæc mu- lier est Ecclesia*. De Martyre vel aliquo sancto: thema: *animadverto quod vir i- ste* &c. Incipit: *Hæc est mulier Sunami- tis*. De S. Michaele: thema: *Factum est prælium magnum* &c. Incipit: *Jesus vi- dit per visionem* &c. De pœnitentia: thema: *versa est in luctum* &c. Incipit: *Hoc dictum est de David & Saul* &c. Pro mortuis: thema: *arcta via est* &c. Incipit. *Ecce ampla est quæ ducit*. De Pœnitentia vel ad multa: thema: *Væ mihi quia factus sum sicut qui colligit* &c. Incipit: *Non est Joseph Moyses* &c. An hæc conjectura mea persuasura sit lectoribus eruditis viderint alii. Inte- rim satis est indicasse paucos hosce Ser- mones, ut alii saltem, qui forte inci- derint in Codicem hos ipsos continen- tem certiora doceant.

Innocentius V. antea *Petrus de Taran- tasia* Burgundiæ: Primus ex Ord. Præd. Papa, per paucos menses An. 1276. a 20. Januar. ad 22. Jun. De illo Jaco- bus Quetif Tom. 1. scriptor. Domini- canor. pag. 350. seq. ex quo scripta e- jus referre juvat. *Registrum Epistola- rum*, ex quo nonnullæ apud Raynal- dum in Annalibus ad A. 1276. Steph. Thomam Soveges sive Soegum in anni Dominicani mense Junio A. 1689. edi- to Gallice & Petrum Mariam Campi in historia Ecclesiastica, Placentiæ vul- gata Italice pag. 488. seq. Postillæ su- per *Pentateuchum*, *Psalmos*, *Cantica*, *Lucam*, & quæ sub *Nicolai de Gorram*

(a) nomine typis exſcriptæ leguntur *in Epiſtolas Pauli*. Commentarii *in IV. libros Sententiarum* Toloſæ 1652. ſeq. *Quodlibeta* Opuſcula *de unitate formæ*. *De materia Cœli*. *De æternitate Mundi*. *De intellectu & Voluntate*. Libri *Decretorum abbreviatio*, per *Diſtinctiones*, ubi in Conſtitutionibus juris peritia: in ordinationibus poteſtas legitima, in executionibus adminiſtratio Canonica traditur. Per *Cauſas*, quæ accuſationum, actionum ex regula gerendarum, & obligationum ſive nuptiarum continent diſciplinam. Per *Conſiderationes* denique, proſequentes ſanctificationem rerum, temporum, perſonarum. *Actiones* & *Orationes* tres in Synodo Lugdunenſi II. Anno 1274. ut quam habuit in *S. Bonaventuræ* funere: & altera *de Concordia Eccleſiæ Græcæ*, cujus Antiſtites mox venturi nunciabantur. Poſtremo *Sermones* varii. Nam Compendium Theologicæ veritatis rectius refertur ad *Hugonem* Argentinenſem, ut ſupra Tom. 3. pag. 288. notare me memini. Ludovicus Jacobus p. 123. Bibl. Pontificiæ Innocentium V. tradit etiam omnia *Thomæ Aquinatis* opera in compendium miſiſſe: inter cujus Thomæ Opuſcula Tomo XVII. Operum, in nono loco legitur Reſponſio ad Joann. Vercellenſem, Generalem Magiſtrum Ord. Præd. *de articulis centum & octo* quos adverſarii in ſcriptis Petri de Tarantaſia notaverant, ſed quam non niſi poſt mortem Innocentii V. duobus annis poſt S. Thomam defuncti ſcriptam eſſe, laudatus Quetiſus Tom. 1. pag. 333. obſervavit. *Virtutes agni Dei*, carmine deſcriptæ & ad Imperatorem (Rudolphum) cum agno Dei Miſſæ, MSS. Oxonii in Collegio Corporis Chriſti n. 237.

Innocentius VI. antea *Stephanus Alberti* F. Lemovicenſis, Papa ab A. 1352. Dec. 18. ad A. 1362. Sept. 12. de quo Baluzius in Papis Avenionenſibus Tom. 1. pag. 322. ſeq. 918. 1433. ſeq. Ejus *Epiſtolarum Volumina XV.* in Bibl. Vaticana aſſervari a multis traditum: ex quibus petitæ quas edidere Bzovius, Raynaldus, Waddingus. Regiſtrum Epiſtolas complectens CCL. a *Zenobio* Magiſtro collectum exhibet Edmundus Martene Tom. 2. Anecdotor. p. 845. 1072. Epiſtolæ duæ apud Baluzium T. 2. Papar. Avenionenſ. p. 752. ſeq. Epiſtola ad Cantuarienſem & Eboracenſem Archiepiſcopos de celebrando *feſto S. Auguſtini* Confeſſoris in Anglia, & altera ad Prælatos Angliæ de celebrando *feſto S. Eduardi* Regis, obviæ ſunt in Conciliorum Tomis. Declaratio ſuper ſtatutis Benedicti XII. *de Monachis nigris* ſive Benedictinis, apud Baluzium Tom. 7. Miſc. pag. 155. Bulla *de feſto lanceæ & clavorum* Crucis Domini, edita ex tabulario publico Stadenſi a Jo. Henrico von Seelen diſſ. de hoc feſto Flensburg. 1715. 4. §. XV. & in Miſcellaneis pag. 894. Edidere & alii ab eodem laudati pag. 402. Præterea *Sermones* aliquot, *Decreta Eccleſiaſtica* & *Inſtitutiones pro Forolivienſibus* memorat Lud. Jacobus p. 125.

Innocentius VII. antea *Coſmatus Melioratus*, Sulmonenſis, Papa ab A. 1404. Octobr. 17. ad A. 1406. Novembr. 6. De ejus *Oratione de Eccleſiaſtica unione*, & *Epiſtolis* apud Andream du Cheſne in ejus vita & Waddingum Tom. 5. Annal. Minor. idem Lud. Jacobus. *Approbatio Regulæ Fratrum & Sororum de Pœnitentia Ordinis S. Dominici* exſtat in Laertii Cherubini bullario magno Tom. 1. pag. 301.

Innocentius VIII. antea *Jo. Baptiſta Cibo*, Genuenſis: Papa ab A. 1434. Auguſt. 29. ad A. 1492. Auguſt. 1. De actis electionis ſupra in Joanne *Burchardo*. De *Epiſtolis* ejus, *Conſtitutionibus* & *Regulis* Henricus Warthonus ad Caveum. Bulla *adverſus hæreſin maleficarum* in Malleo maleficarum plus ſemel lucem vidit, de quo ſupra in *Henrico Inſtitore*. Eadem familiam ducit inter Bullas XIX. Innocentii VIII. apud Laertium Cherubinum Tom. 1. bullarii pag. 443.

(a) Vide ſupra Tom. 3. pag. 77.

eq. *Breve ad Ludovicum de Am-* Episcopum Albiensem exstat apud um Tom. VII. Misc. pag. 158. *gium Congregationi Gallicanæ Canum Regularium S. Rufi* datum, ibrielis Pennotti historia Canoni- cap. LVI. 496.

centius IX. antea *Jo. Antonius etti*, Bononiensis: Papa per paunses Anni 1591. ab Octobr. 30. Decembr.

centius X. antea *Jo. Baptista Pam-*, Romanus: Papa ab A. 1644. 15. ad A. 1655. Jan. 8. inter cuonstitutiones apud Cherubinum pag. 237. seq. celebris est data 53. contra quinque propositiones lii Jansenii.

centius XI. antea *Benedictus Li-deschalcus*, Lombardus ex Civi-Como: Papa ab A. 1676. Sept. 21. 1689. August. 12. Vide Bælii Lex. *centius XII.* antea *Antonius Pigna-* Neapolitanus: Papa ab A. 1691. 2. ad A. 1700. 27. Sept. Bullaejus in lucem datum Romæ A.

centius XIII. antea *Mich. Angenti* sive *de Comitibus*, Romanus: b An. 1721. Maji 8. ad A. 1724. 7. Vide panegyricum ei dictum mmentariis Academiæ Regiæ Unensis A. 1721. V. Jul.

centius Agrimensor tempore Con- Imp. de quo Ammianus Marcellib. XIX. cap. 11. ubi vide Henr. um. In scriptoribus rei agrimenag. 220. edit. Goesianæ Innocence *præfectus Urbi* appellatur, ubi s *libro XII.* quædam afferuntur ris *quibus signatæ casæ*, excerpta c Bibl. Palatina Rigaltius primus uit. Vide lib. IV. Bibl. Latinæ 1. num. 11.

centius amicus S. Hieronymi qui 1 ejus dolet Epist. 41. testatus *ex oculis unum* se perdidisse: *Inno- enim, partem animæ meæ repen-ebrium ardor abstraxit*. Eundem Epist. 49. charissimum appellat, scribens ad eum narrationem de muliere septies icta Vercellensi, perinde ut Evagrius presbyter, qui Innocentio huic versionem Vitæ S. Antonii, scriptam ab Athanasio dedicavit. Vide Tillemontium Tom. XII. memoriar. pag. 13.

Innocentius Episcopus *Maronianus* sive *Maroniæ* in Rhodope Thraciæ provincia, tempore Justiniani Imp. Ejus *Epistolam* Latine scriptam ad *Thematem* sæpius laudat Nic. Alemannus notis ad Procopii historiam arcanam.

Innocentius de Cæsaria. Supra *Cæsarius*. Omitto tamquam juniorem *Innocentium de Novaria* Abbatem Casinensem defunctum A. 1557. de quo Placidus Diaconus cap. VII.

Innodium pro *Ennodio* dixit Arnulphus Lexoviensis (*a*) proper difficile & obscurum dicendi genus, cui interdum visus est indulsisse. Vide supra *Ennodius* Tom. 2. pag. 100.

Intemeliensis Monachi poemata, quæ accepisse Barlæum, Epistola ad Nic. Heinsium A. 1647. data scribit Is. Vossius Tom. 3. seq. Sylloges Burmannianæ pag. 568. non aliunde nota mihi. Suspicor autem recentiorem aliquem Poetam intelligi, cui patria Intemelium sive Albintemelium Liguriæ.

Joachimus Abbas de Curatio, in Calabria, Ord. Cisterc. atque fundator Florensis Monasterii, institutorque Congregationis Florensis, defunctus A. 1201. de quo præter Possevinum aliosque copiose & erudite Papebrochius in Actis Sanctor. Tom. VII. Maji 29. pag. 89. sq. Vita scripta a Gabriele Bario, Franciscano, & de Joachimo testimonia Vincentii Bellov. Antonini Florentini, Laonici Chalcondylæ aliorumque exstant in Joannis Wolfii lectionibus memorabilibus Tom. 1. pag. 499. seq. & 443. Celebris est inprimis Joachimus hic propter vaticinandi, quam præ se tulit facultatem: quanquam Gvilelmus Parisiensis lib. de Virtutibus cap. XI. pag. 152. auctor est nonnullos credidisse *non do-*

(a) Epist. ad Henricum Pisanum Cardinalem, Tom. 22. Bibl. Patrum Lugd. pag. 1321.

donum Prophetiæ hoc fuisse, *sed intellectus, idque tantæ claritatis & acuminis, ut in quibusdam valde assimilatum fuerit Prophetiæ*. Confer iterum Papebrochium pag. 134. seq. Pagium ad A. 1188. n. 19. seq. & ad A. 1190. §. 4. seq. Natalem Alex. Tom. 7. hist. Eccles. edit. in fol. pag. 77. & 331. Franciscum Bivarium in apologia pro Joachimo, in notis ad pseudo Dextrum pag. 481. seq. contra ea quæ Gabriel Pennotus pag. 168. & 243. &c. Vitam & vaticiniorum Joachimi explicationem scripsit *Leander Albertus* Bononiensis, quam MStam Parisiis in Colbertina memorat Jacobus Echardus Tom. 2. de scriptoribus Dominicanis pag. 138. In Joannis Wolfii lectionibus (*a*) memorabilibus Tom. 1. pag. 446. 458. exstant *vaticinia XXX.* de Pontificibus Romanis, a Nicolao III. ad Innocentium VIII. (*b*) quorum partem *Anselmo Marsicano* alii, alii universa Joachimo tribuunt, una cum totidem imaginibus, ligno descriptis. Sequitur pag. 459. (præfixa etiam ipso in titulo lectionum Wolfii) Joachimi *Rota* a Pio IV. ut ajunt, in Solis & Lunæ imagine incipiens, & futura de Pontificibus significans. *Paschalini Regiselmi* annotationes, quibus figuræ mysticæ imaginum explicantur ex edit. Venet. 1589. pag. 459. 466. *Theophrasto Paracelso* tributæ notæ, cum notis marginalibus *Adami Durischii* interpretis pag. 466. 483. Annotationes *Joannis Adrasder* pag. 483. 488. Explanatio *Pauli Scaligeri* sive *de Scala*, Paracelso opposita, prodiit cum aliis ejus scriptis Colon. 1570. 4. unde emendandum, ubi Josephus Scaliger Joachimi vaticinia illustrasse *Italice* sæpius viderunt lucem, ut Venet. 1589. 1600. 1646. 4. De similibus vaticiniis infra in *Malachia* Hiberno.

Vaticinia de Regibus Castellæ & Legionis a Ferdinando I. Sanctii F. usque ad Philippi V. qui hodie Hispanias regit, successorem quintum, scripta versibus: *Quæ vox quæ poterit lingua retexere?* Prodiere primum A. 1670. deinde cum P. Angeli, Augustiniani discalceati notis historicis in tomo tertio Sylloges Archimbaldinæ cui titulus: nouveau recueil de pieces fugitives d' Histoire, de litterature &c. Paris. 1717. 12. pag. 50. 58.

Cætera hujus Joachimi scripta sunt, de quibus Leonardus Nicodemus in additionibus præclaris ad Nic. Toppii Bibl. Neapolitanam pag. 91. seq. Acta Sanctor. Tom. 7. Maji pag. 103. seq. 129. Carolus Visch, &c.

Liber Concordiæ Novi ac Veteris Testamenti, ubi de quinque sigillis, libris V. Venet. 1519. 4. Vide Jo. Wolfii lectiones memorabiles Tom. 1. pag. *489.* seq.

Psalterium decem chordarum, libris III. in quibus de summa Trinitate, ejusque distinctione: de numero Psalmorum & eorum arcanis ac mysticis sensibus: de psalmodia: de modo & usu psallendi simul & psallentium. Venet. 1527. 4. cum prophetia inventa a *Gerardo Odonis*, Ord. Minor. & *Hymno* Abbatis Joachim *de patria cœlesti*.

Super *Esaiam*, & super nonnulla Capitula *Nahum*, *Habacuc*, *Zachariæ* & *Malachiæ*, cum plurimis internis & mysticis sacrarum litterarum intellectibus & de oneribus in Orbem universum, sive magnæ partis Orbis terrarum Civitatum Vaticiniis. Venet. 1517. 4. Vide Wolfii lect. memorabiles Tom. 1. pag. 488.

Super *Jeremiam* Prophetam, ad Henricum VI. Imp. Venet. 1519. 1525. 4. Colon. 1577. 8. ubi inter alia disputat *Ecclesiam Carnalem, quæ nova Babylon nuncupatur, fore triplici percutiendam flagello: temporalium scilicet amissione ab Alemannorum Imperio, secundo heresi, & præcipue a Patarenis, de quorum secta erit mysticus Antichristus: tertio, gladio ab Infidelibus & præsertim Mahumetanis. Hi tres simul insurgent contra fornicariam,*

(*a*) Prima editio prodiit Lavingæ A. 1600. secunda Francof. 1625. fol. (*b*) Acta Sanctor. Maji propylæo pag. 216.

t eam penitus prosternant, & tan-
Christo Sponso renovetur ut aquilæ
sua. Plura apud Jo. Wolfium
i. 497.
zechielem: MS. in Bibl. Cœno-
ensis, Ord. Cisterc. teste Caro-
isch pag. 172. Bibl. Cisterc.
Danielem: MS. ibid. & Venet.
teste Besodnero, ex quo Cro-
alii.
l. Cottoniana pag. 23. MS. Joa-
super Prophetas, ad fratrem Ray-
de Poncio: non diversus a com-
o in Esaiam, qui Raynerio huic
est.
angelium Joannis, memorat Tri-
cap. 389. de S. E. & II. 117.
Benedictin.
pocalypsin explanatio, cum Psal-
ecem chordarum edita Venet.
.
ptem sigillis. Trithem.
ulum B. Cyrilli eremitæ montis
i, qui A. 1225. obiit, de statu
e & magnis tribulationibus ex
isque in finem seculi, & specia-
horrendo illo schismate mystici
risti, præcursoris veri Antichri-
expositione Abbatis Joachimi,
mis utriusque Epistolis. Venet.
. & MS. cum notis Joannis de
, Carmelitæ Hispani. Nec non
cum notis Anselmi Episcopi Mar-
Venet. 1589. 1646. 4.
rophetiam Vatis Britannici, Mer-
MS. Lovanii in Cœnobio Vallis
tini.
ophetiam Erythrææ, Sibyllæ.
contra Petrum Lombardum,
te, seu essentia SS. Trinitatis (a)
putaverat Quaternitatem ab illo
quod lib. 1. sententiar. dist. V.
et: Patrem, & Filium & Spiri-
quandam summam esse rem, quæ
t generans, neque genita, neque
s: damnatus est in Concilio La-
si quarto A. 1215. (b) quan-
m. IV.

quam in Psalterio decem chordarum, Catholicam de SS. Trinitate doctrinam a Joachimo proponi non diffitetur Papebrochius in responsione ad Sebastiani a S. Paulo errores, (c) qui & alibi docet eum Tritheitis neutiquam favisse. Vide Acta Sanctor. T. 7. Maji p. 131. seq. Albericus ad A. 1201. pag. 424. *Cætera Joachimi opuscula & vitam ejus religiosam & morum institutionem & eruditionem quam in Florentino* (Florensi) *Monasterio reliquerat idem Joachim, Papa Innocentius tertius non improbavit, sed approbando commendavit*. Eadem verba repetit auctor magni Chronici Belgici pag. 210.

Joachimi Abbatis Florensis Ordinis *Chronologia* a Jacobo Græco Scillensi Calabro Ord. Cisterc. edita Cosentiæ per Andream Riccium, 1612. 4. * Præter hymnum *de Patria cœlesti* est etiam in eadem Veneta editione Anni 1527. carmen alterum inscriptum: *Visio ejusdem* (Joachimi) *præclara ac plurimum admiranda de gloria Paradisi*. Commentariorum in Jeremiam editio est altera iis omnibus, quas Fabricius hic laudat, antiquior, Veneta scilicet Anni 1516. per Lazarum de Soardis in 4. ex quo opere testimonium adversus Romanam Ecclesiam illi persimile, quod hic a Fabricio datur, eruit Illyricus; sed frustra se illud quæsivisse Cl. Lambaker in notis ad catalogum Bibliothecæ Civicæ Vindobon. pag. 42. testatur.

An vero ea saltem, quæ hic Fabricius recitat, in eo libro contineantur, exquirere non vacat. Constat tamen Joachimum his verbis nullam doctrinæ adulterationem Ecclesiæ Romanæ imputasse. Nam in capite operis de concordia Veteris & Novi Testamenti, Ecclesiæ Romanæ judicio libros suos omnes submittit; professus *se abjicere quod ipsa abjicit, & suscipere quod suscipit ipsa. Credens firmiter non defecturam fidem ejus usque ad consummationem sæculi*.

F Joan-

onfer Petavium de SS. Trinitate lib. IV.
VI 12. 4. seq. Leonardi Nicodemi addi-
Toppium pag. 96. Frid. Spanhemii Ope-
1. pag. 1693. seq. D. Georgii Serpilii E-
saiam pag. 146. seq.

(b) Canone 2. Tom. VII. Harduin. pag. 18. qui repetitur in Gregorii IX. Decretal. lib. 1. tit. c. 2.

(c) Acta Erud. A. 1696. pag. 507.

Joannes I. Constantii F. Hetruscus, post Hormisdam Episcopus Urbis Romæ ab A. C. 523. Sept. 3. ad A. 526. defunctus Ravennæ in carcere. De eo Acta Sanctorum Tom. VI. Maji 27. pag. 702. seq. In collectione Isidori atque inde in Conciliorum tomis & apud Baronium exstant *Epistolæ duæ*, ad Zachariam Archiep. & altera ad Episcopos Italiæ de Theodorico Rege: sed quas ei suppositas esse viri docti non dubitant. Confer Blondelli Pseudo Isidorum pag. 570. seqq.

Joannes II. Romanus, cognomine Mercurius, Papa ab A. 531. Dec. 19. ad A. 535. April. 21. Præter Epistolam suppositam ad Valerium Episcopum, quam explodit idem Blondellus pag. 596. aliæ *sex Epistolæ* genuinæ leguntur in Conciliorum tomis, una cum Epistolis ad Joannem (*a*) Justiniani Imp. Athalarici Regis, & Cassiodori Senatoris. Vide Tom. XI. Bibl. Græcæ pag. 429. Tres ex illis Joannis Epistolas, ad Episcopos Galliæ, ad Regensis Ecclesiæ clerum & ad Cæsarium Arelatensem in causa Contumeliosi, Regensis Episcopi, exhibet etiam Sirmondus Tom. I. Concil. Galliæ pag. 237. 238. 232.

Joannes III. Romanus, Anastasii viri illustris filius, alio nomine Castellinus, Papa ab A. 560. Jul. 26. ad A. 572. Jul. 13. Epistola *ad Episcopos universos per Germaniæ & Galliæ provincias constitutos* supposita in collectione Isidori & in Blondelli pseudo Isidoro pag. 613. Epistola brevis *ad Edaldum*, Viennensem Archiep. in Baronii addendis ad Tom. XII. annal. & ex Joannis a Bosco Bibliotheca Floriacensi, in tomis Conciliorum, ex eadem Isidori officina prodiisse videtur Francisco Pagio in breviario Pontificum Rom. Tom. I. pag. 327. Ludovicus Jacobus autem pag. 130. Bibl. Pontificiæ refert ad Joannem V. Sed nec illius temporibus Edaldum Viennensi Ecclesiæ præfuisse constat. Vide Sammarthanos Tom. I. pag. 796. & de *privilegio S. Medardi* quod Joanni III. suppositum fertur, Caroli Cointii Annales ad A. 562. Tom. 2. pag. 21.

Joannes IV. Jadarensis Dalmata, Papatum gessit ab A. 639. Dec. 31. ad A. 641. Octobr. 12. Ex ejus Epistolis tribus quæ in Conciliorum tomis leguntur, prima *ad Episcopos & Presbyteros Scotiæ* pro observatione Paschatis & de cavenda hæresi Pelagiana, exstat etiam apud Speelmannum Tom. I. Concil. Angliæ pag. 142. Secunda pro Honorio Papa *ad Constantinum Imp. Heraclii F.* edita etiam a Sirmondo inter collectanea Anastasii Bibliothecarii de causa Monothelitarum: eadem apud Eutychium Tom. 2. annal. pag. 324. inscribitur *ad Heraclium & Constantinum, fratres Imperatores*, quamquam post mortem Heraclii demum ordinatus est Joannes. Tertia *ad Isaacium* Episcopum Syracusanum. In Concilio Romano quod A. 640. habuit, Monothelitas ab eo anathematizatos notat Theophanes pag. 274.

Joannes V. Antiochenus, Syrus, Papa ab A. 685. Jul. 22. ad A. 686. August. 2. *Epistola ad Ethelredum*, Regem Merciorum, *& Alfridum* Regem Deirorum & Berniciorum in causa Wilfridi Episcopi, apud Speelmannum Tom. I. Concil. Angl. pag. 179. ex Malmesburiensi de gestis Pontificum lib. 3. De Epistola *ad Edaldum*, supra in Joanne III. Etiam libellum *de dignitate pallii* composuisse notat Ludov. Jacobus pag. 131. Bibl. Pontificiæ, dubito an visum illi vel alii cuiquam.

Joannes VI. Græcus, Papa Romanus ab A. 701. Octobr. 29. ad A. 705. Jan. 10. De Concilio Romano A. 704. Episcoporum CCCXXVI. quod ab illo celebratum est, vide Bedam V. 20. hist. Angl. Anastasium in Joannis VII. vita, & Pagium ad A. 702. 703. 704. n. 8. seq. & 1705. n. 12.

Joannes VII. Platonis F. Rossanensis ex magna Græcia, Papa ab A. 705. Mart. 1. ad A. 707. Octobr. 18. Episto-

(*a*) Vide Norisii diss. de uno ex Trinitate passo cap. VI. & X.

ad Ethelredum Merciorum & *Al-n* Deirorum Reges, qua accepta :idus in Archiepiscopatu Eboracen-nfirmatur: apud Wilhelmum Mal-ur. lib. 3. de gestis Pontificum Angl. 267. atque inde Speelmannum Tom. oncil. Angliæ pag. 204. & in Con-·. Tomis. *Epistola ad Anglos* in Ba-Miscellaneis Tom. V. pag. 478.

innes VIII. Anglicus, sive *Joanna ssa* quæ a multis traditur fuisse in-eonem IV. & Benedictum III. ab 54. ad Sept. 856. a multis vero & laris viris vocatur in dubium, vel nentis non contemnendis prorsus :ur, mihi quidem hoc loco potest ἰὰ' ἐν λόγῳ ὐδ' ἐν ἐρέθμῳ, quia nulla scripta referre valeo, quibus Bi-heca Scriptorum mediæ Latinitatis detetur: neque *Necromantica* ejus, a Baleo XIII. 10. memorantur, ipsi vel alii cuiquam puto lecta.

innes VIII. (al. IX.) Romanus Pa-ab A. 872. Dec. 14. ad A. 882. 15. Ejus gesta exhibet Baluzius . 7. Misc. pag. 349. 352. *Epistolas XX.* editio Conciliorum Regia, XXIV. Labbei tomo IX. & Co-omo XI. ex his Harduinus tomo tantum CXLI. quas Decretalium habere se profitetur: Sirmondus . Conciliorum Galliæ pauciores, nempe exhibet quæ res Galliæ spe-. LXXXVIII. obviæ etiam in An-du Chesne Tom. 3. scriptoribus Franc. p. 866. 913. Indicem o-m Alphabeticum eorum ad quos æ sunt exhibui Tom. XI. Bibl. e pag. 545. seq. in quibus & illa otium Patriarcham, quam Vene-Stam reperisse se refert præstan-us Montfauconus pag. 46. Diarii i. In Synodo Romana A. 877. *Ser-oannis VIII. in electione Caroli Cal-p.* dictus, cum responsione Epi-rum, in laudatis Conciliorum to-egitur & Tom. 3. Sirmondi pag. *Constitutio de Jure Cardinalium* a-Baronium ad A. 882. n. 8. Sunt etiam qui huic Joanni tribuunt *Vitam Gregorii M.* scriptam libris quatuor, de quo infra in *Joanne Diacono*. Vide Latini Latinii Bibliothecam sacro profanam p. 81. Epistola ad Ludovicum Imp. edita a Baluzio T. V. Misc. 489. alia Tom. 7. pag. 352. * His omnibus epistolis Joannis hujus adjiciendæ sunt epistolæ geminæ, quas servari legimus in codice Latino MS. 903. Bibliothecæ Universitatis Taurinensis, quarum prima est ad Ingelbergam Reginam. Incipit: *omnes qui fidelitatem jurant*. Alia ad eamdem, Incipit: *Quia nostrum de Vilberto*. Alias ego epistolas Joannis VIII. huc illuc collectas dedi in meo Conciliorum supplemento Tom. I. pag. 1014. Librum alterum illi adscribit Albericus Monachus Triumfontium in Chronico ad annum 873. his verbis: *Iste scripsit quasdam interpretationes sive decreta super librum Gothicæ legis sicut invenitur in libro, qui canones inscribitur.*

Joannes IX. (al. X.) Tiburtinus Ord. S. Benedicti, Papa ab A. 901. ad 905. Ejus *Epistolæ IV.* in tomis Conciliorum, quarum primam ad Heriveum, Archiep. Remensem, de Northmannis recens ad Christum adductis, offert etiam Sirmondus Tom. 2. Concil. Galliæ pag. 534. Cæteræ tres sunt ad Stylianum Episcopum Neocæsariensem, ad clerum populumque Lingonensem, & ad Carolum simplicem, Regem Francorum.

Joannes X. (al. XI.) Cinthius Capuanus ex Abbate Casinensi Papa ab A. 912. ad 928. Scripsit, ut jam notatum Ludovico Jacobo pag. 133. Bibl. Pontificiæ, *Epistolas varias*, cui rescripserunt Constantinus VIII. Imperator Orientalis, Ordonius Rex Legionensis, Heribertus Comes Veromanduorum, S. Sisinandus Episcopus Compostellanus, & Nicol. Patriarcha Constantinopolitanus. Ejus Chronico succincto *de persecutionibus Cœnobii Casinensis, & de miraculis ibi factis* usum se profitetur Leo Ostiensis. *Chronicon postremorum Comitum Capuæ* post editionem Camilli Peregrini,

ni, vulgatum sincerius in tomo nono thesauri scriptorum Italiæ Burmanniani pag. 272. 279.

Joannes XI. (al. XII.) Comes Tusculanus, Patricii Alberici frater, Papa intrusus sed toleratus ab A. 931. ad 936. *Epistolas duas* Andreas du Chesne in ejus vita, & *Concilia duo* Franciscus Longus a Coriolano in summa Conciliorum memorat. Vide Lud. Jacobum pag. 134.

Joannis XII. (al XIII.) Patricii Alberici filius, antea dictus Octavianus, Papa ab A. 955. ad 965. Ejus *Epistola ad Dunstanum* Archiep. Cantuariensem, de pallio, apud Baron. ad A. 960. n. 8. & *rescriptum pro excommunicatione Isnardi & sociorum*, in tomis Concilior. ad A. 955. Aliud *pro Ecclesia Glastoniensi* apud Guil. Malmesburiensem lib. 2. de gestis Anglorum c. 8. p. 58. 57. Baronius Joanni XIII. tribuit ad A. 971. n. 2. * Præter has epistolas geminæ sunt aliæ ad Aedredum Anglorum Regem quibus jura nonnulla Monachis SS. Petri & Pauli conceduntur. Ex Wilkins Concil. Britan. tom. 1. pag. 223. ego in meum Conciliorum Supplementum traduxi tom. 1. pag. 1131. &c. Ibi pariter ad Romanum Concilium sub hoc Pontifice dedi Bullam ejus pro erectione Archiepiscopatus Magdeburgensis & Episcopatus Merzeburgensis adjectis in fine canonibus nonnullis in eodem, ut non inaniter suspicatus sum, concilio sancitis.

Joannes XIII. (al. XIV.) ex Narniensi Episcopo Papa ab A. 965. Jul. ad A. 972. Septembr. 6. Ex ejus quatuor Epistolis quæ in tomis Conciliorum exstant, primam ad Episcopos citerioris Britanniæ offert etiam Sirmondus Tom. 3. Concil. Galliæ pag. 596. In Concilio Ravennatensi A. 967. *decretum* Joannis XIII. quo Heroldum deponit, & Fridericum ejus loco Episcopum Salisburgensem subrogat. Alia ejus *Epistola* in Concilio Romano A. 969. * Alteram ejus epistolam ad Galliarum Episcopos pro erectione Archiepiscopatus Ausonensis dedi ego in meo Conciliorum Supplemento Tom. I. pag. 1141. acceptam ex Martene Vet. Mon. Tom. I. pag. 223. Adjeci & alteram p. 1145. ex Spicilegio Lunigii derivatam pro institutione Archiepiscopatus Magdeburgensis. Denique & tres alias e Concilio Romano an. 967. vel 968. habito directas, quarum altera est pro tuitione & munimine Parthenonis Grandersheimensis; altera pro tuitione Monachorum S. Maximini Trevirensium, tertia denique pro erectione Episcopatus Misnensis, quas omnes Lunigii Spicilegio debeo.

Joannes XIV. (al. XV.) antea Petrus dictus, ex Episcopo Papiensi Papa ab A. 984. Octobr. 19. ad 985. 20. August. cujus in carcere peremti nulla scripta referuntur, sicut nec *Joannis* Roberti F. qui A. 985. electus, ante inaugurationem eodem anno obiit.

Joannes XV. (al. XVI.) antea Gerbertus, Papa ab A. 985. Decembr. 25. ad 996. Maji 7. Ex ejus Epistolis tribus quæ in tomis Conciliorum leguntur, prima servata a Guil. Malmesburiensi lib. 2. de gestis Regum Anglor. cap. 10. pag. 64. Epistolæ ad omnes Archiepiscopos Galliarum, mentio in Synodo Mosomensi A. 995. * Duplicem ejus Bullam pro asserendis juribus Monachorum quorumdam ex Lunigii Spicilegio ego in meo Concilior. Suppl. tom. I. pag. 1187. dedi.

Joannes XVI. (al. XVII.) Placentinus: Antipapa A. 997. mox iterum dejectus ab Othone Imp.

Joannes XVII. (aliis XVIII.) cognomento Siccus, Papa ab A. 1003. Maji ad Novembr. 5. ejusdem anni.

Joannes XVIII. (al. XIX.) cognomento Fasanus, sive Fanassus, Papa ab A. 1003. Nov. 20. ad A. 1009. Jul. 18. ad quem scripsit Fulbertus Carnotensis. De ejus *Edistolis* ad Græcos, aliosque, Lud. Jacobus p. 136.

Joannes XIX. (al. XX. confer Baronium ad A. 1022. n. 25.) ex Comitibus Tusculanis, frater Benedicti VIII. prius

invasor, deinde abdicans, postre- :onfirmatus Papa ab A. 1024. Febr. .d A. 1032. Nov. 8. Primus Papa .aico. Vide Pagium ad A. 1024. . 2. & de *Epistolis* ejus apud Andr. ıesne, Lud. Jacobum p. 136.

ınnes XXI. antea Petrus Julianus, iponensis, Papa ab A. 1276. Sept. .d A. 1277. Maj. 21. Hic est cujus scripta sub *Petri Hispani* nomine tur, ut notavit Nic. Antonius T. ibl. vet. Hispanæ pag. 50. seq. & Jacobus pag. 137. seq. Bibl. Pon- æ. Sunt vero *parva Logicalia*, *sum- Logicales*, *Dialectica*, *tractatus Lo- :s*, *problemata*, & *in Physiognomica otelis*. *In Isaacum de urinis*, & in em *de dietis universalibus & parti- :bus*. *Thesaurus pauperum* seu *de me- is humani corporis morbis*. *De forma- hominis*. *De oculis*. *De medenda ıra*. *In artem Galeni*, & glossæ *in ocratem de natura puerorum*. *Canones cinæ*. *Consilium de tuenda valetudi-* l Blancham matrem S. Ludovici. .sex autem scripsit *Epistolarum* Vo- n MS. in Bibl. Vaticana, & *Ser- r*.

ınnes XXII. Canturiensis Aquita- antea Jacobus de Eusa, corrupte a, Ossa, Oza, Duesa, sutoris F. Cadurcensi Episcopo Papa (*a*) ab 316. Augnst. 7. ad A. 1334. Dec. 'itam ejus dedit Baluzius in Papis ionensibus Tom. 1. scriptam a Joan- anonico S. Victoris Paris. pag. 114. :nardo Gvidonis pag. 134. & 153. neto quodam coætaneo pag. 170. uctore appendicis ad Ptolemæum ısem pag. 174. a Petro de Heren- Canonico Præmonstratensi & Prio- oreffiensi pag. 181. & ab Amalrico rii, Priore B. Mariæ de Aspirano 186. *Articuli contra Monachos* pro- Basil. 1585. 8. Responsio ad *Mi- m de Cæsena* super proprio vel .li vel communi in facto Mino- MS. in Bibl. Bodlei. Damnatio *lii de Padua* & *Joannis de Jandu- no* apud M. Antonium de Dominis VII. 7. 7. de Rep. Ecclesiast. Sed de pluri- bus illius *Epistolis*, *Constitutionibus*, *Ex- travagantibus*, *Sermonibus de B. Virgine*, libello *de contemtu Mundi*, nec non *de arte metallorum transmutatoria*, videndi Lud. Jacobus & H. Warthonus, appen- dice ad Caveum. Ejus Bullas, Episto- las & Decreta ccccxxi. ordine tempo- ris digessit, & ubi singula exstent an- notavit noster Staphorstius Tom. 3. hist. Eccles. Hamburgensis p. 142. 171. Vi- de & Baluzii Misc. Tom. 1. pag. 165. 195. & Tom. 6. pag. 445. & Tom. 2. Paparum Avenionens. pag. 298. 305. 308. 339. 341. 368. 374. 388. 391. 398. 402. 435. 439. 476. 479. 547. 548. 556. *Sermones* autem duo MSti Cantabrigiæ, quorum initium est: *Mementote operum Patrum quæ fecerunt in generationibus suis*, produnt Joannis hujus sententiam *de visione beatifica seu faciali*, qua ani- mas Sanctorum ante Judicium extre- mum frui est inficiatus. Illam senten- tiam a *Gvilelmo Occam* aliisque confu- tatam, deinde morti vicinus retracta- vit. quæ retractatio exstat apud Balu- zium Tom. 1. Papar. Avenionens. pag. 183. Confer S. Antonini Summam Hist. tit. XX. c. 7. §. 15. Tom. 3. pag. 333. Ed. Brovvnii Tom. 2. fasciculi rerum expetendarum pag. 454. & Theophili Raynaudi Opera Tom. XII. pag. 432.

Joannes XXIII. antea Balthasar Cos- sa, Neapolitanus, Papa, ab A. 1410. Maj. 27. usque ad A. 1415. Jun. 12. ubi in Concilio Constantiensi *schisma de tribus Obedientiis* extinctum, & Jo- annis depositi loco Martinus V. ele- ctus fuit. Vide historiam ejus scriptam a Theodoro de Niem Frf. 1620. 4. *Bul- la convocationis Concilii Constantiensis* & *Sponsio de abdicando Papatu*, sæpius edi- ta in Actis Concilii Constantiensis, si- cut & plura ejus *diplomata* in clarissimi Hermanni ab Hardt Tom. I. parte 22. Tom. II. parte 9. & 10. Tom. IV. pag. 45. 50. 51. 53. 102. 114. 219. 221. 222. 224. 259. T. V. pag. 162. Tom. VI. pag.

Non αὐτοχειροτόνητος. Vide Dominici de Colonia hist. literariam Lugdunensem T. 2. pag. 352. seq.

pag. 9. *Postulata pro sua securitate*. Tom. V. pag. 162. De fuga ejus Tom. IV. pag. 59. 67. 83. suspensus a Papatu p. 183. 228. depositus pag. 236. 292. Aliæ *Epistolæ* apud Bzovium & Raynaldum. Librum ejus *de varietate fortunæ*, carmine scriptum memorat Lud. Jacobus pag. 140. *Bulla contra Wiclefum* inter Jo. Gersonis opera Tom. V. edit. novæ pag. 615. Articuli LXX. contra eum & alii LIV. in laudati Hardtii Tom. IV. pag. 196. 230. 237. 253.

Joannes Abbavillanus, supra T. 1. pag. 1.

Joannes Abbas circa A. 1070. cujus prologum ad Imperatricem viduam Henrici Imperatoris in *libellum precum variarum de scripturis & verbis Patrum* collectum in eorum præsertim Christianorum utilitatem qui contemplativæ vitæ sunt amatores, edidit Mabillonius T. 1. Analect. pag. 133. (edit. novæ pag. 120.) subjunctis etiam ex libello ipso speciminibus & excerptis, & ex libello altero *de Divina contemplatione*.

Joannes Abbas S. Arnulfi Metis Ord. Bened. scriptor *Vitæ Joannis Abbatis Gorziensis*, A. 962. in Actis Sanctor. Tom. 3. Febr. 27. pag. 690. 715. cum notis Bollandi: & in Mabillonii Sec. V. Benedict. p. 363. Idem scriptor post A. 951. *Vitæ & translationis duplicis S. Glodesindis* Virginis, quæ temporibus Childerici circa A. 608. traditur claruisse. Exstat apud Labbeum T. 1. Bibl. novæ MSS. pag. 720. 740. & in Actis Sanctor. Tom. 6. Julii XXV. pag. 210. & in Mabillonii Actis Benedictinis Sec. 2. pag. 1087. & Sec. 4. pag. 435. Vitam, sed interpolatam ediderat Surius 25. Jul. testatus Codices quosdam auctorem habere quendam *Bernardum* Abbatem, alios *Albertum* Monachum. * Admonuisse juvat Scriptorem hunc non quidem ex integro scripsisse vitam S. Glodesindis, sed ab alio quopiam forte a Bernardo Abbate, vel Alberto monacho datam reformasse, atque additis de suo quibusdam auxisse, uti monent authores historiæ literariæ Gallicæ Tom. 6. Pag. 423. qui & addunt Joannem hunc scriptorem in vivis adhuc egisse anno 987. sicut & anno 989. non amplius inter mortales extitisse.

Joannes Abbas Casinensis, defunctus A. 934. cujus *Chronico* usum se testatur Leo Marsicanus. Vide Vossium pag. 763.

Joannes Abbas Monasterii Nivicellensis circa A. 1460. cujus *Concordantiam Bibliæ, & Canonum, decretorumque Pontificum* secundum ordinem Divinorum librorum, laudat Sixtus Senensis lib. IV. Bibl. S. pag. 316.

Joannes Abbas Petriburgensis sive de Burgo Petri, scriptor *Chronici Abbatiæ Petriburgensis*, quod in A. 1368. desinens MS. exstat in Bibl. Cottoniana. Vide Oudinum Tom. 3. pag. 1088.

Joannes Abgillus supra Tom. 1. pag. 2.

Joannes Abiosus, Neapolitanus, Medicus & Mathematicus qui A. 1492. ad Alphonsum Siciliæ Regem scripsit Dialogum in Astrologiæ defensionem, cum Vaticinio a Diluvio usque ad A. C. 1702. Prodiit Venet. 1494. 4. Vide Gesneri Bibl. pag. 380.

Joannes Comes Bajocarum (de Bayeux) Episcopus ab A. 1061. *Abrincensis*, & ab A. 1068. ad 1079. Archiepiscopus Rotomagensis, de quo Sammarthani T. 2. pag. 4. & Tom. 1. pag. 575. seq. Ejus *liber de Officiis Ecclesiasticis* editus Rotomagi 1642. 8. & integrior cum notis Jo. Prevotii. ibid. 1679. 8.

Joannes Actonus sive *de Actona*, supra Tom. 1. pag. 5. Lelando cap. 272. *Acedunus*, aliis ut H. Warthono ad Caveum A. 1422. ubi de Gvilelmo Lindvvoodo, *Joannes de Athona*. Apud Cangium vitiose *de Altono*.

Joannes Ægidius seu *de Ægidio*, *Anglus*, Ord. Præd. supra Tom. 1. pag. 22.

Joannes Ægidius, *Augustinianus* sive Ord. Eremitarum S. Augustini, cujus expositiones quorundam Vocabulorum Biblicorum, & tractatus de accentu & dubitabilibus quæstionibus Bibliorum MSS. fuere in Bibl. D. Caroli de Montchal,

, Archiepiscopi Tolosani, teste Lab- Bibl. MSS. pag. 205.

mnes Ægidius, *Zamorensis* Hispa- Ord. Minor. Ab Alphonso X. Sa- :e, laudatissimo Hispaniæ Rege :ctus filio Sancio. Huic (A. 1274. :ssori Patris) dicavit adhuc Infanti m *de præconiis* sive *laudibus Hispa-* quem citat Tostatus qu. 18. pro- in Josuam ut notavit Waddingus 189. De hocce libro videndus Nic. nius T. 2. Bibl. Hispanæ veteris 71. seq. qui etiam longe plura nis hujus scripta commemorat, ut ingentibus Voluminibus traditam o *Historiam naturalem*, *Ecclesiasti-* *& Civilem*: Ex quibus Naturalis ria MS. etiam in Bibl. Thorunien- este Petro Jænichio in notitia Bibl. runiensis pag. 21. Cætera sunt: *Ar- um* sive *Armarium Scripturarum*. Li- *de Mundi ætatibus & Viris illustri-*. *Indices historiarum* per literas al- eti: *Summa de Casibus Conscientiæ*. Ledesmæ oppidi Martyrum, *S. Leo- i*, utriusque *Nicolai* & *Bletissæ*. *corporis S. Ildefonsi revelatione in Ec- Zamorensi*. *Adversaria*. *Liber pro- atum*. Omitto additiones ad Julia- etri Chronicon, quas tanquam com- titias explodit Nic. Antonius pag. 73.

annes AEschendenus, Baleo *Asken-* & *Joannes Estvvode*: at in MSto ice Jo. Andreæ Gleichii, τῶ μακαρίτου sdæ venali hoc ipso A. 1735. *M. nes de Eschenden* socius aulæ de cone, Anglus Medicus & Mathe- icus *summam Astronomicam* sive *Ju- dem de accidentibus Mundi* absolvit 348. Scripsit & *de Conjunctione Mar- & Saturni in Cancro*: & *de conjun- e Saturni & Jovis in Scorpione*, cum *utatione triplicitatis*. Et *de signis unctionum*. *Elucidarium Planetarum*. *men contra pestilentiam* & *de progno- aeris*. Vide Lelandum cap. 362. um VI. 13. & infra, *Joannes Angli-* Astrologus.

annes de AEsculo sive *AEsculanus*, *Jo. Asculanus*.

Joanes Agnus sive *Agnellus* Gaudensis, Ord. Præd. defunctus A. 1296. Ejus *Sermonem in die Natalis Domini* A. 1273. Parisiis habitum memorat Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 268. & *Formulam vitæ cujuslibet Christiani* pag. 449.

Joannes Ailinus sive *Aylinus* Maniacus, Notarius scripsit *de bello Forojuliensi* ab A. 1381. ad 1387. tempore Philippi de Alenconio, Patriarchæ Aquilejensis: quod manu exaratum exstat in variis Bibliothecis. Vide Vossium pag. 539. de Hist. Lat. Montfauconi Diarium Italicum pag. 437. & Diarium eruditorum Italiæ Tom. IX. pag. 170. seq.

* *Joannes Aylini* filius de Maniaco (ita enim scribendum est) dedit historiam Belli Forojuliensis, quæ licet in uno codice desinit in annum 1387. ex altero tamen codice Antonii Bellonii Notarii ad annum usque 1389. perducitur, eidemque Joanni auctori tota debetur. Vulgatum est opusculum istud a Cl. P. F. Joanne Francisco Bernardo Maria de Rubeis Ord. Prædicator. viro inter paucos doctissimo, quem colo & observo in append. ad Monumenta Ecclesiæ Aquilejensis pag. 44. ec.

Joannes Alcock sive *Alkoch*, Eliensis in Anglia Episcopus circa A. 1490. Scripsit Commentarium *in Psalmos Pœnitentiales*, Librum exhortationis ad Carthusianos sive *de monte perfectionis*: & *Sermones* ad populum. *Galli cantum* ad Verbi Ministros. *Abbatiam Spiritus S. Meditationes*. Vide Baleum VIII. 57.

Joannes Aldarus Historiographus Anglus, cujus librum *de Scotis & Hibernis* memorat Pitseus pag. 866. ex Balei XII. 75. qui in Bibliotheca Regis Eduardi VI. illum vidisse se testatur.

Joannes de Alemannia, Ordinis Fratrum Eremitarum *Doctrinale* MS. memorat Sanderus in Bibl. Belgica Tom. 2. pag. 137.

Joannes Aleriensis Episcopus. Supra *Joannes Andreas* Tom. 1. pag. 90.

Joannes de Alerio Tolosanus, Carmelitarum ab A. 1321. Magister Generalis de-

defunctus A. 1342. Scripsit *in Ecclesiasticum*, & *in IV. libros Sententiarum*. Vide Trithemium c. 571. Alegrium pag. 284.

Joannes de Ales, sive *Alensis* Anglus, ad exemplum Bonaventuræ scripsit *Psalterium B. Mariæ Virginis*, & plerosque Psalmos Davidis ad ejus laudes retulit. Vide Pitseum pag. 867.

Joannes Algrinus, Abbævillanus, supra Tom. 1. pag. 1.

Joannes de Allodio, infra, *Joannes de Aurelianis*.

Joannes de Alneto, Abbas Ursicampi Ord. Cisterc. interfuit Synodo Basileensi A. 1435. in eaque habuit Orationem editam a Jacobo Hommey in Supplemento Patrum pag. 663. 682.

Joannes de Altavilla, infra *Johannes Hautevillensis*.

Joannes Altenstaig, Mindelheimensis scriptor *Vocabularii Grammatici*, quod absolvit A. 1508. ediditque Basil. 1514. Argent. 1515. 4. & *Vocabularii Theologici*, quod prodiit Haganoæ 1517. fol. sæpius deinde recusum ut Antvv. 1576. Venet. 1579. Lugd. 1580. & cum auctario *Joannis Tytz* Colon. 1619. fol. Vocabularium Theologicum dicavit Christophoro de Stadion, Episcopo Augustensi & *D. Joanni Staupitio*, quem magnis & dignis encomiis celebrat. Quæ autem in præf. ad Vocabularium Grammaticum scribit *Henrico Bebelio*, præceptori suo, non alienum ab instituto meo existimavi hic referre. *Collegi*, inquit, *vocabula quædam quæ ab adolescentia legi in quibusdam Grammaticis*, & *modo meis discipulis interpretatus sum*: & *præsertim ex* Prisciano, Donato, Sergio, Servio, Phoca, Capro, Pomponio Læto, Aldo Manutio, Francisco Nigro, Curio Lanciloto, Mancinello, Pylade, Omnibono, Perotto, Venturino, Trapezontio, Guarino, Agretio & Diomede, *Grammaticis non pœnitendis. Et præterea legi* Jacobi Henrichmanni & Joannis Brassicani, *Tubingensis pædotribæ Grammaticas institutiones, quantum mihi per otium licuit: qui duo fere ea quæ alii in suis præceptionibus Grammaticis vocabula posuerunt, in unum collegerunt. Ego igitur ea vocabula quæ inveni in ipsis Grammaticis & aliis quibusdam quæ mihi occurrerunt, fere pro virili parte sum interpretatus, & quam brevissime potui. Et ut ea eruditi & docti, non ut* Catholicon, Hugutio, Mammatrectus, Papias, Græcista, Synthis, Joannes de Werdea, Brito, *cæterumque imperitum vulgus: sed ut* Aul. Gellius, Nonius Marcellus, Festus Pompejus, Pomponius Lætus, Nicolaus Perottus, Petrus Marsus, Varro, Ubertinus, Martinus Phileticus, Bartholomæus Merula, Raphael Regius, Nestor, Calepinus & Curius Lancilotus *interpretati sunt, exposui, ut Lectori patescit: nihil novi scribens* &c.

Joannes de Altono, Anglus JCtus apud Cangium vitiose pro *Joanne de Actono* sive *Actona*, qui circa A. 1290. vixit, & constitutiones Legatorum Pontificis in Angliam Othonis & Ottoboni illustravit, ut dixi Tom. 1. pag. 5. Vide Baleum IV. 66. Pitseum pag. 372. seq.

Joannes Amalius sive *Amelinus* Gallus, Ord. Minor. Commentarios *Jo. Scoti* in IV. libros Sententiarum aliaque ejus Opera per materiarum classes dispofuit teste Waddingo pag. 190. Alius Joannes Amelinus sed junior, itidem Gallus nobilis, qui tempore Henrici II. hoc est medio sæculo XVI. scripsit Historiam Galliæ, quam ineditam laudarunt Ronsardus, Crucimanius, aliique.

Joannes Amelinus Cardinalis A. 960. quo titulo inter hos scriptores a Cangio referatur, nondum comperi.

Joannes Amundishamus ad S. Albanum in Anglia Monachus A. 1450. scripsit *Jo. Frumentarii* Abbatis Acta, & pro eodem *Clypeum* sive Apologiam: & *Epistolas*, diversique generis carmina. Vide Possevinum ex Balei VIII. 15.

Joannes de Anania in Latio: Archidiaconus Bononiensis & Juris Canonici Professor defunctus A. 1455. (a) Laudan-

(a) Ita Gazalupius & ex Fichardo Gesnerus. Sed Pancirollus III. 34. habet A. 1458.

ır ejus *Consilia*, *Quæstiones Juridi-* 'lossæ in Decretales : & *Lectura su-*)eeretum. Tractatus *de jure Patro-* . * Ejus consilia impressa sunt cura dio Ludovici Bolognini Bononien-'m *suis additionibus* fol. Bononiæ Magistrum Henricum de Colonia 481. In codice MS. 433. Felini ex-Joannis de Anania Archidiaconi niensis scriptum *super quinto Decre-n*. In fine ejus legitur : *Explicit* ım *opus Clarissimi in utroque jure* ıris *Domini Reverendi Joannis de* ia *dignissimi Archidiaconi Bononien-* ıper *quinto Decretalium*. Tum suc- *Tractatus brevis de Jubilæo* ejus-Authoris. Annum obitus ejus & nam gestorum tangit F. Hierony-de Bursellis in Annal. Bonon. Rer. T. XXIII. anno 1457. *Dominus* ıes *de Anania Archidiaconus Bono-* ıs, *& famosissimus Canonista mortuus & magno cum honore sepultus in Ec- Servorum S. Mariæ. Hic vivens o- bona sua pauperibus erogavit. Ante* ıtum *uxorem habuerat. Factus cleri-* 'ostram *civitatem lectionibus, consi- & bonis operibus illustravit. Eum* :ivitas, *& maxime pauperes plora-* ıt.

ınnes *de Ancona* inter Summistas 'anonistas citatur in summa Ange-Angeli de Clavasio qui A. 1485. obiit. MStam in Bibliothecis Bel-memorat Sanderus pag. 177. ejus ıam *super Jus Canonicum*.

ınnes *Anderus* apud Cangium vi-excusum pro *Joanne Arderno*, sive rne de Neuvar, Lincolniensi, scri- :.Chirurgiæ practicæ circa Annum , Vide Baleum IX. 23. Pitseum p.

'nnes *Andeverus* Anglus, Theolo-)xoniensis, cujus *Lecturam in Apo-* 'in & *Postillas in Sacram Scripturam* orat Pitseus pag. 868. ex Possevino ılei X. 90.

ınnes *Andreas*, Episcopus Alerien-le quo supra Tom. 1. pag. 90.

Joannes Andreæ, JCtus Bononiensis, *fons Canonum*, quem Julius Niger Florentinis accenset in historia scriptorum Florentinor. pag. 263. Obiit Bononiæ Anno 1348. ubi hoc ei positum epitaphium:

Hic jacet Andreæ notissimus orbe Joannes
Primus qui sextam Clementis, quique Novellas,
Hieronymi laudes, Speculi quoque Jura peregit,
Rabbi Doctorum, Lux, Cæsar, normaque morum.

Vide de ejus scriptis Trithemium c. 574. Gesnerum, Possevinum, Labbeum Tom. 1. de S. E. pag. 512. H. Warthonum ad Caveum, & Nic. Staphorstii nostri Hist. Eccles. Hamb. Tom. 3. pag. 138. 140. seq.

Joannes Andreas Balleonius, Episcopus ab A. 1434. ad 1449. Perusinus, quem Leges pro clericis Perusinis publicasse & multa in Jure Canonico scripsisse tradit Augustinus Oldoinus in Athenæo Augusto pag. 165.

Joannes Andreas Palatius, qui ex antiquioribus Codicibus Perusinis composuit Vitam Constantini Perusini Episcopi ut ajunt & M. Antonini Imp. temporibus Martyris, editam a Surio 29. Januar. & in Actis Sanctor. Tom. 2. Januar. pag. 932. 937.

Joannes Angelus, Bavarus ex Aichen, Medicus & Mathematicus Viennensis. Supra Tom. 1. pag. 102. Vide & Gesnerum, qui ejus Ephemerides, Prognostica & tabulam æquationum motuum planetarum affectam memorat.

Joannis Angeli Terconi de Leonissa, Ord. Minor. *de Inferno, purgatorio & paradiso* opus scriptum Romæ An. 1409. fuit MS. Hafniæ in Bibl. Rostgaardina.

Joannes, a Patre Rege *Joannes sine terra* (*a*) cognominatus, postea Rex Angliæ ab A. 1199. ad A. 1215. cujus statuta apud Gvilelmum Lambardum in Archænomia & alios Legum Angli-ca-

(a) Jo. Brompton pag. 1281. Chronici.

canarum digestores atque interpretes, quos laudavi Tom. 1. pag. 165.

Joannes Anglicus, supra inter Pontifices Romanos *Joannes VIII.*

Joannes Anglicus qui ad Henricum Anglorum Regem misit *Opusculum Dominicæ Orationis expositorium* metro elegiaco. Epistolam dedicatoriam edidit Edmundus Martene Tom. 1. anecdotor. pag. 604.

Joannes Anglicus, Astrologus, scriptor *Summæ Anglicanæ Astrologiæ Judicialis de accidentibus Mundi in generali & in particulari*, editæ Venet. 1489. fol. Vide Augusti Beyeri memorias librorum rariorum pag. 74. & quæ notavi supra, (idem enim est) *in Joanne AEshendeno*.

Joannes Anglicus, clarus circa A. 1390. cujus *Commentarius super Quæstiones Joannis Scoti de universalibus* prodiit Alosti in Flandria A. 1489.

Joannes Anglicus cujus librum *de Musica arte* celebrat Anonymus Mellicensis cap. 59.

Joannes Anglicus Medicus scriptor *Rosæ Anglicanæ* sive practicæ Medicinæ a capite ad pedes, Venet. 1516. fol. Vide Gesnerum. * Vix alterius esse puto Joannis Anglii opusculum, quod exhibet MS. Codex 929. latinus Bibliothecæ Universitatis Taurinensis sub hoc titulo: *Compendium Joannis Anglii indagatione Trinitatis*. Impiam comparationem instituit inter tria experimenta Chemicæ artis & Trinitatem divinarum Personarum. Floruit scriptor iste circa annum 1320. & *Rosæ* prior editio prodiit Papiæ 1492. Folio & correctior dein Augustæ Vindelic. 1595. in 4. curante, & adnotationes suas addente Philippo Scophio Medico physico Durlecensi.

Joannes Anglicus, Ord. S. Francisci, Theologus Parif. auctor *Summæ Joanninæ* in Magistrum Sententiarum. Idem scripsit *in Apocalypsin Joannis*. *De perfectione Evangelica*. *Manipulum Florum*. *Sermones*. Vide Pitseum pag. 867.

Joannes Anglicus, sacræ Theologiæ Doctor, cujus eodem Pitseo teste est *Rosarium B. Mariæ Virginis* de quatuor ejus festis, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis & Assumtionis.

Joannes Anglicus scriptor *de vitis Sanctorum Wallensium* sive Cambrobritannorum, unde Cambrobritannum patria conjiciebat Pitseus pag. 868. Vossio pag. 708. idem videtur opus signari a Brino Tvvyno lib. 3. de antiquitatt. Academ. Oxon. pag. 287. ubi quædam de S. Fridesvvida refert ex Joannis Angli *libro XVII. parte 2. historiæ aureæ*.

Joannes Annævillanus, infra *Jo. Havillensis*.

Joannes Annius, aliis *Nannius*, Viterbiensis, Ord. Præd. apud Sixtum IV. & Alexandrum VI. gratiosus, & Magister sacri Palatii obiit Romæ A. 1502. ætatis 70. De eo Jacobus Echardus Tom. 2. de scriptoribus Dominicanis pag. 4. seq. Bælius in Lexico, voce *Nannius*. Niceronus in limine tomi XI. memoriarum de viris eruditis editarum Gallice, Paulus Colomesius pag. 9. Italiæ Orientalis: Daniel Gvilelmus Mollerus diss. de Annio, Altdorf. 1692. 4. & Laur. Arrhenius Upsal. 1727. 8. Hendreichius pag. 199. pandect. Brandenb. Martinus Hanckius libro utroque de Romanarum scriptoribus cap. 49. Nihil notius est ejus *libris XVII. Antiquitatum variarum* editis primum una cum commentariis Annii Rom. 1497. fol. & sine iisdem Venet. 1498. ut secutas editiones omittam, de quibus dixi lib. IV. Bibl. Latinæ, cap. 13. ubi etiam de dubia fide quam viri docti illis monumentis tribuunt quæ Annius sub antiquissimorum scriptorum Græcorum, Latinorumque nominibus protulit. Confer Burchardi Gotthelf Struvii diss. de doctis impostoribus, Jo. Hubneri nostri Bibl. historicam Hamb. Tom. 1. pag. 231. seq. Cæteræ Annii lucubrationes sunt: *De futuris Christianorum triumphis in Turcos & Saracenos*, ad Sixtum Papam IV. & Reges, Principes ac Senatus Christianos. Genuæ 1480. 4. atque inedita *commentaria in universos libros Biblicos*. *Tractatus de Imperio Turcarum*.

Vo-

nen libris LXX. distinctum *de antiquitatibus & gestis Etruscorum*. *Chronica nova*, in qua Eusebii Cæsariensis chronologiæ errores emendare tentavit. *De correctione typographica Chronicorum*. *De dignitate officii Magistri sacri Palatii*.

Joannis de Annosis sermones MSS. memorat Sanderus Tom. 2. Bibl. Belg. p. 18.

Joannes Antiochenus Patriarcha in Concilio Constantiensi pro Papæ potestate supra Concilium acriter contendit. Vide schedulam ejus apud Bzovium ad A. 1415. n. XXXVII. & in Hermanni von der Hardt Actis illius Concilii Tom. 2. pag. 296. Idem Tom. 6. pag. 63. seq. Exstant quæ Petrus de Alliaco adversus eundem huncce disputavit.

Joannes Antonius Campanus. Supra, *Campanus*.

Joannes Antonius Flaminius. Supra, *Flaminius*.

Joannes Antonius Pantheus, infra, *Pantheus*.

Joannes Aquædunus Lelando cap. 538. qui c. 542. illi *Jo. Heinodunus* & Senensi lib. IV. pag. 333. *Hayton*: io pag. 334. *Haintonus*, Pitseo 12. & Bzovio ad A. 1429. n. XCIX. *onus* nuncupatur: Anglus, Cart, Theologus Oxoniensis, circa A. scripsit *in Evangelium Matthæi*, & *Joannis*. In *Epist.* Canonicam is, commentarios duplices. In r. & 2. *ad Corinthios* & *ad He*: & lectiones XLVI. In *Apocalypsum Collectanea*, *Conciones* & *Col*r. *Quæstiones Theologicas*, & *Summa Virtutum* sive de Virtutibus. Dian *in vesperiis Gualteri Hunti*, qui st Joannem A. 1478. ætate decreliem obiit.

mes de Aquaveteri, sive Palæony-, (Oudevvater) Batavus Carmeechlinienfis, amicus Trithemii, ctus A. 1507. æt. 74. Auctor *fascimporum quadripartiti* de origine, & profectu sui Ordinis. Scripsit *nuale*, & *propugnaculum Carmelitarum* de illorum antiquitate & sanctimonia: Dialogum inter Carmelitam & Carthusianum: De puritate conceptionis B. Mariæ Virginis: Vitas Sanctorum sui Ordinis. Sermones de tempore & Sanctis. Epistolas, quæ plures fuere apud Jo. Baleum. Vide H. Warthonum ad Caveum, & Valerium Andream pag. 547.

Joannes Aquilanus, ex Aquila civitate Regni Neapolitani, Ord. Præd. obiit Ferrariæ 1479. cujus *lima vitiorum* sive Sermones quadragesimales prodiere 1497. 1501. 1508. 1576. 8. Vide Jac. Quetif Tom. 1. pag. 856.

Joannes Archicantor Romanus, & Agathonis Papæ ad Anglosaxones legatus scripsit librum *de Synodo Anglorum* Hatfeldensi, alterum *de* Catholica *eorum fide*. Alium *de Romana Synodo*. Librum item *de modulandi & legendi ritu*. Vivebat A. 679. Hæc Possevinus ex Balei XIII. 7. De illa Romana Synodo A. 679. vide Cambdeni Tom. 1. Concil. Britanniæ pag. 157. & de Synodo Hedtfeldensi pag. 168. Gvil. Malmesburiensem lib. 3. de gestis Pontificum Anglor. pag. 263.

Joannes Archidiaconus Barensis, scripsit translationem & miracula *Nicolai* Archiepiscopi & Confessoris de Myrea in Barum, ex cujus libro excerpta quædam habet Ordericus Vitalis lib. VII. Hist. Eccles. pag. 653. ad A. 1087. adde Surium & Acta Sanctor. 9. Maji & Pagium ad A. 1087. n. IX. Vitam *Sabini*, Canusini Episcopi, A. 566. defuncti, cujus pars apud Baron. ad A. 1091. n. 16. Ughellum T. 7. p. 605. integra præmisso in Sabini laudem elegiaco carmine in Actis Sanctor. T. 2. Febr. 9. p. 328. 331.

Joannes Archidiaconus Bononiensis. Supra *Jo. de Anania*.

Joannes Archidiaconus Ecclesiæ cujusdam Horit, Seculo XIII. apud Trithemium cap. 401. de S. E. ubi ejus Epistolas & librum de processione Spiritus S. adversus Græcos memorat.

Joannes Archidiaconus de Kikullevv in

Transſylvania, & vicarius Archiepiſcopi Strigonienſis, notarius Regis Hungariæ *Ludovici*, poſt ejus obitum, qui in Annum 1382. incidit, *vitam* ejus & *res geſtas* tradidit amplo commentario, quem integrum Joannes Thuroczius Chronico ſuo rerum Hungaricarum inſeruit, quod Matthiæ Corvino dicatum prodiit Auguſtæ Vindel. 1488. fol. Vide Oudinum Tom. 3. pag. 1167. & 2694.

Joannes Archidiaconus Romanus, a quo vitam Gregorii M. ſcriptam laudat Anonymus Mellicenſis cap. 60. Vide infra *Joannes Diaconus*.

Joannes Archithrenius, infra *Joannes Hautevillenſis*.

Joannes Arculanus ſive *Herculanus* Veronenſis, qui artem Medicam docuit Bononiæ, Patavii, Ferrariæ, ſcripſit expoſitionem *libri IX. Rhaſis* ſive *Rhazæ ad Almanſorem*, editam Venet. 1493. fol. Vide Geſnerum & de ejus *practica Medica*, & expoſitione *in primam Fen quarti Canonis Avicennæ*, Bibliothecarum Medicarum ſcriptores, qui notant obiiſſe A. 1484.

Joannes Arderne, ſupra, *Joannes Avderne*.

Joannes Aretinus, infra *Tortellius*.

Joannes de Argomanes Hiſpanus Ord. Minor. circa A. 1500. ſcriptor *ſpeculi Fratrum Minorum* & *Clypei ſacrarum monialium* quæ excuſa feruntur in Enchiridio Fratrum Minorum. Omitto ejuſdem de valore indulgentiarum editum Hiſpanice. Vide Waddingum pag. 190. Nic. Antonium Tom. 1. pag. 483.

Joannes Argyropylus Byzantius, Florentiæ in aula Coſmi Medices gratioſus, principes Juventutis alioſque nobiles Juvenes Græcas & Latinas litteras docuit, inter inſtauratores litterarum jure ſuo numerandus. Diem obiit Romæ A. 1486. ætat. 70. de quo Jovius & T. 1. pag. 269. Iſaacus Bullartius in Academia ſcientiarum, Oudinus Tom. 3. pag. 2609. & Nic. Comnenus Tom. 2. hiſt. Gymnaſii Patavini pag. 179. ſeq. Lambecius Tom. VI. pag. 278. ubi & ejus effigies ære deſcripta conſpic Quæ Latine vertit & quæ Latin Græce ſcripſit, relata a me ſunt X. Bibl. Græcæ pag. 426. Sed Geſ etiam *Joannis Argyropuli* junioris mentionem, itidem Græci, cuj verſio Latina libri *Ariſtotelis de pretatione*.

Joannes de Aridavilla, infra, *Jo Dritonus*.

Joannes S. Arnulphi. Supra *J Abbas*.

Joannes de Arundine, Brugenſis, inclita, Epiſcopus Usbitenſis, ſuf neus Trajectenſis Epiſcopi, deſu Trajecti A. 1497. (*a*) de quo T mius cap. 907. de S. E. & de Scri German. cap. 250. Valerius An pag. 449. & Franc. Svveertius pag. Scripſit *in librum Sapientiæ* & *in ſtolam Pauli ad Romanos*. Deinde *J nes in Pſalmum* CXIX. Beati imm ti, & *Sermones de tempore* ac *de ctis*.

Joannes Aſculanus, aliis *Æſcul* vel *de Eſculo*, *Eſculanus*, Ord. M circa A. 1270. cujus *Epiſtolas* & *J nes de tempore* & *de Sanctis* me Waddingus pag. 191. ibique & pag arguit Trithemium cap. 473. Po num alioſque qui hunc Joannem fuderunt cum *Hieronymo Aſculano*, dem ætatis viro, qui in Gener Ordinis Franciſcani A. 1274. S. I venturæ ſucceſſit, & a Gregori miſſus CPolin Græcis perſuaſit Concilium Lugdunenſe venirent, que A. 1292. ſcriptis poſtillis *in S. Scripturæ libros*, commentariis i *libros Sententiarum*, *Sermonibus de* pore & de Sanctis, *Epiſtoliſque* co ribus & in his una inſigni *ad Capituli generalis Patavini*.

Joannes Ashenton, ſupra, *Jo. Æ denus*.

Joannes Asbvvarbius, Theologus nienſis circa A. 1380. Jo. *Wiclej* vens, adverſarius *Richardi Mayde* ſcripſit *contra Fraterculorum mend* te

(*a*) Non 1490. ut Alegrio traditum pag. 367. paradiſ. Carmelitici decoris.

Determinationes Scholasticas. Ordi- Quæstiones. Quodlibeta Theologica. plici necessitate. Sermones ad Cle- Ad populum Sermones. Lecturas rarum. Vide Baleum VI. 85.

nes *Asser* sive *Asserius* de quo in *Asserio* Tom. 1. pag. 144. ubi adde quod Lelandus cap. 119. qui nem etiam appellat, tribuit ei m *sententiarum enchiridion*, cui as atque *Epistolas* addunt Baleus & Pitseus pag. 172.

nes *Astonus* Anglus A. 1382. de articulis hæreseos Oxonii accusa- cripsit *contra usurpationes Cleri*: o *usu Sacramenti*. *Rationem suæ* *Contra mendicitatem otiosam*: & lum *Conciones*. Vide Baleum VI.

nes *de Athona*. Supra, *Joannes* r.

nes *Atinensis* in Italia Episcopus 7. cujusque Sermonem brevem *de Martyribus Atinensibus*, *Marco*, ro & *Marciano* edidit Ughellus . Italiæ S. pag. 437. 438.

nes *Aventinus*. Supra, *Aventi-*

es *Avonius*, Northamptoniensis, Carmelita, Theologus & Ma- icus defunctus A. 1350. Scripsit alia Mathematica, *Calendarium perpetuum*, illustratum postea a o Maydestono: *Annulum Philo-* r, sive Astronomicum, metien- altitudini (*a*), cujus primus sex traditur extitisse: denique r. Vide Alegrium pag. 297. Ba- . 75.

s *de Aurbach* (vitiose apud Poss- , & Hendreichium *de Ausbach*) gensis Presbyter circa A. 1469. us *volumen de Sacramentis* lau- ithemius cap. 727. de S. E. & ianis cap. 194. Gvil. Eysengre- . 173. b.

s *de Aurelianis*, sive *Joannes de* Aurelianensis diœcesis sive *de Allodiis*, Theologus, Canonicus & ab A. 1271. Cancellarius Parisiensis, postea A. 1281. ingressus Ordinem Prædicatorum, de quo Bulæus Tom. 3. Academ. Paris. pag. 447. Oudinus Tom. 3. pag. 489. *Sermones* ejus quosdam memorat Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 268. 385. & 499. & *Distinctiones* pag. 500.

Joannes Aylinus, supra *Joannes Ailinus*.

Joannes de Babenberg sive *Bamberg* Ord. Minor. circa A. 1500. Guardianus Cizensis, cujus memorantur *Quæstiones disputatæ*, *Collationes ad Clerum*, *Sermones de tempore* & *de Sanctis*.

Joannes Baco sive *Bacondorpius*. Supra Tom. 1. pag. 162.

Magister *Joannes de Bado aureo*, qui dogmata ac traditiones Doctoris & præceptoris sui *Francisci de Foveis* secutus ad instantiam *Annæ* Reginæ Angliæ seculo XVI. scripsit tractatum de armis & insigniis, in quo subinde provocat ad *Bartholi* JCti tractatum de armis pingendis, eumque supplet ac corrigit. Lucem vidit cum Henrici Speelmanni Aspilogia, Lond. 1654. fol.

Joannes Balbus sive *de Balbis* supra T. 1. pag. 163.

Joannes Ballester sive *Ballistarius*, Catalanus origine, domo Balearis Majoricensis, Prior Generalis Carmelitarum defunctus A. 1374. Ejus scripta: *super IV. libros sententiarum* Commentarius. *Constitutionum Ordinis sui* libri duo. *Sermones* de tempore & de Sanctis. Et *de bello forti militantis Ecclesiæ & Antichristo*, sive *de novissimis temporibus* ad Gregorium XI. Vide Trithemium cap. 646. Nic. Antonium Tom. 2. Bibl. Vet. Hispanæ pag. 114. & Alegrium pag. 298. ubi emendandum quod traditur obiisse A. 1347.

Joannes Bamptonus Anglus, Carmelita Philosophus & Theologus Cantabrigiensis circa A. 1340. cujus *Scholasticæ Lecturæ Theologiæ*, & liber sive *Octo quæstiones de Veritate propositionum* memoran-

(a) de Christiani Wolfii Lexicon Mathemat. in voce *annulus*, & Lovis Feuillée pag. 94.
on 1415. ut Cangius.

rantur apud eundem Alegrium pag. 289. nec plura Baleus X. 86. ex Lelando, nec Pitseus pag. 449.

* *Joannes Baptista Caccialupus* a S. Severino Campaniæ oppido vivebat circa annum 1464. & advocatum Consistorialem in Romana Curia egit. Scripsit tractatum de modo studendi, & vita doctorum excusum Senis an. 1467. de mense Aprilis, quam editionem servat Codex 401. Bibliothecæ Felini. In codice etiam 398. ejusdem servatur quoddam ejus Consilium MS.

Joannes de Bardea, infra *Joannes de Werdea*.

Joannes Barensis. Supra *Joannes Archidiaconus*.

Joannes Barninghamus non diversus a *Bernegamo*, Sudvolciensis Anglus, Carmelita docuit Oxonii, diemque obiit Gippovici A. 1448. Scripsit *de enormitate* sive *horribilitate peccati*, Quodlibeta, super IV. libros Sententiarum, Quæstiones Ordinarias & librum sacrarum Concionum. Vide Lelandum cap. 554. & Baleum VIII. 11. qui adjungit *Lecturas Scripturarum*, ut ex Baleo Pitseus pag. 640.

Joannes de Barro, cujus Magicos libros superstitiosos combustos Parisiis memorat Joannes Gerson in Trilogio Astrologiæ Theologizatæ, propositione IV. T. 1. Opp. edit. novæ pag. 202. *quales*, inquit, *reperiuntur adhuc in Hispania*, *sub titulo Semmamforas* שם המפירש Confer celeberrimi nostri Jo. Christoph. Wolfii Bibl. Hebræam T. 2. pag. 1435. & Tom. 3. pag. 436.

Joannes Barvvic sive *Barvvicanus*, Lelando c. 329. *Bervicanus*, aliis corrupte *Breulanlius*, sive *Brenlanlius*, Anglus, Ord. Minor. Theologus Oxoniensis circa Annum 1340. Scripsit *super prognosticis Astrologorum*, laudatus a Joanne Pico libro duodecimo contra Astrologos: *Lecturas Scholasticas: Ordinarias Quæstiones de formis* & Commentarios *in Magistrum Sententiarum*. Vide Waddingum pag. 193. Baleum V. 43. e Lelando, & Pitseum pag. 439. seq. qui pag. 443. perperam veluti diversum ab illo refert *Joannem Brenlanlium*, qui contra prænotiones Astrologorum scripserit.

Joannes de Basilea sive *Basileensis*, Augustinianus, qui Capitulum generale Basileense direxit A. 1381. Magnis laudibus virtutis & doctrinæ mactatur a Philippo Elssio in encomiastico Augustiniano pag. 349. Scriptum ejus nullum reperio nisi Commentarium *in quatuor libros Sententiarum*.

Joannes Basilius Patavinus, Prætor Ariminensis, Cosmographus ac Jurisconsultus, clarus circa A. 1310. scripsit *de familiis Patavinis*, de quo opere Vossius pag. 798.

Joannes Basingus (a). sive *de Basingstoke*, *Basingstochius*, Anglus, Archidiaconus Legeriamus sive Legrecestriæ, Græcis litteris operam dedit Athenis, eruditus a *Constantina* nobili fœmina: multaque inde exemplaria Græca secum attulit in Angliam, inter alia *Testamentum XII. Patriarcharum*, quod Latine vertit Robertus Lincolniensis Episcopus. *Græcam* quoque *Grammaticam* sive *Donatum Græcorum*, in studiosorum usus transtulit & *Concordiam Evangeliorum* ex Græco vertit. Scripsit præterea *Conciones*, *particulas sententiarum per distinctiones* &c. Obiit A. 1252. Vide Lelandum c. 246. Baleum IV. 15. Pitseum pag. 325. 326. & qui ante illos diligentius de hoc Basingo tradidit Matthæum Paris ad A. 1252. ubi inter alia refert eum *figuras Græcorum numerales & earum notitiam & significationes in Angliam portasse & familiaribus suis declaravisse, per quas figuras etiam litteræ repræsentantur. De quibus figuris hoc maxime admirandum, quod unica figura quilibet numerus repræsentatur, quod non est in Latino vel in Algorismo*. De Magistra vero Joannis ita idem Matthæus: *Quædam puella, filia Archiepiscopi Atheniensis*, no-

(a) Apud Hendreichium pag. 447. perperam referuntur ut duo distincti scriptores Basingus & Basingstochius.

Constantina, *nondum vicesimum* [*an*]*num*, *virtutibus prædita*, *omnem* [*artem*] *quadrivii* (*a*) *noverat difficul*[*tates*] [*u*]*nde alteram Cattarinam consuevit* [*M*]*agister Joannes jocose*, *propter* [*scien*]*tiæ eminentiam appellare*. *Hæc* [*item*] *fuit Magistri Joannis*, *& quic*[*quid*] [*ill*]*i scivit in scientia*, *ut sæpe asse*[*rer*]*et Parisiis diu studuisset & legis*[*set*] [*id*]*ea mendicaverat*. *Hæc puella pe*[*stem*], *tonitrua*, *eclipsin*, *& quod mi*[*rum f*]*uit*, *terræ motum* (*b*) *prædicens*, [*su*]*os auditores infallibiliter præmu*[*nivit*].

[*Joanne*]*s Bassetus* Anglus Historicus a [...] memoratus non Latine sed An[glice C]*hronicon* suum scripsit, de quo [...] pag. 868.

[*Joann*]*es Bassolis* Ord. Minor. discipu[lus Do]ctoris Subtilis Jo. Scoti qui A. [...] obiit, ipse inter Scholasticos *Do*[*ctor Ord*]*inatissimus*. Exstant ejus *Com*[*mentaria*] sive *Lectura in IV. libros Sen*[*tentiaru*]*m*, Parif. 1517. *Miscellanea Phi*[*losophica*] *& Medica*. ibid. Vide Labbeum [...] de S. E. pag. 516.

[*Joann*]*es Bastonus*, infra, *Jo. Bestonus*.

[*Joann*]*es Bate* seu *Batus* Anglus, Græ[cæ lingu]uæ studiosus, Carmelitarum E[...] Prior, defunctus circa A. 1429. [...] *De constructione Partium oratio*[*nis*] [...] *per Universalia* Porphyrii, *super* [*Argu*]*menta* Aristotelis. *In sex Princi*[*pia Gil*]berti Porretani. *De anima*. *Præ*[...] *in Biblia*. *De assumtione B.* [...] *Sacras Conciones*. Vide Lelan[dum c.] 525. His Baleus VII. 79. addit: *De anima Quæstiones*, *Pro introi*[...] [*Sente*]*ntiarum*. *Actus ordinarios*. *Enco*[*mium*] [*T*]*heologiæ*. *Replicationes argumen*[*torum*]. *Compendium Logices*. *Sermones* [...]*m*. *Sermones ad Clerum Oxonien*[*ses*]. [*C*]*ollationes Synodales*, & *Determi*[*nationes*]. Eadem Pitseus pag. 614.

[*Joann*]*es S. Bavonis* apud Gandavenses in Flandria Abbas Ord. Bened. circa A. 1390. scripsit *de esu carnium* sanis monachis illicito: *declarationes in regulam S. Benedicti*, & *Quæstiones Sententiarum*. Vide Trithemium cap. 691. de S. E. & de scriptoribus Germanis cap. 142.

Joannes Becanus, *de Beca*, sive *Beka* Canonicus Trajectensis circa A. 1350. Scripsit ad Gvilelmum Hollandiæ Comitem, *Chronicon Trajectinorum Episcoporum Comitumque Hollandiæ* a primo illius Ecclesiæ Episcopo S. Willebrordo usque ad A. 1346. (*c*) dicatum Joanni de Arkel Episcopo Trajectensi & Wilhelmo Duci Palatino sive Principi Hollandensis Provinciæ. Hoc in lucem dare, quinque MSS. Codicibus usus paravit & ad A. 1574. continuavit Suffridus Petri, ipsoque extincto dedit Bernardus Furmerius Leovardiensis, Franeker. 1611. 4. Longe meliorem deinde editionem, cujus spes facta erat pag. 529. a Vossio, debemus Arnoldo Buchellio, qui cum notis historicis vulgavit Ultrajecti 1643. fol. in Corpore historiæ Trajectinæ (*d*) Cæterum quæ in utraque editione leguntur post illa verba ad A. 1346. quibus Margareta Imperatrix in Bavariam rediens traditur filio suo Wilhelmo, Comitatus Hannoniæ, Hollandiæ, Zelandiæ & Frisiæ gubernandos commendasse, illa addita esse ab aliena manu, & partim demum post A. 1393. docet Jo. Baptista Solerius in disquisitione inserta Actis Sanctor. Tom. 7. Junii pag. 175.

Joannes Beccodunus sive *Bectonus* Anglus utriusque Juris Doctor & Episcopus Herefordiensis in aula Henrici tertii circa A. 1260. filiique Eduardi gratiosus, diem obiit A. 1275. Hujus librum cui titulus *Briton* sive *Bretoun*, *de legibus Anglicanis* laudant Lelandus c. 292. Baleus IV. 44. Pitseus pag. 357.

Joannes de Beets sive *Beetz*, Brabantus

(*a*) [N]otum est *Trivii* nomine intelligi Grammaticam, Logicam, Rhetoricam: *Quadrivii* vero [...] disciplinas Mathematicas, Arithmeticam, [Geometri]am, Astronomiam, Musicamque.

(*b*) [C]onfer quæ de signis terræ motus futuri, [...] [li]b. 2. cap. 81. Et de ratione eum præsentiendi Mem. litterarias Trevoltinas A. 1705. pag. 189. edit. Amst.

(*c*) Trithem. de S. E c. 621. de script. Germ. c. 113.

(*d*) Valerius Andreas pag. 456.

tus Ord. Carmelit. Theologus Lovaniensis defunctus A. 1470. (*a*) de quo Trithemius cap. 842. de S. E. & de script. Germ. cap. 209. Valerius Andreas pag. 457. &c. Scripsit *Præceptorium Divinæ Legis* sive *Commentariorum in Decalogum* libros X. Lovan. 1486. fol. Scholasticam expositionem sive Postillam in *Epistolam Pauli ad Romanos*. *Quæstiones varias disputatas*. Librum *de Sacramento Altaris*. *Sermones de tempore & de Sanctis*.

Joannes de Beka, supra *Jo. de Beca*.

Joannes Belethus, Pitseo *Bilethus*, qui Anglusne fuerit an Gallus, dubitat. Certe Theologicæ Scholæ Rector Parisiis, ut testatur Henricus Gandavensis cap. 18. de S. E. Deinde in Ecclesia Galliæ Ambianensi floruit teste Alberico in Chronico ad A. 1182. pag. 363. Scripsit *Rationale Divinorum* sive *summam de Divinis Officiis*, editam Antvverp. 1553. Cornelio Lautimanno curante, & Dilingæ atque iterum Antvverp. 1570. 8. & cum Durandi Rationali Venet. 1572. 1581. 4. Lugd. 1565. 1583. & 1592. 1612. 8. Præterea *sermones* ejus varios memorat Trithemius cap. 415. Pitseus etiam *Gemmam animæ*, laudato teste Henrico de Gandavo, sed in cujus Catalogo de illa ne γρῦ.

Joannes Belius sive *Bellus* Canonicus ad S. Lambertum Leodicensis & Joannis Hannoniæ Comitis a Consiliis circa A. 1326. cujus *Chronicis* se usum profitetur Joannes Frossardus. Vide Valerium Andream pag. 457.

Joannes de Bello monte, Rector Universitatis Magistrorum & Scholarium Parisiis studentium A. 1410. cujus scriptum de eo *an liceat gravato debitis intrare religionem*, exstat inter Jo. Gersonis Opera Tom. 2. edit. novæ pag. 736. seq.

Joannes Belmeis Anglus, Eboracensis Thesaurarius circa A. 1194. Hunc Joannes Sarisberiensis lib. VIII. policratici cap. 7. pag. 555. laudat *virum singularis eloquii, & qui omnibus*, inquit, *quos viderim, trium linguarum gratia præstat*. Apud Baleum (ex Lelando) III. 12. & Pitseum pag. 269. memoratur ejus *Historia*, & præter hanc *Orationes*: tum *Epistolæ XXXII.* ad Thomam Beckettum, Archiep. Cantuar. A. 1170. interfectum, & in eundem *invectiva*. Hasce Epistolas inter Epistolas Thomæ illius & ad Thomam scriptas, quæ Bruxellis 1682. 4. viderunt lucem, frustra quæsivi.

Joannes de Belna hæreticæ pravitatis Inquisitor Carcassonensis in Gallia, a quo A. 1318. condemnatus *Pet. Joannes Olivi*, Ord. Minor. Vide Baluzii Misc. Tom. 1. pag. 211. seq. 285. seq. & infra, *Petrus*.

Joannes Bembus ex cujus Chronico de rebus Venetis ab A. 1383. ad 1410. excerpta in celeberr. Muratorii Tom. XII. thesauri rerum Ital. pag. 515. seq.

* *Joannes Benechini* de Calmarnia Oelandensis (f. Hollandus) in Monasterio Vazstenensi presbyter, sed in ordinem Diaconorum juxta regulam S. Salvatoris adlectus. Vide *Catharina*.

Joannes Berardi, Monachus & Præpositus Abbatiæ S. Clementis Casauriensis sive Piscariensis in Piscaria Insula (Pesquaire) in Aprutio ulteriori: scripsit *Chronicon* illius Abbatiæ ab A. 854. ad 1182. libris III. quorum partem sine nomine auctoris ediderat Andreas du Chesne & Ughellus, integros vulgavit Dacherius Tom. V. spicileg. pag. 361. (edit. novæ Tom. 2. pag. 929. 977.) ut dixi supra Tom. 1. p. 211. Sed post Dacherium eosdem libros pluribus etiam diplomatibus (*b*) ex Codice Regio Paris. locupletatos offert clarissimus Muratorius in thesauro scriptorum Italiæ Tom. 2. parte 2. pag. 769.

Joannes Bernegamus, super *Jo. Berninghamus*.

Joannes Bertachinus Firmanus, de Firmo, Piceni Civitate JCtus & in prima juventute laurea Doctorali donatus An. 1465.

(*a*) Non 1476. ut Jac. Longus pag. 632. Bibl. exegeticæ & Caveus. (*b*) Acta Erud. A. 1727. pag. 484.

in variis Italiæ urbibus jus dicen- adfuit, denique Advocatus Con- alis. Scripsit *Repertorium utriusque* post edit. Norimb. 1483. (*a*) sæ- :ditum & a Jo. Thierrio, & Æ- Maria Manolesso auctum: librum *›iscopis*, alterum *de gabellis* sive ;alibus, & alia de quibus Panci- II. 124. operis de claris Juris In- :tibus. *Quæstiones varias* memorat emius cap. 809. * Repertorium ante editionem Norimbergensem 1483. lucem jam viderat Romæ Sixti IV. *per Magistrum Lauren- Georgium de Herbipoli Theutonicum* 481. tom. 3. in fol. Liber ejus de ;alibus, & tributis prodiit Vene- n. 1498. fol. Tractatus de Episco- :cusus prius per Vincentium de ›mariis de Tridino lucem iterum Lugduni an. 1533. in 8. Tra- s de Gabellis fol. sine loco, & an-

nnes monachus *Bertinianus* scripsit duobus Vitam & miracula *B. :rdi Pœnitentis*, defuncti A. 1182. memoria Audomaropoli in Belgio ır. Exstat in Actis Sanctor. Tom. ›rilis IX. pag. 675. 697. Librum :m claudit brevi carmine, cujus ›s versos in gustum venæ ejus ad- ım:

, Bernarde, tibi laudes persolvere cogit
Dulce tuum nomen, quod quasi nardus olet.
bene ver, versu dicaris tu quoque nardus,
Nam notis spiras semper aroma no- :vum.
›vis odor tua vita fuit, mors auget odorem &c.

nnes Bertram Nuenburgensis Teu- us, Erfordiæ primum ac deinde ıntiæ Theologiam docuit circa A. . de eo Trithemius cap. 913. Scri- *x prologum Bibliæ: De valore Mis- ›. Quæstiones varias. Collationes.* sive *mes ad Clerum.*

Joannes Bervicanus supra, *Joannes Barvvic*.

Joannes Bestonus, Lelando *Besodunus*, aliis apud Alegrium *Bastonus*, Anglus Carmelita Nordvolciensis in Conventu Linensi ubi diem obiit Anno 1428. cum Concilio Senensi interfuisset A. 1424. Scripsit *super Universalia* Holcoti. *Compendium Theologiæ Moralis* super Virtutibus & Vitis. *Quæstiones Ordinarias*. *Determinationum librum* & *sacras Conciones* in Evangelia & Epistolas. *Rudimenta Logicæ*. *Epistolarum* ad diversos, libros 2. *Lecturas S. Scripturæ*, quibus quadruplicem sensum indagare instituit. Vide Lelandum cap. 522. Baleum VII. 69. Pitseum pag. 611. Alegrium pag. 335.

Joannes Bever sive *Fiber*, Anglus, Monachus Westmonasteriensis. Vide supra, *Castor*. Tom. 1. pag. 359.

Joannes Beverlaye sive *Beverlacius*, Anglosaxo ex illustri genere, Græcas litteras a Theodoro Græco, Archiepiscopo Cantuariensi edoctus, Magister Bedæ, apud Alfredum Regem gratiosus, & Episcopus primum A. 686. Hagustaldensis & ab A. 687. (*b*) Eboracensis Archiepiscopus defunctus A. 721. Vide Baleum Centur. 1. cap. 94. & Pitseum pag. 122. qui illi tribuunt *expositionem Lucæ*, *Epistolas* ad Hildam Abbatissam, ad Audœnum & Bertinum, & ad Herebaldum discipulum, nec non *Homilias* in Evangelia.

Joannes Beverleius alter itidem Anglus, Alegrio pag. 318. *Beberleius* Carmelita, Theologus Oxon. circa A. 1390. Cujus *Quæstiones in IV. libros Sententiarum* atque *Ordinarias disputationes* memorant Baleus XII. 30. & Pitseus pag. 555.

Joannes Biclariensis. De eo audiendus Labbeus, cui notationes quasdam adjungam. Ita vero ille T. 1. de S. E. p. 517. *Joannes*, Gerundensis (*c*) Ecclesiæ in Catalonia Hispaniæ Episcopus, gente Gothus, Scalabitanus ex provincia

Hendreich pandect. Brandenb. pag. 539.
Warthon Angliæ Sacræ T. 1. pag. 694. 695.

(*c*) Alius Joannes Gerundensis scriptor *paralipom. non Hispaniæ*, de quo infra.

Lusitaniæ, in adolescentia per septem annos Constantinopoli Græca & Latina eruditione imbutus, reversus in Hispanias sub Leuvigildo Ariano Gothorum Rege Barcinonem in exilium relegatus, ubi ad radices Pyrenæorum montium condidit Monasterium, quod *Biclaro* (Vallis claræ) dicitur. Quo anno factus sit Gerundæ Episcopus, quove obierit, non constat. Sunt qui sub Svvvvinthila obiisse dicant. Trithemius c. 228. de S. E. & de illustribus Benedictinis lib. 2. cap. 15. sub Recaredo floruisse dicit anno Domini 600. Verum cum Mauritio addat etiam Phocam, ultra signatum annum vitam produxisse oportuit: (*a*) tyrannidem enim Phocas arripuit exeunte anno 602. De eo S. Isidorus capite 31. libri de Viris Illustribus, Honorius Aug. libelli 3. cap. 37. Trithemius, Baronius, Mariana, Miræus, &c.

Præter *Regulam* Monasterio suo profuturam, cujus Isidorus & Honorius meminit, sive *exhortatorium ad Monachos*, ut a Trithemio appellatur, hic Joannes Chronico Victoris, Tunnunensis in Africa Episcopi, addidit *Appendicem*, sive *Chronicon ab anno primo Justini II. Imp. Christianæ æræ 566. usque ad annum* 8. Mauritii Imp. & quartum Recaredi Regis, Christi 590. Henricus Canisius Noviomagus I. C. & SS. Canonum Professor ordinarius, descriptum a R. P. Andrea Schotto ex codice Bibliothecæ Toletanæ, edidit primus Ingolstadii anno 1600. 4. non in Antiquæ Lectionis Tomis, quod fuit Ger. Jo. Vossii μνημονικὸν ἁμάρτημα, sed cum Victore Tunnunensi dumtaxat, legatione Luitprandi ad Nicephorum Phocam Imp. Synodo Bavarica, &c. Franciscus inde Schottus, Andreæ frater in quarto Volumine Hispaniæ illustratæ pag. 153. Francof. 1608. fol. Et Josephus Scaliger emendatius recudi curavit Amst. A. 1606. fol. cum Eusebio, & aliis pluribus Chronographis, in Thesauro Temporum, qui prælis iterum subjectus Amst. 1658. fol. Denique Canisium secutus Chronicon hoc edidit Cardinalis Agvirre Tom. 2. Concil. Hispan. pag. 421. * Quamquam Joannis hujus Chronicon in vetusta editione Antiquarum Lectionum Canisii non legebatur; in nova tamen Basnagii suo loco insertum est Tom. I.

Joannes Diestemius, ex Diestemio Brabantiæ, *Blærus*, (vitiose alibi *Blæsus*) Monachus & Prior S. Jacobi Ord. Bened. Leodiensis circa A. 1496. cujus *Historia revelationis B. Julianæ* Corneliensis. A. 1230. factæ, qua motus Urbanus IV. Festum Corporis Christi instituit, apud Bzovium ad illum Annum n. XVI. & in magno speculo exemplorum, iterum iterumque Duaci edito. Vide Valerium Andream pag. 461.

Joannes de Blakeney, sive *Blacvvey* Nordovolciensis Anglus Ord. S. Trinitatis de redemtione captivorum, circa A. 1447. Grammaticus scripsit: *Necessiloquium Grammatices*, *Modum rhetoricandi*, *Jocale aureum*. *De fabricandis Epistolis*. *De Mundi ætatibus*. *In epigrammata Thomæ Langley*. *In Boethium de Consolatione*. Vide Baleum VIII. 9. & Pitseum pag. 639.

Joannes de Blanasco Burgundus, Jura professus Bononiæ A. 1256. Scripsit *Ordinem Judiciarium*, & *variarum quæstionum* librum, unum *de feudis & homagiis* alterum, unde fere omnia ad eam materiam pertinentia Guil. Durandus ad exornandum speculum suum est mutuatus, ut notatum Pancirollo II. 38. de Juris interpretibus. Scripsit & *de Actionibus Advocatorum* (volumen magnæ utilitatis vocat Trithemius cap. 445.) in quo plura quæ Roffredus Beneventanus in tractatu de formulis libellorum negligenter tradiderat, significavit potius quam reprehendit. Vide Jo. Fichardum in Vitis JCtorum pag. 404. & Hendreichii pandectas Brandenburg. pag. 591. seq.

Joan-

(*a*) Nicolaus Antonius lib. IV. Bibl. vet. Hispanæ cap. 5. Tom. 1. pag. 227. seq. colligit Joannem Episcopum creatum A. 592. & vitam produxisse usque ad A. 620.

nes Blomendal five *Blumendal* Gers Ord. Minor. circa A. 1330. cu-.hil nisi *Sermones* de Tempore, de is & Quadragesimales Trithemius 578. de S. E. & script. Germ. cap. & Waddingus pag. 194. commeit.

nes Blondus five *Blundus* Anglus inonico Eboracensi electus Archie-ous Cantuariensis, sed cui A. 1233. ri contigit Edmundum Divi- five Riche, Canonicum Sarisbem. Vide Matthæum Paris ad ilinnum pag. 264. & ad A. 1234. 72. Ipse diem obiit A. 1248. Vilandum cap. 261. Baleum III. 95. feum pag. 319. Nullum ejus scri- Lelandus testatur se reperisse, ; autem & Pitseus, ejus *Summa-facræ Facultatis* nescio quod & *Di-tiones Scholasticas* commemorant.

nes Bloxhamus Theologus Oxon. elitarum per Angliam Provincia- Monasteriorum in Scotia & Hi- visitator defunctus A. 1334. cu-ommentarios *in Lombardi IV. li-Sententiarum*, libellum *de septem lis*, & *farraginem Epistolarum* 186. Lelandus cap. 469. Addunt Ba-. 22. Pitseus pag. 431. atque Alepag. 287. *Annotationes in Apoca-, Hybernensium* (Carmelitarum) *tiones*. *Quæstiones* & *Sermones*.

nes Bloxhamus alter, Collegii Meris Rector, Oxonii circa A. 1394. ex Walsinghamo mentionem fa-tseus pag. 559. & de scriptis ejus *Epistolas* commemorat.

nes Boccacius, supra *Boccacius*, 1. pag. 248.

nes Bockinghamus Theologus Oxo- atque Episcopus Lincolniensis, ie ab A. 1397. Monachus Can-nsis scripsit *Ordinarias disceptatio-* & typis etiam exscriptas *Quæstio-IV. libros Sententiarum* Parif. 1505. Baleum XI. 85. & Pitseum pag.

nes Langer *de Bolkenhan*, Pres- Uratislaviensis, circa A. 1494. scripsit præter *Carmina* & *Epistolas* librum *de censibus & reemtionibus*. Vide Trithemium cap. 927. de S. E. & de script. Germ. cap. 283.

Joannis Bondi de Aquileja, *Usum* seu *Artem dictandi litteras*, Cangius evolvit MS. in Bibl. Sangermanensi Cod. 531.

Joannis Bohemiæ Regis Epistola, data A. 1346. qua Dominicani a criminatione, quasi Henricum VII. Imp. patrem Johannis venenata hostia peremissent, absolvuntur, exstat apud Baluzium T. 1. Misc. pag. 162.

Joannes Bonaventura, supra *Bonaventura*.

Joannis de Bononia Summam Tabellionatus officii MStam evolvit Cangius. Alius Joannes de Bononia, junior, Theologus Lovaniensis post medium Seculi XVI. de quo Bælius in Lexico Historico. * Codex MS. 910. Latinus Bibliothecæ Universitatis Taurinensis offert Joannis Bononiensis tractatum de ordine judiciorum, quo nomine vix alium designari credo præter hunc Joannem. Tom. II. Commentariorum, ejusdem Bibliothecæ. Idem opusculum absque authoris nomine in membrana scriptum Felini Bibliotheca servat.

Joannes Bonus Andreæ F. Patavinus, Imperatori Alberto Austriaco A. 1334. obtulit opus *de gestis Patavinorum*, ab Urbis origine ad sua tempora. Scripsit & *de familiis Patavinis*. Vide Vossium p. 798.

Joannes Bosianus five *Bossianus* Cremonensis JCtus Bulgari discipulus, præceptor Azonis, Accursii, & multorum aliorum illustrium virorum, unde *Juris lucerna* & *speculum Mundi* est appellatus: Defunctus est Bononiæ A. 1197. Vide Arisii Cremonam litteratam Tom. 1. p. 73. Diarium eruditorum Italiæ Tom. X. pag. 271. Tom. XV. pag. 204. In *Ventosa* five *summa* brevi super Pandectas Placentinum libenter notat ac perstringit. *Summam Novellarum* five Authenticarum Azo & Accursius exposuere: *Arborem actionum* Rofredus Be-

neventanus. Vide Gvidum Pancirollum II. 23. Jo. Fichardum pag. 400. *Lecturam super Codicem* memorat Trithemius cap. 421. * Authoris hujus summam ad Pandectas contineri credo in cod. MS. 435. Feliniano sub titulo: *Incipit summa ad Pandectas secundum Joannem*.

Joannes e Wildeshusen, oppido dioecesis Osnabrug. *Bossinensis* sive *Bosnenus* in Hungaria Episcopus & ab An. 1241. ad 1251. Ord. Præd. Magister Generalis: apud S. Antoninum tit. 23. cap. 12. Tom. 3. summæ Hist. pag. 684. *Joannes Theutonicus*, non confundendus cum *Joanne de Friburgo*, vulgo dicto *Lectore*, ut factum a Miræo, Cangio quoque & ab aliis quos notat eo nomine Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 113. nulla scripta Magistri Ordinis referens præter *Epistolas encyclicas* datas e Capitulis quibus præfuit. Commentarium enim in IV. libros Sententiarum, & Chronicon ab orbe condito ad A. C. 1261. de quo Lambecius Tom. 2. pag. 872. potius referri debere contendit ad Joannem de Friburgo, de quo infra.

Joannes Bostonus, supra *Bostonus*.

Joannes de Botlesham sive *Botleshamensis* in Comitatu Cantabrigiensi Ord. Præd. Episcopus ab A. 1385. Landavensis, inde ab A. 1389. Roffensis defunctus A. 1399. Hujus *sermones coram Rege* Richardo II. habitos, & *Disputationes Scholasticas* memorant Baleus VI. 70. & Pitseus pag. 491. Nec plura Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 717. qui *Gvilelmum*, non *Johannem* dictum esse contendit.

Joannes Botrellus Anglus, Carmelita circa A. 1400. a Dialectices peritia celebratus, scriptis *summulis Logicalibus* & libro *de Logices utilitate*. Non plura enim de eo Baleus VII. 21. Pitseus pag. 568. & Alegrius pag. 324.

Joannes Brammart Teutonicus Aquensis, Carmelitarum inferioris Alemanniæ Provincialis defunctus A. 1407. Vide Trithemium de S. E. cap. 628. & de scriptis Germ. cap. 147. a quo Commentarius ejus *in IV. libros Sententiarum* & *Sermones* commemorantur. His *Quæstiones varias* addit Alegrius pag. 327.

Joannes Bramptonus, vide *Jo. Brampton*, supra Tom. 1. pag. 285.

Joannes Brando, supra *Brando* T. 1. pag. 272.

Joannes Breton, supra *Joannes Becadunus*.

Joannes Brevicoxa, supra *Brevicoxa* Tom. 1. pag. 277.

Joannes Bridlengtonensis Abbas, Anglus Ord. Augustin. defunctus A. 1379. Vide Baleum VI. 62. & Pitseum pag. 520. Ejus scripta, præter *Homilias*, *Carminum Vaticinalium* libri III. & *Vaticinales versus* quorum initium: *Taurus cornutus ex primo germine tutus*. De Codicibus MStis, & Commentariis ad Carmen Vaticinale a *Joanne Erigena* dicatis Humfredo de Bohun, Comiti de Herford & Constabulario Angliæ, vide Polycarpi Leyseri Historiam poetarum medii ævi pag. 2050. seq.

Joannes Britannicus, Brixianus, in patria defunctus A. 1510. cujus exstant *in Persium* commentaria, Brixiæ 1486. Venet. 1492. 1499. fol. & *in Terentium*, *in Horatium*, *in Metamorphosin Ovidii* in *Statium* & in *Juvenalem*. Vide Trithemium cap. 889. Theatrum Ghilini Tom. 1. pag. 78. Bælii Lexicon, Leonhardi Cozzandi Bibliothecam Brixiensem pag. 155. Hendreichii Pandectas Brandenb. pag. 738. &c.

Joannes Cromiardus, supra *Bromiardus*. Tom. 1. pag. 284.

Joannes Bromius, supra Tom. 1. pag. 284.

Joannes Brompton, supra *Brompton* Tom. 1. pag. 285.

Joannes Bronchorstius, infra *Joannes Noviomagus*.

Joannes Brugmannus supra Tom. 1. pag. 285.

Joannes de Bruxellis, infra *Joannes Mauburnus*.

Joannes Burchardus, vitiose *Bucchardus*. Supra Tom. 1. pag. 300.

Joan-

Joannes de Burgo, ſcriptor *pupillæ oculi*. Supra Tom. 1. pag. 304.

Joannes Burgenſis, ſive *Petroburgenſis Abbas*. Supra pag. 46. & Tom. 1. pag. 104. 304. Vide etiam infra *Joannes de Caleto*.

Joannes Burgundio, ſupra, *Burgundio*.

Joannes Burienſis, *de Bury*. Supra *Bury*, Tom. 1. pag. 307.

Joannes Burlæus, Anglus, Carmelita & Theologus obiit Stanfordiæ in Comitatu Lincolnienſi, A. 1333. Laudatur a Lelando cap. 378. Scripſit in *Porphyrii* quinque voces, in *Ariſtotelem*, in ſex principia *Gilberti Porretani*, & in *Petri Lombardi* IV. libros ſententiarum. Vide Baleum X. 71. & Pitſeum p. 428. De aliis Burlæis *Adamo* & *Gvaltero*, ſupra T. 1. pag. 306. ſeq.

Joannes Buſchus ſupra *Buſchius*, Tom. 1. pag. 308.

Joannis Caballini de Cerronibus de Urbe, Apoſtolicæ Sedis Scriptoris, *libri X. de virtutibus & dotibus Romanorum*, MSti fuere in Codice membranaceo Bibliothecæ Gudianæ, qui in Gvelpherbytanam cum aliis, ut ſpero, tranſiit. Extrema pagina hanc referebat notam: *Quicunque hujus opuſculi & opificis tantillum deleverit, & ſibi uſurpare præſumſerit, cum Anna & Caipha pœnas referat infernales*. Vide Catalogum illius Bibliothecæ pag. 567.

Joannes Cacheng Poſſevino & aliis, Altamuræ *Chachengda*, Jacobo Quetif *Cochinger*, Friburgenſis Ord. Præd. circa A. 1350. Scripſit *Lectiones in Epiſtolam ad Romanos*, de quibus laudatus Quetif Tom. 1. pag. 632. ſeq. Tractatum *de quarta funerali*, & alterum *de Contractibus*.

Joannes Cæſarauguſtanus poſt Maximum, Iſidoro cap. 33. laudatum, Epiſcopus ab A. 615. uſque ad A. 627. quo frater Braulio (de quo ſupra Tom. 1. pag. 743.) illi ſucceſſit. Ildefonſo cap. 6. teſte *in Eccleſiaſticis officiis quædam eleganter & ſono & oratione compoſuit:* hoc eſt, ut interpretatur Nic. Antonius T. 1. Bibl. vet. Hiſpan. p. 275. non ſolum ſcripſit, ſed & muſicam modulationem addidit. *Annotavit inter hæc inquirendæ Paſchalis ſolemnitatis tam ſubtile atque utile argumentum, ut lectori & brevitas contracta, & veritas placeat patefacta:* compoſitis ſcilicet Canonibus Paſchalibus, quoniam diverſa obſervantia laterculorum Paſchalis feſtivitatis errorem interdum pariebat, ut ex Concilii Toletani IV. can. 5. notatum ab eodem Antonio.

Joannes Cairleon Anglus, cujus *tabulas de rebus Aſtronomicis* Londini A. 1482. ſcriptas laudat Lelandus cap. 581.

Joannes Calderinus, JCtus, ſupra Tom. 1. pag. 321.

Joannes Caligator, Lovanienſis, poeta circa A. 1358. ſcriptor Carminis epici de *vita & paſſione SS. Apoſtolorum Petri & Pauli*. Incip. *Roma caput Mundi primo paſtore beata*. Ejuſdem librum *de inſtitutione Principis* ad Wenceslaum Ducem, memorat Valerius Andreas pag. 475. Bibl. Belgic.

Joannes a Calviſano ſive *Calviſanus* in diœceſi Brixienſi Ord. Præd. circa Annum 1481. ſcripſit *librum precum piarum collectarum ex SS. Patribus, & aliis quorum uſus eſt in Eccleſia*. MStum Neapoli memorat Poſſevinus, & Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 902.

Joannes e Cambico, aliis *de Zambaco*, rectius *de Tambaco* ſive *Dambach*, oppido Alſatiæ non longe ab Argentina, Ord. Præd. Magiſter & Profeſſor ſacræ Theologiæ defunctus A. 1372. æt. 84. Ejus opus *de Conſolatione Theologiæ* libris XV. quod in exilio circa A. 1366. ſcripſit, *ab impugnatoribus juſtitiæ pariter & obedientiæ S. Romanæ Eccleſiæ ejectus*, prodiit A. 1466. fol. Cætera ſcripta ſunt: *Exhortatio ad Carolum IV. Romanorum & Boemiæ Regem*, ut a Pontifice obtineat generalem abſolutionem a ſententiis & pœnis proceſſuum vulgatorum: & ut cum irregularibus diſpenſetur, atque ut per novam conſtitutionem ſanciatur, quod nullum interdictum generaliter latum ab homine vel a jure, antequam ſit publicatum

per

per denunciationem, necessario sit servandum, & excommunicationis, suspensionis & interdicti Sententiam incidens generalem, sit vitandus de necessitate, quousque ipsius nominatim fuerit denunciato subsequuta. MS. in Bibl. Cæsarea. *De sensibilibus deliciis Paradisi*. *De culpa & Gratia*. *De amore Virtutum*. *De ingrato commodo Sacerdotum*. *De quantitate indulgentiarum*. *De proprietate mendicantium*. *De privilegiis exemtorum circa interdictum*. *De moderatione quartæ funeralium*. *De Simonia claustralium*. *De redemtionibus* seu reemtionibus. *Directorium Confessorum*. *De præconiis S. Joannis Evangelistæ*. Vide Jacob. Quetif Tom. 1. pag. 667. seq.

Joannes Campensis Friso Carmelita circa A. 1404. scripsit *Artium summulas*. *Quodlibeta* & *in quatuor libros sententiarum*. Vide Possevinum, & Alegrium pag. 325.

Joannes Campsenus, aliis *Campscenus*, *Campson*, & corrupte *Canscon* Anglus ex eodem Carmelitarum Ordine circa A. 1341. Hujus nihil aliud a Trithemio cap. 695. atque deinde ab aliis referri video quam *Sermones de tempore & de Sanctis*.

Joannes Campus bellus sive *Cambellus* ex Argadiæ sive Argatheliæ Comitibus, Scotus nobilis circa A. 1270. scriptor historiæ Scoticæ, quam in sua sequitur Hector Boethius. Vide Vossium p. 787.

Joannes Canales, Ferrariensis, Ord. Minor. circa A. 1450. Ejus *de cœlesti vita: de natura animæ ejusque immortalitate*, *de Paradiso & felicitate animæ*, *de Inferno & animæ cruciatu* prodiere Venetiis 1494. fol. Vide Waddingum pag. 195.

Joannes Candelarius sive *Chandler* Anglus: familiaris Thomæ Becchingthono, Episcopo Bathonensi & Wellensi circa A. 1460. de quo Lelandus cap. 564. Baleus VIII. 26. & Pitseus pag. 651. seq. Scripsit *de statu humanæ naturæ*. Orationes *de laudibus Fontanensis & Badunensis urbis* (Wells & Bath.) De rebus a *Gvilelmo Perotto*, alias *Vichamo*, Episcopo Ventano sive Wintoniensi gestis libellos aliquot. Orationem qua respondet Orationi primæ *Cornelii Vitellii*, Prælectoris in novo Collegio Oxonii. *De laudibus Thomæ Beckingtoni*. *Epistolas*.

Joannes cognomento *Canonicus*, ex Augustinianorum Ordine, Anglus, circa A. 1250. scriptor *Poematum* & *Vaticiniorum*, de quo Pitseus p. 324. * Nescio quis nam sit Joannes ille Canonicus, quem Lucas Olchinensis in literis præmissis Confessionali F. Hieronymi Savonarolæ eo curante impresso Ven. 1520. scribit se eadem diligentia curatum opus impressioni tradidisse: *Suscipe Reverendissime Domine F. Hieronymum ea fronte, qua Joannem Canonicum tibi a me dicatum excepisti*. Facile tamen ille est Joannes Canonicus Scoti discipulus, de quo hic Fabricius.

Joannes Canon, sive *Canonicus* Anglus, Joannis Scoti discipulus Parisiis, Ord. Minor. circa A. 1320. scripsit *Lecturam Sententiarum*, *Lecturas Magistrales*, *Quæstiones Dialecticas*, *Disputationes Ordinarias* & *in Aristotelis Physica*. Vide Trithemium cap. 566. & Baleum V. 3.

Joannes Canonicus itidem Anglus a duobus prioribus diversus, quem Matthæus Paris testatur diem obiisse Anno 1257. Vossius autem p. 475. notat famam sibi parasse scripta historia belli, quod inter Gallos & Flandros gestum fuit temporibus Margaritæ, Flandriæ Comitissæ.

Joannes Canonicus Urbevetanus (Orvieto) in Hetruria, scriptor coævus vitæ *S. Petri Parentii* Martyris Anno 1199. occisi, quam Papebrochius edidit cum notis T. V. Act. Sanctor. Maji 21. p. 86. 97.

Joannes Cantianus relicta patria Canonicus Andegavensis, denique in Angliam reversus Ordini Minorum se addixit A. 1247. scriptis *Rubricis* sive *libris duobus de Casibus Juris*, idem enim opus videtur apud Lelandum cap. 278. licet Baleus IV. 8. & Pitseus pag. 320. distinguant.

Joan-

mes Capella, scriptor *Vitæ S. Ger-* ıbbatis Ord. Bened. Centulensis in ro Belgicæ secundæ, defuncti A. Exstat in Actis Sanctor. Tom. 1. i 3. pag. 283. 288. cum notis Heni.

ınes Capgravius sive *Capogrevus*, Tom. 1. pag. 331.

ınes Capistranus, supra Tom. 1. oid.

ınes Capnio infra *Reuchlinus*.

ıes Capreolus supra, *Capreolus*.

ınes de Capua. Supra Tom. 1. pag.

ıes Capuanus alter, infra *Joannes nsis* Abbas.

ınes e Carcassona Narbonensis Gal- Augustinianus circa A. 1350. Scri- *ı Evangelia*, & *de vita solitaria* n & *Epistolas* & *Conciones*. Vide ›pi Elssii encomiasticon Augusti- m pag. 350.

nnes de Cardailbaco sive *de Carda-*, Archiepiscopus Tolosanus ab A. ad Annum 1390. Vide supra T. g. 333. De ejus *Sermonibus* MSS. strius in libro, reflexions Critisur les essais de litterature p. 69.

nnes R. E. *Cardinalis*. Vide *Joan- lmelinus*, *Joannes de Casa nova*.

nnes cognomento *Cardinalis*, Ar- Magister, Decretorum Baccalau- & cœtus Magistrorum studii Pra- ; Rector: promachus Hussitarum, *Consilium de usu Calicis* in sacra ı exstat apud Bzovium ad A. 1417. /I. Hic est apud eundem Bzovium ı. 1422. n. 3. pag. 622. Joannes ata, quem ait unum solum mul- iio plus apud plebem quam totam m imperio potuisse.

nnes Cario, notissimus scriptor *Chro-* Melanchthone retexti auctique, cti a genero Melanchthonis Casp. ro, de cujus editionibus & inter- ius dixi in Centifolio Lutherano 796. seq. atque accuratius de illo ıre recepit vir celebratissimus Eberhardus David Hauberus. Fallitur Langletus du Fresnoy, qui Carionem Magistrum sive Præceptorem Melanchthonis appellat Tom. 3. methodi historiarum, Gallice in 4. editæ pag. 58. Diem obiit Joannes Cario Berolini A. 1538. postquam Doctore eo in Astronomica scientia usus fuisset gloriosiss. Elector Brandenburgicus Joachimus I. atque ipse Cario Mathematicas disciplinas docuisset in Academia Francofurtensi Viadrina.

Joannes Carmessonus a Cangio traditur scripsisse *vitam S. Petri Thomæ* sive *Thomasii* Carmelitæ, Archiepiscopi Cretensis qui ab Urbano V. creatus Patriarcha CPolitanus obiit Martyr A. 1366. Sed vita hujus Thomasii edita Antv- verp. 1659. 8. repetitaque cum Godfr. Henschenii notis in Actis Sanctorum 29. Januar. Tom. 2. pag. 995. auctorem habet *Philippum Mazerium*, coævum scriptorem, Cancellarium regni Cypri.

Joannes Carnotensis, infra *Joannes Sarisberiensis*.

Joannes Carolus, Florentinus, Ord. Præd. supra Tom. 1. pag. 352.

Joanes Carthusiensis ex Monasterio Portarum circa An. 1150. cujus *Epistolas quinque* (cum *Gvigone* de quo supra) vulgavit Petrus Francifcus Chifletius S. J. Divione 1657. 8. unde recusæ sunt in Bibl. Patrum Lugd. Tom. XXIV. pag. 1506. 1518. Ex his secunda & tertia est *de modo orandi*.

Joannes Carthusianus, cujus liber *Nosce te* prodiit Venet. 1480. & Heidelbergæ 1489. Vide Possevinum.

Joannes de Casa nova Aragonius Ord. Præd. Barcinone ab A. 1403. & ex Episcopo Elnensi in Catalonia, denique R. E. Cardinalis ab A. 1430. ad 1436. scripsit tempore Concilii Basileensis *de potestate Papæ supra Concilium*. Vide Alphonsum Ciacconium de vitis Cardinalium, Nic. Antonium Bibl. vet. Hispanæ X. 4. Tom. 2. pag. 155. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 791.

Joannes Abbas *Casinensis*, sive post

Cœ-

Cœnobium Casinense a Saracenis vastatum Capuanus, defunctus A. 934. Præter *Chronicon de calamitatibus Cœnobii Casinensis*, quo usum Leonem Ostiensem supra pag. 46. jam notare me memini, scripsit *Chronicon* alterum *postremorum Comitum Capuæ*, quod editum ab Antonio Caracciolo, inter quatuor antiquos Chronologos, Neapoli 1626. 4. & a Camillo Peregrino, in historia Principum Langobardorum, Neapoli 1643. 4. pag. 122. unde recusum Tom. 2. Muratorii, & tomo nono thesauri scriptorum Italiæ Burmanniani, spuriis quibusdam rejectis. Vide Jo. Baptistam Marum ad cap. XV. Petri Diaconi de viris illustribus Casinensibus.

Joannes Cassianus, supra Tom. 1. pag. 355.

Joannes Castellæ & *Legionis* Rex defunctus A. 1379. cujus vita & acta atque Epistolæ pro Clemente VII. in causa schismatis adversus Urbanum VI. leguntur apud Baluzium de Papis Avenionensibus Tom. 1. pag. 493. seq. & pag. 1281. 1295. atque inde apud Oudinum Tom. 3. pag. 1200. seq.

Joannes Castellensis in diœcesi Germaniæ Aichstadiensi sive Eystetensi Monachus Ord. Bened. circa An. 1390. & 1400. scripsit *Compendium Bibliorum* & libros duos *in Regulam S. Benedicti*. *Sermones XLII. de passione Domini*. *Sermones de tempore & de Sanctis*, *Epistolas*. Vide Trithemium c. 669. de S. E. & illustr. Benedictin. II. 135. Eysengreinium pag. 153. Possevinum &c.

Joannes Caxtonus Anglus, Ord. Minor. cujus *Summa Confessionum* memoratur a Pitseo pag. 871. nec plura Waddingus pag. 199.

Joannes de Ceccano, supra *Fossæ novæ Chronicon* Tom. 2. pag. 182.

Joannes de Cermenate, Notarius Mediolanensis adhuc superstes A. 1330. cujus *Historia de situ, origine & cultoribus Ambrosianæ urbis* sive Mediolani, *ac de Mediolanensium gestis* sub imperio Henrici VII. ab A. 1307. ad 1313. edita a laudatissimo Muratorio Tom. 2. anecdot. Latin. Mediolani 1698. 4. pag. 31. 111. inde recusa in tomo nono thesauri scriptorum Italiæ Mediolanensis pag. 1221. & in tomo quarto thesauri Grævio Burmanniani pag. 55.

Joannes Chandler, supra *Joannes Candelarius*.

Joannes Charlerius. Supra *Gerson*. T. 3. pag. 49.

Joannes Chelmestonus Anglus Carmelita, Theologus Oxoniensis circa A. 1290. scripsit *Quæstiones ordinarias*, *Determinationes Theologicas* (non *Logicales* ut apud Alegrium pag. 274.) *Quodlibeta*, *Lecturas Scholasticas*, *Sermones* & *Collationes*. Vide Baleum IV. 57. Pitseum pag. 372.

Joannes Chenningaulus Anglus Carmelita defunctus Nordovici A. 1451. Hujus *Paschales Conciones* memorat Lelandus cap. 562.

Joannes Chiemensis in Carniola Episcopus scripsit A. 1519. librum non indignum lectu qui inscribitur *Onus Ecclesiæ* editum Landshutæ 1524. Colon. 1531. fol. & A. 1620. 4. ex quo Flacius in Catalogo testium veritatis Jo. Wolfius in Lectionibus memorabilibus Tom. 2. p. 104. & Clariss. Struvius in Bibliotheca antiqua Tom. 1. pag. 201. seq. 315. seq.

Joannes Chillingvvorthus, sive ut Lelando cap. 559. *Chillenvorthus*, Baleo VI. 10. *Killingvvorth* Anglus Maridunensis, Medicus & Mathematicus circa A. 1360. Scripsit *Arithmeticum opus*, *Algorismum*, *Canones & Tabulas Astronomicas*. *De judicio Astronomiæ*. *De opusculis*. *De Adscensionibus nubium*. Vide Pitseum p. 489. seq. *Hujus*, inquit Lelandus, *industriam imitati sunt Cerinus Hartæus*, *Curio*, *Joannes Stacius*, & *Blachæus*, *Maridunenses omnes*, *Matheseos admiratores & amatores certe maximi omnes*.

Joannes Chilmarcus sive *Chilmarcius*, *Chylmarke*, Maridunensis & ipse Anglus Mathematicus circa A. 1390. Ejus *de Elementorum accidentiis* librum laudat Lelandus cap. 458. Sed apud Baleum

I. 99. & Pitseum pag. 547. di-
is scripta sunt : unum *de acci-
planetarum* , & *de Elementorum
bus* , & alterum *de elementorum*
His libros *de motu* , *de altera-
: de augmentatione* Baleus adjun-
seus etiam *opuscula Logica* .
s e Chiniveto Gallus Carmelita
logus Metensis circa A. 1340.
Speculum institutionis Ordinis sui ,
: de tempore , de Sanctis &
esimales . Vide Possevinum e
ii encomio Carmelitarum .
s Chraft Cambensis Ord. Præd.
lreæ Ratisbonensis Chronicon in-
it, continuavitque ab A. 1443.
. Exstat in Jo. Georgii Eccardi
scriptorum medii ævi Tom. 1.
. 2176.
s Chrestonus, aliis *Crastonus*, *Cre-
:* vitiose *Groslotius* , Placentinus
ita circa A. 1480. 1490. scriptor
istæ sive Lexici Latini Græci-
b Theodoro Gaza & Constanti-
ari , editique primum Vincen-
1483. deinde Regii Lepidi 1497.
editiones prætereaṁ de quibus
Bibl. Græcæ pag. 73. Ejusdem
: memorat Alegrius in paradiso
tici decoris pag. 368. *Psalterium*
& Latine ex ejus recognitione
Mediolan. 1481. 4. Vide Præf.
: .
es Christophorus sive *Christophori*
berga , Saxo (Eysengreinio Can-
Moguntinus) Prior Conventus
sis Ord. Præd. Trithemio c. 495.
, Cangioque A. 1260. Jacobo
autem circa A. 1335. Scripsit
: super IV. Evangelia , *& in E-
Pauli* universas *septemque Cano-
Commentarios* item *in IV. libros
arum* , nec non *in Aristotelis e-
& tres libros de anima* . Vide lau-
Quetif Tom. 1. p. 590.
es Cimeliarcha Ecclesiæ Neapo-
, qui circa A. 1260. scripsit *Vi-
Joannis Episcopi Neapolitani* , de-
inno 953. Exstat in Actis San-
April. Tom. 1. pag. 34.

Joannes Cincinnius Lippiensis , clarus circa A. 1500. 1515. Edidit *vitam S. Lugderi* Saxonum Apostoli, de cujus aliis editionibus supra in *Alfrido*.

Joannes de Cireya Divionensis Gallus, Abbas Cistercii ab A. 1476. ad 1530. scripsit *Collectionem privilegiorum* & *Compendium Sanctorum Ordinis Cisterc.* editum Divione 1491. De eo videndus Ludovicus Jacobus de scriptoribus Cabilonensibus p. 147. atque Carolus Visch in Bibl. Cisterc. qui ejus *exhortationem ad Monachos* exhibet pag. 201. 203. ex Chrysostomi Henriquez libro privilegiorum Ordinis, Antverp. 1630. pag. 241. Apud Vischium & Warthonum ad Caveum perperam *Joannes de Circyo* hic scriptor appellatur.

Joannes Cirita Abbas Tharaucanus S. Joannis de Tharauca Ord. Cisterc. in Hispania, una cum *Guiscardo* Monacho suo A. 1162. in gratiam Alphonsi I. Regis scripsit *Regulam militibus Ordinis Avisii* apud Lusitanos clari , editam una cum duabus ejus *Epistolis* a Chrysostomo Henriquez in vita Joannis Ciritæ lib. 1. fasciculi sanctorum Ord. Cisterc. dist. 19. Bruxellis 1623. fol. Obiit A. 1164. Vide Carolum Vischium Bibl. Ord. Cisterc. pag. 203. Et de Ordine illo Commentarios Academiæ Regiæ Ulyssiponensis 30. Jul. A. 1722. Lusitanice editos in fol.

Joannes Clipston Anglus Carmelita circa A. 1378. Theologus Cantabrigiensis , scripsit *in varios sacros textus* , & *exempla S. Scripturæ* , Postillam *in S. Joannis Evangelium* . *Expositorium sacrorum Bibliorum* . *Disceptationes scholasticas* . *Quæstiones in Magistrum Sententiarum* . *Sermones* per annum & de proprio & de communi Sanctorum . Vide Baleum VI. 56. & Pitseum pag. 519.

Joannes Cluniacensis Monachus, Italus idem deinde Abbas, *vitam* Magistri sui *S. Odonis* Abbatis secundi Cluniacensis A. 942. defuncti scripsit libris tribus , qui contracti apud Surium 18. Nov. sed integri in Andreæ du Chesne Bibl. Cluniacensi pag. 13. 56. & in Mabil-

lonii Sec. V. Benedictin. pag. 150. Ejusdem Opusculum ex Gregorii Magni Moralibus defloratum memorat Mabillonius pag. 123. Musei Italici. .

Joannes Clyn, sive *Clynne*, Hibernus Monachus Kilkenniensis Ord. Minor. scripsit *Annalium Chronicon* a nato Christo brevius quidem usque ad A. 1315. & copiosius inde usque ad A. 1350. & *de Regibus Anglorum*, ab Hengisto ad Eduardum III. nec non *de custodiis Provinciarum* ubi de cœnobiis Franciscanorum & quibusdam illius Ordinis scriptoribus in Britannia & Hibernia: & *Catalogum Sedium Episcopalium Angliæ, Scotiæ & Hiberniæ*. Vide Baleum XIV. 95. & Jacob. Waræum lib. 1. de scriptoribus Hiberniæ pag. 69.

Joannes Coledunus, infra, *Joannes Coltonus*.

Joannes de Collemedio ex Canonico regulari Iprensi S. Martini, Archidiaconus Morinensis, *vitam B. Joannis, Episcopi Morinorum* 27. Januar. A. 1130. defuncti scripsit nono post ejus decessum anno. Exstat cum Bollandi notis in Actis Sanctor. Tom. 2. Januar. pag. 794. 802.

Joannes Collæus sive *Colley*, Anglus Carmelita circa A. 1440. scripsit *de Christi passione, de laudibus Apostolorum, Epistolas* ad diversos, & *Sermones*. Vide Baleum XII. 60. e Lelando: Pitseum pag. 629. Alegrium pag. 344.

Joannes Coltonus, Lelando cap. 486. *Coledunus* Anglus Archiepiscopus Armachanus, a Cangio Baleum & Pitseum secuto refertur ad A. 1410. sed jam defunctus erat A. 1404. Scripsit librum *de causa schismatis & remedio ejusdem*, cum Antipapa adversus Urbanum VI. esset electus Clemens VII. Vide Baleum VII. 31. & Pitseum pag. 587. Jacobi Waræi Hiberniam sacram pag. 22. qui *Constitutionum Provincialium* ab eo promulgatarum partem superesse testatur.

Joannis Columbariensis Chronicon citatur a Petro de Prussia in vita Alberti Magni. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 494. de scriptoribus Ord. Præd.

Joannes de Columna Romanus, *Chronicon* sive Mare historiarum X. ab initio Mundi usque ad suum A. C. 1250. laudat Ant Florentinus tit. 23. summæ hist XI. §. 2. Tom. 3. pag. 681. De pra, *Columna*, Tom. 1. pag. 4 lius *Joannes de Columna* R. E. nalis ab A. 1327. ad 1347. ad Petrarcha scripsit Epistolam con riam super obitu Stephani fratri F. Jacobi Columnæ. Vide Sandi madversiones ad Vossium pag. 17

Joannes Cominus seu *Cuminus* (myn) Archiepiscopus Dublinen Hibernia ab A. 1182. ad 1212. ste Girardo Cambrensi Presbyter dinalis. Præter Canones in Co Dublinensi A. 1185. promulgatos probatosque a Papa Urbano III. psit Epistolas ad Pontifices aliosq versos, quas in Bibliotheca Pauli vii Parisiis vidisse se Thomas De rus est testatus. Vide Jac. Wa lib. 2. de scriptoribus Hiberniæ p seq. & in Hibernia sacra pag. 10

Joannes e Condeto, Hanno Carmelita Cœnobii Valencenarum ca A. 1380. Scripsit *in Canonica* *pistolam S. Joannis*, Lecturam in *libros Sententiarum* & *Sermones de* pore ac de Sanctis. Hæc Possevi nec plura de eo Alegrius p. 31

Joannes Consobrinus Ulyssiponens melita circa A. 1475. ut est apu themium cap. 867. *in declamandi* monibus *ad populum celeberrimus* *nis, contra inimicos Fidei primum* *glia ac deinde in Portugallia mag* *efficaces latratus dedit*. Ejus liber *stitia commutativa, arte campsoria* *learum ludo* prodiit Parif. 1496. de Nic. Antonium Tom. 2. Bib Hispan. pag. 227.

Joannes Constablius Anglus sub rico VIII. Rhetor & Poeta cuju *grammata* aliaque *Carmina*, & lib titulus: *Querela veritatis*, a Pits 871. memorantur, ex Balei IX.

Joannes Constantiensis, circa A.

: *computo Ecclesiastico*. Præfatio
ridum Abbatem, Richardum
& Monachos Savignienses ex-
lmundi Martene Tom. I. anec-
pag. 362. seq.
de Cornazanis Ord. Præd. scri-
ne *Historiam Parmensem*. Sed
errimi Muratorii tomo XII.
scriptorum Italiæ tantum Ita-
errunt fragmenta ab An. 1301.

er *Joannes Cornubiensis* Anglus
is circa An. 1170. scripsit, si
im audimus, *ad Eulogium de
sumto*. Sed titulus libri est *Eu-*
cripti ad Alexandrum III. Pa-
quo contra Abailardum & Pe-
nbardum (*a*) disputat, docet-
Christus sit aliquis homo sive
n humanam naturam sit ali-
erus nempe homo ex anima ra-
: humana carne subsistens: qua
overfia conferre juvabit Peta-
. V. de incarnatione Verbi cap.
. 9. & Cancellarium Wirten-
i Pfaffium libro de imperfona-
perpetuitate humanæ Christi
Tubing. 1722. 4. atque Ed-
Martene admonitionem præviam
Cornubiensis eulogio præmis-
i illud primus in lucem edidit
. anecdotorum pag. 1657. 1702.
717. fol. In MS. Codice Bibl.
is Oxon. teste Caveo inscribi-
cussio *super Philosophia & hære-*
s autem de hoc argumento scri-
oannes noster cognoscitur, se-
ius, quod inter Hugonis Vi-
cripta Tom. 3. pag. 68. legitur
r *Apologiæ de Verbo incarnato*.
dinum Tom. 2. pag. 1157. &
nde prolixius quod ab Edmun-
tum jam dixi. Cætera ejus scri-
ntur: *Summa, qualiter fiat Sa-
n Altaris per virtutem S. Cru-
le septem Canonibus sive Ordini-
s* MS. Cantabrigiæ. Etiam hoc
scriptum exstare editum inter Hugonis Victorini Opera T. 3. p. 399. seq. Vide iterum Oudinum Tom. 2. p. 1531. *Commentarii in plura S. Scripturarum*. *Disceptationes*. *Epistolæ ad diversos*. Vide Lelandum cap. 200. Baleum III. 6. Pitseum pag. 236. seq.

Joannes Cornubius (Hornéby) Prior Carmelitarum Bostoniensium sive Botolphoduni in Hollandia. Vide Lelandum c. 409. qui laudat ejus librum *pro Carmelitis* contra *Joannem Stoehium* Dominicanum, & præterea *sacras Conciones*, & *Quæstiones* quibus illa applausit ætas.

Joannes Cremensis eruditus & eloquens Presbyter in Synodo Remensi A. 1119. Vide Ordericum Vitalem lib. XII. pag. 860. 862. 863.

Joannes Crescius sive *Cressæus*, *Cresse*, Anglus, Doctor Oxoniensis & Prior S. Bortulfi, Carmelita, qui A. 1450. diem obiit. Scripsit *de laudibus B. Mariæ Virginis assumtæ* & *homilias per annum*. Vide Baleum XII. 81. ex Lelando, e quo Pitseus pag. 642. Alegrius pag. 349. &c.

Joannes de Dacia, cujus *summam Grammaticalem* MS. memorat Sanderus pag. 204. Bibl. Belgicæ, una cum *commentario in minus Volumen*: & pag. 195. ejusdem *Philosophiam*.

Magister *Joannes* cognomento *Dalich*, Prædicator apud Leodium, quem laudat Albericus ad A. 1195. p. 406. & ejus *sermones per anni circulum*, atque in Psalm. XXV. *ad Te levavi animam meam*.

Joannes Danck, supra, *Danck*.
Joannes Dastinus, supra, *Dastinus*.
Joannes Datus, supra, *Datus*.
Joannes Dechtus, supra, *Dechtus*.
Joannes Dedecius, supra, *Dedecius*.
Joannes Deirus, supra, *Deirus*.
Joannes de Deo, supra, *Deo*.

Joannes Derlingtonus sive *de Derlingtonia* (Lelando cap. 291. *Durolendunus*) Anglus, Ord. Præd. Archiepiscopus ab

ndus de scriptoribus Britannicis p. 227.
*r Joanne scriptum causa inimicitiæ ma-
ter eum & Petrum Longobardum Theo-
nem; cujus & adhuc penes me exstat a-*
pologia quæ Eulogio Coniniani accurate, severe & acute respondet, & veluti cum hoste de triumpho ambitiose miles veteranus contendit.

A. 1279. ab 1284. Dublinensis. Vide Jacobum Waræum iu Hibernia sacra p. 109. Baleum IV. 56. Pitseum pag. 364. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 395. seq. Inter lucubrationes ejus, præter *disceptationum scholasticarum* Volumen & *Sermones* ad utrumque statum, Clerum populumque, celebratæ inprimis *Concordantiæ Bibliorum*, quæ *magnæ* vel etiam *Anglicanæ* appellari consueverunt. Confer si placet quæ supra in *Conrado* Halberstadiensi.

Joannes Destigius, supra, *Destigius*.

Joannes Diaconus Casinensis, cujus *versus in laudes S. Virginis Mariæ* laudat Petrus Diaconus cap. 38.

Joannes Diaconus Hispanus, Madritensis qui seculo XIV. scripsit *Vitam S. Isidori Agricolæ* Madritensis editam a Joanne Tamajo Volumine 3. Martyrologii Hispaniæ XV. Martii & in Actis Sanctor. Tom. 3. Maji 15. pag. 514. ut Jacobi Bledæ versionem Hispanicam, Madriti 1623. 4. editam cum additionibus omittam. Vide Nicolai Antonii Bibl. Hispanam veterem Tom. 2. pag. 65. Alius *Joannes Diaconus* Hispanus junior cujus exstat *Flos Decretorum*.

Joannes Diaconus S. Januarii, jussu Joannis, Abbatis S. Severini circa A. 920. tempore Joannis Episcopi Cumani & translationis reliquiarum Sosii Miseno Neapolim factæ scripsit *certamen Martyris, Sosii Diaconi* Misenatensium in Campania sub Diocletiano passi, *Januariique Episcopi Beneventani & sociorum ejus* vulgatum a Surio ad 23. Sept. In præfatione, alia tyrocinii sui opuscula commemorat, quibus aliquantisper juvenilem animum, charitatis sit visus imperio exercuisse.

Joannes Diaconus Neapolitanus circa A. 903. auctor *Chronici Episcoporum Neapolitanorum* usque ad Annum 872. exstat in Clariss. Muratorii scriptoribus rerum Italicarum tomo VI. sive tomi primi parte 2. pag. 287. Ejusdem *Vita Joannis Episcopi Neapolitani* An. 853. defuncti, in Actis Sanctor. T. 1. April. 1. p. 32. seq. *Martyrium S. Procopii* Episcopi Tauromenitani ejusque sociorum A. 903. cum animadversionibus Octaviani Cajetani S. I. in ejus tomo II. Sanctorum Siculorum p. 6. Panormi 1657. fol. & in Jo. Baptistæ Carusii Bibl. Historica Siciliæ, tomo I. ibid. 1720. fol. p. 19. & in laudati Muratorii thesauro scriptorum Italiæ T. 1. parte 2. p. 267. *Historia translationis reliquiarum S. Severini Noricorum Apostoli*, cum notis Bollandi in Actis Sanctor. Tom. 1. Januarii 7. pag. 1098. 1103. *Martyrium XL. Sanctorum Sebastenorum* sub Licinio, cujus scriptor Græcus, Evodius ut videtur Cæsareensis, Joanne Diacono interprete, in iisdem Actis T. 2. Martii 10. pag. 22. 25. ex edit. Gerardi Vossii, ad Gregorii Thaumaturgi calcem.

Joannes Ecclesiæ Romanæ Diaconus Anonymus Mellicensis cap. 60. Archidiaconus, *defunctus ante* Annum 882. In hujus gratiam Anastasius Bibliothecarius Chronographiam tripertitam ex Nicephoro CPol. Georgio Syncello & Theophane Græcis scriptoribus Latine versam, atque inter scriptores Historiæ Byzantinæ nuper recusam Venetiis: tum Collectanea a Sirmondo edita digessit, eaque illi dicavit: *Carissimo fratri Joanni, digno Christi Levitæ, Anastasius exiguus in Domino Salutem. Ecclesiasticam scripturæ ad multorum instructionem historiam industriæ tuæ promiseram ex Græco me tibi sermone quodam in Latinum vecturum eloquium.* (a) Illa Joannis *historia Ecclesiastica* hodie non exstat quod sciam, nisi *historiæ Miscellæ* auctorem Joannem, non *Paulum Diaconum* esse cum Ciacconio dicamus. Vide Vossium pag. 292. *Gesta Clementis* I. *Papæ* Martyris, quæ ut scriberet a Gauderico Velitrensi Episcopo rogatum Joannem testatur Sigebertus cap. 106. de S. E. servari MSta in Bibl. Casinensi scribit Joannes Baptista Marus in notis ad Petrum Diaconum cap. 38. Sed a Mabillonio Tom. 1. Musei Italici parte 2. pag. 78. vulgata est *Gauderici* Epi-

(a) Tom. 3. Opp. Sirmondi pag. 467.

la ad Joannem VIII. Papam, ex
constat Joannem Diaconum gestis
nentis describendis immortuum fuis-
& Gaudericum usum affecta Joan-
Diaconi lucubratione, libris tribus
ı Clementis consignasse. *Hujus rei*
a, inquit, *quendam olim* Joannem
conum *cognomento* Hymonidem *vi-*
peritissimum postulavi, quia multa le-
, pauca ex iis ad ædificationem mul-
n colligere, & quæ forte nonnullis
erta non erant, ipse relegens breviter
are. Quod ille meis precibus, humi-
satisfaciens, cœpit quidem a genealo-
ejus perstingere, & quæ legerat vel
rtus fuerat, liquido coarctare. Sed quo
is ad conclusionem hujus opusculi scri-
ns pervenisset, hunc Dominus ab hoc
o, morte, quam ipse permisit, præven-
ad æternam quietem vocavit. Cujus
pedissequus adspirante Deo exsistens,
quod deerat, non tam strenue quam
te collegi, & in tribus libris conglu-
ns ordinavi. In primo siquidem libro
nentis genus, patriam, nativitatem,
tutionem, propositum, vitam, conver-
m, & qualitatem recognitionis ejus
imus. In secundo vero, Deo auxilian-
profunditatem doctrinæ, dignitatem E-
palis apicis, auctoritatem singularis
tificatus & audaciam contra idola so-
lice disputantis subdidimus. At in ter-
miraculorum prodigia, exsulationis an-
ias, martyrii laureas, reversiones ejus
propriam sedem post plurimos annos &
cula colligere procuravimus &c. Lu-
. præterea vidit ejusdem Mabillonii
eficio Tom. 1. musei Italici parte 2.
69. 76. *Epistola* Joannis Diaconi ad
rium virum illustrem *de variis ri-*
ad Baptismum pertinentibus, & a-
observatione dignis. Exstat præterea
m laudata Sigeberto etiam in Chro-
, & Anonymo Mellicensi, & Tri-
nio cap. 278. *Vita Gregorii I.* Papæ
s IV. ad Joannem Papam VII. (si-
VIII. potius, qui præfuit ab A. 872.
882.) Eam Joanni octavo præter
. tribuerunt Volaterranus, Platina,
mannus. Edita est tum a Surio 12.
Martii, tum in Gregorii M. Operum
editionibus, ut in novissima Tom. 4.
& in Mabillonii Sec. I. Benedictin. pag.
398. & in Actis Sanctorum T. 2. Mar-
tii pag. 137. 211. cum notis Henschе-
nii. *Commentarium* seu expositionem bre-
vem, *in Heptateuchum* sive in Pentateu-
chum Mosis & in libros Josuæ atque
Judicum MS. evolvit Mabillonius pag.
77. ex sententiis Patrum, Augustini &
Hieronymi passim, Origenis, Eusebii
ex quæstionibus Pentateuchi, *Victoris*,
Capuæ Episcopi ex libello suo Reticulo
vel de Arca Noe, *item* ex libro Para-
disi: *tum* ex scholiis Diodori Tarsensis
Episcopi; *ad hæc* ex sermone sancti Ba-
silii de dogmatibus *apud eundem Victo-*
rem; Ambrosii ex tribus libris Officio-
rum, & ex libro de martyrio Agrico-
læ & Vitalis; & *Hilarii* ex libro quin-
to de Fide; *ac denique Pagati seu Pa-*
cati contra Porphyrium. Hic Commen-
tarius sub Joannis Diaconi nomine ha-
betur MStus in Bibl. S. Germani de
Pratis, recte ad Diaconum hunc Roma-
næ Ecclesiæ refertur, quia locum ex ea
proferens Lupus Ferrariensis de tribus
quæstionibus pag. 261. Joannem Eccle-
siæ Romanæ Diaconum laudat aucto-
rem. Ad quem locum Baluzius: *Hu-*
jus est ergo expositio in Heptateuchum.
An vero auctor quoque sit vitæ S. Grego-
rii Papæ, non adeo exploratum habetur.
Nullam tamen addidit rationem, qua-
re inscriptioni & Codicibus MSS. &
disertis Sigeberti aliorumque licet ju-
niorum testimoniis fides deneganda sit.
Magis deneganda fides quod huic Joan-
ni cognomen *digitorum* & commentum
Donationis Constantinianæ tribuitur in
donatione quæ Sylvestro Papæ facta ab
Othone III. traditur. Vide Marquardi
Freheri ad eam notas pag. 20. seq. * E-
pistola illa ad Senarium, quam P. Ma-
billonius Musæi Italici Tom. I. vulga-
vit ad alterum plane Joannem multo
quam Joannes iste antiquiorem perti-
net, id vero invictis rationibus in dis-
sertatione de Rebus Liturgicis, præmis-
sa Liturgiæ Romanæ veteri Tom. 1.
col.

col. 31. Cl. Muratorius demonstrat. Ex ejus enim calculis evincitur recentiorem non fuisse sæculo labente V. Cum Joannes iste in vivis agebat, dum in Africa Christianæ religionis exercitium liberum vigebat; ait enim: *nunc per Africam fieri dicitur, ut Presbyteri sacrum Chrisma conficiant*. Constat autem labente sæculo V. Hunnericum Arianum Regem Religionem suam eo invexisse, nec permisisse, ut Catholici Episcopi & Presbyteri sacra ibi sua peragerent.

Joannes Diaconus Romanus, basilicæ Salvatoris Patriarchii Lateranensis Canonicus circa A. 1270. ad Alexandrum III. Pontificem scripsit *de Ecclesia Romana Lateranensi*, librum quem præcepto Joannis Prioris & fratrum ejusdem Ecclesiæ ait se de sanctis sanctorum ex archivo renovasse. Edidit Mabillonius in appendice ad libellos Ordinis Romani, Tom. 2. musei Italici pag. 560. 576. Confer, ubi lubebit, Oudinum Tom. 2. pag. 1548.

Joannes Diaconus & Canonicus Veronensis *Historiam* condidit *a Julio Cæsare usque ad Henricum VII*. Lucemburgensem, qui imperitavit ab A. 1308. ad 1314. Notitiam hujus operis Vossius pag. 504. testatur se reperisse in indiculo scriptorum Veronensium, exarato ab Alexandro Beccello, Cancellario Veronensi. * De authore hoc solide ac erudite disserit Cl. Hieronymus Tartarotti in opusculo: *Relazione di un Manoscritto dell' Istoria di Giovanni Diacono* legendo in opuscul. a P. Calogierà collectis T. 18. p. 135. quo historiam illam perductam evincit usque ad An. 1310. licet auctor ad aliquot post hæc annos vitam protraxerit. Meminisse ejus censet Guillelmum Pastrengum Petrarchæ æqualem in suo libro de originibus rerum, quamvis ab illo presbiter & Majoris Ecclesiæ Veronensis Mansionarius appellatur. Ex hoc ipso MS. opere, cujus fragmenta idem vir Cl. affert, deducimus ab hoc ipso scriptore confectum fuisse aliud opus *de vitis Romanorum Pontificum, sicuti & Historiam Veteris Testamenti*. Alicubi etiam in eadem historia sua Joannes agitare se consilium ait scribendi *specialem librum de vita Beatissimi Patris* (Athanasii) quod an præstiterit, ignoramus. Putat Cl. Scipio Maffejus in Tom. 6. operis: *Osservazioni letterarie* pag. 200. duos distingui oportere Joannes Veronenses, qui ejusdem argumenti opus confecerint, quorum alter Diaconus, alter Sacerdos Mansionarium Ecclesiæ majoris egerit, sed opinionem viri docti discutit, & refutat idem Tartarottus in epistola ea de re scripta legenda in iisdem opusculis Tom. 28. pag. 1. &c. Hanc litem dirimere non vacat.

Joannes de Dictaminibus, Canonista cujus *præludium ad forensium litium Gymnasia* memorat MS. Sanderus in Bibl. Belgica pag. 177.

Joannes, Dieppurg, infra, *Joannes de Francfordia*.

Joannes Divinus cujus liber *de Doctrina Cordis* MS. in Cœnobio Camberonensi Ord. Cisterc. in Hannonia, teste Sandero Bibl. Belgicæ pag. 359.

Joannes Dlugossus. Supra Tom. 2. pag. 40.

Joannis de Dobergos, Plebani, exemplatio Evangeliorum per anni circulum occurrentium, MS. in Bibl. S. Petri hujus Urbis. Vide Staphorstii Tom. 3. hist. Eccles. Hamburg. pag. 266.

Joannes Docreus quem circa A. 1318. scripsisse de vita, passione & sepultura Dionysii Areopagitæ notat Eysengreinius, diversum esse non dubito a *Joanne Docxo* Gallo Benedictino, de cujus scriptis Possevinus: Vixit enim hic post A. 1550.

Joannes Dominici de Eugubio, Ord. Præd. circa A. 1290. De cujus *Epistola ad Principes Bavariæ de Origine & veritate Sacramenti mirabilis in monte* Andechs *inter alias reliquias requiescentis* vide Lambecium Tom. 2. pag. 922. 923. Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 704.

Joannes Dominici, de Florentia, Ord. Præd. & ab A. 1408. ad 1419. Presbyter

ırdinalis & Archiepiſcopus Ragu- de quo Trithemius cap. 731. A- ınctor. Tom. 2. Junii pag. 396. s Quetif Tom. 1. pag. 768. ſeq. Niger in hiſtoria ſcriptorum Flo- or. pag. 289. ſeq. Ciacconius, & alii qui de Cardinalibus ſcri- Sigiſmundus Ferrarius de rebus ıricæ provinciæ Ord. Præd. pag. :q. qui ejus *litteras* quas legatus ›licus A. 1409. de indulgentiis ierum, Eccleſiam B. Virginis de Danubii, Veſprimienſis diœceſis ıtibus *ad Sigiſmundum Hungariæ* datas exhibet parte 2. pag. 340. Magiſtrum ſuum multis celebrat ıtoninus ſummæ hiſtor. tit. 23. XI. §. 3. Tom. 3. pag. 682. ſeq. æ ejus lucubrationes ſunt: *In Ec- en* Lectiones, quas Venetiis Le- ıabuit. *In Cantici Canticorum cap.* 2. *In Matthæum* ad Caput XIX. : & *ſuper Magnificat*, copioſus entarius. *In Pſalmos*. *Itinerarium* ›mis. Sermones XLIV. *de amore* ›atis, in illud 1. Cor. 13. Si lin- ıominum loquar & Angelorum. *Trattato della ſanta carità*. Senis 4. Venetiis 1524. 1536. 8. Flo- 1595. 8. *De Vita B. Virginis & iis ei dicatis Florentiæ* ad Petrum :em Coſmi F. libris IV. Carmi- *Quadrageſimalia* plura, in quibus loca Scripturarum Evangelii, E- e, Pſalmorum & *Epiſtolæ ad Ro-* illuſtravit, neque alium puto nentarium ejus in Epiſtolam ad nos & *ad Corinthios*, quem apud n Nigrum memorari video. Du- :tiam de commentario *in Eccleſia-* . Inter alia vero teſte Antonino, *Quadrageſima Florentiæ in Eccleſia* *Itali* omnes regulas Juris, *quæ ha- in libro VI. Decretalium*, *his die- dicavit*, *cum magno concurſu au- um*, *unam de mane*, *aliam de ſero*, *endo cum themate Evangelii vel E- concurrentis*, *admirantibus cunctis*. atus *de conceptione B. Virginis*. *De Chriſti*. *De proprio & de poſſeſ- ſionibus*. *Regula vivendi*. *Sermones* de tempore. De feſtis & de Sanctis. *Vita B. Marcolini*, *Forolivienſis*. *Epiſtolæ*. *Oratio in funere Boniti Cardinalis*. De Joannis hujus *lucula noctis* vide quæ ſupra Tom. 1. pag. *61*.

Joannes Dominici de Narbona Ord. Præd. A. 1323. Avenione abſolvit compendium quo ſecundam ſecundæ S. Thomæ Aquinatis, juſſu Papæ Joannis XXII. abbreviavit. Vide laudatum Quetif T. 1. pag. 558.

Joannes Dominicus Spazzarinus. Infra *Spazzarinus*.

Joannes Dondus, ſive *de Dondis* ab Horologio, Jacobi Dondi Medici F. frater Gabrielis Dondi, Medici: Medicus & ipſe celebris & Philoſophus ac Mathematicus Patavinus, ea fama, ut *Ariſtotelis anima* diceretur. Amicus Franciſci Petrarchæ, qui moriturus quinquaginta ei aureos legavit pro annulo, quem Petrarchæ in memoriam ſemper in digito geſtaret. Obiit Petrarcha A. 1374. 18. Jul. Joannes vero Dondus A. 1380. 5. Cal. Octobr. Vide Scardeonium, Tomaſinum, & Nic. Comneni hiſtoriam Gymnaſii Patavini Tom. 2. pag. 158. Scripſit Volumina tria *Planetarii*, de ratione conſtruendi inſtrumenti quod motus cœleſtes ſpectantibus proderet. Tres quoque libros de balneis Patavinis, & de cauſis caliditatis ac natura aquarum Aponenſium, ut jam dicere me memini ſupra Tom. 2. pag. 60.

Joannes Dorre, Presbyter, JCtus, Decanus Eccleſiæ S. Andreæ Wormatienſis præſens *Concilio Conſtantienſi* A. 1414. 1418. habito interfuit ejuſque *Actorum Epitomem* condidit, quam nobilem vocat V. C. Hermannus ab Hardt Tom. 4. pag. 5. MSta illa uſus ex Codice Bibl. Cæſareæ Vindobonenſis.

Joannes de Dorſtein Teutonicus, Auguſtinianus circa A. 1474. cujus ſolos *Sermones* de tempore & de Sanctis memorat Trithemius c. 853. de S. E. & de ſcriptor. German. c. 217.* Obiiſſe ſcribitur An. 1481. ſcripſit de cruore mira-

raculoſo Domini noſtri Jeſu Chriſti aſſervato in Monaſterio Goterenſi Auguſtinianorum. Quæſtiones varias ſuper quatuor libros ſententiarum. Conſolatorium contra metum mortis. De cognitione Angelorum. De vitiis linguæ, & ſermones de quibus tantummodo hic Fabricius. Hæc omnia ſervantur manuſcripta. Vide Gandolfo in Diſſertatione de Ducentis Auguſtinianis.

Joannes Dribrocus JCtus, Anglus cujus commentarium ad quinque libros Decretalium laudat Pitſeus pag. 873.

Joannes Driedo (Dridoens) diſcipulus Hadriani VI. Pontificis, Theologus Doctor ab A. 1512. Lovanienſis, defunctus A. 1535. De ejus ſcriptis Poſſevinus, Valerius Andreas, Svveertius, Miræus.

Joannes Dritonus de Arida villa, Anglus, Pariſiis Theologiam docuit circa A. 1260. ſcripſitque: *De tribus principiis. De principiis Theologicis. Concluſiones Scholaſticas. De relatione. Contra ſeductores fratres*, Evangelii æterni jactatores. Vide Baleum IV. 26. & Pitſeum pag. 339. ſeq.

Joannes Dumbletonus Anglus, Oxoniæ Collegii Mertonenſis alumnus circa A. 1320. præter *Commentarios in Cantica* ſcripſit *Summam Theologiæ* majorem libris X. minoremque: *Summam artium. De Logica intellectuali* libros IX. *De Philoſophia naturali* libros IX. In Ariſtotelis Ethica ad Nicomachum, ſive *in Philoſophiam moralem* libros X. Vide Baleum V. 14. & Pitſeum pag. 414.

Joannes Duns, ſive *Dunoſtenus*, infra *Joannes Scotus*.

Joannes de Duren a Patria Marcoduro, Theologus Ord. Minor. in diœceſi Colonienſi Seculo XV. vixit ſcripſitque *De ſeptem peccatis mortalibus*, *de occultis vitiis*, *de confeſſione*. *Sermones* de tempore, de Sanctis, & *Quadrageſimale*. Vide Trithemium de S. E. cap. 699. & de ſcriptor. Germ. cap. 144. e quo Poſſevinus, Valerius Andreas, Svveertius, Waddingus &c.

Joannes Durolendunus. Supra, *Joannes Derlington*.

Joannes de Duſſeldorf Teutonicus, Carmelitarum Prior, Argentorati ſuperſtes adhuc A. 1494. cum ſcriberet Trithemius, cujus librum de S. E. vide cap. 960. & Alegrium pag. 369. Scripſit *Itinerarium terræ ſanctæ* quam ipſe adierat & *librum de dierum feſtorum obſervatione*. *Sermones* de tempore & de Sanctis.

Joannes de Eboraco Anglus Carmelita, Theologus Oxonienſis, circa A. 1390. Scripſit *Lecturas in Geneſin*, *Expoſitiones Ordinarias*, *Præconia ſacræ Scripturæ*. Vide Pitſeum pag. 874. Alegrium p. 319.

Joannes Eboracenſis theſaurarius, ſupra, *Joannes Belmeis*.

Joannes de Eck ſive *Eccius* notus *Lutheri* noſtri adverſarius, natus in Sveviæ pago Eck 13. Nov. A. 1486. & defunctus Procancellarius Academiæ Ingolſtadienſis A. 1543. 10. Febr. De eo ejuſque ſcriptis, cum ſit junior pro inſtituto præſenti, tanto minus hic repetam quæ notata a me ſunt in Centifolio Lutherano.

Joannes Edæus Anglus Herefordenſis Guardianus Ord. Minor. circa A. 1406. de quo Lelandus cap. 472. Baleus VII. 28. Waddingus pag. 204. & Pitſeus p. 580. Scripſit *in Apocalypſin*. *In Magiſtrum Sententiarum*. *Opuſcula Theologica*. *Faſciculum Virtutum & Vitiorum*. *In Logicos & Phyſicos Ariſtotelis libros*. *Lexicon nominum originalium*. *Conciones*.

Joannes de S. Edmundo, Anglus Carmelita, circa A. 1350. cujus *commentarios in Lucam* memorat Pitſeus pag. 474.

Joannes Ego, Monaſterii *Augiæ Majoris* ſeu *Divitis* Prior, quanquam junior (ſcripſit enim A. 1630. idem A. 1643. 25. Jul. defunctus) hoc loco a me refertur, quia librum ejus *de Viris illuſtribus illius Monaſterii* inter ſcriptores medii ævi vulgavit V. C. Bernardus Pez T. 1. Anecdotorum parte 3. pag. 629. 773. Sectio prima de Sanctis & Beatis Augienſibus diſſerit: ſecunda de Doctoribus & Scriptoribus pag. 640. ſeq. & tertia denique pag. 705. ſeq. de Monachis Augiæ ad varias dignitates aſſumtis, evectiſque ad Abbatias, & Epiſco-

les ac Metropolitanas sedes. Et-
hronicon Augiense ab hoc Egone
ım laudatus Pez annotat, qui e-
ndi spem fecit in diss. isagogica
ıum 1. Anecdotor. pagina xc.

nes Eitonus sive *Eytonus*, Anglus,
ii Mertonensis in Academia Oxo-
alumnus, cujus tractatum MS.
ıra ex Pitsei pag. 875. Cangius
emorat.

nes Eligerus de Gondersleven,
nicus, Joannis de Saxonia, de quo
, auditor, Philosophus circa A.
Scripsit *de compositione & de uti-*
Astrolabii. *De utilitate Quadrantis*.
strogemetro. *De Magnete*. Vide
mium de S. E. cap. 616. & de
or. Germ. cap. 112.

nes Elinus sive *Helinius* Nordvol-
Carmelita circa A. 1379. scri-
ommentarios in Apocalypsin, vati-
etiam per icones appositas descri-
Lecturas Scripturarum. *Quodlibeta-*
estiones. *Homilias*. Vide Lelandum
575. Baleum VI. 32. Pitseum pag.

nes de Ellenbogen sive *de Cubito*,
o Bohemico ad Egram fluvium sito
riore Waldsassensi Abbas ab A.
ad 1325. Ord. Cisterc. Scripsit
ta Monachorum Monasterii sui ad
m Abbatem Aulæ Regiæ, libel-
editum a Bernardo Pez Tom.
Bibl. asceticæ pag. 467. 490. Ra-
tæ 1725. 8.

nnes Eremita cujus libri II. *de vi-*
Bernardi Claraevallensis ad Pe-
Tusculanum Episcopum scripti
circa A. 1180. editique a Petro
isco Chifletio in genere illustri S.
ardi asserto, Divione 1660. 4.
inde in Mabillonianis Operum S.
ardi editionibus. Vide supra Tom.
g. 227. & 228.

nnes de Erfordia Thuringus, Ord.
r. circa A. 1350. Scripsit teste
emio cap. 630. *Summam de casi-*
sive *Summam Confessorum*, & *Ta-*
Juris, eandem ut videtur cum
Originalium per ordinem alpha-

beticum quam MS. memorat Sanderus
pag. 204. Bibl. Belgicæ, & Waddingus
pag. 204. qui *tabulam Juris originalium*
nominum appellat. Hisce *Sermones* de
tempore & de Sanctis adjungit Trithe-
mius de scriptoribus Germ. cap. 117.
atque Eysengreinius pag. 144. Verum
Possevinus & Waddingus etiam *Com-*
mentaria in libros Sententiarum.

Joannes Erigena, infra *Joannes Scotus*.

Joannes Ernesti, Gymnasii Heidelber-
gensis decus & Rector, clarus tempore
Concilii Basileensis A. 1440. Scripsit *de*
auctoritate Concilii generalis. *Quæstiones*
Sententiarum. *Quæstiones disputatas*. *De*
jejunio ad Universitatem. *Sermones* mul-
tos & *Orationes* Varias, atque in his,
de Nativitate Domini. Vide Thrithe-
mium cap. 798. de S. E. & de scri-
ptor. Germ. cap. 183.

Joannes ab Esculo. Supra, *Joannes*
Asculanus.

Joannes de Eschenden, supra, *Joannes*
Æschendenus.

Joannes de Essendia Ord. Præd. Con-
ventus Wesaliensis, S. Theologiæ Pro-
fessor circa A. 1437. Ejus opus histori-
cum laudat Wernerus Rollevinckius:
confer Oudinum Tom. 3. pag. 974. Et
inter scripta Henrici de Kalteysen apud
Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 830. &
791. fertur Declaratio quorundam du-
bitabilium circa acta seu dicta per spi-
ritum in Meyeric, quæ decidit frater
Joannes de Essendia, qui spiritus ap-
paruit A. 1437. in Ducatu Clivensi.

Joannes Estuidi, *Estvvode*, supra *Joan-*
nes AEschendenus.

Joannes Everisdenus supra Tom. 2.
pag. 118.

Joannes III. Eystetensis ab A. 1445.
ad 1464. Episcopus, cujus libellum *de*
Constantia ad Virgines S. Walpurgis,
sive *Historiam Reformationis Monasterii*
S. Walpurgis Eystetensis, Ord. Bened.
vulgavit Bernardus Pez Tomo VIII.
Bibl. Asceticæ pag. 651. 670. Idem in
præf. memorat ejusdem Joannis *Refor-*
mationem statutorum ac Judicii Eysteten-
sis. *Ordinem Judiciarium*, cui est immor-

tuus. Tractatum *de comparatione vitæ activæ & contemplativæ*. *Epistolas sex ad Bernardum de Waging*, Priorem Tegernseensem, quarum una est, utrum tutius & utilius sit uni Deo & sibi in Monasterio vacare, quam in cura animarum & Prælatione existere. *Epistolam ad Jacobum Anachoretam Domus Carthusiensis Cellæ Salutis in Ducklhausen*, de gravi onere Præsulatus.

Joannes Faber. Quatuor hoc nomine, supra Tom. 1. pag. 156. seq.

Joannes de Fabriano, Augustinianus, Theologus & Philosophus Bononiensis qui A. 1348. obiit. *De concordia Platonis ad sacram Scripturam* commentatus est, teste Possevino atque Philippo Elssio pag. 352. præterea scripsit *expositionem quatuor Evangeliorum*, & *in Ethica ac Politica Aristotelis*. * In MS. Cod. meo extat scriptum quoddam breve ad hunc Joannem referendum hoc titulo: *Testimonia de adventu D. N. J. C. in carne hinc inde recollecta per magistrum Joannem de Fabriano*. Incipit titulus: in *Ægypto*. Tum exorditur: *Hermes Trismegistus libro de verbo perfecto &c.*

Joannes de Fabrica Ord. Minor. sacræ paginæ Professor Paris. circa A. 1500. Hujus tractatus *super declaratione indulgentiarum concessarum pro animabus in purgatorio*, exstat MS. in Bibl. Quædlimburgensi. Vide Tobiæ Eckardi notitiam illius Bibliothecæ pag. 44.

Joannes a Falckenberga Pomeraniæ, Ord. Præd. dictus etiam Jacobita de Saxonia, & Doctor de Prutenis, utpote natus in ditione equitum Cruciferorum Livoniæ & Prussiæ. In Concilio Constantiensi additus Gregorio XII. & A. 1418. assertiones Joannis Parvi, *licere tyrannum occidere*, propugnavit duobus scriptis, quæ leguntur inter Jo. Gersonis Opera Tom. V. pag. 1013. & 1020. Præterea edidit libellum vehementem pro Cruciferis suis *contra Polonos eorumque Regem Wladislaum* sive *Jagellonem* de potestate Papæ & Imperatoris, respectu infidelium, qui liber in jam dicto Concilio damnatus fuit. Vide Clariss. Hardtii Acta Concilii Constantiensis T. IV. p. 1531. 1556. seq. Jo. Gersonis opera edit. novæ Tom. 4. pag. 713. seq. Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 760. seq. atque Edmundum Richerium hist. Concilior. lib. 2. pag. 250. 255. seq.

Joannes a Fano Eadmundi, Carmelita, Anglus, cujus Commentarios *in Lucam* laudat Lelandus cap. 545.

Joannes Felminghamus Philosophus Anglus, quem Pitseus pag. 874. ait Quæstiones scripsisse iu elenchos *Aristotelis*, atque alios Philosophi libros Commentariis illustrasse.

Joannes Felton cognomento Homiliarius, supra Tom. 2. pag. 162.

Joannes Fernandus, circa A. 1494. Ord. Bened. cujus carmina quædam in Monachos edidit Flacius in poematibus veteribus de corrupto Ecclesiæ statu pag. 486. seq. De aliis vide Thrithemium. c. 936. * Hunc Joannem designari puto a Symphoriano Camperio Medico Lugdunensi in catalogo præceptorum & patronorum &c. suorum verbis illis: *Præceptores nostri in humanitate Guido Juvenalis, Joannes Ferdinandus &c.* Vide ejus libellum inscriptum: *Duellum epistolarum*.

Joannes Ferrariensis Philosophus, Ord. Minor. cujus *excerpta ex Annalibus Principum Estensium* ab A. 1409. ad 1454. vulgavit celeberrimus Muratorius tomo XX. thesauri scriptorum Italiæ, Mediolan. 1731. fol. Vide Acta Erudítor. 1733. pag. 395. seq.

Joannes Fiber, supra *Castor* Tom. 1. pag. 359.

Joannes a Fibrilega sive *Fibrolegus* Anglus, Bedæ laudatus de quo vide si placet Lelandum cap. 53.

Joannes Abbas *Fiscamnensis* Coenobii in Normannia ab A. 1028. ad 1078. cujus *Epistolam* ad Wilhelmum Conquæstorem, Angliæ Regem & alteram ad Vitalem, Abbatem Bernacensem: tertiamque ad Warinum, Abbatem Metensis Monasterii S. Arnulfi, edidit Mabillonius Tom. 1. Analect. p. 221. (e-

dit.

novæ pag. 450. seq.) Eidem Joan-ve ab exilitate staturæ dicto *Joanno* laudatus Mabillonius tribuit pag. (edit. novæ pag. 120.) *librum pre-variarum* (*a*) de Scripturis & ver-atrum, ad Imperatricem Agnetem am Henrici III. Imperatoris, in :s divisum tres, cujus prologum t & specimina: sicut & librum *de na contemplatione, Christique amore e superna Hierusalem*, similiter tri-distinctum partibus, cujus itidem :pta subjicit: notans ex hoc Joan-l verbum multa repetisse, qui *Me-ionum* librum *S. Augustino* suppo-. In prologo jam dicto innuit Jo-s Abbas se etiam scripsisse *de in-ione viduæ, de vita & moribus vir-n* & *de eleemosynarum dispensatio-*

annes Fischerus Roffensis. Vide Joan-Roffensis.

nnes Flasboriensis laudatur inter tores quibus usus est ad opus Chro-aphiæ suæ condendum Joannes Nau-s.

nnes Fletus. Supra Tom. 2. pag.

nnes Folshamus Doctor Catabrigien-Carmelitarum per Angliam Mini-Provincialis, defunctus Norvvici 348. Vide Lelandum cap. 369. Pit-pag. 459. Baleum V. 69. Scripsit mentarios *in aliquot libros Salomo-Flores ex S. Chrysostomo. Indices Anselmum* Cantuar. *Quæstiones Theo-. Moralitates rerum. De arte prædi-. De matrimonio. Collationes per s. In Metaphysicam Aristotelis*, & *turis rerum* quod incipit: *Triplex erum*.

nnes Abbas de Forda scriptor *vitæ lferici* Eremitæ, defuncti An. 1154. it Albericus ad illum annum pag. Idem Joannes Ord. Cisterc. Abbas *nsis* sive *de Fordeham* Devoniensis glia Joannis Regis qui ab A. 1199. 16. præfuit, a sacris Confessioni-qui etiam scripsit *In ultimam par-tem Cantici Canticorum* & *in Jeremiam, ac Threnos Homilias CXX.* & *De con-temtu Mundi. De sacramento altaris*. Vide Oudinum Tom. 2. pag. 1653. Le-landum c. 206. Baleum III. 66. Pit-seum pag. 276. sed qui male confun-dit cum Scotichronici auctore, de quo mox.

Joannes Fordun, Scotus, auctor *Sco-tichronici* libris V. ab ultimis tempori-bus usque ad A. C. 1066. sive ad mor-tem Eduardi III. cujus filius Haroldus II. (non illius qui aliis Eduardus III. aliis Eduardus VI. unde error virorum doctorum Seldeni & Galei qui ajunt in An. 1360. desinere, & quos secutum me video supra 533.) Editum est hoc opus Forduni a Thoma Galeo Tom. 1. quindecim scriptorum pag. 565. 699. Illud pridem interpolavere continua-veruntque & librum VI. VII. VIII. IX. X. XI. usque ad A.. 1447. addidere Archiepiscopi Edinburgensis Secretarius, atque si Galeum audimus, discipulus Fordunii, *Magnus Macullach* sive *Ma-cullochus*, cujus ætatem video referri ad A. 1482. & *Walterus* Bovver: cum quorum supplementis & continuatione opus Forduni vulgavit Thomas Hearne (*b*) Oxon. 1722. 8. quinque Volumi-nibus. Scriptorum a Forduno laudato-rum en brevem indiculum, quem in-ter legendum consignavi ad paginas edit. Galeanæ:

Admnanus 638. seq. 660.
Ambrosius 578.
Arelatense Chronicon 653.
Bartholomæus 577. 584. 588.
Bartholus 584.
Beda 589. 594. 600. 606. 610. 627. 630. 632. 636.
Bragmannorum ad Alexandrum Epi-stola 583.
Legenda Brandani 575.
Chronica 571. 572. 576. 581. 628.
Comestor 576.
Elucidarium 582.
Erodotus (Herodotus) 591.
Eusebius 578.

(*a*) Supra pag. 46. (*b*) Acta Erud. 1724. pag. 211. Journal des Sav. 1725. Fevrier pag. 225.

Eutropius 574. seq. 577. 578. 598. 602. 610. 662.
Galfridus 578. 587. 589. 595. 606.
Gaufridi Chronicon liber sextus 631.
Gaytheli leges 576.
Gildæ prophetia 634. versus 593. 613. 621.
Grossum Caput 573. 577.
Helynandus 669.
Isidorus 568. 576. 578. 583. 591. 592.
De Mariniano Scoto 689.
Merlinus 631.
Polychronion (Ranulphi Cestrensis) 625. 681.
Polymanticus 584.
Richardus 596.
Sibylla Tiburtina 598. seq.
Sigebertus 616. 617. 632.
Theoduli versus 583.
Tolomæus (Ptolemæus) 588.
Vincentii speculum 653. ubi ait eum de Chronicis metropolis Arelatensis quædam excerpsisse.

Joannes Fortescue Capitalis Justitiarius & Cancellarius Angliæ circa A. 1460. Ejus *de laudibus Legum Angliæ*, prodiit A. 1599. & cum Jo. Seldeni notis Lond. 1616. 8. (quæ notæ recusæ inter ejus Opera T. 3. pag. 1883. 1906.) & cum notis Eduardi Waterhusii Lond. 1663. fol.

Joannes Dieppurg, *de Francfordia* Doctor Heidelbergensis circa A. 1494. scripsit *contra Hussitas & Feymeros* aliaque de quibus ad Trithemium cap. 764.

Joannis Franciogia Cangii, & aliorum confictus ex *Joanne Abbævillano* defuncto A. 1237. de quo dixi supra in limine tomi primi. Vide Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Christianæ pag. 128.

Joannis de Frarino scriptum *de Eucharistia & aliis Christianæ Religionis Mysteriis* evolvit Cangius in Bibl. S. Germani de Pratis Cod. 330.

Joannes Friburgensis cognomento Runsic, Teutonicus Ord. Præd. circa Annum 1320. auctor Chronici ab Orbe condito ad A. C. 1261. aliorumque scriptorum, de quibus supra Tom. 2. pag. 204. male confusus a quibusdam cum Joanne Teutonico qui ab A. 1232. Episcopus Bossinensis (*a*) sive Bosnensis & Magister Ord. Præd. A. 1252. diem obiit.

Joannes Fribitoris, *Fribitoris*, sive *Forbitoris*, *Forbiteus* (Fourbisseur) Theologus Parisiensis, Ord. Præd. circa A. 1379. Scripsit *in IV. libros Sententiarum* & *Sermones*. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 677.

Joannes Frossardus. Supra Tom. 2. pag. 211.

Joannes Frumentarius al. *Whethamstede* ex Monacho Glocestrensi Abbas fani S. Albani in Anglia circa A. 1440. Ejus librum *de Viris illustribus* ad Hunfredum Glocestriæ ducem, laudat Lelandus cap. 207. 256. atque alibi. Præterea cap. 530. testatur inspectum a se illius librum *de situ terræ sanctæ*. Alia ejusdem memorantur apud Baleum VIII. 3. & Pitseum pag. 631. Expositio S. Scripturæ sive *granarium de granis typicis libri V. Manipularium Doctorum. Ordinationes suæ Abbatiæ. Defensorium exemptorum. De hominum officiis. De hæreticis & eorum fautoribus. Contra Episcopum Nordvicensem. Contra infidum fratrem. De gestis propriis. Orationes* in Synodis Papiensi & Senensi habitæ tempore Martini V. *De vita S. Amphibali*, carmine quod incipit: *Si cupis Amphibali certamina. Opus necessariorum. Opus metricum* cujus initium: *in Cirrhæ cyatho pueris potando propino. Palearium poetarum & Pabularium. Declamationes metricæ. Epistolarium* & *Epistolæ ad diversos*. Vertit etiam vitam S. Albani, atque indicibus instruxit, sive ut Balei verbo utar tabulavit Valerium Maximum, Joannem Sarisberiensem, Petrum Blæsensem, Augustinum de Ancona & Defensorium Ecclesiæ.

Joannes Fust sive *Fustgin*, *Fustiginus* Carmelita: ex Cruzenachensi Lectore Prior apud Argentinenses circa A. 1370. ex cujus scriptis apud Trithemium cap. 655. de S. E. & de scriptor. Germ. cap.

(*a*) Vitiose apud Cangium *Offunensis*.

126. Possevinum & Alegrium pag. nihil memoratur præter *Sermones* mpore , de Sanctis & Quadrage- es .

nnes Galensis , cujus *Communelo-* *ı* & Tractatus *de vitiis & virtu-* , itemque alius *de pœnis ac præmiis* in Bibl. Paulina Lipsiensi . Vide Ca- ım B. Joachimi Felleri pag. 196. diversus hic a *Joanne Gvallensi* , io dixi supra Tom. 3. pag. 109.

nnes Gallus . Vide infra *Jonas* , mo- ıs *Fontanellensis* .

nnes de Gandavo sive *de Gauduno* › aliis *de Janduno* , aliis *de Geduno* , iæ Theologiam & Philosophiam ;t & circa A. 1326. scripsit *librum* *testate Ecclesiastica* , eadem cum ılio Patavino sentiens , ac propte- Joanne XXII. damnatus in decre- xtravag. A. 1327. quod incipit : *intra doctrinam Apostoli* . At enim *nationem de nullitate processuum Jo-* *XXII. contra Ludovicum Imp.* pro ioritate Imperatoris in temporali- quam edidit Goldastus Tom. 1. .rchiæ Imperii pag. 18. 21. ipse T. de auctoribus , tomo illi præ- negat illius scriptoris esse , alias m ejus lucubrationes laudans , *ıentarios super Sententias* , & *Quod-* *n* a Marsilio Patavino in manus ıum datum . De hujus Joannis ionibus & Commentariis in *Ari-* Physica , Metaphysica , librosque ima , de Cœlo & de Mundo vi- s H. Warthonus ad Caveum . *Quæ-* *in Averroem de substantia Orbis* , ıre Venet. 1488. 1496. 1501. fol.

nnes Ganvver aliis *Gauvver* , *Gat-* Carmelita Theologus Moguntinus oncilio Basileensi A. 1440. inter- ac præter *Sermones* de tempore , nctis & Quadragesimale triplica- cripsit *in Exodum* & *Concordiam* *elicam* , *in IV. libros Sententiarum* . Trithemium de script. Germ. cap. k de S. E. c. 793. Possevinum & um pag. 346.

nes de Garlandia , Grammaticus & Poeta , de quo supra Tom. 3. pag. 18.

Joannes Garlandius , Medicus & Physicus . ibid. pag. 19.

Joannes Garso , sive *Garzonis* . Supra Tom. 3. pag. 20.

Joannes Gascoinus supra Tom. 3. pag. 21.

Joannes Gastisdenus , *Gatisdenus* , *Gadesdenus* , Anglus Medicus , circa A. 1320. Matthæo Silvatico *Joannes Anglicus* cujus jam supra feci mentionem pag. 136. Ubi *Rosam* ejus *Anglicanam* , dixi editam Venet. 1502. 1516. fol. Hæc in quinque tributa libros , tribus primoribus morbos communes , duobus posterioribus particulares persequitur . Scripsit præterea *De regimine acutorum* , *de simplicibus medicinis* : *de digerentibus & evacuantibus* , *de instrumentis suæ artis* , *Quid pro quo* sive de medicamentis succedaneis . *De phlebotomia* , *Practicam Medicinæ* & *pro dietariis* . Vide Lelandum c. 379. Baleum V. 7. & Pitseum pag. 413. seq.

Joannes Gattuer , supra *Joannes Ganver.*

Joannis de Geduno MS. commentarius *de anima* memoratur a Sandero parte 2. Bibl. Belg. pag. 89. Vide supra *Joannes de Gandavo* .

Joannes Geilerus natus Schafhusæ An. 1443. Cæsaremonti vero sive *Kaisersbergæ* a proavo educatus : Argentorati denique ubi per annos XXXIII. sacras Conciones cum fructu habuit , defunctus A. 1510. Vir egregius quem Rhenanus hoc decoravit epitaphio : *Deo Trino & Uni. Bene valeas quisquis es . Joanni Geilero Cæsaremontano , Theologiæ consultissimo , qui Pericle eloquentior , Socrate continentior , Numaque religiosior , vitæ sanctimonia & sacris Concionibus Argentoratensem populum Annos XXXIII. non sine magno profectu erudivit , nemini unquam assentatus , pauperes patrio affectu fovit , bonos ac doctos mero studio dilexit : Argentoratensis inclyta Resp. æterno decori & monimento posuit . Vixit annos LXIV. menses XI. dies XXIV. Obiit totius Al-*

sa-

ſatiæ lacrymis deflectus ſub Maximiliano Aug. a quo ob vitæ integritatem plurimum amatus eſt , Anno Gratiæ X. Sext. id. Martias . Proh quam recti exempli homo erat ! Sed orta cadunt . Iampridem hic inter teſtes Veritatis numeratus eſt a Flacio aliiſque . Vide Hermanni ab Hardt avtographa Lutheri & aliorum Tom. 1. pag. 46. ſeq. ubi de Kayſersbergii *Formicario* : & Tom. 2. p. 66. ubi de ejus homiliis A. 1494. habitis quibus anſa *navem ſtultiferam* ſive *Narragoniæ* Germanicis verſibus exponendi data fuit Sebaſtiano Brandt , (*a*) ſeu Titioni , JCto Argentoratenſi : & Latinis elegis Jacobo Locher (*b*) cognomento Philomuſo , Svevo , quæ recognita ab eodem Brandto (*c*) plus ſimplici vice recuſa eſt, ut Germanicam Metaphraſin Joannis Pauli , Ord. Minor. Argentor. 1520. fol. & in dialecto inferioris Saxoniæ Roſtoch. 1519. 4. Anglicas item Belgicaſque prætercam , de quibus Chriſtoph. Hendreichius pandect. Brandenb. p. 703. ſeq. De Kayſersbergio autem conſulendi Trithemius cap. 918. de S. E. & de ſcriptoribus Germ. cap. 247. Melchior Adami in vitis Theologorum p. 3. ſeq. Jo. Pantaleo proſopographiæ parte 2. pag. 474. (quo teſte *prædixit religionem eſſe corruptam , venturumque quendam Divinitus qui eam inſtauret , eamque diem videre exoptavit* .) Boiſſardus T. 2. iconum pag. 228. Diarium Theologicum *Unſchuldige Nachrichten* A. 1721. p. 5. ſeq. ubi etiam effigies , ſicut apud Boiſſardum , & rudior apud Pantaleonem occurrit . Omitto velut notiores Poſſevinum , Kœnigii Bibl. in *Geilero* , & Jo. Gotfridi Olearii Bibl. Eccleſiaſticam in *Kaiſersbergio* . Inprimis referre juvat ab illo primum collecta recenſitaque lucem vidiſſe *Joannis Gerſonis* , Cancellarii Pariſ. opera , Argentorati 1488. fol. 3. Voluminibus , ut dixi ſupra Tom. 3. p. 50.

De cæteris ejus lucubrationibus nc
beo quæ addam notatis a Geſ
Simleroque , Poſſevino & H. War
ad Caveum : niſi ejus *naviculam*
tentiæ excuſam eſſe Baſileæ apud
vagium , & Speculum conſolati
(*Froſt Spiegel*) recuſum Germ
Hamburgi A. 1597. curante B. D
Woldero . * Viri hujus pii vitam
vi compendio tradidit B. Rhenanu
que loco , & tempore excuſam . I
auctore diſcimus explicatum al
Humbertum de virtutibus , quam
lam propediem evulgandam nu
Tum addit extare ejus fragmen
paſſione Domini , ſermones in o
nem Dominicam , ſpeculum ſtulto
aliosque libellos vernacule ſcripto
corrupto religionis ſtatu , ac de i
ratore poſthac venturo , quod a
prænunciatum affirmat Joannes I
lio hic apud Fabricium nihil quid
mutit . Scimus tamen Geilerum
ſos habuiſſe plurimum mores con
cleri & populi , in quorum corru
acriter invectus eſt . Hanc ergo
ptionem morum , non dogmatu
religione improbaſſe vero per qu
millimum credo . Quid quod a
quaſdam manus in ſermones eju
miſſas queritur Petrus Wickgram
dem Geileri ex ſorore nepos in e
ſermonibus ejus præfixa ? in qua
talogum ſincerorum operum e
exhibet . Sunt vero illa : *Peregri*
tine , & Germanice : *Oratio D*
& Paſſio Latine ; nam Germa
editionem vitiatam judicat Wi
mus , in iis præſertim , *quæ ver*
evomuntur in eccleſiaſticos , *& m*
profeſſionis viros . Addit noſſe ſe
nem ſacræ profeſſionis , qui ex c
cionantis quædam accepta ſuis p
tis ineptiis , ac deliramentis co
& formavit in volumen , quod
larum Evangelii Keiſerpergii tit

(*a*) Vid. Trithemium de S. E. cap. 924. & de ſcriptoribus Germ. cap. 258. Exſtat & *Vuigandi Vuirt* , Ord. Præd. carmen elegiacum adverſus Brandtum , editum Argentorat. 1503. qui incipit : *Brandt , nimium inſontes cornuta fronte laceſſis* .

(*b*) Vitioſe *Jacobus Ecker* Tom. 2. au Lutheri pag. 66. & *Jacobus Leder* apud Tom. 3. ſelect. diſſ. pag. 684.

(*c*) Argentorat. 1497. 4. Auguſtæ Vind 8. Baſil. 1498. Pariſ. 1572. 8. apud Henr.

: , vendiditque opus grandi ære aphis mox evulgandum. Dein incera ejus opera laudat *tractatum* *'ositione ad felicem mortem;* item *iculam salutis cum nave stultifera*, *ante*, *Paradiso animæ ex Humber-atu de virtutibus Germanice tradi-*. ec fere omnia accepi ex Cl. Lam- Bibl. civic. Vindobon. pag. 255. num vero opus *de Paradiso animæ* ɛst cum eo de quo supra.

nones ejus duobus in fol. Volu-ıs prodierunt Argentinæ an. 1518. 9.

nes Gorus sive Gorinus, Etru-*le S. Geminiano* Ord. Præd. post n 1323. adhuc vixit: nam *vita ri Confessoris* qui A. 1323. obiit,) composita exstat in Actis San-a Tom. IV. Julii 19. pag. 665. scriptor *Summæ de exemplis* (a) *um similitudinibus*, libris X. falso *'lvici Teutonici* nomine editæ. Sed vindicant editiones insecutæ Ve-497. 4. 1577. 1582. Basil. 1499. tvv. 1583. 1599. 1629. 8. Lugd. Colon. 1670. 4. Vide Jacobum Tom. 1. pag. 528. seq. & Jo. ntium Coppi in annalibus & Vi-istribus Sangerminianensibus, Flo-: 1695. 4. Cætera ejus scripta sunt *nes* funebres, Lugd. 1489. 4. 1510. is. 1611. 8. Quadragesimales Ve-1584. Colon. 1612. 8. & aliæ iones sive Sermones varii generis i.

nes Gerbrandus de Leydis. Supra 3. pag. 46.

nes Gersen al. *Gessen* sive *de Ges-* Abbas Vercellensis Ord. Bened. 1230. ad 1245. quem nonnulli, ente etiam Cangio, faciunt au-a librorum *de imitatione Christi*, ti supra Tom. 3. pag. 52. ubi et-e *libro aureo* quem huic Gersenio t, inque lucem Tom. 1. anecdo-tor. parte 2. pag. 565. 650. edidit V. C. Bernardus Pez, *de professione Monachorum Ord. S. Benedicti*.

Joannes Gerson, Cancellarius Paris. supra Tom. 3. pag. 49. seq.

Joannes Gerundensis in Catalonia Episcopus, scriptor *Chronici* & *Regulæ Monachorum*. Supra *Joannes Biclariensis*.

Joannes Margaritus, *Gerundensis* Episcopus, junior, sub Seculi XV. exitum qui ad Regem Ferdinandum Catholicum ejusque Conjugem Isabellam scripsit *libros decem anacephalæoseos* & *paralipomenon Hispaniæ* a Thubale & ultimis originibus usque ad Augusti tempora. Exstant inter Roberti Beli scriptores aliquot rerum Hispanicarum, tomo I. Francof. 1579. fol. & in Andreæ Schotti Hispaniæ illustratæ tomo I. Francof. 1603. fol. Vide Joannis Hubneri nostri Bibliothecam historicam Centur. VIII. pag. 36. seq.

Joannes Gillemanus Canonicus Rubeæ vallis in Sonnia silva, altero ab Bruxellis lapide circa A. 1480. scripsit *Hagiologium Brabantinorum*, ex cujus secunda parte, *Vitam S. Himelini* Presbyteri Fenacensis in Brabantia & temporibus Pipini Confessoris edidit Henschenius Tom. 2. Act. Sanctor. Martii 10. pag. 47.

Joannes Confrater & Monachus *Glastoniensis*, (Glassenburg) Ord. Bened. Anglus, ejus *Chronica de rebus Glastoniensibus*, desinentia in A. 1400. vulgavit V. C. Thomas Hearne (b) Lond. 1726. 8.

Joannes Gluel Aquisgranensis, Prior Carmelitarum Coloniæ circa A. 1390. præter *sermones* de tempore, de Sanctis & Quadragesimale scripsit de origine & profectu Ordinis sui *Speculum Carmelitarum*, quod laudatur a Trithemio cap. 686. de S. E. & in Bibl. Carmelitana, & de script. Germ. cap. 139.

Joannes Gmunden Germanus, Astrono-

Exempla & similitudines offeruntur lib. 1. i & elementis. 2. de metallis & lapidi-de vegetabilibus & plantis. 4. de natati-volatilibus. 5. de animalibus terrestribus. omine & membris ejus. 7. de Visionibus & Somniis in S. Scriptura relatis. 8. de Canonibus & Legibus. 9. de artificibus & artificialibus: & 10. de actibus & moribus humanis.

(b) Bibl. Angloise Tom. XV. pag. 352. Acta Erud. A. 1729. pag. 181.

nomus & Mathematicus claruit Viennæ in Austria, diemque obiit A. 1442. Ejus scripta feruntur a Gesnero, *Tabulæ de planetarum motibus & luminarium ecclipsibus* ad meridianum Viennensem: *Calendarium* in multos profuturum annos. *Tabulæ variæ de arte proportionali*. *Canones in tabulam tabularum*. *De arte calculandi in minutiis Physicis*. *Tractatus sinuum*. *AEquatorium motuum planetarum* ex Jo. *Campano* (de quo supra Tom. I. pag. 325. seq.) *Compositio & utilitates astrolabii & aliorum quorundam instrumentorum*.

Joannes Gobelinus, supra Tom. 3. pag. 66.

Joannes Gobii, A. 1350. Junior, Ord. Præd. cujus liber, inscriptus *Scala Cœli* ad Hugonem de Colubreriis, memoratur a Sandero inter Codices Belgii MStos pag. 191. De editionibus vide Jac. Quetif Tom. I. pag. 633.

Joannes Gochius, cognomine Puppperus Belga, Presbyter Mechliniensis circa A. 1470. amicus Wesseli Groningensis, inter testes veritatis laudatus a Flacio, Jo. Wolfio aliisque, atque in indices librorum prohibitorum, Tridentinum & alios ob eandem causam relatus. Inter alia scripsit *de S. Scripturæ dignitate & irrefragabili auctoritate, & quo judicio aliorum scripta, præsertim Scholasticorum & Philosophorum legenda sint*, ad Engelbertum Ord. præd. *De quatuor erroribus circa Evangelicam legem exortis*. *De votis & religionibus factitiis sive de libertate Christianæ Religionis, conclusiones novem*. Vide Gesneri Bibl. pag. 422. b. ac de cæteris Caveum.

Joannes Godardus Anglus, Ord. Cisterc. Mathematicus, circa A. 1250. Scripsit *de triplici computandi modo* ad Radulphum Abbatem cœnobii Coggeshallensis, atque alia de rebus Mathematicis. Laudant Lelandus cap. 363. Baleus IV. 11. & Pitseus pag. 324.

Joannes Hodfridus de Ligate, infra, *Joannes Goeverus*.

Joannes Godfridus de Odernhem, Oppenheimensis Ecclesiæ circa A. 1495. Antistes, scripsit sermones de tempore ac Sanctis per totum annum: atque Augustinum de Civitate, & Ciceronis libros tres de Natura Deorum in Germanicam linguam transtulit. Vide Gesnerum.

Joannes Godvvicus sive *Gotvvicus*, *Goodvvyck*, Nordvolciensis Anglus, Augustinianus in Cœnobio Linnensi circa A. 1360. Scripsit in plures Bibliorum libros, *lecturas in Genesin*, Commentarios *in Danielem* & *de hebdomadibus Danielis*. *In quædam Pauli dicta*. *Quæstiones disputatas* & *Sermones* per annum. Vide Baleum V. 91. & Pitseum pag. 485. * Scripsit præter ea, quæ hic notantur a Fabricio Lecturas in psalmos. Hæc notat P. Gandolfo in Dissertatione de 200. Augustinianis[a].

Joannes Goldestonus, sive *Geldeston Chrysolithus*, Eboracensis Anglus Carmelita Theologus Oxoniensis diem obiit A. 1320. teste Lelando cap. 358. qui hæc ejus scripta commemorat: Commentarios morales *in Psalterium* & *Evangelium Joannis*. *In Evangelium Matthæi* duplices Commentarios. *In Canonicam Joannis Epistolam*. *Quodlibeta*, *Determinationes Theologicas*, *Quæstiones: Disputationes in IV. libros Sententiarum*. *Sacras Conciones quinquaginta*. Eadem Possevinus, Alegrius pag. 284. Baleus V. 10. & Pitseus pag. 407. qui addunt Collectaneorum librum, Sermones de Sanctis, Orationes ad clerum.

Joannes Golein Normannus Carmelita, Prior Rothomagensis, floruit non An. 1541. ut Alegrio pag. 392. persuasum, sed circa A. 1370. tempore Caroli V. (non Imperatoris, sed Regis Francorum) cui *Rationale Divinorum Officiorum* offerens conspicitur in veteri icone quam exhibet celeberrimus Montfauconus Tomo tertio monumentorum Monarchiæ Gallicanæ. Scripsit præterea *super IV. libros Sententiarum* quod opus insigne vocat Trithemius cap. 652. Sed & *quæstiones varias* memorat Gesnerus, Alegrius etiam *de Sacerdotum Institutione*.

Joan-

mes Abbas *Gorciensis*, supra pag.
annes *Abbas S. Arnulfi*.
mes *Goriaus*, supra, *Joannes de S.* iano.
mes *Goverus* (*a*) nobilis Anglus, ; oculis, senex diem obiit A. 1402. o Lelandus cap. 493. & 505. Ba- /II. 23. & Pitseus pag. 575. seq. r ea quæ Gallice & quæ Anglice lla ætate eleganter scripsit, etiam . Latine composuit, ac versibus m *Carmina* atque *Epigrammata* va- ieris, & *de amoris varietate*. *Scru- lucis*. *De regimine Principum*. *ste vitiorum*. *De compunctione Cor- Contra mentis sævitiam in causa su-*. *De populari tumultu anno Richar- De Rege Henrico IV.* & ad eun- *le laude pacis*. *Chronica* libris VII. s titulus: *Vox clamantis in deserto*, le Mundi erroribus. *Chronicon tri- um* libris tribus, quorum initium: *caput Mundi*, (*b*) C. *ter*, *& sex.* rio sermone autem *Chronicon Ri- secundi*, libris III. & *de conjugii ate*. Vide Polycarpi Leyseri histo- poeseos medii ævi pag. 2053. seq. æ supra in Joanne *Codfredo* de Lid- T. 3. pag. 67. Diversus ut puto, *es Glastoniensis* Monachus Anglus irca A. 1400. scripsit de antiqui- illius Ecclesiæ & sanctis ibi quie- bus, professus se ex Guilelmo Mal- ariensi & Adamo de Domersham profecisse MS. in Bibl. Cottonia- cujus vide Catalogum p. 19. seq. litione Thomæ Hearne supra p. 79.
nnes Grammaticus Anglus circa A. de quo Baleus IV. 40. Scripsit *menta*, quæ vocat, *in Metamor- Ovidii*. *De arte metrica*, Incip. *iana jubar diffundit carmina*. *Com- um Grammatices*. Incip. *Gramma- trivialis apex*. *Carmina*. De opu- Græcis quæ addit Pitseus pag. ipse viderit.
annes Grammaticus alius ab eo, de hic Fabricius, Farfensis cœnobii in tu Spoletano Monachus Chartas e- jusdem Monasterii collegit, & dispofuit addita præfatione carmine expressa. Scri- bebat An. 1092. sub Henrico IV. Ind. XV. die XIII. Kal. Maji. Catalogum Chartarum illarum ab anno 691. inci- pientium dedit Muratorius Antiquit. Tom. V. pag. 687. Porro Muratorii Ca- talogus usque ad An. 817. pertingit, reliqua in MS. Codice desiderari mo- net.

Joannes Grandisonus, Vossio *Graunson*, Lelando & Baleo VI. 39. *Grauntson*, Anglus, Regis Eduardi III. a sacris, & Episcopus Execestriensis sive Exonien- sis diem obiit A. 1369. Præter sermo- nes, scripsit *Ordinale* sive *Martyrologium Exoniense*, *Vitas Sanctorum*, ac specia- tim *S. Thomæ* Cantuariensis. Vide Pit- seum pag. 503. seq. Vossium pag. 534.

Joannes Grauner, sive *Grauver*, supra *Joannes Gauver*.

Joannes Graye, *Grayus* sive *Grajus* An- glus, Episcopus in Anglia Norvicensis A. 1214. & prorex Hiberniæ & desi- gnatus Archiepiscopus Cantuariensis, quanquam res successu caruit, ipso et- iam defuncto A. 1216. Nescio quid si- bi velit titulus *Schalechronici*, quo opus historiarum suum proscripsisse testantur Gesnerus, Possevinus & pag. 288. Pit- seus: Nam apud Baleum III. 73. & Vossium pag. 454. hoc non invenio.

Joannes Gritsch Ord. Minor. de quo supra Tom. 3. pag. 108. Hic a Trithe- mio cap. 170. de scriptoribus Germ. per errorem calami Dominicanis adscri- bitur, cum ipse cap. 779. de S. E. eum recte Franciscanis accensuisset. Utrobi- que testatur ipsum scripsisse librum *de passione Domini*.

Joannes Groslotius, supra *Joannes Chre- stonus*.

Joannes Grossus. Supra, T. 3. p. 108.

Joannes Gualbertus Abbas, Vallum- brosanorum Ord. Benedictini fundator qui diem obiit A. 1073. ætatis duode- nonagesimo. Ejus *preces* exstant in A- ctis Sanctor. Tom. 3. Julii 12. p. 323. seq. Et ex *Epistolis* ejus *duæ* a scripto-

Joannes Godefridus Lidgate.
Literam M. & CCC, & XXXXX.

(*c*) In Catalogo Bibl. Cotton. *Domexham*, & apud Oudinum *Domeychem*.

ribus Vitæ ejus servatæ p. 362. n. 112. & p. 379. n. 74.

Joannes Gvallensis, Ord. Minor. supra Tom. 3. pag. 109.

Joannes Gvallensis, junior, id. p. 110.

Joannes Gvalterius, Anglus medio seculo XV. scriptor *Canonum* Astronomicorum *in tabulas æquationis domorum*. Vide Lellandum cap. 550.

* *Joannes Gvalterius* est alter Canonicus Lugdunensis, quem inter legum instauratores præstantissimos una cum Matthæo & Joanne de Vauzelles Lugduni agentes accenset Claudius Peroneus Delphinas in Præfatione ad Doctrinale humanorum, quod scribebat Lugduni A. 1520. & ibi forte excusum est sine adnotatione anni & loci impressionis in 4.

Joannes Gventus Camber Britannus Ord. Minor. defunctus A. 1348. scripsit *in IV. libros Sententiarum* & *Quæstiones disputatas*, *Sermonesque*. Vide Pitseum pag. 461.

Joannes Guldener patria Coloniensis, Carmelita, Doctor Parisiensis, cujus nihil fertur præter *Sermones* de Sanctis, per Adventum, Quadragesimale & *Collationes feriales* sive Sermones de festis. Vide Possevinum, Alegrium pag. 288.

Joannes Gundorpius, *Gunthorpius* sive *Gumtheri silva*, Anglus: in Italia, Gvarini discipulus, amicus Joannis Phreæ, inde redux in Britanniam Decanus Fontanæ sive Wellensis Ecclesiæ, & privati sigilli custos sub Eduardo IV. Rege. Vide Lelandum cap. 571. Baleum VIII. 42. & Pitseum pag. 661. qui ejus *Epistolas*, *Orationes* & *Carmina* celebrant.

Joannes ab Hagen, infra, *Joannes de Indagine*.

Joannes de Hexam sive *Hagustaldensis* in Anglia, diœcesis Dunelmensis, Prior Ord. Bened. de quo Baleus III. 31. & Pitseus p. 255. Scripsit historiam *XXV. annorum*, qua *Simeonem Dunelmensem* ab A. 1130. ad A. 1154. continuavit. ab Anno 1141. unius anni metachronismo semper peccare notavit Pagius ad A. 1141. 8. & 1153. n. 12. Prodiit Simeonis historiæ subjuncta ejus continuatio in tomo priore X. scriptorum Historiæ Anglicanæ, quos Rogeri Tvvysden & Joannis Scheldeni studio debemus Lond. 1652. fol. pag. 257. 282.

Joannes de Haida sive *Hayda* Anglus Poeta circa A. 1280. cujus carmina de *Jona Propheta*, *de passione S. Laurentii*, *de vita S. Malchi Monachi*, & *de forma Vitæ honestæ* apud Baleum IV. 54. Pitseum pag. 362. memorantur, qui & *Epistolas* ejus ad diversos laudant.

Joannes Haintonus, sive *Heinodunus*, supra pag. 51. *Joannes Aquædunus*.

Joannes Rode *de Hamburgo* Ord. Carthus. prope Pragam circa A. 1404. Ejus *Epistola ad Henricum Olemannum*, Canonicum Northunensem, in qua post gravia ad pietatem monita, de corruptis Ecclesiasticorum moribus conqueritur: edita a D. Joanne Georgio Dorsheo ad calcem parallelorum Monasticorum, Argentorati 1644. 12. Plures hujus Joannis Epistolas commemorant Theodorus Petræus & Aub. Miræus de scriptoribus Carthusianis.

Joannes Hardingus. Supra Tom. 3. pag. 188.

Joannes Hautivillensis, *Hanvill*, *Hautvillensis*, Gyraldo & Vossio *Nantvillensis*, aliis *de Altavilla* &c. Sed Lelando c. 237. *Annævillanus ex Annævilla Neustriæ oriundus*, *at in Britannia insula ortus*, Magister Oxoniensis, & ad Albani fanum Monachus Ord. Bened. ab opere suo celebri cognomentum *Architrenii* consecutus, floruit circa Annum 1200. scripsitque ad Gvalterum de Constantiis, Archiepiscopum ab A. 1184. ad 1207. Rothomagensem, Poema libris *IX.* distinctum sub titulo *archithrenii*, quod incipit:

Velificatur Athos, *dubio mare ponte ligatur*,
Remus arat colles, *pedibus substernitur unda*,
Puppe meatur humus, *pelagi Tethis exuit usum*,
Salmoneus fulmen jaculatur, *Dædalus alas*
Induit, *ingenii furor instat*, *& inviæ princeps*

Rum-

mpit & artifici cedit natura labori. n variis Angliæ Bibliothecis ut no-. Leysero in historia poeseos me-ri pag. 761. Gesnerus autem testa-idisse se illud Francofurti, impres-n 4. Non vidit Simlerus, qui *li-XVI. de Anglorum antiquitatibus* ap-. Archithrenii Editio Parisiensis 17. 4. fuit in Bibl. Thuana Tom. 3. 286. cumque rarissime sit ob-operæ pretium esset prælis iterum i. Lelando quidem judice est *opus, tulit ætas, sane elegans, venustum, idum : in quo subinde encomiastes, ndo etiam & satyricus. Nomen au-ditum est ab insigni lamentatione. st flebilium quasi summe flebile car-* Gyraldum vero si audimus, *ejus n carmina turgida & sonora, sed lita & barbara, nihilominus ea non vos pigeat*. Dialogo V. de poetar. Tom. 2. pag. 306. Apud Baleum .9. & Pitseum pag. 267. traditur a carmina scripsisse hic Joannes, *igrammata* & *Epistolas*, & poema *ius occultis*, cujus initium : *rebus curis dubitantes*.

mes de Hees. Infra *Joannes de*

mes Heidelbergensis Doctor, ita in-m vocatur Joannes de Francofor-

mes Heirodunus, supra pag. 51. *s Aquædunus*.

mes Herculanus, supra *Joannes Ar-s*.

mes Herefordensis Anglus Ord. Mi-cujus *Epistolæ* MStæ Cantabrig. in jo S. Benedicti, a Pitseo p. 875. rantur : idem teste Lelando cap. cripsit *Lexicon* sive *tabulas origi-i*.

mes Herolt. Supra *Discipulus*.

mes de Hesdinio sive *Hisdinio*, *Is-*, Theologus Parisiensis, Ordinis m hospitalis S. Joannis Hieroso-mi circa A. 1390. Ejus sunt ex-io *in Jobum*, de qua Sixtus Se-: Lecturæ in *Evangelia Marci* & *Joannis*: *In Epistolas Pauli*, *ad Philippum*, *Archiepiscopum* ab An. 1359. ad 1378. Rothomagensem : ex quibus Lectura in Epist. ad Titum MS. Lipsiæ in Paulina. (*a*) *De annunciatione Dominica*, & *Sermones Varii*. Vide Trithemium cap. 678.

Joannes de Hese sive *de Hees*, Presbyter Trajectensis, *Itinerarium* sive *peregrinationem* suam A. 1389. Hierosolymis in Arabiam, Indias atque Æthiopiam susceptam singulari libro descripsit, edito una cum aliis quæ refert Vossius, Paris. apud Robertum Gourmont 4. Daventriæ 1504. 4. & cum Francisci Monachi Ord. Minor. Epistola de Orbis situ ac descriptione 1565. 12. * Insignis anachronismus corrigendus hic venit ; opus enim, seu mavis itinerarium Joannis hujus longe antiquius est, quam hic statuitur ; ita enim incipit in MS. codice Tegernseensi, quem consuluit P. Pez Tom. 1. Anecdotorum in Dissertat. Isagogica pag. 87. n. 8. *Anno Domini* 889. *Joannes Hess Presbyter Trajectensis diœcesis fuit in Jerusalem*. Hæc olim scripseram ex fide Authorum Hystoriæ Literariæ Gallicæ, & ejusdem Pezii, cujus dissertationem oculis inspexeram. Nunc vero rem diligentius ponderans suspicor mendosam esse inscriptionem Codicis Peziani ; ac reipsa Trajectensem hunc Scriptorem commentationem suam non dedisse nisi anno 1389. ut ipse in eodem opusculo testatur, adeoque Scriptorem hunc e Sæculo IX. cui Literariæ Hystoriæ Scriptores assignant ad Sæculum XIV. cum Fabricio hic transfero.

Joannes de Hexam in Northumbria, supra *Joannes Hagulstademss*.

Joannes Hicklejus Anglus, Augustinianus, circa Annum 1381. de quo supra Tom. 3. pag. 245. Vide etiam Possevinum, Pitseum pag. 535. seq. Elssium in Encomiastico Augustiniano pag. 380.

Joannes de Hida sive *Hyda*, Monachus Wintoniensis Anglus circa Annum 1284. de quo Baleus IV. 75. & Pitseus pag.

L 2

(a) Vide Catalogum Joachimi Felleri pag. 188.

pag. 365. Scripsit *vitam patientis Jobi*, & *Homilias*.

Joannis Hierosolymitani postilla *in Epistolam ad Titum*, MSta Venetiis in Bibl. SS. Joannis & Pauli, teste Tomasino pag. 26.

Joannes Hildeshemensis Saxo, Carmelita circa Annum 1370. Avenione familiaris Petro Thomæ, Carmelitarum Generali. Scripsit ad Florentium de Wevvelkoven, Episcopum ab An. 1372. ad 1378. Monasteriensem, volumen capitibus XLVI. constans *de tribus sanctis Regibus*, eorumque reliquiis translatis Coloniam: Editiones notavit Oudinus, quem si placet vide Tom. 3. p. 1275. *Chronicam historiarum*, sive fasciculum temporum Ordinis Carmelitarum ex variis auctoribus. *Legendas* quasdam *abbreviatas* Patrum Ordinis Carmelitici. Opus metricum *de monstris in Ecclesia*. *Defensorium sui Ordinis*, sive Dialogum inter directorem & detractorem, MS. in Bibl. Bodlejana: *De fonte Vitæ*. Dialogum sive *Speculum fontis Vitæ* MS. in eadem Bibl. *De Antichristo*. *Contra Judæos*. *In turpia pingentem*. *Epistolas* octoginta & *Sermones* varios de tempore & Sanctis. Vide Trithemium in Bibl. Carmelitica, & de S. E. cap. 648. & de scriptoribus Germ. cap. 122. Alegrium pag. 306. Possevinum &c. Fallitur Oudinus qui hunc Joannem Hildesheimensem confundit cum *Joanne Gluel*, de quo supra.

Joannes Hiltonus supra Tom. 3. pag. 270.

Joannes Hintonus Sophista Anglus, cujus nihil nisi *fallaciarum formulas* memorat Pitseus pag. 875.

Joannes Hiperius infra *Joannes Iperius*.

Joannes de Hisdinio. Supra, *Jo. de Hesdinio*.

Joannes Hispalensis Archiepiscopus, quem Hugo de S. Victore lib. 1. Misc. titulo LXXX. T. 3. Opp. p. 119. graviter monet Fidem Christianam non solum corde tenendam, sed quoque ore confitendam esse, quod ille facere negaverat.

* *Joannes Hispalensis*. Fuit & alter incertæ ætatis, & conditionis Joannes, qui teste Nicolao Antonio Biblioth. Hispan. antiq. Tom. 1. pag. 356. invertendis ex Arabico in Latinum Arabicis maxime astronimicis libris operam suam impendit. Vide eumdem Scriptorem ibid. Tom. 2. pag. 267. Quæ vero ibi ait de versione operis Alfragani, quam versionem putat ille factam esse de elementis astronomicis ejusdem; veritati ista quidem congruunt. Extat apud me opus illud ex versione Joannis Hispalensis ad pervetustum Codicem castigata editum Parisiis in 8. An. 1546. De cæteris nihil modo quod addam occurrit.

Joannes Hispanus, cujus commentarium in Decretales MStum evolvit Cangius in Codice Thuano CLXII.

Joannes Hocsemius, inf. p. seq. & T. 3. pag. 273.

Joannes Hofmannus, Misnensis ab A. 1413. ad 1451. Episcopus, non quartus Episcopus Misnensis, ut apud Possevinum legas (XXXVIII. enim (*a*) ante eum fuere) sed Joannes quartus inter Misnenses Antistites, patria Svvidnicensis, Theologiæ Doctor Pragæ primum deinde Lipsiæ: idem Concilio Constantiensi interfuit, scripsitque *de inventione pueri JESU* & *de præsentatione B. Virginis*. Vide Centuriam a Madero editam num. XVI. Cætera scripta ejus apud Possevinum sunt: *Libri sex de officio Missæ & omnibus quæ in illa peraguntur*, ad Marchiones Misnenses: *De communione sub utraque specie*. Venet. 1571. *Quæstiones Theologicæ cum solutionibus*.

Joannes Holibrocus sive *de sacro fonte*, Anglus, *Mathematicus*, circa Annum 1450. cujus *novæ tabulæ mediorum motuum*, & *æquatione dierum*, & continuatio libelli *de reductione Tabularum Alphonsi ad annos Christi*, *menses*, *dies* & *ho-*

(*a*) Vide Menckenii scriptores Tom. 3. pag. 1888. & Jo. Hubneri quæstiones Historicas Tom. VIII. pag. 869.

as, commendantur a Lelando cap. quibus Baleus VII. *69*. & Pitseus *46*. *Canones Astronomicos* adjungunt. *nes Homiliarius*, supra *Joannes Felton*. *nes Homo Dei* scriptor *Collectio- verbis Seniorum ad Juniores infor- s*, adhuc quod sciam ineditæ, ni- d præfationem ex Codice Talue- ante annos sexcentos exarato vul- Edmundus Martene Tom. 1. a- torum pag. 163.

nnes Honsemius, aliis *Hocsemius*, *nius*, Canonicus & Scholasticus siæ S. Lamberti Leodiensis. Hic *ii* Aureæ vallis Monachi Cister- ; (de quo supra Tom. 1. p. 18.) *icon Episcoporum Leodiensium* con- rit ab A. 1251. ad 1248. Exstat nnis Chapeavilli gestis Pontificum ensium Tom. 2. pag. 273. 514. i 1613. 4. Natum ipse se testatur ario Anni 1278.

nnes Horingerus qui est Cangio, is Baleum IV. 93. & Pitseum *Hor- us*, Suffolciensis Anglus, qui cir- 1310. clarus nihil Latine scripsis- hibetur, sed ex Italia atque aliis ibus in quas iter susceperat, re- n patriam, laudes Angliæ libro ari complexus esse sermone Angli- Eduardum II. Regem.

nnes Horitensis Archidiaconus, de upra pag. 51.

nnes Horneby, *Hornebius* Lincol- , Anglus, Carmelita circa An. scripsit. *Historiam nominis JESU*. *iam Visitationis B. Mariæ Virginis*, eginam. *Determinationes solennes* armelitis contra Joannem Stoc- Dominicanum. *Defensorium* an- tis Ordinis sui, libris duobus. *epto triumpho*. *Quæstiones Ordina- Pro introitu Sententiarum*. *Sermo- Clerum* pro suo Ordine. *Ad Po- Sermones*. Vide Baleum VI. 50. n pag. 514.

nes Hovedenus Londinensis, Eleo- natris Eduardi I. Angliæ Regis nus defunctus A. 1275. Vide Ba- V. 79. & Pitseum pag. 356. Scri- psit plura metra rhythmica, ut *de beneficiis Dei* ex Bernardo: incip. *Jesu Christi celeri intercessione*. *Canticum Divini amoris*, incip. *Princeps pie Jesu bone*. *Cantica quinquaginta* quorum initium: *Summe Deus Pastor potens*. *Quinquaginta Salutationes Mariæ*. Incip. *Ave stella maris Virgo singularis*. *Quindecim gaudia Mariæ*. Incip. *Virgo vincens balsamum*. *Philomelam*, cujus carminis meminit etiam Lelandus cap. 203. Incip. *Philomela prævia temporis amœni*. *Lyram dulcisonam*. Et sermone prosario *Meditationem animæ Christianæ*, & *Speculum Laicorum*, ut omittam metris compositum Gallicis Rosarium de nativitate, passione, ascensione Jesu Christi, quod MS. servari Cantabrigiæ notavit Pitseus.

Joannes Hugenetti de Metis, Licentiatus in Legibus, & in Concilio Constantiensi nuncius Universitatis Avenionensis, ex cujus *Oratione de B. Dominico* quædam affert Clariss. Hardtius Tom. V. Concilii Constantiensis pag. 26. seq.

Joannes Hulbethus Anglus, Carmelita circa A. 1357. scripsit *contra Richardi Armachani novem quæstiones*, quibus ille fratres mendicantes oppugnaverat. Vide Lelandum cap. 426.

Joannes Hus. Supra Tom. 3. p. 307.

Joannis Jacobinorum Patriarchæ Latini Alexandriæ, Epistola ad Eugenium IV. in Actis Concilii Florentini parte III. Labbei Tom. XIII. pag. 101. Harduini Tom. IX. pag. 1018. &c.

Joannes de Janduno. Supra *Joannes de Gandavo*, & *Joannes XXII*.

Joannes de Janua. Supra de *Balbis*. Tom. 1. pag. 163.

Joannes S. Januarii, supra *Joannes Diaconus* pag. 67.

Joannes Fessinetz, Bohemus, Doctor Juris Canonici, cujus scriptum *pro defensione Johannis Hussi*, A. 1412. compositum exstat inter Hussi opera Tom. 1. pag. 324. 333.

Joannes de Imenhusen, Germanus, Doctor Parisiensis circa A. 1360. de quo Trithemius cap. 120. de script. German.

man. & libro de S. E. cap. 642. Præter *ſermones*, ſcripſit *ſuper quatuor libros Sententiarum*.

Joannes de Imola ſive *Imolenſis*, ex Foro Cornelii, JCtus Bononienſis, Baldi ſenis auditor, cenſor non infrequens Bartoli, præceptor Alexandri Imolæ (de quo ſupra Tom. 1. pag. *66.*) defunctus A. 1435. 18. Febr. ut Jo. Fichardus, Val. Forſterus, Labbeus, Cangius: ſive A. 1436. ut Trithemius cap. 764. Boiſſardus 1. imagg. pag. 118. Gvidus Pancirollus II. 88. & de Burſellis aliique. Ex eius ſcriptis præter *reſponſa* & *Conſilia*, exſtant commentarii *in Digeſtum infortiatum*, (*a*) *novumque*, *in tres primores* & *ſextum Decretalium* librum & *in Clementinas*. Etiam in Rubricam *quarti Decretalium*, de ſponſalibus, c. *tuæ* laudat Geſnerus, quem ſi placet vide.

Joannes Hagen, nomine *de Indagine* notior, Germanus, monachus Carthuſianus ab A. 1440. in domo montis S. Salvatoris prope Erfordiam, deinde Prior prope Stetinum in domo Gratiæ Dei, poſtea prope Iſenacum in Thuringia, ubi obiit circa A. 1475. Vide Chriſtiani Frid. Paulini annales Iſenacenſes pag. 119. Scriptorum ejus ac tractatuum, quos plus quam trecentos fertur compoſuiſſe, magnum numerum videre licet apud Trithemium cap. 822. de S. E. & de ſcript. Germ. cap. 198. præcipue apud Poſſevinum, & Theodorum Petrejum in Bibl. Carthuſiana. Inter illa ſunt in omnes fere libros V. & Novi Teſt. quadruplici ſenſu. *De viſione Danielis* cap. VII. *De quatuor ſenſibus Scripturæ*. *De auferibilitate Sponſi ab Eccleſia*, *de ſchiſmate*, *de poteſtate Eccleſiaſtica & de auctoritate Papæ in Concilio*: *De cruciata contra hæreticos* A. 1467. *Contra Joannem Kannemann*, Ord. Minor. libri III. *Contra flagellatores*. *Contra errores Bohemorum*. *De doctrinis peregrinis cavendis*. *In regulam S. Benedicti*. *De Judice contra conſcientiam judicante*. *De viſione Tundali*. *De Cognitione futurorum*. *De futuris prodigiis*. *De apparitione cujuſdam defunctæ* &c. His accedit *Chronicon triplex* de quo Voſſius pag. 588. ab Orbe condito uſque ad A. C. 1471. alterum brevius, tertium breviſſimum. Operæ pretium etiam conferre elenchum tractatuum XLIV. MStorum in Bibl. Quedlimburgenſi quorum tituli in notitia illius Bibl. a Vi C. Tobia Eckardo edita pag. 24. ſeq.

Joannes de Indagine Abbas Burſfeldenſis Ord. Bened. prope Gœttingam defunctus A. 1479. de quo Jo. Georgius Leuckfeld ὁ μακαρίτης in antiquitatibus Burſfeldenſibus Lipſ. 1713. 4. pag. 22. ſeq.

Joannes de Indagine tertius junior, cujus Chiromantia, Phyſiognomia atque Aſtrologia judiciaria exſtat dicata Alberto Archiepiſc. Moguntino & Cardinali Anno 1522.

Joannes Infantius, Anglus Monachus Rameſeganus, amicus Joannis Lelandi qui cap. 241. eum laudat cognitione trium linguarum doctum ac reconditæ Antiquitatis ac veterum exemplariorum indagatorem longe curioſiſſimum.

Joannes Inſtitor, Carthuſianus Buxheimenſis prope Memminga circa Annum 1437. cujus *Breviloquium animi cujuslibet religioſi reformativum*, in quo monita quædam non contemnenda ſub deſcriptione xx. avium immundarum, aquilæ pag. 164. gryphis pag. 167. haliaeti pag. 179. accipitris pag. 204. bubonis, pag. 222. merguli, pag. 229. upupæ, pag. 252. onocrotali, pag. 254. lari, pag. 256. ſtruthionis, pag. 267. noctuæ, pag. 272. milvi, pag. 277. vulturis pag. 281. corvi pag. 287. ibidis, pag. 291. cycni pag. 299. charadrii pag. 306. herodii ſive falconis pag. 317. porphyrionis pag. 330. & veſpertilionis pag. 340. edidit Bernardus Pez Tom. 7. Bibl. aſceticæ pag. 115. ſeq. & *tractatum exhortativum ad evitandam malam iram* pag. 353. 388. Notationes no-

(*a*) Digeſtum *vetus* a libro primo, *Infortiatum* incipit a titulo tertio libri XXIV. *Novum* a libro XXXIX. Digeſtorum ad quinquageſimum.

ium ab alio petendas suaserim. tyranni etymologiam traditurus ;51. *tyrannus*, inquit, *quod dicityro Græce quod est* fortis, *vel an- Latine, eo quod per ipsum Tyran- id est illicitum sensualitatis motum, violenter regnantem in membris ma- igustia spiritui inferatur*. Librum ectionibus Bibliæ quem Theodorus us memorat, editum non memi-

nnes de Joinvilla, Seneschallus Cam- Gallicæ, & *S. Ludovici IX. Re-* omes itineris in Orientem, *Vitam* A. 1270. defuncti scripsit non La- ed Gallice, eruditis notis atque nonumentis additis illustratam a lio Menardo Paris. 1617. 4. & a io Paris. 1668. fol. De his aliisque nibus Jacobus Longus n. 7144. Bi- storicor. Galliæ pag. 358.

nnes Jolihan Nordvvallus, Anglus, ıelita circa A. 1348. utique idem ur cum Joanne Folshamo de quo pag. 75. certe & tempus conve- atque eadem ad eum scripta refe- ır apud Possevinum & Alegrium 5.

nnes Jorkus, *Yorkus* sive de Ebora- Carmelita, de quo Baleus XII. 35. tseus pag. 876. memorantes ejus *nia S. Scripturæ*, *Lecturas in Gene- Ordinarias expositiones*. Circa A. claruisse notat Alegrius pag. 342.

nnes Joscelinus, Matthæi Parkeri iepiscopi Cantuariensis A. 1574. cti familiaris, hoc loco a me me- tur, quoniam ejus notitiam libro- Saxonicorum & eorum qui histo- gentis Anglorum scripsere, & u- tent, edidit Thomas Hearne cum rti de Avesbury historia de mira- is gestis Eduardi III. Oxon. 1720. 8.

nnes Iperius sive Iprensis patria, ıra Flandriæ, Abbas per XVII. ; Bertinianus Audomaropoli apud ios Ord. Bened. defunctus A. 1387. Vossium pag. 800. scripsit *Chroni- ive historiam Monasterii Sythiensis rtini* ac simul Episcoporum Mo- rinensium & Comitum Flandrensium ab Anno 590. ad Annum 1296. quod ex duobus MSS. recensuit notisque il- lustratum prælis destinaverat Lucas Da- cherius, quo morte prævento, Mabil- lonio item Massvetoque tandem illud vulgavit Edmundus Martene Tom. 3. anecdotor. pag. 446. 776. Vide & su- pra pag. 57. *Joannes Bertinianus*. * O- biit Anno 1383. ut signat author sup- plementi ad Chronicon hujus Iperii. Supplementum istud ab An. 1294. ad Annum usque 1497. perductum vulga- vit P. Martene Vet. Monum. Tom. VI. pag. 614.

Joannes de Isenach sive *Isenacensis*, cu- jus *Acta & Facta Præsulum Nuenbur- gensium* ab A. 968. ad 1493. exstant in Christ. Friderici Paulini syntagmate ve- terum scriptorum pag. 125. Junior hic Joanne de Indagine de quo supra pag. 86.

Joannes Italus supra pag. 65. *Joan- nes Cluniacensis*.

Joannes Keningulus, *Kenyngale*, Nord- vvicensis, qui Thomæ Waldensis sive Vallideni Doctrinale Ecclesiæ Martino V. Romæ obtulit, deinde Richardi Du- cis Eboracensis a sacris Confessionibus & Carmelitarum in Anglia Provincia- lis diem obiit A. 1451. Scripsit *de iti- nere suo*, & *in Aristotelem de animali- bus*, & *Conciones Paschales XII.* Vide Baleum VIII. 17. Pitseum pag. 646. & Alegrium pag. 353.

Joannes de Kikuleo supra pag. 51. *Joannes Archidiaconus*.

Joannes Kyllingvvorth, supra *Joannes Chillingvvorth*, pag. 64. illius enim sunt *Canones tabularum* quos MStos me- morat Sanderus parte 2. Bibl. Belgicæ pag. 37.

Joannes Kininghamus Theologus Oxo- niensis, Joannis Lancastriæ & Aquita- niæ Ducis a sacris Confessionibus, at- que Carmelitarum in Anglia Provin- cialis, defunctus A. 1399. Ejus scripta apud Baleum VI. 4. Pitseum pag. 565. Possevinum, & Alegrium p. 323. *Con- tra propositiones Wiclefi* quem primus op- pu-

pugnasse traditur. *Super ideis ejusdem. Ad quædam loca allegata. Scripturæ sacræ præconia. In threnos Jeremiæ. In Ezechielem. In canonicam Jacobi Epistolam. Lecturam in libros Sententiarum. De nativitate & passione Christi. De Spiritu Sancto. De natura Angelica. Quæstiones varias. Commentarios Metaphysices. De esse intelligibili. Pro primo suo ingressu. De temporis ampliatione. Sermones de tempore & de Sanctis.*

Joannes de Lana Bononiensis Prior Augustinianorum defunctus A. 1357. ætatis 93. Ejus scripta: *Quæstiones in libros Physicorum*, *Quodlibeta*, & *Commentarius in IV. libros Sententiarum*, quæ MSS. Bononiæ servari testatur Elssius p. 354. encomiastici Augustiniani. * De scriptore hoc Augustiniano differens P. Gandolfo in Dissertatione *de* 200. *Augustinianis* obiisse evincit Anno 1350. ætatis 74. Inter ejus opera potissimas censet *quæstiones de anima humana* hic a Fabricio omissas, in quibus, ait, *multa explicantur utilia*, & *rara*, *quæ non ita facile apud alios reperiuntur*.

Joannes Langdenus Anglus Doctor Oxoniensis, & ex Monacho Cantuariensi Ord. Bened. Episcopus Roffensis circa A. 1420. atque inter judices XII. qui sub Archiep. Cantuariensi Thoma Arundelio A. 1420. *Wiclefum* jam An. 1389. defunctum condemnarunt & ejus libros flammis addixere. Scripsit Langdenus *Chronicon Anglorum* (*a*) quo usum se profitetur in Chronicis suis Tomas Rudburnus Monachus Wintoniensis. Vide Baleum VII. 68. & Pitseum pag. 606. a quibus & *sermones* ejus memorantur.

Joannes Langhamus Nordvolciensis Anglus, Augustinianus, cujus *Institutiones Logicales & Scholasticas disputationes* memorant Baleus XII. 44. & Pitseus pag. 877.

Joannes Langtonus Londinensis Carmelita circa A. 1400. scripsit *examen Doctoris Henrici Crumpa, Ord. Cisterc.* (*b*) qui Berengario suffragari fuerat visus. Confer Baleum X. 35. & XIV. 98. & Pitseum pag. 625. qui cum ei præter *Actus suos ordinarios*, Historiam *de rebus Anglicis* tribuit, videtur illum cum Joanne Langdeno confundere. Pitseum sequitur Alegrius pag. 341. qui ambo tradunt interfuisse Concilio Basileensi, ibique diem obiisse A. 1434.

Joannes Landsbergius Carthusianus, scripsit *pharetram Divini amoris* ad Hermolaum Barbarum, quæ Italice etiam versa exstat a Seraphio de Torresinis, Canonico Lateranensi, Venet. 1549. De aliis ejus vide si placet Theodorum Petrejum in Bibl. Carthus. & Possevinum, cui ille est *Joannes Justus Lanspergius*.

Joannes de Lanshem Wormaciensis, Germanus, Augustinianus circa A. 1495. scripsit: *arrham æternæ Salutis*, *Speculum Missæ*, *Speculum Novissimorum*, *de institutione & utilitate Rosarii B. Virginis*. Vide Philippi Elssii encomiasticum Augustinianum pag. 354.

Joannes Lathbirius, *Lathberius*, *Latteburius* Anglus Ord. Minor. circa A. 1406. scripsit commentarios morales *in Threnos Jeremiæ*, capitibus CXV. laudatos Lelando cap. 388. atque A. 1482. etiam typis exscriptos in fol. Præterea *in Psalmos*, *Jeremiam*, *Acta Apostolorum*. *Alphabetum morale*, *Lectiones Scripturarum*, *Distinctiones Theologiæ* & *Conciones*. Vide Baleum VII. 34. Pitseum p. 582. Waddingum pag. 212.

Joannes Laudensis Monachus, & discipulus *Petri Damiani*, cujus An. 1072. exstincti *vitam* scripsit editam cum Damiani Operibus, atque in Actis Sanctor. Tom. 3. Februar. 23. pag. 416. ut dixi supra Tom. 2. pag. 7.

Joannes Launha, infra *Joannes Lemovicensis*.

Joannes Lector, supra *Friburgensis*, Tom. 2. pag. 204.

Joannes Legati sive *Legatius* Monachus Hildesheimensis Ord. Bened. circa A. 1500. scripsit libris duobus ad Henningum Abbatem *Chronicon Cœnobii S. Godehardi in Hildesheim* ab A. 1132. quo con-

(*a*) Nescio unde hauserit Vossius quod pag. 559. tradit Chronicon istud perductum usque ad A. [illegible]
(*b*) De hoc supra Tom. 1. pag. 436.

ım eſt, ad ſua uſque tempora : ı in illuſtris Leibnitii ſcriptori- unſvvicenſibus Tom. 2. pag. 404.

nes Gerbrand, *de Leidis*. Supra *ıdus* Tom. 3. pag. 46.

nes Lelandus Senior, de quo ja- ı : *Ut roſa flos florum, ſic Leland ıaticorum*. Defunctus Oxonii A. Ejus *Grammaticam* Latinam lau- :landus alter libro de ſcriptoribus nicis cap. 537. Baleus VII. 73. & ; p. 612. etiam *Declamationes* La- , Græcaſque & *tractatum de gene-*

ınes Lelandus, junior, Londinen- ıi toties fuit mihi critque vocan- l partes, cui Baleus VIII. 81. & s pag. 742. ſeq. plurima fatentur ere, vir doctus & de antiquita- Britannicis longe meritiſſimus. ıicus Eccleſiæ Chriſti Lond. & Bi- ecarius Regis Henrici VIII. *Quod* inquit Baleus, *ex ſubita mentis de- :one, cerebri vitio, furore, triſtitia ıo quocunque immoderato animi af- :n amentiam aut phreneſin inciderit, certe debet quiſquis patriæ ſtudium virtutes connumerat*. Obiit Londini 52. Beati Rhenani noſtri æmula- accenſum ſe teſtatus eſt hiſce ver-

ıntum Rhenano debet Germania do- cto,
'antum debebit terra Britanna mihi.
ſuæ gentis ritus & nomina priſca
Eſtivo fecit lucidiora die.
' antiquarum rerum quoque magnus amator
rnabo patriæ lumina clara meæ.
: cum prodierint niveis inſcripta ta- bellis,
'eſtes tum noſtræ ſedulitatis erunt.

ſcriptis ejus moleſtius eſt quod de- ur ubique nominibus propriis & ıum & locorum a recepto uſu a- ribus, ut pro Londino vocat *Tre- ıum, Grantum Girviorum* pro Can- tabrigia, pro Oxonio *Iſidis vadum* atque ita in cæteris, quorum explanatio, præclaro inſtituto ſubjuncta eſt ad calcem *commentarii* ejus *de ſcriptoribus Britannicis*, (*a*) ab editore erudito Antonio Hallo, Oxon. 1709. 8. Idem vitam Lelandi præmiſit, e qua notitiam ſcriptorum ejus repetam additis paucis quibuſdam obſervationibus. Sunt itaque.

Nænia in mortem *Thomæ Viati*, Equitis incomparabilis. Lond. 1542. 4.

Genethliacon illuſtriſſ. *Eadverdi* Principis Cambriæ, Ducis Coriniæ, Comitis Palatini. ibid. 1543. 4. cum ſyllabo & interpretatione antiquarum dictionum, quæ paſſim per libellum lectori occurrunt. Neque aliud eſſe *dictionarium Lelandi Britannico Latinum*, memoratum Pitſeo, ſuſpicatur Gvil. Nicholſonus pag. 30. Bibl. Hiſt. Anglicanæ.

Aſſertio inclytiſſimi *Arturii* (*b*) Regis Britanniæ, Lond. 1544. 4. cum elencho antiquorum nominum.

Cygnea Cantio, poema in laudes Henrici VIII. Regis, decantante eas cygno in Tameſi fluvio. (*c*) Lond. 1545. 4. 1658. 8. cum *commentario in cygneam cantionem*.

Laudatio pacis. Lond. 1546. 4. Martia bella canant alii.

Strena de ſuo itinere, *Henrico VIII.* Regi Angliæ oblata A. 1546. atque edita a Jo. Baleo cum annotationibus Lond. 1549. 8. Rex A. 1533. regni ſui XXV. ex ſpeciali gratia & mero motu diploma Lelando regium conceſſerat, per quod liceret per omnia regna & ditiones ſuas ſpatiari, & Antiquitates omnes, ſcripta, recorda, archiva & quæcunque monumenta notatu digna in ſingulis Bibliothecis, Collegiis, ſodalitiis, clauſtris, cœnobiis, baſilicis, monaſteriis, aliiſque locis quibuſcunque diligenter & fideliter rimari & perſcrutari.

Epigrammata quæ Thomas Neodunus, Caſtrenſis edidit hoc titulo: Principum ac

(a) William Nicholſon English hiſtorical library p. 155. edit. in fol.
(b) Id. pag. 38. (c) Id. pag. 3.

ac illustrium aliquot & eruditorum in Anglia virorum encomia, trophæa, genethliaca & epithalamia Lond. 1589. 4.

Collectaneorum Volumina quatuor MSS. in Bibl. Bodlejana in fol. Horum postremum est *de scriptoribus Britannicis*. Et in strena sua, & in Commentariis in Cygneam Cantionem meminit *quatuor librorum de Viris illustribus*, quorum ultimum promisit se inchoaturum ab Henrico VIII. Rege. *Tres priores*, sed sine librorum distinctione, editi sunt ab Antonio Hallo, ut jam dixi, Oxon. 1709. 8. Credibile est illum libri secundi initium voluisse capere a *Cedda* c. 51. tertii vero ab *Joanne Severiano*, c. 176. Conjectura est, eum quartum librum non scripsisse. Editio Halli in duos divisa tomos, posteriorem tomum a Rogero Bacono incipit cap. 236.

Itinerarium, *quinque Voluminibus* in 4. MS. in Bibl. Bodlejana Anglice, editumque a Thom. Hearne cum variis dissertationibus editoris. Oxon. 1715. 8. novem tomis. Vide memorias litterarias Trevoltinas A. 1713. p. 129. seq.

Duo Collectaneorum Volumina de rebus Britannicis, ejusdem magnitudinis, vulgata a Thoma Hearne Oxon. 1715. 8. sex parvis tomis. Vide Acta Erud. A. 1717. pag. 103.

Collectiones ex antiquissimis auctoribus desumtæ, quæ ad *Britanniam* spectant. MSS. in Bibl. Cottoniana. Julius C. 6.

Codrus sive liber contra *Polydorum Vergilium*, de erroribus in ejus scriptis, & contra defensorem Polydori. MS. vide Antonium Sylvium.

Nænia in mortem *Henrici Duddelegi*, Equitis. MS. id.

Bononia Gallomastix, in laudem Victoris felicissimi, *Henrici VIII.* Anglici, Francici, Scotici. MS. id.

Civilis Historia, sive de antiquitatibus Britanniæ, libris quinquaginta.

De Pontificibus Britannicis.

Itinerarium Cantiæ. Vide Nicholsonum pag. 15. Bibl. Hist. Angl.

De Academiis Britannicis.

De origine & incremento bonarum in Britannia litterarum.

De nobilitate Britannica libri III.

De insulis Britanniæ adjacentibus.

His ex Baleo VIII. 81. licet addere & Pitseo pag. 743. seq. quorum vanitatem in multiplicandis scriptoribus, pariter & scriptis notavit Stillingfleetus p. 209. Origg. Britannic.

Vitam Sigeberti Regis, non diversam ab ea quæ in libro de scriptoribus c. 57. legitur.

Errores ex Hectore Boethio.

De pace inter Papam & Cæsarem.

Ad Annam Clivensem, & *de coronatione ejusdem*.

De titulo Regis ad Scotiam.

De imperio Anglorum in Scotos.

De topographia Britanniæ.

Antiphilarchiam adversus Albertum Pighium.

In declamationes Quintiliani.

In Martialem commentarios.

Pygmæomachiam.

Joannes a Launha, *Lemovicensis*, præter lucubrationem *de stylo dictionario*, hoc est, ut interpretor, sub aliena persona per *ethopeiam* sive *Ethicam dictionem* (a) efficto ac composito, quam MS. memorat Sanderus Bibl. Belgic. p. 204. scripsit de Regia disciplina *Epistolas XX.* sub *Pharaonis* Regis Ægypti exaratas persona ad Josephum, Jacobi Patriarchæ filium dicatasque Theobaldo, Regi Navarræ inclyto, Campaniæ ac Briæ Comiti Palatino, quem A. C. 1216. constat rebus humanis valedixisse. Harum priores XVIII. paucis in duodevigesimæ calce verbis deficientibus edidit Clarissimus Wagenseilius cum Epistola sua de hydraspide: Altdorfi 1690. 4. unde repetitas illas exhibui in Codice pseudepigrapho Veteris Testamenti Tom. 1. pag. 441. Hamb. 1713. 1722. 8. Cum itaque ab eo tempore Vir illustris atque eruditissimus *Ericus Benzelius* Episcopus dignissimus Gothoburgensis nuper, hodie Lincopiensis, non

(a) Vide Sirmondum ad Ennodium pag. 74. 80. & ad Sidonii VIII. 11.

modo clausulam Epistolæ XVIII. tiam integras XIX. & XX. ex Co-MS. Bibl. publicæ Upsaliensis deserit manuque sua consignatam ad niserit, juvat easdem, pace ipsius, oco cum lectore erudito commune.

Supplementum
NI MORALIS PHARAONIS,
auctore Johanne Lemovicensi,
id. MS. Biblioth. publicæ Upsalen-, ad calcem Epistolæ XVIII. adendum in Codice Pseudepigrapho Veteris Test. Tom. I. pag. 496.

. *Ne autem modicum fermentum* tomassam corrumpat, a pretiosis præs vile secernimus, de virtuosis vin rescindimus. A commendationostrarum quinario deponimus tam partem.

ola XIX. Detrectatorum ad Joseph super Regis reformatione.

igulari regis remedio ac universarigerio regionis, Domino Joseph, liario bonæ fidei, præposito bonæ, domestica regis militia & armiclientela, salutem & officiorum rium exercitium salutare. In casi miseria constituti, in miranda iseranda curia tanquam a castris itiæ, in schola fraudolentiæ, in upiditatis, in vanitatis tyrocinio, nocinio voluptatis, in silva solliinum, in venatione mortis, in llo virtutum, in nuptiis vitio. in plenitudine malorum, in bon solitudine desolati scelestæ cuelus celare nequimus, palliare nes, excusare, si voluerimus, non ius. Unde quemadmodum navis mare, narrant ejus pericula, is curialem commeantes amaritu, periculosa ipsius naufragia, quæ s, loquimur, quæ vidimus, teir. Ceterum vero fama laborans ermittit nos conquiescere, infaroclamans nos prohibet conticere. Nec solum exterioris famæ ventositas nostrum implevit velum, nostram ampullam volutantem: sed interioris indignationis spiritus ex indigna regis curiositate conceptus animam nostram exanimat, cor corrodit, mentem dementat, & sicut mustum sine spiraculo lagunculas novas disrumpit, sic illius impetuosus impulsus rationabilem virtutem vincit, irascibilem irritat, concupiscibilem colaphizat. Quid plura loquimur & respirabimus, nam conceptum sermonem quis poterit continere? O mors justitiæ, quam amara memoria tua, quam durum & amarum est in curia regis incuriam regiminis, velut in campo certaminis dereliquisse te indefessam! Væ tibi chaos confusionis, stilla subversionis, curia nefaria Pharaonis, ubi veritas corruit, charitas excidit, ceteræ virtutes & arma bellica, non carnalia sed spiritualia pereunt! Væ tibi domina gentium, princeps provinciarum, nunc vidua, nunc tributaria, viduata virtutibus, vitiis subjugata! Ægypte noli non flere. Non taceat pupilla oculi tui, quia visitatum est nomen tuum, quia nominalis deformitas transmutata est in realem. Facies tua super carbones denigrata est, lumen vultus tui in tenebras conversum est, risus tuus resolutus est in mœrorem. Ecce tenebræ, ecce mœror, ecce notabile præsagium experimento flebili consummatum. Si fortasse sic tenebris inversa, sic mœstitudine tabefacta, quod necdum recognoscas nec tenebras, nec mœrores. En optimates tui obtinuerunt mœrorem, princeps tuus præcipue tenebrescit, populus tuus mœrore tabescit. Exitus aquarum deduxit oculus plebis, quia caligat oculus principis suspiciens in excelsum. Iste turbatus est furore, quoniam ..... contenebratus est ab errore. Merito quidem mœrendum est quod plebs imminuta, non illæsa, immunis malitiæ vero inprimis, in labore manuum, in sudore vultuum, in tremore genuum, non sinatur comedere panem suum, sed il-

 lius

lius fame repleantur regis horrea, illius siti redundent torcularia, illius nuditate perticæ fulgeant, in cortice turgeant: illius inopia calcaria deaurentur, æraria cumulentur. Verum tamen si rex tuus tantam saltem observaret justitiam, quantam canis; ut sicut ille pauperum caseos a muribus, sic iste a tyrannis minoribus tueretur: sicut ille pauperum caseos a muribus conservatos solus corroderet, sic iste subditorum substantiam ab aliis præservatam raptoribus singulariter raptitaret, tolerabilior esset injuria, mitior malitia, minor culpa. Nunc autem residuum locustæ bruchus comedit, residuum bruchi ærugo consumit, dum regis reliquias bajuli, reliquias bajulorum fures, fœneratores & alii perditionis filii deprædantur. Nec tot habet fera insidias, avis laqueos, piscis hamos, quot vita pauperum venatores. Rex autem, regum honorem ambiens, onus sic abjiciens, tranquillitatem privatam diligens, publicam negligens, ad officium regale tepidus, ad stipendium improbus, ad laborem regiminis lentus, ad mercedem promtus, ad audiendas conquestiones aspide surdior, ad extorquendas exactiones lupo rapacior, lucem odit, tenebras colit, in umbraculo dormit, in secreto thalami sedens cum divitibus, in occultis ut interficiat, quos salvare negligit innocentes. Ibi adsentationum mollibus circumfultus pulvillis, palporum lenibus delibutus unguentis, simulatorum nectariis inebriatus, dulciloquis gloriatur se partem optimam elegisse: in tantam elationem elatus, ut rectius reputet, sanctius sanciat, justius judicet, divinas prophanare justitias, & suas sequi concupiscentias, quam illi operosum exhibere ministerium, per quem reges regnant, judices judicant, cui discretam non de sacerdotio, sed de regno, non de scripturarum scrutinio, sed de viduarum judicio, de pauperum patrocinio reddituras est rationem. Nec contentus humanum contaminare judicium, nisi contaminet & divinum. Qui super manifestis actionibus ad forum suum spectantibus judicare renuerat, super occultis affectibus ad altius tribunal pertinentibus, temerarie differre præsumit, omnes errare suspicans qui eundem erroris spiritum non imbiberint: Omnes languere conjectans, qui pari labore non laboraverint: Omnes exorbitare præsumens, qui similem non incurrunt cæcitatem. Hic est doloris gladius nostram tentans animam, manu regis inmaniter evibratus, & sagitta vulnerans in jecur nostrum evolans de pharetra Pharaonis. Non videtur cor carneum, sed lapideum, quod tali rationis offensa, tali juris injuria non candescit, non apparet frons pudica, sed meretricia, quæ tanta famæ jactura, tanta honoris macula non rubescit. Non miretur igitur inoffensa serenitas spiritus vestri, non turbetur inconcussa tranquillitas cordis vestri pro eo quod in nobis sic disrupit modestiæ frenum, sic dissolvit linguæ silentium vis doloris; nec enim alienæ felicitatis invidi, sed nostræ cupidi, magnificis viris obtrectare studemus; sed zelo rectitudinis inflammati ac miseratione popularis miseriæ liquefacti non possumus eloqui quæ vidimus & audimus, testimonium reddente spiritui nostro spiritu veritatis. Ceterum quia vestræ lenitatis forma potest adversitatis amaritiva dulcerari, supplicamus profundius, obsecramus obnixius, atque fiducialius postulamus, quatenus intentius intendentes regni profectui & regis honori, qui specialis animarum privilegio in dominum domus suæ, in principem possessionis suæ magnifice vos præfecit, sic velitis erudire vestros conprincipes, sic curetis edocere consiliarios seniores, quorum senectus non venerabilis sed miserabilis, non morum sed annorum numero, non charismatum sed ætatum septenario computatur, ut flante spiritu oris vestri, sol justitiæ, qui latebat in nube negligentiæ, de cetero in principes pacis, in propugnatores æquitatis, velut in cly-

›s aureos effulgeſcat, & palpo- mendacia vos veritatem dicere :ompellant.

iſtola XX. Joſephi ad detractores ſuper eorum conſolatione.

:ph ſervus juſtitiæ, præpoſitus E- æ regionis, familiaribus, commi- bus, & conſervis, ſalutem & pa- quæ ſuperat omnem cenſum, o- meritum, omnem ſpem, omne n. Quis eſt iſte leoninus rugitus, ıus latratus, & vulpinus procaci- veſtræ gannitus, involvens ſen- ıs ſermonibus imperitis, alienas itias argute arguens, ſuas conni- r pertranſiens, in peregrinam meſ- :xtendens falcem judiciariam, de- ɥuendo propriam ærugini corroden- ? Quis furor, o judices, quæ tanta ritatis licentia, ut regem militia, num familia, principem clientela ıre præſumat, diſſoluto jugo ju- liſrupto vinculo rationis? Quis ſpi- impatientiæ vos impegit, ut in n regalis celſitudinis audeatis eri- os inſulſum? An putatis vos, in- judices, impune juſtum Dei judi- evaſuros, qui judicantes alios, :mnatis vos ipſos, iiſdem peccatorum us circumflexos: nec timetis ſeve- :m Divinam inſtruere, quam hor- ı in vos debeat ſententiam fulmi- ? Neſcitis quoniam & vos ſinguli ı ſingula divinitus obtinetis? quid corporum veſtrorum diverſitates, liverſæ regiæ civitates? quid ſen- orporum niſi partes regalium civi- ı? ibi nempe rationem regnare, ıtatem villicare, ſenſualitatem ſer- dominus dominantium ordinavit. ıid in tumultuoſa ſenſuum turba onis emerſerit, ad examen perti- ationis, quodque ratio recta de- rit, ad executionem ſpectare di- itur rationalis voluntatis. Nos au- oculata fide videmus quod in ve- internis curiis judices pro tribuna- li non ſedent, reges in conſiſtorio non conſiſtunt, ſed aut ſtertunt in diverſo- riis, aut otioſis ſtudiis occupantur. Vil- lici vero regali patientia abutendo, poſt concupiſcentias currunt, nec Deum ti- mentes, nec hominem reverentes. Vul- gus autem brutalium motuum, indiſci- plinatum, indomitum & indoctum, u- nitatem ſcindit, fidem frangit, proxi- mos prodit, famam lædit, honorem di- rumpit, & arctantium impunitas vitæ tantum erroris incitat & incendit. Quamobrem internus ſpecierum locus, virtutum hortus concluſus evidenter ap- paret, alter ager hominis pigri, altera vinea viri ſtulti, ubi vinetum jucundi- tatis, roſetum patientiæ degenerare vi- dent in anxietatis ſpinetum & impatien- tiæ urticetum. Hæc revera nobis veſtra patefecit epiſtola, veſtrorum teſtis con- ceptuum, interpres intentionum, nun- tia voluntatum. Quid igitur in alienis oculis conſideratis feſtucas, qui tamen in veſtris trabes recognoſcitis vos geſta- re? Equidem humanæ infirmitatis eſt in via morum errare, ſed obſtinationis diabolicæ, errorem agnitum non vita- re. Unde nimirum juſtitia errori com- pati, fla (a) vero ſolet errantibus in- dignari; vos autem nec complacentes infirmitati regiæ, non curaſtis eum re- ducere in ſpiritum manſuetudinis, ſed in ipſum infremuiſtis dentibus infruni- tis. Nos tamen non immemores quod virtutes civiles in vitiorum medio con- verſantur, quod facile ſit deviare a me- dio, & quod difficile medium inveni- re, vobis æquitatem zelantibus, ſed ze- lum ſine ſcientia, obſequium ſine ra- tione, ſacrificium ſine ſale videam of- ferre, libenter ac liberaliter veniam in- dulgemus, humanis arbitrantes infirma- ri cum infirmitatibus quod inſultare cum inſultantibus & indignantibus in- dignum. Porro viſceribus veſtris popu- laris compaſſionis gladio ſauciatis, poſt vinum compunctionis, oleum conſola- tionis impertire volentes, nolumus vos ignorare magnificum miſerationis my- ſte-

(a) Fallacia.

ſterium, quo pater animarum Deus totius conſolationis, miſeriam inopum, & gemitum pauperum diſpoſuit miſericorditer conſolari. Cum enim vidualis ploratus, pupillorum ululatus in conſpectum introiiſſet ipſius, excitatus tanquam dormiens, Deus excitare decrevit ſomnolentiam regis, circa curam regis, ſub horrore viſionis nocturnæ, ſalutarem inſinuans diſciplinam, cœleſti providente conſilio, ut quod in luce latuerat, in tenebris appareret: cui dies non illuxerat, nox ipſa dieſceret, quod vigilias non dormiens non neſciret, & quam dies diei non eructaverat, nox nocti ſcientiam indicaret. Quippe corpulentas beſtias macilentis, & ſpicas gravidas ab aduſtis abſorptas ſomnians vidit, videns ſtupuit, ſtupens noſtrum ſuffragium accerſivit, quod divina inſtitutione formati ad reformationem regiam pertinere patenter propalavimus, teſtificantes eidem, ſic curioſitates ab incuriis, ſic adulatores a detrectatoribus deſtrui, ſicut bruta a brutis, ſicut ſpicas a ſpicis diſſipari viderat & diſcerpi, cui repente curioſitates abjuranti, incurias abdicanti, & repudiatis curis brutalibus ad curas rationales anhelanti viam patefecimus regiam, regulam reſeravimus reginalem. Conſequenter famæ jacturam ſupplere, horum maculam abolere & duram malitiam redimere ſatagenti, luculenter oſtenſo, quod incaſſum labia detrahentia cohibere tentaret, niſi adulantibus labiis cereum ſigillum adhiberet. Mox de regali licentia, de ſpeciali mandato, in chamo & freno competentis cor rationis conſtrinximus magniloquas adulationum maxillas, nunc in veſtræ deſolationis mitigationem & obſtrictioris accurationis regale deſiderium & ſomniale dilucidarium feliciter terminavimus, quo circa regalibus præventi precibus, præmuniti mandatis, veſtram rogamus providentiam, requirimus probitatem, preces præceptis, præcepta minis regaliter roborantes, quatenus in zelum amaritudinis, qui ſpiritum concupiſcitis mœroris, ſuper curioſitate regis, incuria regiminis....... gravamine regionis regiæ, rege deinceps vigilante, ſuper cuſtodia ſua ſtante, negligentiæ noctem præcedere, diligentiæ diem accedere præſumente, mutata cauſa mutetis effectum, abjicientes opera tenebrarum, indigna putetis impatientiam & clamorem, induentes arma lucis, ad gratulationem, laudem jucundam pariter & decoram. Sicut enim exhibuiſtis labia veſtra ſervire impatientiæ ad infactionem, ſic exhibere oportet, & ſervire benevolentiæ ad gloriam & honorem; jam enim hyems adverſitatis, imber lugubritatis abiit, æſtus proſperitatis, ſerenitas jucunditatis advenit, ut ubi abundavit iniquitas, abundet gratia, ubi regnavit triſtitia, imperavit infamia, concelebretur ſolemnius gaudium & lætitia, gratiarum actio & vox laudis.

Explicit Morale Somnium Pharaonis.

Joannes Leo Romanus, Ord. Præd. & Epiſcopus Beneventanus ab A. 1440. ad 1488. Hujus opus MS. *de geſtis Concilii Baſileenſis* laudat Cangius: aliud *de geſtis Concilii Ferrarienſis & Florentini* Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 794. & aliud diviſum in ſeptem libros, *de Synodis & Eccleſiæ poteſtate* Tom. 2. pag. 823.

Joannes Leo alter, Eliberitanus Granatenſis, non quidem Latine ſcripſit, ſed Arabice primum, deinde Italice celebrem illam *deſcriptionem Africæ* compoſuit digeſtam libris novem: quæ cum digna lectu exſtet ex latina verſione Joannis Floriani edita primum Antverp. 1556. 8. locum ei hoc loco dare volui. Ipſe quidem patria per Ferdinandum Catholicum expugnata in Barbariam profugus, Feſſæ litteris Arabicis dedit operam, & poſt luſtratas non indiligenter regiones Aſiæ Africæque, captus a piratis ad inſulam Lotophagitem ſive Zerbi, perductuſque Romam & dono datus fuit Leoni X. Pontifici maximo: qui

Africam ab eo descriptam compe-
, charum habuit pensioneque dita-
& Mahumedem ejuranti in baptis-
imposuit nomen Joannis Leonis.
hic post Pontificis mortem (*a*)
le Roma relicta Tunetum se con-
, & Catholicam fidem cum Puni-
mmutavit, ut memoriæ proditum
. Alberto Widmanstadio præf. ad
m Test. Syriacum, editum Vien-
ustriæ 1555. 4.
nnes Leo Mutinensis Poeta sive Poe-
, discipulus Gvarini & Ripæ, de
Gyraldus lib. 1. de poetis suorum
orum, laudans ejus elegias, epi-
mata, & libros tres Perseidos, ver-
roico.
nnes Leodicensis, supra *Joannes Hon-*
s & infra *Joannes Lossensis*.
nnes Lidgatus, ex Ludgate sive Lyd-
oppido Comitatus Suffolciensis in
ia, Monachus Buriensis ad S. Ed-
lum, non Augustinianus sed Ord.
I. circa A. 1440. de quo Baleus
. 7. & Pitseus pag. 632. Elssius in
niastico Augustiniano pag. 384.
os floruit laude, variaque ex Ita-
t Gallica lingua in Anglicam trans-
, & ex Latina quoque, ut Boe-
ibros de Consolatione philosophiæ,
yria SS. Albani & Amphibali, &
ulla Joannis Boccatii scripta. Sed
tine plura ipse composuit, ut *de*
is cœlorum: Vitam Regum *S. Ed-*
i, Ethelstani, Fremundi: Proprie-
nationum, Parlamentum volucrum,
Philosophorum secretis, De rege Ar-
& mensa ejus rotunda. Acta Gvi-
Warvvicensis. De Gvidone & Col-
o: Proverbia, testamentum & alia
pud laudatos scriptores referuntur.
nnes, a Lignano vico agri Medio-
sis, *Lignanus*, JCtus Bononiensis,
imperitus Philosophiæ, idemque
ficii juris consultissimus diem obi-
1383. ita enim Ghilino traditum
. 2. pag. 129. verius quam 1368.
legitur in ejus epitaphio apud Pan-
um III. 25. de Juris interpretibus:

Neque A. 1400. claruit, ut apud Trithemium c. 701. legitur. Marcus quidem Mantua, quem Cangius sequitur, recte A. 1380. ait floruisse, addit autem tempore *Urbani V.* qui jam An. 1370. rebus humanis valedixit. Itaque legendum *Urbani VI.* pro quo *Epistolam* scripsit ad Petrum de Luna Cardinalem A. 1378. cujus partem edidit Odoricus Raynaldus ad illum annum n. 30. integram extare Cod. 811. Bibl. Colbertinæ notavit Baluzius de Papis Avenionensibus Tom. 1. pag. 1400. Pro eodem Urbano sexto plura idem Lignanus, e quibus *novas allegationes* edidit idem Raynaldus ad calcem tomi XVII. Annalium pag. 510. 528. quæ sunt secundi ejus tractatus pars secunda, ut eidem Baluzio notatum pag. 1294. Idem pag. 1082. notat in Codice Colbertino 815. servari ejus librum *de fletu Ecclesiæ*, cui Joannes Fabri, Abbas S. Vedasti (de quo supra T. 2. pag. 145.) librum de planctu bonorum opposuit, MS. in eadem Bibl. Cod. 812. 814. Cætera ejus scripta sunt: Commentaria *in Decretales*, & *in Clementinas* MSta Patavii in Bibl. Cathedrali, teste Tomasino: & *de pluralitate beneficiorum, de horis Canonicis, de censura Ecclesiastica* MS. etiam in Bibl. Basileensi: *de bello & duello, de hæresibus,* & *de amicitia. De interdicto Ecclesiastico, De repressaliis, De permutatione.* &c. * Tractatus de amicitia prodiit Bononiæ per Hugonem de Rugeriis an. 1492. Tractatus vero de Bello, de Represaliis, & de Duello cum additionibus D. Pauli de Lignano lucem vidit Bononiæ opera Mag. Henrici de Colonia an. 1477. fol. In cod. 311. MS. Bibliothecæ Felinianæ extat hujus Joannis *tractatus de Bello;* cui Felinus manu sua hæc adnotavit; *compilatus in studio Bononiensi an. 1360. pendente forte exercitu contra civitatem, qui causam dedit tractatui ut Scholaribus tunc foret causa exercitii.* Quæ tamen verba usque ad illud: *qui causam dedit* Felinus ex edito descripsit; reliqua de suo adjecit quanquam,

Obiit Leo X. A. 1521. 1. Decembr.

quam, & ista leguntur in secunda editione ejusdem operis producta Mediolani anno 1515. Ipsi huic operi additiones suas dedit Antonius de Lignano authoris Nepos, quæ exhibentur in editione Taurinensi an. 1525. in 4.

Tractatus de pluralitate Beneficiorum prodiit Parisiis 1512. Mediolani 1515. & istud una cum Superiori de Bello in collectione Veneta Tom. XVI. leguntur. In eadem pariter collectione To. XII. est Tractatus *de Amicitia* & Tom. XIV. Tractatus: *De Censuris Ecclesiasticis*, qui ante prodierat Mediolani sine anno & impressore. Tractatus *De Represaliis* Lucem aspexit Papiæ an. 1487. in 4.

Joannes de Ligneriis Philosophus & Astronomus circa A. 1330. quo tempore socios studiorum Parisiis habuit Joannem de Saxonia, Joannem de Muris & Bernardum Philos. teste Trithemio cap. 580. Ejus scripta *liber de sphæra* & *Canones* atque *tabulæ primi mobilis*.

Joannes Lilleshullensis Cœnobii præses, sub sæculi XIV. exitum, scriptor *enchiridii* in quinque partes divisi, ad Verbi ministros, de quo Lelandus cap. 433. Baleus VII. 25.

Joannis de Linneriis Æquatorium vidisse se Cantabrigiæ, narrat idem Lelandus c. 370. supra *Jo. de Ligneriis*.

Joannes Linturius qui Werneri Rolefinckii fasciculum temporum ab A. 1484. ad 1514. continuavit.

Joannes Basileensis patria, *Lomberiensis* in Gallia Episcopus sub Archiepiscopo Tolosano, ab A. 1389. ad A. 1416. Vide Sammarthanos Tom. 2. pag. 677. & Trithemium de S. E. c. 732. & de script. Germ. c. 156. qui testatur scripsisse *in quatuor libros Sententiarum* commentarium & *Sermones* diversos.

Joannes Londinensis Ord. Minor. Rogero Baconi familiaris, quem cum libris suis atque instrumentis mittens Romam ad Clementem IV. qui A. 1268. vivere desiit, commendavit his verbis: *non remansit unus Parisiis qui plus novit in Philosophiæ radicibus, quamvis & fructus nondum produxerit propter juvenilem ætatem*. Vide Lelandum c. 242. Baleum XIII. 81. & Pitseum pag. 877. ubi pro Innocentio quarto reponendum nomen Clementis IV.

Joannes de Londino sive *Londinensis* junior, cujus *Chronicon Anglicum* Cangius memorat ex eodem Pitseo pag. 878. is est qui *Gervasium* Cantuariensem continuavit ab A. 1200. ad 1377. MS. Cantabrigiæ in Bibl. Collegii SS. Trinitatis. Vide Oudinum T. 3. pag. 1088. De Gervasio illo supra Tom. 3. pag. 52.

Joannes Longodunus, supra *Joannes Langton*.

Joannes Loney sive *Lonejus*, Londinensis, Carmelita circa A. 1390. Scripsit *lecturas solennes* & *de Spiritus S. missione*, ut ex Thomæ Waldeni Zizaniorum fasciculo Baleus XII. 15. & Pitseus pag. 550.

Joannes Longiacus Lemovicensis Aquitanus, cujus Orationem in laudem Clementis VII. (Papæ ab A. 1525. ad 1534.) laudant Possevinus & Lud. Jacobus p. 368. Bibl. Pontificiæ, non diversus ut videtur a Joanne de Langenac, Episcopo Lemovicensi qui obiit A. 1541. ut notatum in Labbei T. 2. Bibl. novæ MSS. pag. 760. & Sammarthanorum Gallia Christiana Tom. 2. pag. 637. ubi hoc ejus affertur Epitaphium: *Exemplo tibi satis sim, quisquis es, si sapis, præsentibus necte futura. Natus quidem vixi, at hercle mori præstitit, ut plus magisque viverem*.

Joannes Longinus. Supra *Dlugossus* Tom. 2. pag. 40.

Joannes Lossensis, Cœnobii S. Laurentii Leodiensis Abbas Ord. Bened. circa A. 1500. *Res Leodicensium* ab A. 1449. ubi desiit *Joannes Stabulanus*, ejusdem Cœnobii monachus, continuavit describere usque ad sua tempora. Vide Sanderum pag. 25. Bibl. MSS. Belgii.

Joannes de Lovanio sive *Lovaniensis*, Carthusiæ S. Catharinæ prope Antwerpiam deinde Liram translatæ professus,

ique Sanctensis sive Xantensis Ecpræpositus medio seculo XV. tem-Dionysii Rykelii, qui triennio post obitum traditur apud Petrum Or-n VII. 22. Chronici Carthus. vi-animam Joannis ob pluralitatem ciorum purgatoriis flammis ustu-Ejus *Chronicon summorum Pontifi*-audant Arnoldus Bostius cap. 24. Sutor pag. 595. Theodorus Pe-, Valerius Andreas, Vossius, rtius &c.

nnes Lous sive *Lovus*: Lelando *Lo*-Vossio *Louve*, Vigorniensis An-Augustinianus, Theologus Oxon. Assaphensi Episcopus Roffensis, ctus A. 1436. de quo Jo. Baleus 91. Pitseus p. 625. & Philippus s p. 385. seq. encomiastici Augu-ii, a quibus *Temporum suorum hi*-scripsisse perhibetur, ac præterea *as ordinarias*, *Disputationes Theo*-, *Sermonesque* coram Rege Hen-VI. & per annum. Solarum *Ho*-*um* meminit Lelandus cap. 579. num emortualem Roffensis hujus opi melius designasse P. Gandolfo ssertatione de ducentis Augustinia-bitror; notat enim ille non an-1436. ut hic Fabricius, sed an-1467. Et quidem in litteris E-i IV. apud Wilkins Concilior. i. tom. 3. pag. 583. datis an. 1462. *ibertatibus* clericorum inter Epi-Joannes Roffensis censetur.

nnes Lucke sive *Luccus*, Doctor iensis & Majoris Ecclesiæ præpo-, atque ipse etiam XII. judicum qui A. 1412. in Synodo Londi-sub Thoma Arundelio, Archie-o Cantuariensi memoriam *Wiclefi* que condemnavere. De eo Baleus 61. & Pitseus pag. 607. Scripsit *las* & *dialogos* ad *Thomam Wal*-*s*, qui eum Dominum ac Magi-suum appellat: *Dissertationes ve*-*s*, *Quæstionum argumenta*, & li-*de ambiguis Scripturarum locis*.

nnes Ludovicus Lambertacius, JCtus ab A. 1384. Patavinus diem obiit A. 1412. *Vir, ut ea tempora tulere, facundissimus reis patrocinium præstitit, egitque in foro causas feliciter. Summæ fuit auctoritatis cum apud cives suos, tum apud Franciscum Carrariensem juniorem, & omnino princeps in Collegio Patavino, cujus* leges *recensuit, auxit, ordinavit*, Matriculas *sive* Alba Doctorum *annotationibus illustravit, quibus admodum, imo totum, quod attinet ad vetustatem sesquisæculi integri, se debere asserit* (a) *Porcellinus. Hæc Legum recensio salva etiamnum est, perennatque in relato Juris consultorum Collegio. Vidimus aliquot ejus* Orationes *latinas, quarum pleræque funebres sunt, & ut parum latinæ sint, redundentque in exsucca loquacitate, Petrarchæ tamen stylum referunt; ut verisimile sit, quod obiter ingerit Porcellinus, eum fuisse Petrarchæ discipulum. Musarum quoque amicus* carmina *fecisse dicitur, delectatusque fuisse versibus Leoninis. Quin imo Porcellinus idem non dubitat, eum auctorem facere impositi Petrarchæ cineribus epitaphii. Scripsit etiam* Responsa *plurima, &* interpretationes in Pandectas, & Codicem, *quarum lacinias aliquot extare Tomasinus* (b) *tradit*. Hæc de eo Nicolaus Comnenus in historia Gymnasii Patavini Tom. 1. pag. 204.

Joannes de Lugduno nominatissimus inter Catharos Waldenses Sec. XIII. eorum *filius major & ordinatus episcopus* cui miros errores tribuunt *Reinerus Sachonus* aliique, sicut pauperibus de Lugduno, quibus a Waldone sive Waldo Lugdunensi nomen hoc hæsit. Vide Reineri librum contra Waldenses a Gretsero, editum & recusum in Tom. 25. Bibl. Patrum Lugd. pag. 269. seqq.

Joannes de Lutria, sive *de Lutravillula* Germanus, Theologiam docuit Erfordiæ ac deinde prædicatoris officio functus est in Ecclesia Moguntina, obiitque An. 1479. Vide Trithemium cap. 849. de S. E. & de scriptoribus Germ. cap. 214. qui refert eum scripsisse *super Sententias*, & *Quæstiones disputatas*, *sermo*-

(a) Præfat. in not. Matric. (b) In Athenis Patavinis.

nesque varios & quædam in Philosophia.

Joannes Lutterellus Anglus, Philosophiæ & Matheseos peritus, Cancellarius Oxoniensis circa A. 1340. Scripsit adversus Occamum *determinationes* quasdam: & *ad quendam Romæ disputantem* (Joannem Bacanthorpium de matrimonii negotio, ut suspicatur Baleus V. 56.) & *in Vesperiis* sive examinibus *Magistrorum*, & *Prælectiones Oxonienses*. Addit Pitseus pag. 448. *Epistolam de visione faciali* MS. Cantabrigiæ in Bibl. publica.

Joannes Lyddensis Episcopi Epistola ad Michaelem Patriarcham Hierosol. An. 1194. edita a Baluzio Tom. 2. Misc. pag. 242.

Joannes de Lydgate, supra *Joannes Goverus*.

Joannes Macrobii deflorator *de differentiis & societatibus Græci Latinique Verbi* prodiit Paris. 1586. 8. deinde in Grammaticis Putschii pag. 1727. 2770. & in melioribus Macrobii editionibus, ut dixi in Bibl. Latina III. 12. Ad calcem libri pag. 2770. edit. Putschianæ: *Explicit defloratio de libris Ambrosii Macrobii Theodosii, quam Joannes* (fortasse Erigena, de quo infra *Joannes Scotus*) *carpserat ad discendas Grammaticorum verborum regulas*.

Joannes Magdunensis scriptor carminis obscœni quod *Romantium de Rosa* nuncupatum est, cui scriptum opposuit Joannes Gerson, Cancellarius Parisiensis. * Miror Joanni huic locum dari inter Latinos scriptores ex fabella inscripta *le Romans de la Rosa*. Iste enim Gallicus est liber, quem late describunt plures, & diligentiorem disquisitionem de hoc ipso opere legi non sine approbatione a viro doctissimo Nicolao de Forlosia Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis custode adornatam in suis additionibus, quas parat ad commentarios Lambecii de Bibliotheca Vindobonensi, quod opus vigiliis doctissimi scriptoris elaboratum utinam cito prodeat, prout eruditorum omnium vota sollicitant. mus author hujus operis fuisse scri Guillelmus de Lorris, quod dein fecit Joannes de Meun, quem Fab hic designat nomine Joannis Magd sis.

Joannes Magnovillanus, infra *J Mandeville*.

Joannes Majoris, Theologus A quem Pitseus pag. 878. narrat An. claruisse & scripsisse *in quatuor E lia scholasticam Postillam*, videtur ctus ex *Joanne Majore* Scoto, d mox, cujus Commentaria in IV. gelia feruntur.

Joannes Major sive *Mayr* A. natus Hadingtoniæ in Scotia D Parisiensis, Standuccii discipulus, rus circa A. 1520. reversusque i triam ibi defunctus A. 1540. de Baleus XIV. 59. Launojus hist. G sii Navarr. p. 652. seq. Antonius Athen. Oxon. T. 1. pag. 44. L Tom. 1. de S. E. pag. 590. seq. gius Mackenzie T. 2. de vitis illu Scotorum p. 309. seq. & Wil Nicolson in Bibl. historica Scotica 101. Scripta ejus sunt:

Introductorium in Aristotelicam Dialecticem, (*a*) totamque Logicam. siis apud Joannem Lambert.

Quæstio de complexo significabi

Primus liber terminorum cum ra.

Secundus liber terminorum.

Summulæ cum figura quatuor positionum & earum conversion

Prædicabilia cum arbore Porph na.

Prædicamenta cum sua figura.

Syllogismi.

Posteriora cum textu Aristoteli mi & secundi capitis libri primi

Tractatus de locis.

Tractatus elenchorum.

Tractatus consequentiarum.

Abbreviationes parvorum Logica

Parva Logicalia.

(*a*) Hæc puto vocari a Baleo *Sophisticalia Parisiensia*. Idem memorat hujus Majoris *Disputationes Sorbonicas*, *Placita Theologica* & *Serm* annum.

Exponibilia.
Insolubilia.
Obligationes.
Argumenta Sophistica.
Propositum de infinito.
Dialogus inter duos Logicos & Magistrum.

Hæc omnia simul edita sunt Lugduni MDXIV. apud Antonium Ryum. in fol.

Commentarius *in Physica Aristotelis*, Parif. 1526.

In quartum Sententiarum commentarius anno MDIX. apud Joannem Granjonium Parisiis: anno MDXVI. ibidem recusus amplior apud Jodocum Badium Ascensium. Ex hoc excerpta *disputatio de statu & potestate Ecclesiæ* quæ legitur inter Jo. Gersonis Opera Tom. 2. edit. novæ pag. 1121. 1130. atque inter alia scripta ejusdem argumenti Parif. 1683. fol. in Defensione doctrinæ Veterum Theologorum Facultatis Parisiensis. Adde Mackenzium pag. 316. seq.

In primum & secundum Sententiarum totidem commentarii. Parisiis anno MDX. apud eundem. Commentarius in secundum anno MDXIX. prodiit auctior apud Joannem Granjonium.

Commentarius *in tertium* A.MDXVII. ibidem apud eundem.

Literalis *in Matthæum* expositio, una cum trecentis octo dubiis & difficultatibus ad ejus elucidationem admodum conducentibus passim insertis, quibus perlectis, pervia erit quatuor Evangelistarum series. Parisiis anno MDXVIII. fol. apud Joannem Granjonium. Ex hoc commentario depromta disputatio *de auctoritate Concilii supra Pontificem Maximum*, & altera *de potestate Papæ in rebus temporalibus* quæ ambæ exstant in Defensione Facultatis Theolog. Parif. supra memorata, & inter Jo. Gersonis opera Tom. 2. pag. 1131. 1145.

De Historia gentis Scotorum libri sex, seu Historia majoris Britanniæ, tam Angliæ, quam Scotiæ, ad Jacobum V. Scotorum Regem, e veterum monimentis A. 1518. Parisiis in Collegio Montis acuti concinnata, & in nuptiis Jacobi III. (*a*) sive in An. 1469. desinens, editaque Parisiis anno MDXXI. apud Jodocum Badium, in 4. Acerbe nimium in Majorem, qui de poeta meritus erat non male, Georgius Buchananus, ingrati animi ideo notatus a Mackenzio pag. 342.

Cum scateat nugis solo cognomine Major,
Nec sit in immenso pagina sana libro,
Non mirum titulis quod se veracibus ornat,
Nec semper mendax fingere Creta solet.

Joannes Baleus, qui *Caxtoni* Chronicon libris VII. a Majore translatum ex Anglico scribit, idem ex Scotorum historia excerpit loca complura (*b*) ex quibus ipsi locum inter testes veritatis conciliat. Sed Wilh. Caxtonus Lond. 1480. Historiam Angliæ & Hiberniæ quam sub titulo Chronici & fructus temporum libris VIII. Anglice edidit, ex *Higdeni* Polychronico (de quo supra Tom. 3. p. 251.) profitetur se profecisse. Caxtoni Chronico usum se testatur Major libro IV. cap. 13. & alibi, sed ita ut judicio usus sit suo.

Catalogus Episcoporum Lucionensium, apud Antonium Democharem lib. 1. c. 26. tomo 2. propugnationis pro sacra Missa.

Luculentæ *in quatuor Evangelia* expositiones, disquisitiones & disputationes contra hæreticos.

Ad calcem hujusce operis *quatuor quæstiones*.

Prima, utrum lex gratiæ sit sola vera.

Secunda, quid sit veritas Catholica, & quot sint gradus ejus.

Tertia de numero Evangelistarum.

(*a*) Non Henrici VIII. cum Catharina Aragonica, ut traditum Labbeo Tom. 1. de S. E. pag. 591. & Vossio de Hist. Lat. pag. 687. Miræo pag. 100. auctarii de S. E.

(*b*) Appendice ad Centur. XIV. c. 59.

Quarta de terræ promissionis situ.

Parisiis anno MDXXIX. apud eundem Badium fol.

Falluntur qui huic Majori *Speculum exemplorum* tribuunt, ut fit in ephemeridibus eruditorum Parif. A. 1733. mense Aprili edit. Amst. p. 443. vel qui *paraphrasin poeticam in Psalmos*, ut in Catalogo Bibl. Bodlejanæ. Nam hæc Johannem Majorem Professorem A. 1574. Wittebergensem auctorem habet, illud locupletatum debetur Joanni Majori Jesuitæ, qui Duaci A. 1608. diem obiit.

Joannes, *Majoris Monasterii* Monachus in Gallia circa A. 1158. quo vivis excessit *Gaufredus Dux Normannorum & Comes Andegavorum ; Turonum & Cenomanorum* cujus *historiam* libris II. condidit editam e Bibl. Laurentii Bochelli, Parif. 1610. Scripsit *& Chronicon Turonense* MS. in Bibl. Regis Christianissimi, quod edere voluit Labbeus, nactus exemplar continuatum usque ad A. 1227. Vide ejus Bibliothecam MSS. pag. 362. & Longi Bibl. historicorum Galliæ n. 14931. & 14662. * Chronicon illud Turonense, quod Labbeus habere apud se perductum ad an. usque 1227. testatur ; idemque se evulgaturum spoponderat ; ipsum est Turonense Chronicon, quod P. Martene Veter. Monum. Tom. 5. pag. 917. sub nomine Chronici Turonensis authore anonymo produxit. Asserit ille habuisse se opus a Bibliotheca Regia ; cum vero didicisset illud ipsum extare in Bibliotheca PP. Societatis Jesu, petisse se scribit ab illis, atque didicisse furtiva manu inde sublatum evanuisse. Quod vero Chronicon illud Martenii idem sit cum nostro hoc, præter quam titulus indicat, demonstrat indicium anni, ad quem pertingit ; utriusque enim idem est terminus annus scilicet 1227. In Martene tamen codex est hiulcus, nec suppletur defectus, nisi ab excerptis nonnullis olim ex chronico apud PP. societatis Jesu deductis. Caret etiam authoris nomine ; quare num vere sit Joannis Majoris Monasterii ambigendi locus datur. Utcumque tamen res habeat sese, profecto constat nullum aliud extitisse Turonense chronicon, cujus edendi consilium Labbeus iniverat.

Joannes Malvernæus sive *Milvernæus* Anglus, Monachus Vigorniensis, Ord. Bened. circa A. 1342. teste Pitseo pag. 878. Sed si Polychronicon *Higdeni*, (de quo supra Tom. 3. pag. 250.) continuavit, ætatem ejus ad 1382. proferre satius fuerit. Nam continuatio illa ab A. 1357. procedit ad A. 1377. Omitto visionum opus Anglice ab Malvernæo compositum quod inscribitur : *Pierce Plovvman.*

Joannes Barbam *de Mandevilla*, Medicinæ consultus & Astronomiæ, scripsit *tabulas Astronomicas & de chorda recta, & umbra & de doctrina Theologica.* Vide Baleum V. 70. & Pitseum pag. 455. Lelando cap. 405. *Magnovillanus*, Anglus miles de S. Albano (*a*) Doctor Medicus, longis itineribus, in Asiam Africamque ab A. 1332. per annos XXIII. susceptis clarissimus, & defunctus Leodii A. 1372. 17. Nov. *Itinera* sua ipse descripsit Latine, Gallice & Anglice, vide Baleum VI. 46. Pitseum pag. 512. seq. & Vossium pag. 535. Itinerarius ejus a terra Angliæ in partes Hierosolymitanas & ulteriores transmarinas Gallice Leodii conscriptus A. 1355. & postea Latine versus prodiit charactere typorum Gothico in 4. sine loco & anno, & Venet. sine anno in 4. *de diversis regionibus & insulis* &c. & Zvvollis 1483. 4. Epitome ejus a Baleo Gallice in Petri van der Aa sylloge, recueil de divers voyages curieux faites en Tartarie, Perse &c. Lugd. Bat. 1729. 4. Germanice, *in dem Reise-Buch des Heil. Landes* Frf. 1584. fol. vide Jac. Thomasium de Stoica Mundi exustione pag. 99. Extat & Anglice, Italice, Belgice &c. Latine & Gallice MS. in Bibl. Leidensi. Non diversa fortasse scripta quæ Mandevillio una cum libris de re Medica tribuuntur : *de situ* ter-

(*a*) MSS. Cotton. pag. 74. b.

sanctæ, *de mirabilibus Mundi* & *ptiones regionum*.

nnes Mandvvithus Oxonii Marto- Collegii alumnus circa Annum Medicinæ consultus & Astrono- scripsit *tabulas Astronomicas* & *de recta & umbra* & *de doctrina Theo-*. Vide Baleum V. 70. & Pitseum 455.

nnes de Mantua, Ord. Præd. circa 310. Ejus Epistola ad Albertinum itum, Patavinum invectoria in cen, versibus hexametris. Incip. *item natam cur non mihi tacta poesis*. t inter Mussati Opera edita Ve- 1636. fol. Confer Jacobum Que- . 1. pag. 511.

nnes Marcanova, Patavinus qui in a & Bononiæ docuit Medicam ar- & Philosophiam cum studio An- tatum conjunxit, Cangio notante Poeta, defunctus Patavii A. 1467. sit *de dignitatibus Romanorum*, *de pho*, *de rebus militaribus*. Idem Bi- hecam Patavinam S. Joannis de Vi- io, teste Laurentio Pignorio Epist. struxit Codicibus scriptis, veteri- ummis & inscriptionibus antiquis. adem Biblioth. teste Tomasino pag. ervatur ejus *repertorium Orationum* 1436. sed desideratur Volumen A. . ab eo dedicatum Malatestæ No- , Cæsenæ Principi, de quo idem orius, nec non Vossius pag. 578. Nic. Comnenus Tom. 2. historiæ nasii Patavini p. 166. & ex quo leonius plagii postulari posse scri- eos, qui nomine alieno de illis ar- entis Marcanovæ lucubrationes edi- . Confer Diarium eruditorum Ita- Tom. XI. pag. 301. seq. ubi nota- Codicem illum servari Venetiis in illustris viri Laurentii Patarolii. eidem Comneno traditum, *mira ionum facilitate morbos raro pharma- adhibitis*, *quibus Pharmacopolarum les ditescunt*, *compescere solebat*: *ab- tia una*, *quam Medici Diætam ap- t*: *plerumque dicax in Medicos*, *quo- Philopharmaciam insectabatur syllo- gismo ex Hippocratis doctrina deducto*. *Nam hac dictante*, *tutissimum esse*, *in principiis morborum*, *si quid purgandum videatur*, *purgari oportere*, *dummodo materia turgeat*; *Atqui*, *addebat*, *raro materia turget*; *ergo raro purgandum etiam in morborum principiis*. *Parergon artis Jatricæ sibi fecerat studium antiquitatis*, *& quidquid otii superat a curationibus*, *huic utiliter impendebat*.

Joannes Marcheley, *Markeley* sive *Marckelegus* (Lelando cap. 416. *Mardelegus*) Anglus, Waddingo *Marchelegus* Ord. Minor. Minister Provincialis defunctus Eboraci A. 1376. præter *quæstionum variarum librum*, scripsit *de immaculata conceptione B. Mariæ Virginis* adversus *Gvilelmum Jordanum* Dominicanum, de quo infra *Jordanus*. Vide Baleum VI. 60. Pitseum pag. 515. Waddingum pag. 214.

Joannes Morchinellus Leodicensis, Carmelita, circa A. 1470. scripsit *ad omnes hominum status* libros III. *De pugna spirituali*. *Quæstiones Theologicas*. *Sermones ad populum*. Ita Possevinus, Alegrius, Valerius Andreas, Svveertius.

Joannes de Marcia, cujus tractatum MS. *de intellectu & animo* & *in librum secundum Sententiarum* & *quæstiones super librum Aristotelis de anima* memorat Sanderus in Bibl. Belgica parte 2. pag. 170.

Joannes Mardelegus supra *Jo. Marchelegus*. Alius *Joannes Mardeley* junior circa A. 1550. de cujus scriptis Baleus ad calcem centuriæ duodecimæ pag. 106. seq.

Joannes Maregus, *de Mare*, infra *Jo. Maro*, sive *Marro*.

Joannes Marfeldus sive *Mariseldus* Anglus Medicus circa A. 1490. scripsit *praxin* sive *de arte medendi*, in quo Gilberti Anglici industriam secutum laudant Lelandus c. 582. Baleus Centur. XI. 64. Pitseus pag. 878.

Joannes Margarinus, supra *Joannes Gerundensis* pag. 79.

Joannes B. Mariæ Glastoniensis Monachus, Anglus, circa A. 1400. cujus

opus

opus de antiquitate Ecclesiæ B. Mariæ Glastoniæ MS. in Bibl. Cottoniana. Vide Oudinum Tom. 3. pag. 2228.

Joannes Maria Cataneus. Supra *Cataneus* Tom. 1. pag. 361.

Joannes Maria de Polluciis sive *Politianus*, Bononiensis, Carmelita circa A. 1490. scripsit vitam *B. Alberti Drepanensis* apud Surium 7. August. *Constitutiones Carmelitarum* Venet. 1499. *Vexillum & mare magnum Ordinis Carmelitici*. *Orationes*, *Epistolas*, *Sermones Quadragesimales*. Vide Possevinum, & Alegrium pag. 374.

Joannis de Marienvverder in Prussia, commentarius *in Symbolum Apostolicum* MS. in Bibl. Paulina, Lipsiensi. Vide Catalogum B. Joach. Felleri pag. 162.

Joannes Marius, (*le Maire*) Valencenas Belga medio seculo XVI. floruit & Gallice scripsit: a Vossio tamen pag. 650. inter Latinos Historicos refertur propter librum tripartitum *de scematum* (lege *schismatum*) & *Conciliorum differentia* quem Latine vertit Simon Schardius & cum Theodorici de Niem libris Basil. 1566. edidit. De aliis ejus lucubrationibus Valerius Andreas, Svveertius &c. * Scribebat commentarium suum iste Belga sub Julio II. Pontifice, ut ipse in eodem scripto indicat; quare vix credo pertingere usque ad medium sæculum XVI. potuisse.

Joannes Markelejus, supra *Jo. Marcheley*.

Joannes Marletinus, Mediolanensis, cujus *de Creatione*, MS. in Bibl. Patavina S. Joannis de Viridario. Vide Tomasinum pag. 39.

Joannes de Marliano Mediolanensis, Medicus & Mathematicus, artem Medicam docuit Ticini, & in patria gravis annis diem obiit non A. 1430. vel 1438. sed A. 1483. (*a*) De eo Trithemius c. 778. Bibliothecarum Medicarum scriptores, Bartholomæus Curtius in Medicorum Mediolanensium historia p. 29. & Philippus Picinellus in Athenæo eruditorum Mediolanensium. Scripta ejus ex Curtio referre placet. *De proportione motuum in velocitate*. Papiæ 1482. fol. *De reactione* adversus *Cajetanum de Tienis* ibid. fol. opus primum auctoris & subtile. *Disputatio cum Magistro Joanne de Arculis*, in diversis materiis ad Physicam & utramque Medicinæ partem pertinentibus. *Disputationes cum Philippo Adjuta* Veneto & *Jacobo Forliviensi*. ibid. fol. *Quæstio de caliditate corporum humanorum tempore hyemis & æstatis & de antiperistasi*. Mediolan. 1474. Venet. 1501. fol. *De febribus cognoscendis & curandis*. *De Minutiis*. *De Algebra*, MS. * Alius ab isto est Joannes Franciscus Marlianus Mediolanensis, cujus legi orationem habitam coram Innocentio VIII. Summo Pontifice, cum legationem gereret ad illum pro Antonio filio Joannis Galeacii Ducis Mediolanensis an. 1485. id est biennio post obitum Joannis *Marliani* Medici Mediolanensis. Orationis hujus editio est in 4. fine loci, & anni adscriptione. Inter opera vero Joannis de Marliano, de quo hic Fabricius addendæ sunt Expositiones super XXII. fen. tertii canonis Avicennæ Mediolani 1594. fol.

Joannes Marro, *Marrey*, *de Mare* Anglus ex pago Ducatus Eboracensis, Carmelita, Theologus defunctus A. 1407. 18. Mart. Lelando cap. 484. *Joannes Maregus*, & *Marreius*: Trithemio in Bibl. Carmelit. & Alegrio pag. 349.

Joanes Maronis. Scripsit *determinationes contra Wiclefistas*, sive ut Lelandus vocat *Vicoclivianos*; Postillam *in Cantica Canticorum*. *In quatuor libros Sententiarum*. *Tabulam & compendium Originalium*. *Quæstiones*. *Sermones*. *In Valerium Martialem* commentariolos. Confer Baleum VII. 32. Pitseum pag. 585.

Joannes Marsicanus Cardinalis Episc. Tusculanus, Vastallensi Concilio interfuit A. 1106. & Romano A. 1112. Vide Ughellum Tom. 1. pag. 230. & Baronium qui Orationem ejus & Epistolam affert ad A. 1111. n. 11. & 13.

Joan-

(*a*) Vide Barthol. Curtium pag. 282. & 31.

mnes de *Matiscona* JCtus scriptor atus *de petitorio & possessorio*.

mnes *Matthias Tiberinus*, sive *Tuus*, Brixianus poetica & oratoria tate non minus quam medicinæ ia commendatus, ad Senatum ponque Brixianum scripsit A. 1475. paratim in 4. edidit *Martyrium nis pueri, a Judæis Tridenti crudenecati*. Exstat apud Bzovium ad 475. n. 13. & apud Surium 24. . & in Actis Sanctor. Tom. 3. ii cum notis pag. 409. Vulgavit separatim Zacharias Gœtzius ό ἰτης, Osnabrug. 1715. 4. & Vir ff. Jo. Henricus van Seelen in selitterariis, Lubec. 1726. 8. pag. seq. Conferendum Diarium Eruum Italiæ Tom. XIX. pag. 380. Jo. Jacobi Schudtii *Judische Merirdigkeiten* Tom. 2. pag. 258. & Jac. Beyschlagius in sylloge p. 937. ubi & *Elegia* hujus Joannis hiæ in Simonis martyrium exstat lit. Augustæ Vindel. A. 1511. Vifra *Ubertinus Pusculus*.

nnes *Mattiotti* Confessarius *S. Fran-Romanæ*, cujus A. 1440. defunctæ scripsit, editam cum notis in Sanctor. Tom. 2. Maji 9. p. *92.

nnes *Mauburnus*, *Momburnus*, *Mams*, a Bruxella, Canonicus Regula- Augustini prope Zvvollas, deinbbas S. Mariæ Livriacensis prope os, de quo Trithemius cap. 296. lustribus scriptoribus Germaniæ, ossius pag. 646. qui *Joannem Temm* voluisse nuncupari annotat: Ga- Pennottus pag. 529. Valerius An-, Svveertius &c. Hujus *Compen- Venatorii Canonicorum Regularium* Lovanii laudant Sanderus parte 2. Belg. pag. 56. & Miræus pag. 100. rii. In hoc venatorio de viris ilbus sui ordinis, de se etiam lib. p. 125. disserit. Alia ipsius scri- *Rosetum exercitiorum spiritualium crarum meditationum*. Basil. 1491. Paris. 1510. & ex Basilii Serenii recensione Mediolan. 1603. Duaci 1620. fol. *Apologeticon Officii sui Ordinis*, MS.

Joannes Maxentius Scythopolitanus, Nestorianorum adversarius circa A. C. 520. cujus scripta ex veteri versione in Orthodoxographis & Bibliothecis Patrum leguntur, ipse Græce scripserat, non Latine. De eo Labbeus Tom. 1. pag. 593. Caveus, & quæ notavi Tom. IX. Bibl. Gr. pag. 286. Videtur junior fuisse adeoque diversus *a Joanne*, ex Grammatico, *presbytero Antiocheno* de quo Marcellinus Comes ad A. 486. ex Gennadii cap. 93. Diversus etiam a *Maxentio recluso* de quo Gregorius Turon. II. 37. Hist.

Joannes Mearus, Norvicensis, Ord. Bened. scripsit in *Magistrum Sententiarum* & *Conciones*. Vide Pitseum pag. 879.

Joannes Mechliniensis Prior. Infra *Joannes de Schonhoven*.

Joannes de Mechlinia Theologiam docuit Coloniæ circa A. 1460. scripsit *in Psalterium*, (a) & *super Sententias*, *Quæstionesque* varias, *Sermones* & *Collationes*. Vide Trithemium de S. E. cap. 819. & de scriptoribus Germ. cap. 196.

Joannes Mechliniensis supra pag. 51. *Joannes de Aquaveteri*.

Joannes Medicus, discipulus Constantini Africani de quo supra Tom. 1. p. 423. Monachus Cassinensis circa A. 1090. Ejus *Aphorismum* sive Aphorismorum librum *Physicis*, hoc est Medicis *satis necessarium* laudat Petrus Diaconus de viris illustribus Casinensibus cap. 35.

Joannes Meder Ord. Minor. apud Basileenses circa A. 1500. Ejus *Sermones* per annum ex *parabola de filio prodigo* doctrinam *de pœnitentia* explicantes prodiere Basil. 1510. Paris. 1511. 8.

Joannes Meerhout, Diestensis, Canonicus regularis Ord. S. Augustini in Corsendoncq circa A. 1444. Hujus plures MStas lucubrationes refert Sanderus Bibl. Belg. parte 2. pag. 56. seq. *Expositionem Passionis Dominicæ* & *in duo præ-*

(a) *Super primam partem Psalterii* memorat MS. Sanderus parte 2. Bibl. Belg. X. 56.

præcepta Decalogi. *Gesta Pontificum Tungrensium*, *Trajectensium & Leodensium* usque ad Ludovicum de Bourbon: *Chronicon de mirabilibus eventibus*. *Vitam S. Rumoldi*. *Vitam Mariæ de Lille* Beginæ in Herenthal &c. *Canones Astronomicos ad inveniendum aureum numerum*, *Indictiones & bis sextum*. *Compendium Grammaticæ*, *libris IV*. *Etymologias variorum nominum*. *Artem memorativam*. Commentarium *in Virgilii AEneidem*. Incip. Servius unus ex tribus commentatoribus.

Joannes de Meppis Ord. S. Augustini, Laricensis Ecclesiæ Episcopus suffraganeus Episcopi Monasteriensis, defunctus A. 1496. & sepultus in majori Ecclesia Monasteriensi. Scripsit *super Tobiam*, & *de S. Eucharistiæ Sacramento*. *De oblationibus*. *De ideis*. *Sermones* ad clerum & ad populum. Vide Chronicon Comitum Oldenburg. apud Meibomium Tom. 2. pag. 187.

Joannes de Meppis, infra *Joannes Schippover*.

Joannes Mercius sive *Mercianus* clarus circa A. 1150. ad Eustachium Stephani Regis filium *de regibus Merciorum* sive mediterraneorum Anglorum accuratissime scripsit teste Lelando cap. 150. Ejus opere usum Joannem Rossum in opere de Episcopis Wicciorum sive Wigorniensibus testantur etiam Baleus II. 85. & Pitseus pag. 213.

Joannes Miletus Parisiensis, qui Præsul Svessionensis obiit circa A. 1502. Episcopatus 52. ætatis 88. de quo Sammarthani Tom. 3. pag. 1054. & Launoius in historia Gymnasii Navarrei pag. 600. 603. Ejus *Constitutiones Synodales* lucem viderunt Parif. 1503. Alius *Miletus* de quo infra, *Mellitus*.

Joannes Militius Archidiaconus Pragensis, A. 1374. defunctus, cujus sermonibus ductæ mulieres meritoriæ traduntur desertis lupanaribus castitatem & sanctimoniam coluisse, & lupanar Caroli IV. jussu conversum in Monasterium. Vita ejus apud Bohuslaum Balbinum lib. IV. 2. Miscell. Bohem. pag. 43. Ex Balbino Rob. Gerius ad Caveum. * Ejus authoris conciones Quadragesimales enunciari credo in MS. codice 890. latino Bibliothecæ Universitatis Taurinensis. Vide commentarios Manuscriptorum ejusdem Bibliothecæ Tom. II. pag. 281. Titulus tamen ibi legendus nihil exprimit nisi in fine: explicit *Quadragesimale Milicii*.

Joannes Milverodunus sive *Mylverton* Anglus, Carmelita, Londini & Romæ de non ferenda Episcoporum ambitione concionibus testatus & scriptis, in castello S. Angeli inclusus carceri, ex eo liberatus a Paullo II. est post editum *Fidei suæ Symbolum*, rediitque in patriam atque rebus humanis valedixit Londini A. 1486. Vide Lelandum cap. 574. & Baleum VIII. 44. qui præter ejus opus *de paupertate Christi* atque *Epistolas*, *Lecturasque*, *Determinationes* & *Sermones* memorat ejus commentarium *super Augustinum de Civitate Dei*. Vide & Alegrium pag. 366. ac Pitseum pag. 674. qui addit Commentarios *in diversos S. Scripturæ contextus*, & prolixum opus *contra Reginaldum Pecoccum*.

Joannes Minius seu *de Muro vallium*, Picenus Ord. Minor. ab A. 1296. Minister Generalis, deinde Cardinalis Portuensis Episcopus defunctus Avenione, An. 1312. De illo Waddingus in secundo tertioque Annalium tomo & in Bibliotheca Franciscanor. pag. 215. G. Josephus Eggs in purpura docta Tom. 1. p. 268. seq. Ejus *Epistolam encyclicam de Ordinis paupertate retinenda* edidit Waddingus, ad A. 1302. qui & *Sermones* illius in solennioribus festivitatibus habitos commemorat.

Joannes Miræus qui & Lilleshullus a Monasterio quodam cujus Prior erat in Occidentalibus Angliæ partibus sic cognominatus circa A. 1403. Scripsit *enchiridion* seu *Manuale Sacerdotis*, libris quinque. Vide Pitseum pag. 577.

Joannis Mistlelburg Sermones de tempore MStos memorat Bernhardus Pez Tom. 3. anecdotor. parte 3. pag. 630.

Joannes Molines de rebus ætate sua

ab

. 1474. ad 1505. gestis MS. Bru-
. Obiit A. 1507. vide Miræi au-
am c. 452. & elogia Belgica: Svve-
m pag. 453. Valerium Andream
541.
mnes de Molinis sive *Molinius* Ar-
cus Brito, Carmelita circa A. 1360.
sit *speculum Ordinis Carmelitici*, lau-
n Trithemio in Bibl. Carmelit.
: inde Gesnero, Vossio, Miræo.
mnes Monachus diœcesis Ambianen-
nde Episcopus Meldensis & ab A.
. Cardinalis, fundator Collegii sui
nis Parisiis, le Moyne, obiit Ave-
: 1313. 22. Aug. Scripsit commen-
in sextum Decretalium, Vide
narthanos Tom. 3. pag. 701. seq.
mmentarius Joannis Cardinalis in
xtrav. Bonifacii VIII. ex antiquis-
editione servatur in Bibliotheca
i cod. 310. sed nec annus, nec lo-
ditionis signatur.
nnes Monachus scriptor *Chronici*
nsis Abbatiæ ab A. C. 600. ad A.
. in spicilegio Dacheriano Tom.
g. 489. (edit. novæ Tom. 2. pag.
463.
nnes Monachus Casinensis. Supra
es Medicus.
nnes Monachus Ordinis Cælestino-
ac S. Petri Cælestini (de quo su-
Tom. 1. pag. 316. seq.) discipulus
A. 1300.
nnes Monachus discipulus Petri Da-
i, supra pag. 88. *Joannes Lauden-*

nnes Italus *Monachus* Cluniacensis,
tor *Vitæ S. Odonis*, de quo Vossius
347. Vide supra pag. 65. seq.
nnes Monachi Cistercienses tres a
lo de Visch pag. 227. laudantur,
am unus *Defensorium Juris* scripsit,
iæ editum in fol. alter *in Senten-*
tertius denique *de B. Virginis Ma-*
udibus.
nnes Monachus cujus librum *de mi-*
s MStum memorans Bernardus Pez
. 3. anecdotorum parte 3. pag. 631.
nitium adscribit prologi: *Sæpe hor-*
Tom. IV.

tatus es nobilissime Consul, Domine Pan-
taleе, *me infirmum Joannem, omnium*
Monachorum Sacerdotumque ultimum, ut
aliqua quæ in libris seu historiis Græcorum
inveniuntur, quæ in Latinis non sunt, in
Latinam converterem linguam &c. Ex
his verbis suspicor, ab hoc Joanne ver-
sum Latine Aristotelem vel alium Græ-
cum scriptorem τῶν θαυμασίων.

Joannes Monachus majoris monasterii
infra, *Joannes Turonensis*.

Joannes Monstreletus qui Miræo dici-
tur, vero prænomine *Engveranti*, non
Joannis usus est, historicus Gallus Frois-
sardum continuavit ab An. 1400. ad
1467. Paris. 1512. fol. 3. Vol. & 1572.
(exempla alia 1595. 1603. præferunt)
2. Vol. Vide Jac. Longi Bibl. historico-
rum Galliæ n. 7416. Cæterum Gallice
scripsit, non Latine.

Joannes de Monte Casale Ord. Minor.
Genuensis, Theologiæ Magister circa
A. 1300. scripsit *Quæstiones Philosophi-*
cas & *Commentaria in Magistrum Senten-*
tiarum.

Joannes de Monte sive *Heydenberg*. In-
fra, *Joannes Trithemius*. * Viri hujus
non ea sola laus fuit, quod Joannem
Trithemium lumen illud Germaniæ fi-
lium tulerit; sed litteris & ipse cla-
ruit. In codice enim MS. Theologico
527. Vindobonensi legisse mihi succur-
rit *Sermonem factum coram Papa die Do-*
minica prima Quadragesimæ per Magi-
strum Joannem de Monte an. 1415. *in*
illud: Agite nunc dies salutis 2. cor. VI.
Incipit: *Primo hæc verba*.

Joannes de Monte nigro, cujus Dispu-
tatio in Concilio Basileensi A. 1436.
habita *de conceptione B. Virginis* MS. Ba-
sileæ.

Joannes de Monte regio, infra *Joannes*
Regiomontanus.

Joannes de Montesono sive *Monzon*, ex
Aragonia (*a*) Hispanus Ord. Præd. Do-
ctor Parisiensis, cujus *propositiones XIV.*
condemnatæ a Facultate Theologica Pa-
ris. A. 1387. exhibentur a Baluzio Tom.
2. papar. Avenionens. pag. 991. seq. &
O sen-

(a) Nic. Antonius Tom. 2. Bibl. vet. Hispan. pag. 123. seq.

ficatio esset, *qui sunt* Vergæ. (*a*) *Librum autem hunc exprimendum susceperat Thomas Anshelmus*, *qui typographicam officinam habebat Tubingæ*. *A quo perfectum fuit*, *ut & illius scripti & aliorum quæ a se ederentur*, *curam respectumque* Philippus *susciperet*, *quo prodirent correctiora*. *Is tunc & in hoc opere* Naucleri, *partim disponendo*, *partim augendo*, *partim etiam retexendo id præstitit*, *ut lectio libri istius a pluribus expeteretur*, *& fructu voluptateque non careret*. Hoc Naucleri *Chronicon* ab Orbe condito usque ad A. 1500. digestum per generationes unam & quinquaginta, prodiit cum *Jo. Reuchlini* præfatione, Tubing. 1515. fol. & cum auctario *Nicolai Baselii*, Monachi Hirsaugiensis ab An. 1501. ad 1514. ibid. & cum appendice nova ab A. 1515. ad 1544. Colon. 1544. 1564. 1579. fol. studio *Conradi Tigermanni* & *Bartholomæi Laurentis*: & sine supplementis, Colon. 1614. fol. Denique *Laurentii Surii* commentarii rerum toto orbe gestarum, velut Naucleriani operis continuatio ad A. 1500. ad 1564. lucem vidit Colon. 1568. fol. & 1603. 8. duobus Voluminibus. *Michaelis ab Isselt* continuatio ab A. 1564. ad 1568. exstat in editione Colon. 1586. 8. Ejusdem Naucleri *libros tres de Simonia* An. 1500. in 4. editos memorat Miræus.

Joannes de Neapoli, Ord. Præd. docuit Parisiis A. 1315. atque inde in patria. Fuit de primis propugnatoribus Thomæ Aquinatis, superstes adhuc A. 1323. & fortasse 1330. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 567. Scripsit *Quæstiones varias XLII.* Parisiis disputatas, editasque a Dominico Gravina, Neapoli 1618. fol. Commentaria *in IV. libros Sententiarum*. *Quodlibeta XIII.* Tractatum *de paupertate Christi* contra argumenta *Vitalis*, Ord. Minor. *Sermones* de tempore & de Sanctis, in quibus & duo *ad postulandam canonisationem F. Thomæ de Aquino*, & unus *in festo canonisationis S. Thomæ*.

Joannes Diaconus *Neapolitanus*, de quo supra pag. 68. ubi dictis addo quod ex ejus Chronico Episcoporum Neapol. *Vita S. Athanasii* Confessoris & Episcopi Neapolitani XXXIV. defuncti An. 872. exstat in Actis Sanctor. Tom. 4. Julii XV. pag. 75. & in Muratorii scriptoribus rerum Ital. Tom. 2. parte 2. pag. 1042.

* *Joannes Nesius* Florentinus Philosophus Platonicus, & Rhetor eximius claruit anno 1485. teste Poccianto in catalogo scriptorum Florentin. scripsit latine oraculum de novo sæculo, cujus meminit idem Pocciantus, idemque absolvit an. 1496. inscripsitque ad Joannem Franciscum Mirandulæ comitem. Prodiit Florentiæ anno seq. 1497. opera Laurentii de Morgianis in 4.

Joannes Nicolaus Buboicus Vossii pag. 605. nullus est, sed signare voluit *Nicolaum Sanguntinum* de quo infra. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. XVIII. pag. 419. & Tom. XIV. pag. 384.

Joannes Nider sive *Nyder* ex pago Sveviæ, Ord. Præd. Prior Conventus Basileensis, etiam Concilio Basileensi præsens interfuit. Vitam ejus scripsit Georgius Colvenerius, præmissam formicario, & Jacobus Quetif Tom. 1. p. 792. seq. qui ait fuisse superstitem ultra An. 1440. quanquam alii Jo. Molanum secuti tradunt obiisse diem A. 1438. Scripta ejus hæc sunt:

Myrmecia bonorum, sive *Formicarius* compositus ad exemplum scripti a Th. Cantipratano *apiarii*, Dialogus inter Theologum & pigrum, conditionibus formicæ & per varia exempla hominum, ad vitam Christianam incitativus, libris V. qui post duas editiones veteres sine loco & A. in fol. recensiti sunt

(*a*) Vossio pag. 646. & Labbeo Tom. 1. pag. 595. *Vergehaus*, Melchiori Adamo in vitis Philosophor. rectius & D. Jo. Henr. Majo in vita Reuchlini pag. 226. *Vergenhans*. Sane *Verge*, sive *ferge* nauta, qua voce usus etiam Lutherus Ezech. XXVII. 27. a verbo *ferien* sive *fahren*, unde *fæbre*, & Gallorum *fregate*. Vide Georgii Henischii thesaurum linguæ Germanicæ p. 1070. & Dieterici vonStade explicationem vocabulorum versionis Lutheri Biblicæ pag. 198.

a Jac. Wimphelingio Argent. 1517. iem secuti Parisienses 1519. 4. His ior usus quintam adornavit Geor- Colvenerius, Theologus Duacen- notisque eruditis illustratam edi- Duaci 1602. 8. Denique sub titulo rum V. *de visionibus & revelatio-* hoc opus typis editum est curan- C. Hermanno ab Hardt, Helmst. 8. Prodiit & Gallice, Vincentio rt, Ord. Præd. interprete Bruxel- 656. 4. Liber quintus *de maleficis rum deceptionibus* plus simplici vice recusus in Malleo maleficarum, uo dictum supra in *Henrico Insti-*

habetum Divini amoris de elevatio- entis in Deum. Sub Jo. Gersonis ne prodiit in 4. vetusta editio sine & anno, quæ fuit in Bibl. Balu- : Sæpius etiam inter Gersonis o- & in novissima Dupiniana Tom. ed Nidero restituit qui curavit e- nem hujus libri Parisiensem 1516. erte Gerson in proœmio statim de ne citatur.

æceptorium Divinæ Legis, sive de- præceptorum explanatio. Argent. Parif. 1482. 4. antiqua incerti & anni in 4. Noriberg. 1496. fol. 1507. 1515. 4. & Duaci curante rdo Gibbono S. I. 1612. 8.

nsolatorium timoratæ Conscientiæ. Pa- 487. 4. 1494. 8. Rom. 1604. 8.

lepra morali in XIII. Levitici. Pa- 1473. fol. Lovan. 1475. 4. Parif. 4. 1495. 12. & 1514. 8.

nuale Confessorum ad instructionem ualem Pastorum. Parif. 1473. fol. 4. 1513. 8.

istolæ duæ *ad Bohemos* scriptæ An. & tertia *ad Patres Concilii Basi-* editæ cum Actis illius Concilii II. Labbei p. 848. 979. Harduin. III. &c.

rum *de modo bene vivendi* ad So- sub *Bernardi* nomine Parif. 1494. 1604. atque inter Bernardi opera Tom. II. pag. 832. editum Nideri scriptis accenset H. Warthonus ad Caveum.

De reformatione Religiosorum sive status Cœnobitici libri III. Parif. 1512. 8. Antvverp. 1611. 8.

Sermones in Epistolas Dominicarum per annum Argent. 1489.

Sermones de tempore, Quadragesimales & de Sanctis. Vetus editio sine loco & anno in fol. & Parif. 1500. 8.

De contractibus mercatorum Parif. 1514. 8. & in tractatu tractatuum Juris, Venet. 1584. fol. Tom. VI. pag. 279. & cum Benevenuti Stracchæ aliorumque de mercatura Lugd. 1593. fol.

Dispositorium moriendi editum in 4.

Inedita apud Altamuram, Quetifum & Colvenerium hæc commemorari video:

Speculum perfectionis (a) *& de perfecta paupertate Secularium*.

De Canonicorum (b) *secularium religionibus*.

De vera & falsa nobilitate.

Te abstinentia esus carnium.

De vigore consuetudinis & dispensatione Canonica.

Commentaria in IV. libros Sententiarum.

Compendium Theologiæ.

Librum *contra thesin Hussitarum in Bohemia degentium*.

Sermonem de visitatione B. Mariæ Virginis.

Joannes Niem ab Hallervordo traditur scripsisse Vitam Joannis XXIII. Papæ editam ab Henrico Meibomio: ac verum est nomen *Joannis Niem* præpositum editioni Meibomianæ Francof. 1620. 4. sed in limine tomi primi scriptorum rerum Germanicarum, vulgatorum ab Henrico Meibomio nepote Helmst. 1688. fol. recte restituta est *Theodorico Niem*, de quo infra.

Joannes Nivicellensis, supra *Joannes Abbas* pag. 46.

Joannes Noalius Patavinus, scripsit librum

(a) Memorat Trithemius de S. E. cap. 780. & de script. Germ. cap. 171. (b) Vitiose alii *Ca-* ... *orum Scholarium*.

brum *de constructione Urbis Patavinæ & familiis ejus CXXV.* Fuit MStus apud Felicem Osium, ut notavit Vossius pag. 818.

Joannes Noblet Gallus, Carmelita Parif. circa A. 1430. Hussitarum in Concilio Basileensi adversarius, scripsit in *Evangelium Joannis*, *in Epistolas Canonicas* atque alios libros Biblicos multos: *super IV. libros Sententiarum*. *Centiloquium ænigmatum*: & *Sermones*. Vide Trithemium cap. 783. de S. E. & in Bibl. Carmelitar. Alegrium p. 348. Antequam Carmelitis nomen daret, Medicæ scientiæ navavit operam, scripsitque libros III. *de pulsu*, *febri & urina*.

Joannes Nonantulanus, sive Monachus Abbatiæ Nonantulanæ Ord. Bened. in agro Mutinensi, scripsit *vitam S. Fortunati*, Ecclesiæ Fanensis in Umbria circa A. 620. Episcopi, editam ab Ughello Tom. 1. Italiæ sacræ pag. 658. & in Actis Sanctorum Tom. 2. Junii 8. p. 106. Idem Joannes fortasse auctor opusculi *de fundatione Monasterii Nonantulani* sub novissimis Regibus Longobardicis circa A. 752. Edidit Mabillonius in Actis Sanctorum Ord. Bened. Seculo IV. & cum ejus notis Muratorius Tom. 1. thesauri rerum Italicarum parte 2. pag. 185.

Joannes de Northamptona, supra pag. 53. *Joannes Avonius*.

Joannes Norvicensis, infra *Joannes de Oxonio*.

Joannes Novariensis ab A. 1402. ad 1413. Episcopus, interfuit Concilio Pisano A. 1409. Vide Ughellum Tom. 4. p. 717. Ex ejus *Oratione* in illius Concilii sessione XIX. habita locum affert Hermannus ab Hardt Tom. IV. Concilii Constantiensis pag. 1358. 1360.

Joannes Novariensis, Augustinianus circa A. 1443. cujus *supplementum Chronicorum* Possevinus memorat.

Joannes Noviomagus, sive *Neomagus*, Daventriæ docuit post sæculi XVI. initia. Cujus *scholia in Bedam de rerum natura*, *de sex ætatibus Mundi*, *de temporibus & de loquela per gestum digitorum* dicata Gvilelmo Duci Clivensi prodiere Colon. 1537. fol. & inter Bedæ opera (ut alibi dixi) Tom. 1. pag. 187. seq. & 186. Alia ejus scripta apud Valerium Andream pag. 468. Svveertium pag. 457. & Hendreichium pag. 744. *Scholia in dialecticam Trapezuntii*. Parif. Colon. & Lugd. 1537. 8. *De astrolabii compositione* Colon. 1533. 8. *Logistice & theoremata numerorum* libris II. Parif. 1539. & Colon. Versio Geographiæ Ptolemæi, quam memorant, & in Aristotelis libros quosdam commentaria lucem non viderunt quod sciam. Alium puto & juniorem Joannem Bronchorstium Noviomagum, qui Rostochii docuit, obiitque A. 1570.

Joannis Noviomensis summa, nescio quam, in Bibliotheca Collegii Claromontani Parisiensis evolvit *Cangius*.

Joannes Canonicus *de Novo Burgo* Anglus Historicus, defunctus A. 1257. supra pag. 62.

Joannes Nuenburgensis, supra, *Joannes Bertram* pag. 57.

Joannes a Nusco, *Nuscanus* sive *Nuscensis* Monachus Montis S. Virginis Ord. Bened. scripsit *Vitam* Magistri sui *S. Gvilelmi*, Ordinis sui institutoris An. 1142. defuncti. Edidit Jo. Jacobus Jordanus Congregationis illius Abbas An. 1643. inde cum Dan. Papebrochii notis exhibent Acta Sanctorum Tom. V. Junii 25. pag. 114. 134.

Joannis Occami Quodlibeta memorat Jo. Lelandus cap. 326. ubi de *Gvilelmo Occamo* disserit, de quo supra Tom. 3. pag. 157.

Joannes Okko, *Ok* sive *Ocellus*, (a) Ularsinius Bohemus, ex Olomucensi Episcopo secundus Archiepiscopus ab A. 1364. Pragensi & An. 1379. Cardinalis defunctus A. 1381. De eo Ciacconius, Tom. 1. de Vitis Cardinal. pag. 98. Bohuslaus Balbinus Miscellan. Bohem. Dec. I. lib. 6. parte 2. pag. 54. seq.

Joannes Godfridi *de Odernheim* de quo Tri-

(a) Vide Gloriam Academiæ Pragensis pag. 98. seq.

emius cap. 245. de scriptoribus .. supra pag. 80.

nnes Olney sive Olneus, vitiose Ol-, Anglus, Carthusianus circa A. Scripsit *Meditationes solitarias* & *iraculis B. Virginis libros V.* Vide dorum Petrejum, Baleum V. 72. ım pag. 474.

nnes de S. Omero Nordfolciensis An- circa A. 1219. scripsit *Apologiam* *olciensium* carmine rhythmico quod t: *Edictum fingitur factum a Cæsa-* dversus rhythmos Monachi Petro- nsis, quorum initium:

Edictum exiit Augusto Cæsare
Qui mittens nuncios jussit describere
Mundi provincias summo cum opere.

Baleum III. 71. & Pitseum p. 294.

nnes Ostrovodus, supra Joannes Æ- lemus pag. 47. idem enim Lelan- ıp. 350. qui Trithemio cap. 600. ide, aliis *Eschvvidi*.

nnes Ovinhellus Anglus, Carmeli- efunctus Caleti in Gallia A. 1438. sit *Distinctiones rerum variarum*, li- VI. *Collectanea* sive *exempla sacra- Scripturarum*, & *Sermones per an-*. Vide ex Lelando Baleum XIII. Pitseum pag. 627. Alegrium pag.

nnes Oxfordius sive *de Oxoneo*, ex no Sarisburiensi Episcopus Cice- sis ac denique Norvvicensis, diem A. 1200. Scripsit *Historiam Re- Britanniæ*, laudatam Hectori Boe- in præf. Hist. Scoticæ. *De suo iti- in Siciliam*, cum ad Regem Gvi- im, missus esset ob sponsalia Joan- Henrici II. Anglorum Regis filiæ. *Pro Rege Henrico II. contra Tho- Becket*, Archiepiscopum Cantua- m. *Orationes* & *Epistolas*. Vide im III. 42. & Pitseum pag. 264. Di- is hic Joannes a *Joanne Fordun*, au- *Scotochronici*, de quo supra pag. seq. Aliud vero *Scalæchronicon*, in *Otterburnum* Minoritam allegari, is annotavit.

nnes Oxraccus Anglus, Philosophus Oxoniensis, libros duos Aristotelis Analyticorum posteriorum commentario illustrasse traditur a Pitseo pag. 880.

Joannes Palæonydorus sive *Veteraquinas*, supra *Joannes de Aquaveteri* pag. 51. ubi dictis adde, *Fasciculum temporum* trimerestum sive tripartitum (non quadripartitum) prodiisse Moguntiæ 1497. idemque opus recusum Venet. 1570. 4. sub titulo: *Antiquitatis & sanctimoniæ Eremitarum Montis Carmeli*. Ex hujus lib. 3. cap. 4. repetita Vita S. Cyrilli Carmelitæ An. 1224. defuncti in Actis Sanctorum Tom. 1. Martii 6. pag. 500. Ejus *pro Trithemio adversus Wigandum* memorat Vossius pag. 573. de Hist. Lat.

Joannes Palmerus Anglus, Juris Canonici consultus, qui in Concilio Basileensi An. 1433. contra Hussitas decertavit, a Baleo XIII. 97. traditur scripsisse *contra articulos Bohemorum*. Pitseus pag. 624. addit etiam librum *de peccato originali*, atque alium *de adoratione imaginum*.

Joannes de Palomar, infra, *Joannes Polemar*.

Joannes Parisiens. Cancellarius. Supra *Gerson*, Tom. 3. pag. 49. seq.

Joannes Parisiensis, nomine gentilitio *pungens asinum* (poin l' ane) Ord. Præd. circa A. 1248. Scripsit *in IV. libros Sententiarum*, & librum *de unitate formæ*, aliumque *de principio individuationis*. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 119. & Natalem Alexandrum Sec. XIII. & XIV. Tom. 7. edit. in fol. p. 150. Oudinum Tom. 3. pag. 635. seq.

Joannes de Parisiis Ord. Præd. cognomento *Surdus* sive *Qui dort*, subtilis homo & expertus in multis scientiis & regens in Theologia, de nova sua circa S. Cœnam sententia (b) causam Romæ dicturus obiit An. 1304. De eo Petrus Allixius in præf. ad librum mox commemorandum pag. 53. seq. Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 500. seq. Natalis Alex. Tom. 7. pag. 149. seq. & Caveus. Scripsit *de potestate regum & pa-* pa-

Vossius Hist. Lat. pag. 449.

(b) Baluz. Pap. Avenionens. pag. 3. & 576. seq.

pali, tempore Bonifacii VIII. Papæ & Philippi Franciæ Regis. Parif. 1506. 4. & in Goldafti Monarchia Imperii Tom. 2. pag. 108. 147. *Determinationem de modo exiftendi Corpus Chrifti in facramento altaris alio quam fit ille quem tenet Ecclefia*. Cum erudita Petri Allixii præf. five hiftoria de dogmate transfubftantiationis. Lond. 1686. 8. *Correctorium corruptorii S. Thomæ*, oppofitum Gvilelmo Lamarenfi (de quo fupra Tom. 3. pag. 151.) & fub *Ægidii Romani* editum nomine, Colon. 1516. fol. huic potius Joanni, a Quetifo pag. 503. & Oudino vindicatur, licet alii *Richardo Clapœl* five *Joanni Crapuelo* tribuant, atque Labbeus Tom. 1. de S. E. pag. 597. putat tres & forte plures contra corruptorium illud fcripfiffe, Ægidium Romanum, Richardum Klapœl Anglum, & Joannem Parifienfem. Cætera hujus fcripta inedita funt: *Super primum Sententiarum* & *Lectura in univerfos quatuor libros*. *Quodlibeta*. *De Chrifto & Antichrifto* MS. in Bibl. Sangermanenfi. *De unitate effe & effentiæ in Trinitate*. *Determinatio de confeffionibus Fratrum*, five utrum rite Fratribus confeffus, teneatur eadem peccata fua Parocho confiteri. *Contra Henricum de Gandavo*. *Sermones*. *De unitate formæ*. *De iride*. *Liber meteororum*. * *Tractatus de Antichrifto una cum tractatu* Telefphori Cafentini de expofitione in librum S. Cyrilli de ftatu Ecclefiæ in epitomen redacto a F. Rufticiano Ord. Prædicat. & Ubertini de Cafali tractatu de feptem ftatibus Ecclefiæ excufus eft Venetiis Anno 1516. in 4.

Joannes Parifienfis junior, cujus *quæftiones fuper univerfam Philofophiam cum explanatione textus Ariftotelis ad mentem Scoti*, prodiere Venet. 1487.

Joannes Parifienfis Auguftinianus, Launojo *Joannes Victorinus*; fuit enim Canonicus Regularis S. Victoris Parif. Auguftinianus, gente Anglus fcripfi[t] *[Me]moriale Hiftoriarum* ab O. C. ad 1322. MStum in Bibliothecis [A]Gallizque, ut Caveo jam notat [et] *Voffio* pag. 709. Hift. cujus *Joanne[s] [...]ris five Parifius* Anglus, ubi ej[us] moriale Hiftoriarum & flores Hi[fto]rum memorat, neutiquam ab h[oc] verfus eft putandus. Excerpta ex Gallia Franciaque & Origine F[...]rum, de Burgundionibus, Nortm[annis] Flandria & Lotharingia, apud An[dr.] du Chefne Tom. 1. pag. 128. [...] tæ Clementis V. & Joannis XX[II a]pud Baluzium Tom. 1. Paparum [Ave]nionenfium p. 1. 113. Aubertus M[iræus] cap. 403. auctarii notat non pau[ca] inde in Chronicon fuum Belgicum [tran]ftuliffe, teftatus legiffe fe MStum [...]lio quopiam auctum: Auctorem fat[is] curatum vocat H. Spondanus a[d] 1304. n. 14. Idem de ejus diligen[tia ju]dicium Launoji §. XXIX. de caufa [...]fus S. Brunonis.

Joannes Genefius Qualeus *de P[...]* Doctor Parifienfis. Ord. Minor. [Magi]fter Generalis A. 1249. ab Innoc[entio] IV. miffus Angelus Pacis in Gr[æciam] An. 1256. Generalatu fponte ce[ffit] An. 1289. Camerini fenex obiit. A [Tri]themio cap. 494. traditur fcrip[fiffe] *IV. libros Sententiarum*, & *de [...]tione Religioforum* libros II. P[er] MStum in Bibliothecis Patavinis [...]que exftat ejus *Gloffarium*. Sicuti [Ser]*mones* fervat Florentiæ Bibliotheca [Ma]gni Ducis. Liber *de Civitate Chri[fti]* *bona vita* prodiit Regii 1501. & [...] 1523. tefte Waddingo pag. 208. qui laudat quoque ejus tractatu[m de] *beneficiis Creatoris* & *Officium Pa[ffionis] Chrifti* quod incip. *Regem Chriftum [cru]cifixum*. Itemque libellum *de facr[o com]mercio S. Francifci cum Domina p[aupert]tate* & *Rofarium in Genefin*. Qui [...] *[Evan]gelium æternum* (a) huic Joanni [...]

(a) *Evangelium Æternum*, titulus fcripti fine nomine auctoris An. 1254. proditi Parifiis, atque una cum Gvilelmi de S. Amore libro de periculis noviffimorum temporum, quod fcripto illi oppofuerat, flammis traditi juffu Alexandri IV [A]gniæ An. 1256. condemnati etiam in Conc[ilio A]relatenfi An. 1260. In illo plurimum Joachi[mo tri]buebatur Abbati, tum ex ejus etiam, vel [...]

ma tribuunt, confutantur ab eodem Waddingo in Annalibus Ord. Minor. Tom. 2. ad A. 1256. num. XI. & Oudino Tom. 3. pag. 242. seq. qui Dominicanis potius cum Academia Parisiensi contendentibus illud deberi affirmant ex testimoniis Matthæi Paris ad A. 1256. Richerii Senonensis IV. 37. Chronici Senon. & Ægidii de Loris in poemate le Roman de la rose. Sed & Dominicani illud velut probrum a se removent libenter, ut videre est apud Natalem Alexandrum Sec. XIII. & XIV. Tom. 7. edit. in fol. pag. 78. Et qui nolunt Joannem illum, Franciscanorum Generalem auctorem facere, alium *Joannem de Parma*, Monachum *Italum* inducunt, incertum cujus Ordinis, libri illius auctorem, plures enim hoc nomine illa ætate fuisse. Etiam Bonaventura Angelus Ferrariensis lib. 1. historiæ Parmensis apud Waddingum pag. 217. Bibl. mentionem facit *Joannis Parmensis* Theologi & artis Medicæ periti, cujus laudat Commentarios *in plerosque libros Veteris Testamenti:* Scriptum *de Incarnatione Christi*. Libellum *de Medicinis* & alium *de consolatione Medicinarum*. Omitto eos qui *Joannem Genesium* vel *Joannem Paulinum de Quaya* tanquam diversum ponentes, scripta gestaque ad eum referunt Joannis de Parma Ord. Minor. Generalis. Confer supra in *Genesio* Tom. 3. pag. 29. seq.

Joannis Abbatis circa A. 982. *Parmensis* Vita ab Anonymo synchrono scripta exstat in Actis Sanctorum Tom. V. Maji 22. pag. 179. 184. cum notis Godfridi Henschenii.

Joannes Parvus, Consiliarius Ducis Burgundiæ, Doctor in Theologia & Canonicus Parisiensis, defunctus ante An. 1413. Hic post interfectum A. 1407. 23. Nov. Ludovicum Ducem Aurelianensem, Caroli VI. Regis Galliæ fratrem edidit *Justificationem Ducis Burgundiæ super illa cæde*, quæ exstat Tom. V. Opp. Joannis Gersonii edit. Dupinianæ pag. 15. 42. In illa justificatione docere instituit Tyrannum recte & licite interfici a quocunque: neque fidem ullam aut jusjurandum posse intercedere contra publicum ac manifestarium violatorem Divini omnis & humani Juris. Acta in Concilio Parisiensi A. 1413. seq. & Constantiensi An. 1415. super damnatione harum propositionum Joannis Parvi, exstant in eodem tomo quinto Gersonii operum; cui jungendus Hermannus ab Hardt tomo tertio Historiæ Concilii Constantiensis pag. 6. seq. T. 4. pag. 337. 354. 388. 396. 721. seq. 919. seq. Jacobus Lenfant hist. ejusdem Concilii pag. 237. seq. Bulæus in hist. Universitatis Parif. T. V. pag. 133. Jacobus Quetif de scriptoribus Dominicanis T. 1. pag. 754. 760. 776. 778. &c.

Joannes Paschallus Lelando cap. 401. *Paschalis*, Anglus Suffolciensis, Carmelita, Theologus Cantabrigiensis, ex Scutariensi Episcopus Landavensis (Tavensem Lelandus appellat) defunctus An. 1361. Ejus scripta *Lectiones Scripturarum*, *Disputationes*, & *de Christi passione*, nec non *Homiliarum tres libri* quas selectas vertit ex Anglicis suis, LXVII. de tempore, LXXX. de Sanctis, & Conciones per annum. Vide Baleum V. 97. Pitseum pag. 497. Alegrium pag. 301. Vilk. ad A. 1351.

ci, vel Cyrilli Carmelitæ aut alterius Monachi visionibus docebatur in locum Veteris Test. atque Evangelii Christi quod A. 1260. evacuandum esset, successurum Evangelium Regni sive Evangelium Spiritus S. Vide Nicolai Eymerici directorium Inquisitorum parte 2. quæst. 9. §. 4. Bzovium ad An. 1258. n. VIII. seq. Raynaldum ad An. 1256. n. 19. seq. Spondanum ad An. 1258. n. 3. Usserium de successione Ecclesiarum cap. 9. §. 20. p. 337. seq. Bulæum hist. Academ. Parif. ad A. 1255. Tom. 3. pag. 299. & 330. seq. Eduardum Stillingfleet de fanaticismo Ecclesiæ Romanæ cap. 4. pag. 239. seq. Petrum Jurieu præjudicio decimo adversus Papismum: Joannem Henricum Heideggerum Tom. IV. diss. select. 7. §. 10. pag. 253. seqq. Gvil. Caveum in conspectu Seculi XIII. Davidem Ancillonium in Ancillonianis, Tom. 1. pag. 117. seq. & Jo. Andream Schmidium diss. de pseud-Evangelio æterno. Helmst. 1700. 1725. 4. De libro nostrorum temporum qui sub *Evangelii æterni* nomine A. 1699. jactatus in Anglia, auctore fœmina Joanne Leade, Origenianam de ἀποκαταστάσεως πάντων sententiam commendat ac tuetur, dicere me memini in Codice Apocrypho Novi Test. Tom. 1. pag. 338.

Joannes de S. Paulo . Infra , *Joannes Platearius* .

Joannes Peachamus , *Peccamus* sive *Pechamus* , *Peckam* , *de Pechano* , Anglus , Ord. Minor. discipulus S. Bonaventuræ (*a*) docuit Parisiis , Oxonii & Romæ in Palatio Pontificis , inde Archiepisc. Cantuariensis ab A. 1278. ad 1292. (*b*) Archiepiscopo debetur *Collectarium Divinarum sententiarum librorum Biblicorum* non contemnendum , (*c*) ad certos redactarum titulos , editumque Parisiis 1513. in 4. Coloniæ 1541. in 8. Distinctum est libris V. quorum 1. tractat locos de aversione peccatoris a *Deo* . 2. de revocatione peccatoris ad *Deum* . 3. de conversione revocatorum . 4. de merito & Sacramentis & 5. de præmio bonorum , malorumque suppliciis . *officium SS. Trinitatis* ab eodem compositum & illustratum a Francisco Titelmanno , prodiit Antvverp. 1530. Alia ejus scripta apud Lelandum cap. 301. sunt : *Itinerarium* . *Constitutiones Provinciales* . *Quæstiones de Sacramento Eucharistiæ* . *De vanitate rerum Mundanarum* . *Super sententias* , *libri IV. Quodlibetum* . *De mysterio Minorum* . *De paupertate* . *Hæreseon a se damnatarum liber* . *De Sphæra* . *Perspectiva* illustrata a Luca Gaurico & Venetiis edita : *Epistolæ* . Hisce Baleus IV. 64. addit : *Statuta Synodalia* , diversa a Provincialibus Constitutionibus . Postillam *in Cantica Canticorum* , *in threnos Jeremiæ & in Marcum* : *Lecturas Oxonienses* . *Contra insipientem* . *Contra Priorem Cistercienfium* . *Contra Richardum Klapvvel* . *Pro S. Bonaventura* . *Psalterium meditationum Mariæ* . *De ratione diei Dominicæ* . *Speculum animæ* . *Speculum Ecclesiæ de Missa* . *Super Symbolo* . *De decem Præceptis* . *De peccatis capitalibus* . *De passione Domini* . *Notabilia Metaphysices* . *Theoricam planetarum* . *Mathematica rudimenta* . *Apologeticon* . *Canticum pauperum* . *Dialogum Francisci & paupertatis* . *De perfectione Evangelica* . *Sermones Dominicales XXV. De confessione fratribus facta* , *& super Confessionibus fratrum* . *Carmina varia* . Eadem Pitseus pag. 380. nisi quod ab eo video adjungi MStas in Bibliothecis Angliæ : *Meditationem de Corpore Christi* . *Collationes de omnibus Dominicis per annum* . *Expositionem Regulæ S. Francisci* . *Disceptationes Thomæ & Feckami* . *Tractatum de numeris* , *mysticamque interpretationem numerorum in sacra Scriptura* . *Expositionem in Constitutiones Othonis & Othoboni* ; MStas in Aula Pembrochiana . Idem notat *statuta Synodalia* a Joanne scripta maxime in Synodis , Radingi & Lambethi celebratis , subjungitque *titulos* eorum *XXX*. Apud Waddingum pag. 218. additur Opusculum inscriptum : *Verba dicta a Christo* , MS. in Bibl. Vaticana : & *Formula Confitendi* , MS. in Bibl. Convent. Mediolani . * Constitutiones Synodales Archiepiscopi hujus Cantuariensis legendas offert Wilkins in Conciliis Britanniæ Tomo secundo pagina trigesimatertia ordinationes ejus in domibus religiosis pagina trigesimaseptima tum & alias ejus constitutiones ibidem legere juvat . Demum pag. 51. sunt ejus constitutiones editæ in Concilio Lambetensi . Sunt etiam alia multa ad ipsum pertinentia , quæ ibidem legi possunt ab eruditis .

* *Joannes de Penna* eo vivebat tempore , quo & Thomas de Garbo , scilicet circa Annum 1340. Scripsit autem tractatum , quo impugnare nitebatur tractatum alterum Magistri Francisci de Bononia sustinentis *nullum semen formaliter animatum esse* . Porro Joannes iste Medicus diu floruit magna inter homines opinione celebris Neapoli . Scriptum istud integrum retulit in summam suam Medicinalem Thomas de Garbo , cujus suo loco memini .

Joannes de Persico , Cremonensis , Augustinianus , scriptor *Historiæ Scholasticæ* sive *Ecclesiasticæ* , quam MS. laudat Vossius .

(*a*) Miræus auctar. cap. 406. sed qui perperam ait obiisse An. 1200.

(*b*) Henrici Warthoni Anglia sacra T. 1. p. 116.

(*c*) *Unschuldige Nachrichten von Alten und Neuen* . An. 1725. pag. 547.

pag. 708. de Hist. Lat. Ejusdem *va-* *expositiones in libros Biblicos*, *Postil-* *ad totius anni Evangelia*. Librum *r Judæos atque rebelles Ecclesiæ*. *In* *ecticam Petri Hispani & in librum* *bomæ de fallaciis* memorant Posse- s & Philippus Elssius pag. 359. I- fortasse Joannes Cremonensis qui 1275. interfuit Comitiis Centum- nsibus, de quibus Josephus Pamphi- Chronici Augustinianor. p. 31. b. Franciscum Arisium in Cremona ata.

nnes Perusinus Monachus Ord. Be- circa A. 1510. cujus *descriptio Ter-* *nctæ*, quam ipse invisit, & *index* *m ejus* celebrantur. Vide Vossium 709. de Hist. Lat. & Augustinum inum in Athenæo Augusto p. 186.

nnes Perriburgensis, supra *Joannes* *s* pag. 46.

Joannes Petrus Lucensis, ortus La- ia nobili oppido, nunc & arce, in ria, olim ditionis Lucensis, unde Lucensis appellatio mansit, Græcis tinis literis apprime doctus, quo ne a Calfurnio in epistola præmis- oblematibus Plutarchi commenda- Amœnioribus docendis literis pu- stipendio conductus fuit Venetiis, ad urbem patriam eidem implen- uneri transiit invitatus a Senatu, orique stipendio illectus. Postquam r annum docuisset, peste tunc gras- correptus interiit Anno 1457. die tobris. Elatus est superbo sumptu- ublico apparato funere, cui & de- ddidit laurea corona, qua defun- put redimitum apparuit in argu- um poetici principatus. Sepulturæ atus est in vestibulo majoris Ec- Lucensis, ejusque insculpta mar- imago appensa in exteriori fronte m Ecclesiæ, pictis vero coloribus ssa visitur in Bibliotheca capituli m Ecclesiæ cum adjuncta epigra- *Jo. Petrus Lucensis doctus Græce &* *ingenio miti proboque*. Laudatorem Joannem Baptistam Egnatium, ib eo præceptore studuit, & Ro- bertellum, qui ex versione Plutarchi ab eo adornata testimonium contra Sigo- nium urget. Vide Sigonii emendat. lib. 2. mihi pag. 491. Vertit ex Græco quæ- stiones centuriatas Græcas Romanasque Plutarchi, quam versionem a typogra- phis deformatam castigavit, iterumque edendam curasse in præmissa his episto- la testetur Calphurnius in edit. Vene- ta An. 1519. Problematum Aristotelis, quibus idem Plutarchi Opusculum ad- jecit.

Scripsit etiam in Epistolas familiares Ciceronis commentarios, quos una cum commentarii Guarini Veronensis, O- mniboni Vicentini, Huberti Crescenti- natis opera ejusdem Huberti in unum corpus collecta vulgavit Bonaccursius Pisanus Venetiis 1488.

Joannes Peyligk, Czizensis, artium li- beralium Magister, cujus *Compendium* *Philosophiæ Moralis* lucem vidit Lipsiæ 1491. fol. typis Melchioris Lotter.

Joanes Pheffer de Widenberg, Fran- cus Orientalis, Heidelbergæ & Fribur- gi docuit, obiitque A. 1493. Vide Tri- themium c. 888. de S. E. & de script. Germ. cap. 235. qui laudat ejus *Com-* *mentarium in Epistolas Pauli* prælectum publice, & sub titulo *Directorii Sacer-* *dotalis* ab auctore prænotatum.

Pro *Joanne Philotechno* quem memo- rat Cangius, legendum *Jordanus* de quo infra.

Joannes Phreas sive *Freas*, (Free) Londinensis, Gvarini discipulus, quem oratione funebri celebravit, utriusque linguæ peritus, atque Medicæ artis con- sultus, ex qua ingentem aureorum nu- merum collegit & dives obiit An. 1464. *Scripsit*, inquit Lelandus cap. 576. *Epi-* *stolas elegantissimas & Carmina* (in qui- bus Petarchæ Epitaphium quod incipit: *Tuscia me genuit*.) *Legi ejus versus per-* *fluenter in quibus Bacchus expostulat cum* *capro vitem arrodente*, *dedicatos vero Jo.* *Tipetoto Mæcenati suo*, *cui & consecravit* *libellum* Synesii *de laude calvitii inter-* *pretatum*, *ut quidam affirmant majori La-* *tine cum gratia quam Græce a Synesio scri-* *ptum*.

ptum. *Transtulit in Latinum* Diodori Siculi Biblioth. Græcam, *quod opus Itali* Poggio *vanissime attribuunt Florentino*. *Vidi ego exemplar quod & archetypum fuisse certe puto, in cujus primi folii margine hæc recentiori manu scripta reperi*: Paulus II. Romanus Pontifex propter translationem sibi dedicatam Fream Episcopatu Bathoniæ donaverat, quod cum accepisset, supervixit mensem unum, & obiit Romæ nondum consecratus. *Sunt qui putent competitorem aliquem præsenti veneno clam dato Phream sustulisse*. Vertit & *Xenophontem de vita Cyri*, scripsitque *Cosmographiam Mundi*, Plinium maxime secutus, ut notavit Antonius Wood in Antiquitatt. Oxoniens. Tom. 2. pag. 76. Confer Baleum VIII. 38. & Pitseum pag. 655. seq.

De *Joanne Pico* & *Joanne Francisco Pico* Comitibus Mirandulanis audire juvabit Labbeum, cui observationes meas adjungam.

Joannes Picus, Mirandulæ Dominus, & Concordiæ Comes ac Princeps, ingeniorum sui sæculi Phœnix merito ab eruditis nuncupatus, anno 1463. obiit magno omnium mœrore Florentiæ, die xv. Kalend. Decembris anni 1494. quo die Carolus VIII. Francorum Rex eandem urbem ingressus est. Bibliothecam suam Prædicatoribus legavit teste Miræo. Ætas ejus 32. duntaxat annorum fuit. Numum ejus inspiciendum præbet Jo. Dav. Kœlerus in deliciis numismaticis Tom. 6. pag. 153. iconem Jan. Jac. Boissardus T. 1. imag. p. 182. De eo plura Joannes Franciscus Picus ejus ex fratre nepos, in vita, quæ operibus ejusdem præmittitur, legiturque etiam inter Vitas selectas, editus a Gvil. Batesio Lond. 1658. 1681. 1704. 4. pag. 90. Joannes Trithemius cap. 919. qui ejus adhuc viventis anno 1494. texebat elogium, cum de ejus morte nondum fuisset nunciatum: Paulus Jovius, lippus Beroaldus, Angelus Politia Petrus Crinitus II. 12. III. 2. & de honesta disciplina: Joannes Jovi Pontanus, Marsilius Ficinus, Lucas ricus, in tractatu Astrologico pag ubi thema ejus natalitium: Leande bertus, Gesnerus, Possevinus, H. thonus ad Caveum, Henr. Sponda qui A. 1487. de damnata ab Inno tio VIII. Papa nongentarum Co sionum farragine pluribus agit, ali recentiores qui laudantur a Colo in Italia Orientali p. 10. seq. & R Henrico Rollio in Bibl. nobilium T log. pag. 53. seq. Sed fides nulla adhibenda est Hier. Cardano, num centum Geniturarum Tom. V. pag. 490.

Omnia Joannis Pici opera post tiones Venet. 1498. & Argentine 1504. fol. per Hieron. Emserum leæ edita sunt in folio A. 1557. i 1573. & 1601. in Officina Henricpe na: Laudat H. Warthonus etiam randulanam 1596. fol. Exstant a hoc ordine:

Heptaplus, id est, de Dei Crea sex dierum opere libri septem, ad put primum Geneseos, de septifo sex dierum enarratione pag. 1. ad L rentium Medicem. Hujus Comme rii nullam se rationem in sua ad nesin catena habuisse Sixto Senens firmavit Aloysius Lippomannus, niam eos sequendos elegisset scripto qui sibi visi fuissent Mosis verba & gitationes expositionibus suis explic *Proinde*, inquit, *cum animadverte Picum in hoc unum tantum incumber Platonicas cogitationes vel suas potius tasias verbis ac dictis Mosaicis exp ret*, *nihil me ejus opera indigere mavi*.

Conclusiones nongentæ, Romæ pu ad disputandum propositæ, (a)

(a) Secundum Albertum, XVI. secundum Thomam XLV. Franciscum VIII. Henricum Gandavensem XIII. Ægidium Romanum XI. Averroem XLI. Avicennam XII. Alpharabium XI. Isaac Nar sem IV. Abumaron Babylonium IV. Mose ptium III. Mahumeth Tolletanum V. Aven

os duntaxat 24. natus esset, præci-
s Theologiæ locos, & pleraque, in
bus Philosophorum omnis labor &
lium cernitur, continentes. p. 42.
n. 1486. fol. Norimb. 1539. Colon.
9. 8. Ex his *conclusiones Cabbalisticæ
XI.* illustratæ ab *Archangelo de Bur-
novo*, Ord. Minor. Basil. 1600. 8.
Cabbalæ etiam & Pici defensionem
se suscepit contra Petrum Garziam
scopum Usselensem. *De LXX. libris
balisticis* quos non mediocri impen-
(*a*) a Judæo quodam Siculo sibi
nparasse Picus in Apologia pag. 82.
psit, sibique persuasit esse Esraiti-
, vide Codicem pseudepigraphum
eris Test. T. 1. pag. 1155. & libro-
n illorum Catalogum vulgatum a *Ja-
Gaffarello* Paris. 1651. 8. & nuper
calcem Tom. 1. Bibl. Hebraicæ ve-
andi nostri Wolfii.

Apologia adversus eos, qui aliquot e-
propositiones Theologicas carpebant
. 76. ad Laurentium Medicem. In
occurrunt Disputatio de descensu
risti ad inferos, pag. 83. de pœna
cati mortalis pag. 99. de adoratione
ucis pag. 102. an a *Deo* suppositari
it natura irrationalis pag. 105. de
gia naturali & Cabbala pag. 110. De
hamistiæ sacramento pag. 120. de sa-
Origenis pag. 131. ubi inter alia
. 147. *stultum est dicere quod Ecclesia
mminaverit Origenis animam esse da-
tam: quia non sicut consuevit Eccle-
nonizare aliquos, ita etiam damna-
id est sententialiter decernere, quod
in inferno*. De libertate credendi p.
de accidentibus in Sacramento pag.
. de verbis Consecrationis, & de
aculis Christi pag. 153. an *Deus* in-
telligat pag. 154. de abdita intelligen-
tia animæ pag. 155. Conclusiones XLV.
in apologetico opere tanquam Catholi-
cæ defensæ pag. 157.

De ente & uno opus, in quo plurimi
loci in Moyse, Platone, & Aristotele
explicantur: ad Angelum Politianum.
p. 159. cum responsione ad objectiones
Antonii Faventini.

De Hominis dignitate pag. 207. Ora-
tio Basil. 1537. 8.

Regulæ XII. sive præcepta ad Chri-
stianæ vitæ institutionem, & spiritua-
lis pugnæ arma XII. & XII. conditio-
nes amantis, quibus adjutus homo pos-
sit vincere mundum & tentationes p.
219.

Commentarius in Psalmum XV. (XVI.)
Conserva me Domine pag. 221.

Elegia deprecatoria ad Deum pag. 224.

In Orationem Dominicam Expositio. p.
225.

*Epistolarum aurearum & familiarium
liber unus*, in quibus eminent, quæ pri-
mo loco ponuntur ad Jo. Franciscum
nepotem scriptæ p. 231. seq. Prodierunt
Pici Epistolæ separatim Coloniæ, & no-
vissime etiam curante Christophoro Cel-
lario Jen. 1682. 8. Viri docti, quorum
Epistolæ intersperseæ leguntur, sunt A-
lexander Cortesius, Angelus Politia-
nus, Baccius Ugolinus, Baptista Car-
melita, Baptista Gvarinus, Bartholo-
mæus Fontius, Christophorus Landi-
nus, Hermolaus Barbarus, Hieronymus
Donatus, Hieronymus Emserus, Joan-
nes Franciscus Picus, Junianus Majus
Parthenopæus, Marsilius Ficinus, Mat-
thæus Bossus, Philippus Beroaldus &
Robertus Salviatus.

Contra Astrologos sive *in Astrologiam
di-*

em II. Theophrastum IV. Ammonium III. Sim-
um IX. Alexandrum Aphrodiseum VIII. The-
um V. Plotinum XV. Adelandum Arabem VIII.
hyrium XII. Jamblichum IX. Proclum LV.
dum Mathematicam Pythagoræ XIV. opinio-
Chaldæorum Theologorum VI. Mercurii Tris-
sti X. Cabbalisticæ XLVII. Conclusiones quin-
t, secundum opinionem propriam pag. 56. *in
is omnibus nihil assertive vel probabiliter po-
nisi quatenus id vel verum vel probabile judi-
S. Romana Ecclesia, & caput ejus benemeri-
tum summus Pontifex* Innocentius octavus, *cujus
judicio qui mentis suæ judicium non summittit,
mentem non habet*.

(*a*) Rich. Simon Tom. 4. Epist. select. pag. 178. *c'est ains, que les Juifs, qui de leur naturel sont de grands imposteurs, abuserent de la trop grande credulitè de ce jeune Segneur* (le Comte de Mirandule) *qui ètoit entetè de la Cabale jusqu' a la folie*. Vide & Seldenum lib. 2. de Synedriis cap. 16. §. 7. pag. 414. seq.

divinatricem, *Disputationum libri XII.* p. 278. Contra Picum pro Astrologia scripsit *Lucius Bellantius*, Senensis, libro de Astrologica veritate, edito Florentiæ 1498. fol. & Basil. 1554. fol. qui & mortem Pico ex cœlesti themate traditur prædixisse; Hunc tamen & ipsum in divinatione sua falsum fuisse Gassendus annotavit.

In Platonis Convivium, *libri tres* p. 496. Italice non Latine) in *Hieronymi Benivenii*, Florentini Carmen de amore.

Elegia ad Florentiam, in laudem *Hieronymi Benivenii*, Latine scripta, addita Metaphrasi Italica pag. 518. Hæc Latina elegia exstat etiam in Gruteri deliciis Poetarum Italorum Tom. 2. p. 101. una cum ejus deprecatione ad *Deum*, quam supra p. 117. memoravi. Alia in affectis Joannes Picus habuit, vel non absoluta ab eo, vel certe in lucem non data, ut librum *de veritate translationis Hieronymi* adversus Hebræorum calumnias. *Defensionem versionis Psalmorum quam LXX. debemus interpretibus*. Libellum *de vera temporum supputatione*. Commentaria *in Novum Testamentum*. Opus *adversus septem Ecclesiæ hostes*, Atheos, Ethnicos, Judæos, Muhammedanos, hæreticos, impios, & impios simul atque hæreticos. *Ptolemæi Centiloquii versionem confutationemque*. *Contra omnes hæreticos*. *De curatione morborum*. *De concordia Platonis & Aristotelis*. *Poemata*, *Latino & Hetrusco idiomate*. * Petrus Garzias Episcopus Usselensis, quem carpsisse nonnullas sententias Pici hic Fabricius scribit, censuram hanc suam in librum Apologeticum ejusdem Pici vulgavit justo opere in 4. edito Romæ per Eucarium Silber, alias Franck An. 1489.

Joannes Franciscus Picus, Mirandulæ Dominus & Concordiæ Comes ac Princeps, Joannis Pici ex fratre Galeotto filius, a Galeotto fratris sui Ludovici filio capta nocturnis insidiis arce interfectus est, cum ad imaginem Christi cruci affixi provolutus, ejus opem inclamaret die 20. mensis Octobris Anni 1533. cum Alberto filio. De eo Jovius, Giraldus, Gesnerus, Possevinus, Nic. Comnenus Papadopoli hist. Gymnasii Patavini Tom. 2. pag. 42. Colomesius Italiæ Oriental. pag. 46. seq.

Ejus opera in unum collecta volumen fol. Argentor. 1508. sed emendatiora & cum ejus patrui operibus Basileæ excusa sunt in eadem Henricpetrorum officina Anno 1573. & 1601. fol.

De studio Divinæ & humanæ Philosophiæ. *libri duo*. Ad Albertum Pium, Carporum Principem pag. 1. Hos separatim recudi fecit B. Jo. Franciscus Buddeus, Halæ Sax. 1702. 8.

De morte Christi & propria cogitanda, *libri tres*, ad Hieron. Savonarolam. p. 29.

Defensio libri Joannis Pici *de Uno & Ente*, pag. 74. ad Jo. Franciscum Antonium, Comitem Faventinum, & Antonium Faventinum Philosophum.

De Imaginatione, id est, de ea animæ vi quam Græci φαντασίαν appellant, pag. 90. ad Imp. Maximilianum.

Physici libri duo, alter de Appetitu materiæ primæ pag. 106. alter de Elementis pag. 115.

De imitatione ad Petrum Bembum, p. 123. ejusdemque Bembi responsum p. 129. & nova Pici epistola pag. 138. Prodierant Basil. 1518. 4.

Theoremata numero XXVI. de Fide & ordine credendi, ad Julium II. Pontificem Max. pag. 146.

Declaratio Capitis, Christo Pater, & Christus in nobis, *quod ex octavo de Trinitate libro sancti Hilarii sumptum est*, *& positum a Gratiano in Decretis de Consecratione*, *distinct.* 1. ad D. Cosmum Pafsetum. pag. 218.

Justini Philosophi & Martyris, *Admonitorius Gentium liber*, a Joanne Francisco Pico Latine redditus pag. 222.

Heroicum Carmen, *de mysteriis Dominicæ Crucis A.* 1503. *in Germania delapsis*, ad Maximilianum Augustum Romanorum Regem scriptum, & Sustostichon inscriptum. pag. 240.

De

rerum Prænotione, *libri novem*, ad
tum Pium, Carporum principem
248.
amen vanitatis doctrinæ Gentium, *&*
tis Christianæ disciplinæ, *distinctum*
ros sex: quorum tres omnem Phi-
sorum sectam universim pag. 473.
ui Aristoteleam armis Aristoteleis
culatim impugnant: pag. 657. u-
autem in illis asseritur & cele-
r Christiana disciplina. Hoc opus
erat Mirandulæ 1520. fol.
istolarum libri quatuor 815.
reformandis moribus, *ad Leonem X.*
ficem, *& Concilium Lateranense ha-*
mno 1517. *Oratio* pag. 885. Exstat
in Orthuini Gratii fasciculo re-
expetendarum fugiendarumque p.
Compendium hujus Orationis in
ipomenis ad Chronicon Conradi
ergensis ad A. 1517. & in Hottin-
hist. Eccles. Sec. XVI. parte 2.
46.
rmen heroicum *de expellendis Ve-*
& Cupidine, quod incipit, *Idalios*
, obvium in Gruteri deliciis poe-
n Italorum Tom. 2. pag. 205. &
us in Martyrem Laurentium p. 214.
tera quæ in affectis habuisse se ipse
estatus, sunt *Historia suorum tem-*
. *De Providentia* liber, *quam ab*
, inquit, *natione*, *atque ab iis ipsis*
eduntur a plerisque impii, *Philoso-*
xistimatam, *monstrare consilium est*,
sacris litteris narratam & nostro-
Theologorum validissimis rationibus
m. *De dialectica*, ad filium libri
ymni quibus universa fere & Di-
& naturalia & moralia præcepta
omprehenduntur vel insinuantur.
que de serena conscientia. * In MS.
e latino Bibliothecæ Taurinensis
1030. extat *Compendium rerum ad-*
ilium Cœlicæ Virginis Catharinæ de
habitu D. Dominici ab illustri viro
Francisco Pico Mirandulæ Concor-
Domino digestum, *atque ab humil-*
in Christo servo Prædicatoris Ordinis
F. Petro Martyre Garresiesi non
adauctis absolutum.

Liber ejus de providentia Dei contra Philosophastros inter editos, non vero affectos accensendus est indicante viro Cl. Lambacher in catalogo Bibliothecæ antiquæ civicæ Vindobonensis. Prodiit in suburbio Novi An. 1508. in fol. Dirigitur ad Cardinalem Dominicum Grimanum.

Joannis Francisci Pici hymni heroici tres, *ad SS. Trinitatem*, *ad Christum*. *ad Virginem Mariam una cum ejus commentariis*, Argentinæ 1511. fol. Viennæ in Austria 1517. in 4. Est etiam editio his omnibus antiquior in Italia. Vide Lambacher ibid. pag. 265.

Joannes Picus sive *Pyke*, Anglus, clarus circa An. 1115. quem Baleus II. 61. & Pitseus pag. 195. tradunt scripsisse *de Regibus Anglo-saxonum* & *de Danis in Anglia dominantibus*, eosque libros compendium missos a *Gvilelmo* Hormanno, Etonensis Collegii Præposito.

Joannes Placentinus, Carmelita: supra *Joannes Chrestonus* pag. 65.

Joannes Leo *Placentius*, Belga, Ord. Præd. scripsit *Catalogum antistitum Tungarorum sive Tungrensium*, *Trajectensium ac Leodiensium*, *& compendium rerum domi belliquè gestarum*, ad Everardum de la Marck, Episcopum Leodiensem ab A. 1507. Prodiit Antvverp. 1529. 8. atque inter Resp. Elzevirianas, in Boxhornii Rep. Leodiensi. Vide Vossium pag. 653. & Jacobum Echardum de scriptis Dominicanor. Tom. 2. p. 134. *Dialogos duos* carmine, quorum prior, *Clericus eques:* alter, *Luciani aulicus*. Antvverp. 1535. 8. *Pugna porcorum*, itidem carmine, quo singula vocabula a littera P incipiunt, quod Sandio visum impossibile: prodiit sæpius, tum alibi tum una cum Hugbaldi laude calvitiei (de qua supra Tom. 3. pag. 287.) & in amphitheatro Casparis Dornavii Tom. 1. pag. 599. Laudantur etiam inedita ejusdem, *Chronicon* a temporibus Apostolorum ad A. 1508. *Antiquitates Tungrenses & Mosæ Trajectenses*, *amplitudo civitatis Leodiensis*, *de reliquiis Trajecti asservatis* & alia plura similia carmine.

Joan-

Joannes Plaeth Heidelbergæ cum magna laude docuit circa A. 1430. de quo Trithemius cap. 763. de S. E. & de fcriptoribus Germ. cap. 164. Scripfit *fuper primum Decretalium* & *contra Bohemos*, tum *Quæftiones varias* & *Quæftiones in libros Sententiarum*, *fermonefque* plures.

Joannes de Plano Carpini Ord. Minor. difcipulus S. Francifci, Papæ vero Innocentii IV. nuncius ad populos Orientales fcripfit *relationem de itinere fuo* quod An. 1246. fufcepit in Mongalos Tartarofque, & alias Afiæ regiones una cum *Nicolao Afcelino* de quo fupra Tom. 1. pag. 143. Exftat ex Latino etiam verfa *Gallice* (*a*) Parif. 1634. 8. & in collectione Petri van der Aa de qua fupra in *Gvilelmo de Rubruc* Tom. 3. pag. 164. nec non *Belgice*, in tomo primo fylloges eodem Petro curante vulgatæ Lugd. Bat. 1706. feq. 8. de qua vide Acta Erud. 1708. pag. 102.

Joannes Poggius, infra *Poggius*.

Joannes de Polde Canonicus Senior Ecclefiæ Hamelenfis, cujus Chronicon Ecclefiæ Hamelenfis ab A. 712. ad 1383. vulgavit Meibomius Tom. 2. pag. 511. Eidem debetur Hiftoria Ecclefiæ Hamelenfis ad A. 1374. fine nomine auctoris vulgata a Jo. Petro de Ludevvig in limine tomi decimi reliquiar. MSS. Perfpicuum hoc eft ex pag. 13. ad Annum Domini MCCCLXIV. Et fub Joannis de Polde nomine exftat etiam T. 3. Menckenii pag. 819. fubjuncta pag. 826. Gerardi Reichen, & pag. 829. Sebaftiani Spilkeri additamentis.

Joannes de Polemar five *Polemarius*, aliis *Palomar*, vitiofe *Pilombar*, Doctor Decretorum in Academia Viennenfi, Archidiaconus Barcinonenfis, & Eugenii IV. Capellanus interfuit Concilio Bafileenfi ab A. 1431. & in eo An. 1433. per triduum contra Bohemos difputavit *de temporalitate Ecclefiæ*, five *quod liceat Ecclefiæ habere temporalia*. Edidit Canifius Tom. 4. parte 2. lect. Antiqu. pag. 229. (edit. novæ Bafnagianæ Tom. IV. pag. 710.) recu[l] tomis Concilior. Labbei Tom. Harduini Tom. VIII. & Coleti V ta Tom. XVII. Vide G. Colve notas ad Jo. Nyderi formicarium 33. Nic. Antonium Tom. 2. Bibl. Hifpan. X. 4. pag. 147. & Trithem cap. 741. qui ejus tractatum *de* *nentia carnium*, & *Quæftiones* ac *S* *nes* commemorat. * Opufculum Joannis de Polemar a Trithemio la tum extat MS. in Bibliotheca Vi bonenfi Cod. 450. Theologic. Lat In alio pariter Vindobonenfi Cod in quo Conciiii Bafileenfis decreta ta continentur, legitur tractatus Joannis de Polemar ad Julianum S. geli Cardinalem & ab eo per lit ad authorem directas ibique lege probatus; in quo celebria illa Bafil fium afferta de authoritate Concilii futantur. Orationem ejus Bafileæ co Patribus habitam die S. Michaelis e re in Codice MS. Aquicinctenfi lego Itiner. Literar. Tom. II. PP. Marte & Durand pag. 80. Alia eft etiam dem dicta die S. Stephani.

Joannes Poleftede five *Poloftadius* glus, provincialis Carmelitarum, functus Eboraci 1341. Scripfit *in IV* *bros Sententiarum* & *in Phyfica Ari* *lis*. *Indices in Auguftinum*. *Quæfti* *Epiftolas*, *Conciones* per annum, *S* *nes Vifitationum*. Vide Lelandum 286. Balei V. 46. Pitfeum pag. 448 legrium pag. 289. &c.

Joannes de Polliaco five *Poliaco*, ctor Parifienfis, de cujus propofiti bus a Joanne XXII. An. 1321. dam tis vide Natalem Alexandrum Sec. X & XIV. Tom. 7. edit. in fol. pag. Joannis XXII. fententiam quæ inci *Vas electionis*, edidit Edmundus Ma ne Tom. 1. anecdotor. pag. 1368.

Joannes fcriptor Chronici *Polon* circa An. 1359. editus a viro n Frid. Wilhelmo de Sommersberg i fcriptores rerum Silefiacarum, 1728. fol.

(*a*) Oudin. Tom. 3. pag. 182.

Joan

nnes Pole sive *Polus* Anglus Colo- Agrippinæ Canonicus defunctus A. 1430. de quo Baleus VII. 81. Pitseus pag. 622. testati eum scri- *vitam & miracula S. Walburgæ vir-* & Abbatissæ Heidenheimensis cir- 780. Sed narrationes de vita Wal- is quæ leguntur in antiquis Lect. sianis Tom. IV. 2. pag. 563. 605. 720. (edit. novæ Tom. II. 3. pag. & Tom. IV. pag. 238.) & apud um tomo VII. editionis primæ p. & edit. A. 1618. ad 1. Maj. & in s Sanctor. Tom. 3. Febr. 25. pag. 542. 546. 551. 554. 563. aucto- agnoscunt. *Adelbertum* Heidenhei- sem, *Adelboldum* Trajectinum, *Me- dum*, *Philippum* Aichstadianum & *hardum* Presbyterum.

nnes Prædicator super titulos De- lium MS. memoratur a Sandero 175. seq. Bibl. Belg.

nnes Præmonstratensis Abbas secun- , Doctor Theologus Parif. circa A. . scripsit *summam Theologicam* scho- co more distinctam in libros, tra- s, capita & quæstiones. *Homilias* in Evangelia & Epistolas quæ Do- cis festisque diebus leguntur. Vide nis le Paige Bibliothecam Præmon- ensem pag. 306. ubi etiam de *Joan-* ungrio, Monasterii Viconiensis, *onstratensis* Ordinis, Atrebatensis esis Abbate decimo sexto & Docto- heologo Parif. circa A. 1304. cujus libri VI. in tres priores Petri Lom- i sententiarum libros, nec non Quæ- es Quodlibeticæ, Ordinariæ Quæ- es. Vide & infra mox in *Joanne hesio*.

nnes Pragensis Archiepiscopus, cu- Orationem in funere Caroli IV. A. . defuncti habitam edidit Reinerus eccius una cum Vecerio de vita rici VII. Helmst. 1585. 4. & Fre- s in rerum Bohemicarum Scripto- s, Hanov. 1602. fol. p. 107. 114. diversus hic a *Joanne Ocello* de supra.

nnes de Praga Episcopus Olomucen- sis, & Pragensis Ecclesiæ administrator, Cardinalis a Martino V. creatus An. 1426. ob pugnas adversus Bohemos pro Catholica fide decertatas. Vide Raynaldum ad A. 1426. n. 26.

Joannes Prichesius Viconiensis Ecclesiæ Præmonstratensis ordinis, Abbas decimus octavus, Doctor, & Professor Theologus Parisiensis circa A. 1320. cujus *Alphabetum vitæ religiosæ* sex libris constans laudatur a Joanne le Paige in Bibl. Præmonstratensi pag. 307.

Joannes Prior S. Joannis de Vineis, cujus librum de claustro animæ evolvit Cangius in Codice Regio Parif. 1630.

Joannes Przibram sive *Przibrun*, Bohemus Hussita, Pastor S. Ægidii Pragæ, defunctus An. 1448. de quo Odoricus Raynaldus ad A. 1429. n. 16. & Bzovius ad A. 1430. n. 11. seq. qui plura affert ex ejus libro *de veritate corporis & sanguinis Christi* contra Thaboritas Wiclefistas & ex libro *de conditionibus justi belli*, iisdem Thaboritis opposito. De quo idem ad A. 1429. n. 92. Subjungit etiam ad An. 1430. n. 13. ejus *Professionem fidei* capitibus LX. p. 741. 756.

Joannes Pyke. Supra pag. 119. *Joannes Picus*, Anglus.

Joannes de Qualea, supra *Joannes de Parma*.

Joannes de radice non notus mihi nisi ex Vossio, qui pag. 818. ejus *annales de Patavinæ Urbis festis*, *ludis*, *conviviis*, aliisque ejus generis celebrat auctore Pignorio data ad eum Epistola.

Joannes e clara apud Illyricos Stoicorum stirpe *Augustinus* Dalmata Ord. Præd. Procurator Generalis interfuit Concilio Basileensi, in eoque An. 1433. per octiduum contra Hussitas & speciatim contra Magistrum *Joannem de Rockizana* Bohemum disputavit *de communione sub utraque specie Laicis non concedenda*. Exstat disputatio in Antiquis Lectionibus Canisii Tom. III. append. pag. 1. & in nova edit. Basnagiana T. IV. pag. 467. 565. & apud Bzovium ad An. 1433. n. 99. p. 125. seq. atque in to-

tomis Conciliorum Binii Tom. VIII. (sive Tom. IV. parte 1.) Regia Tom. XXXI. Labbei Tom. XII. Coleti Veneta Tom. XVII. in parte nona appendicis ad Acta Synodi Basileensis. In Bibl. Cæsarea MS. exstat etiam Oratio ejus altera ejusdem argumenti & *de communione puerorum*, in qua respondit ad replicas *M. Joannis de Rockizana*. Missus etiam a Concilio ad Imperatorem & Patriarcham CPol. *de* qua *legatione* quædam iisdem in Actis Concilii leguntur: sed *Relationem* pleniorem habuit Allatius, quam edere voluit libro συμμίκτων octavo. Confer. Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 798. seq. De *Concordantiis particularum indeclinabilium* in sacris litteris a Joanne Ragusino fieri curatis dixi supra Tom. 1. p. 414. 411. * Plena illa Relatio legationis Constantinopolitanæ, quam Joannes iste, qui eam obivit, Patribus Basileensibus exhibuit, & Allatius se evulgaturum spopondit, incidit in manus meas ex Codice MS. Bibliothecæ Cesareæ Vindobonensis exscripta. Hanc vero me dedisse in postrema Appendice Conciliorum meorum lætum nuncium eruditis fero. Est etiam in eodem Vindobonensi codice *Votum Magistri Joannis de Ragusio Episcopi Argens.* (sic) *in Deputatione fidei super translatione Concilii Basileensis ad petitionem principum*, quam fieri posse negat. Huic titulo additur ex antiqua manu, sed a priori diversa. *Hic postea factus fuit per SS. D. Felicem* (Antipapam) *Cardinalis tit. S. Sixti, & fuit de ordine S. Dominici*. In MS. Codice Aquicinctensi inter multas orationes in Concilio Basileensi habitas occurrit etiam Dominica II. Adventus. Oratio per Magistrum Joannem de Ragusio Ord. Prædicatorum. Vide Itinerar. Literar. secundum PP. Martene & Durand pag. 80.

Joannes Raimundi Gallus Convenensis sive Convenarum Comitis filius: ex Magalonensi Episcopo primus A. Archiepiscopus Tolosanus & A. Cardinalis, defunctus A. 1348. G. Josephus Eggs in purpura doct 1. pag. 323. Petrus Frizonius in purpurata, aliique. Scripsit Com tarium *in Psalmum centesimum te De passione Domini*. Commenta *Epistolas Legales* de variis Juris bus. *Sermones sacros diebus festi tos*.

Joannes Ravennas Historicus ci 1420. de cujus *natione familia Car sis* ad Rudolfum Carrariensem, cisci senioris F. *Historia Ragusi*. *rerum memorandarum*, *Dramatologia ligibili vita genere*, & *Contentione podagram & aranеam*. Videndus V pag. 802.

Joannes Raulinus Tullensis, T gus Parisiensis & Monachus Clun sis, defunctus A. 1514. æt. 71. jus scriptis H. Warthonus ad Cav & diligentius Joan. Launojus in ria Gymnasii Navarrei pag. 617. qui p. 620. seq. etiam argument *Epistolarum* ejus a Roberto Rauli ris. 1520. 4. editarum persequitu triusque observatis addere juvat, Oratio de reformatione religion bene vivendi instituto pridem edi sileæ 1498. legitur etiam ad calc Georgii Dorschei parallelorum stico Academicorum. Argentorat. 12.

Joannes Read infra *Joannes Ruf*

Joannes Redovallensis infra *Joann devallensis*.

Joannes scriptor *Reductorii mordi blici*, quod MS. Venetiis, memora masinus pag. 26

Joannes Mullerus sive Molitor, *giomontanus* Francus, Germanus, Ricciolum in Almagesto (*a*) audi vat: *Joannes de Monte regio* (non fiæ sed) *Franconia*, *Germania dec*

(*a*) Quæ breviter hic a Ricciolo tanguntur, uberius tradita videri possunt a Gassendo in vita Regimontani, Erasmo Reynholdo in Oratione quæ inter Melanchthonis declamationes Tom. 3. legitur, præcipue a Jo. Gabriele Doppelmayero in libro Germanice præclari operis Germanice editi de matematicis & Artificibus Norimbergensibus, N 1730. fol. pag. 1. 23. Vide & Trithemium scriptoribus Germ. cap. 212. & de S. E. ca Jo. Molleri homonymoscopiam pag. 933.

omento Magnus, *natus est Anno* 1436. i *die* 6. *hor.* 4. *min.* 40. (*a*) *post* diem, *Regiomonti*, *conjunctis platice* a & *Saturno in Geminis*, *quæ con-* lio *mirabilem ingenii acrimoniam de-* it, *sed in eodem signo conjunctis Lu-* tribus & *Marte in domo* 8. *ac pro-* a *Marte afflictis & vitam haud lon-* *significantibus*. *Fuit Viennæ discipu-* Georgii Peurbachii, *qui illi* (An. 1.) *suprema voluntate*, Almagesti e- men *perficiendam injunxit*. *A Mat-* *Rege Hungariæ*, *cui* tabulam primi ilis *dicavit*, *aureis Hungaricis octin-* is *ac veste pretiosissima*, *deinde annuo* ndio *ab ipso aliisque principibus vi-* muneribus *ditatus Norimbergam* (A. .) *migrans & magno honore susce-* *observavit per aliquot annos sidera*, ræsertim *Solis declinationes*. *Romam* m (A. 1475.) *a Sixto IV. sum-* Pontifici, (*b*) *qui absentem jam de-* rat *in Episcopum Ratisponensem*, *ad* ndarii *correctionem evocatus est* : *sed* *infectis*, *pestilenti febre*, *vel*, *ut a-* uspicati *sunt*, *veneno a Georgii Tra-* ntii *filiis ob invidiam interemtus o-* *An.* 1476. (6. Jul.) *annorum* 41. tusque *in Pantheone*. *Incredibile est* tum *huic viro vere Magno debeat u-* rsa *Mathesis*, *sed præcipue Astrono-* : *Itaque merito Petrus Ramus libro* holarum *Mathematicarum dixit No-* rrgam *justius Regiomontano gloriari*, *quam Tarentum Archyta*, *Syracu-* Archimede, *Byzantium Proclo*, *Ale-* riam *Ctesibio* : *qua occasione addit*, mbergenses *Archytæ columbam æmula-* muscam ferream *fabricatos esse quæ* tificis *manu egressa & circumvolitans* vas, *revolabat in domini manum* : quilam, *quæ Imperatori* (Maximi- An. 1470. 7. Jun. Noribergam) ntanti, *longissime obviam in sublimi* *aere procedebat* (*c*) & *ad Urbis portam comitabatur*. Sed jam scripta Regiomontani referenda sunt, ac primum memorandi veteres scriptores quos vel editos vel illustratos ejus studio habemus, vel quos in lucem daturus erat si suppetisset vita.

Epitome & illustratio Almagesti *Ptolemæi*, libris XII. cœpta a Georgio Peurbachio, & a Regiomontano absoluta, dicataque Bessarioni Cardinali, Venet. 1496. Basil. 1543. Norimb. 1550. fol.

Ptolemæi quadripartitum & Centiloquium Venet. 1484. cum Regiomontani Ephemeridibus & 1493. cum tractatibus Astronomicis *Hermetis*, *Almansoris*, *Zahel*, *Messala*.

Problemata Astronomica ad Almagestum spectantia. Norimb. 1541.

Annotationes in Latinam versionem Geographiæ *Ptolemæi* factam a Jo. Angelo. Argent. 1525. 1528. fol. cum octo libris a Bilibaldo Pirckaimero versis integris.

Manilii Astronomicon libri V. Norimb. 1473. 4.

Oratio in prælectionem *Alfragani*, introductoria in scientias Mathematicas, cum introductione in elementa *Euclidis* & ratione seu apodixi XII. domorum Cœlestium. Norimb. 1537. 4.

In affectis præterea habuit, notante p. 12. Clariss. Doppelmeiero, versionem novam Cosmographiæ *Ptolemæi*, Quadripartiti, Magnæ compositionis sive Almagesti; & *Theonis* in illud commentariorum : *Theodosii* Sphæricæ, & de habitationibus, nec non de diebus ac noctibus. *Diophanti* librorum VI. quos MStos Venetiis acceperat. *Procli* sufformationum sive hypotyposeon Astronomicarum : & recensionem librorum *Julii Firmici*, Perspectivæ & Musicæ

Q 2

Confer thema natalitium Regiomontani in Gaurici tractatu Astrologico pag. 62. b.

In libro Gabrielis Naudæi, cui titulus : erations politiques sur les coups d'etat pag. to Sixto IV. perperam nominatur Gregorius

Non volitasse muscam, sed in mensa circumambulasse, quod mechanico rotularum artificio fieri potest : nec volitasse aquilam, sed super porta, Urbem intrante Imperatore, expandisse alas atque inclinatione corporis eum salutasse docet Jo. Gvil. Baierus singulari diss. edita Altdorf 1709. Mem. de Trevoux 1710. Juillet pag. 1283. seq.

ficæ *Ptolemæi*, Perſpectivæ *Vitellionis*, *Euclidis* elementorum cum anaphoricis *Hypſiclis*, evulſis ex editione Campani Novarienſis mendis : & operum *Archimedis* atque *Eutocii*, verſione Jacobi Cremonenſis emendata : *Menelai* ſphericæ, Conicorum *Apollonii*, *Sereni* cylindricorum, *Heronis* inventorum ſpiritalium, problematum mechanicorum *Ariſtotelis*, & *Hygini* Aſtronomiæ, cum deformatione imaginum cœleſtium : *Jordani* elementorum, Datorumque arithmeticorum & quadripartiti numerorum. Denique *Leopoldi* de Auſtria, *Antonii* de Montulmo, aliorumque Prædictorum Aſtrologicorum. Quæ vero ipſe ex ingenio ſuo ſcripſit Regiomontanus, hæc ſunt :

Theoricæ Planetarum novæ Georgii Peurbachii. Norimb. 1473. & cum ſphæra Joannis de Sacro Boſco, Theoricis Gerhardi Crem. aliiſque Venet. 1531. fol.

Tabulæ primi mobilis cum canonibus problematibuſque ſuis, & expoſitionibus. Norimb. deinde Witeb. 1585.

Fundamenta eorum quæ fiunt *per tabulam generalem*, ſeu demonſtrationes eorum quæ in *Tabulis primi mobilis* cum tabulis Eclipſium Peurbachii præcepit. Neoburg. 1577. fol.

Ephemerides ab An. 1474. ad 1506. Norimb. & Venet. 1484. 4. 1498. 4. & *Canon in Ephemerides*.

Calendarium ad An. 1476. editum in 4. deinde recuſum Venet. in fol. etiam Germanice in 4. Norimbergæ.

Diſputationes contra *Gerhardi Cremonenſis* in Planetarum theoricas deliramenta. Norimb. 1474. fol. Venet. 1482. 1488. 1508. Baſil. 1569. Venet. 1591. & cum Peurbachii Theoricis Baſil. 1573. 8. & cum Sphæra Joannis de Sacroboſco 1531. fol.

Tabulæ revolutionum in 4. ſine loco & anno.

Ludus Pannonienſis, ſive *Tabulæ Directionum* profectionumque, cum Sinuum Canone ad radium 60000. Norimb. 1475. Tubing. 1550. 1559. 4. Auguſtæ Vindel. 1551. 4. Witteb. 1584. & cum tabulis ſinuum, tabuliſque obliquarum adſcenſionum Eraſmi Reinholdi. Witteb. 1606. 4. De Lucæ Gaurici editione Venet. 1524. 4. videndus Geſnerus in Bibl.

Tabula ſinuum. Norimb. 1541. fol. Baſil. 1561. & cum *doctrina triangulorum planorum & ſphæricorum*, & Danielis Santbech problematibus Aſtronom. & Geometricis Baſil. 1561. fol.

De triangulis omnimodis liber ſcriptus An. 1464. *&* contra *Nic. Cuſanum de quadratura Circuli*. Norimb. 1533. fol.

De torqueto, *aſtrolabio armillari*, *Regula magna Ptolemaica*, *baculo aſtronomico* & *obſervationibus Commentarius* cum Jo. Schoneri additionibus. Norimb. 1544. 4.

Libellus de Cometa poſt edit. 1531. prodiit etiam Baſil. 1588. & cum Jac. Ziegleri commentario in Geneſin & Exodum ibid. 1540. 1548. fol.

Saphææ inſtrumenti Canones. 1534. ſine loco. 4.

Epiſtola *ad Beſſarionem* Cardinalem *de compoſitione Meteoroſcopi* 4. ſine loco & anno : & Ingolſtad. 1533. in Petri Apiani libro inſtrumentorum, fol. cujus ope Ptolemæus longitudinum latitudinumque numeros in Geographia ſua elicuit. Marpurg. 1537. 4.

De influentiis ſtellarum, Argent. 1528.

Regiomontani & Bern. Waltheri *Obſervationes Noribergicæ* edente Schonero Anno 1544. & cum Wilebrordi Snellii Haſſiacis & Tychonis Bohemicis Obſervationibus Lugd. Bat. 1618. 4.

De ponderibus & aquæductibus, cum figurationibus *Inſtrumentorum* ad eas res neceſſariorum : Et *de ſpeculis uſtoriis* (a) atque aliis multorum generum. Marpurg. 1537. vide Voſſium de ſcientiis Math. cap. XLVIII. 30. pag. 296.

Com-

(a) Jo. Regimontanus Epiſt. ad M. Chriſtianum : *Habeo ſpeculum Archimedis annulare, ex portione parabolica factum, cujus margo circularis major quinque pedes continet, minor autem tres, profunditas vero ſpeculi eſt bipedalis.*

Commentaria in Cosmographiam *Ptolemæi*: & *Theonis* contra *Gregorium Trapezuntium* defensio sex Voluminibus. *De quinque corporibus æquilateris* regularibus, contra *Averroem*. Commentaria in libros *Archimedis*, qui Eutocii expositione carent. *De directionibus* contra Archidiaconum Parmensem. *De distinctione domorum Cæli* contra *Campanum* Novariensem & *Joannem Gazulum* Ragusinum, cujus & alia de horis temporalibus decreta ibidem retractantur. *De motu octavæ sphæræ* contra *Thebit. De instauratione Calendarii Ecclesiæ*. Problemata Geometrica omnimoda.

Joannes de Regno, Gallus, Carmelita Tolosanus circa An. 1330. (non 1540. ut persuasum Alegrio pag. 391.) Scripsit *in Evangelium Matthæi*, & *super Sententias*: tum *Quadragesimale* & *Sermones de tempore ac de Sanctis*. Vide Trithemium cap. 572.

Joannes Repingalus Lincolniensis Anglus, Carmelita, Theologiæ Doctor Cantabrigiensis, defunctus Stanfordiæ circa A. 1350. Hujus scripta apud Baleum V. 676. nulla alia sunt nisi, *Sermones* LXXXIII. *Dominicales*, *XLII. de Sanctis*, *Conciones Synodales* & *in visitationibus* Episcopi Lincolniensis Joannis, cui a sacris confessionibus erat, *habitæ*, ex quibus librum de visitationibus Episcopi faciunt Pitseus pag. 471. & Alegrius pag. 207.

Joannes Reuchlinus, infra, *Reuchlinus*.

Joannes Rhode, Abbas S. Matthiæ, infra *Joannes Rode*.

Joannes Rhode Archiepiscopus ab An. 1493. ad 1511. Bremensis, ex cujus *Chronico* sive *Registro bonorum & jurium Ecclesiæ Bremensis* excerpta edidit illustris Leibnitius T. 2. scriptorum Brunsvicens. pag. 253. 272. qui de hoc opere consulendus in prolegomenis ad illum tomum, sect. XXIII.

Joannes Ridevallus, Lelando *Redovallensis*, Anglus Franciscanus (Cangio Josephum Pamphilum ac Pitseum secuto Augustinianus) circa An. 1330. Scripsit *Lecturas Scripturarum*, Commentarios *in Psalmos Davidis*, *Cantica Canticorum*, *Evangelium Joannis & Epistolas Pauli*: *Sermones per annum*. Commentarios *in Augustinum de Civitate Dei*, *in Valerium ad Rufinum de non ducenda uxore* (inter S. Hieronymi opera) Moralem expositionem. *In Metamorphosin Ovidii*, & *Quæstiones VIII. Ordinarias*. Vide Lelandum c. 282. Baleum V. 37. Pitseum pag. 425. Josephum Pamphilum pag. 47. Chron. Ordinis Augustiniani. * Codex 494. Latinus Bibliothecæ S. Marci fert *F. Joannis de Rideblast. Ord. Minor. in Fabii Fulgentii Placiadis Mithologiam*. Persimile opus in Bibliotheca publica Cantabrigiensi servari Waddingus testatur.

Joannes Rigaldus Ord. Minor. circa An. 1320. ad Bernardum Narbonensem Episcopum scripsit *Compendium Pauperum*, quod incipit: *Veteris ac novæ Legis*, in quo pleraque mutuatus ex *Compendio Theologicæ Veritatis*, de quo dixi supra in *Hugone Argentinensi*, Tom. 3. pag. 288. Meminit hujus Joannis Waddingus pag. 224. qui Episcopum Draconensem (in regno Neapol.) appellat.

Joannes Rigandus Ord. Minor. Pœnitentiarius Clementis V. circa An. 1310. scriptor *summæ Confessariorum*.

Anonymus de origine & Abbatibus Cœnobii *Joannis de Ringavia* Ord. Bened. editus a præclaro Viro Jo. Friderico Schannato in vindemiis litterariis pag. 154. 159. Fuldæ 1723. fol.

Joannes Robinus Anglus, Astrologus, cujus librum *de portentosis Cometis* in Bibliotheca Regis Eduardi sexti vidisse se refert Baleus XII. 28. Nec plura apud Pitseum pag. 880.

Joannes de Rocha, infra, *Rocha*.

Joannes Rochefordus, nobilis Anglus & Eques auratus circa An. 1406. scripsit flores historiarum ex Matthæo Westmonasteriensi. Epitomen Antiquitatum Judaicarum Flavii Josephi, & ex Ranulphi Higdeni Polychronico (*a*) compen-

(*a*) De hoc supra Tom. 3. pag. 250.

pendium. Vide Baleum VII. 41. Pitseum pag. 581. & Vossium pag. 545. seq.

Joannes Rode, Archiepisc. Bremensis. Supra *Joannes Rhode*.

Joannes Rode, Abbas Ord. Bened. Monasterii S. Matthiæ Apostoli extra muros Treverenses, defunctus An. 1439. de quo Trithemius cap. 806. de S. E. & II. 140. illustr. Benedictin. & de scriptoribus German. cap. 187. & in Chronico Hirsaugiensi ad An. 1429. Tom. 2. pag. 375. seq. Scripsit *Constitutiones* reformando Monasterio suo, & librum *de vita ac bono regimine Abbatis*, quem primus edidit V. C. Bernardus Pez tomo primo Bibl. Asceticæ pag. 159. 204. Ratisbonæ 1723. 8. Idem in præfatione *Opus imperfectum* hujus Joannis *in Genesin* memorat, ex Gabrielis Bucelini Germaniæ sacræ parte 2. pag. 225.

Joannes de Rodinko sive *Rodingtonus* Anglus, Lincolniensis, Ord. Minor. Provincialis, defunctus Bedfordiæ A. 1348. Ejus scripta: *Lecturæ in IV. libros Sententiarum*, & *Quodlibeta majora & minora* MSS. in Bibliothecis Belgii, teste Sandero pag. 168. *Quæstiones* disputatæ, ordinariæ, & extraordinariæ: *Replicationes* Scholasticæ & *Determinationes* Theologiæ. Vide Baleum VI. 27. & Pitseum pag. 462.

Joannes Fischerus *Roffensis* in Anglia Episcopus, & Cardinalis, Henrici VIII. Regis fervidus adversus Lutherum propugnator, deinde ejusdem Regis jussu cui imperium Papæ in Britannia abroganti, repudiantique Catharinam conjugem obstitit, capite plexus A. 1535. 5. Jul. Opera ejus junctim edita. Wirceburgi 1557. 1597. fol. quæ diligenter recensentur a Labbeo Tom. 1. de S. E. pag. 602. seq. Vide etiam Baleum VIII. 68. Pitseum pag. 715.

Joannes Romanus Diaconus. De eo supra pag. 68. 70. &c.

Joannes Rowse (*Rosse*) *Rossus* sive *Rufus* Warvicensis Anglus defunctus A. 1491. de quo Lelandus cap. 585. Baleus VIII. 53. & Pitseus pag. 682. Scripsit *Chronicon Warwicense* & *de Comitibus Warwicensibus* ac *de antiquitate Werwicensis* sive *Warwicensis Urbis*. *De antiquitate clivi Gvidonici*. *De Episcopis Vigorniensibus*. *Contra pseudohistoriam Antiquitatis Grantanæ* sive *Cantabrigiensis*. *De antiquitate Academiarum Britannicarum*, opus imperfectum, quod etiam *de regibus* inscriptum notat Brianus Twynus apud Vossium pag. 637. de Hist. Lat.

Joannes Rufus (Read) Anglus Cornubiensis Ord. Præd. circa A. 1284. scripsit præter *Cornubienses Annales*, *Chronicon Pontificum & Imperatorum Romanorum* quod MS. fuisse, apud Carmelitas Ventæ Icenorum sive Nordovici, ex Lelandi cap. 400. tradidere Vossius pag. 495. Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 396. Baleus IV. 70. Pitseus pag. 365. &c.

Joannes de Rupella Gallus, Ord. Minor. Theologus Parif. qui *Regulam Franciscanorum* exposuit, una cum aliis tribus auctor *declarationis quatuor Magistrorum* missæ An. 1242. ad Capitulum generale Bononiense, una cum Epistola quæ exstat etiam in Waddingi Annalibus ad illum annum n. 2. Cætera ejus scripta a Trithemio cap. 459. laudata sunt: *In libros Sententiarum*, *summa Virtutum ac Vitiorum*, *& de anima*. His pag. 225. Bibliothecæ Waddingus addit *Postillam super Danielem* MStam in Vaticana, *Commentarium in Evangelium Matthæi*, *Pauli Epistolas & Apocalypsin*: nec non *Sermones Dominicales*. Oudinus Tom. 3. pag. 160. *De divisione Gratiæ & linea Justitiæ*. * In Cod. MS. latino 783. Bibliothecæ Universitatis Taurinensis est liber *summa articulorum F. Joannis de Rupella*.

Joannes de Rupescissa (Froissardo *Rochetaillade*) (*a*) Ord. Minor. provinciæ Aquitaniæ: Custos Ruthenensis & Carsidicus Aureliacus, de quo Waddingus in Annalibus Tom. IV. ad An. 1357. n. XV. & Bælius in Lexico, *Roquetaillade*. A Clemente VI. An. 1345. Avenio-

(*a*) Alius Joannes e Rupescissa Archiepiscopus Rothomagensis, & A. 1426. Cardinalis.

:& deinde ab Innocentio VI. con- ; est in carcerem, quod vitia il- temporis paullo acrius perstringe- & imminentia vindictæ Divinæ icia vehementius pronunciaret. *In em trusus multa de futuris tanquam ueta scribere præsumsit, videlicet de s Antichristis, & de Ecclesiæ conci- ne, & de conversione omnium ad Fi- Christi, & alia multa quæ in januis affirmabat, & hæc a Domino Jesu lo sibi revelata fuisse contestabatur, non modo non evenere, sed oppositum nibus fuisse constat. Hujusmodi au- pronosticatores multi ab initio dece- uere: quibus satius fuisset silere quam temere loqui.* Hæc de eo Bergomen- b. XIV. Chronici pag. 350. b. E- *Epistola ad* Gvilelmum Curtum,). *Cardinalem* de suis revelationibus ibulationibus, memorata Trithe- cap. 611. de qua Baluzius Tom. I. Avenion. pag. 942. sive ejus *Pro- a* & quem vocat *librunculus*, *Vade m in tribulatione*, prodiit in Eduar- rovvn appendice ad Orthuini Gra- asciculum rerum expetendarum & ndarum Lond. 1690. fol. Vide A- Erud. 1691. pag. 139. & Jo. Cleri- ibl. universalem Tom. 19. pag. 348. *inium* editum ab Odorico Raynaldo An. 1379. n. XII. cum quo Confer zii Papas Aven. T. I. p. 1161. qui 942. etiam *Lucæ de Molendinis* Do- s in Theologia extracta ex Joannis nibus memorat, & librum Joannis Rupescissa *de familiatu Philosophiæ* um in Bibl. Regis Christianissimi 5977. Præter hæc scripsit etiam *mentarium in Oraculum Cyrilli* ere- presbyteri quarundam prædictio- MS. in Bibl. Reg. Paris. Cod. 5665. quo idem Baluzius pag. 1459. & *mentarium in IV. libros Sententiarum*. ntur præterea ejus libri duo *de con- atione quintæ essentiæ omnium rerum*, ex 1561. fol. 1597. in 8. atque in tro chymico edito Ursellis, 1602. Argentor. 1613. 1659. 8. & Gallice ab Antonio Molinæo Lugd. 1549. 8. *De tribus oleis antimonii*, *liber lucis* & *de confectione Lapidis Philosophorum* inter scriptores de arte Alchemiæ & *Secreta naturæ* MSS. in Bibl. Leidensi inter libros Vossianos. Adde Conringium de Medicina Hermetica cap. XV. pag. 417. seq.

Joannes Ruysbrockius Germanus, Prior Canonicorum regularium viridis vallis in Brabantia, Cameracensis diœcesis, *Doctor Divinus* & *Doctor Ecstaticus*, atque a Dionysio Carthus. *alter Dionysius Areopagita* appellatus, diem obiit An. 1381. 2. Dec. ætatis 88. Vide Trithemium cap. 672. de S. E. & Chron. Hirshaug. ad A. 1393. Tom. 2. pag. 296. & de scriptoribus Germ. c. 131. Vita ejus scripta a Canonico regulari Anonymo, Operibus præmittitur, & Germanice etiam legitur inter Vitas Patrum a Godfrido Arnoldo editas, parte secunda. Scripta multa a Ruysbrochio sermone Teutonico sive Belgico: ex Belgica lingua Latine quædam verterunt Gerardus Magnus, Gvil. Jordanus, cætera Laurentius Surius, qui collecta undique junctim edidit Colon. 1552. fol. recusa inde ibid. 1609. 4. & 1692. fol. Recensentur illa a Labbeo Tom. I. pag. 604. Warthono ad Caveum ad A. 1360. Godfrido Arnoldo in historia Theologiæ Mysticæ pag. 306. seq. Igitur liceat modo monere *Speculum salutis æternæ* Italice etiam versum vidisse lucem Venetiis 1565. forma minore, Mambrino Roseo interprete. Et a Gerardo Magno esse Latinam versionem libri *de septem gradibus Amoris*: a Gvilelmo Jordano autem *commentariorum in tabernaculum Mosis & ad illud pertinentia*, & librorum III. *de nuptiis spiritualibus*, nec non tractatus *de calculo* sive *perfectione filiorum Dei*. Neque a Rusbrochio diversus habendus *Joannes Rusberus*, cujus libros tres de ornatu spiritualium nuptiarum Simlerus notat excusos Parisiis apud Simonem Colineum, quorum primus de ornatu vitæ moralis & activæ, secundus de ornatu vitæ spiritualis & affectivæ, & tertius de

de ornatu vitæ superessentialis & contemplativæ. Editi iidem etiam sub *Rusberi* nomine fuerant ab Henrico Stephano Parif. 1512. quos Ruysbrockii esse jam pridem notavit Valerius Andreas p. 556. Bibl. Belgicæ. Sed & perspicuum est Opera *Joannis Rusbachii* quæ idem Simlerus tradit Coloniæ edita An. 1552. non alia esse a Ruysbrochii operibus per Surium vulgatis, ut mirum sit aliud videri potuisse Morlierio Doctori Sorbonico, in libro Gallice edito Parif. & Hagæ 1702. 12. Essais de litterature pour la connoissance des livres, Mois d' Aout pag. 119.

A Valerio Andrea, Svveertioque memoratur etiam liber *de XII. Begbinis seu virginibus Deo devotis*, tractans de duplici vita hominis, contemplativa & activa.

Antequam ad Viridem vallem, tertio fere lapide a Bruxella sitam se conferret, Bruxellæ prius Presbyteris templi majoris adscriptus nefandam ac venereaam mulieris cujusdam, cognomento *Blomardinæ* hæresin jugulasse ac velut in herba oppressisse traditur a Miræo in auctario cap. 446.

Ex Surii Latinis *Germanice* versa Ruysbrockii opera, interprete G. I. C. editaque a Godfrido Arnoldo Offenbaci ad Mœnum 1701. 4. Confer Jo. Georgii Eccardi diarium, *Monathliche Auszuge*, An. 1701. mense Novembri pag. 35. seq.

Ruysbrochius in libro tertio de ornatu spiritualium Nuptiarum visus erat docuisse *Animam perfecta contemplatione Dei non solum videre eum per claritatem quæ est Divina essentia, sed quodam modo unum cum ea fieri & abire in ipsam claritatem Divinam, ab ejusque abysso absorberi*. Hoc oppugnandum sibi sumsit Joannes Gerson: a Joanne de Schœnhavia tamen deinde monitus, in altera responsione sua fatetur Ruysbrochium diserte alibi ponere *quod creatura nullo modo perdit esse suum quod habet in* [...] *prio genere*. Cæterum, sicut notat [...] sonius, ex carentia pii affectus & [...] gis ex infectione ejus per vitia, e[...] nonnunquam peritissimos in litteri[...] cris viros: excœcavit enim eos m[...] tia eorum, & dati sunt in reprob[...] sensum: ita vicissim optat animas [...] humiliter sapere & intra metas su[...] gnitionis se contrahere, nec commit[...] ut amore zeli, qui secundum scient[...] non est, in graves errores prolabant[...]

Joannis de Schœnhavia sive *de Sc*[...] *haven* defensio Jo. Ruysbrochii subj[...] tur *Jo. Gersonis* Epistolæ ad Barth[...] mæum Carthusiensem, Tom. I. O[...] rum Gersonis edit. novæ pag. 59. & [...] Defensionem deinde pag. 78. 82. alt[...] sequitur Gersonis Epistola ad eam r[...] pondens. Confer *Dionysium Carthus.* [...] de contemplatione c. ult. & Natal[...] Alex. Tom. VII. hist. Eccles. Sec. XI[...] & XIV. pag. 160.

Plura de actis vitæ Ruysbrochii [...] miraculis, tradidere Valerio And[...] laudante, *Henricus a Pomerio*, M[...] *Mastelinus*, viridis vallis Religiosu[...] suo Necrologio illius Abbatiæ lib. 2. [...] 1. seq. Descripsit & acta vitæ ejus *Th*[...] *mas a Jesu*, Carmelita excalceatus, G[...] gorio XV. pro obtinenda illius beati[...] catione præsentata: Neque dubito [...] des ejus amplificandas, a viris do[...] qui Acta Sanctorum colligunt, cum [...] venturi sunt ad diem Decembris sec[...] dum.

Joannes Sabinensis Episcopus, Legat[...] Pontificius, cujus Constitutio A. 12[...] facta de numero quadragenario & o[...] ciis Canonicorum Ecclesiæ Barcinon[...] sis cum confirmatione Gregorii IX. [...] pæ exstat in Baluzii appendice ad M[...] cam Hispanicam pag. 1417.

Joannes Sacroboscus sive *de Sacrobos*[...] a patria, oppido Eboracensi *Holywo*[...] (a) (hodie *Holyfax*, Baleo *Halifax*[...] Phi-

(a) Vide Voff. de scientiis Math. pag. 179. 396. & Georg. Mackenzie Tom. 1. de vitis scriptorum nationis Scoticæ pag. 161. *Holy*, Anglis, *sacrum*: Vocabulum *vvod* sylvam significat, sive *boscbum*, cui respondet Germanorum *Busch*. Adde Cangium in *boscus*, & Speelmanni glossar. in *boscagiu*[...] Menagii originis Gallicas in *bois*. Patet hinc f[...] li eos qui *Joannem* non *de Sacrobosco* sed *de S*[...] *crobusto* appellant.

ꝛſophus & Mathematicus inſignis, ndo & Balco (*a*) Pitſeoque recte lus : Dempſtero licet (*b*) Scotus, ihurſto (*c*) & aliis Hibernus, clacirca A. 1231. docuit & diem o-Pariſiis An. 1256. (*d*) ſepultuſque no Maturini, inſculpta ſaxo ſepulli ejus figura aſtrolabii, ſicut tuɔ Archimedis olim Syracuſis impoa figuram ſphæræ cum cylindro re-Tullius lib. V. Tuſc. quæſt. cap. Innotuit potiſſimum Sacroboſcus li-decantatiſſimo *de ſphæra Mundi*. n prælectum in Scholis per quagentos amplius annos univerſa legit trivit tironum Aſtronomiæ natio : ıem jam A. 1337. illuſtrandum ſibi ſit *Hugo de Caſtello*, Ord. Præd. te-Jacobo Quetif Tom. 1. pag. 593. liit Sphæra Joannis Venet. 1488. tum 1531. fol. cum Theoricis plarum Gerardi Cremonenſis, noviſ-Georg. Purbachii : Jo. Regiomon-contra Gerardum & commenta-Proſdocimi de Beldomando, Jo. Ba-æ Capuani, Mich. Scoti expoſitione & ſtionibus, Jac. Fabri Stapulenſis paraıſi & annotatt. Campani compendio, i de Alliaco quæſtionibus & Barthol. ɔucii gloſſulis in Sphæram : Lucæ rici caſtigationibus & figuris Cami de modo fabricandi ſphæram ſoli-: Roberti Lincolnienſis de Sphæra, h. Veſpucii Oratione de laudibus ologiæ, Lucæ Gaurici de inventos & laudibus, & num ſub æquatot habitatio. Alpetragii Arabis Theo-Planetarum.

ıriſiis 1532. Venetiis 1561. in 8. um adjunctis Theoricis Georgii Purıii, & Jo. Regimontani diſputatio-nibus adverſus deliramenta Cremonenſis 1482. 4.

Et cum Commentariis Pariſ. 1516. addito Boneti de Latis ſive Latenſis, Judæi anulo Aſtronomico, Euclidis &c.

Cum Eraſmi Oſvvaldi Schreckemfuchſii commentar. Baſil. 1553. 1596.

Cum Petri de Alliaco XIV. quæſtionibus & commentariis Petri Cirvelli, Mathematici Complut. Pariſ. 1498.

Cum quæſtionibus novis Arielis Bicardi, Pariſ. 1556. 8.

Ex recenſione Franconis Burgerſdicii. Lugd. Bat. 1626. 8.

Cum commentariis Chici Eſculani, Franciſci Capuani de Manfredonia & Jac. Fabri. Venet. 1499.

Chriſtophori Clavii. Lugd. 1594. & San Gervaſ. 1602. 4. atque inter Clavii Opera Mogunt. 1612. fol.

Wenceslai Fabri 4. ſine loco & anno.

Franciſci Junctini, Florentini. Lugd. 1578.

Cum Præfatione Melanchthonis diſerta in Sacroboſci laudem, cujus etiam liber *de anni ratione* ſive *de computo Eccleſiaſtico* adjunctus eſt. Pariſ. 1550. 8.

Cum Commentario Bernardi Moriſinii. Francof. 1625. 8.

Petri Nonii, Colon. 1601.

Bartholomæi Veſpuccii, Florentini & Joh. Bapt. Capuani. Venet. 1508.

Eliæ Vineti, Venet. 1562. 8. addito Pierii Valeriani compendio & Pariſ. 1577. 8. cum Petri Nonii, Salacienſis demonſtrationibus.

Italice, interprete Mauro Florentino. Florent. 1550. & Piſſaro. Senis 1601. 4.

Errores LXXXIV. a Sacroboſco ad-

(*a*) Leland. cap. 376. Baleus VI. 93. & Pitſeus 334.

(*b*) Lib. XVII. Hiſt. Eccleſ. Scot. n. 1038.

(*c*) Apud Jac. Waræum de ſcriptoribus Hibern. . cap. 9. pag. 59.

(*d*) Ita Pitſeus pag. 334. & Voſſius pag. 179. ıt autem Lector, notetur ne potius annus . quam 1256. in verſu epitaphii qui ita ſe : *M. Chriſti bis C. quarto deno quater anno*. doctis, *quater quartus denus* facit annum 56. videtur mihi *quater denum* quadrageſimus denotari, cui additus *quartus* edit numerum 44. Certe eos conſtat erraſſe qui Sacroboſci obitum apud Waræum retulere ad A. 1235. Epitaphium apud Ricciolum in Almageſto & Germ. Briceum in deſcriptione Pariſ. Tom. 1. pag. 105. ita ſe habet:

De Sacro Boſco qui Computiſta Joannes
Tempora diſcrevit, jacet hic a tempore raptus.
Tempora qui ſequeris memor eſto quod morieris
Si miſer es, plora : miſerans pro me, precor, ora.

missos notavit Franciscus Barocius in limine Cosmographiæ.

In Sacrobosci sphæram scripsisse dixi etiam *Chicum AEsculanum* de quo hæc Naudæus in apologia pro viris doctis Magiæ accusatis p. 271. *Le seul Commentaire que nous avons de luy sur la Sphere de Sacrobosco monstre assez qu' il n' estoit pas seulement superstitieux, comme l' appelle Delrio, (a) mais qu' il avoit aussi la teste mal timbrée, s' estant estudié d' observer trois choses en iceluy qui ne peuvent moins faire que de descouvrir sa folie, la premiere d' interpreter le livre de Sacrobosco suivant le sens des Astrologues, Necromantiens & Chiroscopistes: la seconde de citer un grand nombre d' Autheurs falsifiez & remplis de vieux contes & badineries, comme pour exemple Salomon* de umbris idearum, *Hipparchus* de vinculo spiritus, de ministerio naturæ, de Hierarchiis spirituum; *Apollonius* de Arte magica, *Zoroaster* de dominio quartarum octavæ sphæræ, *Hippocrates* de stellarum aspectibus secundum lunam, *Astafon* de mineralibus constellatis, & *beaucoup d' autres semblables: & la troisiesme de se servir (b) fort souvent de Revelationes d' un Esprit nommé Floron, qu' il disoit estre de l' ordre des Cherubins, & qu' estant une fois entre autres interrogé ce que c' estoit que les taches de la Lune, il respondit briefvement,* ut terra terra est. *Mais outre qu' il ne s' attribue cet Esprit en aucun endroit du dit Commentaire; il est encore facile de juger que cette narration est semblable a ce que dit Pline (c) du Grammairien Appion qui evoqua le Diable pour sçavoir de quel pays estoit Homere. Et a ce qui est rapporté par Bodin (d) de Hermolaus Barbarus qui fit le mesme pour sçavoir ce qu' Aristote avoit voulu signifier par son Entelechie, ou finalement a ce que Nyphus dit (e) avoir entendu d' un certain homme de son temps qui vid le moyen de faire la pierre Philosophale escrit dans un morceau de papier qui luy fut monstré p[...] Demon barbu.*

Cætera Sacrobosci scripta sunt [...] *De Astrolabio*, MS. in Bibl. B[...] *De Algorythmo* ibid.

Et *De anni ratione* sive *de* [...] *Ecclesiastico*, quem editum jam dix[...] libro de Sphæra, Paris. 1550. 8. Antvverp. 1566. 8.

His apud Baleum aliosque adj[...] nescio quod *Breviarium Juris*. [...] opera MS. viri hujus docti rec[...] hic Fabricius visus est opusculu[...] scriptum *Algorismus*; revera tame[...] cusum est typis Venetis an. 1523.

Joannes Salentinus Siculus, Ord. [...]gustiniani Magister Generalis circa [...]num 1430. Ita Cangius, aliis [...] silentibus.

Joannes Sanctafidensis sive *de S[...] Fide* Anglus, Theologus, Carm[...]rum Prior Burnhumensis, defunct[...] Sept. An. 1359. Scripsit *Elenchus* [...]*ctorum. Loca contrarietatum que* [...] *dentur. Collationes seu Collectiones* [...] *cturas Scripturarum. Commentari*[...] *vangelium Matthei. In Joannis E*[...]*lium & Canonicam Epistolam. J*[...] *magnalia atque encomium. Questione*[...] *putatas. Concordantias S. Thome.* [...]*mones de Sanctis & LXIII. de* [...] *Tabulam Juris. In Aristotelem de* [...] *& Mundo.* Vide Lelandum ca[...] Baleum V. 90. Pitseum pag. 48[...] & Alegrium pag. 310.

Joannes Sarracenus sive *Sarrazi*[...] ca A. 1118. Latine vertit Hierar[...] *Dionysii Areopagitæ*. Vide Joann[...]risberiensis Epistolam CLXXXIV [...] eum scriptam Tom. 23. Bibl. P[...] Lugd. pag. 479. Ejus glossæ super [...]lestem Hierarchiam, MStæ mem[...]tur a Sandero Bibl. Belg. pag. 16[...] derit Gesnerus qui in Bibliothe[...] ait Sarracenum transtulisse omnes [...]pagitæ libros, excusosque esse cun[...] nysii Carthusiani commentariis,

(a) Disquisit. Magic. lib. 1. cap. 3.
(b) C. 4. Sph.
(c) Lib. 2. cap. 30.
(d) In Dæmonomania.
(e) Comment. in disp. 3. destruct. quæst. cromantia. sit vera Lib. 1.

A. 1536. Prologus ad Odonem S. nysii Abbatem cum versione Hiehiæ utriusque, libri de Divinis noibus, Mysticæ Theologiæ & Epistom Dionysii MStus in Bibl. Bodlei. 614.

annes Sarrazinus Ord. Præd. septem :ulos, Conciliorum auctoritati in na & Constantiensi Synodo stabiliopposuit, quos A. 1429. confutavit iltas Theologica Parisiensis. Vide Benigni Bossueti defensionem deationis Cleri Gallicani de potestate esiastica. Luxemb. 1730. 4. Tom. ag. 104. seq.

annes Petitus, sive Parvus, (*a*) a ia *Sarisberiensis*, natus in provincia liæ Sarisberia, quæ ab Imp. Seve-*b*) *Severia* etiam dicta, unde pro sberiensi apud Lelandum cap. 176. :llatur idemque est *Joannes Severia*-ad quem Petri Blæsensis exstant E-olæ, & ad quem *Morsus* Ravennais scripsit librum de interpretatione carum dictionum. De studiis ejus ndus Bulæus Tom. 2. hist. Academ. f. pag. 750. seq. Utriusque linguæ tum & in optimorum scriptorum ctum lectione, ingenium & facuna carmine conspicuam ac prosa, luationes ejus testantur. Auctoritasive ut ipse appellat majestatis Ponæ ac Sacerdotalis propugnator acers, & propterea a Rege Angliæ pulin exilium, idem vitia & abusus rum & cleri atque ipsorum Pontin & pulchre perspexit, & libere vit, ipse familiaris Archiepiscopo-Cantuariensium Theobaldi & Tho-, & apud Pontifices Eugenium III. ianum IV. atque Alexandrum III. iosus, *Carnotensis* denique ab A. :. Episcopus (*c*) interfuit Concilio ranensi A. 1179. atque diem obiit 1182. successorem nactus Petrum Cellensem. (*d*) Ejus scripta:

Policraticus sive *de Nugis curialium & vestigiis Philosophorum* libri VIII. ad Thomam tunc adhuc Cancellarium Angliæ (*e*) postea ab A. 1162. ad A. 1171. Archiepiscopum Cantuariensem. Opus varium jucundumque lectu, & in quo centone multos pannos purpuræ & fragmenta melioris ævi agnovit Lipsius ad Taciti XII. 63. quod perspicuum etiam ex indice scriptorum, quem pleniorem & accuratiorem dare est animus in nova editione Biblioth. Latinæ IV. 3. Ipse in Epistola LXXX. ad Petrum Cellensem: *Edidi librum* de Curialium nugis & vestigiis Philosophorum, *qui mihi a vestro placebit aut displicebit arbitrio. Incultus est, & ex edicto meo a vobis amicis desiderat emendari. Ad illustrem virum, Regis Anglorum Cancellarium properabat, sed eum, nisi processus expedierit, cohibete. Garrulus enim est & qui vix amicum habebit in Curia. Nollem tamen quod nos Curialibus faceret inimicum. Precor ut eum incunctanter erudiatis, cumque expectanti amico remittite castigatum. Non equidem ut fur ille Cantuariensis* Brito, *de cujus manibus avelli non potuit antequam totus depingeretur, forte ut facilius possit argui hostium oculis ingerendus.*

Prodierunt hi libri Paris. 1513. 4. inde Lugd. Bat. 1595. 8. & Paris. 1610. 8. & emendatiores, subjuncto Metalogico. Lugd. Bat. 1639. 8. Amst. 1664. 8. & una cum Epistolis in Bibl. Patrum supplemento Coloniensi A. 1622. & in T. XXIII. Bibl. Patrum Lugd. Antiqua versio Gallica fuit in Bibl. Menarsiana, pag. 35. *Policraticon des traces des Philosophes, & des truffes & vanitez de ceux qui suivent les Cours des Princes.*

Entheticon metricum quod vidisse se negat Labbeus, est comtum illud nu-

R 2 the-

) Menagius pag. 239. ad Laertium. Apud m pag. 109. *Joannes Sarisberiensis sive Jo.* s, lege *Joannes Parvus.*

) Huc refer quod Joannes Sarisberiensis VIII. olicratici pag. 647. *in catalogo Imperatorum s quo genti meæ nomen est, Severus.*

(*c*) Valde exultat de illa electione Petrus Cellensis VII. 8. Epist. ad Gvilelmum Remensem Archiep. Vide & Petri Blæsensis Epist. 114.

(*d*) Sammarthani Tom. 2. Galliæ Christianæ Tom. 2. pag. 401. Oudinus Tom. 2. pag. 1504.

(*e*) Albericus Chronico ad A. 1157. pag. 329.

theticum elegiacum versuum 306. Policratico præmissum, quod incipit: *Si mihi credideris, linguam cohibebis*. &c. & ad Thomam pertinet quem celebrat versu 27.

Quæsitus regni tibi Cancellarius Angli &c. Neque aliud est *carmen adversus barbariem* quod Nigello Wireckero præter rem tribuerunt Baleus III. 50. & Pitseus p. 270. ut probe notatum Jac. Thomasio diss. de Nigello §. 51. seq. qui etiam §. 56. recte notat a Pitseo p. 248. & 246. perperam distingui tanquam duo diversa Joannis Sarisberiensis scripta, *Euthcticon metricum*, & *Eutheticum in Policraticum*. Non omittendum autem quod Andreas Rivinus Lipsiæ 1655. 8. edidit duorum veterum Carnotensium Episcoporum Fulberti, & Joannis de Sarisberia scripta metrica, in quibus hoc carmen eutheticum exhibetur cum editoris notis, eique subjicitur Carmen alterum itidem elegiacum, versuum 200. (*a*) *de membris conspirantibus*, quod incipit: *Concilium celebrant humani corporis artus*. Notam illam Menenii Agrippæ fabulam etiam prosario sermone exposuerat Sarisberiensis libro sexto policratici cap. 24. pag. 389.

Metalogici libri IV. unde *Mythologicon* perperam effictum est apud Lelandum cap. 176. Baleum III. 1. & Jo. Pitseum pag. 248. Continent autem Apologiam libro primo quidem Grammaticæ ac philologiæ, libro II. III. & IV. Logicæ peripateticæ contra nescio quem Cornificium suum, quem IV. 25. *Logicæ criminatorem*, *philosophantium scurram* appellat; cujusque etiam meminit in prologo Policratici pag. 5. *quoniam & ego meum Cornificium habeo & Lanuvium*. Prodiere hi libri Paris. 1610. 8. separato volumine & subjecti Policratico Lugd. 1639. 8. Scripti sunt post Policraticum cujus meminit lib. 1. cap. 4. & 10. etiam post A. 1156. defunctum Adrianum IV. sed superstite adhuc Theobaldo Archiepiscopo Cantuariensi, qui diem obiit An. 1161. Utrumque constat ex libri quarti capite ultimo.

Epistolæ CCCII. quas ab A. 1155. ad 1180. scripsit, editæ primum e Papyrii Massonii Bibliotheca, una cum vita Thomæ Cantuar. & nonnullis Gerberti sive Sylvestri II. ac Stephani Tornacensis, Paris. 1611. 4. Eædem sunt quas ad calcem Policratici recusas esse dixi, in Bibliothecæ Patrum supplemento Coloniensi A. 1622. & in tomo XXIII. editionis Lugdunensis. Pleræque etiam eædem ex illis XCIII. quæ inter Epistolas Archiepiscopi Cantuariensis vulgatæ sunt a Christiano Lupo. Bruxell. 1682. 4. de quibus infra in *Thoma*.

Interim ecce tibi infra p. 133. indicem illarum quas dixi CCCII. quarum meliorem editionem promisit Steph. Baluzius (*b*) ex quibus etiam petitæ Epistolæ septem historicæ, 128. 159. 167. 195. 214. 234. 268. quas ex MS. Regio Parisiensi emendatas exhibet Andreas du Chesne Tom. IV. rer. Francor. pag. 465. seq.

Vita S. Thomæ Cantuariensis Archiep. edita Paris. 1611. 4. una cum Sarisberiensis Epistolis. Laudat Petrus Blæsensis Epistola 114. idem qui Epist. 21. Sarisberiensem Thomæ vivo *oculum & manum* fuisse testatur. Ea usi Stephanus Laugtonus in quadrilogo (*c*) præmisso Thomæ Epistolis, & Gvilelmus Stephanides in Thomæ vita edita a Josepho Sparkio in scriptoribus Historiæ Anglicanæ (*d*) Lond. 1723. fol.

Vita S. Anselmi Cantuariensis Archiep. ex *Eadmero* contracta in gratiam Thomæ qui eam Alexandro III. offerre, atque Anselmum Sanctis ut adscriberet com-

(*a*) Vide infra ad hujus Voluminis calcem.

(*b*) Baluzius Epist. ad Hieron. Ambrosium Langenmantelium data Paris. Calend. Maj. 1686. & vulgata a W. E. Tentzelio An. 1692. dialogorum menstruorum pag. 673. *Post absolutam editionem Marcæ Hispanicæ, statim me accingam ad tomum secundum meæ collectionis Conciliorum, in quo multa eaque magni momenti dabuntur, quæ nuspiam hactenus in lucem prodierunt: interim efficiam ut* Epistolæ Joannis Sarisberiensis, *quas habemus ex editione* Papyrii Massoni *innumeris mendis conspurcatas, meliore luce donentur ope veterum exemplarium Manuscriptorum, tum eorum quibus usus est idem Massonus, tum etiam aliorum*.

(*c*) Vide supra, *Alanus Albretus*.

(*d*) Acta Erud. 1725. pag. 490.

commendatum volebat. Edidit cum præmisso XVIII. capitum indice Henricus Warthonus Tom. 2. Angliæ sacræ pag. 151. 176. subjuncta pag. 177. Alexandri III. bulla de Anselmi canonisatione. Lond. 1691. fol.

Pœnitentiale laudant Trithemius cap. 394. Lelandus, aliique, nondum quod sciam editum, quemadmodum nec lucem viderunt libellus *de malo exitu tyrannorum*, quem composuisse se testatur Sarisberiensis VIII. 20. Policratici: nec liber *de statu Romanæ curiæ*. *De mathematica duplici*. *De Musica amoris*. *Speculum rationis*. *Speculum stultitiæ* ad Nigellum Wirekerum, carmine, & *super speculo Nigelli: Ermoneuticon*. *Sermones*. Carmina diversi generis, atque in his Evtheticon *de dogmate Philosophorum* quod incipit: *Dogmata discutiens veterum*, MS. in Bibl. Academiæ Cantabrig. *Objurgatorium Cleri sive Clericorum*, ex quo Flacius in Catalogo testium Veritatis, Jo. Wolfius Tom. 1. lection. memorabil. pag. 456. &c.

Commentarium *in Epistolas Pauli universas* memorant Baleus III. 1. & Pitseus p. 249. atque editum Amst. 1646. 4. notant Lipenius, Caveus, Oudinus, Jac. Longus: ego nunquam videre me memini. *In Epistolam ad Colossenses* est vulgatus Cantabrigiæ 1627. teste Gvil. Crovæo. In Bibliotheca Morgenvveegiana exstabat editus Cantabrigiæ in fol. & præferebat Annum 1630.

I N D E X

Eorum ad quos Joannis Sarisberiensis Epistolæ.

Do-

Ri-

Richardo Cancellario. 103.
R. fratri suo. 141. 155. 170.
Richardo Diacono Pictaviensi. 153.
Richardo Priori de Donura. 239.
Roberto filio Ægidiæ. 145. 158. 221. 236.
Roberto Decano Eboracensi. 288.
Roberto Archidiacono de Surr. 228. 249.
Roberto vice Archidiacono Cantuariensi 240.
Roberto de Limescia. 248.
Roberto Sacristæ. 276. 279.
Magistro Rodulfo Nigro. 171. 173.
Rogerus Archiepiscopus Eboracensis Hugoni Dunelmensi Episcopo, Roberto Decano & universo capitulo Eboracensi. 288.
Rogerus Wigorniensis Alexandro Papa. 291.
Rogero de Sidelberia 142.
Domino Saresberiensi 200. supra Josselino.
M. Simoni Lupello 206.
Simoni Priori de Monte Dei & Ilgeberto de valle S. Petri. 269.
Magistro Sylvestro, Thesaurario Lexoviensi. 203.
Theobaldi, Cantuariensis Archiepiscopi testamentum. 57. Hoc edidit etiam ex Archivis Cantuariensis Ecclesiæ H. Warthonus præf. ad Tom. 2. Angliæ sacræ pag. XI. atque inde Oudinus Tom. 2. pag. 1506.
Theodino, supra, Alberto.
Thesaurario Remensi. 168.
Thomæ Cantuariensi Archiepiscopo, a Carnoto. 278.
Thomas Cantuariensis, Regi Anglorum. 48. 49. 54.
Thomæ Præposito Cellensi. 116. 133.
Turstino de Acolt. 255.
Magistro Vinifrido Boni. 200.
Walcamo, Norvvicensi Archidiacono. 254.
Waltero, Rofensi Episcopo. 55.
Abbatibus universæ Vuauliæ. 45.
Domino Wigorniensi. 204.
Wintoniensi Episcopo. 98. 99. 101.

Joannes de Saxonia, Ord. Minor. circa A. 1340. cujus *Summam* Confessorum sive *de casibus conscientiæ* laudat Trithemius cap. 609. de S. E. & de script. Germanis cap. CXI. ubi addit *sermones de tempore & de sanctis*. Ab illa summa de Casibus diversam *Summam Juris*, & *glossas super Consuetudines Turonensis* video memorari a Waddingo pag. 226. Non diversus hic ut videtur a *Joanne de Erfordia*, de quo supra p. 73. & cujus *tabulas Juris Canonici & Civilis* MStas memorat Sanderus Bibl. Belg. pag. 178. Confer Oudinum Tom. 3. pag. 971.

Joannes Saxonius Servita circa A. 1412. scripsit *in Esaiam*, atque homilias *in aliquot Psalmos*, teste Possevino. Etiam *Germaniæ historiam* ei tribui in Chronicis Ordinis Servitarum, notavit Vossius pag. 548.

Joannes de Saxonia Mathematicus. De hoc supra, *Dank*, Tom. 2. pag. 11. seq. Ejus Canones Eclipsales MStos memorat Sanderus pag. 200. Bibl. Belgic.

Joannes Schadlandt Germanus Ord. Præd. An. 1359. Episcopus Culmensis (non Coloniensis) inde Hildesheimensis, mox Wormatiensis ac denique A. 1369. Augustanus, defunctus An. 1373. Scripsit tractatum *de S. Trinitate*. *De statu & potestate Episcoporum*, *Sermones* inque his plures *de Beata Virgine*, Denique tractatum *de Virtutibus Cardinalibus* cujus prologum edidit Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 673.

Joannes Schipphoverus de Meppis Patre Gerhardo Consule natus A. 1454. Ord. Eremitar. S. Augustini, cujus *Chronicon Archi-Comitum Oldenburgensium* in An. 1505. definens exstat Tom. 2. Meibomii pag. 121. 191. In eo de viris doctis sui Ordinis præclara quædam annotat, & de vitiis officialium & cleri, graves passim miscet querelas. Ipse de se pag. 162. ad A. 1374. & pag. 181. ad A. 1463. & pag. 160. ad A. 1370. ubi patriam suam, villam sive civitatem Meppem celebrat: tum pag. 186. seq. ad A. 1481. ubi memorat conclusiones suas *de prædestinatione & præscientia*, pag. 188. ad A. 1494. & 1497.

1497. & pag. 189. seq. & pag. 190. ad A. 1504. ubi tractatum suum *de paupertate Christi* memorat quem opposuit *Hermanno* de Risvvick de Geldria, qui armis Gvilelmi Occami, Richardi Armachani, Gvilelmi de S. Amore & Felicis Hæmmerlin, mendicantes fratres oppugnaverat. Tractatum suum *de conceptione immaculatæ Virginis* citat pag. 176. & Sermonem *de Ordinibus*, quem ex diversis Chronicis ad A. 1500. collegerit, pag. 166. Ex Chronico *Rastedensi* quædam affert pag. 169. * Opportunum esse judico ad lucem historiæ literariæ afferre hic animadversionem eruditissimi P. Gandolfo in dissertatione de ducentis Augustinianis. Admonet ille pag. 224. geminos extitisse ejusdem nominis, patriæ, & cœnobii scriptores, alterius agnomen fuisse Joannem Wenekerum de Meppis, alterius Schipphoverum. Posterioris hujus scripta diligenter hic Fabricius adnotat; prioris vero teste Schipphovero in chronico Oldemburgensi sunt de Eucharistiæ Sacramento lib. 1. de Ideis lib. 1. de Oblationibus lib. 1. Sermones ad Clerum & populum, & super Tobiam. Laricensis Ecclesiæ Episcopum suffraganeum egit Henrico Svartzborg Archiepiscopo Bremensi, & Episcopo Monasteriensi. Obiit anno 1496. Schipphoveri annus emortualis latet in obscuro; quamquam an. 1508. adhuc mortales auras spirasse constat.

Joannes Schodehoven vitiose pro *Schonhoven* Carmelita, Prior Conventus Mechliniensis circa A. 1390. (*a*) scripsit *de virtutibus & vitiis* omnique materia prædicabili, secundum ordinem alphabeti libros duos, inscripsitque *Polypodion*: & *Sermones* de tempore & Sanctis. Vide Trithemium de S. E. cap. 673. & de scriptor. Germ. cap. 133. & in Chronico Hirsaugiensi ad A. 1393. Tom. 2. pag. 297. seq.

Joannes de Schonhovia, sive *Schoenhoven* Canonicus regularis Ord. Augustiniani, in viridi Valle prope Bruxellam, defunctus A. 1431. Scripsit *Apologiam pro Jo. Ruybrockio* editam inter Jo. Gersonis opera, de qua supra in Jo. Ruysbrokio pag. 128. seq. dixi. Deinde *Chronicon Ordinis Canonicorum Regularium*, laudatum Vossio pag. 548. cum *sermone* ejus A. 1413. habito in Capitulo Windeshemensi, cum ei Monasteria Regularium Brabantiæ unirentur. Cætera apud Trithemium cap. 790. de S. E. & de script. Germ. c. 174. sunt: *Exhortatorium spirituale* ad nepotem suum. *De cursu Monachi*. *De profectu Monachi*. *Sermones* varii & *Epistolæ*.

Joannes Schoovendieke Ord. Præd. circa A. 1410. de cujus Chronico Flandriæ MS. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 752.

Joannes genere *Scotus* sive *Scotigena* ex oppido *Aire*, (*b*) unde *Erigena* aliis appellatur, quanquam Eriuigenam Hibernum quidam faciunt ab *Eri* sive *Erin* (*c*) quod Hiberniæ nomen olim fuit: sicut Hiberniam, Scotiæ (*d*) etiam appellatione pridem frequentatam esse constat. Aliis Wallus habitus est & Eriugena ex Ergene (*e*) in confiniis Walliæ, in Comitatu Angliæ Herefordensi oriundus. Gvil. Mamesburiensem (*f*) si audimus *Heruligena* sive

(*a*) Non 1507. ut Alegrius pag. 380.

(*b*) Georg. Mackentzie in vitis scriptorum illustrium Scotorum, editis Anglice Edinburg. 1708. fol. Tom. 1. pag. 49. seq.

(*c*) Jac. Waræus lib. 1. de scriptoribus Hiberniæ pag. 43. Lambecius in diario sacri itineris Cellensis pag. 57. edit. a me curatæ, & Biblioth. Vindob. Tom. VIII. pag. 183. 186.

(*d*) Vide Cambdeni Epistolas pag. 360. seq.

(*e*) Caveus in hist. lit. scriptor. Eccles. ad A. 858. Tho. Galeus præf. ad libros de divisione Naturæ.

(*f*) Epistola ad Petrum quendam, quem fratrem amantissimum appellat: *Joannes cognomento Scotus, opinantes quod ejus gentis fuerit indigena, erroris ipse arguit, qui se* Heruligenam *in titulo Hierarchiæ scribit: fuit autem gens* Herulorum *quondam potentissima in Pannonia, quam a Longobardis pæne deletam, eorundem prodit historia.* Hoc testimonium secutus Joannem Herulum natione fuisse non dubitabat Thom. Galeus notis ad Jamblichum de Mysteriis Ægyptiorum A. 1678. editis p. 242. b. Sed ad testimonia præmissa libris quinque Joannis Scoti de divisione Naturæ, quos A. 1681. vulgavit, notat illam sententiam minus jam sibi placere.

erulus Joannes fuerit, atque Heru-
lim inter Hibernenses consedisse,
Rhenano & Wolfg. Lazio ex ve-
a testimoniis notatum. Ut pa-
, ita perinde tempus quo vixit,
num quo mortuus est Joannes hic
sta sive Sapiens, incertum faciunt
torum dissidia. In hoc consentire
s video, Angliam primum, dein-
alliam ingenio suo illustrasse, cha-
Carolo Calvo, qui regnavit ab
840. ad 877. Qui in Angliam A.
reducem ajunt gratiosum fuisse a-
Elfridum Regem, ætatem ejus lon-
proferunt: alii non dubitant diem
e A. 875. quoniam Anastasius Bi-
iecarius de eo tanquam mortuo
ur loqui in Epistola illo anno ad
lum Calvum scripta X. Cal. A-
quod tamen non adeo firmiter in-
illigi docet Oudinus Tom. 2. pag.
De mortis genere etiam non una
ntentia; nam Martyrem faciunt
alii trucidatum a Monachis scri-
, communior sententia est a pue-
uos docebat apud Malmesburiense
sterium, graphiis confossum occu-
. Vide Jo. Lelandi collectanea a
na Hearne edita Tom. 2. pag. 181.
Petrum Crinitum de honesta di-
na XXIV. 11.

n scripta hujus *perspicacis ingenii*
llitæ facundiæ Philosophi (*a*) refe-
is:

ersiones Latinas librorum *Dionysii*
pagitæ de cœlesti Hierarchia, de
siastica Hierarchia, de Divinis no-
bus, & de mystica Theologia ad
lum Calvum, MStas vidisse se te-
r Galeus in Codicibus non junio-
sæculo quo Joannes vixit. Ex-
etiam in Bibl. Cæsarea, ut mo-
Lambecius locis p. 397. in margi-
otatis: & teste Labbeo, in Bibl.
tarum Bituricensium. *Cœlestis Hie-*
iæ cum commentario Hugonis de
ictore prodiit A. 1502. atque in
. 1. Hugonis Operum pag. 473.
Tom. IV.

Prodiit etiam cum Dionysii Carthusia-
ni Commentario, Colon. 1536. fol. E-
pistolam duplicem qua Carolo Calvo
hanc versionem suam dicat, edidit Us-
serius pag. 57. seq. Epistolarum Hiber-
nicarum Harum altera versibus scripta
sic incipit:

Hanc libam (λοιβὴν) *sacro Græcorum*
nectare fartam
Advena Joannes spendo (*b*) (σπένδω)
meo Carolo.
Maxime Francigenum &c.

Versio expositionis *S. Maximi*, Ab-
batis Chrysopolitani locorum aliquot
difficilium in *Dionysio* Areopagita & in
Orationibus quibusdam *Gregorii Na-*
zianzeni. Partem saltim vulgavit Tho-
mas Galeus Oxon. 1681. fol. De illo S.
Maximi opere dixi Tom. 8. Bibl. Græ-
cæ pag. 763. seq. Versionem ejusdem
Caroli Calvi jussu suscepisse se Joan-
nes in Epistola ad eum præmissa profi-
tetur.

De prædestinatione Dei, contra Go-
theschalcum *Capitula XIX.* rogantibus
Hincmaro Remensi & Pardulo Laudu-
nensi Episcopo, libri II. inter scripto-
res Sec. IX. editi Paris. 1650. 4. in Gil-
berti Manguini Vindiciis Prædestinatio-
nis & Gratiæ Tom. 1. pag. 103. Adver-
sarii ejus *Florus* Lugdunensis & *Pruden-*
tius Tricassinus, de quibus suo loco.
Conferenda Vossii historia Pelagiana lib.
VII. parte 4. Tom. 6. Opp. pag. 815.
& Natalis Alex. Sec. IX. & X. diss.
14. §. 4. qui observat hoc opus Scoti
damnatum in Concilio Valentino III.
Can. 4. & 6. & in Lingonensi Can. 4.

Epistola *Anastasii* Bibliothecarii vitæ
Dionysii præmissa, qua Joannis versio-
nem laudat, legitur apud Surium IX.
Octobr. aliosque ut dixi Tom. 1. pag.
87.

Librum *de visione Dei*, qui incipit:
Omnes sensus corporei ex conjunctione na-
scuntur animæ & corporis, in MS. Codi-
ce Claromariscensi prope Audomaropo-
lin reperit Mabillonius, refertque idem

(*a*) Ita vocatur apud Joannem Fordun. IV. 19.
59. Apud Honorium III. 2. de S. E. etiam
Chrysostomus.

(*b*) Affine Germanorum *spendiren*.

in eo argumentum tractari de quo Lupus Ferrariensis Epistola xxx. ad Gotheschalcum Monachum Orbacensem.

Dialogus de divisione Naturæ in creantem & increatam, creantem & creatam, non creantem & creatam, ac denique nec creatam nec creantem. Libri V. eruditi & subtiles (*a*). MSti in Bibl. Corbejensis Monasterii, & S. Germani de Pratis, aliisque etiam Angliæ, e quibus in lucem dati sunt a laudato Galeo Oxoniæ 1681. fol. præmissis de Joanne Scoto veterum testimoniis, & præclara de eodem, scriptisque illius notitia. De hoc opere accipienda Honorii III. bulla apud Albericum in Chronic. ad Annum 1225. pag. 514. *Honorius Episcopus, servus servorum Dei, Archiepiscopis & Episcopis &c. Inimicus homo zizania bono semini superseminare non cessat &c. Nuper siquidem sicut nobis significavit venerabilis frater noster Parisiensis Episcopus, est quidam liber qui* Perifisis (*b*) *titulatur, inventus tot scatens vermibus hæreticæ pravitatis, unde a venerabili fratre nostro Archiepiscopo Senonensi & suffraganeis ejus in provinciali Concilio congregatis justo est Dei judicio reprobatus. Quia igitur liber, sicut recepimus, in nonnullis Monasteriis & aliis locis habetur, & claustrales nonnulli & viri Scholastici novi tamen forte plus quam expediat amatores se studiosius lectione occupant dicti libri, gloriosum reputantes ignotas proferre sententias, cum Apostolus prophanas novitates doceat vitare; Nos juxta pastoralis sollicitudinis debitum, corruptelæ, quam posset ingerere liber hujusmodi, occurrere satagentes, vobis universis & singulis in virtute sancti Spiritus districte præcipiendo mandamus, quatenus libellum istum sollicite perquiratis, & ubicunque ipsum vel partem ejus inveniri contigerit, ad nos, si secure fieri possit, sine dilatione mittatis solemniter comburendum, alioquin vos ipsi publice comburatis eundem, subditis vestris expresse injungentes, ut quici ipsorum habent vel habere possunt i vel in parte exemplaria dicti libri, bis differant resignare, in omnes q tra quindecim dies, postquam huju mandatum seu denunciatio ad notitia rum pervenerit, librum ipsum tot partem scienter retinere præsumserit, communicationis sententiam incurrisse tamque pravitatis hæreticæ non eva Datum Laterani decimo Calendas Fe rii &c.* Verum addit Albericus: *bene forsitan suo tempore prolata & quis simpliciter intellecta* post trece amplius annos damnationem incurr *propter novos Albigenses, qui ea male telligendo perverterint, & ad suam l sin confirmarint*. Indicem scriptoru his libris allegatorum dedi Tom. V Bibl. Græcæ pag. 765. seq.

Liber de corpore & sanguine Do scriptus circa A. 859. quem itidem rolo Calvo rogante scripsit, non h exstat sub *Bertrami* nomine, quod ris quibusdam doctis persuasum fi monui supra Tom. 1. pag. 243. sed pridem intercidit, ut probe nota Dallæo de usu Patrum pag. 101. & billonio in præf. ad Sec. IV. Be ctin. §. 132. seq. quanquam eadem Bertramo sive Ratramo sensisse & Berengario Joannem, ex veterum stimoniis constat: quamobrem & pugnatus est ab *Adrevaldo* Floriace *Hincmaro* Remensi & *Paschasio Radb* de quibus suis locis, & liber ejus fl mis addictus in Synodo Vercellen Parisiensi A. 1050. & Romana 1059. que de libro hoc accipiendum quod gas in veteri Chronico ad A. 104 pud Andream du Chesne Tom. IV. Francor. pag. 87. de Berengario: *J nem Scotum igni comburens, cujus le ne ad hanc nefariam devolutus fuera ctam.*

Epistolas Erigenæ, & *versus* E commemorat. *Epistolæ* præter eas

(*a*) Vide Anselmi Parisii diss. de Joanne Scoto ad calcem Tom. 3. de perpetuitate Fidei, artic. 1. & Tom. 4. parte 2. pag. 229. seqq. Lud. Ellies du Pin Tom. 7. Bibl. Eccles. pag. 79. Acta Erud. 1683. pag. 190. & Aug. Christoph. Heuman cta Philosophor. parte XVIII. pag. 858. seq.

(*b*) περὶ φύσεως μερισμοῦ.

is ipsius præmissas memoravi, nul-
:xstant. *Versus* quidam leguntur in
e Epistolæ ad librum de prædesti-
one: alii Areopagiticis præmissi &
licati ab Usserio in Epistolis Hiber-
s pag. 57. Alii denique Græci &
ni in laudem Caroli Regis & Hinc-
i, ex Codice Sangermanensi vulga-
Cangio præf. ad glossaria Caroli
)ei edita Paris. 1679. fol.
xcerpta *de differentiis & societatibus*
:i Latinique Verbi, quæ in recentio-
s *Macrobii* editionibus, ex Macro-
scriptis deflorata leguntur, Joanni
;enæ deberi, verisimilis est conje-
a P. Pithœi & Usserii, quibus Can-
assentitur.
b hoc Joanne Scoto, *Joannem* Pres-
rum & *monachum e Saxonia oriun-*
-Æthelingiæ Abbatem e Saxonibus
dentalibus A. 895. a Monachis tru-
tum diserte distinguit Lelandus re-
jue inter viros doctos Plegmundum,
efridum, Asserium Menevensem &
nbaldum, quos in pretio habuit &
liaritate Ælfridus Rex; *Joannem*
: *Saxonem* vocat Asserius & Ingul-
Gvilelmus Malmesbur. Westmona-
Rogerus Hoveden, Simeon Dunel-
sis & Florentius Worcestriensis. I-
e non ausim assentire Oudino, qui
ı. 2. pag. 237. operosus in eo est,
nbos unum eundemque faciat. Po-
accedo sententiæ Joannis Mabillo-
Annalium Benedictin. T. 3. pag.
& præf. in Sec. IV. Benedictin. §.
& in elogio Joannis, Æthelingiæ
ıtis: & Anselmi Parisii, (*a*) Ca-
:i Reg. Congregationis Gallicanæ
ss. de Joanne Scoto Gallice edita
ilcem tomi tertii Operis de perpe-
te Fidei artic. V. & in responsio-
l Petrum Allixium, Bertrami e-
ditorem in tomo quarto ejusdem ope-
ris parte 2. pag. 180. seq. cum quibus
faciunt Georgius Mackenzie T. 1. vit.
illustrium Scotorum pag. 56. seq. Jaco-
bus Dalrymple in parte 2. collectionis
Anglice editæ Edimburgi An. 1705. de
rebus ad Scoticam hist. pertinentibus,
Natalis Alex. Sec. IX. & X. diss. 14.
Tom. V. pag. 359. seq. Jacobus Basna-
ge Hist. de l' Eglise XVI. 7. 7. Tom.
3. pag. 935. seq.

Diversus quoque *Joannes* Mailrosius,
natione *Scotus*, discipulus Bedæ, Alcui-
ni socius in condenda Academia Pari-
siensi, & a Carolo M. præfectus Aca-
demiæ Ticinensi circa A. 792. Ejus *Car-
men de laudibus Jesu Christi* ad Caro-
lum M. quod MS. fuerit apud Dresse-
rum, memorat Bulæus, quem vide
Tom. 1. hist. Academiæ Paris. pag. 610.

Omitto tanquam incerta vel alii tri-
buenda Joanni, *libellum de disciplina
Scholarium*, *disputationem cum Theodori
Studita*, *Commentarios in Martianum Ca-
pellam*, *Versionem Moralium Aristotelis*,
& libri de regimine Principum, cujus in-
terpretem Galeus testatur *Joannem* Pa-
tricium Hispaniensem in MS. Codici-
bus appellari, *Commentarios in Mat-
thæum*, *Commentarios in Hierarchiam &
Theol. Mysticam Dionysii* Areopag. *In
prædicamenta Aristotelis*. *De Fide*, *con-
tra Barbaros*. *Dogmata Philosophorum*.
Homilias. Denique librum de imma-
culatis mysteriis non diversum puto a
libro de Corpore & Sanguine Domini,
de quo supra pág. 138.

Joannes Dunstonensis Anglus, (*b*) a
patria, *Duns*, quod vocabulum Græcis
σκότος, *Scotus* communiter appellatus,
non ut Sixto Senensi visum, veluti
σκοτεινός ob profundissimam obscurita-
tem: Discipulus Alexandri Halensis An-
S 2 gli-

Hic artic. VI. & VII. pag. 22. seq. &
IV. parte 2. pag. 188. seq. distinguit etiam
igena Joannem Martyrem, cujus marty-
ıræter rem ad Erigenam Gvilelmus Malmes-
sis atque inde alii retulerint, cum eo die
60. martyrium obierit Joannes in Scotia or-
Scotorum deinde Slavorum Episcopus te-
ımo Bremens. cap. 296. cujus 4. Id. Nov.
memoriam Angli coluere, atque extat in Marty-
rologio Rom. 1580. Antvverp. 1586.

(*b*) Vide H. Warthonum ad Caveum: Lelan-
dum cap. 315. cui *Joannes Dunostenus* appellatur.
Baleum IV. 82. Pitseum pag. 390. seq. Georgium
Mackenzie in vitis Scotorum scriptorum Tom. 1.
pag. 215. seq.

glici (*a*) & Gvilelmi Veri five Gvarronis, præceptor Occami & ab eo oppugnatus, ipſe Ord. Minor. docuit Oxoniæ primum, deinde ab A. 1304. Pariſiis, inter Scholaſticos *Doctor ſubtilis*, ac *Realium* ſectæ fax, & tuba, auctor ſcholæ *Scotiſtarum*, (*b*) & dogmatis de immaculata conceptione B. Virginis propugnator fervidus (*c*): Denique Coloniam A. 1308. ætatis LXIII. cum veniſſet & apoplexia eum corripuiſſet, feſtinato funere elatus eſſe vivus traditur apud Bernardinum Senenſem, Franc. Gonzagam, Jovium, Bzovium, Nic. Janſenium cap. 10. alioſque, unde Jacobus Duportus Anglus p. 203. ſtromatum poeticorum hoc ei ſcripſit epitaphium:

Hic jacet ambigua & ſubtili morte peremtus
Doctor ſubtilis, qui, proh dolor! ante ſepultus
Quam defunctus erat, triſte & miſerabile dictu!
Quas, quot & ille ſcholas rexit! dubiumque reliquit
Prima an Aquinati jam concedenda Cathedra,
Laurea & Angelico ſit debita ſumma Magiſtro.
Cudere quas formas ſollers! quas hæcceitates!
Inter reſque modoſque o quam diſtinxit acute!
Qui tamen ipſe adeo diſtinguere novit, amici
Morbum a morte ejus nondum diſtinguere norant.

Pro fabula tamen id habent Miræus in auctario, quod nulla ſit ejus rei Coloniæ memoria: & Waddingus tom. 3. Annal. Ord. Minor. ad A. 1308. & in Bibliotheca pag. 204. & in vita Scoti operibus præfixa, quæ Waddingo curante tomis XII. lucem viderunt auſpiciis Miniſtri generalis Ordinis, Jo. Baptiſtæ a Campanea, Lugd. 1639. fol. & recenſentur a Labbeo Tom. 1. pag. 559.

Tom. I. *Grammatica ſpeculativa*, five *tractatus de modo ſignificandi*, Scoto rectius tribuendus quam *Alberto de Saxonia*, Auguſtiniano, de quo ſupra Tom. 1. pag. 49. ſeq.

In Logicam univerſam, quæſtiones, cum *Mauricii a Portu*, Hibernici, Archiepiſcopi Tuamenſis expoſitione, et edit. Venet. 1504. 1512. 1597. 1600.

II. Commentaria Joannis Scoti, five alterius potius, Waddingo judice, *in VIII. libros Phyſicorum* Ariſtotelis, et edit. Venet. 1504. 4. 1597. cum annotationibus *Franciſci a Pitigianis*, Aretini ad quæſtiones Scoti in Porphyrium de quinque Vocibus.

Quæſtiones *in libros de anima*, imperfectæ, cum ſcholiis & ſupplemento *Hugonis Cavelli*, Archiep. Armachani.

III. *Tractatus de rerum principio*, cum Waddingi ſcholiis.

De primo principio: & *tractatus Theorematum XXIII.* cum ſcholiis Cavelli & *Mauritii a Portu* adnotationibus.

Collationes XXXV. Phyſico-Theologicæ cum Scholiis *Cavelli*, & Collationes noviter additæ IV. cum Waddingi ſcholiis notiſque. Cavellus Quæſtionibus reportatis & Quodlibeticis ſubjunxerat, Antvverp. 1620. Colon. 1635. fol.

Tractatus *de cognitione Dei* laudatus etiam Trithemio, ſed imperfectus, cum ſcholiis Waddingi.

Quæſtiones miſcellaneæ de Formalitatibus, imperfectæ, ex edit. Venet. 1514 Pariſ. 1584. 8.

Meteorologicorum libri IV. cum Waddingi ſcholiis & notis. In his ut Labbeo jam notatum, citatur Thomas Bradvvardinus, qui A. 1308. quo Scotus obiit, adhuc puer erat.

Tom. IV. Expoſitio in *Metaphyſicam Ari-*

(*a*) Trithemius cap. 516. Lelandus &c. Alexander de Hales obiit A. 1245. & falluntur qui Scotum tantum 33. vel 43. annos ajunt in vita exegiſſe.

(*b*) Vide Pagium ad A. C. 1190. n. 11. Stephani Penton apparatum ad Theologiam pag. 67.

(*c*) Conferenda tamen quæ monet Natalis Alex. Sec. XIII. & XIV. Tom. 7. p. 190. ſeq. edit. in fol.

Aristotelis ab aliis præter rem relata ad Antonium Andream, Aragonium: cum notis Hugonis Cavelli. Prodierat separatim Parif. 1520. & cum notis Mauritii Hibernici, Venet. 1501.

Conclusiones Metaphysicæ, cum ejusdem Cavelli annotationibus.

Quæstiones in Metaphysicam, cum notis Mauritii a Portu & Cavelli ex edit. Venet. 1497. 1501.

Tom. V. VI. VII. *in tres primos libros* & *in quartum Sententiarum* Tom. VIII. IX. X. *Quodlibeta & Commentaria* cum commentariis *Francisci Lycheti*, in tres priores libros ex edit. Brixiensi 1517. supplemento *Joannis Poncii*, ad eosdem Commentarios, scholiis & notis *Cavelli*, & Commentariis ejusdem *Poncii* Corcagiensis in postremas a trigesima quarta libri tertii distinctiones & *Antonii Hiquæi* in librum quartum. Hoc est quod opus *Anglicanum* & *Oxoniense* vulgo dictum est, quoniam Oxonii illud Scotus composuit. Prodierat ex *Thomæ Penketh* Anglici, Ord. Eremitar. & Professoris Patavini recensione Venet. 1483. & 1490. fol. & 1516.

Tom. XI. *Opus Parisiense* sive *Quæstiones reportatæ* (repetitæ) in IV. libros Sententiarum, cum scholiis & notis Cavelli & Waddingi. Prodierant sine notis Parif. 1518. edente Joanne Majoris: deinde Venet. 1597. Parif. 1600. & cum Hugonis Cavelli scholiis & apologia pro Joanne Scoto ejusque doctrina adversus Abr. Bzovium, Antvverp. 1620. fol. & cum Hugonis Magnesii apologia pro Scoto & Cavello (adversus Nicolaum Jansenium Dominicanum, qui illos singulari scripto Bzovium defensurus proſciderat) Colon. 1635. fol. Jansenii scriptum appendicis loco subjicitur tomo XV, Bzovii Annalium.

Tomo XII. *Quæstiones Quodlibeticæ* XXI. editæ pridem Parif. 1519. & cum Cavelli notis & conciliatione locorum Quodlibetalium Scoti cum aliis ejusdem Doctoris locis, Antvv. 1620. & Colon. 1635. fol. Waddingus præter notas Cavelli etiam Lycheti commentaria adjunxit ex edit. Venet. 1520. & 1589. & solutiones objectionum *Guidi Bartolucii*, Assisiatis, qui CCXLIII. contradictiones in Scoti operibus visus est sibi observasse.

Inedita Scoti scripta memorantur: Lectura *in Genesin*, ad litteram Commentarii *in IV. Evangelia*. *In Epistolas Pauli*. *Sermones* de tempore & de Sanctis. Tractatus *de statuum perfectione*.

De Hieronymi de Monte Fortino, Ord. Minor. summa Theologica ex Scoti operibus, quæ sex Voluminibus in folio ante annos non ita multos prodiit, vide Memorias litterarias Trevoltinas A. 1624. pag. 1135.

Mathurini le Bret, Ord. Minor. Lectura in libros Sententiarum, dicta *Scotellus* sive *parvus Scotus* Lavallensis, prodiit Andegavi 1528. 4.

Alius & antiquior, de quo Sigebertus Gemblacensis cap. 65. de S. E. *Joannes Scotus*, *in exponendis Divinis & humanis Scripturis satis idoneus*, *fecit tractatus* in Matthæum. *Scripsit librum* de Officiis humanis, *& alia quæ ab aliis habentur*. Diversus hic etiam a Joanne Erigena, de quo idem Sigebertus cap. 94. quanquam confundit Trithemius cap. 262. non modo cum Joanne Erigena (de quo tamen iterum cap. 272.) sed etiam cum Bedæ discipulo. * Juvat hic afferre versus quosdam olim a me lectos in MS. codice Bibliothecæ Malatestarum Cæsenatensis Plut. 17. scripto, quantum conjicio, sæculo XIV. ferente *librum* 1. *quæstionum Scoti*. Hæc igitur ibi.

Scotia plange quia periit tua gloria rara,
Funde precem, confunde necem tibi cum sit amara
Quam fera, quam nequam sit mors tribuens tibi legem
Cum reliquis æquam, rapiens ex ordine regem
Cælum, terra, mare nequeunt similem reparare.
Si quæras quia; probet hoc editio clare
Troja

Troja luit florem de viribus Hectora fi-
sum
Sic luo doctorem juvenili flore recisum
Ergo lugens plora, quia non huic suffi-
cit hora,
Sed ruit absque mora, pro quo lector,
precor, ora.

Valent hæc ad refutandam magis, magisque fabellam de illato in sepulchrum ejus cadavere, antequam obiisset. Falli vero hic Bibliothecarium nostrum constat, dum Scotum Alexandri Alesii discipulum statuit. Etsi enim Scotum ad annum ætatis 63. pertigerit; cum tamen an. 1308. Coloniæ obierit, Alesius vero extinctus sit Parisiis an. 1245. nempe ante Scotum annis 63. sequitur inde eodem anno & Alesium decessisse & Scotum agere inter mortales cœpisse. Ita Lambacher Biblioth. Vindobon. Civ. tom. 1. pag. 151.

Joannes Scotus Episcopus S. Andreæ Dunkeldensis in Scotia, vergente sæculo XII. cujus *Epistolas* ad Pontifices Alexandrum III. Lucium III. Urbanum III. Gregorium VIII. & Clementem III. Dempsterus memorat, nec non scripta *de Jure Ecclesiastico*, *submissionem causæ suæ*, & *appellationem ab interdicto*. Vide Georgii Mackenzie vitas scriptorum Scotorum Tom. 1. pag. 387. seq.

Joannes Segobiensis sive *de Segovio* Hispanus, (*a*) ex Gymnasio Salamantino sive Salmanticensi Theologus, cujus nomine, & jussu Joannis II. Regis (*b*) missus in Concilium Basileense A. 1431. in illo habuit *Orationem*, quam exhibet Æneas Sylvius, postea Papa Pius II. libro primo de gestis Concilii Basil. pag. 34. 36. Idem Æneas in Europa cap. 42. pag. 440. Opp. *Joannes Segobiensis, homo Hispanus, moribus & doctrina illustris, qui cum summos Theologiæ præceptores doctrina æquaret, ab Amadeo, dum se Papam dixit,* (Felicem V. (*c*) A. 1440.) *Cardinalatus eminentiam acceperat, & deinde unioni consentiens, a Nicolao,* (V. ab A. 1447.) *Pontifice maximo, Cardinalatus dimisso titulo, Cæsariensi Ecclesiæ præfectus fuerat, in altissimis reconditus montibus, parvo Monasterio contentus, vocatis ex Hispania legis Arabicæ Magistris, librum, quem vocant* Alchoranum, *& in quo Mahumetis* ψευδοπροφήτου *non tam mysteria quam deliramenta continentur, in nostram linguam* (*d*) *de novo convertit, & ineptias ejus veris ac vivis rationibus* (*e*) *& argumentis explosit*. Ex ejus vasto opere *de Ecclesiastica potestate*, sive *de inseparabili sanctitate Ecclesiæ & suprema Generalis Concilii auctoritate*, locum affert clariss. Hardtius prolegom. ad Tom. VI. Concilii Constantiensis pag. 7. & ex alio non minori opere *de admissione Præsidentium Papæ*, pag. 8. seq. & ex tertio opere non minoris molis quod idem in eodem Concilio Basileensi composuit, *De justificatione sacri Basileensis Concilii & sententiæ ipsius, contra Gabrielem olim Eugenium latæ & in justificatione ipsius Gabrielis* (Eugenii IV.) *& sibi adhærentium, & a sacro Concilio se qualitercunque abstrahentium* pag. 14. seq. Tres hi libri pars esse videtur duorum magnorum voluminum *de Actis Concilii Basileensis*, quæ scripta ab hoc Joanne & Basileæ servari manu exarata notavit Colomesius p. 216.

(*a*) Distinguendus a Joanne Segobiensi, Ord. Præd. longe juniore & defuncto A. 1594. cujus libri IV. de prædicatione Evangelica prodiere Compluti 1573. Brixiæ 1586. 4. Vide Nic. Antonium Tom. 1. Bibl. Hispan. novæ pag. 596. & Jac. Echardum Tom. 2. de scriptoribus Dominicanis pag. 312. seq.

(*b*) Nic. Antonius Tom. 1. Bibl. vet. Hispan. pag. 148.

(*c*) Hujus Felicis Oratori, misso ad diætam Bituricensem, Joanni, Æneas Sylvius dicavit scriptum de coronatione Felicis in Synodo Basileensi, quod inter Opera Æneæ pag. 61. legitur.

(*d*) Non *Latinam* modo sed *Hispanam* quoque. Vide Nic. Antonium Tom. 2. Bibl. vet. Hispan. pag. 156. n. 257.

(*e*) Titulus operis est: *de mittendo gladio Spiritus in Saracenos*, constat capitibus sive considerationibus XXXVIII. quorum argumenta exhibet idem Antonius pag. 151. seq. qui pag. 154. non diversum putat quem alibi memoret librum *de pace Fidei habenda cum Judæis, Saracenis, Arabibus, Persis, Armenis & multis aliis dissidentibus a Christiana religionis cultu*.

Hispaniæ Orientalis. Ex iis suam
[...]ensis Concilii historiam abbreviasse
profitetur *Augustinus Patricius* Ca[...]
[...]cus Senensis, capite 144. Legitur
post Acta Florentini Concilii in
[...]o XIII. Labbei, Harduini IX. &
[...]II. Veneta Coleti.

[...]aeterea collegit *concordantias partium*
[...]*ionis indeclinabilium* in Bibliis, quæ
[...]ratim primum Basil. 1476. cum
[...] Sebastiani Brandt, deinde cum
[...]ribus Concordantiis sæpius impres[...]
[...]abentur de quibus supra Tom. 1.
414. seq.

[...]*visamenta septem de conceptione B.*
[...]*inis Mariæ*, oblata deputatis in Sy[...]
[...] Basileensi A. 1438. MSta Lipsiæ
[...]ibl. Paulina teste Fellero pag. 336.
[...]logi, & sine nomine auctoris pag.
[...]ut ab Oudino Tom. 3. pag. 2433.
[...]e observatum, ac plane eadem sunt
[...] a Petro de Alva & Astorga in lu[...]
[...]edita prodiere Bruxell. 1664. fol.
[...]is ex Codice Hispanensi etiam ad[...]
[...]: *septem allegationes* ejusdem Joan[...]
[...], oppositas assertionibus *Joannis de*
[...]*te nigro:* sicut contra Segobiensem
[...]veritate conceptionis B. Virginis
[...]sit *Joannes de Turrecremata*. Vide
[...] Antonium Tom. 2. Bibl. vet. Hi[...]
[...]æ pag. 150. Omitto quæ in Syno[...]
[...]Basileensi adversus Græcos disputas[...]
[...]egobiensis perhibetur *de processione*
[...]*tus S. ex Filio:* & contra Bohe[...]
de communione sub utraque.

[...]*annes Segnardus* sive *Segvardus* An[...]
[...], Rhetor ac poeta circa A. 1420.
[...]s *poemata* MSta fuere apud Henri[...]
Langley Equitem de Comitatu
[...]iensi. Apud Baleum VII. 56. me[...]
[...]atur *Metrices enchiridion* ad Richar[...]
Courteney, Episcopum Nordvvi[...]
[...]em quod incipit: *Conspicui meriti*
honesti fortior. Nec non *Catame[...]*
[...], hoc initio: *Præsumtuosos & erran[...]*
[...] *metris*. Ad diversos *Epistolæ*. *De[...]*
m Apollinis. *De hominis miseria*,
Pitseus pag. 606. addit. *De laudi[...]*
Regis Angliæ Henrici V. carmine.

[...]*annes Semeca* Teutonicus, JCtus,
discipulus Azonis, Præpositus S. Stephani Halberstadiensis, obiit A. 1243. (non 1267. vel 1269.) *In Decretum Gratiani glossas* sive scripsit primus, sive Laurentii Cremensis, Vincentii Castellionei & Hugonis Vercellensis glossis suas addidit, cum Decreto sæpius editas & a Bartholomæo Brixiensi aliisque deinde auctas. De quibus Burch. Gotthelf Struvius in Bibl. Juris selecta XIII. 12. & Hist. Juris cap. VII. §. 21. Nic. Hieron. Gundlingius Tom. 2. historiæ eruditionis p. 1785. seq. De Semeca ipso diligentius Henricus Meibomius in Chronico suo Marienthalensi, Tom. 3. scriptor. Germ. pag. 261. & Jo. Andreas Schmidius in triumviris Halberstadiensibus, Helmst. 1715. 4. pag. 24. seq. Epitaphium ejus quod Halberstadii memini me videre etiam hic spero cum pace legetur Lectoris:

Est, erit, atque fuit, qui desiit esse
Joannes:
Dogma viget, viguit, florebit & omnibus annis:
Lux Decretorum, Dux Doctorum, via morum,
Hic jacet, & placet ut vacet a pœnis miserorum.

Joannes Semur, infra *Joannes Somarius*.

Magister *Joannes Serlo* Anglus, Grammaticus, Rhetor, Poeta, ex Eboracensi Canonico Abbas Fontanus Ord. Cisterc. circa A. 1160. a Serlone Normanno & Presbytero distinguendus, scripsit varia carmina, ex quibus illud *contra Monachos*, *atque aliud de contemtu & instabilitate Mundi* MStum in variis Angliæ & Galliæ Bibliothecis. Vide Leyseri historiam poeseos medii ævi pag. 429. *De bello inter Scotiæ Regem & Barones Angliæ*, carmine rhythmico, cujus initium. *David ille manu fortis*. *De morte Sumerledi Regis Manniæ*. Incip. *David Rege mortis lege*. *Res gestas monasterii sui Fontani* ad Hugonem de Kirkestede, Monachum. *Originem & incrementum Bernardinæ sectæ in Anglia*. Vide Vossium pag. 422. *Commentarium*

in Pentateuchum. *In Orationem Dominicam*, quod ſcriptum Serloni Normanno tribuit Boſtonus Burienſis & Baleus XIII. 15. Libellum *de proverbiis*. *De differentiis verborum*. *De dictionibus diſyllabis*. Incip. *Dactyle conveniens digitis*. *De univocis & de æquivocis dictionibus*. Vide Lelandum cap. 121. Baleum II. 91. Carolum Viſch pag. 230. Pitſeum pag. 223. ſeq.

Joannes Sernogacii, al. de *Spernegaſſe*, *Sterngaſſe*, vel vitioſe etiam *Sterlingatius*, Teuto: Ord. Præd. circa A. 1390. cujus memorantur Commentarii *in Pſalmos* & *Sapientiam*: *in IV. libros Sententiarum*, *Quæſtiones in totam Philoſophiam naturalem* & *in librum de bona fortuna*: *Sermones de tempore & de ſanctis*. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 700.

Joannes Setonus Oxonienſis Philoſophus Anglus qui a Pitſeo pag. 881. *Ariſtotelis Metaphyſicam* traditur illuſtraſſe, *ſenior* appellatur, quoniam fuit & alius Jo. Setonus *junior* Cantabrigenſis circa A. 1553. de quo ex Lelando Baleus IX. 58. & Pitſeus pag. 750. laudantes ejus *Dialecticam*, & Carmina *de S. Euchariſtia*, & *In coronationem Reginæ Mariæ*, *panegyricoſque*, Papiſmi inſtaurationem gratulantes.

Joannes Severianus, ſupra, *Joannis Sariſberienſis*.

Joannes Severle ſive *Severlæus* Anglus, utriuſque Juris Profeſſor Oxonienſis, cujus *Lecturas Ordinarias*, & *Lecturam extraordinariam* memorat Baleus XII. 54. ex Baleo Pitſeus pag. 881.

Joannes Sharpe, *Sharpus* ſive *Sharpæus* Philoſophus & Theologus Anglus, circa A. 1390. cujus ſe *Univerſalia & quæſtiones ſuper libros Phyſicorum Ariſtotelis* & *Determinationem de Sacramento Altaris* contra Wicleſiſtas vidiſſe ſe teſtatur Lelandus cap. 443. Laudat & Bzovius ad A. 1415. n. LVIII. Addit Baleus VI. 100. *Ordinarias lectiones*, *Quodlibeta diverſa*, *in Quodlibeta* Scoti, *Abſtractum* a Burley *ſive Compendium* Burlæi *ſuper Ethica*: Librum *de incarnatione Verbi*, *de poteſtate Sacerdotii*. *De orationibus Sanctorum*, *de ſuffragiis Viatorum*. *Quæſtiones de anima*. *De pluralitate Beneficiorum*. *De peregrinatione*, *de adoratione imaginum*. Apud Pitſeum pag. 546. adjungi video *Declarationes nominum*, *Urbium & Civitatum quæ habentur in ſacris Bibliis*, *Abbreviationes in Centum* (puto legi debere *Scotum*) *ſuper quatuor libros Sententiarum*.

Joannes Siculus, Aſtronomus qui in Tabulas Toletanas ſcripſit & in Canones Arzachnlis, MS. Venetiis teſte Tomaſino pag. 5.

Joannes Auriſpa, non Venetus ut Crucimanio viſum pag. 450. Bibl. Gallicæ ſed *Siculus*, Sacerdos Netinus, Græce & Latine doctus, Poeta & Orator, atque apud Ferrarienſes Duces & Papam Nicolaum V. gratioſus, Præceptor Laurentii Vallæ obiit Romæ nonagenario propior A. 1459. Vide diarium eruditorum Italiæ Tom. XIII. pag. 262. & Antonium Mongitorem Bibl. Siculæ Tom. 1. pag. 322. Vertit Latine *Philiſci Conſolatoriam ad Ciceronem* in Macedonia exulantem, e Græco Dionis Caſſii lib. XXXVIII. Hiſtoriæ Rom. pag. 70. 78. Prodiit Pariſ. 1510. 8. *Hieroclis* commentarios in aurea carmina Pythagoræ, ad Nicolaum V. editos Patavii 1474. 4. (*a*) Rom. 1475. 4. 1495. 4. Lugd. 12. & ex Udalrici Zaſii JCti recenſione, Baſil. 1543. 8. *Luciani Dialogum de præcedentia Hannibalis*, *Alexandri & Scipionis* coram Minoe judice: ad Baptiſtam Senatorii Ordinis, Civem Romanum. MS. in Bibl. Gallicis, Venetiſque, etiam in Cæſarea teſte Lambecio Tom. 2. pag. 934. Traditur etiam *Archimedis opera* tranſtuliſſe & *Homeri vitam*: & ſcripſiſſe *Epigrammata*, atque inſignes *Epiſtolas*. Plura in ejus laudem in Franciſci Philelphi Epiſtolis, & in Epiſtolis Antonii Panormitæ. Carmina ejus neſcio quid Sicularum gerrarum habere Gyraldo viſa ſunt lib. 1. de poetis ſui temporis pag. 23.

Joan-

(*a*) Lambecius Tom. VII. pag. 133. Mich. Maittaire annal. typograph. pag. 106. 338.

em *Signinum* ſive *Signienſem* E-
m, ſine temporis nota Cangius
criptores ſuos referens Lectorem
it ad Ughelli tomum I. Italiæ
In hoc de Signienſibus diſſeritur
pis, atque inter illos pag. 1235.
annes plures numerantur: unus
omanis Conciliis A. 721. & 743.
it, alter qui A. 869. ſubſcripſit
nnationi Synodi Photianæ An. 861.
: ſed reſpicit tertium Joannem
um Epiſcopum, qui adhuc Dia-
ſcripſit *Vitam S. Berardi*, Epi-
Marſorum A. 1130. defuncti ad
m Furatum Presbyterum, edi-
b eodem Ughello pag. 893. 901.
& quartus Epiſcopus Signienſis
s qui Caſinenſibus Monachis re-
S. Brunonis conceſſit circa A.
& quintus ad quem Gregorii X.
læ circa A. 1270.

nes Simonetta Calaber, Secreta-
ucalis ſcripſit, Jul. Cæſarem imi-
libros XXXI. *de rebus geſtis Fran-*
Sfortiæ Ducis Mediolanenſium ab
21. ad 1466. quos diſertiſſimos
Franciſcus Philelphus in Epiſtola
m ſcripta A. 1479. ſinceritatem
em celebrat Jo. Matthæus Toſca-
n peplo Italiæ lib. 1. n. XXIII.
Voſſium pag. 625. Jovii elogia
oo. & Diarium eruditorum Ita-
om. X. p. 289. Prodierunt Me-
i, editi ab Antonio Zarotto,
atque inde ibid. 1486. & noviſ-
tomo XXI. theſauri rerum Itali-
Muratoriani. (*a*) Mediolan.
fol. Italica verſio Chriſtophori
ni, Florentini lucem vidit Me-
. 1490. fol. Venet. 1544. & alte-
. Fauſti, ibid. 1543.

nes Sinthemius, Congregationis S.
nymi Daventriæ, præceptor Eraſ-
inter Grammaticos nomen ætate
onſecutus commentariis in *Doctri-*
Alexandri de Villa Dei, de quo ſu-
Tom. 1. pag. 67. Commentarii illi
ere Pariſiis apud Badium Aſcenſium
Vide Valerium Andream pag. 563.

Joannes Monachus *Sithivenſis* ſive *Sythienſis*, S. Bertini in Belgio qui ad fratres in Eccleſia Audomari ſub Canonica profeſſione degentes ſcripſit *Vitam S. Erkembodonis* Epiſcopi Ternanenſis & Abbatis Sithuenſis, defuncti A. 742. editam cum Henſchenii notis in Actis Sanctorum Tom. 2. April. pag. 93. ſeq. atque ſuſpicatur Henſchenius Joannem hunc non diverſum eſſe a *Joanne Iperio* defuncto A. 1387. de quo ſupra in Joanne Bertiniano pag. 57. & in Joanne Iprenſi pag. 87.

Joannes Smera Polovecius, Bulgarus, Medicus Regis Kioviæ Ulodomirii circa A. 980. ab eo miſſus CPolin, Latine quidem non ſcripſit, ſed inter ſcriptores Eccleſiaſticos locus ei datus eſt a Colomeſio, Caveo aliiſque propter *Epiſtolam* ejus ad dictum Regem datam Alexandria, qua in Græcorum mores & inſtituta, quæ Rex ſuſceperat, acerrime invehitur ſcriptam Bulgarica lingua, ex qua in Ruſſicum & Polonicum idioma tranſlata eſt, ex Polonico Latine verſam a Benedicto Wiſſovvatio, edidit Chriſtoph. Sandius appendice ad Hiſt. Eccleſ. pag. 62. 64. & ex eo Andreas Wengerſchius ſive qui ſub eo latet nomine Adrianus Regenvolſcis libro IV. hiſt. Eccleſ. Slavonicarum provinciarum pag. 500.

Joannes Smoritius, Valerio Andreæ pag. 563. & Voſſio pag. 709. *Smoutius* Presbyter & Sacellanus Brugenſis ad S. Donatianum, in Flandria, ſcripſit *de ejuſdem Donatiani miraculis*, Epiſcopi Remenſis, de quo Surius: & ad Uſuardum Jo. Molanus ac 14. Octobr. & Sammarthani Tom. 1. Galliæ Chriſtianæ p. 476. Leyſ. 1152.

Joannes Sommer, *Semur*, *Somer*, *Summer*, Lelando *Samarius*, Anglus, Ord. Minor. in Cœnobio Somerſetenſi circa A. 1390. De quo Lelandus cap. 516. Baleus VII. 8. Pitſeus pag. 545. Waddingus pag. 226. Aſtronomicarum rerum peritus ad Richardum II. Regem ſcripſit *Calendarii caſtigationes*, *Tertium*

(*a*) Acta Erud. 1733. p. 444. Journal des Sav. 1733. pag. 569.

Calendarii. *Astrorum Canones*, *De quantitate anni*, & *De facultate metrica*, quod de metiendo potius & computando interpretor quam de poetica, ut video accepisse Leyserum in historia poeseos medii ævi pag. 2052.

Joannes Somereton sive *Sommertonus* Anglus Ord. Præd. in Cœnobio Norvicensi. Ejus nihil nisi *Sermones per annum* laudant Baleus XII. 58. & ex Simlero Possevinus, Pitseus pag. 882. Altamura pag. 308. & Jacobus Quetif Tom. 1. p. 728.

Joannes Sorethus Normannus, Carmelitarum Prior generalis ac Reformator, defunctus Andegavis A. 1471. Vide Bergomensem ad A. 1483. Trithemium cap. 847. & Alegrium pag. 351. seq. Recensuit *Constitutiones*, & *Regulam* Ordinis sui A. 1455. commentario duplici illustravit, edito Paris. 1625. 4. Præterea scripsit *in IV. libros Sententiarum* & *Sermones*.

Joannes Dominicus *Spazzarinus*, infra, *Spazzarinus*.

Joannes Wischler, cognomento *de Spira*, natus A. 1383. Freinshemii in Palatinatu inferiori. Relicta patria in Austriam A. 1418. ad Monasterium Mellicense se contulit, in eoque circa A. 1430. Prior Ord. Bened. diem obiit circa A. 1456. De eo diligenter Bernardus Pez prolegomenis ad Tom. 2. anecdotor. p. xxxiv. seq. & in præf. tomi quarti Bibl. Asceticæ, in quo pag. 113. 256. vulgavit ejus libellum *de studio lectionis regularis spiritualis, ejusque impedimentis:* sicut Tom. 2. anecdotorum parte 2. pag. 567. 608. tractatum *de esu carnium cœnobitis infirmis Ord. Benedict. licito*, cum ipse hydrope laboraret. In laudatis prolegomenis Clariss. Pezius nonnullas refert ex ejus *Epistolis* & ex *lectionibus de perpetua Continentia & Castitate*, & ex *Informatione de infirmitate sua* ad Medicum suum, Magistrum Marcum de Cottnis, Bohemum. Memorat & *Interrogationes ac Præceptiones* editas a P. Schrambio in Chronico Mellicensi pag. 359. In Cœnobii usus, ingentem Codicum multitudinem manu sua exarasse, nonnulla etiam ex Latinis vertisse Germanice, ut Fratris *Davidis* de Augusta *de exterioris hominis compositione*. Subjungit deinde pag. xxxxv. seq. notitiam scriptorum ejus ineditorum, quæ sunt: *Expositio Epistolæ S. Pauli ad Romanos* a versu 6. Capitis VIII. ad Cap. XIII. v. 10. *In Regulæ S. Benedicti* Prologum, & Cap. I. II. VII. XXXIII. XXXIV. LXVIII. cum variis tractatibus *de vitio proprietatis Monachorum* & *de communitate bonorum Monasterii*: & *de illicito esu carnium Monachis sanis & fortibus*. Tractatus Epistolaris, *num liceat Abbati non exemto absolvere suos* Monachos *ab excommunicatione majori, in casibus Papæ non reservatis*, adversus *Joannem de Campidona*, Monachum Mariæcellensem. Ad monachum fugitivum *de vera Monastica humilitate ac in bono perseverantia*. *De necessitate boni exempli in Superiore, ac austeritatis in Ordinibus Monasticis:* & *Sermones* XIII. Omitto scripta Germanice, ut tractatus de Oratione, de divisionibus proprietatis Monachorum, & de tribus essentialibus punctis perfectionis status Monastici.

Joannes Stabulanus ad S. Laurentium juxta muros urbis Leodicensis Monachus Benedictinus scripsit *Chronicon Leodiense* a S. Materno ad sua usque tempora: continuatum inde a *Joanne Lossensi*, ejusdem Cœnobii Monacho. Abbreviator horum Chronicorum adhuc ineditorum ad A. 1449. *Eodem anno in crastino Calixti* (14. Octobr.) *obiit in Monasterio S. Laurentii Nonnus Joannes de Stabulaus, monachus professus, qui multas Chronicas scripsit & compilavit, ex quibus juxta præcedentia excepta sunt.* Vide Valerium Andream pag. 481. Bibl. Belgicæ. Chronicon Stabulani editum esse a Joanne Chapeavillio scribunt Svveertius, Vossius, Miræus: sed in Chapeavillii tribus tomis gesta Pontificum Leodiensium complexis, qui lucem viderunt Leodii 1613. 4. frustra Stabulanum, Lossensemque quæsiveris.

Joan-

oannes Staffortus Anglus, Ord. Mi-
. circa A. 1380. scripsit *Historiam*
glorum, qua usus Joannes Rossus de
supra. Vide Lelandum cap. 479.
eum VI. 42. Pitseum pag. 523. Wad-
gum pag. 226. &c. Alius *Joannes*
ford, ex Wellensi Episcopo Archie-
opus Cantuariensis ab Anno 1443.
1452. Vide Warthoni Angliam sa-
n Tom. 1. pag. 122.

oannes Stanberius & *Stanbrigius*, in-
Jo. Stenobrigus.

nnes Stella sacerdos Venetus scri-
librum Augustalem de Imperatori-
Romanis usque ad Maximilianum
Venet. 1503. & *de Vita ac moribus*
tificum Romanorum usque ad annum
3. dicatum Antonio Suriano, Pa-
rchæ Aquilejensi & Rom. Ecclesiæ
Marci Presbytero Cardinali. Venet.
7. & Basil. 1570. Locum de Sylve-
Papa dæmonem consulente exhibet
uinus Gratius pag. 44. b. fasciculi
m expetendarum fugiendarumque.
S. Gregorii M. ejus operibus præ-
titur in edit. Basil. 1551. fol.

annes Stenobrigus Anglus, Carme-
, Baleo *Stambery*, Theologus Oxo-
sis & ex Bangorensi Episcopus He-
rdensis apud Henricum VI. Regem
iosus, defunctus A. 1474. Ejus scri-
apud Lelandum c. 572. *Expositio in*
bolum Fidei. *De præmio Christianis*
isso. *De vario S. Scripturæ sensu*.
casu & fortuna. *De dote Ecclesiæ*.
vigore Decretorum, *De sanctionibus*
siasticis. *Quæstiones Theologicæ*. Lon-
dura addunt Baleus VIII. 34. &
us pag. 665. cui ille *Joannes Stan-*
r appellatur, *De vigore S. Scriptu-*
De prærogativa Ecclesiastica. *De po-*
e Pontificia. *De discrimine Jurisdi-*
um. *Super Magistrum Sententiarum*.
uboris universi præmio. *Sermones* co-
Rege, ad Clerum & ad Populum.
regimine celebrantium. *De quatuor*
nis. *Lecturas Oxonienses*. *De fa-*
fortuito. *Commentarios & aucta-*
Richardi Ulerstoni. *Indices* in scri-
quædam *S. Chrysostomi*, *Augusti-*
ni, *in Gregorii* M. homilias &c.

Joannes Stenobrigus, *Stenoburgus*, a-
liis *Stanbrigius*, Anglus, Grammaticus
circa A. 1510. Scripsit *Vocabularium* ver-
sibus hexametris, quorum initium: *Sin-*
ciput & vertex, *caput*, *occiput*. *Parvu-*
lorum institutiones. *De ordine constructio-*
num & *Vulgaria Stanbrigiana*. Vide Ba-
leum XI. 88. & Pitseum pag. 689.

Joannes Stochus, *Stoccus* sive *Stockesius*
Anglus Dominicanus circa A. 1374.
contra quem scripsit *Joannes Horneby* de
quo supra pag. 85. Ipsius lucubrationes
sunt *determinationum Volumen* pro Ordi-
nis Prædicatorum dignitate adversus
Fratres Carmelitas: & *Responsiones ad*
rationes F. Joannis Hornebii seu *Cornuti*,
Carmelitæ. Vide Jacobum Quetif T.
1. pag. 674. Meminit & Lelandus cap.
277. Baleus VI. 49.

Joannes Stonus sive *Stonæus* Anglus,
Monachus Benedictinus apud Canta-
brigienses circa A. 1467. Scripsit de
obitibus & aliis memorabilibus Cœno-
bii sui. Decreta quædam. Speculativas
Sanctorum Patrum sententias de Fide,
Spe & Charitate. Vide Pitseum pag.
657. Vossium pag. 634.

Joannes Stovve sive *Stovus* Anglus,
Monachus Ord. Bened. Nordvvicensis
clarus circa A. 1440. Interfuit Conci-
lio *Basileensi*, ejusque *acta*, teste Ro-
berto Talboto conscripsit, ac præterea
Disputationes solennes, & *Collectiones* va-
rias in quibus etiam recitantur acta &
scripta quædam *Adami Estoni* Cardina-
lis. Vide Baleum XI. 44. & Pitseum
pag. 628.

Joannes Stratfordus ex Episcopo Win-
toniensi Archiepiscopus Cantuariensis ab
A. 1333. ad 1348. Vide H. Warthoni
Angliam sacram Tom. 1. pag. 118.
Scripta ejus ex Thoma Walsinghamo &
Gvilelmo Linvvodo colligens Pitseus
p. 460. præter *controversias cum Rege*
Eduardo III. memorat *Decreta synoda-*
lia 1. de constitutionibus, 2. de judi-
ciis, 3. de foro competenti, 4. de se-
questratione possessionum, 5. de vita &
honestate Clericorum, 6. de Clericis

non residentibus, 7. de institutionibus, 8. de concessione præbendarum, 9. de locato & ducto, 10. de donationibus, 11. de testamentis, 12. de sepulturis, 13. de decimis, 14. de celebratione missarum, 15. de Ecclesiis ædificandis, 16. de immunitate Ecclesiæ, 17. de Clandestina desponsatione, 18. de purgatione Canonica, 19. de pœnis, 20. de sententia excommunicationis, & 21. de verborum significationibus. * Archiepiscopi hujus Cantuariensis scripta plura legenda occurrunt apud Wilkins concilior. Britan. tom. II. Cum enim Regem Eduardum III. offendisset, quod exactiones quasdam graviores clero imponenti restitisset: ideo scribenda illi fuit pro se apologia ad eumdem legenda ibidem pag. *663*. cui scripto præcedunt ibidem literæ Joannis ejusdem ad episcopum Exoniensem mandantes ut regii graviorum illorum tributorum exactores coerceantur censuris. Datæ sunt an. 1340. quibus literæ ejusdem aliæ *contra exactiones laicorum* subjunguntur. Succedunt *Constitutiones Joannis Stratford* in Concilio Cantuariensi editæ an. 1341. quæ in Spelmanni pariter collectione Concilior. Anglicanorum leguntur; sed mendo codicis manuscripti Waltero Raynold viginti annorum anachronismo tribuuntur, cum in ipsis Concilii actis Simon Archiepiscopus Cantuariensis *prædecessor* illius, qui constitutiones illas dedit, scribatur. Id vero nonnisi Joanni nostro congruit. Ad eumdem annum 1341. leguntur excommunicationes latæ contra nonnullos rerum sacrarum violatores in Ecclesia Cantuariensi. Anno 1342. exhibentur *statuta, & ordinationes Joannis Stratford pro bono regimine curiæ suæ Cantuariensis de arcubus vocatæ editæ apud Lambethe 5. id. Maji*. Demum eodem anno 1342. assignantur constitutiones provinciales ejusdem Archiepiscopi editæ in Concilio Provinciali Cantuariensi. Porro istæ omnes constitutiones multo diversæ sunt ab iis, quas ex Pitseo Fabricius hic indicat.

Joannes Stringarius Augustinianus qui A. 1434. Concilio Florentino interfuit, scripsit *in IV. libros Sententiarum*, neque quicquam ejus præterea refertur a Philippo Elssio in encomiastico Augustiniano pag. 401.

Joannes Stukey sive *Stucchejus* Anglus, Morvicensis, Ord. Bened. cujus *Lecturam Sententiarum*, *Commentarios Scripturæ*, & *Sermones per annum*, memorant Baleus XII. 99. & Pitseus pag. 882.

Joannes Subdiaconus Romanus, Sigeberto cap. 126. de S. E. teste transtulit de Græco in Latinum *de vita & doctrina Patrum librum unum*. Is nempe sextus est ex illis decem ab Heriberto Rosvveydo editis Antvverp. 1615. Lugd. 1619. & Antvverp. 1628. fol. De ceteris dixi T. IX. Bibl. Græcæ pag. 28. seq. Joannem istum a Joanne Diacono, a quo vitam Gregorii I. scriptam dixi pag. 197. Sigebertus cap. 106. distinguit: Alii viri docti non improbabili conjectura habent pro illo qui deinde inter Episcopos Romanos Joannes III. A. 572. diem obiit De eo supra pag. 42.

Joannes Sulmonensis, Augustinianus scriptor Commentariorum *in Cantica Canticorum* & *in Apocalypsin*, quæ MSta Possevinus testatur fuisse Ferrariæ in Bibliotheca S. Andreæ ejusdem Ordinis.

Joannes Suttonus sive *Suthodunus* Anglus, Carmelita circa A. 1473. cujus *Quodlibeta* & *Ordinarias Quæstiones* vidisse se testatur Lelandus cap. 305. Nec plura Baleus XII. 96. vel Pitseus pag. *664*.

Joannes Svvashamus Anglus, Carmelita, Episcopus a Gregorio XI. (a) (qui A. 1378. obiit) creatus Bangorensis. Ejus librum contra Wiclefitas & alium sacrarum Concionum laudat Lelandus cap. 445. Eadem Baleus VII. 11. Pitseus ad A. 1394. pag. 559. & Alegrius pag. 321.

Joannes Cagnazzo *sive* Cagnatius *Tabiensis*, a patria Tabia Liguriæ oppido, Ord. Præd. Theologus Bononiensis defunctus A. 1521. scriptor *summæ* casuum

(a) Franciscus Godvvin de præsulibus Angliæ p. 648.

n Conscientiæ quæ ab eo *Tabiena* di-
r, & *summa summarum*, ad Tho-
n de Vio, Cardinalem, Bonon.
. 4. 1520. 4. Venet. 1569. 4. 1580.
02. 4. Vide Jac. Echardum de scri-
ibus Dominicanis Tom. 2. pag. 47.
annes Tacesphalus Anglus, Carme-
Norvicensis circa A. 1420. Scripsit
Trithemio cap. 631. *In Apocalypsin*
nis, *ac super IV. libros Sententiarum*
Sermones de tempore ac de Sanctis.
alia Alegrius pag. 333. Idem hic
qui Lelando cap. 393. *Titelesaulus*,
o IV. 83. *Tytleshale*, Pitseo pag.
Titleshalus qui eum omnes ad A.
.. referunt. Lelandus præterea te-
ir scripsisse *Determinationes*. Baleus
: *Prælectiones Bibliorum* & *in plures*
sacros Commentaria. Pitseus deni-
Joannis Didueshali Quæstiones de ani-
, quem Didueshalum neutiquam a
tshalo diversum existimo.

annes Taulaugerus Anglus Monachus
Bened. Wigorniensis circa A. 1448.
tor commentariorum in quatuor
s Sententiarum, quos memorat Le-
is cap. 556. Baleus XI. 50. & Pit-
pag. 640. apud quem vitiose *Ta-*
rnus.

annes Tamajus de Salazar hoc loco
orandus propter edita in Marty-
io Hispano varia vetera monumen-
quale est ex MS. Legendario Astu-
si ab eo prodita *vita S. Beati pres-*
Vallis Cavæ in Asturia Hispaniæ
298. quæ exstat in Actis Sancto-
Tom. 3. Febr. 19. pag. 146. 147.
is cæteroqui Tamajus ipse, qui A.
diem obiit. Martyrologium illud
cem editum Lugd. 1651. ad 1659.
ex voluminibus, in quo opere ni-
tribuisse commentitiis nulliusque
scriptoribus queritur Nic. Anto-
T. 1. Bibl. Hispanæ pag. 602. ubi
monet suppositum ab eo quod
Madriti 1648. 4. cum notis edidit *Auli Hali* Burdigalensis, Poetæ Toletani Carmen heroicum *de adventu D. Jacobi in Hispanias*. Totum consutum ex Alvari Gomezii Talichristia, edita Compluti 1522. 4. quo Christi triumphum religionisque Christianæ mysteria carmine heroico libris xxv. celebravit. id. pag. 48.

Joannes de Tambaco, sive *Tambacho* Teutonicus Ord. Præd. SS. Theologiæ Professor apud Pragenses in Bohemia. Scripsit *Speculum patientiæ* sive *libros XV. de consolatione Theologiæ* qui ab eo consummati A. 1366. (*a*) sæpius viderunt lucem, primum sine loco & anno deinde Paris. 1493. 8. Colon. 1502. Norimb. 1509. Præterea *librum de sensibilibus deliciis Paradisi*, & *Sermones* memorat Trithemius c. 644. de S. E. & de script. Germ. cap. 121. De aliis ejus scriptis supra in *Joanne e Cambico* pag. 172. *Regimen Ecclesiæ* una cum libris de Consolatione MStum memorat Sanderus in Bibl. Belgica pag. 247.

Joannes Tarentinus ab A. 1421. Archiepiscopus, & A. 1437. Cardinalis Presbyter & A. 1443. Episcopus Prænestinus, defunctus (*b*) A. 1449. Ejus Oratio pro Eugenio IV. habita in Synodo Basileensi exstat apud Bzovium ad A. 1432. §. 51. 70. & in Conciliorum tomis sessione 1. synodi Basileensis.

Joannes Tartays sive *Tartajus* Magister Oxoniensis, cujus *summulæ Logicales* & *Quæstiones naturales* memorantur a Baleo XII. 72. & Pitseo pag. 883.

Joannes Taulerus sive *Thaulerus* Germanus Ord. Præd. Conventus Argentoratensis, defunctus Argent. A. 1361. (*c*) *Theologus illuminatus*, cujus scriptis lectis Lutherus noster Epist. 23. fassus est *se neque in Latina neque in Germanica lingua vidisse Theologiam salubriorem & cum Evangelio consonantiorem*. Sed hæc

Non 1386. ut Miræus. Vide Tob. Eckar-
ices MSS. Quedlimb. pag. 52.
Vide Ughellum Tom. 1. Italiæ S. pag. 217.
Tom. 9. pag. 14.
Non ut alii Coloniæ 1355. nec A. 1379.
bus Quetif Tom. 1. de scriptoribus Dominicanis pag. 678. Vide epitaphium apud Jo. Schilterum ad Chronicon Kœnighofenii pag. 1119. & in Diario Theolog. *Unschuldige Nachrichten* A. 1714. post pag. 372. & A. 1715. pag. 1114. Acta Erud. 1720. pag. 449.

hæc ipsa Lutheri, Melanchthonis aliorumque nostratium (*a*) præclara de Taulero sententia effecit (*b*) ut Joanni Eckio aliisque adversariis Lutheri reprehendendus Taulerus, & somniatoribus ac visionariis adscribendus videretur. Defensores tamen in ipsa Romana Ecclesia habuit Dionysium Carthusianum, Sixtum Senensem, Ludovicum Blosium, Possevinum, Labbeum, Bossuetum, Natalem Alex. aliosque, (*c*) Laurentium Surium præcipue, Carthusianum clarissimum, qui pleraque ejus scripta ex Germanicis Latine versa edidit Coloniæ 1548. fol. recusa Maceratæ sine anno in 4. curante Bonifacio a Frazzinone, Provinciali Capucinorum. Colon. 1572. 1603. 1615. 4. Paris. 1623. 4. hoc ordine:

Historia & enarratio vitæ sublimis ac conversionis Jo. Tauleri, in qua narrat se, qui magnus Doctor & Theologus sibi visus esset, a Laico quodam monitum quam frigide concionaretur, & illius secutum consilium, biennii spatio intra cellam suam assiduis jejuniis & precibus vacasse, atque in Spiritus S. schola eruditum tam fervidas & vivas conciones habere potuisse, ut se & auditores suos commoveret. (*d*)

Sermones de Dominicis & festis Sanctorum per annum. Prodierunt iterum seorsim Lugd. 1558. 8. Venet. 1556. 8.

Divinæ institutiones, ut per spirituales exercitationes virtutesque ad amabilem Dei unionem pertingatur. Ex variis Tauleri scriptis & meditationibus digestæ. Seorsim etiam lucem viderunt Coloniæ 1587. & Italice Serafino Razzi interprete Florent. 1568. 8. & Gallice sæpius, præcipue Paris. 8. & Germanice, Medulla animæ der *Wollkommenheit aller Zugenden*. cof. 1672. 8. & Belgice.

Epistolæ devotionem Divinumq[ue] morem spirantes.

Vaticinia de plagis & calamit[atibus] nostri temporis.

Cantica spiritualia animæ De[um] pendio amantis.

De novem rupibus, statibus, sive [gra]dibus salutis ad proficiendum co[...] per veram sui abnegationem.

Speculum lucidissimum & exe[mplar] Domini nostri Jesu Christi, *sub brevi instructione*.

Convivium Magistri Aicardi (e) *Eckardi* jucundum & pium.

Colloquium Theologi & Medici

Sermo seu exhortatio fidelis *de* [præ]*paratione ad mortem*, & *de diversis* [...]*ciis Dei super filios hominum*.

Quatuor notabiles præparationes [ad feli]*cem mortem, & quomodo tempus* [per]*dtum recuperetur*.

Alia notabilis *ad felicem mortem paratio*.

De decem cæcitatibus & quatuor radicibus amoris Divini, & *de* [...] *exercitio, gaudiisque regni Cælestis*

Separatim edita Colon. 1548. [ab eo]dem Surio interprete, *pia de* [...] *passione Christi exercitia*, a quibus [Tau]lerus conversionem suam est ex[orsus] & una cum exercitiis Nicolai E[...] 1607. 12. Prodiere etiam Lugd. forma minore, Argent. 1572. 12. A[...] 1565. 8. Colon. 1625. 1706. 12. [Ita]lice interprete Alexandro Strozzi [E]piscopo Volaterrano, Venet. 15[...]

(*a*) Vide H. Varenii apologiam Germanice editam pro Joanne Arndio pag. 80. seq. 68. seq. Ahasveri Fritschii Pietatem Taulerianam. Matthiæ Lauterbachii judicium de Tauleri revelationibus A. 1553. 8. Petri Glasseri, Dresdæ 1583. Mich. Neandri Theologiam Bernardi & Tauleri, Witeb. 1588. Jo. Diecmanni *deutsche Schriften* parte 2. pag. 175. & Georg. Frid. Heupelii memoriam Jo. Tauleri instauratam Witteb. 1688. 4. §. XII.

(*b*) Adrianus Baillet in judiciis eruditorum Gallice editis Tom. 1. p. 212. *Parce que Taulere eut le malheur de plaire a Luther, & d'etre loué par sa bouche comme un Docteur veritablement illuminé d'enhaut, Eckius & quelques [ca]tholiques ont cru devoir en tirer de mauvai[ses con]sequences contre les ouvrages de cet auteur.*

(*c*) Vide Heupelium §. X. Bælium in nota C. Godfridi Arnoldi hist. [...] 11. pag. 394. & hist. Theol. Mysticæ p[...] seq.

(*d*) Adde Martini Ruari Epistolas Tom[...] 10. seq. 12. 18. 25. 43. 62.

(*e*) Hic Aichardus Saxo, junior cu[...] Epistola XXV. inter Taulerianas legitur [...] quo Jacobus Quetif Tom. 1. pag. 593. G[...] Arnold histor. Theolog. Myst. pag. 305. [...]

illice ex veteri editione, & Jaco-
alono, Oratorii Presbytero inter-
, Parif. 1669. 12. & Germanice
folgung des armen lebens Christi.
:of. 1621. 1670. 12. 1703. 4. &
ce.
tandum esse ait Jacobus Quetif
. 1. pag. 679. *ut novæ operum Tau-*
qualia ab ipso Germanice prodie-
editio cuderetur, addita e regione,
a versione Latina: sic enim quid
tri genuinum, quid a Surio insertum,
ceretur. Ecce tibi vero syllabum
onum *Germanicarum*, quas compe-
potui, ac primum dialecto infe-
; Saxoniæ, quas rarius obvias no-
Petrus Poiret Epistola de Mysti-
:riptoribus pag. 13. *uth Hoc-düde-*
Tungen in Sassyssche Spracke gher-
:lt.
lberstadii 1523. fol. Vita & Ser-
:s.
alecto Franconica & superioris Sa-
æ: Lipsiæ 1498. in 4. Vita & Ser-
:s. Augustæ 1508. Basileæ 1521.
. fol.
ripta omnia ad ordinem editionis
ınæ Hamb. 1621. fol. Francof. 1621.
581. 4. & cum præf. B. D. Philip-
ıcobi Speneri, Norimb. 1688. 4.
cof. 1692. 4.
furti & Lipf. 1703. 4.
ripta quædam cum Christiani Hoh-
ii præfatione, Francof. 1644.
licam versionem a Caspare Scotto
ntino adornatam, editamque Pla-
æ 1568. memorat Celsus Rosinus
yceo Lateranensi pag. 367.
litiones Operum Tauleri Amstelo-
:nses A. 1588. & 1647. fol. God-
s Arnoldus memorat, quas non
.ini me videre, ut nequeam dice-
atinæ ne illæ sint an Belgicæ.
ı *Belgica* versione Petrus Poiret in
ıta Epistola: *Les Flamans en ont fait*
:me, mais la vielle edition Flamende de
cfort de 1565. *est alterèe, de meme aussi*
elle que M. Serrarius publia a Hoorn
il y a environ 40. *ans, quoique d'ailleurs*
celle-ci contienne plus d'ouvrages de l'
autheur qu'aucune des autres. La meil-
leure est celle d'Anvers 1685. *il y man-*
que pourtant ses Institutions, ses lettres,
& ses exercices sur la Passion.

Vita Tauleri edita Germanice, Lu-
neb. 1689. 8.

Theologia Germanica, libelli insignis
sæpiusque Germanice, etiam cum Lu-
theri nostri præfatione, ac deinde ab
aliis editi, in alias quoque linguas tran-
slati auctorem Taulerum non esse con-
stat, atque ostenderunt Jac. Thomasius
in schediasmate historico pag. 73. &
laudatus Heupelius in memoria Taule-
ri §. IX. Fridericus Lindenbrogius Co-
dici suo adscripserat nomen auctoris
Eblendum Historicum.

Joannes Temporalis. Supra *Joannes*
Mauburnus.

Joannes de Teneramunda Carthusiensis
in domo Siligniaci in Sabaudia circa
A. 1420. Scripsit *de notitia, amore &*
honore Dei. *De fide Christiana*. *De san-*
ctiss. Altaris Sacramento. *De conceptione*
B. Virginis. *De hominis natura, lapsu,*
reparatione lapsi & gaudio. Vide Petrum
Sutorem de vita Carthusiana lib. 2.
pag. 590. seq.

Joannes Teutonicus Ord. Præd. auctor
summæ Confessorum (*a*) *Joanninæ* quæ
laudatur ab Antonino Florentino in
Chron. tit. 23. cap. 11. §. 2. Tom.
3. p. 681. est *Joannes Friburgensis*, de
quo supra pag. 76. & Oudinus Tom.
3. pag. 732. Alii duo Joannes Domi-
nicani, dicti ambo Teutonici: unus
Bossinensis in Hungaria Episcopus de
quo dixi pag. 60. & alter, de quo
paullo ante, Joannes de Tambaco.
* Præter summam indicatam ab hoc i-
pso authore prodiisse hæc lego in adno-
tatione MS. adjecta codici MS. ejusdem
summæ, quem in Bibliotheca Malate-
starum Cæsenæ offendi. Tabulam super
summam Raymundi, & ejus apparatum,
Justificationem plurium quæstionum

) Prodiit Reutlingæ 1487. & Lugd. 1518.
n non modo summam hanc IV. constantem libris sed & summam eandem abbreviatam memorat Sanderus pag. 172.

num in ipsa summa, & glossam ipsius (cujusnam? Raymundi, an suam Joannis?) Libellum specialem de quæstionibus casualibus.

Joannes Teuxburiensis a patria Teuxbery sive Teukesbery pago ad Sabrinum fluvium in dioecesi Wigorniensi Philosophus Anglus circa A. 1350. Scripsit de alterationibus, de raritate & densitate, Suppositionum librum, & de elenchis sophismatum ac de chiromantia Vide Baleum V. 86. & Pitseum pag. 478.

Joannes Thanatensis a Patria Cantiorum insula Thaneta, Baleo V. 27. *Tanetos* Anglus, monachus Benedictinus & Ecclesiæ Cantuariensis ad fanum Servatoris, præcentor, circa A. 1440. scripsisse traditur *de Officiis Cantuariensis Ecclesiæ* & *de quorundam Sanctorum vitis*. Vide Pitseum pag. 423. seq. Vossium pag. 515.

Joannes Thaulerus, supra *Jo. Taulerus*.

Joannes Thoresby sive *Thoresbejus*, Godvvino *Thursby*, *Thursbæus*, Anglus, ex Episcopo Menevensi Wigorniensis Episcopus & Cancellarius Angliæ, denique ab A. 1352. Archiepiscopus Eboracensis defunctus A. 1373. Vide Roberti Gerii appendicem ad Caveum A. 1347. Scripsit Latine *processum contra Monachos mendicantes*. Alia Anglice, *Pastorale sive injunctiones ad Clericos* Provinciæ Eboracensis, in quibus Orationem Dominicam, Symbolum Apostolicum & Decalogum luculenter explicavit teste H. Warthono qui MStum Codicem evolvit in Bibl. Lambethana, pag. 430. ad Usserium de Scripturis sacrisque vernaculis. *Pro docendis Laicis* scriptum, quod a priore diversum memorat Baleus VI. 75. (Pitseus p. 513. *doctrinæ Christianæ Catechismum* appellat) Godvvinus de præsulibus Angliæ parte 2. pag. 54. MStum se habere referens, *de vulgi institutione*, ait etiam in illo Dominicam Orationem, Decalogum & articulos Fidei exponi.

Joannes Thorpe sive, *Torpe* Anglus, Carmelita Norvvicensis defunctus A. 1440. Ejus scripta: *Lectura in Apocalypsin*, *Consequentiarum regulæ*, *Sophismatum labyrinthi*. Vide Baleum VII. 100. Nec plura Pitseus pag. 627. seq.

Joannes de Thuroz, infra *Jo. Turocius*.

Joannes Tiberinus sive *Tiburtinus*, supra *Joannes Matthias* pag. 103.

Joannes Tilberius seu *Tilleberiensis* Anglus, Theologus & Concionator Oxoniensis circa Annum 1190. a Pitseo pag. 258. præter *Conciones* traditur scripsisse *Historiam gentis Anglorum*. De Gervasio Tilberiensi, Historico dixi supra Tom. 3. pag. 54.

Joannes Tillonegus, Baleo *Tylney*, Pitseo *Tilnæus* Anglus Carmelita Nordvolciensis circa A. 1430. Scripsit *in Apocalypsin*, *Compendium Sententiarum*, *Lecturas Scholasticas & Conciones XLIV.* Vide Lelandum cap. 540. Baleum VII. 89. Pitseum pag. 620.

Joannes Tinmouthensis, sive *Tinemuthensis*, Anglus Monachus ad S. Albanum Ord. Bened. circa A. 1360. Scripsit *Historiam auream*, tribus grandibus Voluminibus MS. Londini in Bibl. Lambethana, & *Sanctilogium Britanniæ*, MS. cum supplemento in Bibl. Collegii Corporis Christi apud Cantabrigienses & in Cottoniana. Proniorem ad fabulas notavit Gvil. Nicholsonus in Bibl. scriptorum Angliæ pag. 98. Ex eo ut multa alia ita *Vitam S. Paterni*, Venetensis in Britannia Armorica circa A. 560. Episcopi desumsit in Legenda sua Jo. Capgravius, & ex Capgravio Henschenius additis notis, in Actis Sanctor. Tom. 2. April. 15. pag. 379. 382. *S. Bregvvini* Archiepiscopi Cantuariensis A. 762. defuncti vitam in eodem Sanctilogio reperit, atque ex Eadmero decerptam notat H. Warthonus præf. ad Tom. 2. Angliæ S. p. 1. & XIV. Ea ipsa est quam fatetur se conjectura incerta ductum T. 2. pag. 75. 77. sub *Osberni* nomine vulgavisse.

Joannes Tipetotus, Anglus nobilis, sub Eduardo IV. cujus partibus visus adversari, securi percussus A. 1471. In ejus

ıudibus multus est Lelandus cap. ›ræcipue eloquentiam ejus prædi-]uam in *Oratione ad Pium II.* Pa-lemonstravit . Alias quoque ejus *nes ad Purpuratos Patres* & *ad Pa-ses* Baleus VIII. 46. memorat, *Epistolas* quoque , & Anglice ab ·sa Ciceronis Catonem ac Lælium on Publii Cornelii & Caji Flami-rationes de vera Nobilitate. Ea-narrat Pitseus pag. 664.

nnes Tissinghtonus, Lelando c. 455. *ıdunus*, Anglus, Ord. Minor. Theo-Oxon. defunctus An. 1395. Scri-*ontra confessionem Wiclefi* , *scutum :ucharistiæ defensione* & *pro Confes-ıuriculari*, *de Sacramentis* , *certami-ɔolastica* . Vide Baleum VII. 13. ım pag. 560. Bzovium ad A. 1415. . pag. 489.

nnes Titleshalus, Lelando cap. 393. *:saulus*, supra pag. 152. Tacespha-

nnes Tompson sive *Tomsonus* , Le-· *Thomæsonus* idem quem ex Tri-io supra pag. 62. *Joannem Camp-ı* appellavi , Anglus , Carmelita A. 1340. scripsit præter *Sermones* lerum, de tempore, de Sanctis & ragesimale, teste Lelando cap. 465. *lia S. Scripturæ*, Commentarios *in siasticum* & *in Evangelium Joannis*. *'. libros Sententiarum* . *In Mytholo- Fulgentii* (ex Joanne Riedevallo io supra p. 125.) His Baleus VI. adjungit : Ex Nic. Trivetho de formatis , sive *in transformationes ii* ; *De mirabilibus Mundi* . *Abbre-nes Doctorum*. Eadem Pitseus pag.

nnes Torpe, supra pag. 152. *Thor-*

nnes Tortellius Aretinus , Caroli ini (de quo supra Tom. 1. pag. ·) non frater (*a*) sed conterra-, litterarum Græcarum addiscenda-causa profectus in Græciam, hinc ipresbyter Aretinus , postea cum A. 1445. Romam se contulisset, in aula Eugenii IV. primum, deinde apud Nicolaum V. gratiosus, diem obiit Anno 1466. Huic Tortellio sex libros elegantiarum & librum de reciprocatione *sui* & *suus* dicavit Laurentius Valla : ipse scripsit Commentarios Grammaticos *de potestate literarum & de orthographia dictionum e Græcis tractarum*, editos Rom. 1471. Vincentiæ 1479. Venetiis 1495. Non aliud Tortelli opus esse *Lexicon* quod ab Hieronymo Magio II. 14. Miscellan. Tom. 2. thesauri Critici Gruteriani pag. 1339. memoratur, ac contra Galeotum Marcium defenditur, bene monuit Bælium Bernardus Moneta: pars enim posterior prolixiorque operis, ordine alphabetico digesta vocum origines & orthographiam explicat, sicuti prior ac brevior disputat de literarum inventione, numero, figura , pronunciatione & compositione. *Vita S. Athanasii* præfixa legitur opusculis Athanasianis editis Paris. 1520. apud Jo. Parvum : & in vitis Sanctorum Aloysii Lipomanni tomo III. atque in hagiologio Georgii Wicelii, Mogunt. 1541. fol. *Vitam Zenobii* Episcopi Florentini scriptam circa A. 1438. edidit Surius 25. Maji , in Actis Sanctorum illa omissa est, quæ si placet vide Tom. VI. Maji pag. 57. Versio *Appiani* Historici quam laudant Bergomensis in Chron. ad A. 1449. Trithemius c. 751. & Jo. Matthæus Toscanus in peplo Italiæ lib. 1. cap. 12. lucem nunquam vidit, uti nec *liber de Medicina & Medicis* ad Simonem Romanum Medicum, de quo Diarium eruditorum Italiæ Tom. XI. pag. 312. neque *Epistolæ* memoratæ eidem Trithemio , nec *Dialectica*. * In MS. codice Laurentiano num. XXVI. apud p. Montfaucon Biblioth. MSS. pag. 282. extat: Joannis Chrysostomi homilia in Ps. *Miserere mei Deus*, interprete Joan. Tortello Aretino ad excellentiss. virum Cosmam Medicem.

An libri de Orthographia editio prior Ro-

) Vide Bælii Lex. in *Aretin*, & Diarium eruditor. Italiæ T. XI. pag. 305. ubi Vossii & Tomarror notatur.

Romæ an. 1471. adornata sit, ignoro; mihi sane olim obvia fuit Cæsenæ in Bibliotheca Malatestarum editio ejus operis Veneta in membrana excusa anno eodem 1471. per Nicolaum Jenson.

Joannes Trevisa Cornubiensis Anglus circa A. 1342. Sacerdos & vicarius, apud Dominum suum Thomam de Barkeley gratiosus circa A. 1399. nescio an multa Latine scripserit, certe aliqua, longe plura autem ex Latino vertit in linguam Anglicanam, ut *Polychronicon* Ranulphi *Higdeni*, quod usque ad A. 1397. continuavit, adjuncto etiam de translatione illa Dialogo. Tum Anglice vertit *sacra Biblia* Veteris & Novi Test., absolvitque illam interpretationem Anno 1357. Vide de illa Jacobi Longi Bibl. Bibliothecam sacram pag. 315. edit. Lips. Vertit præterea *Bartholomæum Anglicum* (de quo supra Tom. 1. pag. 144.) *de proprietatibus rerum*. Cætera ipsius scripta a Baleo VII. 18. & Pitseo pag. 567. memorata sunt: Gesta Regis Arthuri. Descriptio Britanniæ, Hiberniæ descriptio & de memorabilibus temporum.

Joannes Triclous, patria lingua *de Trikelowe*, Anglus, cujus *Chronica de rebus anglicis* memorat Pitseus pag. 883. *Annales Eduardi II.* innuens, quos cum Henrici Blancfordi Chronico edendos jam A. 1729. in se suscepit V. C. Thomas Hearne. Præfuit Eduardus II. Rex ab A. 1308. ad 1326.

Non indictus mihi inter tot Joannes prætereundus est *Joannes Trithemius*, cui mecum tam multa debent & debebunt, quotquot Historiam litterariam post eum tractare vel aggredientur vel aggressi sunt. Ille nobis Gesnerum dedit, cujus Bibliothecæ, liber Trithemii de Scriptoribus Ecclesiasticis totus insertus, primas lineas duxisse merito est existimandus. Ejus Viri tot sunt etiam in Historiam Civilem & Ecclesiasticam, Germaniæ præsertim nostræ merita, ut grati hoc eum animi officium præstare velim libenter, scriptorumque ejus notitiam plenius atque accuratius tradere. Nomen ei a villa *Trittenheim*, Trevirensis diœcesis ad Mosellam fluvium, in qua, patre Joanne de Monte (Eidenberg sive Heidenberg) natus fuit A. 1462. Cal. Febr. Inde Monachus Ord. Bened. & mox A. 1483. Abbas S. Martini Spanhemensis, diœcesis Moguntinæ, denique postremis decem annis Abbas S. Jacobi apud Herbipolin diem obiit An. 1516. De vita & actis ejus, Chronicon Spanhemense ad A. 1483. p. 394. & ad annos sequentes XXIII. Vir eximiæ staturæ & valde humanus dicitur a Melchiore Adami in vita Conr. Pellicani. in *scrutandis priscis* scriptoribus diligentissimum merito vocat Labbeus Tom. 1. de S. E. pag. 223. Iconem ejus descriptam ære, & elogium exhibet Laurentius Crassus Tom. 2. pag. 18. ne referam quæ in ejus laudem congessere Bzovius ad A. 1483. n. 22. Arnoldus Wion Tom. 2. *ligni Vitæ* pag. 784. Thomas Pope Blount in Censura scriptorum pag. 503. Hieron. Ghilinus Tom. 1. theatri virorum eruditor. pag. 91. Henricus Warthonus ad Caveum de S. E. aliique. A Magiæ crimine, quod ei Bovillus, Wierus, Bodinus & Adam Tannerus impingere sunt visi, facile eum defendunt quæ Gabriel Naudæus in apologia pro viris doctis Magiæ accusatis monuit, & quæ ipse pro se in *nepiacho* pag. 1820. & in *vindicatione adversus Car. Bovillum*, in anthologia Epistolica clarissimi Viri Jo. Christophori Coleri pag. 41. seq. Lipsiæ 1725. 8. Circa antiquiora tempora sane honor apud Trithemium quoque pro captu illius ætatis non raro est fabulis, unde acrior censura C. S. Schurzfleischii Epist. 95. & 212. *Uno omnes calopodio calceare*, hoc est iisdem æquare laudibus quos laudat, video moneri in eponymologico critico Tobiæ Magiri, poteratque addi semper laudare Trithemium libenter, & commendare studium scriptorum quos refert: id quod longe mihi videtur æquius & præstare ignavo ingratoque silentio, vel acerbis & inhumanis indignis-

que

aliorum censuris atque invectivis eos qui pro virili sua conati sunt quid conferre in communes usus le-rum, & prodesse aliis sine cujusquam iria. Corrumpendo nomine, quoties Britannis scriptoribus mentionem fa-toties fere peccare arguitur a Lelando 340. quo Viro nescio an quisquam uentior est in transformandis loco-hominumque nominibus An. 1505. Joannem Nutium lib. 1. Epist. 32. themius: *Amplius quam duo millia vo-inum* (cum vix XLVI. reperisset) inorum, Græcorum, Hebraicorum; e Chronicon Spanhemense pag. 395. *non vulgarium nec impressorum tan-, sed rarissimorum, ut scis & manifestum atque scriptorum calamo cum maxima entia & gravissimis impensis in Bi-hecam Spanhemensem comportavi, qui-legendis & studiosissime per annos ser-XXIII. revolvendis, quid profecerim, tempus expostulat declarandum*. Adde in nepiacho pag. 1828.

criptorum Trithemii elenchus da-est a multis, ut a Gesnero ejusque tinuatoribus & a Possevino qui & *nis Duraclusii* & Arnoldi Wion ca-gos adjunxit: nec indiligenter a beo & ab H. Warthono ad Ca-m. Cum autem Trithemius ipse um catalogum texuerit in libro de ptoribus Ecclesiasticis capite ulti-, & in Catalogo scriptorum illu-um Germaniæ cap. 304. nec non in quarto de illustribus Benedictinis: liorem etiam ad calcem Annalium saugiensium A. 1698. in lucem pro-orum e Bibl. Sangallensi, Tom. 2. 692. seq. & in Epistola ad Roge-a Sicambrium scripta A. 1507. lib. pist. 51. ac denique in *nepiacho* (*a*) libello de studiis & scriptis suis a itia repetitis, quem edidit V. C. nes Georgius Eccardus Tom. 2. poris scriptorum medii ævi pag. . 1844. Ex his, quemadmodum ex itis editionibus plerisque ipsis ope-rum Trithemii, ecce hic mihi prodiit Syllabus, editorum primum, deinde etiam ineditorum.

EDITA.

Opera historica *Marquardo Frehero* curante, Francof. 1601. fol.

Prima Parte continentur.

Chronologia Mystica de secundeis, sive Intelligentiis orbes post Deum moventibus, ad Maximilianum, Romanorum Imp. Aug. prodierat An. 1545. & Colon. 1565. 8. & cum libris Polygraphiæ Argentor. 1600. 8.

Compendium, sive, *Breviarium primi Voluminis Chronicorum de Origine gentis & Regum Francorum per annos* 1189. *a Marcomiro usque ad Pipinum Regem*, ad Laurentium Episcop. Wirtzpurgensem, Orientalis Franciæ Ducem. Verum ut recte Labbeus, hæc ferme omnia falsa, & ex mendacibus nugis Scriptorum nullius bonæ frugis collecta. Vide supra in *Hunibaldo* Tom. 3. pag. 307. ubi de editione Simonis Schardii, nec non infra in *Wastaldo*. Prodierat primum Mogunt. 1515. fol. adde Jac. Longi Bibl. historicorum Galliæ num. 6448.

De origine gentis Francorum. ex ὑποβολιμαίῳ *Hunibaldo* decerptum: in quo etiam Præsulum Wirtzburgensium enumeratio prodierat Paris. apud Wechel. 1539. fol. atque iterum exstat in Jo. Petr. Ludevvig scriptoribus Wirtzburgensibus p. 1011. 1046. Halæ Sax. 1713. fol. Vide Hubneri nostri Bibliothecam historicam Hamburgensem Tom. 2. pag. 301.

Chronicon successionis Ducum Bavariæ & Comitum Palatinorum, usque ad A. 1475. ad Philippum Palatinum Comitem, Principem Electorem. Lucem viderat Francofurti 1544. 1549. 4. Exstat etiam Germanica versio Philippi Ernesti Vœgelini Frf. 1616. 4.

De luminaribus Germaniæ, sive *Catalogus illustrium virorum Germaniam suis ingeniis & lucubrationibus omnifariam exornantium*, ad Jacobum Wimphelingum Sle-

(a) Diversus ne ille ab itinerario Vitæ suæ, quod duobus libris scriptum a Trithemio, Labbeus in Bibl. Bibliothecarum?

Sleſtadium Theologum, cum ejuſdem proſtheſi, ſive additamento, ex edit. Mogunt. 1495.

Catalogus Scriptorum Eccleſiaſticorum, ad Jo. Dalbergium, Epiſcop. Wormatienſem, A. 1494. ſcriptus, eodemque excuſus Moguntiæ 4. apud Petrum Fridbertum Baſil. 1494. fol. deinde Pariſiis anno 1512. 4. apud Bertoldum Reubolt & Jo. Paruum, cum quibuſdam Scriptoribus ad calcem editis ab Anonymo, ac poſtea cum acceſſione longe uberiori ſtudio (*a*) *Balthaſaris Werlini* Dominicani Colmarienſis, annis 1531. 4. & 1546. 4. Coloniæ ex officina Petri Quentel. Ad editionem A. 1531. notæ Latini Latinii in ejus Bibl. ſacro profana pag. 77. 82. Quæ vero in poſteriore illa Colonienſi editione textui inſerta ſunt, facile diſcernuntur appoſito † ſigno. De Joannis Buſæi editione Moguntinenſi 1602. & 1606. cum appendice, mentio in Bibl. Jeſuitica. Atque, ut Labbeo obſervatum, *Freherus* in collectione ſua videtur ſequutus duntaxat editionem Pariſienſem, non autem Colonienſem vel Buſæi: Freherianam ſecutus ego in Bibl. Eccleſiaſtica, Hamb. 1718. fol. additis capitum numeris & notulis quibuſdam adſperſis. De autographo Trithemii, quod venit ad illuſtrem *Boineburgium*, ac deinde in Bibl. Erfurtenſem, vide Frid. Jac. Beyſchlagii ſyllogen pag. 917. De *Geſneri* Bibl. cui hic Catalogus totus inſertus eſt, jam ſupra dicere me memini.

In ſecunda Parte continentur:

Chronicon Cœnobii Hirſaugienſis, diœceſis Spirenſis, ab anno Chriſti Domini 830. uſque ad annum 1370. emendatum & auctum collatione M. S. archetypi ipſius auctoris, poſt edit. Baſil. 1559. fol. Illos vero Annales poſtea copioſe auxit Trithemius anno 1514. ex quibus non modo hiſtoriam belli Bavarici a Ruperto Philippi Palatini F. cum Alberto IV. Bavariæ Duce An. 1504. geſti Freherus publicavit Tom. 3. ſcriptorum rerum Germanicar. pag. 97. (113.) & *vitam Friderici Comitis Palatini*, Victorioſi dicti, uſque ad A. 1477. quo obiit. Francof. 1602. 4. ſed typis Monaſterii S. Galli A. 1690. fol. etiam Annales prodiere integri, ſecundo tomo ab A. 830. producti uſque ad A. 1513. hoc titulo: *Annalium Hirſaugienſium tomi II. complectentes hiſtoriam Franciæ & Germaniæ, Geſta Imperatorum, Regum, Principum, Epiſcoporum, Abbatum & illuſtrium virorum*. Vide Jo. Georg. Schelhornii amœnitates literar. Tom. 7. pag. 123. ſeq. Acta Erud. Tom. 2. ſupplementi pag. 83. ſeq. & B. Jo. Hubneri noſtri Bibliothecam Hiſt. Hamb. Tom. 2. pag. 308. ſeq.

Chronicon Monaſterii Spanheimenſis S. Martino Epiſcopo conſecrati in diœceſi Moguntina, ab anno Chriſti 1124. uſque ad A. 1511. a Frehero primum e tenebris erutum, & in lucem editum, cum neſcio cujus continuatione ad A. 1526.

Epiſtolæ Trithemii familiares, (*b*) ab exceſſu ejus de Spanheimenſi Monaſterio, ad Principes, Claroſque Viros ſcriptæ, atque hiſtoriis ejus ævi refertæ. Liber primus Epiſtolas continet 79. ſecundus tantum 61. Prodierant Haganoæ 1536. 4. Epiſtolam ad Petrum, Abbatem Monaſterii Amorbach, quæ in his deſideratur, edidit Lambecius T. 3. p. 342. Longe plures non modo ſcripſerat Trithemius ſed etiam collegerat, qui ipſe Epiſtolarum in Spamheim ſcriptarum libros IV. & in Abbatia Herbipolenſi libros VI. memorat Tom. 2. Chron. Hirſaug. pag. 693.

Opuſcula Pia ejuſdem Trithemii.

Joannes Buſæus Belga Soc. Jeſu Theologus, ſpiritualia Trithemii opera, quotquot reperiri potuerunt, uno incluſit volumine anno 1604. Moguntiæ fol. apud Joannem Albinum, hoc ordine:

Chronicon Monaſterii S. Jacobi Majoris in ſuburbio Herbipolitano, ex codice manu ipſius Trithemii A. 1509. exarato,

(*a*) Vide Jacob. Echardum Tom. 2. pag. 126.

(*b*) Vide Rich. Simonis Epiſtolas ſelectas Gallice editas Tom. 4. pag. 131. ſeq.

&c per alium ad A. 1585. continua- tunc primum editum, & postea)annis Petri Ludevvig scriptoribus :zburgensibus recusum. pag. 993.

•

? *Viris Illustribus Ordinis sancti Be- ti libri quatuor*. Prodierant Colo- impressi in quarto apud Gervinum vium anno 1575. cum Regula S. dicti atque in eam expositionibus nis de Turrecremata, & Smaragdi itis: Regulaque SS. Augustini & cisci.

mmentariorum in Regulam S. Bene- liber. I. Valencenis 1607. nam II. :I. desideratur.

monum, vel Exhortationum ad Mo- s libri duo. Argent. 1486. fol. & Jo. Knoblouch 1516. fol. Vide Jo. gii Schelhornii amœnitates literar. .7. pag. 282. seq. Antvverp. 1574. [ediolan. 1644. 4. Habebat Labbeus manibus excusos eosdem in quarto ntiæ anno 1577. in Officina Geor- [arescotti cum libro Penthico. Bel- MSS. An. 1559. exstant inter Co- Is. Vossii in Bibl. Leidensi.

? *triplici regione Claustralium* libri de Monachis incipientibus, profi- ibus & perfectis.

odus & forma quotidiani spiritualis itii Monachorum.

mpendium spiritualis exercitii.

Religiosorum sive claustralium ten- ibus libri duo, ad instantiam Da- Curtensii *Agrippanis, tunc, servi- sui.*

vitio proprietatis Monachorum, li- us, ex veteri edit. 8.

laude Scriptorum manualium, ad cum, Abbatem Tuitiensem.

vitæ Sacerdotalis institutione.

vanitate & miseria ac brevitate hu- vitæ.

ier Penthicus, seu lugubris, de sta- ruina Ordinis S. Benedicti, ad im Hirsaugiensem. Florent. 1577. m sermonibus, de quibus supra.

itiones in annuo Abbatum Bursfel- Congregationis conventu habitæ.

Epistolarum ad familiares liber unus.

De visitatione Monachorum, liber unus.

Modus & forma celebrandi Capitulum Provinciale in Provincia Moguntina.

Constitutiones Provincialium Capitulorum per provinciam Moguntinam, & diœcesim Bambergensem celebratorum.

De miraculis B. Mariæ Virginis in Ecclesia nova prope Dittelbach, Franciæ Orientalis oppidum factis libri duo.

De miraculis in Urticeto juxta Heilbrunnam Wirtzburgensis diœcesis oppidum, ad invocationem Beatiss. Virg. Mariæ factis libri tres.

In Paralipomenis anno 1605. in eadem urbe Moguntina excusis in octavo studio ejusdem *Joannis Busæi*, recusisque Colon. 1624. 8.

Post Petri Blesensis quædam opuscula, & ante Hincmari Epistolas duas, ejusdem Joannis Trithemii repræsentantur:

I. Antipalus maleficiorum, quatuor libris comprehensus, ad Joachimum Marchionem Brandenburg. ex edit. Ingolstad. 1555. 4.

II. *Curiositas Regia* sive *Liber octo Quæstionum*, quas illi dissolvendas proposuit Maximilianus I. Cæsar A. 1508. Prodierat Oppenheimi 1515. 4. Frf. 1610. 8. Duaci 1621. 4. 1. *de Fide & intellectu*. 2. *de Fide necessaria ad Salutem*. 3. *de miraculis infidelium*. 4. *de Scriptura sacra*. 5. *de reprobis ac maleficis*, *ubi de variis Dæmonum generibus*. 7. *de permissione Divina* & 8. *de providentia Dei*. Ex his quæstio quinta & sexta recusæ etiam Ingolstad. 1616. 4. cum Vindiciis Steganographiæ de quibus infra. *De Providentia Dei*, separatim Altdorf 1611. 8. *De reprobis & maleficis* in Malleo maleficarum &c.

III. *De laudibus Ordinis Fratrum Carmelitarum, sive de ortu ejus atque progressu liber primus*, secundus enim Catalogum Virorum Illustrium ejusdem Ordinis repræsentat. Lucem viderat uterque Florentiæ 1593. 4. cum Petri Lucii notis: & sine illis inter Jo. Baptistæ Mantuani Opp. Tom. IV. pag. 250.

250. ſeq. Antvverp. 1570. 8. Primus liber exſtat etiam editus Colon. 1614. 8. & in Alegrii Paradiſo Carmelitici decoris pag. 657. Prodiere etiam Lugd. 1639. Colon. 1643. 8. cum Auberti Miræi & Joannis Carthagenæ ſcriptis ejuſdem argumenti.

IV. *De laudibus S. Annæ, Matris B. Mariæ Virginis*, liber diviſus in capita XVI. ad Rumoldum Laupach, Priorem Carmelitarum Francofortenſium, cum *Jodoci Beiſſelii*, Patricii Aquenſis *Roſario de S. Anna*, & variorum Auctorum Carminibus de ejuſdem S. Annæ laudibus ex edit. Lipſienſi apud Melchiorem Lotterum 1494. 4. & addita *Legenda S. Annæ* 1512. 4.

V. *Curſus* ſeptem *Horarum* Canonicarum *Officiique Divini*, *pro feſto S. Annæ, & S. Joachim*. Deinde variæ Orationes & Sequentiæ in honorem Chriſti & Sanctorum, Hildegardis, Ruperti Ducis Bingionum &c.

VI. *Catalogus Græcorum Codicum in Bibliotheca Trithemiana Spanheimenſi*.

Præter enumerata opera a Frehero ac Buſæo edita, extant ejuſdem quoque Trithemii lucubrationes aliæ typis commiſſæ.

Vita S. Rabani Mauri libris III. ad Albertum Archiep. Moguntinum, cum Bollandi notis in Actis Sanctor. Tom. 1. Febr. 4. pag. 522. 538.

Vitam S. Maximini Archiepiſcopi Trevirenſis, quam memorant Labbeus & Warthonus legi apud Laur. Surium 16. Novembr. non reperio. Exſtat vero *Vita S. Maximi* Moguntini Epiſcopi apud eundem Surium 18. Nov. De Maximino illo, infra, *Lupus*.

Polygraphiæ libri ſex, ad Maximilianum Cæſarem, cum clave ſive enucleatorio, in quibus plures ſcribendi modos aperit, & libro ſexto alphabeta Francorum veterum, Germanorum, Normannorum &c. excuſi ſunt in parvo folio An. 1518. a Joanne Haſelbergo de Aia (*a*) diœceſis Conſtantienſis, qui etiam excudit Clavem expoſitionis ejuſdem Polygraphiæ. Vide Geſneri Bibl. pag. 459. Cum Adolphi a Glauburg explicationibus. Colon. 1564. 1571. 8. Deinde cum libello *de ſeptem Secundeis ſive Intelligentiis, Spiritibus Orbes poſt Deum moventibus* ad Maximilianum, cum præfat. Georgii Pfluegeri, Germani. Argentorat. 1600. 8. Libellus iſte prodierat An. 1545. & Colon. 1567. 8. atque inter opera a Frehero edita in tomi primi ſtatim limine: & Germanice Norimb. 1522. 4.

Steganographia, ſive de ratione occultæ ſcribendi: in gratiam Joachimi Electoris Brandenburgici. Adverſus illam & pro illa multi hactenus ſcripſerunt, aliis Magiæ prohibitæ nomine damnantibus & flammæ addicentibus, Vide laudati Schelhornii amœnitates Tom. 7. pag. 125. & F. I. Beyſchlagii ſyllogen p. 915. aliis benignius interpretantibus, & ab omni labe mala purgantibus. Non univerſi octo ſed *tres libri* tantum cum *clave* per Trithemium addita, & Philippo Bavariæ Duci inſcripta lucem viderunt Francof. 1606. 4. Darmſtad. 1621. 4. *Sigiſmundi* Abbatis Monaſterii Seon in Bavaria, Trithemius ſui ipſius vindex. Ingolſtad. 1616. 4. *Jo. Caramuelis a Lobkovvitz* vindiciæ, Colon. 1635. 4. *Guſtavi Soleni* ſive Sereniſſimi Brunſvicenſium Ducis *Auguſti* enodatio, Luneburg. 1624. fol. *Gaſparis Schotti* ſchola ſteganographica Norimb. 1666. 4. *Wolfg. Erneſti Heidel*, Wormatienſi Steganographia Trithemii vindicata, reſerata & illuſtrata. Mogunt. 1646. 4. &c.

Veterum ſophorum ſigilla & imaginationes Magicæ e Trithemii MSto erutæ 1612. 8.

Philoſophia Naturalis de Geomantia, Argent. 1509. 8.

Tractatus Chymicus, 1611. 8. tomo quarto theatri Chymici & 1595. 8. cum Georgii Riplæi axiomatibus Philoſoph. &c. Idem liber XVIII. conſtans capitibus Germanice inter libros Iſ. Voſſii MS. in Bibl. Leidenſi.

Liber *de veneficis*, Germanice Ingolſtad. 1555. 4. Vide ſupra p. 157.

(*a*) de Angia.

In-

dita Trithemii quæ ipse commemorat, hæc sunt:

mma de vitiis & virtutibus ex di- Sanctorum Patrum, libris II.
atuta annalia Capituli, & *de modo randi annale Capitulum*.
e computo Ecclesiastico.
bri posteriores commentariorum in Re- a S. Benedicti.
osteriores libri Steganographiæ, & a- quod ipse vocat opus mirabile & riosum γλωττάφορία sive *Linguæ fer- is*, cujus adminiculo homo Latinæ uæ penitus ignarus, modo litteras are sciat, in una hora cum Deo ona conscientia discet unum occul- modum quo Latine congrue & or- poterit scribere, quicquid volue- in quocunque negotio Mundi. , inquit, *opus adhuc nulli communi- , nisi Maximiliano Regi, Eurypo-* & *adelpho* sive fratri Jacobo Trithe- .
e certis quæstionibus Græcis in Evan- Joannis, vitio scriptorum depravatis Jdalricum Kreidvvyss de Eslingen, Theol. & Canonicum majoris Ec- e Coloniensis. Incip. *Crebris ami- s precibus pulsor*.
e quibusdam Psalterii dubiis, *ad m*.
ber quæstionum solutarum, ad Rut- m Sicambrum.
e institutione Virginitatis. *De conti- a viduali*. *De institutione vitæ conju-* .
e Crucibus quæ in lineis vestibus ho- m nostro apparuerunt tempore in di- locis, ad Bertoldum Archiepisco- Moguntinum.
e miseria Prælatorum Claustralium ad rium Abbatem Limburgensem.
ationes in Capitulis Ordinis Pro- ialibus & annalibus, aliisque in lo- ecitatæ, inter quas una prolixior einartzbon habita *de duodecim ex- sanctæ Religionis*.
udes quorundam Sanctorum.

De laudibus divi Joseph, liber in XX. distinctus capitula, ad Christoph. Frid. de Reddvviz, Bambergensis Ecclesiæ Canonicum, & *Orationes supplicatoriæ tres*, *Officium Missæ* & *Sequentia* in eundem.

Contra Simoniam, *& peculium quarundam Monialium*, ad Burckardum de Horneck, Medicinæ Doctorem.

Vita S. Irminæ Virginis, Dagoberti Regis filiæ, primæ Abbatissæ in Horreo Trevirensi.

Laudes S. Andreæ Apostoli, *S. Benedicti Abbatis*, *vitæ Monasticæ*, *veræ patientiæ*.

Laudes & utilitates studii & lectionis Scripturæ S.

Monologion hominis devoti ad animam suam.

Naturalium quæstionum ad Joachimum Marchionem Brandenburgensem *libri XX.*

Itinerarium vitæ suæ ad Jacobum Trithemium fratrem suum, libris II.

Epistolæ longe plures editis.

Officium Missæ *de compassione B. Mariæ Virginis*.

De Angelo proprio, Missa & Rosarium. Similiter *de S. Martha*, *de S. Maria Magdalena*, *de S. Petro* Apostolo, *de B. Virgine*, *de S. Joanne* Evangelista & *de S. Andrea* Apostolo.

Exercitium totius Vitæ, *Actionis & Passionis Domini nostri Jesu Christi*, per modum Orationis & gratiarum actionis. * In Catalogo operum Germani hujus doctissimi amisit Fabricius *Translationem* ab ipso adornatam Theologiæ mysticæ S. Dionysii, cujus Trithemius ipse meminit in epist. ad Matthæum Hibernum lib. 1. epist. 14. edit. Freher.

Libri πονθικὸν inscripti editionem Moguntinam ipse in eadem epistola data anno 1507. commemorat; in epist. 51. lib. 2. epistolarum. Librum de laudibus Ordinis Carmelitarum prodiisse primum Moguntiæ ex eodem Trithemio ibidem intelligimus. Ibi pariter libellum de laudibus S. Annæ, quem Rosarium appel-

pellat, divisisse se ait in articulos quinquaginta.

Denique inter scriptas a se elucubrationes confert *Rosaria* multa de diversis SS. Patribus Petro, Paulo, Maria Magdalena & aliis.

Quem librum titulo *Naturalium quæstionum* Fabricius hic adnotavit, hunc credo a Trithemio ibidem designatum sub epigraphe *Panalethias*; eundemque in libros tantum XIV. (non XX. ut hic Fabricius) distinctum affirmat.

In Regulam S. Benedicti non tres, sed geminos tantum libros dedisse sese, idem Trithemius tum in eadem epistola, cum in Nepiacho testatur. Hoc vero opus mancum esse duobus libris ipse Trithemius in Nepiacho addit.

Vitæ S. Maximi præfixit Trithemius epistolam ad Albertum e Marchionibus Brandeburgensibus Archiepiscopum Moguntinum, & S. R. E. Cardinalem, cujus epistolæ fragmenta quædam retulit Surius in præfatione sua ad vitam S. Maximi ad diem 18. Novembris; integram vero dat Latomus in Catalogo Archiepiscoporum Moguntinor. quod opus legitur in Menken. Rer. German. tom. III. pag. 439.

Inter opera inedita viri hujus docti accensenda est etiam collatio *de Republica Ecclesiæ & Monachorum ordinis D. Benedicti habita Coloniæ Idib. Septembris* 1493. quam ex MS. Codice Abbatiæ Marchianensis indicant PP. Martene & Durand in Itiner. Literar. II. pag. 98. Additur ibi & libellus *de cura pastorali* ejusdem Authoris.

Joannes Tucherius Norimbergensis a Vossio pag. 569. inter historicos Latinos memoratur quoniam ejus *iter Hierosolymitanum atque Ægyptium*, quod descripsit A. 1479. Germanice, postea etiam Latine vidit lucem.

Joannes Tungrius, de quo supra in Joanne Præmonstratensi pag. 121.

Joannes Turocius, de Thvvrocz, Turoczi, Hungarus scripsit *Chronica Hungarorum* libros V. quorum primus qui in Attilæ obitu desinit, dicatus est Thomæ de Drag, Regis Matthiæ Cancellario: secundus procedit usque ad necem Regis Caroli, interfecti An. 1342. Tertius totus est de rebus Ludovici Regis qui Caroli successor diem obiit A. 1382. Quartus ab electione Regis Caroli cognomento parvi, usque ad eum non diu post coronationem nequiter interemtum. Quintus denique a Sigismundi coronatione A. 1386. facta progreditur ad Matthiam coronatum An. 1464. In libro primo & secundo secutus est Turocius (a) *Chronicon picturatum* quod A. 1358. exaratum manu servatur in Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi. In libro tertio *Joannem* de Kikellevv *Archidiaconum*, de quo supra pag. 87. In libro quarto *Laurentium de Monachis*, Venetum qui lugubrem exitum Caroli parvi scripserat carmine. In quinto denique a *Michaele Orzaag* Palatino, ex registro temporum Cæsaris Sigismundi edoctum se profitetur. Prodidit Turocii opus Augustæ Vindel. (non 1482. ut Czvvittingerus. sed 1488. fol.) apud Erhardum Radholt. Ejusdem Czvvittingeri fide editionem Venetam 1488. 4. typis Gothicis descriptam refero. Familiam ducit hoc Chronicon in Jacobi Bongarsii scriptoribus rerum Hungaricarum, Francof. 1600. fol. *Soliloquium* Turocii, quod vidisse se Czvvittingerus negat, nec mihi usquam sese offerre memini.

Joannes Monachus circa A. 1156. *Turonensis* historiam *Goffredi* Plantagenistæ, Comitis Andegavorum, Turonum, Cenomanorumque & Ducis Normannorum scripsit libris II. edidit Laurentius Bouchel. Paris. 1610. 8. *Gesta Consulum Andegavensium* ad Henricum II. Anglorum Regem in T. X. Spicilegii Dacheriani pag. 399. 509. (edit. nov. Tom. 3. pag. 234.) Ejusdem est liber *de compositione Castri Ambasiæ & ipsius Dominorum gestis*, editus ibid. Tom. X. pag.

(a) Daniel Nessel in sciagraphia corporis historici pag. 29. David Czvvittinger Specimine Hungariæ litteratæ pag. 393. seq.

166. 286.) Confer Oudinum Tom. g. 1421. seq.

mnes Turpinus, Tulpinus, Tilpinus, Ionacho S. Dionysii Archiepiscopus 73. Remensis per annos amplius raginta (*a*) ad quem Epistolæ Stei. III. & Hadriani I. Pontificum morum. (*b*) *Eidem Turpino adtur vulgo, etiam a Trithemio* c. 275. de gestis Caroli Magni ac Rolan- *& jam olim ab scriptore Hierarchiæ lestis lib. IV. cap. 9. conjungitur cum rio Turonensi, Richardo Cluniacensi aliis, quos vocat nobiles Galliarum iographos*. (*c*) *Multi præterea cum iis tum in Hispania rebus tam futiiptoris auctoritate utuntur*. (*d*) Quid *Calixtus* II. Papa, teste auctore i Chronici Belgici ad An. 1122. 150. statuit *historiam S. Caroli deam a B. Turpino Remensi Archieo esse authenticam?* quam auctorin non mirum est deinceps secutos dum Misnensem, Gobelinum Pern, Vincentium Bellovacensem, inerosque alios: & in Codicibus MSS. anter nomen Turpini Archiepiscoæfigi. (*e*) At enim non Eginharnon Hincmarus, Lupus, Flodoar-, vel ex tot aliis ejus ac sequentis s scriptoribus, illarum ullus quisarum næniarumque mentionem fa- (*f*) Et fabulosum esse hunc scriem (*g*) pluribus demonstravit Jo. hiander de Weichbildis Saxonicis XIII. XIV. XV. & Petrus Manus Secretarius lib. IV. Animadvern. cap. 2. Quam diu ætatem Ca- II. præcesserit fabulosus hic scri-, accurate dici nequit, verisimilis n est conjectura V. C. Joannis Heri Schminckii pag. 81. ad Eginharhariolantis circa An. 1100. pseudo Turpinum prodiisse, quo tempore expeditiones cruciatæ in Palæstinam institui cœperant, ut sub gravis auctoris nomine propinaretur vulgo fabula de Carolo M. Dominicum sepulchrum visitante, quæ exstat apud hunc scriptorem cap. 20. Nec abludit ab hac conjectura Gvilelmus Allardus, qui in Bibliotheca Delphinatus pag. 224. auctorem facit Monachum S. Andreæ Viennensis An. 1092. Nam post annum a Christo nato millesimum esse ab imperito aliquo suppositum, non dubitabat etiam vir doctus Ludovicus du Four de Longverue Abbas Jardonensis, ut notatum Jacobo Longo in Bibliotheca Historicorum Galliæ n. 6671. Edidit seminarium hoc infinitarum næniarum (*h*) cum præmissa auctoris Epistola, ad Leobrandum Decanum Aquisgranensem, primus Simon Schardius & primo loco inter Chronographos quatuor, cum Reginone, Sigeberto & Lamberto Schafnabrugensi, Francof. 1566. fol. Deinde Justus Reuberus in veteribus scriptoribus, Francof. 1584. Hanov. 1619. fol. Gallica Roberti Gagvini versio, jussu Caroli VIII. Regis adornata prodiit Paris. 1527. 4. Lugd. 1583. 8. De Codicibus MSS. Latinis, versionisque vetustioris Gallicæ laudatum Longum adire juvabit, de Latinis etiam Lambecium Tom. 2. pag. 333. seq. & Vossium qui notat in suo Codice quem cum editis contulerit, ante c. XXXII. quod de morte Caroli M. est, addita quædam de pictura septem liberalium artium; nonnulla item de miraculo quodam ob preces Rolandi præstito, & de Turpino ipso atque alia. Eadem sunt quæ ex Codice Cæsareo Lambecius laudato loco publicavit.

Joannes de Turrecremata (Torquema-

da)

Hincmarus Remensis in epitaphio Tilpini Flodoardum:

...pum pascens quadragenis est amplius annis ...ste senectutis despoliatus obit.

) Sammarthani Tom. 1. Galliæ Christianæ p. eq.

) Voss. pag. 298. hist. Lat.

Id. artis historicæ pag. 48.

(*e*) Jo. Frid. Besselius in limine notar. ad Eginhardum.

(*f*) Voss. pag. 299. de Hist. Lat.

(*g*) Besselius l. c. Christoph. Hartknoch *Alt und Preussen* pag. 248. W. E. Tentzelii curieuse Bibliothec An. 1704. pag. 487.

(*h*) Ita vocat Barthius pag. 562. ad Gvil. Britonem: Turpinum fabulatorem Besselius l. c. Dousa apud Voss. [illegible] monstris refertissimum.

da) Hispanus Ord. Præd. Theologus & JCtus celebratissimus, apud Eugenium IV. An. 1431. Magister S. Palatii & ab An. 1439. Cardinalis & Episcopus Sabinensis defunctus Romæ 1468. ætatis 80. de quo præter editores operum & Ciacconium, Eggium, aliosque qui de Cardinalibus scripsere, Nic. Antonius Tom. 2. Bibl. veteris Hispanæ p. 187. seq. Jacobus Quetif de scriptis Dominicanorum Tom. 1. pag. 837. Oudinus Tom. 3. pag. 277. Henricus Warthonus ad Caveum, aliique. Interfuit Conciliis Constantiensi, Basileensi, deinde Florentino, in quo adversus Marcum Ephesium disputavit de igne purgatorio. Vide Allatium contra Creyghtonum p. 81. Scripta ejus hæc sunt:

Expositio brevis & utilis super toto Psalterio. Rom. 1470. 1476. fol. Augustæ 1472. Moguntiæ 1474. 1476. Burgi 1480. fol. & per Joannem Fabri, Lingonensem, 1482. fol. & Cæsaraugustæ 1482. fol. Argentor. 1485. fol. Venet. 1485. fol. & 1513. 1524. 8. Paris. sine anno 8. & Rothomagi, 8. apud Petrum Olivier. Duas quoque veteres editiones sine loco & anno, Labbeus commemorat.

Meditationes in vitam Christi, Colon. & præfixa a Francisco Svveertio auctoris vita, Antvverp. 1607. 12.

Sermones de tempore & de Sanctis Lugd. 1509. 4. *Quæstiones* spiritualis Convivii delicias præferentes super Evangeliis tam de tempore quam de Sanctis. Noriberg. 1478. fol. Brixiæ 1498. 4. Lugd. 1500. 8. 1508. 8. Paris. 1510. 8. *Flos Theologiæ* pro Sermonibus applicabilis circa textum *Epistolarum atque Evangeliorum* tam de tempore quam de Sanctis & Festis totius anni Basil. 1481. fol. 1484.

Expositio omnium S. Pauli Epistolarum. Basil. 1495. teste Beughemio.

Turris aurea Decretorum, sive *Commentaria in Decretu n Gratiani*, absoluta Romæ 1451. & Nicolao V. dicata, partes V. Lugd. 1519. fol. Rom. 1555. Venet. 1578. fol. quatuor Volum.

Summa 1. de Ecclesia Universali, 2. de Ecclesia Romana & Pontificis e matu. 3. de universalibus Concilii de schismaticis atque hæreticis. Rom fol. Lugd. 1496. fol. Venet. 156 Salmanticæ 1560. fol. Pars secu tertia exstant quoque in Jo. Thom caberti Bibliotheca maxima Pont tomo XIII. Rom. 1697. fol.

De Pontificis maximi Concilii neralis auctoritate ad Basileensem rem responsio coram Eugenio Cardinalibus in Concilio Florenti va voce exhibita. Colon. 1480. f net. 1563. 4. Lovan. 1688. 4. & i mis Concilior. & in laudata Bibl xima Pontificia tom. XIII.

Flores sententiarum D. Thomæ A tis de auctoritate summi Pontificis, cti in Concilio Basileensi A. 143 Cardinalem Julianum. Augustæ & 1496. ad calcem summæ de Eccl Venet. 1562. 4. cum scriptis simil gumenti, & novissime Neapoli 17 Giornale de'letterati d' Italia T. 30.

Commentaria in Regulam S. Ben ad Arsenium Monachum Florenti 1491. fol. Paris. 1494. & 1514. 4 Regulis SS. Basilii, Augustini & cisci : & Venet. 1500. 4. Roth 1510. 4. & cum Smaragdi expos in eandem Regulam, Colon. 1575 Addendus tractatus *de reformatione decisiones in Regulam Benedicti pro scientia Prælatorum & subditorum*. net. 1618. 8. in Miscellaneis Bern ni Gauslini.

De veritate Conceptionis B. Virg tractatus in XIII. partes divisus; ptusque mandato Patrum Concilii leensis A. 1437. contra *Joannis Seg sis* avisamenta & allegationes de q supra pag. 143. Prodiit Rom. 15 neque audiendi qui majorem ejus tem Bartholomæo Spinæ vel Al Duimio tribuendam esse dictitant de Nic. Antonium Tom. 2. pag.

De efficacia Aquæ benedictæ cont trum Anglicum in Bohemia, tracta ditus sine loco & anno in 4. tum 1524. & 1559. 8.

Corpore Christi adversus Bohemos, 437. Basileæ & Delphis sine anno . & Lugd. 1578. forma minore . tur idem Commentarius de Eucha- : Sacramento, de quo Raynaldus .. 1437. n. 21.

ntra principales errores Mahometis & rum sive Saracenorum ad Pium II. 459. in procinctu Diætæ in civita- lantuana celebrandæ in 4. absque & loco, & Rom. 1606. 8.

paratus *super Eugenii IV. Decreto* ulgato in Concilio Florentino . iit cum summa de Ecclesia, Ve- 1561. 4. *Orationes duæ seu disserta- in eodem Concilio habitæ* An. 1439. Actis illius Concilii obviæ, una zymo in S. Cœna, & altera, transf- ntiationem effici per Verba Salva- .

ditationes positæ & depictæ in Eccle- nbitu S. Mariæ de Minerva, Ro- prodiere ibid. 1498. 4. atque si Beu- io fides, jam 1467. 1473. fol.

us animæ, seu stabilimentum Fidei licæ. Lond. 1509. Incip. *Docet nos a Scriptura*.

velationes B. Birgittæ ex mandato ilii Basil. An. 1435. recognitæ & batæ, cum Epistola pro iis Apo- ica A. 1446. Prodiere Lubecæ 1492. tque deinde variis in locis ut di- pra Tom. 1. pag. 280. seq.

odlibetica cum tractatibus & ser- bus Petri de Alliaco. Argentorat. teste Beughemio.

dita hæc memorari reperio: *De catu S. Petri*. *Concionem* ad Pa- Concilii Basileensis An. 1432. *in elium* 2. Advent. *Et erunt signa in & Luna*.

ugnationes quarundam propositionum, Magister Alphonsus de Madrigal, *us* vulgo dictus asseruit in dispu- e publica in Romana curia An. 21. Jun.

nbolum *quinquaginta veritatum Fi- ntra* quinquaginta errores Mani- um An. 1461, pro legatis a Rege e ad Pium II.

Contemplationes MStæ in Cod. Vaticano 973.

Disputatio An. 1459. præsente Pio II. habita cum F. Francisco de Savona sive Rovere, postea Papa Sixto IV. *de veritate & adoratione sanguinis Christi* qui *Mantuæ* servari in Ecclesia S. Andreæ traditur.

Quæstiones de Deo & Angelis.

Contra certos hæreticos noviter impugnantes paupertatem Christi ejusque Apostolorum.

Libellus pro defensione Romani Imperii. Alius *de nuptiis spiritualibus*.

Reprobationes XXXVIII. articulorum Hussitarum An. 1442.

Tractatus *contra Avisamentum Basileensium* quod non liceat appellare a Concilio ad Papam: *Votum super avisamento quod Papa debeat jurare servare decreta de Conciliis generalibus continuandis & electionibus confirmandis, alias cadat a jure Papatus*. *Responsio in invectivam ad canonem condemnationis Congregationis Basileensium*.

Collecta tempore Eugenii IV. super petitione Regis Franciæ *ut aliud tertium celebraretur generale Concilium*.

Propositio, cum esset Orator Eugenii IV. ad diætam Moguntinam, *super justitia translationis Concilii de Basilea Ferrariam, & tandem de Ferraria in Florentiam*.

Tractatus contra Madianitas & Ismaelitas adversarios & detrectatores Judæorum, & ab Ecclesiarum collegiis arcentes progeniem omnem ex stirpe populi Israelitici descendentem.

Repetitiones super quibusdam Augustini de Roma propositionibus. * Tractatus *de Aqua Benedicta* editio prima absoluta est anno 1475. absque nomine loci, sed ex nomine impressoris intelligimus prodiisse Romæ; est enim ille *Magister Bartholomæus Guldinbek de Sultz regnante Sisto IV. Pont. Max. anno ejus V.*

Tractatum *contra avisamentum Basileensium, quod non liceat appellare de Concilio ad Papam*, ex MS. Lucensi Codice ego in meo Conciliorum supplemen-

to tom. IV. evulgavi cum sequentibus. *Votum super avisamento* (vel melius dixeris contra avisamentum (*quod Papa debeat jurare servare decreta de Conciliis generalibus continuandis, & electionibus confirmandis, alias caderet a jure Papatus*, pag. 799. *Tractatus in favorem Eugenii IV. contra decreta Concilii Constantiensis, & contra gesta in Concilio Basileensi adversus Eugenium*, p. 746. *Defensiones quorumdam articulorum revelationum S. Birgittæ ab obtrectatoribus quibusdam ad Concilium Basileense delatis* pag. 911. Porro defensiones istæ a me primum datæ sunt, cum inter opera S. Birgittæ nonnisi priora capita Apologiæ hujus lucem viderint. *Repetitiones quædam Cardinalis de Turrecremata, cum esset in minoribus constitutus Basileæ super quibusdam propositionibus Augustini de Roma*, pag. 1203. *Oratio in Moguntino Conventu habita, cum esset missus orator per SS. Dominum nostrum Eugenium Papam*, Tom. 5. pag. 64. 65. *Responsio in blasphemam, & sacrilegam invectivam ad SS. Canonem justissimæ condemnationis damnatissimæ congregationis Basileensis collecta per Dominum Cardinalem S. Sixti tempore SS. Domini Nostri Eugenii Papæ IV. super petitione Domini Regis Franciæ, ut aliud tertium celebraretur universale Concilium*, pag. 235.

In Bibliotheca Vaticana extare *epistolam Cardinalis S. Sixti ad Eugenium IV. exhortatoriam super dissolutione Concilii Basileensis* notat P. Montfaucon in Biblioth. MSS. pag. 114.

In Codice MS. Bibliothecæ Canonicorum Majoris Ecclesiæ Lucensis, unde cætera Turrecrematæ erui, extat insuper *Responsio ejusdem ad quæstionem sibi factam per fratres ordinis S. Birgittæ;* num scilicet fratres, qui in Diaconatus officio recepti sunt, debeant locum tenere inter Sacerdotes tredecim juxta Regulam destinatos; vel infra alios Sacerdotes præter prædictos Sacerdotes tredecim secundum ordinem temporis, quo recepti sunt in Monasterio.

Joannes de Valeis Anglus Ord. Minor. non diversus a Joanne Galensi sive Gualensi de quo supra pag. 77. & Tom. 3. pag. 109. seq.

Joannes de Varcennis Doctor Paris. Pastor in monte S. Læti in diœcesi Remensi Bonifacii IX. Papæ Capellanus & Palatii Apostolici Auditor, cujus *responsiones ad capita XLVII. accusationum* Gvidonis de Roya Archiepisc. Remensis An. 1396. scripta in Carcere, leguntur inter Joannis Gersonis Opera Tom. 1. edit. novæ pag. 905. 944. *Epistola V. ad Benedictum XIII. de tollendo schismate*, cum Benedicti responsionibus id. Tom. 2. pag. 841. 845. 846. 855. 859. & scripta ad Cardinales pag. 860. Vitæ sanctissimæ Vir, doctrina & prudentia insignis vocatur apud Froissardum IV. 58.

Joannes Vatæus sive *Wate*, Anglus, Mathematicus cujus *Tabulam in æquationes Domorum*, eique præfixum *Canonem* laudat Lelandus cap. 512. & ex eo Baleus XI. 27. Pitseus pag. 883.

Joannes Venetus Carthusiensis circa A. 1480. de cujus libris III. *Nosce te*, jam dixi supra pag. 63. Alia ejus scripta apud Trithemium cap. 905. sunt: *De patientia & humilitate*. *Speculum morientium*. *Corona Senum*. *Sermones*. *Epistolæ*. Eadem laudat Bergomensis ad An. 1489.

Joannes de Veris, Monachus circa An. 1463. scriptor *Chronodromi sive Cursus temporum* ab Orbe condito ad Christi Natalem. MS. in Abbatia S. Petri Aldenburgensis Ord. Bened. teste Sandero pag. 224. Bibl. Belg.

Joannes Verrochius Florentinus. Ord. Minor. apud Cangium lege *Julianus*.

Joannes de Vesalia, infra *Joannes de Wesalia*.

Joannes Victorinus sive *de S. Victore*. Supra *Joannes Parisiensis* An. 1322.

Joannes Villanus Florentinus dignitate florens & meritis, scripsit libris XII. *Chronicon Florentinum* sive universale potius ab ultimis Nemrodi temporibus ad An. 1348. quo diem obiisse traditur, prodiit cum fratris continuatione Florent. 1557. 1581. 4. *Chronicon Neapolita-*

tantum Neapoli 1526. *vitam Mahamedis* ad calcem Chronici Florentini: non Latine autem scripsit sed Italice, de quo sicut de fratre ejus Matthaeo, qui Chronicon Florentinum ad An. 1363. continuavit, plura exspectare jussi sumus a Raphaele Triquetio Fresneo in tractatu de Historicis Italiae; qui cum lucem non viderit, adeundus Julius Niger in historia scriptorum Florentinor. p. 295. 407.

* *Joannes Villanus*. Qui Neapolitanam historiam scripsit, seu Chronicon Neapolitanum alter fuit Joannes Villanus longe a Florentino diversus. Dedit illud Italice; editio vero anni 1506. secunda est, non prior ejusdem operis, ut colligo ex Toppio Bibliot. Neapolit. Tom. 1. pag. 123.

Joannes de Villario sive Abbas Villariensis in Brabantia Ord. Cisterc. Doctor Theologus cujus *Sermones* MSti laudantur a Sandero pag. 181. Bibl. Belgic. & a Caro Vischio pag. 232. qui patria Bruxellensem fuisse testatur.

Joannes Abbas *Vincellensis* & Decretorum Doctor, cujus *Vademecum de collationibus Dominicis & Festivis* editum sine loco & anno sub typographiae nascentis initia.

Joannes Vicentinus Ord. Praed. circa A. 1240. de quo Gerardus Mauritius in historia dissidiorum Marchionis Estensis cum Eccelino Romano Tom. 2. Leibnitii Brunsvic. pag. 40. mira refert, eumque non tantum Paduae sed & in aliis Italiae civitatibus tantum valuisse eloquentia testatur, ut ad pacem componendam innumeros permoverit, & *in omni Civitate, statutis ipsarum acceptis suo emendaverit arbitrio, addendo, & detrahendo*. Sed Vicentiae Dux & Comes illius Civitatis cum vellet esse, & alia ac majora cuperet; magnis ausis excidit. Muratorius in IV. Volumine Antiquit. Medii Ævi pag. 641. evulgavit *Laudum pacis stabilitae a F. Joanne Vicentino Ord. Praedicat. inter Cives Veronenses, Ghibellinos, & Guelphos*. In eo vero suo nomine Vincentius mandat, eaque statuit quae servanda sint; *& auctoritate SS. Apostolorum Petri, & Pauli excommunicat, maledicit, anathematizat, & tradit Sathanae* omnes ejusdem Pacis a se constitutae violatores. Has autem tabulas Muratorius semel in IV. Volumine pag. 641. vulgatas iterum in fine ejusdem Voluminis pag. 1172. oscitantius recudit.

Joannes S. Vincentii ad fontes Vulturni Campaniae Monachus circa A. 1470. scripsit Chronicon Coenobii sui, quod MStum charactere Longobardo evolvit Baronius atque ex eo nonnulla refert ad An. 892. n. 2. An. 963. n. 41. Vide Vossium pag. 773.

Joannes de Vineta Brito Aremoricus, Carmelitarum Provincialis in Gallia, circa An. 1348. Hic *Chronicon* breve condidit *sui Ordinis*. Praeterea *Vitas trium Mariarum*. *Determinationes*. *De Officiis Divinis*. *Conciones Synodales*. Vide Alegrium pag. 295. Non diversus ab hoc (licet apud Cangium distinguitur) *Joannes Vinetus* de quo Miraeus pag. 90. auctarii, neque hic ab eo traditur Anno 1238. floruisse, nam tantum quaedam refert quae ille sub finem Chronici scripsit An. 1238. & 1240. accidisse.

Joannes Vitalis a Furno Vasatensis, Ord. Minor. Theologiae Doctor, atque Ordinis sui in Aquitania Minister Provincialis: inde Rom. Eccl. Cardinalis ab An. 1312. & Episcopus Albanensis ab An. 1320. ad 1327. quo diem obiit Avenione 16. August. ut constat ex ejus epitaphio apud G. Josephum Eggs Tom. 1. purpurae doctae p. 305. Waddingum pag. 331. aliosque. De eo Baluzius notis ad Papas Avenionenses T. 1. pag. 676. seq. Scripta ejus sunt: *Speculum morale totius S. Scripturae* compositum An. 1305. editumque Lugd. 1513. 4. Venet. 1594. & 1600. Commentaria *in Proverbia Salomonis*. *in IV. Evangelia*. *In Apocalypsin*. *De conceptione B. Mariae Virginis*. *De paupertate Christi & Apostolorum* scriptum editum ab Odorico Raynaldo ad An. 1322. §. 67. *Quodlibeta Theologica*. *Concionatorii Commentarii*, & *Sermones*. Examen errorum Mino-

noritæ *Petri Joannis Olivi* & *Bernardi Delitiosi*, de quibus Baluzius, qui pag. *679.* notat librum *de tuenda valetudine* Moguntiæ 1531. editum antiquioris esse scriptoris, qui fuerit tempore Belæ Regis Hungariæ defuncti An. 1275.

Joannes Vitoduranus natus in oppido Helvetiæ, pagi Tigurini, Vitoduro sive Wintertur, & in Cœnobio S. Montis prope Vitodurum Monachus Ordinis Minor. circa An. 1350. Scripsit *historiam* ab An. 1215. sive ab Innocentio III. Papa & Friderico II. Imperatore usque ad sua tempora sive ad An. 1348. Priorem partem, desinentem in obitu Rudolphi Hasburgici sive in A. 1292. vulgavit illustris Leibnitius in accessionum historicarum tomo priore Lips. 1698. 4. Integram ex Codice S. Galli Jo. Georgius Eccardus, in tomo priore Corporis scriptorum medii ævi pag. 1733. 1348. Lips. 1723. fol. *Opus egregium & eo majoris æstimandum quod auctor priora ex Chronicis variis nondum vulgatis & relatione hominum fidorum: posteriora vero visu proprio & auditu vel communi voce & fama celebri accepta, distincte in litteras retulerit. Ab Anno præsertim* 1330. *se sibi ipsi nota scribere affirmat.* Hæc laudatus Eccardus.

Joannes Ultricuria, qui est apud Cangium ex Possevino & Pitseo, idem rectius M. *Nicolaus de Ultricuria* apud Bulæum Tom. 4. hist. Academiæ Paris. p. 308. nam ita etiam in Bibliothecis Patrum Tom. 4. Paris. Tom. 14. Colon. & Tom. 26. Lugd. pag. 483. ubi perinde ut apud Bulæum exstant *Articuli LXI.* quos in Universitate Parisiensi coactus est revocare A. 1348. Præcesserant in iisdem Patrum Bibliothecis Articuli XXXIX. quos similiter ejurare Parisiis A. 1347. jussus fuerat *Joannes de Mercuria*, Ord. Cisterc. quos exhibet etiam Bulæus pag. 297. Quæ vero Joanni de Ultricuria apud Pitseum p. 556. & Præterea apud Possevinum tribuuntur, ea non dubito ad alium Theologum Oxoniensem pertinere, qui An. 1392. magno Regis Concilio Stransfordiæ cum aliis Theologis interfuit, in quo *Henricus Crompius* propugnator Wiclefianarum partium ejurare est decem capitula coactus ut notavit Antonius Wood in historia & antiquitatibus Academiæ Oxon. p. 197. Scripsisse nimirum a Possevino traditur: *adversus septem peccata mortalia. Librum de SS. Eucharistiæ Sacramento. Lecturam in IV. libros Sententiarum. Itinerarium Salutis. Determinationes Oxonienses, Sermones XII. & Conciones ad Clerum, Populumque.* Vide infra *Joannes Waldeby*.

Joannes Uptonus, Lelando c. *536. Uppodunus*, Anglus Lincolniensis Carmelita defunctus Coventriæ *1442.* propinquus Nicolai Uptoni, Canonici Sarisberiensis & Welliensis, cujus libri quatuor de re atque officio militari, in quorum primo exponit insignia Nobilium Angliæ, editi ab Edvardo Bissæo Lond. 1654. fol. una cum Joannis de Bado aureo, tractatu de armis & H. Speelmanni aspilogia. Joannis Uptoni *sermones* exstare notavit Baleus XII. 05. nec plura Pitseus p. *636.* nec Alegrius p. 345.

Joannes Canonicus Urbevetanus, (Orvieto in Hetruria) circa A. 1200. scripsit vitam *S. Petri Parentii* An. 1199. occisi, editam ex vetusto Legendario illius Ecclesiæ cum Papebrochii notis in Actis Sanctor. Tom. V. *Maji* 21. p. *86. 99.* Confer si placet, Oudinum T. 2. p. 1720. In illo Legendario scriptor hic Magister Joannes appellatur *fons scientiæ litterarum*.

Joannes Ursinus, Romanus ab Anno 1328. ad 1358. Archiepiscopus Neapolitanus de quo Ughellus Tom. 6. Italiæ sacræ p. 125. seq. & Prosper Mandosius Tom. 1. Bibl. Romanæ pag. 11. Præter *Constitutiones Synodales* composuit *Inventarium* seu *registrum bonorum Ecclesiarum omnium Civitatis Neapolis, ejusque Diœcesis, in quo jura & reditus, privilegia ac fundationes, quo tempore & a quibus erecta, recensebantur.*

De *Nicolao III.* Papa, qui antea *Joannes* Cajetanus *Ursinus* vocabatur, vide

de Bzovium & alios ad A. 1277. seq. & infra in *Nicolao*.

Joannes Waldebius, *Waldeby*, Anglus Eboracensis, Augustinianus, quem Baleus VI. 87. notat A. 1392. interfuisse magno Regis Concilio Stanfordiensi contra Wiclefistas, de quo paullo ante in Joanne Ultricuria dixi, scripsisseque multa tam Latino quam patrio sermone, ex quibus nominat: *in Symbolum Apostolorum*, moralem expositionem ad Thomam Fani S. Albani Abbatem. *In Orationem Dominicam*. *In Angelicam Salutationem*. *Contra septem peccata*. *De sacramento Eucharistiæ*; *Lecturam Theologiæ*: *Itinerarium Salutis*. *Determinationes Oxonienses*, *Sermones XII.* & *Conciones* ad utrumque statum, Clerum Populumque. Mirum est eadem hic sub Waldebio pag. 558. apud Pitseum repeti quæ pag. 556. per errorem Joanni de Ultricuria tribuerat. Addit autem *Homilias quinque super totidem verba Salutationis Evangelicæ*. *Lecturas sacrarum Scripturarum*. *Placita Theologica*. *Quæstiones Ordinarias*. *Super Magistrum Sententiarum*. Ex Pitseo eadem Philippus Elssius pag. 408. Encomiastici Augustiniani.

Joannes Wallingfordus Anglus *Magister de Cella* dictus, ex Priore Wallingfordiæ Abbas XXII. S. Albani defunctus An. 1214. de quo Matthæus Paris pag. 67. *Hic in juventute scholarum Parisiensium frequentator assiduus, ad electorum consortium Magistrorum meruit attingere, unde cum virilis esset ætatis, in Grammatica Priscianus, in Metrica Ovidius, in Physica censeri potuerit Galenus*. Ejus *Chronica* brevia ab A. C. 446. ad 1026. edita a Thoma Galeo in scriptoribus quindecim historiæ Britannicæ, Saxonicæ, Anglo-Danicæ. Oxon. 1651. fol. p. 525. 550. Notat laudatus Galeus in Bibl. Cottoniana huic historiæ jungi alteram partem a Conquæstu, sive A. C. 1066. anno Primo Gvilelmi Conquæstoris usque ad An. 1216. Henrici III. tertium, quam putat continuatam a *Radulpho Wendover*. Monet idem in Wallingfordo multa haberi ex reconditioribus Historicis, præcipue de rebus Danicis Normannicisque. Vitas Sanctorum non diffitetur se aliquas data opera abbreviasse. *Valuit*, inquit, *Joannes noster & carmine pangendo*. *Et videtur Historiam vel historias memorabiles, versu tradidisse posteris*. *Certe apud multos qui aut post eum scripserunt, aut veteres ante eum Historicos auxerunt & recensuerunt, multa ejus citari carmina mihi satis constat*.

Jonnnes Walsinghamus Anglus Nordvolciensis, Parisiis & postea Oxonii docuit, Carmelitarum in Anglia Provincialis clarus circa A. 1330. Scripsit *in Proverbia Salomonis*. *Pro cursu Scripturæ Sacræ*. *In Sententias Lombardi*. *Determinationes Theologiæ*, *Quodlibeta*, *Conclusiones disputabiles*, *Lecturas in Theologia*. *De Ecclesiastica potestate* contra *Occamum*. *Sermones XL*. Vide Baleum IV. 97. Pitseum pag. 423. Trithemium c. 625. cui vitiose *VValsgramm* dicitur: Possevinum, Alegrium p. 286. &c.

Joannes VValterus Anglus, Mathematicus Wintoniensis circa A. 1412. scripsit *Tabulas æquationis Domorum* & *tabulas adscensionum universalium*. Vide ex Lelando Baleum VII. 58. Pitseum pag. 594.

Joannes VVanifletus, *VVaynflete*, Anglus, Carmelita Lincolniensis, circa A. 1418. Hujus *commentarios S. Scripturæ*, *Determinationes Theologicas* & *sacras Conciones*, memorant ex Lelando Baleus XII. 50. Pitseus pag. 599. Bzovius ad A. 1419. n. ult. & Alegrius pag. 331. qui præter rem ni fallor, *Determinationes Logicales* pro Theologicis appellat.

Joannes de VVellis Anglus, Monachus Ramesiensis Ord. Bened. congregationis Cluniacensis, circa An. 1382. Scripsit contra Wiclefistas *de S. Eucharistia*. *Contra Nicolaum Herfordium*. *De socii sui ingratitudine*. *De Cleri prærogativa*. *Pro religione privata*. *Epistolas ad diversos*. Vide Baleum VI. 82. Bzovium ad Anno 1413. num. 58. Pitseum pag. 540.

Joan-

Joannes de Welming Abbas Mellicensis in Austria circa A. 1460. Hujus *Epistolas VI.* de restituenda in Ordine S. Benedicti Monastica disciplina publicavit Bernardus Pez Tom. 8. Ascet. pag. 581. 583. 585. 603. 618. 621.

Joannes ex Werdea Sueviæ oppido: supra *Joannes Fabri* T. 2. pag. 134. Non diversum suspicatur Leyserus ὁ μακαρίτης (*a*) *Joannem de Bardea* cujus carmen de fine poeseos, MS. Lipsiæ in Bibl. Paulina teste B. Fellero pag. 391. Hujus etiam non dubito esse carmen elegiacum *an scire malum, sit malum* quod in eadem Bibl. p. 390.

Joannes de Werdea qui *Hieronymi* nomen postea prætulit, de quo T. 3. p. 250.

Joannes de Werdena, Teutonicus Ord. Minor. Coloniensis diœcesis, circa An. 1400. cujus *Sermones* duplices de tempore, & de Sanctis duplices & Quadragesimales memorat Trithemius de S. E. c. 693. & de script. Germ. c. 143. Waddingus pag. 228. affirmans floruisse A. 1330.

Joannes Ruchard *de Wesalia* sive *de Vesalia* Theol. D. & Concionator Wormatiensis, cujus paradoxa per M. Gerardum Elten de Colonia & M. Jacobum Sprenger damnata prodiere Moguntiæ 1479. & in fasciculo (*b*) rerum expetendarum pag. CLXIII. seq. Ipse propter dogmata, etiamsi publice revocata, scriptis ejus ipso inspectante crematis relegatus in Conventu Augustiniensium, ubi mœrore consumtus brevi post obiit, ut refert Trithemius in Chronico Spanhemensi pag. 391. capita sive articulos condemnatos referens. Vide etiam Bzovium ad A. 1479. n. 8. pag. 158. seq. & ad A. 1482. n. 6. p. 228. Hottingerum Sec. XV. p. 54. seq. Oudinum Tom. 3. pag. 2715. Casibus ejus condolere se testati sunt Wesselus pag. 920. Opusc. & Lutherus noster T. 7. Altenburg. pag. 273. Testibus veritatis accensetur a Matthia Flaccio, Joanne Wolfio &c.

M. Joannes (*c*) *Wesselus* sive Basilius, Hermanni Gansfortius, Groeningensis, Theologiam docuit Coloniæ, Heidelbergæ, Parisiis & Groeningæ, ubi septuagenario major diem obiit supremum An. 1489. Vir singularis pro illa ætate: Orator, Poeta, Philosophus, Theologus, Latine, Græce, & Hebraice peritus, & ob pietatem ac doctrinam *Lux Mundi* nuncupatus. Ejus, atque amici illius Rodolphi Agricolæ, vitam scripsisse se testatur *Regnerus Prædinius* in cap. 7. Lucæ: scripsit & *Albertus Hardenbergius* quæ opusculis Wesselii Amst. 1617. 4. curante Jo. Lydio præmittitur: *Ubbo Emmius* qui vitas Professorum Groningensium A. 1654. fol. edidit pag. 12. seq. Oudinus Tom. 3. pag. 2707. seq. Hic post alios narrat eum a malevolis dictum *Magistrum contradictionum*, quod erroribus scilicet & superstitionibus publicis illorum temporum fortiter auderet contradicere. Denique ut Melchiorem Adamum in vitis Philosophor. Suffridum Petri VIII. 2. de scriptoribus Frisiæ, Valerium Andream, Kœnigium in Gansfortio, aliosque prætercam, Georgii Henrici Gœzii, Superintendentis Lubecensis, τῦ μακαρίτυ commentatio historico Theologica de Joanne Wesselo lucem vidit Lubecæ 1719. 4. Mihi scripta illius referre satis fuerit, quæ sunt:

Farrago rerum Theologicarum cum præfatione Lutheri & Jo. Arnoldi Bergellani Witebergæ 1522. atque Basileæ 1523. 4. & curante Theodoro Starckio, Marpurg. 1617. 4. Lutheri præfatio etiam legitur inter ejus Epistolas Tom. 2. p. 89. & Germanice inter Opera Tom. 2. Isleb. pag. 109. Tom. 2. Altenburg. p. 206. In illa farragine continentur:

De Dei providentia.

De causis, mysteriis, & effectibus Dominicæ incarnationis & passionis.

De

(*a*) Hist. poeseos medii ævi pag. 2070.

(*b*) Orthuini Gratii. Colon. 1535. fol. Lond. 1690. fol. Bibl. universelle Tom. XIX. pag. 323. seq.

(*c*) Gesnerus monet prænomen *Joannis* Wesselo non recte tribui: tribuitur tamen a tam multis, ut sequi eos maluerim.

dignitate & potestate Ecclesiastica. ...ra obedientia, & quantum obligent ...ta & statuta Prælatorum. Habet Goldastus Tom. 1. de Monarchia ...rii pag. 563. Et Germanicæ ver... meminit Flacius in Catalogo te... veritatis.

...Sacramento pœnitentiæ, & quæ sint ... Ecclesia. De potestate ligandi & ...di.

...e sit vera communio Sanctorum.

...thesauro Ecclesiæ: de participatione ...spensatione hujus thesauri. Habet et... Goldastus Tom. 1. de monarchia ...rii pag. 573. 576. *De fraternitati...* ...ec.

...purgatorio, quis & qualis sit ignis ...torius. De statu & profectu animarum ...anc vitam.

...istolæ aliquot ejusdem argumenti, ...urgatorio maxime atque indulgen... Excerpta ex hac farragine leguntur ...o. Wolfii memorabilibus Tom. 1. 835. seq. in Jo. Henrici Maji vita ...hlini pag. 156. seq. & ampliora in ...ndorfii commentariis de Luthera...o T. 1. p. 227. seq.

...æter hanc farraginem, in Operibus ...elii curante Petro Pappo a Tratz... editis Grœningæ 1614. 4. & Joan. ...i studio; additis quibusdam Jacobi ...Paradiso, Carthusiani tractatibus ...t. 1617. 4. continentur tractatus:

...e oratione & modo orandi, cum lu...ita *Orationis Dominicæ explanatione ...teri edit. in 4*.

...e cohibendis cogitationibus, & *Scala ...tationis* sive *de modo constituendarum ...tationum*, ad fratres in monte D. ...etis prope Svvollam ex MS.

...bri duo *de causis Incarnationis ac de ...itudine & amaritudine passionis Do...cæ*, capitibus XC. ex editione Antv... 8.

...e sacramento Eucharistiæ & audienda ...a ad Gertrudem sacram Sanctimo...em, ex veteri edit. in 4.

...esideratur in his collectionibus li... *...le moribus veterum hæreticorum* quem ...erus testatur editum Lipsiæ 1537.

8. Nec non liber *de justificatione per Christum* itemque alius *de futuro seculo*: atque *Opus quadripartitum* de Indulgentiis, Sacramentis, Purgatorio & auctoritate Ecclesiæ. *Notularum liber* de sacris Scripturis, de Angelis, De Dæmonibus ac de Anima: itemque alius pro Nominalibus adversus Realium Formaliumque defensores, atque ex parte contra Rodolphum Agricolam, quem postremum librum agnosco magis sapere auctorem Joannem de Wesalia, Wormatiensem, addictum Nominalibus, quam amicum Agricolæ, Groningensem Wesselum, cujus scripta in scriniis reperta, ejus post obitum, omnia Zelotarum furore exusta Hardenbergius testatur.

Habeo etiam editam in 4. parvam Wesseli lucubrationum syllogem sine loco & anno, in qua 1. ejus *Epistola ad M. Engelbertum Leidensem* de potestate ligandi & solvendi. 2. *Jacobi Hœk* sive *Angularis*, Decani Nældvicensis ad Wesselum cum Wesseli responsione, de indulgentiis & purgatorio. 3. Wesseli *ad virginem Gertrudem Reyneri* Sanctimonialem in Claris aquis. 4. Ex Epistola *Joannis Aemstelredamensis* ad *Bernardum Meppis*, Procuratorem Zilœ, de suffragiis pro vivis & defunctis. 5. Wesseli ad Magistrum Ludolphum de Veno, Decanum Trajectensem. His in exemplo meo adjunctum *Antonii de Castro*, Ord. Præd. impugnatorium adversus Wesselum de indulgentiis, quas auctoritate Ecclesiæ canonisatas, disputat a Wesselo temere in dubium vocari. * Farrago rerum Theologicarum multo ante prodivit, quam a Fabricio hic indicetur; nam Lambecherus in sua Bibliotheca Civica Vindobonensi pag. 272. testatur habere se in eadem Bibliotheca opus illud in 4. impressum absque loco, & anno, quod ex ipsa typorum figura multo antiquius esse dignoscitur, nec continet Epistolas de Indulgentiis, quæ in editione Basileensi Lutheri An. 1522. (quam primam notat Fabricius) sexto loco leguntur.

Joannis de Westphalia Legenda de S. Thoma Aquinate MS. Lipsiæ in Bibl. Paulina.

Joannes Whetamstedus, supra *Joannes Frumentarius* p. 76.

Joannes Wiccamus Anglus Theologiæ Doctor Oxoniensis libros XII. Concordiæ Evangelicæ uberiores *Gvilelmi Nottinghami* in quatuor Evangelia Commentarios in compendium misit teste Pitseo pag. 884. Obiit Nottinghamus A. 1336. de quo supra Tom. 3. pag. 157.

Joannes Wiclefus, infra, *Wiclefus*.

Joannes Wichingamus Anglus, Ordin. Min. claruit Cantabrigiæ circa Annum 1362. Ejus *Sermones de tempore* & *Disputationes* laudant Baleus XI. 16. & Pitseus p. 498.

Joannes de Widenbrugge Augustinianus quem ad An. 1446. Tom. 2. Meibom. pag. 172. laudat auctor Chronici Comitum Oldenburgensium, testaturque præter Sermones multos ad Clerum, populumque scripsisse *Vaniloquium* hoc est *Commentarium in Ecclesiastem*, duabus divisum partibus.

Joannes Wiltonus Anglus, Augustinianus docuit Parisiis atque inde Oxoniæ, clarus circa Annum 1310. Ejus scripta, commentarii *in Analytica* utraque, atque *in Ethica Aristotelis*. *Determinationes in Theologia*, *Quæstiones & Lecturæ*, *Lecturæ in libros Sententiarum*. *Sermones* hyemales, per Quadresimam & Sermones æstivales. Vide Baleum IV. 84. Pitseum pag. 395. seq. Josephum Pamphilum pag. 45. b. Chronici Augustiniani: & Philippi Elssii encomiasticum p. 409. Possevinum &c.

Joannes Wiltonus, junior, Anglus & ipse Monachus Westmonasteriensis Ordin. Benedict. circa A. 1360. præter *homilias* scripsit *Horologium Sapientiæ* libris VII. quod magnis laudibus, qui legerunt efferunt, & cum veterum scriptis prope conferendum judicant teste Baleo VI. 17. Præterea vario rythmorum genere ex *S. Bernardo* expressit Meditationes *de beneficiis Dei*. Incip. *Jesu Christi celeri meditatione* & *Stimulum compassionis*, cujus initium: *jam nunc Matri Virgini anima*. Eadem Pitseus p. 495. seq.

Joannes Winchelsaus sive *Winchelsei* Anglus Doctor Oxoniensis, denique senex Monachus Ord. Minor. Sarisburiæ obiit An. 1326. Vide Baleum Centur. V. cap. XI. Waddingum pag. 228. & Pitseum pag. 417. qui ejus *Lecturas Scholasticas* memorant & *Quodlibeta Theologica*, *Sermonesque festivales*, *& super Logicam Aristotelis*. Idem qui Possevino *Joannes Winchelsen*.

Joannes Wirtzburgensis Presbyter, cujus *Descriptionem terræ Sanctæ* ad dilectum suum socium & domesticum Dietericum non diu post A. 1100. compositam edidit V. C. Bernardus Pez T. 1. Anecdotorum parte 3. p. 485. 534. Inter alia p. 530. ubi de Ecclesia Sancti Sepulchri, *sciendum*, inquit, *quod ibi sint Græci*, *Latini*, *Alemanni*, *Hungari*, *Scoti*, *Navarri*, *Britones*, *Angli*, *Rutheni*, *Bohemi*, *Georgiani*, *Armeni*, *Suriani Jacobitæ*, *Syri Nestoriani*, *Indi*, *Ægyptii Cophti*, *Capheturici* &c. Confer Eugenium Rogerium de XIV. differentibus nationibus terram sanctam incolentibus, in ejus descriptione Palæstinæ, Gallice edita Paris. 1664. 4.

Joannes de Witlich, oppidulo Trevirensis diœcesis, docuit circa A. 1400. Coloniæ, scripsitque Lecturam *in Epistolas Pauli*, & commentarium *in IV. libros Sententiarum*. Vide Trithemium de scriptoribus Germ. cap. 137.

Joannes Wratingus Anglus, Canonicus Walthamensis, quem ex Pitsei p. 884. inter scriptores suos refert Cangius, nihil aliud ex ejus testimonio reliquisse cognoscitur, nisi *tabulam super glossam Epistolarum Pauli*.

Joannes Wrotharius Anglus, Carmelitarum Provincialis diem obiit Caleti sive in portu Iccio, ut cap. 490. notat Lelandus, An. 1407. Ejus scripta, Commentarius *in Canticum Canticorum*, *in IV. libros Sententiarum*, & sacrarum Concionum libri IV. *Sermones* hyemales, æstivales, Quadragesimales XXI. &

de B. Virgine XII. Confer Baleum VII. 37. Pitseum pag. 584. & Alegrium p. 345. qui alios etiam *in Scripturas* sive *in varios S. Scripturæ textus* commentarios scripsisse testantur.

Joannes Wyrici de Nussia oppido Coloniensis diœcesis Carmelita, superstes adhuc An. 1495. cujus *Sermones* & Volumen insigne *super Sententias* laudat Trithemius de Scriptoribus Germ. cap. 248.

Joannes de Ymenhusen Teutonicus, Doctor Parisiensis a Bergomensi ad Annum 1355. traditur scripsisse *in IV. libros Sententiarum, & Sermones*. His Trithemius de scriptoribus Germ. cap. 120. addit varias *quæstiones Scripturarum, & in quosdam Bibliorum libros, Commentarios*.

Joannes Zachariæ Erfordiensis, de conventu Eschvvegensi Augustinianus Saxoniæ Provincialis, Hussomastix, ex cujus *Oratione* quam senex An. 1415. *in Concilio Constantiensi* habuit, specimen profert Henricus ab Hardt in prolegomenis ad tomum V. pag. 25. Ejus Volumina duo *in Apocalypsin* & Commentarius *in Magistrum Sententiarum* laudatur a Jo. Schiphovero in Chronico Archi Comitum Oldenburgensium Tom. 2. Meibom. pag. 170. His Trithemius cap. 733. de S. E. & cap. 158. de script. Germ. addit commentarios *in Genesin, in Exodum, in Leviticum, in Epistolas Pauli*, & *Sermones* varios. Pro Sermonibus, *Determinationes varias* habet Philippus Elssius pag. 418. Encomiastici Augustiniani, sed idem fallitur, cum Joannem hunc Helvetium facit, aitque vitam produxisse usque ad An. 1488.

* *Joann. Zaccariæ* Sermonem alterum in Constantiensi Concilio habitum servat MS. Codex Theologicus n. 527. Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis hoc titulo: *Sermo prædicatus in Concilio Constantiensi in die S. Michaelis per F. Joannem Zachariæ S. Theologiæ professorem Ordinis Heremitarum S. Augustini an. 1416. in illud gratia vobis & pax*. Incipit: *Hoc thema est valde authenticum*.

* *Joannina* pariter dicitur *Repetitio* nescio quæ a Raynaldo quodam compilata: cujus hoc est exordium: *Joannina hæc dicitur Repetitio a nomine Infantulæ meæ primogenitæ illustris D. Joannis Andreæ fretus exemplo, qui compilationem Decretalium Novellam ex nomine filiæ suæ appellare instituit*. Servatur in MS. Codice Felini exarato A. 1473. Cod. 368.

Joanninæ Summæ auctor *Joannes Teutonicus* de quo supra p. 151.

Joanninus de Mantua Ord. Præd. circa A. 1310. in titulo Epistolæ ad Albertinum Mussatum vocatur *vir suo tempore præstantissimus in Theologia & Philosophia naturali & morali*. De illa Epistola dixi supra in *Joanne de Mantua* p. 101.

Jocelinus Braclandus sive *de Brakelunde*, Anglus, Monachus Buriensis, (S. Edmunsbury) Ord. Bened. circa Annum 1214. scripsit *Chronicon Cœnobii Buriensis* MS. in Bibl. Cottoniana pag. 94. & *super electione Hugonis* Abbatis A. 1211. facta, & *Vitam Roberti Martyris*. Vide Baleum III. 68. & Pitseum p. 286. Oudinum Tom. 3. p. 17.

Jocelinus, Joscelinus, Josselinus de Furnesio, Monachus Cisterciensis cœnobii Furnessensis apud Lancastrienses in Anglia (*a*) scripsit teste Pricæo pag. 884. libros *de Britonum Episcopis*, quod opus adhuc exstare docet Usserius de antiquitatibus Ecclesiæ Britannicæ p. 36. non antiquioribus autem memoriis usum notat Wilh. Nicholsonus (*b*) quam missis in literas post Wilhelmi Conquæstoris tempora. Ipse vixisse se innuit extremis Henrici II. Regis Angliæ qui A. 1189. obiit, temporibus; *Vitam* enim *S. Patricii* (*c*) Hibernorum Apostoli ait se scripsisse suasionibus Thomæ Conner,

 Ar-

(*a*) Jac. Waræus præf. ad S. Patricii opuscula edita Lond. 1656. 8.

(*b*) Bibliotheca historicorum Angliæ pag. 122.

(*c*) Auctores quibus usus fuit, capite 186. laudat his verbis: *De his quæ mirifice gessit in Mundo S. Patricius, libelli vel tractatus referuntur conscripti sexaginta sex numero, quorum pars plurima principantibus Gurmundo & Turgesio consumta periit in-*

Archiepiscopi Armachani, Malachiæ III. Episcopi Dunensis, & Joannis de Curci, Vlidiæ Principis. Prodiit vita illa in Thomæ Messinghami florilegio Sanctorum Hiberniæ, Parif. 1624. fol. statim in limine, in Joannis Colgani triade thavmaturga, Patricio, Columba & Brigida, Lovan. 1647. fol. & in Actis Sanctorum Tom. 2. Martii 17. p. 540. 580. cum notis. *Vitam B. Walleni* cujus memoria 3. August. colitur, Abbatis Melrosensis in Scotia compositam jussu Patricii Melrosensis Abbatis, dicavit Wilhelmo Regi Scotiæ, & Alexandro filio ejus ac Comiti Davidi, Walleni propinquis. Vide Carolum Visch Bibl. Cisterc. p. 234.

Jocundus Presbyter circa A. 1088. scripsit *miracula S. Servatii*, ex quibus pleraque referuntur in Actis Sanctor. T. 3. Maji 13. & *Vitam S. Monulphi* Episcopi Trajectensis ad Mosam, Tom. IV. Julii 16. p. 158.

Joannes Jocundus Veronensis merito suo inter artium instauratores ac litterarum celebrandus, vir Græce Latineque doctissimus, idemque peritus Antiquitatis, ac Gvil. Budæo judice, quem perinde ut Jul. Cæsarem Scaligerum etiam erudiit, *antiquariorum diligentissimus*: Mathematicus, Architectus, & Pictor; nam *Scoticæ sectæ summum Theologum* fuisse, quod addit Julius Scaliger contra Cardanum Exerc. 329. in dubium vocari video a Bernardo Moneta, qui de Jocundo hoc erudite differit T. 4. Menagianorum pag. 266. seq. De eodem conferendus Jacobus Echardus de scriptis Dominicanorum, (Dominicanis enim non Franciscanis, nomen cum junior dedisset, vestem postea vir exuit) Tom. 2. p. 36. seq. Niceronus in limine Tomi XXX. memoriarum de viris eruditis: & qui vitas pictorum scripsere, G. Vasarus, Felibienius & alii, atque illustris Scipio Maffeus in tomo secundo Veronæ illustratæ. Ejus collectio bis mille amplius *Inscriptionum veterum* ad Laur. Medicem, quam laudat Onufrius Panvinius lib. 6. antiquitat. Veronens. pag. 167. atque Politianus c. 77. Misc. nondum vidit lucem. Exstant autem suppletæ ab eo *Plinii* junioris Epistolæ, & recensiti *Cæsar*, *Vitruvius*, *Cato* cæterique scriptores de re rustica, Strategemata *Frontini* atque *Aurelius Victor*, de quibus singulis in *Bibl.* Latina.

Jodocus Badius natus A. 1462. Asiæ, (Assen) agri Bruxellensis municipio Ascensius (*a*) discipulus Gvarini, etiam ipse egregie promeritus per annos XL. amplius de bonis studiis in illo diluculo nascentium litterarum, Lugduni & Parisiis tam docendo & scribendo quam imprimendo, recensendo, illustrando insignium scriptorum monumenta, Librarius Academiæ Parisiensis juratus. (*b*) diem obiit An. 1535. æt. 73. tribus filiabus nuptis ternioni celebratissimorum typographorum, (*c*) Mich. Vascosano, & incomparabili viro Rob. Stephano, ac Joanni de Revigny. Cum A. 1505. ederet *Laur. Vallæ* (*d*) notas in Nov. Test. oravit Lectorem ut Chalcographorum erratis, præsertim in accentibus Græcanicis ob penuriam characterum, humaniter ignosceretur. Scripta ejus, & ab eo impressa referrem, nisi viderem hoc sibi jam sumsisse Valerium Andream, Svveertium, Henreichium: *Sylvæ morales* cum Badii interpretatione,

cendio. Quatuor tamen Codices de virtutibus & miraculis ejus partim Latine & partim Hibernice conscripti reperiuntur, quos diversis temporibus quatuor discipuli ejus, videlicet B. Benignus successor illius, & sanctus Mel Episcopus, & S. Lumanus Pontifex, nepos ejus, & S. Patricius filiolus ejus, qui post decessum patrui sui Britanniam remeans in fata decessit, in Glasconiensi Ecclesia sepultus est honorifice, conscripsisse referuntur. Sanctus nihilominus Evinus simili modo Actus S. Patricii in unum Codicem compilavit, quem partim Latino sermone, partim Hibernico composuit. De quibus omnibus quæcunque fide digna reperire potui, in hoc opus collecta communicare notitiæ posterorum gratum duxi.

(*a*) Bergomensi ad An. 1498. & Trithemio c. 938. de S. E. & c. 291. de scriptoribus Germ. *Gandensis* sive *ex Gandavo*, quoniam educatus apud Gandavenses: confer Hendreichium pag. 382. pandect. Brandburg.

(*b*) Mich. Maittaire Annal. typographic. Tom. 2. pag. 81. seq. ubi & ejus Epitaphia scripta ab H. Stephano.

(*c*) Bælii Lexicon, *Badius*, nota I.

(*d*) Mich. Maittaire pag. 95.

, ex Virgilio, Horatio, Persio, Juale, Ennio, Mantuano, Sulpitio, one, & Alani Parabolis, prodiere d. 1492. 4. *Vincentius* contra quem ꝑisse Ascensium notat quoque Trinius, est *Vincentius de Castro novo*, . Præd. de quo suo loco.

docus Beyssellus, Patricius & decus is Aquensis sive Aquisgranensis, osophus, JCtus & SS. Scriptura. studiosus carmine pollens & prosa A. 1494. de quo Bergomensis ad 1498. pag. 447. b. Trithemius cap. de S. E. & de script. Germ. cap. Præter *Carmina* & *Epigrammata* ta, *Dialogum* ad Hermolaum Barm, *Orationes* & *Epistolas*, scripsit *Flandrensium*, *De seditione Gan-* ad Carolum Virulum. *Rosarium* . *Anna* (*a*) & *De rosacea S. Maorona*, *Rosarium metricum*, *de mys Rosarii*, *Rosarium de sacramento ris*, *De Christiano ambitu*, *epitomem li amoris* & *de optimo genere Musi*. Vide Possevinum, Valerium Anm, Svveertium, Hendreichium in elio p. 483.

locus Clichtoveus, Neoportuensis Flan. Jac. Fabri Stapulensis discipulus, logus Paris. & Canonicus Carno, defunctus An. 1543. scripsit *De a Magdalena* contra Marcum Granlem Paris. 1519. 4. Supplementum mentariorum quæ in *Cyrillo Alex. Evangelium S. Joannis* lib. V. VI. & VIII. desideratur, vide Tom. Bibl. Græcæ pag. 561. seq. *Elucium Ecclesiasticum*, (*b*) sive explanem in hymnos & cantica Eccle. a, Officium & Prosas, Basil. 1517. 1556. fol. Commentarium in *Jo- Damasceni* libros de orthodoxa Fi- Paris. 1507. 1512. 1529. (*c*) De *Anti-Luthero* & *apologia Concilii Pa-* .. 1528. vide Dupinii Bibl. Eccles. 14. pag. 162. seq. edit. Amst. & tum de antiscriptoribus Tom. 2. pag. 388. Cætera dabunt appendix Trithemii de S. E. cap. 21. Valerius Andreas, Svveertius, Dupinius. De *Hieronymo Clicthoveo* qui An. 1513. patrui sui Jodoci libro *de monastica Religionis laudibus* dodecastichon præfixit, videndus Launojus hist. Gymnasii Navarrei Paris. p. 987.

Jodocus Eichmann de Calve, vico Sveviæ, Theologiam Heidelbergæ cum laude docuit, obiitque Anno 1491. Vide Trithemium de S. E. cap. 872. & de luminaribus Germaniæ cap. 227. Scripta ejus præter *Sermones* varios. *Orationes* variæ ad Patres, & *vocabularius Prædicantium*. Ejus Quadragesimale prodiit Argent. 1488. & Sermones thesauri novi de tempore. 1489.

Jodocus de Heidelberg, idem cum superiore.

Jodocus Metzlerus, infra *Metzlerus*.

Joel Monachus S. Petri ad Culturam apud Cenomanos, cujus scriptum *de miraculis S. Nicolai* ad Natalem Abbatem S. Nicolai Andegavensem evolvit Cangius in Bibl. Sangermanensi Cod. 470. 636. Obiit Anno 1097. die 2. junii.

Joannes de Joinvilla, supra *Joannes* p. 87.

Jonas Abbas, S. Columbani & discipulorum ejus (*d*) Attalæ & Eustasii discipulus. idem qui *Hibernus* ab aliis vel *Scotus*, *Italusve*, aut *Bobiensis*, *Lirinensis* vel *Luxoviensis* appellatur, clarus circa A. 664. Scripsit:

Vitam S. Columbani, quæ interpolata apud Surium 21. Novembr. sincerior Tom. 3. Opp. Bedæ p. 199. & in Vincentii Barralis Chronologia Sanctorum Lirinensium pag. 83. emendatior denique in Mabillonii Sec. 2. Benedictin. pag. 5. Gallice quoque in Arnaldi Andillii Vitis Sanctor. pag. 296.

Vitam S. Attalæ Abbatis, quæ itidem edita inter Bedæ Opera Tom. 3. pag. 222. & apud Surium 10. Martii, Barra-

Supra in Jo. Trithemio pag. 158.
Unschuldige Nachrichten An. 1722. pag. 872.
ili Sinceri *von alten raren Büchern* p. 110. seq.

(*c*) Bibl. Græc. Tom. 8. pag. 781.
(*d*) Vide Vossium pag. 296. de Hist. Lat.

ralimque pag. 97. & in Actis Sanctorum Tom. 2. Martii, p. 43. sincerior ex IV. MSS. & apud Mabillonium Sec. 2. Benedictin. p. 160.

Vitam S. Eustasii Abbatis Luxoviensis An. 627. defuncti ex ipsiusmet *itinerario*, itidem inter Bedæ Opera Tom. 3. p. 243. & apud Surium, 29. Mart. Mabillonium Sec. 2. Benedictin. pag. 115. & in Actis Sanctor. T. 3. Martii p. 786. cum Henschenii notis.

Vitam Bertulphi Abbatis obviam apud Surium 19. August. Mabillonium Sec. 2. Benedictin. pag. 160. & inter Bedæ Opera T. 3. p. 248.

Vitam S. Faræ, sive *Burgundofaræ* Abbatissæ primæ Eboriacensis in diœcesi Galliæ Meldensi, defunctæ Anno 657. Exstat apud Surium 3. April. & inter Bedæ Opera Tom. 3. pag. 258. & in Mabillonii Sec. 2. Benedictin. p. 439. Qui autem Acta Sanctorum curant Antverpiæ, promiserunt eam se daturos 7. Decembr.

Libros II. *de vita & miraculis S. Joannis Abbatis Reomaensis* ad Hunnam Abbatem, fratresque Reomaenses: Priore libro Vitam ab antiquiore Monacho Reomaensi scriptam & apud Mabillonium obviam interpolavit: posterior de miraculis, exstat in laudati Mabillonii Sec. 1. Benedictin. pag. 637. Utrumque cum notis edidit Petrus Roverius in historia Monasterii & Abbatum Reomaensium ab Anno 425. ad sua usque tempora, Paris. 1637. 4. Adde Caroli Cointii Annales Francorum T. 1. pag. 121. seq. 234. 235. 310. seq. & T. 3. p. 461. seq.

Jonas Episcopus ab A. 821. (*a*) post Theodulphum, usque ad A. 843. *Aurelianensis*, variis Conciliis & Parisiensi An. 824. interfuit, & A. 840. Carolo Regi, Ludovici F. obtulit *libros III.* adversus *Claudii* Episcopi *Taurinensis*, jam defuncti (*b*) opus *cultui imaginum* oppositum, excerpta ejus tantum vidisse se testatus. Lupi Ferrariensis censuræ opus suum submisit Jonas, qui nihil in illo mutandum esse duxit. Vide Pagium ad A. 825. n. 16. & Baluzium notis ad Lupum pag. 355. ubi refert manibus se suis tractasse vetustissimum & elegantissimum librorum Jonæ exemplar, illud ipsum nimirum, quod Carolo Calvo a Jona oblatum est. Hæc autem Jonæ est sententia, (*c*) non idololatras habendos cultores qualescunque imaginum (*d*) nam & se illas adorare more Ecclesiastico, (*e*) hoc est eas salutare: aliquem enim honorem & cultum Sanctis, eorumque memoriæ ac reliquiis deferendum: (*f*) neutiquam tamen eas se adorare ut Dominum (*g*) sed superstitiosam ac perniciosam imaginum adorationem (*h*) emendatione utique indigere: Nec adorare se Mariam (*i*) sed congruo honore venerari, ejusque intercessionem apud Deum flagitare, quæ uti aliorum Sanctorum nec neganda (*k*) nec parvipendenda (*l*) sit: nec imagines eorum ejiciendas templis (*m*) sed ad ornatum ac memoriam & eruditionem fidelium servandas. Prodiere hi libri primum Colon. 1554. deinde in Orthodoxographis utrisque Basil. 1555. pag. 1199. & A. 1569. pag. 1526. tum Antverpiæ 1565. 12. emendatiores apud Christoph. Plantinum: deinde in editionibus Bibliothecæ Patrum omnibus, Parisiensibus, Coloniensi, Tomo IX. etiam novissima Lugdunensi Tom. XIV. pag. 167. De aliis duobus Claudii Taurinensis adversariis *Dungalo* & *Theodemiro* Abbate, sicut de *Claudio* ipso quoque, dictum suo loco.

Li-

(*a*) Albericus ad illum Annum, pag. 167. Andreæ Saussay Annales Ecclesiæ Aurel. pag. 313. Carolus le Cointe Tom. VIII. annal. Francor. pag. 673. seq. Sammarthani Tom. 2. pag. 239.

(*b*) Vide Orthodoxographa pag. 1199. edit. primæ (

(*c*) Confer Dallæum de imaginibus IV. 5. Frider. Spanhemii Opera Tom. 2. pag. 863.

(*d*) pag. 1212. (*e*) Pag. 1229.

(*f*) Pag. 1202. 1207. seq. 1213. 1243. 1244.

(*g*) Pag. 1222. 1228. 1305. 1206. 1214.

(*h*) Pag. 1202. 1211.

(*i*) Pag. 1230.

(*k*) Pag. 1247. seq. 1251.

(*l*) Pag. 1239.

(*m*) Pag. 1207.

:i III. *de institutione Laicorum* ad
edum, Aurelianensem Comitem
:i ex MS. Corbejensi a Dacherio
spicilegii p. 1203. (edit. novæ T.
258.)
institutione regia, ad Pipinum Re-
iber, cujus magna pars repetitur
ncilio sexto Parisiensi A. 829. In-
primum luci datus ab eodem lau-
mo Dacherio Tom. V. spicileg.
;7. (edit. novæ Tom. 1. p. 324.
) Etiam carmine valuisse Jonam
ex dodecasticho, institutioni huic
isso, in quo inter alia:

quondam metricis ludebam promtus in odis,
pore nunc quasso nil nisi flere lubet.

oda sapphica sub Jonæ nomine
a Canisio, atque inde per An-
ı Rivinum Lipf. 1653. 8. cum Dre-
Flori & aliorum carminibus, quæ
t: *En adest Cæsar pius & beni-*
quamque illustrat Barthius XIX.
Adversar. *Theodulfum* Aurelianen-
uctorem habet, atque consecrata
› est adventui Ludovici Augusti
ianos. Vide Canisii antiquas le-
:s edit. novissimæ Basnagianæ, T.
ırte 2. p. 75.
n diversus a Jona nostro est *Jonas*
Iuberti Leodiensis Episcopi trans-
ıem scripto consignavit, de quo

as Bobiensis, supra *Jonas Abbas*.
as Diaconus, *Caroli Calvi* Regis
ius circa An. 844. Vide Dacherii
:g. T. IV. pag. 496. (T. 2. edit.
p. 315.)
as Fontanellensis Monachus Ord. Be-
n diœcesi Rothomagensi circa A.
scripsit jussu Baini, Abbatis sui
S. Wulfrani, Episcopi Senonensis
cti An. 720. Exstat interpolata a-
iurium, 20. Martii, & sincerior in
Sanctor. Tom. 3. Martii p. 145.
ud Mabillonium Sec. 3. Benedi-
parte 3. pag. 355. & Carolum le
:e ad Annum 704. Tom. 4. Annal.
orum pag. 419. 433. ubi triplex
hujus vitæ editio, Suriana, Henschenii, & tertia emendatior. * In Historia litteraria Gallica Tom. IV. p. 57. ambigunt authores illi doctissimi num Jonæ huic adscribenda sit pariter *Vita S. Condedi*, quam Bollandistæ ad diem IX. Februarii Aigrado cuidam adscribunt. Inclinant tamen illi in contrariam a Bollando sententiam, maluntque ex styli similitudine Jonæ tribuere.

, *Jonas Hibernus*, supra, *Jonas Abbas*,

Jonas qui scripsit *S. Huberti*, Episcopi Leodiensis An. 727. defuncti *translationem* in Audainum Monasterium factam per Vulcandum Episcopum Leodiensem An. 825. 21. Sept. Edidit Joannes Robertus, Arduennas S. I. in Huberti historia excusa Luxemb. 1621. 4. atque inde Mabillonius Sec. IV. Benedictin. parte 1. p. 293. Non diversus hic Jonas Caveo videtur a *Jona Aurelianensi*, de quo supra: Eadem Pagii sententia ad An. 825. num. 27. & *Vitam S. Huberti* ad Walcandum, Leodiensem Episcopum, scriptam esse a Jona Aurelianensi, diserte testatur Albericus in Chronico ad An. 821.

Jonas Italus, *Lirinensis*, *Luxoviensis*, *Scotus*, unus idemque de quo supra, *Jonas Abbas*.

Jordanes, infra, *Jornandes*.

Jordanus Argentinensis circa A. 1410. Augustinianus laudatus Trithemio cap. 154. de luminaribus Germaniæ, sed ubi eadem illi tribuit quæ alibi Jordano de Quedlimburg. Ad illum quoque *Sermones* in Bibl. Cæsarea MStos refert Lambecius II. p. 774. De ejus Sermonibus 261. de Sanctis, qui MSti in Bibl. Petrina hujus Urbis Hamb. videndus B. Staphorstius, T. 3. hist. Eccles. Hamb. p. 234.

Jordanus Augustinianus, defunctus Viennæ An. 1380. diversus ut videtur & ipse a Jordano Quedlimburgensi de quo infra, & cum quo eundem facit Philippus Elssius in encomiastico Augustiniano p. 412.

Jordanus ex Bortergo diœceseos Mogun-

guntinæ, vide infra, *Jo. de Saxonia*, Ord. Præd.

Jordanus Bricius, *Bricii* Miles nescio unde Hendreichio *Brixius*, Juris Professor & Consistorialis Advocatus, Provinciæ Galliarum Judex Major, cujus tractatum *pro Eugenio IV.* adversus Cardinalem Dominicum de Capranica, qui ad ejus electionem, licet designatus a Martino V. non fuerat adhibitus a Cardinalibus, scriptum A. 1433. jussu Petri Cardinalis Fuxensis, vulgavit Baluzius T. 3. Misc. p. 303. 350.

Gvido Jordanus. Supra Tom. 3. pag. 133.

Gvil. Jordanus Augustinianus defunctus Anno 1382. scriptor Rhythmi *de conflictu vitiorum cum virtutibus*. Vide Valer. Andream p. 321.

Jordanus Magister, cognomento Teutonicus ante An. 1291. scripsit *Chronica qualiter Romanum Imperium translatum sit ad Germanos*, vulgatum a Schardio in sylloge de jurisdictione & auctoritate Imperiali, aliisque, de cujus libri editionibus Vossius p. 788. & Oudinus T. 3. pag. 626.

Jordanus scriptor *Vitæ Martini V.* Pontificis, editæ a Papebrochio in propylæo ad Acta Sanctor. Maji, II. pag. 61. *Vitam Nicolai VI.* citat Odoricus Raynaldus. Alius *Jordanus* fratrer Nicolai IV. Cardinalis, sed ante eum electum defunctus.

Jordanus Ord. Præd. Missionarius in Oriente An. 1321. scripsit Epistolas de martyrio quatuor Fratrum Ord. Minorum editas a Waddingo Tom. 3. Annal. pag. 255. & a Jacobo Quetif T. 1. p. 549. seq.

Jordanus Nemorarius Mathematicus celebris circa A. 1235. Ejus *Arithmeticorum elementorum* libri X. illustrati a Jacobo Fabro Stapulensi prodiere Paris. 1496. De ejusdem *datis Arithmeticis*, *demonstratione astrolabii*, *planisphærio*, *demonstratione propositionum de ponderibus*: libris tribus *de Geometria*, & commentario *de natura speculorum* videndus Vossius libro de scientiis Mathematicis.

Jordanus Philotechnus, idem fortasse cum Nemorario, cujus librum de triangulis, demonstrationem in algorythmum, & algorythmum proportionum, & quidam circa scientiam perspectivam MSS. memorat Sanderus pag. 200. Bibl. Belgicæ.

Jordanus de Quedlingborg Augustinianus, Saxo, S. Theologiæ Lector Magdeburgensis: non A. 1441. ut est apud Sanderum Bibl. Belg. II. pag. 56. sed circa A. 1325. ut ex Chronico Magdeburgensi MS. docet V. C. Urbanus Gotofredus Siberus de illustribus Alemannis pag. 115. seq. & confirmat Chronicon Comitum Oldenburgensium Tom. 2. Meibomii pag. 162. ubi multarum Antiquitatum indagator celebratur. Ibidem traditur scripsisse diffusam *Apologiam Ordinis sui*, diversam ut videtur a *Speculo Augustinianorum* collecto ex S. Augustini operibus, de quo Caveus, atque Oudinus Tom. 3. pag. 1132. Etiam *Vitas fratrum sui Ordinis* libris IV. Romæ A. 1587. excusas Vossius p. 458. & Miræus 87. auctarii memorat. Augustini Sabbothii notis in edit. Lond. 1625. 8. additas, Valerius Andreas p. 95. Bibl. Belg. *Opus sermonum de tempore & Sanctis* prodiit 1509. 8. & Paris. 1521. 4. cum opere de quatuor communionibus locali, spirituali, temporali & portionali, quæ sunt necessariæ ad vitam Monasticam: *Postillæ* & *Sermones in Evangelia Dominicalia*, Argentor. 1483. Cætera ejus sunt memorata etiam Trithemio c. 719. de S. E. Commentarius *in Apocalypsin*. *In Pater noster & Ave Maria*. *Quadragesimale*. *Articuli passionis Domini* sive meditationes, memoratæ Sandero II. pagina 82. *Vitam S. Augustini* ab (a) ab eo scriptam edidit Jacobus Hommey, spicilegii Patrum pag. 569. adde p. 638. 644. Pa-

asi-

(a) *Vitam S. Monicæ* editam a Bollando 4. Martii scribit Caveus: sed vita S. Monicæ Matris Augustini vulgata ab Henschenio 4. Maji Tom. 1. p. 474. non Joannem de Quedlimburg authorem habet, sed *VValthorum*, Canonicum regularem, de quo suo loco.

lis postillæ Evangeliorum Dominica- circa Annum 1365. MS. in Bibl. S. , hujus Urbis. Vide Staphorsti hist. s. Hamburg. Tom. 3. pag. 244.

ymundus Jordani, Præpositus A. Uticensis sive Uzeciensis in Galleinde Abbas de Cellis, Bituricenecesis, auctor *contemplationum*, at-:ractatus *de oculo spirituali* & librotrium *de statu religioso*, quæ scri-*Idiotæ* nomine ferebantur, atque ino huic ex fide MSti Codicis Tusis restituta sunt a Theophilo Rayo Paris. 1654. 4. & tomo XI. Rayi Operum junctim editorum Lugin fol. Confer Oudinum Tom. 3. 1180. seq.

danus Rufus Calator miles sive E-Marescballus Imperatoris, *de Me-s equorum* ex Bibliotheca Thuana itur a Cangio: sic & Labbeus pag. qui & Gallice eundem librum pag. memorat & pag. 301. Italice.

danus Saxo, Augustinianus, supra *nus Quedlimburgensis*.

danus de Saxonia Ord. Præd. Magi- post Dominicum generalis defun- A. 1237. de quo G. Henschenius ctis Sanctorum Tom. 2. Febr. 14. 720. seq. & Jacobus Quetif Tom. scriptis Dominicanor. pag. 93. seq. ex ejus *de principiis Ordinis Prædi-um libello* quædam referuntur, sicut g. 99. prologus. Liber integer cum onii Maffæi notis prodiit Rom. 1587. Cætera scripta sunt: *Super Priscia-* minorem & majorem, glossæ. *De tribus*. *De lineis datis*. Postilla *fu-ucam*. *Super Apocalypsin*. *Corona B. inis*, sive hymnus Ave maris stel- & quinque Psalmi, licet Coronam a Placentiæ 1599. 12. editam ju- is esse scriptoris contendit Oudinus 1. 3. pag. 86. *Oratio ad B. Virgi-*. *Oratio ad B. Dominicum* edita in iario Dominicanorum Venet. 1492. *ræ encyclicæ* & *speciales* ad certos ventus certaque monasteria. *Vita S. inici* MS. Lipsiæ in Paulina, teste ero pag. 159. 160. *Epistola encyclica de actis in translatione corporis B. Dominici*, edita a Bzovio ad A. 1233. n. 5. Epistolas exhortatorias plures & sermones ad populum laudat Trithemius cap. 436.

Jordanus Teutonicus, supra, *Jordanus Magister*.

Jornandes, qui Sigeberto c. 35. Anonymo Mellicensi cap. 22. aliisque etiam in Chronico Leodiensi apud Labbeum Tom. 1. Bibl. novæ MSS. ad A. C. 533. & Trithemio cap. 204. *Jordanes* Gothus ex notario Regis Alanorum Episcopus ab A. 552. Ravennas, scripsit Castalioque dedicavit amico suo librum *de rebus Geticis* contractum ex *Cassiodori* libris XII. Gothicæ historiæ, pridem deperditis, quem in A. C. 551. desinere jam olim monuit Albericus pag. 42. Chronici, & A. 552. esse scriptum notavit Vossius II. 20. pag. 241. Nolo repetere quæ de hac lectu digna lucubratione, & de altero Jornandis libro ad Vigilium *de origine Mundi & actibus Romanorum cæterarumque gentium*, & de utriusque editionibus dixi in Bibl. Latina III. 17. tantum addo utrumque ab eo tempore recensitum a celebratissimo *Muratorio* T. 1. thesauri scriptorum Italiæ p. 187. & 222. Svecicamque libelli de rebus Geticis versionem Clariss. Viri *Jo. Friderici Peringskiœld* lucem vidisse Holmiæ 1719. 4. & Gallicam Droueti de Maupertuy, Parisiis. Novæ vero editionis spem, quam ad MSS. Codices Vaticanos & Cardinalis Ottoboni collatam a *Leonardo Adami* exspectare jussi sumus, præclaro illo Viro jam A. 1719. in flore ætatis defuncto decollasse. Hoc igitur superest, ut, quod futurum confidimus, illustri Lincopensium Episcopo *Erico Benzelio* Jornandem accurato studio expolitum inter Svecicos, quos parat scriptores, in acceptis relaturi simus. *Annales* quos in vergente seculo VI. desinentes habuit MStos *Joannes Cuspinianus*, ex quibus subinde affert quædam in notis ad Consules Cassiodori, auctorem ne habeant cui a Cuspiniano

tribuuntur, Jornandem, viderint quibus illos datur Annales evolvere. * Cave credas Jornandem Episcopatum Ravennatensem tenuisse, cum in serie Ravennatensium Archiepiscoporum ab Agnello vetusto scriptore, de quo suo loco est actum, non contineatur. Sunt qui Ravennæ agentem Gothorum Episcopum renunciatum dicant. De Ravennatensi mora nihil lego; sed forte vere dictum; de Episcopatu Gothorum nihil me scire profiteor, cum ipse se nunquam Episcopum dicat, quamvis Episcopum appellat Sigebertus in Chronico, ex quo cæteri omnes acceperunt; Cl. Muratorius in præfatione ad hoc ipsum opus Jornandis visus est addubitasse. Profecto non dubitans Jornandi Monasticam Professionem asseruit; quam exprimit e verbis illis historiæ cap. 50. *Ego ante conversionem meam notarius fui*. Vox enim *conversio* apud mediæ latinitatis scriptores monasticam Professionem designat. Vide Muratorium ibid.

Josephus Alcuini discipulus, cujus versus quosdam *in laudem S. Ludgeri* Brovverus præfixit sideribus illustrium & Sanctorum Virorum Germaniæ, integrum elogium servavit Alfridus lib. 1. vitæ S. Ludgeri cap. 2. in Actis Sanctor. Tom. 3. Martii 26. pag. 646. in Leibnitii Tom. 1. scriptor. Brunsvic. pag. 89. & apud Mabillonium Act. SS. Benedict. Sec. IV. parte 2. pag. 24. ita se habet:

Frater, amore Dei cognato dulcior omni,
Et consanguineis merito pretiosior ipsis,
Ludger amate mihi, Christi te Gratia salvet,
Vive tua gentis Fresonum clara columna
Presbyter occiduis laudabilis Orbis in oris,
Doctus & eloquio prudens & mente profundus,
Ipse gradum meritis ornas & moribus almis,
Ut puer in senibus humili de corde ministras
Ut germanus agis cunctis æqualibus ævo,
Utque parens pueris vitæ documenta rependis
In melius crescendo: mei memor esto Sacerdos,
In precibusque tuis commendes quæso Tonanti
His brevibus Vatem qui te laudavit in odis,
Cui teretis baculi (a) pro tali carmine donum
Munificus tribuas: Fors hæc mercedula Vati
Concordat modico. Felix sine fine valeto.

Idem Mabillonius dedit etiam versus ab hoc Josepho præmissos subjunctosque compendio Commentariorum S. Hieronymi in Esaiam, Sec. IV. parte 1. pag. 181.

Josephus sive *Josaphas Barbarus*, supra Tom. 1. pag. 174.

Josephus Iscanus Devonius Excestrensis, non sane (b) Archiepiscopus Burdegalensis, ut Pitseo & aliis traditum, sed Monachus Anglus, poetarum sui temporis, Lelando judice, facile primus ad Thomam Balduinum Archiep. Cantuariensem scripsit, atque ipso Tyri An. 1191. defuncto recognovit *de bello Trojano* libros sex, quos paraphrasi heroica expressos dedit ex pseudo-*Darete*: nec repetam quæ de utrisque notavi lib. 1. Bibl. Græcæ cap. 5. & Bibl. Latinæ lib. 1. cap. 6. & quæ Polycarpus Leyserus Hist. poetarum medii ævi pag. 772. seq. Cætera adhuc inedita hujus Josephi scripta apud Lelandum cap. 217. Baleum III. 60. & Pitseum ad A. 1210. pag. 276. & Bulæum Tom. 2. hist. Academiæ Parif. pag. 751. sunt Libri *Antiocheidos* sive de Bello Antiocheno, & rebus in illo a Richardo I. Anglorum Rege præclare gestis, cujus magni operis fragmentum tantum repe-

(a) Abbatiam.

(b) Vide Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Christianæ pag. 215. & Bernardum Monetam ad anti Bailletum Menagii cap. CXLV.

ſe ſe Lelandus queritur, ex quo ntur repetita quæ affert in Britanſua Gvil. Cambdenus. *De inſtitu- Cyri*. *Panegyricus* ad Henricum Regem. *Epigrammata* & *carmina di- generis*. Ac denique quæ *nugarum oriarum* nomine veniunt apud Leum atque inde apud alios. Thoı vero Dempſterum, qui apparatu Iiſt. Scoticam cap. 6. pag. 98. li- de bello Trojano ad auctorem re- Joannem Hautvillenſem, non ma- doneis rationibus hoc facere exiſti- quam eos qui architrenium eripe- Iautvillenſi & Joanni Sarisbērienſi ıere inſtituerunt.

ſephus Sacerdos, cujus *Hiſtoria trans- ıis Corporum SS. Ragnoberti & Ze-* A. C. 846. factæ in lucem data ıcherio Tom. 12. ſpicilegii p. 600. :. novæ in fol. Tom. 2. pag. 127.) * Eamdem Hiſtoriam *Translatio- orporum* &c. ex duplici MS. codice runt PP. Bollandiſtæ Tom. XIV. 618. Sed paſſim ab alio interpola- . Opinantur vero illi authorem em Hiſtoriæ, non quidem Joſe- ı extitiſſe, ſed Erveum, cujus ſæpe dem Hiſtoria numquam ſine laude ıentio. Scriptores tamen Hiſtoriæ ıriæ Gallicæ eidem Joſepho merito cant. Vide eamdem Hiſtoriam . V. pag. 91.

lenus ex Bituricenſi Archidiacono Iagiſtro Pariſienſi Sveſſionenſis ab 129. ad 1151. Epiſcopus & Conſi- s Regis Galliæ Ludovici VII. de ammarthani Tom. 3. Galliæ Chri- : pag. 1050. Scripſit *Expoſitionem* *li* atque *Orationis Dominicæ* edi- 'ariſ. 1733. fol. ab Edmundo Mar- in tomo nono monumentorum ve- ı p. 1101. & 1111. 1120. Ad hunc ıum plures exſtant Eugenii III. ii, & S. Bernardi Epiſtolæ.

celinus, *Joſſelinus*, ſupra *Jocelinus*. *elinus de Caſſanis*, ſupra Tom. 1. 365.

ſaldus Monachus Ord. Bened. *de & virtutibus S. Odilonis Abbatis*, libri III. ad Stephanum Epiſcopum ejus nepotem, MSti in Lectionario Eccleſiæ Lugd. in Codice Bibl. Thuanæ. Eam in epitomen coegiſſe ſe juſſu Hugonis Abbatis Cluniacenſis profitetur Petrus Damiani (qui A. 1072. diem obiit) T. 2. Opp. pag. 179. quanquam auctorem non nominat. Laudat Hadrianus Valeſius ad Adalberonem pag. 276. 280. &c. Ejus planctus *de tranſitu* ejuſdem *Odilonis*, verſu hexametro, in Andreæ du Cheſne Bibl. Cluniacenſi pag. 329. Adde Caſp. Barthii notas IV. 19. Adverſariorum, cui *Jotſaldi* nomen ad ſonum molliorem idiotiſmi Gallici corruptum idem eſt cum *Gotſchalco*. * *Jotſaldus* Sæculi XI. ſcriptor, qui obiit an. 1099. Scripſit vitam S. Odilonis, quam vulgavit Mabillonius in ſeculis Benedictinis Tom. VIII. pag. 679. ſcripſit etiam carmina quædam hexametra de Prioribus Abbatibus Cluniacenſibus, quorum ſpecimen ſupereſt apud Vincentium Belluacenſem lib. 27. c. 29. Scripſiſſe etiam in hæreſim Berengarii diſcimus ex veteri Cathalog. librorum Biblioth. Cluniacenſis. Apud eumdem Mabillonium ibidem. Vide Hiſtor. liber Gal. To. 7. pag. 489. &c.

Jovinianus Monachus circa A. C. 390. Romæ libros duos edidit, quibus conjugium æquavit cœlibi continentiæ, & frugalem ſobriamque vitam abſtinentiæ, ac jejuniis. Argumentum librorum & fragmenta quædam ſervavit S. Hieronymus, cujus libri duo adverſus Jovinianum ſæpius ſunt editi inter S. Hieronymi Opera. Joviniano tribuit Eraſmus ſcriptum de diverſis generibus leprarum quod exſtat Tom. V. Opp. S. Hieronymi edit. Marcianæi pag. 212. De Joviniano ipſo, condemnato per Siricium Papam, & in Concilio Mediolanenſi An. 391. pluribus diſſerit Tillemontius in S. Ambroſii vita Tom. X. memoriar. pag. 224. & in vita S. Hieronymi Tom. XII. pag. 143. ſeq. Ex ſolis tamen hoſtium & adverſariorum teſtimoniis videtur facere Jovinianum Epicureum & Joviniano ipſo Jo-

viniani orem. Julianus Eclanenfis in libello Fidei pag. 22. Jovinianiftas arguit quod doceant hominem poft baptifmum nullo modo poffe peccare. Quo fenfu Pelagium Joviniani filium dixerit Orofius, difquiritur a Voffio libro V. hift. Pelag. parte 1. antithefi 7. Jovinianum etiam oppugnavit Hildefonfus Toletanus libro de illibata Virginitate B. Mariæ, de quo fupra Tom. 3. pag. 259. confer Petavium de Incarnat. Verbi XIV. 3. 5. & 6. 8. De Jovinianiftis in Arvernia circa A. 700. vide Carolum le Cointe ad illum annum Tom. 4. Annal. Francorum pag. 372. Pro Joviniano & fecundis nuptiis adverfus Hieronymum acriter decertat Theodorus Beza libro de polygamia Tom. 2. Opp. pag. 11. feq.

Jovinianus Archidiaconus atque inde Epifcopus Aquilejenfis, cujus & S. Hieronymi mutuæ Epiftolæ circa A. 374. fcriptæ inter S. Hieronymi Opera leguntur.

S. Irenæus Lugdunenfis poft Pothinum A. C. 178. Epifcopus, & Martyr Chrifti, non Latine quidem fcripfit ut vifum Latino Latinio pag. 183. Bibliothecæ facro-profanæ, neque dubitandi de eo eft locus cum Erafmo, Cangioque Græcifne an Latinis fit fcriptoribus annumerandus: At Latinam quam hodie habemus verfionem non multo juniorem effe Irenæo, & jam Tertulliano ufurpatam, difputat poft Grabium & alios Dominicus de Colonia Tom. 1. hift. literariæ Lugd. parte 2. pag. 69. Græcifmos quofdam illius interpretis perfequitur Jacobus Billius lib. 1. Obf. facr. pag. 33. & Salmafio obfervante pag. 213. funeris linguæ Hellenifticæ, *ubique græciffat præ imperitia nimirum Latini fermonis: forfan & Græci, nam Græca fæpe male interpretatus eft*. Quod autem Petrus Halloixius inftituit Irenæum e Latino Græcum reddere, id merito parum utile vifum Richardo Simoni & Dupinio. De Irenæo ipfo & ejus fcriptis atque editionibus non eft hic repetendi locus quæ jam lib. V. Bibl. Græcæ cap. 1. attuli, & quæ a Viris eruditis multis plena manu funt expofita, editoribus præfertim & Tillemontio Tom. 3. memoriar. & noviffime a Viris egregiis qui induftriæ Tillemontianæ imitatores ftrenuos fe gerunt, in Hiftoria Galliæ litteraria Gallice edi cœpta Parif. 1733. 4. pag. 324. feq.

Irenæus junior ad quem S. Ambrofii Epiftolæ: vide notas Benedictinor. Tom. 2. pag. 897.

Irenæi Sirmienfis Martyrium in Ruinarti Actis Martyrum felectis pag. 432.

Irenæus Comes & poftea Epifcopus *Tyrius*, qui Synodo Ephefinæ Anno 431. Neftorio favens interfuit, Græce etiam ipfe, non Latine fcripfit fyllogen Actorum Synodalium in illo Concilio atque in Oriente per xv. fere annos geftarum: fed ex illa habemus a veteri interprete compofitam verfionem Latinam *multarum Epiftolarum Ephefinarum* editarum a Chriftiano Lupo, Steph. Baluzio & Joanne Garnerio, de quibus dixi Tom. 7. Bibl. Græcæ p. 442. De iifdem adeundus Tillemontius Tom. 14. memor. pag. 613. feq.

Irenæus Epifcopus *Barcinonenfis* circa A. 461. de quo in Hilarii Papæ Epiftolis, id. Tom. 16. pag. 45. feq.

Francifcus Irenicus (Friedlib) Ettelingiacenfis in Marchionatu Badenfi, Collegii S. Catharinæ Heidelbergenfis moderator, fcripfit *Germaniæ exegefin* five defcriptionem non contemnendam veteris, medii, ac recentis ævi, libris XII. ediditque Haganoæ 1518. fol. cum *Oratione protreptica in amorem Germaniæ*, atque fuperioris operis excufatione. Exegefeos libri deinde recufi Bafileæ 1567. fol. curante *Paulo Irenico* filio, Paftore Ecclefiæ Ilfeldenfis. Minus integra editio Francofurtenfis (*a*) 1570. fol. Melior nova Joannis Adami Bernardi, fcholæ Hanov. Rectoris, reftitutis tabulis Genealogicis, & notis etiam illuftrata Hanov. 1728. fol. (*b*) Simlerus et-

(*a*) Chriftian Gottlieb Buder Bibl. fcriptorum Germ. pag. 17.

(*b*) Acta Erud. 1728. pag. 411.

m *Grammaticam* Francisci Irenici
norat, editam Francof. 1569. 8. O-
to quod sub adscito *Francisci Ireni-*
omine quasdam lucubrationes suas
1670. vulgare placuit *Philippo An-*
Oldenburgero.

imbertus Abbas Admontensis in Sti-
Ord. Bened. denique An. 1160. S.
haelis Bambergensis, defunctus A.
2. Ejus scripta quædam edidit V.
Bernardus Pez Tom. 2. thesauri a-
lotorum: Librum *de X. oneribus*,
ædam capita Esaiæ, pag. 427. Com-
tarium allegoricum *in quædam Ca-*
Cantici Canticorum pag. 369. Libros
in librum Judicum dedit idem Tom.
pag. 129. *in Ruth* pag. 443. Idem
nisit *in librum Josuæ* & Commenta-
n amplum *in IV. libros Regum*: &
iliarum in selecta S. Scripturæ lo-
& diversorum *sermonum* de festis
lissimum Volumen.

nerius, *Hirnerius*, *Yrnerius*, *Hyrne-*
, *Gvarnerius*, *Gvernerius*, *Warne-*
Wernerus, *Wernherus*, *Whernerus*,
nerius, *Vernerus*, *Vernerius*, (*a*) &
upte *Ireneus*. Germanus, ut vel ex
ine Teutonico *Warner* (*b*) colligi-
licet Florentinum alii, alii Me-
nensem fuisse contendant. Juris do-
a ita suo tempore exsplenduit, ut
rna Juris (*c*) sive *Legum lumen* (*d*)
etur: Hunc Romæ, hunc Pisis do-
e sunt qui referant: de Bononiensi
edra, in qua urbe etiam diem obiit,
entiunt omnes. Diem obiit me-
seculo XIII. (*e*) quanquam Can-
cum Fichardo, Pancirollo & aliis
.. 1190. vitam affirmat produxisse.
Primus Jus Civile Romanum, Dige-
stum Vetus nimirum & Codicem *glos-*
sulis exposuit, quæ cum Martini Gos-
siæ, Bulgari, Placentini, Pylei & alio-
rum inter Accursianas leguntur. Dein-
de primus composuit *Formularium*, sive
formulam Instrumentorum quorum in
foro usus: a multis auctam deinde, &
Florentiæ, Romæ, Venetiis atque ali-
bi in lucem editam. Præcipua vero
Irnerii laus, quod cum ante illud tem-
pus per Italiam alii Longobardica, alii
Salica, alii Romana lege uterentur, (*f*)
ille *Mathildi* Comitissæ (*g*) quæ A.
1115. moritura Lombardiæ Tusciæque
ditionem testamento S. Petro donavit
(*h*) vel *Lothario secundo*, (*i*) Impera-
tori quem A. 1137. obiisse constat, fuis-
se auctor traditur, ut imposterum ex
uno jure Civili Romano, cæteris ab-
rogatis, judicia fierent, unde Jus civi-
le in publicis Italiæ Gymnasiis majore
celebrari studio & diligentiore coli ope-
ra cœpit, Irnerio ipso, & ejus discipu-
lis Joanne Bulgaro, Azone, Joanne Pla-
centino, aliisque ingenium & indu-
striam conferentibus. In uno tamen,
inquit Pancirolus (*k*) Irnerius non pa-
rum erravisse visus est, quod ex dua-
bus Græcarum Novellarum versionibus
elegantiorem rejecit, minus Latinam &
corruptam tanquam *Authenticam* in scho-
las JCtorum introduxit. Inde errorum
postulatur Irnerius a Georgio Rittershu-
sio, Jo. Jacobo Wissenbachio aliisque:
defensitatur a Joanne Strauchio, Ale-
xandro Pagenstechero & Gvilelmo de
Hertoghe, τῷ μακαρίτῃ, ut dixi lib. IV.
Bibl. Latinæ cap. 10. Quod autem le-
gas

) Cornelius van Bynkershoek præf. de aucto-
henticarum. Josephus Aurelius de Januario,
publica JCtorum pag. 54. edit. Lipf.

) Henricus Brenemann in historia Pandecta-
Florentinor. lib. 1. cap. 5. pag. 30.

Trithemius cap. 417. de S. E. Odofredus
apud Ericum Mauritium pag. 116. diss. Ou-
Tom. 2. pag. 877. Jo. Fichardus in limine
JCtor. & Catellanus Cotta in recensione Ju-
terpretum, pag. 520. sed qui falso ita di-
ait, *cum legum tenebræ potius ab eo initium*
int.

) Guido Pancirollus II. 4. de Legum inter-
us.

(*e*) Conrig. cap. 25. de orig. Juris Germanici.

(*f*) Sigonius de regno Italiæ lib. XI. ad A.
1137.

(*g*) Conradus Urspergensis ad A. 1237. pag. 278.
ait Wernerium libros legum dudum neglectos, *ad*
petitionem Mathildæ Comitissæ renovasse.

(*h*) Sigonius de regno Italiæ lib. X. ad A.
1115.

(*i*) Vide tamen quæ huic traditioni opponun-
tur a Frid. Lindenbrogio, G. Calixto, Conrin-
gio, Seldeno aliisque apud Ericum Mauritium in
dissertationibus junctim editis pag. 111. seq.

(*K*) Pancirollus lib. 2. cap. 13.

gas in Sebaldi Munsteri Oratione de Irnerio & Bartolo, quæ in tomo secundo declamationum Philippi Melanchthonis & aliorum Witebergensium plus simplici vice lucem vidit, Irnerium Henrici V. tempore virum summæ auctoritatis in Italia eam partem quæ tunc erat Romani Imperii gubernasse, nec inhonestum sibi duxisse, postquam tot annos versatus esset in Rep. redire ultima ætate ad scholam, hoc antiquiorum scriptorum testimoniis confirmatum vellem. De Irnerii discipulis non omittendus locus Othonis Morenæ in historia rerum Laudensium ad A. 1158. (a) *Intera Dominus Fridericus, in Roncalia colloquium in S. Martino proximo veniente, maximum se constituit habiturum, præcepitque omnibus fere Italiæ Principibus atque Civitatum Consulibus, ut ipsi Colloquio interessent: ad quod etiam quatuor principales Legis Doctores videlicet DD.* Bulgarum *atque* Martinum Grosiam, Jacobum *atque* Ugonem de Porta Ravegnana, *Bononiæ Magistros, interesse fecit. Istorum autem quatuor Doctorum, & quam plurimorum aliorum fuit Magister.* Gvarnerius, *doctor antiquus.* (b) *Ad quem cum in extremis laboraret, accesserunt sui scholares dicentes: Domine, quem vultis post mortem vestram, Doctorem nobis constituere? Quibus ipse respondit per hæc duo carmina:*

Bulgarus *os aureum*, Martinus *copia Legum*,
Mons Legum est Ugo, Jacobus *id quod ego*.
Et sic dictus Jacobus *fuit Doctor*.

Isaac Bonus. infra, *Isaac Lingonensis*.

Isaac ex Judæo Christianus paullo ante A. 400. scripsit *librum Fidei de S. Trinitatis tribus personis & de Incarnatione Domini*, quem Gennadius cap. 26. & ex eo Honorius II. 26. *librum obscurissimæ disputationis & involuti sermonis* appellat. Ad editionem paraverat Petrus Pithœus, cum cujus Codice Canonum Veteris Ecclesiæ Romanæ diu post ejus obitum edito Parisiis 1687. in folio prodiit pag. 362. 365. atque *Fides Isatis ex Judæo* inscribitur. Primus autem in lucem & sub Isaaci nomine protulit Jacobus Sirmondus cum Leporii, Capreoli & Victoris libellis, Paris. 1630. 8. unde recusus in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1672. Tom. 3. pag. 734. & in tomo primo operum Sirmondi Paris. 1696. & Venet. 1729. fol. pag. 401.

Isaac cognomento *Bonus sive Pius*, Hilduini Abbatis Dionysiani *discipulus*, Archidiaconus Parduli Laudunensis interfuit Synodo Carisiacæ A. 857. sed jam Episcopus *Lingonensis* Concilio apud Saponarias A. 859. Tusiacensi A. 860. Svessionensi An. 866. & Tricassinæ An. 878. Vide Sammarthanos Tom. 2. Galliæ Christianæ pag. 656. Teste scriptore Chronici S. Benigni *composuit librum qui dicitur* Canones Isaac, *eoque ex libris Canonum utiliora quæque eligendo in unum volumen coartavit*. Illum librum titulis XI. distinctum primus edidit ex Codice Montchallii Archiepiscopi Tolosani laudatus Sirmondus Tom 3. Concil. Galliæ pag. 644. 677. unde repetitus in tomis Conciliorum Labbei Tom. VIII. pag. 598. Harduini Tom. V. pag. 419. & Veneta Coleti, ad tomi noni calcem: & in Baluzii Capitularibus Regum Francor. Tom. 1. pag. 1233. confer Tom. XI. Bibl. Græcæ pag. 85. MStum Bibliothecæ Sangermanensis Codicem 858. laudat Cangius.

Isaac ab A. 1147. Abbas de Stella Ord. Cisterc. in diœcesi Galliæ Pictaviensis scripsit *Epistolam de Canone Missæ* (c) ad Joannem Pictavorum ab A. 1162. Episcopum, editam a Dacherio Tom. 1. spicileg. pag. 345. (edit. novæ in fol. Tom. 1. pag. 449. 451.) & in Bertrandi Tissierii Bibl. Cisterciensi Tom.

(a) Tom. 3. thesauri Italiæ Græviani pag. 971. & Tom. 1. Leibnitii scriptor. Brunsvic. pag. 818.

(b) Ergo, ut hoc ex loco recte colligas, aliquo jam tempore ante A. 1158. Irnerius obierat.

(c) Confer Oudin. Tom. 2. pag. 233. & [illegible] Vischii Bibl. Cisterc. pag. 235. qui ex uno [illegible] facit duos.

6. pag. 104. subjuncta ejusdem *Epistola de anima* ad *Alcherum*: *lchero* vindicatur *liber de Spiritu ma* obvius in appendice ad Ope- Augustini T. VI. edit. Amst. p. qui incipit: *Quoniam dictum est* Inedita Isaaci hujus scripta in : Regiò Parisiensi quadringento- nnorum, Oudinus Tom. 2. pag. testatur se evolvisse Expositio- *n Cantica Canticorum*, tractatum *ramento Altaris* & *Sermones* in va- Scripturæ loca & in multis fe- tibus Sanctorum.

Isaaco Syro cujus plura scripta ex Latina versione habemus, dixi X. Bibl. Græcæ pag. 168.

s, supra *Isaac ex Judæo*.

bardus Floriacensis instigante A- o Monacho ad Herboldum Ab- scripsit *Acta B. Judoci*, Juthail Britonum filii, ex quibus plura Ordericus Vitalis lib. 3. hist. Ec- d A. 1066. Isembardum citans de e pag. 497. 499. * Cum Fabri- ihil dixerit de ætate scriptoris , admonuisse juvat adhuc in vi- se anuo 1003. quo tempore Gauf- successit Abboni in munere Ab- loriacensis. In vita ejusdem Gauf- quam scripsit Andreas Monachus :ensis, legimus hunc ipsum scri- dedisse librum inscriptum: *Spe- puerorum*, qui hodie nullibi com- Vide Histor. litterariam Galliæ VII. pag. 135.

rdus Amelunxensis. Supra Tom. 66. in *Alexandro* Insulano.

s, supra *Hesychius* Tom. 3. pag. :q.

rus Episcopus *Asturicensis* in His- A. C. 675. subscripsit Concilio ensi. Quid præterea in litteras :, cum a Cangio inter scriptores ur, mihi incompertum.

rus Cæsaraugustanus commenti- quem Chronici duplicis scripto- acit Josephus Pellizerius, quod Isidori Hispalensis scripta rectius referemus. Vide Nic. Antonium Tom. 1. Bibl. vet. Hispanæ pag. 265. seq. & 330.

Isidoros Cordubenses Episcopos duos fa- cit Pseudo-Dexter, unum ad A. 384. & alterum ad A. 423. & 430. memo- rans. Unicum circa A. 400. statuit Jo- sephus Pellizerius *commentariorum in IV. libros Regum* & *utriusque Testamenti al- legoriarum* auctorem. Sed allegoriæ Isido- ro Hispalensi rectius tribuuntur. Com- mentarios in IV. libros Regum ad O- rosium Tarraconensem ab Isidoro Cor- dubensi Episcopo scriptos esse confir- mat Sigebertus Gemblacensis cap. 5. de S. E. Sed parum credibile videtur eosdem hos esse qui & ipsi inter Hispa- lensis opera exstant, (& multa eadem in adscriptis Eucherio, quæ Bedæ esse suspicatur Nic. Antonius Tom. 1. pag. 261.) Etiam *Commentarium in Lucam* Pseudo-Dexter ad A. 423. n. 5. & ad A. 430. n. 11. addit scriptum a junio- re Isidoro Cordubensi, & ad A. 384. n. 8. ait Isidorum Cordubensem senio- rem *Chronicon* (Hieronymi) a primo Consulatu Theodosii (h. e. ab A. C. 380.) continuasse. Hunc, Episcopum fuisse negat Franciscus Bivarium notis ad Dextrum pag. 405. putatque illud Chronicon servatum in *Luca* Tudensi. At nullum unquam fuisse Cordubensem Episcopum Nicolai Antonii suspicio est Tom. 1. Bibl. Hispanæ veteris lib. 6. cap. 3. §. 62. pag. 330. qui Sigeberti etiam testimonium vocat in dubium lib. 3. cap. 2. §. 52. pag. 188. adde V. 4. 107. seq. pag. 254. seq. Martinus vero de Roa qui libros Etymologiarum Isidoro Cordubensi adscripsit, merito reprehenditur ab eodem Antonio lib. V. cap. 4. §. 94. Tom. 1. pag. 251.

Isidorus Hispalensis, stirpe Gothica, (*a*) Severiano patre Carthaginensis pro- vinciæ genitus, vir egregius, & paucis superiorum sæculorum inferior, Hispa- lensis Ecclesiæ post Leandrum (*b*) ger- manum fratrem A. C. 600. defunctum Episcopus, *in omni locutionum genere for- ma-*

Ioss. de Hist. Lat. pag. 263. (*b*) Blondellus de Episc. pag. 73.

matus, *incomparabili eloquio clarus*, *cujus ubertas admiranda*, ut verbis Hildefonsi utar *in stuporem verteret audientes*: Grammaticus necessarius judicio etiam eorum qui illi detrahunt, (a) diem obiit A. *636*. De quo ne plura dicam, faciunt quæ copiose de eo Lucas Tudensis aliique apud Mabillonium Sec. 2. Benedictin. atque in Actis Sanctorum Tom. 1. April. 4. pag. 327. seq. & 900. seq. De obitu sancti viri *Redemtus* Clericus in relatione id. pag. 349.

De scriptis Isidori, *S. Braulio* Augustanus in præfatione ad libros Isidori, (quam repetit auctor vitæ Tom. 1. Act. Sanctor. April. pag. 351. & suæ de iisdem dissertationi integram præmisit Oudinus Tom. 1. pag. 1583.) S. Hildefonsus de viris illustribus cap. 9. Sigebertus cap. 55. Honorius III. 40. Anonymus Mellicensis cap. 26. Vincentius Bellov. speculi Hist. lib. XXIII. 31. Trithemius cap. 232. & e recentioribus præter Labbeum eique laudatum Arnoldum Wionum Tom. 1. ligni Vitæ pag. 244. seq. aliosque, tum Caveum, Oudinum, consulendus inprimis Nicolaus Antonius Tom. 1. Bibl. veteris Hispanæ lib. V. cap. 4. pag. 250. seq. Videor autem mihi actum non acturus, si & ipse scripta ejus breviter retulero.

Editiones operum Isidori hactenus exstant quatuor, una Margarini Bignæi Parif. 1580. altera longe melior Madritensis Jo. Griali 1599. tertia Jacobi Breulii, Monachi S. Germani Parisiensis, Ord. Bened. Parif. 1601. in qua præfationes Madritensis editionis omissas ægre ferunt Colomesius & alii. Hæc recusa est Colon. 1617. cujus ordinem sequar in scriptis Isidori recensendis. Novam editionem quam exspectare jussit V. C. Jacobus Hommey, fata ejus præverterunt.

1. *Originum* sive *Etymologiarum libri XX.* præmissis tribus ad *Braulionem* Episcopum Cæsaraugustanum Isidori Epistolis, & duabus Braulionis ad Isidorum, quo defuncto deinde Braulio ultimam manum addidit Operi, inque libros digessit, utilissimum sane, in quo ex optimis scriptoribus, Ecclesiasticis etiam non paucis, collegit breviterque exposuit de omni ferme argumento pleraque digna scitu, & multa bonæ notæ vix alibi reperiunda: lib. 1. de Grammatica, 2. de Rhetorica (b) & Dialectica, 3. de quatuor disciplinis Mathematicis, 4. de Medicina, (c) 5. de Legibus & temporibus: ubi breve Chronicon cap. ult. definens in anno decimo Heraclii. 6. de libris & officiis Ecclesiasticis. 7. de Deo, Angelis & fidelium ordinibus, 8. de Ecclesia & sectis (d) diversis. 9. de linguis, societatibus & cognatione. 10. Vocabula ordine alphabeti, eorumque origines. 11. De homine & portentis. 12. de animalibus. 13. de Mundo & partibus. 14. De Terra & partibus. 15. de ædificiis & agris eorumque mensuris. 16. de lapidibus & metallis. 17. de rebus rusticis. 18. de bello & ludis. 19. de navibus, ædificiis, & vestibus. 20. de penu, instrumentis rusticis & domesticis. Subjunguntur etiam pag. 178. fragmenta tria de ponderibus, de mensuris, variisque vocabulis. In notatione originis vocabulorum non semper rem tangit acu, uti nec Varro apud Latinos, neque apud Græcos Plato, vel Philo apud Judæos: unde acerbior Christoph. Becmanni censura, *nil nisi nugas agere & risum movere*: & Salmasii ad Hist. Augustam pag. 28. *Isidorum more suo ineptum in etymologiis tradendis* impro-

(a) Vide Thomæ Pope Blount censuram Scriptorum pag. 336.

(b) Inde Isidorus de arte Rhetorica, in antiquis Rhetoribus Franc. Pithœi pag. 356. 358.

(c) Symphoriani Camperii commentarium in librum IV. Isidori de re Medica memorat Nic. Antonius Tom. 1. pag. 255.

(d) Catalogus hæresium ex Isidoro repetitur a Gratiano parte 2. Decreti, causa 24. qu. 3. editus etiam ab Hieronymo Gebvviler Argentor. 1523. 4. cum S. Augustini de Fide atque operibus & S. Hieronymo contra Helvidium & Vigilantium: & separatim a Jo. Quintino JCto, Parif. 1560.

tis, quem tamen in multis de-
lum, alii eruditi docuere. Vide
ınonium Tom. I. pag. 251. seq.
: hoc opus Isidori in Italia (*a*)
:eri editione sine loco & anno:
Augustæ Vindel. 1472. per Gin-
ı Zainer ex Reutlingen, quæ ex-
ɔud Venerandum nostrum Wol-
& Venet. 1483. & Basil. 1489.
1509. 1520. nec non Haganoæ
Secerium, 1529. & cum Marcia-
pella, ex emendatione Bonaven-
Vulcanii Basil. 1577. fol. tum in-
idori Opera curante Margarino
› Paris. 1580. fol. atque ex Dio-
Gothofredi recensione inter scri-
Latinæ linguæ Genev. 1595. 1602.
4. denique cum notis præclaris
s Griali, qui observationibus Al-
Gomezii, Antonii Augustini, &
Ciacconii usus est, in editione
m Isidori Madritensi 1599. recu-
is. 1601. & Col. 1617. fol. Exi-
odices antiqui MSti Lugd. Bata-
ı inter libros qui fuere Isaaci Vos-

De differentiis, sive proprietate ver-
(*b*) liber I. pag. 179. ex Agræ-
) aliisque antiquis de hoc argu-
› scriptoribus, de quibus dixi in
Latina IV. 6. Liber II. *de diffe-*
spiritualibus verborum sacri &
is argumenti pag. 185. Auctores
Lactantium & Fulgentium. Liber
; primo longe plenior, digestus
: litterarum, atque notis eruditis
atus ex edit. Madritensi 1599. fol.
ifferentiarum sive de proprietate ser-
› inscribitur pag. 194. præmissa
ione in qua Isidorus notat vete-
ıbtilius verba & verba distinxisse,
ɔetis necessitate metrica sermonum
ietates confundentibus, consuetu-
ı obtinuisse ut pleraque ab aucto-
indifferenter acciperentur. *De his*
: *apud Latinos*, Cato *primus scri-*
ad cujus exemplum ipse paucissimas
Tom. IV.

differentias, *partim edidi, partim ex auctorum libris deprompsi, tibique, Lector, pro delectatione subnotavi*. Non alius fuit liber quem MS. habere se testatus, edere voluit Barthius XXXII. 1. Adversar. Adde XXXIX. 14. Citat Isidorus in hoc libro etiam Grammaticos *Melissum* & *Palæmonem*.

3. *Synonymorum* sive *Soliloquiorum* libri duo pag. 216. præmissa Epistola ad Braulionem Archidiaconum. Meditationes & præceptiones morales sunt, quæ *soliloquia* vocantur, quia homo solus plangens secum, vel rationem suam in consilium vocans inducitur: synonyma vero, quia eadem res aliis aliisque verbis repetita inculcatur. Prodierant Antvverp. 1488. 4. Atque Italicæ versionis a Josepho Alchaino compositæ editæque Venetiis A. 1570. meminit Nic. Antonius Tom. 1. pag. 263.

4. *De contemptu Mundi* libellus pag. 227. quem ait se scripsisse imitatione libri *Ciceronis*, illius scilicet quo consolationem de obitu Tulliæ suæ fuit complexus. Lucem viderat Venet. 1523. 8.

5. *De norma vivendi*, pag. 230.

6. *Exhortatio pœnitendi, cum consolatione ex misericordia Dei, ad animam futura judicia formidantem* pag. 233.

7. *Lamentum pœnitentiæ* rhythmis trochaicis, alphabeto duplici pag. 234. Incip. *Audi Christe tristem fletum, amarumque canticum*. Confer Lucam Tudensem in Isidori vita cap. VI. Tom. 1. Act. Sanctor. April. 3. pag. 340. seq.

8. *Oratio pro correptione Vitæ, flenda semper peccata* pag. 239. *Oratio contra insidias Diaboli* pag. 244.

9. Epistola ad *Massanum* sive *Massonem* Emeritensem Episcopum *de lapsu Sacerdotis & reparatione* data A. C. 609. pag. 245. edidit & Canisius T. 1. part. 2. antiquar. Lect. pag. 300. (edit. novæ Basnagianæ Tom. 2. parte 2. pag. 147.)

A a

Vide Gesneri Bibl. pag. 468.
Vide Goldastum ad Valerianum de bono di-
ı, inter paræneticos veteres pag. 54.

(*c*) Perperam *de proprietate rerum* apud Sigebertum cap. 55.

147.) & Octavianus Cajetanus Rom. *1616*. 4. Exſtat & in Actis Sanctor. Tom. 1. April. pag. 342. vide Nic. Antonium Tom. 1. pag. *263*. ſeq. & *268*. Hæc Epiſtola plane commentitia videtur Joanni Morino lib. IV. de pœnitentia cap. 15. §. *6*. quod pluribus probat Oudinus Tom. 1. pag. 1586. ſeq.

10. *De natura rerum* liber ad Siſebutum Regem. pag. 246. Hic eſt *liber rotarum* in Chronico Fontanellenſi, Trithemio cap. 232. *Coſmographia*: aliis *de Mundo*, vel *Aſtronomicus* ſive *de Aſtris*. & in edit. Auguſtana 1472. fol. *de reſponſione Mundi & ordinatione aſtrorum*. Vide Nic. Antonium Tom. 1. Bibl. vet. Hiſpan. pag. 253. *Sane non contemnendum opuſculum*, inquit Scriverius ad Vegetii V. 11. & *dignum Viri docti cenſura. Multa indidem fragmenta Nigidii, Varronis, Svetonii Tranquilli & aliorum haurienda*.

11. *Chronicon* ab origine rerum uſque ad annum quintum Imp. Heraclii, & Principis Siſebuti, cum notis *Garciæ de Loaiſa*, ex edit. Madritenſi.

Præter rem hoc Chronicon alii ad *Iſidorum Pacenſem* auctorem retulere: Hujus vero auctor Chronici perinde ut Iſidorus Hiſpalenſis V. ult. etymologiar. profitetur ſe veſtigiis inſiſtere Julii Africani, Euſebii, Hieronymi & Victoris Tunnunenſis. Prodierat A. 1477. ſub tit. *de temporibus*: & cum Gerhardi Mercatoris & Matthæi Beroaldi *Chronologia*, Baſil. 1577. 8. per Thomam Guarinum. In MS. Voſſiano Bibl. Leidenſis inſcribitur *Chronica de ſex Mundi ætatibus*: & in ipſis paginis, *Imago Mundi*. *Abbreviationem temporum* vocat Anonymus Mellicenſis cap. 26.

12. *Hiſtoria ſive Chronicon Gothorum*. pag. 274. ab æra Hiſp. 214. (A. C. 176.) uſque ad mortem Siſebuti Regis, æra *666*. (A. C. 628.) ſubjuncta appendice *de Vandalis*, quæ eadem fere legitur in limine hiſtoriæ Roderici Toletani, & *de Svevis*. (*a*) p. 277. Prodiit in libro ſecundo Chronici Lucæ Tudenſis Tom. IV. Hiſpaniæ illuſtratæ, & integrior cum Codice ſive XII. libris legum Wiſigothorum ex Bibl. Petri Pithœi, Pariſ. 1579. fol. & in Hiſpania illuſtrata Andreæ Schotti T. 3. p. 847. & cum ſcholiis Garciæ de Loaiſa, Taurini 1693. 4. & cum Bonav. Vulcanii notis, ſubjunctum Jornandi pag. 201. Lugd. B. 1597. 8. & cum Jornande ac Paulo Warnefrido Frid. Lindenbrogii, p. 181. Et Vulcanius p. 235. & Lindenbrogius Hamb. 1611. breve *Chronicon Regum Wiſigothorum* adjunxere. Longe emendatior & auctior hiſtoria illa exſtat in Hugonis Grotii collectione rerum Gothicarum, Amſtelod. 1655. 8. pag. 707. & in Philippi Labbei Bibliotheca nova MStorum pag. *61*. ſeq. & in Agvirrii Conciliis Hiſpaniæ Tom. 2. pag. 183. ſeq. Vide Nic. Antonium T. 1. pag. 256. ſeq.

13. *Liber proœmiorum de libris quos* in Canone recipit Eccleſia Catholica, *Veteris* pag. 278. & *Novi Teſtamenti* pag. 282. Quæ fuerit eo tempore ſententia Eccleſiæ Occidentalis de Canone librorum ſacrorum, ex hoc aliiſque Iſidori ſcriptis bene poteſt intelligi, ut notavit Richardus Simon in Cenſura Bibl. Eccleſiaſticæ Dupinianæ Tom. 1. pag. 252. ſeq. qui etiam pag. 259. ſeq. notat Latinam verſionem librorum Biblicorum non ſemper Hieronymianam ſequi, ſed aliam ſubinde, uti in Pſalmis Romanum ſive Italicum Pſalterium, de quo vide Bonam II. 3. rerum liturgicar. & Nic. Antonium Tom. 1. pag. 262.

14. *Commentaria* allegorica & vicina iis quæ inter *Eucherii* & *Bedæ* opera leguntur, ſive *Quæſtiones* & *myſticorum expoſitiones Sacramentorum in Vetus Teſtamentum*: in quibus auctor ait ſe ſumſiſſe dicta *ab Origene, Victorino, Ambroſio, Hieronymo, Caſſiano, Auguſtino, Fulgentio, ac noſtris inſigniter temporibus eloquenti Gregorio*. In Geneſin pag. 283. Exodum pag. 305. Leviticum pag. 315. Numeros pag. 320. Deuteronomium p. 326.

(*a*) Habet & Goldaſtus in ſcriptoribus rerum Svevicarum Francof. 1605. & Ulm. 1727. fol. pag. 5

Josue pag. 330. Judicum pag. 333. pag. 336. Regum librum pag. 337. pag. 342. III. pag. 344. IV. pag. *In Esdram*, & *de Maccabæis* pag. ex edit. Colon. 1530. 8. Expositio *nticum Canticorum* pag. 503. To- Vetus Testamentum simpliciter ex- ido percurrisse Isidorum testatur ertus cap. 55. Hoc est quod Isido- pse mysticam expositionem traditu- *Et quia jam pridem juxta litteram is sermo totus contextus est*. Sed il- hodie desideramus.

. *Allegoriæ Veteris* pag. 248. & *No- stamenti* pag. 351. prodierant Ha- e apud Jo. Secerium 1529. 4. No- *ypriani Svarez* sive *Soarii* in edi- Madritensi Operum Isidori A. In Codice Cotelerii inscribitur sidori liber: *de significationibus Ve- & Novi Testamenti*. Vide ad Pa- postolicos Tom. 1. pag. 738. Brau- *de nominibus Legis & Evangelio-*

Liber *de Scriptoribus Ecclesiasticis* III. pag. 355. Prodierat cum Hie- ni, Gennadii, Honorii, Sigeberti enrici Gandavensis scriptis simili- editore Suffrido Petri, Coloniæ 8. & in Conciliis Hispanicis Gar- oaisæ A. 1593. & in Andreæ Schot- pania illustrata T. 1. Franc. 1603. t in Auberti Miræi Biblioth. Ec- tica, Antvverp. 1638. Hamb. fol. Et in Conciliis Hispanicis e & Agvirrii T. 3. p. 71. Non di- ; hic. *liber* a libro *de Viris illustri-* LVI. qui pag. 511. ex Garsiæ Loai- nciliis Hispanicis, Madrit. 1593. xhibetur, tantum addita capita XIII. 1. de Sixto Papa, 2. de Ma-) Diacono. 3. Philastrio, 4. Theo- Mopsevesteno (caput 5. de *Ossio* m est in libro de S. E.) 6. Ru- 7. Vergundo sive Verecundo, 8. rino Episcopo, 9. Idacio Chroni- iptore, 10. Eusebio Episcopo Do- no, 11. Cereali, 12. Ferrando A- fro, 13. Petro Ilerdensi & 14. de Mar- cellino Presbytero. Inde cap. 15. de *I- dacio* Priscillianistarum adversario est caput secundum in libro de S. E. at- que ita deinceps capita conspirant o- mnia ad extremum usque, quod utro- bique est de Maximo Cæsaraugustano Episcopo. Subjunctus ibidem pag. 519. *Hildefonsi* Toletani libellus de Viris il- lustribus duodecim, de cujus aliis edi- tionibus dixi supra Tom. 3. pag. 259.

17. *De vita vel obitu* Prophetarum & Apostolorum, sive *Sanctorum qui Deo placuerunt LXV. Veteris* pag. 359. & XXII. *Novi Test.* pag. 364. Prodierat in Orthodoxographis, Basil. 1569. fol. parte 2. p. 1736. & ex veteri editione in 4. sine loco & anno, tum Haganoæ 1529. apud Jo. Secerium. 4. Usserius allegat libellum de festis Apostolorum in Martyrologio Hieronymiano, ex quo ait Isidorum hausisse quæ de Sanctis N. T. scripsit.

18. Ad *Florentiam*, sororem suam, *de nativitate Domini*, *passione & resur- rectione*, *Regno atque Judicio*. pag. 367. Fragmentum insigne versionis antiquæ Theotiscæ ex Codice Colbertino, quem illustris Baluzius ei communicaverat, cum Tatiani harmonia vulgavit atque insigni glossario auxit & illustravit vir egregius Jo. Philippus Palthenius, Gry- phisvvald. 1706. 4. Repetitum etiam in celeb. D. Jo. Schilteri T. 1. thesauri An- tiquitatum Teutonicarum. Ulm. 1727. fol.

19. *De Gentium vocatione*, ad eandem Florentiam. pag. 379. Hoc cum supe- riore scripto absolvit libros duos *contra Judæos*, Venet. 1483. 4. sive *contra ne- quitiam Judæorum*, editos apud Jo. Se- cerium, Haganoæ 1529. 4. Venet. 1584. atque in Oceano Juris sive tractatu tra- ctatuum, tomo XIV. pag. 23. Inscribi- tur etiam *de Fide Catholica ex Veteri & Novo Testamento*: vel *testimoniorum de Christo & Ecclesia*. Vide Nic. Anto- nium T. 1. p. 262.

Illa XIII. capita, appendicis more subji- Isidoro, Hildefonso, Juliano, ac Felici To- letano in editione Miræi, & apud Agvirrium T. 3. Concil. Hispan. pag. 84.

20. *De Ecclesiasticis officiis* ad Fulgentium Episcopum Astigitanum libri II. pag. 391. Editi primum a Joanne Cochleo Lipf. 1534. 4. deinde ex Cochleo Parisiis apud Vivantium Gautherot 1542. forma minore & 1564. 8. & in Orthodoxographis, Basil. 1569. fol. Atque in Melch. Hittorpii sylloge scriptorum de Catholicis Ecclesiæ officiis, Colon. 1568. fol. ubi desunt duo postrema libri secundi capita *de suffragiis Ecclesiæ*, & *quorum suffragia prosunt:* atque eorum loco hæc legitur clausula pag. 36. *Hæc sunt pauca ex multis, quæ probabilium virorum novimus percepisse doctrinis, quorumque eloquia perinde quibusdam in locis a nobis interesse noscuntur, ut sermo noster paternis sententiis firmetur*. Exstant hi libri etiam in sylloge scriptorum de Officiis Ecclesiasticis Romana 1591. fol. Parif. 1610. fol. & in Bibliothecis Patrum Parif. 1644. Tom. X. & in auctario A. 1624. Exstat & in Act. Sanctor. T. 1. April. p. 345. Ex hoc Isidori opere petita dicta in Anonymi tractatu de benedictione Dei ad Bathericum Episc. ab A. 816. ad 842. Ratisbonensem edito a Stevartio p. 799. feq. & in edit. sectionum Canisianarum Basnagiana T. 2. p. 38. Isidori *Exegesis in Missæ Canonem* Parif. 1548. 8.

21. Ad *Ludifredum*, five *Leofredum*, Cordubensem Episcopum, quodnam Episcopi & cæterorum sit officium in Ecclesia, pag. 413. ex Ivone & Gratiano, ubi deest pars postrema quæ ex MS. offertur pag. 486. *De Prælatis* fragmentum cum Goldasti notis editum 1601. 8. cum Valeriani Cemeliensis sermone de bono disciplinæ.

22. *Sententiarum* Theologicarum libri III. ex Gregorii M. moralibus magnam partem excerpti, p. 414. cum notis Garciæ Loaisæ pag. 427. 452. 478. ex editione Taurinensi 1593. 4. In illis erudita multa, illud vero prorsus destitutum naso critico quod p. 483. scribit Loaisa: *nostris etiam exulceratissimis temporibus, Oecolampadii volumen adversus Sacramentum Eucharistiæ*, Bertramio *Presbytero ad Carolum Magnum adscribitur: Carolostadii opus adversus imagines ipsi* Carolo Magno: *Calvini quidam liber* Alcuino *Caroli M. præceptori*. Isidori libri in antiquioribus editionibus inscribuntur *de summo bono*, quia incipiunt a verbis: *summum bonum Deus est*. Lovanii 1486. 4. per Joannem de Westfalia, & Lipsiæ 1493. Atque sine loco & anno, in 12. Vide Theophili Sinceri *Nachrichten von alten und raren Büchern* pag. 163. Prodiit & Parif. 1519. 12. 1538. Hic videtur esse *liber Ecclesiasticorum dogmatum* Sigeberto cap. 55. nam qui in editione Bignæana Parisiensi A. 1580. Isidoro hoc titulo tribuitur, auctorem habet Gennadium Massiliensem. Isidorus *in Fide Catholica* laudatur ab Ænea Parif. contra Græcos: sed intelligit libros de quo supra n. 19. Ex libro primo sententiarum cap. 7. 10. & 38. seq. petitus *Liber de conversis ad Monachos*, quem velut ineditum vulgavit Canisius Tom. V. 1. antiqu. Lect. pag. 305. (Tom. II. 2. edit. novæ pag. 153.) ut Constantino Cajetano observatum.

23. *Epistolæ sex* pag. 486. duæ ad Braulionem, Archidiaconum una, altera jam Episcopum: tertia ad Helladium aliosque Episcopos: quarta ad Claudium Ducem, quinta ad Redemptum Archidiaconum, & sexta ad Eugenium Episcopum Toletanum. Exstant & in Actis Sanctor. T. 1. April. pag. 343. seq. Ex his quintam de usu panis azymi in Occidentali Ecclesia, suspectam habent viri doctissimi. Vide Nic. Antonium T. 1. pag. 264. Quartam sextamque refutat Oudinus Tom. 1. pag. 1592. seq. Dallæus III. 2. de cultibus Latinor. religiosis p. 296. W. E. Tentzelius de Symbolo Athanaf. pag. 53. seq.

24. *Regula Monachorum* capita XXIII. ad Cœnobitas Honorianenses p. 490. Eadem quæ in Codice Regularum Holsteniano Rom. 1661. 4. p. 118. & Paris. 1663. 4. Caput ultimum, *Sententiæ de Regula devotarum*, in Edmundi Marte-

ne

Tom. IX. monumentorum veterum 160.

5. *De conflictu vitiorum & virtutum* : pag. 497. qui alieno loco lectus r opera S. Ambrosii, Augustini, nis Magni. Vide Nic. Antonium n. 1. pag. 265. qui malit tribuere *nrosio Autperto*, quod Oudino etiam et Tom. 1. pag. 1596.

otæ virorum Doctorum in Isidori a per *Joannem Grialum* collectæ & æ pag. 523. 618.

t. *Liber glossarum* ex variis glossa-, quæ sub Isidori nomine circumfe-:ur collectus pag. 618. 631.

:odiere & cum glossis Græco lati-Philoxeni & aliorum, ex recensio-Bonav. Vulcanii, Lugd. B. 1600. fol. e inter scriptores Latinæ linguæ, asitos a Dionysio Gothofredo, Ge-1595. 1602. 1622. 4. & cum an-tionibus Joannis Ludovici de la la, in ejus adversariis sacris, Lugd. i. fol. capite CXLI. pag. 317. seq. ovissime illustratæ eruditis Jo. Geor-Grævii observationibus, & *auctario* *orum* atque collectaneis Theodori onii ab Abmeloveen, una cum Le-philologico tertium edito Matthiæ tinii, Trajecti ad Rhen. 1698. fol. mpla quædam referunt Amst. 1701.)

ta quæ in novissima Operum Isidori editione desiderantur.

ronicon breve Regum Wisigothorum. supra n. 12.

ntentia de regula Devotarum. Supra

Prælatis fragmentum, supra, n.

egesis in Missæ Canonem supra n. 20. *rmones* plurimos diversis tempori-habitos, stylo egregio scriptos Isi-n transmisisse ad posteros, scribit ymus Mellicensis cap. 26. Sermo-*in natali S. Æmiliani*, Episcopi ellensis, MS. in tabulario Ecclesiæ ellensis vidit. Jo. Stephanus Ferre-

Sanctorum trium Episcoporum, Religionis Benedictinæ luminum, Isidori Hisp. Ildephonsi Toletani & Gregorii R. E. Cardinalis Episc. Hostiensis Vita & actiones scholiis illustratæ. Accessere-runt opuscula quædam ejusdem Isidori antea non edita. Rom. 1616. 4. curante *Constantino Cajetano*, Syracusano: nimirum *Sermo* brevis *in die Nativitatis Domini*, alius *de sanctis Angelis*. Fragmenta *commentariorum in Regulam S. Benedicti*, de quibus vide Nic. Antonium Tom. 1. pag. 268. *De conversis ad Monachos*, supra n. 3. *Oratio* sive *Confessio*, quam iterum edidit Jo. Tamajus Salazar Tom. 2. martyrologii Hispani.

Hymnus duplex in laudem *S. Agathæ* exstat in Actis Sanctor. Tom. 1. Febr. V. pag. 596. Unus incipit: *Adesto plebs fidissima*. Alter: *Festum insigne prodiit*.

Explanatio *Danielis* Prophetæ, & *de Susanna*, MS. in Bibl. Leidensi. Vide Catalogum pag. 329. Commentarius *in Cantica Canticorum* qui legitur inter Gregorii M. opera, Isidoro in quibusdam Codd. tribuitur. Liber *de ordine creaturarum* ad Braulium Episcopum urbis Romæ (Cæsaraugustæ) editus a Dacherio Tom. 1. spicileg. pag. 268. (edit. novæ Tom. 1. pag. 225.) vide Nic. Antonium Tom. 1. pag. 266. ubi disquirit quomodo Romæ potuerit nomine Cæsaraugusta venire.

Liber de miraculis Christi, Nic. Antonius pag. 267. ex Monastico Anglicano pag. 223.

De S. Trinitate. Trithem.

De corpore & sanguine Domini. id.

De institutione jejunii Quadragesimalis fragmentum edere promisit Boxhornius notis ad Clodium Albinum Spartiani. Sed fortasse idem fuit cum lib. 1. cap. 36. de Officiis Ecclesiast.

De partibus Orationis, MS. in Bibl. Caroli de Montchal: fortasse non diversum a capitibus quibusdam libri primi Originum: Similiter *de numeris* quod Braulioni memoratur ex libro tertio, & *de hæresibus* ex libro octavo. Etiam librum *de nominibus Legis & Evange-*

lio-

liorum & librum *de Mysteriis Salvatoris* puto latere in num. 13. 14. 15.

Librum Prophetiarum Isidori, pseudo Luitprandus pag. 486. adversariorum ait se vidisse scriptum lingua Latina, Gothica; vulgari Hispana & Arabica.

Lucas Tudensis in vita cap. 5. pag. 340. nescio quod ejus *alphabetum Papiæ judicum* (a) memorat, & *alphabetum verbalium*, *Theologicarum distinctionum*, *alphabetum librorum*, *orationis*.

De *oratione Synodali* in Synodo Hispalensi A. 636. paullo ante obitum habita, in qua Arii hæresin & Acephalitarum superstitionem condemnavit, mentionem facit Braulio, & scriptor vitæ cap. 9. Tom. 1. Act. Sanctorum April. pag. 347.

Missale & *Breviarium* Hispanicis Ecclesiis præscriptum ab Isidoro non satis constat, atque dubitant viri eruditi Liturgiam *Mozarabicam* sive *Mixtarabicam* ad Isidorum auctorem referre. Confer W. E. Tenszelium de ritu Lectionum sacrarum §. LIV. *Legum* etiam *Wisogothicarum* libros XII. a Petro Pithoeo, Paris. 1579. fol. & in Frid. Lindenbrogii Codice Legum antiquarum, atque in tomo tertio Hispaniæ illustratæ editos, post Isidorum demum collectos docent. Confer Nic. Antonium Tom. 1. pag. 269. 270.

De *Collectione Canonum*, *Conciliorum* & *Epistolarum Decretalium* adhuc ut ferunt inedita, certe diversa ab illa Isidori Mercatoris, vide quæ notavi Tom. XI. Bibl. Græcæ pag. 13. seq. & 66. & Nic. Antonium Tom. 1. pag. 270. seq.

Interciderunt *commentarii allegorici* in plures libros Vet. Test. & *litterales* universi. Vide supra n. 14. * Veniam peto ab æquis lectoribus, si eorum sub oculis hic repræsentem omnium quotquot unquam audierim vel legerim, vetustissimum codicem etymologiarum S. Isidori, quem servat Bibliotheca Malatestarum Cæsenatensis, librum, quem credo scriptum sæculo VII. Continet vero ille libros XXV. nempe V. ultra numerum quem editi præferunt. Id vero discrimen non inde provenit, quod addita sint quædam supra edita, sed ex diversa tantummodo disponendi operis ratione. Ita ergo distribuitur. Quatuor priores libri sunt ut in editis excepto quod libri IV. cap. XIII. de initio medicinæ deest. In lib. V. variat nonnihil Chronicon Isidori, quod incipit in hoc codice: *Ordinem temporum*. Reliqui dein libri usque ad cap. XXVI. lib. XVIII. pari passu cum editis procedunt, sed initium capitis XXVII. in editis est in codice initium libri XIX. Tum caput XX. lib. XVIII. *in editis* est ibi liber XX. liber *XXI. incipit* a cap. LII. lib. XVIII. liber XXII. est caput LX. libri XVIII. liber *XXIII.* exorditur a cap. VII. lib. XIX. liber XXIV. a cap. XX. libri XIX. Denique totus liber XXV. libro XX. editorum cohæret. Additamenta illa, quæ in edito Parisiensi 1601. pag. 269. seorsum dantur hic etiam, sed non omnia comparent ad marginem descripta, ut *talentum &c. mina &c. obolus &c. siclus &c.* Sunt vero hæc addititia alterius, & paulo recentioris manus, quam reliqua omnia. Variantes quædam occurrunt non contemnendæ, quas tamen ego majori diligentia adnotare ex temporis angustia prohibitus sum. Unum hoc tantummodo non neglexi. Quo loco in edito lib. XIX. cap. XIX. legitur *Canterium*, *Gallaja*, *Gruia;* ibi est *Cauteria Lingulina*. Denique in fine libri eadem ac cætera manu versus isti leguntur:

Ut est labor Agricolis (sic) *vomere proscindere terras*
Est mihi arundineus (sic) *calamus sulcare novales*.
Ille etiam tostas congaudet cernere messes
Sic & ego finem lecto concludere versum (sic).

Libros de officiis nactus sum in altero MS. Codice Lucensi sæculo VII. scripto, atque in illo postrema duo li-

(a) An *patronymicorum?*

a desiderari animadverti, quæ Hittorpii editione desunt ; si- ibi pariter iisdem verbis, qui- editus Hittorpianus totum opus itur.

ue prætereundum haudquaquam ollectionem canonum Isidoria- ulgasse Romæ an. 1741. virum etanum Cenni, qui & adductis atione argumentis sincerum il- dori Hispalensis fœtum esse de- t.

us Hispalensis junior, idemque Cæsaraugustanus, confictus a Pellizerio, ut pag. 183. jam di- memini.

us de Isolanis Ord. Præd. *sum- donis Josephi*, fabri lignarii scri- Hadrianum VI. circa A. 1522. . *Veronicæ*, Mediolan. 1518. & Sanctorum Tom. 1. Januar. 13. . seq. * Edidit, & absolvit *epi- uæstionum in quatuor libros sen- n a Joanne Capreolo disputatarum*, morte impeditus, imperfectam . Prodiit Papiæ in 8. 1522. De- iper disputata catholica *de igne de igne purgatorio*, *de merito a- n Purgatorii &c. de dispositione & recipientis indulgentias*, *de re- per indulgentias*, quod opus ab- Papiæ an. 1513. prodiitque in 8. adscriptione loci, & anni. De- digessit epitomen *de omnium mo- locitate*, seu *in proportiones F. Al- e Saxonia* quæ pariter prodiit bsque adscriptione loci, & an-

us Metropolita *Kiovienfis* & Pa- Ruthenus Concilio Basileensi entino interfuit, & a Nicolao us CPolin, post captam A. 1453. , Turcorum manibus elapsus re- Italiam, & Episcopus Sabinen- e Cardinalis Diaconus obiit A. De eo Allatius pag. 266. seq. Creyghtonum. Ughellus Tom. iæ sacræ pag. 179. H. Warthonus eum, ad A. 1438. Exstat Lati- *Epistola* sive lamentatio *de ex- pugnatione CPleos* in Nic. Reusneri Epistolis Turcicis lib. 4. pag. 104. Francof. 1598. 4. & apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453. n. 6.

Isidorus Mercator auctor habetur collectionis *Canonum* & *Epistolarum decretalium* a Clemente Romano usque ad Gregorium M. quam toties recusam primus Parif. 1524. vulgavit in sua (prima omnium) Conciliorum editione Jacobus Merlinus. Eam sub nomine *Isidori* Episcopi *Hispalensis* venditatam fuisse locuples testis est Hincmarus Remensis Opusc. 48. cap. 21. Tom. 2. Opp. pag. 793. idem qui de Hispania allatam a Riculfo Moguntino (ab Anno 787. ad 814.) Episcopo testatur Opusc. 33. cap. 24. Tom. 2. pag. 476. unde pauca illa quæ annos seriores sapiunt, illi deinde ab aliis adjecta esse oportet. In melioris notæ Codicibus, teste Petro de Marca III. 5. de concordia Sacerdotii & Imperii, auctor illius sylloges non *Isidorus Mercator* sed *Isidorus Peccator* vocatur, quo nomine nullus alius quam Isidorus Hispalensis intelligitur, ut intellexit etiam Vincentius Bellov. XXIII. 31. seculi Hist. ex more tralatitio quo Episcopi se peccatores & ἁμαρτωλὺς in Epistolis suis & in Conciliorum etiam subscriptionibus confitebantur. Cum autem indigna sit Isidori Hispalensis eruditione propter dictionis sordes & rerum imperitiam illa collectio, & juniorum etiam Conciliorum meminerit & nullus post celebrem illum fuerit Episcopus junior Hispalensis Isidorus : præstat statuere, nomen collectoris adhuc esse ignotum, quam ex confictis Luitprandi & Juliani Toletani Chronicis *Isidorum Mercatorem*, Episcopum *Setubensem* (Xativa) qui A. 805. diem obierit, fraudis architectum comminisci. Plenas vero fraudis & indignas fide esse Epistolas, sive merces quæ in illa sylloge offeruntur, & ante Blondellum suboluit viris celeberrimis Nic. Cusano Cardinali, Antonio Augustino aliisque : Baronio etiam ac Bellarmino :

no: (a) ex instituto autem ita evidenter demonstratum fuit a Davide Blondello (b) contra Franciscum Turrianum, in Pseudo-Isidoro Genev. 1628. 4. ut doctissimorum in Romana Ecclesia Virorum (c) assensum meruerit, qui usurpationes Pontificum, falsis fultas decretalibus, probare tamen coguntur. Merlini editionem, quam deinde aliæ insecutæ sunt minus distinctam accuratamque esse viri eruditi conquesti sunt, itaque ex MStis Codicibus, qui exstant non pauci, meliorem adornari optant, qua de re vide si placet quæ dicta in Bibl. Græca Tom. XI. pag. 17. seq. * Vellem Fabricius proderet doctos illos Romanæ communionis scriptores, qui epistolas Romanorum Pontificum collectionis Isidorianæ supposititias recognoverint; simul vero iis usi fuerint ad Pontificum falsas, ut ipse ait, usurpationes stabiliendas. Illi omnes, qui nostro hoc sæculo authoritatem Romani Pontificis asserere aggressi sunt, inter quos primas tenent, quos hic honoris causa nomino, Blancus Minorita Lucensis qui contra Giannonem Neapolitanum Jurisconsultum calamum acuit, Ursius, Mamachius Dominicani professores doctissimi, aliunde profecto, quam ex Isidoriana officina arma sibi providerunt ad jura pontificia propugnanda.

Isidorus Pacensis sive *Pacis Juliæ* (Beja sive Bajados) in Lusitania Mauris adhuc subjecta Episcopus circa A. 754. traditur continuator Chronici Isidori Hispalensis ab A. 610. ad 754. Prodiit editore Prudentio Sandovallio, Pampelonensi Episcopo, Pampelonæ 1634. fol. atque inscribitur: *Epitoma Imperatorum vel Arabum ephemeridos una cum Hispaniæ Chronico*. Vide Nic. Antonium lib. VI. c. 3. Bibl. veteris Hispanæ Tom. I. pag. 328. seq. Vossium pag. 710. Oudinum Tom. I. p. 1793. Bibliothecam Vilenbroukianam p. 190. Addidit Sandovallius cum *Idacio* quem continuavit Isidorus, continuatores *Sebastianum* Salmanticensem, *Sampirum* Asturicensem & *Pelagium* Ovetensem, de quibus suo loco.

S. Isidori Episcopi *Palatinensis* Soliloquia, ex veteri editione sine loco & anno in fol. in Bibl. Baluziana pag. 16. Vide quæ de Soliloquiis istis inter scripta S. Isidori Hispalensis n. 3.

Isidorus Peccator. Supra *Mercator*.

Isidorus Ruthenus. Supra, *Isidorus Kioviensis*.

Isidorus Setubensis, supra *Mercator*.

Iso Magister, Monachus S. Galli, & Doctor nominatissimus, defunctus A. 871. prid. Id. Maji teste Hermanno Contracto in Chron. & Hepidanno in Annalibus apud Goldastum Tom. I. rerum Alemannicarum, in quo volumine obvius etiam Ratpertus Monachus, in cujus libro de origine & casibus Monasterii S. Galli, multa in laudem Isonis leguntur pag. 12. atque inprimis pag. 22. seq. & 77. ubi laudantur ex ejus discipulis, Marcellus, Notkerus Balbulus, Notkerus Magister artis theoricæ, Ratpertus, Tutilo, Hartmannus &c. Ejusdem Isonis *libri duo de miraculis S. Othmari* Abbatis S. Galli exstant in eodem tomo primo rerum Alemannicarum pag. 180. 189. & apud Mabillonium Sec. 3. Ord. S. Benedict. parte 2. pag. 162. *Formulæ chartarum* in centuria apud eundem Goldastum Tom. 2. Alemannic. pag. 28. 30. 33. 36. 48. & 54. seq. Grimaldo Abbate, adeoque ante A. 872. non A. 913. ut Goldastus p. 5. *Glossas in Prudentium* Poetam, ex duplici Codice, Caroli Widmanni & Jacobi Bongarsii vulgavit ad calcem Pru-

(a) Petrus de Marca III. 5. & VII. 20. Rob. Cocus in censura scriptorum pag. 39. seq. Jo. Rainold. Tom. I. prælect. de Apocryphis pag. 203. seq.

(b) Adde Jo. Rainoldi colloquium cum Hardto pag. 813. seq. Oudinum Tom. 2. pag. 46. seq. Sam. Basnage Tom. 2. Annal. pag. 3. seq.

(c) Vid. Jo. Gerhardi Confess. Cathol. Tom. I. pag. 430. 476. Schelstratenus Antiquitat. illustr. parte 2. diss. 3. cap. 5. seq. pag. 440. seq. Jo. Bona lib. I. cap. 3. Liturgic. Acta Erud. T. 6. supplem. p. 390. ex Claudio Fleury. Recueil de pièces d'histoire & de litterature, tom. 2. Paris 1732. 12. Journal des Sav. 1733. pag. 132. &c.

entii sui Joannes Weitzius pag. 771. Hanov. 1613. 8. *Lexicon Latinum* nnibus veterum glossariis collectum nomine Salomonis Episcopi, quod ıonasterio S. Galli & Constantiæ in , cathedrali asservari Goldastus pag. testatur, nemo adhuc in lucem alit. Fertur & *Carmina* quædam posuisse, etiam ipsa necdum publiısa.

rael Canonicus Upsaliensis, circa A. . scriptor *miraculorum S. Erici, Sve-Regis* de quo supra, *Israel Erlandi* ı. 2. pag. 107. ubi emendandum l Ordini Minorum ibi adscribitur, l enim certius quàm ex Ordine Prætorum fuisse. Vide Jacobum Quetif ı. 1. pag. 544. seq.

ychius. Supra *Hesychius*.

acius sive *Ithacius*, supra *Idacius*.

nonymi synchroni *breviarium Itali-bistoriæ* a temporibus Friderici II. ısti ad A. 1354. a C. V. Jo. Burdo Menckenio ex Bibl. Paulina Liısi oblatum vulgavit celeberrimus atorius Tom. 16. thesauri scripto-. Italiæ pag. 255. 288.

e cæteris non repetam hoc loco, notata a me sunt in conspectu the-i litterarii Italiæ, edito Hamburgi ɔ. 8. in quo recensita Lector inter reperiet *Andreæ Schotti* Italiam il-atam pag. 67. Thesaurum *Grævio mannianum* Historicorum Italiæ pag. & Corporis Mediolanensis tomos res undecim, pag. 13. seq.

hacius Sossubensis sive Ossonoben-Episcopus Hispanus, supra *Ida-*.

pud Leyserum τὸν μακαρίτην in hiıa poeseos medii ævi p. 2044. pro *Burg.* legendum W. sive Wilhel-;. Nam Wilhelmi Burgensis, descri-, Belli Navarrensis A. 1366. gesti & Petro Rege Aragoniæ atque Eduar-Principe carmen versibus 560. MStum r Codices Latinos Kenelmi Digbæi Bibl. Bodlejana. Vide Catalogum . 85. n. 1768. 167. Junior autem hic Wilhelmus Burgensis sive Petroburgensis, quam ille de quo supra Tom. 3. pag. 161.

Jubellus de Mayenne, Archiepiscopus Turonensis jam An. 1229. & ab An. 1243. Remensis usque ad An. 1250. Vide Sammarthanos in Gallia Christiana T. 1. pag. 874. seq. & 528. Archiepiscopi Turonensis *decreta pro Ecclesia Briocensi*, promulgata An. 1233. edidit Dacherius Tom. 2. pag. 606. (edit. novæ Tom. 3. pag. 612.) recusa etiam in tomis Conciliorum Labbei Tom. XI. Harduin. T. VII. & Coleti Veneta Tom. XIII. *Canones XIV.* Turonensis Concilii sub Juhello habiti exhibet Joannes Maan T. 2. Ecclesiæ Turonens. pag. 54.

Stephanus Juliacus ex Juliacensi Provincia Doctor Parisiensis Ord. Minor. scriptor coævus sive interpres ex Gallico Petri a Vallibus sive a Remis, *Vita B. Coletæ* Ord. S. Claræ reformatricis, defunctæ An. 1447. Exstat compendium apud Surium 6. Martii, integra in Actis Sanctor. Tom. 1. Martii pag. 539. 587.

Julianita sive *Julianus* Medicus Bononiensis, cujus *tres libros de re Medica* MStos Tiguri vidit Gesnerus qui de iis videndus pag. 469. Bibliothecæ.

Julianus S. Anastasiæ presbyter Romanus, cui Dionysius Exiguus piis ejus excitatus studiis dicavit Librum Decretalium Epistolarum Pontificum Rom. de quo supra Tom. 2. pag. 35.

Julianus seu *Julius Anglus* JCtus quem ex Lelando Pitseus pag. 88. notat scripsisse *ad tertium Decretalium* & *de probationibus post cessionem*.

Julianus Antecessor Patricius & Exconsul CPol. (*a*) temporibus Justini junioris Imp. cujus dictatum *de Consiliariis* & *de Contutoribus* edidit Petrus Pithœus cum auctore Collationis Legum Mosaicarum & Romanarum, & inter Petri Pithœi opera Parisf. 1609. 4. pag. 120. 124. De *epitome Novellarum* Justiniani, illiusque iteratis editionibus dictum in Bibl. Græca Tom. XII. pag. 398. Utrum

(a) Vide Menagii amœnitates Juris pag. 144.

trum idem sit an alius Julianus cui Priscianus Grammaticus scripta sua dedicavit, non plane exploratum est, quanquam temporum ratio utcunque congruit.

Antonius Julianus de quo Minucius Felix cap. 33. *ut transeamus veteres, Flavii Josephi vel* Antonii Juliani *de Judæis require: jam scies nequitia sua hanc eos meruisse fortunam*. Suspicor hunc esse M. Antonium Julianum Judææ, cum Hierosolyma a Tito everteretur Procuratorem, memoratum Josepho lib. VI. de bello Judaico cap. IV. sect. 3. Latine scripserit, an Græce non prorsus exploratum: Latine utique si idem sit Antonius Julianus Rhetor, de quo Gellius lib. 1. cap. 4. & lib. 18. cap. 5.

Julianus Archipresbyter, infra *Julianus Toletanus*.

Julianus Cæsarinus, senior, (*a*) Romanus, *Cardinalis* S. Angeli An. 1426. creatus a Martino V. & legatus in Bohemiam ac Germaniam: deinde ab Eugenio IV. ad Concilium Basileense, interfuit etiam Concilio Ferrariensi & Florentino, ac denique legatus in Hungariam in infelici illa clade cum Rege Uladislao occubuit A. 1444. 10. Nov. æt. 46. Vitam ejus Italice scriptam a Vespasiano Florentino edidit Ughellus in Episcopis Grossetanis Tom. 3. Italiæ sacræ pag. 671. seq. cui jungenda quæ de eo Andreas Victorellus ad Ciacconium in Vitis Cardinalium pag. 1116. Huic Juliano Nicolaus Cusanus dicavit libros de docta ignorantia, & libros de conjecturis qui *Deo amabilem, reverendissimum Patrem & præceptorem suum metuendum* appellat. Præter *Orationes duas de bello Turcis inferendo* in Nicolai Reusneri Turcicis Tom. 3. parte 2. p. 106. 110. & *disceptationes* in Actis Concilii Basileensis, Ferrariensis & Florentini obvias, *Epistolæ* ad Eugenium IV. conantem dissolvere Concilium Basileense, mira libertate perscriptæ exstant in Orthuini Gratii fasciculo rerum expetendarum & fugiendarum Colon. 1535. fol. & Lond. 1691. fol. In Reiseri Catalogo MSS. Bibl. Augustanæ pag. 105. eædem duæ Epistolæ notantur, sed pag. 47. ubi memoratur Juliani Cardinalis Legati a Nicolao V. tractatus *de translatione Imperii*; utique pro Nicolao V. legendum: *Eugenio IV.* neque enim alium sub Nicolao V. Cardinalem Julianum reperias, & Cæsarinus jam in vivis esse desierat, cum Pontifex A. 1447. cooptaretur Nicolaus V. * Præter ea omnia quæ de scriptionibus ejus notat Fabricius; veniunt etiam in numerum orationes geminæ ab eo dictæ, seu potius de scripto traditæ Basileensibus Patribus; quarum altera factum suum excusat, quod invitatus in Concilium se continuerit, quam ego orationem ex Vindobonensis Bibliothecæ codice depromptam in meo Conciliorum supplemento evulgavi; alteram ex Recanatensi Codice jam dederat Coletus in editione Veneta Labbei, ego vero ex eodem Vindobonensi Codice iterum descripsi.

Julianus Campanus, aliis *Capuanus*, infra *Julianus Pelagianus*.

Julianus Cardinalis, supra *Julianus Cæsarinus*.

Cejonius Julianus Flavio Vopisco in Firmo cap. 2. memoratus, an vitas Imperatorum scripserit, incertum prorsus esse docet Vossius lib. 2. de *hist.* Lat. cap. 7.

Julianus Coensis in Cycladum provincia Episcopus Leoni I. Pontifici charus cujus vice Synodo Ephesinæ A. C. 449. interfuit. Vide Valesium ad Evagrii lib. 1. cap. 10. & Paschasii Quesnelli notas ad Leonem M. pag. 844. seq. edit. primæ. Ad hunc Julianum Leonis Epistola undecima legitur etiam in actis Concilii Chalcedonensis cum Græca versione, ut Tom. 2. Harduin. pag. 11. Juliani *Epistola ad Leonem* (non Pontificem, sed Imperatorem) adversus Timotheum Ælurum & pro Synodi Chalcedonensis confirmatione, obvia Latine in Codice encyclico Epistolarum qui Actis ejusdem Synodi subjicitur, apud Harduinum p. 738.

(*a*) Ita dicitur propter Julianum Cæsarinum juniorem, qui Cardinalis obiit An. 1510.

num *impugnatorem illius* libros quatuor, (*a*) *&* *iterum* libros septem. (*b*) *Est etiam* liber altercationis *amborum*, (*c*) *partes suas defendentium. Hic Julianus eleemosynis tempore famis & angustiæ, indigentibus omnibus suis erogatis, multos miserationis specie, nobilium præcipue & religiosorum illiciens, hæresi suæ sociavit. Moritur Valentiniano Constantii filio imperante.* (*d*)

Ex scriptis Juliani tulit ætatem, quem Jo. Garnerius ex Codicis Veronensis Apographo, quod ei donaverat Sirmondus, edidit atque doctis dissertationibus illustravit, Paris. 1668. 8. *Libellus Fidei* A. 418. *missus ad sedem Apostolicam* (Zosimum Papam II.) in quo inter alia ad plenariam Synodum provocat pag. 27. Eundem libellum cum observationibus suis exhibet Garnerius Tom. I. Operum Marii Mercatoris Paris. 1673. fol. pag. 319. seq. Exstat etiam sed sine notis in appendice ad Tom. X. Augustini pag. 74. seq. edit. Amst. Huic libello sive Epistolæ oppositus est liber primus Augustini ad Bonifacium Papam, extremo A. 418. Zosimi successorem, de duabus Epistolis Pelagianorum Tom. X. edit. Amst. pag. 271. seq.

Deperdita Juliani, quorum mentio & fragmenta apud eundem Augustinum & Marium Mercatorem, hæc sunt:

Epistola altera ad Zosimum cujus mentio apud Mercatorem, subnotationum capite 6. p. 46. & cap. 9. pag. 58. Tom. I. edit. Garnerianæ.

Epistola ad Rufum Thessalonicensem Episcopum, nomine XVIII. Episcoporum Pelagianorum, itidem oppugnata ab Augustino libro II. III. & IV. ad Bonifacium. Fragmenta collegit Garnerius ad Mercatorem Tom. I. pag. 334. 335.

Libri IV. ad Turbantium atque VIII. *alii ad Florum*, quos oppugnatos ab Augustino jam ad Gennadii locum dixi: ubi etiam monui *librum altercationis* quem memorat Gennadius, non diversum videri fuisse ab octavo ad Florum libro quos fortasse ad exemplum *trium dialogorum* S. Hieronymi composuit oppositorum Pelagianis, in quibus colloquuntur Atticus Catholicam defendens sententiam & Critobulus.

Commentarius in Canticum, quem tanquam spiritu Pelagiano scriptum Beda reprehendit. cujus liber primus commentarior. in Canticum Canticorum Tom. IV. pag. 714. inscribitur: *de Gratia Dei, contra Julianum*, lectoresque monentur ut librum quem ille in Canticum confecit, *cautissime legant, ne per copiam eloquentiæ blandientis in cassum incidant doctrinæ nocentis* ----- *Est enim homo ut rhetor peritissimus, ita Gratiæ Dei post Pelagium impugnator acerrimus, ut apertius scripta ejus, quibus contra strenuissimum ejusdem Gratiæ propugnatorem Augustinum insanivit, ostendunt. Cujus causa duelli*, primum de amore libellum

si ut ab ipso impotentiæ contra adversarios Pelagianos precaretur auxilium. Confer Benedictinorum prolegomena ad Tom. X. Augustiniani pag. 27. seq. & admonitionem in Opus imperfectum.

(*a*) Ex his quatuor libris Turbantio Episcopo inscriptis excerpta a Comite Valerio missa ad se confutanda sibi sumsit Augustinus libro secundo de nuptiis & concupiscentia, ut ipse testatur II. 53. retractationum & præf. ad Opus imperfectum. Deinde libros ipsos Juliani quatuor nactus, eisdem libros illos sex opposuit, qui perinde ut duo illi de nuptiis in tomo decimo Operum Augustini leguntur.

(*b*) Nondum viderat sex Augustini libros Julianus cum An. 422. libros octo ad Florum Episc. secundo ejus de nuptiis opposuit. Septem libros vocare recte potest videri Gennadius, sicut Honorius quoque, siquidem octavi loco, illi est quem mox memorant altercationis liber. [Quanquam in MSS. Gennadii Veronensi & Corbejensi, & in editione Frobenii, *octo*, non septem legitur. Vide laudati Norisii Opera Tom. IV. pag. 887. & Pagium ad A. 418. n. 18. 19. & An. 423. n. 14. Hos octo libros Juliani non visos ante An. 1426. confutandos sibi sumsit Augustinus in Operis imperfecti contra Julianum libris sex in eodem tomo decimo obviis. Operi enim immortuus An. 430. confutationem librorum septimi & octavi addere non potuit. Adde Jo. Mariæ Svaresii diss. de hoc Augustini opere Rom. 1670. 4.

(*c*) Dialogus Augustini & Pelagiani.

(*d*) Ita recte editio Marcianæi & aliæ inter S. Hieronymi opera. Perperam in Suffridi Petri & Miræi Bibl. Ecclesiastica: *Valentiniano & Constantino filio ejus imperante*. Constantinus Valentini filius nullus. Valentinus III. filius Constantii interfectus An. 455.

compoſuit, *ſub obtentu*, *quaſi hunc a*
ſſima foret voluptate ſecreturus, *re au-*
ſuam confirmaturus hæreſin. Plura
de ex illo affert atque oppugnat.
lem Beda pag. 718. *Denique Julianus*
bro quem de bono Conſtantiæ *ſcri-*
bonum naturæ libertatemque noſtri ar-
i, *ut ipſe autumat*, *contra perfidiam*
ichæi, *magna inſtantia defendit* : *ut*
m veritas probat, *magna pervicacia*
a fidem cœleſtis Gratiæ durat... *Ve-*
timens Julianus, *ne ſi* in tanto hoc
imine *totum quod recte viveremus*, *li-*
iti noſtræ voluntatis tribueret &c.
lom Beda pag. 719. *Sed & in libro*
i ad Demetriadem *Virginem Chri-*
de inſtitutione Virginis *ſcripſit Ju-*
s, *hæc eadem de potentia liberi arbi-*
quomodo ſentiat, *pandit*. *Quem vide-*
librum nonnulli noſtrum ſtudioſe legen-
ſancti & Catholici Doctoris Hiero-
i *eſſe temere arbitrantur*, *minime per-*
ntes quod ſuavitas eloquentiæ demul-
s & hæreſeos perverſitas ſeducentis,
feſte probat hoc illius opuſculum non
Non intelligit Beda Epiſtolam ad
etriadem (*a*) quæ (ſcripta circa
14.) inter Hieronymianas octavo
legitur, atque incipit: *inter omnes*
rias, ſed illam quæ ex Auguſtini,
ii & Pelagii ipſius teſtimonio con-
Pelagium habere auctorem, eſtque
na ſeptima in appendice ad tomum
dum Operum Auguſtini, hoc ini-
Si ſummo ingenio parique fretus ſci-
.
ianos Pomerios duos vel tres diſtin-
eferre juvat. Antiquior & ante A.
apud Gennadium cap. 98. omiſſo
ii nomine: ſed Iſidoro cap. 12. di-
Julianus cognomento Pomerius, na-
Maurus, in Gallia presbyter, ſcri-
eſponſurus Juliano Epiſcopo & Ve-
esbytero, poſtea Epiſcopo Arauſi-cano *libros octo de natura animæ*, *& qualitate ejus & de reſurrectione* (*b*) & de ſpecialitate ejus in hac vita fidelium, & generali omnium hominum. Argumenta hæc deperditi illius operis apud Gennadium & Iſidorum referuntur, unde Gregorii Nyſſeni & Nemeſii veſtigiis eum inſtitiſſe, viri docti annotant: ſed Iſidorus, animam libro ſecundo corpoream dixiſſe, Tertulliani ſuffragantem errori Julianum teſtatur. Cætera apud Gennadium memorata: *dictatus hortatorius* ad quendam nomine Principium, *de contemtu Mundi ac rerum tranſiturarum:* & alius *de vitiis & virtutibus* ſive *de vitiis colore virtutum*, *minus cautis inludentibus*. Tempus non repugnat (*c*) quo minus idem ſit Pomerius ad quem Ennodius lib. 1. Epiſt. 6. & Pomerius Abbas ad quem Ruricius lib. 1. Epiſt. 17. & lib. 2. Epiſt. 9. & de quo lib. 2. Epiſt. 8. ad Æonium Epiſcopum Arelatenſem *: ut fratrem* Pomerium *ſanctitas veſtra non ſolum non retineat*, *verum etiam ad nos venire compellat*. Atque Cyprianus Tolonenſis in vita Cæſarii Arelat. *Erat autem illis admodum familiaris Pomerius*, *profeſſione Rhetor*, *Afer genere*, *quem ipſis ſingulariter carum Grammaticæ artis doctrina reddebat*. Iſidorus etiam addit libellum *de virginibus inſtituendis* ſcripſiſſe, & alios tres *de futuræ vitæ contemplatione* ſive *de actuali converſatione* ad Julianum Epiſcopum Arelatenſem. Hi ſunt qui ſub *Proſperi* Aquitani nomine (*d*) & olim lecti a Chrodogango, Jona Aurelianenſi, aliiſque*:* & ſeparatim An. 1487. & Colon. 1536. 8. atque inter Proſperi opera editi ſunt, & in Bibliothecis Patrum & in noviſſima Proſperi editione in (*e*) limine appendicis, Pariſ. 1711. fol. Confer Noriſium II. 14. hiſt. Pelagianæ & Pagium ad A. C. 453. n. 19. Prologum al-

Sub extremum hujus Epiſtolæ ait Hierony-
te annos circiter triginta. (circa A. C. 384.)
de virginitate ſervanda edidiſſe, innuens E-
n XXII. ad Euſtochium *de cuſtodia virgini-*
de qua intelligendus Rufinus invectiva ſecun-
Hieronymum. Incip. *Audi filia & vide*.
Librum *de reſurrectione* vocat Sigebertus c. 54.

(*c*) Sirmondus ad Ennodium pag. 9. ſeq.

(*d*) Trithemius cap. 170. ſcribit libros tres de contemplatione eſſe a Proſpero dedicatos Juliano Toletano.

(*e*) Sirmondus ad Concil. Aquiſgranenſe An. 816. Tom. 2. Concil. Galliæ pag. 683. ſeq.

alterum quem Dacherius edidit T. 13. spicilegii pag. 254. (edit. novæ Tom. 3. p. 306.) illum Lugdunenses & Parisienses prologo libri primi, clausulæ instar adtexuere. Julianus Pomerius citatur a Juliano Toletano prognosticon scriptore, in Bibl. Patrum edit. Lugd. Tom. XII. pag. 593. C. 597. B. 598. D. 606. H. 607. C. E. 608. F. 609. B. &c.

Julianus Pomerius confictus a Pseudo-Hauberto in Chronico ad An. 534. *Julianus cognomento Pomerius, Monachus Benedictinus succedit in sede Toletana Montano. Fuit historicus insignis natione Gallus. Cujus patruus cognomento Pomerius in modum dialogi librum composuit. Hic Julianus habuit amicitiam cum Vero presbytero, cujus alterius Juliani mutuis interrogationibus librum quem supra dixi, Julianus cognomento Pomerius natione Gallus composuit.* Commentitia hæc esse & ex rebus Pomerii superioris & de quo mox dicturus sum Juliani Toletani confusa, demonstrat Nic. Antonius T. 1. Bibl. veteris Hispanæ lib. IV. cap. 5. p. 229.

Julianum Hispanum, Christianis parentibus, sed ex traduce Judæorum (*a*) genitum, postmodum Episcopatu decoratum *Toletano*, tradit Rodericus Toletanus lib. 3. cap. 13. Hunc quoque sed per errorem nomine *Pomerii* apud Rodericum aliosque venire, & cum priore confundi video, qui Eugenium Antistitem Toletanum præceptorem suum laudat III. 17. prognosticon, ipse *Toletanæ* Cathedræ post Quiricum ab An. 680. ad 690. Episcopus, & Carthaginis Provinciæ in Hispania Metropolitanus. De eo Felix Toletanus appendice ad Isidorum de S. E. & in Agvirrii Tom. 2. Concil. Hispan. pag. 81. & inter Isidori Hisp. Opera pag. 521. atque in Actis Sanctor. T. 1. Martii 8. p. 785. seq. Consulendus Etiam Nic. Antonius lib. V. Bibl. vet. Hispan. capite 7. Hic est qui Conciliis Toletanis XII. XIII. XIV. & XV. præfuit, & quem laudat Stephanus VI. Papa cum Doctoribus Catholicis Hispanis, Leandro, Isidoro, Braulione. Ex scriptis ejus ad nos pervenere:

Prognosticon futuri seculi ad *Idalium*, sive *de præscientia futuri seculi* libri III. *primus* de origine mortis humanæ, *secundus* de animabus defunctorum, quomodo se habeant ante suorum corporum resurrectionem, & *tertius* de suprema corporum resurrectione. Præmissa ad *Idalium* Episcopum Barcinonensem Epistola & Oratione ad *Deum*. Edidit Joannes Cochleus, Lipf. 1535. 4. recusos Parif. & curante Boetio Eponis, Duaci 1564. 8. unde illati Bibliothecis Patrum Parif. 1575. T. III. A. 1589. 1624. 1644. Tomo IX. & Coloniensf. Tomo VII. & Lugd. Tom. XII. pag. 590. *Idalii* Epistola qua Juliano pro opere hoc gratias agit, & altera ad Zuntfredum sive Sunifredum, Episcopum Narbonensem, qua ad eum hæc Prognostica ablegat, legitur in Dacherii spicilegio Tom. 1. pag. 313. 316. (edit. novæ Tom. 3. pag. 316. 317.)

Ἀντικειμένων sive de *contrariis in speciem locis Veteris & Novi Testamenti*, Quæstionum libri III. non indigni lectu, atque editi primum sine nomine auctoris, curante Jo. Alex. Brassicano ad calcem Salviani Basil. 1530. fol. & cum Honorio in Proverbia & Ecclesiasten ab Henr. Sachsio Colon. 1533. 8. 1540. Parif. 1556. &c. sed ab Andrea Scotto ex Felicis Toletani & Samsonis Abbatis (*b*) fide Juliano adscripti in Bibliothecis Patrum Coloniensi, inde Parif. & novissime Lugd. Tom. XII. p. 652. præmisso sententiarum pugnare inter se visarum indice alphabetico. Fortasse verior est sententia, ex Leonis Ostiensis, Petri Diaconi & MSS. Codicum fide auctorem *trium* (*c*) horum librorum *quæ-*

(*a*) Ita de Juliano hoc Isidorus Pacensis, Paulus Burgensis, & Franciscus Mauroy parte 1. apologiæ pro Judæis Christianis cap. 42. pag. 219. Vide Rev. Wolfii Bibl. Hebræam Tom. 2. pag. 367. Nic. Anton. Tom. 1. pag. 304.

(*b*) Vide Labbeum Tom. 2. de S. E. pag. 636.

(*c*) In prioribus editionibus tres libri sunt, quorum secundus & tertius loca Novi Test. expedit. Andreas Schottus, ut Felicis testimonio congrueret, secundum fecit ex secundo & tertio.

lionum esse *Bertharium*, Abbatem nensem, de quo supra Tom. 1. p. Julianum vero & ipsum & nescio *Richardum* Cluniacensem etiam *li*- *duos dissertationum*, ut Felix Tole- is appellat, sed quæ interciderint, odem argumento composuisse. Vi- o. Baptistam Marum ad Petri Dia- cap. 12. & Caveum ad An. 680. 357. Nic. Antonium Tom. 1. pag. & quæ notavi in libro de Verita- elig. p. 260. seq.

emonstratio sextæ ætatis, sive *de Chri- dventu* adversus Judæos libri III. ad igium Regem scripti A. C. 686. æ- Hispanica 724. (*a*) editique a Me- lo Molthero, Heidelb. 1532. Haga- apud Jo. Secerium 1532. 8. cum mento XII. Patriarchar. atque in- n Micropresbytico Basil. 1550. pag. atque in Orthodoxographis utris- A. 1555. & 1569. & in Bibliothe- Patrum Paris. Colon. & novissima l. T. XII. pag. 614. De argumento Bibl. Eccles. Dupinianam T. VI. 39. & Diarium Theol. Dresdense, *huldige Nachrichten von Theologischen ien* A. 1704. pag. 764. Supputatio- annorum quæ exstat libro tertio, ndatiorem se habere professus est beus. Adde Nic. Antonium T. 1. 07.

ommentarius inchoatus *in Prophetam um*, quo primi versus capitis primi nni illis temporibus per varios sen- vagandi libertate fusius exponun- . Ex MS. Codice Bibl. Bavaricæ e- Henricus Canisius, unde comparet Bibl. Patrum Colon. Paris. & novis- Lugd. Tom. XII. pag. 630. 647. inius hunc commentarium Juliano turus Tom. 6. Bibl. Eccles. p. 39. bus utitur argumentis, non omni ptione majoribus, silentio Felicis etani, & diversa ut ipsi videtur sty- li ac scribendi ratione.

Vita Hildefonsi Toletani præter rem diverso adscripta Juliano Diacono, appendicis vice Hildefonsi libello de scriptoribus Ecclesiasticis subjicitur in Bibliotheca Ecclesiastica Miræi, atque in Conciliis Hispanicis Garsiæ Loaisæ, & Agvirrii Tom. 3. pag. 80. exstat etiam inter Isidori Hisp. Opera pag. 521. & in limine tomi sexti Miscellaneorum Stephani Baluzii, & cum *Zixilianis* additamentis in Actis Sanctorum Tom. 2. Januarii 23. p. 537. ut Surium 23. Jun. Lipomannum, & Fevardentium in opusculorum Hildefonsi editione & Tomum 1. Hispaniæ illustratæ prætercam:

Historia de Wambæ sive *Wambanis, Regis Gothorum Toletani expeditione*, qua An. 674. rebellantem Paullum Ducem Narbonensem debellavit, edita ab Andrea du Chesne T. 1. scriptor. de rebus Francor. pag. 821. 831. & in Andreæ Schotti Hispania illustrata Tom. IV. cum Chronicis Isidori Hisp. Hildefonsi & Lucæ Tudensis. Confer Nic. Antonium Tom. 1. pag. 308.

Deperdita Juliani, quorum memoriam Felici Toletano debemus, sunt:

Liber Responsionum ad Idalium Episc. Barcinonensem *in defensionem Canonum & Legum quibus prohibentur Christiana mancipia Dominis infidelibus inservire*. Concil. Toletan. III. cap. 14. IV. 66. & Leg. XII. Wisigothor. tit. 2. leg. 13. 14. tit. 3. leg. 13. 16. 22.

Apologeticum Fidei ad Benedictum II. Papam urbis Romanæ atque aliud *de tribus capitulis*, (*b*) de quibus Romanæ Urbis Præsul frustra visus est dubitasse. Confer Nic. Antonium Tom. 1. p. 305. Bibl. vet. Hispanæ.

Libellus *de remediis blasphemiæ*, cum *Epistola* ad Adrianum Abbatem.

Liber sententiarum ex decade Psalmorum *B. Augustini* summatim collectus. Ex-

(a) Hoc testatur auctor ipse in calce libri III. . 12. Bibl. Patr. Lugd. pag. 630.

(b) Ex tribus illius capitulis quæ in Juliano dictus II. notanda duxerat, erant: 1. quod eo loquens dixerat, Voluntas genuit Voluntaicut & Sapientia Sapientiam. 2. quod in Chriei Filio tres substantias professus esset inveniri. Inde *librum de tribus substantiis* memorat Rodericus Toletanus III. 14. Horum capitulorum apologia in Concilio Toletano XV. A. 688. in quo memorat *responsionis suæ librum* Catholicorum dogmate Patrum ante biennium exhibitum. *Apologetica defensionis nostræ responsa* Concil. Toletan. XIV. An. 684. cap. XI.

Excerpta de libris *S. Augustini* contra *Julianum* hæreticum collecta.

Libellus *de Divinis judiciis*, ex sacris voluminibus collectus, præmissa *Epistola* ad Dominum *Ervigium*, Comitatus sui tempore, pro eodem libello directa.

Vindicatio domus Dei & eorum qui ad eam confugiunt: cum libro responsionum contra eos qui confugientes ad Ecclesiam persequuntur. Confer Concilii Toletani XII. canonem X.

Liber Missarum de toto circulo anni, in quatuor partes divisus.

Liber Orationum de festivitatibus per anni circulum in Ecclesia Toletana.

Liber *Sermonum* plurimarumque *Epistolarum*, Liber item *carminum* diversorum, in quo sunt *hymni*, *epitaphia* atque de diversis causis *epigrammata* numerosa. Quæ vero a nugivendulis jactantur carmina *ad Sergium Papam*, & *Justinianum Rinotmetum* Imperatorem ea suppositia & recentioris manus explodit Nic. Antonius Tom. 1. pag. 307. Trithemius c. 170. hunc Julianum cum Pomerio confundens, ei tribuit *librum de sancta Virginitate*: inter Pomerii enim scripta dixi librum *de Virginibus instituendis* ab Isidoro memorari. * Fallitur egregie F. Nicolaus Bugnei Compendiens. Ord. Præd. qui se primum edere ratus librum Prognosticorum Juliani e veteri Cod. descripsit edendumque curavit Parisiis Anno 1554. apud Poncetum le Preux in 16. Diu profecto ante illum A. scilicet 1535. opera Joannis Cochlei lucem aspexerat in 4. Contuli utrumque Codicem, usus editione quæ est in Bibliotheca Patrum Parisiensi An. 1654. quam ex Cochleo acceptam non dubito. Lectiones utrinque variantes sunt crebræ: interdum Cochlei lectio præferenda; sed & non raro Bugnei lectio melior est altera. Ita exempli gratia lib. 1. cap. 2. legit Cochleus: *eodem modo, quo Angelos condiderat Deus; ita & homines condidisse Deus credendus est; ut etiam si peccasset mori omnino non posset; sed ita conditus est homo*. Luxatam hanc lectionem in sanat editio Bugnei .... *credendus est. Namque hoc modo creati sunt Angeli, ut etiamsi peccassent, mori* &c.

Julianus Petri, infra *Julianus Toletanus Archipresbyter*.

Julianus de Rovero, infra, *Julius II.* Papa.

Julianus de Salen, Augustinianus, medio seculo XV. cujus commentarii *de medio demonstrationis*, *de sophismatibus*, *de terminis naturalibus* laudantur in Chronico Comitum Oldenburgensium, T. 2. Meibomii p. 167.

Julianus Toletanus Diaconus: *supra in Juliano Luca*.

Julianus Petri. A. 1155. ut ajunt Archipresbyter S. Justæ, *Toletanæ urbis*, cujus nomine inventum primum in Bibl. Olivarensi ab Hieronymo Romano de la Higværa, Jesuita Toletano suppositum ab Hispanis *Chronicon* usque ad A. 1160. una cum Adversariis, *descriptione eremitoriorum Hispanorum*, & carminum variorum collectione & Præsulum Epistolis fertur, ejusdem cum Pseudo-Dextro & pseudo-Luitprando furfuris. Editorem Laur. Ramiresium qui Parisiis A. 1611. Præsulum Epistolas & cætera 1628. 4. typis excudi curavit, Sirmondus honorificum ab eo testimonium operi præfigendum *rogatus*, bello elusit responso; negavit enim aliud dare se posse, quam esse auctorem de thesauro suo proferentem nova & vetera. Vide D. Antonii Reiseri Launojum confessorem p. 783. & Nic. Antonium Tom. 2. lib. 7. Bibl. Veteris Hispanæ c. 8. & 9. qui passim alibi in illo opere Juliani hujus commenta explodit, & pag. 28. seq. refert longum catalogum scriptorum quæ ab hoc Juliano composita sed visa nemini, eadem fingendi audacia homines maleferiati finxere.

Julianus Episcopus *Toletanus*. Supra in *Juliano Pomerio*.

Julianus Verrochius, Varocchi, Florentinus, Ord. Minor. Theologus, Philosophus & Astrologus, defunctus Anno

1413.

de quo Waddingus pag. 232. & Niger pag. 308. Ex scriptis ejus memorari video nisi *Commenta-* *ı Dialecticam Aristotelis*.

ulius I. Romanus, Papa post Mar- b A. 336. 27. Octobr. usque ad :. April. 12. de quo adeunda A- nctor. Tom. 2. April. 12. p. 82. t Tillemontius Tom. 7. memor. 69. seq. Sub ejus nomine *Epistolæ* ›ud pseudo-Isidorum *ad Orientales* ›os, Latine exhibentur & explo- : a Blondello pag. 443. & 457. um Orientalium ad Julium Epi- ›ag. 452. Majorem fidem meren- *›istolæ duæ* quas Græce servavit S. asius iu apologia contra Arianos, . 21. *ad Danium*, *Flaccillum* &c. *›os qui Antiochia scripserant*, T. I. Montfauconianæ pag. 141. 154. & tri Coustant Epistolis Pontificum ı. 387. altera n. 52. *ad Diaconos* *pulum Alexandriam incolentem*, T. hanas. pag. 171. 172. & Coustant 399. 403. Eadem apud Socratem 3. pag. 108. Nicephorum IX. 22. tine in Tripartita IV. 29. Exhi- r etiam a laudato Constantio Epi- ad Julium scriptæ *Marcelli Ancy-* ›ag. 388. ex S. Epiphanii LXXII. *Synodi Sardicensis* p. 395. ex frag- s S. Hilarii: & *Valentis atque* *i* ex Athanasii apologia n. 58. T. 176. Præterea pag. 406. seq. Con- us eruditas de Epistolis aliis ad n Papam spectantibus observatio- ıbjungit, & pag. 411. seq. censu- *de Decretis* Julio attributis apud m, Gratianum aliosque. In ap- ce pag. 69. seq. præterea exhibet ›m versionem Latinam ex c. 224. lici & pag. 60. seq. *Epistolam A-* *ırıs ad Dionysium Alexandrinum* Ju- › Eutychianis suppositam, quæ et- :um celeb. Muratorii Censura le- in ejus anecdotis Græcis Patav. 4. pag. 341. seq. Adde Sirmondi ı Tom. 2. pag. 428. seq. & Dal- de usu Patrum pag. 148. Deni-

que apud Constantium pag. 73. ex Actione prima Synodi Ephesinæ sequitur *Epistola ad Prosdocium* de SS. Trinitate & Incarnatione, auctore Timotheo Apollinaris discipulo, Julio ab Apollinaristis falso adscripta: & pag. 82. fragmenta varia, Græce alia, alia Latine, & p. 83. quæ Cyrillus & Juvenalis Hierosol. ad Julium, & Julius ad Cyrillum de die Natali Domini scripsisse traditur.

Julius II. antea dictus *Julianus de Rovere*, Savonensis, Papa Romanus ab A. 1503. Nov. 1. ad An. 1513. Febr. 21. Ejus constitutiones XXXI. in Bullario Laertii Cherubinì Tom. 1. Conferenda etiam Acta Concilii Lateranensis Anno 1512. in cujus sessione V. confirmata *bulla contra Simoniacam* (*a*) *pravitatem in electione Pontificis non committendam*, quam commentario illustravit Petrus Andreas Gammarus, Bononiensis. Monita & declarationes excommunicationis contra Venetos. Rom. 1506. 4. &c.

Julius III. antea *Joannes Maria de Monte* Aretinus, Papa ab A. 1550. Febr. 7. ad A. 1555. Mart. 23. Ejus Constitutiones XXV. in bullario Cherubini. De ejus Orationibus & Epistolis Lud. Jacobus in Bibl. Pontificia p. 143.

Julius Africanus clarus circa A. C. 220. Doctor Christianus, Græce, non Latine scripsit, de quo abunde dictum in Bibl. Græca lib. V. cap. 1. pag. 268. seq. ubi etiam de antiquis Latinis *Chronici* ejus interpretibus, & de commento incredibili librorum ut ajunt *Abdiæ* ab eo ex Græcis Eutropii nescio cujus, qui illos ex Hebraico verterit, Latine translatorum.

Julius Aterianus, sive *Atherianus* non notus nisi ex Trebellio Pollione in XXX. Tyrannis cap. 6. ubi de Victorino insignem ejus locum adducit. Victorinus Tyrannus Gallieni temporibus circa A. C. 257.

Julius Cæsarinus, supra *Julianus Cæsarinus*.

Julius Capitolinus scriptor Historiæ Au-

(a) Adde Bzov. ad An. 1505. n. 9. & An. 1511. n. 2.

gustæ quam Constantino M. dedicavit. De eo in Bibl. Latina III. 6.

Julius Dalmata circa A. 1460. scripsit *de anima potentiis*.

Julius Firmicus Maternus, de quo in Bibl. Latina III. 8. Supra, *Firmicus*.

Julius Florus scriptor Chronici de rebus potissimum Aquitanicis a Carolo Calvo sive ab A. 840. ad A. 1140. Evolvit illud, etiamnum ineditum Andreas du Chesne, testatus MS. servari in Bibl. Regia Paris. n. 4729. Vide Jacobi Longi Bibliothecam Historicorum Galliæ n. 6993. 6994.

Q. Julius Hilarianus, sive *Q. Julius Hilario* de quo supra Tom. 3. p. 251.

Julius Paris abbreviator Valerii Maximi de quo Vossius lib. 1. de Hist. Lat. cap. 24. & quæ notata lib. 2. Bibl. Latinæ cap. 5.

Julius Pomerius natione Maurus, Abbas Arelatensis circa An. 500. apud Cangium non diversus a *Juliano Pomerio*, de quo supra. pag. 197.

Julius (a) *Pomponius Lætus* Amygdalaria Calaber a *Julio Pomponio Sabino* neutiquam distinguendus, discipulus Petri Montopolitani & Laurentii Vallæ: præceptor Sabellici, Peutingeri, aliorumque celebratissimorum virorum, eloquentiæ Romanæ, & antiquitatis peritissimus, charus Pio II. Romæ, quo An. 1464. defuncto suspectus in Paulum II. conjurasse, aufugit Venetias, indeque post triennium retractus Romam, innocens repertus multis annis cum honore vixit usque ad A. 1497. 21. Maji. De eo post Vossium III. de hist. Lat. pag. 613. seq. & Hanckium Tom. 1. pag. 204. seq. & Tom. 2. pag. 343. seq. diligentissime, ut solent, auctores diarii eruditorum Italiæ Tom. XXII. pag. 366. Scripta ejus hæc sunt:

1. Libellus *de Romanæ Urbis vetustate* sive de ejus antiquitatibus, templis, sepulchris, viis, portis, thermis, statuis &c. Rom. per Marianum de Blanchellis 1515. 4. & Bonon. 1520. 4. curante Jo. Baptista Pio atque Antverp. 1561. 8. Paris. 1573. Francof. 1588. 1628. &c. & Italice Francisco Baldelli interprete. Venet. 1549. 8.

2. *De Magistratibus*, *Sacerdotiis*, *& Jurisperitis*, *ac Legibus Romanorum* libellus ad M. Pantagathum. in 4. sine loco & anno, & Rom. 1515. 4. & cum Lucio Fenestella, Basil. 1523. 8. 1555. 1561. forma minore 1583. 8. Paris. 1560. 4. Colon. 1607. 12. 1609. 8. & in Petri Scriverii Rep. Romana Lugd. Bat. 1626. & in Philippi Caroli Antiquitatibus Romanis Francof. 1643. 12.

3. *De Cæsaribus* compendium libris II. a Balbino & Pupieno A.C. 237. ad Constantem Heraclii nepotem A. 668. cum opusculo *de exortu Machometis*. Venet. 1498. 1500. 4. & in Friderici Sylburgii tomo secundo scriptorum minorum Romanorum Francof. 1588. fol. Libellus de Machomete exstat etiam cum Roberti Monachi libris de bello Christiano Basil. apud Henr. Petri 1533. fol.

Hæc tria Pomponii scripta junctim edita Mogunt. 1521. 8.

Recensuit etiam scriptores veteres, primasque editiones *Terentii*, Parmæ 1484. (b) *Sallustii*, *Livii*, *Varronis* de Latina lingua, *Plinii* Epistolarum, Institutionis Oratoriæ *Quintiliani*, sunt etiam emendavit *Lactantium*, *Festum* & *Nonium Marcellum*.

Scripsit præterea, *de arte grammatica* librum, editum Venet. 1484. 4. compendium majoris operis *Grammatices Romanæ*, adhuc inediti, de quo Diarium eruditorum Italiæ Tom. XXIII. pag. 365.

Epistolæ ejus septem leguntur inter Sabellici Epistolas, & inter Politiani Epistolas duæ, atque una inter Epistolas Jacobi Cardinalis Papiensis. Unam Eiconicam ad nobiles Neapolitanos gentis Sanseverinorum, ex quibus originem ducebat Pomponius, quique cum ei de-

(a) Verum ejus prænomen *Julius* (non *Petrus* nec *Bernardinus*) quod *Pomponii* nomine libenter mutavit, & deinde conjungi cum illo passus est: rogatusque cur nomina aliis etiam adolescentibus immutaret, respondit, *ut præclaris antiquorum nominibus*, *quasi quibusdam calcaribus juventutem æmulatione ad virtutem incitaret*.

(b) Bibl. Barberiniana p. 595.

ilium suum Neapolin transferret, :rant, non præteriierim: *Pompo-.ætus cognatis & propinquis suis Sa-. Quod petitis, fieri non potest.*

.

litæ *Epistolæ* aliæ multæ: *Carmi-ε argumenta in Epigrammata Mar-Glossarium Medicum. Inscriptiones ε Urbis Romæ* ad Laurentium Me-

.

sulas in Virgilium suas esse negat la ad Augustinum Maffejum: in d 1. Georgic. auctor *itinerarii* sui *ci* mentionem facit. * In referen-·ris Pomponii Læti major fides in riptore desideranda est; ita enim andi erant *Pomponii Læti de Ro-ım magistratibus, Sacerdotiis, Ju-·is & Legibus*. Tum ejusdem aut is *de antiquitatibus urbis Romæ*. ue Epistolæ ejus aliquot familia-ccedit in fine Marci Antonii Sa- ad Marcum Antonium Mauro-ι equitem de vita & obitu Pom-Læti Epistola. Jungitur hisce Lu-ıestellæ de Sacerdotiis, & Magi-us Romanorum. Operum hunc :xum edidit Parisiis Badius Asce-ın. 1511. in 4. Nec dubito quin psam editionem indicet Fabricius e editionis in 4. sine loco & an-ɔcus enim & annus non datur in ıusculorum Pomponii, sed in fi-.sculi Lucii Fenestellæ, quod in itione jungere se opusculis Pom-3adius profitetur.

Cæsaribus compendium prodiit Ve-per Bernardinum Venetum Anno n 4.

ι vero de Pomponii rebus verse-ι obscuro, non ingratam me o-præstiturum viris eruditis arbi-si ejus elogium historicorum e od. Felini dedero, in fine operis :um scriptum sit eo ipso anno, & mense, quo Pomponius obiit, utramque hanc temporis designationem nondum satis exploratam in lucem profert. Scripsit illud ad Jacobum Antiquarium, de quo dictum suo loco, Fernus, nempe ut ego intelligo, Michael ille Fernus Mediolanensis, ex quo collectionem editionemque operum Campani habemus.

Julius Severianus Afer Rhetor, laudatus Sidonio IX. 13. & 15. & Carmine IX. v. 312. diversus a *Julio Serviano* Plinii VIII. 6. & X. 2. Epist. scriptor *syntomatum* sive compendiosorum *præceptorum Rhetorices* ad Desiderium, quæ edidit Cœlius Secundus Curio cum partitionibus Oratoriis Ciceronis, Basileæ apud Oporin. partem deinde sub falso *Aurelii Cornelii Celsi* nomine & minus emendate Sixtus a Popma Phrysius, Colon. 1569. 8. Integra deinde & ex Lucæ Fruterii recognitione emendata atque auctori Severiano restituta Janus Dousa Antvv. 1584. 8. & Franciscus Pithœus inter antiquos Rhetores Latinos pag. 302. Paris. 1599. 4. Sixti Popmæ pseudo-Celsum, (a) erat enim rarissimus, recudendum dedi in supplemento ad Bibl. Latinam IV. 8. p. 759. eumque cum castigationibus suis, ut solet audacioribus subinde, Vir eruditus Christoph. Augustus Heumannus T. 1. poeciles, libro III. Halæ Sax. 1724. 8. p. 378.

Julius Speratus, V. C. auctor elegiæ *de Philomela*, cujus initium: *Sum noctis socia, & sum cantus dulcis amica*, editæ a Goldasto inter Catalecta Ovidii Fr. 1610. 8. pag. 74. Eidem locum dedi in specimine sylloges quæ inscribitur: *Philomelæ vox, centum disertorum hominum stylo commendata*, præfationis loco præmisso Carminibus suavibus vernaculis A. J. Zellii, quorum titulus: *Ervvecktee Nachfolge zum Irdischen vergnügen in Gott Hamb.* 1736. 8.

mlerus in Bibl. *Julii Severiani præcepto-rione editorum pars est quod quidam nu-iæ edidit* Cornelii Celsi *falso nomine*. Pe-ıœus notis ad Mosaicar. & Rom. Le-ationem tit. 9. pag. 160. Opp. *Suscepto-ıs nomine usitur Julius Severianus in præ-*

ceptis Rhetoricis, quorum fragmenta post integriorem editionem, Cornelii Celsi *titulo nuper prostituta sunt*. Joannes Rhodius Epistola ad Nic. Heinsium Tom. V. sylloges Burmannianæ pag. 455. ea Coloniæ incassum quæsita, describi sibi, vel Elzevirianis typis recudi peroptabat.

Julius Titianus Orator, clarus post tertii sæculi medium, de quo non habeo quæ addam industriæ Casauboni ad Jul. Capitolini Maximinum juniorem c. 1. Vossii lib. 2. de Hist. Lat. c. 1. pag. 172. seq. Vide & Juliani Floridi notas ad Ausonium p. 483. 535.

Julius Valerius, interpres vetus Latinus Historiæ de Alexandro M. quæ sub Episcopi vel Callisthenis fertur nomine. Juretus ad Symmachi X. Epist. 54. *Æsopus in vita Alexandri M.* Julio Valerio *interprete, quem MStum habeo*, secretim pro *secreto dixit*. Vide lib. 3. Bibl. Græcæ c. 8.

Julius Urgelitanus apud Cangium, lege *Justus*, de quo infra.

Juncta Bevagnas, ex Bevagna sive Mevenia Umbriæ, Ord. Minor. *B. Margaretæ de Cortona* cujus Confessarius fuit, atque A. 1297. defunctæ *vitam* sive *Legendam* scripsit (non Italice ut visum Oudino Tom. 3. pag. 696. sed Latine.) Edidit Henschenius cum notis in Actis Sanctor. Tom. 3. Febr. 22. p. 300. 356.

Junianus Majus, Parthenopæus sive Neapolitanus, Eques & Professor humaniorum litterarum, cujus opus *de priscorum proprietate verborum* sive Lexicon ad Acherontinum Archiepiscopum Ferdinandi Regis Neapolitani Confessorem & ad ipsum Regem, prodiit Tarvisii 1477. fol. & Neapoli 1490. fol. Vide Trithemium cap. 879. & Gesnerum in Bibl. *Epistolas* hujus Juniani ad Robertum Salviatum inter Joannis Pici Opera pag. 276. Epitaphium a Joviano Pontano ei positum exstat in Nicolai Toppi Bibl. Neapolitana pag. 168. qui ex Juniani Lexico profecisse Calepinum annotat. * Scriptoris hujus opus primo exiit non Tarvisii, sed Neapoli Anno 1475. quamquam Neapolis nomen non ita expresse legitur; ita enim adnotatur in fine ejusdem lexici: *editum opus sub Felicissimo Ferdinando Rege inclyta Neapolis; impressere Matthias Moravus impressor solertissimus, & venerabilis Monachus Basilius Theologus vir integerrimus. Opus edidit Junianus Majus Parthenopæus, cum annus secularis celebraretur, orbis terrarum, hominum insolentia, præter Italiam, bello turbulentissimus esset, MCCCCLXXV.*

Junilius, Africanus Episcopus incertum Aticensis an Adrumetinus (*a*) a Trithemio c. 155. Sixto Senensi & aliis refertur ad A. C. 440. sed junior fuit, scripsit enim ad Primasium Episcopum in Africa Justinopolitanum (qui An. 553. Vigilii Papæ constituto pro tribus capitulis subscripsit,) *libros duos* quæstionum & responsionum *de partibus Divinæ Legis*, Cassiodoro (*b*) ex merito laudatos, & non contemnendas Regulas de sacris litteris rectius legendis & intelligendis complectentes, *quas ex Pauli* (*c*) Persæ præceptis excerpsisse se Junilius profitetur. Prodierunt Basileæ 1546. 8. cura Joannis Gastii, & Paris. 1556. 12. una cum commen-

(*a*) Labbe T. 1. de S. E. pag. 663.

(*b*) Cassiodor. lib. 1. institutt. divinar. c. 10. ubi introductores Scripturæ Divinæ laudat, aitque sedula se curiositate collegisse, Tychonium Donatistam, S. Augustinum de doctrina Christiana, Hadrianum, Eucherium, & Junilium.

(*c*) Junilius præf. ad Primasium, quem patrem appellat: *Quæsisti si quis esset inter Græcos, qui Divinorum librorum studio intelligentiaque flagraret. Respondi vidisse me quendam* Paulum *nomine*, Persam *genere, qui in Syrorum schola in Nisibi urbe est edoctus, ubi Divina Lex per magistros publicos, sicut apud nos in mundanis studiis Grammatica & Rhetorica, ordine ac regulariter traditur. Tunc diu quæsitus, si quid ex ejus dictis haberem, dixi quod legissem regulas quasdam, quibus ille discipulorum animos Divinarum Scripturarum superficie instructos, priusquam expositionis profunda patefaceret, solebat imbuere.... unde in duos brevissimos libellos regularia hæc instituta collegi, addens ipsius dictionis, quantum potui, utilem formam, ut velut discipulis meis rogantibus & Magistro respondente breviter singula & perlucide dicerentur.* Ait etiam Junilius B. Pauli *Epistolam ad Romanos* audivisse se a Paulo illo Persa subtilius expositam, *quam ego, utcumque, ex ejus ore, ne memoria laberetur, excepi.* Scholæ illius Nisibenæ etiam Cassiodorus præf. institutt. Divinarum meminit, testaturque exemplo scholæ ecclesiasticæ Alexandrinæ (a secundo usque seculo claræ,) illam tunc floruisse. *Sicut apud Alexandriam multo tempore fuisse traditur institutum, nunc etiam in Nisibi civitate Syrorum ab Hebræis sedulo fertur exponi*, hoc est, ut intelligo, ex Hebraico sermone verti & explicari Scripturam Sacram Veteris Testamenti. Vide Sixtum Senensem, Labbeum &c.

Ta-

olo in priora Genefeos, ex edit. Ba- 1538. 4. quem *Bedæ* (*a*) non Ju- i esse constat: & ad calcem com- dii Theologici Christophori Pelargi, ncof. ad Viadrum 1603. 8. & in liothecis Patrum Parif. A. 1575. T. & A. 1589. & 1624. 1654. T. I. Colon. A. 1618. Tom. VI. & Lugd. 2. T. X. p. 340.

vo five *Yvo* Lantfranci, Prioris tunc censis, postea Archiepiscopi Cantua- sis auditor (*b*) ex Abbate S. Quin- ad muros Bellovacenses, (*c*) Ord. ustiniani, Episcopus ab An. 1090. ad 1117. (*e*) *Carnotensis, vir mul- m virtutum & litterarum* (*f*) cujus a Joanne Frontone scripta Operi- Ivonis Parif. 1647. fol. præmitti- , & cum Henschenii observationi- occurrit etiam in Actis Sanctorum 1. V. Maji 20. p. 247. atque cum Frontonis Epistolis & opusculis quæ lim edi curavi Hamb. 1720. 8. p. recusa Veronæ 1733. 8. Exstat & I. Bousati oratio de S. Ivone pau- m patrono Rom. 1628. 4. & liber sus Parisiis 1701. cui titulus (*g*) *l' t d'Yve de Chartres dans la conduite m diocese, & dans la Cour de France Rome*. Sed age Opera Ivonis brevi- lustremus, licet a Jo. Frontone e- non indiligenter recensentur a Lab- Tom. 2. de S. E. p. 501. seq. a eo etiam atque Oudino. Familiam is ducit 1. *Decretorum* opus in XVII. es tributum ex edit. Jo. Molinei, n. 1561. fol. cujus præfatio præ- itur, subjunctis p. 479. 486. Fron- notis sive castigationibus ex MS. Codice Bibl. S. Victoris. (*h*) Ab hoc decretorum opere, in quo jus Civile I- vonem cum Canonico conjunxisse Pe- trus de Marca p. 160. annotavit, di- versa est & succinctior, qua videtur I- vo majori illi operi prælusisse, *Pannor- mia* tributa in partes octo, de qua di- ctum in Bibl. Græca Tom. XI. p. 81. seq. Hæc seorsim prodiit Basil. 1499. 4. & Antvv. 1557. 8. non satis emendate judice G. Cassandro p. 1091. Opp. nec obvia in Ivonis operibus, in quibus 2. sequuntur *Epistolæ CCLXXXVIII.* edi- tæ pridem a Petro Pithœo, Parif. 1585. 4. (*i*) & cum Francisci Jureti obser- vationibus ibid. 1610. 8. quæ pag. 125. & post illas notæ Jo. Baptistæ Soucheti p. 210. 258. subjunctæ sunt. Potiorum argumenta perstringit Dupinius in li- mine tomi noni Bibl. Ecclesiast. Ex his selectæ Epistolæ historicæ LVI. recensi- tæ ab Andrea du Chesne T. IV. scri- pt. Francor. p. 217. 247. Epistola quam *de investitura Episcoporum & Abbatum* dat Goldastus in apologia pro Henrico IV. pag. 183. est sexagesima inter edi- tas, sicut penultima ad Haimericum *de Corpore Christi in S. Cœna passibili an impassibili*, prodiit etiam in Biblio- thecis Patrum Parif. A. 1575. Tom. 1. & Anno 1589. 1624. Tom. 3. Episto- las quasdam Ivonis intercidisse, Sir- mondus ad Godfredum Vindocinensem annotavit.

3. *De Ecclesiasticis Sacramentis & offi- ciis, ac præcipuis per annum festis* Ser- mones XXIV. p. 259.

a) De Sacramentis Neophytorum ser- mo in Synodo habitus.

b) De

(*a*) Qui Junilio tribuunt ut fit in Orthodoxo- s A. 1569. pag. 925. etiam hæc *Primasio* E- o maluerunt inscribere; sed Beda hæc dedi- Abbati *Accæ*. Vide Bedæ Opera Tom. IV.

(*b*) Robertus de Monte ad A. 1117. Oudinus p. 871.

(*c*) Sammarthani Tom. 2. Galliæ Christianæ p.

(*d*) Pagi ad A. 1092. n. 3. seq. Bened. Pitte- c. XI. p. 949. seq. contra Baronii senten- k Sirmondi Tom. 3. Opp. p. 676. qui pu- pro A. 1092.

(*e*) Annales Wavelejenses Tom. 2. Galei pag. 147. Robertus de Monte pag. 750. edit. Dacherii ad calcem Gviberti Novigentini.

(*f*) Alberici Chon. ad A. 1116. Tom. 2. pag. 228. vide & Hommey supplem. Patrum pag. 526.

(*g*) Journal des Sav. 1701. pag. 540. Hist. des ouvrages des Sav. p. 337.

(*h*) Insignis etiam Codex M. Decretorum Ivo- nis Lipsiæ in Bibl. Paulina. De altero illo quo Molinæus est usus, vide G. Cassandri Opera pag. 1198. & 1116.

(*i*) In hanc editionem notæ quædam Latini Latinii p. 112. seq. Bibl. Sacro profanæ.

b) De excellentia sacrorum ordinum, & de vita ordinandorum, sermo in synodo habitus.

c) De significationibus indumentorum sacerdotalium.

d) De sacramentis dedicationis.

e) De convenientia veteris & novi sacrificii, ut author ipse nominavit, opusculum.

f) Quare Deus natus & passus sit.

g) De Adventu Domini, sermo.

h) De Nativitate Domini, sermo.

i) De Circuncisione Domini, sermo.

k) De Epiphania Domini, sermo.

l) In Purificatione S. Mariæ, sermo.

m) De Septuagesima, sermo.

n) De capite jejunii, sermo.

o) De Quadragesima, sermo.

p) De Annunciatione B. Mariæ, sermo.

q) In Ramis Palmarum, sermo.

r) De Cœna Domini, sermo.

s) De Pascha, sermo.

t) In ascensione Domini, sermo.

u) In die sancto Pentecostes, sermo.

vv) De Cathedra S. Petri, sermo.

x) De Oratione Dominica.

y) De Symbolo Apostolorum.

z) De adulterino habitu.

Hi sermones, omissis tribus postremis, a Melchiore Hittorpio inter scriptores de Divinis Catholicæ Ecclesiæ officiis editi fuerunt Colon. 1568. fol. pag. 465. atque inde Romæ 1591. fol. & in Bibl. Patrum Paris. 1624. Tom. X. Franciscus Combefisius in Bibl. Concionatoria hos sermones malebat tribuere *Fulberto* Carnotensi ex testimonio Petri Damiani sermone 69. in dedicatione Ecclesiæ T. 2. Opp. p. 168. Sub Ivonis nomine tamen pleraque ex his etiam MSta apud Sanderum Bibl. Belg. I. p. 51. & II. pag. 28. Plura ex iisdem repetit Hugo de S. Victore sive quisquis auctor in Speculo de Mysteriis Ecclesiæ.

4. *Chronicon* breve *de Regibus Francorum* pag. 305. 307. a Pharamundo usque ad Philippum I. defunctum Anno 1108. Ediderant cum Epistolis P. Pithœus Paris. 1585. 4. & Juretus ibid. 8. Nulla fide dignum notat Labbeus T. 2. de S. E. pag. 502. seq. De partibus Chronici alterius majoris, cujus partem edidere Freherus, Lambecius & Andreas du Chesne, dictum supra in *Hugone* Floriacensi Tom. 3. pag. 293. seq. adde Vossium pag. 364.

In Operibus Ivonis non reperiuntur quas Jacobus Petitus in veteribus monumentis, Theodori pœnitentiali subjunxit, *Sententiæ in præpositos exactores* pag. 551. & *de juribus Ecclesiæ Hiericilla* pag. 553. nec *Epistola ad Bernerium* Abbatem Bonævallis *& ad Guilelmum* Archiepisc. Rothomagens. quæ apud Dacherium ad Gvibertum Novigentin. p. 664. & 689.

Commentarium in Psalmos Cod. 14.. Bibl. Colbertinæ MS. memorat Oudinus T. 2. pag. 875.

De excommunicatis, nisi renunciati fuerint, minime vitandis, MS. Sander. p. 33. Bibl. Belg.

Henricus Warthonus auctario ad Usserium de Scripturis sacrisque vernaculis pag. 359. laudat Ivonis librum de Officiis Ecclesiasticis MStum in Bibl. Lambethana. Sed pag. 395. ad eundem librum provocans, *ex Codice isto MS.* inquit, *Ivonem Micrologi auctorem esse* (*quod quidem hactenus Eruditos latuit*) *deprehendi. Codex enim ipse præclaræ vetustatis est, Ivone haud multo inferior: adeoque nihil non fidei meretur. In fronte autem istiusmodi titulum præfert*, Liber Ivonis, Carnotensis Episcopi, de Ecclesiasticis Officiis. *Constat Capitulis LXXI. Ex his octo priora* (*quæ* De Nocturni Vigiliis, De matutinis Laudibus, De Prima, de Tertia, de Sexta, de Nona, De Vespertina Synaxi, & De Completorio, *inscribuntur*) *nondum, quod scio, prodierunt. Sequentia Capitula LXII. Micrologum constituunt. Ultimum* (*quod de Missæ singularumque ejus partium Authoribus agit*) *Micrologo deest*.

Ivo antiquior, cujus meminit Lupus Fer-

·iensis Epist. 110.
Cluniacensis Abbas circa A. 1270.
:a Capituli generalis Cluniacensis
Baluzium Tom. VI. Misc. p. 502.
atuta in Angliæ edita apud Ber-
esseyam in Capitulo Provinciali. id.
I.
præpositus regius *Laudunensis* quem
: Gvido Novigentinus lib. 3. de
sua p. 500.
presbyter *Trecoriensis* in Britannia
orica circa A. 1303. de quo Acta
orum Tom. 4. Maji 19. p. 537.
Testamentum Tom. 7. Maji pag. 817.
Brito, Archipresbyter Turonensis,
opo de Trigel A. 1174. successit in
opatu *Turonensi*. Vide Robertum
onte ad illum Annum.
enensis Monachus *de Vita S. Wran-*
i Abbatis A. C. 667. defuncti e-
a Labbeo T. 1. Bibl. novæ MSS.
784. Mabillonio Sec. 2. Benedi-
pag. 562. & in Actis Sanctor. 22.
T. V. p. 255.
Justinæ Paduanæ Monachus, scri-
rerum sub Ottone IV. & Friderico
ı Longobardia & vicina Marchia ge-
n ab Anno 1207. usque ad Anno
libris III. editis Anno 1585. ab
sio Tom. 1. pag. 577. 626. Dein-
: emendatiore Felicis Osii editione
ta Anno 1636. fol. & ex M. Bibl.
rosianæ, in thesauro scriptorum I-
Muratoriano Tom. VIII. pag. 661.
ırmanniano T. VI.
nradus Justingerus Helvetius scriptor
ici sive *Historiæ Bernensis* jussu Se-
patrii compositæ & deductæ us-
ad An. 1420. Illam adhuc inedi-
servat MStam Bibliotheca Jenen-
Vide Oudinum Tomo 3. p. 2337.
linianus Imperator ab An. 527. ad
Imperialia statuta Sacra & Civilia
nera Græce promulgavit; non pau-
atine quoque, quædam Lingua u-
ıe. Eidem *Corpus Juris Civilis*, ac
atim *Codicem Justinianeum*, debe-
, & *Novellas* Constitutiones, qua-

rum *epitomen* etiam Latinam veterem legimus (de qua supra in *Juliano* Antecessore) & *versionem authenticam* ætate Bulgari & Burgundionis Pisani longe antiquiorem. De his omnibus tam multa disputata sunt a viris doctis qui Historiam Juris Romani scripsere: de Justiniano etiam ipso tractatum tam copiose in laudem, ac secus, in historia Procopii & ab ejus interpretibus & in Annalium scriptoribus: novissime etiam in illustris Joannis Petri Ludevvig vita Justiniani, singulari atque erudito conscripta studio & Halæ Saxonum (*a*) 1731. 4. edita, ut nihil de eo, quam pauca dicere satius existimem, post illa etiam quæ notare me memini Bibl. Græcæ T. VI. ubi de Procopio, & T. XII. libri sexti capite sexto, nec non Bibl. Latinæ lib. IV. cap. 10.

Augustinus Justinianus, nobilis Genuensis, Ord. Præd. linguas docuit Parisiis & ab A. 1514. Nebiensis in Corsica Episcopus Latine, Græce, Hebraice, Chaldaice & Arabice doctus & rei Mathematicæ peritus, naufragio intercidit A. 1536. (*b*) ætat. 66. De illo præter Jac. Echardum Tom. 2. de scriptoribus Dominicanis pag. 96. seq. & Colomesium in Italia Orientali pag. 31. laudatosque ab eruditiss. Wolfio pag. 36. consulendi Andreas Chevillierius de originibus typographiæ Paris. pag. 291. seq. Jac. Gaddius de scriptoribus non Ecclesiasticis Tom. 1. pag. 267. seq. & Rich. Simon libro 3. Epist. select. 16.

Hic magno ausu *totum Vetus & Novum Testamentum* quinque linguis, Hebræa, Chaldæa, Græca, Latina & Arabica in unum redactum corpus molitus est edere, cujus specimen A. 1516. Leoni X. obtulit *Psalterium* octaplum, Hebræum videlicet, Græcum, Arabicum & Chaldaicum, cum tribus Latinis interpretationibus & additis glossis sive brevibus expositionibus, Genuæ 1516. fol. Et testatur Sixtus Senensis vidisse se manu Justiniani scripta *quatuor*

(*a*) Acta Erud. 1731. p. 60.

(*b*) Non 1530. ut Andreas Saussay in continuatione Bellarmini de S. E. p. 11. aliique.

tuor Evangelia similiter octapla, atramento minioque distincta. Vide Jacobi Longi Bibliothecam sacram p. 2. seq. 42. seq. & Jac. Echardum T. 2. pag. 98. nec omittendum quod Jo. Morinus pag. 11. exerc. Bibl. ait *annotatiunculas hasce* in Psalmos *ex mysticis & difficillimis Judæorum penetralibus expressas, paucis verbis plura aperire Judæorum recondita mysteria, quam crassis voluminibus alios, qui his in rebus videri gestiunt admodum versati.*

Liber Job Hebraicæ veritati restitutus, cum duplici versione, altera vulgata, altera Justiniani. Paris. 1520. 4.

Liber Ruth, & *Lamentationes Jeremiæ*, cum tractatu *de numeris*. Hebraice, 4.

Grammatica R. Moysis Kimchii, ibid. 1520. 4. recusa cum Seb. Munsteri versione Basil. 1531. 8. & notis Constantini l' Empereur. Lugd. Bat. 1630. 8.

Maimonidis dux seu *director dubitantium* Paris. 1520. fol. ex Latina veteri versione qua pridem usi Thomas Aquinas, Thom. Bradvvardinus aliique, & quam in Bibl. Sorbonica vidisse se Rich. Simon testatur. Confer ejus Tom. 3. Epistolarum Gallice editarum pag. 107. Amst. 1730. 12. Epistola qua opus hoc Justinianus dicavit Stephano Poucherio, Senonensium Archiepiscopo, exstat Tom. 3. Bibl. Hebraicæ celeberr. nostri Wolfii pag. 781. una cum specimine illius versionis adjuncto versioni Buxtorfianæ. Adde eundem Tom. 1. p. 857. seq.

Precatio ad Deum omnipotentem ex LXXII. nominibus Divinis Hebraicis & Latinis cum interprete commentariolo. Venet. 1513. 8. De illis LXXII. nominibus vide Galatinum lib. 2. de arcanis Catholicæ veritatis cap. ult. Kircherum T. 2. Oedipi &c.

Victoria contra impios Hebræos, *Porcheto* de Sylvaticis, Genuensi, (*a*) Monacho Carthusiano auctore, qui A. 1303. scripsisse se significat, edente Augustino Justiniano Paris. 1520. parvo fol. in forma quarta majore.

Philonis Judæi centum & duæ quæstiones & totidem responsiones morales super Genesin, Paris. 1520. fol. dicatæ Loisiæ de Sabaudia, Francorum Regis Matri.

Chalcidius in Platonis Timæum, Paris. apud Badium Ascensium, 1520. fol.

Æneæ Platonici, Theophrastus sive dialogus de immortalitate animorum & corporum resurrectione, dialogus e Græco Latine versus Venet. 1513. 8. ad Philippum Saoli, Episcopum Aprumiatensem.

Jo. Matthæi Lunensis de Sarzana de mulieribus claris & de inventoribus rerum. Paris. 1520.

Annales Genuenses consignati Italice, & post auctoris obitum ex schedis illius utcunque vulgati Genuæ 1537. fol. unde non auctorem, ut scripsit *Jovius*, sed editorem *editionis præcipitatæ male audiendo pœnas luere* æquius erat. In annalium libro quinto ad An. 1470. ipse Justinianus de se plura, ex quo Jac. Echardus & Rich. Simon nonnulla annotavere.

Xenophontis Oeconomica versa Italice an lucem viderint non possum dicere.

Descriptione Insulæ Corsicæ redactaque in tabulam & dicata Andreæ *Principi* de Doria, usus est Leander Albertus.

Bernardus Justinianus (*b*) Patricius Venetus, Leonardi Procuratoris filius, Laurentii nepos, Miles, Orator & Procurator, post multas insignes legationes & res præclare gestas defunctus Anno 1489. major octogenario, de quo Antonius Stella in ejus vita, Venet. 1553. 8. & Diarium eruditorum Italiæ Tom. XIX. pag. 364. seq. Scripsit *de origine Urbis Venetiarum rebusque ejus ab ipsa ad quadringentesimum annum* (A. C. 821.) *gestis Historiæ libros XV*. Venet. 1492. fol. edente Benedicto Brugnolo. & 1534. atque Italice Ludovico Dominico interpre-

(*a*) Vide laudatum Wolfium ad Colomesii Italiam Orientalem pag. 8. & Bibl. Hebrææ Tom. 2. p. 1001. & 1124. seq.

(*b*) De Bernardo Justiniano qui nostra ætate de Ordinibus militaribus scripsit A. 1660. 1692. vid. Musæum Minervæ Venetæ (la Galeria di Minerva) Tom. 1. p. 87.

:net. 1545. 1608. 8. In eodem tiam Gothorum, Langobardo- iracenorumque bella & incursio- nianus persequitur, quare non est ab illo *Gothica Historia*, Ber- atque aliis memorata.

ta S. Marci Evangelistæ, *corpo- 'as translato, & sepulturæ loco* li- s, subjunctos iisdem Historia- oris & cum illis recusos etiam quinto thesauri scriptorum I- rmanniano, Lugd. Bat. 1722.

patrui sui *Laurentii Justiniani* hæ Veneti, ad Monachos Car- es, Venet. 1475. 4. & apud Su- VIII. Januar. & in Actis San- 'om. 1. Januar. p. 551. & ante .aurentii edita Venetiis, Colo- ugduni, Basileæ, & in Danielis lloge, de qua mox in Lauren- tiam Italicam versionem Nico- ierbii, Camaldulensis exstare ty- :riptam notat Diarium erudito- aliæ Tom. 19. p. 374. & epito- apud Bzovium ad An. 1453. n.

ones & *Epistolas*, una cum ver- *socratis ad Nicoclem* quam adole- luodeviginti annorum adornavit , excusas Venet. 1492. fol. Sub- Epistolis Leonardi Justiniani,

entius Justinianus non Ordinis Cæ- , ut Trithem. c. 721. sed Cano- n regularium S. Augustini con- onis S. Georgii in Alga, Vene- Episcopus An. 1431. & primus 50. Patriarcha, defunctus Anno Sanctisque adscriptus An. 1524. Acta Sanctorum Tom. 1. Ja- 8. & Daniel Rosa in summo- inctissimorumque Pontificum, il- m Virorum, piorumque Patrum Laurentii Justiniani vita, sancti- : miraculis testimoniorum centu- 'enet. 1614. Utrobique etiam ob- *em. IV.* via vita Laurentii, scripta a fratris fi- lio, de qua jam in Bernardo Justinia- no dixi. Laurentii scripta junctim edi- ta Basileæ 1560. Lugd. 1568. Venet. 1606. Colon. 1616. & Lugd. 1628. recensentur a Labbeo T. 2. p. 9. & sunt: *Lignum Vi- tæ. De disciplina monastica & spirituali perfectione. De casto connubio Verbi & a- nimæ. Fasciculus amoris. De triumphali agone Christi. De interiore conflictu. De complanctu Christianæ perfectionis.* (Tri- themio *de complanctu Ecclesiæ.*) *Sermones XL. de festis Christi, Deiparæ & San- ctorum. De vita solitaria opus. De con- temtu Mundi.* Et quæ scripsit Episco- pus ac senex: *De spirituali interitu ani- mæ & de ejusdem resurrectione spirituali, quæ per mediatorem Dei & hominum Christum Jesum fit, Gratia ipsius multi- pliciter operante, libri II. De regimine & institutione Prælatorum* (Trithemio *de officio Pastorali.*) *De obedientia. De humilitate. De gradibus perfectionis. E- pistolæ ad diversos & diversorum ad eum.* Apud Trithemium præterea memoran- tur: De Sacramento altaris, & De ser- mone Domini in Cœna.

Leonardus Justinianus, Patricius Ve- netus, Laurentii frater, Pater Bernardi, de quo supra, Procurator Venetus, de- functus An. 1446. Ejus *Epistolæ* quæ- dam atque *Oratio in funere Caroli Ze- ni*, (*a*) Venet. 1492. fol. editæ cum filii Bernardi Orationibus. Versio *vita- rum Cimonis & Luculli* in antiquis La- tinis vitarum Plutarchi editionibus: in quibus etiam vita *Phocionis*, nomen interpretis Lapi præferens, Leonardo ab Antonio Stella vindicatur. Versio *Vitæ S. Nicolai Myrensis* Episcopi ad Laurentium fratrem excusa cum Aldi Poetis Christianis Venet. 1502. 4. atque apud Surium 10. Decembris & Geor- gium Wicelium in Hagiologio. Vide Vossium pag. 552. & Diarium erudito- rum Italiæ T. IX. p. 181.

Omitto dicere de *Michaele Justiniano*,

D d cu-

-1æc oratio edita etiam ab Edmundo Mar- m. 3. novæ collectionis veterum scripto- 743. & a Muratorio Tomo XIX. scripto- rum Italiæ, ad calcem Jacobi Zeni, de quo su- pra p. 24.

cujus notitia ſcriptorum Ligurum prodiit Italice Rom. 1667. 4. de *Pantaleone Juſtiniano* (Zuſtigano) A. 1253. Latinorum Patriarcha, CPoleos a Gallis Venetiſque captæ : *de Petro Juſtiniano* ſcriptore Hiſtoriæ Venetæ ab originibus Urbis ad An. 1560. (*a*) quæ verſa quoque Italice a Joſepho Horologio. De *Sebaſtiano Juſtiniano* denique, Oratore ad Regem Poloniæ Ladislaum Anno 1500. * Inſignis Codex Bibliothecæ Malateſtarum Cæſenatenſis has exhibet Græcas Plutarchi vitas a Leonardo verſas; Timoleontis cum præfatione ad Coſmum Medicem Florentinum civem; Cononis & Luculli cum præfatione ad Henricum Luſignanum, illuſtrem Galliæ Principem. Quoad verſionem vitæ S. Nicolai Mirenſis ab eo adornatam & directam Laurentio ejus fratri Urbis Venetiarum Patriarchæ eſt mihi vetuſta ejus editio abſque loco, & tempore in 4. quam hic omiſiſſe pigeret. Teſtatur autem in præfatione ſe hanc vitam potiſſimum ex Simeone Metaphraſte adornaſſe, omiſiſſe vero ea, quæ de ipſo viro ſancto feruntur tum vetera, tum nova miracula. Temperare me non poſſum, quin recitem egregiam de ſtudiis viri hujus laudationem, quam nuper legiſſe me ſuccurrit in Epiſtola Petri Parleonis ad Nicolaum Sagundinum legenda in volumine ſecundo libri inſcripti : *Miſcellanea di varie operette*, Venetiis 1740. *Is die nocteque, quantum per occupationes publicas ei liceret, lectorem librorum habebat; multa ſcribebat, multa ex Græco vertebat in latinum. In muſica ſtudioſe recreabatur. Scis enim præter ejus ſingularem eloquentiam, in muſicis tantam illum eruditionem habuiſſe, tantumque ei habitum honorem, quantum nec ætate noſtra nec multis ante annis in nemine fuiſſe, nec habitum eſſe audivimus. Nam præter ſacros hymnos, quos extrema ætate compoſuit; junior quoſdam ſuaviſſimos, & miros quoſdam vocum, & nervorum cantus invenit, qui uſque adeo, & artis gratia, & numerorum dulcedine omnium aures mentesque, ac animos demulcent, alliciunt ac tenent, ut nec quiſquam delectetur, nec muſicæ peritus habeatur, qui Juſtinianas fidium, vocumque modulationes, & flexiones varietateſque ignoret; nec alii nunc, ut vides, cantus in nuptiis, in conviviis, in triviis ac vulgo paſſim adhibentur.*

Juſtinianus de Hiſpania, Eccleſiæ Valentinæ Epiſcopus, ex quatuor fratribus & Epiſcopis, (b) eadem matre progenitis unus ſcripſit librum reſponſionum ad *quendam* Ruſticum, (*c*) *de interrogatis quæſtionibus quarum prima reſponſio eſt* de Spiritu S. *ſecunda eſt* contra Bonoſiacos, *qui Chriſtum adoptivum & non proprium* (Filium) *dicunt : tertia reſponſio eſt* de baptiſmo Chriſti, *quod iterare non licet : quarta reſponſio eſt* de diſtinctione baptiſmi Joannis & Chriſti. *Quinta reſponſio eſt*, quod Filius, ſicut Pater inviſibilis ſit. *Floruit in Hiſpaniis, temporibus Theudæ, Principis Gothorum.* Hæc Iſidorus cap. 20. libri de S. E. & ex eo Honorius III. 24. Theudas Gothorum in Hiſpania Rex ab A. C. 531. ad 548. Juſtinianus hic idem cum Juſtino qui Concilio Valentino ſubſcripſit An. 546. ut Franciſco Bivario & Nic. Antonio recte obſervatum. De *Bonoſo* qui cum Photino & Helvidio ſenſit, & de *Bonoſiacis* vide S. Ambroſium Epiſt. 49. Innocentium I. Epiſt. 22. cap. 5. Sirmondum ad Aviti Epiſt. 3. Garnerium ad Marium Mercatorem T. 2. p. 315. Vitam Salabergæ Abbatiſſæ editam a Dacherio ad calcem Gviberti Novigentini pag. 679. 680. ubi de *Euſtaſio* Abbate qui Bonoſiacos confutavit. De *Ardentio* eorundem adverſario Gennadius de S. E. c. 14.

Juſtinus Archidiaconus, ad quem & Fauſtum ſcribit Gelaſius Papa Tomo XVIII.

(*a*) Vide Bibliothecam Jo. Fabricii Helmſt. T. 3. p. 80. & 437.

(*b*) Cæteri tres: *Juſtus*, *Nebridius*, *Elpidius*, notante Trithemio cap. 209. de S. E. adde Nic. Antonium T. 1. Bibl. vet. Hiſpanæ lib. IV. c. 1. p. 207.

(*c*) Alium, ut videtur, a Ruſtico Lugdunenſi Epiſcopo, qui & ætate præceſſit & dignitate à quem non ſatis fuiſſet Iſidoro *quendam* Ruſticum appellare.

XVIII. Bibl. Patrum Lugd. p. 1616. F.

Justinus (*a*) *Argentoratensis* Episcopus (Possevino & aliis *Justus*) apud Gvil. Eysengreinium p. 58. b. traditur obiisse A. C. 682. Scripsit ad Principium Nemetinæ Præsulem Ecclesiæ *Commentarios in Cantica Salomonis*, quæ eodem Eysengreinio teste in Collegio Disciplinæ regularis Truttenhusen A. 1565. servabantur.

Justinus Hispanus, Abbas Casinensis nonagesimus septimus circa An. 1522. quem virum in Philosophia & Divinis scientiis doctissimum & Historiæ amatorem laudat Placidus in Supplem. ad Petrum Diaconum c. V.

Justinus Ord. Præd. cui in Capitulo Dominicanorum generali A. 1242. Boloniæ sub Joanne Teutonico provinciam *vitæ S. Dominici* describendæ demandatam fuisse narrat Leander Albertus apud Vossium p. 784.

Justinus Lippiensis e Lippia civitate Westphaliæ, scripsit circa A. 1260. Carmine elegiaco *Lippiflorium* sive de rebus Comitum Lippiensium ad Simonem Comitem Lippiensem, & Episcopum XXIII. Paderbornensem. Edidit Henricus Meibomius avus cum Chronico Hermanni Lerbecii, Francof. 1520. 4. inde recudi fecit Henricus Meibomius nepos T. 1. scriptor. Germ. p. 578. 596. Vide Vossium p. 481. Translatum hoc Lippiflorium lingua Saxonica Anno 1487. Meibomius ex Joannis Piederici Chronico Lippiensi annotavit.

Justus Archypresbyter diœceseos Claromontanæ, scriptor *Vitæ S. Amandi* ante A. 1128. quam ex MS. vertit Gallice ediditque Abbas Fayditius Parif. 1702. 12. Vide memorias litterarias Trevoltinas An. 1703. pag. 408. edit. Amst.

Justus Abbas *Cisterciensis* circa Annum 1300. cujus *homiliam* contra abusus laxioris vitæ, in conventu Abbatum & Episcoporum habitam edidit Jo. Picardus, Canonicus S. Victoris Parif. unde recusa in Bibl. Patrum Colon. Parif. & Lugd. T. XXVI. pag. 1. Inter alia ait Ordinem Cisterciensem propter majorem austeritatem, quam pridem habuit, antonomastice *Ordinem* fuisse nuncupatum.

Justus, *S. Hilarii* Pictaviensis discipulus, traditur *vitam* ejus scripsisse, quam jactat Jo. Bouchetus in Annalibus Aquitaniæ lib. 1. cap. 10. sed nulla fide dignam docet Tillemontius T. 7. memoriar. p. 468. 757.

Justus Lugdunensis Episcopus *in Canticum* laudatur a Notkero apud Pezium T. 1. Anecdotor. p. 4.

Justus Orgelitanus, infra *Justus Urgellensis*.

Justus Toletanus post Helladium Episcopus Toletanus ab An. 633. ad 635. de quo Hildefonsus de S. E. c. 8. memorans ejus *Epistolam* sed pridem deperditam ad Richilanem Abbatem Agaliensis Monasterii, *in qua patenter adstruit, susceptum gregem relinquere penitus non debere*. Concilio IV. Toletano A. 633. interfuit.

Justus Viennensium Archiepiscopus scripsit ad Sergium Papam librum explanationum *in Cantica Canticorum*, si fides Anonymo Mellicensi cap. 42. de S. E. Sed inter Viennenses Archiepiscopos nullus illis temporibus Justus: itaque errore calami Viennensem pro Lugdunensi posuit vel pro *Urgelitano* de quo mox.

S. Justus Episcopus *Urgellensis* sive *Urgelitanus* in Hispania Episcopus, qui subscripsit Concilio Toletano II. Anno 527. (al. 531.) atque Ilerdensi A. 542. (al. 546.) & cujus mysticam *Expositionem in Cantica Canticorum* ad Sergium Papam (non Romanum sed Tarraconensem Episcopum) metropolitanum suum, memoratam Isidoro Hisp. cap. 21. Honorio III. 25. Trithemio c. 210. edidit Menradus Moltherus, Haganoæ 1529. recusam in Micropresbytico Basil. 1550. in Orthodoxographis utrisque edit. An. 1555. & 1569. & in Bibliothecis Patrum universis, Parif. Colon.

(*a*) Sammarthani Tom. 2. Galliæ Christ. pag. 206.

lon. & noviſſima Lugdunenſi Tom. IX. p. 731. & ſeparatim Georgio Roſtio curante, Halæ Sax. 1617. præmiſſa *Epiſtola ad Sergium* edita etiam in Dacherii ſpicilegio Tom. III. pag. 312. (edit. novæ Tom. 3. pag. 119.) & in Conciliis Hiſpaniæ cum notis Cardinalis de Agvirre Tom. 2. pag. 273. & altera *Epiſtola ad Juſtum Diaconum* quo hortante laborem hunc in ſe ſuſcepiſſe profitetur. Confer Nic. Antonium IV. 1. Bibl. Hiſpanæ veteris T. 1. pag. 208. ſeq. Acta Sanctor. Tom. VI. Maji 28. p. 773.

Jutrebocenſium (*a*) rerum ſcriptores editi Witebergæ 1734. 4. a M. Paulo Jacobo Eckardo, Eccleſiæ patriæ Paſtore, nullum Latinum monimentum medii vel infimæ ætatis exhibent niſi pag. 136. 142. brevia excerpta *Annalium* Abbatis cujuſdam *Cinnenſis* ab A. 920. ad 1528.

Juvenalis Epiſcopus Hieroſol. interuit Concilio Epheſino A. 431. & Chalcedonenſi A. 451. ac quanquam Græce ſcripſit, hoc loco memoratur quoniam Latine exſtat in parte 3. Actor. Concilii Chalced. ejus Epiſtola Synodica interprete Epiphanio Scholaſtico Tom. 4. Concilior. Labbei pag. 889. T. 2. Harduin. pag. 690. Nam Oratio de aſſumtione S. Virginis apud Nicephorum XV. 14. & Lambecium VIII. pag. 164. ſpuria eſt & longe junioris ſcriptoris. Vide Rivetum Tom. 3. Opp. pag. 366. Albertinum de S. Euchariſtia pag. 262. b. Oudinum T. 3. p. 1271.

Juvencus inter ſcriptores diſertos qui res Julii Cæſaris tradidere, laudatur a Sidonio Apollinari lib. IX. Epiſt. 14. ad Burgundionem, cum Livio, Svetonio, Balbo, & (Gargilio) Martiale.

De *Juvenco* poeta hæc S. Hieronymus cap. 84. de S. E. & ex eo Honorius lib. 1. cap. 85. *Juvencus* (*b*) *nobiliſſimi generis, Hiſpanus, presbyter* (*c*) *quatuor Evangelia hexametris* (*d*) *verſibus pene ad verbum transferens, quatuor libros compoſuit, & nonnulla eodem metro ad Sacramentorum ordinem* (*e*) *pertinentia. Floruit ſub Conſtantino* (*f*) *Principe*. Non ſingulos libros ſingulis impendit Evangeliſtis, ſed hiſtoriam ſive harmoniam Evangelicam quatuor libris digeſſit, Matthæum præ cæteris ducem in Metaphraſi ſua ſecutus, non ſolum tamen ſed ita ut ex cæteris eum Evangeliſtis ſubinde ſuppleat, quemadmodum initio ſtatim e Luca nec pauca etiam prætereat. Interpolatos interdum Codices Evangeliſtæ habuiſſe Juvencum duobus inſignibus exemplis Matth. III. 16. & XX. 28. oſtendit Jo. Millius prolegom. ad N. T. §. 766. ſeqq. adde Codicem apocryphum Novi Teſt. pag. 328. Viciſſim verſus quoſdam Juvenci alteratos eſſe ab editoribus, quo magis conſentirent cum Vulgata, ex duobus MSS. Codicibus docet Rich. Simon in novis obſervationibus ad textum & verſiones Novi Teſt. cap. XXI. Notavit & *Joan.* Marcianæus prolegomenis ad veterem Italam verſionem Matthæi, editam Pariſ. 1695. 12. ubi obſervavit ex MS. Corbejenſi Juvencum uſum Codice Evangeliſtæ diviſo in ſectiones XXVIII. Lucem primum vidit Juvencus Pariſ. 1499. fol. edente *Jacobo Fabro*, Stapulen-

(*a*) Jutrebocum, perantiqua Saxoniæ Civitas quarto lapide diſtans Witeberga.

(*b*) Integrum nomen *C. Vettius Aquilinus Juvencus*, ut ex MSS. Codicibus præter P. Pithœum notavit Juretus ad Symmachum p. 273. Ex nobili atque antiqua *Vettiorum* familia fuiſſe colligit auctor libri Gallici, *les amenitez de la Critique*, Paris 1718. 12. parte 2. De familia Vettia Fulvius Urſinus p. 273. Joan. Glandorpius p. 895. Onomaſtici, aliique.

(*c*) *Sanctæ autem Rom. Eccleſiæ Cardinalem fuiſſe undenam didicere Bergomenſis Marinæus Siculus, Eyſengreniuſque?* ita Nic. Antonius lib. 2. Bibl. vet. Hiſpanæ c. 4.

(*d*) Non hexametris pentametriſque, ut traditum Trithemio c. 62.

(*e*) Hæc nuſquam hodie exſtant, etſi duos libros memorat Trithemius velut viſos ſibi. Ita tamen Trithemii verba intellexit Tillemontius hiſt. Imperatorum T. IV. pag. 487. quod tamen non eſt neceſſe.

(*f*) Conſtantino M. non *Conſtantio* ut quædam editiones Hieronymi. Juvencus ipſe extremo lib. IV.

Hæc mihi pax Chriſti tribuit, pax hæc mihi ſæcli,
Cum fovet indulgens terræ regnator apertæ
Conſtantinus, *adeſt cui gratia digna merenti.*

Obiit Conſtantinus Magnus A. 337. Hieronymus in Chronico Juvencum refert ad A. 329.

i, qui ejus rei meminit præf. ad lhelmum de Virginitate, editum Daitriæ 1512. 4. *Considerans ego fructum m qui emersit ex editione illa divi Ju-;i, quem ego ante multos annos pri- omnium publicavi*. Deinde secutæ e-o sine loco & anno 8. atque *Aldina* Sedulio, Aratore & aliis, Venet. 2. 4. tum Lipsiensis 1505. fol. & 1. 4. & Rothomag. 1509. 4. cum aliis *Jodoci Badii:* Coloniensis 1537. um Sedulio, & recensione *Reinhar-orichii Hadamarii* & Basileæ 1537. 4. cum Aratore & enchiridio Prutii: ac cum Sedulio, Aratore & tuor Venantii Fortunati hymnis, i- apud Oporinum 8. sine anni nota, inte *Theodoro Pulmanno:* & 1541. dditis Ælii Antonii Nebrissensis in ilium, & Jodoci Badii in Juvencum otationibus, & 1545. 8. Parif. 1545. Lugd. 1553. 1566. 12. Genev. 1588. cum Sedulio & Aratore, præterea *Georgii Fabricii* poetis Christianis, l. 1564. 4. & in Corpore Poetarum rum Latinorum, Lugd. 1603. Au- Allobrogum sive Genevæ 1611. 7. 1640. 4. etiam in operibus vete- Poetarum Latinorum recensitis a *baele Maittaire* & junctim editis d. 1713. fol. Tom. 2. pag. 1540. ut irensem editionem 1573. 8. & Ve-m 12. prætercam. Novam ad MS. nstadiense recensitam molitus fuit *Taubertus*, cujus vide Varias Lectio-in Matthæum pag. 259. Sed melio- hactenus debemus *Magno Danieli* *ifio* τῷ μακαρίτῃ, & qui post eum A. . extinctum curam rei gessit V. C. irdo Reuschio, qui Franc. 1710. 8. ncum vulgavit a laudato Omeisio isitum ad veteres Codices atque e-nes, cum notis integris *G. Marti-Kœnigii, Magni Danielis Omeisii* & *stiani Schœtgenii*, selectisque *Jodoci i, Georgii Fabricii, Casp. Barthii* dversariis, & aliorum. Veterum noniis quæ bene multa præmissa sunt, addi poterunt Lupi Ferrariensis Epist. 8. Alcuini libro 2. adversus Elipantum pag. 954. Bedæ retractat. in Acta cap. 9. & de locis sanctis cap. 4. ne dicam de pseudo-Dextro, pseudo-Haberto aliisque quorum commenta explodit Nic. Antonius lib. 2. Bibl. vet. Hispanæ cap. 4.

Librum in Genesin, sive librum Geneseos, carmine hexametro versuum 1341. succincte expressum primus Paris. 1733. fol. edidit ex vetusto codice Corbejensi ante annos nongentos exarato Edmundus Martene, novæ collectionis Veterum monimentorum Tomo IX. pag. 15. seq. Quatuor prima capita sæpius lucem viderant jam sub *Tertulliani* jam sub *S. Cypriani* nomine.

Juvencus Cœlius, *Calanus* Dalmata, scripsit *vitam Attilæ*, Hunnorum Regis, sive potius ex Prisco Græco Historico aliisque Græcis monumentis convertit. Vide Barthium XIX. 12. & LVI. 15. Adversariorum. Non dubito usum fuisse Barthium, a quo aliis etiam locis allegatur, editione Juvenci Ingolstadiensi 1604. 4. quæ fuit etiam in Bibliotheca Cordesiana. Falluntur certe qui habent pro inedito, ut vir Clarissimus *Matthias Belius* (*a*) scriptores rerum Hungaricarum pollicitus, primumque illorum Volumen ineditis impleturus, traditur in eo daturus Juvenci Attilam, quem exspectamus etiam ab illustrissimo Lincopensi Episcopo *Erico Benzelio* (*b*) in tomo, cujus spem fecit, scriptorum Septentrionalium. MStum habuit Peireskius, voluitque antequam Ingolstadiensibus typis prodiret, in lucem dare: laudat MS. etiam Thomas Bartholinus in schedio de armillis veterum p. 73. Recentioribus scriptoribus annumeratur in indice scriptorum citatorum ab G. Erhardo sive Goldasto ad Petronium: ac recte illud quidem, neque enim sæculo decimo quinto antiquior habendus est, de quo Benardus Justinianus plus simplici vice in libro pri-

(a) Bibl. Germanique Tom. XV. pag. 196. Gel. Zeitungen A. 1727. pag. 962.

(b) Giornale de' letterati d' Italia T. XXXV. p. 395.

primo de origine Venetiarum. In illustris Leibnitii otio Hanoverano p. 417. legas: *Juvenci vitam Attilæ citat Pigna in historia Estensi. Autor ille mihi videtur suppositititius*. Citatur etiam Vita Regis Attilæ a Juvenco scripta in libro tertio operis Gallice editi Lugd. 1528. fol. cui titulus: *les illustrations de Gaule & singularitez de Troye par Maistre* Jean le Maire *des Belges, Judiciaire, c'est a dire historiographe d' Anne de Bretagne, deux foys Reyne de France*. Inter scriptores quibus usus Baptista Fulgosus est, Juventium Celium referri video. Ante paucos annos *P. de la Porte* Ord. S. Francisci de Paula A. 1715. promisit se in lucem daturum (*a*) scriptores & monumenta vetera historiam Occitaniæ sive Languedociæ illustrantia, primoque loco nominat *Historiam Gothorum ex MS. Codice Vaticana Bibliothecæ n.* 1890. & *Juventii Cellii Dalmatæ Attilam conversum ex Græco in Latinum a Pontico Bellunio, ex MS. Codice Bibl. Ambrosianæ lit. P. num.* 267.

* Scriptam ab hoc auctore Attilæ vitam nondum in lucem prodiisse olim quidem Belius censuit, ut Fabricius hic optime monet; postmodum tamen a multis viris doctis admonitus errorem suum agnovit, comperitque oculatus testis jam inde ab Anno 1502. Venetis typis ad calcem vitarum Plutarchi opusculum istud vidisse lucem; idemque dein in promptuario Ecclesiastico Canisiano An. 1608. recusum fuisse. Vide Acta Erud. An. 1737. p. 152. &c. Vide etiam ejusdem Belii Apparatum ad Historiam Hungaricam T. I. in quo & contra Fabricium ostendit Cœlium hunc diu ante floruisse, quam ille judicet; opinatur enim Fabricius hic scriptorem Sæculo XV. antiquiorem nequaquam haberi. Belius vero adductis diplomatibus ad Sæculum XII. pertigisse demonstrat. Tanta tamen antiquitas Garellio Bibliothecæ Cæsareæ olim Præfecto doctissimo minime persuadetur, qui multo recentiorem ejus ætate ex ipso re adductis conjecturis evincit.

Juventius Comicus, e quo Cha 2. institutt. Grammatic. p. 196. *ei testatim defregero*. Antiquior hi quam ut referri a me debeat, cum modo Gellius jam XVIII. 12. e ventii Comœdia laudet: *pallium fa splendeat*, sed ante Gellium Varr V. de lingua Lat. pag. 54. *Gaudi si omnes homines conferant unum i cum, tamen mea exsuperet lætitia*, & VI. pag. 46. *scrupedam Juventius* (*cus dicebat a vermiculo piloso, qui esse in fronde cum multis pedibus*. Se pud Gellium & Varronem p. 54. rentii nomen pro Juventio in Co bus quibusdam importune intrusi Vide quæ viri ad laudatum Gelli cum, & Rutgersium IV. 19. Var. & Barthii Adversar. XXI. 5.

LIBER X.

V*Incentius Kadlubkus*, supra p. 310.

Jo. Geilerus Kaisersbergius, sup 79.

Henricus Kalkar sive *Kalkarien* pra Tom. 3. p. 223.

Henricus Kalteisen. Supra To p. 223.

Kambertus qui Cangio est, Possevinum, idem aliis *Lambertu Rambertus Primadițius* de Bononia, Præd. Episcopus Venetiarum Ca nus ab A. 1302. ad 1308. Scripsi *logeticum contra corruptorium* S. T (*b*) *pro illius doctrinæ defensione* fortasse *Speculum exemplare* quod i Codice præfert nomen *Rainoldi* niensis. Vide Jacobum Quetif To p. 504.

Joannes Kannemann, Wadding 213. vitiose *Kranemann*, Teut Ord. Minor. circa Annum 1460. d Trithemius cap. 813. de S. E.

(*a*) Mem. litteraires de Trevoux A. 1715. pag. 1770. *Neuer Bucher Saal* LIV. p. 427.

(*b*) *Correctorium* Gvilelmi de Mara. Vid p. 111. & Tom. 3. p. 151.

aribus Germaniæ c. 191. scripsit
sorium sui adversus Provincialem
a quo de potestate Ecclesiastica
sentire accusatus fuerat. *De pas-*
Domini. *Sermones varios* & *Quæ-*
s.

bertus Karevus aliis *Cervinus*, An-
Philosophus Oxoniensis circa Annum
. scripsit *Quæstiones Ordinarias*, tum
r. *libros Sententiarum*, & *in Aristo-*
posteriora Analytica. Vide Baleum
1. & Pitseum p. 417.

ilelmus de Kayotho supra T. 3. p.

ebius Corinius, Britannus, Salomo-
Cornubiæ Ducis filius, Episcopus
junt Monæ insulæ circa A. C. 380.
a familiariter versatum cum S. Hi-
Episcopo Pictaviensi & ad eum
s misisse litteras, ex Lelando tra-
Baleus Centur. I. c. 37. ex Baleo
us p. 84. atque Possevinus.

emperlegiense breve Chronicon ab
43. ad 1279. edidit Baluzius T. 1.
ellaneor. p. 520. 527. Paris. 1678.
e Abbatia Kemperlegiensi Ord. Be-
in Gallia Aremorica vide Sam-
thanos Tom. 4. Gallicæ Christ. pag.

homas Hamercken sive Malleolus a
ia Kempen sive Campis in ditio-
Coloniensi, dictus *de Kempis* na-
est An. 1380. & Daventriæ auditor
ntii, qui Gerardi Groot discipulus
1400. obiit inde An. 1407. nomen
mas dedit Ordini Canonicorum Re-
rium Augustinianorum, & in Cœ-
o S. Agnetis ad Zvvollam in Trans-
ania Belgica post fratrem Priorem
nem, Sub-Prior & Procurator,
obiit Anno 1471. æt. 92. De pio
e Viro multa Jodocus Badius Ascen-
, Heribertus Rosvveidus, Franciscus
nsis aliique editores, & de cor-
ejus reperto An. 1672. in mon-
. Agnetis religiose condito Papebro-
s in paralipomenis ad propylæum
Sanctor. Maji pag. 108. seq. unde
in propylæi ipsius parte 2. p. * 83. eum
subiit sperare fore aliquando ut religio-
siori cultu eum, Sanctorum scilicet
numero adscriptum venerari liceat.
Scripta ejus recensent H. Warthonus
ad Caveum, & Hubnerus noster in pre-
fat. ad bellam suam librorum de imi-
tatione Christi metaphrasin Germani-
cam: nec non Valerius Andreas, Fran-
ciscus Svveertius aliique. Prodierunt
Norimb. 1495. fol. & curante Badio
Paris. 1520. 1523. 1549. 1570. fol. Ve-
net. 1565. 1569. Antvv. 1574. 1580. 8.
& *Henrici Sommalii* S. I. studio Antv-
verp. 1600. 1607. 4. 1615. 8. Lugd. 1623.
8. Duaci 1635. 8. Colon. 1660. 8. Di-
stributa sunt in tomos tres, quorum
primus sermones ad Novitios IX. pag. 1.
aliosque X. pag. 27. & alios XI. pag.
79. complectitur, subjunctis pag. 135.
exemplis quatuor & pag. 137. *Sermoni-*
bus IX. ad Fratres. Deinde *Conciones*
& Meditationes (*a*) XXXVI. p. 157.

In tomo *secundo* post IV. libros *de i-*
mitatione Christi pag. 298. sequitur p.
423. *Soliloquium animæ*, & *Hortulus ro-*
sarum pag. 462. *Vallis liliorum* p. 485.
De tribus tabernaculis paupertate, humi-
litate, patientia, pag. 524. *De discipli-*
na claustralium pag. 550. *De fideli dis-*
pensatore p. 575. *Hospitale pauperum* p.
604. *Dialogus Novitiorum* p. 622. *Exer-*
citia spiritualia capitibus XII. p. 635.
Alia exercitia spiritualia, *capitibus XVI*.
p. 647. *Doctrinale*, *seu Manuale Juve-*
num p. 655. *Libellus de vera conjunctio-*
ne Cordis p. 664. *De solitudine* p. 671.
& silentio p. 680. *De recognitione propriæ*
fragilitatis pag. 675. *Epitaphium breve*,
seu enchiridion Monachorum p. 682. *Ma-*
nuale parvulorum p. 686. *De elevatione*
Mentis ad inquirendum summum Bonum
p. 695. *Alphabetum parvum Monachi in*
schola Christi, quod *Bonaventuræ* tri-
buunt alii p. 700. *Consolatio pauperum &*
infirmorum p. 705. *Orationes piæ ac de-*
votæ VII. p. 707. *De mortificatione sui*
ipsius p. 723. *De humilitate* p. 716. *De*
vi-

(*a*) Meditationes de vita & beneficiis Christi,
itim editæ Colon. 1626. 8. & Gallica a P.
a *Elevations à Jesus Christ sur sa Vie & My-*
steriis. Paris 1728. 12. Journal des Sav. 1729. Maji
p. 142.

vita bona & pacifica pag. 719. *Rhythmi de vita boni Monachi* p. 720. *cum doctrinis duabus alta mente reponendis*, pag. 724. *Cantica spiritualia* VI. p. 725.

Tomo tertio Vitæ *M. Gerardi Groot* p. 1. & discipuli ejus *Florentii* Presbyteri & Vicarii *Ecclesiæ* Daventriensis pag. 43. hujusque discipulorum, Thomæ Kempensis familiarum *Joannis Gronde* p. 87. *Joannis Brinckerinck* pag. 91. *Luberti Berneri* p. 94. *Henrici Brune* pag. 112. *Gerardi Sutphaniensis* p. 116. *Amilii Burensis* p. 120. *Jacobi de Vimna* p. 123. *Joannis Cacabi* sive *Ketel*, Coci p. 125. & *Arnoldi Schoonhove* p. 136.

Vita B. Liduvinæ Virginis p. 142.

Epistolæ VI. p. 207. ex quibus *quinta* est *de pia defunctorum memoria* p. 221. *Orationes* sive precationes piæ ac devotæ *sex de passione D. N. Jesu Christi* p. 226. Aliæ *Orationes X.* ad Mariam & Sanctos p. 237. *Cantica spiritualia XII.* p. 259.

In hisce Operibus desideratur *Chronicon Monasterii S. Agnetis*, cum Vindiciis Kempensibus, editum ab Heriberto Rosvveido Antvverp. 1615. 1621. 8.

Opera Thomæ de Kempis, Anglice Lond. 1708. 8. duobus Vol.

Librorum IV. de imitatione Christi Editiones.

Liber *primus*, de imitatione Christi & de contemtu omnium vanitatum Mundi.

Secundus de interna conversatione.

Tertius de interna locutione Christi ad animam fidelem, &

Quartus (*a*) cum quanta reverentia Christus sit suscipiendus.

Sub Kempisii nomine editio Anno 1472. Augustæ Vindel. A. 1486.

Argentor. 1489. Theophili Sinceri *Nachrichten von raren B.chern* p. 165.

Luneburg. 1493. 12. cum Jo. Gersone de meditatione cordis.

Norimb. 1494.

Atque deinde in centum amplius repetitis editionibus.

Ad fidem autographi A. 1441. per *Heribertum Rosvveidum* Paris. 1660. 12. Amst. 1701. 8. & inter Kempisii opera sæpius ut supra pag. 215. notavi.

Separatim ex *Henr. Sommalii* recensione. Antvverp. 1607. 12.

Ex recensione *Philippi Chifletii*, Antvverp. 1652. forma minore.

Jacobi Merlonus Horstii, Pastoris in Pasculo, Coloniæ 1675. 12. & 1682. 12. cum figuris æneis.

Splendida editio sine nomine auctoris (*b*) curante Richelio Cardinali. Paris. 1640. fol. e typographia *Regia*.

Nullo nomine addito auctoris vidi etiam vulgatos An. 1491. 12. sine nota loci.

Sub nomine *Bernardi*, Brixiæ An. 1485. cujus editionis Jo. Launoyus meminit.

Sub *Joannis Gerson*, Cancellarii Paris. nomine, præter vetustiores anni & loci nota carentes, in sola Telleriana Bibl. fuere editiones Parisienses Annorum 1489. 1491. 1492. 1500. 1513. 1515. 1517. & Veneta A. 1519. 8. Sed Kempisio restituti in edit. Paris. 1521. 12. in Jodoci Badii enchiridio piarum mentium. Janni Gersono etiam tribuuntur in edit. Mediolan. 1488. Venet. 1488. & 1501.

Sub nomine *Joannis Gessen*, Abbatis S. Stephani Vercellensis, Ord. S. Benedicti, a Constantino Cajetano, Paris. 1616. 12. Rom. 1644.

A Francisco Valgravio, Paris. 1638. 12. Francisci Delfeau, Paris. 1674. 8.

Versiones.

Anglica, auctore nomen suum prodente duabus tantum modo litteris F. B. 1613. 8. Rothomagi 1650. forma minore.

Georgii Hickesii Lond. 1707. 8. History of the Works of the learned 1707. pag. 225.

An-

(*a*) Hic in pluribus MSS. & editionibus deest. Vide Gisb. Voetii diff. selectas Tom. 5. pag. 709. seq.

(*b*) Vide Naudæana p. 94.

mii *Hoskini*, S. I. plus simplici
lita Audomari.
elmi *Page* Oxon. 1639. 8.
gii *Stanhope* Lond. 1704. 1708. 8.
iterum iterumque, ita ut jam
ima prodierit editio A. 1728. 8.
ymi Lond. 1585. 8. qui Jo. Ger-
ibuit non Kempifio, & Lond.
3.
ica *Petri Golii*, qui celeberrimi
Golii frater, factus Carmelita
Cœlestini appellari maluit. Pro-
mæ ex Congregatione de propa-
Fide 1663. 8. Hanc recudendam
rat in animo nostro Abrahamo
lmanno. Vide W. E. Tentzelii
dige *Nachrichten* A. 1693. p. 212.
.
enica, Romæ primum, deinde
1696. 12.
ica *Nicolai van Winghe*, Canoni-
ularis S. Martini Lovaniensis,
erpiæ 1597. 12.
berti *Rosvveydi*, forma minore.
elii *Boy*, Hagæ Com. 1644.
mica *Balthasaris Osthovini*, S. I.
lonica *Petri Gillii* sive *Ægidii*,
id. infra, *Hispanica*.
ca per *Jonam Jacobum Venusinum*,
1599. 8.
ca *Prosa*, præter illam *Joannis*
nii de qua Franciscus a Cruce
ana pag. 209. Bibl. Gallicæ, &
a antiquiorem Antonio Verdie-
656. Bibl. Gallicæ memoratam,
e jam compositam A. 1447. de
. Launojus pag. 126. diss. de au-
ibrorum de imitatione Christi:
versio Paris. 1493. 4. ubi au-
orum Kempisius agnoscitur.
Paris. 1554.
M. R. C. A. Paris 1662. 12.
Andry, d' un ancien exemplaire
Gothique François, qui a pour
Consolation interieure. Paris 1690.
92. 24. Journal des Sav. 1690. p.
. 1692. p. 445.
undi *Augerii*, S. I.
tis *Bellegardei*, sub *Pauli Anto-*
rsilii nomine. Paris 1694. 12. &
m. IV.

cum Herstii observationibus, 1702. 12. Journal des Sav. 1702. p. 329.

Sieur de *Beuil*, sub quo nomine *Isaaco Maitre de Sacy* latere placuit. Hujus versionis præclaræ editio XXIV. Bruxell. 1683. 8. sexta Paris. 1663. 8. Sunt quibus illa ob stylum, quem vocant aulicum, non probatur. Vide Acta Erudit. 1686. pag. 210. Critique de cette traduction, 1688. 12.

du Bois.

Brignonii S. I.

Philippi Chifletii Abbatis Balernensis.

Abbatis de Choisi, Paris. 1692. 12. *Journal des Sav.* 1692. p. 301.

M. L. du Fresnoi sur l' ancien original François, d' ou l' on a tiré un chapitre qui manque dans les autres editions. Paris 1731. 8.

Antonii Girardi, S. I. Paris 1641.

de Gonnelieu, S. I. Paris. 1712. 8. *Journal des Sav.* 1713. Aout p. 181. *Memoires litteraires de Trevoux* An. 1713. p. 1403. & A. 1716. p. 183. ubi de interpretis notis sive meditationibus:

Petri Gorsii, S. I.

Marsilii vide *Bellegardei*.

Abbatis *Martignaci*.

d' Abbè du Mas.

Joannis Matiette, paraphrasis potius quam versio. Paris. 1706. Mem. de Trevoux 1706. p. 1265.

d' Abbè Pelletier, Chanoine de Reims. Paris 1731. 12.

Petri Poiret.

Heriberti Rosvveidi, S. I. Paris. 1652. 8.

Isaaci Maitre de Sacy, vide *de Beuil*.

Antonii Viviani, S. I.

Anonymi in 12. medio sæculo XVI. sine temporis & loci nota atque omisso ut interpretis ita auctoris quoque nomine, & libro integro quarto, sicut in Latina *Seb. Castellionis* editione & Gallica A. Andry Metaphrasi etiam est factum.

Anonymi alterius recentioris Paris. apud Jossetum, avec des reflexions de feu son Altesse Royale sur le premier livre.

E e *Gal-*

Gallico Carmine, celeberrimi *Petri Cornelii*, liber primus, Rothomag. 1651. & Leidæ 1652. 12.

Libri quatuor universi, Rothomagi 1656. 4. Latinis ex adverso positis, nitida editio, nec minus splendida Nancejis 1732. 4. vide Journal des Sav. 1731. p. 282.

Paris. 1657. 8. 1665. 8. 1670. 12.

Bruxellis 1684. 8.

Mr. *l' Abbè Pelegrin* l' Imitation de Jesus Christ en Cantiques spirituels, sur les plus beaux airs des meilleurs auteurs, tant anciens que modernes, notez pour en faciliter le chant. Paris 1727. 8. Bibl. Francoise Tom. X. p. 153.

Juliani Scoponi, cujus Metaphraseos MS. specimina duo insignia exhibet Diarium eruditorum Hagense, Journal litteraire T. 2. p. 437. seq.

Germanica prosa, sine anni & loci nota, nullo etiam vel auctoris vel interpretis addito nomine : *Die vvahre Nacfolgung Christi*, 12. ante annos ducentos.

Alia versio itidem sine ullo authoris vel interpretis nomine Lubec. 1492. 4. *Dat Boeck von der Navolghinge Jesu Christi*.

Trium librorum versio magis perspicua, Magdeburgi, sine nomine interpretis, & sine temporis nota in 8. circa A. 1610.

Libri IV. Argentorat. 1686. 12.

Ludolphi Naamanni, Flensburgensis MS. vide Jo. Henrici von Seelen selecta litteraria, specimine XV. p. 525. seq. Obiit hic Naamannus A. 1575.

Nova versio a presbytero Monasterii servorum Mariæ in Monte Crucis prope Bonnam, cum meditationibus asceticis P. de Gonnelieu. Dantisci 1733.

Nova versio, munita dictis S. Scripturæ a *Franc. Leopoldo a Reifing*, Plœn 1711. 8. Hamburg. 1717. 8.

alia Lipſ. 1716. 1724. 12. Tubing. 1714. 12. Lipſ. 1714. 12.

Ex Gallico Poireti, Francof. 1728. cum præf. *D. Christoph. Matthæi Pfaffii*.

Inter Kempisii opera cum præf. *[...]fridi Arnoldi*. Stendaliæ 1712. 8.

Per compendium, Herbipoli [...] forma minore, cum icunculis æne[...]

Germanicis versibus prosæ admix[...] D. Christianus von Stocken, [...] 1678. 8.

Germanico carmine

Libri tres a *Gotfrido Blümel*[...], [...]psiæ & Uratislav. 1716. forma [...]cima oblonga : & addito quart[...] bro, ibid. 1722. 1729. forma eade[...]

Felici denique & digna meta[...] donavit *Jo. Hübnerus* noster Lipſ. [...] 8. *Auserlesene Theologische Biblioth*[...] 3. p. 428.

Græca versio *Henrici Sommalii*, S. I. [...]cusa Augustoriti Pictonum:& altera [...] *gii Mayr*, S. I. Colon. 1630. 12. & [...] primi libri ab *Eustachio Giselio*. [...]cof. ad Viadrum 1626. 1632. 8. [...] tres hæ versiones Latina adjuncta [...]gione exhibent. Giselium anti-[...]tariis Sandius annumerat.

Græco idiomate Vulgari, *Neophyti* [...] *dini*, Cyprii, Romæ 1638. forma [...]nore.

Hebraica Danielis Springeri. Vide Jacobi Schudti *Jüdische Merckwürdig[...]ten* Tom. 2. pag. 296. Nova litter[...] Hamburgensia Germaniæ A. 1703. [...] 202.

Hispanice. Sine nomine auctoris, lyssipone 1610. 12. *De la imitacion [...] Christo, y desprecio de toda vanidad*.

Nicolai Arnaya S. I. Madrit. 161[...]

Jo. Eusebii Nierembergii Antvv. 1[...] in 24.

Francisci de Smidt. S. I. A. 1633

Sine nomine auctoris, Antvverp. 1[...] forma minore, & Madrit. 1661. [...] *temptus Mundi par Tomas a Kempis*

Valentiæ 1693. itidem minore [...]ma.

Martini Navarra, Antvverp. 1564

Hungarice vertit *Petrus Pazman* S. I. Cardinalis ediditque Posonii. [...] *gorius Vasarheli*, S. I.

Japonica. Vide Jo. Dallæum lib. de cultus religiosi objecto c. 25. pag. [...]

Its-

alica *Lamberti Cajetani Ponsampie-* Lucensis ex MS. Gothico Gallieo ab ionibus passim differente. Florent. ;. 12. Giornale de' letterati d' Ita- Tom. 37. p. 446.
lia sine nomine auctoris, Venet. . 1662. 1665. 1676. forma minore.
b. Angeli Eugenii, Rom. 1629. 8. . 12. *Latino* Carmine *Joannes Tul-* r, Lotharingus S. I. quod Treveris servatur teste Nathan. Sotvvello ib. Bibl. Jesuiticæ.
heodorus Grusvvinckelius Delpensis La- elegis; ad Carolum II. magnæ anniæ Regem. Roterdam 1661. 8.
homas Mezlerus monachus Zvvifal- s, Benedictinus An. 1645. cujus E- lam dedicatoriam qua pro Jo. Ger- › Abbate horrumce librorum aucto-)ugnat, edidit V. C. Jo. Georgio lhornius Tom. 13. amœnitatt. lit- r. pag 265. Editio secunda hujus aphraseos, prodiit Bruxell. 1640.

uesnæus Boisgvibertus versibus heroi- Paris 1729. 8. Journal des Sav. ›. Jun. pag. 254. Critique deisin- ſèe des Journaux Tom. 2. p. 225. .tina dictione prosaria puriore & e- itiore, inaffectata tamen, libros priores expressit *Sebastianus Castel-* Basileæ An. 1563. 8. *De imitando sto, contemnendisque Mundi vanitati-* Iterum ibid. 1565. 12. 1606. &c. non in Belgio Amst. 1628. 12. & abrigiæ 1685. 12. & cum aliis qui- im Castellionis scriptis Francof. . 8. ac seorsim rursus Gothæ 1697. iessæ 1699. Franc. 1727. 12. & ex gii Christiani Joannis recensione :of. 1707. 8. Vide Nova litteraria ianiæ Hamburgensia A. 1708. pag. & cum libro quarto restituto a :isco Tolensi Pistorio Antvverp. . Vide Svveertium p. 259. Athen. c.
stat & *Lusitanica*, & Auberto Mi- memorata *Mauritanica* p. 56. elog. c.
'onica Joannis Wielevvicki, S. I.

Petri Fabricii,
Simonis Wysocki, S. I.
Sinica.
Slavonica sive *Russica*.
Svecica, Holmiæ in 8. incerto interprete.

Turcica versionis meminit Joan. Henr. Hottingerus in Bibliotheca Orientali p. 91. & præfatio ad versionem Hispanicam excusam Madriti 1661. *tambien el Rey de los Moros tanto lo preciava, que lo quiso tener en su libreria traducido en la lengua comun delos Turcos, y lo estimava mas que los libros Mahometanos*. Vide Henrici Somalii, S. I. Epistolam ad Leonardum Brettenium.

De auctore librorum de imitatione Christi, Eruditorum sententiæ.

I. *Thomæ* a *Kempis* sive *Campis* vindicant præter Augustinianos,

Heribertus Rosvveidus S. I. in sua editione & in vindiciis Kempensibus Antvv. 1621. 8.

Jo. Bollandus, *Theoph. Raynaudus*: *Gabrielis Naudæi* velitatio prima Kempensis contra Launojum & Thomas de Kempis a se ipso restitutus una cum repetitionibus *Thomæ Carrai*, a *Gabriele Naudæo*. Paris. 1651. 8. & eodem adversus Benedictinos auctore, causæ Kempensis conjectio pro Curia Romana. ibid. 1651. 8. Testimonium adversus Gersenistas triplex, Holstenii, Allatii & Camilli de Capua 1652. 8. adde Naudæana pag. 92. seq. Bibliothecam Naudæi Kempensem non vidi.

Georgii Heseri præmonitio adversus pseudo-Gersenistas. Paris. 1651. 8. Dioptra Kempensis, Ingolstad. 1650. 12. Ejusdem, adversus Gersenistas admonitio nova 1651. 8. Idem (post Rosvveydum) in Lexico Germano Thomæo ostendit in Latina horum librorum dictione plures Batavismos, sive Germanismos: adde C. A. Heumanni poecilem parte 1. p. 42. seq. & de Hesero Sotvvellum p. 290.

Argumenta duo nova pro Thoma

 Kem-

Kempensi, *Theophili Eusthathii* & *Joannis Frontonis*. Parif. 1651. 8.

Gabriel Pennottus in historia Canonicorum p. 528.

Vindiciæ Kempenses adversus D. Franciscum Delfau, Benedictinum, auctore *R. P. Testelletto* Canonico Regulari, Cancellario S. Genovefæ Parif. 1677. 8. Giornale de' letterati di Roma 1678. p. 30. seq.

Simonis Werlini, Præpositi Diessensis Vindiciæ vindiciarum Kempensium contra Cajetanum & Valgravium.

Antonii Francisci Payen testimonium adversus Gerfenistas duplex Parif. 1652. 8.

Prosper Faraudus ante edit. librorum Kempisii Italicam Venet. 1693. 12.

Gothofridus Arnold Hist. Theologiæ Mysticæ p. 323. seq.

Joannis Frontonis, Thomas a Kempis vindicatus, Parif. 1647. 8. Ejusd. refutatio adversus Robertum Quatremaire & Joannem Launojum. Parif. 1650. 8.

Antonii Schonini Contestation touchant l'Auteur de l'imitation de Jesus Christ, rendue manifeste &c.

Rich. Simon Bibliotheque Critique T. 1. chap. 2. pag. 18. seq. & cap. 7. pag. 89. seq. contra Mabillonium, MSS. Codices objectantem Kempisii temporibus antiquiores.

Eusebius Amort, Clericus Regularis in plena informatione de statu hujus controversiæ. Augustæ Vindel. 1725. 8. Acta Erud. 1725. p. 414. Addenda ejusdem Amortii Epistola edita in amœnitatibus litterariis Clariss. Schelhornii T. VIII. p. 391. seq. & Tom. XIII. pag. 270. seq. ubi contra Thom. Mezlerum.

P. Anselmii diss. MS. qua probat nullum unquam fuisse Joannem Gessenium sive Gersenium, Benedictinum, cujus ne nomen quidem auditum ante Annum 1613. adde Rich. Simonem l. c. p. 18. & 25. seq.

II. *Joanni Gerson, Cancellario Parif. defuncto A. C.* 1429.

Codex MS. exaratus A. C. 1466. Florentiæ, teste Bernardo Montfaucono p. 373. Diarii Italici. Adde quæ supra T. 3. p. 51. seq. & Dupinii Gersoniana p. LXXIX. seq. LXXXIII.

Editiones plurimæ, Joannis Gersonis nomen præferentes, de quibus supra p. 216. seq. dictum. Itaque Gersoni instituit vindicare singulari libro

Petrus Labbeus, Advocatus.

Antonii de Filicaja, Florentini versio Italica libri Joannis Gersonis de imitatione Christi, composita A. 1510. memoratur a Julio Nigro p. 59. historiæ scriptorum Florentinorum.

Interpretes librorum de imitatione Christi Florentinus A. 1723.

Lambertus Cajetanus Ponsampierius, cui Virginius Valsechius respondit.

Joannem Gersonem auctorem non esse, probat *Jo. Launojus* remarques sommaires p. 96. seq.

III. *Joanni Gersenio (aliis Gessen, vel de Gessate) Abbati S. Stephani Vercellensi, Ord. S. Benedicti ab A. C.* 1230. *ad* 1245.

An. 1604. primum cœptum dubitari de Kempisio auctore, in libro edito Hispanice, *apparejos para administrar el Sacramento della Penitentia*. Vide Acta Erud. A. 1725. p. 416. seq.

Constantinus Cajetanus Ord. S. Benedicti, Congregationis Casinensis *in sua* librorum horumce editione, Parif. 1616. 12. & in concertatione pro Joanne Gersenio quæ auctior prodiit 1618. 8. & in responsione apologetica contra Rosvveidi vindicias Kempenses, ibid. & Rom. 1644. 8.

Thomas Mezlerus, præf. ad suam elegiacam librorum de imitatione Christi metaphrasin. A. 1645.

Roberti Quatremaires, sive *Carrei*, Jo. Gersenius auctor librorum de imitatione Christi assertus contra Jo. Frontonem. Parif. 1649. 8.

Franciscus Valgravius Ord. Bened. in editione horum librorum Parif. 1651. 12. cum animadversionibus apologeticis. Ejusdem argumentum Chronologicum contra Kempensem, oppositum Joanni

anni Frontoni. Parif. 1650. 12.

Joannes Mabillonius de re diplomatica lib. V. cap. 15. pag. 372. & III. 3. 3. & in museo Italico p. 21. 28. 208. 219. & in animadversionibus ad Vindicias Kempenses Canonici Regularis. Parif. 1677. 8. Confer opera Mabillonii postuma tomo priore. Mem. de Trevoux A. 1724. p. 1199. seq. & A. 1727. p. 573. seq.

Franciscus Delfau, Ord. Bened. congregationis S. Mauri in apologia editioni librorum quatuor de imitatione Christi adjuncta Parif. 1674. 8.

Joannis Baptistæ Soucheti veritatis defensio contra Jo. Frontonem. Carnuti 1651. 8.

Thomas Erhard Benedictinus in edit. Augustæ Vindel. 1724. e MS. sæculi XIV. in Bibl. Canonicorum Rotenbuschensium.

Edmundus Martene & *Ursinus Durand*, in tomo utroque itinerarii sui literarii Gallice editi, passim. Confer Acta Erud. 1718. pag. 488. & A. 1725. pag. 55.

Virginius Valsechi Monachus Cassinensis in diss. adversus Lambertum Cajetanum Ponsampierium. Florentiæ 1724. 8. Giornale de' letterati d' Italia Tom. 36. pag. 346. & Tom. 37. pag. 446. seq.

Vincentius Thullerius in historia hujus Concertationis, Gallice inter opera postuma Mabillonii. Parif. 1724. 4.

Benedictus Pez in Bibliotheca Benedictinorum Congregat. S. Mauri p. 113. seq.

Filipe le Cerf Bibl. historique & Critique des autheurs de la Congregation de S. Maur pag. 93. 249. 256. 416. &c. *Hist. litteraire de l' Europe* 1726. Sept. p. 23. seq.

IV. *pro Kempisio, non auctore solo vel primo, sed descriptore, selectore & digestore*:

Joan. Launojus in judicio de auctore librorum de imitatione Christi. Parif. 1650. 8. p. 81. & in præf. e. iii. b. & remarques sommaires sur le livre, Contestation sur &c. pag. 66. seq. Editio quarta Parif. 1663. 8. & quinta in operibus Launoji, Genev. fol. 1732. in parte secunda Tomi IV. Act. Erud. 1734. p. 201.

Jo. Mabillonius de re diplomatica p. 372. 373.

Jo. Maria Svaresius in Conjectura edita Romæ 1668. 4. librum quartum esse Gersenii Abbatis: in prioribus plurium pie cogitata in unum selecta. Giornale de' letterati di Roma 1668. pag. 151.

Wilhelmus Ernestus Tentzelius in Monathlichen Unterredungen An. 1693. pag. 215.

Joannes Hubnerus præfatione ad metaphrasin suam Germanicam.

Woldebrandus Vogtius in apparatu litterario Societatis Colligentium, specimine XIX. Witeb. 1718. 8. II. p. 376. seq.

Theophilus Sincerus von alten raren Büchern p. 166. seq.

Libellus consolatorius ad instructionem devotorum fol.

Das A B C *der gottlichen Liete von erhebung Menschliohen Gemüths in Gott*, per Joannem Michaelem, Carthusiæ Buxheimensis Monachum. Memmingen 1493. 4.

Carthusiensis cujusdam *de interna Conversione*.

Si Henricum Warthonum audimus in auctario ad Jac. Usserium de Sacris & Scripturis vernaculis p. 443. *Gvalterus Hilton*, Carthusianus Anglus, qui circa A. C. 1430. vixit, *Opus de imitatione Christi non minus aquo jure sibi forsan vendicare queat, quam Thomas Kempensis, aut quivis alius*. Sed quia de eodem argumento, aut si velis eodem etiam Spiritu actus scripsit, non tamen ideo alterius Auctoris opus ad eum referendum fuerit. Vide supra T. 3. p. 115.

S. Bernardo tribuitur in edit. Brix. 1485. & in quibusdam MSS. ante An. 1465. vide Launojum cap. 8. & Catalogum MSS. Bibl. Paulinæ Lipf. pag. 139.

Pos-

Possit & auctor videri *Petrus* de *Corbario* (A. C. 1327. anti-Papa Nicolaus V.) vel *Ubertanus* de *Ilia* Cassalensi. Vide Papebrochii propylæum ad Acta Sanctorum Maji, II. p. * 82.

Simile *Ludolphi Saxonis*.

Vel *Bonaventura* Card.

Amandi sive *Henrici Susonis* Ord. Præd. circa A. C. 1365. *horologium spiritale*, de quo Jacobus Echard Tom. 1. p. 654. seq.

Joannis de Franckenstein, qui primus Doctor Theologiæ Universitatis Lipsiensis, liber *de imitatione Christi*, circa A. C. 1446. vide Jac. Echardi Bibliothecam Dominicanorum Tom. 1. pag. 804.

Jo. Taulerus de imitatione Christi. MSS. Bibliothecæ Paulinæ Lipsiensis pag. 136.

M. Marii Maruli, Nobilis Spalatensis, de imitatione Christi laudatur in sessione Prima Concilii Lateranensis, Anni 1521. * Italicas opellæ hujus versiones haud satis exploratas habuisse Fabricius visus est. Sub nomine Gersonis italice redditum a F. Dominico e vico Pisano, editumque Florentiæ die XII. Maji anno 1490. lego in Bibliotheca Italica nuperrimæ editionis pag. 235. Idem opus nescio an ejusdem interpretis prodiit Florentiæ per M. Antonium Miscomini die XX. Junii 1491. in 4. & 1493. in 4. Idem vertente Borgaruccio Borgarucci An. 1574. in 4. quæ postrema editio ex Bibliotheca Itala mihi innotuit. Reliquas editiones nihil moror.

Alia sub nomine Thomæ a Kempis carmine Etrusco reddita a Michaele Angelo Goltio prodiit Romæ An 1659. in 24.

Alia denique ex Gallico adornata, & passim a vulgatis editionibus discrepans authore Lamberto Cajetano Ponsampieri Lucensi typis ejusdem urbis, non Florentiæ, ut Fabricio hic excidit, An. 1723. Adversus dissertationem opellæ huic præfixam, qua hoc unicum scriptum præ cæteris huc usque vulgatis, sincerum esse opus *de Imitatione Christi* interpres nisus est probare, D. Virginius Valeschi Apologiam scripsit Italice vulgatam Florentiæ An. 1724. Quæ vero in eadem Apologiæ suspicari se Valsechius significat, versionem hanc minime confectam esse ex MS. Codice Gothico Gallico parum antehac detecto (ut non sine doli mali suspicione Interpres in operis sui fronte præscripsit) sed ex quadam Gallica versione olim edita fuisse adornatam hæc veritati per omnia congruere comperi. Est enim apud me libellus anonymus Gallice scriptus cum titulo: *Le livre de l' interne consolation* (quem titulum non quidem ab authore suo, *sed* a se potius præfixum operi Interpres Gallicus testatur) *a Lion par Jean Tournes An.* 1556. *in* 24. Libellus iste Gallicus non Gothicis, ut scribit Interpres, sed rotundis, nitidisque formis excusus, Italicæ huic ita similis est ut ovum ovo. Quod autem dignum judico animadversione, illud est, scilicet Gallicum scriptorem dare se sincerum librum *de Imitatione Christi*, nec exprimere, nec innuere; quare nihil facile aliud intendit, quam ut latinum illum libellum refingeret, atque ex illo aliud opus exprimeret ad piorum solatium.

Kenetus sive *Kennethus* ab A. C. 840. ad 855. Scotorum Rex conditor legum Civilium XXVIII. & Ecclesiasticarum VIII. quæ ex Hectoris Boethii Scotorum Historia exstant in Conciliorum tomis. Labbei VII. & Harduini IV. & Veneta Coleti IX. & apud Speelmannum in Conciliis Britanniæ Tom. 1. pag. 341. seq. Baleus XIV. 39. Kennethum ait præter novas quas addidit leges etiam breviarium antiquarum Legum condidisse.

Joannes Keningalus, supra pag. 8.

Joannes Kent ex Caylegio Angliæ, Philosophus, Medicus & Mathematicus circa A. 1482. scripsit teste Baleo VIII. 48. *De rebus sacris*: *De herbarum naturis*. *De animalibus*. *De re Medica*. *De Goetia ac Theurgia*. *Tabulas Astronomic*. Eadem Simlerus, & Pitseus pag. 670. qui

qui cum perinde ut Baleus multa Kentium carmine & prosa tradant scripsisse, nullum tamen opus compositum versibus designant.

Kentigernus Elvius Cambrensis, Pelagianorum in Britannia adversarius, ac Glasconiensis in Scotia Episcopus diem obiisse An. 1360 ac scripsisse traditur *Manuale suorum ministeriorum*, ac præterea *in Ezechielem, Danielem, XII. Prophetas*, *in Epistolas ad Romanos & ad Corinthios*. Tum *in IV. libros Sententiarum*, *De Sacramento Altaris*. *De conscientia & synteresi*. *Originalia Patrum*. *Super Confessiones Augustini*. *In sex principia* Gilberti Porretani. *De modo significandi*. *Lecturam scientiarum*. *Quæstiones dialecticas*. *De tempore*. *De anima*, *de causis animæ*, *de differentia spiritus & animæ*. *De instantibus*. *De divisione entis*. *In divisiones* Boetii. *In Boetium de Consolatione*. *Sophistriam Grammaticalem*, *Sophistriam Logicalem*. *De doctrina* Thomæ Aquinatis. *De unitate formarum*. *De tempore*. *De universali*. In Physica *Aristotelis*, de Cœlo & Mundo, de generatione & corruptione, in Meteora, in parva Naturalia, super Metaphysicam. *Expositionem litteræ Sententiarum*. *Distinctiones Doctorum*. *Commentarios Theologiæ*. *Philosophiæ notulas*. *Quodlibeta* & *Orationem in obitum Davidis* Episcopi aliasque septem, quarum argumenta apud Baleum Centur. I. cap. 61. & Pitseum pag. 99. qui etiam ejus *Epistolam* ad Robertum Regem, atque aliam ad Principem avarum memorant.

Nicolaus Kenton sive *Chenton*, Lelando cap. 567. *Conodunus*, Sudvolciensis, Carmelitarum in Anglia Provincialis defunctus Londini A. 1468. (*a*) Ejus scripta apud Baleum VIII. 28. Pitseum pag. 658. & Alegrium pag. 358. *In Cantica Canticorum*, *Lectiones XIV. In Evangelia*, *sermones XLVIII. In Orationem Dominicam*. *Historia Elisæi Prophetæ*. *Vita D. Cyrilli Græci*. (*b*) *Propositiones ad Clerum*. *Positiones Theologiæ*. *Orationes XII. ad Fratres*. *Sacrarum Concionum ad populum*, libri duo: *Epistolæ* CCXII. ad diversos. *Ad Episcopum Excestriensem*, sive *Exoniensem*. *Ad Clerum Cantabrigiensem*. *Ad Cardinalem Eboracensem*. *Ad Davidem Cherbury*. *Ad Nordovolgiæ Ducem*. *Ad Generalem* Facium *contra reformatos* Carmelitas. *Contra Prædecessoris blasphemias*. *Contra apostatas quosdam*. *Ad quendam errantem*. *Pro suscipiendo pœnitente*. *Contra quendam obstinatum*. *Benedictiones* & *Commendationes Procedentium*. *Precationes Divorum* sive ut Lelandus *Carmen votivum* ad D. Albertum Carmelitam & D. Andream Episcopum. *Pro Mariæ Virginis commemoratione*. *Ordinationes festivitatum*. *Pro relinquendo officio*.

Kenulphus Merciorum Rex, de cujus ad Leonem III. Papam Epistolis Baronius ad A. 796. n. 17. seq. Pitseus pag. 165.

Kenulphus ex Abbate Petroburgensi Episcopus ab A. 1003. ad 1006. Wintoniensis. Hic est quem Hugo Candidus apud Baleum X. 37. vocat *florem literalis disciplinæ*, *eloquentiæ torrentem*, *& decus ac normam Divinarum rerum ac secularium*.

Kero sive *Gero*, a Notkero (*c*) Labeone sive Balbulo omnino distinguendus, Monachus S. Galli tempore S. Othmari Abbatis circa A. 720. Hic in usum Monasterii sui *Regulam S. Benedicti* Theotisce vertit, quam ex Codice nongentorum annorum (*d*) descripsit præclarus Vir Bernardus Franckius, Bibliothecarius Sangallensis, misitque ad JCtum eruditissimum Jo. Schilterum, in cujus tomo primo thesauri antiquitatum Teutonicarum prodiit, curante post laudati Schilteri obitum, nobilissimo Joan. Georgio Scherzio. Ulmæ 1727.

(*a*) Ita cæteri. Sed Lelandus 1460.

(*b*) Alexandrini Episcopi. Voss. p. 635.

(*c*) Non defuere qui nomen *Ker* putarunt abbreviatum pro *Nother*, ut Germanis *Dix* pro Benedicto, *Hans* pro Joanne &c. Vide Gundlingiana XXVI. 6. & Dieterici von Stade præf. ad expositionem vocabulorum in Bibliis Lutheri occurrentium p. 34. seq.

(*d*) Mabillon. T. 4. Analect. 632. (edit. novæ p. 19.)

1727. fol. Glossarium ex eodem Codice composuerat, & alphabetico digestum ordine ediderat Goldastus Tom. 2. Alemannicor. pag. 69. (edit. novæ pag. 71. 95.) *Confessio Fidei* edita a Goldasto Tom. 2. pag. 134. (edit. novæ pag. 145.) & apud Schilterum pag. 84. *Expositio in Orationem Dominicam* a Jo. Georgio Eccardo cum Monachi Veissenburgensis Catechesi Theotisca pag. 81. Hanover 1713. 8.

Joannes Kesselerus, Svevus presbyter Gyslingensis & Poeta circa A. 1495. carmine Sapphico scripsit *laudes Andreæ Apostoli*, & *Nicolai* Myrensis in Lycia Episcopi, cujus memoria VI. Decembr. colitur, sicut S. Andreæ, 30. Novembris. Alius, licet non multo junior *Joannes Kesler*, Sacerdos in æde S. Laurentii apud Sangallenses, cujus prosopopoeiam sub Bibliothecæ Sangallensis persona ad Joach. Vadianum Consulem edidit Goldastus in calce tomi tertii rerum Alemannicarum, testatus eum scripsisse quoque vitam ejusdem Vadiani, & in ejus Gallum notas, & lingua Germanica ingens Opus Chronicorum.

Joannes de Ketam, Medicus, Germanus circa A. 1490. de cujus *fasciculo Medicinæ* Venet. 1495. 1500. 1522. fol. excuso consulendi Bibliothecarum Medicarum scriptores.

Robertus Ketenensis Anglus, Archidiaconus in Hispania Papilonensis circa A. 1143. *Alcoranum* traditur vertisse ex Arabico & in compendium misisse. Vide Baleum II. 80. Pitseum pag. 210. Sed & infra *Robertus Retinensis*.

Gvilelmus Kethus sive *Keith* Abbas de Killes Ord. Cisterc. in Moravia circa A. 1350. Orator & Poeta, quem cum multa scripsisse versu & prosa referat Carolus Vischius pag. 135. tantum nominat *Quadragesimale* & *Hymnum de Sanctis*.

Joannes de Kikuleo supra pag. 51.

S. Kilianus natione Hibernus, Franconiæ (*a*) sive Franciæ Orientalis Apostolus, Episcopus in Germania Wirtzburgensis & A. 689. Martyr, cujus Acta edita Colon. 1579. a Surio VIII. Jul. atque a Nic. Serario illustrata observationibus Mogunt. 1598. & in tomo I. ejus Opusculorum, ibid. 1611. fol. Atque integriora A. 1603. a Canisio Tom. 4. Antiqu. Lect. pag. 625. (edit. novæ T. 3. pag. 171.) & collata Mabilloniana editione Sec. 2. Benedictin. pag. 991. in Actis Sanctorum Tom. 2. Julii pag. 612. & ex editione Serarii in Joannis Petri de Ludewig scriptoribus Wirtzburgensibus pag. 966. De auctore, vide supra in *Egilwardo*. Quæ autem Baleus XIV. 22. tradit à Kiliano scripta *contra Arianos* & *contra peregrinos cultus*, nec ipse nec alius quisquam viderit.

Kilienus qui circa A. 750. versibus hexametris scripsit *vitam Brigittæ Scoticæ*. De eo supra, *Chilienus* Tom. 1. pag. 373. Quos auctores secutus sit, nominat in prologo, versibus præmisso elegis apud Bollandum ad Calendas Februar. pag. 142.

Scripserunt multi virtutes Virginis almæ,
Ultanus Doctor, atque Eleranus ovans.
Descripsit multos Animosus nomine libros,
De vita & studiis Virginis & meritis.

Joannes Killingwvorth, supra pag. 51. & 87.

Robertus Kilwvarbius, *Kilwvardeby* Lelando cap. 270. *Chilwvardebius* Anglus Ord. Præd. Archiepiscopus ab A. 1272. Cantuariensis (*b*) & ab A. 1277. Cardinalis, scripsit plurima a Jacobo Quetif Tom. 1. pag. 376. seq. quam diligentissime enumerata. Pleraque etiam a Baleo IV. 46. & Pitseo pag. 358. *in Priscianum* minorem de Constructione & de octo partibus orationis: in ejusdem Prosodiam sive de accentu. *In Donatum* de vitiosis sermonibus,

(*a*) Vide Jac. Waræum de scriptoribus Hiberniæ pag. 31.

(*b*) Warthoni Anglia sacra Tom. 1. pag. 116.

De ortu scientiarum & de Philoso- divisione, de natura relationis, quæ lia MSta in Angliæ Bibliothecis: Commentarii in Isagogem Porphy- atque in Organon Aristotelis libri II. nec non Lectura in libros Senten- m. De Confessione, de Satisfactione. stiones de Conscientia, mendicitate &c. clusiones & intentio librorum Au- ni de S. Trinitate & de Genesi ad ram, aliorumque. Vide Oudinum n. 3. pag. 473. seq. ubi etiam Con- tiones memorat, sicut Caveus li- n de Passione Christi: & Seriem er- m ab ipso in Anglia condemnatorum. iteræ hujus præsulis pro convocatio- Cleri ad Concilium in novo Londi- si templo habendum, cum aliis li- s nonnullis, ac denique constitutio- de juramento ab advocatis, & pro- toribus Curiæ Cantuariensis præ- do extant apud Wilkins Concil. Bri- tom. 2. pag. 24. &c.

Cimbertus, supra Cimbertus Tom. 1. 381.

annes Kiningham, supra pag. 87.

vilelmus Kingsham, supra Tom. 3. 150.

annes Kinschot de Turnhut, in Bra- tia JCtus circa A. 1481. distinguen- a junioribus Henrico, Francisco, Casparo Kinschoto, quorum itidem ota celebrantur. Joannes Kinschot osit Casus breves super totum Jus le.

ugo Kirkostallensis, supra Tom. 3. 295.

lbertus Arnhemius Kivet, Carthu- s Wesaliensis defunctus A. 1449. 80. De ejus referendario exemplorum, so in partes septem, vide Oudinum n. 3. pag. 2444.

annes Klenke sive Clenke Teutoni- , de conventu Hervordiensi Augu- anus, & Canonum Legumque Do- circa A. 1320. de quo Chronicon nitum Oldenburgensium Tom. 2. bomii pag. 162. ubi traditur scri- in Sententiarum libros duplici stylo ali videlicet & quæstionali, atque inter alia probasse Magistrum in alle- gando dicta Augustini sæpius errasse. Cætera ejus sunt: Commentarii in E- vangelium Matthæi & in Actus Apostolo- rum. Decadicon. Quodlibeta varia Juris totius. Epistola ad Joannem XXII. in qua scripsit se ob veritatis defensionem multa perpessum in Civitate Magde- burgensi, tandem ad instar Apostoli Pauli in sporta per murum submissum evasisse manus insidiantium. * Ut in MS. codice expositionis ejus literalis in Lib. sententiarum existente in Biblioth. Augustinianorum Senis, scribitur, a Trithemio Pragensis Doctor, quod Pra- gensis Academiæ doctorem egerit, ap- pellatur. Quare idem facile est Joannes Pragensis, qui contra Adalbertum festi Visitationis B. M. V. impugnatorem vindicias dedit, cujus MS. tractatum in Bibliotheca Vaticana nactum se Ba- ronius in Adnot. ad Martyrol. testatur. Viderint tamen Docti, num melius scri- ptio ista quadret cum Joanne Pragen- sis Ecclesiæ administratore, qui circa tempora Concilii Basileensis vixit, quan- do primum Festum istud in universa Ecclesia coli cœpit. Est etiam hujus tractatus de peccato originis, a quo im- munem B. M. V. adstruit; Quæstiones Pragæ disputatæ; sermones de Tempore, & de Sanctis; & Historia patriæ suæ Erfordii. Denique & epistolarum lib. I. obiit an. 1352. Vide P. Gandolfo in Differt. de 200. Augustinianis pag. 223.

Henricus a Klingenberg, supra Tom. 3. pag. 213.

Henricus de Knygton, supra Tom. 3. pag. 224.

Koniochus, secundus Frisiorum Apo- stolus vergente seculo septimo, scripsit si Suffrido Petri fides, de non colendis idolis gentium, & de puritate ac certi- tudine Religionis Christianæ.

Hermannus Kornerus, supra in Cor- nero Tom. 1. pag. 429.

Kortila sive Cortila, patria Britan- nus, sextus Verdensis in Saxonia Epi- scopus post medium seculi IX. Vide il- lustris Leibnitii scriptores Brunsvic. Tom.

Tom. 2. pag. 212. seq. Qui frequentes ad populum habuisse Conciones & plura scripsisse Kortilam refert Baleus XIV. 37. nullum tamen ex iis se vidisse unquam non potest diffiteri.

Albertus Krantzius, supra Tom. I. pag. 41.

Nicolaus Kratzerus Bavarus, Monucensis, Mathematicas disciplinas ab A. 1517. docuit Oxonii & scripsit *Canones Horopti*. (*a*) Vide Antonii Wood hist. & antiquitates Oxon. Tom. 2. pag. 35.

Ulricus Krigius Tigurinus, de cujus *Chronico* Rudolphi I. Habspurgici temporibus composito vide Lambecium T. 2. pag. 477.

Kumbertus, supra *Cimbertus* Tom. I. pag. 381.

Joannes Kusthuert Wissenstatensis ex Sabellici enneadibus ercerpsit Historiam Hebræorum ad Jesu Christi tempora. Basileæ 1515. & Gesnero teste eodem anno Paris. fol.

LIBER XI.

LAborans ex oppido Pontormo, septimo a Florentia milliari, Cardinalis ab A. 1179. ad 1191. scripsit A. 1182. *Compilationem Decretorum* (*b*) ac *de Justi & Justitiæ rationibus* opus quadripartitum, ad Majorem Maynum, Siciliæ Admirantum. *De vera Liberalitate*, (*c*) tripartitum opus ad Hugonem Archiepiscopum Panormitanum. Epistolam *de appellationibus* ad eundem Hugonem & alteram *contra Sabellianos*, ad Cardinalem Vivianum Tomasium. Vide Ughellum T. 3. Italiæ sacræ, ubi de Zenobio Episcopo Florentino pag. 101. disserens ait effigiem Laborantis aliaque ad illustrandam ejus memoriam daturum se in commentario de purpuratis Viris Florentinis, sed qui lucem quod sciam non vidit. Adeundus interim Josephus Maria Svaresius in diss. (*d*) de M. Laborante, Cardinali Florentino, ob summum laborem ita dicto, Rom. 1670. 4. Julius Niger in historia scriptorum Florentinor. pag. 342. Oudinus Tom. 2. pag. 1580. & Diarium eruditorum Italiæ Tom. XXI. pag. 214. seq.

L. Cælius Lactantius, *Firmianus* (ita enim in Codice Colbertino DVII. & in Taurinensi MS. libri de opificio Dei, & in sermonibus Bernardi de Bustis (*e*) appellatur,) cum Nicomediæ *Rhetoricam* docuisset, Arnobii *Magistri* sui exemplo desertis idolis nomen dedit *Christo*, etiam illo tempore quo templum Dei eversum, & Maximus Philosophus atque Hierocles Christianos scriptis oppugnabant, V. 2. & quo *spectabantur adhuc per orbem pœnæ cultorum Dei*, VI. 17. & *Dei populus ex omnibus linguis congregatus apud omnes gentes commorabatur & ab his dominantibus premebatur* VII..15. & 22. *Omnes qui Deum sequi volunt non tantum odio habentur, sed vexantur omnibus contumeliis, & excruciantur multiplici genere pœnarum, & ad impios cultus fabricatorum Deorum non ratione aut veritate, sed nefanda corporum laceratione coguntur*. Eloquentiæ qua præ cæteris valuit meritam laudem ex asserenda Religione Christiana tulit; exstat enim ejus opus præcipuum, *Institutionum Divinarum adversus Gentes ad Constantinum* (*f*) (quem in editt. quibusdam lib. I. c. I. & initio lib. IV. V. & VI. 3. & oratione VII. 26. alloquitur) *libri VII.* quorum *primo* de falsa religione contra Ethnicorum vana dogmata, Dei unitatem ac Providentiam probat: *secundo* de origine erroris,

(*a*) Horoscopi.

(*b*) Labbeus in Bibl. MSS. pag. 51. *Elaboratissimam Canonum collectionem* vocat Baronius ad A. 1182. n. V.

(*c*) Al. *Libertate*.

(*d*) Prodiit cum aliis tribus Svaresii dissertationibus, de Chronologia operum S. Augustini, de Opere perfecto adversus Julianum, & de crocea Veste Cardinalium in Conclavi.

(*e*) Bernardus Moneta (de la Monnoye) Tom. 4. Menagior. pag. 85. Etiam in duobus antiquissimis Codicibus Bibl. Regiæ Paris. Lactantium *Lucium Cæcilium* in uno, in altero *Lucium Cælium* appellari, testatur Baluzius pag. 233. ad Cypriani Epist. LXIII.

(*f*) Non est verisimile, Imperatorem.

, oppugnat idololatriam : *tertio* de à sapientia, Philosophiam redarguit itium, *quarto* de vera sapientia, riftianam doctrinam probat & exiit. *Quintus* de Justitia secundum Legem, atque de ethnicorum initia. *Sextus* est de vero Dei cultu, isque virtutibus : & *septimus* quid mercedis a Deo maneat, sive de fua vita beata & animorum immortate, lib. VII. cap. 27. *Quoniam de- is propositi operis septem spatiis ad me- provecti sumus* &c. Pius auctor Lantius, atque etiam austeritatis in vi- Christiana affectator, ut scripta ejus que testantur judice Salmasio, libro Coma pag. 467. Quanquam vero spum Constantini Magni filium *La- s litteris erudivit* teste Hieronymo Chronico ad A. C. 318. *vir omnium tempore eruditissimus : adeo* tamen *in vita pauper, ut plerumque etiam ne- rriis indiguerit*. Scripsit post A. Chri- 300. quem VII. 25. & 14. natum ɔonit circa annum Mundi 5550. cum tis veteribus aliis, quos notavi in iographia antiquaria cap. 7. pag. seq. Carolus Fevretus (*a*) in Care de vita sua laudat Taschonem præorem, qui puero sibi Lactantium Ambrosium loco Ciceronis legendum iderit.

'am pater Ambrosius *quæ melle ad- spersa suavi*
Scripserat Officii jura, legenda de- dit.
ein quæ facundo Lactantius *edidit ore,*
Ipso mandavit pro Cicerone legi.
simul eloquii, simul & pietatis alu- mnus
Hoc possem duplici fonte levare si- tim.

ntra Judæos opus vel non absolutum ctantio, vel intercidit, cujus spem lib. VII. cap. 1. *sed erit nobis con- udæos separata materia, in qua illos s & sceleris convincemus.*

In *Epitome* breviter persequitur, quæ in institutionum libris disertius explicaverat.

Liber *de opificio hominis*, quam luculentum bonitatis, sapientiæ & potentiæ Divinæ documentum sit hominis corpus pariter & anima, ostendit pulcherrime.

Libro *de ira Dei*, contra Epicureos & Stoicos (*b*) probat neutrum Deo indignum esse, neque ut irascatur impiis, neque ut pios prosequatur gratia, idque verissimum esse utrumque confirmat, licet bonis mala interdum contingere in hac vita videantur.

Fridericus Nausea, Blancicampianus Francus Orientalis, singula librorum Lactantii capita singulis complexus est distichis, libello qui prodiit Venetiis in ædibus Georgii de Rusconibus, Mediolanensis A. 1521. 8. ut primi libri caput primum :

Usque fuit veri permagna cupido scien- di,
Nec sapiens, nisi sit relligiosus, ho- mo est.

Ea denique Lactantio consecrat hisce verbis :

Suscipe Lactanti tenues quos Nausea versus
Offert addictus, dive Patrone, tibi.
Lusimus hæc denis, fervente calore, diebus,
Ac sudore meas commaculante genas.
Sole quidem dominante, simul dominan- te Leone,
Et Cane composui, qualiacunque vi- des.
Tempore quo, studiis florens me dulcis alebat
Urbs Ticini, qua non pulchrior ulla fuit.

Magis operæ pretium fecit, qui analysin librorum Lactantii & doctrinæ ejus synthesin & nævos exhibet *Abrahamus Scultetus* parte 1. medullæ Patrum pag. 393. seq. & *Nicolaus le Nourry*, (*c*) qui ad Apologias Tertulliani, Minucii, Cy-

) *Continuation des Memoires de litterature & 3. Tom. 2. parte 1. pag.* 155.

(*b*) Cum Stoicis facere videtur Arnobius VII. p. 214. (*c*) Mem. de Trevoux 1716. pag. 817. seq.

Cypriani, Arnobii & Lactantii illustrandas & vindicandas egregia multa annotavit tomo secundo apparatus ad Bibliothecam Patrum, Paris. 1715. fol. *Jac. Thomasii* τοῦ μακαρίτου parentis sui analysin disputationum Lactantii adversus Ethnicos memorat filius Christianus Thomasius in Historia Juris Naturæ pag. 24.

Ambrosium Camaldulensem versatum esse in Lactantii emendatione, constat ex ejus Epistolis lib. XVII. Epist. 1. & 3. & 10. Tom. 3. collectionis novissimæ Edmundi Martene & Ursini Durandi, Paris. 1724. fol.

Thomæ Becani anthologia Lactantii, Lugd. 1558. 8.

Editiones Lactantii.

1465. (*a*) (non 1461. uti legitur in celeberr. Montfauconi Diario Italico pag. 256. qui ipse deinde confessus est se per errorem posuisse illum numerum) Romæ e Monasterio Sublacensi fol. Pontificatus Pauli Papæ II. anno secundo. Vide Mich. Maittaire annal. typograph. pag. 60. Exstat in Biblioth. Barberina & Zvvickaviensi, (*b*) memoratur etiam Hottingero in Bibliothecario quadripartito pag. 295. & Joanni Langio in Epistolis Medicinalibus II. 3. pag. 560. Theophilo Sincero, *Nachricht von raren Büchern*, pag. 101. seq.

1468. (*c*) Romæ in domo Petri de Maximis, per Conradum Svveinheim & Arn. Pannartz. fol. Hæc editio fuit Neapoli in Biblioth. Josephi Vallettæ. Memoratur etiam a Rich. Simone Tom. 2. Epist. select. pag. 153. Post capitum argumenta libro præmissa sequuntur Lactantii errata per fratrem *Antonium Raudensem* (*d*) Theologum collecta, cui hoc octastichon rependit frater *Adam Genuensis*:

Hic male corripuit stolidis Antonius ausis
Auctorem: in variis causa pianda locis.
Non erat in tenebris errantis imaginis astrum
Dicere, vel nitidum luce carere jubar.
Denique cum sanctæ Ecclesiæ pia lumina constet
Obsequio ex tanto conticuisse viro,
Tu vero eloquio lingua interdicta Latino
I cubitum, nam te pensitat elleborum.

1470. Romæ per eosdem, cum præfat. Jo. Andreæ, Aleriensis Episcopi, in

(*a*) Lud. Vives lib. 2. de anima pag. 88. *Ex nomine Ciceronis venit in recordationem Lactantius, qui fuit ejus imitator: ex hoc de chalcographia. Nam is liber dicitur formulis æneis excusus vel primus vel cum primis.*

(*b*) Thom. Schmid Chron. Cygneum pag. 102. Godfr. Ludovici *Schul-* Historia Tom. 3. pag. 182. M. Georgius Ludovicus Goldnerus præf. ad librum Lactantii de Dei opificio.

(*c*) Codicem MS. hoc anno exaratum memorat Jo. Lud. Hockerus in Bibl. Heilbronnensi pag. 48. Joannes de la Caille etiam editionem Lactantii eodem A. 1468. Romæ factam ab Udalrico Gallo.

(*d*) Hic vocatur *Antonius Rho*, Philippo Picinello pag. 48. Athenæi de scriptoribus Mediolanensibus. Idem est Raudensis Ord. Minorum, Mediolanensis patria, cujus observationibus de linguæ Latinæ elegantia, nescio an editis, gravem censuram opposuit Laurentius Valla. Raudensem, ob censuram in Lactantium latam reprehendit Franciscus Philelfus libro V. Epistola data An. 1443. *Vellem equidem, pater optime, ab omni istius modi scribendi genere te continuisses, neque cum insaniente Candido Decembre desipere ipse voluisses. Id certe fuisset & ordinis & dignitatis tuæ. Quæ enim per immortalem Deum fanatica ratio te commovit, ut perinde atque infesto quodam atque inimico afflatus spiritu in virum illum doctissimum atque disertissimum tam insolenter, tam injuste, tam impie inveheveris, ut non res solum pæne innumerabiles consulto male interpreteris, sed nomen etiam viri depravare studueris, utpote quem* Lactensium *pro* Lactantio *nomines? Nam de rebus ipsis quid loquar, quas vel pueris notas dum corrumpere laboras, te omnibus eruditis & gravissimis viris ridiculum præbes? Pudet me profecto ea in medium proferre, quæ a te non inepte minus quam perperam notata sunt atque reprehensa. Rogo igitur te, ut in hac re Aurelium Augustinum imiteris. Retractavit ille vir æque sapiens ac sanctus, quæ imprudenter erravit. Retracta etiam tu, si tibi constas, quæ sciens volensque male scripsisti. Quod si feceris, non modestiæ & verecundiæ minus quam sapientiæ laudabere. Vale, Mediolani.* Novissime conspectum Lactantianorum in Theologia errorum dedit Christianus Falsterus, amœnitatum philolog. Tom. 1. sermone XXVI. pag. 112. seq. Amst. 1729. 8.

in qua inter alia : *Sumant studiosi per nostros ingenuos opifices Lactantium Firmianum semel ab iis iterumque impressum, nonnullis in locis veriorem*. Exstat in Bibliotheca Ecclesiæ Geranæ, fuitque antea Equitis Christophori de Waldenrodt. Ad calcem hujus editionis legitur Lactantii *Nephythomon*, hoc est Epitome. Vide infra ad A. 1472.

1471. sine loci nota fol. per fratrem Adamum Genuensem. Exstabat in Bibl. illustris Frid. Rostgaardi Hafniæ, & in Bibl. Memmingensi impressa in membrana, & auro variisque coloribus passim exornata. Vide Jo. Georg. Shelhornii Amœnitates litterarias Frf. & Lipſ. 1725. 8. Tom. 1. pag. 312. seq. & Miscellanea Lipsiens. Tom. 12. p. 67. Theoph. Sinceri *Nachricht von raren Büchern* p. 233. seq.

Editio Romana nitidissima Anni 1471. fol. memoratur in Catalogo Bibliothecæ Marchionis Hispanici de S. Philippo pag. 13. quam auctione publica distrahi contigit Hagæ Comitis A. 1727.

1472. Venetiis fol. quam male pro omnium principe habuit Gallæus. Conradus Rittershusius ad Salvian. pag. 192. *Habeo*, inquit, *antiquam editionem Lactantii Venetam*, *quæ A.* 1442. (lege 1472.) *prodiit apud Vendelinum*.

Editio Romana Lactantii de institutionibus Divinis adversus gentes An. 1472. in Bibl. Adriani Mœtjens Hag. 1732. pag. 8.

Arguit hic hominum sectas Lactantius omnes
Septeno falsas codice, vera docens.
Sive Deum tangat, turbato lumine cernens
Ira furor: gemino pernotat inde libro.
Et volucrum versu Phœnix comprenditur una
Quæ nostro nunquam pascitur alma solo.
Hincque Redemptoris nostri non carmina desunt
Quæ positum e tumulo dulce canendo vocant.
Presserat hunc primo mundi caput, inclyta Roma:
Post Regina premit quippe colenda maris.
Impressum formis justoque nitore coruscans
Hoc Vindelinus condidit Attis opus.

In hac editione quam Ulmæ servat Bibliotheca instructissima illustris Raymundi de Kraft, non primum accessit sed habetur tamen *Nephitomon*, hoc est Epitome. Vide laudatum Schelhornium Tom. 2. pag. 124.

1474. Romæ curante Aleriensi Episcopo, per Udalricum Gallum Alemannum & Simonem Nicolai de Luca. fol. *Bibl. Hohendorfiana* pag. 3. Jo. Baptista Morgagnus Epist. in Serenum Sammonicum pag. 112. Eadem pro prima omnium perperam venditatur in Catalogo Bibl. Gudianæ pag. 33.

1476. Rostochii fol. per *fratres presbyteros & clericos congregationis domus viridis horti ad S. Michaelem in oppido Rostochiensi partium inferioris Sclaviæ, prout facultas & industria tulit, emendate satis & accurate consumat.*

1478. Venetiis impendio providorum virorum Jo. de Colonia & Jo. Manthen de Gheretzen. fol.

1478. Venet. fol. per Andream de Paltasichis Catharensem & Boninum de Boninis, socios.

1483. Veneta fol. per Bernardinum de Benaliis, Bergomensem.

1490. Venet. fol. in Bibl. Reverendi nostri Wolfii.

1493. Venet. fol. est in Bibl. Leidensi, & Rostgaardiana.

1497. Venet. fol. per Simonem Bevilaquam, Papiensem. Editio expressa ad Romanam 1470. cum præfatione *Joannis Andreæ* ad Paulum secundum: & errata Lactantii ab Antonio Raudensi notata referens inter argumenta capitum volumini præmissa. Huic Venetæ editioni additum *carmen de phœnice*, quod ex asse convenit cum lectionibus, quas ex MS. Vindobonensi dat Lambecius Tom. 2. pag. 788. nisi quod v. 61. *lapsum* habet pro *lassum*.

1502. Ven. fol. ex emendatione *Jo. Pierii Valeriani*, apud Joannem Tacuinum.

1509. fol. impensis & opera Joannis de Tridino, cognomento Tacuini, Vene-

netiis dominante Leonardo Lauredano, Principe. Ex castigatione *Jani Parrhasii*, addito Tertulliani Apologetico, & S. Chrysostomi sermone de Eucharistia & Laur. Vallæ, nec non narratione ex Suida in l'ἁγίοις.

1509. 4. Paris. apud Jo. Parvum, cum Tertulliani Apologetico & cæteris aliorum, jam commemoratis: cum præfatione *Ægidii Maserienſis*. Hæc & superiores duæ sunt apud me.

1511. Venet. fol. apud Joannem de Tridino.

1513. Paris.

1513. 8. apud Juntam, Florentiæ ex *Mariani Tuccii* recognitione. Ex hac nonnullis locis Walchianam emendat Clariss. Heumannus. *Neve Bücherſaal* XLV. pag. 670.

1515. 8. apud Aldum, cum Tertulliani Apologetico, ex emendatione *Jo. Baptiſtæ Egnatii* Veneti.

1521. Venet. expressa ad illam Anni 1509.

1521. Basileæ apud Andream Cratandrum, in 4.

1524. Basil. 4. ex ejusd. Cratandri officina.

1535. Basil. fol. apud Cratandrum.

1538. Venetiis apud *Paulum Manutium* ex castigatione *Honorati Faſitelli*, Venet. 8.

1539. 8. Antvverpiæ apud Joannem Gymnicum cum Erasmi scholiis in librum de Dei opificio.

1541. Lugd. apud Gryphium, ex Fasitelli recensione.

1543. Lugd.

1544. Colon. fol. cum Barthol. Laurentis indice, &. annotationibus Erasmi in librum de Dei opificio, apud Petrum Qventel.

1546. Paris. 8. Lactantii Institutiones Gallice, Renato Fameo interprete, atque iterum Lugd. 1547. 12. & Paris. 1581. 12.

1548. Lugd. 12. apud Jo. Tornæsium & Gulielmum Gazejum, ex Fasitelli recensione.

1553. Lugd. 12. ex illa Anni 1548. expressa.

1555. Antvverp.

1556. Lugd. 12. cura Honorati Fasitelli.

1556. Basil. fol. in hæresiologia Joannis Heroldi.

1561. Paris. 12. apud Hieron. de Marnef ex Veneta Anni 1535.

1563. fol. Basil. apud Henr. Petri, cum commentario sive locis communibus Theolog. & Philosophicis *Sixti Betuleji*, ac disputatione *utrum Lactantiana scripta recte in scholis juventuti prælegi & enarrari conveniat*, *contra Lactantiomastigas*, & ejusdem *Betuleji* vita per Jo. Nyseum scripta.

Riccardi Olzenengi Vercellensis Commentaria in Lactantii septem libros Institutionum memorat Celsus Rosinus in Lyceo Lateranensi Tom. 2. pag. 214.

1563. Paris.

1567. 12. Lugd. ex Tornæsii *officina*.

1570. Antvverpiensis Stelsii, 12. Gallico memorata editio.

1570. Antvverp. apud Plantinum, 8. cum *Mich. Thomaſii* (a) notis & emendationibus, quæ editio cum MS. Lipsiensi & Palatino collata exstat in Bibl. Leidensi. De antiquissimo Codice Bononiensi, quo usus est perinde, ut aliis Vaticanis septem Thomasius, & postea etiam Isæus, vide Allatium ad antiquitates Hetruscas pag. 51. seq. & Montfauconi Diarium Ital. pag. 409. & Bibl. Coislinianam pag. 58. qui priore loco fallitur, cum scribit, nullum ejus hactenus usum fuisse. Incommodum est, quod capita diverso modo distinguit Betuleji & Thomasii editio. Etiam nonnulla, ut orthodoxum magis redderet Lactantium, contra MSS. Codicum fidem alterasse Thomasium, monet Rich. Simon in Epistolis selectis Gallice editis Tom. 2. Epist. 25. & Bibl. Criticæ Tom. 2. pag. 442. seq.

1587. Lugd. 8. Lactantii opera ex fide

(a) De hoc Mich. Thomasio, Episcopo Ilerdensi qui A. C. 1585. obiit, videndus Nic. Antonius in Bibl. Hispana, & Nic. Comnenus Tom. 2. hist. Gymnasii Patavini pag. 82. a quibus etiam memoratur ejus brevis Christianæ & Catholicæ fidei defensio, & Judæorum, Muhametanorum & hæreticorum oppugnatio.

de & auctoritate librorum MSS. emendata a Jacobo Cujacio.

1587. Apud Plantin. 8. cum notis Mich. Thomasii. Hanc editionem habeo collatam cum Codice MSto chartaceo Bibl. Lipsiensis.

1589. Parif. 8. cum ejusdem Thomasii notis.

1594. Lugd. 12. apud Tornæsium ex illa Cujacii A. 1587.

1613. Genevæ 12. apud Tornæsium, editio emendata magnam partem a *Jacobo Cujacio*, ex illa Anni 1587.

1613. Colon. 12. cum priore ex asse conspirans.

1616. Lugd. 12.

1630. Genev. 12. apud Joannem de Tournes sive Tornæsium.

1646. Cæsenæ fol. cum notis *Josephi Isæi*, Cæsenatis, qui duobus Bononiensibus, duodecim Vaticanis & insigni Michaelis Thomæ Taxaquetti MSto usus, plures etiam editiones veteres inspexit.

1650. Rom. fol. apud Mascardum, cum notis ejusdem Isæi, sed minus quam prior emendata. Vide Miscellanea Lipsiensia Tom. 3. pag. 130.

1652. Lugd. Bat. 8. cum notis *Antonii Thysii*, ex officina Petri Leffen.

1660. Lugd. Bat. apud Franc. Hackium 8. cum selectis variorum commentariis: nitida & egregia editio studio *Servatii Gallæi*, qui præclaram Lactantio operam navavit, Salmasii usus schedis & Isæum præ cæteris secutus. Idem insignem etiam variarum lectionum libellum ex Codicibus MSS. ad calcem voluminis subjecit.

1672. in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo tertio: Lactantius ex recensione *Mich. Thomasii* cum ejus scholiis pag. 515. seq.

1684. Oxonii 8. cum notis *Thomæ Spark*, quinque Codicibus MSS. usi: & addito libro Lactantii de mortibus persecutorum, qui in prioribus editt. desideratur, & H. Dodvvelli diss. de ripa striga. Vide Acta Erud. 1685. pag. 265.

1685. Cantabrigiæ, 8. cum variis lectionibus Sublacensis editionis, quam pro MSto editor venditat, & Codicis MS. in Collegio Emanuelis Cantabrig. Vide Acta Erud. illius anni pag. 585.

1698. 8. Lipsiæ cum notis *Christophori Cellarii*. Acta Eruditor. illius anni pag. 535.

1715. 8. Lipsiæ cum notis V. Cl. *Jo. Georg. Walchii*, & præmissa diss. de Lactantio (*a*) ejusque stylo. Vide Acta Eruditor. illius anni pag. 273. *Neue* Bibl. Hall. XXXVIII. pag. 709. & censuram *Jo. Ludolphi Bunemanni*, Gymnasii Mindensis Rectoris eruditissimi, qui & ipse novam Lactantii editionem ex LX. amplius MSS. (*b*) & editionibus singulari studio castigatam, notisque illustratam molitur, Tom. 3. Misc. Lipsiens. pag. 132. seq. & responsionem laudati Walchii pag. 352. seq.

Anonymi defense des sentimens de Lactance sur le sujet de l'usure. 8.

Josephum Wasse in Anglia editionem Lactantii novo studio ad MSS. Codices castigatam parare instituisse, didici ex memoriis Trevoltinis A. 1716. pag. 180. ut in Gallia *Jo. Baptistam le Brun*, cui S. Paulinum Nolanum expolitum debemus, ex Diario Hagensi, Europe Savante 1718. Octobr. pag. 199.

Lactantium prælo paratum habuit vir eruditissimus *Joannes Hudsonus*, sed quid de eo factum sit, juxta cum ignarissimis se scire ait Antonius Wallius præf. ad Hudsonianam Josephi editionem.

Quid libri est *anthologia Lactantii Firmin-*

(*a*) Conferenda M. *Jo. Augusti Krebsii*, de stylo Lactantii diatriba, edita Halæ An. 1702. quam dignam quæ editionibus Lactantii adjungatur judicant Memoriæ Trevoltinæ 1706. pag. 1069. *Matthiæ Nicolai Kortholti* diss. de Cicerone Christiano, Lactantio. Giess. 1711.

(*b*) Insignis Lactantii Codex membranaceus MS. in Bibl. Gothana, antiquior Britannicis. Lectiones ejus a W. E. Tentzelio enotatas habuit Cellarius. Plures exstare in Bibl. Regia Parif. & in his, annis octingentis antiquiores testatur Rich. Simon. Tom. 1. pag. 39. observatt. ad Bibl. Ecclesiasticam Dupinii.

miani? in Catalogo Biblioth. Lugd. Patav. pag. 36. noviss. edit.

Pauli Pirani annotationes plenissimas in libros tres primores Institutionum Lactantii, sed adhuc ineditas memorat Allatius pag. 213. apum urbanarum.

Georgii Casp. Kirchmaieri dissertationes in Lactantii *librum sextum* de vero Dei cultu. Witeberg. 1696. 4.

1. *Liber primus Institutionum* Gallice versus a *Droveto de Maupertuys*. Avenione 1710. 12. Mem. de Trevoux 1712. pag. 2055. Libros universos septem jam olim vertit Renatus Fameus, cujus interpretationem Francisco I. Galliæ Regi dicatam habeo ex editione Lugd. apud Jo. de Tournes 1563. 12. cum præmisso errorum Lactantii catalogo.

Fragmentum Lactantii *de extremo Judicio* vulgavit Baluzius Tom. 2. Miscel. pag. 46.

2. *Liber de opificio Dei* ad Demetrianum cum scholiis Erasmi editus Basil. 1529. 8. ad calcem viduæ hujus Christianæ. Et cum observationibus *Jo. Willichii* Francof. ad Viadrum & Argent. 1542. 8. addito Hippocratis libello de Genitura, Willichio interprete. Commentarius ineditus M. Jo. Davidis Schreberi τῷ μακαρίτῳ Bibl. Germanique Tom. 23. pag. 230.

Ex editione *M. Georgii Lud. Goldneri*, illustris Ruthenei Rectoris, cum vita Lactantii & judiciis eruditorum. Geræ 1814. 8.

3. *Liber de mortibus persecutorum* ad Donatum Confessorem, eundem (*a*) cui librum de ira dedicavit: in Abbatia Moissacensi (*b*) primum inventus a præclaro Viro Nic. Josepho Foucalto primumque editus in tomo secundo Miscellaneorum *Stephani Baluzii* Parisf. 1679. 8. atque in editionibus Lactantii recusus An. 1684. 1685. 1698. & 1715.

Deinde vulgatus separatim, subjunctis Actis Perpetuæ & Felicitatis, Oxon. 1680. 12. cum brevibus *scholiis J. Felli*, Oxoniensis Episcopi: & cum notis *Jo. Columbi* ad illustrem virum Gisb. Cuperum. Aboæ 1684. 8. Acta Erud. 1685. pag. 535. Novell. Reip. litter. A. 1685. pag. 919. Hic Columbus, qui phrasin præsentis libri passim illustrat ex aliis Lactantii scriptis, hoc ipso Nourrii sententiam, qua ereptum Lactantio hunc librum ibat, refutavit antequam ab illo proderetur.

Cum notis variorum, *Baluzii*, *Gisb. Cuperi*, *Columbi*, *Sparkii*, *Nic. Toinardi*, (ex edit. Parisf. 1690. 12.) *Jo. Georg. Grævii*, *Thomæ Gale*, *Eliæ Boherelli* & alior. necnon H. Dodvvelli diss. de ripa striga (*c*) (quæ in edit. Lactantii A. 1683. lucem viderat) ex editione *Pauli Bauldry*. Ultraject. 1693. 8. Vide Acta Erud. illius anni pag. 124. *Hist.* des ouvrages des Savans 1692. Aout pag. 519.

Cum notis *Nicolai le Nourry*, monachi Benedictini, (*d*) Parisf. 1710. 8. qui Nourrius cum & in hac editione & in Tomo secundo Apparatus ad Bibliothecam maximam Patrum diss. sexta Parisf. 1715. fol. hunc librum abjudicare Lactantio, & nescio cui *Cæcilio* tribuere fuisset conatus, argumenta ejus perquam levia esse, quibus scriptum hoc Lactantio voluit eripere, docuit vir eruditiss. *Maturinus Veisserius la Crose* in diss. inserta Diario Hagensi (Journal. literaire) T. VII. pag. 1. & *Dan. Maichelius* in libro de Bibliothecis Parisiensibus edito Cantabrig. 1721. 8. pag. 187. seq. D. Mich. Foertschius diss. de mortibus persecutorum Joannis Baptistæ Jen. 1709. 4. Christoph. Augu-

stus

(*a*) Baluz. ad S. Cyprianum pag. 10.

(*b*) Hist. de l'Academ. Royale des Inscriptions Tom. 3. pag. 603.

(*c*) Dodvvellum falli, atque ripam Danubianam apud Lactantium intelligendam esse docet V. C. Petrus Wesselingius ad iter Antoninianum pag. 217.

(*d*) Memoirs of literature Tom. 1. pag. 113. Mem. de Trevoux A. 1711. pag. 5. seq. Acta Erud. 1711. pag. 470. Bibl. ancienne & moderne de Mr. le Clerc, Tom. 3. pag. 431. History of the vvorks of the learned A. 1710. pag. 584. Journal des Sav. 1710. Sept. pag. 312. & 1716. Jul. pag. 34. Obiit doctissimus Nourrius Parisiis 24. Martii 1724. æt. 77. natus Deppæ in Normannia A. 1647. Journal. des Sav. 1724. Octobr. pag. 562. seq. *Unschuldige Nachrichten* A. 1724. pag. 955.

Heumannus ad Symposium appen- pag. 218. seq. & in Actis Erud. 711. pag. 470. seq. Acta Academiæ , semestri IV. pag. 206. seq. Cro- espondere conatus est Nourrius Jo- l. des Sav. 1716. Jun. pag. 698. ita etiam paucos, qui cum ipso it, reperiet, licet sententiam suam aserit Pfaffio, Walchioque, atque ribus operum Henr. Norisii Tom. g. 35. seq. Emendationes quædam toph. Augusti Heumanni in Tom. as pœciles, libro 3. pag. 361. seq. llice interprete *Malacrucio*, Cano- Remensi, Paris. 1677. 1680. 12. de la mort des persecuteurs par *Maucroix*.

iglice *Gilberto Burneto*, Episcopo ouriensi, interprete, cum præfatio- : persecutionis spiritu Christianos n decente. Lond. 1686. & 1714. Nouvell. Rep. lettr. A. 1687. pag. seq. Histoire des Ouvrages des Sa- 1687. pag. 112.

ia versio Gallica ex Anglica Gil- Burneti. Ultraj. 1687. 12. Nouv. Rep. des lettres A. 1687. pag. seq.

. *Lud. Christ. Miegii* disquisitionem olicam de dubiis nonnullis hujus locis, cum *Gerhardi von Mastricht* lam responsione dabit in editione actantii Clariss. Bunemannus. *Jo. rii* observationes habuit Emericus ius, ut traditur in memoriis Tre- is A. 1705. Maj. p. 382. edit. . *Gisberti* etiam *Cuperi* notæ alte- nto auctiores editis, memorantur istoria Critica Reip. litterariæ vul- Gallice a Philippo Massono. Tom. pag. 307.

emplo Lactantii uberiorem de mor- persecutorum nominis Christiani itionem Gallice composuit Aquis s Haitzius. Hist. lit. de l' Europe Maj. pag. 75. seq.

Epitomen Institutionum ad Penda- fratrem, quam acephalon olim Hieronymus, & editiones capite am omnes exhibuere, primus in- tegram ex Codice Taurinensi edidit Rev. *Christoph. Matthæus Pfaffius*, Can- cellarius hodie Tubingensis, Paris. 1712. 8. cum Anonymi historia de hæresi Manichæorum, fragmento de origine generis humani & Q. Julii Hilariani de ratione Paschæ & mensis. Mem. de Trev. A. 1712. p. 2041. Bibl. ancienne & moderne de Mr. le Clerc. Tom. 3. pag. 445. Mem. of litterature Tom. 2. pag. 235. Acta Erud. 1713. pag. 70. Journal des Sav. 1712. Sept. pag. 253.

Recusa est Cantabrigiæ 1718. 8. cum notis V. Cl. *Jo. Davisii*. Bibl. ancien- ne & moderne Tom. XI. pag. 160. seq.

Eandem Lactantio sine causa abjudi- catam a clariss. Walchio, ex eodem Taurinensi Codice accuratissime expres- sam cum notis celeberrimi Pfaffii auctis exhibebit laudatus Bunemannus.

Prima capita ex eodem Codice, non pauca tamen aliter descripta dedit il- lustris vir *Scipio Maffeus* in Epistola ad Apostolum Zenum, virum præclarissi- mum, quæ inserta Diario Veneto (Gior- nale de' letterati d' Italia) Tom. VI. pag. 458. & Londinensi Michaelis de la Roche (Memoirs of literature) Tom. 2. pag. 339.

. M. *Jo. Georgii Geret*, Anspacensis, variorum de Lactantio ejusque Theo- logia judicia, Witheb. 1722. 4.

Ejusdem specimen examinis theolo- giæ Lactantianæ in articulo de Deo, ibid. 1623. 4.

M. Joachimi Justi Rave, Berolinensis diatribe historico-Philosophica de Phi- losophia Lucii Cælii Lactantii Firmia- ni Jen. 1733. 8. cum historia vocis ὁμοούσιος *Nuserlesene* Theologische Bibl. Tom. VI. pag. 647.

M. Joannis Georgii Geret, de mendo- sa Lactantii interpretatione dicti Pla- tonici, quo is gratias egisse Deo dici- tur, quod homo, quod mas, quod Græ- cus & Atheniensis natus esset. Ibid. 1722. 4. præside V. C. Jo. Guil. Ber- gero.

Defense des sentiments de Lactance

sur le suiet de l' usure. Paris 1672. 12. *Giornale di Roma* pag. 46. *Journal des Savans* 1672. pag. 16.

5. *De Epistolis* Lactantii Hadrianus Junius in Bataviæ Historia Lugd. Bat. 1588. 4. edita pag. 311. quo in loco Egmondani cœnobii, Benedictinis destinati meminit, *ubi Bibliotheca celebris omnis generis scriptis codicibus & præsertim membranaceis, quos diligenter magna cura cum Priores alii, tum Gerardus ex Pœlgeestana stirpe Abbas undecunque conquisierant, raros ostendit, e quibus dolet mihi interiisse intra quindecim proximos annos magno litterariæ Reip. detrimento* Lactantii Firmiani Epistolarum libros, duos, *quorum meminit nominatim D. Hieronymus* (a) *quos dum ad me cogitat, editioni destinandos, mittere Antonius Hovæus illic religioni operatus, vir doctus, qui postea Abbam Abstornacensem prospera fama egit, repperit a bibliotapho quopiam librorum sublatos, atque ita disperiit ille thesaurus, ab hæredibus sacrifici, in quem cadebat suspicio, in cucullos & piperis involucra concisus.*

6. *Librum de Spectaculis* e MSto in lucem datum Venetiis, legas in Memoriis Trevoltianis A. 1705. pag. 1992. & in Novellis Reip. litterar. ejusdem anni Tom. 2. pag. 117. sed nemo est, qui viderit ab illo tempore, unde merito pro fabula habet Clariss. Bunemannus in Miscellaneis Lipsiensibus Tom. 3. pag. 136.

8. Ὁδοιπορικὸν Lactantii præter rem pro edito videtur habere Jacobus Gaddius Tom. 1. de scriptoribus non Eccles. p. 181. Similiter ut *Symposium* clarissimus Heumannus, qui illud putat exstare sub titulo ænigmatum, quæ sub Symposii feruntur nomine, de quibus dixi Volum. 3. Bibl. Latinæ lib. IV. c. 1. pag. 273. seq. necdum dictorum pœnitet, etiam postquam legi ea, quæ ad me placuit Viro Clariss. scribere in prœcile sua Tom. 1. lib. 2. pag. 256. seq. quæso enim quis Aristarchus suadeat versum statim primum:

Hæc quoque Symposius de carmine lusit inepto

nullo præeunte MSto Codice refingendum esse sic:

Hoc quoque Symposium lusi de carmine inepto?

vel quis credat versum secundum

Sic tu Sexte doces, sic te deliro magistro

repugnantibus omnibus Codicibus MSS. legendum esse

Sic me Sicca docet, Sicca deliro magistra?

Sufficit mihi (contra meram viri docti conjecturam nulla nixam auctoritate) Symposii nomen frequens fuisse veteri ætate, sicut præter alibi notatos a me etiam Amalarius, cujus libros de officiis habemus, in veteri Codice apud Mabillonium f. 93. 100. & 432. Analectorum edit. novæ, Symphosius Amalarius appellatur. Sufficit mihi ænigmata Symposii laudari ab Aldhelmo Scoto & Sigeberto Gemblacensi, atque inter epigrammata ac poemata vetera *P. Pithœi* ex MS. referri *Cælii Firmiani Simphosii* pag. 23. versus phalæcios *de livore* & pag. 24. choriambicos *de fortuna*. Sufficit mihi denique Symphosii poetæ nomen diserte præferre Codices MSS. ænigmatum, quos evolverunt Joach. Perionius, Franciscus Basvelus, Goldastus, P. Pithœus, Josephus Castalio.

(a) Hieron. cap. 80. de Script. Eccles. inter Lactantii scripta post librum de persecutione mememorat *Epistolarum ad Probum libros quatuor, ad Severum Epistolarum libros duos, ad Demetrianum auditorem suum Epistolarum libros duos*. Idem cap. CXI. *Aquilius Severus in Hispania, de genere illius Severi, ad quem Lactantii duo Epistolarum scribuntur libri*. S. Damasus Epist. 1. ad Hieron. *Fateor quippe tibi eos, quos mihi jampridem Lactantii dederas libros, ideo non diligenter lego, quia & plurimæ Epistolæ ejus usque ad mille spatia versuum tenduntur, & raro de nostro dogmate disputant, quo fit ut & legenti fastidium generet longitudo, & si quæ brevia sunt, scholasticis magis sunt apta quam nobis, de metris & regionum situ & Philosophis disputantia*. Hieronymus in Galat. 4. pag. 268. *Multi per imperitiam Scripturarum, quod & Firmianus in octavo ad Demetrianum Epistolarum libro facit, asserunt Spiritum S. sæpe Patrem, sæpe Filium nominari.*

lio. * Editionem operum Lactantii Romæ in ædibus Maximorum confectam ego cum Viennæ essem in Bibliotheca PP. Benedictinorum S. Mariæ ad Scotos versavi, atque in illa ea omnia reperi, quæ Fabricius hic adnotavit; Unum mihi superest admonuisse totum librum diligentia quanta saltem tunc potui recensenti numquam mihi occurrisse Institutionum epitomen, quæ in aliis Lactantii editionibus nullibi quantum scio, desideratur. Porro hæc Lactantii epitomes usque ad hæc nostra tempora acephala, modo ex MS. codice Taurinensis Bibliothecæ integra edita est a Pfaffio, ut optime hic Fabricius monet; addendum tamen succurrit sphalmata quædam, quæ Pfaffio scriptionem festinanti exciderant mendasse doctissimos editores catalogi codicum Manuscriptorum Bibliothecæ Taurinensis.

Operum Lactantii collectionem ante quatuor hos annos evulgavit novam Cl. Abbas Nicolaus Langlet Du-Fresnoy Parisiis 1748. Tom. 2. in 4. Ita vero distribuitur. Præcedit cætera omnia Editoris Præfatio cum vita Lactantii, & testimoniis insignium virorum de illo. Succedit Elenchus MSS. codicum Lactantii, qui in Bibliotheca Vaticana asservantur, & variarum quæ præcesserunt, editionum. Tum dantur notæ posteriores exceptæ ex editione Burmmaniana an. 1739. in librum primum *de falsa religione*. Secundum hæc, Antonii Raudensis scripta in Lactantium cum scriptis Isei Cesenatis in Raudensem ejusque adnotationibus in *Institutiones Lactantii*. Pone sequitur disquisitio de authore libri *de mortibus persecutorum*, auctore Nicolao Le-stoque Doctore. Henrici Dodvvelli dissertationes in eumdem librum cum chronologia Diocletianea, & Notis ad eumdem librum Stephani Baluzii. Adduntur notæ in eumdem Joannis Columbi, Nicolai Toinardi, Gisberti Cuperi, Pauli Baudri.

Post hæc omnia succedit liber *de Divinis Institutionibus*. *Epitome ejusdem libri* a Lactantio adornata. Opusculum *de opificio Dei*. *De ira Dei*. *De mortibus persecutorum*. Carmen *Phœnix* Lactantio tributum. Incerti carmen *de Passione Domini*. *Venantii Honorii Fortunati* de Pascha.

Ex literis Roma acceptis comperi novam aliam Firmiani editionem Romæ parari a P. Eduardo de S. Francisco Xaverio carmelita Excalceato; cujus operis apparatum jam prodiisse Romæ in 4. hoc titulo: *Apparatus ad novam Lactantii operum editionem una cum generali præfatione, ac dissertationum speciminibus &c.*

Lactantius Placidus, infra, *Luctatius*.

Ladislai Hungariæ Regis Epistola A. 1456. scripta ad Callistum III. Papam paullo ante cladem quam deinde tulit a Turcis, exstat in Dacherii spicilegio Tom. IV. pag. 386. (edit. novæ Tom. 3. pag. 799.)

Ladislai Sandheimii, ex oppido Ravensburg, circa A. 1511. Canonici Viennensis *de familia Welphonum* sive Gvelforum, brevis Historia edita ab illustri Leibnitio Tom. 1. scriptorum Brunsvic. pag. 800. 806.

Ladkenus Hyberniensis *in Jobum* ex Gregorio Magno, laudatur a Notkero Balbulo in libro de interpretatione Scripturæ apud Clariss. Pezium Tom. 1. anecdotor. pag. 5. De hoc Ladkeno silent Lelandus, & cum Baleo, Pitseoque Waræus.

Theodorus Lælius ex Episcopo Feltrensi & Tarvisino Cardinalis. A. 1461. scripsit *replicam pro Papa Pio II.* adversus *Gregorium de Heimburg*, quam cum duobus contrariis Heimburgii scriptis edidit Goldastus in Monarchia Imperii Tom. 2. pag. 1595. De ejusdem Lælii *Orationibus* duabus ineditis vide Oudinum Tom. 3. pag. 2571.

Joannis a Laet prognosticationes futurorum eventuum A. 1476. Lovanio missæ Ludovico Burbonio Episcopo Leodiensi, MStas memorat Sanderus parte 2. Bibl. Belg. pag. 56.

Lambeciani Annales, sive *Annales Francorum* Pithœanis integriores ab A. C. 717. ad 875. cum supplemento ab A. 882. ad 887. ex MSS. Codicibus Augustissimæ Cæsareæ Bibl. per Virum Clarissimum Petrum Lambecium olim excerpti & evulgati nec non animadversionibus illustrati libro 2. de Bibl. Vindobonensi pag. 345. 359. & *Annales Fuldenses* sive *Laureshamenses* Pithœana & Freheriana editione meliores ex eodem Lambecio pag. 365. 377. curante laudatissimo Muratorio T. 2. thesauri scriptorum Italiæ parte 2. pag. 83. recusi cum additamentis & una cum crisi in eosdem Annales, illustrissimi Viri *Jo. Benedicti Gentilotti* post Lambecium & Nesselium Cæsareæ Bibliothecæ Præfecti, ex ejus Catalogo MSS. Historicorum Latinorum laudatæ Bibl. adhuc inedito.

Lambertus, *Ardensis* Ecclesiæ presbyter, scriptor *Historiæ Comitum Ardensium & Gvisnensium* ab A. 800. ad 1200. ad Arnulfum II. Comitem Gvisnensem & Ardæ Dominum. Ejus ampla fragmenta ex Codice Thuano edidit Andreas du Chesne in historia Comitum Gvisnensium, Ardæ, Gandavi & Concy sive Codiciaci: Gallice edita Paris. 1631. fol. Ex alio Codice dedit integram Jo. Petrus de Ludevvig Tom. VIII. reliquiarum veteris ævi pag. 369. 606. cujus etiam prolegomena consulenda pag. 51. seq. & de aliis Codicibus MStis Jacobi Longi Bibliotheca historicorum Galliæ pag. 851. n. 16574. Fallitur Raphael Savanarola qui in Orbe terrarum scriptorum calamis delineato pag. 87. Andreæ Duchesnii librum putavit ad Ardesiam Hiberniæ pertinere.

Lambertus ex Canonico & Præcentore Insulano Episcopus ab A. 1093. ad 1115. *Atrebatensis*, a quo tempore Ecclesia illa Cameracensi subesse desiit. Ejus *gesta quibus Atrebatensium Civitas sub Urbano II. excusso Cameracensium subjectionis jugo in antiquam reformatur dignitatem*, edidit Baluzius Tom. V. Misc. pag. 227. & Epistolas CXLIV. Lamberti & aliorum ad ipsum pag. 283. & Privilegia XIV. a Lamberto concessa pag. 377. subjunctis pag. 401. 44[illegible]. etiam Epistolis aliis ad res Atrebatenses spectantibus, sed Lamberto junioribus. Partem gestorum ediderat Ferreolus Locrius in Chronico Belgico, & Dacherius T. V. spicilegii pag. 543. seq. (edit. novæ Tom. 3. pag. 421.) adde Sammarthanos Tom. 2. Galliæ Christianæ pag. 215. seq. atque Oudinum Tom. 2. pag. 880.

Lambertus Abbas *Bertinianus*, ad cujus *Quæstiones* respondet *Arnulfus* Belluacensis ab A. 1114. Roffensis Episcopus in Epistola quam edidit Dacherius Tom. 2. spicilegii pag. 431. (edit. novæ Tom. 3. pag. 470.)

Lambertus Bononiensis. Supra *Kanbertus*.

Lambertus Hirsfeldensis, infra *Lambertus Schafnaburgensis*.

Lambertus de Legia idem cum *Leodicensi*, de quo mox.

Lambertus Leodiensis Monachus S. Laurentii *Tuitiensis*, Congregationis Cluniacensis, Ord. Bened. Adelmi sive Adelmanni Grammatici, Episcopi ab A. 1048. ad. 1061. Brixiensis auditor, præter *Hymnos* & *Epigrammata* scripsit in gratiam Ecclesiæ Coloniensis, Romanæque Ecclesiæ dedicavit *vitam S. Heriberti*, Archiep. Coloniensis An. 1021. defuncti, quam ex quatuor MStis Codicibus edidit Papebrochius in Actis Sanctorum Tom. 2. Martii pag. 467. 475. Eandem deinde interpolatam & auctam composuit *Rupertus* Tuitiensis obviam ibidem pag. 475. 490. cum laudati Papebrochii notis, & sine illis inter Ruperti opera, atque apud Surium 16. Martii. De Vita *Agricii* Trevirensis & Actis S. *Matthiæ* Apostoli, infra in *Lamberto Trevirensi*.

Lambertus Parvus, Monachus Cœnobii S. Jacobi Ord. Bened. in urbe Leodicensi, scripsit *Res gestas Episcoporum Leodicensium* ab A. 988. usque ad An. 1195. quo diem obiit: illudque opus, &

& *Reineri* Monachi continuationem usque ad 1229. MStam apud Religiosos illius Cœnobii servatam testis Valerius Andreas pag. *611*. Bibl. Belgicæ. Idem ut videtur Reinerus, qui Vitam S. Lamberti, per XL. annos Episcopi Leodicensis & Trajectensis, & A. *696*. Legiæ sive Leodii Martyris scripsit, editam a Joanne Chapeavillo in gestis Pontificum Tungrensium Tom. 1. pag. 411. 431. qui vult eum floruisse A. 1130. & Monachum fuisse S. Laurentii prope Leodium. Si vero idem sit auctor illius quam dixi continuationis, centum annis fuerit junior. * Obiit, non quidem an. 1195. ut hic; sed præcedenti, ut ex continuatore Rainero Monacho discimus. Utrumque opus Lamberti scilicet chronicon generale, non vero Leodiensium Episcoporum, & Raineri Monachi S. Jacobi Leodiensis continuationem usque ad annum 1230. vulgarunt PP. Martene, & Durand Vet. Mon. tom. V. pag. 1.

* *Lambertus* alius ab hoc superiore diversus Leodiensis Monachus in Monasterio S. Christophori, de quo hæc leguntur in Alberici chronico ad A. 1177. *Ferventissimus Prædicator. Iste Antigraphum scripsit, & tabulam quæ Lamberti intitulatur, edidit; & multos libros & maxime vitas Sanctorum, & actus Apostolorum de latino vertit in Romanum.*

Lambertus Schafnaburgensis, Schafnaburgi Franconiæ, A. 1058. a Lupoldo Archiep. Moguntino ordinatus presbyter, peregrinationem Hierosolymitanam (*a*) adiit & ex Palæstina A. 1059. reversus, Monachus Hirsfeldensis (*b*) in Buchonia silva sub Abbate Meginhero, a quo vestem Monasticam acceperat, scripsit *Historiam Germanorum* sive *Chronicon*, in quo ab Orbe condito summa gestorum capita breviter percurrit, Bedæ & aliorum vestigiis insistens usque ad A. 1050. Sed inde usque ad A. 1077. longe diligentius res persequitur, ita quidem ut Melanchthon qui in quadam Wirtenbergensium (*c*) Augustinianorum Bibliotheca hunc librum MS. repererat sine nomine auctoris, eum describendum commendaret *Joanni Secerio*, testatus nondum se vidisse a Germaniæ scriptoribus eo argumento quicquam diligentius esse compositum. Nec tantum sollertiam in temporum putatione, sed etiam puritatem & elegantiam in eo celebrant viri doctissimi. Edidit itaque librum a Caspare Churrero, qui bonas litteras Tubingæ docebat, iterum monitus Secerius A. 1525. sed nomen nullum auctoris præfixum habentem etiam in altera edit. A. 1530. Inde *Ludovicus Schradinus* ex Trithemii Chronico Hirsaugiensi, quis esset auctor, edoctus, Lamberto opus restituit, in editione Tubingensi ex ædibus Morhardinis 1533. 8. Ab eo tempore recudi curavit *Simon Schardius* cum Turpino, & Reginonis ac Sigeberti Chronicis, Francof. 1566. fol. & tomo primo scriptorum rerum Germanicarum, Basil. 1574. fol. pag. *693*. inde *Jo. Pistorius* Tom. 1. pag. 149. Francof. 1583. recus. ibid. 1613. & ex Burchardi Gotthelf Struvii recensione Ratisbon. 1726. fol. Prodiit etiam Lambertus Urspergensi & Reginoni subjunctus, Argentorat. 1609. fol. *Continuationis* a Pistorio subjunctæ & res ab A. 1068. ad 1352. breviter percurrentis, auctorem constat esse *Nicolaum de Syghen*, Doctorem Erfurtensem circa A. 1470. de quo infra, suo loco.

Trithemio teste, idem Lambertus etiam *Chronicon monasterii sui Hirsfeldensis* composuit, *breve quidem sed non inutile*. Illud necdum typis exscriptum exstat, nisi ex eo fortasse petita Monachi Hamerslebiensis excerpta de Imperatoribus ab Henrico Aucupe ad Henricum quintum ex libro *de Herveldiæ institutione*, quæ vulgavit *Joach. Joannes*

(*a*) *Zelo Dei, sed utinam secundum scientiam.* Ita ipse de se Lambertus ad A. 1058.

(*b*) Trithemius in Chronico Hirsaug.

(*c*) Non *Vvittebergensium*, ut apud Halervordum excusum est, & in illustris Leibnitii præf. ad Tom. 1. scriptorum Brunsvic. Confer Jo. Hubneri nostri Bibliothecam historicam Hamburgensem Centur. IV. pag. 165. seq.

nes *Maderus* in antiquitatibus Brunsvicensibus, Helmst. 1678. 4. pag. 149. 159. & ex Madero illustris Leibnitius Tom. 1. scriptorum Brunsvvic. pag. 707. 710.

S. Lamberti sive *Lantberti* ex Abbate Fontanellensi Episcopi circa A. 688. *Lugdunensis*, *Vita* sive fragmentum Actorum ab *Aigrado*, circa A. 700. consignatorum, exstat in Actis Sanctorum T. 2. April. 14. pag. 216. 217. ex Dacherii & Mabillonii Actis Benedictinis Sec. III. parte 2. pag. 462.

Lambertus de Stipite JCtus, Monachus Benedictinus, Legatus Constantiensis Concilii, cujus Epistolam, schedulam & Instrumentum executionis de exauctoratione Benedicti XIII. A. 1417. scripta edidit Clariss. Hermannus ab Hardt T. IV. historiæ illius Concilii pag. 1124. 1157. 1175.

Lambertus Monachus *Treverensis* post A. 1127. scripsit *Acta inventionis corporis S. Matthiæ Apostoli*, edita a Bollando in Actis Sanctor. Tom. 3. Febr. 24. pag. 448. 454. Idem Lambertus (non Leodicensis) videtur auctor vitæ ac miraculorum ejusdem Apostoli, duobus libris descriptorum carmine, quorum meminit Vossius pag. 379. nec minus auctor *Vitæ S. Agritii* Episcopi Trevirensis, defuncti ut ajunt A. 335. Incertum sitne ea quam ex vetusto Codice sine nomine auctoris vulgavit idem Bollandus Tom. 1. Januarii 13. pag. 773. 781.

Lambertus Tuitiensis supra in *Leodicensi*.

Lambertus Waterlos, Canonicus regularis Cœnobii S. Auberti apud Cameracenses, scripsit *historiam Cameracensium Episcoporum* ab Odone, hoc est ab A. 1105. ad Annum 1160. quo vixit, MStam Cameraci, teste pag. 435. Vossio, Sandero Bibl. Belg. pag. 25. & parte 2. pag. 138. Aliud vetus Chronicon de gestis Antistitum Cameracensium memorat Sandius, scriptum circa A. 1040. a Sacellano Gerardi, Episcopi Cameracensis & in Anno 1030. desinens. Consulendi Sammarthani in Gallia Christiana tomo tertio editionis novæ, & Jacobus Longus Bibl. historicorum Galliæ n. 3307. seq.

Lamfridus Anglus, Monachus Wintoniensis circa A. 980. scripsit prosa & carmine *vitam & miracula* S. Swithuni Episcopi ab A. 852. ad 863. Wintoniensis, (*a*) MSta in Cottoniana atque aliis Angliæ Bibliothecis. Vide Leyserum in hist. poeseos Latinæ medii ævi pag. 286. atque Oudinum Tom. 2. pag. 499. Laudant Lelandus cap. 139. Baleus II. 37. & Pitseus pag. 178. Præfationem ex Codice Cottoniano edidit H. Warthonus Tom. 1. Angliæ sacræ pag. 322. *Historiam translationis & miraculorum* ex Codice Bigotiano, Joannes Pinius, additis notis Tom. 1. Act. Sanctor. Julii pag. 328. seq. Scripsit etiam *metrice librum de fundatione Wentanæ Ecclesiæ*, qui intitulatur *Liber fundamenti*, teste Thoma Rudborne apud H. Warthonum Tom. 1. pag. 192.

Lampertinus de Ramponibus, vir utriusque Juris Consultissimus circa A. 1310. cujus Commentarios in Codicem & Digesta laudat Trithemius cap. 539.

Lampridius Historiæ Augustæ scriptor, de quo in Bibl. Latina III. 6.

Lampus Buragus, infra *Lapus*.

Lancelotus de Lacu, Britannus, auctor *Historiæ* cujus meminit Joannes Glastoniensis, scriptor decimi *quinti* seculi in prologo Chronici Glastoniensis edito A. 1726. a Thoma Hearne viro meritissimo de patriæ suæ Historia, quem hoc ipso anno 1735. rebus humanis valedixisse, non sine dolore accepimus.

Landenulphus Capuanus, Monachus Casinensis circa A. 1050. quem Petrus Diaconus cap. 27. de viris illustribus Casinensibus ait scripsisse sermone simplici librum in quo introduxit Dominum & Virginem Mariam & S. Benedictum justis ac peccatoribus loquentes.

Landenulphus alter junior Monachus *Casinensis* circa A. 1060. ab eodem Petro

(*a*) H. Warthon. Tom. 1. Angliæ sacræ pag. 203.

tro Diacono c. 40. traditur fecisse versus mirificos de renovatione Casinensis Cœnobii seu Archisterii, ac de regimine Desiderii Abbatis.

Landenulphus Caracciolus Scoti auditor, Ord. Minor. ex Episcopo Stabiarum Archiepiscopus Amalphitanus in regno Neapolitano ab A. 1330. ad 1351. de quo Waddingus in Annalibus Tom. 3. ad A. 1331. n. 6. & 1347. n. 8. Ughellus Tom. 6. pag. 660. & Tom. 7. p. 231. scripsit *in librum secundum Sententiarum*, quem editum etiam ex veteri editione evolvit Nicolaus Toppi in Bibl. Neapolitana pag. 185. Apud Waddingum autem longe plura memorantur pag. 235. Bibliothecæ Ordinis Minorum, nescio an edita: Commentarius *in Zachariam* Prophetam. *In quatuor Evangelia*. *In Epistolam ad Hebræos*. *In quatuor libros Sententiarum*. (*a*) *Quodlibeta Scholastica*. *Liber collationum spiritualium*. *Oratio ad Papam*, *nomine Reginæ Siciliæ*. *Sermones de tempore*, & *de exaltatione Crucis*.

Landulfus de Columna, infra *Landulphus* Sagax.

Landulphus Senior, *Mediolanensis*, auctor *Chronici* sive *syntagmatis* in quatuor libros tributi *de rebus Mediolanensibus* usque ad Annum fere 1085. primus e Bibl. Ambrosiana edidit celeberr. Muratorius tomo quarto thesauri scriptorum Italiæ, ex recensione Horatii Blanci, Romani, additis etiam nonnullis Jo. Petri Puricelli observationibus. Mediolan. 1723. fol. Fallitur præstantissimus Pagius, qui ad A. 1100. n. 26. scribit Landulphum seniorem, ab A. 1012. exorsum historiam suam A. 1100. absolvisse.

Landulfus Neapolitanus, supra *Landulfus Caracciolus*.

Landulphus junior, *de S. Paulo*, Mediolanensis scriptor *Historiæ Mediolanensis* ab A. 1095. ad 1137. quam ex eadem Ambrosiana Bibliotheca itidem primus vulgavit laudatus Muratorius, tomo thesauri sui quinto, additis eruditis notis Josephi Antonii Saxii, Bibliothecæ illius Præfecti. Ab hoc Landulpho multa mutuatus Ughellus inseruit Tomo quarto Italiæ sacræ, quæ de Archiepiscopis Mediolanensibus illorum temporum retulit, ut a Cangio jam notatum.

Landulphus Sagax idem qui etiam Landulfus Romanus *de Columna*, Canonicus Carnotensis. (*b*) Hujus *breviarium Historiale* dicatum Joanni XXII. Papæ, ab Orbe condito ad A. C. 1320. prodiit Pictavis 1479. 8. non diversum fortasse ab opere de temporum Pontificum Romanorum historia, quod Joanni XXII. ab eo dicatum scribit lib. 22. Volaterranus. Sed aliud scriptum breve *de Pontificali Officio* ad eundem Joannem, MS. in Bibl. Colbertina. Vide Oudinum Tom. 3. pag. 757. Ex breviario illo repetita elogia Philippi Pulchri, Francorum Regis ejusque filiorum Ludovici Hutini & Philippi Longi sive Magni, & Caroli Pulchri, apud Labbeum Tom. 1. Bibl. novæ MSS. pag. 659. 660. De *Historia Miscella*, quam & ipsam ab A. 725. maxime ad A. 805. Landulpho huic debemus, atque de ejus editionibus dixi in Bibl. Latina III. 9. ubi de *Eutropio*, cujus breviario & *Pauli* Diaconi auctario, a libro XVI. ad XXIV. jungi consuevit. Libellus *de translatione Imperii ad Græcos*, in sylloge Simonis Schardii de jurisdictione & auctoritate Imperiali, p. 284. 297. fol. Basil. 1566. Argent. 1618. sub falso *Radulphi* de Columna nomine, & in tomo secundo Goldasti de Monarchia Imperii pag. 88. b. 95. b. Aliis itidem falso, *Pandulphus*. * An scripserit historiam Miscellam viderint docti. Mihi quidem compertum est, historiam, quæ Miscella dicitur, nihil esse aliud, quam Eutropii Breviarium interpolatione Pauli Diaconi aliquanto amplificatum; tum demum nova alia alterius Scriptoris, forte Landulphi Sagacis, insersione ampli-

(*a*) Fallitur Oudinus qui Commentarium in libros Sententiarum tribuit Landulpho Sagaci Tom. 3. pag. 756. (*b*) Vide Oudinum Tom. 3. pag. 755.

plificatum, cum additione librorum quorumdam Pauli Diaconi, & accessione ad hos libellos alterius cujusdam Scriptoris, forte Landulphi Sagacis. Quæ additamenta Paulo Diacono debeantur; quæve dein ex tertio aliquo accesserint, hæc a me non infeliciter, ut puto, detecta sunt, & indicata in dissertatione de hoc argumento scripta & forte non post multos hos dies typis vulganda.

Landulphus Saxo de vita Christi, infra, *Ludolphus*.

Landulphus Taurinensis Episcopus, cujus chartam A. 1030. datam vulgavit Baluzius Tom. IV. Misc. pag. 445. 446.

Lanfrancus Papiensis Longobardus ex Priore Beccensi in Normannia Ord. Bened. & Abbate S. Stephani Cadomensis in Gallia, denique ab A. 1070. seq. ad 1089. in Anglia Archiepiscopus *Cantuariensis*. De eo Radulphus de Diceto Tom. 2. Angliæ sacræ pag. 684. Henschenius in Actis Sanctor. Tom. VI. Maji 28. ubi vita Lanfranci scripta a *Milone Crispino*, Cantore Beccensi pag. 832. & ab *Eadmero* pag. 848. ex ejus libro primo Historiæ novorum. Vitam a Milone scriptam Dacherius quoque operibus Lanfranci præmisit, & Mabillonius Sec. 6. Benedictin. parte 2. pag. 637. exhibuit. Videndus etiam H. Warthonus in Anglia sacra Tom. 1. pag. 108. Huetius in Originibus Cadomensibus cap. 24. & Jo. Launojus de scholis celebrioribus cap. XLII. Tom. 4. Opp. De hoc Lanfranco Willeramus præf. in Cantica Canticor. *Unum in Francia comperi*, Lantfrancum *nomine*, *antea maxime valentem in Dialectica*, *nunc se ad Ecclesiastica contulisse studia*, *atque* in Epistolis Pauli *&* Psalterio, *multorum exacuisse ingenia*. *Ad quem audiendum cum multi nostratium* (Germanorum) *confluant*, *spero quod ejus exemplo etiam in nostris provinciis ad multorum utilitatem industriæ suæ fructum producant*. Commentarius *in Psalmos*, cujus Trithemius etiam cap. 155. de S. E. & II. 99. illustrium Bened. facit mentionem, hodie nusquam exstat. Sed *in Epistolas Pauli* Commentarius cum glossa interlineari familiam ducit inter Lanfranci opera edita a Luca Dacherio Paris. 1646. fol. & recusa in Bibliotheca Patrum Lugd. Tom. XVIII. pag. 621. Lanfrancus passim citat ex Ambrosio quæ in Ambrosii scriptis qualia hodie exstant, non reperiri Dacherius annotavit. Sed idem Dacherius arguitur a Caveo, quod Lanfranco Latinum textum subinde emendante, ipse multis in locis emendata vel mutaverit vel subticuerit. Sane Milone teste in ejus vita cap. VI. §. 55. edit. Henschenii pag. 846. Lanfrancus *quia Scripturæ scriptorum vitio erant nimium corruptæ*, *omnes tam Veteris quam Novi Testamnti libros*, *nec non etiam scripta sanctorum Patrum*, *secundum orthodoxam* (*a*) *Fidem studuit corrigere*. *Et etiam multa de his*, *quibus utimur nocte & die in servitio Ecclesiæ*, *ad unguem emendavit* : *& hoc non tantum per se*, *sed etiam per discipulos suos fecit*.

Cætera Lanfranci scripta a Dacherio edita sunt: *Liber de Corpore & Sanguine Domini*, contra *Berengarii* librum Humberto Cardinali oppositum, Tom. 18. Bibl. Patrum Lugd. pag. 763. De actis cum Berengario, adeundus *Milo* in Lanfranci vita cap. 2. pag. 836. editionis Henschenianæ. At Liber Lanfranci primum editus a Francisco Carreo sive Quadrato, Beccensi Cœnobita, recusus cum Philastrio Basil. 1528. 1551. 8. & cum Pasckasii Ratberti libro per Gvil. Ratum. Rothomag. 1540. 8. & in Orthodoxographis Basil. 1555. atque in Bibliothecis Patrum Colon. & Parisiensibus universis. Editio Jo. Ulimerii emendatior cum Algero, Gvitmundo ac Paschasio Ratberto vidit lucem Lovanii 1561. 8. *Epistolæ* autem *invectivæ* quas in Berengarium scripsisse ante hunc librum Lanfrancus a Sigeber-

to

(*a*) Rich. Simon diff. sur les MSS. du Nouveau Test. pag. 51. 67. seq. & lettres Critiques pag. 125. 229. seq.

. 155. traditur, interciderunt. Collationum Joannis Cassiani quaca, annotatiunculæ pag. 777.
inarium & Decreta pro Ordine S. icti in Anglia pag. 778. ex editiolementis Reyneri in Apostolatu ictinorum. Duaci 1626. fol.
r Epistolarum LX. pag. 807. (a) ibus & quædam aliorum ad Lanm, ut Paparum, una Alexandri Gregorii VII. præterea Hildebranuc Archidiaconi, Thomæ Ebora- Archiep. Cleri Populique Dubli-, & Anselmi, quem Dominum, n, Fratrem & amicum appellat.
icope Orationis in Concilio Lonsi A. 1072. dictæ pro primatu Ec- Cantuariensis, contra Thomam censem pag. 827.
ellus de celanda Confessione pag. um notis Dacherii. Hactenus e- Operum Lanfranci Dacheriana, Bibliotheca Patrum Lugd. Tom. ig. 833. subjicitur Sermo sive Sen-, ex ejusdem Dacherii Tom. IV. g. pag. 227. (edit. novæ Tom. 1. 41.) Incip. Octo sunt, quæ si di-r.
erciderunt quæ Lanfrancus teste 155. Sigeberto scripserat de Vita, us ac triumphis Gvilelmi Conquæ. Idem fortasse opus respexit Eadcum lib. 1. historiæ novorum, iulta in Lanfranci laudem, ait de rebus Ecclesiasticis quæ suo temesta sunt, veracissimo & compendioimo scripsisse.
endicis loco Lanfranci operibus a rio subjuncta hæc sunt: Chronibbatiæ Beccensis: vita Herluini, Abbatis Beccensis, scriptore Gil- Crispino, de quo supra Tom. 3. Vitæ scriptæ a Milone Crispino, um itidem Beccensium, Gvilel- Bosonis, Theobaldi & Letardi. De genere Crispinorum. Vita S. Aui Cantuariensis Archiepiscopi, Hu- Tom. IV.

Dublinienfium ad Lanfrancum & Epistolas nfranci ediderat Usserius in Epistolis Hiberad Gothricum Regem Dubliniæ, ad Terdeluacum Hiberniæ Regem, & ad Domnaldum Hiberniæ Episcopum.

gonis Lingonensis liber, & alter Durandi Toarnensis in Neustria Abbatis de corpore & Sanguine Domini contra Berengarium.

Lanfrancus de Mediolano, Chirurgus Parisiensis circa A. 1294. cujus *Chirurgia magna & parva* post editiones Venetas 1490. 1499. 1519. 1546. fol. recusa etiam Lugd. 1553. fol. ut est a Bibliothecarum Medicarum scriptoribus annotatum. In præfatione parvæ Chirurgiæ Lectorem auctor *conjurat per Deum ne aliquibus idiotis tradat* eam, *ne per ignorantiam eorum* (quæ in majore sunt exposita) *opus meum noceat alicui*. Omitto plures JCtos hoc nomine, *Jaffredum Lanfrancum* Balbum cujus Repetitiones prodiere A. 1488. & Decisionum centuriæ V. cum sextæ fragmento: *Lanfrancum de Oriano Brixiensem*, de cujus scriptis Trithemius cap. 811. & Gesnerus inter quæ est etiam Practica Judiciaria sive Repetitio super C. *quoniam*, de probationibus, quam nescio cui Thomæ Lanfraco adscribit Kœnigius. *Lanfrancum Gypsum* Lugiensem, Consiliarium Principis Ferrariensis, qui Andreæ Alciato antiparadoxa opposuit, & *Christophorum Lanfrachimum*, Veronensem, cujus scriptum de præcedentia doctorum & militum exstat in Oceano Juris sive tractatu tractatuum Tom. XVIII. pag. 21. Fuit & Pictor egregius Joannes *Lanfrancus* Parmensis. Sed & junior hic, perinde ut *Andreas Lanfrancus*, Clericus Regularis Neapolitanus, & ab A. 1650. Ugentinus Episcopus, cujus laudantur Logica scripta & Theologica & de jure Beneficiariorum in Beneficiorum Ecclesiasticorum fructus.

* *Lanfrancus de Oriano* circa annum 1450. florebat; ejusque superest typis editus absque loco & anno *Repetitio super cap. Quoniam contra falsam*. Scripsit etiam *de Interpretatione statutorum* teste Pancirolo lib. 3. cap. 34. Scriptum vero

Hh ab

ab hoc consultissimo viro Opusculum de Arbitris Trithemio ignotum multis additis Clarissimorum Doctorum responsis lucem vidit Pisciæ an. 1486. opera Jacobi, & Francisci Cennis.

Est etiam alius Lanfrancus de Parma a pictore illo, cujus hic Fabricius meminit, diversus JC. Clarus, cujus in Bibliotheca Felini extat Tractatus *de Privilegio Fisci*. Venetiis 1490. in fol. Vulgatus.

Lanfredus citatur a Stephano de Borbone, qui scripsit circa A. 1462. infra *Lantfredus*.

Joannes Langdenus. Supra pag. 88.

Tidericus Langen, Engelhusio a quo frequenter citatur *Theodoricus* sive *Theodoricus Longus*, Canonicus Eimbeccensis & Goslariensis scripsit post medium Seculum XIV. Carmen rhythmicum *de Saxonia*, quod incipit: *Restat laudanda Saxonia magnificanda*. Edidit Jo. Henricus Meibomius cum Henrici Roslæ Herlingsberga, Luneburg. 1652. 4. & Henricus Meibomius Jo. Henrici F. tomo I. scriptor. rerum Germ. pag. 806. 812. *Poesis Ducum Brunsvicensium* hujus Langii, ex quibus nonnulla Engelhusius pag. 126. 170. 236. hodie desideratur. Vide Meibomium pag. 772.

Henricus de Langenstein supra Tom. 3. pag. 216. *Henricus de Hassia*.

Thomas Langfordius, Anglus, Ord. Præd. circa A. 1314. traditur scripsisse *Chronicon* ab Orbe condito ad suam usque ætatem. *Postillam super Jobum*. *Sermones per annum & varias disputationes*. Vide Pitseum pag. 413. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 523.

Paulus Langius, non Norimbergensis, ut a Kœnigio traditum, sed Cygnæus sive Zvviccaviensis, Monachus & Presbyter Ord. Benedict. Cœnobii Bozaviensis, Cizæ vicini in Misnia, sectator & amicus Trithemii. Scripsit laudatum *Chronicon Citizense* sive Episcopatus Citicensis ab A. 968. (non 1468. ut legas in Miræi auctario) usque ad A. 1515. editum in tomo primo scriptorum rerum Germanicarum Pistorii pag. 755. 907. Francof. 1583. 1613. & ex clariss. Struvii recensione Ratisbonæ 1726. fol.

Rodulphus Langius, Westphalus, Canonicus Monasteriensis, Orator & Poeta, defunctus major octogenario A. 1519. de cujus laudibus consulenda Hermanni Hamelmanni Opera pag. 97. seq. & pag. 257. seq. Oratio de hoc Langio *primo* ut ait *per Germaniam Poeta & restauratore Latinæ Linguæ in Westphalia*. Scripsit libros duos *de obsidione & excidio Urbis Hierosolymæ* ad patruum Hermannum Langium, Decanum Monasteriensem. *De obsidione Nusiensi* sive Novisionensis oppidi a Carolo Duce Burgundiæ (Novesii, Neuss, in ditione Electonis Coloniensis.) *De tribus Magis* carmen. *Librum Carminum* ad Decanum Coloniensem. *Epistolas* ad diversos. Vide Trithemium cap. 933. de S. E. & de luminaribus Germaniæ cap. 239. Lilius Gyraldus 2. de poetis sui temporis pag. 74. *Est & non contemnendi nominis Rodulphus Langius in Germania, cujus plura leguntur carmina*.

Clemens Langthon, Anglus, Canonicus regularis & presbyter circa A. 1170. scripsit *Concordiam Evangelistarum* quæ MS. Latine, & ex Anglica Jo. Wiclefi versione servatur in Angliæ Bibliothecis. Sicut & *in IV. Evangelia commentarius* & *in Acta*, *in VII. Epistolas Canonicas* atque glossa *in Psalterium* & opusculum *de arte Fidei Catholicæ*. Vide Oudinum Tom. 2. pag. 1523. His ex Lelandi cap. 199. qui *Clementem Lanbondenensem* appellat, addere licet tractatum *de alis Cherubin*. Baleus vero III. 2. & Pitseus pag. 232. memorant etiam librum *de orbibus astrologicis*. *Lecturas Scholasticas*, *Epistolas* ad diversos. *Sermones*.

Joannes Langthon, supra pag. 88.

Stephanus de Langetoun, *Langthon* sive *de Lingvatona*, Lelando *Longodunus* Anglus, ex Cancellario Parisiensi & Cardinali S. Chrysogoni, Archiepiscopus ab A. 1207. ad 1228. Cantuariensis, de quo H. Warthonus Tom. 1. Angliæ Sacræ

g. 114. Usserius Antiquitatt. Bri- pag. 154. Oudinus Tom. 2. pag. seq. Scripsit Commentaria & tro- as sive Moralia *in totum ferme Ve- stamentum*, quæ in Bibliothecis e & Galliæ MSS. asservantur, ut eo & Oudino T. 2. p. 1699. an- m est. Præterea *in VII. Episto- onicas. Summamque Theologicam* & *m de diversis*, ac *Sermones*. *Con- nes Ecclesiasticas* XLVIII. legun- Provinciali veteri Gvil. Linv- de quo dixi Tom. 1. pag. 108. *a ad Joannem Anglorum Regem* A. cum responsione Regis, de Ec- ico interdicto, quod Rex electio- chiepiscopi non consensisset, apud rium Tom. 3. spicileg. pag. 170. novæ Tom. 3. pag. 568.) Anna- o Archiepiscoporum Cantuarien- qui illi a Vossio pag. 454. aliis- ibuuntur, *Radulphum de Diceto*, m Londinensem auctorem ha- ut probe animadvertit H. War- qui illos tomo 2. Angliæ sacræ 7. edidit, & in quibus pag. 693. centioris manus accessione de iono traditur. At commenta- ejus *de rebus & translatione Ri-* I. Angliæ ab A. 1189. ad 1199. defloraсse se profitentur Ranul- *gdenus* in Polychronico, & *Hen-* e Knygthon in libris de eventi- ngliæ. Sermo in memoriam an- evotionis *de translatione corporis mæ Cantuariensis*, exstat ad cal- pistolarum S. Thomæ a Christia- o vulgatarum Bruxellis 1682. 4. ag. 885. 905. Num *vitam quoque ionem* hujus Thomæ scripserit, erint, qui Codicem MStum 75. legio S. Benedicti Cantabrig. in- it. Lelandus quidem c. 224. te- vidisse se ejus *Hexameron* carmi- ico: idem libellum *Quæstionum* emorat, & alterum *de Benedi- ctionibus* datis in monte Ebal *& de Maledictionibus*. His Baleus III. 87. Pitseus pag. 304. & ex Pitseo Carolus Vischius Bibl. Cisterc. (*a*) pag. 303. addunt *Concordiam utriusque Testamenti*, libris VIII. *De vera pœnitentia*, *Adam ubi es? Repetitiones Lectionum*. *De factis Mahumeti*. *De Sacerdotibus Deum nescientibus*. * Constitutiones ejus ecclesiasticæ, quæ in Provinciali a Fabricio indicato leguntur, desumptæ sunt ex Concilio Oxoniensi an. 1222. habito, & vulgato apud Wilkins Concil. Britan. Tom. 1. ad eumdem annum. Animadvertere tamen juvat ex Constitutionibus Stephani in Provinciali legendas pauculas quasdam deprehendisse me in Concilio Oxoniensi nequaquam repertas, ut est illa libri tertii *de Clericis non residentibus*, & altera ibidem *de jure patronatus*; atque tandem alia ibidem *de Sponsalibus*. Demum quæ in libro quinto legitur incipiens: *Ut Archidiaconi*. Quare ex aliis Stephani constitutionibus nondum vulgatis receptas illas oportet. Recitantur apud eumdem Wilkins ejusdem Stephani literæ plures in causa sua scriptæ, cum Joannes Rex Angliæ admittere illum in Archiepiscopum Cantuariensem recusaret. Qua pariter occasione Innocentius III. eidem astitit cum literis, tum etiam minis, aliisque authoritatis Apostolicæ armis. In tota hac causa literas ultro citroque missas apud eumdem habes.

Gilbertus Lannoy cujus *Iter* sive *descriptio peregrinationis* A. 1422. susceptæ per Ægyptum, Syriam aliasque regiones exstabat MS. Bruxellæ in Bibliotheca Aulæ n. 561. teste Valerio Andrea pag. 288. Bibl. Belgicæ, nam in Svveertii Athenis nulla hujus Lannoii mentio.

S. Lambertus, supra *Lambertus* Lugdunensis pag. 238.

Lantfredus sive *Lantfridus*. Supra, *Lamfridus*.

isterciensibus Langthonum accenseat Jon- n purpura S. Bernardi & Henriquez in quoniam aliquo tempore ad Cœnobium Pontigniacense secessit. Sed nec ipsos Pontigniacenses ideo eum pro suo agnoscere notat Vischius pag. 304. Bibl. Cisterc.

Lanzo Abbas S. Michaelis ad Mosam cujus *placitatio super controversia cum Abbatissa Joviniacensi* A. 1128. facta exstat in Baluzii Miscellaneis Tom. IV. pag. 454. 458.

Joannes a Lapide, sive *Lapidanus* Teutonicus, Carthusianus, Doctor Parisiensis inter præceptores Joannis Reuchlini, clarus adhuc A. 1494. quem inter præcipuos Academiæ Tubingensis An. 1477. conditæ inceptores & auctores laudat Trithemius cap. 894. de S. E. & de Scriptoribus Germ. cap. 243. Ad Canonicatum inde & Prædicationis officium vocatus Basileam, doctrinam *Realium*, quos Parisiis vocabant, Philosophorum primus in Academiam Basileensem transtulit illique commendavit. Vide Jac. Gaddium Tom. 1. pag. 273. Ejus *resolutio dubiorum circa celebrationem missarum occurrentium* prodiit Basil. apud Jo. Frobenium de Hammelburg 1492. 8. *Epistola de qualitate Sacerdotum*, MSta Basileæ. Longe plura ejus scripta Grammatica, Logica, Philosophica & Theologica apud Trithemium memorantur & Gesnerum.

Maurus Lapius, Monachus S. Matthiæ de Murano, Ord. Bened. in insula & urbecula Episcopali vicina Venetiis, scriptor *vitæ B. Petri Sardi*, monachi S. Michaelis in eadem Insula, ut ex Possevino Vossius pag. 819.

Lapus Biragus (*Joannem Lapum* sunt qui appellant) de Castellione Florentinus, discipulus Philelphi, Florentiæ seculo XV. vergente obiit, in quem Ugolinus Verinus:

Te, Lape, mors juvenem nimis invidiosa peremit,
Ingenii sed multa tui monumenta supersunt.

Vide Vossium pag. 807. & Julium Nigrum de scriptoribus Florentinis pag. 343. Vertit libros XI. Antiquitatum *Dionysii Halicarnassei*, Tarvisii 1480. fol. per Bernardinum Celerium de Luere: & Regii 1498. fol. per Franciscum de Mazalis. Hinc Parisiis 1529. recensita per viros doctos, & Basil. 1532. fol. ab Henrico Glareano, qui 6000. errores ait se sustulisse. *Et si vero Lapus* Sylburgio judice, *pleraque parum Latine, multa etiam sinistre vertit, tamen quia duos vetustos Codices* quos a Paulo II. acceperat, *in sua versione secutus est, & verbum verbo reddere studuit, sæpe illi ad veræ lectionis investigationem viam patefecit*. Idem Lapus vertit e *Plutarcho* quæ in antiquis ejus editionibus Latinis leguntur, vitam *Thesei*, *Romulique* quæ sub falso Philelphi nomine leguntur: tum Vitam Lycurgi, Numæ, Solonis, Valerii Poplicolæ, Themistoclis, Camilli, Periclis & *Phocionis*, Catonis Uticensis, Artaxerxis atque Arati. Scripsit *Strategicon adversus Turcas* ad Nicolaum V. MS. Venetiis inter libros Bessarionis, teste Tomasino pag. 32. apud quem sicut apud Naudæum in syntagmate de studio militari lib. 2. pag. 524. vitiose *Lampus Bugarus* pro Lapo Birago legitur. Non intelligo quod Julius Niger pag. 343. de Lapo ait: *Chrysippum pariter, Philosophum Græcum, Latinum dedit Italiæ nostræ*. Chronicon familiæ suæ ad Bernardum filium, typis exscriptum non esse, mihi persuadeo. * Non omnes illas e Plutarcho vitas, quas hic memorat Fabricius, Lapo Birago debemus; nam alias ex iis, quas hic recenset, *dedit* Antonius Tudertinus, ut *ipse* pariter Fabricius agnoscit. V. *Antonius Tudertinus*. Vide animadversiones meas ibidem. Ex opere Lapi, seu Lampi adhuc inedita, inscripto *Strategeticon* adversus Turcas, Procemium, seu Procemii portionem quandam vulgavit Cl. Georgius in appendice Monumentorum ad vitam Nicolai V. a se scriptam, editamque Romæ an. 1742. pag. 214.

Allegationes Lapi per Antonium de Butrio in epitomen redactæ sunt; idemque opus ita contractum servatur in MS. codice Biblioth. Riccardianæ ut adnotatur in Catal. ejusdem Bibl. pag. 88. ubi monet Cl. Lamius Allegationes Lapi excusas *partim non esse alias quam Abbreviatas per Antonium de Butrio*. Eandem Epi-

›men servat MS. codex 301. Bi-
h. Felinianæ.
ſtquam hæc adnotavi de Lapo e Ca-
onchio Juriſconſulto, lucem vidit
culum Italicum ejuſdem Lapi in-
tum: *Epiſtola, o ſia ragionamento
leſſer Lapo da Caſtiglionchio*, cum
ejuſdem a Cl. Laurentio Mehus
ipta; quod opus editum eſt Bo-
e an. 1753. in 4. ex quo plura di-
ad Fabricii, & eorum quæ a me
ta ſunt emendationem opportuna.
s e Caſtiglionchio (non e Caſtel-
ut male hic Fabricius, & male
ı in nonnullis vetuſtis editionibus
:ulorum ejuſdem Lapi) Juriſcon-
; alter eſt a Lapo Caſtelliunculo
li XV. ſcriptore, cujus & memi-
ranciſcus Philelphus in ſuis epiſto-
Poſteriori huic latinæ illæ verſio-
‹ Græco debentur, quas Fabricius
uriſconſulto vindicat. Prior vero
; vixit ſub Urbano VI. obiitque e
a ſua exul, ſed Urbis Senator, &
ıcatus Conciſtorialis an. 1381. die
unii. Scripſit tractatus illos lega-
quos Fabricius hic recenſet; quam-
ı *tractatus de nobilitate* hujus eſt La-
riſconſulti, non vero alterius La-
ui nonnulla vertit ex Græco; ne-
atine ſcriptum eſt opuſculum il-
ſed Etruſco vernaculo; quin &
eſt ſecunda Operis, cujus ſupra
ni, nunc Bononiæ primum excu-
piſtola o ſia Ragionamento &c. Pau-
a Lapi hujus Opera latina MSS.
apud eumdem Mehus ibid. in Vi-
pi pag. LVIII. &c.
us de Caſtellione ſive *de Caſtiglion-*
:nior, Florentinus Patricius, Græ-
Latine peritus idemque Juriſcon-
imus, relicta ob ſtudium partis
›rum patria defunctus Romæ A.
Epitaphium decaſtichon ſcriptum
Colucio, Cancellario Florentino
apud Lambecium II. pag. 940.
uſdem Colucii Epiſtolam ad U-
ium Priorem S. Stephani de lau-
, obitu & ſepultura Lapi MStam
›rat. Aliud epitaphium apud Ju-

lium Nigrum in ſcriptoribus Florenti-
nis pag. 344. De hoc Lapo, confundens
eum cum Abbate Benedictino Trithe-
mius cap. 537. de S. & de illuſtribus
Benedictinis II. 132. Geſnerus &c. La-
tine vertit librum *Joſephi* de morte
Machabæorum. *Luciani* de longævis,
nec non de calumnia, laudes patriæ,
librum duplicem de ſacrificiis, & de
ſomno. *Theophraſti* de impreſſionibus, ſi-
ve Characteres. *Daretis* hiſtoriam de
bello Græcorum & Trojanorum. *Xe-
nophontis* præfectum Equitum, *Iſocratis*
Orationem de regno & ad Demonicum
& pro Nicocle Rege. Vitam *Demona-
ctis* atque ejus Orationem de Tyranno.
Demoſthenis Orationem funebrem. La-
pi *allegationes Juris* ſæpius typis exſcri-
ptæ Lugd. 1537. Florent. 1568. Lugd.
1571. Ineditæ *additiones ad Fridericum
Petruccium* de pluralitate Beneficiorum:
de Quarta. *Conſilia varia* circa Inqui-
ſitores & Nuncios Apoſtolicos. *De No-
bilitate. De Canonica portione. De ava-
ritia. De hoſpitibus & hoſpitalibus.
Chronica in Dantem. Orationes* in lega-
tionibus habitæ, & MSta apud Balu-
zium: *Comparatio inter rem militarem
& ſtudia litterarum. Epiſtola Apologeti-
ca pro Simone Lamberto, Nobili Floren-
tino, qui artem militarem reliquerat ut
litterarum ſtudia ſectaretur. De origine
Urbis Romæ & de geſtis Romanorum.
De commodis Curiæ Romanæ. Deſcriptio
cujuſdam pompæ ſummi Pontificis in Flo-
rentia.* * Nonnulla ſunt Lapi hujus
ſcripta legalia in MSS. editiſque Felini
codicibus ſervata, quæ a Fabricio hic
vel non ſatis accurate, vel nec verbu-
lo indicantur. Sunt vero cod. 22. MS.
Pro Canonicis Aretinis Conſilium legale,
nondum, ut arbitror, excuſum. *De ho-
ſpitalibus, & piis locis*, non vero ut
eſt hic apud Fabricium *de hoſpitibus &
hoſpitalibus* cod. 311. MS. *Allegationes
num.* 132. cod. 400. MS. Denique Ta-
bula *in quæſtiones Beneficiarias Frideri-
ci de Senis* edita eſt Venetiis an. 1496.
cum Quæſtionibus ejuſdem Friderici in
materia permutationis Beneficiorum.

Has

Has puto esse additiones illas ad Fridericum Petraccium, quas Fabricius ineditas arbitratur. Lapi hujus epistola elegans ad Franciscum Barbarum vulgata est ab Em. & de literis egregie meritissimo Cardinali Quirino in Diatriba præliminari ad epistolas Francisci Barbari pag. CXXIV.

Lapus Abbas S. Miniati ad montem Florentinum, Ord. Bened. Doctor Decretorum, quem Lapus JCtus in allegationibus Dominum & Præceptorem suum appellat, clarus circa A. 1347. scripsit *in Decretum Gratiani*, & quæ Rom. 1589. prodiere commentaria *in sextum Decretalium* Bonifacii VIII. & *Clementinas* Clementis V. Vide Julium Nigrum pag. 346.

Lapus Niccolinus, infra *Niccolinus*.

Magistri *Petri de Largelata*, Chirurgia Venet. 1499. fol.

Scribonius Largus Designatianus Medicus, de cujus libro de compositione medicamentorum lib. 4. Bibl. Latinæ cap. 12. nam Tiberii ætate floruit adeoque antiquior quam ut scriptoribus mediæ ætatis accenseri mereatur: perinde ut *Largius Licinius*, cujus Ciceromastix memoratur a Gellio XVII. 1. & de quo viri docti ad Plinii junioris lib. 2. Epist. 14.

Andreas Laschbaris sive *Lascharius* Goziembius, Polonus ex Decano Cracoviensi & Canonico Posnaniensi Episcopus Posnaniensis, Regis Poloniæ Ladislai VI. ad Concilium Constantiense Legatus, cujus *Orationes* in illo A. 1414. habitæ ad Sigismundum Imperatorem & coram Papa Joanne XXIII. exhibentur a V. C. Hermanno ab Hardt, Tom. 2. illius Concilii pag. 170. & 177. Adde ejus prolegomena ad illum Tomum pag. 20.

Joannes Lathbeburius. Supra pag. 88. seq.

Latinus Frangipanus qui & *Malabranca*, & *Ursinius*, Romanus Ord. Præd. Cardinalis, Episcopus *Hostiensis* defunctus A. 1294. Præter *Orationes*, *Sermonesque* & commentarios *in IV. libros Sententiarum* creditur composuisse *Prosam* illam *pro defunctis* cantari solitam, *Dies iræ dies illa*, itemque *Prosas duas de B. Maria Virgine*, in Hippolyti Maraccii purpura Mariana atque alibi obvias. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 427. & G. Josephi Eggs purpuram doctam Tom. 1. pag. 223.

Latinus Hostiensis, cujus *provincialia statuta* editurum se recepit nuperus editor veteris libri Juris Civilis Veronæ, vir nobilissimus, Bartholomæus Campagnola, (a) non diversus est Latino Frangipano. * Quamvis *non integra* Latini hujus Cardinalis *provincialia statuta* edita sunt, nonnulla tamen eorum continentur in constitutionibus Joannis Diaconi Cardinalis tituli S. Theodori, quas ego e MS. codice Pistoriensi evulgavi in meo Conciliorum supplem. Tom. III. pag. 418. est autem constitutio illa *De Clericis concubinariis*. In notis ad easdem Joannis Cardinalis constitutiones in ea me versari opinione scripsi, constitutiones illas Latini Hostiensis Episcopi in Constitutionibus Raymundi Aquilejensis Patriarchæ commemoratas, & pro Aquilejensi Patriarchatu latas diversas ab his esse, quas idem legatione fungens in Etruria dedit. Ibid. pag. 426.

Latinus Malabranca supra, *Latinus Frangipanus*.

Latinus Pacatus Drepanius auctor Panegyrici Theodosio Magno A. C. 361. dicti, de quo lib. 2. Bibl. Latinæ cap. 21.

Latinus Ursinius, supra, *Latinus Frangipanus*.

Latronianus, Priscillianista, Sophronio *Matronianus*, cujus varia ingenii opera diversis metris edita Hieronymi temporibus exstabant, ut ipse cap. 122. de scriptoribus Ecclesiasticis testatur, cum Priscilliano capitis damnatus est A. 385. teste Prospero in Chron. pag. 736. & Sulpicio Severo II. 64. Scriptorum ejus nullum, ac ne titulus quidem nostram ætatem tulit.

Bi-

(a) Act. Erud. Tom. X. Supplement. pag. 439. seq.

elbertus de Lavardino, supra Tom. ;. 256. seq.
inici de Laude cum Hussitis fa- uspecti, coactique sua dogmata e, scripta combusta in Concilio intiensi A. 1418. Vide Historiam Concilii ab eruditiss. Viro Her-) ab Hardt traditam Tom. IV. 545.
ionicus Laudunensis in Chronico MS. ur a Dacherio ad Gvibertum pag. 42. 646. &c. Nescio an diversum onico Laudunensis Ecclesiæ ab A. lesinente in A. 1218. ex quo non- de Regum quorundam Danico- ;enealogia exhibet Jo. Petrus Lu- ; Tom. IX. reliquiarum veteris ›ag. 591. 650. cum amplis notis ci Ernstii, ex editione Sorana 8.
ardus (Wiardus Godefridus, Gvi- Gilo) de Lauduno ex Cancellario nsi Cameracensis ab A. 1238. ad (a) Episcopus, scripsit de Offi- ccclesiasticis & de administratione nentorum librum. (b) Incip. m sæpe me rogasti. Dialogum de one Mundi. Incip. Secundum Mar- ullium. Sermones de Dominicis, , & de Passione Domini. In Con- Lugdunensi A. 1245. cui Innocen- V. præsidebat, rogatus a quodam um Ecclesiæ, possetne Papa com- e Simoniam: respondit se scire, viliorem posse quam quemlibet in toto Mundo. Vide Thom. pratani apiarium pag. 132. pag. q. & p. 70. & G. Colvenerii no- g. 4. Bulæum Tom. 3. hist. Aca- Paris. pag. 681. & Oudinum 3. pag. 126. seq.
tinus de Lauduno, Prior Carthus. S. Petri in diœcesi Laudunensi, A. 1170. scriptor Epistolæ paræ- ad Novitium qui ad laxiorem em reverti properabat. Prodiit . 1607. & in Bibl. Patrum Lugd. Tom. 27. pag. 491. 507. Vide Oudinum Tom. 2. pag. 1555.

Gvilelmus de S. Laudo Normannus, Augustinianus Theologus Paris. & ab A. 1345. Abbas S. Victoris. De ejus sermonibus & tractatu de Confessione, MS. Vide eundem Oudinum Tom. 3. pag. 938.

Petrus Levinius, Lingonensis Burgundus Ord. Præd. Conventus Matiscensis circa A. 1500. Ejus carmen elegiacum de antiquitate Urbis Viennæ in Joannis a Bosco Bibl. Floriacensi pag. 6. Incip. Urbs antiqua, potens armis, clarissima gente. Officium B. Rochi, Confessoris nocturnum diurnumque, vario carminis genere Lugd. 1510. forma minore. Ovidii Metamorphoseon libri moralizati. ibid. 1510. 4. Jo. Marii Belgæ elucidationes Gallicanæ Trojanæque historiæ. Paris. 1521. Vide Jac. Echardum Tom. 2. pag. 23. & 336.

Laureacensium & Pataviensium (Passaviensium) Episcoporum breve Chronicon, & Catalogi veteres exstant in Hieronymi Pez tomo primo scriptorum rerum Austriacarum, Lips. 1721. fol. statim in limine.

Laurentius Abstemius, Supra Tom. 1. pag. 2.

Laurentius Amalphitanus in Regno Neapolitano Archi-Episcopus præceptor Gregorii VII. Græce & Latine doctus & Bennoni Gregorii inimico suspectus de Magia, defunctus Romæ A. 1048. Vide Baronium ad A. 1048. n. IV. V. & Ughellum T. 7. p. 195. Scripsit vitam Zenobii Episcopi Florentini, qui obiisse traditur A. 407. 25. Maji, editam ab Ughello Tom. 3. pag. 11. & in Actis Sanctor. Tom. VI. Maji pag. 58.

Laurentius cognomento Anglicus, Parisiis præpositus Collegii Anglorum, cum Gvilelmo de S. Amore fecit contra Monachos mendicantes: unde a Baleo IV. 30. ei liber contra Pseudo-prædi-

Alii 1250. Vide Sammarthanos Tom. 1. 1.

Gvil. Gazæus tribuit Godfrido Fontano, Gviardi decessori. Vide Valerii Andreæ Bibl. Belg. pag. 301.

dicatores & *Defensorium Gvilelmi* tribuitur. Idem Baleus claruisse A. 1260. Pitseus pag. 342. eodem anno sepultum scribit.

Alius *Laurentius Anglicus* Dominicanus, de quo ex Leandro Alberto Lelandus cap. 325.

Laurentius de Aquileja, cujus nescio quam *Practicam Dictaminis* MStam Cangius laudari annotat.

Laurentius Aquitanus, circa A. 1310. prosa & vario carminum genere scripsit libros X. in laudem B. Virginis, quos MStos in Bibl. Nordovicensi servatos notavit Possevinus.

Laurentius Bonincontrius supra Tom. I. pag. 460.

Laurentius Bononiensis Italus, Ordinis Servorum Mariæ, circa A. 1390. Doctor Parisiensis scripsit *Placita Theologica* & alterum *Abbreviata: & commentarium in IV. libros Sententiarum*. Vide Possevinum.

Laurentius Brancofordius, sive *Bracciforte*, Placentinus, Ord. Præd. circa A. 1350. scripsit *Commentarium in Psalmos*. *Principia Theologica*, & *Sermones* varios ac *Collationes de Sanctis*. Vide Jacobum Qvetif Tom. I. pag. 633. cui malo assentiri quam Cangio qui Possevinum secutus refert ad A. 1420.

Laurentius Burellus Divionensis, Carmelita circa A. 1494. scripsit *Heliadem* in laudem Eliæ, Patriarchæ Carmelitarum & *de illustribus Viris sui Ordinis*. Vide Trithemium cap. 897. ex quo Alegrius pag. 370. & Vossius pag. 659.

Laurentius Byzinius Cancellarius novæ Urbis Pragensis sub Wenceslao Imperatore. Ejus Origo & Diarium belli Hussitici ab A. 1414. ad 1423. exstat in illustris Joannis Petri Ludevvig Tom. VI. reliquiarum veteris ævi pag. 124. 216.

Laurentius Calcaneus Brixianus, vir nobilis, eques auratus & Legum Doctor, Trithemio teste etiam Philosophus & Historiographus luculentissimus, qui tamen cap. 852. tantum *Consilia* ejus memorat, & *de commendatione Studiorum* & *de septem peccatis mortalibus*, & *de S. Mariæ conceptione*.

Laurentius Monachus *Casinensis* Ord. Bened. ac deinde incertæ Sedis Episcopus circa A. 950. de quo Petrus Diaconus cap. 6. de illustribus Casinensibus, testatus eum scripsisse *B. Mauri* vitam, ac S. *Castrensis in Hetruria* Episcopi (a) passionem versibus adornasse: *Sermonem* quoque *de B. Benedicti vigilia* elegantem composuisse & *Historiam S. Wenceslai*, quam postremam MStam habuit atque editurum se est pollicitus Jo. Baptista Marus notis ad Petrum Diaconum.

Hoc Laurentio multis seculis junior est *Laurentius* (non diversus ut opinor a *Laurentio Surio*) cujus præfatio brevis Versioni latinæ Doctrinarum *S. Dorothei* præmittitur, quam *Hilarius* Veroneus, Monachus Cassinensis *dedicavit* Oliverio Caraphæ, Cardinali Neapolitano defuncto A. 1551. *Hilarionis* dedicatio obvia in Orthodoxographis A. 1569. pag. 196. & *Laurentii* præfatio in Bibliotheca Patrum Tom. V. edit. Lugd. pag. 902. De Dorotheo illo dictum T. X. Bibl. Græcæ pag. 160. seq.

Laurentius de Colonia, Augustinianus de quo Chronicon Archi-*Comitum* Oldenburgensium apud Meibomium Tom. 2. pag. 170. ad A. 1431. *jamdudum*, inquit, *sua doctrina Parisiensia decoravit Gymnasia, magnus quidem Theologus, disputator acerrimus, ad cuncta objecta respondere promtissimus, multa, ut accepi, edidit opera, sed quoniam nondum in publicum illa dedit, refero minime*. Multis eundem laudat Philippus Elssius in Encomiastico Augustiniano pag. 424. ibi itidem nullum scriptum nominatim referens, ait vitam produxisse usque ad A. 1493.

Laurentius Anglus Orator vehementior quam facundior, & Poeta ex Monacho & Præcentore *Dunelmensi*, Abbas Wes-

(a) Nomen hujus Episcopi non additur, & falluntur Possevinus, Arnoldus Wion Tom. I. pag. 433. & Vossius qui Maurum illum faciunt Episcopum Castrensem.

nonasteriensis Ord. Bened. circa 160. scripsit versibus hexametris *libros hypognosticon* seu memoriale :is & Novi Test. ad Gervasium orem in Abbatia suum : Incip. *ipium rerum sine tempore tempora ns* . Additis *noni libri* vice variis inibus diversi argumenti & de San- Angliæ præsertim, atque singilla- *de S. Cuthberto* . Vide Oudinum . 2. pag. 1022. qui hos libros edi- paratos & ad Thuaneum aliaque MSta (*a*) recensitos habuit. Scri- & *Consolationem de morte Pagani*, eptoris sui, prosa & carmine, quam gnosticon libris præmisisse notat idus c. 174. memorans præterea *exempla ad Hathevvisam*, & *Oratio-* pro Laurentio, h. e. pro se ipso: naufragis, pro juvenibus in vincu- in *Malgerium* detractorem, & pro *ne* amatore. Libellum *de conscri- s Epistolis* . His ex Balei II. 88. tsei pag. 222. licet adjungere: *Dia- im libros IV.* quorum initium: *Car- constitui nunc pandere* . *Sermones* de sti adventu, de Christi Natali & ssumtione B. Mariæ: De confesso- ;, de Virginibus. *Homiliasque* alias. que *Vitam Brigittæ* Scoticæ, ad lredum sive Elredum Abbatem Rie- nsem: quam edidit Bollandus in s Sanctor. Calendis Februarii Tom. ig. 172. 185. sed prologo & initio :am, quæ integrior exstat in Bibl. ejana. Versus *de dissuasione Conju-* MSti in eadem Bibl. inter libros Vossii.

urentius Episcopus, supra, *Lauren- Cassinensis*.

urentius Florentinus, vide mox *Lau- us Gvathius*.

urentius Gervasii, Lexoviensis Gal- Ord. Præd. Theologus Paris. circa 1483. scripsit *super totam summam Theologiæ*, cujus emporium vulgo appellabatur, & opus illud dictum *Copulata M. Laurentii* . Vide additiones ad Trithemium de S. E. capite 30. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 865.

Laurentius Gvathius, Florentinus circa A. 1430. scripsit *Vitam Hugonis*, *Comitis Magdeburgensis*, ad Celsum Abbatiæ Florentinæ Casinensium Abbatem, MStam ut ajunt in Bibliotheca illius Abbatiæ, sed a nemine adhuc prolatam in lucem quod sciam. Vide Vossium pag. 803. & Julium Nigrum in Bibl. scriptorum Florentinorum pag. 369.

Laurentius Holbecke sive *Holbeccus*, Anglus, Ramesiensis Monachus Ord. Bened. circa A. 1410. scripsit *Dictionarium Hebraicum*, laudatum Lelando cap. 553. Baleo VII. 30. & Pitseo pag. 587. sed nunquam in lucem editum.

Laurentius Justinianus, supra p. 209.

Laurentius Monachus S. Laurentii *Leodiensis* sive *Leodicensis*, Ord. Benedicti, scripsit ad Alberonem Virdunensium Præsulem *gesta Episcoporum Verdunensium* in Lotharingia & *Abbatum S. Vitoni* Virdunensis ab A. C. 1048. ad 1197. (*b*) quæ MSta se Joanni Cordesio donasse scribit Miræus, primus edidit Dacherius Tom. XII. spicilegii pag. 274. (edit. novæ Tom. 2. pag. 241. 262.) deinde Augustinus Calmet in historia Civili & Ecclesiastica Lotharingiæ, Paris. 1723. fol.

Laurentius Litta, Episcopus post Theodorum *Mediolanensis* (*c*) per annos XXII. ab A. 490. ad 512. In ejus natalem, hoc est anniversariam consecrationis Episcopalis memoriam exstat Dictio sive Oratio Ennodii sacra prima, ad quam conferendæ Sirmondi notæ T. 1. Opp. p. 1728. præcipue vero notata a Jo. Petro Puricello in Vita Laurentii hujus, edita Mediolan. 1653. 4. & a Jo. Baptista Sollerio in Act. Sanctor.

Tom. IV.

(*a*) De Codicibus MSS. Anglicanis vide Ley- ist. poetarum medii ævi pag. 430.

(*b*) Apud Miræum vitiose 1177. pag. 63. au- . Quanquam proprie Laurentius in A. 1144. t, cætera inde usque ad A. 1197. a Mona- nonymo S. Vitoni Virdunensis addita apud Dacherium notantur.

(*c*) Vetus notitia Episcoporum Mediolanensium apud Mabillonium Tom. 1. Musei Ital. pag. 110. Ughellus Tom. 4. pag. 54. Acta Sanctor. Tom. VI. Julii 27.

ctor. ad 27. Julii. Primus subscripsit Synodo Palmari pro causa Symmachi Papæ A. 501. *Laurentius Episcopus Ecclesiæ Mediolanensis huic statuto nostro, in quo totam causam, Dei judicio commisimus, subscripsi*. Qui hunc ex *Novariensi* Episcopo ad Mediolanensem cathedram evectum ajunt viri docti, falli utique videntur, cum nullum inter Novarienses Episcopos Laurentium (*a*) vel apud Ughellum vel apud alios memorari videas. Ob eandem causam etiam scripta ad alium Laurentium referre par est quæ ad Mediolanensem nemo veterum retulit.

Laurentius Mellifluus scripsit librum *de duobus temporibus*, id est uno ab Adam usque ad Christum, altero a Christo usque ad finem seculi. Declamavit etiam *Homilias* ore quasi *mellito*, unde agnominatur *Mellifluus*. Hæc de eo Sigebertus cap. 120. Et Anonymus Mellicensis cap. 48. *Laurentius doctrina & scientia clarus scribit librum* de duobus temporibus, *in quo plurima Pœnitentes poterint invenire remedia*. Ex illis homiliis exstat *sermo de muliere Chananæa* quem edidit Mabillonius Tom. 2. Analect. p. 17. (edit. novæ in fol. p. 54.) ad verbum expressus ex S. Chrysostomi homilia quæ incipit: πολὺς ὁ χειμὼν Tom. 3. celeberrimi Montfauconi pag. 432. unde concidit Lazari Augustini Cottæ, Capucini sententia qui hunc sermonem recudi curavit Mediolani 1692. 4. & ad calcem Musei Novariensis Mediolan. 1701. fol. cum notis Josephi Hieronymi Semenzi, hoc titulo: (*b*) *S. Laurentii ad Puteum, Presbyteri & Martyris, Novariensium Apostoli, agnomento* Melliflui *Homilia de Chananæa*, auctoremque contendit Laurentium, Magistrum Gaudentii primi Novariensium Episcopi, & Martyrem A. 363. 30. April. de quo Acta Sanctor. Tom. 3. April. p. 763. seq. Certe enim longe recentiorem esse oportet, qui Chrysostomum expressit, Laurentium, cujus *liber de duobus temporibus* etiam neutiquam intercidit, ut Caveo visum; neque enim aliud argumentum est *Homiliæ de pœnitentia* quæ cum altera *de eleemosyna* toties lucem vidit ab A. 1579. in Patrum Bibliothecis, etiam novissima Lugd. Tom. IX. pag. 465. & in Novaria sacra Caroli a Basilica Petri, Episcopi Novariensis, Mediolan. 1612. & in Bibliotheca Concionatoria Francisci Combefisii.

Laurentius de Monacis, Senatus Veneti a Secretis, & Magnus Cancellarius Regni Cretensis circa An. 1419. Ex ejus *Historiæ Venetæ* libro XIII. excerptum de Ezerino III. qui An. 1256. vivere desiit, vulgatum a Felice Osio cum Albertino Mussato, illustratumque Venet. 1636. fol. pag. 79. atque inde cum notis Osii in tomo sexto thesauri Italiæ Burmanniani, & Muratoriani tomo octavo. * In Codice Membranaceo Trivisaneo extat sermo editus per Laurentium de Monacis Cancellarium Cretæ in celebritate exequiarum quondam Nobilissimi D. Vitalis Lando in præsentia eximii Serenissimi Domini Michaelis Steno D. G. incliti Ducis Venetiarum. Designavit hunc Codicem Cl. Apostolo Zeno in Epistola de Codice Trivisaneo.

Laurentius Novariensis, supra in *Mellifluo* & *Mediolanensi*.

Laurentius Decanus *Pictaviensis*, cujus nescio an quicquam superest nisi *planctus* quem scripsit Capituli sui & Canonicorum nomine in funere *Gisleberti Porretani*, Episcopi Pictaviensis, defuncti A. 1154. Edidit Joannes Besly sive Beslius in opere de Episcopis Pictaviensibus Gallice edito Paris. 1647. 4. pag. 103.

* *Laurentius de Rodulphis* civis & Advocatus Florentinus An. 1440. Florentiæ professor. Scripsit *Tractatum ubi formantur septuaginta quæstiones principales in materia alienationis rei Ecclesiasticæ*. Prodiit hic ejus tractatus Pisciæ A. 1489. in fol. Ejusdem *tractatus continens materiam*

(*a*) Vide Acta Sanctor. Tom. 6. Jul. pag. 443.
(*b*) Acta Erud. Tom. supplem. pag. 525. Diarium eruditorum Italiæ Tom. 1. pag. 249. 254.

riam usurarum Venetiis 1472. per Nicolaum de Colonia junctim cum aliis aliorum Jurisconsultorum Opusculis Repetitio *cap. sine exceptione* in Cod. 161. MS. Feliniano. *De usuris, & monte pietatis* in Cod. 311. MS. Feliniano.

Laurentius Somercatus, Anglus, Romæ circa A. 1240. Gregorii IX. Diaconus, deinde Canonicus Cicestriensis scripsit teste Baleo IV. 2. & Pitseo p. 311. Librum *de formis electionum* & *abbreviatorum* alium, ut omittam tertium compositum Gallice de modo tractandi narrationes.

Laurentius Vadus sive *Wadus*, Anglus Monachus Cantuariensis Ord. Bened. scripsit *vitam S. Thomæ* Becket, Archiepiscopi Cantuar. interfecti A. 1170. MS. Cantabrigiæ in Bibl. Collegii S. Benedicti, teste Vossio pag. 712. ex Pitsei pag. 886.

Laurentius Valla, infra, *Valla*.

Laurentius Ubaldinus, Florentinus, Ord. Præd. alii *Lauterius de Valdinis*, auctor *Capistri Judæorum*, in quo docet scripsisse se An. 1335. post desolationem Hierosolymæ per Titum factam hoc est A. C. 1405. Prologum illius Capistri adhuc inediti vulgavit Jacobus Quetif Tom. 1. de scriptoribus Dominicanis pag. 589.

Laurentius Veronensis, Diaconus Pisanus, tempore Petri II. Archiepiscopi ab A. 1103. ad 1120. Pisani, scripsit carmine Heroico *de Bello Balearico* sive rerum in Majorica Pisanorum, ac de eorum triumpho Pisis A. 1115. habito libros VII. cum fuit a Christo tecto velamine carnis centenus quintus decimus millesimus annus. Incipit: *Arma, rates, populum, vindictam cœlitus actam Scribimus*. Edidit Ughellus Tom. 3. Italiæ sacræ pag. 897. (edit. novæ T. X. pag. 127. 172.

Laurentius Abbas *Westmonasteriensis* circa An. 1160. cujus *Epistolam ad Alienorem* (Eleonoram) Reginam Anglorum edidit Dacherius Tom. 2. spicilegii pag. 455. (edit. novæ Tom. 3. pag. 528.)

Laurentius Wilhelmus de Savona Doctor Theologus in Conventu Londinensi Ord. Minor. circa A. 1485. scripsit librum cui titulus: *Triumphus amoris Domini nostri Jesu Christi* ad Wilhelmum de Waynflete, Episcopum Wintoniensem. MS. in Bibl. Lamberhana. Ex præfatione locum affert H. Warthonus in auctario ad Usserium de Scripturis sacrisque vernaculis pag. 448. seq.

Laureshamenses Annales, & *Fuldenses*, quos *Astronomo* cuidam tribui dixi T. 1. pag. 135. 347. vel *Ademaro* Tom. 1. pag. 34. aut *Eginhardo* Tom. 2. p. 263. hos Joannes Georgius Eccardus T. 2. Commentar. de rebus Franciæ Orientalis parte 2. pag. 317. vindicat *Durando* Diacono atque *Hirminmaro* notariis Imperialibus.

Annales multis locis diversos cum *Codice Traditionum Laureshamensium* ex MS. Moguntino exspectamus ab illustri Abbate Gotvvicensi *Godfrido Besselio*. Vide præf. ad Tom. 1. Chronici Gotvvicensis pag. XXX. seq.

Libellus supplex Decani & Conventualium principalis Abbatiæ Laurishamensis ad Henricum V. Imp. contra Monachos Hildebrandinos de Hirsaugia exstat in *Goldasti* apologia pro Henrico IV. pag. 233. 237. Incipit:

Summo post Dominum Regi pleno meritorum
Cujus jus late protenditur Imperiale.

Georgii Helvvichii, Moguntini Vicarii, defuncti An. 1632. Antiquitates Cœnobii Laurishamensis ex edit. Francof. 1631. 4. recusæ in limine tomi novi scriptorum Historiæ Moguntinensi maxime inservientium, Francof. 1727. fol. curante V. C. *Georgio Christiano Joannis*, qui etiam appendicem aliquot tabularum veterum recens adjunxit.

Cosmas Laurus, supra Tom. 1. pag. 431.

Jacobus de Lausanna. Supra pag. 13.

Lauterbergense Chronicon Sanpetrinum Cœnobii *Montis Sereni* S. Petri Ord. Bened. in diœcesi Magdeburgensi, ab A. 1124. ad 1225. primus ex apogra-

pho Meibomiano, qui illud ex Freheri Codice descripserat, vulgavit Joachimus Joannes Maderus. Helmst. 1665. 4. Vide supra in *Conrado Lauterbergensi* Tom. 1. pag. 415.

Joannes Laziardus Cælestinus scripsit *Historiæ universalis epitomen* usque ad A. 1503. editam Parisiis in fol. ex qua etiam repetita Vita Gregorii M. præmissa operibus Gregorii editis Basil. 1551. 1588. &c. Magnam hujus operis partem Vossius pag. *666.* observat ad verbum descriptam ex Breviario historiali quod Gallus anonymus circa A. 1428. ex Landulpho Sagace aliisque contraxisse se profitetur, typis exscriptum Pictavis 1479. de quo idem Vossius pag. 551. seq.

De *Leandro*, quem potius audiemus quam fratrem Isidorum, ejus in Episcopatu Hispalensi A. 600. successorem. Ita vero ille cap. 28. libri de S. E. *Leander* (*a*) *genitus patre Severiano, Carthaginiensis provinciæ Hispaniæ, professione monachus, & ex monacho Hispalensis Ecclesiæ, provinciæ Bæticæ, constitutus Episcopus,* (*b*) *vir suavis eloquio, ingenio præstantissimus, vita quoque tantum atque doctrina clarissimus, ut etiam fide ejus atque industria populi gentis Gothorum ab* Ariana *insania ad Fidem catholicam* (*c*) *reverterentur. Hic namque, in exilii sui peregrinatione, composuit* duos adversus hæreticorum dogmata libros, (*d*) *eruditione sanctarum Scripturarum ditissimos. In quibus vehementi stilo Arianæ impietatis confodit atque detegit pravitatem, ostendens scilicet, quid contra eosdem habeat Ecclesia, vel quantum distet ab eis religione vel fidei sacramentis. Exstat & aliud laudabile ejus opusculum* adversus instituta Arianorum; *in quo propositis eorum dictis suas responsiones opponit. Praterea edidit unum*, ad Florentinam sororem, de institutione virginum & contemptu mundi *libellum*, (*e*) *titulorum distinctionibus prænotatum.* (*f*) *Siquidem & in Ecclesiasticis officiis* (*g*) *idem non parvo elaboravit studio. In toto enim* (*h*) *Psalterio duplici editione orationes conscripsit. In sacrificii quoque laudibus atque psalmis multa dulcisone composuit. Scripsit &* epistolas *multas* ad Papam Gregorium, de baptismo *unam*, (*i*) *alteram* ad fratrem, (*k*) *in qua præmonet cuiquam mortem non esse timendam. Ad cæteros quoque Coepiscopos plurimas promulgavit familiares epistolas, & si non satis splendidas verbis, acutas tamen sen-* ten-

(*a*) Eadem ex Isidoro Honorius III. 34. Trithemius de S. E. cap. 216. & lib. 2. de illustribus Benedictinis cap. 9. Plura de Leandro Nicolaus Antonius lib. IV. Bibl. veteris Hispanæ cap. 4. & Acta Sanctor. Martii XIII.

(*b*) Ab A. 576. ad 596.

(*c*) Ermigildum Regem, Livigildi Regis Visigothorum filium a Leandro ad Fidem Catholicam adductum celebrat Gregorius Magnus III. 31. Moralium. ***Homilia Leandri de triumpho Ecclesiæ ob conversionem Gothorum*** habita post Synodum Toletanam III. A. 589. exstat in tomis Conciliorum & apud Baronium ad A. 589. n. 12. seq. & in Actis Sanctor. Tom. 2. Martii 13. pag. 277. & in Hispano Joannis Tamaji de Salazar Martyrologio, 27. Februar. & apud Garsiam Loaisam quoque pag. 229. & in Agvirrii Conciliis Hispan. Tom. 2. pag. 351. & cultiore stylo apud Jo. Marianam lib. V. de rebus Hisp. cap. 15.

(*d*) Hi libri cum tertio adversus instituta Arianorum, hodie desiderantur.

(*e*) Hic *libellus ad Florentinam* sororem, post editiones Hieronymi de Torres Pinciani & Christophori Brovveri, obvius in Holstenii Codice Regularum Rom. 1661. & Paris. 1663. 4. parte 3. pag. 89. 108. atque in Bibliotheca Patrum Lugd. *T. XII.* pag. 999. Hispanice etiam prodiit Prudentio Sandovallio interprete, Pinciæ 1604. 8. Vide Nic. Antonium Tom. 1. pag. 224.

(*f*) Tituli sunt XXI.

(*g*) Leandri operam deinde hac in parte perficit *Isidorus* frater, de quo supra pag. 187. & 193.

(*h*) *Psalterium de duplici editione*, intellige Latinam ante Hieronymianam versionem & Hieronymianam. Missale & Breviarium Mozarabicum, exstat auspiciis Francisci Ximenii, Archiep. excusum Toleti 1500. 1502. in quo memoria Leandri Episcopi, Confessoris & Doctoris 13. Mart. Vide Acta Sanctor. Tom. 3. Febr. 27. pag. *672.*

(*i*) Leandri Epistola intercidit, Gregorii Magni responsio tulit ætatem lib. 1. Epist. 41. in qua *de trina mersione baptismatis*. Supersunt & aliæ ad Leandrum Gregorii Epistolæ IV. 46. & VII. 126. Leandro etiam dicavit suos in Jobum Commentarios, quos ipso suadente non diffitetur se componendos suscepisse. Confer & Liciniani ad Gregorium Epistolam vulgatam a Baluzio in limine tomi VII. Miscellaneorum.

(*k*) Isidorum, vel Fulgentium potius. Vide Nic. Antonium Tom. 1. pag. 225.

tentiis. *Floruit sub Reccaredo*, (*a*) *viro religioso ac Principe glorioso; cujus etiam temporibus mirabili obitu actualis vitæ terminum clausit*. (*b*)

Leander Albertus, Bononiensis Ord. Præd. propter libros sex de viris illustribus Dominicanis, Bonon. 1517. fol. editos celebris, sed junior quam ut a me referri debeat, cum vitam produxerit usque ad A. 1550. De cæteris ejus scriptis, Vita Joachimi Abbatis, & toties edita Italice descriptione Italiæ & a Gvil. Kyriandro (exceptis Insulis) etiam Latine versa Colon. 1567. fol. adeundus Jacobus Echardus Tom. 2. de scriptoribus Ord. Præd. p. 138. & p. 825. ubi memoratur ejus Vita B. Jordani Saxonis Ord. Præd. Magistri II. Diatriba de incrementis dominii Veneti, & de claris Viris Reip. Venetæ.

S. Lebuinus Anglus, Monachus Ord. Bened. Ripensis in Northumbria, missusque seculo octavo in Germaniam SS. Willibrordi & Bonifacii exemplo propagator Christianorum sacrorum, de quo illustris Hermannus Bunau Tom. 2. historiæ Imperii, vulgatæ Germanice pag. 347. seq. Huic Lebuino, quem ait A. 740. obiisse, exhortationes pias, & *Commentaria in quosdam sacrorum Bibliorum locos*, sed nec illi nec alii cuiquam, ut opinor, visa memorat Pitseus pag. 142. Alius *S. Levinus* sive *Livinus* Scotus Archiepiscopus ut ajunt Hiberniæ, & Martyr circa A. 633. de quo Baleus XIV. 16. & Jac. Waræus de scriptoribus Hiberniæ pag. 21. qui præter *Homilias* aliquot tradunt eum scripsisse *epitaphium S. Bavonis*, & *Epistolam ad Florbertum*, monasterii S. Bavonis Abbatem. De hoc Bavone Baronius ad Martyrolog. 1. Octobris.

Lechbertus sive *Lethbertus*, Anglus, Canonicus Regularis Augustinianus atque Abbas S. Rufi prope Valentiam in Gallia Narbonensi circa A. 1210. De eo Baleus XIII. 32. & Pitseus pag. 275. qui inter alia ejus Commentaria & Lecturas, *explanationes* illius *in Psalmos* celebrant.

Legenda Aurea supra pag. 20. *De Legendis cum judicio* (*c*) *legendis Sanctorum quod exiguo sæpe judicio scriptæ*, *vide judicia Doctorum Romanæ Ecclesiæ in Consultatione de Horis Canonicis*, *Parisiis excusa* A. 1643. pag. 112.

Leidradus Noricus, gratiosus apud Carolum M. atque, ut ajunt, ejus Bibliothecarius, successor Adonis, & Agobardi decessor in Archiepiscopatu Lugdunensi quem gessit ab A. 799. ad 813. De eo Sammarthani Tom. 1. pag. 300. Theophilus Raynaudus Tom. VIII. Opp. pag. 100. & Dominicus de Colonia in hist. litteraria Lugd. Tom. 2. pag. 71. seqq. Exstant ejus *Epistolæ duæ* ad calcem Agobardi, edi. Baluzianæ Paris. 1666. 8. una consolatoria *ad Sororem*, & altera *ad Carolum M.* de Episcopatu suo & de instauratione a se facta Cœnobii Insulæ Barbaræ, quæ legitur etiam in Gvilelmi Paradini historia Lugdunensi, & apud Sammarthanos loco laudato: utraque recusa in Bibl. Patrum Paris. supplem. Tom. 2. p. 810. & T. XIV. Lugd. pag. 233. Librum *de Sacramento Baptismi* ad Carolum M. vulgavit Mabillonius Tom. 3. Analect. pag. 1. & Epistolam ad eundem de ritibus Baptismi & abrenunciationibus in eo fieri solitis pag. 28. 45. (edit. novæ pag. 78. & 85.)

Joannes Gerbrandus de Leidis, supra Tom. 3. pag. 46.

Philippus de Leidis, Vir nobilis, Juris Doctor & Canonicus Paris. A. 1369. deinde in Patria Canonicus Trajectinus diem obiit A. 1386. Gvilelmi Bavari, Hollandiæ Comitis a Consiliis: præter *Lecturam in librum III. Decretalium* scripsit tractatum *de Reip. cura & sorte principantis* de quo A. 1516. edito, & Amst. 1701.

(*a*) Reccaredus Rex Visigothorum ab A. 586. ad 601.

(*b*) Nic. Antonius Tom. 1. pag. 224. malit A. 596. vel 597. Miræus A. 603. circa A. 600. Quanquam Nicolao Antonio consentit Lucas Holstenius, qui epitaphio Beatorum Leandri, Isidori & Florentinæ, quod pag. 108. exhibet, subjicit hæc verba: *Obiit felicis memoriæ Leander Episcopus die III. Kalend. Martii æra DCXLI.*

(*c*) Voss. arte historica pag. 48.

1701. 4. recuso vide Oudinum Tom. 3. pag. 1152. Amstelodamensi editioni vitam auctoris præfixit Sebastianus Petzoldus.

Theodoricus a Leidis, Clericus monasterii Hæcmundensis, cujus *breviculos* sive Epitaphia Comitum & Comitissarum Hollandiæ ab A. 900. ad 1051. edidit Antonius Matthæus Lugd. Bat. 1692. 4. pag. 144. seq. una cum Jo. Gerbrando de Leydis, de quo supra Tom. 3. pag. 46. seq.

Jo. Lelandus senior & junior, de quibus supra pag. 89.

Lemovicensium Episcoporum & Abbatum Gesta. Supra in *Bernardo* Gvidonis, Tom. 1. pag. 220. & *Ademaro* pag. 14.

Anonymi Chronicon breve Lemovicense ab A. 539. ad 1037. in Labbei T. 1. Bibl. novæ MSS. pag. 332.

Excerpta ex veteri Kalendario Ecclesiæ Lemovicensis, apud eundem Tom. 2. pag. 759. seq.

Thomas de *Agni Lentino* sive de *Leontio*, Siculus Ord. Præd. ex Episcopo A. 1200. Bethleemitico Patriarcha ab A. 1268. ad 1277. Hierosolymitanus, scripsit *Vitam S. Petri Dominicani*, A. 1252. Martyris, quam offerunt Surius 29. April. & Acta Sanctorum Tom. 3. April. pag. 686. 719. Vide Oudinum Tom. 3. pag. 550. & Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 358. seq. qui etiam *Sermonum* ejus & *Epistolæ* ex Syria *ad Henricum III.* Angliæ Regem A. 1263. scriptæ meminit, de periculis Terræ sanctæ imminentibus.

Sub *Lentuli* nomine, Hierosolymitanorum ut ajunt ante Pontium Pilatum Præsidis, fertur *Epistola* ad S. P. Q. Romanum ultimis conficta sæculis, de qua non attinet repetere quæ dixi in Codice apocrypho Novi Test. pag. 301. seq. & partis tertiæ pag. 486. Edidit etiam Joannes Laziardus historiæ Universalis cap. 12. & ex alio Codice partem Goldastus notis ad Dositheum (Tom. XII. Bibl. Græcæ pag. 517.) Novissime cum Epistolis Abgaro tributis & Pilato Henricus Hulsius de prærogativis Israelitarum pag. 448.

Lentvvardinus Anglus, Theologus a Pitseo pag. 886. *in quatuordecim Epistolas Pauli* traditur scripsisse, quod petiit a Baleo XII. 8. Vixit ante Joannem Frumentarium, hoc est ante A. 1440. a quo in libris de granis typicis, teste eodem Baleo celebratur.

S. Leo Tuscus natione, cognomine *Magnus*, & *primus* hoc nomine Episcopus Rom. ab A. C. 440. Sept. 8. ad 461. 11. April. (*a*) de quo præter *Honoratum* in vita, & Annalium scriptores, atque editorem operum ejus præcipuum novissimumque Paschasium Quesnellum, Tillemontius tomo XV. memoriarum, atque Henschenius in Actis Sanctorum Tom. 2. April. pag. 14. seq. ut Ludov. Maimburgium in historia Pontificatus S. Leonis, Parif. 1687. 4. Gallice edita aliosque innumeros prætercam.

Opera Leonis, post Sermones cum paucis Epistolis Venet. 1485. & 1505. fol. & Parif. 1515. fol. editos (*b*) prodiere Coloniæ apud Melchiorem Novestanum Petro Canisio curante, A. 1546. ad quam editionem Observationes Latini Latinii Bibl. sacro-profan. pag. 74-77. Deinde iterum Colon. 1551. ex Laurentii Surii recensione, & cum Leonis IX. aliquot lucubrationibus 1561. fol. & 1569. fol. Venet. 1553. 1573. & ex editione Petri Canisii repetita, Lovan. 1566. 8. atque ex castigatione Joannis Wilimmerii, Prioris Canonicorum regularium S. Martini Lovaniensium, Lovanii 1575. 8. Antvverp. 1583. 8. & cum Maximo Taurinensi & Petro Chrysologo Parif. 1614. 1618. 1623. 1661. fol. recensente Sirmondo: & ex Theophili Raynaudi editione Lugd. 1633. 1651. 1661. 1671. fol. cum Maximi Taurinensis, Petri Chrysologi & Fulgen-

(*a*) Anonymus Mellic. cap. 7. *quarta Kal. Jul.* alii *tertio Cal. Novemb.*

(*b*) Romæ etiam edita Miræus cap. 95. auctarii & Labbeus Tom. 2. de S. E. pag. 11. scribunt Leonis opera: vellem annum addidissent.

i Ruspensis & Valeriani Cemelien- Amadei Lausanensis & Asterii A- ni operibus. Denique accuratius riusque, eruditis etiam notis at- dissertationibus illustrata edidit Pa- us Quesnellus (*a*) Paris. 1675. 4. us vol. Opus hoc indici prohibito- librorum fuit impositum Romæ, iam de Hilario Arelatensi differens nellus judicia de causis Patriarcha- in historia Ecclesiastica relata non gitimas appellationes reddita fuis- ed ab ultro electo a partibus arbi- rolata disputat. Vide Papebrochii nsionem ad exhibitionem errorum tiani a S. Paulo Carmelitani artic.). 4. Non obstante tamen proscri- e Romana, Quesnelli Leo erudi- bique probatus, & Lugduni 1700. (*b*) recusus est: beneque vir doctus uesnellum: *la censure de Rome ne a pas votre livre*, ut refert Vigno- Marvillius sive Bonaventura de Ar- e, Carthusianus Tom. 1. Miscel- historico-Crit. p. 75. In Lugdunen- e editione p. 195. inserta Joannis ipini Epistola Romæ 1693. 4. edi- qua probat in sermone VII. de Na- te Christi, in verbis *quibus ad sug- n* aræ *superioris ascenditur*, legen- esse *area*. Nova editio Operum is M. quæ auspiciis Pontificis Cle- is XI. exspectari jubebatur Romæ An. 1716. non vidit lucem quod : perinde ut promissa pridem a . Vossio.

scriptis Leonis I. apud Genna- cap. 70. sola celebratur *Epistola ad Flavianum* Episc. CPol. adversus Eutychen. Nec plura Honorius II. 60. Quin imo idem Gennadius cap. 84. & ex eo Marcellinus in Chronico ad An. 463. Epistolas Papæ Leonis adversus Eutychen de Christi incarnatione & ad diversos datas, a *Prospero* dictatas dici affirmat. Prospero etiam vindicandas easdem sibi sumsit Josephus Antelmius in dissertationibus de veris operibus SS. Patrum Leonis Magni & Prosperi Aquitani: ac præterea *Capitula de Gratia Dei*, *Cælestino I.* Papæ potius tribuenda, de quibus supra Tom. 1. pag. 315. *Epistolam ad Demetriadem* de humilitate Christiana & *libros duos de Vocatione omnium Gentium*, quæ *Prosperi* inter scripta rectius leguntur, & Leoni Quesnellus tribuerat: & *Sermonum* plerosque. Paris. 1689. 4. (*d*) Antelmio respondit Quesnellus in Epistola inserta Ephemeridibus eruditorum Paris. 1689. 15. Aug. & Dupinius Tom. IV. Bibl. Ecclef. p. 249. seq. quanquam Niceronus Barnabita (*e*) tradit Dupinium Antelmio assensum prius, in Quesnelli gratiam sententiam mutasse. Adversus Quesnellum Epistolæ duæ responsoriæ prodierunt Paris. 1690. 4. deux lettres de l' Auteur des dissertations &c.

Anonymus Mellicensis c. 7. *Leo Magnus, Apostolicus, Declamator egregius fuit, qui Verbo & exemplo Christianæ Religioni plurimum profuit. Porro* Sermonum *illius incertus est numerus: quorum tamen de Adventu Domini* (*f*) *de Nativitate* (*g*) *de Apparitione* (*h*) *de Jejunio*

De hac editione vide Caveum, Oudinum › aliis adjutum Quesnellum nescio qua fide Rich. Simon observationibus ad Bibl. Ecclef. ianam Tom. 1. pag. 190. seq.

W. E. Tentzel. Biblioth. curios. An. 1704. , seq.

Memoir. de Trevoux A. 1716. pag. 722.

Giornale de' letterati in Parma 1686. pag. ist. des ouvrages de Savans A. 1690. Avril p. 362. Memoir. des hommes illustres T. V. p. 149.

De Adventu Domini, nulli hodie S. Leonis nes exstant, sed vicissim exstant quorum non nit Anonymus, sermo *de transfiguratione Do-* in Quesnelli editione Sermo 94. *De gradibus sionis ad Beatitudinem* 95. qui ab aliis male *in Festum omnium Sanctorum* inscribitur. *De collectis & eleemosynis* sermones VI. a quinto ad decimum. *In festo Cathedræ S. Petri Apostoli* (dubium an Leonis) 96. Sermo *in die consecrationis* ipsius *Leonis* & tres *in anniversaria assumtionis celebratione*, 1. 2. 3. 4. Præterea 93. sermo brevis contra Eutychen habitus in Basilica Anastasiæ, & 97. seq. ex Pontificali Romano, Oratio *in Consecratione electi in Episcopum*. Oratio *in Ordinatione Presbyteri*, & allocutio Archidiaconi ad Episcopum *pro reconciliatione Pœnitentium*.

(*g*) Sermones X. a vigesimo usque ad undetrigesimum.

(*h*) Sermones VIII. *de Epiphania Domini* a trigesimo ad trigesimum septimum.

nio (*a*) *de Passione* (*b*) *de sancto Pentecoste* (*c*) *plurimi habentur*. *In Sanctorum quoque Natalitiis* (*d*) *nonnulli habiti inveniuntur*.

Sermones S. Leonis plerique recensiti etiam a Francisco Combefisio in Bibliotheca Concionatoria. Sermones XXI. in Alcuini Homiliario. Leonis M. sermones Italice versi a Philippo Corsini, Florentiæ 1485. fol. & a Gabriele Foresto, Venet. 1547. ac nonnulli a Galeatio Florimonte. ibid. 1561. 4. Gallicam versionem Joannis Bertaut Episcopi Sagiensis memorat Lud. Jacobus pag. 144. Bibl. Pontificiæ.

Decreta XLIX. in Collectione Dionysii Exigui Pithœana. In Merlini Conciliis, XCIV. In prioribus Leonis editionibus *Epistolæ CXI.* & in tomis Conciliorum Regia, Labbei & Coleti. Sed Quesnellus in suo Leone *Epistolas CXLI.* ordine temporis, quo scriptæ sunt, digestas & notis illustratas exhibuit. Indicem eorum ad quos Leo scripsit, dedi in supplemento lib. IV. Bibl. Latinæ cap. 3. Epistola ad Turibium *contra Priscillinistas* An. 447. exstat notis illustrata in Agvirrii Conciliis Hispaniæ Tom. 2. p. 207. Apud eundem epistola *de Paschate* A. 455. data ad Episcopos Galliarum & Hispaniarum pag. 225. & apud Sirmondum in Conciliis Galliæ Tom. 1. pag. 118. Celeberrima autem illa dogmatica *ad Flavianum* CPol. Epistola XXIV. vulgata cum Græca versione veteri ad calcem S. Gregorii Thaumaturgi Mogunt. 1604. 4. a Gerardo Vossio, Borellonio Germ. Præposito Tungrensi pag. 144. subjuncta Epistola, CXXXIV. *ad Leonem Imp.* Symboli Nicæni Fidem approbans itidem Græce & Latine pag. 165. una cum *Sententiis Patrum* (*e*) ad eundem Leonem, quod Dominus noster Jesus Christus verus sit Deus & verus Homo p. 184. & cum tractatu *adversus errores Eutychetis & aliorum hæreticorum* pag. 209. quem tanquam dubium Quesnellus in appendice ad Sermones pag. 190. offert una cum Sermone (*f*) *in Natali S. Vincentii* Martyris pag. 187. & *in Nativitate Domini* pag. 188. Incip. *Salvator noster, Dilectissimi*. Et *in ascensione Christi* pag. 189. Incip. *Hodie, Fratres, victoria Christi completa est: Et in Nativitate SS. Apostolorum Petri & Pauli*, ibid. Incip. *Exultemus in Domino, dilectissimi*. Sed apud Vossium pag. 222. *ad Episcopos per Siciliam constitutos*, est apud Quesnellum Epistola XVII. *Ad Julianum Coensem* p. 225. apud Vossium eadem est cum Quesnelliana LXXXI. licet alio initio. *Sermonem de SS. Martyribus* & de inimicis diligendis, qui incipit: *Quotiescunque, Fratres charissimi, SS. Martyrum*, idem Vossius, p. 228. exhibet sed Leonis esse negat, obviam etiam inter S. Augustini de Sanctis, num. XLVII. Epistolam illam nobilem *ad Flavianum* ediderat etiam Jo. Leunclavius cum Leontio de sectis &c. Basil. 1578. 8. & separatim ex Vossii editione recudi curavit Nicolaus Glaserus, Græce & Lat. Hamburgi 1614. 8. De ejus approbatione in Synodo Chalcedonensi facta consulendus Natalis Alex. Sec. V. diss. XII. qui erudite & candide rem exposuit. Joannes Moschus in prato cap. 147. refert fabellam narratam sibi a Menna Abbate, *quod cum Leo*

(*a*) *De Jejunio decimi Mensis* & de eleemosynis ejusdem, sermones novem ab undecimo ad undevigesimum. Et *de jejunio septimi Mensis* sermones novem a 84. ad 92.

(*b*) Post Sermones XII. *de Quadragesima* ab 38. ad 49. sequuntur *de Passione Domini* Sermones XIX. a quinquagesimo usque ad sexagesimum octavum. Trithemius cap. 158. Homilias LVIII. memorat.

(*c*) Sermones tres *de Pentecoste* & quatuor *de Jejunio Pentecostes*, a 73. ad 79.

(*d*) *In natali Apostolorum Petri & Pauli* sermo 80. (& alter in appendice pag. 189.) *In octava eorundem Apostolorum* 81. *In natali septem Martyrum Machabæorum*, 81. *In festo S. Laurentii Martyris* 85. (quem *S. Leandro* Hispalensi malebat Quesnellus tribuere.)

(*e*) *Ambrosii* pag. 190. *Athanasii* pag. 190. *Augustini* pag. 193. (locus quem ex libro assertionis Fidei reperire se potuisse negat Vossius p. 195. exstat apud *Leporium*, cujus libellum ideo Quesnellus Augustino tribuit in notis pag. 508. seq.) *Basilii* Cappadocis pag. 200. *Jo. Chrysostomi* pag. 106. *Cyrilli Alex.* pag. 201. *Gregorii Nyss.* pag. 200. *Hilarii* pag. 185. & *Theophili Alexandrini* pag. 199.

(*f*) Inter S. Augustini de Sanctis num. XIII.

scripsisset *Epistolam ad S. Flavianum* litanum *Episcopum contra impios Eu*n *atque Nestorium*, *posuerit eam su*mmulum *principis Apostolorum* Petri, rationibus *ac vigiliis & jejuniis va*oraverit *ipsum summum Apostolum*, s: *Si quid ut homo vel minus cau*osui *vel etiam omisi*, *tu cui a Domi*Deo *Salvatore nostro Jesu Christo &* *hæc & Ecclesia commissa est*, *e*la. *Post quadraginta vero dies appa*ei *Apostolus oranti*, *& dixit ei*: *Le*' *emendavi*. *Sumensque Epistolam de* chro *beati Petri*, *aperuit eam*, *& in*- *Apostolica manu emendatam*. De ea Epistola Gelasius in Concilio LXX. :oporum, *cujus textum quispiam si* ? *ad unum jota disputaverit*, *& non* *in omnibus venerabiliter receperit*, *ema sit*.

bjiciuntur a Quesnello p. 359. frag:a ex Epistolis ad Basilium Antioum & ad Aetium presbyterum: ıon ex Commonitorio sive Mandaıis ad Synodum Chalcedonensem ledato.

*istolam ad universos Germaniarum re*m *Episcopos* de Ghorepiscoporum legio, quæ in prioribus editionibus XVIII. a Quesnello omissa est: i suppositam agnoscunt Sirmondus, ınus, Labbeus: idemque probant er Quesnellum diss. XI. Blondellus 57. seq. pseudo-Isidori, & Oudinus . 1. p. 1273. seq. Similiter *Episto*II. *ad Septimium* Episcopum Altisive Altinensem & XVII. ad Epos Siciliæ, fraudis suspecta Quesvidetur.

conflictu vitiorum & virtutum liber :um Leonis M. Sermonibus prodiit . 1515. fol. atque ab aliis *S. Am*- vel *Augustino*, ab aliis *Gregorio* *a*) vel *Isidoro* Hispalensi (*b*) triır, auctorem fortasse habet junio*Ambrosium Autpertum*. Vide Nic. nium lib. V. Bibl. Vet. Hispan. c. 159.

ilelmi Fabricii, Noviomagi Isagoge in Leonis M. *enarrationem de passione Dominica*, prodiit Lovanii 1610. 4. & *Theodori Petreii* Campensis, Cartusiæ Coloniensis alumni Dogmata orthodoxæ Fidei ex Leonis Magni operibus collecta, & quatuor digesta libris prodiere Coloniæ 1604. 8. sub hoc titulo: *Confessio B. Leonis Magni*.

Libellus supplex Episcoporum Comprovincialium Metropolis Arelatensis Leoni oblatus, in prioribus editionibus post CVII. & apud Quesnellum post XLIX. suspectus est Launojo in parte altera opusculorum de duobus Dionysiis & apud B. Antonium Reiserum nostrum in Launojo confessore pag. 808. Sed malo sequi Hugonem Menardum, Natalem Alex. Quesnellum aliosque viros doctos, qui non dubitant genuinum esse, quod facit etiam Valesius ad Socratis lib. 2. c. 29.

Teste Anonymo Mellicensi S. Leo etiam augmentavit in Canone: *Supplices Te rogamus*, *Omnipotens Deus*, & cætera quæ sequuntur ex Ordine. Etiam Hymnum *Exultet*, Sabbato sancto solitum cantari, quem alii referunt ad auctorem S. Augustinum, alii Leoni malunt tribuere. Vide Ephemerides eruditor. Paris. An. 1681. p. 246. * Quæ reprehendenda merito sint in editione operum S. Leonis a Quesnello adornata, sub eruditorum oculis mox exhibiturus est Vir Clarissimus Petrus Ballerini Veronensis aliis jamdudum operibus editis inclytus, qui novam operum S. Leonis editionem parat; omnesque Quesnelli animadversiones expendit, ac digna censura notat.

Non ante multos annos in nova editione Romana de vitis Rom. Pontificum ab Anastasio collectis T. 4. prodiit opera P. Josephi Blanchini Codex Sacramentorum vetus, quem ipse S. Leoni tribuendum censet. Eundem recudit Muratorius in Liturg. Rom. Vet. Venetiis 1748. S. Leoni non asserit. Demum Comes Jacobus Acami dissertationem edidit Romæ in 4. 1748. qua i-

Tom. IV. Kk dem

(*a*) Lud. Jacobus Bibl. Pontificiæ pag. 85.

(*b*) Supra pag. 188.

dem Sacramentarium S. Leoni Magno vindicat.

Leo II. Siculus Papa ab A. 682. Octobr. 19. ad An. 684. 28. Jun. de quo Acta Sanctorum Tom. V. Junii 28. p. 374. seq. Antoninus Mongitor Tom. 2. Bibl. Siculæ pag. 7. seq. Ex ejus *quinque Epistolis* apud Baronium & in tomis Concil. prima ad Constantinum Aug. in Actione XVIII. Synodi sextæ, T. 3. Harduin. p. 1470. ut genuina defenditur a Pagio ad A. 683. n. V. seq. & Combefisio in historia Monothelitarum p. 154. seq. Cæteras quatuor exhibet etiam Agvirrius Tom. 2. Concil. Hispaniæ p. 711. seq. Teste Sigeberto cap. 59. Leo hicce *Græca & Latina lingua sufficienter instructus transtulit de Græco in Latinum*, *Sextam Synodum*. Idem traditur in breviario Romano 28. Jun. & a Trithemio c. 236. *Relationem de electione ad Principes*, *& sermonem in die ordinationis* ab Holstenio testatus se accepisse edidit Papebrochius in Conatu Chronico historico ad Catalogum Pontificum Rom. p. 106. seq. Omitto alia de quibus Ludovicus Jacobus, Bibl. Pontificiæ p. 147.

Leo III. Romanus Papa ab An. 795. Dec. 27. ad A. 816. Jun. 12. de quo Acta Sanctorum Tom. 2. Junii p. 572. *Enchiridion*, Carolo M. in munus datum prodiit Lugd. 1607. & Moguntiæ 1603. forma minore. (*a*) *Symbolum* Leonis Papæ apud Baluzium Tom. VII. Misc. pag. 18. 21. De eo quod verba *Filioque* (*b*) in Symbolo decantato addita, ut pridem ab Hispanis An. 653. & nunc a Gallis non tulit, vide Vossium diss. 3. de tribus Symbolis §. 27. seq. & Baronium ad An. 809. n. 52. ad 62. ubi ex Anastasio etiam refert Leonem *pro amore & cautela Orthodoxæ Fidei* in Basilica S. Petri *fecisse scutos argenteos duos*, *scriptos utrosque Symbolo*, *unum quidem litteris Græcis & alium Latinis*, *pensantes argenti libras nonaginta quatuor & uncias sex*. Epistolas X. *ad Carolum M.* primus ex MSS. Academiæ Juliæ vulgavit Conringius Helmst. 1647. 4. emendatiores 1655. 4. ubi etiam Epistola *ad Richulphum* Episcopum Moguntinum, quam habes apud Sirmondum Tom. 2. Concil. Galliæ p. 160. Epistolam *ad Fortunatum*, Patriarcham Gradensem, ex Danulo offert *Ughellus* Tom. V. p. 1094. Recusæ deinde Leonis hujus Epistolæ in tomis Conciliorum, & Tom. V. Operum Conringii p. 587. Epistolam peregrinorum Monachorum in monte Oliveti habitantium ad Leonem III. edidit Baluzius T. 7. Misc. p. 14.

Leo IV. Romanus Papa ab *An.* 847. April. 12. ad An. 855. Jul. 17. de quo Acta Sanctorum Tom. 4. Julii 17. pag. 323. Ejus *Epistolæ* tres vel quatuor apud Sirmondum Tom. 3. Conciliorum Galliæ pag. 71. seq. atque in Conciliorum tomis. At *sermo de Cura pastorali*, in iisdem tomis & apud Baronium ad An. 855. Jul. n. 21. seq. ex Anselmo Lucensi obvius, est Synodalis qui ante sermonem Ratherii Veronensis legitur apud Harduinum Tom. VI. pag. 783. Concilium Romanum An. 853. a Leone IV. habitum confirmatur in Synodo Romana A. 863. Canone decimo. Præter *Decreta* quædam apud Ivonem, Gratianum, Anselmum Lucensem, Panormitanum & Paludanum, *Ludovicus* Jacobus p. 149. Bibl. Pontificiæ Leoni IV. tribuit, *Collectas* III. *de S. Petro*.

* Sermo *de Curæ Pastorali*, quamvis a Leone editus fuit; identidem tamen sæculorum processu interpolationem admisit, adeo ut veterem formam vix modo retineat. Quare operæ pretium me fecisse arbitror, dum tres ejus lectiones in eadem expressas pagella exhibui. Ex hac enim trium collatione inferri tuto posse existimo, ut in quibus tres illæ conveniunt, hæc sincera sit Leonis; in quibus vero minime congruunt; hæc sin minus spuria, certe tamen suspiciosa judicentur. Vide Supplem.

(*a*) Vide Augusti Beyeri memorias librorum rariorum pag. 149.

(*b*) De iisdem Verbis deinde Symbolo additis a Sergio III. circa A. 909. Vossius diss. 3. §. 41. seq.

n. Concil. Tom. I. pag. 909. Tres ejusdem Homiliæ lectiones petii ex beo, Martene, & ex MS. Lucensi lice. Interpolationis vero causas ha- assignari, quod homiliæ hujus le- Synodis præmitti soleret, cui pro- illa adjicienda Episcopi judicave- t, quæ essent loco & tempori op- tuna.

eo *V.* Ardeatinus, Monachus Ord. ed. Papa Anno 904. a Sept. 23. ad rembr. 18. de quo Frodoardus:

ost quem (Benedictum IV.) *celsa su-*
bit Leo jura, notamine quintus,
migrat ante, suum quam luna bis
impleat orbem.

eo *VI.* Romanus, Papa ab 929. Jul. d A. 930. Febr. 9. Hujus *Epistolam Leodegarium* Viennensem Archiepi ium memorat Ludovicus Jacobus p. Bibl. Pontificiæ. Sed Leo IX. ad legarium scripsisse cognoscitur, non VI.

eo *VII.* Romanus, Papa ab A. 935. 'embr. 15. ad A. 939. Maj. 24. E- *Epistola ad Hugonem* Francorum cipem ac S. Martini Turonensis Ab- m de mulieribus ab adeundo Cœno- S. Martini prohibendis, edita a herio Tom. 2. spicilegii pag. 375. it. novæ T. 3. p. 373.) atque emen- or a Galicsonio Canonico Turonen- *a*) cum nonnullis Alexandri III. ocentii III. & aliorum Parif. 1694. hac Epistola in tomis Conciliorum ur etiam Epistola *ad Gerardum* Lau- ensem Archiepisc. cui mittit pal- , & tertia *ad Gallos & Germanos* variis disciplinæ Ecclesiasticæ capi- s.

o *VIII.* Romanus, Papa ab Anno Decembr. 6. ad A. 964. Febr. De cilio Joannis XII. contra Leonem I. Baronius ad A. 964. n. 6. Con- tionem vero Leonis VIII. qua in do Rom. An. 963. Ottoni Imp. e- ie successoribus concessit facultatem ndi Romanum Pontificem & inve- ras Episcopis tribuendi, habent Gratianus dist. 63. num. 23. Theodoricus Niem aliique & Goldastus T. 1. Constitutt. Imperial. pag. 29. qui pro hac constitutione etiam videndus in replicatione pro Imperio contra Gretserum p. 300. seq. & Petrus de Marca VIII. 12. & 29. de Concordia Sacerdotii & Imperii: quanquam suppositam esse contendit cum Baronio Pagius ad A. 964. n. 6. seq. *Epistolam ad Mauringum* Abbatem de privilegiis Abbatiæ Montis majoris, edidit Baluzius T. IV. Misc. p. 428. Alias Leonis Epistolas IV. *ad Odonem* Abbatem Cluniacensem, quas habuit Andreas du Chesne, itemque *ad Egilulphum* Salisburgensem, *Eisengrinum* Regnoburgensem, *Lambertum* Frisingensem & *Starchandum* Eichstadensem Episcopos Germaniæ, de causa Fidei, quarum pag. 149. Lud. Jacobus meminit nondum quisquam, quod sciam, in lucem produxit.

Leo IX. antea *Bruno*, Comes Dasburgensis, Gallo-Germanus, ex Episcopo Urbis Leucorum quæ Tullus vocatur, Papa ab A. 1049. Febr. 12. Ad Annum 1054. April. 19. Ejus vitam libris duobus scriptam a *Wiberto* Archidiacono Tullensi, ex MSS. cum Sirmondi (*b*) editione collatis edidit notisque illustravit Henschenius Tom. 2. Act. Sanctor. April. 19. p. 648. *Itinerarium Romæ in Galliam*, quod scripsit *Anselmus* Remensis, adhuc desideramus, ut dixi T. 1. p. 116. Sed vitam Leonis IX. scripsit etiam heroico carmine Augustinus Bontemps, Atrebas, Monachus Lobiensis. Præter alios a Labbeo Tom. 2. de S. E. p. 17. laudatos adeundus Leo Ostiensis lib. 2. Chronici Casinensis cap. 81. & 87. e recentioribus vero præter Raynaldum, Bzovium, Spondanum, Benedictus Pictetus in Seculi XI. historia Gallice edita. Argumenta *Epistolarum XIX.* hujus Leonis quæ exstant in Conciliorum Tomis, vide Tom. XI. Bibl. Græcæ p. 579. seq. ubi etiam de diplomate supposito *de corpore S. Dionysii*. Prima ex illis Epistolis est proli-

Kk 2 xa

(*a*) Journal des Savans 1695. pag. 398.

(*b*) Parif. 1615. 8.

ra illa adversus Michaelis CPol. & Leonis Acridani quas vocat præsumtiones. Septima autem *ad Constantinum Monomachum*, diversa est ab illa, hæreses tot objectante Græcis, ad eundem Imp. scripta, cujus meminit Sigebertus cap. 149. & quæ perinde ut *liber adversus Græcorum errores* aliæque *Epistolæ*, & *cantus in honorem Sanctorum* (*a*) ab eo compositi, intercidit. Privilegia duo *Babenbergensi* Ecclesiæ concessa exstant in Joannis Udalrici Codice Epistolarum Babenbergensi apud Jo. Georg. Eccardum Tom. 2. corporis scriptorum medii ævi p. 90. seq. *Sermones* Leonis IX. una cum Epistolis Decretalibus & familiaribus collectos ediderunt Canonici S. Martini Lovanienses A. 1565. atque inde Laur. Surius Carthusianus, subjunctos Leonis Magni Operibus Colon. 1568. & recusos Antvverp. 1583. * In meo Conciliorum Supplemento T. 1. pag. 1283. præter Leonis hujus Epistolam ad majoris Ecclesiæ Lucensis Canonicos, quibus in communem convictum largitiones quasdam confirmat, ex Vadingi Commentariis ad vitam S. Anselmi Lucensis Episcopi acceptam, dedi; variantes etiam quasdam attuli ex MS. Cod. Epistolæ Leonis ad *Omnes per Italiam Episcopos*.

Leo X. antea *Joannes Medices*, Papa ab A. 1513. Mart. 11. ad Anno 1521. Decembr. de quo Julius Niger in historia scriptorum Florentinor. p. 286. Ejus bullæ variæ in Actis Concilii *Lateranensis* a Julio II. cœpti, atque ipso deinde, durante Sessione V. An. 1513. defuncto continuati ad A. 1517. cujus Actis Rom. 1521. fol. vulgatis bulla de authentica hac Actorum editione præfigitur. *Constitutiones XLVI.* in bullario Laertii Cherubini Tom. 1. p. 534. seq. in quibus XII. A. 1515. *prohibitio imprimendi libros absque examine* XL. XLI. Bullæ duo contra *Lutherum* nostrum A. 1520. & 1521. de quibus plura in Centifolio Lutherano. XLV. pro *Henrico VIII.* defensore Fidei A. 1521. *Concordata inter Leonem X. & Franciscum Regem Galliæ* Anno 1518. 22. Nov. edita Tolosæ 8. recusaque tum alibi tum in illustris Leibnitii Codice diplomatico T. 2. p. 158. ad quæ conferendæ observationes Petri Rebuffi, Parif. 1550. 8. Joannis Dayma Tolof. 1538. & Michaelis Duperray quæstiones Parif. 1723. 12. *Oratio* sive *Consilium de bello suscipiendo contra Turcos* in Nic. Reusneri Volumine secundo Orationum Turcicarum pag. 152. Lipf. 1596. 4. Bulla de *subjectione Ecclesiæ Helenensis ad Narbonensem* An. 1517. in Baluzii appendice ad Marcam Hispanicam p. 1492. Bulla II. *pro Ordine B. Mariæ Virginis* a Joanna condito Regina Galliæ, Biturigum Duce, filia Ludovici XI. sorore Caroli VIII. & Conjuge Ludovici XII. Regum Galliæ: apud Labbeum Tom. 2. Bibl. novæ MSS. p. 395. 402. *Epistolæ III.* ad Ludovium Comitem Palatinum Anno 1519. de obitu Maximiliani I. & Caroli V. electione, apud Marqu. Freherum T. 3. scriptor. rerum Germanic. p. 161. Omitto alias a *Jacobo Sadoleto* & *Petro Bembo* scriptas Leonis X. nomine, aliasque quæ in Conciliorum tomis & apud Bzovium ac Raynaldum leguntur, *Carminaque* inedita Latina atque Italica.

Leo XI. antea *Alexander Medices*, ex Archiepiscopo Florentino *Papa per paucos* dies An. 1605. April. 1. usque ad 27. de quo Julius Niger in historia scriptorum Florentinor. p. 21. *Decreta Synodi Diœcesanæ Florentinæ* A. 1589. ab eo celebratæ edita Florentiæ 4. *Epistola ad Archiep. Neapolitanum* in Stephani Quarantæ summa Bullarii p. 400. *Undecachordum sacrorum librorum* sive Biblia sacro-sancta Veteris & Novi Test. undecim linguis principalioribus a Joanne Baptista Raimondo, Leonis XI. auspiciis in lucem danda, fato ejus intercepta sunt. Iter ejus Florentia Romam descriptum ab Alexandro Marchia, Rom. 1605. 4. & descriptio exequiarum, Florent. 1605. 4.

Leo

(*a*) Hæc sunt *Responsoria* de quibus Lud. Jacob. pag. 150. bibl. Pontificiæ.

Leo Acridanus sive Acridiæ, metropoleos Bulgarorum Archiepiscopus, Græce quidem scripsit, sed *Epistola* ejus & Michaelis Cerularii CPol. Patriarchæ nomine missa *ad Joannem Tranensem* in Apulia Episcopum, exstat ex veteri versione apud Baronium ad An. 1053. n. XXIII. Hæc est Epistola de qua Sigebertus cap. 147. De aliis ejus scriptis Græcis ineditis vide Oudinum T. 2. p. 604.

Leo Atinensis in Campania Episcopus ab *Adenulpho* Archiep. Capuano Anno 1044. ordinatus & defunctus An. 1072. Ejus sermonem de translatione *S. Marci* primi Atinensis Episcopi (*a*) edidit Ughellus Tom. 6. p. 426. aliosque duos in ejusdem Martyris laudem pag. 433. 444. & *Monumentum donationis*, Anno 1056. Clericis Atinensibus concessum T. 10. edit. novæ parte 2. in Chronico Atinensi p. 44. 46.

Leo Bituricensis (de Bourges) in Gallia Avaricum Episcopus qui A. C. 453. præfuit Concilio Andegavensi & Anno 461. Turonensi interfuit, atque Anno 454. cum Victurio & Eustochio Episcopis scripsit Epistolam *ad Episcopos & Presbyteros Ecclesiarum provinciæ Tertiæ Lugdunensis* sive *Turonicæ*, ne prætermisso Ecclesiastico Judicia sæcularia expetant. Prodiit sæpe inter Leonis M. Epistolas, ante Quesnelli editionem nonagesima sexta, a Quesnello autem omissa, sed obvia etiam in Conciliorum tomis, & apud Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Christianæ pag. 143. & in Sirmondi Conciliis Galliæ pag. 119. qui primus non modo hanc Epistolam Leoni Bituricensi restituit, sed etiam in notis p. 599. observavit scriptam non ad Episcopos Thraciæ, sed Tertiæ Lugdunensis. Adde ejusdem notas ad Sidonii IV. Epist. 18. Tom. 1. Opp. pag. 953. Scriptori Patriarchii Bituricensis apud Labbeum T. 2. Bibl. novæ MSS. p. 15. 16. qui hunc Leonem ait præfuisse ab A. 431. ad 448. fidem merito denegat Tillemontius T. XVI. memoriar. p. 770.

Leo Cardinalis, infra *Leo Marsicanus*.

Leo Abbas *Casinensis*, circa An. 900. de quo Leo Ostiensis lib. 1. Chronici Casinensis c. 51. ubi memorat ejus libellum Adelario civi Romano oblatum de Ecclesia S. Benedicti.

Leo Casinensis circa An. 1087. infra *Leo Marsicanus*.

Leo Monachus *Hecmundensis*, cujus *breviculos majores* sive *elogia atque epitaphia Comitum Hollandiæ* ab A. 900. ad 1203. jussu Abbatis Joannis de Hilligom scripta edidit Antonius Matthæus ad calcem Joannis *Gerbrandi* & Theodorici de *Leydis*, Lugd. Bat. 1692. 4. p. 146. 156.

Joannes Leones tres, Africanus, Mutinensis, & Romanus de quibus supra p. 94. seq.

Leo cognomine a patria *Marsicanus*, Monachus Casinensis Ord. S. Benedicti & ab A. 1101. ad 1115. Cardinalis Episcopus *Ostiensis*, scripsit in gratiam Oderisi, (*b*) Abbatis An. 1087. Casinensis, eique dicavit *Chronici Casinensis* libros ab obitu S. Benedicti quem in A. C. 542. ait incidisse, usque ad Annum circiter 1078. Nam quæ ab extremo capitis XXXIV. libri tertii sequuntur usque ad finem ejus libri, sive ad caput LXXIV. atque ad defunctum A. 1087. Desiderium Abbatem, qui idem Victor III. Papa, illa addita sunt a *Petro* Diacono, quem Leone longe gravitate & auctoritate inferiorem notat Mabillonius. Ab eodem Petro adjunctus est *Liber quartus* & dicatus Rainaldo II. Abbati Casinensi atque Cardinali, Chroniconque illud perducit ab Oderisi Abbatis electione usque ad electum Abbatem Raynaldum II. & mortem A. 1138. 7. Januar. anti-Papæ Anacleti secundi. In præfatione autem libri quarti Petrus testatur se quæ scripsit, decerpsisse *ex registris Romanorum Pontificum*, *Gregorii VII.* & successorum e-

(*a*) Leonis ipsius esse dubitat Papebrochius T. 3. Act. Sanctorum April. 28. pag. 555.

(*b*) Vide præf. ad librum 1. & ad librum 3.

ejus, cætera partim ex ore *Abbatis Seniorecti* hausisse, partim oculis propriis vidisse, vel comperisse ex Priorum suorum vel aliorum fidelium relatione. Prodiit Chronicon Casinense Venetiis 1513. 4. vulgatum a *Laurentio* Vicentino Monacho.

Paris. 1603. fol. cum Aimoino de gestis Francorum, edente Jacobo Breulio, Monacho S. Germani a Patis.

Neapoli 1616. 4. cum notis *Matthæi Laureti*, Hispani, (*a*) ejusque diatriba de monachatu Gregorii M. & translatione atque existentia corporis S. Benedicti ibid. 1607. 4.

Parisiis 1668. fol. ex recensione *D. Angeli de Nuce*, Neapolitani, Abbatis Casinensis centesimi trigesimi sexti, Examinatoris Episcoporum atque inde Episcopi Rossanensis, qui duobus MStis Codicibus usus notas addidit, & vitam S. Benedicti ex *Gregorio M.* lib. secundo Dialogorum descriptam notisque illustratam præmisit, subjuncta ad calcem operis Appendice veterum monumentorum, in qua exstant *Marci* Poetæ, discipuli S. Benedicti carmen elegiacum de situ constructioneque Cœnobii Casinensis. Porro, 1. Capitulum Aquisgranense *Ludovici* Imp. A. C. 817. Abbatibus & Monachis observandos articulos LXIX. præcipiens. 2. Ritus electionis Abbatis Casinensis, & qua ratione Pontifex eam confirmet atque ordinato Abbati benedicat. 3. Officia S. Benedicti & B. Virginis a mille annis apud Casinenses celebrata, & Officium B. Virginis celebrari solitum quotidie. 4. *Lotharii III.* Imp. Epistolæ IV. & una *Rychyzæ*, ejus uxoris. 5. Epistolæ tres *Gvibaldi*, Abbatis Casinensis.

Romæ 1670. fol. Appendix ad notas Angeli Nucci sive de Nuce, separatim vulgata de qua videndum Diarium eruditorum Romanum Anno 1670. pag. 109.

(*a*) Hic Lauretus, Abbas S. Salvatoris nimia licentia usus in illa editione omisisse alia, alia interpolasse ac mutasse, ab Angelo de Nuce arguitur. Vide tamen quæ pro Laureto Rich. Simonius lib. 3. Epist. select. 12.

Mediolani denique 1723. fol. tomo quarto thesauri Italiæ Muratoriani, recusum prodidit Chronicon hoc ita, ut editio Angeli de Nuce & appendix utraque integra exhibeatur, atque ex eo descriptio Montis Cassini, etiam auctior additis tabulis ære incisis ex Mabillonii Tom. 2. Annalium Benedictinorum. Idem Mabillonius notat Leonem hoc in opere usum esse quodam *Chronico Joannis* Abbatis, qui primus in Capua nova Monasterium extruxit. De hoc Joanne, qui A. 934. obiit, videndus Leo lib. 1. c. 53. 54. Joan. Baptista Marus ad Petri Diaconi cap. 30. de viris illustr. *Casinensibus refert* se apud Holstenium vidisse Chronicon Leonis collatum ad fidem plurium MSS. promittitque se cum aliis Sanctorum actis editurum *Vitam S. Mennatis* Confessoris: (*b*) præter quam Petrus Diaconus memorat etiam Leonis *Historiam Peregrinorum*: nec non *Sermones de Pascha* & *de Nativitate*, His Arnoldus Wion Tom. 1. ligni vitæ p. 183. addit *Vitam S. Januarii*.

De *Leone*, nobili *Beneventano* ejusque *chartula oblationis* qua bona sua immobilia tradidit Monasterio Casinensi, videndus Leo Ostiensis lib. 1. c. 10.

Ab hoc Leone Ostiensi, Petrus Diaconus cap. 31. scriptor. illustr. Casinensium diligenter distinguit *Leonem Cardinalem Diaconum*, Monachum Casinensem, quem insignem studio & eloquentia testatur scripsisse ex nomine *Urbani* quam plures *Epistolas*, fecisse & *Registrum* ejus. Huic Petri testimonio tutius (*c*) creditur, quam recentibus, præclaris licet Viris, qui incauti Ostiensem cum illo eorundem temporum Cardinali eundem faciunt. Urbanus secundus Papa fuit ab A. 1088. ad 1099. de cujus Epistolis & Regesto infra suo loco.

* *Leo Marsicanus*. S. Mennæ seu Mena-

tis

(*b*) De hoc Menna sive Mennate Gregorius M. III. 26. Dialog. & Martyrologia XI. Nov. De S. Januario 19. Sept.

(*c*) Pagius ad A. 1088. n. 3. Caveus ad A. 1101. &c.

tis, vitam, quam vulgaturum se spopondit Holstenius, extare integram in Cod. MS. Biblioth. Casinensis 413. monet Gattola Hist. Cass. Sæculo VI. qui & præfationis partem longiorem recitat. Dirigitur Oderisio Abbati. Scripsit etiam Leo Historiam consecrationis Ecclesiæ Casinensis ab Alexandro II. peractæ editam primum a Caracciolo inter antiquos quatuor Chronologos, & a Muratorio in nova editione eorumdem Chronologorum Rer. Ital. T. V. pag. 76. Uterque tamen auctoris hujus opusculi nomen silet; legitur nihilo secius sub expressa Leonis Marsicani appellatione in MS. Cod. Biblioth. Casinensis signato num. 47. eodem Gattola testante.

Ambrosius *Leo*, *Nolanus*, Medicus & Philosophus a Leandro Alberto & a Vossio commendatur ob libros III. antiquitatum & historiarum Urbis & agri Nolani ac de montibus Vesuvio & Abella. Prodierunt dedicati Henrico Ursino Principi. Venetiis 1514. & 1594. fol. & in Andreæ Scotti Italia illustrata, Francof. 1600. fol. & in tomo nono thesauri Italici Burmanniani, parte IV. De cæteris hujus Leonis scriptis Medicis ac Philosophicis, Quæstionum opere, versione Actuarii & libelli Aristotelis de virtutibus, castigatione Averrois, dialogo de Nobilitate rerum, vide Simlerum & Jacobi Gaddii T. 1. p. 272.

Leo Ostiensis idem cum *Leone Marsicano*.

Leo Poeta, infra *Leonius*.

Leo, a quo *Leonini* versus, quoniam illos si non invenit (*a*) certe frequentavit variavitque non sine laude. Eberhardus Bethuniensis qui An. 1212. scripsit, in parte tertia labyrinthi, quæ est de versificatione v. 113. (*b*)

Sunt inventoris de nomine dicta Leonis
Carmina, quæ tali sunt modulanda modo:
Pestis avaritiæ, durumque nefas Simoniæ
Regnat in Ecclesia liberiore via.
Permutant mores homines, cum dantur honores,
Corde stat inflato pauper, honore dato.
Sunt & caudata, simili quæ fine tenentur
Carmina, quæ tali sunt modulanda modo:
Non lignis flammæ, nec rebus cor satiari
Percupidum poterit in ratione pari,
Quid prosit, non quid deceat, cupidus sibi quærit,
Sic in eo vitæ regula justa perit.
Sunt medio quæ conveniunt, & fine vicissim
Carmina, quæ tali sunt modulanda modo:
Si tibi grata seges est morum, gratus haberis,
Si virtutis eges, despiciendus eris.
Criminibus mersos toto conamine vites,
A vitiis tersos cordis amore cites.
Sunt & caudatis pariter conjuncta Leonis
Carmina, quæ tali sunt modulanda modo:

Vir-

(*a*) Quanquam ὁμοιοτέλευτα improbata fuisse olim & vitata a bonis Poetis constare potest ex Gellii XVIII. 8. & ex iis quæ ad Juvenalis X. 122. viri docti annotarunt; tamen Poetas Latinos antiquissimos etiam optimosque ea non prorsus effugisse probant Casaubonus ad Persium pag. 135. seq. Rittershusius ad Ligurinum Guntheri pag. 66. Petrus Burmannus in sapientia hyperboreali pag. 87. seq. & Georg. Christianus Gebauer in diss. pro rhythmis Poeticis pag. 282. seq. anthologicarum diss. & 327. seq. ad diss. Eliæ Majoris & p. 334. seq. Quamvis etiam a Leone Seculi XII. Poeta versus Leoninos repetunt Pasquierius disquisitionum lib. VII. cap. 2. Cangius in glossario, Menagius in Originibus Gallicis, Huetius in Huetianis p. 191. aliique: Tamen versuum in similes sonos desinentium usum jam pluribus ante seculis & non tantum X. & XI. ut notatur in Actis Sanctorum Tom. 1. Junii pag. 23. sed a nono jam atque octavo obtinuisse docet auctor observationum Criticarum de poesi & pictura, editarum Gallice Paris. 1719. 12. cap. 36. Adde Renatum Morellum in prolegomenis ad Scholam Salernitanam c. 4. seq. & apud laudatum Gebauerum p. 341. atque Illustris Scipionis Maffei historiam diplomaticam pag. 190. seq.

(*b*) Leyseri hist. Poetarum medii ævi pag. 832.

Virtutem sequere, virtutis præmia quære,
Omnia vana fere lucis amore meræ.
Virtus laudis emit pretium, bona res mala demit,
Hanc dum lingua fremit, pessima sæpe premit.
Sunt, ad principia quorum fines referuntur,
Carmina, quæ tali sunt modulanda modo:
Hoc moneo, ne fas fore credas optima rerum
Ut carpas verum prodigiale nefas.
Est Domini donum puri devotio cordis,
Contemtus sordis initiale bonum.

Alia etiam genera versuum Leoninorum exhibui supra in *Bernardo* Morlanensi T. 1. p. 232. seq.

Leo Ravennensis Archiepiscop. qui etiam *Neo*, *Neomutus*, *Hermuthus* A. 999. Gerberto Sylvestri II. nomine in Papam adscito successit in Archiepiscopatu Ravennensi, quo se An. 1001. cum iterum abdicasset diem obiit A. 1105. Ejus *Epistolam ad Durantem Monachum aliosque Eremitas* vulgavit Ughellus T. I. Italiæ p. 355. 359.

Leo Tuscus Imperialium Epistolarum sub Emanuele Comneno, Imp. CPol. qui ab A. 1133. ad 1180. imperitavit, interpres, e Græco Latine vertit *Missam S. Chrysostomi*, in cujus Præfatione Præceptorem suum vocat Hugonem Etherianum, de quo supra T. 3. p. 293. Edidit hanc Beatus Rhenanus, cum altera versione Erasmi, Colmariæ 1540. 4. *Libros duos de prævaricationibus Græcorum*, & tertium contra errores Græcorum memorat Trithemius cap. 400.

Leobiensis (*a*) Anonymi Ord. Præd. *Chronicon* amplum libris VI. a nato Christo incipiens sed præcipue ab An. 935. res Austriacas, Styricas, Carinthiacas aliarumque finitimarum regionum persequens usque ad A. 1343. lucem vidit in Hieronymi Pez Tom. 2. scriptorum Austriacorum Lipf. 1721. fol. pag. 751. subjuncta p. 968. continuatione Annorum 1345. 1346. 1347. Hujus Chronici vestigiis editor observat institisse *Matthæum Pappenheimium* in Chronico Australi, ex illoque non pauca posse in editione Matthæi Freheriana Tom. 1. scriptorum rerum Germanicarum etiam a Clariss. Struvio ope Codicis Neostadiensis recognita emendari. Sed & Leobiensem profecisse ex *Claustroneoburgensi* Chronographo Augustiniano in Austria inferiore, cujus Chronicon ab A. 978. ad 1348. eodem tomo p. 436. 492. laudatus *Pezius vulgavit*: & ex *Joannis de Victoria* Monachi Cœnobii Vitring, Ord. Cisterc. in Carinthia, *Chronico Carinthiæ* ab Anno 1217. ad 1339. adhuc inedito, nisi quod præfationem ad Albertum II. Ducem Austriæ exhibuit idem Pezius p. 753.

Leodiense Chronicon breve ab A. 400. ad 1132. exstat apud Labbeum Tom. 1. Bibl. Novæ MSS. p. 334. 339.

Leodrisius Cribellus, Præfectus Brixiensis circa A. 1257. cujus *Epistolæ XXV.* ad Bonifacium Canossam, Magistratum Mantuanum & ad R. Comitem Veronensem de tyrannide Eccelini, MStæ Brixiæ apud Fortunatum Vinacesium. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. XV. p. 311. seq. * Opus *de expeditione* Pii II. Pontificis in duos libros digestum produxit Muratorius Rer. Ital. T. XXIII. p. 21. De aliis nonnullis Leodrisii operibus MS. vide Zeni dissertationes Vossianas Tom. 1. pag. 346. &c.

Leodrisius Cribellus, Jovio *Leodorix* Patricius Mediolanensis, Francisci Philelphi discipulus (*b*) scripsit Opus *de Vita rebusque gestis Sfortiæ Ducis & initiis filii ejus Francisci Sfortiæ* primi Mediolanensium Genuensiumque Ducis, quod non integrum sed ab A. circiter 1369. ad Annum 1424. (*c*) edidit celeberrimus Muratorius (*d*) Tomo XIX. scriptorum rerum Italicarum, Mediolan. 1731.

(*a*) *Leobium* civitas Stiriæ, *Leuben*, sive *Leoben*.
(*b*) Giornale de' Letterati d'Italia Tom. XV. p. 305. seq.
(*c*) Franciscus Sfortia post illum annum potissimum res magnas gessit obiitque A. 1466.
(*d*) Acta Erud. 1733. pag. 351. seq.

1731. fol. Vertit & *Orphei* Argonautica, subjuncta Valerio Flacco Aldi Venet. 1523. 8. & *S. Chrysostomi* Epistolam ad Cyriacum, quæ versio cum Epistola Leodrisii ad Æneam Sylvium exstat inter Æneæ Epistolas excusas Norimb. 1496. 4. Ejus scriptum *de expeditione Pii II. Pontificis adversus Turcas* edere promiserat Allatius libro quarto συμμίκτων. *Oratio* ante Franciscum Sfortiam habita A. 1450. Modoetiæ, & altera de ejusdem Francisci triumphali in Mediolanum ingressu, MSS. in Bibl. Cottoniana p. 61. Traditur etiam scripsisse explanationes in librum primum atque secundum Decretalium.

Leonardus Aretinus, supra Tom. 1. p. 290.

Leonardus a *Bertepaglia*, (Bertopalea, Berutapalea, Bertapalia, Prædapalia) Patavinus, Medicinam & Chirurgiam docuit in Patria ab A. 1402. ad 1429. scripsitque *Chirurgiam* sive *recollectas super quartum Canonis Avicennæ*. Venet. 1490. & 1519. fol. cum Guid. Cauliaci, Rolandi, Rogerii Chirurgicis scriptis. Ejusdem *de aquis conficiendis ad pellendas ægritudines maxime idoneis* laudat Nic. Comnenus Papadopoli T. 1. de Gymnasio Patavino pag. 285. Bernardinus Scardeonius lib. 2. class. 9. p. 209. Angelus Portenarius in Patavio sive opere de felicitate Patavinæ Urbis p. 261. Filii Joannis Michaelis de Berutapalea, publici An. 1435. & 1436. Chirurgiæ apud Patavinos Doctoris, meminit Jac. Philippus Tomasinus in Gymnasio Patavino p. 156. seq.

Leonardus Brunus, Aretinus supra T. 1. p. 290.

Leonardus Justinianus *Chiensis* Lesbi Metropolita Mytilenensis, Ord. Præd. de quo Jacobus Quetif Tom. 1. p. 816. seq. Scripsit *Historiam* sive *Epistolam* ex Chio Insula 15. Aug. A. 1453. missam ad Nicolaum V. *de capta per Mahumedum II.* 29. Maj. ejus anni *Urbe CPoli*, quæ sæpius prodiit separatim ut Norimb. 1543. 4. cum præf. Mich. Rottingi & Argentor. 1551. Basil. 1556. 8. & in *Tom. IV.* Abrahami Bzovii Annalibus ad Ann. 1453. num. VI. & in Turcicis Philippi Leoniceri Francof. 1578. 8. Tom. 2. p. 84. & 1584. Tom. 1. p. 315. Tractatum *de vera nobilitate*, Carolo Poggio Florentino, Eugenii IV. secretario oppositum, quem cum auctoris vita edidit Michael Justinianus, Abellini 1657. 4.

Leonardus de Chifano sive Jovis fano, Campaniæ oppido Minister Generalis Ord. Minor. ab Ann. 1373. & ab An. 1378. ad 1405. Cardinalis Presbyter, scripsit ingens volumen in cantica sive *in Canticum Canticorum*, in capita CXL. divisum laudatumque S. Antonino tit. 24. Hist. cap. 8. §. 2. p. 773. & *in IV. libros Sententiarum*, præterea *Summam* notabilem & *Sermones*. Vide Bergomensem ad Ann. 1355. & Trithemium cap. 645. Tractatum *de modo schismatis Pontificii extinguendi* MS. in Bibl. Minorum Toletana memorat Waddingus p. 237. Vide Leonardi Nicodemi additiones ad Bibl. Neapolitanam Nic. Toppi p. 152. seq.

Leonardus de Rubeis, *Giffonensis*, sive *de Giffono*, *Giphonensis*, idem cum superiore.

Hubertus Leonardus Supra T. 3. pag. 285.

Leonardus Italicus Ord. Præd. cujus *sertum fidei* sive *Quadragesimale* excusum circa initia nascentis typographiæ, sine loco & anno. Vide Jacobum Quetif T. 1. p. 902. seq.

Leonardus Justinianus, Patricius Venetus de quo supra p. 209.

Leonardus Justinianus Archiep. Mytilenensis. Supra *Leonhardus Chiensis*.

Leonhardus Mansuetus, Perusinus Magister Ord. Præd. obiit Romæ 1480. Præter *Literas encyclicas* & *Sermones*, traditur scripsisse *Summam de Vitiis*, & *Speculum humanæ salvationis*. Vide Jacobum Quetif T. 1. p. 849.

Nicolaus de Leonardis Physicus clarissimus Venetiis, tempore Eugenii quarti, laudatus a Georgio Trapezuntio responsione ad Gvarinum.

Leonardus Episcopus *Passaviensis*, cujus

jus & *Joannis* Abbatis Lambacensis Epistolas mutuas An. 1429. datas edidit V. C. Bernardus Pez in prolegomenis ad T. 2. anecdotorum p. XXXVII.

Leonardus Pisanus Mathematicus non multum post A. 1400. primus recentiorum, Arabum legens vestigia, de Algebra commentatus. Ab hoc magnam partem accepisse Lucam Paciolum de Burgo S. Sepulchri Ord. Minor. quæ in Arithmeticis, lingua Italica grandi volumine exaratis atque Venet. A. 1494. 1523. editis sunt ab eo tradita, notavit Vossius cap. LI. de scientiis Math. §. 8. De Luca illo Joannes Wallisius præf. ad tomum secundum Operum suorum & in tomo ipso p. 65. * Insignis ætate sua Mathematicus, cujus *librum de quadratis numeris* laudat Lucas de Burgo S. Sepulchri in opere hic a Fabricio laudato dist. I. tract. IV. art. VI.

Leonardus Pistoriensis Etruscus Ord. Præd. Theologus & Mathematicus circa An. 1280. præter tractatus *de Arithmetica, de practica Geometriæ, & de computo Lunæ secundum Doctores Ecclesiæ*, dicitur scripsisse *Summam Theologiæ* tomis duobus distinctam. Vide Jacobum Quetif T. 1. p. 473.

Leonardus Ragusinus Ord. Præd. circa An. 1480. scripsisse traditur scholia sive commentarios *in S. Thomæ summam Theologicam* universam, id. p. 857.

Leonardus de Rubeis, supra *Leonardus de Chisano*.

Leonardus de Serubertis, Ord. Præd. circa A. 1469. scripsit *vitam S. Antonini Florentini*, defuncti A. 1459. Exstat in Actis Sanctorum T. 1. Martii 2. p. 326. Defunctus est hic Leonhardus A. 1481. Vide Jacobum Quetif T. 1. p. 859.

Leonardus de Datis, *Statius*, Florentinus Ord. Præd. Magister generalis, in Concilio Constantiensi inter examinatores Joannis Hussi, in quo & A. 1415. *Orationem* habuit, & in Pisano Ann. 1409. Diem obiit An. 1425. Ex cujus scriptis præter *Sermones* & *Epistolas* Jacobus Quetif Tom. 1. p. 756. memorat *Commentarium in meteora Aristotelis*.

Leonardus de Valle Brixinensi (Brixinthal in Comitatu Tirolensi) Ord. Præd. Professor Theolog. Viennensis circa A. 1457. scripsit tractatum *adversus Hussitas de Corpore Christi*. *De communione laicali*. *De actibus elicitis & imperatis*. Commentarium *in Hugonis* Cardinalis (a) *epitomen Theologiæ*. *Epistolam ad Acacium* capellanum Baronis de Walsee, de prædicanda Cruce & publicanda excommunicatione contra Hussitas in regno Bohemiæ. MSS. in *Bibl. Cæsarea*. Vide Jacobum Quetif T. 1. p. 816. & T. 2. p. 823.

Leonardus Lector Conventus *Viennensis*, Ord. Præd. non diversus fortassis a superiore, Imperatori Friderico V. dicavit An. 1469. quos MStos in Bibl. Cæsarea recenset Lambecius T. 2. pag. 802. & Jac. Echardus Tom. 1. de scriptis Dominicanorum p. 823. & Tom. 2. p. 823. 1. *de modo mitigandi iratos*. 2. *de septem conditionibus viæ Salutis in patriam Regni Cœlestis*. 3. *de infidelibus orationibus & de virtute devotæ orationis*. 4. *de inductione Potentum ad libenter cogitandum de sua morte, occasione Alexandri magni*. 5. *de Imp. Vespasiani patientia*, ex *Jo. Sarisberiensis* Policratico. 6. *De Præsulum Ecclesiasticorum* Germaniæ *conversatione seculari, exemplo Samuelis defensa*, ex Jordani *Chronico*. 7. *de indulgentiis*. 8. *de igne purgatorio* in homiliam *S. Augustini* quæ incipit: *In lectione Apostolica quæ* &c. 9. *De indulgentiis inquisitiones XXV.* super tractatum Venerabilis *Antonii* Archiep. Florentini de eadem materia. 10. *de Fide uxoris* ex Francisco Petrarcha. 11. *Fabula de Griselai* ex eodem Petrarcha, qui ex Jo. Boccacii Italico Latine reddidit. 12. *Excerpta ex historia Barlaam*. 13. *Ex vita Henrici III. Imperatoris & Carolomanni Monachi*. 14. *Epistola qua Imperatori agit gratias*.

(a) Imo *Hugonis* Argentinensis. Vide supra T. 3. pag. 288.

eonardus Matthæi *de Utino* Italus . Præd. Theologiam docuit Bono-, ſacraſque Conciones habuit coram enio IV. Florentiæ A. 1435. dein-Romæ atque aliis in locis, vitam produxit uſque ad An. 1470. Vide hemium c. 803. & Jacobum Que-Tom. 1. pag. 845. ſeq. *Sermones e- de Sanctis* abſoluti A. 1446. non il-nno excuſi ſed A. 1466. Utini, & . 1473. & 1476. ſine loco, Venet. 5. 4. Ulmæ 1475. Norimb. 1478. Spiræ 7. *Sermones De Dominicis & quibuſdam* r, Ulm. 1478. Vincentiæ 1479. 1480. ne loco 1494. 4. Norimb. 1479. *Ser-s Quadrageſimales de Legibus animæ is, ſimplicis & devotæ*. Pariſ. 1477. . 1478. Norimb. 1478. Venet. 1473. d. 1496. & 1501. *Tractatus de San-e Chriſti in triduo mortis effuſo, an t Divinitati unitus* (*a*) edente Mar-Antonio Seraphino, Venet. 1617. 4. tatus *ad locos communes Concionato-*. Ulm. 1478. *De inchoatione forma-* &c. * Vix credo tantam Sermo-n Monachi hujus excuſſorum anti-atem, quantam hic obtinent. Nul-orum editio antiquior mihi occur-quam Veneta An. 1473. Nec alte-antiquiorem commemorat Maittai-n Annalibus Typographicis in Indi-*V. Leonhardus de Utino*.

icolaus Leonicenus Vicentinus, natus 428. idemque Ferrariæ ubi Piloſo-m & artem Medicam per ſexagin-mplius annos docuit, defunctus no-nario major Ann. 1524. vir magni tus, & quem primum a barbarie rte Medica revixiſſe & nugari deſi-it Reineſius p. 623. Var. lect. Hic tus qua ratione, nullo ciborum ha-delectu, ſenectutis vitia eluderet: *lum* inquit, *ingenium perpetua vitæ entia, ſalubre vero corpus hilari fru-tis præſidio facile tuemur*. Aphoriſ-Hippocratis, pluraque *Galeni* Lati-ertit & interpretatus eſt. Scripſit er elegantes *Epiſtolas*, etiam de Plinii & aliorum Medicorum in Medicina erroribus, aliaque quæ a Lindenio, Merklino & Mangeto in Bibliothecis Medicis recenſentur. Videndus porro præter Jovium Joſephus Scaliger Epiſt. 19. Geſnerus in Bibliotheca & Nic. Comnenus Papadopoli in Hiſt. Gymnaſii Patavini Tom. 1. p. 297. ſeq. * Inter claros Leonicenos & forte Venetos adjungendus eſt Bartholomæus Leonicenus, qui ſæculo XV. floruit, ejuſque declamationes duæ ſunt in Cod. latino 502. Venetæ Bibliothecæ S. Marci, in Joſephum de Alegris, qui (ſcribit Zanettus in indice MSS. ejuſdem Bibliothecæ) *erat Catilina temporum*, quando fuit facta conjuratio in Civitate Venetiarum. Prior incipit: *ſi quas humanarum*. Sunt etiam ibi carmina ejuſdem in laudem civitatis, ſeu potius, ut arbitror, gentis Ateſtinæ, quorum primum

Stat inter celſos generoſum nomen Ateſtes.

Nicolaus Leonicus Thomæus Venetus, diſcipulus Demetrii Chalcocondylæ, Bartholomæi Thomæi, de quo Pierius in infelicibus litteratis, frater, vir & ipſe egregius atque elegantioribus imbutus litteris eandem *in Ariſtotele* illuſtrando induſtriam quam Leonicenus in Galeno poſuit, unde factum quoque ut ſcripta utriuſque paſſim confundantur & quæ Leonici ſunt, tribuantur Leoniceno. Obiit Leonicus A. 1533. ætatis 76. Patavii, ubi per multos annos Piloſophiam Peripateticam primus docuit. Scripta ejus ſunt *Libri III. Variæ hiſtoriæ* quos rebus jucundis ſcitu refertos compoſitoſque a juvene (*b*) edidit demum A. 1531. Baſil. 4. recuſos deinde Lugduni 1555. 12. *Dialogi X.* more Academico, Pariſ. 1530. fol. Lugd. 1532. & 1542. 8. 1. *Trophonius* ſive de Divinatione. 2. *Bembus*, de animorum immortalitate. 3. *Alvarotus*, de tribus animorum vehiculis. 4. *Peripateticus*, de nominum inventione. 5. *Sanutus*, de luctu compeſcendo. 6. *Severinus*, de relativorum

(*a*) Controverſia agitata a. 1463.

(*b*) Vide Voſſium pag. 667. de Hiſt. Lat. B. G. Struv. Bibl. antiqua Tom. 1. pag. 197.

natura. 7. *Sadoletus*, de precibus. 8. *Phœbus* de ætatum moribus. 9. *Bonamicus* de alica tritici genere & cibarii confectione. 10. *Sanutus* de ludo talario ubi quædam contra Gazam, Aristotelis interpretem. Exstant & dialogus undecimus de animorum essentia: & de intellectu quæstiones: & naturalia atque amatoria problemata. Quæ porro hic Leonicus interpretatus est *Aristotelis*, *Procli*, *Michaelis Ephesii* & *Ptolemæi*, apud Gesnerum videantur. Nam de morbo Gallico, scriptum & versionem Galeni de puero epileptico, Leoniceni potius esse duxerim quam Leonici, de quo Jovius, Nic. Comnenus pag. 302. Bælii Lexicon in *Thomæus* &c.

Leonidas, infra *Leucius*.

Leoninus de Porta S. Petri, scriptor *historiæ Vicentinæ*, circa A. 1354. non notus mihi nisi ex Cangio. Plura de eo dabit Michael Angelus Georgius, Eques Vicentinus, quem post Jacobi Marzari, Barnabæ Celsani & Jo. Baptistæ Pajarini conatus parare vitas scriptorum Vicentinorum docuit me illustris Muratorius Tom. 13. historicorum Italiæ pag. 1235.

Leonius (*a*) Presbyter Canonicus S. Victoris Paris. circa A. 1154. scripsit ad Abbatem S. Victoris, versibus Hexametris *Historias Veteris & Novi Testamenti*. Ex his libri XII. a Genesi ad Ruth, MSti in variis Bibliothecis (*b*) Galliæ. Cæteros libros an absolverit, non constat, certe adjungere ei fuit in animo; ita enim primam hanc operis sui partem concludit:

Sed cum propositi jam pars exhausta laboris
Sit non parva mei, pars major & altera restet,
Sintque satis magno bis sena volumina libro,
Bisque quater deni bis septem millia versus,
Ne tibi sint operis, Lector, fastidia longi,
Fessaque ne medio solvatur in æquore navis,
Hic standum est, portuque licet figenda remoto
Anchora, cum pelagus & adhuc mihi grande supersit.

Habeo, inquit Oudinus, *ejusdem Leonii sive Leonis* Psalterium *quoddam non carmine sed metro pro more istorum temporum*, *constans* centum & quinquaginta metris, in laudem beatissimæ Virginis Deiparæ, *MS. Buciliaci in Episcopatu Laudunensi*, *opusculum modicum*.

Leonoldus, infra *Leovoldus*.

Thomas de Leontino, supra de *Lentino*.

Leontius Arelatensis. Episcopus, qui Concilio Arelatensi A. C. 475. præfuit. Confer Henricum Noris lib. 2. Hist. Pelagianæ cap. 15. Huic Leontio professionem fidei inscripsit Faustus Rhegiensis. Meminit & Sidonius *VII. 6.* Epist. & Ruricius lib. 2. Epist. *41.* & lib. 1. Epist. 15. obitum ejus memorans. *Epistolam* ipsius *ad Hilarum* edidit Lucas Dacherius Tomo V. spicilegii. pag. 578. (edit. novæ Tom. 3. pag. 302.) Plura de hoc Leontio Tillemontius T. XVI. memor. Hist. Eccles. pag. 38. seq. Vide & Tom. XV. pag. 77.

Pontius *Leontius*, *Burdelagensis* quem primum Aquitanorum vocat Sidonius VIII. 12. Epist. Vide & Epist. 11. ejusdem libri & carmen 22. Ab hoc diversus Leontius *Episcopus Burdelagensis* Venantio Fortunato lib. 1. carm. 15. seq. & lib. 4. carm. 9. seq. celebratus; fui enim matrem *Liviam* vocat Sidonius lib. VIII. Epist. 11. & Fortunatus lib. 1. Carmine 17. & lib. 4. carmine 10. *Placidinam*. Sed fuit & alter Leontius Burdegalensis Episcopus anterior five ætate prior, cujus Epitaphium exstat apud eundem Fortunatum lib. 4. carmine 9. S. Leontium Burdegalensem cujus vitam ad 15. Nov. exhibet Adrianus

(*a*) Ægidius Parisiensis libro V. Carolini sui, vocat *in sacris melico sermone Leonem ludentem historiis*, apud Bulæum Tom. 2. hist. Academiæ Paris. pag. 326.

(*b*) Labbeus pag. 62. Bibl. MSS. Oudinus Tom. 2. p. 1622. Cangius pag. 128. Jacobus Quetif de scriptoribus Dominicanis T. 1. pag. 575. 576.

nus Bailletus circa A. C. *664.* defunctum scribit Jacobus le Long in Bibliotheca Gallica pag. 157. Quod vero Gabriel Lurbeus in Chronico rerum Burdegalensium hunc Leontium refert ad A. C. 485. alterum ad 555. non magis certum est, quam quod Vinetus ad Epistolam 19. Ausonii, nomen integrum Paulini, ad quem Ausonius scribit, putat fuisse *Pontium Paulinum Leontium*.

Leontius, latinus *scriptor fabularum*, cujus meminit Jo. Alexander Brassicanus notis ad Petronium pag. 572. editionis V. C. Petri Burmanni: *Marti gramen sacrum quod ex humano cruore procreatur. Meminit & L. Apulejus de herbis, & Leontius Mythographus, auctor minime malus, superioribus annis a nobis tantum non ab inferis excitatus, & aliquando cum Philologis communicandus.* Gesnerus in Bibl. *Leontii cujusdam librum in quo aliquot fabulæ Poetarum enarrantur, exstare, videor mihi alicubi legisse.* Nescio idemne sit *Leontius Grammaticus* cognomento *lascivus*, de quo Ausonius in professoribus Burdegalensibus Epigramm. 7.

Leontius Episcopus *Forojuliensis* in Gallia Narbonensi circa A. C. 453. defunctus, cui Cassianus decem priores suas collationes dedicavit. Vide Henricum Noris lib. 2. Hist. Pelagianæ cap. 3. & 15. Ludovicum du Four. S. I. in Leontio Episcopo & Martyre suis Forojuliensibus restituto, Avenion. 1638. 8. Hadrianum Bailletum in vitis Sanctorum 1. Decemb. Sammarthanos Tom. 1. Galliæ Christ. pag. 587. Vincentium Barralis in Chronologia sanctorum Abbatum Lerinensium pag. 126. seq. & Tillemontium T. 12. memor. pag. 468. seq.

Leontius magister militum, ex præfectis prætorio, Consularis atque *Patricius*, quem Justinianus Imperator ad jus civile ordinandum & novum Codicem faciendum una cum Triboniano & aliis allegit A. C. 529. Videndum, idemne sit cum Leontio Scholastico & referendario, de quo Tom. VII. Bibl. Græcæ pag. 451. ubi de aliis Leontiis. Ad Theodebertum Francorum Regem legatus est ab eodem Justiniano, ut memorat Procopius lib. 3. de bello Gothico.

Leontius Nicopolitanus apud Cangium ex Simlero vitiose pro *Neapolitano* in Cypro Insula: Sed is sub seculi septimi clarus initia, Græce scripsit non Latine, de cujus lucubrationibus dictum Tom. VII. Bibl. Græcæ pag. 453.

Leonistæ sive Pauperes de Lugduno (*Leon*, Lugdunum) ita describuntur a Reinero contra Waldenses Petri Waldi, Lugdunensis sectatores, cap. 4. T. XXV. Bibl. Patrum Lugd. pag. 264. *Hæc secta magnam habet speciem pietatis eo quod coram hominibus juste vivant, bene* omnia *de Deo credant, & omnes articulos qui in Symbolo continentur: solummodo Romanam Ecclesiam blasphemant & clerum, cui multitudo Laicorum facilis est ad credendum*, adde pag. 253. B. C. pag. 275. F. G. & 277. C. ubi *Leonistæ discipulus Juliani & Pelagii* appellatur. Vide etiam Edm. Martene Tom. V. anecdotor. pag. 1761. Friderici I. Imp. constitutionem in Cherubini bullario Tom. 1. pag. 111. & Bzovium ad A. 1391. n. 9. Cangium glossario.

De *Leopoldo* Austriæ Marchione, cognomento Pio A. 1136. 15. Nov. defuncto, ejus genealogia, & gestis, vetera monumenta publicavit V. C. Hieronymus Pez Tom. 1. scriptorum Austriacorum pag. 575. seq. ubi etiam *Francisci Patavi*, JCti, Advocati Consistorialis & Pauperum, Equitis & Comitis Oratio pag. 577. & Summarium Canonisationis Innocentio VIII. Papa A. 1485. factæ, autore *Joanne Francisco de Pavinis*, de Padua, S. Theol. & Juris utriusque Doctore & causarum S. Palatii Apostolici auditore pag. 593. Collectæ in Missa, Sequentia & Hymnus de S. Leopoldo pag. 679. seq. ex Breviariis Ecclesiæ Pataviensis An. 1509. 1514, 1517. 1522. Oratio illa exstat etiam apud Surium 15. Nov. & in Bal-

tha-

thasaris Poltzmanni Compendio Vitæ & miraculorum S. Leopoldi, edito A. 1591. ex quo itidem Summarium illud Pezius depromsit Bullam Canonisationis habent etiam Cherubinus Tom. 1. bullarii pag. 463. & Bzovius ad A. 1485. n. XIV.

Leopoldi Ducis Austriæ F. compilatio de Astrorum scientia, decem tractatibus typis exscripta Augustæ 1489. 4. Ricciolo notante Leopoldus de Austria, Astrologus magnæ famæ floruit circa A. 1200.

Lupoldus (*a*) *de Babenberg* sive *Leopoldus* Decretorum Doctor & tertius hoc nomine Bambergensis ab An. 1352. ad 1363. Episcopus, Consiliarius Ludovici Bavari Imp. scripsit ad Baldevinum Lucemburgensem, Archiepiscopum Trevirensem *de jure Regni & Imperii Romani* librum editum A. 1508. 4. atque in Simonis Schardii sylloge de jurisdictione Imperiali (*b*) Basil. 1566. fol. pag. 328. & ex Marquardi Freheri recensione Heidelb. 1603. 4. 1664. 4. cum Hieronymi Balbi libro de Coronatione, & Matthiæ Flacii de translatione Imperii, & Argent. 1628. 4. curante Matthia Berneggero. Ejusdem Leopoldi librum *de Zelo Catholicæ Fidei veterum Principum Germanorum* ad Rudolphum Ducem Saxoniæ, post veteres editiones (de quibus Vossius pag. 460. Hist. Lat. & Hendreichius pag. 372. pandect. Brandenburg.) dedit idem Schardius pag. 410. unde recusus in Bibliothecis Patrum Colon. T. XV. & Lugd. Tom. XXVI. pag. 88. *Epistolas* hujus Leopoldi laudat Trithemius de luminaribus Germaniæ cap. 106. De aliis ejus gestis Martinus Hofmannus in Annalibus Bambergensibus, editis a Jo. Petro de Ludevvig pag. 205.

Leovigildus Cordubensis Presbyter secundum Cangium Anno 716. vixit: sed a Nicolao Antonio lib. 1. Bibl. veteris Hispanæ pag. 344. docetur fuisse æqualis Samsonis qui Abbas Cordubensis fuit ab A. 863. ad 928. Scripsit Leovigildus *libellum de habitu clericorum atque ejus significatione*. Ut ab eodem Antonio cognoscimus, *Superest hic adhuc non publici juris factus, malo antiquitatum nostrarum fato, in libro magnæ vetustatis, Gothicis characteribus exarato qui Regia in Bibliotheca Laurentina exstat teste Ambrosio Morale lib. XIV. cap. 3. Atque hunc eundem esse cum eo Leovegildo, qui in Samsonis apologetico laudatur, idem Morales prudenter existimavit. Ego autem nullus dubito quin ad hunc spectent versus Alvari Cordubensis, quos sub hoc lemmate hobet Codex meus*: Versus in Bibliothecam Leovigildi, ejusdem Alvari. *Initium hoc*: Sunt hic plura sacra &c. *Abstinuerunt certe ab hoc manus Logodædali Toletani*. Hæc laudatus Nicolaus Antonius.

Leovoldus (*c*) a Northa Westphalus Eques Marcanus, Canonicus Leodiensis & Abbas Visetensis, Leodicensis diœcesis, in gratiam Engelberti, Archiepiscopi Coloniensis, scripsit An. 1358. ipse Annos natus jam octoginta, Chronicon Comitum de Marca & Altena (a quibus descendunt Duces Juliacenses, Clivenses & Bergenses) a temporibus Ottonis III. ad A. 1358. cum alterius continuatione ad A. 1390. Primus edidit Henricus Meibomius avus cum notis Francof. 1613. 4. deinde Meibomius nepos T. 1. scriptorum rer. Germanicarum p. 377. 410. (*d*) cui etiam Leovoldi *Catalogum Episcoporum Coloniensium* debemus a Materno usque ad Wilhelmum de Genepe, A. 1349. &

(*a*) Aliis vitiose *Ludolphus* vel *Ludovicus de Bebenburg*. Vide Sandium ad Voss. pag. 367. edit. a me curatæ.

(*b*) Recus. Argentor. 1618. fol.

(*c*) *Liebbold*, inde aliis *Lippoldus*, *Leonoldus* &c.

(*d*) Viri Clariss. Justi Christophori Dithmari promissum in Ephemeridibus Paris. A. 1728. Decembr. pag. 687. Scriptorum rerum Germanicarum Volumen, nondum quod sciam lucem vidit, quo contineri debebant *Levoldi a Northof Chronicon Marcanum ex authentico MSto multo quam antea accuratius, aliique Scriptores ad res præcipue Westphalicas pertinentes hactenus inediti, una cum supplemento ad Vverneri Teschenmacheri Annales Cliviæ*.

& continuatum deinde ab alio usque ad Maximilianum Henricum A. 1650. Tom. 2. pag. 13. 16.

De *Leporio* Gennadius cap. 59. de S. E. *Leporius adhuc Monachus, postea presbyter, (a) præsumens de puritate Vitæ, quam arbitrio tantum & conatu proprio, non Dei se adjutorio obtinuisse crediderat*, Pelagianum *dogma (b) cœperat sequi. Sed a Gallicanis Doctoribus admonitus, (c) & in Africa per* Augustinum *a Deo emendatus scripsit* emendationis suæ libellum, *(d) in quo & satisfacit de errore, & gratias agit de emendatione. Simul & quod male senserat de incarnatione Christi, corrigens, Catholicam sententiam tulit, dicens manentibus in Christo duabus Naturis, unam credi Filii Dei personam.*

Hermannus de Lerbeke, supra, Tom. 3. pag. 239.

Letaldus sive *Lethaldus* Miciacensis apud Aurelianenses, Monachus Ord. Bened. scripsit *de miraculis S. Maximini (e)* Miciacensis Abbatis & confessoris, cujus memoria celebratur in martyrologiis 15. Decembris. Edidit Jo. Mabillonius Sec. I. Sanctorum Ord. Bened. pag. 598. Auctor inter alia seriem quandam Episcoporum Aurelianensium & Abbatum Miciacensium referens, mentionem facit Lethaldi senioris Miciacensis Abbatis, seque notat vixisse temporibus Episcoporum Aurelianensium, Ermentei & Arnulphi, hoc est post seculi decimi medium. Vide Sammarthanos Tom. 2. pag. 240.

Lethaldus idem fortasse cum superiore, quanquam Jo. Molano, Possevino, Bollando diversus, Monachus Cenomanensis, qui ad Avesgaudum Episcopum circa Annum 990. Cenomanensem scripsit sive expolivit, *vitam S. Juliani* Cenomanorum in Gallia Celtica Apostoli & primi Antistitis. Exstat in Actis Sanctorum Tom. 2. Januar. 27. pag. 762. 767. Apud Surium, a quo editam ait Oudinus Tom. 2. pag. 513. eam non reperio. De Avesgaudo Episcopo vide Sammarthanos Tom. 2. pag. 514. Lethaldum *de delatione corporis S. Juliani* ad Synodum Karrosensem A. 988. habet Mabillonius Sec. IV. Benedictin. parte 1. pag. 434.

Lethbertus, *Lietbertus*, Augustinianus, Canonicus Insulensis, postmodum S. Rufi Abbas prope Valentiam in Gallia Narbonensi. Scripsit *explanationes* sive *Flores Psalmorum*, quos ab ipso collectos

(a) Apud Gallias, teste Facundo.

(b) Non Pelagianum modo; sed Nestorianum quoque de quo idem Facundus, & Gennadius infra & Cassianus. Confer Jo. Pearsonium in Symbolum pag. 421.

(c) Circa A. 419. Vide Sirmondi Opera Tom. 1. pag. 345. quanquam aliis aliud persuasum. Vide Pagium ad A. 420. n. 9. seq. Cardinalis Norisii Opera Tom. IV. pag. 889. Tillemont. Tom. XIII. pag. 878. seq. & 1039. seq. ubi etiam *Leporium* presbyterum Hipponensem ab altero Gallo distinguit, sicut etiam Quesnellus pag. 508. diversum esse observat *Leporium* Episcopum, qui ante S. Ambrosium memoratur in libello supplice Basilii Diaconi aliorumque ad Theodosium Aug. parte 1. Act. Concilii Ephesini cap. 30.

(d) *Palinodiam* appellare possis *Epistolæ* quæ intercidit, & quæ auctor scandali & offendiculum charitatis ipsi audit Leporio. Joannes II. Papa epist. ad Avienum & alios etiam palinodiam hancce *Epistolam* vocat: Joan. Cassianus lib. 1. de incarnatione cap. V. *flebiles confessionis & planctus litteras*, Facundus lib. 1. (Tom. 2. Opp. Sirmondi pag. 422.) *libellum satisfactionis*. Trithemius cap. 141. *Correctorium adversus heresin*. Honorius II. 58. ex Gennadio *librum emendationis suæ*. Fragmenta ex Cassiano sola dederat Sirmondus T. 1. Concil. Galliæ pag. 52. præmissa *Epistola Episcoporum Africæ* Aurelii, Augustini, Florentii & Secundini ad Proculum Massiliensem & alios Galliæ Episcopos: Deinde integrum Leporii libellum nactus vulgavit Tom. 1. Opusc. dogmatic. cum Capreolo & aliis, Paris. 1530. 8. recusum inde in Conciliorum Tomis Tom. 2. Labbei pag. 1678. & Harduini Tom. 1. pag. 1263. & Coleti Veneta Tom. III. & in Bibl. Patrum Lugd. Tom. VII. pag. 14. atque in Joannis Garnerii Mario Mercatore Tom. 1. pag. 225. & cum Garnerii emendationibus T. 1. Opp. Sirmondi Paris. 1696. Venet. 1729. pag. 345. Paschasius vero Quesnellus in notis ad Leonis Magni Epist. 134. non dubitat, Epistolam Episcoporum Africæ, & similiter hunc Leporii libellum, ex Leporii sensu tamen, dictatum ab *Augustino*; putatque se hoc non temere opinari sed præter conjecturas quasdam non improbabiles, ductum auctoritate Synodi Chalcedonensis & Leonis M. in collectione testimoniorum pro asserenda veritate duarum in Christo naturarum, & Codicis Grimanici fide.

(e) Ejusdem Maximini vitam scripsit *Bertoldus* Monachus Miciacensis, quam ex Codice Petaviano, sicut Letaldum ex Codicibus Regiis 541. & 627. edendam laudavit Labbeus pag. 19. Bibl. MSS.

ctos ad Robertum Præpositum Insulanum deinde misit Waltherus Magalonensis Episcopus. Vide supra in *Gvaltero de Insulis* Tom. 3. pag. 116. MStos memorat præter Oudinum Tom. 2. pag. 1081. Sanderus pag. 154. Waltherus sive Galterus Episcopatum Magalonensem gessit ab A. 1108. ad 1129. itaque fallitur Pitseus, qui secutus Baleum XIII. 32. hunc Letbertum pag. 275. refert ad A. 1210. * Virum hunc doctum non superasse annum 1101. vel saltem 1114. tradunt ac demonstrant auctores historiæ literariæ Gallicanæ tom. IX. Vide de aliis ejus scriptis eosdem pag. 577.

Galvanus de Levanto Januensis sive Genuensis, Medicus Benedicti XII. ac deinde Presbyter circa A. 1340. Hujus tractatus quidam ascetici MSti in Bibl. Regis Christianissimi, quorum primus incipit: *Sanctissimo in Christo Patri & Domino, Domino Benedicto, Dei gratia sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ summo Pontifici, Galvanus de Levanto, Januensis, olim Medicus corporis solo nomine, nunc autem vermis terræ Jesu, osculum ante pedes. Qui regis Israel, intendis, & qui corporis mystici regimen* &c. Vide Oudinum Tom. 3. pag. 895.

Andreas Leucander. Supra Tom. 1. pag. 94.

Leucippus citatus a Galvaneo Flamma in manipulo Florum.

Leucius Photio Cod. 114. *Lucius Charinus*, Pseudo-Hieronymo in Epistolis ad Chromatium & Heliodorum *Seleucus*, Manichæus, cujus *Actus* sive *Periodi* apocryphæ *Apostolorum* Petri, Joannis, Andreæ, Thomæ & Pauli, Jacobi minoris & Matthiæ a veteribus memorantur ac rejiciuntur. Loca ex iisdem citat non uno loco S. Augustinus, usus Latina versione, vel Photius (quod tamen minus verisimile) Græca. Vide quæ in Codice Apocrypho Novi Testamenti, ubi etiam de apocrypho Leucii *Evangelio*, quod Latine MStum Oxoniæ in Bibl. Collegii Corporis Christi evolvit Clariss. Grabius ad Irenæum lib. 1. cap. 17. Diversus ab hoc *Leucius* quem inter hostium Divinitatis Christi adversarios laudat Epiphanius hæresi LI. 6. pag. 427. & a quo animatos se Montanistas falso affirmare ait Pacianus Epist. 1.

Levoldus, supra *Leovoldus*.

Cœnobita Crucis *S. Leutfredi* scripsit *vitam S. Leutfredi* Abbatis in Ebroicensi Normanniæ diœcesi, defuncti A. 738. Exstat in Actis Sanctorum Tom. IV. Junii 21. pag. 105. 112. post editionem Jacobi Brulii in supplemento Antiquitatt. Parif. & Vincentii Barralis in Chronologia S. Insulæ Lerinensis, Surii ad 21. Jun. edit. A. *1618*. & Mabillonii Sec. 3. Benedictin. parte prima. Vide & Vincentium Bellovac. speculi historialis XXIII. 128.

Levutius de *vita* nescio cujus *S. Joannis* Episcopi MS. Cantabrigiæ teste Thoma Jamesio apud Vossium pag. 712.

Liberatus Archidiaconus Carthaginiensis, & defensor trium Capitulorum scripsit circa A. 553. *breviarium causæ Nestorianorum & Eutychianorum*, res annorum 135. succincta narratione percurrens. In utraque Conciliorum Petri Crabbe editione huic breviario subjungitur appendix, quam deinde prætermisere Binius, Tom. IV. sive Tomi 2. parte 2. Regia Tom. XII. Labbeus Tom. V. & Venet. Coleti *Tom. VI.* Harduinus Liberatum ipsum etiam omisit, quia separatim editus fuit cum notis Jo. Garnerii, Parif. *1675*. 8. Longe magis emendata est hæc Garnerii editio; Appendix autem, quæ in hac quoque abest, continet varia Epistolia apud Facundum & alibi obvia, Joannis CPol. & Gregorii Naz. ad Theodorum Mopsuestenum, Isidori Pelusiotæ ad Cyrillum Alex. Defensionem fidei factæ a Cyrillo, ejusdem epistolam: nec non testimonia Cyrilli ex lib. 22. thesaurorum, ex interpretatione Levitici, & ad Theodosium Imp. & epistola 2. ad Successum & lib. de Trinitate: Athanasii lib. 4. contra Arianos. Gregorii Nysseni ex lib. 4. in beatitudines, Gregorii Naz. in Epiphania.

Ana-

Anastasii Papæ ad Ursinum, Gelasii Papæ ad Episcopos per Dardaniam constitutos, Theodoreti de SS. Trinitate & contra Sabellium. Postremo loco ponitur S. Quintiani Episcopi Asculani ad Petrum Antiochenum fides, cum Anathematismis XII. obvia in tomis Concilior. ad A. 484. Indiculum scriptorum & hæreticorum a Liberato memoratorum dedi in Bibl. Græca Tom. XI. pag. 443.

Liberatus Gerundensis, Monachus Benedictinus & Abbas Pampilonensis, A. 614. ut ajunt Pampilone defunctus, commentitius scriptor *Chronici*, ad Dextri, Maximi, Juliani, Hauberti commenta stipanda, ne perpluerent, in lucem producti & pseudo-Hauberto subjuncti a Gregorio Argaizio, Benedictino. Madrit. 1667. fol. quod ab ipsis sagacioribus Hispanis exploditur ut nominatim a Nic. Antonio Tom. 1. Bibl. vet. Hispanæ pag. 210. 316. 400. &c.

Liberius Episcopus Romanus ab A. 352. Maji 24. ad A. 366. Sept. 23. quanquam metu compulsus Arianis communionem aliquo tempore non denegavit, professionique a Demophilo sibi oblatæ, sive posteriori, ut Petavius (*a*) in notis ad Epiphanium & Blondellus (*b*) contendunt, sive priori, ut Baronio (*c*) & recentioribus quibusdam (*d*) novo rationum præsidio instructis placet, subscripsit, ut reditum ab exilio impetraret. Tamen lapsum hunc suum pulchre deinde visus est reparasse, ita ut S. Ambrosius lib. 3. de Virginibus cap. 1. præcepta *beatæ memoriæ Liberii* dicat se revolvere, *ut quo vir sanctior, eo sermo accedat gratior*. Non absimiles honoris ac venerationis titulos meruit (*e*) a Basilio Magno Epist. 74. ab Epiphanio hæresi 75. cap. 7. a Siricio demum Epist. ad Himerium Tarraconensem. Itaque & nomen ejus in additionibus ad Usuardum & Bedæ martyrologio nec non in eo quod a Wandelberto versibus scriptum tomo V. Spicilegii Dacheriani editum est, Sanctis adscribitur. In Petri Coustant Epistolis Romanorum Pontificum pag. 421. seq. hæc Liberii, quorum pleraque in tomis Conciliorum & apud Baronium exstabant, novo studio recensita atque illustrata leguntur: 1. Epistola *ad Osium* Episcopum Cordubensem quam exhibet etiam Agvirrius Tom. 2. Concil. Hispan. pag. 77. 2. *ad Cæcilianum* Spoletinum Episc. 3. *ad Eusebium* Vercellensem. 4. *ad Constantium Imp.* missa per Luciferum Calaritanum. 7. *ad Eusebium, Dionysium & Luciferum*, in exilio constitutos. 8. Liberii *dicta ad Eusebium spadonem*, & 9. *colloquium* Liberii *cum Constantio Imp.* ex Athanasii hist. Arianorum ad solitarios (*f*) Græce & Latine. 10. Epistola *ad Orientales*. 11. *ad Ursacium, Valentem & Germinium*. 12. *ad Vincentium*, Episcopum Capuanum. 13. *ad Catholicos Episcopos Italiæ*. 14. Legatorum Lampsacenæ Synodi A. 366. ad Liberium, Græce & Lat. ex Socratis IV. 12. & Sozomeni VI. 11. Græce & Latine. 15. Liberii *ad universos Orientis orthodoxos Episcopos* Græce & Latine ex Socratis IV. 12. 16. Notitia *Epistolarum* non exstantium aut suppositiitiarum quæ Liberium Papam spectant pag. 463. seq. Censura *Decretorum* trium Liberio apud Ivonem & Burchardum atque in Conciliorum tomis adscriptorum pag. 468. 17. *Gesta Liberii Papæ* apocrypha, quorum initium: *Anno regni Constantini regis*, cum censura exhibentur a Coustantio in appendice pag. 89. 18. Epistola Liberio supposita licet jam memorata in Hilarii fragmentis *ad Coepiscopos per Orientem* con-

(*a*) Pag. 316. ad Epiphan. confer Valesium ad Sozomeni IV. 15. & Pagium ad A. 357. n. 12.

(*b*) In Opere de primatu in Ecclesia, Gallice edito pag. 480. 484.

(*c*) Ad A. 357. n. 46. seq. Matthæus Larroquanus diss. de Liberio Romano, Genev. 1670. 8. pag. 192. seq.

(*d*) Tillemont. Tom. VI. memoriar. pag. 419. seq. 772. seq.

(*e*) Benedictini not. ad S. Ambros. Tom. 2. p. 173.

(*f*) Athanas. Tom. 1. edit. Montfauconianæ pag. 365. adde Theodorit. II. 14. Hist.

constitutos, cujus initium: *studens paci & concordiæ Ecclesiarum* pag. 95. 19. *ad Athanasium* Liberii, & Athanasii ad Liberium Epistolæ mutuæ (*a*) supposititiæ, Græce & Lat. pag. 97. Aliæ Latine apud Blondellum in Pseudo-Isidoro pag. 482. Athanasii ad Liberium & pag. 485. Liberii *ad Athanasium* & *ad universos Episcopos* pag. 477.

D. Liberius Poeta, cujus & *Belisarii* acrostiches sive versus hexametri quorum primæ pariter, nec minus postremæ litteræ reddunt verba: *Sedulius Antistes*, exstant in quibusdam Sedulii poetæ Codicibus MStis, atque inde in Bibliothecis Patrum, & Sedulio Cellarii pag. 111. nec non in Georgii Fabricii notis ad Poetas Christianos pag. 68.

Lilius Ægidius Liberius Tifernas, Gregorii Tifernatis de quo supra Tom. 3. pag. 101. civis & discipulus, præceptor Raphaelis Volaterrani, scripsit Epitomen *Herodoti*: & *Philonis* Judæi opera vertit Latine, quæ Sixto IV. & Innocentio VIII. dicavit: nec non *Dionem* Chrysostomum de regno, atque alia quædam sive hujus sive Joannis Chrysostomi scripta. Vide Gesnerum, Frisiumque.

Licentii (*b*) *ad Augustinum præceptorem carmen quo eum ad edendos de Musica libros hortatur*, quod incipit: *Arcanum Varronis* (*c*) *iter scrutando profundi mens hebet*. Occurrit in Epistola Augustini XL. quæ vigesima sexta est in Tom. 2. novæ edit. quam Parisiis curavit Thomas Blampinus aliique Benedictini congregat. S. Mauri. Exstat quoque inter poematia vetera a Petro Pithœo recensita editaque Parisiis 1590. 12. pag. 335. & Lugd. 1596. 8. Porro falluntur Gyraldus, Vossius, Borrichius, Bailletus, Brietius, Cangiusque qui *Hipponensem* fuisse affirmant Licentium, cum fuerit *Tagastius* civis Augustini. Plura de hoc vide sis apud virum doctissimum Ægid. Menagium cap. 98. Anti-*Bailleti*.

Lichfeldensis Canonici *Historiam Archiepiscoporum Cantuariensium*, ab Augustino, quem Gregorius Papa A. 596. in Angliam misit, usque ad Simonem Mepham A. 1333. defunctum, habuit MStam Henricus Warthonus, sed noluit edere, quoniam nihil haberet quod non ab aliis uberius esset traditum. Vulgavit tamen ejus *Chronologiam* sive *Indiculum de successione Archiepiscoporum Cantuar*. ab eodem *Augustino* usque ad Wilhelmum Warham, qui A. 1532. diem obiit Tom. 1. Angliæ sacræ pag. 89. 124. atque additamenta XVIII. ad Veterem Historiam Lichfeldensem ab A. 703. ad Annum 1321. pag. 444. ad 447. & continuationem ab A. 1359. ad 1559. pag. 448. 459. ex *Historia ejus* Licfeldensi A. 1575. scripta. Nomen Angli hujus Canonici, *Guilelmus Withlocke*.

Conradus a Lichtenau. Supra Tom. 1. pag. 415.

Licinianus sive *Lucinianus* Spartariæ Carthaginis in Hispania circa A. 584. Episcopus, in Scripturis doctus, cujus *Epistolas* nonnullas legisse se testatur Isidorus Hisp. cap. 29. de S. E. ipsumque occubuisse CPoli, veneno ut ferebant ab æmulis extinctum. *Epistolam de Sacramento baptismatis*, quam ex Isidoro memorat etiam Honorius III. 35. de S. E. hodie desideramus. Desideramus etiam Epistolas quas plures eum Isidorus ait scripsisse ad *Eutropium* Abbatem, Valentiæ postea Episcopum: quem idem Isidorus cap. 32. ait ex Liciniano rogasse *pro qua re baptizatis infan-*

(*a*) Tom. 2. Athanas. pag. 668.

(*b*) Hunc Licentium loquentem inducit S. Augustinus libris de Ordine, & Christianum fuisse docet lib. 1. cap. 8. poeticæque admirabiliter deditum lib. 1. cap. 2. & 3. qui Pyrami & Thisbes & alios hujusmodi amores carmine cantasset cap. 5. & 8. Academicæ defensor Philosophiæ cap. 4. De eodem lib. 2. contra Academicos cap. 3. *quam totam fabulam, nam subito Æsopus factus sum, Licentius tibi* (alloquitur Romanianum Licentii parentem) *carmine suavius indicabit, poeta est enim pene perfectus*. Cap. 4. ait Augustinus, tractatione librorum Virgilii quos Licentio interpretatus fuerat, illum ita fuisse inflammatum in poeticum studium, ut reprimendus aliquantum videretur. Adde lib. 3. cap. 1. & 4.

(*c*) Puto IX. libros Varronis de disciplinis signari a Licentio.

fantibus, *Chrismatis unctio tribueretur*. Sed exstat *Epistola ad Gregorium M.* qua ejus librum Regularum sive Pastoralem, & Moralium opus in Jobum commendat, edita a Dacherio Tom. 2. spicileg. pag. 368. atque inde in Agvirrii Conciliis Hispaniæ Tom. 2. pag. 427. atque emendata a Baluzio in edit. nova spicilegii Dacheriani Tom. 3. pag. 313. Nec non Epistola *ad Vincentium* Episcopum Ebusitanum contra eos qui credunt epistolam sub nomine Christi factam ut dies Dominicus colatur, de cœlo cecidisse super altare in memoria sive templo Petri Apostoli, quæ cum Luitprando Ramiresii prodiit pag. 529. & in Bivarii notis ad pseudo-Maximi Chronicon pag. 581. & in Agvirrii Conciliis Hispaniæ Tom. 2. pag. 428. Alteram vero quæ sub ejusdem Liciniani nomine apud Ramiresium & pag. 582. apud Bivarium sequitur, ad eundem Vincentium Epistolam de eo quod Epistola Jacobi sit filii Zebedæi, suppositam probat Nic. Antonius Tom. 1. Bibl. vet. Hispanæ IV. 2. 34. pag. 212. seq.

Lictardus infra *Lisiardus*.

Lietbertus infra *Litbertus*.

Joannes Philippus de Lignamine, Messanensis, Eques Siculus, pater Antonii de Lignamine, Anno 1514. Messanensis Archiepiscopi: ipse Medicinam Perusii docuit, deinde Romæ Sixti IV. Archiater, typographiam in suis habuit ædibus, Sixtoque dicavit compilationem Chronologicam, sive epitomen *Pomarii Ricobaldi* Ferrariensis, sine auctoris nomine editam Romæ 1474. fol. continuavitque ab Anno 1316. ad 1469. Emendatiorem utramque vulgavit Joannes Georgius Eccardus Tomo I. scriptorum medii ævi pag. 1225. & 1299. Lipsiæ 1733. fol. & integriore etiam Codice usus illustris Muratorius thesauri scriptorum Italiæ Tomo IX. Mediolani 1726. fol. Librum *de Sibyllis* Romæ 1481. 4. editum, scriptaque Medica de conservatione Sanitatis 1475. 4. & de cibo ac potu salubri nocivoque ibid. laudat Antoninus Mongitor Tomo I. Bibliothecæ Siculæ pag. 362.

Joannes de Lignano, supra p. 95.

Ligurinus, supra in *Gunthero*, T. 3. p. 174. seq.

Joannes Lindner, sive *Tilianus*, a patre sartore *Sartorius*, Monachus Pirnensis Ordinis Prædicatorum, natus Monachimonte, oppido Franconiæ, Magister Lipsiensis, scriptor *Chronici Universalis* ordine nominum alphabetico digesti & An. 1529. dicati Georgio, Duci Saxoniæ, atque adhuc inediti, quod MStum servat Bibliotheca Amplissimi Senatus Lipsiensis. De eo consulendi Viri clarissimi Christianus Schœtgenius & G. Christoph Kreysig in Analectis diplomaticis & curiosis histor. superioris Saxoniæ, Germanice editis, parte 1. pag. 150. seq.

Kumbertus Lindsey, supra, *Cimbertus*, Tom. 1. p. 381.

Gvilelmus Lindvvoodus, supra Tom. 3. pag. 152.

Nicolaus de Linna, Nordfolciensis Anglus, Carmelita, Theologus Oxoniensis, Mathematicusque insignis, qui vitam produxit usque ad Annum 1390. De eo videndus Oudinus Tomo 3. pag. 1157. seq. ubi scripta in Bibliothecis Angliæ servata memorat, *reductorium morale*, *expositiones*, *sive capita in Sacram Scripturam*, exceptis Epistolis: *Canones super tabulas Gvilelmi Read*, de quo supra Tomo 3. pag. 163. *Tabulam conjunctionum Solis ac Lunæ cum veris planetarum locis: tabulam eclipsium Solis:* & *Calendarium antiquum*. Longe plura apud Pitseum pag. 505. video memorari: *Pro ordine Carmelitano*. *Pro ægrotantibus*. *De variis genituris*. *De figuris & signis*. *De sphæra judiciali*. *De natura Zodiaci*. *De Planetarum domibus*. *Astrologorum dogmata*. *De mundi revolutione*. *De usu astrolabii*. *De astrorum judiciis*.

Lintbertus, Trithemio *Lutbertus*, ex Monacho Fuldensi Abbas primus Hirsaugiensis ab Anno 838. ad 853. cujus pulchrum *in Cantica Canticorum* tracta-

tum legisse se scribit Trithemius, qui multa de hoc viro in Tomo primo Chronici Hirsaugiensis.

Joannes Linturius, supra p. 96.

S. Linus, primus, ut ferunt, post Petrum Papa, *scripsit*, teste Sigeberto cap. V. de S. E. *Græco sermone Martyrium Petri & Pauli una die passorum, & Ecclesiis orientalibus destinavit*. Eadem legas in vita Nerei & Achillei apud Surium 12. Maji, & in Actis Sanctorum Tomo 3. Maji pag. 10. Ac Labbeus quidem Tomo 2. de S. E. pag. 28. affirmat hos Lini libros Græce & Latine in monumentis Orthodoxographis Basileæ editos esse A. 1550. Labbeum sequitur Clarissimus Caveus in Chartophylace: Sed in Historia literaria hoc recte omisit. Nam ne latine quidem in Micropresbytico A. 1550. vulgato aut in ulla Orthodoxographorum editione comparent sive Heroldi A. 1555. sive Gesneri A. 1559. sive Grynæi denique A. 1569. Græce vero nunquam hactenus editi sunt, ut adversus Labbeum recte notat Rev. D. Ittigius dissertatione de Patribus Apostolicis pag. 47. seq. Latine primus vulgavit Jacobus Faber ad calcem sui in Epistolas Paulinas commentarii, Parisiis 1512. fol. Neque hic e græco in latinum illos transtulit, ut tradit Ulricus Velenus libro, quod Petrus Romæ non fuerit, persuasione 16. & Andreas Saussæus de mysticis Galliæ scriptoribus pag. 187. sed quales in codice Bibliothecæ majoris Monasterii in Gallia invenit, latine protulit, & post eum Laurentius Barre in Historia veterum Patrum, Parisiis 1583. fol. ut Bibliothecas Patrum universas, & Acta Sanctorum tomo V. Junii 29. pag. 424. omittam. Utrum Vesontione sinceri & a Manichæorum fuligine liberi hi duo Lini libelli reperiantur, veluti post Joannem Jacobum Chifletium parte 2. Vesontionis pag. 9. tradit Ludovicus Jacobus a S. Carolo Biblioth. Pontific. part. 1. pag. 153. & Andreas Saussæus de Mysticis Galliæ scriptoribus pag. 187. apud ipsos, qui hæc testantur fides esto. Nondum certe in lucem prolati sunt. Hi vero, qui publice extant omnium propemodum confessione fabulosi, supposititii & Episcopo Romano ejus ætatis, cujus Paulus 2. Timoth. IV. 21. meminerit, plane indigni. Ut paucis quibusdam Jacobo Fabro, Sixto Senensi, Salmerone, Coccio, Lipsio, qui judicio suo usi non sunt exceptis, agnoscunt plerique omnes, etiam e Pontificiis Baronius ad annum Christi 44. §. 45. A. 69. §. 6. A. 80. §. 4. Bellarminus de scriptoribus Ecclesiast. & lib. 2. de Rom. Pontif. cap. 9. Espencæus libro 6. de continentia cap. 2. Joannes Maria Barsichellensis in indice librorum expurgandorum, Possevinus in apparatu sacro, Raynaudus pag. 119. de bonis & malis libris, Lorinus, Miræus, Labbeus, Elias du Pin, Tillemontius &c. Georgius Henschenius in Actis Sanctorum, Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispana veteri T. 1. lib. 1. cap. 8. p. 30. Richardus Simon lib. 3. Historiæ Criticæ N. T. p. 465. & qui præ ceteris diligentissime hos libellos examinavit, & tanquam imperiti nebulonis opus, cujus scripta æternis tenebris sepeliri debuissent, rejecit Nurritus in apparatu ad Bibliothecam Patrum parte 1. dissertat. 6. testatus pag. 74. varios se MStos horum Actorum Codices 300. 400. & 500. annorum lustrasse. E Doctoribus Reformatis Robertus Cocus in Censura Scriptorum, Andreas Rivetus in Critico sacro, Gerhardus Joannes Vossius de Historicis Græcis lib. 2. cap. 9. Hottingerus in Elencho scriptorum supposititiorum, Hoornbeckius pag. 47. Miscell. Caveus &c. Ex nostratibus denique Lutheranis Caspar Barthius libro 43. Adversariorum cap. 13. Augustus Varenius rationario Seculi primi pag. 139. seq. Thom. Ittigius loco laudato, & Wilhelmus Ernestus Tentzelius in dialogis vernaculis anni 1692. pag. 669. seq.

Lios, fortasse *Eliæ* Monachi, inquit Cangius, *libellus Sacerdotalis*, heroico, sed

sed rudi carmine compositus MS. in Bibl. Sangermanensi, Cod. 634.

Lipsiense Chronicon breve ab Anno 1301. ad 1497. editum a Clarissimo Joanne Buchardo Menckenio, Tomo tertio scriptorum rerum Germanicarum pag. 55. 63. & Chronicon Lipsicum Thomanum, sive Chronicon terræ Misnensis in Annum 1486. desinens, tomo secundo pag. 315. 376. (ex editione Celeberrimi Struvii: Jenensi An. 1720.) & ad illud Supplementa Tomo 3. pag. 166. 168.

Lisiardus, *Liziardus*, sive *Lictardus*, Turonensis Clericus, & ab Anno 1153. ad 1168. Decanus Laudunensis, (*a*) scriptor *Ordinarii*, sive cerimoniarum & officii Divini in illa Ecclesia. Eidem Barthius libro CLXVII. Adversariorum cap. 7. (*b*) & in notis ad illud scriptum (*c*) tribuit *Historiam Hierosolymitanam*, quam sine nomine auctoris publicavit Bongarsius in gestis Dei per Francos pag. 594. 621. & in qua res ab Anno 1100. ad 1124. Auctor persequitur.

Lisiardus, Episcopus Svessionensis ab Anno 1108. ad 1127. qui *Hariulfo* de vita *S. Arnulphi* appendicem *de ejus miraculis* adjunxit. Vide supra Tom. 3. pag. 191. & Vossium pag. 380. 408. Sandiumque.

Litbertus, supra, *Lethbertus*, pag. 271.

Liudgerus, sive *Ludgerus*, natione Frisius, Episcopus Mimigardensis, sive Monasteriensis in Westphalia, circa annum 809. defunctus, atque inter Frisiorum Saxonumque Occidentalium celebratus Apostolos. Vide Hermanni Hamelmanni opera genealogica pag. 146. & 549. sed præcipue Acta Sanctorum Tomo 3. Martii 26. pag. 626. seqq. ubi præter Vitam ab Alfrido scriptam est quoque altera vulgata pridem a Brovvero, & tertia apud Surium 26. Mart. Vide, quæ dixi in *Alfrido* T. 1. pag. 69. seq. ac quæ in *Uffingo*, Monachis *Werthinensibus*, atque *Othelgrimo* sum dicturus. *Erat Liudgerus*, Alfridi verba sunt libro 2. vitæ cap. 2. 7. *in Scripturis sacris non mediocriter eruditus, sicut in libro ab eo composito* de vita *venerabilium Doctorum*, Gregorii *scilicet* & Albrici *aperte probatur*. *Sed & primordia S. Bonifacii adventus & ordinationis*, *quæ fuerant in alio opusculo prætermissa*, *pulchro sermone ipse descripsit*. Hanc *vitam Gregorii Trajectensis*, qui S. Bonifacii discipulus fuit, editam habemus a Christophoro Brovvero statim in limine siderum illustrium Germaniæ, Moguntiæ 1616. 4. & apud Mabillon. T. 4. Act. SS. Benedictin. pag. 319. & excerpta de S. Bonifacio ex illa vita in Actis Sanctorum Tom. 1. Junii V. pag. 483. Fallitur vero Baronius ad Martyrolog. Rom. 25. Augusti, ubi Gregorii hujus memoria recolitur: ait enim vitam Gregorii exstare apud Surium 26. Martii, ubi modo vita Ludgeri a Werthinensibus Monachis scripta legitur. Cæterum *Epistola ad Rixfridum de canonizatione S. Suiberti*, supposita esse ostenditur in Actis Sanctorum Tom. 1. Martii 1. pag. 81. & Tom. 3. pag. 638. seq. Exstat cum Rixfridi commentitia ad Ludgerum Epistola apud Surium 1. Martii.

S. Livinus, natione Scotus, ab Augustino, Anglorum Apostolo, susceptus e sacro fonte & sacerdotii ordine decoratus, inde Archiepiscopus Hiberniæ, sive silvestris Scotiæ, Gandavum venisse cum tribus discipulis traditur circa annum 633. longiusque profectus ad Hescam Flandriæ, Christum ibi prædicasse & martyrium subiisse. Ita vetus narratio ex breviario Gandensi apud Surium ad 12. Novembris, & ex Christiani Massæi libro 3. Chronicorum Mundi, Baleus XIV. 16. & Jacobus Waræus de scriptoribus Hiberniæ pag. 21. Vitam Livini a *Bonifacio* scriptam edidere Serarius & Mabillonius, ut dixi

(*a*) Dacherius ad Gvibertum Novigentinum pag. 820.

(*b*) Caput illud editum in Diario Theologico *Unschuldige Nachrichten* A. 1709. p. 380.

(*c*) In Joannis Petri Ludevvig reliquiis veterum monumentorum T. 3. p. 523.

xi Tomo 1. pag. 259. Livini *elegiam ad Florbertum*, Abbatem monasterii S. Bavonis, de imminente sibi a Brabantis palma martyrii, & *epitaphium S. Bavonis* itidem versibus elegiacis, edidit Usserius in Epistolarum Hibernicarum sylloge, Dublin. 1632. 4. Parisiis 1665. 4. pag. 19. & 21. & Mabillonius Tomo 2. Sanctorum Ordinis Benedictini pag. 404. *Homiliæ* a Baleo memoratæ nusquam exstant. Reliquias Livini Gandavum translatas tradunt A. 1007. unde Possevini hallucinatio, Livinum illo anno vixisse.

Livinus Gallus, Ordinis Minorum, in Palæstina Martyr A. 1345. de quo Waddingus tomo III. Annal. ad illum Annum. Ex scriptis ejus idem in Bibliotheca pag. 238. memorat opuscula de *Christi Infantuli & B. Genetricis elogiis*.

T. Livius, Ferrariensis, Orator & Poeta circa annum 1430. dictus etiam *de Frulovisiis*, (al. *de Filonistis*) scripsit *Vitam Henrici V.* Angliæ & Galliæ Regis ab anno 1422. ad 1460. MStam in variis Bibliothecis Angliæ, ut notavit Oudinus tomo 3. pag. 2309. Ex ejus *libro de Ortographia* Adamus Rechenbergius in dissertatione de ineptiis Clericorum Romanorum litterariis §. 7. affert hanc notationem nominis ancillæ: *Ancilla ex Græco an, h. e. circum, & cilleo, h. e. moveo, quod circummovetur ad servitium*.

S. Liutbirgis Reclusæ, *Vita* scripta ab Anonymo Benedictino circa seculum decimum, editaque a V. C. Bernardo Pezio tomo 2. Anecdotorum parte 3. pag. 146. 178. Capite XVIII. pag. 176. S. Ansgerus sive Anscharius noster traditur ibi ad eam misisse puellas eleganti forma, *quas illa & in Psalmodiis & in artificiosis operibus educavit, & edoctas libertate concessa seu ad propinquos, sive quo vellent, ire permisit*.

Liutbrandus, infra, *Luitbrandus*.

Liutolfus, infra, *Ludolphus*.

Lobardus Sirichius, infra, *Lombardus*.

Michael Lochmaier, Germanus, Canonicus Pataviensis, sive Passaviensis, Theologiæ ac Juris Canonici Doctor, scripsit *Parochiale*, sive *Directorium Curatorum*, Lipsiæ 1497. Haganoæ 1498. Basileæ 1514. & Parisiis 1513. 4. Ejusdem *Sermones de Sanctis*, Haganoæ 1497. & Argentorati 1500. fol. Vide Oudinum Tom. 3. pag. 2369.

Lodrisius, supra, *Leodrisius*.

Logotheta Neapolitanus circa annum 1303.

Loiseliani Annales Regum Francorum ab anno Christi 741. ad 814. quibus usus Regino & Bertinianorum scriptor Annalium: editi ab Andrea du Chesne tomo 2. scriptorum rerum Francorum pag. 24. 49. ex MS. Antonii Loiselii.

Gualterus (a) sive *Nicolaus* (b) *Lollhardus* a quo (c) *Lollardorum* nomen sub initia seculi XIV. ante Wiclefum dari coeptum iis qui postea Wiclefitæ, in Anglia atque deinde aliis in regionibus. Vide celeberr. Jo. Georgii Walchii diss. de Lollardis, Seculi XIV. testibus Veritatis in Anglia. Jen. 1732. 4. Lollardorum adversarii *Thomas Lombe*, *Rogerus Dimocus*, *Stephanus Anglicus* &c. de quibus suo loco.

Lollius Urbicus Historiam sui temporis scripsit post Antonium Diadumenum, teste Lampridio *in Diadumeno* cap. 8. distinguendus adeo a Lollio Urbico, per quem legatum suum Britannos ab Antonino Pio victos scribit Julius Capitolinus in Pio cap. V. Diadumeno A. C. 218. Heliogabalus successit: Antonino Pio Philosophus A. 161.

Lombardiæ & Marcæ Trevisanæ Chronicon ab A. 1207. ad 1270. auctore Monacho Paduano sive Patavino S. Justinæ Ord. Bened. editum in Christiani Urstisii scriptoribus, Basil. 1584. & Fran-

(a) Vide Natalem Alex. Tom. 7. Hist. Eccles. pag. 103. edit. in fol. Hottinger Tom. 6. Hist. Eccles. pag. 9. Gvil. Saldeni Otia pag. 552. seq.

(b) Jacobi Lenfant Hist. Concilii Pisani Tom. 2. pag. 289.

(c) A *lolio* dictos argutantur Bzovius ad A. 1387. n. 10. & Petrus Maria Graffi, de ortu & progressu hæresium Jo. Wiclefi, cap. V. Giornale de' Letterati d' Italia Tom. 17. pag. 173.

Francof. 1570. fol. pag. 577. & deinde a Felice Osio cum Mussati Historia atque mantissa de Civitate Paduæ, Venet. 1636. fol. atque a celeberr. Petro Burmanno in tomo sexto thesauri Italiæ, ac denique emendatius a laudatissimo Muratorio scriptorum Italiæ tomo octavo.

Lombardica Historia, supra *Jacobus de Viragine*, pag. 20.

Petrus Lombardus Novariensis, Magister Sententiarum. Infra, *Petrus*.

Lombardus Placentinus Romanæ Ecclesiæ *subdiaconus* & domesticus exiliique socius S. Thomæ Cantuariensis, vero nomine *Heribertus de Boshan* sive *Bosianensis*, postea Cardinalis & Archiepiscopus Beneventanus ab A. 1171. usque ad 1179. quo Archiepiscopatu se abdicavit. Hunc cum Petro Lombardo eundem facit Baronius ad A. 1167. n. 61. quod refellit Pagius ad eundem annum n. XXII. Refert ibi Baronius n. 59. Lombardi hujus Subdiaconi *Epistolam ad Alexandrum III.* quæ inter epistolas Thomæ Cantuar. a Christiano Lupo Bruxellis editas est CLXVI. Ughellus quidem Tom. VIII. pag. 123. ubi *duo diplomata* Lombardi & unum Alexandri ad Lombardum exhibet, eum ab Heriberto illo, quem Anglum facit, præter rem distinguit: verum in Catalogo eruditorum Thomæ Cantuariensis familiarium, qui a Lupo, quadrilogo de vita Thomæ subjunctus est pag. 157. diserte probatur idem fuisse. Alia ejus scripta, *Vita* ejusdem *Thomæ*, quam in Gallicos rhythmos etiam transtulit Petrus Longatesta, Canonicus Augustinianus, teste Lelando cap. 190. *Epistolarum volumen*. *Liber de suis peregrinationibus*. *Glossæ in Psalmos*, *in quatuor Evangelia*, & *in Pauli Epistolas*. Vide quæ supra Tom. I. pag. 35. & 264. Baleum III. 15. Pitseum p. 244. & Oudinum Tom. 2. p. 1516. seq.

Lombardus Sericus, (*a*) Italus Patavinus, vitiose *Lobardus Sirichius* A. 1379. supplevit ultimamque manum addidit libro Petrarchæ de viris illustribus, ad Franciscum Carrariensem Principem. Exstant & mutuæ hujus Lombardi & Petrarchæ Epistolæ. Scripsit itidem de quibusdam memorandis mulieribus. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. IX. pag. 158. seq. * In MS. Codice Latino n. 601. Taurinensi extat Lombardi hujus dialogus *de dispositione vitæ suæ ad Franciscum Petrarcham*. Vide Catalogum MSS. Codicum Taurin. Tom. II. pag. 160.

Thomas Lombe sive *Lombeus* Anglus, Carmelita, Theologus Oxon. circa A. 1400. scripsit *Lecturas in S. Scripturam*: *Super IV. libros Sententiarum*. *Contra Lollardos* sive ut Lelando *contra Wiclivienses* (Wiclefistas.) *De incarnatione Domini*. *Sermones*. *Determinationes Theologiæ*. *Quæstiones Ordinarias*. Vide Trithemium cap. 663. de S. E. Lelandum cap. 462. Baleum VI. 91. Pitseum pag. 544. Alegrium pag. 319.

Joannes Longinus, supra *Dlugossus* Tom. 2. pag. 40.

Joannes Longus. idem qui supra *Joannes Bertinianus*, pag. 56. & *Iperius* sive *Iprensis* pag. 87. & *Sithivensis* pag. 145. De versionibus ejus Gallicis Itinerariorum *Biculti*, *Odorici* Forojuliensis & Gvil. *Boldenslevii* aliisque scriptis Gallice, videndus Oudinus T. 3. pag. 1097.

Oliverius Longus Prior ad S. Bavonem, Ord. Bened. prope Gandavum circa A. 1450. scripsit *vitam B. Caletæ*, sed Belgice, de qua Acta Sanctorum Tom. 1. Martii 6. pag. 533. Cætera Latine, opinor, de quibus Oudinus Tom. 3. pag. 2564. *De Sacramento Eucharistiæ & de tenendis ac credendis circa illud Sacramentum*. *De defectibus circa Missam*. *De vitio Simoniæ in religione*. *De reditibus ad Vitam*.

Theodoricus Longus. Supra, *Langen*, pag. 242.

Joannes Lopez sive *Lupius*, Salmanticensis Hispanus Ord. Præd. circa A. 1464. scripsit contra *superstitiones Judæorum*. Vitam S. Dominici. Vitam S. Vin-

(*a*) *da Serigo*.

Vincentii Ferrerii Valentini. Sermones. Vide Jacobum Quetif Tom. 1. pag. 826. qui etiam de juniore Joanne Lopez itidem Hispano celebri Dominicani Ordinis Historico A. 1632. ætatis 108. defuncto videndus Tom. 2. pag. 158.

Lotharius I. Imperator ab A. 840. ad 855. quo Monasterium Prumiense in Arduenna ingressus diem obiit 3. Cal. Octobr. vide Launoji partem 4. Epist. 8. p. 354. atque infra, *Nithardus*.

Lotharius I. Imperator ab A. 840. ad 855. quo Monasterium Prumiense in Arduenna ingressus diem obiit 3. Cal. Octobr. vide Launoji partem. 4. Epist. 8. p. 354. atque infra, *Nithardus*.

De *Lotharii II.* Imp. Saxonis electione Moguntiæ An. 1125. *narratio* apud Hieronymum Pez Tom. 1. scriptorum Austriacor. pag. 570. seq. Ejusdem *Diplomata* quædam in tomo primo Chronici Gotvvicensis pag. 326. seq. Idem in sigillis & diplomatibus etiam vocatur *Lotharius III.* respectu Lotharii cui A. 855. Austrasia sive Lotharingia contigit. Erat is Lotharii I. ex Hermingarde filius. Vide Sirmondi Opera Tom. 3. pag. 287. & Jo. Mich. Heineccium de sigillis pag. 100. Lotharii III. *Epistolæ IV.* atque una Rychyzæ Conjugis ad Monachos Casinenses, leguntur ad calcem Casinensis Chronici ab Angelo a Nuce illustrati n. 2121. Hic est Lotharius a quo Juris Romani usus foris Germaniæ suasu Irnerii restitutus traditur. *Epitaphium* ejus in Lotharia Cæsarea A. 1138. sepulti obvium in Jacobi Tollii Epistolis itinerariis pag. 8. atque alibi.

Lotharius frater Caroli Regis, cujus diploma Ecclesiæ S. Stephani Lugd. datum circa A. 865. edidit Baluzius Tom. 2. Misc. pag. 149.

Lotharius Ludovici IV. filius, Galliæ Rex ab A. 951. ad 983. Hujus diploma Compendiense A. 975. apud Dacherium notis ad Gviberti Novigentini Opera pag. 649. seq.

Lotharius JCtus Cremonensis A. 1189. æmulus Azonis, jus Bononiæ docuit, glossisque Leges illustravit. Vide Pancirollum II. 26. idem deinde Vercellensis Episcopus, & A. 1207. Archiepiscopus Pisanus ac denique A. 1215. Patriarcha Hierosolymitanus. Vide Ughellum Tom. 3. pag. 422. Tom. 4. pag. 796. Alius etiam *Lotharius* Cremonensis JCtus junior A. 1215. De utroque Arisius Tom. 1. Cremonæ litteratæ pag. 93. & 100. * Apud Muratorium Antiquit. Tom. III. legas præstitum ab eo juramentum nullo alio in loco, quam Bononiæ se publice jus civile professurum. Signantur tabulæ illæ An. 1189.

Fundatio Parthenonis *sive Monasterii* puellarum, sororum Ord. Præd. in *Lothen*, Mindensis diœcesis A. 1265. postmodum in oppidum Lemgo translati, exstat in Meibomii Tom. 3. scriptorum rerum Germanicarum pag. 535. *Chronicon* ejusdem Parthenonis ab A. 1265. ad 1447. Tom. 1. ejusdem Meibomii pag. 526. 532.

Lotsaldus S. Sylviniacensis Monachus Ord. Bened. scripsit ad Stephanum Episcopum *Vitam S. Odilonis*, Magistri sui Abbatis quinti ab A. 994. ad 1049. Cluniacensis. Compendium sine nomine auctoris edidit Andreas du Chesne in Bibl. Cluniacensi p. 1814. seq. adde notas pag. 73. integriorem Bollandus in Actis Sanctorum Tom. 1. *Januar. 1.* pag. 65. 71. Sed nondum integram; nam ea quam in compendium misit *Petrus Damianus* (quod etiam *hodie* exstat Compendium) tribus libris constabat. Vide supra in *Jotsaldo*, (idem enim est) pag. 179. ubi etiam de *planctu* super Odilonis transitu, versibus scripto hexametris, qui incipit: *Ad fletus voces extendat chorda sonoras* in Bibl. Cluniacensi pag. 329. 332.

Lovatus JCtus & Poeta Patavinus circa A. 1310. Urbem Patavinam descripsit, ac quædam de Gvelfis ac Gibellinis in litteras retulit. Laudant Albertinus Mussatus, & quem proxime a C. V. Jo. Erhardo Kappio exspectamus, Xicco Polentonus. Vide Vossium pag. 794.

Lo-

Lucas Abbas Montis S. Cornelii Leodio vicini (*a*) Ord. Præmonstratensis (*b*) circa A. 1140. præter Sermones & Epistolas scripsit ad Milonem Tarvanensem sive Morinorum Episcopum, Commentarium *in Cantica Canticorum* inde ubi definit *Aponius*, de quo supra Tom. 1. pag. 132. continuatum a versu octavo capitis quarti, editumque cum Aponio, Friburgi, 1538. fol. atque inde in Bibliothecis Patrum, & postrema Lugdunensi Tom. XIV. pag. 128. 139.

Lucas Assisias Ord. Minor. Regens Studii Parisiensis, atque inde custos magni Conventus suæ patriæ circa A. 1440. scripsit opusculum *de Christi incarnatione*, laudatum Waddingo pag. 238.

Lucas Bosdenus, Anglus, Carmelita circa A. 1340. Doctor Oxoniensis scripsit Quæstiones *in sex principia Gilberti Porretani*. Vide Lelandum cap. 368. Hisce Baleus V. 34. eumque secutus Pitseus pag. 439. addunt commentarium *in VIII. libros Physicorum Aristotelis:* & *Quæstiones Theologiæ*.

Lucas Ord. Cisterc. B. Joachimi Abbatis, qui Ordinis Florensis fundator fuit & A. 1202. obiit, scriba & familiaris, inde *Consentinus* in Calabria citeriore regni Neapolitani Archiepiscopus ab A. 1204. ad 1224. scripsit *synopsin Virtutum B. Joachimi* editam ab Ughello Tom. IX. Italiæ S. pag. 205. atque inde in Actis Sanctorum Tom. 7. Maji 29. p. 93. Exstat & apud eundem Ughellum pagina 203. seq. Lucæ diploma insertum bullæ Honorii III. & datum A. 1215. & aliud pag. 212. A. 1223.

Lucas S. Cornelii. Supra, *Lucas Abbas*.

Lucas Legionensis, infra *Lucas Tudensis*.

Lucas Mannellus, nobilis Florentinus Ord. Præd. ex Ziconensi & An. 1345. Auximano Episcopus A. 1360. Fanensis, defunctus anno 1363. de quo Ughellus tomo 1. pag. 593. & 666. Jacobus Quetif de scriptis Dominicanorum tomo 1. pag. 652. & Julius Niger in scriptorum Florentinorum historia pag. 384. Præter *sermonem*, quem anno 1343. coram Papa Clemente VI. & Cardinalibus Avenione habuit, scripsit *Compendium Moralis Philosophiæ* ad Brutium Vicecomitem: & *expositionem Epistolarum Senecæ ejusque moralis Philosophiæ*.

Lucas Manzolus Pontormitanus, Florentinus, Ordinis Humiliatorum, ex Episcopo Fesulano, anno 1408. Cardinalis, defunctus anno 1411. 14. Septembris. Scripsit *Summam Casuum Conscientiæ*, tractatum *de augustissimo Sacramento*, & sub nomine *Laurentii* de Ridulphis *Consilium pro Collegio Cardinalium contra Pseudopontifices*. Vide Julium Nigrum pag. 385. & G. Josephi Eggs purpuram doctam tomo 1. pag. 514. seq. Ughellum tomo 3. p. 258. seq.

Lucas Patavinus, Monachus Ordinis Minorum, de quo Trithemius cap. 501. & Waddingus pag. 238. qui testatur diem obiisse A. 1245. atque scripsisse *Sermones in Evangelia & Epistolas*, & *Sermones de Sanctis*.

Lucas patria Legionensis Hispanus, & ex Canonico Regulari cœnobii Legionensis S. Isidori, & Diacono Tudensi Episcopus *Tudensis* ab A. 1239. ad 1288. de quo præter Jo. Marianam præf. ad libros Lucæ adversus Albigenses & libro XII. 12. de rebus Hisp. Oudinum Tom. 3. pag. 153. aliosque Prudentius Sandoval in antiquitatibus Ecclesiæ Tudensis pag. 148. seq. & Nicolaus Antonius Bibl. veteris Hispanæ lib. VIII. cap. 3.

Scripsit adhuc Diaconus ut ipse ait, *præcepto gloriosissimæ Hispaniarum Reginæ Berengariæ*, sive potius continuavit interpolavitque *Chronicon* ab Origine Mundi ad æram Hispan. 1274. sive A. C. 1236. & distinxit in *libros quatuor*, quod Isido-

(*a*) Non Benedictinus ut Trithemio cap. 169. de S. E. & illustr. Benedictin. II. 98. visum, & Sixto Senensi. Vide Oudinum Tom. 2. p. 1262.

(*b*) Vide Miræum ad appendicem junctam Henrico Gandavensi de S. E. cap. IX.

Isidorus Hisp. de quo supra pag. 186. seq. rebus Hispanicis potissimum illustrandis deduxerat ad A. C. 631. *Hildefonsus* de quo supra Tom. 3. pag. 260. usque ad A. 672. & *Julianus* Toletanus de quo supra pag. 199. usque ad A. 680. Quæ sequuntur libro tertio & liber totus quartus Lucam auctorem habent. Edidit Andreas Schottus tomo quarto Hispaniæ illustratæ Francof. 1608. folio. De hoc opere & de Hispanica ejus versione, mantissam ad A. 1252. sive mortem Ferdinandi III. usque adjunctam habente, videndus Nic. Antonius Tom. 2. Bibl. vet. Hispanæ pag. 41.

De altera vita, fideique controversiis adversus Albigensium errores libri III. primum A. 1609. ab eodem Schotto cum Joannis Marianæ prolegomenis, vulgandi missi ad Jacobum Gretserum: qui edidit cum *Reinero* & aliis Ingolstadii 1613. 4. recusos nuper inter Gretseri opera tomo XII. & in Bibliothecis Patrum Paris. Tomo IV. Coloniens. Tomo XIII. & Lugd. tomo XXV. pag. 188.

In Bibliotheca Jesuitica tum Alegambii pag. 258. tum Sothvvelli pag. 477. ubi horum librorum fit mentio, auctor per errorem typorum Lucas *Tridentis Episcopus* pro Tudensi appellatur.

S. Isidori Hispalensis vita & miracula & *Historia translationis*, transmissa a Nic. Antonio prodiit in Actis Sanctorum Tom. 1. April. 4. pag. 330. 351. cum notis Henschenii: & sine illis in Mabillonii Seculo secundo Sanctor. Ord. Bened. ut Caveo notatum & Oudino.

Lucentius tempore Concilii Chalcedonensis Episcopus Æsculanus, cujus *epitomam Chronicorum* laudat Liberatus cap. 2. breviarii. Hujus esse Chronicon sive continuationem Chronici quæ sub *Prosperi* nomine legitur, persuasit sibi Joannes Garnerius in notis ad Marium Mercatorem Tom. 1. pag. 242. seq. & ad Liberatum pag. 7. & 95. Vide infra in *Prospero*.

Alvarus de Lucia & Mendoza, infra, *Luria*.

Lucianus Bellovacorum Apostolus & Martyr. Infra, *Odo* Episcopus.

Lucidus Presbyter in *Synodo Arelatensi* circa A. 475. habita revocare coactus plura capita quæ ad Prædestinatianorum hæresin videbantur accedere, quamquam pleraque commodam interpretationem admittere non diffitetur Petavius, qui de hoc Lucido ejusque scriptis consulendus lib. XIII. cap. 7. de Verbi incarnatione. *Fausti* Rejensis Episcopi Epistola Synodica ad Lucidum cum Lucidi libello emendationis legitur in tomis Conciliorum & in Sirmondi Conciliis Galliæ T. 1. p. 148. 150. Confer Lud. Thomassinum *Tom. 1.* ad Concilia diss. XIII. pag. 435. seq.

Lucifer Calaritanus, sive, ut veteres hoc nomen efferunt, Caralitanus, (Καράλιος) in Sardinia Episcopus, qui anno Christi 371. diem obiit, Latine non Græce scripsit, quanquam scripta ejus Græce transferenda curavit S. Athanasius, sive ut in Marcellini & Faustini libello precum pag. 38. traditur, ipse transtulit. *Dicant nunc quid Lucifer novum docuerit -- Et bene quod libros scripsit ad Constantium, non ut plerique, gloriam captans ingenii, sed Divina testimonia aptissime congerens contra hæreticos* (Arianos) *& contra ipsum Patronum hæreticorum* (Constantium.) *Quos quidem libros cum per omnia ex integro egeret, suspexit & Athanasius ut veri vindices, atque in Græcum stylum transtulit, ne tantum boni Græca lingua non haberet.* Ad hunc Luciferum duæ Athanasii Epistolæ exstant Latine inter Luciferi opera & inter Athanasii Tom. 2. edit. novæ pag. 965. Earum alteram emendatiorem quoque dedit Chifletius ad Vigilium pag. 109. De Lucifero quem Zelus incredibilis & constantia confessoribus, asperitas in Episcopos pœnitentes horumque receptores, Schismatis reis adscripsit, videndi Salvator Vitalis præf. ad Annales Sardiniæ, Tom. 15. thesauri antiquitatum Siciliæ, post editionem Florentinam 1639. fol. recusis: Godfridus Hermantius in vita Atha-

thanasii, libro præcipue IX. cap. 11. Tillemontius Tom. VII. memoriar. pag. 514. seq. & Tom. XII. pag. 50. ubi de Hieronymi Dialogo adversus Luciferianos, qui Luciferum ipsum tamen beatum vocare non dubitat, & bonum pastorem. Paschasius Quesnellus dissertatione XIV. ad Leonem M. e qua repetitæ notæ quæ Faustini & Marcellini libello precum in editione Oxoniensi subjiciuntur. Benedictini notis ad S. Ambrosium T. 1. p. 1127. & Papebrochius Tom. V. Actor. Sanctorum Maji 20. pag. 197. (a) ad 225. qui pag. 205. laudat Ambrosii Machin, Archiepiscopi Calaritani defensionem sanctitatis Luciferi, ad Urbanum VIII. editam Carali A. 1639. fol. Pro eadem pugnat Antonius Macedo in libro de Diis tutelaribus Orbis Christiani pag. 215. seq. licet contra eandem multi, ut Natalis Alexander in selectis capitulis Historiæ Sæculi IV. parte 1. pag. 245. seq. Apostolicus vir dicitur in libello precum a Luciferianis composito pag. 10. *Sed & Apostolicus vir Lucifer, ob hoc quod bene esset agnitus per contemtum sæculi, per studium sacrarum litterarum, per vitæ puritatem, per constantiam fidei, per gratiam Divinam, a Romana Ecclesia missus est legatus ad Constantium: & ob hoc quod fidem venerabilem vindicavit, quod detexit & convicit hæreticos, ductus est in exilium cum omni atrocitate injuriarum.* In scriptis ejus familiam ducunt *libri duo pro Athanasio ad Constantium Imp.* in quibus totam S. Scripturam ordine percurrit ex singulis libris ordine repetens quæ ad Constantium applicet & quibus persecutionem ejus detestetur. Liber secundus a Jeremia incipit. Quoniam vero alia versione usus est Lucifer, loca pleraque aliter leguntur quam in Latinis nostris Bibliorum Codicibus, ut apparet ex collatione qua J. Lodovicus de la Cerda cap. CLXIII. Adversariorum sacrorum pag. 404. 414. dicta in priore Luciferi libro allegata cum interpretatione Vulgata contulit. Cætera Luciferi scripta non minorem Zelum spirantia sunt: *De Regibus Apostaticis. De non conveniendo cum Hæreticis. De non parcendo delinquentibus in Deum. Quod moriendum sit pro Filio Dei.* Quibus denique *Epistola* brevis *ad Florentium* subjicitur. Nonnullæ Latini Latinii castigationes ad editionem Luciferi curatam a Joanne Tilio, Paris. 1568. 8. (b) atque in editionibus Patrum Paris. Colon. & Lugd. repetitam exstant in ejus Bibliotheca sacro profana pag. 157. 163. Sed merito doleas cum Caveo & Colomesio (in paralipomenis pag. 255. & Observatt. sacr. pag. 139.) non vidisse lucem editionem Luciferi quam parare se professus est Cotelerius ad Constitutt. Apostol. II. 57. his verbis: *Cæterum hic ubi locum Luciferi illustrare conatus sum, Auctoris omnium (quod nemo nescit) depravatissimi, (c) utilissimi tamen ad cognitionem Scripturarum, admonitum te velim, Lector candide, me in purgando eo Augiæ stabulo plurimum laboris impendisse, paratumque esse ad procurandam editionem, si librum aliquem MS. nactus fuero. Ut si forte in manus tuas, aut notitiam venerit, mecum communicare non dedigneris, hominem non ingratum singulari beneficio tibi devincturus.* Post Cotelerii mortem nihil inventum esse, ex Baluzii fide notat Rich. Simon Tom. 1. pag. 60. Observatt. in Dupinium. Sunt qui suspicantur consilium illud deinde Cotelerium abjecisse, ne Luciferi verbis Regem suum, Hugonottis tunc gravem pulsare videretur. Qui vero Luciferi in Constantium, Imperatorem suum lacessentis acerrime scripta laudant, facilius excusabunt quæ Lutherus externi Regis scripto respondens paullo asperius scripsit. Sicut autem Lucifer verbis licet ve-

(a) Hinc colligas falli Natalem Alex. qui Luciferum solitum coli inter sanctos a Sardis non putat hunc antiquiorem esse Luciferum, sed alterum juniorem in persecutione Vandalica exulem, de quo Ruinartus pag. 394.

(b) Hanc editionem cum MSto bonæ notæ collatam evolvi in Bibl. Joannea hujus Urbis.

(c) Adde Millii præf. ad Novum Test. n. 772. seq.

vehementior, quod ipse pluribus Prophetarum exemplis in Reges apostatas defendit, tamen alienissimus semper fuit ab omni violentiæ (a) vel rebellionis consilio, ita ut paratum ubique Martyrio ferendo animum ostendat: idem etiam de Luthero nostro, jure dixeris.

* Quod Orthodoxi Luthero crimini vertunt non est utique spiritus seditionis in Sæculares Principes; sed reum perduellionis in fidem, & Catholicam Ecclesiam postulant. Quamquam nec laudandum censent quod sacram Regis Majestatem indignis adeo modis traduxerit. Nec est cur exemplo Luciferi Calaritani Episcopi excusetur, cum impar sit utriusque causa; ille enim pro bona, hic pro mala laboravit. Quin & Lucifer quanquam Constantium Imperatorem Lupum appellavit, quod Athanasii insontis & inauditi damnationem ab Episcopis exigeret, se tamen paratum in obsequium ejusdem, dummodo nihil contra fas mandaret, professus est. Lutherus vero summum Regiæ Majestatis contemptum ubique in eo scripto prætulit, ut & fatuum illum dicere non sit veritus, eique in faciem exprobraverit quod *Majestatem Anglicam luto suo & stercore consperserit, quod damnabilis putredo sit, & vermis*, & id generis alia permulta. Id equidem in Magistro suo probare non est ausus insignis ille Lutheri Apologista Seckendorfius; quare in Commen. Luther. Lib. I. Sect. 46. pag. 185. Scripsit: *Duo aut tria forte loca ubi cum familiaribus liberius jocatur omitti potuissent*.

S. Lucius I. Romanus, Papa ab anno 252. Octobris 10. ad annum 255. Martii 4. De quo Acta Sanctorum tomo 1. Martii pag. 301. seqq. ubi etiam pag. 304. Vita ejus scripta a *Gvaiferio*, sive *Gauferio* (Lud. Jacobo, *Gvvifero*) Monacho Cassinensi, de quo supra tomo 3. pag. 25. addita pag. 308. appendice ex Breviario Slesvicensi. Ad hunc Lucium ab exilio reversum Epistola *S. Cypriani* circa initium anni 253. data legitur inter Cyprianicas, edit. Oxon. LXI. Pamelii vero & Baluzii LVIII. Sed Lucii Epistolæ interciderunt, quarum idem Cyprianus Epist. LXVIII. Oxon. (Pamel. & Baluz. LXVII.) & cum notis Petri Coustant in Epistolis Pontificum p. 207. ad Stephanum Papam: *Servandus est antecessorum nostrorum beatorum Martyrum* Cornelii *&* Lucii *honor gloriosus. Illi enim pleni Spiritu Dei & in glorioso martyrio constituti, dandam esse lapsis pacem censtituerunt, & pœnitentia acta fructum communionis & pacis negandum non esse*, litteris suis *signaverunt*. Epistolam sub Lucii nomine *ad fratres in partibus Occidentalibus tam in Galliis quam in Hispaniis*, venditatam ab Isidoro Mercatore, exhibet rejicitque Blondellus in Pseudo-Isidoro pag. 321. *Tria decreta* apud Gratianum Lucio supposita notat Petrus Coustant in Epistolis Pontificum pag. 208.

Alius *Lucius* cujus Epistola A. 257. scripta in exilio inter Cyprianicas est Oxon. LXXVIII. Pamel. & Baluz. LXXIX.

Lucius II. antea *Gerardus Caccianimicus*, Bononiensis, ex Canonico Lateranensi & Cardinali S. Crucis Presbytero Papa ab anno 1144. Martii 10. ad annum 1145. Februarii 13. *Ejus Epistolæ decem* in Conciliorum Tomis. *Alphonsi*, Regis Hispani, *ad Lucium*, cum Lucii responsione, in *Baluzii* tomo 2. Miscell. pag. 220. seq. & tomo 3. Conciliorum Hispaniæ Agvirrii pag. 353. Lucii ad Raymundum, Episcopum Toletanum, idem pag. 351. & ad Archiepiscopos & Episcopos Hispaniæ pag. 352. *Ulgerii*, Episcopi Andegavensis, Epistolæ duæ ad hunc Lucium apud Andream du Chesne tomo 4. scriptorum rerum Germanicarum pag. 769. 770. Lucii Bulla A. 1144. confirmans Concordiam initam inter Canonicos Ruthenenses & Monachos Massilienses apud Baluzium tomo 2. Miscell. pag.

218.

(a) Confer Samuelis Parkeri Religion and Loyalty Tom. 1. pag. 560. seq.

218. Epiſtola ad Conradum, Romanorum Regem, non integra tamen apud Albericum in Chronico ad annum 1144. pag. 303.

Lucius III. Lucenſis, ante Hubaldus, ſive Ubaldus Allucingolus, ex Oſtienſi & Veliternenſi Epiſcopo & Cardinali Decano Papa ab anno 1181. Auguſti 29. ad annum 1185. Novembris 25. In Tomis Conciliorum ejus *Epiſtola*: 1. ad Epiſcopos & Clericos Scotiæ de abſolutione Wilhelmi, Scotiæ Regis, ab excommunicatione. 2. ad Henricum II. Angliæ Regem pro ſubventione facienda terræ Hieroſolymitanæ. 3. Decretum contra hæreticos Catharos, Patarinos & eos, qui ſe Humiliatos vel Pauperes de Lugduno vocant, Paſſaginos item, Joſepinos & Arnoldiſtas, promulgatum in Concilio ſive Conventu Veronenſi, de quo vide Pagium ad Annum 1185. Epiſtola ad Abbatem Montis S. Quintini apud Dacherium in appendice ad Gviberti Abbatis Novigentini Opera pag. 620. Decreta plura Lucii Papæ exſtare in Codice MS. apud Carmelitas Lugdunenſes, teſtatur Ludovicus Jacobus pag. 155. Biblioth. Pontificiæ.

Lucius Charinus, ſupra *Leucius*, pag. 270.

Lucius Dexter, de quo Tomo 2. pag. 25. ſeq.

Lucius Collutius Pierius Salutatus de Stignano, de quo ſupra T. 1. p. 399.

Luctatius Placidus, certe a *Lactantio*, de quo ſupra p. 226. & ab antiquiore *Q. Lutatio Catulo* & *Q. Lutatio* altero, hiſtorico utroque (de quibus Voſſius pag. 38. & 54.) diverſus, Grammaticus Chriſtianus, Sedulio junior & Boethio (*a*) quorum teſtimoniis utitur. Hujus exſtant ſcholia *in Statii Thebaidem*, obvia in antiquis Venetis Statii editionibus & in Lindenbrogiana: tum in libros duos primores *Achilleidos* quoque, primum edita in Frid. Lindenbrogii Statio Francof. 1600. 4. *Argumentum matamorphoſeon Ovidianarum*, alii ad Tiberium Donatum referunt. De utriſque dixi in Bibliotheca Latina lib. 2. c. 16. & lib. 1. cap. 15.

Luculentus, cujus Varii Sermones MSti in Bibl. Vallicellana teſte Mabillonio Tom. 1. muſei Ital. pag. 69. fortaſſe elogium potius quam proprii nominis appellatio.

Ludigerius Cellæ Veteris Abbas tertius in Miſnia Ord. Ciſterc. circa A. 1220. Ejus *ſermones feſtivales per diverſa anni tempora*, *liber azymorum* & *Oratio de S. Bernardo* MSS. Lipſiæ in Bibl. Paulina. Vide Oudinum T. 3. p. 84. ſq.

S. Ludgerus, ſupra *Liudgerus*, pag. 271.

Ludolphus, ſive *Luitolphus*, *Luitholdus*, Epiſcopus Auguſtanus ab A. 988. ad 996. In Concilio Romano A. 993. legendum obtulit libellum *de vita & miraculis Udalrici*, Epiſcopi ab An. 923. ad 973. Auguſtani, illum ipſum nempe, qui exſtat in M. Velſeri operibus p. 573. ſq. & in Actis Sanctorum T. 2. Julii IV. p. 125. ſeq. & in Mabillonii Actis Benedictin. ſec. V. Æthereos inter proceres exinde, ſanctumque Senatum adſcriptus Udalricus. Vide Joannis XV. Pontificis bullam Canoniſationis apud eundem Mabillonium & in tomis Conciliorum, ut Labbei T. IX. p. 741. & Harduini T. VI. p. 727. & apud nobiliſſimum Lunigium Tom. 2. ſpicilegii Eccleſiaſtici ſtatim in limine: Prima etiam hæc in Viri illuſtriſſimi Juſti Fontanini Codice Conſtitutionum ſolennis Canoniſationis Sanctorum ab Ann. 999. ad 1729. edito Rom. 1730. fol. Vide laudati Mabillonii præf. ac Sec. V. Benedictin. §. 101. Dan. Papebrochii diſſ. de ſolennium Canoniſationum initiis ac progreſſibus inſertam propylæo, ad Acta Sanctor. Maji pag. 171. ſeq. & T. 1. Junii p. 95.

Ludolphus de Babenberg, ſupra *Leopoldus* p. 270. & T. 1. p. 184.

(*a*) In indice auctorum in Scholiis ad Statium allegatorum notatur etiam *Marcianus*. Sed Martialis Poetæ ibi non Marciani Capellæ verba afferuntur.

Ludolphus Carthusianus, infra *Ludolphus Saxo*.

Ludovicus Pinella, Anno 1497. rector Gymnasii Navarrei, & A. 1505. Cancellarius Parisiensis: inde Meldensis Episcopus ab Anno 1505. ad 1516. Jacobo Fabro Stapulensi judice *perspicacissimus litterariæ palestræ censor & dux*, *omniumque in eo legitime decertantium præmiator æquissimus*. De eo Launojus in historia Gymnasii Navarrei p. 614. sq. & Sammarthani Tom. 3. Galliæ Christianæ pag. 705. Scripsit *brevem annotationem injunctionum quæ factæ sunt Sacerdotibus curam animarum habentibus in Synodo Meldensi* A. 1511.

Ludolphus, sive *Luitolfus*, Presbyter, scripsit post Rabanum Archiepiscopum Moguntinum, qui A. 856. obiit, duobus libellis ad Erlarium Diaconum *Vitam S. Severi* Episcopi Ravennatensis, qui A. 347. Concilio Sardicensi interfuit. Edita est a Bollando Tom. 1. Februarii p. 88. 91.

Ludolphus, aliis *Leutholfus*, vel corruptius *Landulfus*, *Saxo*, Bergomensi Alemannus, hoc est, ut Trithemio & aliis Teutonicus sive Germanus: quanquam familiæ nomen contendat esse V. C. Urbanus Gothofredus Siberus libro de illustribus Alemannis pag. 109. seq. ubi digno Ludolphi hujus ingenium ac virtutem elogio celebrat. Dominicanis ille primum nomen dedit circa Ann. 1300. deinde ad Carthusianos cum accessisset circa A. 1326. post aliquot annos Prior Argentinensium Carthusianorum, diem obiit supremum: scriptor judice H. Warthono *vere pius & supra seculi sui morem elegans*. De scriptis ejus prȩter Theodorum Petrȩum aliosque Carthusianos accurate Jacobus Quetif T. 1. de scriptis Dominicanorum p. 568. Ejus opus præcipuum *Vita Christi*, manu exaratum auctoris, veneratione non parva adservabatur in Carthusia Moguntina teste Arnoldo Bostio de illustribus Carthusianis c. XI. Editiones exstant præter antiquas sine loco & anno,

Argentinenses 1474. 1483. 1537.

Noribergenses 1478. 1483. 1493. 14
1522.

Venetæ 1498. 1504. 1516. 1522. 15
1564. 1568. 1572. 1578. & cum Joan
Datragi sive Dadræi annotationibus 15
1586. 1604.

Parisienses 1509. 1529. 1534. 15
1580. 1584. 1589.

Lugdunenses 1519. 1530. 1641. fol.
Antverpiensis 1618. fol.

Versio *Italica*, Venet. 1576. & 16
fol. Francisco Sansovino interprete.

Versio *Gallica* absque anno & loco
1488. & Paris. 1490. Lugd. 1493.
& Paris. 1582. fol. ex versione Joan
Langlois, & Niorti 1605. 8.

Commentarius in Psalmos David
juxta spiritualem sensum, ex Hiero
mo, Augustino, Cassiodoro & Pe
Lombardo. Post editiones sine loco
anno prodiit Spiræ 1491. fol. Pa
1500. 1506. 1513. 1521. 1528. Lu
1518. 1541. 1542. 8. Venet. 1521.
Lugd. 1645. 4.

Ludolphus Saxo, Abbas Saganensis
Augustinianus in Silesia, qui Conci
Pisano interfuit A. 1409. & dixit s
psitque adversus schisma, atque in
Scripturam commentarios, obiitque
1422. de quo Mich. Josephus Fibiger
Jo. Henelii Silesiographiæ c. 7. T. 1
450. sq.

Ludolphus de Suchem, Suchensis E
clesiæ *parochus*, sive *parochiæ Rector*,
Balduinum Episcopum Paderbornens
A. 1336. scripsit librum *de terra S*
cta & itinere suo Hierosolymitano,
rabilibusque in illo per quinquenni
conspectis. Prodiit sub typographiæ
nitia, ac deinde cum scriptis ejusd
argumenti, Joannis Maudevilii & M
ci Pauli Veneti.

Ludovicus Pius, post Carolum M.
trem A. 814. defunctum, Imperator
que ad A. 840. duplici, quam vivus
817. & 829. inter filios fecit, regni
visione, filiisque adversus ipsum at
inter se rebellantibus, exemplum
gnum præbuit miseriæ & vanitatis
rum humanarum. *Vitam* ab *Anon*
cor

es scriptam vulgavit inter XII. ees Pithœus, recusam deinde sæ- ut videre est apud Jacobum Lon- m Biblioth. Historicorum Galliæ 19. seqq. ubi Ernoldus *Nigellus* & plures de rebus Ludovici Pii scri- laudantur. *Diplomatum* ejus no- ordine temporum digestam ex- mus ab illustri Henrico de Bu- qualem Caroli M. pridem & Fri- I. gestis, utrisque Germanice A. & 1722. 4. editis subjunxit. Quam- a edita constat post Pithœum denbrogium a Steph. Baluzio in laribus Regum Francorum, Pa- 77. fol. de quibus Tom. XI. Bi- æcæ p. 498. seq. Vide etiam pag. & 521. ubi de Conventu Parisien- *a imagines* An. 824. De Capitu- Constitutionibus in gratiam *Caf-* Cœnobii, videndus Leo Ostiensis Chronici cap. 16. Præcepta *pro is* exhibet Baluzius in Marca Hi- a p. 297. seqq. Alia idem T. 4. l. p. 420. 324. & Tom. 3. in vi- lrici Episcopi Cenomanensis. Da- s ad Gvibertum Novigentinum p. 47. &c.

vicus, Ludovici Pii Filius, Rex niæ, cujus *formula fœderis cum Carolo Calvo* Galliæ Rege A. 842. *ingua Theotisca* & *Romana*, sive a cum Freheri notis prodiit Hei- g. 1611. 4. & tomo primo scri- erum German. pag. 71. & apud m du Chesne Tom. 2. p. 385. Francor. adde H. Warthonum erium de Scripturis sacrisque ver- p. 343. & de usu linguæ rusti- manæ sive Gallicæ, & Theotiscę, ium Turonense An. 813. canone que anonymi diss. de tempore allica lingua vulgaris esse cœpe- n libro: singularitez historiques eraires, Paris 1724. 12. p. 114.

vicus II. Lotharii F. Imperator . 856. ad 871. Hujus Constitu- quædam apud Goldastum. Epi- pologetica ad Basilium Imperato- onstantinopolitanum, apud Baronium ad An. 871. num. 51. & apud Andream du Chesne Tom. 3. p. 551.

Coronatio *Ludovici* Regis, Caroli Calvi filii A. 877. apud Andream du Chesne T. 2. p. 473.

Ludovicus Bavarus, ab Anno 1314. ad 1346. Imperio præfuit, ejus diplomata quædam apud Joannem Petrum Ludevvig in reliquiis veteris ævi tomo secundo, & apud Annalium scriptores Bzovium, Raynaldum, Baluzium Tom. 2. Miscellan. &c. sed & apud Goldastum, Freherum, & in Joannis Georgii Hervvarti ab Hohenburg Ludovico IV. contra Bzovii injurias defenso, Monachii 1618. 4. Erardi Nigellii bona opera Ludovici IV. prodiere Ingolstad. 1628. 12.

Ludovici VI. Galliæ ab An. 1108. ad 1137. Regis Vita. infra, *Sugerius*.

Ludovicus IX. cognomine Sanctus, Galliarum Rex ab An. 1226. ad Ann. 1270. De hujus rebus *Jo. Joinvillius*, de quo supra p. 87. *Galfredus* & *Gvilelmus de Nangis*, de quibus Tom. 3. pag. 7. & 156. & Scriptores de gestis Dei per Francos aliique a Jacobo Longo p. 355. seq. Bibl. Historicorum Galliæ, magno numero laudati. Sanctis adscriptus a Bonifacio VIII. Pontifice est Rex A. 1298. de quo plura proxime in Actis Sanctor. 25. Augusti. Bullam Canonisationis habes apud Laertium Cherubinum T. 1. bullarii p. 202. atque alibi. Officium Ecclesiasticum in festo S. Ludovici composuit Arnaldus de Prato, Ord. Præd. de quo Jac. Quetif T. I. p. 498. Philippi Pulchri Regis Francorum Epistola ad Abbatem Mossiacensem pro translatione reliquiarum S. Ludovici, exstat apud Edmundum Martene Tom. I. anecdotorum p. 1307. Joannis Gersonis sermones de S. Ludovico Tom. 3. Opp. edit. novæ p. 1427. 1440. 1449. 1457. Quæ autem supra p. 285. in Ludolpho Augustano notavi, ostendunt admitti temere non posse, Regem hunc primum fuisse, qui solennibus ceremoniis Sanctis adscriptus fuerit, ut traditur in Menagianis Tom. 2. p. 169.

p. 169. & Tom. 4. p. 153. *Pragmatica Sanctio* de libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ An. 1268. in Bibliothecis Patrum, ut Tom. XIII. Colon. subjuncto *fœdere cum Raymundo VII. Comite Tolosano*, patrono Albigensium ideoque dicto Ariano: & in tomis Conciliorum & apud Edmundum Richerium lib. 3. hist. Concil. general. pag. 625. adde lib. 4. pag. 119. Plures *Epistolæ*, *constitutiones*, *Testamentum* apud Andr. du Chesne T. 4. scriptor. de rebus Francorum.

Ludovici IV. transmarini Regis Francorum diplomata quædam A. 943. 950. leguntur in Baluzii appendice ad Marcam Hispanicam pag. 855. 858. 862. 863. 870.

Ludovicus Alemannus, nobilis Burgundus, Canonicus Regularis ex Episcopo Maclovienfi Archiepiscopus An. 1421. Arelatensis & An. 1426. Cardinalis S. Cæciliæ: fecit cum Felice V. contra Eugenium IV. cui in Concilio Basileensi acriter restitit (*a*) & ab eo exauctoratus, sed postea restitutus a Nicolao IV. diem obiit An. 1450. 6 Sept. & in bulla Clementis VII. An. 1527. data pro Beato coli permissus fuit. Exstat illa apud Andream Victorellum in auctario ad Ciacconium de Vitis Pontificum p. 1108. Plura de eo Sammarthani Tom. 1. p. 63. seq. & Urbanus Gotfrid Sieberus de illustribus Alemannis §. XLVI. seq. Multorum opusculorum auctorem laudat Joannes Chenu in historia Episcoporum Galliæ: Concilii supra Papam auctoritatem in Concilio Basileensi omnibus viribus defendit, atque auctor fuit Decreti de conceptione B. Virginis immuni ab omni peccati labe, quod edidit V. C. Tobias Eckardus in notitia MStorum Bibl. Quedlimburgensis 1723. 4. p. 86.

Ludovicus Barbus Nobilis Venetus, ex Abbate S. Justinæ de Padua Ord. Bened. Episcopus ab A. 1437. ad 1443. Tarvisinus, de quo Ughellus T. V. p. 563. Ejus librum *de initio & progressu Congregationis Benedictinæ S. Justinæ de Padua*, nunc Cassinensis, edidit B[...] dus Pez Tom. 2. anecdotorum pa[...] p. 267. 307. Augustæ Vindel. 172[...] * Præter opusculum, cujus hic [...] nit Fabricius, scripsit etiam *fo[...] orationis & Meditationis*; quæ dein[...] sa est Romæ A. 1605. iterumque ad[...] cem Cæremonialis Benedictini Pa[...] 1676. Extant pariter in MS. Cod. P. Constantini Cajetani ejusdem *[...] læ duæ*, altera ad PP. Benedictino[...] nualis Capituli; alia vero ad [...] rum successorem suum Abbatem [...] stinæ, quas ambas e Concilio B[...] ensi nuncius & orator ab Eugenio [...] sus dedit. Denique *scripsit Declar[...] nes quasdam in regulam S. Benedic[...] Congregatione Vallisoletana in Hispa[...]* quæ prodierunt adjunctæ libro Pr[...] giorum Congregationis S. Benedicti [...] lisolitani Madriti An. 1595. Ejus [...] a Ludovico Mahembra descripta [...] tur in MS. Cod. Biblioth. *S. Ge[...]* Majoris Venetiarum. Vide Arm[...] Biblioth. Benedictino-Cassinensem [...] 2. p. 81.

Ludovicus Brunus ex Marchionatu [...] tisferratensi Italus, utriusque Juris [...] fessor & Poeta laureatus, superste[...] huc An. 1494. scripsit in coronati[...] Maximiliani Regis Anno 1486. ca[...] heroicum laudatum Trithemio c[...] a Frehero, qui tot alia de *Maximil[...]* edidit, quantum memini omissum [...]

Ludovicus de Caerleon (*Kaerlion*) [...] lensis sive e Wallia *Angliæ*, Th[...] gus, Philosophus, Mathematicus [...] functus A. 1369. scripsit Priceo p[...] teste & Baleo VI. 38. in Magis[...] Sententiarum & Lecturam Theolo[...] in Tabulas eclipsium *Richardi Wa[...] fori*: De eclipsi Solis & Lunæ: C[...] nes eclipsium. Tabulas umbrarum [...] que alia fragmenta astronomica.

Ludovicus de Castilione Aretino [...] vinciæ Tusciæ, Ord. Minorum, [...] logus Oxon. circa An. 1320. cum [...] ctatum *de paupertate Christi* me[...] Waddingus p. 241.

(*a*) Vide Raynaldum ad A. 1439. n. 19. seq.

Ludovicus Cœlius, Rhodiginus, supra 1. p. 44.

Ludovicus Donatus Patricius Venetus iscopus ab An. 1465. ad 1484. Bernensis, de quo Ughellus T. IV. pag. ;. Scripsit præter *Orationes* varias ithemio cap. 859. laudatas, *Commentum in IV. libros Sententiarum* ad Paun III. Pontificem. * Quandoquidem ithemius scriptas ab hoc Ludovico oiones non distinguit; unam ego ino editam incerto loco & tempore, te tamen Romæ: *Panegyricus de S. gustino coram Cardinalibus* habitus.

Ludovicus Helianus Senator Vercellen- & Gallorum Regis ad Germanos & ngaros Orator A. 1510. habuit Oranem in Comitiis Augustanis de bello cipiendo adversus Venetos & Tur-, editam Augustæ Vindel. in 4. at- in Freheri Tom. 2. p. 261. (522.) in Goldasti Politicis Imperialibus p. . Exstat & fere integra in Trithe- Chronico Hirsaug. ad An. 1510. 2. p. 651. seq.

Ludovicus Senior, Monachus & Diaus *Leodiensis*, Ord. Bened. cujus scrim *de adventu reliquiarum B. Lauren- Martyris Roma Leodium* An. 1056. nslatarum edidit Bernardus Pez T. anecdotorum parte 3. p. 14. Augu- Vindel. 1723. fol.

Ludovicus Marchentius, infra *Ludov. rchentus*.

Ludovicus sive *Luisius de Marsiliis*, rentinus, Augustinianus cui A. 1450. ncto patria Civitas sepulchrum puo sumtu fecit. Interfuit Concilio *entino* An. 1438. in eoque fortiter *ersus Græcos* decertavit. *Vetus & No- Testamentum carmine* explicavit *heetro*, quod MS. Florentiæ in Bibl. gustinianorum S. Spiritus servari no- Philippus Elssius in encomiastico gustiniano pag. 441. & Julius Niger historia scriptorum Florentinor. p. . qui præterea memorant ejus *Seres Commentarios* diversos & *quæstio- Theologicas*.

Ludovicus de Marsiliis an obierit A. 1450. res est in obscuro. Gandolfo in dissertatione de ducentis Augustinianis censuit mortalem vitam exuisse illum An. 1436. at si vera sunt, quæ idem Gandolfo, aliique scribunt de asserto ab hoc Aloysio Christiano dogmate in Concilio Florentino adversus Græcos; cum Synodus illa non prius An. 1438. coierit, profecto patet Ludovicum ultra Annum 1436. aliquandiu vitam prorogasse. Librum Epistolarum ejus unum servari in Bibliotheca Magliabechii idem P. Gandolfo testatur.

Ludovicus Merchentus (Vossio minus emendate *Marchentus*) scripsit ad Marium Philelphum, Francisci Philelphi filium, carmen epicum cui titulus *Benacus*, quo celebrat pugnam & victoriam Stephani Contareni, classi Venetæ præfecti super lacu Benaco A. 1438. contra Philippi Mariæ Vicecomitis Duces. Vide Diarium eruditorum Italiæ T. X. pag. 473. & Tom. XI. p. 292. seq. ubi de Codice MS. hujus poematis Historici.

Ludovicus Monachus in Tzynna Ord. Cisterc. diœcesis Brandenburgensis circa An. 1354. collegit *auctoritates de rebus Theologicis*, partibus quinque divisas, atque MStas in Bibl. templi Petrini hujus Urbis. Vide Staphorstii historiam Eccles. Hamburgensis Tom. 3. p. 271. & pag. 281. seq. ubi de Tzynna, sive Cinna Monasterio, & vico non procul Witeberga sito, in quo Comitia Anno 953. celebravit Otto I. Imperator.

Ludovicus Pontanus natus Spoleti & educatus Romæ, inde dictus *Romanus*: JCtus Senensis & Protonotarius Apostolicus, cujus *Consilia* & *allegationes* prodiere Papiæ 1485. fol. Ejus *singularia notabilia* laudat Trithemius c. 782. Hic est quem *JCtorum sua ætate memoriosissimum* vocat Æneas Sylvius in pentalogo, T. 4. anecdot. Clariss. Pezii parte 3. pag. 683. Ejus *Commentarios in Pandectas & Codicem*, *& Responsorum librum* memorans Guido Pancirollus, testatur decessisse in Synodo Basileensi A. 1439. Vide lib. 2. de Interpretibus Ju-

ris cap. 94. * Ejus orationes & scripta plura pro Concilio Basileensi contra Romani Pontificis authoritatem exhibentur in MS. Codice Bibliothecæ Imperialis Vindobonensis, quem cum mihi excutere licuerit, idcirco earum lucubrationum Catalogum hic texere pronum fuit. Codex iste inter Juris Canonici volumina signatur num. 68. p. 226. sese offerunt *Allegationes Rever. P. D. Ludovici Protonotarii Apostolici de authoritate Universalis Ecclesiæ super Papam*. Incipit: *Metuendissimi* &c. *operæ pretium diligenter*. Pag. 244. *Responsio nomine Concilii ab eodem data oratoribus S. Romani Imperii*. Incipit: *Venerabiles* &c. *Oratio vestra*. In fine habetur orationem hanc peroratam fuisse die Veneris XII. Januarii An. 1438. pag. 263. *Propositio facta coram Duce Sabaudiæ, ad quem legatus Concilii venerat, per Rev. P. D. Ludovicum de Roma*. Incipit: *Illustrissime* &c. *Sancta universalis* &c. p. 287. *Propositio R. P. Ludovici de Roma Sedis Apostolicæ Protonotarii ad Rev. P. & Illustrem Principem D. Archiepiscopum Coloniensem facta, dum ad ipsum Orator accederet nomine S. Basileensis Concilii*. Incipit: *Reverendissime* &c. *Sancta Catholica* &c. Pag. 290. *Propositio facta per eundem Sacri Concilii Basileensis Oratorem apud Illustrissimum Principem D. Philippum Ducis Burgundiæ An D. 1438. in oppido Bruxellis Ducatus Brabantiæ*. Incipit: *Illustrissime* &c. *Sancta Catholica* &c. Pag. 294. *De potestate Ecclesiæ universalis super Papam brevissima exhortatio facta per eundem in generali congregatione Concilii Basileensis*. Incipit: *Omnipotentis Dei*. Pag. 297. *Quæstio per eundem facta ad depositionem Papæ incorrigibilis procedi possit*. Incipit: *Quæstio discutienda*.

In MS. Codice Felini, quem Bibliotheca Canonicorum majoris Ecclesiæ Lucensis servat, extat hujus Ludovici *Repetitio in lib. 1. ff. de conditione indebiti*, quam nondum lucem vidisse arbitror. Ejus Lectura *super prima parte Digesti novi*. Papiæ An. 1496.

Ejusdem in secunda parte Codicis a titulo *Qui non admitti* usque ad tit. de herede ab intestato. Papiæ An. 1496. Hæc duo opera exstant inter Felinianos Codices.

Ludovicus Tarvisinus, supra *Ludovicus Barbus*.

Ludovicus Vartomannus, *Patricius Romanus, patria Bononiensis, sub initium Seculi XVI. lustravit Æthiopiam, Ægyptum, Arabiam, Syriam, Indiam intra & extra Gangem. Quam* peregrinationem *suam A.* 1508. *in fol. edendam curavit, postea recusam cum aliis ejusdem argumenti libris*. Hæc de eo Miræus in auctario cap. 531. *Sed Italice* scripsit hic Ludovicus, non Latine, narrationemque itineris sui *sex libris* digessit, quos Latine vertit Archangelus Madrignanus, cum aliis, vulgatos Basil. 1537. fol.

Ludovicus Vicentinus, Ordinis Minorum ab An. 1461. Vicarius Generalis scripsit *Vitam S. Bernardini Senensis* A. 1444. defuncti & Sanctis annumerati A. 1450. Hanc ipsam puto quam ex Waddingi Codice edidit Henschenius T. 4. Act. Sanctor. Maji 20. p. 262. * *Constitutiones Ordinis Minorum* in breviorem ac magis commodam rationem redegisse testatur Waddingus p. 246.

* Constitutiones Ord. Minorum ab hoc authore in commodiorem ordinem, atque in epitomen redactas fuisse *nullibi* Waddingus scribit. Vitam S. Bernardini Senensis a Bollandistis productam sine nomine authoris huic *Ludovico* deberi compertum est. Deest ibi præfatio ad Cardinalem Agriensem (Gabrielem Rangonum Minoritam Agriensem Episcopum) quam in MS. Cod. nactus P. Amadeus Maria Luzo in vita S. Bernardini produxit An. 1744. Hæc animadvertenda dedit nobis Cl. Zeno in differt. Vossian. T. 1. p. 371.

Lugdunensis Ecclesiæ *liber contra Joannis* Scoti *Erigenæ* (vide supra p. 138.) *erroneas definitiones* ex Gilberti Mauguini editione in vindiciis Gratiæ & Prædestinationis Parif. 1650. 4. recusus in Bibl. Patrum Lugd. Tom. XV. p. 611. 661.

. cum notis Andreæ du Vallii pag.
. seq. & *liber de tribus Epistolis E-*
oporum *Hincmari* Rem. & *Rabani*
i69. 693. *Absolutio quæstionis de da-*
tione per Adam omnium, & per Chri-
ı *electorum ereptione* pag. 693. 699.
:r *de tenenda immobiliter Scripturæ S.*
itate & sectanda auctoritate Patrum
iodoxorum p. 701. 718. Vide supra
Floro, T. 2. p. 64.
Egidius de Lugnaco, sive *Luniaco* su-
T. 1. p. 22.
uisius supra *Ludovicus*.
uitbertus (*Liudbertus* , *Ludibertus* ,
s mendose *Lampertus*, *Hubertus*, *Wi-*
us, *Luithobius* &c.) Archiepiscopus
guntinus ab A. 863. ad 889. cui *Ot-*
us dicavit Metaphrasin Theotiscam
ıngeliorum. Præfatio hujus ad Luit-
tum exstat in Otfrido Flacii & Jo.
ilteri T. 1. thesauri pag. 10. & T.
Bibl. Patrum Lugd. p. 664. ubi et-
. Luitberti *Epistola ad Ludovicum* ,
lovici Pii filium *Regem* Francorum.
hoc Luitberto Serarius lib. IV. re-
ı Moguntiacarum pag. 409. seq. &
ımarthani T. 1. Galliæ Christianæ
;51.
uitbrandus , aliis *Liutprandus* , *Lito-*
ıdus , *Eutrandus* &c. Trithemio cap.
. ex Papia civitate oriundus : aliis
ıus probabiliter Hispanus , certe a
tprando Toletano, si quis fuit, Dia-
o diversus, atque ex Diacono Tici-
si sive Papiensi Episcopus Cremonen-
& duabus legationibus CPolin per-
ctus, una a Berengario II. Marchio-
ad Constantinum Porphyrogenitum
. An. 946. & altera ab Othone I.
. ejusque filio ad Nicephorum Pho-
. Anno 968. De eo satis diligenter
beus T. 2. p. 33. de S. E. Caveus
An. 946. Franciscus Arisius in Cre-
ıa litterata Tom. 1. pag. 58. seq.
ıe inprimis Nicolaus Antonius VI.
Bibl. veteris Hispanæ. Scripsit Si-
geberto cap. 126. laudatam *Historiam de gestis Regum & Imperatorum sui temporis* , *quam attitulavit antapodosin* , id est *retributionem* , (*a*) luculento & alterno (*b*) stylo , ad Regimundum (*c*) Episcopum Eliberitanæ Ecclesiæ Hispanorum . Idem opus Trithemius memorans *septem libris* ait constitisse, sed *sex* tantum *libri* in editis conspiciuntur , nec sexti libri capita sex posteriora sunt ab ipso Luitbrando, sed ab alio deinde addita , ut Vossius pag. 345. Baronius ad A. 963. num. 3. Miræus cap. 270. auctarii , aliique monuerunt . Fortasse historiam legationis posterioris , de qua infra, Trithemius pro septimo libro habuit . Libri illi sex scripti inter Ann. 957. & 960. (*d*) & res utriusque Imperii ab An. 891. ad 946. perstringentes prodiere inter scriptores Justi Reuberi p. 86. & T 3. Andreæ du Chesne p. 562. & inter Luitprandi opera Antverp. 1640. fol. & in thesauro scriptorum Italiæ Muratoriano , Tom. 2. p. 417. ubi etiam Varias Lectiones ex tribus MSS. Codicibus Bibl. Cæsareæ reperies p. 1078.

Legationis ad Nicephorum Phocam An. 968. susceptæ *descriptio* dedicata Othonibus Augustis & Adelheidæ Imperatrici, edita primum ab Henrico Canisio cum Chronicis Victoris Tunnunensis ac Joannis Biclariensis , & Synodo Bavarica A. 772. sub Tassilone Duce , Ingolstad. 1600. 4. & apud Baronium ad A. 968. n. XI. seq. & in Luitprando Ramiresii, Antverp. 1640. fol. & tomo secundo thesauri scriptorum Italiæ Muratoriani . In hac descriptione prioris suæ legationis meminit Luitprandus p. 115. edit. primæ his verbis: *Temporibus beatæ memoriæ Constantini Imperatoris huc* (CPolin) *veneram* , *non Episcopus sed Diaconus : nec ab Imperatore aut Rege* , *sed a Berengario Marchione missus* &c.

Sola hæc duo genuina & lectu digna

 Luit-

) Proprie librum tertium ἀντίδοσιν inscripsit,
ɔrandus , in Berengarium a quo offensus fue-
jusque conjugem Willam invehens ac vicissim
rans bene de se meritos.

(*b*) Partim soluta, partim stricta oratione.
(*c*) al. *Roymundum* , al. *Tractemundum* .
(*d*) Pagi ad A. 963. n. 3.

Luitprandi opuſcula. Cætera ſuppoſititia, *Chronicon* ab A. C. 606: ad 960. & *Adverſaria* (*a*) in quibus pag. 464. mentio Chronici *ad Heronium* Bracarenſem Epiſcopum, ſubjuncta etiam ad eundem *Epiſtola*. Hæc cum prioribus in lucem data atque illuſtrata notis ab Hieronymo de la Higvera S. I. & Laurentio Ramireſio de Prado, Antvv. 1640. fol. falſitatis convincuntur a Labbeo, Caveo aliiſque: ſed maxime a Nicolao Antonio T. 1. Bibl. veteris Hiſpanæ p. 585. ſeq.

Etiam *Vitas Pontificum Romanorum* a S. Petro uſque ad Formoſum Papam An. 895. defunctum, quas cum Anaſtaſio per Abbonem Floriacenſem excerpto edidit Joannes Buſæus, Mogunt. 1602. 4. alium quam Luitprandum & potius Germanum habere auctorem, & ipſas quoque ex Anaſtaſio excerptas notarunt Voſſius aliique.

Luitbrandus Langobardorum Rex ab A. 713. ad 744. cujus *Leges* quas prioribus *Rotharis* ab A. 638. & *Grimoaldi* ab An. 663. Regum edictis adjunxit, exſtant in antiquis Legibus a Jo. Heroldo Baſil. 1557. fol. editis p. 108. 252. tituli CXX. inde in Codice Legum antiquarum Frid. Lindenbrogii Francof. 1613. fol. * Codex legum Luitprandi multo integrior ac locupletior extat vulgatus a Muratorio Rer. Ital. Tom. I. p. 2. a quo MSS. Codices plures conſulti ſunt, eorumque in notis variantes exhibentur; addita etiam nonnulla, ut Præfatio ad librum I. legum ejuſdem Luitprandi ex Sigonio Regni Italiæ lib. 3. ad lib. 2. ex Codice Eſtenſi; ad lib. 5. ex Codice pariter Eſtenſi deſumpta.

Luitolphus, ſupra, *Ludolphus*.

Joannes Lukavvitz, Bohemus, cum Waldenſibus faciens circa Annum 1431. ſcripſit *Confeſſionem Taboritarum* contra *Rokenzanam* & alios Theologos Pragenſes, diſtinctam capitibus LV. Edidit Balthaſar Lydius Tomo priore Waldenſium ſcriptorum p. 1. 303. Roterdami 1616. 8. Vide Oudinum Tomo 3. pag. 2376.

S. Lullus, ſive *Lullo*, qui & *Julius*, Anglus, poſt S. Bonifacium Magiſtrum ſuum Archiepiſcopus Moguntinus ab A. 753. ad 786. vel 787. de quo Surius 16. Octobr. Lelandus cap. 103. Baleus XIII. 56. Pitſeus p. 156. Serarius lib. 4. p. 371. ſeq. *Aliquot ejus Epiſtolas videre nobis contigit*, inquit Flacius in Centuriis Magdeburg. Sec. VIII. pag. 453. *ut ad Oſvitam*, *ad Leobgytham*, *ad Gregorium*, *ad Denehardum*, *ad Thuringos*, *ad Cœnam*. Ex illis deinde nonnulla profert, quæ ibi videantur.

Raymundus Lullus, ex majore Balearium inſula, Majoricenſis, tertii Ord. S. Franciſci: ingenio, linguarum peritia, peregrinationibus & gratia apud Viros principes inclytus, zelo etiam pro adducendis ad Chriſtum hominibus & promovendo linguarum artiumque ſtudio apprime commendabilis, denique in Africa multa & gravia a Mahumetanis paſſus occubuit Anno 1315. major octogenario. De hoc præter Vincentium Mutum in continuatione Joannis Daneti hiſtoriæ Balearis, ſive in Majoricarum hiſtoria, Hiſpanice edita 1650. f. Bzovium, Natalem Alex. Jac. Gaddium de ſcriptoribus non Eccleſiaſticis p. 285. ſeqq. Jo. Imperialem in muſeo pag. 12. & Iſaacum Bullartium Tom. 2. Academiæ pag. 150. qui ambo etiam effigiem ejus ære deſcriptam offerunt: Matthiæ Berneggieri Orationes pag. 55. ſeq. laudatoſque in Nic. Hier. Gundlingii hiſtoria eruditionis T. 2. pag. 1775. conſulendi inprimis Lucas Waddingus Tomo ſecundo & tertio Annalium Ord. Minor. Nicolaus Antonius IX. 3. Bibl. veteris Hiſpanæ T. 2. pag. 81. (*b*) & Joannes Baptiſta Solerius in Actis Sanctorum T. V. Junii 30. p. 633. ſeq. ubi etiam vita a coævo

(*a*) In his Adverſariis Fuldæ ſe Bibliothecarium fuiſſe ait pag. 473. 483. 484. 490.

(*b*) Acta Eruditorum A. 1697. pag. 304. A. 1710. pag. 397. Memoires de Trevoux A. 1711. p. 38. Journal des Savans 1715. Juillet pag. 27. ſeq.

ripta pag. 661. & Caroli Bovilli
hocce Epistola p. 668. & Ni-
Pax, Patricii Majoricensis pag.
editione Complutensi Anni

colaum *Eymericum*, (*a*) qui
ngentos Avenione a Grego-
ndos obtulit (*b*) defen-
ut ab Alphonso de Ze-
vitam Hispanica lin-
& in dissertationibus
Lulli: (*c*) atque
in favorem pie-
li edita, Paris.
opus *duos Ray-*
Odorico Ray-
n. XV. An-

ncte colitur inprimis
ous, ubi *Academia Lullia-*
is ornata privilegiis Regum Hi-
niæ Alphonsi primi, Ferdinandi V. Catholici, Caroli V. Philippi II. Philippi III. & Caroli II. Octobr. 16. A. 1697.

Pro commendanda *arte Lulli*, & de iis qui illi vel detraxere, vel illustrandam eam sumserunt operæ pretium est adire Morhofium libri secundi Polyhistoris capite quinto, & Jacobi Bruckeri historiam Philosophicam quæstionibus docte illustratam T. quinto p. 1352. seq.

Ex ter mille amplius, quæ scripsit Raymundus, opusculis tituli propemodum quadringenti, philologici, philosophici, Theologici argumenti recensentur a Waddingo in Bibl. Ordinis Minor. pag. 296. seq. & plures etiam a Nicolao Antonio Tom. 2. Bibl. Hispan. pag. 84. sq. Satis mihi fuerit notare novam operum Lulli editionem jam a pluribus annis promissam & Dusseldorpi parari a V. C. Joanne Buchlesio auspiciis Serenissimi Electoris Palatini, excudendam Moguntiæ. Vide Diarium eruditorum Italiæ Tom. XIV. p. 393. & Tom. XXXIII. p. 33. Memorias Trevoltinas An. 1622. pag. 2023. De *Chymicis* ejus scriptis consulendi Bibliothecarum Medicarum scriptores Lindenius, Merklinus, Mangetus: tum Olaus Borrichius in conspectu scriptorum Chemicorum postumo §. XXIII. sq. De *Raymundo de Terraga*, qui ex Hebræorum Rabbino Neophytus Christianus librorum de secretis Naturæ, de alchymia, & de invocatione dæmonum & errorum illis contentorum auctor a multis inhabetur, videndus Natalis Alex. Tom. VII. edit. in fol. p. 115. Præter ea, quæ contra Judæos, Muhamedanos & Averroistas, composuit etiam librum disputationis intellectus & Fidei, & utrum fidelis possit solvere omnes objectiones, quas infideles possunt facere contra sanctam fidem Catholicam. Librum Quæstionum super quatuor libris sententiarum, & solutionem quæstionum Magistri *Thomæ* Atrebatensis. Dialogum cum Homerio Saraceno.

De scriptis Lulli, quæ typis impressa exstant, vide H. Warthonum ad Caveum.

Paulus Lulmas seu *Lulmius*, rectius *Ulmius*, (Olmi) Bergomensis, Augustinianus defunctus Cremonæ Anno 1484. de quo Franciscus Arisius in Cremona litterata & Diarium eruditorum Italiæ Tom. XVI. p. 471. sq. Edidit Augustinum Triumphum de potestate Ecclesiastica Rom. 1479. & ipse scripsit *Vitam B. Monicæ*, Rom. 1479. 4. *Vitam & miracula B. Magdalenæ de Como*, Rom. 1484. & in Actis Sanctor. T. 3. Maji 13. pag. 253. atque inedita adhuc *Vitam B. Helenæ de Utino* ad Paulum II. & *Vitam ac miracula B. Mariæ de Genua*, ut Viridarium sponsarum Christi, compositum Italica lingua prætereaın.

* De scriptis viri hujus docti paulo di-

(*a*) Vide Jacobum Quetif de scriptis Dominicanorum Tom. I. pag. 711. seq. qui pag. 714. etiam exhibet tria Gregorii XI. adversus Lullum decreta.

(*b*) Jo. Mariana XV. 4. Tho. de Pinedo pag. 216. ad Stephanum Byz. Miræus auctar. c. 393.

(*c*) Memoires de Trevoux A. 1702. pag. 30. dissertationes historicas del culto immemorial del B. Raimundo Lullo, a Majorque 1700. 4. pag. 750.

ligentius agit P. Gandolfo in Dissertatione de ducentis Augustinianis. Addit ille supra libros a Fabricio hic indicatos: *Apologiam pro Eremitis contra Dominicum Tarvisinum Canonicum Regularem editam Romæ An.* 1479. *De floribus Heremiticis simul cum Apologia ordinis vulgatum opus Romæ* 1604. *De laudibus præsentis vitæ dialogorum librum unum. De vita, & miraculis B. Mariæ de Genua. De spiritali ascensu ad Deum*. Hæc pariter postrema opera typis excusa in lucem prodiisse ex aliorum inspectione P. Gandolfo affirmat.

Lumen Animæ, supra, Tom. 1. pag. 381.

Luneburgense Chronicon in Corpore scriptorum medii ævi Jo. Georgii Eccardi Tom. 1. pag. 1315. 1412. sed Germanice scriptorum non Latine ab A. 741. ad 1241. De Monasterio Luneburgensi infra, *Otto Kultzing*.

Luparius descendens in avernum, titulus Satyræ versibus elegiacis vetere auctore anonymo, quam ex Codice Helmstadiensi edidit V. C. Polycarpus Leyserus in Historia poematum medii ævi p. 2093. 2099. Incipit: *Forte lupus quidam per pascua lata vagantes*.

Lupatus Patavinus JCtus, Petrarchæ laudatus, qui ait eum Poetarum suæ ætatis facile Principem futurum fuisse, nisi novem Musis XII. tabulas miscuisset: Diem obiit An. 1399. Vide Nic. Comnenum in Gymnasii Patavini historia Tom. 2. p. 11. qui ejus *tractatum de poesi*, & *XII. tabularum effata versibus leoninis exposita* apud Pignorium MSta fuisse testatur. Sepulchro ejus inscripti etiam hi leonini versus:

Id quod es, ante fui: quid sim post funera, quæris?
Quod sum, quicquid id est, tu quoque, lector eris.
Ignea pars Cælo, cæsa pars ossea rupi,
Lectori cessit nomen inane Lupi.

S. Lupus, infra *Lupus Trecensis*.

Lupus Catalaunensis, Episcopus subscripsit privilegio Monasterii S. Remigii in Synodo Senonensi A. 845. habita quod edidit Dacherius T. 1. edit. novæ p. 595.

Lupus Eboracensis & Vigorniensis ab An. 1002. Episcopus: infra, *Wulfstanus*.

Lupus Abbas *Ferrariensis*. Infra *Lupus Servatus*.

Lupus Lindisfarnensis Monachus, supra *Ethelvvolfus* Tom. 2. pag. 112.

Lupus Londinensis ab A. 981. Episcopus infra, *Wulfstanus*.

Lupus de Oliveto rectius *de Olmeto* sive *Ulmeto* Hispanus, Ord. eremitarum S. Hieronymi Prior Generalis circa An. 1419. ad 1423. Scripsit *Flores S. Patris Hieronymi*, sive *Regulam* Ordinis *sui* capitulis XXXII. confirmatam a Martino V. An. 1424. variisque scriptis declaratam a Lupo defensamque. Capitibus deinde XLI. edidit Pius Rubeus, Novi Comi 1621. 8. Præterea *Sermones de tempore & de Sanctis*, *Sententias Patrum & in Esaiam Prophetam* Commentaria. Vide Trithemium cap. 758. & Nic. Antonium X. 3. Bibl. Hispanæ T. 2. p. 143. seq.

Lupus Apulus *Protospatharius*, sive primipilus Palatinorum militum regni Neapolitani scripsit Chronicon breve rerum in Regno Neapolitano gestarum ab An. 860. ad 1102. quod cum *apendice* incerti auctoris usque ad *A. 1519.* cum *Heremberto* & *Falcone* edidit Antonius Caracciolus, Neapol. *1626. 4.* inde illustris Muratorius Tom. *V.* Thesauri scriptorum Italiæ, additis Camilli Peregrini castigationibus ex ejus historiæ Principum Langobardorum libro primo. Mediolan. 1724. fol. Exstat etiam in Jo. Baptistæ Carusii Tom. 1. *Bibliothecæ* historiæ regni Siciliæ, Panormi 1720. fol. & tomo nono thesauri Italiæ Burmanniani.

Servatus *Lupus* Presbyter, & ab An. 838. (*a*) Abbas Monasterii S. Petri quod Bethlehem sive Ferrarias dicitur in diœcesi Galliæ Senonensi Ord. Bened. Rabanum Maurum præceptorem suum

(*a*) Baronius ad A. 838. num. VI.

n vocat Epist. 40. qui ejus adhuc
:oni rogatu collectarium in Episto-
Pauli fecit. Abbas Lupus An. 853.
cilio Svessionensi interfuit, & su-
tes adhuc fuit post An. 861. ut a
eo bene notatum. Scripsit A. 849.
librum & collectaneum testimonio-
. (*b*) *de tribus quaestionibus:* de li-
arbitrio, de praedestinatione bono-
. & malorum, & de sanguine Chri-
ffuso pro omnibus, ut omnes vult
os *Deus*, quanquam culpa propria
omnes salvantur. Edidit post man-
in Belgio An. 1648. Donati Can-
editionem Sirmondus Ann. 1650.
: recusa in Sirmondi operibus T. 2.
1227. & Gilbertus Manguinus Pa-
1650. 4. in parte altera tomi pri-
scriptorum Seculi IX. de Praedesti-
one & Gratia, sub titulo commen-
Lupi Servati, presbyteri Moguunti-
s. Consulendus etiam Lud. Cellotius
istoria Gotheschalci, Paris. 1655. fol.
apitula XII. Concilii II. in Verno pa-
A. 844. habiti, quae stylo suo com-
ensa ad Hincmarum se direxisse
oit Lupus Epist. 42. edita in tomis
ciliorum & in Sirmondi Conciliis
iae Tom. 3. pag. 17. & apud Caro-
le Cointe T. VIII. annal. Fran-
p. 742.
iber Epistolarum CXXX. (*c*) ex Pa-
i Massoni editione Paris. 1588. 8. &
ibl. Patrum edit. Colon. Tom. IX.
d MS. Codicem emendatus, in An-
du Chesne Tom. 2. scriptor. de
s Francor. p. 726.
ta S. Maximini Episcopi Treveren-
. 839. scripta ad Waldonem: edi-
Surio 29. Maji sed omissa ab Hen-
io Tom. 7. Maji, quoniam anti-
ra Acta ait se nactum Anonymi
aximiensis ex quo Lupus sua ex-
:rit, qui a scriptore miraculorum
Maximini, *Lupus Episcopus* appellatur.
Ex hac vita quaedam de Carolo Mar-
tello affert Baronius ad A. 741. n. 15.
unde factum ut *Caroli Martelli gesta* a
Lupo tradita quidam scripserint. De
Maximino illo adeundus Tillemontius
Tom. 7. memoriarum p. 247. 694. seq.
Vita S. Wigberti, Abbatis Fritzlarien-
sis in Hassia, ad Bunum, sive Bru-
num, (*d*) Abbatem Herveldensem sive
Hirsfeldensem edita a Joanne Busaeo S.
I. ad calcem Epistolarum Hincmari Re-
mensis; & Constitutionum Caroli M.
Moguntiae 1602. 4. p. 339. Scripta A. 836.
Homiliae duae in solennitates S. Wig-
berti, & *hymni totidem* vulgati sub Lu-
pi nomine ab eodem Busaeo in parali-
pomenis Opusculorum Petri Blaesensis,
Jo. Trithemii, aliorumque, Mogunt.
1604. 8. Haec Lupi scripta recensuit at-
que eruditis notis illustravit Stephanus
Baluzius Paris. 1664. 8. quae editio re-
cusa in Bibl. Patrum Lugd. 1672. T.
XV. statim in limine. Sed prodiit de-
inde iterum Lupus (licet titulus Antv-
verpiam praeferat) 1710. 8. ex secunda
laudati Baluzii recensione. Vide Acta
Erudit. 1715. p. 205. * Vitam S. Ma-
ximini Baluzius scriptori huic tribuit;
reliqui tamen omnes Lupo alteri Ca-
talaunensi Episcopo, qui cadente saecu-
lo IX. florebat, adscribendam esse cen-
sent. Vide authores Historiae litterariae
Gallicae Tom. V. pag. 267. Ita pariter
homilias geminas in solemnitate S. Wig-
berti alterius esse scriptoris ex styli di-
versitate viri illi docti dijudicant; opi-
nanturque insuper unicam esse homi-
liam in geminas dissectam; altera enim
ex illis incipit: *Restat*; quod Sermonis
continuationem non ambigue demon-
strat.

Sermonem Lupi (sed certe junioris,
Wulfstani forsan (*e*) de quo infra, Ar-
chiep.

) Sigebertus cap. 94. de S. E.
) Caelestini Papae, Augustini plura, tum Hie-
i, Philippi in Jobum, Gregorii Papae, Ful-
Ruspensis, Joannis Diaconi Rom. Isidori
Bedae, & Joannis CPolitani sive Chrysosto-
ejectis iis quae in contrariam sententiam Fau-
egensis scripsit.
In his 128. & 129. sunt illae duae Epistolae
ad Carolum Calvum & Hincmarum Remensem,
quas cum libro de tribus quaestionibus Sirmondus
vulgaverat.
(*d*) Vide Vossium II. 35. pag. 317.
(*e*) Vide Humfredi Wanleji Catalogum libro-
rum Veterum septentrionalium pag. 140. seq. in to-
mo secundo thesauri Hickesiani.

chiep. Eboracensis & Episcopi Vigorniensis, *super incursu Dacorum* sive Danorum An. 1094. edidit Anglo-saxonice & Latine Georg. Hickesius in diss. Epistolari Tom. 2. thesauri septemtrionalis p. 99. 106. Oxon. 1703. fol. & Alterum *in festum S. Jodoci* MStum in Bibliothecis Angliæ exstare Caveus annotavit.

S. Lupus, Vicentii Lirinensis Presbyteri frater, Episcopus per annos duos & quinquaginta *Tricassinus*, sive *Trecensis*, ab Anno 429. ad 479. qui *cum B. Germano ad expugnandam Pelagianorum hæresin* (circa An. 429.) *in Britanniam* (atque iterum An. 447. cum S. Severo Trevirensi) *perrexit*, *urbemque Trecas a furore Attilæ* (circa A. 451.) *Galliam omnem devastantis assidua oratione defendit*, ut est in Martyrologio Rom. 29. Julii. De eo Surius & Acta Sanct. ad illum diem, & diligenter atque accurate Tillemontius Tom. XVI. memoriar. p. 126. sqq. Vide & Miræum cap. 107. auctarii de S. E. & Savaronem ac Sirmondum ad Sidonii VI. 1. Epist. Scripsit suo & *S. Euphronii* Augostodunensis nomine post An. 443. *Epistolam ad Talasium* Episcopum Andegavensem, sive ad commonitorium ejus responsionem de Vigiliis Natalis Domini & Paschæ, & clericorum bigamia non ultra ostiarios permissa & de iis qui conjugati assumuntur. Exstat in tomis Concilior. Labbei Tom. 4. pag. 1048. Harduini Tom. 2. pag. 791. & in Sirmondi Conciliis Galliæ Tom. I. pag. 122. *Epistola ad Sidonium* vulgata a Dacherio Tom. V. spicileg. pag. 579. (edit. novæ Tom. 3. pag. 302.) qua illi Episcopatum Arvernensem Ann. 472. gratulatur.

Ad *Lupum Valentiæ* Regem, Alexandri III. Pontificis Epistolas, refert Radulfus de Diceto in Chronico ad Ann. 1174. & 1179.

Alvarus de Luria (a) *&* *Mendoza*, Miles Calatravensis in Hispania, Jacobi II. Aragoniæ & Valentiæ Regis jussu & auspiciis circa A. 1240. consignavit *Constitutiones Militum Montesiæ*, sive *S. Mariæ de Montesa* in regno Valentiæ Ord. Cisterc. quæ cum aliis ejusmodi Militarium Ordinum Constitutionibus & Privilegiis Ordinis Cisterciensis excusæ sunt Antvverp. p. 1630. fol.

Ægidius Luscinus, supra T. 1. pag. 22.

Joannes de Lydgate supra ubi *de Joanne Govero*, p. 81.

Radulphus de Linham, Mathematicus Anglus circa An. 1256. auctor expositionis Calendarii Ecclesiastici, sive computi de embolismorum ratione, quem inter *Bedæ* Opera editum dixi supra T. I. pag. 186. Vide Oudinum T. 3. pag. 236.

JOANNIS SARESBERIENSIS
DE
MEMBRIS CONSPIRANTIBUS.

Concilium celebrant humani corporis artus
Inter se, de se plurima verba serunt.
Incidit in ventrem sermo, de ventre queruntur,
Quod gravis is dominus, & nimis urget eos.
Tandem rhetorico pingens sua verba colore.
Aggreditur fratres Lingua superis suos.
Quis furor, o cives, quæ tanta licentia Ventris,
Audeat ut nobis ponere turpe jugum?
Turpe jugum certe, quando servus dominatur, "
Et dominus servit; hic jubet, ille facit. "
Certe nos servi turpes, digni cruce cunctis

Lu-

(a) Vitiose *de Lucia* apud Oudinum Tom. 3. pag. 179.

Ludibrium, miseri, degeneresque sumus.
Nam ventrem dominum nobis elegimus ipsi,
Omnia colligimus, quæ sibi grata putat.
Nulla quies nobis, movet hunc, jubet huic, vocat illum:
Surge piger, somnos excute, tolle moras;
Quære cibos epulasque para, vinumque propina,
Mensam pone, dies præterit, hora fugit.
Ecce duo veniunt hostes, mortemque minantur,
Imminet inde fames, imminet inde sitis.
Ergo deficiam, nisi subvenias mihi velox,
Præveniasque famem, præveniasque sitim.
Sic me, sic alios pulsat lascivia ventris,
Et me plus aliis turgidus ille premit.
Me quasi præconem causarum, jurgia sæpe
Exercere jubet, parvaque dona sequi.
Et modo patronus, modo judex, & modo testis
Clamo, jura Patrum contero, falsa loquor.
Sub specie veri curans inducere falsum
Fallo, perjuro, prætereoque fidem.
Fasque nefasque simul æquali pondere librans,
Per licitum pariter illicitumque vagor.
Si lateri vel Pontificis vel Principis adsto,
Tunc unguenta paro blanda, placere volens.
Ungo blanditiis, ut delicias sibi venter
Accumulet, ac me distrahit ille nocens.
Nonne manus nostræ ventri servire laborant?
Nonne minas ejus imperiumque timent?
Furantur, rapiunt, operantur, & omnia venter
Suscipit, & sorbet omnia Scylla vorax.
Huic Oculus servit venator, currit ubique,
Nunciat hic domino, quæ meliora putat.
Heu pedibus quantos induxit sæpe labores,
Quos nimis affligit, quos sine lege premit.
Inde dolor nostri consumit corporis ossa,
Membra quatit, vires haurit, aratque cutem.
Est ad servitium nobis studiosa voluntas,
Gratia nulla tamen: Conqueror inde magis.
Nam cum servitio respondit gratia, multum
Temperat, immo facit dulce laboris onus.
Huic vero cum multa damus, cum multa paramus,
Non cessat querulus dicere: pauca datis.
Si dederis hodie, nisi cras dederis, nisi rursum,
Et rursum dederis, perdere prima potes.
Et si forte suis dicit: satis est, satis illud:
Post modicum tempus incipit esse parum.
Dicite, quid tantam possit satiare charybdin?
Dicite, quanta cupit, quis dare tanta potest?
Hic etiam nostros auget cumulatque labores,
Et gula nos nimium pessima sæpe premit.
Illi gustus adest, hic portam servat, & ille
Vilis leno, procax garcio, scurra vagus.

Hi

Hi duo per mundi currunt elementa; quid aer,
Quid pariat tellus, quid freta, scire volunt.
Non volucris penna, non evadit fera cursu,
Non cetus toto gurgite tutus erit.
Noverunt varios hi dispensare sapores,
Ut magis alliciant, illiciantque cibis.
Gustus discernit, quod transmittit gula, venter
Abscondit; probat hic, hæc rapit, ille capit.
O venter, quanto deturpas crimine mundum,
Immundumque facis, turpia quæque movens!
Propter te fiunt homicidia, furta, rapinæ,
Insidiæ, strages, jurgia, bella, doli.
Currit ad ecclesiam monachus, miles gerit arma,
Navita sectatur lucra, colonus arat.
Ex te virtutum casus, animæque ruina,
Membrorum pestes, luxuriæque lues.
Tu Nabusaradan princeps, dominusque cocorum,
Namque tibi sero & mane coquina strepit.
Tu follis tumidus: vas plenum sordibus, immo
Plenus fæce locus; non locus, immo lacus.
Vos ergo fratres, mecum discernite, qualis
Hic dominus, mecum cernite, quale jugum.
Turpe jugum credo, quando servus dominatur,
Et dominus servit; hic jubet, ille facit,
Turpe jugum vere, quando ratione sepulta
In nobis venter imperat, illa silet.
Vivere debemus, non ventri, sed rationi:
Vir bonus hanc, non hunc, capiat habere ducem.
Paulus ait: Venter esca datur, escaque ventri;
Sunt duo juncta sibi, perdet utrumque Deus.
Nos ergo pudeat tali servire Patrono,
Gloria nostra per hunc nobilitasque perit,
Surgite, state, precor, animo pugnate virili:
Magna parit nobis præmia pugna brevis.
Æternum pereat, qui ventri serviit ultra;
Sit procul a nobis qui suæ regna feret.
Sit sine fine labor, sit naufragium sine portu,
Continuus sit ei perpetuusque labor.
His socios animat Verbis facundus lingua,
Et movet & munit, & docet esse viros.
Ergo simul junctos confœderat una voluntas,
Adstringitque sibi, quos ligat unus amor.
Indicunt ventri bellum, jurantque quod ejus
Vincula dissolvent, discutientque jugum.
Sic statuunt & sic confirmant, f[illegible]re facto
Ventrem destituunt, nec famulantur ei.
Jam pes, lingua, manus, & cetera membra quiescunt,
Pes negat ire, loqui lingua, juvare manus.
Prima dies illis tranquillo tramite currit,
Nec quicquam poscit ille, nec illi ferunt.
Altera jejunum nescit compescere ventrem,
Latrantemque gulam pacificare nequit.
Tertia consumptos macie vix sustinet artus,

Nam-

Namque maligna nimis urget ubique fames.
Pes torpet, manus ægrotat, languet caput, ora
Pallent, suspirant pectora, lingua tacet.
Omnia turbantur in corpore, nullus in illo
Est vigor, æger ibi luctus, ubique dolor.
Rursus post longos gemitus conamine multo,
Vix hos balbutit languida lingua sonos:
Quid facimus? Nil proficimus, magis & magis omnes
Deficimus, premimur, conficimurque fame.
A ventris rabie venit hæc injuria nobis,
Hoc ejus nobis parturit ira malum.
Sentio grande malum, sed causa mali mihi clausa:
Quod nocet, ecce patet; cur nocet, ansa latet.
Nunc igitur, Fratres, vobis præsentibus, ipsum
Conveniam, quæram, quæ sit origo mali.
Tunc se convertens ad Ventrem Lingua; Quid, inquit,
Tam male nos lædis? Hic furor unde tibi?
Respice, nonne tuos concives perdere curas?
Quando vides casum, non relevare paras?
Hostis es & civis, hæc recta fronte repugnant;
Juncta sibi melius, civis, amicus erunt.
Et vacuum & plenum te semper habebimus hostem,
Semper erit nobis tristis uterque status?
Quando tumes plenus, nimia de mole gravatus,
Tunc semper tecum nos facis esse graves.
Ergo precor, miserere tui, miserere tuorum,
Ne tecum pereant, teque tuosque juva.
Exponas, cur non quereris, vel quid tibi quæris?
Et ne quæso noce, sed facienda doce.
His verbis claudit sermones Lingua, vicemque
Venter ei reddens, incipit ista loqui:
Audivi linguæ strepitus, & eas sapienter
Sustinui, fratres, lædimur inde parum.
Lingua quidem membrum modicum; sed molle, citoque
Labitur, & loquitur sæpius absque modo,
Nam de scintilla magnum fovet & movet ignem,
In fornace sua fabricat inde dolos.
Inde nimis nostros agitat discordia Cives,
Nam pacem turbat, & mihi tela jacit.
Me dominum, fratres, vobis ostendit & hostem:
Sed scio, quod vobis servio, vosque colo.
Cum nos de massa rerum natura vocavit,
Et nobis formam materiamque dedit,
Corpore compegit uno, conjunxit amico
Fœdere, nos semper jungeret unus amor,
Omnia præcepit fieri communia nobis
Omnibus, ut proprium nullus habere velit.
Omnibus officia distinxit: meque ministrum
Constituit vobis, & dedit esse cocum.
Inde paro vobis escas, alimenta ministro,
Vitam conservo, pauca reservo mihi.

Quod

Quod datis, accipio, susceptum decoquo, coctum
Distribuo vobis, fercula quæque gero.
Si vos ingeritis, ego digero: quod nocet, illud
Egero: quod prodest, hocce cuique gero.
Pauper sum servus, nil possum ponere vobis,
Si nil confertis: nam mea bursa vacat.
Nec nimium curo, nec ego minimum mihi quæro,
In medio positus opto tenere modum.
A nimio veniunt fastidia, crimina, morbus,
Crapula, luxuriæ fax, laterisque dolor.
A minimo veniunt infestæ mortis imago,
Frons tristis, facies pallida, laxa cutis.
A Medio veniunt mens semper sobria, corpus
Robustum, felix vita, serena quies.
Ergo sibi caveat dives, ne devoret ultra
Quam satis, & pauper curet habere parum.
Et vos, si sapitis, servate m mihi dando,
Dispensator ero pro ratione
Sæpe mihi dabitis, quia vobis cibari:
Namque per hoc vobis vita s que datur.
Surgite, ne mortis inducat inertiu mnum:
Somno desidiæ judico sæpe m
Turpiter occumbit, quem torpor nerat. Ergo
Surgite, mors properat: sen vita fugit.
Ventris ad has voces, membrorum ba resumit
Vires, & rediens induit arma gor.
Surgunt, officiis insistunt, debita vunt,
Invigilant operi singula m suo.
Quos socios vitæ fecit natura, l ris
Atque oneris socios mutua cura cit.
Sic litem sepelit læto concordia
Hic quoque vult Finem Ca habere suum.

FINIS LIBRI XI.

